

ACADEMIA ROMÂNĂ
Institutul Național de Cercetări Economice „Costin C. Kirițescu”

Bibliografie

ECONOMICĂ ROMÂNĂNEASCĂ

– 1852-1917 –

Volumul 1

CENTRUL DE INFORMARE ȘI DOCUMENTARE ECONOMICĂ

INSTITUTUL NAȚIONAL DE CERCETĂRI ECONOMICE
„COSTIN C. KIRIȚESCU”

**BIBLIOGRAFIE ECONOMICĂ
ROMÂNEASCĂ
- 1852-1917 -**

Lucrare realizată în cadrul Programului general de cercetare
al Institutului Național de Cercetări Economice „Costin C. Kirițescu”

Domeniul strategic: 6. Cercetări pentru dezvoltarea durabilă a țării (economie, social, juridic, mediu)

Direcția prioritară: 6.22. Dezvoltarea și crearea de instrumente de lucru - dicționare, baze de date, arhive etc.

Promovarea, diseminarea și valorificarea rezultatelor cercetărilor institutelor din rețeaua INCE

Coordonator: CS I dr. Valeriu Ioan-Franc, membru corespondent al Academiei Române

Tema de cercetare: 6.22.1. Gândirea economică românească 1918-2018. Biografii și bibliografii esențiale – cercetare selectivă retrospectivă, etapa a III-a: Literatura economică românească în ultima jumătate a secolului al XIX-lea, până la 1917. Cercetare bibliografică selectivă retrospectivă (etapa I).
Coordonator: CS I dr. Valeriu Ioan-Franc, membru corespondent al Academiei Române

Colectivul de autori:

*Valeriu Ioan-Franc, membru corespondent al Academiei Române
– coordonator –*

Mihaela Burugă, CS III

Paula Neacșu, CS

Nicolae Login – redactor I A

Ovidiu Sîrbu – redactor I A

Dorina Gheorghe – redactor I A

Luminița Login – documentarist principal

Adelina Bigică – redactor

Mihaela Carmen Boboc – redactor

Colectivul de autori adresează mulțumiri

[prof. dr. Victor Axinciuc], membru de onoare al Academiei Române

CENTRUL DE INFORMARE ȘI DOCUMENTARE ECONOMICĂ
București, 2023

ACADEMIA ROMÂNĂ
INSTITUTUL NAȚIONAL DE CERCETĂRI ECONOMICE „COSTIN C. KIRIȚESCU”

**BIBLIOGRAFIE
ECONOMICĂ
ROMÂNEASCĂ
- 1852-1917 -**

Volumul 1

Centrul de Informare
și Documentare Economică

București, România

Editor: Valeriu IOAN-FRANC

Redactori:

Mihaela BURUGĂ, Ortansa CIUTACU,
Dorina GHEORGHE, Ovidiu SÎRBU, Mihaela Carmen BOBOC

Culegere text: Mirela AGAPI, Carmen DIȚULESCU

Prezentare grafică, machetare și tehnoredactare:

Luminița LOGIN, Nicolae LOGIN

Toate drepturile asupra acestei ediții aparțin Institutului Național de Cercetări Economice
"Costin C. Kirițescu". Reproducerea, fie și parțială și pe orice suport, este interzisă
fără acordul prealabil al editorului, fiind supusă prevederilor legii drepturilor de autor.

ISBN general

ISBN 978-973-159-293-0

ISBN volumul 1

ISBN 978-973-159-295-4

Apărut 2023

Cuprins

Cuvânt-înainte	7
Activitatea, Orăștie	9
Actualitatea, București	12
Adevărul (Glasul Poporului), Budapesta	15
Adevărul, București	35
Cuprins general	817

Cuvânt-înainte

Economia mondială este supusă mereu schimbării și, în perioada actuală, din ce în ce mai multor frământări care îi transportă nevoile spre o transformare evolutivă rapidă, bazată atât pe tehnologiile informatice tot mai performante, cât și pe sistemele înnoite de comunicații. Literatura de specialitate, care deja a valorificat de-a lungul timpului definiții, concepte și teorii, preia continuu informații și colectează date ce sunt analizate și prelucrate de autori de gen, găsindu-le un nou drum în evoluția lor firească. Progresul înregistrat la sfârșitul secolului al XX-lea în ceea ce privește tehnologizarea și informatizarea într-o multitudine de domenii a dus la transformarea informației într-o resursă economică foarte importantă. Spre deosebire de alte resurse, informația este practic nelimitată și, prin noile tehnologii aferente mai ales internetului, este practic mereu disponibilă, putând fi accesată la orice oră din zi și din noapte, fără granițe geografice și fără bariere lingvistice sau de alt gen.

Vorbind despre aceste lucruri, am dorit să accentuăm importanța tehnologizării informației ca premisă a contribuției aduse în cercetarea economică academică de către Institutul Național de Cercetări Economice "Costin C. Kirițescu", prin intermediul Centrului de Informare și Documentare Economică, ca promotor al *Tezaurului* – proiect științific demarat de acad. Tudorel Postolache și coordonat de profesorul Valeriu Ioan-Franc, membru corespondent al Academiei Române –, colecție în care se regăsesc majoritatea studiilor și cercetărilor economice românești începând cu anul 1990, proiectul fiind încă în curs de desfășurare. De asemenea, amintim și amplul studiu realizat în anii trecuți de către colectivul Centrului de Informare și Documentare Economică, sub bagheta prof. Valeriu Ioan-Franc, ce cuprinde un mănunchi consistent din publicistica economică românească în perioada 1918-1947 și din bibliografia corespunzătoare acestei perioade, în măsura în care au putut fi redescoperite și desprăfuite (*Publicistică economică românească. 1918-1947* și *Bibliografie economică românească. 1918-1947*).

În acest context, am gândit o continuare a acestui studiu, „săpând” mai adânc în pământul istoriei și aducând la suprafață o altă bucățică din rădăcina gândirii valoroșilor economiști ale căror comentarii și idei sunt încă aproape la fel de actuale și consistente, mulându-se în mod uimitor pe problematica economică contemporană. Demersul nu ar fi fost atât de fructuos fără implicarea devotată a regretatului profesor Victor Axinciuc, membru de onoare al Academiei Române, un economist cu o gândire – ca să-l parafrăzăm pe T. Maiorescu – deschisă spre universalitate.

Începutul oricărei scrieri este dificil, mai ales când s-au spus, de-a lungul vremii, atât de multe lucruri despre domeniul respectiv. Totuși, considerăm că întotdeauna este loc pentru împletirea unor răspunsuri într-un discurs coerent, cu scopul punerii în valoare a unor elemente importante ale contribuției cercetării economice academice românești la îmbogățirea științei economice. Astfel, am încercat o incursiune printre publicațiile din anii mai vechi (perioada 1852-1917), luând pulsul slăbit al timpului care încă se zbate să străbată spre lumina prezentului nostru.

Întocmirea volumului de față se bazează pe studiul a 57 de publicații, apărute în diferite orașe din țară, unele cu existență îndelungată, iar altele cu un traseu scurt – toate având importanța lor în tabloul cronologic al faptelor economice românești. Studiul a fost efectuat la Biblioteca Academiei Române și, pentru unele completări, am consultat Biblioteca Digitală a

Bibliotecii Centrale Universitare „Lucian Blaga” Cluj-Napoca (<https://dspace.bcucloj.ro>). Elementele prezentărilor au fost preluate de pe site-ul Bibliotecii Academiei Române (<https://biblacad.ro/brp.html>).

Activitatea de cercetare trăiește, chiar dacă strecurându-se cu greu printre celelalte priorități ale lumii moderne contemporane, datorită unor meșteri care nu au putut renunța la meșteșugul lor, de dragul lucrului bine făcut și pentru ca ceilalți să descopere, dacă nu au făcut-o deja, că încă se poate. Încă se mai citește și încă se mai scrie chiar și în acest timp al virtualului și dovada o constituie și conlucrarea unora dintre „meșterii” ce se cade a fi amintiți aici: I. Alexandrescu, P. Alexandrescu, G. Basiliade, C. Bogdan, Radu Cîndea, Cornelia Daminescu, Gh. Gosincu, S. Kovacovici, G.M., Const. Marinescu-Strihareț, C. Mihalcea, A. Polinu, Dumitru Stăncescu, Radu Stroe, S. Șerbescu, I.T., Al. Tomoroveanu, G. Vanghele.

Publicațiile sunt prezentate în ordine alfabetică, fiecare având în față o scurtă prezentare (titlul original; localitățile în care au apărut; anul apariției, anul final și fracturile apărute pe parcursul unora dintre ele; frecvența apariției; proprietarul, directorul, redactorul responsabil și/sau comitetul de redacție; schimbările apărute în titluri și subtitluri). În cadrul fiecărei publicații am urmat o cronologie a anilor în care au apărut, specificând data apariției (anul, numărul, luna, ziua), pagina/paginile, autorul/autorii articolului (acolo unde a fost cazul), titlul și rubrica (dacă era specificată) și, pentru majoritatea articolelor, un scurt rezumat. Colecțiile și informațiile despre publicații nu sunt întotdeauna complete, unele apărând în anumiți ani în diferite orașe, uneori dispărând cu totul după câteva numere apărute (aceste informații se regăsesc în prezentarea revistei).

Am încercat să păstrăm prezentarea publicațiilor și titlurile articolelor așa cum au fost scrise, menținând ortografia și semantica timpului; uneori chiar și în rezumate am decis să păstrăm patina vremii pentru a nu pierde dulcele înțeles al limbii române, însă nu întotdeauna a existat o consecvență în acest sens. Anumiți termeni au fost, totuși, aduși la zi ca să nu cădem în puerilitate și să pierdem din vedere scopul studiului.

Acest volum se dorește a fi mai mult o cronică a evenimentelor sociale, economice, politice și culturale ale vremii. Astfel, calitățile intelectuale ale economiștilor români nu sunt date uitării, aceștia continuând să-și infiltreze învățămintele în mințile cititorilor târzii și datorită acestui demers științific. Noutatea este veche, am putea spune. Dar la fel de bine, am putea spune că scrierile vechi pot fi recitate într-o lumină nouă. Multe din concluziile cercetărilor realizate atunci nu și-au pierdut termenul de valabilitate nici până astăzi.

Se spune adesea că, dacă nu există ziduri pe care să le înfrunți, nu poți deveni mit. Prin urmare, trebuie să dărâăm zidurile ca să scoatem la iveală mitul sau trebuie să ridicăm și alte ziduri pentru a păstra mitul intact?

Activitatea, Orăștie

*(Activitatea, foaie politică, economică,
socială și literară)*

(5 ianuarie 1901 – 5 ianuarie 1905)

- Săptămânal -

Redactor-șef și editor: Dr. Aurel Muntean

Redactor responsabil: Laurian Bercian

(Dela 17 Apr. 1902 st.n. se suprimă subtitlul.)

1901 (an I)

(Colaborator: I.T.)

- An I, nr. 1, ianuarie 5: 1. Articole politice privitoare la "pasivitate". 2. O polemică privitoare la activitatea Institutului (Bancar) "Ardeleana" împotriva lui Th. Mihali. 3. Problema populației române din Scheiul-Brașovului și polemici relative la folosirea fondurilor aparținând Bisericii Sf. Nicolae din Scheiu.
- An I, nr. 6, p. 2 – *Băncile noastre*: 1. "Despre nepăsarea acționarilor față de viața, conducerea și dezvoltarea băncilor noastre peste tot". 2. Reproduce un articol din "Revista economică", Sibiu. 3. Articol politic despre "indiferentism".
- An I, nr. 7, p. 2; nr. 8, p. 3 – *Agendele direcțiunii după încheierea anuală (reprodus după "Revista economică" din Sibiu)*: Comentarea dispozițiilor principale ale Legii comerciale privitoare la adunările generale.
- An I, nr. 7, p. 2; nr. 8, p. 3; nr. 9, p. 2 – *Agendele direcțiunii după încheierea anuală (reprodus după "Revista economică" din Sibiu)*: Despre dispozițiunile legale privitoare la convocarea adunărilor generale, publicarea bilanțului și a raportului direcțiunii.
- An I, nr. 8, p. 1 – Un mare acționar, *De-ale băncilor noastre*: Abuzurile directorilor față de acționari. Polemică cu Th. Mihali.
- An I, nr. 8, p. 1 – Un mare acționar, *De-ale băncilor noastre*: Scrisoare anonimă privitoare la necesitatea evidențierii incorectitudinilor în administrarea băncilor. Critică pe Theodor Mihali.
- An I, nr. 9, p. 2 – *Agendele direcțiunii după încheierea anuală*: Discuții asupra problemei adunărilor generale.
- An I, nr. 10, p. 1 – Un mare acționar, *Răspuns "Tribunei"*: Continuarea polemicii din articolele precedente împotriva lui T. Mihali.
- An I, nr. 11, p. 2 – *Clubul băncilor hipotecare din Berlin*: Centrul conducerii băncilor.
- An I, nr. 12, p. 1 – *Adunarea generală a institutului "Ardeleana" (Informație)*: -
- An I, nr. 12, p. 1 – "Tipuri" de la "Ardeleana": Continuă polemica semnalată, probleme minore de persoane, privitoare la jurisconsultii "Ardeleana".
- An I, nr. 12, p. 3 – "Ardeleana": Polemică.
- An I, nr. 34, p. 1; nr. 41, p. 1 – Gribincea, Laurențiu, *Femeilor noastre*: Despre lucrul manual.
- An I, nr. 39, p. 1 – *Conferința directorilor de bancă*: Discuții asupra reformei organizării băncilor.

1902 (an II)

(Colaborator: I.T.)

- An II, nr. 2, p. 3; nr. 3, p. 2 – Ordeanu, I.S. (din București), *Economie*: Despre agio.
- An II, nr. 5, p. 2 – Ordeanu, I.S. (din București), *Introducere la broșura "Industria Berei (1895)"*: -
- An II, nr. 5, p. 3 – *Criza economică și industriile agricole*: Despre criza din regat.

- An II, nr. 8, p. 2 – *Vinarsul*: Pagubele economice datorate alcoolismului.
- An II, nr. 8, p. 4 – Ordeanu, I.S., *Cultura hameiului*: -
- An II, nr. 10, p. 3 – Ordeanu, I.S., *Criza agricolă – Financiară. Remediile și agiul. Introducere*: -
- An II, nr. 12, p. 3 – *Economie, comerț, industrie: O coșniță de albine*: Una din sursele de câștig cele mai sigure și mai fără trudă e albinăritul.
- An II, nr. 16, p. 2 – *Economie: Trebuie să săpăm via? (după "Revista Viticolă, Horticolă și Agricolă" din București)*: -
- An II, nr. 17-25 – Ordeanu, I.S., *Dragoste ori economie*: Discuție asupra afirmației lui D. Gherea privitoare la părerea lui M. Eminescu, socialist sau naționalist, și asupra existenței preocupărilor economice în opera poetului.
- An II, nr. 18, p. 3 – S.P.R., *Îngrășământul verde (reprodus din "Albina")*: -
- An II, nr. 19, p. 3 – Niculescu Severin, I., *Trecerea vitelor de la nutrețul uscat la cel verde*: -
- An II, nr. 20, p. 3; nr. 21, p. 3 – Tudoruchy, C.H., *Producțiunea și comerțul cu ouă (după "Jurn. Soc. Centr. Agricole")*: -
- An II, nr. 22, p. 3 – Ștefănescu, D., *Despre grădină (J.S.C.A.)*: -
- An II, nr. 25, p. 3; nr. 26, p. 3 – Moga, N.I., *Boalele laptelui (reprodus după "Albina")*: -
- An II, nr. 28, p. 2 – Moga, N.I., *Dușmanii grădinii de legume (reprodus după "Albina")*: -
- An II, nr. 31, p. 1 – *Dați Românului pământ de muncit [Editorial]*: Înlesniri de cumpărare prin credit.
- An II, nr. 32, p. 1 – S., *Trebuința de a ne crește specialiști pe terenul economic (din "Revista economică")*: -
- An II, nr. 33, p. 1 – *Chemarea băncilor române [Editorial]*: Ajutorarea țăranilor români pentru a cumpăra pământ și a nu mai emigra.

Actualitatea, București

*(Actualitatea, diaru politicu, litterariu,
comerciale și sciințificu)*

(19 septembrie - 2 octombrie 1865)

- Bisăptămânal -

Redactor responsabil: Pantazi Ghica

(Ziarul se servià abonaților ziarelor suprimate "Opiniunea națională" și "Epoca" și continuă – pe lângă numerotația proprie – și cu numerotația acestora. A fost suprimat cu Decretul No. 1300 din 5 Oct. 1865, publicat în "Monitorul Oficial" No. 221, dela 7 Oct. 1865.)

1865 (an I, 19/31 septembrie – 2/14 octombrie)

(Colaborator: Radu Stroe)

An I, nr. 1, septembrie 19/31, p. 1, col. 1; p. 2, col. 1 – V[ulturescu], G[rigore], [*În loc de program*] (*Revista interioară*): Ziarul se declară fără program, înlocuind ziarul suprimat "Epoca" și își fixează ca scop relatarea faptelor. Ia poziție față de repetatele credite extraordinare, ca și față de permanenta umflare a aparatului de stat. Se subliniază, în continuare, în legătură cu Legea instrucției publice, rolul ei în formarea unei "industrii ridicate", cât și scopul ei: de a contribui la creșterea "traifului material și traifului intelectual".

An I, nr. 1, septembrie 19/31, p. 3, col. 1-2; nr. 2, septembrie 23/octombrie 5, p. 7, col. 1-2 – Melic, I.I., *Cel de-al doilea act ca ministru al D-lui general I.E. Florescu pentru organizarea lucrărilor publice*: Critică lipsa de preocupare a organelor de stat privind încadrarea cu cadre de specialiști pentru rezolvarea problemelor tehnice concrete din diferite ministere. Arată că aceasta se concretizează, pe plan economic, în cheltuieli sporite și neeficiente pentru realizarea obiectivelor propuse și, în primul rând, a drumurilor publice.

An I, nr. 2, septembrie 23/octombrie 5, p. 5, col. 2-3 – Ghika, P[antazi], [*Despre finanțe și veniturile statului*] (*Revista interioară*): Se anunță că Guvernul va ceda, prin concesionare, exploatarea vămilor și salinelor. Se combate acest sistem, cu atât mai mult cu cât bugetul duce lipsă de venituri. Pe de altă parte, este împotriva descentralizării strănerii impozitelor, care necesită supliment de cheltuieli, preconizate a se acoperi prin adăugarea la suma impozitelor a unei noi "zecimi".

An I, nr. 2, septembrie 23/octombrie 5, p. 5, col. 3; p. 6, col. 2 – R[ădulescu], Ion Heliade, *Despre bancă*: Comentând o știre despre concesionarea unei bănci din țară, autorul se declară împotriva. Arată că organizarea acestei bănci (emisiunea de hârtie monedă cu acoperire 1/3 până la 1/2) este foarte periculoasă pentru producătorii interni. În locul ei se cere înființarea, de către stat (garanție fiind veniturile din vămi, ocne, moșii) sau de către un grup de mari proprietari români (garanție fiind averile lor), a unei Case de credit reciproc.

An I, nr. 3, septembrie 25/octombrie 7, p. 9, col. 1; p. 10, col. 1 – Ghika, P., [*Despre finanțe*] (*Revista interioară*): În timp ce situația bugetului nu este deloc înfloritoare, se preconizează noi cheltuieli ale administrației de stat: un palat pentru ministere, Curtea de Casație, Curtea de Conturi, Arhiva Statului și alte autorități. Paralel se introduce o nouă taxă: taxa de timbru și înregistrare. Se apreciază datoria publică a statului la 500 milioane.

An I, nr. 3, septembrie 25/octombrie 7, p. 11, col. 3 – Ghica, P., *Despre bănci*: Nu este de părerea lui I.H. Rădulescu în ceea ce privește proprietarul unei bănci. Arătând necesitatea și rolul unei bănci într-o țară, pentru dezvoltarea ei, subliniază că inițiativa o poate avea oricine. Important este ca banca să răspundă nevoilor interne și condițiile constituirii ei – avantajoase. Consideră însă că este nelegală concesiunea, deoarece s-a acordat fără aprobarea Camerei.

An I, nr. 4, septembrie 29/octombrie 11, p. 14, col. 3; p. 16, col. 1 – Ghica, P., *Despre bănci*: Precizează că concesiunea pentru înființarea unei bănci se referă la o bancă de scont

și circulație. El dă detalii: banca (ce se va numi Banca României) va emite bilete la curs liber pentru 1/3 din capitalul său (iar după doi ani pentru 1/2 din capital); dobânda va fi 5-6% pe an, față de 12-24% la cei 10-12 bancheri existenți în țară și față de 36-80% la cei 3-4 "cămătari nerușinați"; obligațiile rurale se vor sconta la cursul 85-90%, față de cursul de 50% cu care scontează creditorii actuali. Se apreciază că actualii creditori (bancherii și cămătarii), cu un capital de 12.000.000 lei, fac tranzacții anuale de 100-120.000.000 lei, din care le rămân ca dobânzi sume între 10 și 18.000.000 lei pentru bancheri și 50.000.000 lei pentru cămătari.

An I, nr. 5, octombrie 2/octombrie 14, p. 17, col. 2; p. 18, col. 2 – Geanoglu, Ion A., [*Probleme ale cabinetului actual*] (*Revista interioară*): A devenit o practică guvernamentală concesionarea în condiții neavantajoase a diferitelor lucrări și mai ales a celor pentru drumurile de fier. Pe lângă aceasta, au continuat răscoalele: mai numeroase, dar mai puțin puternice în trecut, acum au izbucnit cu forță. Cea mai puternică, la 3/15 august, a "necesitat" intervenția armatei, care a înăbușit-o în sânge.

Adevărul (Glasul Poporului), Budapesta
(Adevărul, Organul partidei socialdemocrate din
Ungaria. Foaie pentru poporul muncitor român din
Ungaria)

(16 august 1903 - 1919)

- Săptămânal -

Redactor responsabil: Aurel Cristea

(Dela 19 Iulie/1 Aug. 1904, al doilea subtitlu este: "Foaie politică pentru poporul muncitor român". Dela 1/14 Oct. 1906, între titlu și subtitlu se pun cuvintele: "Foaie politică, socială și economică". Dela 19 Iulie/1 Aug. 1904, 1 pe lună, și dela

25 Apr./6 Mai 1906, 1 pe săptămână. Prim.-red.: Petru Ponta (19 Iulie/1 Aug. –

19 Dec./1 Ian. 1904). Dela 18 Apr./1 Mai 1906, red.-responsabil: Gustav Auerbach.

Dela 18 Apr./1 Mai 1907, se mută la Lugoj. De la 15 apr. 1911 renunță la subtitlul: „Foaie politică, socială și economică”; de la 7 ian. 1914/25 dec. 1913 suprimă și subtitlul: „Foaie pentru poporul muncitor român”. Apare la Sibiu, de la 2/15 dec. 1918. De la 1 mai 1912 apare săptămânal. De la 20 aug. la 20 nov. 1907, prim redactor: Gustav Auerbach; de la 15 febr.

1908, redactată de un comitet; de la 15 apr. 1911, redactorul responsabil Aurel Cristea este

înlocuit de Ioan Flueraș, care, de la 12 apr./29 mart. 1914, apare ca editor și redactor

responsabil (între 8/21 oct. 1917 și 24 dec. 1917/6 ian. 1918, editor proprietar și redactor

responsabil); de la 2/15 dec. 1918, editor și redactor responsabil: Tiron Albani. În oct. 1917

publică un nr. (nedatat și nenumerotat), cu mențiunea: „număr gratis de agitație”. La 13/27

oct. 1918 apare un număr special cu ocazia victoriei revoluției („Ediție specială”). N-rele

apărute între 18 febr. 1912 și 9 aug./26 iulie 1914, între 8/21 oct. 1917-24 dec. 1917/6 ian. 1918

și 2/15 dec. 1918-30 dec. 1918/12 ian. 1919 au fost descrise după exemplarul aflat în Biblioteca

centr. univ. din Cluj. N-a apărut în timpul primului război mondial (iulie 1914-oct. 1917).

N-am văzut n-rele apărute între 24 dec. 1917/6 ian. 1918 și 2 /15 dec. 1918. De la 20 ian./2

febr.-7 aug. 1919, adaugă în finalul subtitlului cuvintele: „și Banat”; de la 31 iul. 1919-9 ian.

1921 și de la 8 ian. 1922, apare cu titlul: *Tribuna Socialistă*.)

1903 (an I)

(Colaborator: S. Kovacovici)

- An I, nr. 1, p. 1 – *Adevărul!* (Editorial programatic): Despre nedreptatea mare care domnește în lumea întreagă. Cheamă poporul muncitor să se înroleze în rândurile luptătorilor sub steagul roșu al ziarului “Adevărul”, care luptă pentru adevăr.
- An I, nr. 1, p. 1-2 – *Pe brazdă*: Despre viața grea a oamenilor muncii în orânduirea capitalistă. Statul și armata burgheză servesc intereselor clasei bogătașilor.
- An I, nr. 1, p. 2 – Partida socialdemocrată din Ungaria, *Cătră cetitori*: Se adresează cititorilor, în primul rând muncitorilor de la orașe și sate, spunându-le că nimeni nu le va ajuta dacă singuri nu sunt gata să lupte pentru dezrobirea economică și libertatea politică. Pentru aceasta este necesară lumina, care poate fi realizată numai prin intermediul presei. Recomandă cititorilor să răspândească “Adevărul” care “va apăra întotdeauna interesele muncitorimei, descoperind adevărul, și respîndind lumina, pentru libertatea și înfrățirea obștească”.
- An I, nr. 1, p. 2-3 – P., *Credința și socialismul*: Declară că n-are nimic contra religiei. Pe popi și domni îi caracterizează înșelători ai maselor, care trăiesc bine pe pământ și, totodată, înșală pe săraci că vor trăi bine pe lumea cealaltă. Face trimitere la versurile lui Eminescu despre viață și moarte. Adevărul este pentru unitatea muncitorilor indiferent de religie și naționalitate. Religia va dispărea odată cu sărăcia, ea va fi înlocuită prin știință.
- An I, nr. 1, p. 3 – De un muncitor român, *Mișcările sociale!*: Explică faptul că mișcarea socială e mișcarea nemulțumirilor împotriva capitalismului. Atacă pe popi și pe alții care lansează diferite lozinci pentru înșelarea maselor, în scopul de a le exploata. Muncitorii sunt singurii care știu de greutate și care sunt după rolul lor și poziția socială cei mai hotărâți să lupte pentru socialism. “Muncitorimea trebuie să unească, cu toții la un loc sub un singur steag, cot la cot, întrebuintînd, și folosindu-se de puterea și știința lor de a schimba acest regim social spre o societate mai bună și spre dezrobirea clasei muncitoare, de sub exploatarea capitalistă-burgheză, a înlătura deosebirea de clasă, și șterge ura de rasă (de alt soi) și înfrățirea națiunilor a nimici războiurile, a face pace pe pământ, prin introducerea culturii.”
- An I, nr. 1, p. 4 – Partida socialdemocrată din Ungaria, *“Libertate, egalitate, frățietate”*: “Adevărul” este continuarea foii “Votul Poporului”, care a apărut până acum în Timișoara. “Adevărul” luptă, în numele social-democrației, pentru libertate, egalitate și fraternitate. [Acest articol este publicat în mai multe numere ale ziarului.]
- An I, nr. 2, p. 1 – *Viteazul regelui* (Editorial): Critică pe groful Zselénszky care posedă mii de holde de pământ, denumindu-l trântor. Cere egalitatea între oameni: “Munca fiecăruia să fie răsplătită cinstit.”
- An I, nr. 2, p. 1-2 – Un muncitor român, *Sus opincă!*: Sfătuiește țăranii să citească ziarul “Adevărul”, care scrie adevărul despre starea lor și cum pot fi eliberați de sub jugul exploataților.

- An I, nr. 2, p. 2 – *Știința. Despre cerșitori*: Cauza cerșetoriei trebuie căutată în organizația socială, în orânduirea capitalistă. Cerșetoria va dispărea la acel stadiu de dezvoltare a societății, când va fi asigurată o bunăstare generală a tuturor membrilor ei.
- An I, nr. 2, p. 3; nr. 5, p. 4 – *Capital și muncă*: Despre greva minerilor din Anina. Ziarul susține poziția greviștilor. Expune revendicările muncitorilor. Greva continuă trei luni.
- An I, nr. 3, p. 1 – *“Noi vrem pământ” (Editorial)*: Comentează poezia lui George Coșbuc *Noi vrem pământ*, cerând ca fiecare să aibă pământ atât cât poate lucra. Cheamă la organizare, la îndeplinirea poruncii lui K. Marx: “Muncitori din lumea întreagă, uniți-vă!”
- An I, nr. 3, p. 1 – P., *Dați vot poporului!*: Social-democrații reprezintă unicul partid care, într-adevăr, luptă pentru votul universal, egal și direct pentru toți, fără deosebire de religie și sex. Cheamă la organizare și luptă pe toți oamenii muncii.
- An I, nr. 3, p. 2 – *Știința. Socialismul și revoluția*: Explică sensul socialismului față de capitalism, menționând că schimbarea de la orânduirea capitalistă la cea socialistă nu se poate produce fără ciocniri, mai cu seamă având în vedere lichidarea proprietății private. Se declară pentru calea pașnică a revoluției socialiste, declarând că folosirea violenței depinde exclusiv de clasa stăpânitoare. [Articolul e scris de Vandervelde, conducătorul socialiștilor din Belgia.]
- An I, nr. 4, p. 1 – *Despre armată (Editorial)*: Rolul reacționar al armatei, care stă în slujba numai a capitalului.
- An I, nr. 4, p. 1-2 – P., *Moș Mărtin și socialiștii*: Expunere în formă de poveste despre viața grea a oamenilor muncii, necesitatea organizării și a luptei pentru eliberarea, sub steagul roșu al social-democrației, de sub jugul exploatării.
- An I, nr. 4, p. 2 – Blăjan, Irimie, *Socialdemocrația internațională*: Explică caracterul internațional al social-democrației, pornind de la cuvintele lui Marx: “Muncitori din lumea întreagă, uniți-vă!” Propagă prietenia între națiuni.
- An I, nr. 4, p. 3 – *Răvașul “Voinței Poporului”*: Atacul ziarului burghez “Voința Poporului” împotriva “Adevărului”, care apără interesele maselor.
- An I, nr. 4, p. 3 – *Mila!*: Muncitorul trebuie să respingă mila oferită de capitalist pentru munca sa depusă și să lupte pentru respectarea dreptății, pentru răsplata corectă a muncii sale. Cheamă la unirea eforturilor în lupta pentru obținerea scopului comun – egalitatea.
- An I, nr. 5, p. 1 – *Cătră frații noștri! (Editorial)*: Scopul luptei “Adevărului”: egalitatea, răsplătirea muncii după merit, lupta împotriva deosebirilor dintre oameni, lupta pentru schimbarea radicală a lumii.
- An I, nr. 5, p. 1-2; nr. 6, p. 2; nr. 7, p. 2; nr. 8, p. 1-2; nr. 9, p. 1-2 – *Scrisori cătră frații economi*: Reproducerea scrierii lui Constantin Mille, deputat român în București, adaptarea la condițiile Ungariei privind raporturile între boieri și țărani și necesitatea luptei pentru votul universal, pentru dreptate socială.
- An I, nr. 6, p. 1 – Partidul socialdemocrat din Ungaria, *Apel cătră 2 milioane muncitori români din Ungaria*: Despre lupta cruntă între capital și muncă. Necesitatea organizării, sub

conducerea social-democrației, pentru triumful asupra dușmanilor. Cheamă la răspândirea ziarului "Adevărul".

An I, nr. 6, p. 1-2 – *Suntem internaționali*: Mitingul internațional în Budapesta. Interesele comune ale muncitorilor din diferite țări. Muncitorii din diferite țări compun națiunea muncitorilor.

An I, nr. 7, p. 1-2 – *Socialiștii "reorganizați" și Russu-Șirianu*: Demască pe socialiștii "reorganizați" și foaia lor "Voința Poporului", care luptă pentru gheșefturi de pe spinarea poporului.

An I, nr. 8, p. 1 – *Cristea, Aurel, Stindardul favorit*: Cheamă la trezire, la lupta unită a muncitorilor tuturor națiunilor pentru o viață mai bună.

An I, nr. 8, p. 2 – *Fraților, la luptă!*: Sfaturi pentru românii muncitori de la un muncitor român. Recomandă răspândirea ziarului "Adevărul", care constituie arma de luptă pentru drepturile muncitorilor. "Adevărul" arată muncitorilor ideea socialistă, singura idee care reflectă interesele muncitorilor.

An I, nr. 9, p. 1; nr. 10, p. 1; nr. 12, p. 1-2; nr. 13, p. 1 – *Salușinsky, I., Organizare*: Despre capital și muncă. Bogătașii și săracii; clasa capitaliștilor și clasa proletarilor. Necesitatea luptei și schimbării mersului lumii. Necesitatea organizării. Numai Partidul Social-Democrat luptă pentru interesele oamenilor muncii.

An I, nr. 9, p. 2 – *Un ficior de plugar, Uniți-vă!*: Despre necesitatea luptei unite a țăranilor împotriva boierilor.

An I, nr. 10, p. 2 – *Cristea, Aurel, Pentru-ce trebuie să fim socialiști?*: Despre influența pozitivă a ideilor socialiste asupra maselor. Necesitatea învățaturii în general și răspândirea ideilor socialiste în rândurile poporului muncitor român, rămas în urmă în această privință.

An I, nr. 11, p. 1 – *Adevărul (Editorial)*: Criza economică și politică continuă în țară. Cum se reflectă ea asupra stării capitaliștilor, pe de o parte, și a muncitorilor, pe de altă parte. Muncitorii trebuie să lupte pentru a scutura jugul capitaliștilor, să lupte sub steagul social-democrației.

An I, nr. 13, p. 1-2 – *Religia și socialismul*: Religia și socialismul sunt două lucruri cu totul diferite. Socialiștii nu țin cont de ce religie aparține un muncitor sau altul, ci pentru ce luptă.

An I, nr. 14, p. 1-2 – *Ce vor socialiștii?*: Extrase din *Cartea de citire socialistă*. Socialiștii sunt "din partea celor ce muncesc și împotriva celor ce trăesc din munca neplătită a altora". Necesitatea de a avea muncitorii un partid politic propriu, în vederea cuceririi puterii politice în țară. Despre organizarea și lupta muncitorilor și țăranilor.

An I, nr. 15, p. 1 – *Organizare*: Partidul Social-Democrat este unicul care apără și luptă pentru interesele oamenilor muncii.

An I, nr. 16, p. 1 – *R., Cine dărimă familia?*: Despre condițiile grele în care trăiesc oamenii muncii, care duc la distrugerea familiei. "Vina o are societatea... ticăloasa, societatea basată pe drepturi de privilegiu."

An I, nr. 16, p. 2 – Un fecior de țeran (M.S.), *Frate țărane!*: Pentru războaie, pentru declanșarea lor nu poartă vina popoarele, ci bogătașii. Cheamă la unirea tuturor oamenilor muncii împotriva bogătașilor.

An I, nr. 17, p. 1 – *Sărăcia (Editorial)*: “Singura și unica cauză a suferințelor muncitorului, a sărăciei sale, e clasa capitalistă de vină, cea stăpânitoare.” Este nevoie de rezistență și lupta împotriva nedreptății.

An I, nr. 17, p. 1; nr. 18, p. 2-3 – Un fecior de țeran (M.S.), *Frate țărane!*: Birul luat de către stat este în folosul clasei stăpânitorilor.

An I, nr. 17, p. 3 – *Ce înseamnă socialdemocrația?*: “Socialdemocrația nu este o jiganie încornată și cu ghiare, ci este o biată idee, nu numai nevinovată, venită la rîndul ei în cursul evoluției omenești, este un principiu pe care cultura modernă îl cere de a se aduce la îndeplinire, este suma tuturor ideilor frumoase, pe care să poate clădi fericirea omenirii. [...] Social-democrația înseamnă: dreptate, egalitate, frățietate, umanitate, civilizație.”

An I, nr. 17, p. 3-4 – Anonim, *Locuința țaranului*: -

An I, nr. 18, p. 1-2 – *Specula naționalismului*: Propovăduirea naționalismului de către clasa burgheză. Despre necesitatea unirii muncitorilor indiferent de apartenența națională.

1904 (an II)

(Colaborator: S. Kovacovici)

An II, nr. 3, p. 4; nr. 4, p. 3-4 – Un bun patriot, *Știința. Patria!*: Prin prisma evoluției istorice descrie națiunea, patria și patriotismul. Concepției burgheze contrapune concepția marxistă privind națiunea, patria etc.

An II, nr. 4, p. 1-2 – Auerbach, Gustav, *Starea țăranilor*: Condițiile grele de trai, de muncă și viața culturală aproape inexistentă a țăranilor. Aduce exemple concrete de mărime a averii (posesiunea pământului) boierilor (baronii și grofii) și retribuirea mizerabilă a țăranilor care lucrează pe moșii.

An II, nr. 5, p. 1 – *Ne-au dus foile. Pentru ce a întârziat “Adevărul”? Puterea lucră!! Sus inimile! Să trăiască socialdemocrația!!!*: Interzicerea unui număr al “Adevărului”. Lupta împotriva represiunilor Guvernului.

An II, nr. 5, p. 1-2 – *Totul se schimbă*: Extrase din *Cartea de cetire socialistă*, partea în care se explică trecerea de la feudalism la capitalism și clasele sociale în capitalism. Clasa proletarilor, lupta lor împotriva burgheziei și perspectivele.

An II, nr. 6, p. 1 – *Socialdemocrația învinge*: Diferențele de clasă la sate și lupta social-democrației pentru interesele oamenilor săraci.

An II, nr. 7, p. 3 – *Comasarea din Rușava*: Prin comasări se îmbogățesc bogătașii, iar sărăcimea devine și mai săracă.

An II, nr. 10, p. 1-2 – *Pe carte!*: Necesitatea stringentă a învățaturii.

An II, nr. 10, p. 3 – Kalenderu, Ioan, *Hrana*: -

- An II, nr. 12, p. 1-2 – *Dare de seamă*: În preajma Congresului al XI-lea al Partidului Social-Democrat din Ungaria despre social-democrație, rolul și sarcinile ei
- An II, nr. 12, p. 3 – *Cei mai bogați oameni din lume*: Date statistice.
- An II, nr. 13, p. 1-2; nr. 14, p. 1-3; nr. 15, p. 2-3 – *Congresul XI al partidului socialdemocrat din Ungaria*: -
- An II, nr. 17, p. 1 – Z., *Prima Maiu*: Istoricul și importanța pentru muncitori a sărbătoririi zilei de 1 mai.
- An II, nr. 22, p. 1 – *Apostoli ticăloși*: Apostoli ticăloși sunt denumiți social-democrații de către adversarii lor. Despre ideile socialiste și mișcarea socialistă.
- An II, nr. 22, p. 2 – Ponta, *Despre lățirea socialismului între Români*: -
- An II, nr. 23, p. 1-2; nr. 24, p. 1-2; nr. 25, p. 1-2; nr. 26, p. 1-2; nr. 27, p. 1-2 – *Evanghelia socialdemocraților (tradusă de Petru Ponta)*: Capital și muncă. Social-democrația – explicația rolului și sarcinile ei.
- An II, nr. 23, p. 1-2 – *Școala*: Drepturi egale tuturor naționalităților, la învățatură. După programul social-democrației: trebuie introdusă organizarea învățământului gratuit.
- An II, nr. 24, p. 1-2 – Auerbach, Gustav, *Creștinismul și socialismul*: Raporturi între religie și socialism. Socialiștii susțin ca religia să devină chestiune privată și despărțită de școală.
- An II, nr. 24, p. 2 – *Cultura noastră*: Date statistice privind numărul școlilor de stat, comunale (grănicerești), confesionale și particulare în comitatul Caraș-Severin.
- An II, nr. 24, p. 3 – Iliuță, N., *D'ale Plugăriei. Nutrețurile și seceta*: Sfaturi practice.
- An II, nr. 25, p. 1 – *Pâne și drepturi poporului (Editorial)*: Despre lozinci false, mincinoase ale deputaților – reprezentanților clasei stăpânitoare.
- An II, nr. 25, p. 2; nr. 26, p. 1-2; nr. 27, p. 4; nr. 28, p. 3-4 – Cismadia, Alexandru, *Cine a secerat vara?*: “Guvernu-i guvernul celor bogați, autoritatea publică, este autoritatea bogaților, și Dumnezeu e iar acelor bogați”... “A noastră este numai munca și aceia ce vine cu ea, sărăcia, mizeria, supunerea și desprețuirea.” Social-democrația – partidul muncitorilor.
- An II, nr. 25, p. 3 – *Lumina luminează întru întunerec!*: Situația grea materială și culturală a românilor în Ungaria.
- An II, nr. 25, p. 4 – Iliuță, N., *D'ale Plugăriei. Arăturile*: Sfaturi practice privind lucrarea pământului.
- An II, nr. 26, p. 1 – *“Adevărul” și politica*: Se adresează românilor social-democrați în legătură cu faptul că “Adevărul” a devenit ziar politic și va apărea o dată pe lună.
- An II, nr. 26, p. 2-3 – Biciul lui Dumnezeu, *Unde dai și unde crapă – Răspuns “Răvașului”*: Critică pe conducătorii români din Transilvania pentru situația grea a românilor.
- An II, nr. 27, p. 1-2 – Cristea, Aurel, *Deschilinire între om și om...:* Despre posibilitățile clasei celor săraci, pe de o parte, și clasei celor bogați, pe de altă parte.

- An II, nr. 27, p. 2-3 – *Parlamentul*: Istoricul și rolul lui din punct de vedere al clasei... Muncitorii n-au drept de vot în alegerea deputaților dietali.
- An II, nr. 28, p. 1 – *Vot universal. Trăim în Ungaria! (Editorial)*: Luptă pentru votul universal și secret în Ungaria.
- An II, nr. 28, p. 1-2 – *Cristea, Aurel, Raiu și iad*: Descrie comparativ viața oamenilor muncii și a celor bogați. Articolul este îndreptat împotriva minciunii popilor.
- An II, nr. 28, p. 3 – *Femeea și partidul muncitorilor*: Exploatarea și asuprirea femeilor în orânduirea burgheză. Necesitatea de a lupta pentru cucerirea drepturilor femeii și încadrarea ei în lupta pentru socialism.
- An II, nr. 29, p. 2 – *Programul nostru*: Ce este cătănia? Ziarul se pronunță împotriva armatelor stabile și pentru înarmarea poporului.
- An II, nr. 30, p. 1-2 – *Causa sărăciei*: Date statistice și comentariu privind evoluția prețurilor la produsele agricole, apoi privind emigrările etc. Cauza mizeriei – orânduirea socială existentă.
- An II, nr. 30, p. 2-3 – *Răsboi de clasă*: Dezvoltarea istorică a societății – necesitatea obiectivă a existenței claselor și a luptei dintre ele.
- An II, nr. 31, p. 1 – *Constituția adevărată (Editorial)*: Inexistența Constituției adevărate în Ungaria, nici față de străinătate, nici față de popor.
- An II, nr. 31, p. 3 – *Origina asociațiilor omenești*: Privită prin prisma evoluției istorice.

1905 (an III)

(Colaborator: S. Kovacovici)

- An III, nr. 1, p. 3 – *Starea țăranilor*: Condițiile grele de muncă și ponderea ridicată de analfabetism ale țăranilor (articolul pentru care a fost judecat Auerbach).
- An III, nr. 1, p. 3-4 – *Cînd va fi opînca talpa țării*: Reproducerea articolului lui Ponta, în care susține că țăranul realmente nu este “talpa țării, ci numai unealtă vie fără care mașina și pămîntul nu poate să producă nimic” (articol pentru care a fost judecat).
- An III, nr. 1, p. 4 – *După sêrbătoare*: Reproducerea articolului lui Ponta despre serbarea lui 1 mai (articol pentru care a fost judecat).
- An III, nr. 4, p. 2-3 – *Despre organizare*: Despre organizare, în general, ca o necesitate. Despre organizarea capitaliștilor, pe de o parte, și organizarea muncitorilor, pe de altă parte.
- An III, nr. 4, p. 4 – *De-ale plugăriei. Pe luna aprilie*: Sfaturi practice de lucrări în agricultură.
- An III, nr. 5, p. 1 – Auerbach, Gustav, *Prima Maiu*: În legătură cu serbarea lui 1 mai – despre ideile social-democrației. Unitatea de interese ale clasei muncitoare.
- An III, nr. 5, p. 1-2 – Frimu, Ioan C., *Despre Intâiu Maiu*: -
- An III, nr. 5, p. 2-3 – Crețu, *Congresul nostru (Raport special)*: Conferința economiilor la Budapesta (români, unguri, sârbi și nemți). S-au discutat: organizația economiilor,

înființarea unui sindicat de muncitori agricoli, presa, alegerea unui comitet de organizație pentru toată țara.

- An III, nr. 5, p. 4 – *Capital și muncă*: Greva celor 400-500 de muncitori tipografi din Sibiu pentru ridicarea salariului, împotriva “sufletului negru” – mitropolitului.
- An III, nr. 6, p. 1 – *Comedie politică (Editorial)*: Și după victoria la alegeri a opoziției au loc aceleași procese ca și înainte (nu e satisfăcută niciuna dintre promisiunile date). Asemenea poziție o are și Partidul Național Român, în frunte cu Ioan Russu-Sirianu. Se cere votul universal și secret.
- An III, nr. 6, p. 1-2 – *Batjocoritorii socialismului*: Critică pe adversarii “Adevărului” – ziarele “Răvașul”, “Tribuna”, “Poporul Român”, “Votul Poporului” etc. – și, în special, pe preoții care răspândesc diferite zvonuri (batjocorirea) împotriva social-democrației.
- An III, nr. 7, p. 1 – *Continuarea comediei (Editorial)*: Critică Guvernul pentru continuarea politicii reacționare a premergătorilor, mai cu seamă în ceea ce privește asuprirea minorităților naționale.
- An III, nr. 7, p. 2-3 – *Cristea, Aurel, Unde-i adevărul, unde-i dreptatea?...*: Inexistența adevărului și a dreptății în capitalism. Numai socialismul duce la dezrobirea poporului, pentru adevăr și dreptate. E necesară organizarea și inițiativa.
- An III, nr. 8, p. 1 – *Națiune și popor (Editorial)*: După ziar, națiunea sunt capitaliștii, iar poporul – muncitorii. Starea grea a poporului, lipsit și de votul universal.
- An III, nr. 9, p. 1 – *La luptă pentru votul universal? (Editorial)*: La Adunarea de la Budapesta a Partidului Social-Democrat au luat parte 60.000 de muncitori din toată țara, care vor lupta pentru votul universal și secret. Cheamă pe români la lupta pentru obținerea votului universal.
- An III, nr. 9, p. 1 – *Lupta noastră*: Aprecieri privind esența și politica partidelor guvernamentale și opoziționale. Pe Partidul Kossuthist îl caracterizează, de asemenea, drept reacționar, căci a înșelat masele, nesatisfăcându-le revendicările.
- An III, nr. 10, p. 1 – *Vinerea roșie*: Mare demonstrație a muncitorilor din 15 septembrie, care au cerut introducerea votului universal.
- An III, nr. 10, p. 1 – *Kossuth și votul universal*: Critică pe Kossuth care se pronunță pentru realizarea, în primul rând, a pretențiilor naționale, iar după aceea a votului universal. Apoi, îl critică deoarece se pronunță pentru statul maghiar și că fiecare trebuie să învețe limba maghiară ca limbă oficială. Se cere înființarea școlilor în limba modernă (română).
- An III, nr. 10, p. 1-2 – *Lupta pentru votul universal*: Despre desfășurarea demonstrației condusă de Partidul Social-Democrat în ziua de 15 septembrie, pentru *votul universal și secret*. Transmiterea către Dietă a memorandumului în care se expun revendicările cu caracter de clasă.
- An III, nr. 10, p. 4 – *Cătră cetățenii alegători din Zorlențul-Mare*: Cheamă pe alegători să nu-l voteze pe George Szabó, care în decurs de 30 de ani a servit numai interesele capitaliștilor, ale guvernanților.

An III, nr. 11, p. 1 – *Congresul nostru*: Apel către tovarășii români în legătură cu ținerea congresului Partidului Social-Democrat Român din Ungaria la Lugoj, congres la care vor fi dezbătute: lupta pentru votul universal, presa partidului, organizarea economiilor, darea de partid și eventuale propuneri.

An III, nr. 12, p. 2-3 – *Programul guvernului*: Programul Guvernului Baronului Fejérváry, care l-a înlocuit pe Tisza.

1906 (an IV)

(Colaborator: S. Kovacovici)

An IV, nr. 1, p. 2-3 – Stancovici, croitor – Reșița, *Primul nostru congres*: Raport special la primul Congres al social-democraților români din Ungaria, care a avut loc la Lugoj.

An IV, nr. 1, p. 3 – *Proiectul de lege asupra votului universal și secret*: Întocmit de ministrul de Interne Kristóffy, privitor la votul universal și secret.

An IV, nr. 2, p. 1 – *Sus la muncă (Editorial)*: Constituirea Sindicatului muncitorilor de pământ.

An IV, nr. 2, p. 2 – Crețu, I., *Proprietatea colectivă*: Necesitatea obiectivă a dezvoltării sociale spre socialism. Combate pe adversarii socialismului care îi învinuiesc pe socialiști că vor să împartă averea. Baza socialismului este proprietatea colectivă. Socialiștii nu sunt împotriva capitalului, ci împotriva celor care stăpânesc capitalul.

An IV, nr. 3, p. 1 – G-a, *Absolutizmul*: Dizolvarea Dietei. Necesitatea luptei pentru Constituție, care va asigura votul universal, egal, direct și secret, precum și realizarea reformelor sociale pentru îmbunătățirea condițiilor milioanelor de oameni.

An IV, nr. 3, p. 1-2 – G-a, *Trei greve!*: Greve în Nándorbey, Lupeni și Fiume. Învățămintele muncitorii au arma cea mai puternică împotriva capitalului – organizarea, solidaritatea și unirea.

An IV, nr. 3, p. 2 – Crețu, I., *Lumea muncitoare*: Despre progresele social-democrației (în Rusia, Germania, Franța, Austria, România). Succesele obținute în Ungaria pe lângă syndicate. Cheamă pe români să lupte alături de alte națiuni pentru obținerea drepturilor muncitorești.

An IV, nr. 4, p. 2-3; nr. 5, p. 2-3 – Urzică, E.Sp., căpitan (Dorohoi), *Familia și armata*: Armata servește intereselor clasei stăpânitoare.

An IV, nr. 5, p. 1 – *„Adevărul” săptămânal*: Apariția ziarului din nou săptămânal și sarcinile lui.

An IV, nr. 5, p. 1-2 – Constantinescu, Al., *Prima Maiu*: Condițiile grele de muncă ale oamenilor muncii. Necesitatea luptei pentru 8 or de muncă, pentru îmbunătățirea condițiilor de trai. Necesitatea unității (unitatea face puterea) muncitorilor.

An IV, nr. 5, p. 2-3 – Bujur, M.Gh., *Mîndrie și curaj*: 1 mai – simbolul revendicărilor proletare. Succesele social-democrației pe plan mondial. Soliditatea teoriei socialiste – expresie credincioasă a solidității mișcării economice a proletariatului.

- An IV, nr. 5, p. 3-4 – Buciumean, P., *Sărbătoarea muncii*: Muncitorul și țărănul creează bunurile materiale. Ei sunt capabili să scuture jugul exploatatorilor și să guverneze singuri, să creeze lumea păcii și fericirii.
- An IV, nr. 5, p. 4 – Brănișteanu, B., *Reflexii*: Referindu-se la serbarea și importanța lui 1 mai, are în vedere succesele obținute și de socialiștii români, în scopul realizării revendicărilor omului: libertate și pâine.
- An IV, nr. 6, p. 1 – *Înainte!*: În legătură cu apariția săptămânală a ziarului se cere sprijinul oamenilor muncii. Se arată rolul presei. Datoria românilor progresiști de a lupta sub steagul social-democrației, împotriva asupritorilor și capitaliștilor.
- An IV, nr. 7, p. 1 – *Sărăcia poporului (Editorial)*: Sărăcia împinge oamenii la emigrare în America. Descrie traiul muncitorului, țărănului, în general al oamenilor muncii. În mod special, se referă la condițiile grele de viață ale poporului român. Unicul partid este Partidul Social-Democrat, care deschide perspective luminoase tuturor și luptă pentru realizarea lor.
- An IV, nr. 7, p. 1-2 – Bujur, M.Gh., *Deșteptarea muncitorimei*: Clasa burgheză și clasa muncitoare. Lupta de clasă e inevitabilă. Creșterea conștiinței de clasă a proletariatului. Despre rolul sindicatelor și partidului clasei muncitoare. Despre naționalismul burghez și internaționalismul proletar.
- An IV, nr. 7, p. 1-2 – *Sindicatelor*: Evoluția și rolul sindicatelor în Ungaria.
- An IV, nr. 9, p. 1 – Ga., *Greva generală dela Timișoara*: Greva – dovada unei bune organizări și solidarități a muncitorilor împotriva capitalului.
- An IV, nr. 10, p. 1 – Urzică, căpitan, *Votul universal. Sindicatele agricole și sătenii*: Prin sindicate, la unirea oamenilor muncii de la orașe și sate, în lupta pentru obținerea votului universal și îmbunătățirea condițiilor de viață.
- An IV, nr. 11, p. 1-3 – *Congresul nostru*: S-a discutat problema votului universal. Aprecieri privind pozițiile diferitelor partide politice.
- An IV, nr. 11, p. 3 – Crețu, I., *Rolul Românilor*: -
- An IV, nr. 12, p. 1-3 – *Lupta noastră*: Conferința comitatului Caraș-Severin, la care s-a discutat despre diferite probleme ale oamenilor muncii și mijloacele pentru rezolvarea lor. Rolul mare al social-democrației. Activizarea populației române în lupta pentru dreptatea socială. Rezoluțiile conferinței privind necesitatea organizării luptei împotriva exploatatorilor, pentru obținerea votului universal etc.
- An IV, nr. 14, p. 1-2 – *Greve generale (Editorial)*: Cauzele grevelor generale – condiții grele de muncă și trai ale oamenilor muncii, precum și brutalitatea claselor stăpânitoare în purtarea lor față de clasele de jos (încălcarea grosolană a legilor adoptate de ei înșiși). Greva generală a avut loc la Lugoj, Caransebeș și Debrețin.
- An IV, nr. 15, p. 1 – *Goana (Editorial)*: Greva secerătorilor în comitatele Arad, Timiș, Torontal etc. Goana poliției după secerători, cu scopul apărării intereselor marilor proprietari, ale feudalilor.

An IV, nr. 15, p. 2-3 – C.R., dr., *Învățătorii*: Arată activizarea învățătorilor în multe țări europene în mișcarea socialistă. Rămânerea în urmă a acestor intelectuali în Ungaria. Sarcinile revoluționare ale învățătorilor.

An IV, nr. 15, p. 3 – *Mișcarea sindicală universală*: Date statistice cu privire la numărul membrilor organizațiilor sindicale în diferite țări europene, printre care și Ungaria.

An IV, nr. 16, p. 1 – Florin, *Deșteptarea!*: Condamnă pe exploatare și asupritori și cheamă pe români să răspândească “Adevărul” – ideile socialiste, ziarul care luptă pentru drepturile poporului muncitor.

An IV, nr. 16, p. 1-2 – *Ticăloșiile lui Nadrag*: -

An IV, nr. 17, p. 1 – “Adevărul” (*Editorial*): Despre condițiile grele ale oamenilor muncii în orânduirea burgheză (din toate punctele de vedere). Demască naționalismul burghez și cheamă la organizare, în lupta pentru “frățietate, dreptate și egalitate pe căror cale este: Adevărul”.

An IV, nr. 17, p. 1-2 – *Știința e armă*: Susține că, dacă știința și organizarea întăresc un milion de domni din țară, “cari ne stăpînesc, atunci pe noi nouăsprezece milioane de muncitori cu mult mai mult ne va întări ca să fie ceea ce voim și după cum voim noi”.

An IV, nr. 18, p. 1 – *1848 (Editorial)*: “... aceste cifre formează înaintea ochilor noștri, mai bine zis în gândirea noastră, o icoană grozav de mare a tristului nostru trecut, iar de atunci încoace, icoana a unei robie liberă... îndelungată”.

An IV, nr. 18, p. 2 – *Datorința*: “Datorința ne chiamă, ca să ne organizăm, adică să învățăm a ne cunoaște, a ne pricepe, a ne ajutama și a ne învăța să trăim în cumpăna dreptății, frățietății și egalității, și atunci nu va mai fi învinuirea noastră aruncată pe nimeni, tot asemenea nimeni nu ne va mai învinui pe noi, că drept la viață, unul ca altul vom avea, și mai bine zis, toți vom fi universalii.”

An IV, nr. 19, p. 1 – *Vaetul satului (Editorial)*: “Vaetul satului trebuie să ne deștepte pe toți cei din sate și orașe... Vaetul satului e groaznic, că a ajuns în cea mai mare mizerie, și arma de ajutor în această stare ar fi drepturile, dar nici acestea nu le au, unicul izvor de viață e munca, dar nici aceasta nu-i pentru toți și nu-i plătită pe deplin.”

An IV, nr. 19, p. 2 – Babel, A., *Rolul sindicatului*: Raporturi între muncitori și capitaliștii-fabricanți – între exploatați și exploatare. Pentru îmbunătățirea condițiilor de viață și de trai, muncitorul trebuie să intre în sindicat și să lupte activ pentru aceasta.

An IV, nr. 20, p. 2 – *Boerii și poporul*: Date concrete privind dările boierilor și țăranilor.

An IV, nr. 20, p. 2 – Ga., *Luminătorii satelor*: Rolul mare pe care îl pot juca învățătorii de la sate. Recomandă în ce anume direcție pot ajuta învățătorii pe țărani.

An IV, nr. 20, p. 3 – *Din străinătate*: În legătură cu jubileul celor 25 de ani de existență a cooperativei “Voornit” (Înainte) din orașul belgian Gand, care a avut ca scop îmbunătățirea condițiilor de viață ale clasei muncitoare, bazată pe ideile social-democrate (cooperativa e supranumită “Mama cea bună”).

An IV, nr. 21, p. 1-2 – *Datorințele noastre*: Sub formă de întrebări se cere muncitorului socoteală dacă a făcut tot ce trebuia pentru progres și, în același timp, se răspunde.

Lupta pentru o viață mai bună, prin intermediul organizării, a Partidului Social-Democrat este privită ca o necesitate. Muncitorilor li se recomandă să intre în organizațiile profesionale și să lupte pentru un viitor mai fericit.

An IV, nr. 21, p. 2-3 – A.S.D., *Păianjenul sau trântorul*: Păianjenul și trântorul reprezintă capitalistul (fabricantul). Cheamă oamenii muncii să se înroleze sub steagul social-democrației.

An IV, nr. 22, p. 1 – *Apel către muncitorimea din Ungaria!*: Arată pentru ce luptă social-democrația și organul ei – “Adevărul”. “Noi voim ca să se cinstească munca. Să fie egalitate în această țară. Munca să fie plătită după merit. Și să nu facă deschilinire între om și om.” Cheamă la organizare în sindicate, la lupta pentru votul universal egal, direct și secret.

An IV, nr. 22, p. 3 – *Votul obștesc sau universal*: “Dreptul de vot îl au numai acei cari plătesc o sumă anumită către stat. Apoi mai au un drept de vot popii, cari trag tot cu ei, apoi învățătorii, cari trebuie să țină acolo unde zice popa, căci alt-cum pică din slujbe.” Cheamă la lupta pentru votul universal.

An IV, nr. 22, p. 3 – Bălcescu, N., *Libertatea*: Libertatea internă și cea externă (internă – legea, icoana dreptății pentru toți, iar externă – neatârnamarea țării).

An IV, nr. 23, p. 1 – *Viața săteanului (Editorial)*: Viața grea a țăranului. Îl cheamă la organizarea în sindicate pentru eliberarea de sub jugul exploatării.

An IV, nr. 23, p. 2-3 – *Organizarea muncitorimei austriace*: Date statistice cu privire la organizarea în general și în special în sindicate a muncitorilor austrieci (privire istorică).

An IV, nr. 23, p. 3-4 – Crețu, Ioan, *Mișcarea sindicală și socialdemocrată din România*: Succesele mișcării sindicale în România – un imbold pentru frații lor din Ungaria. Un scurt istoric susținut cu date și fapte concrete.

An IV, nr. 23, p. 4 – *Armată contra lucrătorilor greviști*: Greva muncitorilor de la Petroșani și intervenția sângeroasă a armatei burgheze (patru muncitori morți și 190 răniți).

An IV, nr. 24, p. 1 – *Petroșeni (Editorial)*: În legătură cu greva, arată condițiile muncitorilor de la Petroșani (12 ore de lucru etc.) și comportarea neomenoasă a fabricanților.

An IV, nr. 24, p. 2; nr. 25, p. 2 – *Conferința socialdemocrată din România, ținută în zilele de 14, 15 și 16 august în București*: -

An IV, nr. 24, p. 3; nr. 25, p. 3; nr. 26, p. 2-3 – *Cum să închieiăm contractele de seceră?*: Sfaturi secerătorilor pentru a nu fi înșelați de către marii proprietari ai pământului.

An IV, nr. 24, p. 3-4 – *Din străinătate*: Date statistice privind dezvoltarea sindicatelor germane și activitatea lor.

An IV, nr. 25, p. 1 – *Cauzele grevei minerilor dela Petroșeni (Editorial)*: În răutățirea condițiilor de muncă și trai ale muncitorilor, ajungând ca muncitorii să nu fie plătiți de capitaliști cu bani, ci în produse – prin societăți pe datorie –, ceea ce a dus la creșterea exploatării.

- An IV, nr. 26, p. 1; nr. 27, p. 1 – *Păcate naționale (Editorial)*: “Da lasă” și “Da ce-mi pasă” – două păcate principale naționale. În acest sens descrie unde s-a ajuns, în situația grea, și ce trebuie făcut – organizare și luptă pentru o viață mai bună.
- An IV, nr. 26, p. 3 – Deacu, Aug. Semproniu, *Să zidim!*: Necesitatea alegerii unui conducător de către muncitori pentru a putea zidi un viitor mai bun (acest conducător este ziarul “Adevărul”).
- An IV, nr. 26, p. 3 – *Din străinătate*: Dezvoltarea rapidă a capitalismului în Statele Unite. Scăderea relativă a salariilor muncitorilor.
- An IV, nr. 27, p. 2 – Avrasol, *Frate desmoștenit*: Se adresează celor care au rămas fără adăpost, hrană, avere și cheamă la unirea lor și la lupta pentru o viață mai bună.
- An IV, nr. 28, p. 1 – “Adevărul” foaie politică (Editorial): Condițiile în care apare “Adevărul” și sarcinile lui în apărarea intereselor oamenilor muncii, demascând ticăloșia Guvernului etc. “Drepturile nu să dau, ci trebuie câștigate prin luptă!”
- An IV, nr. 28, p. 2-3 – *Șarlatanism și Nerușinare*: Titlul de sus e manifestul “României Muncitoare” din București, cu ocazia vizitei expoziției naționale de către ardeleni și bucovineni. În prima parte, lucrurile sunt prezentate după povestirea oficialităților, iar apoi se expune realitatea – condițiile grele de viață ale oamenilor muncii din România.
- An IV, nr. 28, p. 3 – *Lupta pentru votul universal*: Adunarea de la Lugoj, la care a vorbit și Gustav Auerbach, despre politica reacționară a Guvernului și necesitatea de a intensifica lupta pentru votul universal, adoptă rezoluția în care se arată situația în Ungaria, caracterizată prin inexistența drepturilor etc. Se cere din partea Guvernului să introducă votul universal.
- An IV, nr. 29, p. 1-2 – I.S., *Iarna vine – ce să facem?*: Omul muncii este creatorul tuturor lucrurilor materiale. În timpul iernii, țăranul trebuie să învețe și să acționeze în cadrul instituțiilor sindicatului local, ceea ce-l va ajuta în înrolarea în rândul luptătorilor pentru o societate mai bună.
- An IV, nr. 29, p. 2 – Novacu, Traian, *Răvaș*: Despre adunarea feudală capitalistă și naționalistă în Timișoara. Printre reprezentanți – preoți, avocați și alți domni. Autorul atacă nominal și pe Vasile C. Osvadă, arătând că adunarea are ca scop promovarea intereselor exploataților.
- An IV, nr. 29, p. 2-3 – *Expoziția “iubilărară” din București*: Expoziția cu două fețe – una bine reclamată: succesele regelui și ale ciocoilor în diferite domenii economice (în realitate, succesul se datorează oamenilor muncii), iar cealaltă: ascunderea vieții grele a muncitorilor și țăranilor. “Adevărul” a preluat unele date în acest sens, adunate de Cercul socialist “România Muncitoare” în manifestul său, sub titlul *Patruzeci de ani de sărăcie, de robie și rușine* (împărțirea pământului cultivabil, sărăcirea progresivă, datoria națională etc.).
- An IV, nr. 30, p. 1 – *Votul plural belgian în Ungaria (Editorial)*: Despre intenția Guvernului de a introduce sistemul de vot după care cei cu avere au drept la 2-3 voturi, iar muncitorii numai un vot. Avertizează Guvernul că muncitorii nu vor ceda în luptă până nu obțin votul universal, secret, egal și direct.

- An IV, nr. 30, p. 1-2 – *Răvaș. Pentru "Libertatea"*: Demască scrierea ziarului "Libertatea" îndreptată împotriva "Adevărului", arătând că "Adevărul" nu deosebește oamenii după apartenența națională, ci luptă pentru apărarea intereselor tuturor oamenilor muncii.
- An IV, nr. 30, p. 2; nr. 31, p. 2-3 – I.S., *Știința și lupta noastră pentru existență*: În legătură cu două articole apărute în revista "Viața Românească" (unul al dr. N. Lupu, sub titlul *Alimentația țăranului*, și altul al dr. Bujur, *Foamea și iubirea în lupta pentru existență*). Se declară de acord, în esență, cu fondul articolelor care arată clar că în lumea aceasta sunt lucrători și trântori – trântori care trăiesc pe seama muncitorilor etc. Totodată arată că o constatare nu e suficientă, ci este necesară lupta împotriva nedreptății, că muncitorii deja s-au trezit și luptă pentru un viitor mai bun.
- An IV, nr. 32, p. 1 – *"Era nouă" (Editorial)*: Venirea la putere a lui Rákóczi. Situația nu se schimbă cu nimic.
- An IV, nr. 32, p. 2 – *Vorbe de clacă*: Explică ce înseamnă și cine amestecă intenționat noțiunile: socialism, anarhism, pozitivism, nihilism și alte "izme". Arată ce înseamnă socialism Țo social-democrație, singura care arată drumul adevărat poporului.
- An IV, nr. 32, p. 2-3 – Florin, *Săriți și vă ajutați!*: Scăparea poporului nu se poate aștepta de la domni, ci numai din organizare, sub steagul Partidului Social-Democrat.
- An IV, nr. 33, p. 1-2 – *Vorbe de clacă (Editorial)*: Descrie pe larg condițiile grele ale poporului muncitor din Ungaria și îl cheamă să folosească demonstrațiile, greva și boicotul în lupta pentru adevăr, libertate și mântuire. Subliniază că va fi păcat "dacă veți lăsa să fie acestea vorbe, precum zic la toată ocaziunea dușmanii noștri rîzînd draconic și cu părere de bine: «Vorbe de clacă!»".
- An IV, nr. 34, p. 1 – Crețu, I., *Naționalismul și poporul muncitor*: Explică științific, marxist, ce înseamnă și cine promovează naționalismul. Arată inevitabilitatea pieirii capitalismului și triumful ideilor socialismului modern.
- An IV, nr. 34, p. 1-2 – *Creșterea socialismului*: Se arată prin fapte (conferințe, congrese sindicale etc.) creșterea forțelor socialismului. Burghezia însăși recunoaște aceasta și satisface, de aceea, unele nevoi ale poporului. Dar muncitorii trebuie să meargă consecvent până la capăt în lupta lor dreaptă.
- An IV, nr. 35, p. 1-2 – *Lege în contra grevei*: Pregătirea de către Guvern a Legii contra grevelor. Cheamă pe muncitori să nu permită cest lucru, arătând ce înseamnă această armă pentru cei exploatați.
- An IV, nr. 35, p. 2 – Florin, *Unirea universală*: Se declară contra "voivodatelor", pentru unirea poporului muncitor – o condiție pentru izbânda cauzei socialiste.
- An IV, nr. 35, p. 3 – *Deputații înconjură lucrul*: Despre inactivitatea deputaților dietali și pregătirea de către ei a Legii contra grevelor. Iobăgia nu s-a șters nici după revoluția sub Kossuth.
- An IV, nr. 36, p. 1 – *Nimicirea naționalităților*: Declarația ministrului de Interne ungar "că cu toate mijloacele putincioase va lupta contra naționalităților". "Adevărul" luptă pentru internaționalism, dar este împotriva asupririi naționale. Cheamă poporul să lupte împotriva politicii reacționare a Guvernului.

An IV, nr. 36, p. 1-2 – *Economie practică – națională*: Demască pe aceia (sacul cu bani) care recomandă țăranilor economia practică, și nu socialismul, pentru a progresa. Aduce fapte care arată că recomandările lor au avut eșec. În zece puncte arată de ce nu progresează economia țăranilor, la baza acestor puncte stând analiza societății bazată pe exploatarea muncii altora.

An IV, nr. 36, p. 2-3 – *Mizeria împiegaților de tren la graniță*: Date statistice și comentarii.

An IV, nr. 37, p. 1 – *Să fim gata!*: Cheamă pe muncitori la răsturnarea legii contra grevelor.

An IV, nr. 39, p. 2 – Crețu, I., *Congresul nostru*: Despre importanța congresului sindical și creșterea forțelor socialismului pe plan internațional.

1907 (an V)

(Colaborator: S. Kovacovici)

An V, nr. 27, p. 1 – *Spre orientare (Editorial)*: Explică cititorilor cauza neieșirii ziarului în decurs de trei săptămâni: prigoana Guvernului. Arată că, cu toată teroarea, "Adevărul" va lupta și în viitor până la izbânda cauzei poporului muncitor.

An V, nr. 27, p. 1 – Deacu, Aug. S., *Din ce devin emigrările?*: Demască minciunile burgheziei maghiare care, pentru emigrările în masă (numai în 1906 au emigrat 2 milioane din Ungaria), aruncă vina pe alții. "Dacă voiți d-lor ca să faceți capăt emigrărilor, atunci dați poporului pământ, dați poporului drepturi egale, dați poporului votul universal, direct și secret, dați poporului tot ce-i-se cuvine și atunci vă asigurăm că emigrările vor înceta."

An V, nr. 27, p. 1 – Sargon, *Ce a fost, ce e și ce va fi?*: O privire istorică. Se oprește la problema socialismului și o explică. În unire, organizare și luptă vede ieșirea din situația grea în care se află poporul muncitor din Ungaria.

An V, nr. 27, p. 1-2 – Cristea, Aurel, *Votul universal și guvernul de azi*: Toate partidele politice au în programul lor votul universal. Partidul Kossuthist a devenit puternic pe seama acestei chestiuni. Guvernul nu se ține de promisiuni, nici în privința votului universal, nici în alte probleme.

An V, nr. 27, p. 2-3 – *Cătră muncitorii din toate țările!*: Manifestul Comitetului Executiv al Biroului Socialist Internațional e adresat tuturor grupărilor socialiste din lumea întreagă, în care se analizează situația internațională, mai ales în Rusia țaristă. Manifestul se situează de partea revoluției ruse, împotriva țarismului.

An V, nr. 27, p. 3 – Comitetul regnicolar de foaie al lucrătorilor de căi ferate, *De-ale lucrătorilor dela C.F.R.*: Cheamă muncitorii la luptă curajoasă pentru triumful dreptății.

An V, nr. 28, p. 1 – *Să e pregătim de luptă (Editorial)*: Susține că are loc creșterea forțelor social-democrației în Ungaria, mai cu seamă în ceea ce privește alte națiuni. Cheamă pe români să devină activi, căci în curând, când se va dobândi votul universal, să fie pregătiți pentru luptă până la victoria definitivă.

An V, nr. 31, p. 1-2 – Auerbach, Gustav, *Cîteva cuvinte asupra atitudinii Congresului*: Sfaturi privind activitatea în vederea ținerii Congresului (al III-lea) al social-democrației

din Ungaria, care va discuta următoarele probleme: lupta pentru votul universal, organizarea politică și economică și presa mișcării socialiste.

An V, nr. 31, p. 2 – Grigorovici, George, deputat în Parlamentul austriac, *Ziarul "Lupta" și mișcarea socialistă*: Demască ziarul "Lupta", arătând că stă pe poziția exploataților. Ziarul, care apare în limba română în Budapesta, este comparat cu "Voința Națională" din București.

An V, nr. 31, p. 3 – Din Cartea Muncitorului, *Ce vor socialiștii?*: Explicații adresate muncitorilor privind scopurile luptei socialiștilor – doborârea clasei exploataților și instaurarea unei societăți bazate pe principiul dreptății sociale.

An V, nr. 31, p. 2-3 – Vanczak, I., Secretarul sindicatului lucrătorilor în fer și metal, *Cătră muncitorii români de bresle*: Despre greutățile pe care le întâmpină mișcarea socialistă, din cauza nivelului scăzut al agitatorilor, mai cu seamă privind problema națională. Explică ce interese leagă muncitorii diferitelor naționalități în lupta împotriva regimului capitalist.

1908 (an VI)

(Colaborator: S. Kovacovici)

An VI, nr. 2, p. 2 – Demian, Sava S., *Cătră robii munților din Petroșeni*: Se adresează muncitorilor mineri, arătând în ce condiții grele muncesc și sfătuindu-i să se unească sub steagul social-democrației.

An VI, nr. 3, p. 1 – *Votul universal (Editorial)*: În Parlamentul ungar poporul are numai datorii, însă drepturi, nu. Cheamă la lupta pentru dizolvarea Parlamentului capitalist și instaurarea Parlamentului poporului.

An VI, nr. 3, p. 2 – Mihaș, Ioan, *Viața dela țară*: Despre viața grea a țăranilor și necesitatea luptei, împreună cu muncitorii, împotriva orânduirii capitaliste. În acest scop, face apel la țărani să se organizeze în Partidul Socialist.

An VI, nr. 4, p. 1 – *Avea-vom drepturi?*: Constată inexistența votului universal și secret, îndemnând la luptă – prin grevă generală – pentru atingerea acestui scop.

An VI, nr. 4, p. 2 – Kalber, Jean, *Comuna din Paris*: Conferința în legătură cu a 37-a aniversare a Comunei din Paris.

An VI, nr. 4, p. 2-3 – *Darea de seamă asupra mișcării sindicatelor internaționale*: Date statistice privind numărul de organizații în sindicate, pe țări.

An VI, nr. 5, p. 1 – *Mai o lege de sclăvie (Editorial)*: Legea pentru reglementarea meseriilor – lege reacționară, îndreptată împotriva intereselor micilor meseriași.

An VI, nr. 5, p. 1-2 – *"Două culturi"*: Articolul susține pe O. Tăslăuanu, în aprecierea de pe poziția maselor a culturii, atacat de Aurel Popovici, care ia apărarea intereselor boierilor.

An VI, nr. 7, p. 1 – *Capital și muncă (Editorial)*: Comentariu în legătură cu greva muncitorilor de la Uzina de gaz din capitală (Budapesta).

- An VI, nr. 7, p. 2 – Mihuț, Ioan, *De ce nu-i pământ?: Pământul se află în mâinile popilor* (Ungaria). Date statistice.
- An VI, nr. 7, p. 3-4 – Al.C., *Mărirea salariilor și scăderea orelor de lucru*: Despre necesitatea măririi salariilor și scăderii plusvalorii (profitului capitaliștilor).
- An VI, nr. 8, p. 1 – *Cum are să fie votul universal? (Editorial)*: Lupta pentru votul universal nefalsificat, adică în condiții în care poporul îl poate folosi.
- An VI, nr. 8, p. 1-2 – Comitetul redacțional, *Ce e de făcut?:* Dificultățile mișcării socialiste române. Apelează la sprijinirea mișcării cu mijloace bănești.
- An VI, nr. 8, p. 2 – *Noua lege de meserii*: Îndreptată împotriva drepturilor muncitorimii, precum și împotriva mișcării socialiste.
- An VI, nr. 8, p. 3 – Văleanul, I.H., *Cătră muncitorii dela sate*: Se adresează oamenilor muncii de la sate, pentru a susține ziarele “Adevărul” și “Glasul Poporului”.
- An VI, nr. 9, p. 1 – *Avem de luptat!...:* Pentru obținerea votului universal, ca arma cea mai puternică a omului muncii.
- An VI, nr. 9, p. 2-3 – *Organizația de clasă*: Conferința despre organizarea clasei muncitoare în sindicate, ținută de Vasile Anagnoste la Budapesta.
- An VI, nr. 10, p. 1 – *Țara în febrere*: Caracterizează regimul în Ungaria ca cel din Evul Mediu – barbar. Necesitatea luptei pentru votul universal.
- An VI, nr. 10, p. 3 – *Cătră muncitorimea română din Sătmar!*: Apelează la muncitori să se trezească și să lupte pentru drepturile lor, împotriva exploatării capitaliste.
- An VI, nr. 11, p. 1-2 – *Mercurea neagră*: Parlamentul ungar a rămas parlament de clasă. Autoritățile nu s-au ținut de cuvântul dat – introducerea votului universal.
- An VI, nr. 11, p. 3 – *Până când va fi așa?!...:* Creșterea mizeriei oamenilor muncii în urma creșterii exploatării lor de către capitaliști, popi etc.
- An VI, nr. 12, p. 1 – Comitetul central român din Arad, al p.s.d. din Ungaria, *Invitare la al IV-lea Congres al s.r. a part. soc.-dem. din Ungaria*: Ordinea de zi și probleme actuale.
- An VI, nr. 12, p. 1-2 – *Domnia de clasă*: Despre regimul exploatator din Ungaria.

1909 (an VII)

(Colaborator: S. Kovacovici)

- An VII, nr. 1, p. 2-3 – *Rěvaș. Tovarășul George Grigorovici și Congresul nostru*: Exprimare de solidaritate a lui G. Grigorovici, primul deputat socialist din Bucovina, cu Congresul social-democraților din Arad.
- An VII, nr. 1, p. 3 – “Adevărul”. *Anul al șaptelea*: Trecerea în revistă a rezultatelor obținute și clasificarea de poziție a diferitelor clase și curente.
- An VII, nr. 2, p. 1 – Pop, Remus, *Istoria sindicală și politică din trecut*: -

- An VII, nr. 2, p. 2-3 – Roca, Vasile din Sătmar, muncitor de pământ, *Cătră țărănimea română din Ungaria*: Despre condițiile grele în care trăiește țărănimea și necesitatea organizării pentru lupta împotriva regimului exploatare.
- An VII, nr. 3, p. 1 – 15 Martie: În legătură cu a 61-a aniversare de la 1848. Critică starea de lucruri în Ungaria capitalistă.
- An VII, nr. 3, p. 3 – Lafargue, Paul, *Adevăruri sociale*: Convorbirea unui muncitor nedeșteptat cu un muncitor deșteptat despre orânduirea capitalistă.
- An VII, nr. 4, p. 1 – *Parlamentul muncitorimei ungare*: Congresul Partidului Social-Democrat din Ungaria.
- An VII, nr. 4, p. 3 – A.C., *Calvarul muncitorimei*: Despre condițiile grele de muncă și de trai ale oamenilor muncii și necesitatea organizării lor, pe baze social-democrate, în vederea luptei pentru eliberarea de sub jugul exploatare.
- An VII, nr. 5, p. 2 – *Noua convenție comercială cu România*: Date statistice privind comerțul între Ungaria și România în anul 1909.
- An VII, nr. 5, p. 2 – *Sărbătoarea muncii*: Sărbătorirea zilei de 1 mai, în general, și în Ungaria, în special.
- An VII, nr. 6, p. 1 – Mihuț, I., *Situația politică*: Apreciază poziția partidelor politice, partidelor de clasă, a căror venire la putere nu schimbă situația cu nimic. Este necesară lupta pentru votul universal.
- An VII, nr. 6, p. 2-3 – *În lături dușmane, înainte proletare!*: Cheamă pe proletari să se organizeze sub steagul social-democrației și să pornească în lupta hotărâtă împotriva dușmanului – capitalismul.
- An VII, nr. 7, p. 1-2 – *Apel cătră națiune (Editorial)*: În legătură cu lansarea apelului de către Partidul Independent cătră națiune, analizează pe larg situația social-politică în Ungaria, exprimând totodată poziția social-democrației.
- An VII, nr. 7, p. 2-3 – *Ungaria încunjurată de ziduri chineze*: Se pronunță împotriva legii după care este interzisă emigrarea în America, caracterizând Ungaria ca închisoare pentru popoare.
- An VII, nr. 9, p. 3 – Florin, *Guverne oarbe și surde*: Despre luxul exploatare provenit din munca proletarilor. Situația grea, în mod deosebit, a românilor din Ungaria, reprezentând 20% de analfabeți. Este necesară solidaritatea cu lupta proletariatului pe plan internațional.
- An VII, nr. 10, p. 1 – *Criza. Situația politică (Editorial)*: Despre guvernarea în țară timp de 4 ani de către oligarhia coaliționistă, care nu s-a ținut de promisiuni în nicio problemă. Pentru lupta cuceririi votului universal.
- An VII, nr. 10, p. 2 – Florin, *Desceptismul*: Inevitabilitatea pieirii societății capitaliste și victoriei socialismului.
- An VII, nr. 11, p. 1 – *Expulsarea tov. Dr. C. Racovski din România (Editorial)*: -
- An VII, nr. 11, p. 3 – *Zile negre*: Foamete în Ungaria. Clericalismul posedă două milioane și trei sferturi de hectare din pământul Ungariei.

An VII, nr. 12, p. 1 – *Ce-i de făcut?*: Apel către 3 milioane de proletari români din Ungaria, în legătură cu Congresul al V-lea al secțiunii române a Partidului Social-Democrat din Ungaria, în scopul organizării luptei pentru drepturile muncitorești.

An VII, nr. 12, p. 2-3 – Cristea, Aurel, *Programul național*: Se pronunță pentru solidaritatea internațională a muncitorilor în lupta împotriva exploataților.

1910 (an VIII)

(Colaborator: S. Kovacovici)

An VIII, nr. 3, p. 1 – Cristea, Aurel, *15 Martie*: În legătură cu evenimentele din anul 1848, face comparații privind problemele politice și sociale care se ridicau atunci, ce s-a realizat și problematica existentă în 1909.

An VIII, nr. 3, p. 1-2 – B., *Situația politică*: Analizează situația în Ungaria, menționând că muncitorii trebuie să lupte pentru votul universal, pentru drepturile lor, pentru a scăpa de sub jugul feudal al grofilor.

An VIII, nr. 3, p. 3 – Budeanu, I., *Anul 1910*: Rezultatele păgubitoare a 4 ani de guvernare a coaliției în Ungaria.

An VIII, nr. 4, p. 1 – *În fața alegerilor*: Contra Parlamentului de clasă, pentru Parlamentul poporului. Pentru obținerea votului universal.

An VIII, nr. 5, p. 2-3 – *Conferința comitatensă dela Lugoj*: Conferința despre organizația politică și economică, ținută de Ioan Mihuț în numele social-democrației. Date statistice privind proprietatea în Ungaria etc.

An VIII, nr. 7, p. 3 – *Ale cui proprietăți se bat la tobă?*: Țăranilor săraci (date statistice).

An VIII, nr. 9, p. 2 – *Patrioți și Vagabonzi*: Date statistice și comentariu privind proprietatea în Ungaria (clasa celor bogați – “patrioți” – și a celor săraci – “vagabonzi”).

An VIII, nr. 10, p. 2-3 – *Chestia naționalităților și socialdemocrația*: Problema națională poate fi rezolvată numai d social-democrație, care opune internaționalismul naționalismului burghez.

An VIII, nr. 10, p. 3-4 – *Puterea socialismului în lumea civilizată*: Date statistice privind voturile date socialiștilor etc.

An VIII, nr. 11, p. 1 – *Să fim tari în credința noastră!* (Editorial): Progresul românilor în promovarea ideilor socialiste.

An VIII, nr. 11, p. 1-3 – *Un pas înainte!*: Deșteptarea proletariatului român.

An VIII, nr. 11, p. 3-4 – *Desmoștenitul, 1900-1910*: Rezultatele guvernării claselor exploatare în Ungaria. Date statistice privind diferite dări etc.

An VIII, nr. 12, p. 2 – *Ne bîntue scumpetea*: Tariful vamal protecționist agrar a adus scumpirea alimentelor.

1911 (an IX)

(Colaborator: S. Kovacovici)

An IX, nr. 2, p. 1-2 – Partidul socialdemocrat din Ungaria, *În contra înarmării națiunii: Înarmarea Ungariei în anul 1911.*

An IX, nr. 3, p. 1-2 – *15 Martie!...*: Vorbind de însemnătatea anului 1848, tratează diferite probleme sociale în anul 1911 și cheamă la lupta pentru obținerea tuturor drepturilor cetățenești.

An IX, nr. 3, p. 3 – Vandervelde, conducătorul socialiștilor din Belgia, *Socialismul și revoluția*: -

An IX, nr. 4, p. 1-2 – *Un salut congresului!*: Este vorba de ținerea Congresului al XVIII-lea al Partidului Social-Democrat din Ungaria. Analizează activitatea partidului în perioada dintre două congrese, în lumina sarcinilor care stăteau în fața partidului. [Începând cu acest număr, ziarul este organul Partidului Social-Democrat din Ungaria, redactor responsabil: Ion Flueraș.]

An IX, nr. 5, p. 1 – *Două guverne în una și aceeași țară*: Guvernului oficial al Ungariei îi dictează marii proprietari de pământ.

An IX, nr. 6, p. 1-2 – *“Stăm prost cu finanțele!...” De ce faceți pungășii?...*: Arată furturile claselor stăpânitoare.

An IX, nr. 6, p. 2-3 – Cristea, Aurel, *Lupta pentru votul universal*: Lupta popoarelor asuprite din Ungaria împotriva regimului, pentru votul universal.

An IX, nr. 7, p. 1-2 – *Puterea bogașilor – e moartea săracilor (Editorial)*: Glas necăjit de muncitor. Se pronunță împotriva cheltuielilor statului (pe seama oamenilor muncii) pentru înarmare.

An IX, nr. 7, p. 2-3 – Cristea, Aurel, *Organizare, I. Muncitorimea română din Ungaria și socialismul*: Arată rezultatele obținute pe drumul răspândirii ideilor socialiste și sarcinile viitoare.

An IX, nr. 9, p. 3-4 – *Programul partidului socialdemocrat din Ungaria*: -

An IX, nr. 10, p. 1 – Comitetul Regnicolar Român, *Cătră muncitorimea română din Ungaria*: Arată situația grea a poporului român în Ungaria (condiții materiale grele, insuficiența școlilor, impozite pentru militarism etc.) și cheamă la lupta pentru cucerirea drepturilor. Apelează pentru sprijinul ziarelor “Adevărul” și “Glasul Poporului”.

An IX, nr. 12, p. 1-2 – *Greva învățătorilor*: Pentru îmbunătățirea condițiilor de trai.

1912 (an X)

(Colaborator: S. Kovacovici)

An X, nr. 1, p. 1-2 – *Suntem... combătuți – Răspundem*: Combate pe Dimitrie Birăuțiu, editor-proprietar și redactor responsabil al “Foi Poporului Român”, care susține că socialismul n-are trecere în rândurile țăranilor români.

Adevărul, București

(Adevărul)

(15 august 1888 – martie 1951)

- Zilnic -

Director: Alex. V. Beldimanu

(Dela 2 Fevr. și până la 16 Noemvrie 1904, are titlul de "Adevărul politic". Dela 24 Fevr. 1898, Director: Const. Mille. Dela 14 Mai 1891 până la 24 Martie 1892, Propr.-Editor: Thoma Basilescu; dela 5 Ian. 1895, Propr.: Const. Mille. Dela 2 Fevr. 1904, Editura Soc. "Adevărul". Dela 1 Fevr. 1903 până la 20 Ian. 1904 are următoarele suplimente gratuite: "Belgia Orientului", "Din toată lumea", "Litere și arte", "Mișcarea economică", "Moda ilustrată", "Pentru copil", "Viața militară". Ivindu-se, în 1892, un diferend între Al.V. Beldiman (Director) și Thoma Basilescu (Proprietar-editor), aceștia se despart și fac să apară două ziare cu același nume: "Adevărul", Director Alex. V. Beldimanu, și "Adevărul", organ democratic, Propr.-editor: Thoma Basilescu, 24 Martie – 26 Iun. 1892. Procesul judecat de o comisie de arbitri și de instanțele judeătorești, s'a sfârșit prin încetarea ziarului lui Th. Basilescu. "Adevărul" a fost oprit de a pătrunde în Ungaria în anii 1888-1899. În anul 1893, a căutat să pătrundă sub titlul "Frăția", dar a fost de asemenea oprit. De la 1 ianuarie 1907- 21 noiembrie 1916. Zilnic. Fondator: Alex. V. Beldiman. Director-politic: Const. Mille. Publică, separat, suplimentul Belgia Orientului (4 ian.-29 nov. 1907). Reapare la 3 ian. 1919. De la 3 ianuarie 1919-31 decembrie 1924 (XXXII-XXXVII: 10671-12577). [Zilnic]. Fondator: Al.V. Beldiman. Director: Const. Mille (până la 11 aug. 1920, iar de la 12 aug. 1920, fondator). Atelierul „Adeverul”, soc. an. pe acț. Prim-redactor: Emil D. Fagure (de la 27 iun. 1919-6 nov. 1921); directori: Const. Graur și I. Rosenthal; redactor: Albert Honigman; secretar de redacție: D.G. Millian-Maximin (toți, la 6 nov. 1921). Ziarul este alcătuit din: ediție de capitală („C”) și ediție de provincie („P”); la 21 oct., 28 oct. și 2 dec. 1924, apar câte 2 n-re, cu numerotarea în continuare, primul fiind ediție de provincie, iar al doilea, ediție de capitală. În anul 1924 (1 iul.-31 aug. și 1 nov.-31 dec.) ediția de provincie apare în câte 2-3 variante, cu conținut ușor diferențiat, adresate probabil, unor localități diferite. „Ediții speciale”, „C”: la 10 mai 1919 și 10 nov. 1921 și „C, P.”: la 19/20 apr., 25/26 apr., 16/17 mai și 29/30 iul.; ediție unită (C/P), la 20/21 sept. 1.924; „ediția II-a”, la 29 nov. 1921. La 1 sept. 1923, p. 4 apare neimprimată. 1 ianuarie 1925 - 31 decembrie 1930 (XXXVIII-XLIV: 12578-14420) [continuă până în 1937 și din 1946-1951]. [Zilnic]. Fondatori: Al.V. Beldiman (1888-1897), Const. Mille (1897-1920). Atelierele „Adevărul”. [Redactori]: S. Herland, M. Armand (ambii: 9 dec. 1925), Iosif Nădejde (24 sept. 1930), Brunea-Fox [=Filip Brunea] (5 oct. 1930). Colaborator: Stan Golestan (3 ian. 1925). Ziarul este alcătuit din ediție de capitală („C”) și ediție de provincie („P”); 1925 (uneori apar câte 2 n-re cu numerotare în continuare, primul fiind ediție de provincie, al doilea ediție de capitală: 6, 13 ian., 3, 24 febr., 3, 10 și 17 mart. 1925; ediție unită (C/P): 4, 24 mart. 1925; ediție „I.P” (uneori „P.I.”): 2-3, 9, 15-16 apr., 4, 7, 11, 13 mai 1925; ediție „I P.C.”: 6,10-11 apr. 1925; ediție „P.I.C.”: 13, 24. [27] apr. 1925. La 30 decembrie 1937, s-a decis suprimarea ziarului Adevărul. La 12 aprilie 1946 ziarul a reapărut sub titlul *Adevărul vremii*. Ziarul Adevărul a dispărut în martie 1951, interzis de autoritățile comuniste.)

1890 (an II, 5 ianuarie – 13 decembrie)

(Colaborator: C. Mihalcea)

An II, nr. 412, ianuarie 5, p. 2 – [Licitatie pentru construirea podului peste Dunăre] (Ultime informațiuni): În ziua de 4 ianuarie 1890 s-a ținut această licitație în localul Direcției generale a căilor ferate în prezența ministrului de Lucrări Publice, Al. Marghiloman. Au participat 7 mari uzine străine specializate în construcții de poduri, ofertele variind între 7.657.000 și 17.603.000 lei. Se crede că Societatea Tives-Lille, care a oferit prețul cel mai avantajos de 7.657.000 lei, va obține adjudecarea construirii podului peste Dunăre.

An II, nr. 422, ianuarie 18, p. 1 – Socoteală, *Bugetele 1890-1891*: Critică evaluarea veniturilor bugetare pentru acest exercițiu financiar la 163 milioane lei fără să se fi ținut seamă de încasările realizate în exercițiile precedente care n-au depășit suma de 139 milioane lei, ca și faptul că nu s-a desființat încă taxa de 5% asupra salariilor, întrebând dacă și lista civilă regală este supusă la această taxă. La bugetul datoriei publice se prevede un scăzământ de 1.176.107 lei prin stingerea împrumutului Oppeheim, scăzământ care ar fi fost de 3.050.513 lei dacă nu se făcea un nou împrumut. Cu privire la bugetul Ministerului lucrărilor publice, care s-a mărit, arată că s-a redus în mod nejustificat cu aproape 680 mii lei fondul de întreținere a șoselelor.

An II, nr. 422, ianuarie 18, p. 1-2; nr. 424, ianuarie 20, p. 1-2 – Un ofițer, *Fortificațiile*: Consideră fortificarea orașului politic drept o greșeală politică și militară, în afară de marile sume de bani cheltuite și necesitate în continuare. Greșeala politică s-a comis când această chestiune a fost dezbătută în ziarul "L'Indépendance Roumaine", ca și în Parlament, încât străinii cunosc scopul acestor fortificații, iar greșeala militară, când Comitetul apărării țării l-a sfătuit pe I. Brătianu să le construiască. Demonstrează că, în cazul unui conflict între Rusia și Austria, fiecare se va grăbi să ocupe acest centru întărit și să transforme România în teatru de operații militare pentru a îndepărta frontul de propriile lor hotare. În plus, în afară de cele 50 milioane de lei cheltuite până acum cu mari pagube din cauza nepriceperii, vor mai trebui 120 milioane lei pentru terminarea lor și construirea forturilor de la Focșani, urmând alte cheltuieli la fel de mari pentru instruirea și dotarea cu armament modern a trupelor destinate a le apăra. Consideră că o politică de neutralitate față de cele două mari puteri era mai potrivită și că mai ușor se poate apăra independența țării cu o armată bine pregătită și dotată cu armament modern, folosindu-se împotriva Austriei fortificațiile naturale ale Carpaților, iar împotriva unor atacuri dinspre răsărit și miazăzi să se organizeze rezistența pe Siret și Dunăre.

An II, nr. 427, ianuarie 24, p. 1 – Aurelian, P., *Pregătirile pentru încheierea tractatelor de comerț*: Arată că în anii 1891 și 1892 expiră tratatele comerciale și subliniază importanța pregătirii în vederea reînnoirii lor. În țările occidentale această pregătire se face din timp, folosindu-se relațiile comerciale și industriale culese asupra țărilor respective prin consulii și atașajii speciali de pe lângă reprezentanțele diplomatice, ca și materialul statistic stabilit prin anchete industriale și agricole metodice efectuate. În funcție de interesele care trebuie protejate și de relațiile comerciale cu diferite țări se întocmesc apoi tarifele vamale. Propune, în acest scop, să se înceapă

o anchetă asupra situației economice a țării și instituirea unei comisii de specialiști care să întocmească proiectul de tarif vamal cu excluderea oricărei influențe politice.

An II, nr. 428, ianuarie 25, p. 1 – Argus, *Comuna București*: Comentează favorabil hotărârea Consiliului Comunal al capitalei de a contracta un împrumut de 16 milioane lei în vederea construirii unor localuri de utilitate publică fără a recurge la noi impozite. Vor fi construite 30 școli primare, un antrepozit de vinuri în Gara Obor, capele la cele 5 cimitire ortodoxe și o serie de lucrări de pavaje, canalizări și aprovizionare cu apă. Împrumutul se va face în condiții avantajoase, fiind folosit la stingerea împrumutului cu loturi Poumuy et Cie, pentru care se plătește o anuitate de 1.100.000 lei, realizându-se astfel și un beneficiu anual de 300 mii lei, fiindcă anuitatea pentru viitorul împrumut va fi de numai 800 mii lei.

An II, nr. 429, ianuarie 26, p. 1-2 – Un pescar cu carte, *Cultura peștelui*: Critică noua lege pentru reglementarea pescuitului și măsurile prevăzute pentru protecția peștelui arătând că o cultură și înmulțirea peștelui se poate asigura numai în ape închise, nu și în bălți, râuri sau mai ales în Dunăre. Se referă în special la dispoziția de a se opri pescuitul peștelui sub o anumită dimensiune, considerând-o greu de satisfăcut de pescari în general și la pescuitul cu undița, în special. Interzicerea pescuitului în perioada 1 iulie-15 august pe lângă că va dăuna pescarilor, va constitui încă o piedică la arendarea bălților, iar controlul sever prevăzut de lege va stingheri deopotrivă și comerțul de pește.

An II, nr. 430, ianuarie 27, p. 1-2 – Un ardelean, "*Drang nach Osten*" și *Regele Carol*: Analizează broșura apărută sub titlul *Drang nach Osten*, care sintetizează programul politic și economic al Germaniei sub conducerea cancelarului Bismarck față de Orient și în special față de țările balcanice și România, care în mare măsură s-a și realizat în privința țării noastre, datorită concursului acordat de regele Carol. Arată că, după încheierea convenției comerciale cu Germania, importul nostru a crescut de la 4-5 milioane lei la 80-90 milioane anual, iar capitalul german investit în industriile noastre sub scutul legii pentru încurajarea acestora, realizează mari beneficii, în timp ce țărâtimea se hrănește cu mămăligă și moare de foame.

An II, nr. 433, ianuarie 31, p. 3 – [*Înlocuirea monedei de 5 lei din argint cu monede de aur*] (*Ultime informațiuni*): Se anunță că s-a depus la Cameră un proiect de lege prin care Ministerul de Finanțe este autorizat să înlocuiască monedele de 5 lei din argint până la concurența sumei de 40 milioane lei cu monedele din aur. Cheltuielile se vor acoperi din prețul argintului pieselor demonetizate, iar restul, până la 12 milioane, prin rentă amortibilă sau altă formă care se va găsi mai convenabilă.

An II, nr. 436, februarie 3-4, p. 1 – *Veniturile Comunei București*: Se publică date statistice cu privire la aceste venituri în exercițiile financiare 1886-87, 1888-89 și 1889-1890, în care prevederile bugetare au variat între 3.324.890 lei și 3.770.139 lei, iar realizările au fost deficitare în primele două exerciții cu peste 378 mii și respectiv 130 mii și excedentare în ultimele două, cu peste 163 mii lei și respectiv numai cu 3.472 lei. Ultimul exercițiu financiar s-a soldat cu un excedent neînsemnat datorită faptului că prevederile bugetare au fost cu peste 431 mii lei mai mari decât ale precedentului exercițiu.

- An II, nr. 458, martie 2, p. 1 – A.V.B. [Beldimanu, A.], *Elocința cifrelor*: Critică politica noastră de apropiere de Tripla Alianță și de Germania în special, care nu poate avea decât consecințe nefavorabile asupra situației economice și financiare a țării și citează în această privință cazurile Italiei și Rusiei, după ce s-au legat politicește cu Germania. Renta italiană care se cota la bursele străine cu 99½ și chiar 100, a scăzut la 92¼ după aderarea Italiei la Tripla Alianță, iar renta rusească, după desprinderea Rusiei de politica Germaniei, de la 94% peste acest curs, fiind posibilă și o convertire a ei.
- An II, nr. 458, martie 2, p. 3 – *Greva lucrătorilor tipografi din Ploiești*: Se anunță în presă că greva lucrătorilor tipografi din Ploiești a luat sfârșit, aceștia reușind a obține satisfacerea unei singure revendicări, de a nu putea fi concediați fără avizul unui comitet compus din șefii secțiilor și directorul tipografiei. Se consideră neserioasă această garanție, întrucât șefii secțiilor nu reprezintă decât interesele patronului.
- An II, nr. 459, martie 3, p. 1 – *Creditul fonciar rural*: Se analizează bilanțul și operațiile Creditului Fonciar Rural din 1889, rezultând că în anul expirat împrumuturile acordate se cifrează la 54.607.000 lei asupra unui număr de 157 moșii. Totalul moșiilor ipotecate la 31 decembrie 1889 se ridică la 994 reprezentând o valoare de 170.221.000 lei.
- An II, nr. 460, martie 4, p. 2 – *Legea cumulului*: Se critică faptul că Legea asupra cumulului, care a fost votată, nu este promulgată, depunându-se la Senat un proiect de modificare a ei, prin care se creează o serie de exceptări, printre care: calitatea de membru în Consiliile de Administrație sau de administrator al așezămintelor de binefacere etc.
- An II, nr. 465, martie 10, p. 1 – *Argus, Persecuția comercianților*: Critică faptul că unele convenții cu alte state s-au încheiat pripit, printre care și convenția cu Franța cu privire la protecția mărcilor de fabrică, în dauna comercianților noștri. În urma acestei convenții, s-a pornit o urmărire împotriva comercianților care vând produse germane sub etichetă franceză, procedeu folosit de industriașii germani spre a satisface gustul consumatorilor români obișnuiți cu produse franceze. Camera de Comerț a intervenit pentru a fi cel puțin exceptate produsele importate înainte de convenție.
- An II, nr. 465, martie 10, p. 1-2 – *Socoteală, Eforia spitalelor civile*: Cu ocazia întocmirii bugetului acestor așezăminte amintește abuzurile comise în ultimii ani de administrația lor, investindu-se milioane de lei în hoteluri și băi lipsite de rentabilitate, numai spre a satisface gusturile regelui și a îmbogăți pe unii în dauna bolnavilor. Cu toate că veniturile imobiliare sunt în continuă creștere, bugetul Eforiei a fost evaluat în noul buget la 2.174.541 lei, cu 460.308 lei mai puțin ca anul trecut, ceea ce explică starea mizerabilă a spitalelor.
- An II, nr. 467, martie 12-13, p. 1 – Aurelian, P., *Tratatul de comerț între România și Serbia*: Convenția comercială cu Serbia expiră în anul 1891 și totuși Guvernul s-a grăbit să o reînnoiască fără vreun studiu prealabil așa cum s-a mai propus și fără ca un interes excepțional să o fi impus. Critică și consideră periculos acest procedeu la reînnoirea principalelor noastre convenții comerciale și face o analiză a raporturilor comerciale cu Serbia care prezintă inconveniente pentru România din cauză că această țară este subordonată Austriei prin convenție comercială prin care i se interzice importul de

vite din România. Exportul nostru în Serbia în ultimii 4 ani a atins o medie de 600-650 mii, iar importul din Serbia în ultimii doi ani s-a cifrat la 106 și 112 mii lei.

An II, nr. 469, martie 15, p. 1 – *Șoselele*: Se publică un tablou cu podurile și șoselele necesare completării căilor noastre de comunicație pentru care s-a cerut un credit de 22.600.000 lei, cu precizarea prețurilor respective. Dintre acestea, sume mai importante, depășind 2 milioane lei, s-au prevăzut pentru șoselele București-Urziceni și Broșteni-Dorna.

An II, nr. 469, martie 15, p. 1 – *Socotelile Expoziției Universale*: Comitetul național înființat pentru participarea României la Expoziția Universală care a avut loc la Paris în anul 1889 a prezentat conturile care însumează la cheltuieli 396.839 lei și la venituri 462.378 cu un excedent de 65.539 lei. În raportul său, G. Bibescu, președintele comitetului subliniază succesele și premiile obținute de expozanții noștri, propunând ca din venitul acestui excedent să se acorde premii pentru întocmirea unui manual de istorie pentru tineret, să se editeze o lucrare cu privire la participarea și succesele obținute la această expoziție, ca și premii pentru institutorii și elevii din școlile profesionale, agricole și de industrie casnică.

An II, nr. 472, martie 18, p. 1 – *Socoteală, Sporirea birurilor*: Analizează proiectul de lege pentru modificarea impozitului pe căile de comunicație, publicat integral în numărul 471 din 17 martie al ziarului, care, sub o pretinsă formă democratică, însemnează o revenire la vechea capitație, bir împotriva căruia s-a dus atâta luptă. Arată că prin acest impozit feudal nu se asigură o așezare justă a sarcinilor pe contribuabili, ci se urmărește numai o sporire a veniturilor. Pentru a trece mai neobservat noul bir, ministrul de Finanțe a anunțat desființarea taxei de 5% asupra salariilor și pensiilor și scăderea zecimilor județene și comunale.

An II, nr. 472, martie 18, p. 3 – *[Denunțarea convențiilor comerciale cu Italia și Belgia] (Ultime informațiuni)*: Se anunță că pe ziua de 1/13 martie anul 1890 au fost denunțate convențiile comerciale cu Italia și Belgia care vor expira la aceeași dată a anului viitor.

An II, nr. 476, martie 23, p. 1 – *Un democrat, Economie și risipă*: Critică sistemul alcătuirii bugetelor întrucât guvernele și partidele politice au în vedere interesele partizanilor și nu nevoile celor mulți și mai ales ale populației rurale. Același lucru s-a petrecut și cu alcătuirea noului buget în care s-au prevăzut sinecuri și sporuri la cheltuielile de reprezentare și la fondurile secrete, respingându-se propunerea de a se înființa 5 spitale rurale din lipsă de fonduri. Cu aceste fonduri s-ar putea organiza cel puțin un control sever ca arendașii să nu mai otrăvească țărănimea cu porumb stricat.

An II, nr. 478, martie 25, p. 1-2 – *Bibescu, G., Expozițiunea Universală din 1889. Distribuirea premiilor*: În ziua de 24 martie în sala Ateneului și în prezența întregului personal al legației Franței, G. Bibescu, în calitate de președinte al Comitetului pentru organizarea participării României la Expoziția Universală din Paris a înmănat numeroasele premii obținute de exponenții români. S-au obținut: 2 mari premii: pentru produsele agricole în total ale României și pentru modul cum Gh. Bibescu, comisarul Guvernului a organizat pavilionul României; 24 medalii de aur; 65 medalii de argint și 79 medalii de bronz. Se publică nunele persoanelor și

întreprinderilor premiate cu precizarea produselor expuse la această expoziție, care au fost extrem de variate.

An II, nr. 488, martie 31, p. 1 – Argus, *Serviciul român de navigație*: Critică faptul că Guvernul a întrerupt tratativele purtate cu o societate olando-belgiană în vederea înființării unei Companii de navigație pe Dunăre sub pavilion românesc, respingând o propunere identică și din partea Societății ruse Gagarin, hotărându-se ca Statul să o înființeze și să o exploateze în același mod ca pe căile ferate. Arată că Statul nu are mijloacele necesare cumpărării flotei respective, că și Căile ferate au fost preluate gata construite și că Statul s-a dovedit cel mai slab administrator.

An II, nr. 491, aprilie 12, p. 1 – Dunăreanul, *Convenția cu Serbia*: Critică graba cu care Senatul a votat această convenție și arată că relațiile noastre comerciale cu Serbia sunt cu totul secundare încât din anul 1885 nici n-a mai existat vreo convenție comercială cu această țară. Arată că, pe lângă precedentul ce s-a creat, întrucât și convențiile comerciale existente vor expira de abia în anul 1891, Serbia fiind legată și subordonată Austriei printr-o convenție comercială, ar putea introduce în România produse austriece. În orice caz, o grabă mai mare a dovedit Guvernul sârb publicând în "Monitorul Oficial" această convenție înainte de a fi fost votată de Parlamentul nostru.

An II, nr. 493, aprilie 14, p. 1 – Dunăreanul, *Muncitorii*: O mare chestiune socială frământă Europa, determinată de creșterea neîncetată a capitalului și concentrarea lui în mâinile unei minorități care exploatează înrobând muncitorimea. Arată că, în urma grevelor și tulburărilor generale și a crizei din industria germană, s-a preocupat pentru prima dată de soarta muncitorilor împăratul și Guvernul Germaniei fără să le poată rezolva definitiv această grea problemă. Consideră situația asemănătoare acelei dinaintea izbucnirii Revoluției franceze, cu deosebirea că atunci s-a desființat robia omului proclamându-i-se drepturile, iar acum o robie mai grea pe care capitalul o impune muncii, robia banului. Cu dezvoltarea industriei această problemă se va pune curând și în țara noastră.

An II, nr. 493, aprilie 14, p. 1 – Socoteală, *Comerțul României 1879-1888*: Analizează statistica publicată în "Monitorul Oficial" de către Direcția generală a vămilor cu privire la comerțul nostru cu străinătatea din perioada sus-menționată, subliniind creșterea lui continuă și evoluția schimburilor cu diferite țări, în special cu Austro-Ungaria și Germania, în acești 10 ani. Importul a sporit de la aproape 254½ milioane la aproape 310½ milioane lei, iar exportul de la peste 238½ milioane, la peste 256½ milioane lei. După denunțarea convenției comerciale cu Austro-Ungaria, importul din această țară de 124 milioane în 1879 a scăzut cu 50 milioane în avantajul importului din Germania care a sporit de la 18 milioane la 84 milioane. În această perioadă balanța noastră comercială a fost deficitară cu 558.803.547 lei, care reprezintă diferența dintre importul total, precizat și pe țări, de 2.898.417.458 lei și exportul nostru de 2.339.613.941 lei. Critică monopolul, asigurat cu sprijinul regelui, importului din ambele imperii germanice care jefuiesc bogățiile țării și arată că acest import egalează importurile din toate celelalte țări la un loc.

An II, nr. 494, aprilie 15, p. 1 – Argus, *Pe ce se dau milioanele*: Critică modul în care va fi utilizat creditul de 22.600.000 lei destinat pentru construcții de șosele naționale, județene și vicinale, arătând că repartitia lui s-a făcut fără niciun studiu tehnic sau

sistem în funcție de necesitățile țării, ci numai în vederea valorificării moșiilor oamenilor politici, în frunte cu regele. Citează în acest sens șoseaua București-Alexandria, unde au interese Al. Lahovary, Generalul Manu și G. Vernescu; șoseaua Slănic-Buda, unde are interese președintele Camerei, G. Cantacuzino; șoseaua particulară Broșteni-județul Suceava, către domeniile particulare ale regelui etc.

An II, nr. 496, aprilie 18, p. 1 – Un democrat, *Sesiunea milioanelor*: Sesiunea parlamentară extraordinară a avut un singur scop: de a vota o serie de credite, printre care cel mai important, de 60 milioane lei, este destinat construirii fortificațiilor, care a stârnit atâtea critici întemeiate, în afară de un credit de 10 milioane lei necesar echipării armatei. Arată că Guvernul, spre a-și păstra popularitatea față de alegătorii colegiilor I și II, fiindcă de al III-lea nu este nevoit a ține seama, ca și de nevoile țărănimii, a anunțat o reformă a magistraturii și o lege a pensiilor. În orice caz, Guvernul va veni cu o reformă administrativă spre a putea stăpâni poporul asupra căruia trage plata atâtor polițe.

An II, nr. 497, aprilie 19, p. 1 – S., *Problema socială*: Arată că toate țările recunosc existența unei probleme sociale – conflictul dintre capital și muncă – a cărei soluție este inevitabilă. Din Germania industrializată va porni soluția acestei probleme sociale a secolului nostru, care are sorți de a se face fără vărsare de sânge. În Anglia, antagonismul dintre capital și muncă este poate mai mare; însă, datorită lui Gladstone muncitorii n-au un partid socialist al lor ca în Germania, iar Partidul Liberal satisface primele revendicări muncitorești pentru atenuarea conflictului. În Italia, chestiunea va fi pusă și pe plan agrar, unde țăranii trăiesc în mare mizerie, încât nu se va putea rezolva printr-o soluție pașnică. Sărbătorirea zilei de 1 mai va dovedi că se apropie sfârșitul nedreptei orânduiri sociale de astăzi.

An II, nr. 498, aprilie 20, p. 1; nr. 499, aprilie 21, p. 1 – Un fost ofițer, *Fortificările*: Consideră chestiunea fortificațiilor ca foarte importantă pentru politica noastră internă și externă, întrucât prin construirea lor hotărâtă în anul 1882 România a fost inclusă în planul strategic al Germaniei în cazul unui conflict cu Rusia. În anul 1883, generalul belgian Brialmont a întocmit planurile fortificațiilor, regiunea fortificată și destinată a rezista unei armate puternice, cuprinzând orașul București, Nămolosa, Galați și Cernavodă, cu câteva suplimentări la Slatina și Câmpina, către Carpați. Chestiunea s-a tranșat în taină de către rege și comitetul apărării, fără încunoștințarea Parlamentului. Critică această integrare a României politicii Triplei Alianțe și cheltuirea sutelor de milioane cu fortificațiile destinate apărării Austro-Ungariei, dușmanul de moarte al românilor, arătând că prin aceasta, pe lângă independența politică, România a pierdut și independența economică. Mai arată că încadrarea fortificațiilor cu trupe bine dotate slăbește armata și necesită alte mari cheltuieli, care împreună cu construirea fortificațiilor, vor însuma aproape jumătate de miliard de lei. S-a pierdut astfel neutralitatea țării față de cele două mari puteri, compromițându-se prezentul și viitorul ei.

An II, nr. 519, mai 16, p. 1-2 – Ghermani, Me., *Conversiunea obligațiunei 6%*: Se publică expunerea de motive a proiectului de lege întocmit de ministrul de Finanțe Ghermani, M., pentru conversiunea obligațiunilor 6% emise în anul 1880 pentru răscumpărarea căilor ferate de către Stat, ca și a obligațiunilor rurale 6%. Capitalul

necesar acestei conversiuni se va asigura prin emisiune de rentă amortibilă care se va putea face de Stat sau de un trust de bănci române și străine, cu condiția ca termenul de amortizare să nu fie mai mare, iar sarcinile pentru Stat să fie mai mici.

An II, nr. 524, mai 22-23, p. 1-2 – Beldimanu, A., *Nicolae Gh. Bibescu*: La moartea lui N. Bibescu, fiul domnitorului Gheorghe Bibescu, după ce îi schițează biografia arătând că și-a făcut studiile la Paris, unde s-a căsătorit cu nepoata mareșalului Ney și că în războiul franco-german din 1870-71 a fost adjutantul generalului Trochu, apărătorul Parisului asediat, subliniază activitatea sa după revenirea în țară pe tărâm economic și industrial. A întemeiat fabrica de zahăr de la Chitila și a început exploatarea minelor de aramă de la Baia de Aramă, compromițându-și o parte din avere. Ultimul discurs l-a ținut în Parlament cu ocazia discuției creditelor necesare fortificațiilor.

An II, nr. 529, mai 28-29, p. 1 – Kogălniceanu, Me., *Nicolae Gh. Bibescu*: La moartea lui N. Bibescu, îl caracterizează ca pe un adevărat boier, exponent al progresului și susținător convins al țăranilor și clasei celor săraci, fiind mereu preocupat de chestiunile sociale și economice la ordinea zilei. Urmărea dezvoltarea industriei naționale în vederea emancipării economice a României, compromițându-și o parte din avere din cauza împrejurărilor nefavorabile întreprinderilor industriale pe care le-a întemeiat. Lozinca lui era ca omul să se înalțe numai prin muncă, prin aceasta constituind un exemplu de urmat acum pentru tânăra generație pe tărâm economic și social.

An II, nr. 545, iunie 16, p. 1 – *Tîrgul internațional de cereale*: Se publică date după Statistica Statelor Unite cu privire la recoltele mondiale din anii 1887, 1888 și 1889, precum și date asupra producției mondiale de grâu din ultimii doi ani extrase din *Royal Agricultural Society's Journal* din Londra. Producția de grâu a anilor 1888 și 1889 a fost de 767.583.102 hectolitri și, respectiv, 744.309.784 hectolitri, România figurând cu 19.699.246 și 15.624.000 hectolitri. Această diferență nu a influențat cursul prețurilor la bursele de cereale, scontându-se pe o bună recoltă în anul 1890.

An II, nr. 550, iunie 22, p. 1; nr. 555, iunie 28, p. 1 – I.B., *Învățământul public. Școalele primare. Școalele secundare*: Se publică date extrase din statistica întocmită de Ministerul Instrucțiunii Publice cu privire la numărul copiilor în vârstă de școală și a cauzelor care determină o frecvență redusă a școlii și, deci, ale analfabetismului. În anul școlar 1888-1889 se găseau în țară 609.472 copii în vârstă de 6-12 ani, din care numai 163.217 au fost înscriși la școală. Existau 2.912 școli primare rurale și 313 școli primare urbane, în total 3.225 școli primare, iar personalul didactic se compunea din 3963 învățători institutori. Pe lângă sărăcia din mediul rural, lipsa de localuri de școală constituie o principală cauză a analfabetismului, deși se cheltuiesc anual în învățământul primar peste 7½ milioane lei. Cu privire la învățământul secundar se arată că în cele 25 orașe în care există școli secundare au fost înscriși 8.269 băieți și 1.958 fete. Numărul prea mic al fetelor se datorește faptului că numai 7 din 32 capitale de județ au câte o școală secundară de fete, în timp ce pentru băieți există 44 școli, din care 9 licee, 8 seminare, 5 școli normale, 13 gimnazii clasice și 9 gimnazii reale. Ca și școlile primare, lipsesc localurile necesare dezvoltării acestui învățământ, iar majoritatea celor existente sunt necorespunzătoare. Critică și

organizarea învățământului, ca și repartizarea școlilor făcută fără să se țină seamă de specificul regiunii.

An II, nr. 565, iulie 11, p. 1 – R., *Agitația în popor*: Arată că, în programul politic republicat, o Republică democrată bazată pe popor, conformă cu firea, aptitudinile și nevoile lui, considerând că Republica franceză are acum un caracter reacționar, iar aceea a Statelor Unite, mai retrogradă decât cea franceză, are la bază finanțele și afacerismul. Poporul moare de foame și de boli, fiind jefuit de exploatareii lui, fără să-și poată realiza justele sale revendicări din cauza actualului regim politic. Propune republicanilor și democraților în general să lupte pentru ridicarea morală și intelectuală a poporului spre a câștiga drepturi și dominația politică, singurul mijloc prin care se poate schimba nedreapta orânduire socială și economică.

An II, nr. 566, iulie 12, p. 1-2; nr. 567, iulie 13, p. 1-2 – Un marinar, *Compania de navigație România*: Critică faptul că fiecare guvern prevede în program înființarea acestei companii de navigație spre a se înlătura exploatarea străinilor în transportul mărfurilor noastre cel puțin pe Dunăre, fără să o înlătuiască. S-a hotărât înființarea unei flote comerciale necesară transportului de sare în Serbia, urmând a fi pusă sub comanda flotilei de război, hotărâre pe care o combate arătând că nu trebuie amestecată armata în afaceri comerciale, cunoscute fiind greutățile întâmpinate în aprovizionarea cu sare a Dobrogei încredințată flotilei militare. Consideră insuficient și fondul de un milion de lei prevăzut în acest scop și arată că Statul nu va avea mijloace să construiască o flotă comercială care să asigure navigația pe Dunăre și Prut decât dacă va face apel la capitalul particular. Importanța Companiei de navigație astfel constituită va spori mult după terminarea podului de peste Dunăre, când va trebui înființată și o flotă maritimă.

An II, nr. 579, iulie 28, p. 1 – Socoteală, *Finanțele Statului*: "Monitorul Oficial" publică situația financiară a exercițiului financiar 1889-1890, încasările fiind, în perioada 1 aprilie 1889-31 martie 1890, de 158.590.789 lei, iar plățile efectuate de 157.810.998 lei, cu un excedent de încasări în sumă de 779. 791 lei. Critică politica economică a Guvernului de a se baza în continuare, arătând că datoria publică și emisiunea de rentă însumează "un miliard șaptezeci și patru milioane trei sute optzeci de mii nouă sute patruzeci și trei lei și 31 bani", sumă anume subliniată în text și scrisă în litere. Repartizată pe cei 824.137 contribuabili, revine 1.304 lei de fiecare.

An II, nr. 584, august 3, p. 1 – T., *Guvernul și țărani*: Comentează știrea potrivit căreia, cu ocazia vizitei în țară a președintelui de consiliu, generalul Manu, țărani au fost împiedicați, cu excepția celor din comuna Leorda, să-i prezinte plângeri despre păsurile lor nerezolvate nici acum după doi ani de la răscoale și pe care acesta nu le cunoaște. Așa se explică dispoziția dată prefecților de a scoate cu forța pe țărani la executarea prestațiilor chiar în timpul muncilor agricole. Consideră că lipsa de pământ este cauza principală a mizeriei țărănilor la care se adaugă exploatarea arendașilor și jaful administrației, pe care Guvernul nu le va înlătura, întrucât toate guvernele sunt ale regelui și nu se gândesc la țară.

An II, nr. 601, august 25, p. 1 – Ventura, Gr., *Vasile Alecsandri [Panegiric, la moartea poetului]*: La moartea poetului Vasile Alecsandri, elogiază activitatea lui desfășurată timp de jumătate de secol, considerându-l poetul renașterii României. După ce analizează multipla și prețioasa lui creație literară, subliniază importantul rol politic jucat

începând cu pregătirea revoluției din 1848, înfăptuirea Unirii Principatelor, dobândirea independenței și dezvoltarea României moderne, luptând și pe această cale ca și prin opera sa literară, pentru realizarea reformelor sociale și economice, dezrobirea țiganilor, desființarea iobăgiei și împrumutarea țăranilor.

An II, nr. 610, septembrie 5, p. 1 – *Noul nostru tarif vamal: Politische Correspondenz* din Viena se ocupă de viitorul regim economic al României și de adoptarea unui tarif vamal autonom care să nu jignească pe nimeni, asigurând însă dezvoltarea industriei naționale și interesele consumatorilor. Se arată că actualele taxe vamale nu depășesc 5% din valoare și că chiar dacă s-ar opri până la 8%, nu vor putea fi protejate unele industrii din România, afară numai dacă li s-ar acorda un avantaj de 20% pentru a face față concurenței produselor străine.

An II, nr. 610, septembrie 5, p. 2; nr. 611, septembrie 6, p. 1 – [*Conversiunea datoriei publice de 5% și 6%*] (*Informațiuni*): Se anunță că Consiliul de Miniștri a ținut o ședință în care s-a discutat convertirea datoriei publice de 5% și 6%, care se va face prin băncile Disconto-Gesellschaft din Berlin și Rotschild din Frankfurt. Capitalul nominal al acestor titluri de rentă însumează 230.960.000 lei, care se vor schimba în rentă 4%, reprezentând un capital de 274.375.000 lei. Față de cursul actual al rentei 4%, care este 89-89½, se consideră că afacerea nu e strălucită.

An II, nr. 624, septembrie 21, p. 1 – București, *Conversiunea leilor în mărci*: Conversiunea datoriei publice a rentelor de 5% și 6% în rentă de 4% este hotărâtă, iar decizia Ministerului de Finanțe stabilind condițiile conversiunii prevede în mod nejustificat scutirea titlurilor și cupoanelor acestui împrumut de taxa de timbru și de orice alt impozit prezent sau viitor. Se critică această dispoziție întrucât înființarea unui impozit pe venit este iminentă și se va aplica oricând statul va avea nevoie de alte venituri. Prin aceasta se acordă un avantaj capitaliștilor germani în dauna contribuabililor români, pe lângă faptul că s-a fixat cursul rentei 4% la 84,25%, extrem de scăzut.

An II, nr. 625, septembrie 22, p. 1 – S., *Convenția cu Austro-Ungaria*: Se vor începe negocieri pentru încheierea acestei convenții în legătură cu care presa austro-maghiară susține că Austro-Ungaria va pretinde o revizuire prealabilă a tarifului nostru autonom și acordarea aceluiași avantaj prevăzute în convenția dintre România și Germania. În acest mod Guvernul austro-ungar va putea rezista presiunii agrarienilor de a stabili taxe protecționiste împotriva cerealelor noastre. Critică asemenea pretenții inacceptabile, referindu-se mai ales la faptul că interesele Austriei sunt diferite de ale Ungariei și că, oricum, aceasta va împiedica mai departe importul vitelor din România sub pretextul epizootiilor.

An II, nr. 626, septembrie 23, p. 3 – [*Bateria monedelor de aur*] (*Ultime informațiuni*): Se anunță că Monetăria Națională a început baterea rondelilor de aur în monede de 20 lei. Se vor bate în total 200.000 runde în valoare 4.000.000 lei, din care se vor preda azi Băncii Naționale de 500.000 lei.

An II, nr. 628, septembrie 26, p. 1-2 – Sorescu, I., *Lipsa de vagoane*: Semnalează lipsa de vagoane pentru transportul de cereale, care provoacă mari neajunsuri: stricarea cerealelor și întârzierea exportului de cereale. Aceste cauze vor face ca Anglia, Germania și Italia să prefere alte țări furnizoare, după ce și Franța a supus la taxe

protecționiste porumbul nostru. Tariful autonom a împiedicat plasarea porumbului în Austro-Ungaria. Propune sporirea flotei maritime cu vapoare mari și ieftinirea tarifelor de transport spre a putea păstra piețele din Anglia, Germania, Italia, Belgia și Olanda, către care s-ar înlesni transporturile pe apă.

An II, nr. 631, septembrie 29, p. 1 – *Conversiunea română*: Se anunță din Berlin că subscripția noului împrumut pentru conversiunea în rente de 4% a unei părți din datoria publică a României a avut mare succes; titlurile de 6% au fost preschimbate în valoare totală de 185 milioane, iar subscripțiile în numerar au depășit suma rămasă neacoperită, încât se va recurge la o repartiție.

An II, nr. 641, octombrie 11, p. 1 – *Podul peste Dunăre (Telegramă)*: Se anunță că în ziua de 9 octombrie s-a pus piatra fundamentală a podului de peste Dunăre. Podul va avea o lungime de 750 metri, temeliile se fac la o adâncime de 27-30 metri, iar înălțimea lui deasupra apelor va fi de 30 metri spre a permite trecerea vagoanelor. Este cel mai mare pod european și al treilea din lume, construcția lui durând patru ani.

An II, nr. 644, octombrie 14, p. 1 – George Asaki, [*Dezvelirea monumentului ridicat în Iași*]: Se elogiază activitatea și opera științifică a lui Gheorghe Asaki cu ocazia dezvelirii monumentului ridicat în Iași, bazată pe o serioasă pregătire ca inginer, arhitect și matematician făcută în străinătate. În 1812, sub vodă Scarlat Calimach, a fost însărcinat cu hotărnicia moșiilor și autorizat să deschidă un curs de inginerie și hotărnicie la Școala domnească, urmat și de fiul domnitorului. În afară de organizarea învățământului și întemeierea Teatrului național din Iași, Gheorghe Asaki este un precursor în privința lucrărilor cadastrale și a formării unui corp de ingineri hotarnici români.

An II, nr. 663, noiembrie 7, p. 1 – Beldimanu, Al., [*Întrunirea muncitorilor*]: Comentează o recentă întrunire a muncitorilor, pe care afirmă că nu o poate numi și socialistă după ce fruntașul socialist Nădejde a susținut în Cameră proprietatea socialistă și a votat creditele pentru fortificații și critică discursul ținut de C. Mille prin care a pretins reforme democratice, arătând că acestea nu vor fi smulse decât după ce se va câștiga sufragiul universal. Sub actuala dinastie străină și cu legea electorală existentă nicio reformă democrată nu este posibilă, iar democrația română nu va prinde rădăcini decât după proclamarea republicii.

An II, nr. 671, noiembrie 16, p. 1 – *Mesagiul*: Se publică mesajul tronului citit la deschiderea Corpurilor Legiuitoare, prin care se subliniază buna stare a finanțelor și a creditului țării în străinătate, după cum rezultă din cursurile ferme ale rentelor românești, fiind posibilă conversiunea unei părți a datoriei publice în bune condiții. Prin aceasta, avantajele etalonului monetar unic sunt asigurate. Bugetul viitor al exercițiului 1891-1892 va fi de la început echilibrat, fără noi sarcini, permițând reducerea la jumătate a taxei de 5% pusă pe retribuțiile funcționarilor. Recensământul din 1890 asupra perioadei 1891-1896 a dovedit dezvoltarea considerabilă a avuției publice. Convenția cu Serbia a dat un nou impuls exportului de sare, organizându-se acum și o flotă comercială pentru transportul sării. S-a avut în vedere îmbunătățirea situației țăranimii prin înființarea de noi spitale și a poștei rurale, urmând ca anul viitor să se înființeze o jandarmerie pentru menținerea ordinii și aplicarea legilor. S-au sporit liniile ferate cu 85 km, fiind în curs executarea altora în lungime de 254 km; s-au început lucrările podului de peste

Dunăre și se vor da în exploatare docurile din Brăila, Galați și Giurgiu. Legea vânzării bunurilor statului se aplică cu hotărâre, aproape jumătate din moșii sunt în curs de parcelare și vânzare. În anul viitor, expirând convențiile comerciale, țara își recapătă independența economică prin întocmirea unui tarif autonom care să satisfacă nevoile noastre economice.

An II, nr. 675, noiembrie 21, p. 2 – *Taxa de 2½%*: Se publică textul proiectului de lege depus la Cameră pentru reducerea la jumătate a taxei de 5% pusă asupra salariilor funcționarilor publici și particulari care depășesc lunar 100 lei, începând de la 1 aprilie 1891. Se arată că asupra acestei taxe astfel modificată nu se va mai putea pune nicio dare adițională.

An II, nr. 677, noiembrie 24, p. 1 – Socoteală, *Bugetul viitor*: Critică sporirea veniturilor din foncieră, căi de comunicație, patente și zecimi cu 3.100.000 lei pentru ca bugetul viitor să însumeze la venituri 168.615 lei și la cheltuieli aceiași sumă, ca și dreptul acordat Ministerului de Finanțe de a emite bonuri de tezaur în vederea acoperirii cheltuielilor ordinare. Atrage atenția contribuabililor că lucrările de fortificații nu vor fi plătite din veniturile bugetului ordinar, ci prin împrumuturi și emiteri de rentă.

An II, nr. 687, decembrie 6, p. 1 – Socoteală, *Căile Ferate Române*: După proiectul de buget al exercițiului viitor, veniturile Căilor ferate au fost evaluate la 41.287.600 lei, cu specificarea veniturilor din transportul de călători și mărfuri. România posedă 2.450 km cale ferată aflată în exploatare pentru mărfuri și 2.447 km pentru călători. Se analizează comparativ mișcarea Căilor ferate și a veniturilor raportate la kilometri, călători și tone transportate din perioada 1883-1889. Cu privire la cheltuieli, critică avantajele de care se bucură transporturile casei și domeniilor coroanei și cere publicarea lor spre a fi cunoscute.

An II, nr. 691, decembrie 12, p. 1 – Cer. Negură, *Protecționismul în retragere*: Analizând efectele Legii pentru încurajarea dezvoltării industriei naționale, prin aceasta urmărindu-se creșterea avuției naționale, arată că beneficiarii acestui spor de bogăție sunt câțiva industriași și fabricanți, puși la adăpost față de concurența străină, în dauna muncitorilor utilizați și a celorlalte clase sociale. Consideră deci normală o sporire a salariilor muncitorilor, arătând că munca este foarte prost plătită la noi. Datorită protecționismului vamal, Ungaria împiedică exportul nostru de vite și, prin aceasta, dezvoltarea creșterii vitelor, o principală bogăție a țării. În concluzie, referindu-se și la efectele negative produse și în străinătate prin aplicarea măsurilor protecționiste, consideră necesar a se înlătura sistemul protecționist.

An II, nr. 692, decembrie 13, p. 1 – Răpciuneanu, *D'ale războiului vamal: Pester Lloyd* din 18 decembrie (st.n.) arată că relațiile comerciale ale Austro-Ungariei cu țările balcanice și în special cu România nu sunt bune, aceasta aplicând mari taxe asupra importului, cu toate că își dă seama de avantajele pe care le-ar avea prin înlăturarea războiului vamal existent. Critică aceste aprecieri și compătimirea vecinilor noștri, arătând că războiul vamal este mult mai dăunător pentru industrie Austro-Ungariei decât pentru exportul nostru de cereale și animale. România va trebui să sprijine în continuare dezvoltarea industriei, încât aceasta va trebui asigurată prin convenția comercială care totuși, în interesul ambelor țări, va fi încheiată, luându-se și garanții ca exportul nostru de vite să nu mai fie împiedicat prin diferite șicane.

1891 (an III, 2-3 ianuarie – an IV, 31 decembrie)

(Colaboratori: Dumitru Stăncescu, P. Alexandrescu)

An III, nr. 707, ianuarie 2-3, p. 1 – Redacțiunea, *Anul 1890 (Înăuntru)*: Redacția ziarului face un bilanț al anului 1890, sub raport politic intern și extern, economic-financiar și social. În relațiile externe raporturile au fost liniștite. S-au încheiat două convenții. Prima cu Serbia privind furnizarea de sare și a doua cu Austro-Ungaria cu caracter militar. Prima convenție creează venituri Statului, iar a doua reprezintă a povară pentru țară și o fericire pentru Carol I. În continuare se arată modul cum s-a încheiat această convenție. În ceea ce privește administrația țării, aceasta s-a angajat numai în problema alegerilor. Alegerile comunale n-au produs nemulțumiri, deoarece actualul Guvern nu are partizani printre prefecți, ci numai mercenari. Legea privind inamovibilitatea magistraților a produs mari dificultăți, deoarece numirile s-au făcut pe bază de relații, astfel Guvernul asigurându-se de aderenți. Organizarea armatei este departe de a face față scopului. Bolile, lipsa de pregătire, hrana etc. contribuie la mizeria existentă. În sectorul lucrărilor publice există lipsuri, remarcate îndeosebi prin lipsa de vagoane de marfă. Se încep lucrările privind construcția podului peste Dunăre. Ministrul de finanțe a dat dovadă de lipsuri organizatorice și consolidarea superficială a finanțelor. În rest, anul 1890 trece fără nicio importanță. În ceea ce privește activitatea politică, partidele istorice au întreprins acțiuni numai pentru putere guvernamentală, manifestând aceleași slăbiciuni față de rege. În încheiere se menționează că anul 1890 a fost favorabil regelui, deoarece tot ce a întreprins i-a reușit. Anul 1891 marchează 25 de ani de domnie străină și despotică.

An III, nr. 707, ianuarie 2-3, p. 1 – *Serbia și România*: Cel mai influent ziar din Serbia, *Odjek*, publică un articol de fond în legătură cu mișcarea acționată din România în favoarea românilor din Ardeal. Printre mențiunile făcute, în principal, se desprinde principiul că apropierea României de Austro-Ungaria nu se poate face decât numai prin ameliorarea situației politice creată românilor din Transilvania și din Ungaria. Cercurile politice din România se interesează de situația românilor de peste munți, astfel că poziția României față de Austria intră într-o nouă fază. În continuare se arată atitudinea luată de Austro-Ungaria. Avertismentul dat de Cameră reprezintă importanța principiului naționalităților privind politica Austro-Ungariei în Balcani. Nu trebuie abandonat acest avertisment.

An III, nr. 707, ianuarie 2-3, p. 1-2 – *Surlașul*, *Se duce cum a venit*: Autorul informează cititorii în legătură cu povara grea ce apasă poporul sub dominația regească. În curând se împlinesc 25 de ani de domnie, perioadă în care românii n-au simțit nicio ameliorare, înmormântându-se trecutul de glorie al neamului de către un rege străin. Germania, țara de baștină a regelui, exercită influențe economice asupra României, acordând avantaje Austriei pe teritoriul românesc pentru a compensa tratatul de comerț dintre acestea. În fața acestei situații nu se ia nicio atitudine de România. Nu se poate remedia situația decât numai în cazul când dinastia străină va fi înlocuită.

An III, nr. 707, ianuarie 2-3, p. 3 – *În legătură cu exportul de cereale, în perioada de la 1 octombrie 1889 la 1 octombrie 1890 și încasarea taxelor vamale* (Ultime informațiuni): În perioada de la 1 octombrie 1889 la 1 octombrie 1890, prin portul Turnu-Măgurele, s-au exportat importante cantități de cereale, încasându-se taxe vamale în sumă de 38.785 lei. Grâul constituie volumul cel mai mare de export.

An III, nr. 708, ianuarie 4, p. 1 – Negură, Cer., *De peste munți*: Autorul se adresează cititorilor precizând că planurile, reformele și programele politice ale guvernelor nu corespund cu dorințele și necesitățile națiunii. În general guvernele sunt lipsite de acțiuni concrete și bine studiate. Cu ușurință se trece de la un program politic la altul, deoarece pentru o minciună convențională miniștrii nu-și fac muștrări de conștiință. Peste toate acestea susținătorii tronului abuzează, declarând în mod fals că industria și comerțul în România se dezvoltă, în timp ce poporul suportă apăsarea legilor fiscale. Excedentul bugetar este folosit pentru construcții de fortificații. Când se produc neînțelegeri între România și alte state vecine, Guvernul declară limpede că relațiile sunt din cele mai cordiale. Autorul dă exemple tratatul comercial încheiat de România cu Ungaria, aceasta declarând război vamal României. Ministrul de externe român declară, neîntemeiat, că relațiile politice cu Ungaria sunt bune. Acesta, precum și ministrul ungar cad de acord asupra relațiilor diplomatice, în timp ce cele două popoare se găsesc într-o continuă tensiune, deoarece nedreptățile săvârșite de unguri împotriva românilor sunt așa de evidente, încât nu se poate stabili o legătură de colaborare. Se dă ca exemplu Legea electorală maghiară, lege care interzice celor trei milioane de români de a dispune de reprezentanți în Parlament. Românii cer reforma electorală, respectarea limbii române în justiție și administrație, în școli construite din fonduri proprii etc., fără ca Guvernul ungar să se amestece în treburile interne. Pentru realizarea acestora, tinerimea română a înființat o societate culturală, așa după cum există în Austria, Germania și Ungaria. Ungaria este revoltată împotriva unei intervenții europene în problema Ardealului, la cererea României. Ungurii amenință cu armata, interzicând înființarea societății culturale și considerând ca o ironie principiul neintervenției în afacerile interne ale unui stat independent. Autorul menționează și alte intervenții în alte state, făcute de Austro-Ungaria.

An III, nr. 708, ianuarie 4, p. 1-2 – *Cine ne stăpânește*: Politica vamală a Europei este insuportabilă și neoportună. Această situație rămâne până când se stabilește frontiera de răsărit a Europei din punct de vedere etnografic, politic și economic. Rusia trebuie separată de Europa cu care nu are nimic comun. Țările din răsăritul Europei pot asigura restul țărilor de cerealele necesare. În Europa se poate stabili un raport statornic și corespunzător privind relațiile industriale și agricole. Astfel se aplanează conflictele existente între Prusia, Ungaria și România. Maghiarii urmează exemplul rușilor privind tratamentul acordat naționalităților subjugate, în problema aplicării convenției vamale față de România, deoarece aceasta nu mai corespundea intereselor maghiarilor. Timp de doi ani, între România și Ungaria nu mai poate interveni vreo înțelegere economică, fiind determinată să încheie convenții comerciale cu alte state, respectiv: Grecia, Italia, Franța și Anglia. Volumul exportului este mult mai mare decât în perioada anterioară. Este mai favorabil a trata cu patru clienți decât cu unul. Ca urmare a războiului vamal declanșat de unguri, România intră în posesia unor industrii aparținând sașilor și

românilor din Transilvania. Pentru Austro-Ungaria pierderea pieței române înseamnă renunțarea la războiul vamal, pe care România nu intenționează a-l înlătura. Ținând seamă de interesul României privind problema națională a românilor din Transilvania, se consideră că este cazul de a se face unele concesiuni industriei austriece. Cele menționate fac parte din declarațiile date de Dimitrie Sturdza, fruntaș liberal aflat în opoziție.

An III, nr. 709, ianuarie 5, p. 1 – B.A.V., *Armata și Șeful ei*: Autorul se referă la ordinul de zi adresat de Carol I armatei, cu ocazia aniversării a 25 de ani de domnie. Față de acest ordin de zi, autorul consideră că armata nu poate fi mândră de rege, deoarece sub directa supraveghere și dispoziție se săvârșesc ilegalități și abuzuri privind avansarea în grad a unor ofițeri compromiși, precum și admiterea sub formă de lege a executării bătăii în armată. Regele permite ca legea să fie înlocuită prin diferite forme de favoritisme. Toate aceste fapte nu pot fi tăgăduite.

An III, nr. 710, ianuarie 10, p. 1-2; nr. 718, ianuarie 17, p. 1 – Lorgin, *Să stăm strâmb și să judecăm drept*: Autorul se referă la rivalitățile veșnice existente între Austro-Ungaria și Rusia, ambele state considerate ca imperiu cu influențe directe în țările din răsăritul Europei. Între aceste două imperii se află situată România, țară cu un nivel cultural și civic mai ridicat decât celelalte state. Aceste considerente nu se pot neglija de către adversari, care în tot felul au căutat să scoată România de sub independența națională. Acum încearcă ca pe cale politică și economică să răpească naționalitatea. Guvernele au făcut politică internă și externă cu caracter romantic și nu bazată pe principii. Astfel, românii din Transilvania suportă asupra Țării, iar cei din Bucovina asupra polonezilor și ovreilor. În 1877 și 1880 românii, din ordinul Germaniei, luptă, împotriva intereselor naționale, contra Rusiei. România se află la dispoziția Germaniei datorită faptului că aceasta are ca agent pe regele Carol I. România este trasă în conflicte militare de Germania, care pretinde că sprijină independența țării. Aceasta reprezintă politica externă, nechibzuită, condusă de rege. În politică internă Guvernul se întrece în pretinse reforme democratice. Adevărul este că nicio țară nu privește cu încredere poziția României, care nu poate să-și lege destinul de una din aceste țări. Pentru România pericolul nu vine din partea Rusiei, ci dinspre Austro-Ungaria, care prezintă un pericol economic și național pentru românii din Transilvania. În cazul unei victorii din partea Rusiei, aceasta pune capăt intervențiilor străine (germani, austrieci etc.) și ridicarea la loc de frunte a Franței. Elemente străine nu mai abundă România cu scopul de îmbogățire, deoarece teritoriul Rusiei este mare, populația rară și, astfel, nu poate exporta exploatarea. În continuare se arată consecințele unei victorii din partea Austriei și Germaniei. Politica internă și externă a țării nu este în situația de a lămuri opinia publică cu privire la intențiile și scopurile urmărite de Guvern prin angajarea de agenți propagandiști în scopul de a servi ca instrument de regulator al opiniei publice. Autorul continuă să lămurească poporul în sensul că România fiind o țară mică nu poate realiza mai mult, astfel sfidând posibilitățile de dezvoltare economică și politică. După cele arătate, Guvernul consideră că România trebuie să renunțe la aspirațiile naționale, să facă concesii Guvernului austro-ungar și să folosească lucrători străini în dauna lucrătorilor români. România nu poate să intre, alături cu Austria, în Tripla Alianță atât timp cât aceasta nu poate trece cu vederea lupta românilor pentru independență.

An III, nr. 711, ianuarie 8-9, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *Moldova*: Autorul se referă la mișcările din Moldova privind unirea celor două principate dunărene. Împotriva acestor mișcări se ridică ziarele conservatoare “L’Indépendance” și “Lupta”. În continuare arată poziția ostilă luată de Gh.Em. Lahovary, care desconsideră lupta dusă de M. Kogălniceanu și alții. Aceași atitudine este luată și de către renegații din Basarabia, în frunte cu mareșalul Catargiu, care declară ca Moldova să treacă sub stăpânirea țarului. Ziarul “Lupta” pretinde că mișcarea moldovenilor este numai o farsă în scopul de a răsturna Guvernul. În continuare se menționează și alte aspecte ridicate de acest ziar. În proclamația dată de rege către populația Iașiului se arată că acesta este a doua capitală reședință a suveranului. Trebuie ținut cont că în 25 de ani de domnie Moldova este în plină decadentă, despre care deputatul de Iași, Gh. Panu, în Parlament, nu arată nimic.

An III, nr. 711, ianuarie 8-9, p. 3 – [*În legătură cu protestele muncitorilor români din Iași împotriva angajării de muncitori aduși din alte state*] (*Ultime informațiuni*): Informația arată că, în timp ce sute de lucrători mor de foame, gospodăria comunală solicită ministrului de Interne aprobarea privind angajarea de lucrători din Austria, pentru exploatarea pădurilor. În felul arătat, informația precizează că din cauza lipsei de existență muncitorii români sunt determinați de a săvârși fapte pedepsite de lege. Să se evite aplicarea cererii din 1873, privind colonizarea țării cu străini.

An III, nr. 712, ianuarie 10, p. 1 – Dunăreanu, S’a săturat M.S.: Autorul informează cititorii asupra nerespectării cuvântului dat de către rege. În 25 de ani de domnie niciodată ceea ce a promis nu a făcut. Autorul dă ca exemplu cuvântarea rostită de rege cu ocazia Anului Nou. Se arată textul cuvântării, din care, în principal, rezultă că Guvernul dorește: liniște, pace și aniversarea a 25 de ani de domnie fără daruri și cheltuieli mari, deoarece consideră că darul cel mai de preț este iubirea poporului. Faptul că se referă la liniște și pace dovedește că regele nu are încredere în cele afirmate, deoarece nu se poate baza pe iubirea poporului, neidentificându-se cu aspirațiile și nevoile țării. Timp de 25 de ani nu a fost decât un agent al intereselor străine. Marea familie unită în jurul regelui sunt politicienii, care așteaptă porunca acestuia. Regele face politică de interese contra unui partid și în favoarea celui alt. Politica externă este condusă de interesele Germaniei, care aruncă în luptă poporul român contra altor popoare. Autorul continuă arătând ce se înțelege prin declarația regelui de a nu se face daruri și cheltuieli mari.

An III, nr. 713, ianuarie 11, p. 1 – Răpciuneanu, *Măsuri profilactice*: Autorul arată că dacă mișcarea națională desfășurată în țările subjugate, în favoarea românilor, nu a înregistrat fapte pozitive, totuși aceasta a atras atenția Europei în legătură cu provinciile locuite de români și asupra stării acestora, îndeosebi din punct de vedere cultural. Întreaga presă evidențiază aceste fapte și întreține discuții cu personalități de seamă privind situația și cu deosebire cea politică. Dacă până în prezent nu s-a vorbit nimic despre situația românilor din Transilvania, pe care ungurii intenționează să-i deznaționalizeze, în România opinia publică trage semnalul de alarmă. Această atitudine a românilor atrage furia popoarelor vecine, în sensul că din cauza presiunii Guvernului ungar, România nu poate încheia convenții comerciale cu statele din Europa, considerând această țară ca cea mai importantă din estul Europei. Autorul continuă a preciza că nu este admisibil ca un

stat vecin să procedeze la deznaționalizarea altor popoare cuprinse în același stat și al căror număr este mai mare. Ungaria merge pe o cale greșită, autorul considerând că persecuțiile sunt întâmpinate cu o contrapersecuție. Chiar dacă românii recunosc statul maghiar și în acest caz aceștia sunt persecutați. Presa din alte state este de partea măsurilor profilactice luate de Guvernul maghiar împotriva naționalităților conlocuitoare.

An III, nr. 713, ianuarie 11, p. 1 – [Cu privire la abuzurile privind aplicarea legii cumulului] (*Ultime informațiuni*): Informația se referă la cazurile când o persoană ocupă trei sau patru funcțiuni, în timp ce alții, cu deplină competență, se găsesc fără serviciu. Se dau exemple. Este necesar să se dea lămuriri în această problemă.

An III, nr. 713, ianuarie 11, p. 3 – [Cu privire la obligația directorilor adjuncți ai școlilor dependente de ministerul domeniilor, cu privire la depunerea unei garanții materiale, în vederea asigurării eventualelor despăgubiri către Stat] (*Ultime informațiuni*): Informația se referă la dispoziția ministerului domeniilor, cu privire la depunerea unei garanții materiale de către directorii adjuncți ai școlilor, în scopul asigurării recuperării pagubelor provocate statului. Această dispoziție a produs nemulțumiri în cazul celor vizați, unii dintre aceștia, din lipsă de bani, trebuind să părăsească postul.

An III, nr. 714, ianuarie 12, p. 1 – Dunăreanu, *Babilonia politică*: Autorul se referă la scindarea Partidului Liberal, din care rezultă crearea Partidului Liberal-Conservator, condus de Lascăr Catargiu. Acest fenomen politic era de prevăzut, deoarece aceia care doresc să dețină funcții – și autorul menționează cazuri în acest sens – trebuie să rămână credincioși liberalilor și îndeosebi regelui. Este cazul ocupării postului de primar al capitalei. Se menționează lupta politică dusă între liberali și liberali-conservatori, având ca centru numirea în funcțiuni de răspundere. În afară de cele două grupări politice mai există și altele, considerate în opoziție. În realitate, acestea fac jocul Guvernului, combătând cele două grupări liberale. Indiferent de grupare și de lupta acestora, regele are oameni de încredere pe care-i folosește la momentul oportun. Neputând distruge partidele politice puternice, regele, în mod diplomatic, le divide în grupări, în scopul întăririi puterii. Partidele trebuie să înțeleagă că trebuiesc folosite alte mijloace de luptă, deoarece cele ordinare sunt insuficiente. Se impune o coaliție politică pentru lupta contra corupției regelui, asigurându-se alegeri libere, fără intervenția palatului. Nerespectarea constituției atrage după sine revoluția, iar puterea absolută se combate prin lupta de răsturnare a acesteia.

An III, nr. 714, ianuarie 12, p. 1-2 – Un profesor, *Regele și Dascălii*: Autorul informează cititorii asupra atitudinii de dispreț a regelui față de aceia care au datoria patriotică de a educa, prin școli și alte așezăminte culturale, poporul român. Indiferența regelui este justificată de faptul că această categorie socială nu prezintă niciun pericol. Autorul arată că există și cazuri când oameni de cultură aflați în funcțiuni superioare au manifestat servilism față de rege. În acest caz, ce se poate aștepta de la cei mici? La diverse ceremonii organizate la palat, învățătorii și profesorii secundari nu sunt invitați. Aici sunt onorați numai aceia care au arătat, în cartea palatului, supușenie deplină regelui. Dintre primii sunt foarte puțini care manifestă atitudini practicate de cei din urmă. Disprețul este același pe care regele îl are față de toți românii. Autorul arată că această clasă socială este gata oricând să lupte

alături de popor pentru înlăturarea puterii absolute, educând tineretul în spiritul patriotismului.

An III, nr. 714, ianuarie 12, p. 2 – *Cât costă Suveranii*: În introducerea articolului se menționează date publicate de ziarul francez “L’Intransigent”, cu privire la cheltuielile suportate de popoarele Europei, pentru existența suveranilor. Ziarul nu se ocupă și de cazul României. Articolul continuă a arăta că cheltuielile privind acoperirea listei civile a regelui și palatului se ridică la 1.200.000 lei pe an, la care se adaugă veniturile realizate de la cele 13 moșii, din cele mai rentabile, plus alte afaceri necunoscute tuturor.

An III, nr. 714, ianuarie 12, p. 3 – [*În legătură cu constituirea, la Iași, a unei societăți în scopul alianței române*] (*Ultime informațiuni*): Informația se referă la înființarea societății “Alianța Română”, formată din trei secții: economic, comercial și industrial. Societatea are drept scop de a da informații și a face propagandă în sprijinul acestor trei secții.

An III, nr. 716, ianuarie 14-15, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *N’avem candidat*: În introducere, autorul se referă la trei candidați pentru Colegiul II și asupra cărora face o scurtă expunere biografică, precum și a posibilităților de reușită. În continuare, în urma unor discuții cu N. Fleva, autorul susține că de la rege nu se poate aștepta nimic. Pentru a salva țara de situația existentă, trebuie dusă lupta pentru deșteptarea poporului la realitate. Candidatul N. Fleva, luptător al opoziției unite, îndeplinește calitățile unui democrat convins. Față de candidații Guvernului se preferă pe cei din opoziție. Însă nici aceștia nu prezintă suficiente garanții, care să îndreptățească lupta democraților în susținerea alegerilor. Lupta între liberali-naționali și liberali-conservatori urmărește divizarea și slăbirea influenței opoziției, în favoarea celor cu relații pe lângă rege. Pentru restabilirea echilibrului constituțional și limitarea prerogativelor regale, se impune o coaliție a celor două mari partide. Contrariu, sistemul monarhic duce țara la ruină.

An III, nr. 716, ianuarie 14-15, p. 1 – *Adunarea Alegătorilor Români din Brașov*: Cei care au luat cuvântul au înfierat acțiunile întreprinse de Guvernul maghiar cu privire la desființarea limbii române. În acest sens, Guvernul elaborează un proiect de lege privind înființarea de aziluri pentru copii în vârstă de la 3 la 6 ani, astfel atacând cele mai firești drepturi ale părinților asupra copiilor și împiedicarea dezvoltării vieții de familie. În continuare se arată că aceste aziluri sunt necorespunzătoare din punct de vedere igienic, moral, cu obligația de predare a limbii maghiare. Scopul înființării azilurilor este maghiarizarea silită a majorității de către minoritatea maghiară și producerea de conflicte între cetățenii statului. Adunarea protestează împotriva înființării azilurilor de copii.

An III, nr. 716, ianuarie 14-15, p. 1-2; nr. 717, ianuarie 17, p. 2 – Răpciuneanu, *Furios și Ridicull*: Autorul arată că presa din Austria atacă violent România și Guvernul acesteia, în legătură cu lipsa de activitate privind paralizarea mișcării în favoarea românilor din Ardeal. Autorul menționează textul articolului, care se încheie cu amenințarea unei intervenții diplomatice din partea Austriei, pe considerentul că de situația iredentistă din Ardeal se face vinovat Guvernul român și cere desființarea Societății Culturale a Tuturor Românilor, înființată la București. Austria, țară puternică, folosește față de România principiul de politică internațională,

considerându-se mare față de cel mic și mic față de cel mare. În continuare, autorul expune și alte aspecte și puncte de vedere ale presei din Austria, din care în principal se desprinde pretenția că în Moldova există circa 150.000 de unguri, de aproape un veac și jumătate, care și-au păstrat limba și moravurile naționale. Austria poate cere anexarea teritoriului ocupat de unguri în România și desfășurarea unei propagande privind culturalizarea maghiară. Austria nu intenționează acest lucru, deoarece respectă independența și integritatea politică a României. Autorul combate aceste afirmațiuni, motivând că cei 150.000 de unguri fugiți din Ungaria din cauza mizeriei și stabiliți în România nu se pot compara cu cele trei milioane de români aflați în Ardeal. Primii nu au fost opriți de Guvernul român de a putea păstra limba și obiceiurile, pe când românii din Transilvania sunt persecutați pentru păstrarea acestora. Apoi se referă la articolul scris în ziarul "Algemeine Zeitung".

An III, nr. 717, ianuarie 16, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *Cu călușul în gură*: Autorul arată aspecte în legătură cu dezbaterile camerei privind politica externă a României, expusă de mai mulți oratori, printre care C. Kogălniceanu, P. Carp, Al. Lahovary, ministrul de Externe, precum și poziția Partidului Socialist, expusă de I. Nădejde. În continuare menționează atitudinea rezervată a ministrului de Externe privind politica externă a României pe care mai înainte susținea că o conduce și că regele încă nu a vândut țara Triplei Alianțe și nu există niciun tratat militar încheiat cu Austria. Precizările se fac cu ocazia dezbaterii proiectului circulării de răspuns la mesajul tronului. Realitatea este că ministrul de Externe, Al. Lahovari, ascunde adevărul și că regele a trădat și a vândut țara unor puteri străine. Pentru această situație se face vinovat și P. Carp. Regele și toți ceilalți sunt vinovați de trădare și complicitate la aceasta.

An III, nr. 717, ianuarie 16, p. 1-2 – *Marea Întrunire Moldovenească de la Iași*: În introducere se arată expunerile făcute de vorbitori în legătură cu situația economică și politică înapoiată existentă în Moldova, cauzele acestei situații, măsurile ce trebuiesc luate, comparând cu situația din Muntenia, care este plină de prosperitate din punct de vedere economic și politic. Se propune înființarea unui comitet de lucru, care în scurt timp să lichideze urmările grave ale lipsurilor economice și politice. Acest comitet va convoca o adunare populară, unde va prezenta realizările obținute și va ține legătura cu deputații și senatorii din Moldova.

An III, nr. 718, ianuarie 17, p. 1 – *Manopere culpabile*: Autorul informează asupra știrilor publicate în presă cu privire la gravele evenimente din Bulgaria. Acestea sunt difuzate de presa guvernamentală. Ziarul "Adevărul" a luat poziție dezmințind știrile tendențioase privind mobilizări de trupe bulgare etc. Aceleași ziare, la scurt timp, dezminț informațiile date. Însă, continuă autorul, acestea sunt reproduse de presa străină, inspirată de datele furnizate de ministerul de externe. Toate aceste informații eronate au produs perturbații în societate. Și totuși cei vinovați nu sunt trași la răspundere. Scopul urmărit de presă în difuzarea de informații alarmante este de a facilita speculațiile la bursă în dauna comercianților cinstiți.

An III, nr. 718, ianuarie 17, p. 1-2 – Adamescu, Gheorghe, *La coroană??*: Autorul se referă la încălcarea sistematică de către Guvernul ungar a drepturilor constituționale prevăzute în 1868, drepturi de care trebuie să se bucure naționalitățile nemaghiare.

Autorul continuă, menționând că ziarul "Tribuna" sfătuiește naționalitățile nemaghiare să se adreseze coroanei, cerând acesteia să îndrepte neajunsurile. Această indicație, continuă autorul, nu se poate înfăptui, știut fiind faptul că la sfârșitul secolului al XIX-lea nu se mai poate pune încredere în sprijinul coroanei, exemple în această direcție fiind multiple, datând din 1848 și până în prezent. Toate cererile românilor adresate coroanei au rămas simple făgăduieli. Autorul arată cuprinsul cererilor și modul de soluționare. Astfel că ideea lansată de "Tribuna" nu este nouă. Deoarece coroana pune mai întâi interesele personale, cu greu se poate crede că aceasta se îngrijește de nevoile poporului. Nădejdea și lupta trebuiesc puse în popor.

An III, nr. 719, ianuarie 18, p. 1 – Un vânător republican, *Tiran în miniatură*: Autorul se referă la dezbaterile în cameră a proiectului de lege, privind reglementarea poliției vânatului, menționând că legea este neconstituțională, deoarece urmărește suprimarea unor libertăți și introducerea unor privilegii interzise. Autorul continuă să arate că legea violează dreptul de proprietate al țăranului, creându-se privilegii în favoarea marilor proprietari. Menționează textul proiectului în legătură cu aceasta, desprinzându-se faptul că în timp ce proprietarul are dreptul să vâneze oricând pe moșia sa, țăranul nu beneficiază de acest drept pe propriul pământ. Legea mai prevede aplicarea unor impozite foarte mari, greu de suportat chiar și de marii proprietari. Se arată scara structurală a acestora. Un alt caz mai este și limitarea dreptului de a purta armă, dispoziție contrară constituției. Un alt caz scos din comun se referă la excepția de care se bucură proprietățile domeniilor coroanei. Se evidențiază faptul că aceste domenii și în general administrația casei regale funcționează în afara legilor țării.

An III, nr. 719, ianuarie 18, p. 1 – Mai mulți Bucovineni, *Să nu se supere Dl. C. Kogălniceanu*: Autorul se referă la situația românilor din Bucovina, atrăgând atenția deputatului C. Kogălniceanu asupra celor existente în acest teritoriu. În urmă cu 25 de ani locuiau 300.000 români. Iar în prezent numărul este redus la 180.000. În afară de Societatea de Lectură din Cernăuți, românii nu dispun de niciun institut de cultură. La liceul din Suceava și la cel din Cernăuți, întreținute cu fonduri românești, limba de predare este germană. În administrație, inclusiv cea rurală, și în justiție nu este admisă limba română. În continuare, autorul menționează și alte aspecte, recomandând deputatului să se deplaseze la fața locului, situația fiind aceeași ca și a românilor din Transilvania.

An III, nr. 720, ianuarie 19, p. 1 – Sandu, *Legea Instrucțiunii la Senat*: Autorul se referă la discuțiile purtate de vorbitori în cadrul Senatului, cu privire la Legea învățământului primar. Din dezbateri a rezultat că, chiar dacă se înscriu la școală, copiii țăranilor nu frecventează cursurile, deoarece în afară de faptul că nu au mijloace de întreținere, nu dispun nici de cărțile necesare. În această privință există o mărturie, menționată în biografia lui Ioan Creangă. Pe bază de date statistice vorbitorul arată că numărul absolvenților școlilor rurale a fost mai mic de jumătate din numărul învățătorilor rurali din țară. Este necesară înființarea de case școlare, așa după cum există în Franța, pentru ajutorarea copiilor săraci. Un alt vorbitor se referă la deosebirea ce există între o școală primară urbană și una rurală. Această deosebire este periculoasă pentru existența națională. Absolvenții școlilor urbane

pot urma școlile secundare, în timp ce cealaltă categorie nu beneficiază de aceste drepturi. Școlile urbane sunt frecventate în majoritate de străini, care după absolvire conduc destinele țării. Trebuie asimilate aceste două categorii de școli. În continuare, vorbitorul se referă la folosirea învățătorilor în politică, aceștia fiind la dispoziția revizorilor școlari. Critică actualul sistem de organizare a învățământului universitar, deoarece un student din Iași pentru a urma universitatea la București trebuie să înceapă școala din nou și invers. Învățământul particular este o adevărată calamitate. Consiliul General al Învățământului nu justifică necesitatea și acesta trebuie să fie înlocuit prin trei secțiuni: învățământul primar, învățământul secundar și învățământul superior, acestea putând elabora instrucțiuni pentru fiecare categorie. proiectul de lege nu corespunde necesităților.

An III, nr. 722, ianuarie 21-22, p. 1 – Dunăreanu, *Balotagiul de ieri*: Autorul informează asupra rezultatului alegerilor, cu care ocazie se înregistrează o înfrângere a Guvernului. Astfel, dintr-un colegiu de opt mii de alegători, au votat numai 3.553 pentru candidatul Guvernului în Colegiul Capitalei. Autorul continuă să arate situația alegerilor și lupta opoziției pentru frânarea oricăror acțiuni de dezordine. Se dovedește, arată autorul, că regimul centralizat nu poate rezista fără sprijinul liberalilor-conservatori. Regimul politic actual poate fi lichidat numai prin coaliția liberalilor-naționali și a liberalilor-conservatori, coaliție care cu sprijinul regelui poate să restabilească echilibrul constituțional.

An III, nr. 722, ianuarie 21-22, p. 3 – [*În legătură cu subvenționarea școlilor primare de către Stat. Articol apărut în ziarul "Constituționalul"*] (*Ultime informațiuni*): Informația se referă la răspunsul dat ziarului "Constituționalul", ziar care, prin articolul publicat, apreciază că pentru susținerea învățământului primar, este nevoie de un fond anual de circa 6.000.000 lei. În încheiere, cere lămuriri de unde se pot lua aceste fonduri. Se cere reducerea cheltuielilor pentru fortificații, care, în realitate, se fac în interesul Austro-Ungariei în viitorul război cu Rusia.

An III, nr. 724, ianuarie 24, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *Amintiri din tinerețe*: În introducere autorul se referă la evenimentele istorice în legătură cu actul unirii Moldovei cu Muntenia. Dintre luptătorii din acea perioadă se găsesc și astăzi, însă aceștia nu sunt respectați de generația tânără, îmbătrânită înainte de vremuri. Continuă arătând desfășurarea faptelor de la 1857, când s-au pus bazele noului stat român, și până în prezent, scoțând în evidență caracterul moral-politic al unor bărbați de stat care au luptat împotriva amestecului în treburile țării de către Austria și Turcia. Partidul Unionist este acela care conduce întreaga acțiune împotriva străinilor. Amestecul Austriei în Moldova atrage atenția Angliei și Franței, care intervin la Constantinopol și Viena în vederea asigurării alegerilor libere în colegii.

An III, nr. 725, ianuarie 25, p. 1 – Comitetul Executiv, *Manifestul Ligei pentru unitatea culturală a Românilor*: Liga pentru unitatea culturală a românilor găsește un larg sprijin din partea tuturor românilor, din cele mai îndepărtate colțuri ale țării. Se arată localitățile unde avântul patriotic a cuprins toate spiritele în vederea creșterii conștiinței și solidarității poporului pentru ideea națională. S-au constituit secții pentru a face legătura cu centrala Ligii din București. Acestea dovedesc că liga corespunde cerințelor imperative naționale pentru a lupta împotriva acelor care, prin orice mijloace, după ce au răpit drepturile politice, intenționează să-i

deznaționalizeze, prin înființarea de cămine pentru copii, smulgându-i din sânul familiei și obligându-i să învețe limba maghiară. Astfel, o minoritate de unguri caută să deznaționalizeze cele 3.000.000 de români din Transilvania și Ungaria. Lupta ligii se impune a fi prezentă și continuă până la lichidarea persecuțiilor la care sunt supuși românii.

An III, nr. 725, ianuarie 25, p. 1 – Un Moldovan, *Guvernul și Moldova*: În introducere, autorul arată situația dificilă în care se găsește Guvernul prezidat de generalul Manu, din cauza mișcărilor populare desfășurate la Iași și Galați. Apoi menționează impresia lăsată în urma discursului ținut la Senat de către Grădișteanu P. în legătură cu starea înapoiată a populației din Moldova, în comparație cu expunerea făcută de Manu, expunere fără niciun conținut de îndreptare. Este evident, continuă autorul, că, în jurul Guvernului se găsesc politicieni care urmăresc scopuri personale, indiferent de măsurile luate de acesta împotriva intereselor poporului. Această categorie de politicieni nu prezintă seriozitate și, în momentul nerealizării scopurilor urmărite, vor părăsi Guvernul. Situația economică din Moldova are un caracter deosebit față de situația existentă în Muntenia. Guvernul ori nu cunoaște starea de lucruri, ori este nepăsător față de neajunsurile suportate de cetățenii din Moldova. Se remarcă faptul că în componența Guvernului nu există niciun reprezentant al Moldovei. Continuarea actualei situații va duce, evident, la îndepărtarea moldovenilor de Guvern. Votul Senatului în legătură cu dezbaterile recente dovedește acest lucru.

An III, nr. 726, ianuarie 26, p. 1 – Micu, *Un pas... înapoi*: Autorul se referă la lipsa de preocupare a guvernelor în legătură cu cultura masei populare după anul 1848. Principala cauză invocată de guverne este că, arată autorul, prin cultivarea claselor sociale se creează un pericol pentru țară. Autorul se referă și la situația din alte țări, influențate de frământările politice. Cu privire la proiectului de lege și dezbaterile acestuia în Senat, nu se aduce nicio îmbunătățire ridicării nivelului cultural, lipsind cu desăvârșire concordanța ce trebuie să existe între lege și dezvoltarea culturală. La Senat proiectul este aspru criticat de către P. Poni. Proiectul, în afară de cele menționate, produce nemulțumiri învățătorilor de la sate, cărora li se reduc salariile. În felul propus în proiect, școlile vor fi încadrate cu învățători nepregătiți, deoarece toți cei pregătiți preferă un post de funcționar cu 90 lei lunar, în loc de 52 lei, ca învățător. Autorul pune o serie de întrebări în legătură cu deosebirea ce se face între școala de la oraș față de școala rurală. Arată cifre comparative. Cursurile de predare sunt aceleași, însă deosebirile privind salariile etc. sunt evidente. Ridicarea culturală a cuprins întreaga Europă. Astfel, proiectul prezentat trebuie restructurat, în așa fel ca acesta să corespundă cerințelor culturale ale țăranilor etc., fără a se face promisiuni nerealizabile. Aceasta ar constitui o înapoiere în viața țării.

An III, nr. 727, ianuarie 27, p. 1 – Argus, *Colonizarea Dobrogei cu nemți*: Autorul dă informații în legătură cu colonizarea Dobrogei cu nemți. Arată și localitățile unde aceștia s-au stabilit. Însă ceea ce este mai important de semnalat este faptul că o societate germană din Odessa sprijină cu bani ca nemții să cumpere pământ de la români, care din cauza slabei recolte nu și-au putut achita împrumutul. Cei mai mulți dintre aceștia sunt românii din Transilvania, care au așteptat să fie scutiți de

plată, fiind considerați coloniști. Însă dispoziția nu s-a dat în acest sens. Autorul cere lămuriri Guvernului.

An III, nr. 728, ianuarie 28-29, p. 1-2 – *Populațiunea Capitalei*: Din cuprinsul datelor statistice ale anului precedent, se evidențiază starea înapoiată a nivelului cultural. Astfel, din 194.633 locuitori ai capitalei, 20.935 au studii superioare, 60.389 au câteva clase primare, iar restul de 102.870 sunt analfabeți. Ca naționalități, 137.448 sunt români, iar restul sunt evrei, greci, bulgari, italieni, ruși etc. și nemți, 23.114, care se bucură de protecția Germaniei și Austro-Ungariei. După datele oficiale, creșterea populației capitalei se datorește elementelor străine și îndeosebi de origine germană. Români trebuie să se gândească bine la pericolul ce-l prezintă regele în România.

An III, nr. 728, ianuarie 28-29, p. 2 – Un diplomat, *Români și Maghiari*: La început se referă la articolul apărut în ziarul "Le National" din Paris, care cuprinde date și personalități politice privind situația României, care nu întruchipează totalitatea rasei române, deoarece un număr însemnat se află sub stăpânirea maghiarilor în Transilvania și Ungaria. Cu toate acestea circulă zvonul asupra unei alianțe austro-române și plecarea în Austria a regelui Carol, pentru încheierea unei convenții militare. Oamenii de stat, ca Titu Maiorescu, sunt pentru o alianță cu Austria, împotriva intențiilor Rusiei. Se arată că luarea unei alte poziții ar periclita situația în întreaga Europă. În rezumat, articolul menționează șovinismul maghiar și patriotismul românilor, acestea creând un antagonism, care influențează atitudinea guvernelor, pe care le compromit și le determină a demisiona, cu toată prezența regelui pe tronul României.

An III, nr. 730, ianuarie 31, p. 1 – Dunăreanul, *Un șiretlic nedemn*: Autorul informează cititorii asupra atitudinii luate de ziarul "România", într-un articol publicat în legătură cu situația politică existentă în cele două fracțiuni: liberali-naționali și liberali-conservatori. Din cuprinsul articolului menționat autorul trage concluzia că și în Partidul Liberal-Conservator sunt două curente, respectiv unul alături de rege și altul împotriva acestuia. Primii doresc să se apropie de unele elemente guvernamentale. Articolul din ziarul "România" este opera susținătorilor palatului. Această operă reprezintă un act nedemn pentru un partid care pretinde că se respectă.

An III, nr. 730, ianuarie 31, p. 1 – Argus, *Vârful urechei... Neamțului*: Autorul menționează votarea de către Cameră a Legii privind construcția liniei ferate Bârlad-Galați. Prin această linie se dă posibilitatea Austro-Ungariei de a se apăra împotriva unui conflict din partea Rusiei. Aceasta reprezintă un act de infamie săvârșit de rege, cu sprijinul lui Ion Lahovary. Autorul arată, în încheiere, starea provocată de această măsură antinațională, considerând că în cele din urmă se va renunța la construcția liniei.

An III, nr. 731, februarie 1, p. 1 – Republicanul, *Cuvințul din urmă*: Recentele alegeri au dovedit că acestea nu sunt libere, așa după cum s-a procedat în timpul Guvernului Ion Brătianu și ulterior. Pentru cei ce privesc lucrurile la suprafață, aceasta reprezintă o glumă, însă pentru cei ce doresc să analizeze profund, situația este îngrijorătoare. Politicienii greșesc când consideră că un guvern bazat pe un partid puternic poate asigura alegeri libere. Autorul combate această temă, deoarece în

România nu există partide puternice, acestea se nasc și durează după interesele personale ale politicienilor. Amestecul regelui în alegeri, în scopul ca acestea să fie denaturate, confirmă că există un rău organic în sistemul electoral. Constituția țării trebuie revizuită, aceasta nu mai corespunde. Se impune votul universal, pentru care poporul trebuie să lupte sub diferite forme.

An III, nr. 731, februarie 1, p. 2 – C., *Școlile rurale*: Autorul se referă la personalul administrativ angajat în unele comune rurale, al căror caracter este imoral societății. Arată cazuri concrete, din care rezultă că primarii sunt aceia care nu se îngrijesc de bunul mers administrativ al școlilor.

An III, nr. 732, februarie 2, p. 1 – Longin, *Bilanțul domniei streine*: Românii au un obicei nu tocmai onorabil, acela de a lăuda prea mult calitățile străinilor, fără însă să arate și defectele. În schimb, aprecierea românilor se face tocmai invers. Autorul arată cauzele acestor obiceiuri care se rezumă la neîncrederea ce există între români și sentimentul de civilizație, analizat numai la suprafață, luându-se de la străini orice fără să se constate dacă acestea corespund obiceiurilor și tradițiilor poporului român. În această situație țara nu putea să se dezvolte și, ca atare, regele profită, având tot interesul ca poporul să nu se emancipeze. Autorul continuă arătând modul cum este înlocuit Cuza, la 1866, printr-un membru al familiei Hohenzollern și relațiile acesteia cu Austria, relații care, în urma războiului din 1870, se schimbă radical, Germania punând condiții în problema Orientului. Din felul cum au evoluat lucrurile, România își puna mari speranțe în venirea lui Carol I, care găsește o țară bogată și căreia îi lipsea numai bunăvoința acestuia pentru dezvoltare și progres în toate direcțiile. Politicienii însă, pentru realizarea de scopuri personale, propagă ideea că numai în timpul domniei lui Carol I țara a făcut progrese. Autorul arată că progresele sunt minime și acestea se datoresc mersului normal, deoarece România se găsește în același loc unde a lăsat-o Cuza. În ramura economiei, condiția principală este de a produce cât mai multe mijloace de producție, pe o bază sănătoasă și cât mai ieftin. În România nu s-a procedat astfel și autorul continuă a arăta cauzele și intervenția regelui. Din lipsa unei industrii, România încheie convenții cu Austria, munca românilor fiind însușită de Ungaria, ca apoi să se importe mărfuri scumpe și de proastă calitate. În ceea ce privește instrucția publică, se remarcă că regele nu a făcut nimic pentru școală. Se arată evoluția și rezultatele în această direcție. Autorul continuă a prezenta aspecte privind organizarea armatei, introducerea de reforme sociale, Carol I considerând a suprapune elementul românesc pe cel străin, neavând încredere în națiune. O altă tendință este corupția caracterelor, corupție confirmată prin lipsa de respect a regelui față de politicieni și Guvern. După 25 de ani, Carol I nu este dorit de popor. Dacă regele rezistă să domnească, aceasta este dorința Germaniei.

An III, nr. 733, februarie 4-5, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *Viitorul minister. Abdicarea Regelui*: Autorul se referă, în introducere, la atitudinea regelui față de politicieni, considerând că este justă această poziție datorită faptului că poporul nu a putut să producă oameni capabili. Așa se explică că Guvernul, prezidat de generalul Manu, nu a putut găsi un reprezentant al Moldovei care să facă parte din acesta. Se produc nemulțumiri în Moldova, care periclitează situația Guvernului. Însă acesta deține puterea majorității în Parlament, o legătură strânsă în Guvern și un devotat

servilism față de rege. Cu ocazia aniversării zilei de 10 mai și a 25 de ani de domnie, actualul Guvern nu este capabil de a desfășura o acțiune pozitivă. Astfel, regele, după multe calcule, înaintate de autor, ajunge la concluzia schimbării Guvernului, bazându-se pe majoritatea parlamentară, cu care se poate continua, fără alegeri și, respectiv, fără nicio modificare în componența parlamentului. Se menționează și numele fruntașilor guvernamentali. Această schimbare de guvern are caracter vremelnic și este combinată cu abdicarea regelui, după festivități.

An III, nr. 733, februarie 4-5, p. 1-2 – Abis, din Ismail, *Serviciul sanitar civil*: În introducere, autorul face o comparație între salariile primite de personalul administrativ și cele primite de personalul medical, ambele din cadrul Ministerului de Interne. Comparația se face și față de perioada a 20 de ani precedenți, perioadă în care salariile celor din categoria a doua nu s-au majorat, față de celelalte care au suferit schimbări. Neconcordanța între quantumul salariului și răspundere duce la denaturarea serviciului medical și chiar la tentații materiale, ambele cazuri periculoase pentru asigurarea sănătății populației, îndeosebi cea nevoiașă. În 1874, salariile stabilite corespundeau încadrărilor serviciului sanitar, însă, în prezent, reprezintă un dezechilibru între acesta și salariații administrativi din aparatul de stat, cărora li se cer aceleași condiții de admisibilitate și care totuși beneficiază de îmbunătățirea majorării salariilor pe toată scara funcțiilor. În cadrul acestui articol autorul se ocupă și de medicii din schema județelor, pe care-i compară cu subprefectul care are același salariu, însă fără existența unei comparații de egalitate în ceea ce privește obligațiunile de admitere. Autorul continuă a menționa și alte aspecte comparative, trăgând concluzia că Guvernul nu va combate sistemul nivelării salarizării, dar chiar îl va menține.

An III, nr. 734, februarie 6, p. 1 – Dunăreanul, *Criza fricei*: În introducere, autorul se referă la articolul precedent, semnat de Beldimanu V. Alex. în legătură cu schimbarea Guvernului. În continuare se arată că poporul este prea puțin interesat despre aceasta, deoarece nu se produce nimic deosebit pentru destinele țării. Regele este indiferent dacă poporul este sau nu de acord cu noul guvern. Cu actualul Parlament regele poate să dispună de numirea unui nou guvern, afară de liberal-naționali și de liberali-conservatori, care nu sunt periculoși atât timp cât nu sunt coalizați cu primii. În felul acesta regele continuă a înșela poporul și politicienii, așa după cum a procedat timp de 25 de ani. Nu există criză parlamentară, guvernamentală sau de altă natură, ci criza este la palat.

An III, nr. 734, februarie 6, p. 1 – Caius, *Singurul leac*: Autorul combate ideea propagandistă în legătură cu realizările progresive obținute în cei 25 de ani de domnie. Independența țării s-a desăvârșit cu mari sacrificii și jertfe omenești lăsate pe câmpul de luptă. La Berlin se tranșau toate problemele în legătură cu teritoriul și independența României. Se răpește României Basarabia în interesul Austriei. România nu poate să acționeze, din cauza opoziției, cu privire la situația țării, deoarece nu vrea să întreprindă fapte în contradicție cu asentimentul regelui sau altor țări: Germania, Austria, Rusia. Relațiile între state sunt o necesitate, însă aceasta nu trebuie să se facă în defavoarea altui stat. Autorul continuă menționând că trebuie acordat tot respectul șefului statului, cu condiția ca acesta să se bucure de prestigiu în țară și peste hotare și să se identifice cu interesele naționale, în scopul

realizării aspirațiilor poporului. O națiune nu poate progresa când există două interese opuse. Fără voința națiunii nu se poate obține nimic. Toate celelalte trebuiesc înlăturate.

An III, nr. 735, februarie 7, p. 1 – Negură, Cer., *Noi și liga vamală*: Cu toate greutatele întâmpinate, Liga vamală se va încheia între puterile centrale ale Europei. Liga prezintă o îngrijorare pentru România. Autorul continuă a arăta însemnătatea producției bunurilor de consum pentru satisfacerea necesităților omului, însă în corelație cu toate statele, fiecare având o independență economică. Continuă să menționeze cauzele încheierii acestei ligi, punând accentul pe relațiile de import și export, cu piețele de desfacere respective, precum și schimbul de produse industriale, agricole etc. Un scop principal al ligii este desființarea sistemului națiunii celei mai favorizate și lichidarea greutăților ce stau în calea organizării unei uniuni europene.

An III, nr. 736, februarie 8, p. 1 – Un moldovean, *Moldova și iar Moldova*: În Cameră, deputatul Colegiului II Iași a prezentat patru interpelări adresate Guvernului în legătură cu construcția de căi ferate, atelierile de la Pașcani, silozuri pentru cereale etc. Articolul se ocupă de dezvoltarea acestor interpelări. Ministerul de resort răspunde însă fără a constitui o justificare temeinică. În încheiere, autorul arată că Guvernul nu este dispus să dea niciun sprijin dezvoltării economiei Moldovei. Datoria moldovenilor patrioți este de a lupta pentru ridicarea Moldovei, care piere văzând cu ochii.

An III, nr. 736, februarie 8, p. 2 – Cortesius, *Școalele rurale*: Școala rurală, în general, a ajuns în cea mai grea situație, începând cu localurile și învățătorii, pentru care primarii nu depun niciun interes. Lipsa de igienă a școlilor creează condiții favorabile epidemiilor, care în prezent se manifestă și necesită intervenția spitalelor. Autorul cere Guvernului să ia măsuri ca învățătorii să nu fie la dispoziția primarului, care le creează tot felul de neajunsuri în îndeplinirea misiunii.

An III, nr. 737, februarie 9, p. 1 – Dunăreanul, *Greva inimelor*: Ziarul "L'Indépendance Roumaine" pretinde că partidul din opoziție nu va participa la serbările de 10 mai, deoarece nu are parteneri în Guvern. Autorul combate această afirmație, pe considerentul că opoziția dorește alegeri libere, prezidate de un guvern imparțial. Actualul Guvern reprezintă voința regelui, manifestată prin înlocuirea Guvernului Ion Brătianu și a Partidului Liberal-Național. Arată modul cum acesta a obținut puterea, respectiv pe căi legale, luptând împotriva conservatorilor. Nu se poate contesta participarea la proclamarea regalității, deoarece așa indica mersul vremii. Astăzi situația este cu totul alta. Opoziția cere lichidarea sistemului de guvern personal și aplicarea constituției. Trebuie avut în vedere că ziua de 10 mai reprezintă o serbare populară, ci un act politic făcut în condiții excepționale cu ajutorul politicianilor. Regele și Guvernul nu sunt iubiți de popor. Aniversarea a 25 de ani de domnie s-ar face în condiții de vastă popularitate și nu s-ar discuta ce guvern este la putere. Dacă la 10 mai 1866 existau unele speranțe, astăzi acestea au dispărut. Nu trebuie disprețuită adevărata grevă a inimilor românești, împotriva participării la aniversarea zilei de 10 mai.

An III, nr. 738, februarie 10, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *Un nou apanaj*: Autorul informează asupra crizei guvernamentale, cauzată de pretenția regelui ca prin Parlament să se

acorde marele domeniu din Brăila nepotului acestuia. Generalul Manu, președintele Consiliului de Miniștri, nu îndrăznește să propună un asemenea proiect. Regele se adresează lui P. Carp, care acceptă acest act, reprezentând jefuirea națiunii. De această situație se face vinovat Carol, care este autorul intelectual al tuturor ilegalităților. Actul hrăpăreț din 1884 reprezintă începutul agoniei dinastiei, iar actualul act duce la moartea acesteia.

An III, nr. 738, februarie 10, p. 1 – Măneca, I., *Școlile din Macedonia*: Autorul scrie în numele românilor aflați în Macedonia. Se pun mari speranțe în activitatea ligii culturale a tuturor românilor, care luptă pentru independența națională a românilor oriunde s-ar afla. Ca urmare a unui studiu făcut s-a elaborat *Memorandumul* pentru eliberarea românilor de sub stăpânirea maghiară. Un asemenea document este necesar și pentru eliberarea românilor macedoneni, care suferă persecuții din partea unora care sunt plătiți pentru aceasta. Dă ca exemplu pe inspectorul școlar Mărgărit, din a cărui inițiativă urmează să se închidă 18 școli, din 32, profesorii rămânând lipsiți de existență. Odată cu desființarea școlilor iau ființă școli grecești și bulgărești, școli care caută să înăbușe ultimele urme ale conștiinței naționale. Autorul, în numele românilor, se adresează tinerilor patrioți din Liga culturală, deoarece toate intervențiile adresate Guvernului au rămas fără rezultat.

An III, nr. 739, februarie 11, p. 1; nr. 746, februarie 18, p. 1-2 – Beldimană, Alex. V., *O pagină de istorie*: În introducere, autorul se referă la detronarea lui Alexandru Ion Cuza de către un grup de politicieni în frunte cu Lascăr Catargiu, Ion Brătianu și alții. Autorul continuă, arătând izbucnirea revoluției din 1865, rezultatele acesteia, punerea la cale a asasinării lui Cuza, făcând precizări privind frământările din cadrul Parlamentului. Cuza face apel la suveranul Franței în sensul ca acesta să numească un domnitor străin în România. Răspunsul este nefavorabil, indicând rămânerea mai departe a lui Cuza, de care poporul român are nevoie. În acest timp, în Europa există o situație gravă, Cuza urmând să primească dispoziții din Franța. Cuza, pentru securitatea României, se apropie de Rusia, numind în fruntea Guvernului pe Alex. Const. Moruzi, drept garanție față de aceasta. Autorul menționează acțiunile întreprinse de grupul conspiratorilor în decembrie 1865 și ulterior. Autorul arată legăturile permanente pe care le-a avut cu Alex. Ion Cuza, precum și sfaturile date acestuia. Poporul nu a luat parte la detronarea lui Cuza. Unii ofițeri superiori au luat parte la conspirația civilă. Acum, după 25 de ani este momentul de a se relata partea fiecăruia de vină, gradul de culpabilitate etc. În continuare arată numele acestora și faptele pentru care sunt ocupați. Cu câteva zile mai înainte conspiratorii au jurat credință domnitorului, ca apoi să acționeze împotriva acestuia și în favoarea guvernului provizoriu.

An III, nr. 740, februarie 12, p. 1 – Dunăreanu, *Să poftescă*: Autorul arată că din punct de vedere parlamentar nu există motiv care să ducă la criza guvernamentală, deoarece Guvernul dispune de majoritatea parlamentară. Nici politica externă nu influențează criza. Adevăratele cauze sunt: aniversarea zilei de 10 mai și mișcările populare din Moldova. Deci este necesar un Guvern conservator care să prezideze aniversarea lui 10 mai. Însă intrarea în Guvern a lui P. Carp ar însemna o înrăutățire a luptelor existente, astfel că schimbarea Guvernului nu soluționează problema. În ceea ce privește situația din Moldova, aceasta nu se poate îmbunătăți deoarece

elementele tinere junimiste nu au nicio legătură cu nevoile generale și locale ale Moldovei. Predominarea în Guvern a acestor elemente reprezintă una din cauzele nemulțumirilor existente în Moldova. Numirea unui guvern în frunte cu P. Carp întărește poziția elementelor menționate și în același timp se creează problema relațiilor între rege și partidele constituite, respectiv între palat și țară.

An III, nr. 741, februarie 13, p. 1 – Scipio, *Folos și Pagubă*: Autorul informează cititorii asupra componenței și poziției Parlamentului, care funcționează departe de aplicarea unui regim cinstit și sincer. Crizele guvernamentale, începute în timpul Guvernului Ion Brătianu, nu au avut cauze privind intransigența Parlamentului. Arată căderea și altor guverne, toate însă înlocuite din voința regelui. Menționează împrejurările. Acum Guvernul Manu nu este în grațiile regelui, care simțind atmosfera publicului, se orientează în schimbarea Guvernului. Cu toate acestea regele începe să fie îngrijorat de deșteptarea spiritului popular și face totul pentru a împiedica orice acțiune. Dar înlocuirea Guvernului are și trăsături favorabile, deoarece politicienii supuși ambițiilor regelui, se compromit și propagă împotriva sistemului monarhic. Pentru țară crizele guvernamentale sustrag miniștrii de la atribuțiunile ce le revin și astfel se înregistrează pagube de neînălțurat. Pagubele sunt de mai multe feluri, pe care autorul le menționează.

An III, nr. 742, februarie 14, p. 1 – Dunăreanul, *După 10 Mai Mezat*: Cu toată propaganda presei guvernamentale și a informațiilor date de Guvern străinătății, autorul menționează că în celelalte țări se cunoaște situația reală din România și toate manevrele folosite de partidele politice. Ascunderea adevărului duce la compromiterea presei oficiale. Autorul arată modul defectuos folosit de ziarul "Constituționalul" în legătură cu amenințarea dizolvării Senatului. Se menționează textul articolului. Autorul combate afirmațiile făcute de ziar, în legătură cu dizolvarea Senatului însă menținerea mai departe a camerei, pe considerentul că majoritatea acesteia este formată din junimiști.

An III, nr. 742, februarie 14, p. 1 – Un șchiop, *Asistența publică*: Din datele statistice ale Primăriei Capitalei rezultă că azilul de noapte, înființat pentru săraci, este folosit de străini. Săracii români caută adăpost în alte locuri. Aceștia fiind bolnavi de boli cronice sau contagioase nu sunt primiți în spitale. Pentru obținerea existenței săracii și infirmii cerșesc milă trecătorilor. Se cere acordarea de ajutoare de către stat.

An III, nr. 744, februarie 16, p. 1 – Dunăreanul, *Cabinetul trece gârla*: Se arată că proiectul de lege cu privire la reorganizarea învățământului nu a fost votat de Senat, din cauza unei propuneri care susține că proiectul nu aduce nimic important pentru dezvoltarea învățământului. Autorul consideră că proiectul conține și părți bune, ceea ce face ca acesta să nu fie respins. În realitate legea este bună însă nu este bine aplicată de către ministru, respectiv Dimitrie Sturdza. Respingerea proiectului reprezintă o lovitură dată grupului junimiștilor din Guvern și ca atare retragerea acestora și adâncirea crizei guvernamentale. Noul Guvern va avea de luptat în cameră, unde junimiștii dețin majoritatea. Singura soluție privind formarea guvernului este acceptarea participării la aniversarea zilei de 10 mai și supușenie deplină față de rege.

An III, nr. 744, februarie 16, p. 1 – Socoteală, *Fortificările noastre*: Din datele tezaurului public rezultă că pentru Ministerul de Război se alocă, anual, suma de 32.000.000 lei,

pentru cheltuieli ordinare. În afară de această sumă, se mai alocă fonduri de 447.364.203 lei pentru construcții, armament, echipament, întreținere etc., precum și importante fonduri privind lucrări de fortificații. În același timp pentru școli și institute de cultură se cheltuiește suma de 76.455.547 lei. Populația contribuabilă să calculeze ce sume s-au cheltuit pentru asigurarea nemților și cât pentru români.

An III, nr. 747, februarie 19, p. 1 – Dunăreanul, *Criza comedie*: Înlocuirea actualului Guvern se plămădește de mai mult timp la palat din inspirația regelui, care în fond nu este decât o comedie, deoarece cei consultați de acesta rămân, în final, la dispoziția palatului. Pentru asigurarea aniversării zilei de 10 mai, regele, în înțelegere cu generalul Manu, președintele Consiliului de Miniștri, și generalul Florescu, viitor șef al Guvernului, pune la cale provocarea unei crize guvernamentale. Dacă nu era la mijloc 10 mai, nu se producea nicio criză. Aceasta se confirmă și de frământările politice în jurul palatului. Dovadă că generalul Manu știa despre înlocuirea Guvernului se confirmă prin faptul că acesta nu a participat la nicio dezbatere parlamentară și nu a propus soluții în legătură cu proiectul de lege privind reforma învățământului, cu toate că vorbitorii au combătut conținutul acestuia.

An III, nr. 747, februarie 19, p. 1 – Argus, *Lipsa de vagoane*: Din lipsă de vagoane privind transportul produselor agroalimentare, apicultura și comerțul întâmpină dificultăți. În Moldova există o producție și respectiv un export foarte mare de făină. Dă ca exemplu orașul Botoșani. Din lipsă de vagoane, cantități însemnate de făină se află în depozite. Se înregistrează pagube însemnate de către industria morăritului, proprietarii agricoli și stat. Autorul consideră ca direcția căilor ferate să asigure capacitatea de transport a făinei.

An III, nr. 747, februarie 19, p. 2; nr. 749, februarie 21, p. 1-2 – *Memoriul studenților*: Memoriul este scris în mai multe limbi străine. Acesta este însoțit de o hartă în care se prevede teritoriul locuit de români în Transilvania și Ungaria. Se apreciază că memoriul corespunde scopului, însă este puțin probabil ca acesta să poată schimba situația existentă. Niciodată nu a existat un entuziasm patriot privind ideea națională, în lupta împotriva șovinismului maghiar. Se precizează că harta nu cuprinde totalitatea românilor, deoarece un număr însemnat se află pe teritoriul Ungariei. Se arată localitățile și regiunile. Trebuie dată o atenție deosebită acestei probleme pentru a se evita asuprirea exercitată de maghiari. Memoriul nu prevede nimic cu privire la Macedonia, deși s-a stabilit acest lucru. Se arată conținutul memoriului și apelul făcut către țările Europei.

An III, nr. 749, februarie 21, p. 1 – S., *Ministerul Florescu-Catargiu*: S-a format noul Guvern condus de generalul Florescu. Acesta cere dizolvarea Parlamentului și intrarea în Guvern a doi frunțași politici, asigurând astfel poziția Partidului Liberal-Conservator. Cu toate acestea dizolvarea Parlamentului este la buna dispoziție a regelui. În împrejurări normale Guvernul nu putea fi înlocuit. Motivul este determinat de dorința regelui ca ziua de 10 mai să fie sărbătorită cu tot elanul. În spatele acestei dorințe se află scopul urmărit de acesta de a subjuga și exploata tot mai mult poporul. Regele consideră că se schimbă numai șeful Guvernului, miniștrii fiind aceiași. În realitate, generalul Florescu formează Guvernul cu elemente liberal-conservatoare, cerând regelui de a-i asigura, la nevoie, dizolvarea camerei. Însă regele are nevoie de un guvern de paradă, când în realitate Florescu

formează o coaliție de guvernământ, cerând alegeri noi. În contradicție cu intențiile regelui, acest Guvern va produce și mai multe dificultăți partidelor politice. Toate acestea nu se vor realiza și autorul arată de ce.

An III, nr. 750, februarie 22, p. 1 – M. din Ardeal, *Liga română din Paris: Exemplul tinerimii universitare din București* privind ideea națională de eliberare a românilor din Transilvania și Ungaria este însușit de tineretul ce se află la studii în Franța. La Paris ia ființă Liga culturală. În continuare se arată poziția luată de vorbitori cu ocazia constituirii. Tinerimea se angajează să lupte pentru susținerea scopului urmărit de ligă.

An III, nr. 751, februarie 23, p. 1 – Adamescu, Gheorghe, *Drăguțul de împărat*: În introducerea autorul menționează mai multe articole apărute în diferite ziare din Ungaria, cu privire la folosirea limbii maghiare cât mai întins, făcând precizări că această dorință este a împăratului și că se referă la avertismentul dat românilor răzvrățiți. Presa română din Transilvania combate aceste afirmații, considerându-le ca invenții ale ungarilor. Autorul susține că împăratul este capabil de asemenea fapte, îndeosebi aflând despre mișcarea românilor împotriva înființării azilurilor pentru copii. Împăratul să știe că nu popoarele aparțin acestuia, ci invers.

An III, nr. 752, februarie 24, p. 1 – Dunăreanul, *Călcarea constituției*: Autorul se referă la modul cum regele sprijinit de politicieni nu respectă constituția, referindu-se la înlocuirea Guvernului, printr-un simplu decret regal, fără ca alegătorii să-și spună părerea. Ori, constituția prevede ca în același timp să se dizolve Parlamentul și să se stabilească convocarea alegătorilor. Contrariu, Guvernul poate organiza alegeri la orice dată în termen de două luni, fără însă ca corpul electoral să se pregătească.

An III, nr. 753, februarie 25, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *11 Februarie 1866 (După detronare)*: Autorul face o amplă expunere cu privire la evenimentele petrecute cu ocazia detronării lui Ioan Cuza la 11 februarie 1866. În continuare menționează că acest act nu are la bază o mișcare națională, ci un complot politic, săvârșit în afară de națiune, de un grup de politicieni. De 25 de ani se dovedește că dinastia străină, sub Carol I, este antinațională și antidemocrată. Poporul cunoaște dușmanul.

An III, nr. 754, februarie 26, p. 1 – Dunăreanul, *12.000 galbeni*: Autorul arată că regele Carol I, la 1866, se obligă la o donație de 12.000 de galbeni. Nici până în prezent promisiunea nu s-a transformat în realitate. Ziarul permanent a pus problema ce se aude cu fondarea așezământului cultural construit cu suma promisă. Nu s-a primit niciun răspuns din partea guvernelor precedente și în prezent se reînnoiește întrebarea. Autorul consideră necesar ca înainte de aniversarea zilei de 10 mai să se lămurească, pe înțelesul poporului, situația promisiunii regale, care nu este scutită de a fi respectată.

An III, nr. 755, februarie 27, p. 1 – Dunăreanul, *Atitudinea noastră*: Autorul informează că atitudinea democraților în alegerile generale are un caracter deosebit față de linia politică a partidelor existente. Politicienii recunosc că au săvârșit o eroare alegând un domnitor străin, însă aceștia nu au curajul de a se exprima în acest sens. Alții socotesc un pericol pentru țară în cazul răsturnării dinastiei, deoarece situația din Europa este tulbură. Democrația se sprijină pe ideea patriotismului popular. Dacă până în prezent democrații nu au participat și nu au propus candidați, în alegerile

viitoare se va afirma ca o putere politică, independentă, cu concursul oamenilor cinstiți, în lupta pentru îndepărtarea acțiunilor întreprinse de palat.

An III, nr. 756, februarie 28, p. 1 – Catone, *Din Bucovina (Formarea unui partid democratic în Bucovina)*: În Bucovina ia ființă un partid democrat al românilor, cu un program redus, față de revendicările actuale. Guvernul german protejează clasele avute din Bucovina în detrimentul intereselor poporului românesc. Aceasta a determinat crearea partidului. Din cei 300.000 români, după 25 de ani, au rămas numai 180.000. Guvernul german folosește tot felul de mijloace de asuprire a elementului românesc. Autorul menționează că orice cerere adresată de români este nesocotită chiar de către românii înstăriți și de cler, pe care Guvernul îl folosește ca armă împotriva revendicărilor românilor. Astfel se justifică pentru ce programul partidului înființat este timid.

An III, nr. 756, februarie 28, p. 1 – Scipio, *Câmpul de luptă*: Autorul menționează că Guvernul Ion Brătianu, în programul partidului și al guvernului, prevedea: respectarea legalității, aceasta fiind desconsiderată de administrație și reforme economico-sociale, în scopul de a nu se produce adânci divergențe între țărani și clasele stăpânitoare. Elemente de rea-credință îndeamnă la revoltă clasa țărănească, tocmai în momentul când Guvernul pune în practică reformele. Această situație a determinat căderea Guvernului Ion Brătianu, în 1888, favorizând alegerea unor politicieni lipsiți de idei politice, numai pe considerentul că au promis reforme sociale, îndeosebi pentru țărănime. În felul acesta se introduce regimul personal dominat de politicieni care, alături de rege, săvârșesc ilegalități și abuzuri împotriva constituției. Regele hotărăște totul în viața politică și economică a țării. Trebuie dusă luptă susținută împotriva regelui, prin jertfe și nu prin programe de reforme, care nu se vor realiza niciodată.

An III, nr. 761, martie 5, p. 1 – *Joncțiunile româno-ungare [Căi ferate]*: O telegramă din Viena anunță că tratatul pentru joncțiunile româno-ungare s-a semnat ieri la Budapesta. Două joncțiuni noi au fost admise, la Turnu-Roșu și la Ghimeș. Termenul maxim de deschidere e fixat la 6 ani, dar e probabil că liniile ce conduc la aceste două puncte se vor construi mai înainte. Gara din Predeal rămâne gară internațională până la noi dispoziții.

An III, nr. 762, martie 6, p. 1 – Cer. Negură, *Noi și Liga vamală*: Interesele tuturor popoarelor gravitează în jurul unuia din aceste două sisteme: sistemul protecționist și sistemul liber-schimbist. În strânsă legătură cu politica economică stă problema socială care domină întreaga lume. Democrația a recunoscut ca legitime cererile celor nedreptățiți. Pe când partidele vechi fac concesii în problemele sociale, forțele democratice recunosc drepturile muncitorilor. Autorul socotește că România trebuie să rămână o țară agricolă spre a-și păstra independența și cu industrializarea țării o face tributară străinătății. Interesele păturilor populare nu pot fi jertfite intereselor unui mic grup de industriași. Tariful vamal să scutească numai acele industrii care vor feri țara de compensații. Crede că țării nu-i poate fi indiferentă dezvoltarea industriei naționale. Dar dezvoltarea acestei industrii trebuie să țină seama de adevăratele nevoi ale țării.

An III, nr. 762, martie 6, p. 2 – Lucian, *O voce din Transilvania [Problema românilor din Ungaria]*: Protestează contra brutalităților fizice și morale săvârșite de unguri contra

românilor. Românii nu vor ca statul să le creeze azile, ci preferă să-și creeze singuri, cu mijloace proprii, azilele lor. Astăzi nu se mai poate governa cu paloșul și cu trufia. Ungurii urmăresc să înființeze grădinițe de copii în care să se facă opera de maghiarizare forțată a copiilor de români.

An III, nr. 763, martie 7, p. 1 – Răpciuneanu, *Scrisori din Germania [Probleme vamale]*: Se ocupă de conferința vamală germano-austro-ungară. Germania cere noi concesiuni. Austria cere Germaniei reducerea taxei asupra importului cerealelor. Agricultorii din Germania nu vor să se admită reducerea la taxele vamale asupra importului de cereale.

An III, nr. 763, martie 7, p. 1 – Brateș, *O nouă industrie națională*: G. Curatu, mecanic din Galați, a luat hotărârea să înființeze în portul Galați o fabrică de bastimente mici: remorhere și șleपुरi de fier. Până acum aceste vase erau importate din Pesta unde se plăteau cu cel puțin 20% mai scump și se construiau prost și dintr-un material de calitate inferioară. Materialul prim va fi importat din Anglia. G. Curatu a și primit comanda a două vase pentru armatori români. Se speră că Guvernul va acorda avantaje pentru înființarea acestei fabrici gălățene.

An III, nr. 764, martie 8, p. 1 – *Renta română 4% din 1890: "VOLKS-ZEITUNG"* din Berlin publică un articol în care arată că anul trecut a fost emisă această rentă pentru a converti renta de 6% emisă în 1880. Se manifestă unele nemulțumiri deoarece nu se știe când titlurile provizorii vor fi înlocuite cu titluri definitive care singure pot participa la tragerea care va avea loc la 1 aprilie curent. La o valoare așa de mare cum a fost aceea pentru care s-a făcut conversiunea (222 de milioane rentă 4%), subscrisă, cea mai mare parte, în Germania, trebuie cel puțin o lună pentru preschimbare. (Față de această nemulțumire Guvernul a dispus să înceapă imediat preschimbarea titlurilor provizorii în definitive.)

An III, nr. 764, martie 8, p. 1-2 – *Nemernicia ungurilor [Problema românilor din Ardeal]*: Apare în Budapesta în ziarul "Revue d'Orient" care copleșește tinerimea universitară română cu cele mai mari injurii. Arată că românizarea ungurilor din Ardeal este un fenomen natural și ireversibil. Nu este nevoie nici de legi, nici de opresiune.

An III, nr. 764, martie 8, p. 2 – *[Problema românilor din Transilvania] (Informațiuni)*: Ziarul "Budapesti Hirlap", vorbind de memoriul studenților români, afirmă că în cercul tinerimei universitare din Budapesta a început o mișcare cu scopul de a răspunde la memoriul studenților români îndreptat contra maghiarimei. Planul este ca să se facă de asemenea un memoriu în care să se combată punct cu punct acuzațiile aduse. Memoriul, care va fi redactat în mai multe limbi, va fi trimis tuturor universităților din străinătate.

An III, nr. 765, martie 9, p. 1 – *Tratatul de comerț Austro-German*: Monitorul Imperiului publică, în Berlin, asupra negocierilor pentru tratatul de comerț austro-german. Tendințele prohibitive ce se manifestă în oarecare țări impun obligațiunea de a se strânge legăturile dintre statele din Europa Centrală. Tratatul, tariful austro-german vor putea servi ca punct de plecare pentru alte tratate. Chiar Franța nu se va putea sustrage influenței noilor relații comerciale ale Europei Centrale. Rezultatul dorit al negocierilor va fi ocolirea acestor tendințe prohibitive semnalate.

- An III, nr. 765, martie 9, p. 1 – Culegari, *Din necazurile muncitorilor*: Într-o scrisoare se arată nemulțumirile create printre muncitori de către conducerea imprimeriilor statului din cauza neregularității plăților de salarii. Miercuri seara lucrătorii au refuzat să lucreze noaptea până nu vor fi achitați pentru luna trecută.
- An III, nr. 766, martie 10, p. 3 – [*Tariful vamal austro-ungaro-german*] (*Ultime informațiuni*): Tariful vamal între Austro-Ungaria și Germania nu va fi publicat îndată după închiderea conferinței din Viena și nici nu va fi depus spre votare în Reichstag-ul german și în cel vienez decât abia la toamnă. Aceasta pentru că Austria dorește să intre imediat în tratative cu România și cu celelalte țări din Peninsula Balcanică și se teme că publicarea condițiilor în care s-a făcut *Zollverein*-ul să nu îngreueze o înțelegere cu aceste state. În acest caz, propune ziarul, ar fi nimerit ca guvernul statelor din Balcani și al României să nu intre în tratative până când nu vor cunoaște condițiile în care s-a constituit Liga vamală.
- An III, nr. 767, martie 11, p. 1 – *Maghiarii și românii*: Ziarul “Le Précurseur” din Anvers publică un articol în care critică politica de maghiarizare brutală dusă de Guvernul ungar contra naționalităților conlocuitoare. Slavii și rutenii s-au lăsat pe tânjeală, însă românii fiind mult mai numeroși (3.000.000 de locuitori) nu tolerează această politică. Cum românii reprezintă 7 zecimi din populația Transilvaniei, ei luptă cu vigoare. Legea electorală maghiară conferă la fiecare 5 mii de maghiari să-și aleagă un deputat. Dar numai 50.000 de români pot avea deputatul lor. Arată măsurile de persecuție violentă luate de autoritățile ungurești contra populației românești.
- An III, nr. 768, martie 12, p. 2 – [*Din nedreptățile făcute muncitorilor*] (*Informațiuni*): Arată că de nouă luni nu s-au plătit mecanicilor de locomotive CFR primele convenite pentru întrebuințarea în minus a materialului pentru locomotive. Ziarul protestează contra acestor încălcări ale regulamentului care le conferă acest drept la prime pentru economii.
- An III, nr. 770, martie 14, p. 1 – *Tratatele de comerț*: Se anunță din Londra că ministrul a declarat că este inoportun a se denunța tratatele de comerț cu Belgia și Germania spre a suprima din aceste tratate articolele care apără tarifele diferențiale față de țările străine; revizuirea acestor tratate ar lipsi Anglia de marile piloane de care se bucură.
- An III, nr. 773, martie 17, p. 1-2 – *Comerțul nostru cu nemții*: Expune date de ordin statistic pe perioada 1885-1889. În urma războiului vamal cu Austro-Ungaria comerțul cu această țară a scăzut, dar numai pentru o parte din produsele românești. Locul mărfurilor austriece a fost preluat de mărfurile germane. Ilustrează această afirmație cu două tabele cuprinzând cifre pe articole vamale cu care România a făcut, în această perioadă, comerț cu Austro-Ungaria și Germania. Din aceste două tabele reiese că dacă azi România importă din Austro-Ungaria coloniale și fructe pentru 2 milioane lei în loc de 8, în schimb Germania exportă în România aceste articole pentru 6 milioane în loc de 800 mii lei. Materialele textile și industriale ce se importă din Austro-Ungaria înregistrează o scădere de 22 milioane lei, în schimb România importă din Germania aceleași mărfuri a căror valoare a crescut de la 15 la 47 de milioane. Autorul articolului afirmă că războiul vamal cu Austro-Ungaria a fost inventat de regele Carol I spre a face să pătrundă în România marfa germană.

An III, nr. 777, martie 21, p. 1 – Dunăreanul, *Galații să plătească*: Autorul articolului socotește că orașul Galați a căzut victimă cupidității regelui. În loc ca linia ferată Cernăuți-București să treacă pe la Galați, linia a fost construită pe traseul Tecuci-Focșani-Buzău. Aceasta spre a proteja pe constructorii nemți spre a nu fi siliți să facă lucrări prea costisitoare. S-a suprimat regimul de porto-franco pentru salariați pentru a se proteja interesele Germaniei. Războiul vamal cu Austria a fost inventat de rege cu scopul de a lovi în orașul Galați. Mai mult, regele a dispus construirea podului de la Cernavodă numai spre a lovi în portul Galați și a crea un pod la mare. Milioanele ce se vor cheltui pentru această lucrare vor fi plătite de "bieții" locuitori ai porturilor dunărene. Dunărea nu va mai însemna nimic pentru țară, toate bogățiile scurgându-se spre noul port la mare. Regele, la ordinul nemților, impune țării cheltuieli istovitoare.

An III, nr. 777, martie 21, p. 1; nr. 778, martie 22, p. 1; nr. 779, martie 23, p. 1; nr. 782, martie 27, p. 1 – *Congresul lucrătorilor minieri*: Din Paris se anunță că congresul internațional al minerilor s-a deschis la Bursa muncii. Delegații sunt în număr de 99 și reprezintă peste 900.000 de mineri. Secretarul bursei muncii a arătat că lucrătorii trebuie să creeze internaționala muncitorilor. Picard, secretar general al comitetului de organizare, a recunoscut că în Belgia s-a făcut un mare pas de la ultimul congres. Jolimont a declarat că numai prin libertatea asociațiilor popoarele vor ajunge să pună capăt militarismului care le minează. S-a pus în discuție problema reducerii orelor de muncă și eventualitatea declarării grevei generale. A doua zi, reprezentanții minerilor englezi au cerut ca delegații să aibă dreptul la un vot de fiecare 1.000 de muncitori reprezentați. Germanii, belgienii și francezii au cerut să voteze pe naționalitate. Congresul a fost primul la primăria orașului Paris, unde președintele Consiliului Municipal a declarat că o discuțiune internațională a problemelor sociale ar substitui arbitrajul războiului. În cea de a treia zi, congresul miniștrilor a discutat problema grevei generale prin care să se impună ziua de muncă de 8 ore. Congresul a decis, cu 58 de voturi contra 40, ca votarea moțiunii prin care se cere declararea grevei generale să se facă pe naționalități. Congresul a adoptat apoi cu unanimitate o moțiune prin care greva generală pentru obținerea zilei de lucru de 8 ore să fie lăsată la latitudinea minerilor pe diferite naționalități. În cazul în care minerii belgieni vor declara grevă, să fie susținută de internaționala minerilor, de pretutindeni unde sunt organizați.

An III, nr. 777, martie 21, p. 2 – *Greva zidarilor din Praga*: Două mii de greviști s-au adunat la reședința corporației lor. Poliția a trebuit să întrebuițeze arme pentru a-i împrăștia. Numai după îndemnul unui din șefii lor, zidarii au consimțit să părăsească piața.

An III, nr. 778, martie 22, p. 1; nr. 785, martie 30, p. 1 – Sucevanu, *Situația (românilor) în Bucovina*: Se plânge de politica de asuprire a românilor dusă de Guvernul austriac. Limba în administrație și justiție era românească. După moartea împăratului Iosif al II-lea, limba română a fost înlocuită cu limbile germană și polonă. Nu sunt numiți funcționari decât catolicii. Românii au început a fi polonizați. În 1848 s-a produs o mișcare de emancipare pentru români. În 1861 Bucovina a fost recunoscută ca țară autonomă cu Parlamentul ei. În Bucovina erau atunci 300.000 de români față de 180.000 alte naționalități. Statistica cea nouă, măsluită, indica 180 de români față de

420.000 alte naționalități. Se plânge de invazia cotropitoare a evreilor și de rutenizarea românilor. Descrie persecuția organizată contra școlilor românești.

An III, nr. 781, martie 25, p. 1 – Beldiman, Alex. V., *Către alegătorii colegiu 2 de oameni din Iași*:

În programul său electoral, declară că va lupta pentru unirea politică, economică și culturală a tuturor românilor din toate provinciile subjugate, că va susține confederația balcanică, că va lupta pentru instaurarea republicii, pentru naționalizarea domeniilor coroanei, pentru răscumpărarea moșiilor mari ale particularilor și trecerea tuturor acestor moșii, cât și cele ale statului, la țărani, desființarea armatei, învățământul gratuit, copiii săraci având dreptul la haine, hrană și cărți gratuite, va lupta pentru ca statul să dea ajutor bănesc asociațiilor de muncitori pentru lucrul în comun al pământului și în fabrici, pentru desființarea impozitelor directe, înlocuirea lor cu un impozit progresiv, pentru protejirea muncii, reglementarea repausului duminical, reglementarea muncii femeii și a minorului, pentru asigurarea socială, pentru o lege a tocmelilor agricole, pentru desființarea prestației, pentru protecția industriei naționale.

An III, nr. 782, martie 27, p. 1 – *Fraternizarea (socialiștilor) germani cu (socialiștii) francezi*: Se

anunță că la Paris a avut loc o întrunire la care au asistat și delegații ale minerilor. Caumeau, consilier municipal socialist a făcut urări “pentru revoluțiunea care va întemeia Statele Unite ale Europei”. Socialistul german Schröder declară că pentru socialiștii germani nu există granițe. Patria lor este acolo unde sunt mai multe libertăți. Socialiștii trebuie să lupte pentru a înlătura războiul.

An III, nr. 782, martie 27, p. 1 – *Greva generală (mișcarea lucrătorilor)*: Congresul lucrătorilor

belgieni, convocat spre a se pronunța asupra grevei generale, s-a deschis în prezența a 500 de delegați. Raportul Consiliului Partidului Lucrător se pronunță contra unei imediate greve generale. Congresul, după discuții, a adoptat moțiunea după care Consiliul General al Partidului Lucrător este autorizat să amâne greva generală până după votarea bugetului de către Cameră.

An III, nr. 784, martie 29, p. 1 – Horia, *Memoriul studenților și presa străină [Problema românilor*

din Ardeal]: Presa berlineză se ocupă de acest memoriu. “Staatsbürger-Zeitung” susține cauza românească în Ardeal. E în interesul Europei să ceară maghiarilor să adopte o atitudine conciliantă lăsând naționalităților drum liber de dezvoltare. “Berliner Local Anzeiger” susține memoriul studenților români. “Berliner Neuste Nachrichten” critică pe unguri pentru politica lor de opresiune contra românilor. O atitudine energică de condamnare a politicii de maghiarizare o are istoricul dr. Wattenbach.

An III, nr. 784, martie 29, p. 2-3 – *Importul porumbului în Franța*: Se publică decretul emis de

președintele republicii franceze, prin care se dispune că porumbul poate fi admis temporar cu scutire de taxe vamale, spre a fi transformat în glucoză pentru reexportare. Decretul stabilește condițiile în care poate fi admis acel import.

An III, nr. 785, martie 30, p. 1 – *Zolvereinul nemțesc contra Franței: “Liberté”*, vorbind de știrile

privitoare la un pretins Zolverein care s-ar fi stabilit contra Franței, avertizează din nou corpurile legislative de primejdiile protecționismului care ar izola Franța economistă, și i-ar crea o poziție politică din cele mai grele.

- An III, nr. 787, aprilie 1, p. 1-2 – *Răpirea Transilvaniei*: Se publică, în întregime, discursul pe care mitropolitul Al. St. Șuluț Cârpenișanu l-a ținut la conferința regnicolară de la Alba Iulia la 11 februarie 1861 la care reprezentanții tuturor națiunilor conlocuitoare au fost convocați spre a se pronunța în chestiunea unirii Transilvaniei cu Ungaria. În acel discurs mitropolitul Șuluț a cerut drepturi civile și politice pentru români, egale cu ale altor națiuni conlocuitoare, respectarea limbii române așa cum este respectată limba ungurească. Pentru susținerea acestor cereri, mitropolitul român a făcut un istoric documentat. În încheiere, s-au formulat două cereri: în dietă națiunea română să fie recunoscută ca a 4-a națiune a țării cu toate drepturile civile, politice, egale cu ale ungarilor, iar dreptul reprezentațiunii – al alegerii – să se acorde românilor în raport cu sarcinile impuse.
- An III, nr. 790, aprilie 4, p. 1 – *Noul tarif vamal*: Comitetul de conducere al societății “Industria” a decis să ia în examinare proiectului tarifului general vamal. Toți industriașii care vor avea de formulat observații asupra articolelor cuprinse în cele nouă categorii le vor face în scris și le vor adresa acestei societăți în localul Camerei de comerț din București.
- An III, nr. 792, aprilie 6, p. 1 – *Răpciuneanu, Scrisori din Germania [Tratatul comercial Austro-German]*: Liga vamală are drept scop paralizarea protecționismului rus, francez și american. Sfârșitul veacului al XIX-lea se caracterizează prin reforme pe teren social-economic și prin concesiile pe care “regimurile domnitore” se văd nevoite să le facă. Noul cancelar german a declarat că orice proiect de lege și de reformă va ține seama de necesitățile maselor. Deci orice tratat de comerț și toată politica vamală vor trebui să țină cont de nevoile mulțimii. Organele prințului de Bismarck fac propagandă contra încheierii tratatului de comerț cu Austro-Ungaria sub cuvânt că ar duce la mâna agriculturii și industriei germane.
- An III, nr. 793, aprilie 7, p. 2 – *Noile convenții vamale*: Din Viena se confirmă știrea cu privire la apropiata încheiere a unui tratat de comerț austro-ungar. Vor începe apoi tratative cu Elveția și cu Serbia. Cât despre România, se vor aștepta ofertele tarifului său autonom. Belgia se va alipi, probabil, în interesul ei propriu, politiciii comerciale a Europei Centrale. O dovadă a eficacității negocierilor austro-germane este că în Rusia nu se mai vorbește de a se respinge ideea unei înțelegeri politice comerciale.
- An III, nr. 794, aprilie 8, p. 1 – *Sardelly Alcib., Confederația orientală*: În Atena funcționează o societate pentru propagarea și realizarea Confederației orientale, destinată să unească toate popoarele din Orient spre a rezista oricărei încercări de invazie din partea vreunui stat vecin. Confederația trebuie să întrunească pe români, bulgari, greci, sârbi etc.
- An III, nr. 800, aprilie 14, p. 1 – *Mișcarea lucrătorilor*: Din Viena se anunță că guvernatorul austriac va publica mâine o înștiințare prin care se oprește suspendarea lucrărilor la 1 mai și care amintește pedepsele la care ar fi supuși lucrătorii care nu și-ar ține angajamentele lor sau care ar comite excese. Procesionile publice sunt oprite.
- An III, nr. 800, aprilie 14, p. 1-2 – *Mișcarea lucrătorilor [greve]*: Din Essen se anunță că numărul total al greviștilor se urcă la 12.000. Cea mai mare parte dintre proprietarii de mine au dat lucrătorilor un termen pentru reluarea lucrului și la expirarea căruia vor fi concediați cei care nu au reluat lucrul.

- An III, nr. 803, aprilie 17, p. 1 – *Muncitorii [Durata muncii]*: Din Paris se anunță că s-a depus în Camera Deputaților o propunere care tinde să fixeze munca lucrătorilor la maximum 8 ore pe zi. O infracțiune a acestei reguli s-ar pedepsi cu închisoarea.
- An III, nr. 803, aprilie 17, p. 1 – *Muncitorii [Durata muncii]*: Din Bruxelles se anunță că întrunirea minerilor care aparțin Uniunii naționale belgiene a primit rezoluția de solidaritate cu minerii germani în agitația lor în favoarea zilei de lucru de 8 ore. Minerii belgieni se angajează să facă o grevă generală în cazul când se va declara greva în Germania.
- An III, nr. 806, aprilie 20, p. 1 – *Mișcarea muncitorilor [Greva din Franța]*: Telegrama primite din diferite orașe ale Franței anunță că lucrătorii se pregătesc să suspende mâine lucrul. Mai mulți delegați vor merge în fiecare oraș ca să remită petițiuni autorităților. În centrele cele mai mari lucrătoare fără organizare sau cu garnizoane mici au fost trimise trupe. Cu toate că prefectul Marsiliei a interzis orice manifestație, lucrătorii sunt hotărâți să manifesteze.
- An III, nr. 806, aprilie 20, p. 2 – *Statistica de vite (Informațiuni)*: Ministerul Agriculturii a publicat statistica vitelor aflate în România. Numărul total al vitelor în comunele rurale se ridică la sfârșitul lunii februarie 1890 la 9.260.306 de capete care reprezintă o valoare de 379.162.318 lei. Raportat la suprafața pământului cultivat, precum și la populația rurală, sunt 172 de vite la 100 de hectare și 2,22 capete de sătean. După spețe erau aproape 600.000 de cai, 2 milioane jumătate de boi și vaci, 5 milioane de oi, aproape un milion de porci etc.
- An III, nr. 807, aprilie 21, p. 1 – *Întrunirea socialiștilor din sala Orfeu*: Al. Ionescu arată însemnătatea zilei de 1 mai și faptul că ea este o mișcare internațională, ceea ce dovedește simțământul solidarității internaționale. C. Mille vorbește despre votul universal, iar Anton Bacalbașa atacă violent monarhia și pe regele Carol.
- An III, nr. 809, aprilie 26, p. 2 – *Consiliul Comunal: lucrătorii din Paris*: Se anunță din Paris că Consiliul Comunal din Paris a adoptat cu 37 voturi contra 3 o ordine de zi care condamnă sistemul de prevențiune aplicat de Ministerul de Interne revendicărilor lucrătorilor, care admite deliberarea în privința amnistiei și o lege care organizează dreptul de manifestație. Consiliul Comunal a mai votat o sumă de 10.000 de franci pentru familiile victimelor din Fourmies; a emis să se acorde o pensie familiilor victimelor, iar copiii lor să fie crescuți pe cheltuiala statului.
- An III, nr. 810, aprilie 27, p. 1 – *Mișcarea lucrătorilor*: Se anunță din Bruxelles că au fost chemate sub arme două clase de milițieni. Se semnalează excese comise de greviști la Vaux. Jandarmii au tras; sunt doi greviști răniți. greviștii au dat foc pădurii din Etneux. Lucrările forturilor din împrejurimile Liège-ului sunt păzite de trupe.
- An III, nr. 810, aprilie 27, p. 1 – *Mișcarea lucrătorilor [greve]*: Se anunță din Viena că o întrunire de lucrători tipografi și de turnători în număr de 2.000 au decis să declare îndată greva generală a tipografilor spre a obține, între altele, o reducere a orelor de lucru (de la 9 și jumătate la 9 ore).
- An III, nr. 813, aprilie 30, p. 1 – *Greva din Belgia*: Se anunță din Liège că cea mai mare parte dintre greviști sunt în nevoie și se prevede că marți jumătate dintre greviști se vor întoarce la lucru. O proclamație a guvernatorului liniștește pe lucrătorii care doresc

să lucreze și promite menținerea ordinii. Mai mulți primari au interzis întrunirile în locurile deschise și în cele publice. Iar din Gand se anunță că lucrătorii docurilor au hotărât să refuze descărcarea cărbunilor care sosesc din Germania și din Anglia. Situația nu s-a schimbat în districtele Charleroi, Mons, Louvière. Numeroase întruniri au fost ținute azi.

An III, nr. 815, mai 2, p. 2 – *Grevele (din Italia)*: Din Como se anunță că țesătorii s-au pus în grevă, care se întinde. Din Gente se anunță că mai multe conflicte s-au produs în vecinătatea docurilor. Greviștii au încercat să împiedice descărcarea vapoarelor; doi lucrători au fost aruncați în mare. Mai multe adunări s-au ținut în favoarea grevei generale.

An III, nr. 816, mai 3, p. 1 – *Lucrătorii străini*: Capitaliștii lovesc în muncitorii români prin preferința pe care o arată muncitorilor străini, care vin în țară. Aceasta duce la scăderea prețului muncii. Remediul este greu de găsit deoarece se invocă libertatea tranzacțiilor. Această atingere a drepturilor muncitorilor români este și mai gravă atunci când exploatații de moșii și de fabrici aduc în masă muncitori străini. Se dau unele exemple care ilustrează observațiile de mai sus.

An III, nr. 819, mai 6, p. 1 – Neagu, *Săptămâna [Grevele din Belgia]*: Aproape toți muncitorii din centrele mari miniere și metalurgice s-au pus în grevă, ca protest contra relei voințe a clasei stăpânitoare care se opune introducerii votului universal. Însăpăimântător de puternică solidaritatea clasei muncitoare, patronii belgieni au cerut ca trupele să fie retrase și introducerea votului universal să nu mai fie întârziată.

An III, nr. 827, mai 14, p. 1 – *Noul tarif francez [Taxele vamale]*: Camera franceză a adoptat propunerea de a se reduce taxele de intrare pentru grâu și făină, după ce a respins o moțiune prin care se cerea desființarea completă a acestor taxe. Deputații liber-schimbiști au prezentat la discuția tarifului un amendament prin care se tindea să se înlăture orice restricție la dreptul Guvernului de a scădea tariful minim când va avea de încheiat convenții comerciale. Reprezentantul Marsiliei a primit de la primarul acestui oraș o telegramă în care se arată că problema comerțului făinii de export și al grâului ca foarte serioasă, pericolul fiind iminent.

An III, nr. 830, mai 17, p. 1 – *Chestia grânelor*: Se anunță din Berlin că ministrul de Comerț german a declarat la Cameră că ancheta asupra scumpirii grânelor și asupra stocurilor de grâu existente nu s-a terminat. El este convins că temerile ce există în privința recoltei nu se vor realiza. Stagnațiunea constatată în aprovizionările de grâu e datorită zvonurilor că se vor suprima taxele. Iar din Paris se anunță că Adunarea Deputaților a votat proiectul de lege care impune aprovizionarea cu făină pentru 2 luni pentru populația civilă a locurilor întărite, în caz de război. O parte din cheltuială va fi în sarcina municipalităților franceze.

An III, nr. 831, mai 18, p. 1 – *Foametea [Piața cerealelor]*: Din Berlin se anunță că s-a adoptat de Consiliul Municipal o moțiune, cu caracter urgent, prin care consiliul este invitat să roage pe cancelar să țină seama de prețurile ridicate ale cerealelor și de pronosticurile defavorabile despre recoltă și să dispună suspendarea imediată și desființarea taxelor asupra cerealelor.

An III, nr. 832, mai 19, p. 1; nr. 833, mai 20, p. 1; nr. 838, mai 26, p. 1-2 – *Industrialul, Noul tarif vamal*: Se afirmă că noul tarif vamal ce va fi votat este destinat să protejiască industria națională. Autorul vrea să demonstreze că acest tarif vamal este stabilit pentru a servi interesele anumitor persoane și nu ale industriei. Există patru fabrici de hârtie în țară, la Letea (Bacău), la Câmpulung (jud. Muscel) și la Bușteni și Scăeni (jud. Prahova). Fabrica de la Letea, prost administrată, nu furnizează hârtie pentru particulari. Fabrica din Câmpulung este bine utilată, dar abia poate aproviziona zierele din București. Celelalte două fabrici nu produc decât hârtie de ambalaje. Deci piața românească nu este îndestulată cu hârtia care se fabrică în țară. Propune ca, în locul noului tarif vamal, să se creeze o primă pe prima mie de kg de hârtie fabricată, primă care să se acopere dintr-o taxă vamală de 5 sau 10%. În ceea ce privește industria tăbăcăriei, ea a înflorit de mult în această țară. Această industrie este persecutată de Guvern deoarece i-a retras cu desăvârșire clientela oficială, înființând fabrica de la Bucovăț, i-a pus concurenți străini “în spinare”. În ultimii cinci ani s-au importat piei pentru o valoare de peste 106 milioane lei pentru care nu s-au plătit nici 5% taxe vamale. Noul tarif prevede 120 de lei pentru suta de kg de piele de vită mare, de 200 lei pentru pielea de vită mică, 400 lei pentru încălțăminte groasă și 500 lei pentru încălțăminte ușoară. Autorul este convins că România va intra “cu mâinile legale” în Zollverein-ul austro-german. Cu privire la industria zahărului, autorul arată de ce avantaje se bucură această industrie în Austria, Prusia, Italia, Franța, Belgia. În România, prima ce se acorda fabricilor de zahăr românești a fost suprimată, așa că unica fabrică din țară (Sascut) cu greu se poate susține față de concurența străină. Socotește că taxa vamală de 35 lei la suta de kg de zahăr este anevoioasă.

An III, nr. 832, mai 19, p. 3 – *[Bugetul] (Ultime informațiuni)*: Ministrul de finanțe a depus proiectul de buget pe anul curent, care se ridică la suma de 169.738.600 lei atât la venituri, cât și la cheltuieli, pe când bugetul depus de Ghermani se ridică numai la suma de 168.615.000 lei. Prisosul acestui buget va fi acoperit cu bonuri de tezaur.

An III, nr. 834, mai 2, p. 1 – *Cerealele în străinătate*: Din Colonia se anunță că se așteaptă declarația Guvernului în privința taxelor asupra cerealelor. Cercurile guvernamentale bine informate cred că aceste taxe nu vor fi nici supimate și nici scăzute înainte de intrarea în vigoare a tratatului austro-german. Iar din Frankfurt se anunță că Congresul liberal al Germaniei de sud-vest a adoptat o rezoluție prin care Guvernul este invitat să desființeze de îndată taxele asupra grâului.

An III, nr. 835, mai 22 și 23, p. 1 – *Recoltele anului curent*: Cancelarul Germaniei (Caprivi) a declarat în Cameră că starea recoltelor e favorabilă în Austro-Ungaria, Rusia, America de Nord și India. Transporturi mari de grâu din India sunt în drum pentru Germania. Guvernul își rezervă dreptul de reducere a taxelor asupra cerealelor achiziționate prin convenții comerciale. Totuși nu poate adopta regimul liberului comerț cu grâu. El nu poate nici să acorde o reducere vremelnică a taxelor, căci nu este sigur că această reducere va determina scăderea prețului pâinii.

An III, nr. 835, mai 22 și 23, p. 1 – *Pensiunea lucrătorilor*: Se anunță din Paris că Guvernul va depune în Cameră un proiect de lege prin care se asigură lucrătorilor după 30 de ani de muncă o pensie anuală care variază între 300 și 500 de franci. Patronii și lucrătorii vor contribui la formarea sumei necesare prin vărsăminte egale. Statul va

contribui cu o sumă egală cu 2/3 din contribuția patronilor și lucrătorilor. Numai lucrătorii francezi vor beneficia de aceste pensii. Pe lângă aceasta, patronii vor vărsa la casa de retragere 10 centime pe zi pentru fiecare lucrător străin pe care l-ar întrebuința. Se crede că contribuția statului nu va trece de 100 milioane franci.

An III, nr. 840, mai 28, p. 1 – *Grevele din Londra*: Din Londra se anunță că salariații omnibuzurilor au decis greva generală cu începere de azi. Liniștea nu a fost tulburată. Circulația omnibuzurilor este aproape suspendată. S-au făcut câteva arestări cu prilejul acestei greve. După amiază mulțimea a oprit două omnibuzuri care circulau. Ea a silit pe călători să coboare și apoi a răsturnat omnibuzurile. S-au operat 3 arestări.

An III, nr. 842, mai 30, p. 2 – Stătescu, N.G., *Desființarea licențelor*: N.G. Stătescu, în calitate sa de deputat, a făcut o propunere în care a cerut modificarea acestei taxe arătând că încă de la început a fost socotită inutilă pentru fisc și vexatorie pentru cetățeni. Socotește că este absurd ca acest impozit să fie uniform. Darea ar fi mult mai justă dacă ea ar fi proporțională. Cere Camerei Deputaților ca să ia în discuție propunerea ca taxa de licență de până acum să fie pe decaltru pentru ca impozitul să atingă pe cetățeni numai în raport cu veniturile anuale pe care le realizează.

An III, nr. 843, mai 31 și iunie 1 – Un țeran, *Conservatorii și țărani* [*Legea pentru vânzarea moșiilor statului la țărani*]: Comentează interpelarea lui Palade (lider liberal) care a arătat că Legea vânzării bunurilor statului la țărani este numai o concesie silită a claselor stăpânitoare față de mișcarea țărănească. Or, în 3 ani nu au vândut țăranilor niciun petec de pământ și legea nu a fost, dar, aplicată. La cele spuse în apărare, că Guvernul nu a dispus de personal suficient spre a face aplicarea legii, s-a reamintit că în 1864, când serviciul tehnic era încă rudimentar, s-au găsit destui ingineri pentru parcelarea terenurilor. Se propune ca pentru aplicarea legii acesteia să se înființeze un serviciu special. Acum, nici măcar prețurile terenului nu au fost stabilite, deși au trecut 3 ani de la votarea legii.

An III, nr. 844, iunie 2, p. 1 – Dunăreanu, *Tariful vamal*: La 28 iunie convențiile comerciale expiră. Noul tarif, care va fi supus discuției Parlamentului, este destinat să ocrotească industria națională care se găsește abia la începutul ei și să înlesnească intrarea mărfurilor străine de care consumatorul român are absolută nevoie, mărfuri ce nu pot fi fabricate în țară. Nu se poate nega că protecționismul vamal introdus acum câțiva ani de liberali a fost necesar și că a dat bune rezultate. Industria a luat oarecare avânt. România nu poate rămâne tot timpul numai o țară agricolă. Cu condiția să nu se creeze monopoluri. Nu se mai pune problema stabilirii unui tarif de război vamal, ci un tarif de pace vamală. Țara este încă prea slabă pentru a face liber-schimbism deschizând granițele concurenței străine, dar în același timp nu trebuie să se înconjoare țara cu un zid chinezesc. Trebuie ca statul să proteguie, dar să nu prohibe.

An III, nr. 844, iunie 2, p. 1-2 – *Un impozit nemerit*: Un deputat francez a depus în Cameră un proiect de lege prin care dreptul la moștenire să se limiteze până la gradul IV de rudenie, statul devenind unicul succesori în cazul în care nu rămân rude până la acest grad. Partizanii acestei propuneri invocă motivul că dincolo de al IV-lea grad, membrii aceleiași familii nici nu se cunosc. Problema este dacă burghezia și

țărănimea, profund ancorate în tradițiile lor, ar putea accepta o asemenea reformă fiscală.

An III, nr. 846, iunie 4, p. 1 – *Tariful vamal francez*: Din Paris se anunță că Adunarea Deputaților a aprobat proiectul prin care acordă încurajării culturii de duzi un premiu de 50 de centime de kg de gogoși mătase. Numeroase articole ale tarifului vamal au fost adaptate cifrelor comisiei, între altele cele care privesc ouăle, brânzeturile, unturile și peștii.

An III, nr. 846, iunie 4, p. 1 – G.U., *Reputația comercianților noștri în Anvers*: Un corespondent din Anvers scrie directorului ziarului că negustorii din România se bucură “de un nume foarte ticălos” pe piața Anvers-ului, din cauza numărului mare de străini care se declară cu rea-credință în faliment, păgubind grav pe creditorii comercianților români incorecți.

An III, nr. 847, iunie 5, p. 1 – *Cerealele în Franța*: Se anunță din Paris că, după vii discuțiuni, Camera a adoptat o taxă de 3 franci asupra grâurilor străine, acordând însă scutirea provizorie pentru importul porumbului necesar fabricării alcoolului destinat exportului. Uniunea morarilor francezi crede că recolta în Franța va fi cu 31% mai mică decât cea din 1890. Va trebui deci să se importe 40 de milioane de hectolitri de cereale. Senatul, după o nouă examinare, a menținut clauza introdusă de el privitoare la intrarea imediată în vigoare a Legii asupra reducerii drepturilor cerealelor.

An III, nr. 850, iunie 8, p. 1 – *Dunăreanul*, *Bugetul*: Din dezbaterile care s-au purtat în Cameră în jurul proiectului de buget au reieșit câteva defecțiuni capitale ale sistemului financiar românesc. Astfel s-a sporit neîntrerupt datoria publică și cheltuielile, s-au repartizat în chip nedrept impozitele și cheltuielile între cetățeni, cheltuielile neproductive întrecând cu mult cheltuielile productive, s-au umflat prevederile bugetare și s-au emis, fără discernământ, rente. Țara are o datorie publică de peste *un miliard*, sumă enormă pentru o țară tânără, datorie care sporește pe fiecare an. Se emite cu ușurință rentă pentru a acoperi creditele extraordinare ce se votează în fiecare an. Anul acesta, de pildă, va fi nevoie de o nouă emisiune de 50-60 de milioane lei. Ceea ce e grav este că această mărire a datoriei publice nu este justificată de împrejurări anormale (cum ar fi războiul, inundațiile, cutremurele etc.). Din bugetul Ministerului Învățământului care se cifrează la 17 milioane lei, numai 2 milioane sunt pentru învățământul primar rural. Bugetul Ministerului Agriculturii, Domeniilor și Industriei este dotat numai cu 4 milioane lei, pe când bugetul Ministerului de Război este dotat cu 38 de milioane. Cât privește impozitele, ele oferă mai mult pe proprietatea funciară mare și mică. Capitalul mobilier este aproape scutit. Veniturile bugetare sunt supraevaluate. Într-un cuvânt, pretinsa ameliorare a bugetului este fictivă. E un buget bun de paradă.

An III, nr. 853, iunie 11-12, p. 2 – *Zollvereinul Europei Centrale*: Se anunță din Roma că Germania, Austro-Ungaria și Elveția au aderat la propunerile Italiei de a deschide negocieri pentru o convenție comercială. Negocierile vor începe la 20 iulie, ele vor fi simultane, dar se vor urmări în mod separat între delegații respectivi.

An III, nr. 853, iunie 11-12, p. 2 – *Grevele*: Se anunță din Paris că salariații tramvaielor și omnibuzurilor din Marsilia și din Bordeaux s-au pus în grevă. O învălmășeală s-a

produs la Bordeaux, deoarece greviștii voiau să oprească trăsurile care circulau încă. S-au operat zece arestări. Din Bordeaux se anunță că s-au produs și acolo dezordini grave și încăierări între poliție și greviști. Doi agenți de poliție au fost dezarmați și maltratați. Cavaleria a tras asupra greviștilor.

An III, nr. 853, iunie 11-12, p. 3 – *[Participarea României la expoziția din Paris] (Ultime informațiuni)*: La întrunirea care a avut loc la G. Bibescu, comitetul român al expoziției universale de la Paris a hotărât ca suma rămasă, aproximativ 40.000 lei, să fie dată în administrarea Primăriei (București) pentru ca din acest fond să se organizeze în fiecare an câte o expoziție a industriei naționale. Urmează procesul verbal încheiat de membrii comitetului.

An III, nr. 854, iunie 13, p. 1 – *Proiectul de tarif vamal și cererile cizmarilor ploieșteni*: Industriașii cizmari din Ploiești, în număr de 100, protestează contra faptului că taxele asupra pieilor pregătite, fine, sunt ridicate, iar taxele asupra încălțămintei ce se importă sunt scăzute. Ei cer ca taxele asupra pieilor fine, care nu se fabrică în țară, să fie scăzute. Ei mai cer ca taxele asupra încălțămintei străine să fie ridicate pentru ca cizmarii români să poată rezista concurenței străine, cu atât mai mult cu cât această ramură a micii industriei românești a luat o mare dezvoltare. Camera de Comerț din Ploiești și-a însușit acest memoriu.

An III, nr. 856, iunie 15, p. 3 – *Ultime telegrame [Greva]*: Din Paris se anunță că o întrunire de 6.000 de lucrători brutari a votat în unanimitate o grevă imediată. Lucrătorii au vrut apoi să se îndrepte, încolonați, spre Bursa muncii, dar poliția a intervenit. S-au produs încăierări serioase. Steagul desfășurat a rămas în mâinile muncitorilor care s-au împrăștiat.

An III, nr. 857, iunie 16, p. 1-2 – *Antonescu, Petre, Un pericol pentru pădurile statului*: Critică proiectul de lege din inițiativă parlamentară prin care Ministerul Domeniilor ar fi autorizat să vândă, prin bună învoială, județelor și comunelor lemnele necesare pentru lucrările de utilitate publică. Aparent nimic nu pare illogic. În realitate, acest proiect ar reprezenta un mare pericol dacă ar fi votat. Suprafața păduroasă a țării reprezintă numai 13,7% din suprafața întregă a țării. România se află printre țările cu cele mai puține păduri. Numai Olanda vine după România. Arată ce s-a făcut în alte țări pentru avuția forestieră și pledează pentru o bună organizare a serviciului silvic.

An III, nr. 859, iunie 18, p. 1 – *Mișcarea socială [Adunare socialistă]*: Se anunță din Viena că s-a deschis, acolo, conferința socialiștilor austrieci. Au venit reprezentanți din Anglia, Italia, Franța și Elveția. Adler a constatat creșterea constantă a numărului de membri ai Partidului Socialist și solidaritatea democrației socialiste internaționale. Guvernul austriac trebuie să aleagă între agitația secretă și organizația la lumina zilei.

An III, nr. 859, iunie 18, p. 1 – *Mișcare socială [Greve]*: Se comunică din Paris că greviștii brutari trebuiau să țină o întrunire astăzi dimineață. Dar din cauza numărului mic de participanți, adunarea a fost amânată pe mâine. Greva este considerată terminată. Salariații tramvaielor din sudul Parisului au votat greva generală. Ei au încercat să împiedice circulația tramvaielor, dar publicul i-a împiedicat. Din Dublin se anunță că greva hamalilor de grâu din docuri s-a extins până la căruțașii de la

morile cele mari. Toate morile și toate depozitele de grâu se vor închide mâine. Există temerea ca și lucrătorii societății de gaz să nu se pună și ei în grevă.

An III, nr. 861, iunie 20, p. 1 – *Congresul socialiștilor*: Se anunță din Viena că Congresul socialiștilor și-a încheiat lucrările, hotărând să trimită delegații la Congresul din Bruxelles cu misiunea de a cere scăderea timpului de lucru, dreptul de asociere și respectarea zilei de 1 mai. Delegații socialiști austrieci vor combate militarismul și vor declara că “un partid național nu are motive de a fi în democrația socialistă”.

An III, nr. 862, iunie 21, p. 1 – *Barbarie ungurească [Problema românilor din Ardeal]*: Ungurii din Beiuș au tulburat o reprezentație teatrală organizată de junimea română din localitate. În sală au fost aruncați bolovani și pietre, iar ușile au fost baricadate ca publicul, în panică, să nu poată ieși. Multe femei și mulți bărbați au fost răniți. Scena teatrului improvizat a fost demontată.

An III, nr. 863, iunie 22, p. 2 – *Socoteală, Bugetul cultelor*: Bugetul acesta este mai mult un ștat de pensii pentru marea majoritate a dascălilor și de chiverniseală pentru trântori. Se dau sume mari unor societăți filantropice. Critică învățătoria pentru lipsa ei de vocație.

An III, nr. 863, iunie 22, p. 3 – *[Tariful vamal] (Ultime informațiuni)*: Ministrul României la Paris a declarat unui ziarist român că după primirea tarifelor vamale ce se discută în Parlamentul românesc, vor începe în toamna aceasta tratative pentru încheierea unei convenții cu Austro-Ungaria, pe baza tarifului general.

An III, nr. 866, iunie 25, p. 1 – *Un comerciant, Tariful d-lui Vernescu [Tariful vamal] (Editorial)*: Arată că tariful vamal ce a fost votat este un tarif de îngenunchere a industriei, comerțului și agriculturii și meseriilor în fața intereselor Austro-Ungariei. Art. 2 al legii votate prevede posibilitatea unor majorări de taxe și chiar unele măsuri de interdicție față de statele care nu vor acorda României avantajele pe care le oferă lor tariful românesc. Trebuie însă precizate care anume împrejurări pot da loc unor asemenea măsuri. S-au propus în acest sens mai multe amendamente în timpul discuțiilor. Se cerea ca Guvernul, în cazul specificat de art. 2, să fie *obligat*, nu autorizat să ia măsurile indicate în text. Propunerile au fost însă respinse de majoritatea parlamentarilor.

noului tarif vamal a fost promulgată. Ministerul de Finanțe a trimis o circulară vameșilor din țară prin care le-a făcut cunoscut că toate mărfurile sosite în magaziile lor până în seara zilei de 28 curent, se vor bucura de taxele tarifului vamal general și de convențiile actualmente în vigoare, chiar după intrarea în vigoare a noului tarif. Mărfurile care însă vor sosi în birourile vamale în dimineața zilei de 29 iunie, data punerii în aplicare a noului tarif vamal, se vor taxa conform noii legi.

An III, nr. 869, iunie 28, p. 1 – *Grevele*: Din Paris se anunță că numărul greviștilor a scăzut și că el este de zece mii, adică a treia parte a muncitorilor bazinului. Un atentat cu dinamită a fost încercat la casa din Farciennes a directorului. Numărul greviștilor din atelierele căilor ferate din Orleans se mărește; 350 de camioneri ai societății s-au pus în grevă și ei.

An III, nr. 870, iunie 29, p. 1 – *Tripla alianță [Convenții comerciale]*: Se anunță din Viena că în timpul discuției bugetului de comerț, ministrul a refuzat să comunice cuprinsul

tratatului de comerț cu Germania deoarece acest tratat nu este încă semnat, ci numai parafat, și deoarece acest tratat trebuie să servească de bază pentru negocierile cu celelalte state. Situația economică a Europei, în 1892, interesează mai mult celelalte țări decât Austro-Ungaria care nu este silită de această situație să înceapă negocierile vamale, ci din propria sa voință, Austro-Ungaria a căutat să se așeze alături de alte state care cer, dar care dau de asemenea garanții pentru ca comerțul internațional să nu fie lăsat unui viitor nesigur.

An III, nr. 872, iulie 1-2, p. 1 – *Recoltele americane*: Din Washington se anunță că raportul oficial dă următoarele rezultate, în procente, asupra recoltei mijlocii (medie): porumb 92,8%, grâu de toamnă 96,2%, grâu de primăvară 94%, secară 93,6%, ovăz 87,6%, orz 96,2%. recolta este pretutindeni în întârziere. Starea medie este puțin mai mică decât în 1888 și 1890, dar puțin mai mare decât în 1889. Calitatea grâului este mai bună decât în 1889. Pentru bumbac se prevede o recoltă mijlocie.

An III, nr. 872, iulie 1-2, p. 3 – [*Întrunirea funcționarilor comerciali*] (*Ultime informațiuni*): Întrunirea s-a desfășurat în fața a 700-800 de salariați. Se propune ca toți cei prezenți să meargă la primul ministru pentru a-i prezenta un memoriu în legătură cu repausul duminical.

An III, nr. 873, iulie 3, p. 1 – *Starea recoltelor*: Se anunță din Berlin următoarele amănunte asupra recoltelor din țările străine. Guvernămintele rusești din Kovno, Vilna și Grodno vor da recolte satisfăcătoare. Secara va atinge media, grâul va rămâne deasupra mediei. Recolta Finlandei va fi aproape de medie. Bulgaria va avea una din cele mai bune recolte pe care le-a putut obține până acum. Indiile engleze vor întrece recolta anului trecut și media celor 5 ani din urmă.

An III, nr. 873, iulie 3, p. 2 – *Cît datorește un contribuabil*: “Elysé Reclus” publică următoarele cifre în care se vede cât este partea fiecărui locuitor din diferite țări la datoria publică a patriei lor: în China 30 de bani, în Siberia 5 lei, în Elveția 10,35, în Norvegia 29,40, în Germania 35,45, Japonia 39,85, Nicaragua 40, Salvador 52,70, Mexic 54,80, Bolivia 74, Suedia 74,20, Haiti 74,20, Guatemala 80, Ecuador 80, Columbia 80, Turcia 80,75, SUA 89, Republica Sud-Africană 100, Rusia 140,65, Hawai 120, România 130,90, Danemarca 135, Serbia 140, Chile 146, Brazilia 219,80, Costa-Rica 228, Italia 274, Venezuela 281, Grecia 284, Austro-Ungaria 350, Argentina 356, Paraguay 400,60, Spania 400, Belgia 416,70, Olanda 467,40, Anglia 491,70, Peru 515, Uruguay 629,25, Portugalia 615, Franța 834,70.

An III, nr. 874, iulie 4, p. 1 – B.R., *Aplicarea tarifului (vamal)*: Ministerul de Finanțe a înștiințat vămile că mărfurile sosite în magaziiile vămilor până în seara de 28 iunie vor beneficia de taxele vechi. Lucrul va fi mai greu în porturi deoarece acolo nu sunt magazine. Pe de altă parte, un vapor se descarcă cu mult mai greu decât un vagon de cale ferată. Deci în porturi circulara ministerului nu se poate aplica unui vas sosit în ziua de 28 iunie, deoarece marfa nu a intrat în magazie. Legea rezolvă această situație în sensul că, odată sosit vaporul la chei, căpitanul său predă căpitanului, vameșului și medicului din port așa-zisul manifest (un fel de declarație) cu toate datele necesare. Din acel moment vaporul devine magazia portului respectiv. Arată că lucrurile nu se petrec astfel și denunță birocratismul vamal, prezentând un caz concret.

- An III, nr. 875, iulie 5, p. 1 – *Argus, D. Vernescu și Austro-Ungaria [Noul tarif vamal român]:* Ziarul “Neue Freie Presse” din Viena publică un articol privitor la noul tarif vamal român în care se spune, în esență, că până acum nu se știe nimic despre aplicarea acestui tarif și dacă autoritățile vamale românești taxează mărfurile austriece după noul tarif. Guvernele austriac și ungar ar trebui să se înțeleagă asupra unei atitudini comune dacă se mai menține războiul vamal cu România. Ziarul crede că ordonanța austro-ungară din 1886 va fi anulată. Desigur că situația politică vamală de dinainte de iunie 1886 nu va fi restabilită, se speră însă că, din momentul încetării războiului vamal, Austro-Ungaria va reuși să câștige iar debușeul român, “*fostul nostru domeniu*”. Argus denunță ministrului respectiv acest tangaj și cere aplicarea majorării taxelor mărfurilor austriece.
- An III, nr. 875, iulie 5, p. 3 – *Greva de la căile ferate franceze:* Se anunță din Paris că din 1522 de salariați ai liniei ferate Paris-Lyon-Mediterana, 578 s-au pus în grevă. După amiază, 4.000 de lucrători ai drumului de fier au declarat greva generală care este cu toate acestea îndoielnică deoarece mașiniștii, fochiștii și alți salariați nu iau parte la grevă.
- An III, nr. 877, iulie 7, p. 3 – *Memoriul studenților [Problema românilor din Ardeal]:* Comitetul asociației studenților din Dijon (Franța) arată că a primit memoriul studenților români. Starea de inferioritate în care maghiarii pun pe români și pretențiunile brutale de a “unifica rasele prin forță” sunt un act de tiranie. Asociația studenților din Dijon asigură pe studenții români de toată simpatia ei.
- An III, nr. 879, iulie 9, p. 1 – *Un țăran, Țăranul:* Reproșează vechilor partide istorice lipsa de interes pentru problema de bază a României, problema țărănească. Ministerul Domeniilor a numit o comisie care să studieze problema recoltelor din țară în această vară. Comisiunea a anunțat că recolta este submediocră și că țara stă prost cu hrana, dată fiind foametea din Rusia și starea recoltelor din toată lumea. Clasa cea mai lovită de această proastă situație este cea țărănească. Țăranul are pământ puțin și chiar deloc. În toți anii, țăranul trebuie să se împrumute iarna cu porumb sau cu bani de la boier, ca să aibă ce mânca. S-ar putea ca porumbul să fie mai rar, deoarece marii proprietari îl vor vinde cu preț mai ridicat din cauza foametei. Întreabă Guvernul ce măsuri va lua pentru a preîntâmpina o eventuală criză.
- An III, nr. 879, iulie 9, p. 1 – *Foametea din Rusia:* Din Petersburg se anunță că Adunarea regională a guvernământului Kasan a decis să ceară Guvernului să-l împrumute cu 5 milioane ruble spre a cumpăra grâu pentru țăranii în lipsă. Adunarea va cere, de asemenea, o amânare a plății impozitelor. Se zice că ministrul a trimis un funcționar pentru a face o anchetă în privința sărăciei care amenință mai multe ținuturi. Recolta grâurilor de toamnă în guvernămintele Kerson și Basarabia și din împrejurimile Odesei va fi superioară prevederilor.
- An III, nr. 879, iulie 9, p. 1 – *Grevele la C.F. franceze:* Din Paris se anunță că mișcarea grevei funcționarilor și muncitorilor drumurilor de fier, care câștigă și provincia, ridică temeri serioase pentru că greviștii par decizi să împiedice lucrul cu forța și că funcționarii exploatării încep să se asocieze la grevă. Totuși intrarea în atelierele companiilor de Nord, Est și Vest s-a făcut în liniște datorită prezenței jandarmilor. Delegații greviștilor s-au transportat la Cameră și i-au rugat pe deputații Parisului să intervină pe lângă ministrul Comunicațiilor să impună societăților de căi ferate

să intre în tratative cu greviștii. Ministrul a refuzat atât timp cât continuă greva. Administrația căilor ferate speră că mulți salariați nu vor intra în grevă.

An III, nr. 879, iulie 9, p. 2 – [*Comerțul exterior*] (*Informațiuni*): O telegramă din Budapesta anunță că s-a ridicat interdicția tranzitului pentru porci, berbeci, miei și capre prin Ungaria. Se suspendă, de asemenea, oprirea importului și tranzitului legumelor, fructelor și plantelor de proveniență românească. O altă telegramă din Viena anunță că s-au desființat taxele de retorsiune și alte restricții care existau în comerțul cu România, desființând oprirea importului legumelor, plantelor și fructelor de proveniență românească, precum și oprirea tranzitului de oi, capre, porci, cai, măgari etc.

An III, nr. 879, iulie 9, p. 3 – [*Repausul duminical*] (*Ultime informațiuni*): La Camera de Comerț din Craiova se discută de multă vreme asupra repausului duminical. Cum însă membrii Camerei de Comerț nu au ajuns la nicio soluție, comercianții au luat ei inițiativa ca în toate duminicile și sărbătorile să închidă magazinele după ora 12.

An III, nr. 881, iulie 11, p. 1 – *Foametea în Rusia*: Regiunile în care se așteaptă o recoltă bună în Rusia sunt puține: sudul Basarabiei, vestul Crimeii, nordul Caucazului. O fâșie care pleacă de la Marea Neagră la Marea Baltică va înregistra o recoltă mijlocie care abia va ajunge pentru nevoile locale. "Daily Telegraph" arată că de la Boris Godunov nu a fost în Rusia o foamete mai grozavă. Perceperea impozitelor se continuă însă cu toată rigoarea caracteristică autorităților rusești.

An III, nr. 883, iulie 13, p. 1 – *Din bugetul puterilor*: "Revue Liberale" publică un articol *Le déclin de l'Europe* în care se face comparație între ceea ce se cheltuiește pentru armată și ceea ce se cheltuiește pentru învățământ. În Germania se cheltuiesc pentru armată aproape 736 de milioane iar pentru învățământ (fără universități) 60 și jumătate de milioane. În Austro-Ungaria, armata: 250 de milioane, iar bugetul instrucției publice: 25 de milioane. Franța cheltuiește pentru armată aproape 605 milioane, iar pentru educație (fără universități) 83½ milioane. În Rusia, pentru armată 836½ milioane, iar pentru educație 69 milioane și pentru închisori 43 de milioane. Anglia cheltuiește pentru armată 624 de milioane, iar pentru școli (în afară de universități) 94½ milioane. În Spania se cheltuiesc pentru armată aproape 141 de milioane, iar pentru instrucția publică (fără universități) 6 milioane.

An III, nr. 887, iulie 17, p. 3 – *Comerțul cu pește*: Arată dificultățile pe care le întâmpină comercianții din Ploiești și alte orașe care importă pește din Basarabia, la punctul de frontieră Gura Prutului. Comercianții cer ca vama să se facă la Galați.

An III, nr. 890, iulie 20, p. 1 – Un călător, *America în România* [*Extragerea petrolului*]: Arată cum exploatează americanii resursele de petrol din Poiana. Face un mic istoric al primelor începuturi de exploatare. Cum firma Arbenz al Wolf a făcut apel la o societate anglo-americană care a început lucrările folosind mijloace tehnice deosebite și pe o scară foarte mare. Au săpat 16 guri de petrol. Cercetează cum se forează terenurile petroliere și cele două sisteme de puțuri americane, unul canadian și altul pennsylvanian. Șase români din satul Surani lângă Văleni au săpat și ei puțuri de petrol la o adâncime de 142 m. Societatea crede că va găsi un lac subteran din care va extrage 15-20.000 de litri pe zi. Lucrătorii sunt jumătate străini și jumătate români, care sunt foarte bine apreciați.

- An III, nr. 892, iulie 22-23, p. 1-2 – Un ligist, *Răspunsul maghiarilor la memoriul studenților români [Problema românilor din Transilvania]:* Se dau pe larg considerațiile pe care se sprijină memoriul românesc și răspunsul detaliat al studenților ungari la acest memoriu.
- An III, nr. 894, iulie 25, p. 1 – *Lucrătorii italieni:* Se anunță din Milano că congresul “național-lucrător” a adoptat, după o discuție prietenoasă, ordinea de zi a lui Turati care tinde la constituirea unui partid muncitoresc italian care să participe la luptele vieții politice. Anarhiștii s-au opus cu tărie ca muncitorii să participe, în acel fel, la luptele electorale.
- An III, nr. 894, iulie 25, p. 3 – [*Confederația balcanică*] (*Ultime informațiuni*): Din Belgrad se anunță că societatea pentru confederația balcanică din circumscripția electorală a lui Catici, președintele Scupcinei, a lansat un apel în care cere ca toate popoarele din Peninsula Balcanică, amenințate de același pericol economic și politic și n înconjurat de puteri mari imperialiste, să se unească spre a se apăra.
- An III, nr. 896, iulie 27, p. 1 – Beldiman, Alex. V., *Culmea infamiei [Vînzarea moșiilor statului la săteni]:* Deși Legea vânzării moșiilor statului la săteni a fost promulgată acum doi ani, niciun țaran nu a fost pus în posesiunea vreunui lot. Acuză pe ministrul de Domenii (Gr. Păucescu) de rea-voință. Legea prevede că *toate* moșiile statului se pot vinde în loturi de 5, 10 și 25 de hectare locuitorilor români cultivatori de pământ. Socotește abuzivă măsura luată de a nu se vinde moșiile a căror arendă trece de 20 de mii de lei. S-au vândut moși ale statului, dar nu țaranilor, ci unor foști birjari, fierari, lăutari sau femei publice cu acte false că ar fi cultivatori de pământ.
- An III, nr. 896, iulie 27, p. 3 – [*Comerțul exterior cu grâu*] (*Ultime informațiuni*): “Neue Freie Presse” din Viena arată că negoțul austriac de grâne a reînceput cu România. O serie de tranzacții s-au încheiat și s-au și expediat în cursul ultimelor două săptămâni, de către o societate, 400.000 franci în monede de câte 20 fr. în România. Tranzacțiile se încheie deocamdată numai asupra porumbului. Totuși nu se poate vorbi încă despre o restabilire integrală a vechiului comerț de grâne dintre România și Austria. România a fost silită din cauza războiului vamal cu Austria să-și caute debușuri noi care nu pot fi părăsite dintr-o dată. Ziarul “Adevărul” adaugă la această știre faptul că România nu trebuie să se lase ispitită de Austria.
- An III, nr. 896, iulie 27, p. 1; nr. 897, iulie 28, p. 1; nr. 898, iulie 29, p. 1; nr. 899, iulie 30, p. 1-2 – G.A.P., *Memoriu asupra efectuării vânzării moșiei statului Deleanca, jud. Ilfov:* Arată cum trebuia procedat conform Legii vânzării moșiilor statului la cultivatorii de pământ și cum s-a procedat, în mod abuziv, la vânzarea moșiei statului Deleanca, jud. Ilfov. Arată felul în care a fost măsurată moșia, cum s-au întocmit planurile de parcelare, felul în care a fost constituită comisiunea și modul în care a procedat. Arată nominal pe fiecare dintre persoanele cărora li s-a vândut pământ, din care niciunul nu era cultivator de pământ și unii din ei străini nenaturalizați, cârciumari, funcționari comunali, fierari, prostituate, minori sub 17 ani, proprietari de 10-40 de pogoane, în total 43 de persoane din care *niciunul* sătean.
- An III, nr. 903, august 3, p. 1 – *Cerealele în Germania:* Față de știrea că (Rusia) a oprit exportul de cereale, “Nord-deutsche” declară că actualmente SUA sunt gata să înlocuiască Rusia: afară de aceasta Austro-Ungaria, România, Indiile și celelalte țări

exportatoare ar fi ca rezervă. Germania poate, aşadar, să aştepte în linişte desfăşurarea evenimentelor, dar este vorba de a se şti dacă Rusia va putea să menţină oprirea exportului, având în vedere sacrificiile financiare ce se fac din cauza scăderii rublei şi a dificultăţii în care s-ar găsi, din această cauză, agricultura rusească în plină criză.

An III, nr. 905, august 5, p. 1 – Neagu, *Săptămâna [Cerealele ruseşti]*: Cel mai important fapt petrecut în cursul săptămânii este prohibiţiunea exportului cerealelor ruseşti. Germania, care îşi hrănea provinciile de nord cu secară rusească, speră că America va inunda Europa cu cereale şi, în caz contrar, după declaraţia Guvernului german, România va completa golurile eventuale.

An III, nr. 906, august 6, p. 1; nr. 908, august 8, p. 1; nr. 911, august 11, p. 1; nr. 916, august 16-17, p. 1; nr. 921, august 22, p. 1 – F.I.G., *Chestia ţărănească*: Răscoalele ţărăneşti au trezit atenţia clasei conducătoare româneşti. La 1889 s-a votat modificarea în sens mai larg a Legii pentru vânzarea moşiilor statului la ţărani. Dar legea nu s-a aplicat decât foarte încet. N. Filipescu spune răspicat că pentru conservatori îmbunătăţirea soartei sătenilor este mai mult o chestiune de producţiune decât o problemă de distribuţiune. Pentru F.I.G., în schimb, problema ţărănească este o problemă de redistribuire a averilor. Nu înţelege acumularea avuţiilor în mâna unei minorităţi. N. Filipescu este contra împrăştiării “proletarilor brazdei”. N. Filipescu este pentru imediata împărţire a moşiilor statului la ţărani şi să se oprească aici cu împământarea. F.I.G., din contra, este pentru împrăştiarea tuturor ţăranilor, inclusiv proletarii brazdei. Fiecare ţăran să aibă pământul lui spre a-l face liber şi independent. Nu aşa îşi va apăra patria. Aminteşte despre vitejia ostaşilor români în războiul de la 1877-1878. Marii proprietari au însă nevoie de cât mai mulţi ţărani săraci, fără pământ, ca să aibă suficientă mână de lucru. N. Filipescu propune ca, după ce se vor vinde moşiile statului la ţărani, să se delimiteze proprietăţile, să se facă un cadastru, să se reorganizeze ministerul de domenii şi să se înmulţească şcolile de agricultori. F.I.G. arată că reformele acestea sunt interesante, dar când sunt încă milioane de ţărani săraci care îşi vând munca marilor proprietari, reformele lui N. Filipescu sunt premature şi chiar ridicole. Să se dea mai întâi pământ tuturor ţăranilor. F.I.G. propune ca, deocamdată, să se simplifice formalităţile pentru vânzarea moşiilor statului la ţărani, să se cumpere moşii de la particulari spre a fi vândute sătenilor, din fondul adunat din vânzarea moşiilor statului. Numai aşa va dispărea clasa care trăieşte din munca săteanului. N. Filipescu recunoaşte că nu e suficient să se dea pământ ţăranilor. Trebuie să li se dea şi uneltele spre a-l cultiva şi, în acelaşi timp, să fie apărat contra exploatării arendaşilor şi marilor proprietari. N. Filipescu preconizează o organizare a creditelor agricole şi o reformă a Legii tocmelilor agricole. N. Filipescu doreşte să introducă sistemul cărţii funciare. Autorul consideră propunerea ca “ridicolă”. Decât să se organizeze cartea funciară, care este un lux inutil, să se extindă instrucţia la ţară, să fie dat pământ şi unelte ţăranilor şi încheie cu cuvintele: “pentru şcoală cât de mult, pentru cadastru niciun ban”. Răspunde apoi ziarului “Timpul” care arată că în ipoteza în care tot pământul statului şi al marilor proprietari s-ar împărţi ţăranilor, nu ar reveni de fiecare ţăran decât un hectar şi jumătate, dar care s-ar fărâmiţa repede prin succesiuni, arătând că pentru F.I.G. problema ţărănească va fi definitiv rezolvată numai în ziua în care nu va mai exista

proletar agricol în țară, fără să fie nevoie de împărțiri periodice. Deocamdată autorul cere înmulțirea micilor proprietari. Nevoile producției îi vor sili să se cooperativizeze. Aceasta va fi marea reformă.

An III, nr. 908, august 8, p. 1 – *Propaganda italiană pentru Transilvania*: Asociația studenților din Neapoli anunță hotărârea ei de a începe propaganda printr-o conferință în chestiunea românilor din Transilvania și Ungaria. Studenții italieni invocă legăturile de rasă care unesc cele două popoare, italian și român. Conferința va fi ținută de Eduardo Calenda.

An III, nr. 908, august 8, p. 1 – *Cerealele*: Se anunță din Berlin că o conferință ministerială a decis că nu se pot suprima sau reduce taxele asupra grânelor. Conferința a decis să se facă un uz mai mare de grâu pentru hrana populației, iar secara să se importe din alte țări decât Rusia care a oprit exportul. Agenția Wolf asigură că, în urma ridicării prețului secarei, Guvernul va folosi grâul în manutanțele militare. Din Petersburg se anunță că deficitul secarei este evaluat la 283 de milioane de puzi (pudul: 463 gr.). Din Hamburg vine știrea că măsura proiectată de Guvern pentru întrebuințarea grâului pentru pâinea armatei are o semnificație de emancipare a Germaniei de străinătate din punct de vedere economic. Din Berlin se anunță că Banca Imperiului a hotărât să acorde avansuri asupra grâului. Măsura se va extinde și asupra grâului din depozit pentru tranzit. Din New York se anunță că târgul grâului a fost foarte agitat. După o ridicare considerabilă a prețului grâului, la închidere s-au înregistrat scăderi din cauza știrilor că Europa va vinde grâu și că România s-a adresat statelor europene pentru a cumpăra grâu.

An III, nr. 909, august 9, p. 3 – *Congresul socialist din Bruxelles*: Bebel a declarat în numele delegaților germani că aderă la partea I a rezoluției propuse în privința insuficienței legilor sociale în vigoare în diferite țări. Merlino, delegatul italian la Congresul socialist, a fost arestat ieri. A fost îmbarcat pentru Londra spre a evita extrădarea sa. Într-o întrunire a lucrătorilor în metale, delegații Germaniei, Angliei, Belgiei, Danemarcei, Franței și Olandei s-au declarat, în principiu, pentru uniunea internațională a muncitorilor metalurgiști.

An III, nr. 910, august 10, p. 1 – *Industrialul, Știrile agricole*: Ziarele se plâng că nu mai primesc buletinul de știri agricole distribuit de Direcția Poștei. Seceta care a bântuit țara constituie un eveniment ce trebuie cunoscut. Tot așa chestiunea mișcării porturilor. Fierberea în aceste porturi cu privire la prețurile atât de inconstante ale cerealelor este în atenția tuturor cultivatorilor de pământ și a negoțului de grâu. Tot așa, depeșele care parvin din străinătate în legătură cu vânzarea cerealelor interesează în cel mai înalt grad publicul.

An III, nr. 910, august 10, p. 1-2 – Popovici, Th., *Școala rurală și învățătorii*: Autorul descrie în amănunt starea actuală a școlii rurale, lipsa de localuri adecvate, situația grea a învățătorului și despre programa analitică a școlii rurale.

An III, nr. 913, august 13, p. 1 – *Oprirea exportului cerealelor rusești*: Din Petersburg se anunță că un ucaz imperial oprește exportarea din Finlanda cu începere de la 15 (27) august a secarei, a pâinii și a derivatelor sale. Un alt ucaz autorizează Banca Imperiului de a emite cu titlu provizoriu 25 de milioane de ruble de hârtie, garantate cu aur; suma

în aur, destinată acoperirii, va fi luată în cont curent de bancă asupra depozitului metalic care aparține Ministerului de Finanțe.

- An III, nr. 915, august 15, p. 1 – *Exportul grânelor rusești*: Din Petersburg se anunță că o ordonanță a Ministerului de Finanțe dispune ca grânele destinate exportului să nu conțină mai mult de 8% secară, 3% amestecătură de alte grâuri și 1% tărâță. Celelalte amestecuri nu vor fi admise la export după 22 august stil vechi la miezul nopții.
- An III, nr. 915, august 15, p. 1 – *Falimentul Ungariei*: Din Budapesta se anunță că din cauza lipsei de bani și spre a împiedica urcarea scontului, Ministerul de Finanțe a pus la dispoziția pieței din Budapesta zece milioane de florini cu un scont redus.
- An IV, nr. 916, august 16-17, p. 1 – *Criza cerealelor în nordul Europei*: Multe distilerii din Germania au încetat lucrul, altele și-au redus considerabil fabricația în urma scumpirii excesive a cerealelor. Se mai constată și o scădere în fabricația rachiului din cartofi. În tot nordul Europei Consiliile Comunale cer suprimarea sau cel puțin reducerea taxelor asupra cerealelor. Dar Guvernul german refuză. Știrile despre recolte în nordul Europei sunt proaste. În Danemarca și în partea de miazăzi a Suediei recolta grâului este considerată pierdută. Pâinea se scumpește mereu. Sunt temeri de foamete la iarnă.
- An IV, nr. 916, august 16-17, p. 1-2 – *Memoriul studenților maghiari [Problema românilor din Transilvania]*: Sub titlul *Români din Ungaria*, "Gazeta de Colonia" publică un articol în care condamnă politica de maghiarizare forțată dusă de unguri, tirania și abuzurile ungurești.
- An IV, nr. 919, august 20, p. 3 – *Întrunirea lucrătorilor tipografi din Iași*: Adunarea a avut loc la Clubul muncitorilor. Adunarea a decis să continue lupta pentru ameliorarea situației acestei categorii de muncitori, pentru reducerea programului de muncă la 9 ore pe zi, de la 9 ore și jumătate, fără a se practica nicio reducere de salarii.
- An IV, nr. 921, august 22, p. 1 – *[Starea semănturilor] (Informațiuni)*: După datele statistice, în toamna anului 1890-1891 s-au făcut semănturi pe o întindere de 1.675.098 hectare, din care 895.245 de către proprietari și arendași și 779.853 de către săteni. Din această suprafață, grâul ocupă 1.369.075 hectare, orzul 27.261 ha, rapița 170.541 ha, secara 107.380 ha. În această suprafață nu intră și cultura porumbului și a celorlalte semănturi de primăvară.
- An IV, nr. 922, august 23, p. 1 – *Români din Ardeal*: Din Sibiu se anunță că comitetul Partidului Național Român din Ungaria, deliberând asupra știrilor răspândite de ziarele din București – conform cărora președintele partidului, dl Babeș, ar fi căutat să dea oamenilor de stat din România o orientare generală asupra atitudinii românilor din Ungaria – a hotărât să exprime convingerea sa că insinuările ziarelor din București sunt neîntemeiate, că purtarea sa este corectă și că românii din Ungaria resping orice încredere care ar veni din străinătate spre a influența atitudinea lor.
- An IV, nr. 922, august 23, p. 2 – *Studenții români [Problema românilor din Transilvania]*: Comitetul studenților români din Transilvania și Ungaria, însărcinat cu redactarea

unui răspuns la memoriul studenților maghiari, s-a adresat studenților polonezi din Lemberg pentru a combate argumentele ungurești.

An IV, nr. 927, august 28, p. 1 – *Recolta grâului în Europa*: Toată producția grâului pentru lumea întreagă este evaluată la 800 milioane hectolitri. Din acestea Europa produce 450 de milioane de hectolitri și consumă 530 de milioane. Dar are nevoie de 80 de milioane de hectolitri. Cea mai mare parte este acoperită de SUA. În Germania producția grâului va atinge vreo 30 de milioane de hectolitri contra 37 de milioane de-acum un an. Recolta secarei, care formează mare parte din alimentația germanilor, este foarte proastă. Pentru Rusia recolta grâului este evaluată la 10-15% sub mijlocia de 87 de milioane de hectolitri, adică la vreo 75 de milioane de hectolitri. În Anglia condiția recoltei e mai bună. În Ungaria producția va fi de 43.500.000 de hectolitri față de 57 de milioane din anul trecut. În Austria producția va fi de 15-18 milioane de hectolitri. În SUA și Canada recolta va fi de 200 de milioane de hectolitri față de 157 de milioane din anul trecut. În rezumat, toată producțiunea grâului din toată lumea va fi de 738 de milioane de hectolitri care este mijlocia anilor 1888, 1889 și 1890. Deci prețul grâului nu se va ridica prea mult.

An IV, nr. 927, august 28, p. 2 – [*Problema românilor din Transilvania*] (*Informațiuni*): Studenții unguri au pretins că memoriul studenților români a fost dezaprobat de studenții germani din Praga, aprobând în totul memoriul studenților unguri. Or, studenții germani din Praga au răspuns prietenește românilor, arătând că au refuzat răspândirea memoriului din Budapesta. În schimb, au trimis românilor adresele studenților germani din Praga spre a li se trimită memoriul românesc.

An IV, nr. 929, august 30, p. 1-2 – *Studenții români și maghiari* [*Problema românilor din Transilvania*]: Președintele comitetului însărcinat cu redactarea răspunsului maghiar la memoriul românesc, trimițând memoriul studenților români, a însoțit memoriul cu o scrisoare amicală. Studenții maghiari vorbesc de pericolul slav care amenință, deopotrivă, popoarele ungar și român.

An IV, nr. 933, septembrie 3, p. 2 – *Memoriul studenților maghiari și germani* [*Problema românilor din Transilvania*]: Un profesor universitar german din Viena, originar din Ungaria de Nord, a trimis președintelui ligii culturale o scrisoare în care, confirmând primirea memoriului studenților români, arată că presa germană susține revendicările românilor din Ungaria. Denunță și critică politica de maghiarizare forțată condusă de Guvernul maghiar contra tuturor naționalităților conlocuitoare din Ungaria.

An IV, nr. 935, septembrie 5, p. 1 – *Foametea în Rusia*: Din Petersburg se anunță că Guvernul a destinat 22 de milioane de ruble pentru a veni în ajutorul săracilor; el a dispus să se distribuie sămânță pentru semănături. Statistica oficială arată că în 13 districte recolta a lipsit cu desăvârșire, iar în celelalte 8 numai în parte. Din Paris se anunță că ziarul "Debats" află din Moscova că prețul secarei scade, ceea ce face să se creadă că spre noiembrie sau decembrie proviziile vor fi destul de mari pentru a determina Guvernul să ridice măsura de a oferi exportul de secară.

An IV, nr. 938, septembrie 8, p. 2 – *Recolta din Franța*: Din Paris se anunță că statistica oficială a constatat că recolta a dat 75 de milioane de hectolitri contra 119 milioane de hectolitri din anul trecut. Comparată cu produsul mediu, cantitatea este cu 34 de

milioane de hectolitri mai mică. Greutatea este cu 27 de milioane de chintale metrice mai puțin.

An IV, nr. 939, septembrie 9, p. 1 – Engels, Fr., *Situația Europei*: Sub acest titlu un ziar parizian publică vederile marelui sociolog Fr. Engels. În Rusia e foamete. În Germania va fi foamete peste câteva luni. Deficitul recoltei 1891 se estimează la 11 milioane și jumătate de hectolitri de grâu. Va fi deci pace până în 1892, deoarece Rusia nu se va urni. Bulgaria rusă a lucrat activ la crearea unei industrii mari naționale. Foametea va priva această industrie de piața internă. În Germania, Guvernul se va hotărî mai târziu pentru suspendarea taxelor asupra grâului. Se va produce o criză și perioada bismarckiană va lua sfârșit. În 1898 Partidul Social-Democrat va ajunge la putere în Germania.

An IV, nr. 943, septembrie 13, p. 1; nr. 945, septembrie 15, p. 3; nr. 947, septembrie 17, p. 2 – Engels, Fr., *Congresul din Berna [Accidentele de muncă]*: Se anunță din Berna că în ședința de azi a congresului internațional pentru accidente de muncă, reprezentantul sindicatului lucrătorilor francezi a protestat contra opiniei sprijinite de belgieni și de francezi ca, în caz de gravă neglijență, lucrătorii să nu primească pensie. În ședința următoare, directorul Oficiului elvețian de asigurări a spus că obligațiunea impusă muncitorilor de a se asigura nu este suficientă și că a decis să se facă asigurările de stat. Delegatul elvețian a recomandat Franței și celorlalte state să adopte sistemul german. La încheierea congresului, s-au adoptat rezoluțiunile la mijloacele de a împiedica accidente de muncă și la statistica generală a asigurărilor.

An IV, nr. 952, septembrie 22, p. 1 – *Recolta în Franța*: Se anunță din Paris că starea aproximativă a recoltelor pe 1891 este următoarea: suprafețe semănate cu grâu 5.819.507 hectare, amestec de grâu și seară 258.335 hectare, seară 1.494.714 hectare. Produs în grâne: grâu 8.889.070 hectolitri, amestec de grâu și seară 3.685.992, seară 21.152.387.

An IV, nr. 953, septembrie 23, p. 3 – *Belgia, întrepozitul Europei (Informațiuni)*: Buletinul camerelor de comerț din Franța află din sursă sigură că în fața politicii protecționiste, urmată de cele mai multe state ale Europei continentale, Guvernul belgian studiază chestiunea de a se ști dacă nu ar fi avantajos pentru Belgia de a reduce cu totul barierele ei vamale și a face din Belgia un port franc. Guvernul englez, aflând despre acest proiect, ar face tot posibilul spre a împiedica realizarea unui asemenea plan, din cauza temerii că s-ar putea crea “o Mare Britanie continentală”. Această măsură reprezintă o lovitură directă dată protecționismului francez. Multe case franceze și străine nu vor ezita să-și transfere sediul în Belgia, ceea ce i-ar aduce mari beneficii.

An IV, nr. 955, septembrie 25, p. 3 – *[Expoziție ungurească comercială în București] (Ultime informațiuni)*: “Pester Lloyd” anunță că ungurii au organizat în București o expoziție comercială cu produsele lor pe Bulevardul Academiei și că această expoziție va fi deschisă până în 25 octombrie. Direcția muzeului comercial a invitat pe toți fabricanții unguri să-și trimită produsele spre a fi expuse în București și la expozițiile din Belgrad, Sofia, Sarajevo, Fiume și Malta. Rușii au deja o expoziție industrială în București.

- An IV, nr. 957, septembrie 27, p. 3 – *Bugetul Ungariei*: Cheltuielile totale sunt de peste 395 de milioane de florini, iar veniturile totale depășesc ușor această cifră. Excedentul bugetului actual este de aproape 21 și jumătate de milioane de florini. Excedentul provine, în cea mai mare parte, din veniturile la căile ferate ale căror venituri s-au urcat cu 21 de milioane de florini. Ministrul de finanțe a declarat Camerei că toate partidele se ocupă de problema etalonului aur. Rezervele caselor statului vor procura fondurile necesare pentru reglementarea etalonului.
- An IV, nr. 958, septembrie 28, p. 1 – *Bebel-Rusia-Politica externă*: La o întrunire ținută la Berlin, duminică trecută, Bebel, unul din șefii social-democraților germani, ar fi declarat că dacă Franța face cauză comună cu Rusia, democrația socială va fi silită să se unească cu dușmanii săi politici pentru a zdrobi Rusia.
- An IV, nr. 959, septembrie 29, p. 2 – *Memoriul studenților români și flamanzi [Problema românilor din Transilvania]*: Cel mai mare ziar din Belgia, "Het Handelsblad van Antwerpen", scris în limba flamandă, care apare în Anvers, publică o serie de articole asupra acestui memoriu, în care sprijină cu căldură cauza românească.
- An IV, nr. 960, septembrie 30, p. 1 – *Memoriul studenților români și francezi [Problema românilor din Ardeal]*: Ziarul "Le Réveil du Nord" din Lille publică un articol asupra chestiunii românilor în Transilvania și Ungaria, în care arată că România actuală nu cuprinde decât o jumătate a poporului român. Cealaltă parte trăiește în Transilvania. Critică opresiunea ungurească și politica de maghiarizare forțată și sprijină cu căldură cauza românească. Semnează Pierre Montagnac.
- An IV, nr. 963, octombrie 3, p. 1 – F.I.G., *Răscoala Țăranilor*: Cine este răspunzător pentru răscoala țăranilor din 1888? Partidele istorice vorbesc de instigatori. Problema este: care sunt cauzele? Veacuri de suferințe și împilări au trecut peste capul țăranilor. Țăranii s-au răscolit pentru că erau reduși la o sărăcie extremă, pentru că nu aveau pământ și, mai ales, pentru că erau exploatați fără milă de unii proprietari și arendași. S-a ajuns să fie plătiți țăranii cu cinci bani pe zi pentru o muncă de 12-14 ore. Îndată după potolirea răscoalei, Guvernul a venit cu Legea pentru vânzarea moșiilor statului la țărani și cu un proiect de lege, rămas nevotat, al tocmelilor agricole. Legea pentru vânzarea moșiilor este inaplicabilă. Iar partidele istorice nu vor să rezolve problema. Propune singura soluție valabilă: dispariția acestor partide.
- An IV, nr. 965, octombrie 5, p. 1; nr. 966, octombrie 6, p. 1 – *Congresul socialist*: Din Erfurt se anunță că, la congresul socialist, Auer a atacat cu violență opoziția pe care a somat-o sau să dovedească sau să retragă acuzațiile sale. Ceilalți oratori au atacat, de asemenea, opoziția care va fi, probabil, exclusă. Wildeberger a apărut la congres atitudinea opoziției; el a declarat că nu va mai apărea în comisia propusă de Bebel. Fischer a imputat opoziției tendințele ei anarhiste. Congresul a emis un vot de încredere în favoarea conducerii partidului.
- An IV, nr. 965, octombrie 5, p. 1-2 – *Memoriul studenților maghiari [Problema românilor din Ardeal]*: Sub titlul de mai sus, ziarul "La Réforme" din Bruxelles publică un articol în care atacă politica de opresiune și de maghiarizare forțată dusă de unguri contra românilor. Ungaria este un stat plurinațional din care numai jumătate sunt unguri.

Propune să se creeze un stat federativ, cu regiuni transformate în state componente, după națiunile conlocuitoare.

- An IV, nr. 966, octombrie 6, p. 1 – *Împrumutul rusesc*: Se anunță din Paris că împrumutul rusesc a fost acoperit de 7 și jumătate ori. În Franța s-au scris peste 7 milioane, în Rusia 218.000, la Londra 12 mii, la Amsterdam 75 de mii. repartiția va fi mai mică de 10%. Se comunică din Petersburg că ziarurile au luat act de știrea succesului împrumutului rusesc atât în Rusia, cât și în străinătate. La Petersburg, cu toată lipsa, s-a scris un sfert din împrumut.
- An IV, nr. 967, octombrie 7, p. 1-2; nr. 969, octombrie 9, p. 1-2 – *Portul Galați*: Se descrie starea proastă în care se găsește acest port și se propune să se construiască un chei sistematic, să se taie și să se alinieze malurile, să se paveze pietele și străzile portului, să se ridice un local de vamă și să se construiască un palat administrativ.
- An IV, nr. 967, octombrie 7, p. 1; nr. 974, octombrie 14, p. 1 – Neagu, *Săptămâna [Congresul socialist din Erfurt]*: Congresul socialist din Erfurt s-a deschis sub auspiciile succesului electoral din Saxonia unde socialiștii au câștigat trei noi locuri, aproape să dețină majoritatea reprezentanților Saxoniei. În ziua alegerilor, Liebknecht, unul din șefii Partidului Social-Democrat, a ținut la Chemnitz un discurs în care s-a ocupat de politica externă și de războiul viitor. El a declarat că democrația socială germană nu poate să dorească izbânda țarismului. În ceea ce privește congresul din Erfurt, la el au participat 250 de delegați. Acest congres va lua măsuri importante. Acum congresul s-a închis. Clasa stăpânitoare din Germania se așteaptă ca Partidul Social-Democrat să iasă micșorat și slăbit în urma disidenței. Însă până la sfârșit lucrurile au fost lămurite și Partidul Social-Democrat a rămas unit.
- An IV, nr. 969, octombrie 9, p. 2 – *Studentii italieni și români [Problema românilor din Ardeal]*: Sub titlul de mai sus, "Il Secolo" din Milano publică un articol privind soarta românilor în Ungaria. Arată că studențimea italiană sprijină revendicările românilor și respinge memoriul studenților maghiari.
- An IV, nr. 973, octombrie 13, p. 1 – *Tratate de comerț*: Din München se anunță că delegații germani pentru Convenția comercială cu Italia, primind noi instrucțiuni, se speră că negocierile vor urma într-un ritm mai viu și că se va ajunge la un rezultat pozitiv. Iar din Berlin se anunță că "Gazeta Germaniei de Nord" pretinde că tratatele de comerț cu Austro-Ungaria și Italia vor fi supuse Reichstagului probabil în cele dintâi zile după 15 noiembrie.
- An IV, nr. 973, octombrie 13, p. 1; nr. 975, octombrie 15, p. 1 – *Greva tipografilor germani*: Se comunică din Berlin că întrunirile tipografilor din Breslau, Leipzig, Koenigsberg, Nuremberg, Frankfurt pe Main, Hamburg, Angol și Maiența au decis, de asemenea, să înceteze orice lucru cu începere de mâine, dacă nu se va acorda ziua de 9 ore. Totuși la Hamburg se duc negocieri care fac să se creadă că greva va putea fi evitată. Se anunță din Berlin că azi, 12 octombrie, toți lucrătorii tipografici care sunt membri ai Asociației Tipografice au încetat lucrul; au declarat grevă și muncitorii tipografici din mai multe orașe germane.
- An IV, nr. 973, octombrie 13, p. 1; nr. 976, octombrie 16, p. 1 – F.I.G., *Dobrogea*: Arată în ce situație se găsește azi Dobrogea. Arată că dobrogenii nu au fost niciodată proprietari de pământ. Proprietatea pământului aparținea satului căruia deținătorii

pământului plăteau o dare pentru folosința lui. Imediat ce Dobrogea a trecut României s-a introdus proprietatea individuală. O parte din pământuri au fost vândute în loturi mici și altă parte în moșii. Arată unele dificultăți de ordin fiscal.

An IV, nr. 974, octombrie 14, p. 3 – *Statistica drumurilor de fier (Fapte și întâmplări)*: Drumurile de fier în toată lumea sporesc mereu. În 1884 erau 468.872 de km de cale ferată. În 1888 s-a ajuns la 571.777 km. Din acestea, Europa avea 214.252 km, America 304.005 km și celelalte trei părți din lume abia aveau, cu toate la un loc, 53.514 km. Cele 571.777 km de cale ferată reprezintă o lungime ce ar ocoli pământul de vreo 14 ori și care întrece cu mult distanța de la pământ la lună.

An IV, nr. 974, octombrie 14, p. 3 – *Politica vamală a Franței*: Din Paris se anunță că termenul până la expirarea convențiilor comerciale încheiate de Franța cu celelalte puteri fiind prea scurt pentru a negocia pe baza noului regim vamal, Guvernul va cere, în curând, Camerei să-l autorizeze de a stabili relații comerciale provizorii până la finele anului 1892. Belgia, Olanda, Elveția, Spania și Portugalia se vor bucura de tariful minim dacă aceste state vor acorda, de asemenea, Franței beneficiul națiunii celei mai favorizate. Prin urmare, națiunile cele mai favorizate cu Germania, Anglia, Austro-Ungaria, Grecia, Mexic, Rusia și Turcia vor fi supuse tarifului minim. Tariful maxim va fi aplicat României, Italiei și SUA.

An IV, nr. 977, octombrie 17, p. 1-2 – *Memoriul studenților români și flamanzi [Problema românilor din Transilvania]*: Ziarul "Het Handesblad van Antwerpen" publica un al doilea articol cu privire la memoriul studenților români, articol în care se arată că politica de opresiune și de maghiarizare forțată constituie o rușine. Face o apropiere între flamanzii franțuziți și unguri, între care sunt asemănări în ceea ce privește persecuția națiunilor conlocuitoare.

An IV, nr. 977, octombrie 17, p. 2 – *[Navigația fluvială românească] (Informațiuni)*: Un ofițer constructor de bastimente a fost delegat să recepționeze remorcherul "Petru Rareș" destinat să transporte de la Giurgiu sarea pe care Regia Monopolurilor Statului s-a angajat s-o procure Serbiei pe mai mulți ani. Remorcherul "Petru Rareș" a fost în special construit pentru a trece lacul Dunării pe la Porțile de Fier pe unde nu pot străbate vapoarele din cauza stâncilor din fundul apei. Acest remorcher nu intră în apă decât 6 metri și are o putere de 6.000 cai. În curând va sosi la Giurgiu și un al doilea remorcher, numit "Constantin Brâncoveanu", tot pentru transportul celor 70 de mii tone de sare pe care România le furnizează anual Serbiei.

An IV, nr. 979, octombrie 19, p. 1; nr. 982, octombrie 22, p. 1 – Cer. Negură, *De Dincolo [Problema românilor din Transilvania]*: Arată că opinia publică internațională este favorabilă cauzei românești din Ardeal. O confirmă presa din diferite țări. În Ungaria există, de altfel, o problemă a tuturor naționalităților conlocuitoare. Chiar și presa vieneză recunoaște fragilitatea pretențiilor maghiare. Își arată disprețul față de acțiunea renegaților (prof. Gherghely – moldovan). Revenind la Ungaria în care trăiesc 12 naționalități și în care ungurii reprezintă 30%, arată că politica de a unifica acest conglomerat este sortită eșecului. Trufia ungurului îl va pierde până la urmă.

An IV, nr. 979, octombrie 19, p. 1 – *Zollvereinul [Uniunea vamală]*: Din Viena se anunță că se confirmă știrea după care contele Kalnoky ar fi exprimat Guvernului sârb

satisfacerea sa în privința deciziunii acestuia din urmă de a trimite delegați la München, dar l-a rugat să mai întârzie plecarea acestor delegați, deoarece comisarii austro-ungari sunt ocupați cu negocierile cu Italia, negocieri care au intrat în ultima lor fază.

An IV, nr. 979, octombrie 19, p. 1 – *Stocul Băncii Germane*: Se comunică din Berlin că în ședința de azi a comisiei centrale a Băncii Imperiale s-a constatat că stocul de aur întrece pe acel din 1890 cu 109 milioane. Sporirea metalului întrece pe acel din 1890 cu 189 milioane. Banca are încă o rezervă de bilete de 229 milioane, rezervă care era la 27 octombrie de 231 de milioane.

An IV, nr. 982, octombrie 22, p. 1 – *Foamea din Rusia*: Agenția Havas află din Petersburg că un ucaz interzice exportul tuturor cerealelor cu începere de azi, afară de exportul grâului. Încărcăturile în curs vor putea fi completate cu condiția să fie expediate în termen de 3 zile.

An IV, nr. 985, octombrie 25, p. 1 – *Zollvereinul [Uniunea vamală]*: Se comunică din Viena că s-a discutat în comisia bugetară o discuție privind situația comercială. Unii oratori au abordat problema raporturilor comerciale cu România. Un deputat a arătat că prețul cărnii se ridică, propunând să se deschidă granița spre România. Un alt deputat nu crede că se mai poate câștiga piața României. România și-a creat industria ei, iar Germania, Anglia și Franța și-au asigurat deosebi în această țară. Un deputat român cere încheierea unui tratat de comerț cu România, mai ales pentru Bucovina, care a suferit mult în urma războiului vamal. Ministrul de comerț crede că România pare să vrea să facă, un timp oarecare, experiența tarifului ei autonom.

An IV, nr. 985, octombrie 25, p. 2 – F.I.G., *Foamea [Politica agrară]*: În țările europene e lipsă de cereale, iar în Rusia bântuie foamea. Actuala producție a Rusiei este insuficientă pentru consumul ei intern, ceea ce a determinat imperiul vecin să interzică exportul. În România, producția actuală este suficientă, dar recolta anului viitor este compromisă. Din cauza secetei nu s-au putut face semănăturile de toamnă. La ziua de mâine nu se gândește nimeni, nici marele proprietar și nici micul cultivator. Atunci este datoria statului să ia măsuri. Dacă, făcând investigațiile necesare, statul va fi informat că nu dispune de rezerve suficiente, trebuie să ia de pe acum decizia de a opri exportul, spre a nu expune țara la foamete.

An IV, nr. 989, octombrie 30, p. 1 – *Falimentele [Criza comercială]*: Ziarul arată că a atras de multe ori atenția asupra crizei prin care trece comerțul capitalei. Mulți comercianți nu mai pot face față plăților și depun bilanțul, iar tribunalul îi declară în stare de faliment la cererea creditorilor. Casele de comerț sunt strâns legate unele de altele, așa că falimentul uneia afectează, în lanț, situația celorlalte. Dă o listă întreagă de întreprinderi comerciale în faliment. Ziarul nu analizează cauzele acestei degringolade comerciale.

An IV, nr. 990, octombrie 31, p. 1 – *Minunile lui Mitiță [Exportul cerealelor]*: Ziarul "Kreuzzeitung" anunță că în România se discută eventualitatea interzicerii exportului cerealelor, și aceasta din cauza secetei care a împiedicat semănăturile de toamnă. Totuși, paguba va putea fi acoperită de semănăturile de primăvară. Dar

compensarea va fi parțială. Cum recolta viitoare pare totuși compromisă în România, nu este exclus ca Guvernul român să ia unele măsuri energice. Ziarul "Adevărul" reamintește în continuare că D. Sturdza a publicat o lucrare statistică din care a tras concluzia că statele europene ar putea face din oprirea exportului rusesc o stare permanentă, încheind tranzacții de comerț de cereale cu SUA.

An IV, nr. 992, noiembrie 2, p. 1 – *Criza financiară (în Franța)*: Se anunță din Paris că un deputat a dezvoltat în Camera franceză o interpelare asupra crizei financiare. El a cerut expulzarea bancherilor evrei. I s-a răspuns că finanțele Franței sunt gerate cu prudență și cu probitate.

An IV, nr. 994, noiembrie 4, p. 1 – Neagu, *Săptămâna [Criza financiară din Germania]*: În Berlin domnește o mare agitație. Două din cele mai însemnate bănci au dat faliment. Se produc retrageri în masă de la bănci. Toți foștii clienți ai băncilor și-au depus fondurile la Banca Imperiului. Crahul financiar este în plin. De pe acum se așteaptă ziua când Germania nu va mai avea ce mânca. Prorocirea lui Fr. Engels se îndeplinește cuvânt cu cuvânt. Mizeria economică mână pe Guvern spre războiul inevitabil.

An IV, nr. 997, noiembrie 7, p. 1 – *Austria și România [Convenția comercială]*: Se comunică din Viena că Guvernul (contele Kalnoky) nu poate da nici un răspuns cu privire la România și la tariful ei vamal care, deși are unele articole foarte aspre, prezintă totuși avantaje. Austro-Ungaria poate face concurență în aceste condiții celorlalte state. România vrea să facă o experiență cu tariful ei general, dar a și asigurat că Austro-Ungaria va fi cea dintâi cu care va trata când va fi hotărâtă să înceapă negocierile. Chestiunea importului vitelor nu poate fi tratată separat. Guvernul crede că și în cazul deschiderii graniței spre România, urcarea prețului cărnii va continua, deoarece numărul vitelor în România este foarte redus și vor trece mulți ani până se va putea ameliora șeptelul în acea țară.

An IV, nr. 997, noiembrie 7, p. 1 – *Finanțele turcești*: Se comunică din Constantinopol că banca Bleichroeder a adresat administrației datoriei publice o scrisoare prin care aprobă atitudinea consiliului în chestiunea conversiunii și care dezaprobă publicarea într-un ziar a declarațiunii semnate de consilierul intim al legațiunii germane cu privire la activitatea consiliului.

An IV, nr. 999, noiembrie 9, p. 2 – *Chestia lucrătorilor – Camera franceză*: Se comunică din Paris că un deputat a intervenit în Cameră în privința grevei minerilor. El a cerut ca minele să fie administrate în regie. Yves Guyot răspunde că Guvernul nu se amestecă, dar că ar fi ușor să se ajungă la o soluție satisfăcătoare. Freycinet anunță că va propune Parlamentului să instituie un arbitraj destinat să prevină toate neînțelegerile. Yves Guyot anunță că va desemna 3 arbitri ingineri care să examineze neînțelegerile dintre companiile miniere și greviști.

An IV, nr. 1000, noiembrie 10, p. 1 – *Efectele crizei financiare*: Toate statele sunt în criză financiară. Efectele datoriei lor scad. Dă un tabel de asemenea efecte în plină scădere. În ceea ce privește rentele românești, renta amortizabilă 5% a pierdut la Bursa din Paris 4 puncte și jumătate (95 în loc de 99,50), iar la Bursa din Berlin renta românească amortibilă 5% a înregistrat o scădere de 3 mărci și 60 de pfenigi, iar

renta de 4% a suferit o scădere de 3 mărci și 40 de pfenigi. Se pare că scăderea efectelor datoriei publice a tuturor statelor va continua.

- An IV, nr. 1003, noiembrie 13, p. 1 – *Krahurile de la Berlin [Criza financiară]*: Criza financiară devine din ce în ce mai gravă la Berlin. Crahurile începute de firma fraților Sommerfeld se înmulțesc neconținut. Banca Nordmeyer Michaelsen a dat faliment. Au urmat arestări pentru deturnări de fonduri și pentru emiteri de polițe false.
- An IV, nr. 1005, noiembrie 15, p. 3 – *[Exportul de vite în Austria] (Ultime informațiuni)*: Alaltăieri, la Viena, s-a întrunit o comisiune de experți numită pentru a cerceta cauza scumpirii cărnii în capitala Austriei. Toți experții s-au pronunțat pentru deschiderea graniței austriece vitelor românești, ceea ce ar aduce îndată o scădere de 10 creșteri la kilogramul de carne la Viena.
- An IV, nr. 1008, noiembrie 18, p. 1 – Fig., *Repausul de duminică*: Deplânge soarta funcționarilor comerciali. Se declară mulțumit de faptul că și Camera de Comerț, reprezentanți ai patronilor s-au pronunțat în unanimitate pentru legiferarea repausului duminical.
- An IV, nr. 1009, noiembrie 19, p. 1 – *Aplicarea noului tarif francez*: Se comunică din Paris că a fost adoptat de către Consiliul de Miniștri proiectul care autorizează prorogarea unor clauze din convențiile comerciale cu Bulgaria, Spania, Portugalia, Elveția, Olanda și Suedia. Aceste clauze se raportează numai la relațiile maritime, la stabilimentele naționale etc. Un proiect autorizează Guvernul să aplice tariful minimal cu începere de la 1 februarie 1892 țărilor care beneficiază actualmente de tariful convențional francez sub condiția reciprocității. Efectele acestor învoielor vor expira după 12 luni de la denunțare. Proiectul a fost depus azi în Cameră.
- An IV, nr. 1010, noiembrie 20, p. 1 – *Criza financiară de la Berlin*: Societatea în comandită "Hugo Loewy" și-a suspendat plățile. Directorul acestei societăți a fost arestat. Presa berlineză arată că această societate era gata să fie exclusă de la Bursă în urma reclamațiilor primite contra ei.
- An IV, nr. 1016, noiembrie 26, p. 1 – *Zollvereinul [Uniunea vamală]*: Se comunică din Viena că ministrul de Comerț va depune la Cameră tratatele de comerț cu Germania, Italia și Belgia. Tratatul cu Elveția va fi depus joi. Tratatul austro-german va fi semnat mâine. Tratatul Italiei cu Germania și Austria a fost semnat azi la Roma.
- An IV, nr. 1018, noiembrie 28, p. 2 – *Industria laptelui în Holanda*: În Olanda sunt un milion de vaci la 4 milioane de locuitori. Cele mai multe vaci dau 4.000-5.000 de litri pe an. Unele dau și 8.000 de litri pe an. Arată ce grijă deosebită se acordă creșterii și îngrijirii vacilor. Există și un registru *Herdbook* (registru genealogic pentru animale). Descrie industria laptelui și derivatelor sale.
- An IV, nr. 1019, noiembrie 29, p. 1 – *Austria și România [Convenție comercială]*: Se anunță din Viena că în timpul discuției bugetului agriculturii, un deputat a declarat că nu e ostil unui tratat comercial cu România, dar crede că Austro-Ungaria va trebui să dicteze condițiile. El a spus că politica veterinară din România este partea rea și că prin deschiderea granițelor, pesta bovină ar pătrunde în Austro-Ungaria.
- An IV, nr. 1020, noiembrie 30, p. 3 – *Tratatele de comerț*: Din Viena se anunță că azi au fost semnate convențiile comerciale dintre Elveția, Germania și Austro-Ungaria. Din

Berlin se anunță că la prima citire a tratatelor de comerț cu Elveția și Belgia, s-a declarat că, dacă pacea ar fi tulburată, Germania va trebui să conteze pe aliații credincioși care nu pot fi legați de interesele Germaniei decât prin tratate de comerț. Tot din partea Guvernului s-a răspuns la propunerile unora ca, înainte de a încheia noile convenții comerciale, să se tranșeze mai întâi problema etalonului-aur în Germania și Austro-Ungaria, că nicio schimbare a sistemului monetar german nu se poate face fără o înțelegere cu Anglia. Oricum s-ar angaja lucrurile, problema etalonului nu poate fi rezolvată înainte de 1 februarie 1892.

An IV, nr. 1020, noiembrie 30, p. 3 – *[Comerț exterior] (Ultime informațiuni)*: În portul Galați e o mare agitație înainte de închiderea navigației. Ieri două vapoare ale societății "Traissinet", după ce au descărcat marfă, au plecat mai departe la Brăila. Vaporul societății "Lloyd" austro-ungare a început descărcarea mărfurilor. Șase alte vase încarcă cherestea pentru Extremul Orient. La cheiul cel nou, două vase engleze, unul grec și unul austriac încarcă produse pentru Occident.

An IV, nr. 1021, decembrie 1, p. 2 – *Liga vamală*: "Neue Freie Presse" este informată din Madrid că negocierile dintre Spania, Germania și Austro-Ungaria pentru intrarea celei dintâi dintre aceste puteri în Liga vamală se apropie. Din Petersburg se anunță că presa rusească se arată nemulțumită puțin de tratatele de comerț ale Germaniei și Austriei. Presa rusească insistă asupra nevoii unei înțelegeri mai strânse între puterile care nu fac parte din Liga vamală. Un ziar rusesc crede că Germania și-a asigurat preponderența economică în centrul Europei, iar Rusia și Franța trebuie să ia măsuri contra acestei coaliții vamale.

An IV, nr. 1021, decembrie 1, p. 2 – *[Exportul de cereale din Rusia] (Informațiuni)*: În urma interdicției exportului cerealelor din Rusia, în afară de grâu, precum și a cartofilor, a mazări și a inului, Guvernul rus a luat măsura de a nu se permite tranzitul cerealelor fără a se dovedi originea lor. Măsura aceasta interesând comerțul românesc, se aduce la cunoștința exportatorilor din țară să aibă grijă ca cerealele ce vor fi tranzitate prin Rusia să fie totdeauna însoțite de actele de origine.

An IV, nr. 1022, decembrie 2, p. 1 – *Țepeluș, Să ne răspundă [Probleme țărănești]*: N. Filipescu și alegătorii lui sunt invitați să răspundă de ce este dușman al intervenției statului dintre mica și marea proprietate (întrebarea este pusă în legătură cu calitatea lui N. Filipescu de deputat al Colegiului al III-lea țărănesc), de ce este contra avansurilor acordate țăranilor pentru a cumpăra pământ de la stat, de ce a cerut reducerea învățământului rural și de ce e contra învățământului primar obligatoriu.

An IV, nr. 1026, decembrie 6, p. 3 – *Zollvereinul [Uniunea vamală]*: Se comunică din Roma că expunerea de motive care însoțește tratatele de comerț arată că o alianță prudentă este o garanție de pace. Lumea voiește să lege interesele comerciale de ideea păcii. Industria și comerțul vor avea pentru 12 ani un regim stabil sub auspiciile căruia vor putea să se pregătească să înfrunte vicisitudinile noului secol.

An IV, nr. 1027, decembrie 8, p. 1 – *Tratatul de comerț – Camera austriacă*: În fața comisiunii tratatelor de comerț, Lupu (deputat român din Bucovina) recunoaște că avantajele tratatelor de comerț sunt mult mai mari decât dezavantajele și se declară mulțumit că Guvernul austriac dorește să reînnoiască raporturile comerciale cu statele balcanice. Un deputat s-a arătat ostil tratatelor comerciale care, în urma facilității

acordate Germaniei de a recunoaște aceleași beneficii vamale SUA și Rusiei, conferă avantaje tranzitorii Austriei sub raportul agriculturii, dar nu conferă aceleași avantaje industriei. Un alt deputat declară că beneficiile ce revin agriculturii din tratatul veterinar cu Germania ar fi compromise dacă s-ar deschide granița vitelor din România.

An IV, nr. 1030, decembrie 11, p. 1-2 – *Liga vamală*: Din Budapesta se anunță că s-a adoptat de către Camera tratatul comercial cu Germania. În cursul discuțiilor, un deputat a declarat că opera tratatelor comerciale nu va fi completă până când nu se vor încheia tratate comerciale cu statele Orientului. Tarifele franceze cer a fi considerate drept taxe de război contra Ungariei, nimicind aproape importul oilor din Ungaria. Ministrul de comerț ungar a declarat că a insistat să se încheie tratatele de comerț mai ales de la prohibirea importului de vite în Germania.

An IV, nr. 1030, decembrie 11, p. 2 – *Cauza Krahului (comercial)*: Se comunică din Viena că a fost depus raportul de anchetă a Camerei Deputaților asupra crăhului financiar de la 14 noiembrie. Camera a aprobat raportul comitetului Bursei care apreciază efectele favorabile ale tratatelor de comerț. Se speră că și statele dunărene vor adera la aceste tratate.

An IV, nr. 1030, decembrie 11, p. 2 – *Exploatarea docurilor*: Docurile din Brăila și Galați s-au deschis. Deci comercianții pot beneficia de ele. Din acest moment mărfurile nu vor mai fi descărcate jos în fața magaziei. Comerciantul trebuie să predea marfa magazionerului care se va îngriji pentru descărcarea mărfurilor direct în magazie.

An IV, nr. 1031, decembrie 12, p. 2 – *Liga vamală*: Se comunică din Budapesta că, după a doua citire, Camera a adoptat convențiile comerciale cu Italia, Belgia și Elveția, convenția veterinară și acelea ale patentelor și a mărcilor de fabrică din Germania. Se anunță din Roma că negocierile pentru tratatul comercial între Italia și Elveția vor începe la 4 ianuarie 1892.

An IV, nr. 1034, decembrie 15, p. 1; nr. 1036, decembrie 17, p. 1-2 – Cer. Negură, *Liga vamală*: Din telegramele venite din diferite capitale ale Europei Centrale reiese clar că Germania și Austro-Ungaria, după ce au încheiat convenții comerciale cu Elveția, Belgia și Italia, se vor strădui să încheie tratate analoage cu statele balcanice și cu cele din răsăritul Europei. Expirarea convențiilor comerciale în februarie 1892, politica vamală prohibitivă a Americii, Rusiei și Franței, au determinat statele din centrul Europei să ia măsuri spre a se strânge într-o mare ligă. Arată că, în trecut, Germania și Austro-Ungaria au dus una contra alteia un adevărat război comercial. Noua orientare se datorește Franței care a încercat să se izoleze de celelalte state făcând război vamal contra tuturor statelor. Această atitudine războinică a Franței a dus la constituirea Zollvereinului. Nu se poate pretinde că Germania și-a sacrificat, prin Liga vamală, agricultura sa. Cer. Negură arată pretențiile absurde ale marilor proprietari agrari din Germania (junkerii) care ar dori să-și valorifice la maximum produsele lor agricole. Este cert că Germania are nevoie de cereale, deoarece junkerii cultivă pe o bună parte din pământul lor plante industriale care rentează mult mai mult. În schimb, Austria a făcut concesiunea de a deschide granițele mărfurilor industriale germane. În rezumat, Ungaria face concesiuni în Orient și se folosește de concesiunea făcută de Germania de a importa cereale din Ungaria; Austria

face concesiuni Germaniei și vor obține avantaje în Orient. Tratatul cu Serbia au început. Și România va fi invitată să intre în Liga vamală.

- An IV, nr. 1035, decembrie 16, p. 1 – Neagu, *Săptămâna [Convențiile vamale]*: În Germania, tratatele de comerț au fost adoptate. Prin aceste tratate se pune capăt războiului vamal susținut de Bismarck contra Austriei. Bismarck, susținut de mari proprietari feudali (junkerii), a dus o luptă aprigă contra grânelor străine, în special contra celor austro-ungare. Actualul cancelar, generalul de Caprivi, a reușit să încheie o serie de convenții comerciale favorabile Germaniei.
- An IV, nr. 1036, decembrie 17, p. 1 – *Belgia și Zollverein-ul [Liga vamală]*: Din Bruxelles se anunță că ministrul de Finanțe a primit ieri pe delegații Uniunii sindicale care i-au prezentat observațiile lor în vederea modificărilor de introdus în tratatul de comerț cu Germania. Uniunea sindicală cere ca taxa specifică să fie substituită taxei *ad valorem* asupra țesăturilor de bumbac, ca taxele asupra acestor țesături, când este vorba de mărfuri brute, să fie suprimate sau cel puțin reduse, iar pentru mărfurile fine, taxele trebuie sporite după gradul de perfecțiune.
- An IV, nr. 1037, decembrie 18, p. 1 – *Prețul muncii (agricole)*: Se arată care este prețul zilelor de muncă agricolă fixate de Consiliul General al jud. Teleorman pe 1892. De pildă, 1,50 lei ziua unui om pălmaș în timpul primăverii, 2 lei în timpul iernii, 3 lei omul cu carul cu 2 boi în primăvară, 4 lei în timpul verii, 4 lei pentru un pogon făcut ogor, 6 lei săpatul unui pogon de porumb etc.
- An IV, nr. 1038, decembrie 19, p. 1 – *Finanțele Spaniei*: Din Madrid se anunță că subscripția publică la împrumutul de 250 de milioane nu a produs decât 60 de milioane, dar deoarece sindicatul de bancă a garantat operațiunea, Tezaurul va încasa totalitatea sumei de emisiune.
- An IV, nr. 1038, decembrie 19, p. 1-2 – Schwennhagen, L., *O scrisoare pentru ligă [Problema românilor din Ardeal]*: Într-o scrisoare adresată Ligii culturale, S. arată că cehii sunt gata să ia parte la o mișcare a naționalităților conlocuitoare din Austro-Ungaria. Cehii pledează pentru crearea *Statelor Unite ale Austriei* sub sceptrul habsburgilor. Românii din Bucovina, Transilvania, Banat și Ungaria, ca și celelalte naționalități conlocuitoare, trebuie să se constituie într-un stat autonom. Ministerele comune ar rămâne numai marina, armata, moneda și comunicațiile. Deputații Lueger și E. Schneider sunt pentru această idee. Trebuie însă combătut abuzul de putere al ungarilor. Dl Lueger este un mare filoromân. Arată cum s-ar putea organiza lupta pentru realizarea acestei idei.
- An IV, nr. 1041, decembrie 22, p. 1 – *Dunăreanul, Zollvereinul [Uniunea vamală]*: Arată că sistemul protecționist vamal instaurat de Bismarck a cauzat pagube enorme atât Germaniei, cât și aliaților ei (Austro-Ungaria și Italia). Prețul mărfurilor a crescut și consumatorul german suferă. Pe lângă aceasta, protecționismul vamal german constituie motivul unei agitații în Italia și Austro-Ungaria contra Triplei Alianțe. Nu poate exista alianță politică fără o alianță economică. După plecarea lui Bismarck, noul cancelar (dl Caprivi) a luat inițiativa schimbării sistemului într-un fel de *liberschimbism* limitat la părțile combatante. Participarea României la această uniune vamală germano-austro-italiană este însă foarte necesară acestei uniuni. Este necesar să se asigure, însă, României exportul cerealelor sale pe teritoriul celor trei

țări. Nu trebuie să se ceară României să-și suprime industria indigenă abia la începutul ei.

An IV, nr. 1042, decembrie 23, p. 3 – Andronescu, A.A., *Plugul cu aburi și înrăurirea lui asupra dezvoltării economiei rurale*: Dacă pe unele moșii din județele Teleorman, Ilfov, Roman, Vlașca s-a introdus oarecare mecanizare a agriculturii, realizându-se o cultură mai rațională, în restul țării mijloacele sunt încă primitive. Citează din tehnicienii ai agriculturii germane care pledează pentru introducerea plugului cu aburi (profesorii din Berlin, Schultz-Lupitz și D. Werner). Andronescu descrie acel plug și arată ce mare, binefăcătoare influență ar avea introducerea unor asemenea pluguri asupra economiei rurale românești.

An IV, nr. 1043, decembrie 24, p. 1 – *Cinstea ungurească [Taxele vamale]*: “Noua Presă Liberă” (din Viena) arată că ar exista convenții secrete între Guvernul unguresc și casele de export pentru o scădere a taxelor. După acest ziar, acesta ar fi contrariul Convenției de la Berna și ar constitui o violare a tratatului de comerț cu Germania.

An IV, nr. 1043, decembrie 24, p. 2 – *Rusia și Zollvereinul [Uniunea vamală]*: Se comunică din Berlin că agenția “Wolf” dezmente în mod categoric știrea dată de ziarul “Times” în privința unor pretinse negocieri spre a aduce Rusia în cadrul unei uniuni vamale. Agenția “Wolf” declară că problema scăderii taxelor de vamă la granița rusească nu a fost ridicată. Din Londra se anunță că ziarul “Times” repetă știrea cu privire la negocierile pentru primirea Rusiei la tratatele de comerț germane; se va discuta problema cerealelor rusești și a mărfurilor textile germane.

An IV, nr. 1044, decembrie 25, p. 1-2 – *Efectele Zollvereinului [Uniunea vamală]*: Sub titlul *Un efect al tratatelor de comerț*, “Kreuzzeitung” din Berlin publică un articol în care se arată că, prin tratatele de comerț încheiate de Germania și Austro-Ungaria, s-a pus problema întregului export al produselor germane în România. Concesiile ce se fac agriculturii ungurești se compensează cu sacrificarea industriei austriece. În schimb, marfa austriacă va fi exportată în România, înlăturând concurența industriei germane care își deschisese un bun debușeu în România. Până acum România exportă în Germania produse agricole în valoare de 7-8 milioane mărci. Pe baza nevoilor tratate, România pierde piața germană în favoarea Ungariei care se opune oricăror tratative economice cu România și oricăror concesiuni făcute României. “Kreuzzeitung” conchide că, dacă Germania nu va acorda reduceri importului de produse agricole românești, atunci este firesc ca România să aplice produselor germane taxe de război. În chipul acesta, piața românească va fi din nou deschisă mărfii austriece.

An IV, nr. 1044, decembrie 25, p. 2 – *Comerțul țării*: De la 1 ianuarie 1891 la 30 iunie 1891 s-au importat mărfuri în valoare de la 278.536.424 lei și s-au exportat pentru valoarea a 84.250.854 lei. La import stă în frunte Germania, apoi Anglia, Austro-Ungaria, Franța, Belgia, Rusia, Elveția etc.

An IV, nr. 1045, decembrie 28, p. 1 – *Un comerciant, Regele și comerțul*: Regele nu cumpără nimic pentru trebuințele sale din București. Toate le cumpără din străinătate, fără vamă și fără cheltuieli de transport. Liga vamală, care se înjgheabă acum între statele Triplei Alianțe, are nevoie, pentru a-și acoperi pagubele provocate de

concesiile reciproce, de piața românească. Germanii vor cere României să renunțe la comerțul și industria ei pentru a face loc industriei și comerțului austro-german.

An IV, nr. 1046, decembrie 29, p. 1 – Dunăreanul, *Cinstea ungurească [Tratatul de comerț germano-austro-ungar]*: După prevederile tratatului de comerț germano-austro-ungar și a convenției de la Berna toate avantajele de transport (scăderi de tarife) trebuie să fie acordate într-un mod egal pe căile ferate ale ambelor state. În afară de aceasta, evaluarea costului de transport trebuie să se facă conform unui tarif public și cunoscut de toți, tarif care, singur, are putere legală. Statul maghiar a găsit mijlocul să eludeze aceste prevederi printr-un sistem de *prime secrete* numite *refacții*. Presa germană a produs un document din care reiese existența acestei transgresări de la tratat. Într-o asemenea uniune vamală în care se practică mijloace necinstite, România nu are ce căuta. Ea trebuie să respingă avansurile germane.

An IV, nr. 1048, decembrie 31, p. 1 – Cer. Negură, *Noi și Liga vamală*: Europa întreagă și America de Nord (SUA) sunt agitate de probleme economice și sociale strâns legate între ele. Europa este împărțită în două tabere economice. E un lucru pe care partidele istorice l-au uitat. Trebuie studiată problema aceasta și stabilită, din vreme, atitudinea pe care România trebuie s-o adopte în viitor.

1892 (an IV, 1 ianuarie – an VI, 29 decembrie)

(Colaborator: P. Alexandrescu)

An IV, nr. 1049, ianuarie 1, p. 1 – Bouge, *[Tariful vamal francez asupra produselor italiene] (Telegrame)*: Întreabă Guvernul francez, în timpul unor discuții în Camera franceză, care este tariful care se va aplica cu începere de la 1 februarie produselor italiene. Roche răspunde că va fi tariful general votat de curând.

An IV, nr. 1049, ianuarie 1, p. 1 – Filitis, C.A., *Funcționarul inferior. Orele de lucru și retribuțiunea lor*: Funcționarul inferior este supus la o muncă excesivă și este plătit foarte modest. Se lucrează uneori, la CFR de pildă, câte 15 pre pe zi. Propune ca funcționarii inferiori să se constituie în societate pentru revendicarea drepturilor lor. Se referă și la situația privilegiată a funcționarului superior.

An IV, nr. 1050, ianuarie 3, p. 1 – Dunăreanul, *1891-1892 [Încheierea de tratate comerciale cu statele din Europa centrală] (Editorial)*: Tripla alianță politică și militară trebuia completată și întărită printr-o altă alianță cu caracter economic. Germania a luat inițiativa unor convențiuni comerciale care stipulează reduceri vamale și alte facilități pentru importul și exportul produselor. Sistemul adoptat este acel al unui *liber-schimbism* limitat. Convențiile economice preconizate de Germania sunt destinate să atragă în sfera triplei alianțe și alte state mici. Este un fel de *Zollverein* al puterilor centrale care reprezintă o armă de apărare contra altor state protecționiste, ca Franța și Rusia. Se referă la progresul ideilor social-democratice în Franța și, mai ales, în Germania, în anul 1891. Curentul socialist și, în special, social-democratic a dovedit că e conștient de puterea sa. Solidaritatea muncitorilor a determinat concesiuni din partea puternicilor zilei. Se referă la *absolutismul capitalului și unirea muncii*, vede rezolvarea chestiunii sociale pe cale pașnică.

- An IV, nr. 1050, ianuarie 3, p. 1 – *Austria și România*: Discutând la Camera din Viena problema tratatelor, Gomperz a exprimat speranța că problema etalonului aur va fi reglementată în curând, apoi a arătat însemnătatea ce o prezintă reînnoirea relațiilor comerciale cu România, că problema epizootiilor va fi rezolvată.
- An IV, nr. 1050, ianuarie 3, p. 1 – [*Tratatele austriace de comerț*] (*Telegrame*): În timpul unor discuții privind tratatele de comerț, în Camera de la Viena, Kramarz combate tratatele pentru că tinerii cehi nu au simpatii pentru Tripla Alianță.
- An IV, nr. 1051, ianuarie 4, p. 1 – Un democrat, *Anul 1891 [Probleme economice]*: Anul 1891 nu este prea bogat din punct de vedere economic și social. Țăranii tot mor de foame, iar pământul făgăduit prin Legea vânzării bunurilor statului tot nu li s-a dat, deși pământul gol, fără inventarul agricol necesar, nu este de niciun folos. Cu industria se stă pe loc. Capitaliștii români nu îndrăznesc să scoată aurul din lăzi. Recolta slabă din anul trecut a avut o proastă înrăurire asupra comerțului. Toate acestea au făcut să iasă în evidență antagonismul dintre clasele sociale.
- An IV, nr. 1051, ianuarie 4, p. 1 – [*Mișcarea comercială din Germania*] (*Telegrame*): Böttischer constată că mișcarea comercială în Asia Orientală și în Austria s-a mărit în anii din urmă.
- An IV, nr. 1051, ianuarie 4, p. 1-2 – Er., *Laboratorul de terapeutică și farmacologie din Iași*: Descrie organizarea tehnico-administrativă a acestui laborator pentru prepararea virusului necesară inoculărilor.
- An IV, nr. 1051, ianuarie 4, p. 3 – [*Căile ferate române*] (*Ultime informațiuni*): În aprilie viitor va fi terminat traseul pentru legătura liniilor noastre peste hotare cu liniile austro-ungare.
- An IV, nr. 1052, ianuarie 5, p. 1 – *Alegătorii români din Ungaria*: La întrunirea alegătorilor din comitatul Temeș (Timișoara), dl Ungureanu a insistat asupra faptului că limba românească este apăsată, deoarece românii nu pot să-și creeze școli cu propriile lor mijloace. Întrunirea a delegat două persoane la Sibiu spre a afirma acolo existența nației române.
- An IV, nr. 1052, ianuarie 5, p. 1 – *Scăderea taxelor la grâne în Germania*: În Reichstag (Berlin) s-a depus un proiect privind admiterea de taxe reduse și fără certificat de origine, cu începere de la 1 februarie până la 30 aprilie a oricărui grâu străin care s-ar găsi în depozitele de tranzit sau în depozitele libere.
- An IV, nr. 1053, ianuarie 6, p. 1-2 – Mat., *Absolvenții școalelor comerciale*: Deplânge soarta celor care caută luni de zile un post după ce absolvă o școală comercială. Cere să fie folosiți acești absolvenți și angajați în posturile de contabili. Arată ce diferență mare este între salariul unui inginer abia ieșit de pe băncile școlii de poduri și șosele și salariul de început al unui absolvent de școală comercială.
- An IV, nr. 1054, ianuarie 8, p. 1 – Beldimanu, Alexandru V., *Întrunirea din Iași [Uniunea vamală]*: Este convins că, împotriva voinței țării, România va intra în Zollverein, care este o reciprocitate de concesiuni între Germania, Italia și Austro-Ungaria. Se teme de amenințătoarele cuvinte ale economistului german Liszt: "Drang nach Osten". Cere construirea de docuri și antrepozite la Iași și strămutarea atelierelor CFR din Pașcani, desființarea dărilor directe și înlocuirea lor printr-un impozit progresiv,

toate lucrările statului să fie date în executarea asociațiilor muncitorești, o lege pentru protejarea muncii, repausul duminical, oprirea muncii minorilor până la 14 ani, reglementarea muncii femeilor, asigurările sociale, o lege pentru tocmele agricole, întinderea legislației muncii la muncitorii agricoli, desființarea prestației, protecția industriei naționale, înzestrarea țăranilor cu inventar agricol.

An IV, nr. 1054, ianuarie 8, p. 3 – [*Tariful vamal elvețian*] (*Telegrame*): După o ordonanță a Guvernului federal elvețian, noul tarif vamal va intra în vigoare la 1 februarie în măsura în care tratatele cu statele vecine nu se vor opune.

An IV, nr. 1054, ianuarie 8, p. 3 – [*Program de reorganizare a finanțelor spaniole*] (*Telegrame*): Președintele Consiliului de Miniștri a declarat în Cortesuri, expunând programul său de reorganizare a finanțelor, că Guvernul spaniol va avea nevoie să facă apel la creditorii statului.

An IV, nr. 1055, ianuarie 9, p. 1 – [*Tratatele comerciale belgiene*] (*Telegrame*): Guvernul belgian a depus la Cameră un proiect de lege prin care se autorizează negocierile cu statele ale căror tratate cu Belgia expiră, cu condiția ca aceste state să acorde Belgiei beneficiul celor mai reduse tarife ale lor. Proiectul prevede că tariful minimal francez formează o bază acceptabilă pentru negocieri.

An IV, nr. 1056, ianuarie 10, p. 1 – *Tratatele de comerț*: Camera Deputaților din Viena a adoptat o rezoluție prin care se cere Guvernului să negocieze cu celelalte state pentru adoptarea bazelor uniforme ale unei statistici de comerț. Camera a adoptat, de asemenea, o rezoluție după care Guvernul austriac trebuie să favorizeze industriile care au fost păgubite de tratatele de comerț, în special industria inului. Rezoluția prin care se cere ca în negocierile cu România și Serbia Guvernul să țină seama de interesele industriei textilelor și metalelor rămâne provizoriu în suspensie, deoarece președintele Sinolka spune că se vor depune mai multe amendamente.

An IV, nr. 1057, ianuarie 11, p. 1 – *Conferința Națională de la Sibiu*: Conferința s-a deschis sub președinția lui I. Rațiu, care a arătat situația grea în care se găsesc românii din Ungaria. Se lucrează la un memoriu de mare importanță. Se aleg organele de conducere ale Partidului Național Român.

An IV, nr. 1057, ianuarie 11, p. 1-2 – F.I.G., *Bancă industrială*: Industria românească este la începutul ei. Tariful autonom cu taxe urcate pe importul mărfurilor străine constituie un sprijin pentru această industrie. Puterile centrale (Austria și Germania) stăruie ca România să fie cuprinsă în Zollverein ca să-și asigure un debușeu pentru comerțul lor. Aceasta ar însemna nimicirea industriei românești. Industria națională are nevoie nu numai de o protecție vamală, dar și de capital. Înființarea unei bănci industriale ar pune la adăpost pe industriași contra cămătarilor. Cere ca statul să ia inițiativa creării unui asemenea institut de credit în care o parte din capital să fie subscris de stat, iar cealaltă parte, repartizată pe acțiuni cumpărate de particulari.

An IV, nr. 1057, ianuarie 11, p. 2 – [*Reducerea orelor de lucru*] (*Informațiuni*): La Clubul muncitorilor a avut loc o întrunire a muncitorilor tipografi în care s-a discutat reducerea orelor de muncă. Muncitorii cer program de lucru de 9 ore pe zi. Până

acum numai 6 ateliere au introdus acest orar. În cazul în care patronii vor refuza, se va declara grevă.

- An IV, nr. 1058, ianuarie 12, p. 1 – *Austria și România*: În Camera Deputaților din Viena, dat fiind că discuția în privința negocierilor viitoare pentru tratatele de comerț cu România și Serbia a rămas în suspensie, s-a cerut să se reia imediat această discuție. S-a propus ca rezoluția să fie trimisă comisiunii vamale. Propunerea a fost aprobată.
- An IV, nr. 1058, ianuarie 12, p. 1 – *Criza financiară în Germania*: Seria crahurilor continuă. Kaiserarbeiter, o casă foarte importantă, de felul caselor Louvre sau Printemps din Paris, a fost declarată în stare de faliment.
- An IV, nr. 1058, ianuarie 12, p. 1-2 – Radu, *Organizarea învățământului profesional*: Ministerul Agriculturii, Industriei, Comerțului și Domeniilor a dat la iveală o broșură intitulată: “Proiect de lege pentru organizarea învățământului profesional”. Deplânge faptul că această broșură nu a suscitat discuții, deși problema este vitală. Problema centrală este formulată în sensul apartenenței acestui învățământ. Să fie lăsat în seama Ministerului Instrucției Publice sau în seama ministerelor de specialitate? Autorul articolului se pronunță pentru angajarea unui învățământ profesional în cadrul ministerului de specialitate.
- An IV, nr. 1059, ianuarie 13, p. 1 – *De peste munți [Problema românilor din Transilvania]*: Într-o serie de articole, lordul Edmund Fitzmaurice se ocupă de problema Ardealului și arată că maghiarii duc o politică de “violență sălbatecă” față de români. Această atitudine a maghiarilor va provoca tulburări.
- An IV, nr. 1060, ianuarie 14, p. 1 – *Franța și Elveția*: Dificultățile ce le întâmpină negocierile comerciale dintre Franța și Elveția vor fi aplanate în urma declarației Guvernului francez că Franța este gata să reexamineze unele puncte din tariful minim francez. Elveția va acorda Franței, de la 1 februarie, avantajele tarifului minimal elvețiano-german. Un regim similar se va stabili între Franța și Belgia. Olanda concede statu-quo în schimbul tarifului minim francez.
- An IV, nr. 1060, ianuarie 14, p. 1 – Radu, *Organizarea învățământului profesional*: Învățământul profesional trebuie să aibă cadrele didactice proprii. Face distincția între învățământul profesional și cel de cultură generală și constată că aceste două categorii de învățământ nu au în comun decât învățământul primar (primele 4 clase). Copiii din învățământul profesional trebuie deprinși astfel încât la 19-20 de ani să poată fi folosiți în industrie, comerț sau agricultură. Menționând principiile proiectului de lege, aduse în discuția Parlamentului, susține că învățământul profesional trebuie să aibă numai două grade: inferior și superior, și nu împărțit în învățământul primar, liceal și universitar.
- An IV, nr. 1061, ianuarie 15, p. 1 – *Tratatele de comerț*: Camera belgiană a început discuția tratatelor de comerț cu Germania și Austro-Ungaria. S-a afirmat că Franța, prin acțiunile sale prohibitive, a silit Belgia să se apropie de celelalte țări.
- An IV, nr. 1061, ianuarie 15, p. 1 – *Nemții și noi*: Într-o informație din Viena se arată că, în cursul discuției tratatelor de comerț la Camera Seniorilor (Senatul), s-a recomandat Guvernului de a ține bine seama, în caz de negocieri cu România, de interesele

micilor cultivatori austrieci și, mai cu seamă, de a fi inflexibili în privința vitelor până nu se va obține o garanție completă contra epizootiei.

An IV, nr. 1061, ianuarie 15, p. 1 – *Francezii și noi: "Temps"* afirmă că România a cerut beneficiul tarifului minimal francez. Trebuie însă examinat dacă și România acordă Franței un tratament destul de avantajos. Până la 16 februarie, când Parlamentul francez va hotărî asupra ratificării noului tratat, va trebui să se aplice produselor românești tariful vamal general.

An IV, nr. 1062, ianuarie 16, p. 1 – *Greva lucrătorilor tipografi*: Greva începută alaltăieri a sporit și continuă și azi. Unele ziare au ieșit pe pagini șapirografiate, iar altele pe câte o singură pagină de tipar. Conducerea ziarului "Timpul" a cerut "Monitorului Oficial" să le împrumute lucrători, dar lucrătorii au refuzat să lucreze la "Timpul". Lucrătorii în grevă au primit ajutoare de la lucrătorii care sunt în lucru (cei de la Imprimeria Statului). Până la urmă, scopul grevei a fost atins, deoarece s-au acordat 9 ore de lucru la cele mai multe tipografii.

An IV, nr. 1062, ianuarie 16, p. 1-2 – Radu, *Organizarea învățământului profesional*: Examinează proiectul de lege pentru organizarea învățământului profesional. Critică faptul că proiectul menține toate principiile învățământului de cultură generală. Propune să se înființeze un Consiliu General al Școlilor dependent de Ministerul Comerțului, care să pregătească programele. Se ocupă de dispozițiile de ordin disciplinar pentru corpul didactic. Cere dispoziții prohibitive pentru primirea elevilor străini.

An IV, nr. 1063, ianuarie 17, p. 1-2 – F., *Să fim atenți!*: Germania ia măsuri să silească România să intre în Zollverein (uniunea vamală). O telegramă a agenției Havas afirmă că Guvernul german a cerut celui belgian să-i comunice cantitatea de mărfuri străine pe care le are, deoarece, după un anumit termen, ele nu vor mai putea fi importate în Germania. Or, agricultorii români exportă o mare cantitate de cereale în Anvers. Aceste produse pot trece apoi în Germania. Cu această nouă măsură, Germania urmărește să silească, astfel, România să intre în uniunea vamală, deoarece numai așa România și-ar putea păstra marea piață de desfacere din Anvers.

An IV, nr. 1063, ianuarie 17, p. 2 – [*Greva lucrătorilor tipografi*] (*Informațiuni*): Continuă greva lucrătorilor tipografi la tipografiile care nu au acordat durata de 9 ore a zilei de lucru. "Timpul", grație lucrătorilor de la "Monitorul Oficial", a putut apărea în formatul obișnuit.

An IV, nr. 1063, ianuarie 17, p. 3 – [*Greva lucrătorilor tipografi*] (*Ultime informațiuni*): Greva lucrătorilor tipografi continuă. Patru tipografii au refuzat să le acorde regimul de 9 ore pe zi. Lucrătorii din aceste ateliere au renunțat la ajutorul bănesc ce li s-a oferit de tovarășii lor. Așa că aproape toți banii adunați pentru grevă au rămas intacti. Numărul aproximativ al greviștilor se ridică la 120. O parte din patroni au cedat. Ziarul "Timpul" s-a tipărit cu elevii-tipografi de la "Monitorul Oficial".

An IV, nr. 1064, ianuarie 18, p. 3 – [*Greva lucrătorilor tipografi*] (*Ultime informațiuni*): Greva continuă. Poliția a arestat câțiva lucrători denunțați că ar fi instigatori. Ajutoarele primite de greviști se ridică la peste două mii de lei. Greviștii au trimis la frontieră câțiva delegați spre a opri pe lucrătorii străini care ar încerca să vină în țară.

Greviștii speră că niciun lucrător străin nu va primi să vină în țară din spirit de solidaritate.

An IV, nr. 1065, ianuarie 19, p. 1 – [Tariful vamal] (Telegrame): Senatul italian a adoptat tratatele de comerț cu Germania și Austro-Ungaria. Ministrul de finanțe declară că nu poate să accepte reducerea taxelor asupra grâului.

An IV, nr. 1065, ianuarie 19, p. 2 – [Greva lucrătorilor tipografi] (Informațiuni): Greva continuă. Proprietarii continuă să le refuze 9 ore de lucru pe zi. Pe de altă parte, lucrătorii primesc mereu aprobare de la alte bresle de lucrători din capitală și din provincie. Pe lângă aceasta, o mare parte dintre greviști s-au angajat în tipografiile în care se lucrează numai 9 ore pe zi.

An IV, nr. 1066, ianuarie 20, p. 1 – Neagu, Săptămâna [Greva lucrătorilor tipografi]: Greva lucrătorilor tipografi a făcut ca unele ziare să apară într-o singură foaie. Se crede că greva va continua până când se va obține ziua de lucru de 9 ore.

An IV, nr. 1066, ianuarie 20, p. 1 – Neagu, Săptămâna [Problema românilor din Transilvania]: Conferința națională a delegaților alegătorilor români din Transilvania s-a întrunit la Sibiu și a constatat starea precară a poporului român. Conferința condamnă egocentrismul maladiv al ungarilor. Românii sunt puși în afară de lupta normală pe teren politic. Conferința a decis să fie supus împăratului Austriei un memoriu.

An IV, nr. 1066, ianuarie 20, p. 1 – Argus, Creditele agricole: Subliniază rolul instituției de credit agricol spre a scăpa pe agricultori din "ghiara" cămătarilor. Critică spiritul partizan în care este condusă instituția, precum și nivelul scăzut, din punct de vedere profesional, al personalului.

An IV, nr. 1066, ianuarie 20, p. 1-2 – Marcu, V., Starea de cultură a țăranului: A favoriza cultura claselor de sus și a neglija cultura maselor înseamnă a lucra contra statului. Arată nivelul cu totul scăzut în care se prezintă școala la sate și lipsa de preocupare a guvernelor. Atrage atenția asupra consecințelor grave la care poate da naștere o asemenea atitudine de nepăsare și de protejare a unei singure clase sociale, clasa conducătoare, în dauna maselor.

An IV, nr. 1067, ianuarie 21, p. 1-2 – Radu, Organizarea învățământului profesional: Examinează capitolul despre școlile de comerț și finanțe din proiectul de lege pentru organizarea învățământului profesional. Nu este de acord cu împărțirea acestor școli în inferioare și superioare, ca și cum ar fi vorba de școli de meserii. Citează lucrarea lui Eugène Leautey intitulată *L'enseignement de commerce en France et dans le monde entier*. Cere asimilarea învățământului comercial cu învățământul real. Analizează apoi problema plasării absolvenților.

An IV, nr. 1068, ianuarie 22, p. 1 – Beldiman, Alex. V., A 2-a întrunire din Iași [Probleme sociale]: În polemică cu socialistul I. Nădejde, care declarase că se inspiră de la Engels și că, în consecință, este în aceeași măsură contra monarhiei și contra republicii burgheze, Al. Beldiman citează din *Origina familiei, a proprietății private și a statului* de Fr. Engels spre a demonstra că Engels este pentru republica democratică. Al. Beldiman combate monarhia și socotește că socialismul reprezintă o energică protestare a asupriților contra asupritorilor și a exploatatorilor. Propune o lege care să împiedice pe evrei și pe toți străinii de a arenda moșii și a domiciliu în

comunele rurale și o lege care să împiedice pe evrei să facă negoț cu băuturi spirtoase. Mai cere ca statul român să nu intre în Zollverein, să construiască docuri și antrepozite, să reducă impozitul funciar de la 6% la 3%.

An IV, nr. 1068, ianuarie 22, p. 2 – *[Tarifele vamale în Franța] (Telegrame)*: O circulară adresată tuturor birourilor de vamă franceze enumeră toate țările care se bucură de beneficiul tarifului minimal. Produsele acestor țări vor fi tratate după tariful minim dacă sunt importate direct sau pe drumul unei țări care se bucură de acest tarif.

An IV, nr. 1068, ianuarie 22, p. 3 – *Greva lucrătorilor tipografi*: Constată că au fost luate o serie de măsuri sanitare, de ordin strict publicitar, în tipografii. Este vorba de niște afișe cuprinzând recomandări interesând igiena lucrătorilor. Ordonanța tace în ceea ce privește reglementarea orelor de muncă. Greva lucrătorilor tipografi continuă.

An IV, nr. 1068, ianuarie 22, p. 3 – *[Expoziții internaționale] (Ultime informațiuni)*: Guvernul bulgar a intervenit pe lângă Guvernul român pentru a-l invita să participe la expoziția agricolă și industrială ce se deschide la Rusciuk în luna august.

An IV, nr. 1069, ianuarie 23, p. 1 – *Greva lucrătorilor tipografi*: Greva este pe sfârșite. Din cei 150 de greviști nu mai sunt în grevă decât vreo 35. Ceilalți s-au angajat la stat sau în atelierele în care se lucrează 9 ore. Se arată că păgubașii nu sunt greviștii, ci patronii care au pierdut din pricina stagnării lucrului, au pierdut clientela și muncitorii angajați de multă vreme. Unul dintre acești patroni a chemat în judecată pe Josef Göbl "Gutenberg" și i-a cerut 35.000 lei despăgubiri civile pentru că ar fi provocat greva.

An IV, nr. 1069, ianuarie 23, p. 1 – *Populația țării*: După ultima statistică, raportul nașterilor dă pentru comunele urbane un procent de 39,4‰, iar pentru comunele rurale 38,4‰, iar mortalitatea pentru populația urbană 33,8‰, iar pentru populația rurală 24,8‰. Se obiectează că nu se dau cifre pentru pelagră care reprezintă un adevărat flagel pentru populația rurală. Raportul dintre populația rurală și cea urbană: 826.318 suflete la oraș, 4.710.066 la țară.

An IV, nr. 1070, ianuarie 24, p. 1 – *Dunăreanul, Alarma [Uniunea vamală germano-austro-italiană]*: Ziarele germane și austriece se ocupă insistent de Zollverein și de eventualitatea includerii României în această uniune. Arată că o asemenea includere ar însemna o lovitură de moarte dată orașelor dunărene. Explică în ce ar consta această lovitură. Cere Guvernului să solicite Germaniei ca exportul românesc de cereale să se bucure de aceleași scăderi de tarif ca și produsele similare austriece. Recomandă să se recurgă la represalii lovind cu taxe mari produsele germane importate. România a vândut Germaniei produse în valoare de 10.000 lei și a cumpărat mărfuri de aproape 110.000.000 lei. Balanță comercială catastrofală...

An IV, nr. 1070, ianuarie 24, p. 1 (reprodus din "Drapelul" Iași) – X., *Uniunea vamală*: Arată motivele pentru care se opune intrării României în uniunea vamală germano-austriacă-italiană. Dacă România ar intra în Zollverein, grânele românești ar fi lovite de o taxă vamală mai mică, dar și produsele germane, austriece și italiene ar fi supuse la o taxă de import mai mică, ceea ce ar duce la nimicirea industriei naționale. Agricultură românească ar fi și ea lovită, deoarece piața ei de desfacere, cea mai mare, este Anglia. Or, aceasta ar însemna ca produsele importate de Anglia

să fie supuse la taxe vamale dictate de uniunea vamală. În situația actuală tariful vamal autonom este preferabil.

- An IV, nr. 1071, ianuarie 25, p. 3 – [*Greva lucrătorilor tipografi*] (*Ultime informațiuni*): Mai multe federațiuni de lucrători tipografi din străinătate, printre care cele belgiene, franceze și elvețiene, au trimis câte o adresă prin care cer lămuriri comitetului lucrătorilor greviști spre a le trimite ajutoare bănești.
- An IV, nr. 1072, ianuarie 26, p. 1 – Scipio, *Manifestul guvernului* [*Problema țărănească*]: Se afirmă că Legea tocmelilor agricole va căuta să armonizeze interesele marii proprietăți cu buna stare a muncitorilor de pământ, deoarece marea și mica proprietate nu constituie decât una. Or, interesele marii proprietăți sunt potrivnice muncitorilor agricoli. Referindu-se la armonia dintre diferitele pături sociale, amintește de Bastiat.
- An IV, nr. 1072, ianuarie 26, p. 1 – *Teroarea ungurească*: Poliția ungurească a efectuat numeroase percheziții în casele mai multor studenți care au semnat replica la memoriul studenților maghiari. Se așteaptă ca poliția maghiară să întetească măsurile de represiune contra studenților români din Transilvania.
- An IV, nr. 1073, ianuarie 27, p. 1 – Neagu, *Săptămâna* [*Războiul vamal dintre Spania și Franța*]: Acest război amenință să izbucnească. Negocierile pe baza tarifului minimal francez nu au dus la înțelegere, fiindcă acest tarif este prohibitiv pentru multe produse spaniole și în special pentru vinuri, principala producțiune spaniolă. Pe baza acestui tarif, Franța nu s-a înțeles decât cu Suedia și Norvegia, țări prea puțin importante pentru exportul francez.
- An IV, nr. 1074, ianuarie 28, p. 1 – *Societatea de navigațiune austriacă*: În Camera Deputaților din Viena s-a depus proiectul de lege pentru acordarea unei subvenții acestei societăți. Statul nu poate răscumpăra societatea, a declarat ministrul de Comerț. Motive politice și comerciale impun menținerea pavilionului austriac pe Dunărea de jos spre a lupta contra concurenței României și a Serbiei care favorizează propriile lor pavilioane naționale.
- An IV, nr. 1074, ianuarie 28, p. 2 – Roman, Ioan N., *Discursul d-lui Ioan N. Roman* [*Probleme social-economice*]: Arată că Partidele Liberal, Conservator și Liberal-Democrat din Iași au redactat, ca să flateze pe ieșeni, un program așa-zis moldovenesc cu 49 de puncte, dintre care: navigabilitatea Prutului, navigabilitatea Siretului, canalizarea Bahluiului, a Jijiei, construcții de căi ferate etc. și relevă enormitatea acestui program demagogic. Combate regionalismul politic.
- An IV, nr. 1075, ianuarie 29, p. 2 – *Petru Suci*: Cu ocazia morții lui Petru Suci este prezentată biografia sa. Se remarcă participarea la mișcarea contra străinilor la 1866. În același an este membru în Constituantă. Reprezentant în Parlament în mai multe legislații. Apărător al principiilor filosofice ale prietenului și coluptătorului său Barnuț pentru cauza românilor din Transilvania.
- An IV, nr. 1076, ianuarie 30, p. 2 – Ionescu, Gion, *Biografia lui C.A. Rosetti*: Se anunță apariția nr. 10, anul IV, al publicației “*Revista Nouă*”. Din cuprins: C.A. Rosetti, biografie de Ionescu-Gion.

- An IV, nr. 1077, ianuarie 31, p. 1 – Radu, *Organizarea învățământului profesional*: Se ocupă de școlile de comerț și finanțe, de necesitatea de a crea chiar un învățământ universitar cu acest profil. Analizează programa analitică a școlilor de comerț și finanțe. Vorbește apoi de necesitatea ca elevii să facă practică în instituțiile comerciale și financiare particulare și de stat.
- An IV, nr. 1077, ianuarie 31, p. 1 – Radu, *Organizarea învățământului profesional. Școlile de comerț și finanțe*: Arată că Staicovici precizează în ziarul "Timpul" că școlile acestea au un titlu prea pompos, că aceste școli ar trebui împărțite în școli inferioare de 5 ani și școli superioare de 2 ani, nu de 4 ani și de 3 ani ca în proiectul de lege și că materiile de predat ar trebui să fie *mai speciale*. Combate această părere: titulatura nu e pompoasă, materiile speciale trebuie bine precizate și să privească viața practică a comerțului și finanțelor. Cere crearea unor catedre de *mărfuri*.
- An V, nr. 1078, februarie 1, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *Angajamentele luate de Al. Beldiman (față de alegători)*: Făgăduiește: să nu voteze intrarea României în Zollvereinul austro-ungar până când nu va da garanții pentru protejarea agriculturii și industriei naționale, să nu voteze pentru intrarea României în Tripla Alianță până când nu ni se va garanta integritatea teritoriului țării. Făgăduiește să lupte pentru orașul Iași în sensul de a se construi docuri și antrepozite, de a se muta atelierele CFR din Pașcani, de a se reduce impozitul funciar de la 6 la 3%.
- An V, nr. 1078, februarie 1, p. 2 – *Nemții față de noi*: Deputații polonezi, după ce au examinat în Camera Deputaților din Viena petițiunile măcelarilor din Lemberg și Cracovia care cer deschiderea graniței spre România spre a face să scadă prețul cărnii, au decis că ei nu vor recomanda aceste petițiuni, deoarece România nu a manifestat până acum nicio dorință de a intra în negocieri cu Austro-Ungaria.
- An V, nr. 1078, februarie 1, p. 2 – E.D. (Dioghenide, Ed.), *Au decedat [Programul social-economic al junimiștilor]*: Constată că gruparea junimistă (P.P. Carp-T. Maiorescu) a încetat de a mai exista. Analizează programul junimist din 1888 ca să conchidă că nu s-a realizat nimic din acest program. Astfel, Legea vânzării bunurilor statului nu mai face obiectul noului program din 1892 al Partidului Conservator în care s-a înregimentat gruparea junimistă. Se vorbește acum în mod vag de Legea creditelor agricole și de Legea tocmelilor agricole. În 1888 junimiștii vorbeau de asocierea meseriașilor și despre asigurările sociale meșteșugărești. În 1891 se vorbește vag de o lege asupra condițiilor meseriașilor.
- An V, nr. 1078, februarie 1, p. 2 – *Muncitorii din Ilfov*: Partidul Muncitorilor din Ilfov va lua parte la alegeri. În programul partidului sunt înscrise următoarele puncte: votul universal, o largă autonomie comunală, desființarea armatei permanente, înarmarea poporului, electivitatea în toate funcțiile publice, exproprierea totală a pământurilor și trecerea pământului în proprietatea țăranilor, reglarea raporturilor dintre țărani și proprietari, reducerea orelor de muncă, fixarea minimumului de salarii, impozitul progresiv, instrucția gratuită, cărți și haine gratuite pentru elevi.
- An V, nr. 1079, februarie 2, p. 1-2 – Ventura, Gr., *Întrunirea publică a d-lui Gr. Ventura în sala Alcazar [Probleme social-economice]*: Vorbește de Zollverein. România va putea intra în Zollverein, dar cu anumite condiții, altfel Zollverein-ul ar putea antrena o adevărată catastrofă pentru economia românească. Exportul de vite și cereale

trebuie să beneficieze de aceleași reduceri de taxe vamale ca și produsele austro-ungare. Germania a importat din România produse în valoare de lei 12.605.443 și au introdus în România mărfuri în valoare de lei 109.252.061. Cere acordarea de porto-franco.

An V, nr. 1079, februarie 2, p. 2 – *Vapoarele austriace*: Camera Deputaților din Viena a adoptat convenția cu societatea austriacă de navigație pe Dunăre. Societatea se angajează în timpul duratei convenției să nu renunțe în favoarea vreunui stat riveran la dreptul de a stabili ea însăși taxele sale la regulamentul său de exploatare și de a nu admite nicio restricție acestor drepturi.

An V, nr. 1080, februarie 3, p. 2 – E.D. (Dioghenide, Ed.), *Opera prințului Gr. Sturza [Porbleme de doctrină socialistă]*: Gr. Sturdza a publicat un volum sub titlul *Cele din urmă patru capitole din legile fundamentale ale Universului*. E.D. califică opera lui Sturdza drept metafizică și fantastică. Atrage atenția lui Gr. Sturdza asupra materialismului istoric al lui Marx, Engels și Morgan. Citează pe Lafargue. Erorile lui Gr. Sturdza vin din ignorarea acestei legi.

An V, nr. 1081, februarie 4, p. 2 – *Repausul de Duminică*: La Paris a avut loc o adunare în care s-a discutat această problemă. A luat cuvântul Léon Say, economist, care preconizează folosirea timpului liber. Preotul Premier este acela care pune în lumină principiile economistului Léon Say care susține repausul din punct de vedere biologic. Excesul de muncă sleiește puterile de muncă ale muncitorului și diminuează randamentul.

An V, nr. 1081, februarie 4, p. 2 – Radu, *Organizarea învoățământului profesional*: Observă că o bună parte din populația școlară a școlilor profesionale este străină. Comerțul este în mâini străine. Cere să se întreprindă o acțiune de antrenare a copiilor de români către școlile de comerț. Propune organizarea de internate pe lângă aceste școli.

An V, nr. 1084, februarie 7, p. 2 – De la Hotin, *Românii basarabeni*: Relevă că s-a înființat Societatea Românilor Basarabeni, sub președinția lui B.P. Hasdeu. Scopul societății este de a crea o casă de ajutor în folosul elevilor și studenților basarabeni care învață în România, de a îngriji de cultura basarabenilor și de a înființa o bibliotecă.

An V, nr. 1086, februarie 9, p. 1 – *Reforma impozitelor în Austria*: Ministrul de finanțe a depus la cameră proiectul său de reformă a impozitelor. Impozitele actuale asupra meseriilor și veniturilor vor fi înlocuite printr-un impozit asupra meseriilor, un impozit asupra salariilor, un impozit asupra rentei. Impozitul personal și excedentele veniturilor se vor întrebuița după doi ani împliniți, să ușureze impozitul funciar și acela asupra clădirilor. Impozitele asupra meseriilor și rentei se vor percepe numai asupra veniturilor care nu vor fi lovite și de alte impozite.

An V, nr. 1086, februarie 9, p. 2 – *[Problema gazului în Capitală] (Informațiuni)*: Compania Gazului din capitală a propus primăriei să-i acorde încă pe douăzeci de ani concesiunea iluminatului și, în schimb, compania să instaleze încă zece mii de metri de conducte prin părțile orașului care acum sunt luminate cu petrol; de asemenea, Compania Gazului a propus ca pentru tot timpul concesiunii să scadă, pe viitor, prețul gazului cu 15%.

- An V, nr. 1087, februarie 10, p. 1 – *Repausul de Duminică*: Societatea Agricultorilor din Franța consideră că o zi de odihnă pe săptămână este necesară atât pentru muncitorii de la sate, cât și pentru muncitorii de la orașe (în Franța s-a constituit și o Ligă pentru repausul duminical). Se arată că problema repausului duminical a fost adusă în discuție la ședința Societății Agricultorilor din Franța de către Léon Say.
- An V, nr. 1087, februarie 10, p. 3 – [*Repausul duminical*] (*Ultimele informațiuni*): Clubul “Binele public” a organizat o conferință asupra repausului duminical, considerațiuni economice și sociale. Clubul “Binele public” se transformă în club economico-social, unde se vor trata chestiuni economice. Em. Protopopescu Pache anunță retragerea sa din comitetele politice și părăsirea terenului politicii militante.
- An V, nr. 1088, februarie 11, p. 3 – [*Vînzarea bunurilor statului*] (*Ultimele informațiuni*): Unul din primele proiecte de lege care se va propune de către Guvern noilor Corpuri Legiuitoare va fi o modificare a Legii vânzării bunurilor statului. Modificarea va fi făcută spre a înlesni sătenilor mijloacele să dobândească pământuri. Totodată, proiectul de lege va cuprinde dispoziții menite a crea un fel de aristocrație rurală prin înființarea loturilor de 25 hectare.
- An V, nr. 1089, februarie 12, p. 3 – [*Societatea Mecanicilor agricoli*] (*Informațiuni*): Se anunță înființarea Societății Mecanicilor agricoli. Sunt anunțați proprietarii și arendașii de moșii care au nevoie de mecanici să se adreseze societății în Str. Minotaurului nr. 29.
- An V, nr. 1090, februarie 13, p. 3 – [*Asistența medicală a muncitorilor*] (*Ultimele informațiuni*): Lucrătorilor de la fortul Domnești li se reține regulat din salarii pentru medicamente și întreținere în caz de boli. Cu toate acestea ei sunt lipsiți de asistență medicală. Muncitorii bolnavi sunt respinși de spitale. Din cauza aceasta mulți dintre ei mor cu zile.
- An V, nr. 1091, februarie 14, p. 1 – [*Construirea unei fabrici*] (*Informațiuni*): O casă din străinătate va construi în Galați o fabrică pentru articole de tablă de fier galvanizată. Mașinăriile vor sosi îndată după ce navigația va fi deschisă. Se zice că mai mulți români vor lua parte la constituirea acestei societăți.
- An V, nr. 1091, februarie 14, p. 2 – B., *Școalele comerciale și străinii*: Din cercetarea cauzelor care fac ca elementul preponderent în școlile comerciale să fie cel străin, reiese că funcționarismul (exodul spre funcțiile publice), starea proastă a absolvenților acestor școli și întocmirea programului de învățământ (lipsa de atenție ce se acordă limbilor străine) duce la compromiterea acestui învățământ. Cere înființarea de internate pe lângă aceste școli.
- An V, nr. 1093, februarie 16, p. 3 – *Austria și România*: Ziarele din Budapesta critică măsura luată de Guvernul român de a interzice intrarea vitelor din Austro-Ungaria. În realitate, această măsură este de ordin epizootic, căci după înseși buletinele veterinare austro-ungare, epizootia există în acea țară. Nu există deci niciun motiv să se interzică tranzitul cărnii proaspete din România, deoarece în România nu există epizootie.
- An V, nr. 1095, februarie 18, p. 1 – *Etalonul în Austria*: Ministrul de finanțe a convocat o comisie de 35 de persoane spre a discuta problema monetară. Ordinea de zi

cuprinde 5 puncte: adoptarea etalonului aur, circulația bonurilor de tezaur, fixarea raportului dintre florinul actual și aur, unitatea monetară de ales și, în cazul în care s-ar adopta etalonul aur, în ce proporție se va admite circulația argintului.

An V, nr. 1095, februarie 18, p. 3 – *[Operațiunile Băncii Naționale] (Ultimele informațiuni)*: Din darea de seamă a Consiliului de Administrație al Băncii Naționale, rezultă că beneficiile nete ale operațiunilor ei pe 1891 sunt de 3.155.114,12 lei. Acționarii vor încasa un dividend de 6% și un alt dividend de 58,45 lei de fiecare acțiune. Fondul de rezervă ajungând la suna prevăzută în statute, beneficiile acestui fond nu se vor mai capitaliza, ci se vor distribui ca dividend acționarilor.

An V, nr. 1097, februarie 20, p. 2 – *Temporibus, Școalele comerciale și străinii*: Afirmă că marea majoritate a elevilor din școlile comerciale sunt român creștini, că nu funcționarismul constituie o cauză a decăderii acestei școli, deoarece faptul că mulți elevi părăsesc școala înainte de absolvirea ei se datorește mizeriei și că înființarea internatelor pe lângă școlile comerciale ar crea noi sarcini pentru stat.

An V, nr. 1102, februarie 25, p. 2 – *Delavrancia Barbu Ștefănescu, Țăranul Român (Conferințele Ateneului)*: Descrie starea de mizerie a țăranului care este insuficient hrănit. Țăranul este tratat cu asprime. Pentru munca lui este prost plătit. După ce arată cum clasa țărănească piere, face apel la tinerime să întreprindă o luptă pentru scăparea din ghearele mizeriei.

An V, nr. 1102, februarie 25, p. 2 – *Noi și ungarilor*: O circulară a Ministerului Agriculturii din Budapesta constată că Guvernul român a oprit importul în România al rumegetoarelor și al materiilor animale din cauza aftei și a bolii de copită ce s-au declarat în câteva localități din Ungaria. Importul de furajere este, de asemenea, interzis, afară de importul fânului din Transilvania destinat trebuințelor armatei și care va putea intra în România în orice condiții.

An V, nr. 1103, februarie 26, p. 1 – A.V.B. (Beldiman, Al.), *Un răspuns Telegrafului român [Lovitura de stat de la 2 mai 1864]*: Este vorba de instaurarea regimului personal al domnitorului Al.I. Cuza și A.V.B. încearcă să desprindă contribuția conservatorilor la acest act. Această lovitură de stat a fost lovitură de moarte dată clasei privilegiate pe care a reprezentat-o și o reprezintă Partidul Conservator. Cuza-Vodă a fost răsturnat de această clasă privilegiată.

An V, nr. 1103, februarie 26, p. 1-2 – E.D. (Dioghenide, Ed.), *Un rătăcit [Barbu Ștefănescu-Delavrancia]*: Delavrancea a descris, pregnant, starea de mizerie a țăranului român într-o conferință ținută acum 5 ani. El cerea lumii politice românești să nu nesocotească pe țăran, făcând un cald apel la tinerime. Ce caută atunci Delavrancea la național-liberali? El trebuie să vină în rândurile democrației românești.

An V, nr. 1104, februarie 27, p. 1-2 – B., *Școalele comerciale și străinii*: Se plânge că străinii nu au monopolizat numai comerțul, dar și școlile comerciale. Arată cu cifre că marea majoritate a absolvenților școlilor de comerț sunt străini.

An V, nr. 1104, februarie 27, p. 1-2 – *[Societatea de Tramvae București] (Informațiuni)*: Noua societate de tramvae a cerut Primăriei Capitalei autorizația de a instala tuburi electrice aeriene în loc de tuburi subterane pentru tramvaiul electric care va fi pus în lucrare în curând.

- An V, nr. 1106, februarie 29, p. 2-3 – [*Creșterea gândacilor de mătase*] (*Informațiuni*): Ministerul domeniilor va împărți în primăvara aceasta sămânța de gândaci de mătase locuitorilor care ar dori să se ocupe cu cultura gândacilor. Ministerul, având 2 mii de grame de sămânță la îndemână acum și până să-i mai sosească, va împărți gratis sămânța pe care o are aceluia care vor adresa o cerere Ministerului Agriculturii și Domeniilor.
- An V, nr. 1107, martie 1, p. 2 – F.I.G., *Legea tocmelelor agricole*: Cauza principală a sărăciei țaranului român este exploatarea sălbatică a arendașului de pământ. Multe din moșiile care au făcut obiectul licitației au fost arendate cu prețuri duble și triple. Cere ca Guvernul să depună la Biroul Camerelor o lege a tocmelelor agricole care să ocrotească pe țaran. Observă că mesajul țaranului ne amintește de Legea tocmelelor agricole. Descrie mizeria fiziologică a țaranului. Vânzarea moșiilor statului la țărani este un remediu trecător.
- An V, nr. 1107, martie 1, p. 3 – [*Frecvența falimentelor*] (*Ultimele informațiuni*): Deoarece falimentele frauduloase au ajuns foarte numeroase pe piața Bucureștilor, precum și în țară, se va depune la Biroul Camerelor un proiect de lege pentru reforma actualei legi a falimentelor.
- An V, nr. 1108, martie 2, p. 1 – Neagu, *Săptămâna* [*Starea de mizerie a poporului*]: Foametea prezisă de Engels se întinde. În Rusia, foametea este aprigă. Birocrații s-au înțeles cu negustorii de cereale. În Berlin, muncitorii fără lucru au făcut manifestații cerând lucru și pâine. În Italia, Guvernul a început să ridice construcții spre a da de lucru populației muritoare de foame. În Viena, mulțimea manifestă pe străzi strigând: Pâine! O statistică arată că din 100 de manifestanți, 16 sunt patroni meseriași, 41 calfe de meseriași, deci 57% aparțin micii industrii. “Legile economice materialiste sunt fără îndurare.” Se anunță arestarea contelui Leon Tolstoi, din ordinul țarului, la moșia sa Iasnaia Poliana. Cărțile sale sunt confiscate și oprite de a fi citite în Rusia. În special, povestea lui Ivan Tontul în care este zugrăvită mizeria poporului este oprită cu desăvârșire.
- An V, nr. 1108, martie 2, p. 1 – Radu, B.J., *Statul față cu aplicațiunile muncii naționale: Introducere (Cestiuni economice)*: Pune un accent deosebit pe economia politică. Se întreabă dacă există o economie a națiunilor. Citează pe Maurice Block, *Le progrès de la science économique*, pe Villey, *Traité élémentaire d'économie politique*, și pe P. Leroy Beaulieu, *Essais sur la repartition des richesses*, spre a sublinia importanța acestei științe. Enumeră școlile în care s-a împărțit economia politică: ortodocși, catolici, socialiști, socialiști de catedră, anarhiști etc. Citează pe Adam Smith, J.B. Say, Malthus și Ricardo. Conchide că există o economie a popoarelor cu știință. Se referă la lucrarea sa, *Principii de Economie politică*, cap. “Intervențiunea statului”. Dezvoltă problema pusă în lucrarea amintită. De asemenea, se referă la întemeierea la București a unei societăți de economie politică și la P.S. Aurelian, membru al acestei societăți. Face aprecieri asupra lucrării lui P.S. Aurelian: Economia națională și asupra principiilor radicalului Panu, “om format în ale economiei politice”. Se referă la necesitatea și importanța studiului economiei politice în țara noastră, idee susținută și de Prof. Leonardescu. Amintește în textul articolului și de Courcelle Seneuil care împarte cursul său în: Plutologie – economie politică teoretică și

Ergonomie – economie politică aplicată sau arte. Susține dreptul economiei naționale de a fi tratată ca știință și nu de a fi considerată ca artă.

An V, nr. 1109, martie 3, p. 1-2 – Radu, B.J., *Statul față cu aplicațiunile muncii naționale (Cestiuni economice)*: Analizează necesitatea intervenției statului în raporturile economice. Arată că Jules Simon preconiza ca statul să nu intervină în aceste relații. Ajunge la concluzia că învățămintele istoriei au impus ca o necesitate inexorabilă această intervenție. *Laissez faire, laissez passer* a fost depășit. Istoria economică a celui mai liberal stat, Anglia, este un șir de intervențiuni. Analizează doctrina școlii liberale. Citează pe Paul Cauwès, *Précis du cours d'économie politique*, care afirmă că doctrina liberală este un nihilism guvernamental. Citează pe G. de Molinari, adept al școlii liberale. Analizează apoi școala socialistă care constituie extrema față de școala liberală și preconizează o întindere maximă a intervenției statului. Între aceste două doctrine extreme se situează o serie de școli. B.J. Radu se pronunță pentru un intervenționism temperat. Își pune întrebarea dacă statul poate fi fabricant, negustor, bancher, dacă statul trebuie să intervină pentru o mai justă repartițiune între patron și muncitor. Citează pe Villey, Jourdan, Beaulieu, Emile de Lavelay, V. Duruy. Se referă în text la lucrările acestora.

An V, nr. 1110, martie 4, p. 1 – *Greva minerilor englezi*: Numărul minerilor greviști depășește cifra de 300.000. Nu se lucrează decât în 3 districte. Multe branșe de industrie din nord sunt paralizate din cauza lipsei de cărbuni. Dacă greva continuă încă o săptămână, olăriile din nord vor trebui să închidă porțile și 50.000 de olari vor fi lipsiți de pâine.

An V, nr. 1111, martie 5, p. 1-2 – Routier Gaston, *Wilhelm Liebknecht și tulburările din Berlin (reprodus din "Le Figaro")*: Descrie o întâlnire cu W. Liebknecht care, răspunzând unor întrebări, arată acțiunea deputaților socialiști în Reichstag. Precizează că ei, socialiștii, vor rămâne pe terenul legalității. Subliniază faptul că Guvernul atâță pasiunile patriotarde. Preconizează formarea Statelor Unite ale Europei și împăcarea cu Franța prin reglementarea imediată a problemei Alsaciei și Lorenei.

An V, nr. 1111, martie 5, p. 3 – *[Probleme de navigație] (Ultimele informațiuni)*: Camera de Comerț din Galați a făcut Guvernului o propunere de a înființa în acel port o fabrică de șleपुरi, remorhere și vapoare, fiindcă Dunărea, fiind mare la Galați, este un avantaj pentru asemenea șantiere navale și pentru că se poate efectua mai ieftin deoarece materialele vin direct din uzinele engleze.

An V, nr. 1111, martie 5, p. 3 – *[Probleme de navigație] (Ultimele informațiuni)*: Deși navigațiunea s-a deschis de mai mult timp, operațiunile cu cereale lâncezesc în portul Brăila, deoarece exportul cel mare de porumb, principalul articol de primăvară, se face prin calea ferată spre Germania. Arată stocurile din depozitul Brăilei și prețurile cerealelor.

An V, nr. 1112, martie 6, p. 1 – Dunăreanul, *Săteanul plătește*: Critică politica pe care o fac partidele istorice de a pune un accent decisiv pe echilibrul bugetar. Un buget echilibrat nu înseamnă și o țară bogată, atât timp cât marea majoritate a locuitorilor ei este săracă. Subliniază faptul că, deși rezultatul cifric al licitației pentru arendarea moșilor statului este încurajator și venitul domeniilor statului s-a mărit cu câteva milioane, în realitate, mărirea prin licitație a arenzilor va duce la o și mai cruntă

exploatare a țăranilor. Propune împărțirea pământului în loturi mici spre a fi vândut țăranilor și introducerea culturii agricole intensive.

An V, nr. 1112, martie 6, p. 1-2 – Radu, B.J., *Statul față cu aplicațiunile muncii naționale (Cestiuni economice)*: Analizează deficiențele doctrinei economice liberale (liberalismul lui Adam Smith). Conchide că a greșit, nu când a intervenit în importurile economice și sociale, ci atunci când intervenția lui s-a produs contra intereselor sociale. Citează revocarea edictului de la Nantes de către Ludovic al XIV-lea. Se referă la Villey, *Traité d'Economie politique*, analizând problema intervenției statului. De asemenea, la Jules Simon pentru aceeași problemă.

An V, nr. 1112, martie 6, p. 2 – *[Probleme de navigație fluviială] (Informațiuni)*: Camera de Comerț din Galați a cerut Guvernului să întreprindă o statistică despre numărul vaselor care circulă pe Dunăre de la Sulina la Turnu Severin, fie că armatorul este român sau străin. Această statistică este destinată să informeze pe agricultorul român de câte vase dispune statul pentru transportul pe apă și care este capacitatea acestor vase.

An V, nr. 1113, martie 7, p. 2 – S.R., *Din suferințele țăranilor*: Arată că deputatul V.G. Morțun (pe atunci socialist) a denunțat în Adunarea Deputaților regimul de împilare la care sunt supuși țăranii. Autorul articolului citează cazul unui primar pentru a ilustra abuzurile care se fac la țară pe seama sătenilor.

An V, nr. 1113, martie 7, p. 3 – *[Expoziția bulgară] (Informațiuni)*: Expozanții bulgari vor face o nouă cerere Guvernului român ca România să ia parte la expoziția care se va ține în această vară la Rusciuk. Românii vor refuza și de această dată. Mai mulți negustori bulgari stabiliți la Brăila și Galați vor face o petiție și împreună cu bulgarii din București o vor înmâna Guvernului, rugându-l ca România să participe oficial la această expoziție.

An V, nr. 1113, martie 7, p. 3 – *[Partidul Național Român din Bucovina 1892]*: Se anunță stabilirea următoarelor candidaturi pentru Dieta Țării de către Comitetul Executiv al Partidului Național Român din Bucovina: Teodor Stefanelli pentru C. Lung cu Dorna; Baron Victor Styrcea pentru Gura Humorului cu Sulca; dl Iancu, cavaler de Zotta, pentru Suceava; Ilarion Onciul pentru Rădăuți; Baron Eudoxiu Hurmuzaki pentru Siret; George, cavaler de Flondor, pentru Storojineț; Baron Alex. Vasilco pentru Vignița; Vasile Moraru pentru Cernăuți. În Curia I a proprietarilor mari par a se alege foștii deputați: arch. Miron Călinescu și doctor Ioan Țurcan.

An V, nr. 1114, martie 8, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *Copilandrii de la Timpul [Problema agrară]*: La 1864 nu s-a luat pământ de la proprietari, ci s-a răscumpărat numai claca sau boierescul, cum se zice în Moldova. Conservatorii (Barbu Catargi) nu consimțeau să le dea țăranilor decât casa și grădina ce o înconjură, adică 15 prăjini. Combate unele afirmații ale lui Nicu Filipescu în legătură cu răscoalele țăărănești și cu amestecul lui Nădejde în această problemă.

An V, nr. 1114, martie 8, p. 1 – *Austriacii față cu noi*: Dieta Austriei de Sus a adoptat o rezoluție prin care invită Guvernul austriac să mențină prohibițiunea importului și tranzitului vitelor rusești și românești.

- An V, nr. 1114, martie 8, p. 1-2 – Radu, B.J., *Statul față cu aplicațiunile muncii naționale (Cestiuni economice)*: Subliniază că, în afară de Ministerul de Externe, toate celelalte ministere se preocupă direct sau indirect de raporturile economice. Arată rolul “partidelor viitorului” care, pentru a salvagarda interesele clasei muncitoare, vor milita pentru o mai accentuată intervenție a statului.
- An V, nr. 1114, martie 8, p. 3 – *[Construcția de gări ale căilor ferate] (Ultime informațiuni)*: Ministerul Lucrărilor Publice va prezenta peste două zile Camerelor un proiect de lege spre a i se acorda un credit de 29.000.000 lei pentru construirea Gării Centrale și a unui atelier CFR la București și la Iași. Construirea Gării Centrale din București se va face pe cheiul Dâmboviței.
- An V, nr. 1116, martie 10, p. 1-2 – Morțun, V., *[Starea de mizerie a clasei muncitoare] (discurs la Adunarea Deputaților)*: Denunță indiferențele regelui și ale clasei muncitoare față de starea de mizerie a țăranului. Critică Legea tocmelilor agricole și modul ei de aplicare. Se referă la abuzurile care se produc în aplicarea prestației (Legea drumurilor). Atacă regimul fiscal la care sunt supuși țăranii. Descrie abuzurile la care se dedau organele locale față de săteni.
- An V, nr. 1119, martie 13, p. 2 – Damocles, *Creditele agricole*: Pe marginea mesajului tronului, în care se vorbește, între altele, de reorganizarea creditelor agricole, afirmă că aceste credite sunt deficitare din cauza proastei lor organizări. Capitaliștii nu sunt atrași să-și investească fondurile în aceste credite. Creditul Agricol nu trebuie să depindă de Guvern, iar personalul acestor credite trebuie selecționat cu grijă.
- An V, nr. 1120, martie 14, p. 2 – Radu, B.J., *Statul față cu aplicațiunile muncii naționale*: Se ocupă de practica intervenționismului statal în România. Susține necesitatea ca România să nu fie exclusiv o țară agricolă. Citează pe Ch. Gide, *Principes d'économie publique*, și pe Cauwès, *Principes du cours d'économie politique*, care se pronunță pentru un regim mixt de producțiune. Citează pe List, P.S. Aurelian.
- An V, nr. 1121, martie 15, p. 2 – *Exportul grânelor rusești*: Oprirea exportului făinii și a grâului rusc în porturile Mării Negre și ale Mării de Azov a fost ridicată cu condiția ca exportatorii să introducă echivalentul în făinuri și grâuri străine. Cererea de a ridica oprirea exportului de ovăz din districtul Arhangelik a fost respinsă de ministru, deși Guvernul rus a constatat abundența acestui produs în district.
- An V, nr. 1122, martie 16, p. 2 – Radu, B.J., *Statul față cu aplicațiunile muncii naționale (Urmare)*: Arată că gradul în care se produce intervenția statului în raporturile economice este o problemă de temperament și de educație politică. Cercetează tradițiile naționale românești și constată că, în trecut, românii nu s-au ocupat exclusiv cu agricultura și că au existat rudimente de activitate industrială. Citează studiul lui A.D. Xenopol, *Studii economice*, și studiul lui N. Cantuniar, *Istoria Comerțului*. Or, toate aceste încercări și începuturi industriale au decăzut din lipsa de intervenție a statului. Citează pe Carro.
- An V, nr. 1123, martie 17, p. 1 – Roman, Ioan N., *Congresul liberal [Probleme social-economice]*: Congresul liberal a preconizat introducerea impozitelor progresive. Dar, adaugă I. Roman, aceasta nu este de ajuns. Cu această singură reformă, starea țăranilor va fi, în continuare, tot așa de rea. Trebuie dusă o politică de împroprietărire masivă a țăranilor care să fie înzestrați cu vite și inventar agricol, să fie ajutați cu credit, să fie

concentrată populația rurală în centre mari. Nu trebuie uitați nici muncitorii de la orașe. Întreabă care sunt soluțiile Partidului Liberal în aceste probleme.

An V, nr. 1123, martie 17, p. 2 – *Manifestul ligei din Paris [Problema opresiunii românilor din Transilvania]*: În Paris, studenții români s-au constituit în ligă. Ei au făcut un apel în care descrie soarta grea a românilor din Transilvania, victimele persecuțiilor ungurești. Studenții români din Paris au distrus legenda “cavalerismului” maghiar.

An V, nr. 1124, martie 18, p. 1 – *Dunăreanul, Criza de grîne*: Relevă faptul că, din cauza tratatului de comerț încheiat între Germania, Austro-Ungaria și Italia, prin care s-a stabilit o scădere a tarifelor vamale asupra produselor agricole ale acestor țări, exportul românesc de cereale trece printr-o criză gravă. Propune să se folosească sistemul represaliilor, lovind cu taxe vamale foarte urcate produsele industriei germane care se importă în România. Se referă la interpelarea Guvernului de către P.S. Aurelian în legătură cu criza amintită.

An V, nr. 1125, martie 19, p. 1 – *Beldimanu, Alex. V., Culmea...? [Sume puse la dispoziția regelui Carol I]*: Lista civilă a lui Cuza-Vodă era de 66.000 galbeni, pe când Carol a primit 100.000 de galbeni, care este egală cu 1.175.000 lei. Galbenul valorează 11,75 lei noi. Carol pretinde să i se plătească galbenul cu 12 lei, ceea ce înseamnă la 100.000 galbeni un plus de 25.000 lei noi.

An V, nr. 1125, martie 19, p. 2 – *Radu, B.J., Statul față cu aplicațiunile muncii naționale*: Susține că statul trebuie să exercite un control deosebit asupra întregii producțiuni a țării. Analizează problema materiilor prime. România posedă numeroase surse pentru o gamă întinsă de materii prime, fiind deci în măsură să fabrice mărfuri pe care acum le importă. Este nevoie însă de o energică intervenție a statului. Se referă la politica lui Colbert. Citează pe Dimitrie Cantemir și pe P.S. Aurelian.

An V, nr. 1126, martie 20, p. 1 – *E.D., Suferințele țăranilor*: Remarcă deosebirea care desparte pe orașean de țăran. Dacă la oraș domnește legea, la țară domnește fărădelegea. Țăranul este exploatat. Nu e zi ca la țară să nu moară oameni de mizerie. Cercetează cazul unui țăran ucis prin bătăi de organele locale.

An V, nr. 1128, martie 22, p. 2 – *Radu, B.J., Statul față cu aplicațiunile muncii naționale (Cestiuni economice)*: Arată foloasele intervenției statului în domeniul pregătirii cadrelor. Cercetează problema alcătuirii programelor analitice ale diferitelor categorii de școli. Statul, căruia, după concepția lui B. Radu, îi incumbă obligațiunea de a dirija producția țării, trebuie să se ocupe de învățământul profesional. Preconizează înființarea de internate pe lângă școli spre a se desăvârși educația tinerelor generații.

An V, nr. 1129, martie 23, p. 1-2 – *Spartacus, C.F.R. Reorganizație. Uniformare*: Critică, rând pe rând, organizarea fiecărei secțiuni din această administrație. Deplânge lipsa unei reglementări în materie de pensii. Actualul sistem de contabilitate este complicat și greoi.

An V, nr. 1131, martie 25, p. 1 – *Argus, Criza de cereale*: Pe marginea interpelării lui P.S. Aurelian asupra crizei de cereale din țară, arată că această criză se datorește stocajului din porturile dunărene românești. Producția în general are oscilațiile ei. Crizele sunt o urmare firească a sistemului capitalist. Oricâte tarife se vor pune și în

orice sistem vamal ar intra România, de crize nu va scăpa. Și cei care suferă dureros de pe urma acestor crize sunt țărani...

An V, nr. 1131, martie 25, p. 2 – E.D., *Conferința D-lui Gherea: Concepția materialistă a istoriei*: Examinează diverse concepții despre istorie (teoriile lui Buckle, Spencer, Taine). Dezvoltă concepția lui Marx, Engels și Morgan – explică procesul economic.

An V, nr. 1131, martie 25, p. 2 – *[Împroprietărirea țăranilor] (Informațiuni)*: Ministerul Domeniilor a trimis comisiunilor ce vor împroprietări pe țărani, o circulară-instrucțiune prin care li se recomandă să nu dea pământul decât aceluia care-l vor lucra ei înșiși. De aici au luat naștere o sumă de nedreptăți, lăsându-se la bunul plac al administrației dreptul de a stabili cine are dreptul la pământ.

An V, nr. 1132, martie 26, p. 1 – Argus, *Intrăm în Zollverein?*: Declară că principiul este contra uniunii vamale cu Germania, Austro-Ungaria și Italia. Dar dacă România trebuie să intre în această uniune trebuie impuse condiții avantajoase. Față de ofertele uniunii vamale România trebuie să aplice art. 2 din tariful autonom și să ridice la maximum tarifele vamale pe importul mărfurilor germane, ca măsură de represalii.

An V, nr. 1133, martie 27, p. 1 – Argus, *Carol, Fritz și Țăranii*: Arată că Legea vânzării bunurilor statului este o minciună. Legea nu este aplicabilă. Noile modificări ale acestei legi au dus la scumpirea prețului pământului care se vinde țăranilor. Nu aceleași greutăți au fost întâmpinate când s-au dat regelui Carol I 12 moșii care au fost desprinse din corpul țării.

An V, nr. 1134, martie 28, p. 1 – Roman, Ioan N., *Discuția bugetului*: Analizează discuțiile care s-au purtat în Adunarea Deputaților asupra bugetului general al statului și constată că nu s-a emis un principiu nou de organizare a finanțelor statului, nu s-a discutat o reformă financiară care să ușureze pe contribuabil. Este o anomalie să se impună numai averile imobiliare și este de acord cu Arion de a fi impuse averile mobiliare în circulație, citând pilda Italiei unde impozitul asupra averilor imobiliare a dat anual a zecea parte din veniturile bugetare.

An V, nr. 1134, martie 28, p. 1 – Er., *Germania și noi*: Atrage atenția asupra faptului că România este în drept să aplice art. 2 din tariful autonom, și anume ca, în timpul absenței Parlamentului și sub rezerva ratificării, să majoreze până la prohibițiune taxele asupra mărfurilor provenite din state care aplică taxe exagerate asupra produselor românești. Cere aplicarea acestei măsuri mărfurilor germane, ca represalii pentru taxele grele ce au fost așezate la produsele românești de către acest stat.

An V, nr. 1135, martie 29, p. 1 – *Rusia și Germania [Probleme vamale]*: Germania nu a luat, față de Rusia, nicio inițiativă de apropiere comercială. Germania nu va acorda avantajul tarifului convențional decât în schimbul unor concesi echivalente din partea Rusiei. Reducerea sau suprimarea taxelor germane asupra grâului rusesc în schimbul reducerii taxelor protecționiste ale Rusiei ar fi un dar prea primejdios.

An V, nr. 1135, martie 29, p. 1 – E.D., *Impozitul progresiv*: Declară că este partizanul impozitului progresiv pe o bază largă. Aceia cu venituri mari trebuie să plătească impozitul în raport direct cu veniturile. Progresivitatea va ține seama de mărimea și originea venitului. Clasa conducătoare a ținut să-și asigure privilegiile mascate de

supremație socială. Este ostil impozitului indirect, al taxelor vamale, care sacrifică interesele sociale în favoarea unei minorități privilegiate. Impozitul indirect nu trebuie să intervină decât în cazul în care impozitele directe nu ar acoperi toate nevoile statului.

An V, nr. 1137, martie 31, p. 1-2 – Dioghenide, Eduard, *O lege infamă [Situția personalului de serviciu]*: Proiectul de lege a servitorilor este un atentat contra unei întregi categorii de muncitori. Citează, de pildă, un text după care servitorii fără stăpân, care nu s-au angajat în termen de 15 zile, vor fi considerați ca vagabonzi și trimiși la urma lor. Sau textul după care amenzile pentru insolvăbili se transformă în închisoare etc.

An V, nr. 1137, martie 31, p. 3 – *Din Germania [Probleme vamale]: "Kreuzzeitung"* din Berlin, discutând despre criza din Brăila-Galați, atacă cu violență Guvernul german pentru că a favorizat produsele agricole ale Ungariei și Bulgariei în paguba României. Ziarul relevă că Germania importă azi în România produse industriale pentru 140.000.000 lei, pe când României îi sunt închise granițele Germaniei. Ca răspuns, România ar trebui să-și majoreze taxele sale vamale pe produsele germane. "Norddeutsche Allgemeine Zeitung" răspunde că Germania aplică României tariful său vamal. Dacă acest tarif este oneros pentru România, atunci nu are decât să încheie o convenție comercială cu Germania spre a se bucura de aceleași avantaje ca și Bulgaria și Austro-Ungaria.

An V, nr. 1138, aprilie 1, p. 2 – [*Proiectul canalizării râului Olt*] (*Informațiuni*): Societatea care ar dori să facă această lucrare este austriacă. Lucrările vor începe din Transilvania și se vor limita la o rectificarea pe o lungime de 120 km, dând apoi o înălțime de un metru. Aceasta ar îngădui să circule în jos vapoare, iar pentru a urca susul apei, se va instala un cablu pe fundul albiei. Această lucrare ar urca prețul proprietăților riverane și ar ieftini transportul cerealelor și a altor produse.

An V, nr. 1140, aprilie 3, p. 1-2 – Radu, B.J., *Intervențiunea statului și industriile naționale (Cestiuni economice)*: Analizează învinovățirile ce se aduc statului ca intervenient: birocrațismul, funcționarismul și răspunde, pe rând, fiecăreia dintre aceste acuzații.

An V, nr. 1141, aprilie 4, p. 1 – Roman, I., *D. Carp și țărani* [*Problem agrară*]: Analizează Legea vânzării bunurilor statului la țărani, din 1888. Examinează modificarea introdusă anul acesta, prin care fixează criteriul după care se evaluează pământul ce trebuie vândut țăranilor. Prin această metodă de evaluare, statul va câștiga 31 de milioane lei. Ceea ce înseamnă că țărani vor plăti mai mult.

An V, nr. 1141, aprilie 4, p. 2 – Radu, B.J., *Intervențiunea statului și industriile naționale*: Cercetează cauzele revoltelor țăranilor din 1888 și demonstrează că statul nu trebuia să se limiteze la înăbușirea revoltelor, ci trebuia să intervină în raporturile dintre țărani și proprietari. Ceea ce a și făcut. Aceasta demonstrează necesitatea ca statul să intervină. Analizează cu acest prilej și legea de vânzare către țărani a pământurilor statului.

An V, nr. 1143, aprilie 8, p. 1 – Roman, Ioan N., *Democratism junimist [Probleme agrare]*: Critică prevederile din Legea modificatoare a Legii vânzării bunurilor statului la țăran, după care s-a luat drept criteriu de evaluare cifra medie a subarendării, a rentei pământului, a datelor statistice de preferință și a evaluării creditelor agricole, și nu prețul ultim al arenzii înmulțit cu 20. Noua lege a înlocuit un sistem mai echitabil

cu un sistem oarecum arbitrar, care va aduce doar un plus de venituri statului pe seama țăranilor.

An V, nr. 1143, aprilie 8, p. 2 – Radu, B.J., *Intervențiunea statului și industriile naționale*: Examinează problema duratei muncii în industrie. Arată că în Apus, statul a intervenit și a impus un anumit număr de ore de lucru pe zi. Și în agricultură statul român a fixat anumite condiții de folosire a minorilor sub 14 ani și a femeilor care alăptează. În comerț, statul trebuie să intervină spre a încuraja comerțul românesc. În concluzie: intervenția statului în raporturile economice este justificată. Arată cum s-a manifestat acest intervenționism în România.

An V, nr. 1144, aprilie 9, p. 1-2 – E.D., *Legea servitorilor*: Continuă critica proiectului de lege aflat pe biroul Senatului și arată că se asigură personalului de serviciu condiții de robie. Examinează obligațiunile impuse acestui personal, obligațiuni sancționate cu pedepse severe. Servitorul este lăsat la arbitrarul stăpânului și al organelor polițienești.

An V, nr. 1148, aprilie 13, p. 1 – Neagu, *Săptămâna [Conflictul economic cu Germania]*: Germanii sunt nemulțumiți de faptul că noul tarif vamal îngăduie și altor țări industriale, în afară de Germania, să vândă României produsele lor. O gazetă din Colonia cere ca Germania să nu mai acorde niciun împrumut României. Neagu își exprimă teama că România va fi silită să intre în Zollverein (Uniunea vamală germano-italo-austriacă).

An V, nr. 1151, aprilie 16, p. 1 – Dioghenide, Eduard, *Muncitorii și Republica*: Critică afirmația unor doctrinari după care situația muncitorilor rămâne aceeași, fie că regimul este monarhic sau republican. Eduard Dioghenide este convins că regimul republican servește cu mai mult succes cauza mulțimii. În România, regele este un despot deghizat. Muncitorii nu au decât de câștigat de pe urma alungării monarhiei.

An V, nr. 1153, aprilie 18, p. 1 – Argus, *1 Mai 1892*: Arată că la sărbătorirea zilei de 1 mai va lua parte Clubul muncitorilor, care numără 800 de membri, societățile Gutenberg, Mina și Pădurea, societățile tapițerilor, sculptorilor în lemn, a tinichigiilor, a curelarilor, a cofetarilor, a tâmplarilor, a croitorilor, a funcționarilor comerciali etc. Această manifestație reprezintă lupta pentru sufragiul universal și pentru opt ore de muncă.

An V, nr. 1154, aprilie 19, p. 1 – Argus, *Arendașii și țăranii*: Arendașii care țin în arendă moșiile statului cer prețuri exorbitante subarendașilor țărani. Arendașii au adus sute de pluguri moderne care costă puțin, iar ca lucrători au angajat unguri și bulgari pe care îi plătesc cu salarii derizorii, așa că țăranii care nu sunt împroprietăriți și care nu pot subarenda din cauza prețurilor exagerate sunt amenințați să moară de foame.

An V, nr. 1162, aprilie 28, p. 1 – Roman, Ioan N., *Protecția muncii*: Proiectul de lege pentru servitori a fost votat de Senat și acum se află în dezbaterile Adunării Deputaților. Economia politică modernă recunoaște necesitatea intervenției statului în raporturile economice. Această intervenție trebuie să se facă simțită mai ales în protejarea muncii. Citează un mare număr de economiști apuseni care susțin intervenția statului în raporturile dintre muncitori și patroni. Arată apoi cum este protejată munca în Anglia și Elveția. În România, ucenicii muncesc 19-20 de ore pe

zi. Servitorii la fel, fără ca statul să intervină. Condamnă această atitudine de nepăsare față de cei care muncesc. Citează: în Anglia: Ingram, Stanley Jevons, David Lyng, Nicholson, Rogers, Webb; în Germania și Austro-Ungaria: Schmoller, Roscher, Schaeffle, Wagner, Bretano; în Franța: Sismondi, Droz, Blanquiu, Buret.

An V, nr. 1163, aprilie 29, p. 1 – Roman, Ioan N., *Legea pentru servitori*: Prin această lege au fost scoși de sub protecția legilor ordinare servitorii pe care i-a lăsat la dispoziția poliției și a stăpânilor. Analizează textul în baza căruia jurisdicția care are competențe de a soluționa litigiile dintre stăpâni și servitori este poliția, nu instanțele judecătorești. Hotărârile organelor polițienești sunt definitive și executorii. Cere Adunării Deputaților să respingă proiectul de lege votat de Senat.

An V, nr. 1163, aprilie 29, p. 1-2 – Petrescu, St., *Serviciul sanitar rural*: Stabilește noțiunea de *factor social* care înseamnă bazele materiale și fundamentale ale relațiilor din societatea omenească, chipul în care se produc și se împart bogățiile sociale. Producția și repartitia sunt temelia edificiului social. Fenomenele patologice sunt în legătură directă cu bazele materiale ale societății. Numai înlăturarea contradicțiilor și defectelor inerente formelor actuale de producție și de repartitie va duce la dezlegarea problemelor patologice. Reformele sociale și economice sunt, în același timp, și măsurile sanitare ale urii eficace.

An V, nr. 1165, mai 1, p. 1 – *Ziua de 8 ore*: O delegație a asociațiilor de mineri s-a prezentat unor membri ai Guvernului englez, insistând asupra necesității de a se fixa la 8 ore ziua de lucru. Membrii Guvernului englez au răspuns că nu sunt de părere să fie impusă această propunere și că nu cred că opinia publică va fi câștigată acestei idei. Există, a spus un membru al Guvernului, primejdia ca patronii să părăsească Anglia, în cazul când s-ar legifera acest regim de muncă.

An V, nr. 1166, mai 2, p. 1 – Roman, Ioan N., *Incidentul de ieri [Legea vânzării la țărani a bunurilor statului]*: Arată că în Adunarea Deputaților, P.P. Carp a răspuns unui deputat care cerea ca și preoții și învățătorii de la țară să poată cumpăra pământ de la stat, că nu are destul pământ și că nu va accepta să fie împrumproprietăți decât exclusiv țărani.

An V, nr. 1166, mai 2, p. 2 – *Legea servitorilor*: Proiectul de lege se află în discuția Adunării Deputaților. El nu va fi modificat în sensul ca instanțele judecătorești să fie competente a soluționa litigiile dintre patroni și servitori, și nu organele polițienești, cum era prevăzut în textul votat de Senat.

An V, nr. 1166, mai 2, p. 3 – *Industria Română (extras din ziarul francez "Journal Officiel des Expositions et Concours")*: Printre produsele expediate la Nisa, cele trimise din București au fost pe drept dintre cele mai remarcate. S-a decernat diploma *Grand prix* conservelor românești. România a luat la Paris, în 1889, o medalie de argint, la Bordeaux, în 1890, o medalie de aur, iar la Ajaccio, în 1891, o diplomă de onoare. Ziarul arată că marea distincție obținută de România este perfect meritată.

An V, nr. 1167, mai 3, p. 3 – *[Problema islazurilor] (Ultimele informațiuni)*: Dobrescu-Argeș, deputat, a întrebat, în Adunarea Deputaților, dacă ministrul Domeniilor are cunoștință de confuzia și descurajarea în care a fost aruncată populația rurală prin circulara care interzice pășunatul în pădurile statului. Azi, sătenii crescători de animale trebuie să-și vândă pe nimic vitele, deoarece nu au locuri de pășunat.

- An V, nr. 1168, mai 4, p. 1 – Neagu, *Săptămâna [Probleme agrare]:* În Anglia, Camera Comunelor a primit unele texte prin care se ușurează țăranilor achiziționarea de pământuri.
- An V, nr. 1169, mai 5, p. 1 – Roman, Ioan N., *Vorbă de clacă [Vînzarea moșiilor statului la țărani]:* Susține că în virtutea legii pentru asemenea vânzări, numai țăranii cultivatori de pământ pot achiziționa pământ de la stat, nu și preoții, învățătorii, meseriașii etc. de la țară. Analizează legea în contextul faptelor și intenției legiuitorului și demonstrează că nimeni, în afară de cultivatorii țărani, să nu fie împrumutat.
- An V, nr. 1169, mai 5, p. 2 – *Întrunirea funcționarilor comerciali:* La întrunirea funcționarilor comerciali, la care a luat parte și Clubul muncitorilor, s-a cerut legiferarea repausului duminical. Au luat cuvântul și socialiștii V.G. Morțun și C. Mille.
- An V, nr. 1170, mai 6, p. 3 – *[Foametea printre țărani] (Ultime informațiuni):* Se evaluează la un milion și jumătate de suflete numărul sătenilor care vor fi lipsiți de hrană anul acesta, neavând cu ce-și hrăni vitele și deci nu vor putea lucra cu ele la muncile agricole.
- An V, nr. 1171, mai 7, p. 3 – *[Ferme agricole model] (Ultime informațiuni):* Se prezintă un proiect de lege după care, la fiecare 5 comune rurale, să se înființeze câte o fermă model care va servi de școală, în fiecare plasă, o școală agricolă centrală, și în fiecare județ, o școală agricolă regională. Școala de agricultură de la Herăstrău va fi transformată în Academie Agricolă.
- An V, nr. 1172, mai 8, p. 2 – *[Starea viței americane] (Informațiuni):* După ultimele rapoarte trimise Ministerului de Domenii de către prefecti, se constată că starea vițelor americane, sădite în primăvara aceasta, este admirabilă.
- An V, nr. 1172, mai 8, p. 2 – *[Ameliorarea rasei cailor] (Informațiuni):* Regulamentul Legii pentru ameliorarea rasei cailor prevede că medicul veterinar care va afla la vreun proprietar particular un cal reproduc din alți armăsari decât aceia ai statului, are dreptul să împuște calul.
- An V, nr. 1172, mai 8, p. 2 – *[Sistem de irigație în Bărăgan] (Informațiuni):* Pe lângă cele 8 puțuri arteziene ce se vor construi pe Bărăgan, se va stabili și un sistem de irigație. Și pentru ca lucrarea aceasta să dea roadele dorite, este necesară plantarea terenului, spre răsărit, cu o întinsă pădure de pini, ca în Franța de miazăzi. Această pădure ar apăra plantațiile de vântul cald ce suflă dinspre Rusia meridională. Întinderea acestor terenuri este de peste 7 poște începând de la Obilești, de lângă Oltenița, până la Gura Ialomiței, iar lățimea este de 2 poște.
- An V, nr. 1172, mai 8, p. 3 – *[Repausul duminical] (Ultime informațiuni):* La primul ministru s-a prezentat o delegație din partea mai multor comercianți și a societății funcționarilor comerciali pentru a-l ruga să se voteze de urgență Legea repausului duminical numai pentru jumătate de zi, astfel ca magazinele să se închidă de la ora 12.
- An V, nr. 1173, mai 9, p. 2 – *Biletele de bancă:* Se publică proiectul de lege prin care se acordă Băncii Naționale privilegiul de a emite bilete de bancă la purtător. Banca Națională este obligată să aibă un stoc metalic de aur de cel puțin 40% din valoarea biletelor emise. 30% din acest stoc va putea consta în trate asupra piețelor Londra și Berlin.

- An V, nr. 1174, mai 10, p. 2 – Catina, I., *Pășunatul vitelor*: Critică circulara Ministerului de Domenii prin care se interzice pășunatul vitelor în pădurile statului. Țăranii au rămas fără islaz și muncile agricole nu vor putea fi desăvârșite. Solicită Guvernul să retragă circulara. Critică atitudinea de nepăsare a Corpurilor Legiuitoare.
- An V, nr. 1177, mai 13, p. 1 – Munteanu, St., *Reacționari în toate [Repausul duminical]*: Comentează interpelarea lui P.S. Aurelian cu privire la problema repausului duminical care a adus motive de ordin religios și social. Trebuie să se asigure muncitorului o zi de repaus, după o săptămână de muncă. Remarcă apoi discursul lui G. Panu care pune problema pe teren biologic. Răspunsul Guvernului conservator a fost categoric negativ, invocând principiul neintervenției statului. Invită pe muncitori la luptă.
- An V, nr. 1177, mai 13, p. 3 – *[Repausul duminical]*: Publică proiectul de lege pentru repausul duminical. Magazinele și, în general, toate operațiunile comerciale își vor înceta activitatea în fiecare duminică de la ora 12. Se prevăd unele excepții privind farmaciile, brutăriile, grădinile publice, restaurantele, cofetăriile, debitele de tutun, precum și întreprinderile industriale în care lucrul nu poate fi suspendat fără pericol sau grave prejudicii.
- An V, nr. 1178, mai 14, p. 1 – Roman, Ioan N., *Creditul agricol*: Comentează proiectul de lege pentru Creditul Agricol. Proiectul conține dispoziții criticabile; unele însă sunt bune. Se recunoaște în raportul care însoțește proiectul că organizarea actuală a creditelor agricole nu corespunde menirii lor; dobânda se urcă în realitate la 20%, iar formalitățile sunt complicate. Raportorul recunoaște necesitatea intervenției statului. Noua instituție este autorizată să decidă, fie împrumuturi pe amanet, fie împrumuturi ipotecare. S-a fixat un plafon de 1.000 lei pentru împrumutători. S-au suprimat formalitățile de autentificare. Proiectul cuprinde și dispoziții defavorabile micilor agricultori. Ele privesc sarcinile cu care împrumuturile vor fi încărcate.
- An V, nr. 1178, mai 14, p. 3 – *[Mecanizarea agriculturii] (Diferite știri)*: Se face cunoscut că fabrica de pluguri cu aburi John Fowler din Anglia a trimis în România un tehnician care să dea sfaturi pentru modul de folosire a acestor pluguri. El este autorizat să dea sprijin acelor persoane care ar dori să înființeze societăți pentru exploatarea plugului cu aburi. Un asemenea plug funcționează pe moșia Fântânele, jud. Bacău.
- An V, nr. 1179, mai 16, p. 1 – Roman, Ioan N., *Dispoziții rele în o lege bună [Creditul agricol]*: Critică dispoziția din proiectul de lege pentru modificarea Legii creditelor agricole, după care cultivatorii vor plăti o dobândă de 5% peste taxa scontului Băncii Naționale. Este drept că textul prevede că nu se va putea percepe o dobândă mai mare de 10%. Dar Ministerul de Finanțe este în drept să autorizeze Creditul Agricol să perceapă o dobândă peste 10%.
- An V, nr. 1179, mai 16, p. 3 – *[Vînzarea moșiilor statului] (Ultime informațiuni)*: Restul moșiilor domeniiale care nu au fost arendate anul acesta vor fi scoase la vânzare către săteni. Guvernul este decis să pună în vânzare, tot anul acesta, și cele 80.000 de hectare ce compun domeniul Brăila.
- An V, nr. 1183, mai 20, p. 1 – D. Catargiu și chelnerii *[Legea servitorilor și ospătării]*: Există în București o societate internațională a chelnerilor fondată în 1881. În localul clubului

se află o bibliotecă internațională și ziare germane, engleze și franceze spre a facilita instruirea membrilor, mai ales în arta gastronomică. Avera societății se cifrează la 15.000 lei. Societatea este patronată de d-nul Calinderu și de un număr de personalități din lumea politică și comercial-industrială.

An V, nr. 1185, mai 23, p. 1 – Munteanu, Stef., *Creditele agricole la Senat*: Relevă intervenția lui G. Panu în Senat, care a susținut proiectul de lege arătând că țăranul are nevoie să i se facă credit pentru a întâmpina greutățile de care se lovește. Nu trebuie lăsate creditele agricole la inițiativa particulară. G. Panu susține necesitatea ca statul să intervină în folosul clasei muncitoare și sărace. S. Munteanu se declară de acord cu principiile legii.

An V, nr. 1185, mai 23, p. 3 – [*Construcție de fabrică*] (*Ultime informațiuni*): Regia tutunurilor va deschide o fabrică de extract de tutun unde va construi locuințele lucrătorilor întrebuințați în serviciul ei și va face depozite de fermentare și conservare a tutunului. În acest scop se va cheltui suma de lei 3.200.000.

An V, nr. 1186, mai 24, p. 1-2 – *Împrumutul de 5.000.000*: Consiliul Comunal al orașului București va discuta în ce măsură este necesară contractarea unui împrumut. Părerile sunt împărțite. Unii susțin că lucrările pentru care s-ar impune acest împrumut nu sunt încă bine studiate. Alții afirmă că împrumutul este necesar deoarece sunt lucrări care trebuiesc efectuate fără întârziere. Autorul articolului cercetează argumentele ambelor tabere.

An V, nr. 1188, mai 27, p. 1 – Dioghenide, E., *Concepția statului*: Comentează afirmația făcută de P.P. Carp că statul este reprezentantul cel mai fidel, cel mai "exact" și cel mai conștiincios al unei societăți. E. Dioghenide este de părere că statul este reprezentantul claselor dominante din care se recrutează organele de conducere și membrii Corpurilor Legiuitoare. Se întreabă dacă milioanele de țărani sunt reprezentate în stat. Însuși P.P. Carp numește statul: capitalistul general. Deci statul este reprezentantul clasei capitaliste.

An V, nr. 1189, mai 28, p. 1 – Roman, Ioan N., *"Drăguțul" și Românii [Starea românilor în Austro-Ungaria]*: Românii nu se bucură de drepturi în acest imperiu. Ei sunt prizonieri sistematic de către unguri. O delegație numeroasă de români a cerut audiență împăratului ("drăguțul") pentru a-i spune nedreptățile care se săvârșesc de unguri contra românilor. Memorandul, în loc să fie înmănat de secretarul împăratului celui în drept, a fost trimis la Budapesta. "Drăguțul de împărat" sprijină pe români contra asupritorilor maghiari.

An V, nr. 1189, mai 28, p. 1 – Dioghenide, Eduard, *Democrație și popor*: Clasele conducătoare și exploatoare folosesc, în scopuri demagogice și politice, noțiunile de democrație și popor. Refuză, în schimb, să legifereze pentru popor sau, când legiferează, legiferează pe jumătate și nici acea jumătate de legiferare nu o aplică. Revoluțiile din 1848 și 1871 nu au reușit, deoarece erau făcute de burghezi, și nu de popor. Starea economică dintr-o țară explică fenomenele politice și sociale, nu frecvența invocării, strict formale, a cuvintelor *democrație și popor*.

An V, nr. 1190, mai 29, p. 1 – Munteanu, St., *O sesiune [Probleme muncitorești]*: Arată că nimic nu este de așteptat de la Corpurile Legiuitoare conservatoare; democrații, oameni

de bine, sunt datori să organizeze lupte contra parlamentari pentru a putea întrona un parlament care să reprezinte țara și să lucreze pentru marile ei interese.

An V, nr. 1191, mai 30, p. 1 – *Împrumutul românesc*: România a contractat cu Disconto-Gesellschaft și Bleichröder din Berlin un împrumut de 75.000.000 lei. Emisiunea (de titluri) se va face zilele acestea.

An V, nr. 1191, mai 30, p. 1 – Dioghenide, Eduard, *Democratismul*: Încearcă să fixeze noțiunea de democratism, formulând definiția în sensul că tot ce tinde la nimicirea privilegiilor seculare și la egalizarea economică și politică a cetățenilor este democratism. Partidele românești (conservator și liberal) pretind că sunt democratice, deși, în fond, ele sunt reacționare. Îndeamnă pe cetățeni să se alăture partidelor noi cu adevărat democratice.

An V, nr. 1191, mai 30, p. 1-2 – N., *Din suferințele țăranilor*: Descrie revolta celor 200 de locuitori din comuna Vădăstrița, jud. Romanați, din cauza abuzurilor unui administrator de moșie. Se arată pe larg abuzurile care au dus la izbucnirea revoltei.

An V, nr. 1196, iunie 4, p. 1 – Roman, Ioan N., *Docurile la Iași*: Problema construirii unor docuri pentru cereale din partea de sus a Moldovei și a unor magazii de antrepozite a fost pusă în 1884. Or, aceste docuri nu vor mai fi construite pentru motivul că ele ar concura docurile de la Galați. I. Roman critică măsura de a nu se mai construi la Iași aceste docuri.

An V, nr. 1197, iunie 5, p. 3 – *[Vînzarea pădurilor statului] (Ultime informațiuni)*: Condițiile generale de vânzare a pădurilor statului vor fi modificate. Formele licitațiilor vor fi simplificate spre a nu se da loc la necurmăte supralicitații.

An V, nr. 1198, iunie 6, p. 1-2 – Dioghenide, Eduard, *O lege a d-lui Ghermani [Construcții de fabrici și locuințe]*: Autorul laudă o lege prin care se prevede înființarea unei fabrici de extract de tutun și constituirea unui fond destinat construcției de locuințe și alte așezăminte în folosul muncitorilor manufacturii de țigări din București.

An V, nr. 1198, iunie 6, p. 1 – *Vandalism unguresc*: Au început în Ardeal actele de prigoană în masă săvârșite de unguri. Se citează cazul marelui patriot român, dl Rațiu din Turda, a cărui casă a fost devastată de 3.000 de unguri. Banda de jefuitori a devastat apoi casele altor români.

An V, nr. 1199, iunie 7, p. 1 – A.B., *D. Maiorescu și socialismul*: Comentează o conferință ținută la Ploiești de Titu Maiorescu sub titlul "Condițiunile progresului în omenire" și arată că profesorul nu este în pas cu marile idei ce frământă omenirea și cu transformările sociale cu care va fi confruntată lumea de mâine.

An V, nr. 1200, iunie 8, p. 1 – Neagu, *Săptemâna*: Îndârjiți contra memorandiștilor, ungurii se dedau la vandalism. Cazurile de vandalism contra românilor se înmulțesc de la zi la zi. Se anunță că și slovacii vor imita pe români și vor trimite la Viena un memorandum.

An V, nr. 1204, iunie 12, p. 1 – Argus, *Apel către români [Vandalismul ungarilor contra românilor din Ardeal]*: Spre a răspunde provocărilor ungurești, românii din "Regat" sunt rugați să nu mai petreacă vacanța în stațiunile climaterice austro-ungare unde "și-au deșertat pungile de aur" și să petreacă vacanțele în stațiunile din țară.

- An V, nr. 1206, iunie 14, p. 2 – *Vandalismul hunic și presa străină*: Se citează un articol din “L’Indépendance Belge” în care se descriu actele de vandalism săvârșite de unguri la Turda contra fruntașilor români care au fost la Viena să se plângă împăratului (memorandiștii).
- An V, nr. 1208, iunie 16, p. 1 – *Manifestațiile de eri [Vandalismul maghiar contra memorandiștilor]*: Pe o pagină întreagă sunt descrise manifestațiile din capitală contra prigoanei ungurești asupra românilor din Ardeal: întrunirea din sala Orfeu, unde au vorbit rectorul Universității, Gh. Panu, C. Direscu, C. Costaforu, și manifestația de la statuia lui Mihai Viteazul, unde s-au ținut cuvântări de către studenți.
- An V, nr. 1208, iunie 16, p. 2 – *[Sălbăticiile maghiare asupra românilor din Ardeal] (Informațiuni)*: Se descrie manifestația de la Focșani, unde au vorbit profesori și deputați. Adunarea a votat o moțiune în care se protestează contra terorii dezlănțuite de unguri împotriva “fraților noștri care luptă pe căi legale în apărarea națiunii, familiei și drepturilor lor”.
- An V, nr. 1208, iunie 16, p. 2 – *[Manifestații contra teroarei ungurești] (Informațiuni)*: Locuitorii din 40 de comune din Romanați au trimis o telegramă de felicitare studenților din București care au organizat manifestațiile de protest contra terorii dezlănțuite de unguri împotriva românilor din Ardeal.
- An V, nr. 1208, iunie 16, p. 2 – *[Manifestațiile contra teroarei ungurești] (Informațiuni)*: În orașul Slatina a avut loc o mare manifestație în sala cea mare a școlii Ionașcu. Tot orașul era în picioare. Mii de oameni au parcurs străzile principale protestând contra terorii dezlănțuite de unguri împotriva românilor din Ardeal.
- An V, nr. 1208, iunie 16, p. 3 – *Obrăznicii ungurești [Reacția ungarilor din Capitală la manifestațiile contra teroarei din Ardeal] (Ultime informațiuni)*: Se citează numeroase cazuri în care grupuri de unguri stabiliți în capitală s-au dedat la contramanifestații.
- An V, nr. 1209, iunie 17, p. 1 – Beldiman, Al., 14 iunie *[Manifestațiile studențești din Capitală în legătură cu memorandum-ul românilor din Ardeal]*: Felicită pe studenți pentru manifestațiile organizate de ei contra terorii dezlănțuite de unguri împotriva românilor din Ardeal. Amintește studenților că pe tronul țării stă un rege străin de neam care va târî țara în sfera de acțiune a Triplei Alianțe din care face parte și Ungaria.
- An V, nr. 1209, iunie 17, p. 1 – *Rezoluția citită și adoptată la întrunirea din Sala Orfeu [Manifestațiile studențești din Capitală împotriva teroarei ungurești]*: Rezoluția din 14 iunie aduce la cunoștința Europei un proces pe care în curând va fi chemată să-l rezolve. Actele de deznaționalizare întrebuițare de maghiari contra a 4 milioane de români sunt denunțate cu energie. Europa este invitată să compare actul demn al românilor din Ardeal, care au prezentat la Viena un memorandum, și teroarea organizată de maghiari.
- An V, nr. 1209, iunie 17, p. 2 – *Manifestațiile din provincie [Contra teroarei maghiare]*: Se descriu manifestațiile din Galați, unde cetățenii s-au declarat solidari cu “frații noștri în lupta sfântă pentru apărarea românismului, și din Ploiești, unde cetățenii indignați

de fărădelegile și “sălbateca pornire a maghiarilor împotriva românilor”, au hotărât să organizeze o manifestație în ziua de duminică, 21 iunie.

An V, nr. 1209, iunie 17, p. 2 – *Lupta sângeroasă din Șimplăul Silvaniei [Actele de teroare săvârșite de unguri contra românilor din Ardeal] (Informațiuni)*: Ieri, o luptă sângeroasă a avut loc între “o haită de unguri”, care voia să manifesteze pe lângă casele românilor, și români. S-au devastat multe case românești. Sunt mai mulși morți și răniți. Teroarea este la culme.

An V, nr. 1209, iunie 17, p. 2 – *Atentatul contra Consulatului român din Budapesta (Informațiuni)*: “O haită” de studenți unguri, însoțită de o mulțime de “bețivi nobili”, au ținut să facă o manifestație zgomotoasă contra românilor. Consulatul român a fost atacat alaltăieri noapte. Odăile au fost devastate și “spurcate” de nobilii studenți unguri.

An V, nr. 1209, iunie 17, p. 2 – *[Manifestațiile de protest contra teroarei deslănțuită de unguri împotriva românilor din Ardeal] (Informațiuni)*: Se publică o scrisoare din Pitești în care se arată că o telegramă de protest a fost depusă la poșta locală ca răspuns la apelul tinerimii universitare române. Telegrama este semnată de Partidul Independent Comercial.

An V, nr. 1209, iunie 17, p. 2 – *[Scrisori de protest contra teroarei ungurești din Ardeal]*: Gr. Tocilescu a citit rectorului Al. Orăscu scrisoarea de mulțumire a studenților pentru zelul și energia cu care a condus manifestația de protest din ziua de 14 iunie.

An V, nr. 1209, iunie 17, p. 3 – *Ultima oară [Acte de teroare maghiară contra românilor din Ardeal]*: În noaptea de duminică, ungurii din Șimplăul Silvaniei, în cete de vreo 3.000, au năvălit, pe la 11 noaptea, în casele unor fruntași români pe care le-au devastat. Apoi au devastat localul Băncii românești Silvania. Ungurii au ucis mai mulți români care apărau localul băncii. Jandarmii unguri au intervenit după ce s-au consumat devastările.

An V, nr. 1210, iunie 18, p. 1 – Beldiman, Alex. V., *Rezbunare [Actele de teroare maghiară contra românilor din Ardeal]*: Cere să se formeze o *Ligă de Răzbunare* contra ungurilor stabiliți în România ca represalii împotriva actelor de teroare săvârșite de unguri în Ardeal. Represaliile vor trebui să fie strict economice și sociale: îndepărtarea tuturor salariaților unguri, boicotarea magazinelor ungurești etc.

An V, nr. 1210, iunie 18, p. 1 – *Protestul cetățenilor din Iași contra barbariilor comise de maghiari asupra românilor din Ungaria*: Cetățenii din Iași adunați în ziua de 14 iunie protestează în fața lumii civilizate contra actelor de barbarie comise de unguri și cer presei lumii întregi să ia apărarea românilor terorizați de maghiari.

An V, nr. 1211, iunie 19, p. 3 – *[Împrumutul orașului București] (Ultime informațiuni)*: Toate încercările primăriei de a contracta împrumutul de 35.000.000 lei aprobat de Corpurile Legiuitoare au rămas infructuoase. Atâta Casa de Depuneri, cât și Marea Finanță din capitală refuză de a acorda acest împrumut cu 5%. Casa de Depuneri și Consemnațiuni ar fi dispusă să acorde această sumă, dar condițiile ei sunt anevoioase.

An V, nr. 1211, iunie 19, p. 3 – *Persecuțiuni ungurești. Ultima oară*: Toți avocații unguri înscrși în baroul din Cluj au cerut Consiliului de Disciplină darea în judecată numai a lui dl Ioan Rațiu, memorandist, dar și a avocaților Iuliu Coroianu din Cluj și Theodor

Mihali din Dej, pentru că au făcut parte din delegația română care a prezentat *Memorandumul* la Viena.

An V, nr. 1212, iunie 20, p. 1 – Dioghenide, Eduard, *Românii și Ungurii*: Prin persecuțiile lor sălbatice ungurii au redeschis vechiul lor proces cu românii. Manifestațiile din toată România vor duce la o grabnică rezolvare a problemei. Imperiul Habsburgic trebuie să se destrame. Pretenția că numai un mare stat austriac ar putea constitui singura barieră în fața expansiunii rusești este o legendă. Acest rol îl poate îndeplini mult mai eficace numai o Românie mare ale cărei granițe occidentale ar fi pe Tisa.

An V, nr. 1213, iunie 21, p. 2 – *Presa străină și Ungurii*: “L’Indépendance Belge” și ziarul neerlandez “Het Handelsblad van Antwerpen” publică articole în care înfierează actele de violență săvârșite de unguri contra populației românești din Transilvania.

An V, nr. 1213, iunie 21, p. 2 – *Mișelii ungurești (Informațiuni)*: Ieri seara, la Arad, s-a produs un conflict într-o cafenea în care se aflau câțiva români; bătaia a continuat pe stradă unde poliția a fost neputincioasă de a respinge mulțimea care era întărită. Un student în teologie a fost rănit.

An V, nr. 1213, iunie 21, p. 2 – *[Persecuțiile ungarilor contra românilor din Ardeal] (Informațiuni)*: Cetățenii din orașul Slatina au adresat o scrisoare dlui I. Rațiu, președintele Partidului Național-Român din Ardeal, la Turda, în care își exprimă revolta contra actelor de violență săvârșite contra lui și contra altor fruntași români memorandiști de către unguri. Conchide că numai unirea tuturor românilor într-un singur stat va rezolva problema (o scrisoare asemănătoare este adresată și soției lui I. Rațiu).

An V, nr. 1214, iunie 22, p. 1 – Neagu, *Săptămâna [Persecuțiile ungarilor contra românilor din Ardeal]*: În țară domnește o agitație mare contra barbariilor ungurești, manifestații impozante, întruniri pe cât de numeroase pe atât de demne și un guvern care tremură la fiecare fornăitură ungurească. Azi se țin întruniri în Ploiești, Târgoviște și Severin. Ungurii au comis o nouă mișelie. La Arad, alaltăieri seară, ei au năvălit asupra câtorva români pașnici.

An V, nr. 1214, iunie 22, p. 1 – Neustein, Lélie, *Despre chestiunea socială*: Arată că există în România oameni care afirmă că nu se poate vorbi în România de o problemă socială. Autorul articolelor este convins că problema merită o atenție deosebită și reproduce *in extenso* un discurs al scriitorului italian Ed. de Amicis ținut la Asociația studenților din Turin ce reclamă atenția tuturor asupra sorții celor ce muncesc pe ogoare și în fabrici.

An V, nr. 1215, iunie 23, p. 1 – *Noi mișelii ungurești*: La Arad se petrec lucruri îngrozitoare. Se reproduce o telegramă din Viena în care se precizează că, în Arad, mai mulți studenți români au cântat într-o cârciumă cântece naționale. Mulțimea ațâțată s-a dus amenințând înaintea seminarului românii, aruncând cu olane în ferestre. Mulțimea a fost împrăștiată de poliție. Ziarul “Adevărul” adaugă că mișcarea națională începută trebuie să ia un caracter mai pronunțat pentru ca “toată hoarda hunică să înțeleagă că o națiune întregă este în mișcare”.

An V, nr. 1215, iunie 23, p. 1-2 – *Mișcarea națională (în favoarea memorandiștilor)*: Sunt publicate numeroase scrisori de adeziune la mișcarea națională de protest organizată de Liga culturală și Asociația Studenților.

- An V, nr. 1215, iunie 23, p. 2 – *Întrunirea de protestare din Buzău [Acțiunea de protest contra brutalităților ungurești]*: La Buzău s-a ținut o mare adunare cetățenească în care s-a votat o rezoluție de protestare contra “barbariilor nedemne de secolul nostru”, barbarii care tind “la omorârea unui popor de 3.000.000 de suflete”.
- An V, nr. 1215, iunie 23, p. 2 – *Manifestația din Ploiești [Acțiunea de protest contra brutalităților ungurești] (Informațiuni)*: La manifestație au luat parte și 14 societăți industriale (de meseriași) cu steagurile lor. Au luat cuvântul și oratori din București. Au fost înfierate atrocitățile ungurești.
- An V, nr. 1215, iunie 23, p. 2 – [*Acțiunea de protest contra brutalităților ungurești] (Informațiuni)*: Societatea “Tinerimea Română” a trimis o telegramă dlui I. Rațiu, telegramă care este reprodusă în întregime. Îndeamnă la rezistență și la luptă pentru apărarea drepturilor legitime ale populației românești din Ardeal.
- An V, nr. 1216, iunie 24, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *Ziarul “Adevărul” la Pesta [Sălbăticiile ungurești contra românilor]*: Deoarece Guvernul român a dezmințit știrea dată de “Adevărul” despre un atac al ungarilor contra Consulatului român din Budapesta, un reporter al ziarului s-a transportat la Budapesta unde a constatat că, în ziua de 14 iunie, s-a produs o manifestație ostilă la Consulatul român. Localul nu a fost distrus și nici geamurile nu au fost sparte (Consulatul este situat la etajul 3 al unei clădiri), dar steagul a fost “batjocorit” și s-au proferat insulte grave la adresa României.
- An V, nr. 1216, iunie 24, p. 1 – Reporter, *Demonstrația din Pesta*: Se publică pe două coloane ancheta făcută de autorul reportajului la Budapesta privind manifestația ungarilor la Consulatul român. Reporterul s-a dat drept ziarist ungar. În această falsă calitate, a obținut informații chiar de la prefectul de poliție din Budapesta.
- An V, nr. 1216, iunie 24, p. 2 – *Vandalismele din Arad (Informațiuni)*: Toate ziarele ungurești laudă pe manifestanții unguri din Arad. Frunțași români memorandiști sunt calificați drept trădători. Studentul român rănit la Arad se află în stare gravă. Pagubele cauzate caselor locuite de români se ridică la 10.000 de fiorini. “Budapesti Hírlap” a intervievat pe câțiva frunțași români “oportuniști” din Ardeal care au declarat că o împăcare între români și unguri ar fi posibilă dacă s-ar revizui Legea electorală ungurească ce actualmente exclude pe români de la exercițiul drepturilor civile. Ziarul unguresc răspunde că o asemenea revizuire nu este acceptată.
- An V, nr. 1217, iunie 25, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *Presa bucureșteană și maghiară*: Bazat pe informațiile obținute direct din Budapesta, informații care confirmă manifestația ostilă făcută de unguri la Consulatul român din Budapesta, autorul relevă unele atitudini ale unor ziare din capitală.
- An V, nr. 1217, iunie 25, p. 1 – *Obrăznicile presei ungurești*: Citează din câteva ziare ungurești în care se proferează insulte la adresa românilor din Ardeal și a presei din România.
- An V, nr. 1217, iunie 25, p. 1-2 – Dioghenide, Ed., *Intrăm în Zollverein*: În principiu nu se opune ca România să intre în Zollverein (Uniunea vamală germano-austriaco-italiană). Atrage însă atenția ca, prin această intrare, să nu se compromită eforturile de a întemeia o industrie indigenă. Deocamdată s-au reglementat provizoriu taxele vamale pe care Germania le va pune pe produsele românești. Aceste taxe vamale

vor fi reduse până să se reducă taxele vamale pentru mărfurile germane importate. Acest avantaj s-a obținut în schimbul declarației că România va intra în Zollverein.

An V, nr. 1217, iunie 25, p. 2 – Mumuianu, G., *La statuia "Libertății" [În legătură cu samavolniciile ungurești]*: Se publică discursul ce l-a ținut la Ploiești la manifestația de solidaritate cu românii din Ardeal. Invită tineretul să lupte pentru unirea tuturor românilor într-un singur stat.

An V, nr. 1217, iunie 25, p. 3 – *Vandalismele din Arad (Ultime informațiuni)*: Ancheta condusă de organele polițienești din Arad a dus la concluzii defavorabile românilor. Ungurii prepară noi scandaluri. Palatul episcopului Mețianu este înconjurat, ziua și noaptea, de armată.

An V, nr. 1218, iunie 26, p. 1 – *Obrăznicii ungurești*: Se reproduc din presa maghiară articole insultătoare la adresa românilor din Ardeal și mai ales contra memorandiștilor. Presa maghiară acuză România că se amestecă în afacerile interne ale Austro-Ungariei.

An V, nr. 1218, iunie 26, p. 1 – Roman, Ioan N., *Aranjamentul cu Germania [Taxele vamale]*: Comentează convenția prin care au fost reduse taxele vamale la produsele agricole românești la intrarea lor în Germania. Produsele românești vor fi, deci, taxate la intrarea lor în Germania, ca și produsele similare austro-ungare. Convenția este valabilă 5 luni. În acest timp vor începe tratativele pentru un tratat definitiv de comerț. Teama este că România, în aceste tratative, va ieși păgubită.

An V, nr. 1219, iunie 27, p. 1 – Dioghenide, Eduard, *Rolul generației de azi*: Rolul generației de azi este de a lucra la unitatea națională a românilor și la introducerea reformelor economice și politice democratice. Nu este suficient să se realizeze o nouă Dacie de la Tisa până la Nistru. În România, în Ardeal și în Basarabia sunt clase întregi nedreptățite. Generația de la 1848 a răsturnat regimul iobăgist-feudal, generației de azi îi revine rolul de a democratiza instituțiile social-economice.

An V, nr. 1219, iunie 27, p. 1-2 – G., *Întrunirea din Giurgiu [Manifestațiile de solidarizare cu românii din Ardeal]*: Se reproduc o serie de discursuri în care se condamnă vandalismul unguresc și se exaltă sentimentele naționale românești. Se vorbește insistent de dezrobirea tuturor românilor și de unirea lor într-un singur stat. Se publică și rezoluția votată de Adunarea cetățenească.

An V, nr. 1219, iunie 27, p. 2 – Theodoru, Iorgu Gh., *De la Bacău. Industria română expusă meschinărilor ovreești*: În Bacău, mișcarea industrială a luat un mare avânt. Între capitaliști este și Paul Cristen care a vărsat un capital de lei 500.000 pentru construirea unei mori mecanice. Inițiativa întâmpină numeroase șicane din partea unor ovrei care, prin tertipuri avocățesti și acțiuni judecătorești nedrepte, vor împiedica activitatea noii mori.

An V, nr. 1220, iunie 28, p. 1 – Dioghenide, Eduard, *Naționalism și democratism*: Naționalismul și democratismul nu se exclud. trebuie ca în România să nu fie clase sociale părăsite. Atenția trebuie îndreptată asupra țăranilor și muncitorilor. Numai ridicând economicește și culturalicește pe țărani și pe muncitori, românii de pretutindeni, din Ardeal și Basarabia, vor fi atrași spre România, vor lupta pentru unitatea națională.

- An V, nr. 1220, iunie 28, p. 2 – *Persecuțiunile ungurești (Informațiuni)*: Avocații unguri din Baroul din Arad au cerut Consiliului de Disciplină să fie dați în judecată toți avocații români care s-au solidarizat cu memorandiștii. Procurorul general de pe lângă Curtea de Apel din Cluj a dat în judecată pe soția memorandistului Ion Rațiu, pentru scrisorile și telegramele pe care le-a trimis ziarelor din România, prin care a protestat contra persecuțiilor dezlănțuite de unguri contra românilor.
- An V, nr. 1220, iunie 28, p. 2 – *Chestiunea română în Ungaria*: Este reprodus un articol de fond publicat în “L’Indépendance Belge” în care se constată că Guvernul unguresc a reușit să ridice contra lui pe cehii de la nord, pe croații și pe sârbii de la sud și pe românii de la răsărit. Și conchide că monarhia austro-ungară este în descompunere.
- An V, nr. 1220, iunie 28, p. 3 – *Persecuțiile și amenințările ungarilor*: Într-o corespondență particulară trimisă ziarului se descrie starea în care a fost adusă locuința memorandistului dl I. Rațiu, președintele Partidului Național-Român din Ardeal. Arată rolul provocator al ziarelor ungurești.
- An V, nr. 1221, iunie 29, p. 1 – Neagu, *Săptămâna [Mișcarea antimaghiară din România]*: Aproape în toate orașele din România s-au ținut adunări cetățenești contra brutalităților ungurești. Ura românilor contra ungarilor este reală, deoarece ungurii sunt un obstacol în realizarea *unității naționale a tuturor românilor*.
- An V, nr. 1221, iunie 29, p. 1-3 – Panu, G., *Românii subjugăți [Conferința Domnului G. Panu]*: Ziarul reproduce pe 11 coloane un discurs de la 25 iunie la Ateneul Român. G. Panu se declară de la început partizanul hotărât al luptei pentru unitatea națională, pentru unirea Ardealului, Bucovinei și Basarabiei la patria-mamă. Arată că nu se poate renunța la niciuna din aceste provincii românești. Atacă monarhia austro-ungară și Tripla Alianță. Nu se poate, de dragul alianței politice cu Austro-Ungaria sau cu Rusia, să se renunțe la Ardeal, Bucovina și Basarabia.
- An V, nr. 1222, iulie 1, p. 1 – Dioghenide, Eduard, *Românismul [Ideia unității naționale]*: Arată că sunt unii care tratează marea mișcare națională pentru unitatea tuturor românilor drept o acțiune șovinistă. În problema românilor de peste munți și de peste Prut, nu trebuie să existe divergențe între partidele politice. Creând marele stat român de la Nistru până la Tisa, vor fi rezolvate și problemele democratice.
- An V, nr. 1222, iulie 1, p. 1 – Reporter, *Manifestația din Tîrgoviște [Acțiunea de protest contra brutalităților maghiare]*: Rezoluția votată este în sensul unui protest energic contra actelor de sălbăticie săvârșite de unguri contra românilor din Ardeal și atrage atenția statelor europene civilizate asupra acestor acte de natură a compromite pacea.
- An V, nr. 1222, iulie 1, p. 2 – *Manifestația din Alexandria [Manifestația de protest în contra persecuțiilor ungurești]*: Societatea studenților “Unirea” a organizat o adunare cetățenească în care s-au formulat proteste. În moțiunea de protest, cetățenii din acest oraș se declară solidari cu românii de peste Carpați.
- An V, nr. 1222, iulie 1, p. 2 – *Mișcarea națională (Informațiuni)*: Se publică telegrame din Budapesta în care se relatează formele diferite sub care se manifestă ostilitatea maghiară față de români, ordine date de prefectul ungar de Hunedoara, broșuri

volante, precum și știrea că părintele Lucaci, mare luptător pentru cauza românească, a sosit în capitală.

- An V, nr. 1223, iulie 2, p. 1 – Roman, Ioan N., *O situație gravă [Acțiunea maghiară contra românilor]*: Situația din Ungaria se înrăutățește. Prigoana contra românilor capătă forme violente. Românii sunt privați de toate drepturile. Citează din protestul introdus de dr. Vasile Lucaci din care reiese că, după atâtea împilări, românii s-ar putea vedea nevoiți să recurgă la războiul civil. I. Roman crede că Ungaria se joacă cu focul. Scânteia de la care ar putea porni un război european va lua naștere în Ardeal.
- An V, nr. 1223, iulie 2, p. 1 – Argus, *Oferta Laptew [Captarea apei pentru București]*: Deplânge faptul că problema alimentării cu apă a Bucureștiului nu a fost rezolvată. Sunt trei propuneri: a ing. Moulan, pentru captarea unor izvoare din jurul capitalei, a dlui Babeș, pentru a înlocui actualul sistem de filtrare a apei din Dâmbovița prin sistemul de decantare, și propunerea Laptew care, după opinia lui Argus, este cea mai avantajoasă. Laptew propune constituirea unei societăți căreia primăria să-i concesioneze alimentarea cu apă pe timp de 40-60 de ani.
- An V, nr. 1223, iulie 2, p. 1 – Bibescu, George, *Desrobirea țiganilor*: Demonstrează că marele act al dezrobirii țiganilor nu se datorește generației de la 1848, ci domnitorului Gh. Bibescu care, din anul suirii sale pe tron, în 1842, ar fi întreprins această operă.
- An V, nr. 1223, iulie 2, p. 2 – *Mișcarea națională [în țară] (Informațiuni)*: Se descriu manifestațiile de protest contra persecuțiilor maghiare împotriva românilor din Ardeal, din capitală, Titu, Botoșani, Târgoviște.
- An V, nr. 1223, iulie 2, p. 3 – *Muncitorii căruțași (Ultime informațiuni)*: Muncitorii căruțași din capitală s-au întrunit spre a se sfătui asupra situației ce li s-a creat prin monopolizarea transportului de mărfuri de către Căile Ferate.
- An V, nr. 1223, iulie 2, p. 3 – *[Probleme financiare] (Ultime informațiuni)*: La Ministerul de Finanțe nu sunt bani. Profesorii și institutorii care trebuiau să încaseze azi lefurile pe cele două luni de vacanță au fost amânați până sâmbătă, deoarece casieria centrală este sleită de fonduri. Construcția liniei Pitești-Curtea de Argeș a fost întreruptă în mod brusc, deoarece creditul votat de Cameră nu s-a putut realiza. Această întâmplare va duce la mari pagube fiindcă terasamentele lucrate până acum se vor prăbuși.
- An V, nr. 1224, iulie 3, p. 1 – *Cum vă pare?... [Probleme financiare]*: Un deputat maghiar a interpelat Guvernul de la Budapesta asupra *Memorandumului*, calificându-l drept un act de înaltă trădare. Regretă atitudinea pasivă a Guvernului maghiar față de acest memorandum. Critică atitudinea României care se amestecă în afacerile interne ale Ungariei.
- An V, nr. 1224, iulie 3, p. 2 – *Persecuții ungurești*: Guvernul maghiar a decis desființarea Catedrei de limba română de la Liceul unguresc din Arad. În Beiuș, episcopatul român a înființat încă din 1835 un liceu românesc susținut din fonduri românești. Guvernul maghiar a dat ordin ca toate studiile să se predea exclusiv în limba maghiară.

- An V, nr. 1224, iulie 3, p. 3 – *Lordul Fitzmaurice și chestiunea română [Problema românilor din Ardeal]*: Acest lord a scos o carte privind situația generală. Lordul Fitzmaurice relevă luptele acerbe dintre naționalitățile din Imperiul Austro-Ungar. În special, ungerii urmăresc o politică violentă, fanatică și oarbă față de naționalitățile supuse Coroanei ungurești și, în special, față de români.
- An V, nr. 1225, iulie 4, p. 1 – Reporter, *D. Vasile Lucaci [Mișcarea românească din Ardeal]*: Într-un interviu acordat ziarului de dr. V. Lucaci, sosit în capitală, se arată impresia profundă pe care a făcut-o asupra populației românești din Ardeal atitudinea ziarelor din capitala României și numeroasele manifestări de solidaritate națională organizată în România.
- An V, nr. 1225, iulie 4, p. 1 – *Proletariatul român din Transilvania: Ziarul “Kölnische Zeitung”* arată că, din cauza politicii de persecuție dusă de maghiari, s-a creat un proletariat românesc. Românii nu au acces nici la justiție, nici la credite, nici la negoț, nici la meserii. Substratul mișcării românești din Ardeal are deci un caracter net economic.
- An V, nr. 1225, iulie 4, p. 2 – *Chestia română în Camera Ungară*: În Camera maghiară, Apponyi a interpelat Guvernul asupra *Memorandumului* și agitațiilor din Ardeal și România. A răspuns primul ministru, contele Szapany, că Guvernul român are o atitudine corectă și că interesele sale cer o cooperare cu ungerii. În ceea ce privește agitațiile românilor din Ardeal, se vor lua măsurile de rigoare.
- An V, nr. 1225, iulie 4, p. 3 – *Banchetele de ieri [Manifestații de solidarizare cu românii din Ardeal] (Ultime informațiuni)*: Studenții au dat un banchet în cinstea părintelui V. Lucaci care se reîntoarce în Ardeal. S-au ținut numeroase discursuri. A răspuns V. Lucaci care a mulțumit poporului român din regat pentru numeroasele manifestații de solidarizare cu românii din Ardeal și Banat.
- An V, nr. 1226, iulie 5, p. 1 – *Toastul d-rului Lucaci [Mișcarea de solidarizare cu românii din Ardeal]*: Se reproduce întreg discursul ținut la banchetul dat în cinstea sa de către studenții din București. Face un istoric al poporului român și pune în evidență coordonatele unității tuturor românilor într-un singur stat.
- An V, nr. 1226, iulie 5, p. 1 – Roman, Ioan N., *Cei din Basarabia*: Mișcarea de solidarizare care s-a făcut simțită pe tot cuprinsul României cu românii din Transilvania, nu trebuie să lase în umbra uitării suferințele românilor din Basarabia. Arată cum românii din Basarabia nu pot citi slovă românească.
- An V, nr. 1226, iulie 5, p. 1-2 – Dioghenide, Eduard, *Un program necesar [Problema unității naționale]*: În toate manifestațiile patriotice din țară, două idei sunt predominante: ideea protestării contra sălbăticiilor ungurești și afirmarea categorică a idealului național – unirea tuturor românilor. Socotește necesar să se stabilească un program în care să se preconizeze întreg complexul de măsuri ce vor trebui luate în vederea realizării idealului național.
- An V, nr. 1226, iulie 5, p. 2 – *Persecuții ungurești (Informațiuni)*: Dl V. Mangra a fost expulzat din Arad. Mangra este profesor la Seminarul românesc din acel oraș și prezența lui constituie o provocare la adresa ungerilor. Mangra persistă să rămână în Arad. I s-a făcut cunoscut că nu i se garantează integritatea corporală în cazul unor agitații sângeroase ungurești. Mangra a plecat la țară.

- An V, nr. 1226, iulie 5, p. 2 – [*Mișcarea românească din Ardeal*] (*Informațiuni*): Procurorul general de la Budapesta a dat în judecată două ziare sârbești care au aprobat plecarea la Viena a memorandiștilor români.
- An V, nr. 1226, iulie 5, p. 2 – [*Industria hârtiei în criză*] (*Informațiuni*): Fabrica de hârtie de la Letea cu care statul are un contract pe 12 ani a încetat să mai funcționeze din martie 1892. Pretextează că “Monitorul Oficial” a cumpărat de pe piață hârtia necesară fără a se recurge la licitație.
- An V, nr. 1226, iulie 5, p. 3 – *Mișcarea națională* [*Mișcarea de solidarizare cu românii din Ardeal*] (*Ultime informațiuni*): Se publică scrisoarea trimisă de studenții români lordului Fitzmaurice pentru justa sa apreciere a stării de lucruri din Orientul Europei și pentru simpatia pe care a manifestat-o față de cauza românilor din Ardeal.
- An V, nr. 1226, iulie 5, p. 3 – *Chestiunea română* (*Ultime informațiuni*): Două zile au ținut dezbaterile în Camera maghiară pentru analiza mișcării românești din Ardeal. Ziarul publică interpelarea șefului unui partid politic maghiar în care este denunțată mișcarea românilor din Ardeal desinată să dezbine naționalități din regatul Coroanei Sf. Ștefan și să atenteze la unitatea Ungariei.
- An V, nr. 1227, iulie 6, p. 1 – De Amicis, Ed., *Despre chestiunea socială (urmare)*: Se continuă publicarea conferinței ținute la Asociația Studenților din Torino. Discută problema proletariatului, a concentrării în mâna unei singure clase restrânse a bogățiilor, a giganticei forțe a sindicatelor muncitorești.
- An V, nr. 1227, iulie 6, p. 1 – Neagu, *Săptămâna* [*Mișcarea națională*]: Mișcarea națională se desfășoară în întreaga țară în măsura în care ungurii se încăpățânează să ducă politica de persecuții contra românilor din Ardeal. Lascăr Catargi, primul ministru, a declarat într-un interviu că nu e nimic de temut de la niște manifestații care se termină în banchete. S-ar putea însă ca studențimea să ia și altă cale.
- An V, nr. 1227, iulie 6, p. 1-2 – Brătianu, Gr.T., *O scrisoare* [*Problema românilor din Ardeal*]: În calitate de președinte al Ligii Culturale adresează ziarului “Neue Freie Presse” din Viena o scrisoare în care pune la punct unele afirmații făcute la Budapesta în legătură cu acuzația că manifestațiile de solidarizare cu românii din Ardeal ar fi urmarea unor intrigi rusești. Nimeni în România nu crede în misiunea de apărare a creștinătății a Imperiului Rusc. Toată lumea românească are sentimentul net al pericolului pe care Rusia îl prezintă pentru România.
- An V, nr. 1227, iulie 6, p. 2 – Kastner, H., *Românii și Ungurii*: “La Gazette de France” publică sub titlul de mai sus un articol în care se precizează că Transilvania numără, în cea mai mare parte, români. Ungurii însă exclud de la vot pe români, școlile sunt conduse de unguri. Românii s-au plâns împăratului Franz-Iosef, dar acesta nu a ținut seama de aceste plângeri. Mișcarea românească creează dificultăți Triplei Alianțe, cu atât mai mult cu cât și alte naționalități din Ungaria se agită.
- An V, nr. 1228, iulie 7, p. 1 – Roman, Ioan N., *Ultima iluzie* [*Persecuțiile ungurești contra românilor*]: S-a crezut că atrocitățile din Arad, Turda, Șimleul Silvaniei sunt simple manifestații din partea populației maghiare și că Guvernul maghiar ar fi păstrat o atitudine neutră. Această iluzie s-a spulberat. Din dezbaterile din 2 (14) iulie s-a

văzut că, în Camera de la Budapesta, Guvernul ungar s-a declarat de acord cu aceste acte de samavolnicie.

An V, nr. 1228, iulie 7, p. 1 – Dioghenide, Eduard, *Fără excepție [Problema unității naționale]*: S-a pus problema dacă e bine sau nu să le limiteze manifestațiile de solidarizare numai la românii din Ardeal. Părerea autorului este că nu trebuie să se facă excepție cu nicio categorie de români. Mai toți politicienii, în afară de G. Panu, tac când este vorba de Basarabia. Cei care, în agitațiile pentru românism, renunță la Bucovina și Basarabia, comit o mare nedreptate și o greșeală de neuitat.

An V, nr. 1228, iulie 7, p. 1-2 – *Chestiunea română în Camera maghiară*: Se reproduc după note stenografice discuțiile purtate în Camera maghiară cu privire la *Memorandum* și la agitațiile românilor din Ardeal. Din aceste discuții se degajă net convingerea că persecuțiile ungarilor din Ardeal nu sunt niște simple acte izolate și locale, ele având aprobarea oficialităților de la Budapesta.

An V, nr. 1228, iulie 7, p. 2 – *Mișcarea Națională. Apel*: Se publică un apel al unor cetățeni din orașul și județul Roman care propun să se alcătuiască o delegație numeroasă care să se deplaseze în fiecare capitală europeană spre a prezenta un memoriu asupra persecuțiilor maghiare.

An V, nr. 1229, iulie 8, p. 1 – A., *Emilia, I. Rațiu [Mișcarea românească în Ardeal]*: Soția memorandistului I. Rațiu va fi judecată de Curtea ungurească din Cluj pentru agitație contra statului unguresc. Se comentează acest fapt și se exaltă meritele acestei românce de înaltă valoare morală și națională.

An V, nr. 1229, iulie 8, p. 1 – Dioghenide, Eduard, *Politica externă românească [Problema unității naționale]*: În problema românească nu se poate practica o politică de alipire la Tripla sau la Dubla Alianță. În Tripla Alianță este Austro-Ungaria din cauza căreia suferă milioane de români. În Dubla Alianță este Rusia care a răpit samavolnic Basarabia, unde sunt împilate alte 3 milioane de români. Nici cu Dubla, nici cu Tripla Alianță, ci o politică strict românească.

An V, nr. 1229, iulie 8, p. 2 – *Presa pariziană și chestiunea română*: Sub titlul "Rasă și naționalitate", ziarul "Le Parti National" descrie persecuțiile ungurești contra românilor, cehilor, croaților, germanilor și sârbilor din Ungaria. Nimeni nu e alegător dacă nu cunoaște limba maghiară. Ungurii ignoră aspirațiile altor națiuni din interiorul granițelor lor. Scrie despre *Memorandumul* depus de dl I. Rațiu la Viena.

An V, nr. 1229, iulie 8, p. 2 – *Libertatea în Ungaria*: În ziarul "Neue Freie Presse" din Viena se publică un articol în care se arată intoleranța maghiară față de libertățile și drepturile altor națiuni conlocuitoare. Prezintă un caz din care se vede disprețul pe care îl arată autoritățile maghiare față de drepturile și libertățile popoarelor.

An V, nr. 1229, iulie 8, p. 2 – *Persecuții ungurești (Informațiuni)*: În afară de Emilia și I. Rațiu mai sunt dați în judecată instanțelor penale maghiare părintele V. Lucaci și alți fruntași români. Slovacia din nordul Ungariei pregătesc și ei un memorandum spre a-l prezenta împăratului la Viena. În ziua judecării celor două ziare sârbești de către instanțele judecătorești maghiare, populația sârbească va organiza mari manifestații la redacțiile celor două ziare.

- An V, nr. 1231, iulie 10, p. 1 – Dioghenide, Eduard, *Tripla Alianță și Români [Problema unității naționale]*: Se afirmă de unii că, oricât de adevărate ar fi revendicările românilor din Imperiul Austro-Ungar, România trebuie să fie cu Tripla Alianță care reprezintă civilizația și progresul contra barbariei despotismului rusesc. După ce respinge această orientare, autorul examinează și o eventuală integrare în Dubla Alianță și conchide că nici una și nici alta din aceste alianțe nu poate fi preferată. Cere o politică strict românească.
- An V, nr. 1231, iulie 10, p. 2 – Thanu, Ath.M., *Situația prețurilor cerealelor față cu prețurile din străinătate (Partea economică)*: Analizează prețul cerealelor pe piața internațională și constată că, deși prin ultima convenție cu Germania i s-a acordat României clauza națiunii celei mai favorizate, prețurile tind să scadă. Cercetează cauzele acestei tendințe.
- An V, nr. 1231, iulie 10, p. 2 – *Ungurii și străinătatea*: Se reproduce un articol publicat în “La Republique Française” din 4 iulie, în care se relevă că agitația românească din Ardeal este tot așa de viguroasă ca și agitațiile cehe din Austria. Arată că minoritatea românească este compactă și numără 3 milioane de suflete. Socotește că revendicările românilor sunt juste. Justifică acțiunea memorandiștilor.
- An V, nr. 1231, iulie 10, p. 2 – *Persecuțiile ungurești (Informațiuni)*: Prefectul jud. Arad a destituit pe toți primarii și consilierii români. “Gazeta economului” din Șiria a fost interzisă pentru că a făcut aluzii la *Memorandum*, iar redactorul ziarului a fost dat în judecată. Ziarul unguresc “Egyetértés” atacă familia Mocioni pentru că a oferit bani spre a repara casele frunțașilor români deteriorate de unguri.
- An V, nr. 1232, iulie 11, p. 1 – Argus, *România anexată Ungariei! [Provocări ungurești]*: În “Budapesti Hírlap” a apărut un articol în care se afirmă că același drept pe care România îl are să revendice Ardealul, îl are Ungaria să anexeze România, deoarece Moldova și Muntenia au aparținut cândva Regatului Ungar, pe când Ardealul nu a aparținut niciodată României. România ar putea fi o provincie autonomă ca și Croația, Borneo și Dalmația.
- An V, nr. 1232, iulie 11, p. 2 – *Ungurii și străinătatea*: Se reproduce un articol din “Národnie Noviny” în care se aprobă acțiunea memorandistă. Înfierează persecuțiile și actele de vandalism săvârșite de unguri contra frunțașilor memorandiști români și a tuturor intelectualilor români din Transilvania.
- An V, nr. 1232, iulie 11, p. 3 – Andreian, T., *“Muncitorul”, soc. coop. de agricultură, comerț și industrie din com. Silistraru – Brăila [Cooperativizare de muncitori agricoli, comerciali și industriali]*: E un apel “către autorii din țară și presă”. În 1890, mai mulți locuitori din această comună s-au constituit în soc. coop. autorizată de tribunal. Statutele sunt publicate în “Monitorul Oficial”, 15 mai 1890, nr. 33 (supliment). Societatea este de ajutor reciproc. Face apel la public să doneze cărți pentru biblioteca cooperativei.
- An V, nr. 1232, iulie 11, p. 3 – *[Mecanizarea agriculturii] (Ultime informațiuni)*: Reprezentantul fonderiei și atelierului mecanic Lemaître din Calea Văcărești a invitat pe reprezentanții mai multor ziare din capitală spre a face o vizită la o moșie din jud. Ilfov, unde va putea vedea funcționând prima batoză construită în țară. Reprezentanții presei au constatat că funcționau, pe aceeași moșie, două batoze,

una a casei engleze Ruston Procton et Comp. și una a uzinelor Lemaître și s-au convins că batoza este superioară.

An V, nr. 1233, iulie 12, p. 1 – *Maghiarii și Români*: Ziarele din Viena și din Budapesta publică o știre după care un senator Șoimescu ar fi dat la lumină o broșură în care se afirmă că Liga culturală care organizează manifestațiile din țară ar fi susținută din fonduri rusești. Liga culturală arată că senatorul Șoimescu e mort de 3 ani, atunci când liga nici nu exista. E drept că Șoimescu a demonstrat că cel mai mare inamic al României este Rusia. Pe de altă parte, Liga culturală aduce la cunoștință alte numeroase acte de persecuțiune a românilor de către organele oficiale ungurești.

An V, nr. 1233, iulie 12, p. 1 – *Presă străină și chestiunea română*: “Le Mémorial Diplomatique” din 16 iulie (st.n.) publică un articol în care arată că Lascăr Catargi, primul ministru, a declarat într-un interviu acordat unui ziar maghiar că persecuțiile săvârșite de unguri asupra românilor din Ardeal au provocat o firească reacție în România. Ziarul invită pe unguri să fie mai concilianți, așa cum au fost cu sașii. Sau poate au fost mai îngăduitori cu sașii fiindcă se temeau de Germania?

An V, nr. 1233, iulie 12, p. 1 – Dioghenide, Eduard, *Zollvereinul și Români*: Critică politica de umilire față de Germania, profesată de guvernele românești sub îndemnul regelui Carol. Consideră încheierea tratatului comercial pe 6 luni cu Germania drept un act de trădare națională. Înfeudarea economică a României la Germania prefațează transformarea țării în colonie germană la Marea Neagră.

An V, nr. 1233, iulie 12, p. 2 – [Regimul de lucru impus muncitorilor] (*Informațiuni*): Direcțiunea Imprimeriei Statului a decis ca, pe timp de două luni, lucrătorii să muncească în timpul nopții câte 3-4 ore, peste orele reglementare. Ziarul ridică un protest format contra acestei decizii luate de o întreprindere de stat.

An V, nr. 1234, iulie 13, p. 1 – De Amicis, Ed., *Chestiunea socială (III)*: Arată că mișcarea socialistă face pași mari pe măsură ce forțele de muncă se coalizează. Cauza muncitorimii îi face pretutindeni loc. Burghezia, derutată, începe să recunoască, încetul cu încetul, că există o mare problemă muncitorească. “Socialismul de stat al profesorului german” și “comunismul de păstor al romancierului rus” nu sunt antagoniste, ci reprezintă trepte de evoluție ale aceleiași idei.

An V, nr. 1235, iulie 14, p. 1 – Roman, Ioan N., *Albăstrimea și țărănimia [Problema țărănească]*: Arată că s-au realizat numeroși pași spre civilizație, mai ales din punct de vedere tehnic. România se află pe calea progresului. Dar acest progres este superficial, deoarece nu beneficiază de el *toate* clasele sociale. Țăranul a dat îndărăt, în timp ce *albăstrimea* (cei din orașe) a mers înainte. Deplânge starea economică înapoiată a țărănimii românești.

An V, nr. 1235, iulie 14, p. 3 – *Persecuții ungurești (Ultime informațiuni)*: Domeniile statului din Banat sunt vândute în loturi mici numai ungurilor. Ziarele maghiare îndeamnă Guvernul de la Buda să întemeieze colonii ungurești printre români și să proletarieze, prin diverse măsuri, țărănimia valahă. Un grup de 300 de muncitori români din regiunea Crișana au rămas fără hrană și neplătiți de arendașul maghiar, iar când și-au cerut plata au fost înconjurați de jandarmi și împușcați. Sunt 3 morți și 15 răniți.

- An V, nr. 1236, iulie 15, p. 1 – A.R., *Românii și Ungurii*: Face comparație între Cluj și București. Timp de 25 de ani, de la 1865, Clujul nu a înregistrat niciun progres. Românii din Transilvania, ca și slavii și germanii, sunt tratați ca sclavi. Bucureștii au făcut, în acest, timp, progrese foarte mari; pornind de la un târg murdar și urât, București a ajuns azi un oraș civilizată, cu parcuri și edificii publice “care apar ca prin farmec”. Revenind la politica barbară de maghiarizare forțată a naționalităților conlocuitoare, autorul articolului, deși detestă persecuțiile ungurești, conchide că aceste persecuții sunt necesare pentru conservarea și întărirea românilor din Ardeal.
- An V, nr. 1236, iulie 15, p. 2 – *Goana ungurească [Persecuțiile ungurești]*: Se anunță darea în judecată a fruntașului român Ion Lenghiel din Deva. La Arad este atacat episcopul român Ioan Meșianu, deoarece trimite autorităților locale adrese în limba română. Or, episcopul a fost socotit până acum filomaghiar. Acum îl numesc agitator daco-roman.
- An V, nr. 1236, iulie 15, p. 3 – *[Persecuții ungurești] (Ultime informațiuni)*: În urma măcelului făcut de jandarmii unguri printre muncitorii români din Tamaș (Oradea Mare), au mai murit încă doi. Numărul celor uciși se ridică acum la 15, iar al celor răniți la 58, care sunt spitalizați în subsolurile umede și întunecate ale spitalului din Oradea. Ziarele ungurești îndeamnă la măsuri represive dure “pentru înfrânarea valahilor”.
- An V, nr. 1237, iulie 16, p. 1 – Argus, *Atrocity-Meeting [Maltratările românilor din Ardeal]*: Comentează împușcarea celor aproape 70 de muncitori români din Tamaș (Oradea Mare), din care 15 morți, de către jandarmii unguri. Propune să fie imediat ajutate familiile celor 15 țărani români uciși. Să nu se uite însă, adaugă Argus, că și la noi se comit multe nedreptăți față de țărani, “multe barbarii”. Îndeamnă opinia publică românească să se ridice în favoarea celor apăsați și exploatați, fie din România, fie din provinciile subjugate.
- An V, nr. 1237, iulie 16, p. 1-2 – *Măcelul de la Tamași [Persecuțiile ungurești]*: Un ziar maghiar “Nagyváradí Hírlap” deplânge “baia de sânge pe câmpie”, arătând că muncitorii români erau “rupți de foame și cerșind de mâncare”. Jandarmii unguri, la cererea arendașului, au reținut cu forța pe muncitorii români, apoi i-au împușcat. Cei răniți au fost aruncați pe gunoiul din curtea spitalului.
- An V, nr. 1237, iulie 16, p. 3 – *Starea de asediu în Transilvania [Persecuțiile ungurești] (Ultime informațiuni)*: Ziarul “Tribuna” din Sibiu anunță că, în regiunea Munților Apuseni, s-a declarat starea de asediu. Prin toate comunele rurale din județele Arad, Hunedoara, Zarand și Alba inferioară circulă ziua și noaptea patrulă de jandarmi. Duminică și în zilele de sărbătoare bisericile românești sunt ocupate de jandarmi și preoților le este interzis să țină predici. Populația românească este foarte agitată din cauza acestor măsuri.
- An V, nr. 1238, iulie 17, p. 1 – *Stare de asediu? [Persecuțiile ungurești]*: Reproduce din ziarul “Tribuna” din Sibiu știrea că Guvernul din Budapesta a trimis la Brad și la Blaj două batalioane de soldați. La Brad a fost interzisă, fără înștiințare prealabilă, orice întrunire publică. În caz contrar, societățile românilor vor fi dizolvate și membrii dați în judecată.

- An V, nr. 1238, iulie 17, p. 1 – I.S.R., *Pentru Liga culturală [Persecuțiile ungurești]*: Propune ca Liga culturală să editeze un ziar în limbile franceză, germană și italiană care să răspundă tuturor articolelor apărute în presa internațională în legătură cu persecuțiile la care sunt supuși românii din Ardeal de către unguri.
- An V, nr. 1238, iulie 17, p. 2 – *D'ale ungarilor [Persecuțiile ungurești] (Informațiuni)*: Azi noapte, pe la ora 2 și jumătate, jandarmii și miliția au atacat casele preoților Băcilă, Cosma, Drăgan și a proprietarului Păcurariu. Ziarul "Egyetértés" scrie că o ceată de valahi a răsturnat o statuie așezată în Munții Gilăului. Adevărul este că statuia a fost răsturnată de furtună.
- An V, nr. 1238, iulie 17, p. 3 – *Cestiunea română [Persecuțiile ungurești] (Ultime informațiuni)*: Organul Partidului Național Sârb din Ungaria, "Branic" publică un articol semnat de un general de origine sârbă, în care arată că la Viena este rău privită atitudinea provocatoare ungurească față de românii din Ardeal, deoarece Viena urmărește să atragă România în Tripla Alianță, iar comportarea ungarilor face aproape imposibilă această integrare.
- An V, nr. 1239, iulie 18, p. 1 – Roman, Ioan N., *O datorie [Problema țărănească]*: Laudă generația de la 1848-1866. Generației actuale îi revine sarcina ridicării condițiilor economice și culturale ale poporului. Dar tot ce s-a făcut până acum a privit exclusiv pe orășeni. Pentru clasa țărănească, cea mai numeroasă, nu s-a făcut nimic. Starea economică și culturală a rămas înapoiată.
- An V, nr. 1239, iulie 18, p. 2 – *Cestiunea română [Persecuțiile ungurești] (Informațiuni)*: Ziarele ungurești continuă campania violentă contra românilor. "Pesti Napló" atacă pe V. Lucaci pentru că a scris o scrisoare primului ministru ungar. Pentru același motiv îl atacă și ziarul "Ellenzék" care conchide că "sălbatica și brutala pornire a valahilor" trebuie înfruntată, iar agitatorii să fie aruncați în închisoare.
- An V, nr. 1240, iulie 19, p. 3 – *Starea de asediu în Transilvania [Persecuțiile ungurești] (Ultime informațiuni)*: Situația din Transilvania devine din ce în ce mai gravă. Astfel, ziarul "Pester Lloyd", sub titlul de *Românii revoltați*, anunță că populația românească din Solnoc Dobîca este gata să se revolte. Garnizoana de honvezi din Dej a fost consemnată în cazărmi. "Gazeta Transilvaniei" anunța că s-au operat percheziții la un fruntaș român din Brad.
- An V, nr. 1241, iulie 20, p. 1 – De Amicis, Ed., *Cestiunea socială (IV)*: Arată că și în Italia socialismul va câștiga opinia publică. Adevărurile de natură socială sunt ușor înțelese chiar de păturile cu totul inculte. Speră ca și muncitorii din Italia să ajungă la nivelul de pregătire intelectuală din Germania și din Belgia. Răul imens provocat de o anarhică repartitie a bunurilor trebuie înlăturat.
- An V, nr. 1242, iulie 22, p. 1 – *Presa străină și Ungurii [Persecuțiile ungurești]*: Ziarul "Il Diritto" din Roma publică un articol sub titlul *Lupta dintre maghiari și români*, în care se amintește despre faptul că s-au produs încăierări sângeroase în Ardeal între români și unguri. Deplânge persecuțiile ungarilor contra românilor. Recomandă ungarilor să-și schimbe radical politica față de naționalitățile conlocuitoare.

- An V, nr. 1242, iulie 22, p. 2 – *Atrocități ungurești (Informațiuni)*: Se anunță de către ziarul “Pester Lloyd” că un număr de honvezi l-au bătut pe protopopul român din Făgăraș. Arată împrejurările acestor maltratări.
- An V, nr. 1243, iulie 23, p. 1 – Roman, Ioan N., *Satele noastre [Problema țărănească]*: Descrie starea jalnică a satelor noastre, a bordeielor în care locuiesc familiile de țărani. Marea proprietate a considerat țărănimea ca instrument de muncă și ca armă de apărare contra năvălirilor străine, dar niciodată nu au preocupat-o interesele acestei clase sociale. Cere ca guvernele să ia imediate măsuri pentru ridicarea materială a satelor.
- An V, nr. 1243, iulie 23, p. 2 – *Cestiunea română în străinătate*: Se atrage atenția asupra unei cărți scrise de Ernest Lavisse, membru al Academiei Franceze, intitulată *La vie politique à l'étranger en l'an 1891*. La p. 58 tratează problema Austro-Ungariei și eforturile care se fac aici pentru maghiarizarea naționalităților conlocuitoare. La p. 175-177 se ocupă de România și de chestiunea Transilvaniei. Arată persecuțiile la care sunt supuși românii din Ardeal de către autoritățile maghiare.
- An V, nr. 1243, iulie 23, p. 3 – *La Blaj [Activitatea românilor în Ardeal] (Ultime informațiuni)*: În zilele de 26-28 iulie, Asociațiunea Transilvană pentru Literatura și Cultura Poporului Român va serba 30 de ani de activitate. Asociația dispune de un fond de 500.000 lei. Din acest fond se acordă burse studenților și se susține singura școală secundară de fete din Sibiu.
- An V, nr. 1244, iulie 24, p. 1 – Dioghenide, Eduard, *Două curente [Problema unității naționale]*: Își pune întrebarea: cum se va realiza această unitate? Cei de la ziarul “Tribuna” din Cluj recomandă o politică de obediență față de unguri. Acest curent a fost insuflat de Slavici. Al doilea curent este cel susținut de G. Barițiu, pentru autonomia Ardealului. Acest curent este foarte puternic și contra lui luptă, cu toate armele, ungurii.
- An V, nr. 1244, iulie 24, p. 3 – *Despotismul unguresc [Persecuțiile ungurești] (Ultime informațiuni)*: Guvernul ungar, temându-se de o revoluție în Transilvania, a interzis Comitetului Asociațiunii Transilvane pentru Literatura și Cultura Poporului Român de a serba jubileul de 30 de ani. Bătrânul Axente Sever, unul dintre cei trei șefi ai revoluției din Transilvania din 1848, este persecutat de unguri. S-au operat percheziții. Studenții români veniți din România nu au putut ajunge la Blaj.
- An V, nr. 1244, iulie 24, p. 3 – D. Vasile Lucaci *[Persecuțiile ungurești] (Ultime informațiuni)*: Ziarele ungurești publică știri contradictorii cu privire la procesul intentat contra părintelui dr. Vasile Lucaci. Unele ziare afirmă că a fost trimis în judecată pentru scrisoarea de protest pe care a adresat-o primului ministru maghiar, alte ziare susțin că va fi judecat pentru un delict de audiență.
- An V, nr. 1245, iulie 25, p. 1 – Roman, Ioan N., *Locuințele sătenilor (I)*: Face numeroase citații din cartea lui N.V. Leonescu, *Starea țăranului român (1887)*, spre a arăta condițiile deplorabile în care locuiesc țărani. În 1880, dl Istrate a scos o carte intitulată *O pagină din viața contemporană a României*, din care I. Roman citează observații privind “caverna de troglodit” în care locuiește țăranul. Călătorul străin pe care îl pomenește dl Istrate în cartea lui este economistul Laveleye, care spune că a vizitat și Nubia și Egiptul, dar casele țărănești din România sunt mult mai mizerabile.

- An V, nr. 1245, iulie 25, p. 1-2 – Fava, Roberto, *Presa italiană și chestiunea română (Românii și maghiarii)*: Într-un articol publicat în ziarul “Il Faro Romagnolo”, sub titlul *Românii și Maghiarii*, Roberto Fava critică sever pe unguri pentru condițiile grele create românilor din Ardeal. Maghiarii luptă pentru maghiarizarea românilor. Această politică a dus la izbucnirea luptei dintre români și maghiari. Arată numeroasele aspecte ale persecuțiilor organizate de unguri contra românilor. Amintește de chestiunea memorandiștilor.
- An V, nr. 1245, iulie 25, p. 2 – Paraschivescu, C.N., *Viile filoxerate*: Arată că s-a procedat, cu armata, la distrugerea viilor filoxerate. Dar distrugerile se fac fără să fie precedate de studii serioase spre a se vedea dacă nu sunt mijloace de remediere, fără a se purcede la distrugeri. Nu toate filoxerele sunt atât de primejdioase încât să se recurgă la măsuri atât de drastice.
- An V, nr. 1245, iulie 25, p. 2 – *Prostii ungurești [Persecuții ungurești] (Informațiuni)*: Ziarele ungurești anunță că au fost dați în judecata Consiliului de Disciplină al Baroului din Cluj un număr de avocați români, deoarece s-au dus să se plângă împăratului, în loc să se plângă la Budapesta. Ziarele ungurești cer măsuri contra prof. Mangrea care ar pune la cale conspirații.
- An V, nr. 1245, iulie 25, p. 3 – *Chestiunea română [Persecuții ungurești] (Ultime informațiuni)*: Urmează aceeași politică de șicană și persecuții contra românilor din Ardeal. Se operează percheziții domiciliare în casele unor fruntași români din diferite localități.
- An V, nr. 1246, iulie 26, p. 1 – Roman, Ioan N., *Locuințele sătenilor (II)*: Citează pe dr. Peride, medicul șef al județului Iași, care în darea de seamă a Comitetului permanent, pe 1883-1884, arată că măsurile sanitare la țară sunt ineficace atât timp cât țăranii locuiesc în condiții de cea mai neagră mizerie. Locuințele lor sunt adevărate morminte.
- An V, nr. 1248, iulie 28, p. 2 – *Replica studenților români din Ungaria și Transilvania (Informațiuni)*: Într-o scrisoare către redacție, semnată de Aurel Popovici în numele studenților români din regiunile subjugate, se spune că studenții vor să atragă atenția statelor europene asupra persecuțiilor ungurești. Se publică apoi *in extenso* scrisoarea Junimii academice române din Transilvania și Ungaria. Replica a fost tipărită în 21.000 de exemplare în limbile română, germană, italiană, franceză și engleză.
- An V, nr. 1248, iulie 28, p. 2 – *[Tariful vamal] (Informațiuni)*: La Ministerul de Finanțe se lucrează la un tarif vamal calculat pe valoarea mărfurilor. Scopul lucrării este stabilirea unei comparații tarifare pe greutate, actualmente în vigoare spre a vedea dacă nu sunt mărfuri taxate mai puțin decât ceea ce ar produce fiscului, calculat fiind pe valori. Membrii comisiei se duc prin magazinele mai mari și examinează facturile de import.
- An V, nr. 1249, iulie 29, p. 1 – Dioghenide, Eduard, *Clubul democrat-republican din Iași – inaugurarea – 26 iulie 1892 [Probleme muncitorești] (Discursul Dlui Eduard Dioghenide)*: În expunerea pe care o face enumeră printre soluțiile propuse de acest nou partid politic: trecerea moșiilor statului la țăranii, cumpărare de moșii particulare spre a fi vândute țăranilor, cooperative țărănești pentru cultivarea pământului, protejirea

muncitorilor în fabrici, reglementarea repausului duminical, interzicerea muncii copiilor până la 14 ani, reglementarea muncii femeilor, asigurarea contra accidentelor, asigurarea pentru bătrânețe, o lege pentru reglementarea tocmelilor agricole, desființarea prestației, protecția sanitară a muncii. Cere desființarea dărilor indirecte și înlocuirea lor printr-un impozit progresiv, scutind însă cu desăvârșire un minimum de venit absolut trebuitor pentru trai. Cine are mult să plătească mult și viceversa.

An V, nr. 1250, iulie 30, p. 1 – Censor, *Ungurii și episcopii români de peste munți*: Ungurii impun românilor biruri grele, îi recrutează și îi trimit să moară pentru ei. Ungurii au declarat război românilor, slovacilor și germanilor dinlăuntrul graniței maghiare. Românii sunt excluși din funcțiile publice, țăranii și preoții bătrâni sunt bătuți și uciși fără nicio judecată. Acum, toți episcopii români din Transilvania și Ungaria nu au fost confirmați decât după ce au depus câte o demisie în alb.

An V, nr. 1250, iulie 30, p. 2 – *[Vânzări de moșii ale statului către țăranii]* (Informațiuni): Trei moșii ale statului din jud. Ilfov au fost parcelate și urmează a fi vândute, în termen de două luni, țăranilor. Planul parcelării moșiilor din Opintiți (Buzău), Govora (Olt), Copăcel (Vâlcea), Todirești (Suceava) este terminat. Aceste moșii parcelate în 183 loturi mici urmează să fie vândute în termen de două luni.

An V, nr. 1250, iulie 30, p. 3 – *Atrocitățile ungurești (Ultime informațiuni)*: Se publică de către "Tribuna" amănunte despre atrocitățile ungurești din comuna Micalaca (Arad). Țăranii sunt ridicați noaptea de la casele lor și bătuți de către jandarmi, copiii sunt bătuți, femeile bătrâne lovite.

An V, nr. 1252, august 1, p. 1 – Roman, Ioan N., *Hrana țăranului*: Nu numai locuința contribuie la degenerarea neamului românesc și în special a țăranimii, cât mai ales hrana. Biserica, prin posturile sălbatice pe care le impune, face o operă rea. Condamnă bigotismul țăranului. Citează pe dr. Istrati care descrie condițiile de subnutriție în care trăiește țăranul român.

An V, nr. 1252, august 1, p. 1-2 – *Presa străină și cauza română*: Ziarul istrian "La Provincia" care apare la Capo-Distria publică o dare de seamă asupra raportului Ligii culturale din 1891 asupra persecuțiilor ungurești și asupra politicii de maghiarizare a naționalităților conlocuitoare din Ungaria.

An V, nr. 1253, august 2, p. 1 – Dioghenide, Eduard, *Chestiunea românească și muncitorii*: Arată că atunci când este în joc existența statului și a națiunii, muncitorii trebuie să se ridice mai presus de clase și de luptele lor. Citează pe Gh. Panu care este socialist și care a declarat că, atunci când naționalitatea este în pericol, această problemă trebuie pusă înaintea oricărei alte chestiuni.

An V, nr. 1254, august 3, p. 1 – De Amicis, Ed., *Despre chestiunea socială (V)*: Arată marea evoluție ce s-a realizat în spiritul multora. Problemele sociale nu mai sunt ignorate. Sfătuiește studențimea italiană să se preocupe de aceste probleme și să se pătrundă de ideea socială.

An V, nr. 1255, august 4, p. 2 – *Procesul Tribunei la Sibiu [Persecuțiile ungurești]* (Informațiuni): S-a operat o vastă percheziție la redacția ziarului "Tribuna" din Sibiu. Direcția ziarului va fi dată în judecată. Furia ziarelor maghiare se îndreaptă contra

membrilor delegației românilor care se află la Viena (Coroianu, Mihali, Rațiu și Lucaci).

- An V, nr. 1256, august 5, p. 1 – Roman, Ioan N., *Mortalitate și degenerare [Problema țărănească]*: Dr. Istrati demonstrează că de la 1879 mortalitatea la țară a crescut cu 40%. Aceeași constatare, scrie I. Roman, o face și dr. Stîncă. Dr. Felix arată că durata medie a vieții în România este de 35 de ani. Dl Z. Popescu constată că numărul tinerilor țărani respinși la recrutare ca nedezvoltați s-a mărit cu 40%.
- An V, nr. 1257, august 6, p. 3 – *[Problema naționalităților conlocuitoare din Ungaria] (Ultime informațiuni)*: Azi, Partidul Național Slovac din Ungaria ține o mare conferință politică la Turoț-St. Martin. În această conferință se discută problema redactării unui memoriu asupra situației insuportabile ce au creat ungurii poporului slovac și chestia prezentării acestui memoriu împăratului la Viena. Hurban Vajanschi, unul din șefii Partidului Național Slovac va propune o alianță a slovacilor cu românii din Transilvania și Ungaria. Studenții din București au trimis o entuziastă telegramă de felicitare Comitetului Partidului Național Slovac.
- An V, nr. 1258, august 8, p. 1-2 – *Chestiunea de pâine la Valahi [Problema românilor din Ardeal]*: Problema îi neliniștește pe unguri. Românii, despuiți de drepturile lor politice, reduși la starea de paria în țara lor, au dezvăluit lumii întregi situația lor dramatică. Ungurii afirmă acum că toată problema românilor este o problemă de pâine, o problemă economică. Românii se agită ca să capete o bucată de pâine în plus. Se înșală, spune autorul articolului, problema românească este o problemă națională, înainte de toate.
- An V, nr. 1258, august 8, p. 1 – Roman, Ioan N., *Viața intelectuală și morală a săteanului român*: Citează pe Spiridon Popescu și N. Găvănescul spre a arăta starea cu totul înapoiată din punct de vedere moral și intelectual a țăranului român. Spiridon Popescu descrie eresurile care circulă la țară și ostilitatea sătenilor față de orice formă de cultură., Partea morală este și ea decăzută. Singura călăuză este religia cu toate erorile și ineptiile ei.
- An V, nr. 1259, august 9, p. 1 – *Presa maghiară și chestiunea română*: Este reprodus un articol din ziarul catolic maghiar “Magyar Allam” în care se încearcă să se susțină teoria istorică a precedenței maghiare pe pământul Ardealului. Ziarul “Adevărul” comentează critic acest articol și se întreabă dacă biserica catolică este de acord cu aberația că romanii și dacii au găsit pe pământul Daciei pe unguri, instalați cu secole înainte.
- An V, nr. 1259, august 9, p. 3 – *[Problema naționalităților conlocuitoare din Ungaria] (Ultime informațiuni)*: Se publică textul telegramei trimise de studenții români Partidului Național Slovac, a cărei conferință are loc la Turoț-St. Martin (nordul Ungariei).
- An V, nr. 1259, august 9, p. 3 – *Mișcarea naționalităților în Ungaria (Ultime informațiuni)*: Se reproduc din “Neue Freie Presse” două știri, și anume că la St. Miclăuș (Torontal) s-a convocat o adunare de alegători români spre a se declara solidari cu programul românesc din Sibiu 1881 și pentru a desemna un ziar ca să le susțină interesele. A doua știre este din Agram, după care 100 de învățători cehi au luat parte la deschiderea expoziției scolastice. Mii de oameni au primit pe învățătorii cehi cântând cântece naționale croate și sărbătorind solidaritatea ceho-croată.

- An V, nr. 1261, august 11, p. 1 – Dioghenide, Eduard, *Politică păcătoasă [Problema românilor din Ardeal]*: Socotește că cea mai detestabilă politică a unor patrioți români din Ardeal este aceea de a zeifica pe împăratul Austriei. Această politică este inspirată de D. Sturza, fruntaș liberal din București. Această politică constituie o trădare față de interesele neamului. Aceeași politică se preconizează și în Bucovina.
- An V, nr. 1261, august 11, p. 2 – *Presa străină și chestiunea română*: Se reproduce un articol din ziarul italian “La Provincia di Mantua”, în care se comentează favorabil memoriul trimis de studenții români. Pagini întregi din acel memoriu sunt reproduse în cuprinsul articolului. Ziarul italian atrage atenția asupra amenințărilor politice de asupra duse de maghiari.
- An V, nr. 1261, august 11, p. 2 – *Chestiunea naționalităților din Austro-Ungaria. Revendicările rutenilor*: Se arată că, după cehi, sârbi, croați și români, au început să se miște și rutenii din Austria. Dar, pe când naționalitățile din Ungaria sunt ținute sub teroare, naționalitățile din Austria se bucură de mai multă libertate.
- An V, nr. 1262, august 12, p. 1 – Dioghenide, Eduard, *Uniunea este fatală [Problema unității naționale]*: Oricâte piedici s-ar pune, unirea tuturor românilor în același stat este inevitabilă. Sentimentul național nu se pierde. Oprimarea ține treaz acest sentiment național. Cucerirea unei națiuni de către alta este imposibilă. Dacă popoarele coloniale se revoltă, dar popoarele oprimate din Europa! Numai după ce acest sentiment național va fi satisfăcut, se poate desfășura lupta de clasă.
- An V, nr. 1262, august 12, p. 2 – *[Persecuții ungurești] (Informațiuni)*: Ziarele ungurești aduc știrea că, în Petroșani, îndată după plecarea memorandiștilor români la Viena, direcția fabricii a concediat pe toți muncitorii români în număr de 300 și a adus muncitori unguri din pusta ungurească. Muncitorii români au protestat. S-au produs încăierări între muncitorii unguri și șomerii români. Au intervenit jandarmii unguri. Sunt 4 morți și 25 de răniți.
- An V, nr. 1262, august 12, p. 3 – *[Revoltă țărănească în România] (Ultime informațiuni)*: O mare răscoală țărănească s-a produs pe moșia Brusturoasa din jud. Bacău. Această moșie este arendată de o societate anonimă. Această societate a adus 2.000 de muncitori unguri din Ungaria, pentru exploatarea pădurilor. S-a produs o încăierare între muncitorii unguri și țărani români.
- An V, nr. 1263, august 13, p. 1 – Dioghenide, Eduard, *O lucrare remarcabilă [Problema românilor din Ardeal]*: Se recenzează lucrarea tipărită la Sibiu sub titlul *Chestiunea română în Transilvania și Ungaria*, replica Junimii academice române din Transilvania și Ungaria la răspunsul dat de Junimea academică maghiară memorialului studenților universitari din România.
- An V, nr. 1264, august 14, p. 1 – X, *Răscoala de la Brusturoasa*: Arată condițiile în care s-a produs răscoala. Societatea Götz, căreia boierii Ghica-Comănești i-au vândut pădurea, a adus muncitori străini pentru lucrările din pădure. Atunci s-au revoltat țărani care au alungat pe muncitorii străini. Șapte țărani români au fost arestați, iar autoritățile românești benchetuiesc la mesele date de societatea Götz.
- An V, nr. 1264, august 14, p. 1-2 – Dioghenide, Eduard, *Esența chestiunii românești (din Ardeal)*: Încă din 1848, românii au cerut unirea tuturor românilor din statele

austriece sub sceptrul Austriei. Românii au cerut deci un stat autonom, școli românești, administrație românească, limba românească, iar împăratul Austriei să poarte titlul de Mare Duce al Românilor. După 1848, numai ungurii au obținut acest statut. Românii au fost considerați ca robi și tratați ca atare de unguri. Esența chestiei românești se găsește în libertate, naționalitate și autonomie.

An V, nr. 1264, august 14, p. 3 – *[Vânzare de moșii la țărani] (Ultime informațiuni)*: S-au vândut 109 moșii parcelate în 14.000 de loturi. În afară de acest moșii vândute, se vor vinde până la toamnă încă 80 de moșii. Sunt 63 de moșii parcelate care, fiind arendate, nu au putut fi încă vândute. Aceste arende au fost însă reziliate, așa că moșiile vor fi date, și ele, în posesia țăranilor pentru care s-au efectuat parcelările.

An V, nr. 1265, august 15, p. 1 – I.I.S., *Răscoalele țărănești*: Cei care susțin că în România nu există lupte de clasă greșesc. Enumeră câteva localități: la Vespați, unde arendașul grec îi exploatează pe țărani; la Brusturoasa, unde marii proprietari de pământ îl împiedică pe țăran să se ocupe cu lucrul în pădure și cu transportul lemnului; la Lipia-Bojdani, unde țăranii sunt înșelați și exploatați și unde țăranii, exasperați, s-au răscolat. Arată cauzele acestor răscoale.

An V, nr. 1265, august 15, p. 1 – Dioghenide, Eduard, *Ungurii și românii*: Junimea academică maghiară afirmă în memoriul ei că maghiarii au apărut pe slavi, germani, și nu românii. Autorul demonstrează că afirmația este inexactă, făcând un scurt istoric al relațiilor dintre naționalitățile conlocuitoare și unguri. Ungurii se mai laudă cu rolul lor important în cultura românească. Cei care au servit cultura românească, la începuturile ei, afirmă E. Dioghenide, sunt germanii și italienii. Ungurii mai afirmă că românii din Ardeal au început să se agite de la ridicarea României la rang de regat. Este inexact., Românii, încă din 1743, au cerut să fie recunoscuți ca națiune independentă.

An V, nr. 1265, august 15, p. 2 – *Presa maghiară și românii. Replica românilor din Ungaria*: Se reproduce din ziarul maghiar "Egyetértés" atacul îndreptat contra memoriilor studenților români din Ungaria. Ziarul "Adevărul" combate aserțiunile ziarului maghiar, reamintind măsurile de represiune îndreptate de unguri contra românilor din Ardeal.

An V, nr. 1265, august 15, p. 3 – *Abuzuri la vânzarea bunurilor statului (Informațiuni)*: Denunță numeroasele abuzuri care se comit cu ocazia vânzării pământurilor statului la țărani. Notarii iau de la cumpărători diverse taxe ilegale. Punerea în posesie a țăranilor se face în condiții scandaloase. Tabelurile sunt, cu rea-credință, prost întocmite de țărani și notari, ceea ce întârzie darea în posesie a loturilor destinate muncitorilor țărani.

An V, nr. 1266, august 16, p. 1 – Dioghenide, Eduard, *Ungaria și Transilvania*: Arată că istoricii unguri tăgăduiesc continuitatea elementului roman în Dacia. Aduce argumente contra acestei teorii. Din punct de vedere etnic, românii reprezintă marea majoritate a populației din Ardeal. Argumentul etnic unit cu argumentul istoric întăresc teza românească.

An V, nr. 1266, august 16, p. 1-2 – *Mișcarea naționalităților în Austro-Ungaria*: Arată cum fiecare dintre naționalitățile conlocuitoare din Ungaria a început să revendice drepturile lor. În Moraria de Nord populația cehă se agită pentru a înființa școli

cehe. Slovaci cer înființarea unei direcțiuni de poștă. Polonezii cer schimbarea numelor germane în nume poloneze în Biala. Croații din Agram se agită și ei. Slovaci se agită pentru "ideea slavă" și așa mai departe.

An V, nr. 1266, august 16, p. 2 – *Turbarea neputinței [Problema românilor din Ardeal]*: Ziarele maghiare atacă violent "replica studenților români din Transilvania și Ungaria". Ungurii afirmă că mișcarea studenților este finanțată de ruși, dar nu răspund nimic când sunt acuzați pentru măsurile de maghiarizare a românilor din Ardeal și pentru brutalitățile la care se dedau organele oficiale maghiare contra românilor.

An V, nr. 1267, august 18, p. 1-2 – Dioghenide, Eduard, *Fuziunea forțată a Transilvaniei*: Face un scurt istoric spre a demonstra că fuziunea Transilvaniei cu Ungaria nu s-a făcut din voința popoarelor conlocuitoare. În 1848 Dieta feudală de la Cluj a decretat unirea Transilvaniei cu Ungaria, românii au protestat la 15-16 mai 1848 pe Câmpia Libertății. La 1865 s-a reeditat același decret, tot fără să se țină seama de voința poporului român din Transilvania.

An V, nr. 1267, august 18, p. 2 – *Presa maghiară și chestiunea română*: Profesorul maghiar Fr. Pulszky neagă în ziarul maghiar "Pesti Hírlap" orice drepturi populației române din Transilvania. El susține teoria superiorității culturale a maghiarilor, ceea ce, după acest profesor, constituie sigurul argument valabil pentru justificarea dreptului poporului maghiar de a conduce pe români. Ziarul "Adevărul" răspunde că Europa a fost apărată de turci, nu de unguri, ci de români. Pe lângă aceasta, mai toți oamenii mari ai ungarilor nu au fost unguri, începând cu Petőfi, care a fost sârb, Liszt, care a fost german etc. În ceea ce privește comerțul și industria maghiară, ele nu sunt maghiare, ci evreiești.

An V, nr. 1267, august 18, p. 3 – *Adunarea din Sibiu [Problema românească în Ardeal] (Ultime informațiuni)*: Se dau amănunte asupra Adunării de la Sibiu a Asociațiunii Transilvane. Din analiza cuvântărilor ținute și a persoanelor care au luat parte, între care și un deputat ungar, reiese că adunarea a vădit tendința de împăcare cu ungarul cu care, se pare, că au fost începute tratative.

An V, nr. 1268, august 19, p. 1 – St.D., *Conservatorii și țărani*: Arată că, în opoziție, conservatorii îi instigă pe țărani, iar la Guvern îi asasinează. Vorbind de răscoalele țărănești de la 1888, St.D. relevă că ele s-au datorat, nu agitațiilor și propagandei unui partid, ci teribilei mizerii în care trăiește țărănimea.

An V, nr. 1268, august 19, p. 2 – I.B., *Home-rule și ungarul [Problema românească în Ardeal]*: Legând discuțiile care au loc azi în Camera Comunelor din Londra cu problema românească, autorul trage concluzia că problema Irlandei și a libertății ei a provocat dezbateri din care ungarul ar putea trage concluzii care i-ar putea supăra. O națiune care se vrea independentă, care are conștiința naționalității sale, nu poate fi mult timp încătușată.

An V, nr. 1270, august 21, p. 1 – Deleanu, Ioan G., *Datoria democrațiilor [Problema țărănească]*: Critică Legea vânzării moșiilor statului la țărani, deoarece se pun termene pentru vânzare, nu se iau măsuri contra pulverizării loturilor prin succesiuni succesive, nu se pune la dispoziția țăranilor un inventar agricol complet. Nici Legea de împrumut a țăranilor din 1864 nu este mai eficace. Democrații au cerut o

împroprietărire serioasă, unelte agricole pentru țărani, credite etc. Proprietatea țărănească trebuie să fie inalienabilă și indivizibilă.

- An V, nr. 1271, august 22, p. 1 – Beldiman, Alex. V., *Mișcările sătenilor: Acuză Partidul Conservator de reacționarism*. Cele câteva legi bune care s-au votat în timpul unor guvernări conservatoare, și anume Legea vânzării bunurilor statului la săteni și Legea creditelor agricole se datoresc junimiștilor în frunte cu P.P. Carp. Analizează cauzele revoltelor țărănești din Vespați din Olt și Brusturoasa din Bacău, care se datoresc abuzurilor săvârșite de arendași și de marii proprietari.
- An V, nr. 1271, august 22, p. 1 – Dioghenide, Eduard, *Legea de naționalități [Problema românească în Ardeal]*: Legea naționalității din Ungaria este doar scrisă pe hârtie fără a fi aplicată. L. Glumpovitz de la Universitatea din Graz observă că, deși în lege se vorbește de mai multe naționalități, totuși aceste naționalități formează o singură națiune, națiunea maghiară. Legea îndreptățește exclusiv pe unguri. Toate naționalitățile conlocuitoare din Ungaria constată că Legea naționalității, atât cât este de imperfectă, totuși nu se aplică.
- An V, nr. 1271, august 22, p. 2 – *Presa străină și chestiunea română*: Reproduce din "Kreuzzeitung", ziar german, un articol în care condamnă atitudinea brutală a ungarilor față de naționalitățile conlocuitoare, atitudine care va duce, inevitabil, la zguduirea temelii regatului ungar. Reproduce un articol din "Neue Freie Presse" în care se atrage atenția cercurilor maghiare asupra tensiunii care există în toate regiunile Ungariei și printre naționalitățile conlocuitoare – $\frac{3}{4}$ din țară este contra ungarilor.
- An V, nr. 1271, august 22, p. 2 – *[Problema românească din Ardeal] (Informațiuni)*: Ziarele ungurești au început o campanie violentă contra băncii românești Albina din Sibiu. Aceste ziare cer desființarea băncii, singura fortăreață a românismului de peste munți. Această bancă cumpără în fiecare an mai multe moșii ungurești pe care apoi le parcelează în loturi mici și le vinde țăranilor români.
- An V, nr. 1272, august 23, p. 1 – Beldiman, Alex. V., *Un apel [Reformele sociale]*: Partidele democratice pleacă, toate, de la aceeași concepție comună asupra apărării clasei muncitoare care se găsește într-un antagonism de interese cu clasele superioare. Desigur că acest comun punct de plecare ar pleda pentru o unitate a forțelor democratice în luptă cu partidele istorice, liberal și conservator, dar ceea ce nu unește partidele democratice este chestiunea națională. Internaționalismul socialist este însă de domeniul aspirațiilor cele mai îndepărtate și multă vreme va domina ideea națională.
- An V, nr. 1272, august 23, p. 1 – *Chestiunea română și Congresul de pace de la Berna*: Este reprodus din ziarul italian "Gazzetta Piemontese" un articol în care se arată că cea mai arzătoare problemă care ar putea tulbura pacea Europei este aceea a raporturilor dintre maghiari și români. Studenții români prezenți la congres au ridicat această problemă.
- An V, nr. 1272, august 23, p. 1-2 – Dioghenide, Ed., *Nimicirea culturii naționale [Problema românilor din Ardeal]*: Ungurii luptă din răspuțeri să nimicească cultura națională a românilor din Ardeal. În Transilvania sunt 3.000 de școli elementare române întreținute din contribuțiile particulare ale populației românești. Ungurii caută să

transforme aceste școli în școli comunale ungurești. În Ungaria sunt 180 școli medii, din care numai 6 sunt românești. Deci la 6.000.000 de unguri 174 de școli medii și la 3.000.000 de români 6 școli. Ungurii maghiarizează cu forța licee românești. La universitate, din 565 de profesori, unul singur este român. Bibliotecile românești sunt desființate.

An V, nr. 1272, august 23, p. 3 – *[Problema românească în Ardeal]* (Ultime informațiuni): Ziarele din Budapesta și Viena vorbesc de eventualitatea unei răskoale a românilor din Ardeal. Se cer trimiteri masive de trupe. Se întreține pretutindeni o psihoză de teamă spre a impresiona opinia publică europeană.

An V, nr. 1273, august 24, p. 2 – *Infamii ungurești [Problema românilor din Ardeal]* (Informațiuni): Organele Parchetului din Sibiu au operat două descinderi la institutul tipografic local, căutând “Replica studenților români din Transilvania și Ungaria”. Pretutindeni se efectuează confiscări ale “Replicei”.

An V, nr. 1274, august 25, p. 1 – Reporter, *Împăcarea cu ungurii [Problema românească în Ardeal]*: O spaimă mare domnește printre unguri de când au început agitațiile românești care au impresionat întreaga Europă. În Transilvania sunt 3 curente: unul pentru federalizare, altul pentru autonomie și altul pentru împăcarea dintre unguri și români. Prima condiție a împăcării ar fi primirea românilor în funcțiile publice. Împăcarea este imposibilă. Numai autonomia Ardealului rezolvă problema.

An V, nr. 1276, august 27, p. 1-2 – Dioghenide, Eduard, *Administrația maghiară și românii*: Opera de persecuție maghiară contra ungurilor se face simțită și în administrație. Se dau o serie de cazuri în care această tendință este flagrantă.

An V, nr. 1276, august 27, p. 1 – Argus, *Regele și muncitorii*: Arată că muncitorii fabricii Götz din Galați s-au pus în grevă. În această fabrică regele este interesat, fiind acționar principal. Lucrătorii muncesc în această întreprindere 12 ore noaptea și 13 ziua (două ture) plătiți cu 2 lei, din care li se rețin 30% pentru doctori și medicamente, deci ei primesc 1,40 lei pe zi.

An V, nr. 1277, august 28, p. 1-2 – H.F., *De ale fabricelor*: Socotește că fabricile sunt necesare pentru a da de lucru muncitorilor. Fabricile, în condițiile actuale, sunt un mijloc de exploatare în mâna capitaliștilor. Dă, ca pildă, ferăstraiele din munți unde sunt exploatați sute de muncitori. Capitaliștii au organizat pe lângă aceste fabrici și cantine, unde muncitorii sunt iarăși exploatați.

An V, nr. 1277, august 28, p. 1 – *Chestiunea română și presa italiană*: Ziarul italian “Il Meridionale”, sub titlul de *Naționalitate*, arată caracterul heteroclit al Imperiului Austro-Ungar. Ziarul expune luptele duse de românii din Ardeal spre a-și câștiga libertatea. Ziarul “L’Italia del popolo” impută ungurilor barbariile pe care le săvârșesc contra românilor din Ardeal. Ziarul “Corriere de Palermo” publică, sub titlul *Ruina unei monarhii*, un articol în care se ocupă de situația naționalităților din Austro-Ungaria. Impută ungurilor lașitatea și tirania. Ziarul “Roma” își manifestă simpatia pentru cauza românească din Transilvania. Ziarul “Il Venetto” din Padva arată că ungurii de azi nu se deosebesc de hoardele lui Attila. Ziarul “Kera Mosca” conchide că ungurii sunt o rușine a Europei. “Il Secolo XIV” din Genua descrie pe larg vandalismele ungurilor și urează poporului român “statornicie în luptă”.

- An V, nr. 1278, august 29, p. 1-2 – Dioghenide, Ed., *Justiția în Ungaria [Problema românească în Ardeal]*: Țăranii români sunt deposedați de pământ și de avere. Judecata se face exclusiv în limba maghiară. Dă o serie de exemple în care se arată tendința de a deposeda pe țăranii români de averea lor. Românii sunt opriți a comemora pe fruntașii lor căzuți în lupta pentru libertate.
- An V, nr. 1278, august 29, p. 3 – *Greva din Ploiești (Ultime informațiuni)*: Greva lucrătorilor tăbăcari s-a terminat cu victoria tăbăcarilor, grație socialiștilor ploieșteni. Patronii fabricilor au acceptat reducerea orelor de muncă de la 14 la 11 ore pe zi, repausul duminical, cizme de protecție date de patroni, preavizul de două săptămâni în caz de concediere, ziua de 1 Mai recunoscută ca sărbătoarea internațională a muncii, ucenicii vor primi, după trei ani, un certificat de lucrător. S-a organizat și o mare manifestație publică spre a sărbători succesul muncitorilor greviști.
- An V, nr. 1279, august 30, p. 1 – I.I.S., *Grevele*: Arată că lupta de clasă este o realitate. Ca dovadă, grevele din Ploiești și din Galați. La Ploiești muncitorii tăbăcari au obținut, fără grevă, repausul duminical, preavizul la concediere și regimul de 11 ore pe zi. La Galați s-a produs greva de la întreprinderea de cherestea a societății anonime Goetz. Aici situația a fost grea, deoarece acțiunile sunt deținute, între alții, de regele Carol și alte mari personalități politice. Aceste greve vor deștepta conștiința de clasă a muncitorimii române. Analizează condițiile inumane în care sunt ținuți muncitorii.
- An V, nr. 1279, august 30, p. 1-2 – *Presa străină și chestiunea română*: Ziarul maghiar “Egyetértés” cere statului unguresc să ia măsuri cât mai severe contra românilor din Ardeal. Ziarul “Adevărul” condamnă atitudinea lașă și trădătoare a unui român pe numele de Gall care bate în struna tiraniei maghiare. “Magyar Hírlap” vorbește de audiența lui Mocioni la regele Carol. Mocioni este laudat de presa maghiară ca fiind partizanul împăcării românilor cu ungurii, dar îi reproșează faptul că în loc să se adreseze la Budapesta, a cerut audiența regelui României.
- An V, nr. 1280, august 31, p. 1 – Neagu, *Săptămâna [Probleme muncitorești]*: Vorbește de Congresul muncitorilor englezi (trade-unions) la Glasgow. Acum 25 ani, congresul se desfășura în fața a 34 delegați reprezentând 120.000 de muncitori. Azi sunt 600 de delegați reprezentând aproape două milioane de muncitori. Laudă activitatea acestor sindicate și pune în lumină foloasele sindicalizării muncitorilor.
- An VI, nr. 1281, septembrie 1, p. 1 – Roman, Ioan N., *Concentrarea populației rurale*: Tendința care trebuie menținută cu perseverență este să fie, cu încetul, concentrată populația rurală în centre mai mari, în sate “sistematic” populate de un mai mare număr de locuitori. Această idee a fost pusă în aplicare în Anglia, Germania, Franța și altele. I. Roman citează pe F. Convert, *La propriété*, și pe Tisserand și studiile sale economice agricole. În Transilvania de Nord, în regiunea Someșului, s-a concentrat populația răzleață în sate noi. Satele din România sunt răzlețe. Ele au fost întemeiate după cum au dictat interesele marii proprietăți. Face unele propuneri privind condițiile tehnice ale acestei concentrări de populație.
- An VI, nr. 1281, septembrie 1, p. 3 – *Greva din Galați (Ultime informațiuni)*: Numărul greviștilor de la fabrica Goetz este de 385. În fiecare zi se țin întruniri la Clubul

muncitorilor din localitate. Sâmbătă seara a avut loc o întrunire publică în sala cea mare a Alcazarului. A vorbit A. Bacalbașa. Au luat parte 1.500 de persoane.

An VI, nr. 1282, septembrie 2, p. 1; nr. 1283, septembrie 3, p. 1 – Roman, Ioan N., *Chestiunea locuințelor (muncitorești)*: Satele-model care s-a construit până acum sunt prea mici. Pentru locuințele muncitorești citează pe Emil Muller și Emil Cacheux, *Les habitations ouvrières en tous pays* (1869). Arată cum s-a desfășurat acțiunea locuințelor clasei muncitoare în diferite state europene prin înființarea de societăți de construcții. Grație acestei acțiuni, mortalitatea în clasa muncitoare, în Apus, a scăzut cu 50%. Starea morală a muncitorilor s-a ridicat, starea fizică la fel. În Apus este însă vorba de locuințele muncitorilor industriali. Însă unele încercări s-au făcut în Apus și în ceea ce privește locuințele rurale. Trecând la România, I. Roman arată că nu s-a realizat nimic în această direcție. Recomandă studierea problemei și încurajarea înființării de societăți de construcție.

An VI, nr. 1284, septembrie 4, p. 1 – I.I.S., *Aționar sau reacționar [Problema grevelor]*: Analizează greva muncitorilor de la fabrica de cherestea a societății Goetz din Galați. S-a afirmat că greva este o manifestare cu caracter strict particular în care nimeni nu are dreptul să se amestece. Industria națională care datează de la 1886, data ruperii tratatului comercial cu Austria, nu s-a creat, așa cum pretind unii, spre a da de lucru oamenilor, ci spre a satisface interesele capitaliștilor români. Statul român, care este statul proprietarilor mari, a industriașilor mari, a creat industria pentru folosul acestei clase, nu al clasei muncitoare. Micile industrii vor fi înghițite de industriile mari. Meseriașul devine proletar deoarece nu rezistă concurenței cu marea industrie. Dar pe când muncitorii de la orașe se pot coaliza, muncitorii agricoli nu au această posibilitate. Muncitorii industriali vor deschide însă drumul muncitorilor de la câmp.

An VI, nr. 1284, septembrie 4, p. 3 – *Mișcarea națională [Problema naționalităților din Austro-Ungaria] (Ultime informațiuni)*: Se agită ideea convocării unui congres al naționalităților din Austro-Ungaria unde se vor stabili bazele unei lupte energice pentru ideea confederației statelor din această țară. Se mai vorbește ca românii să instituie ei înșiși judecătorii locale în Ardeal pentru conflictele dintre români. Se mai afirmă că românii din Ardeal intenționează să refuze să plătească dările, în afară de dările comunale.

An VI, nr. 1285, septembrie 5, p. 1-2 – E.D. (Ed. Dioghenide), *Dreptul de întrunire în Transilvania [Problema românească în Transilvania]*: Dreptul de întrunire nu este legiferat în Ungaria. El este lăsat la bunul plac al autorităților maghiare. Maghiarii însă beneficiază din plin de acest drept. Celelalte naționalități și mai ales românii nu beneficiază de acest drept. Dă o serie de exemple.

An VI, nr. 1288, septembrie 8, p. 1-2 – *Presa străină și chestiunea română*: Ziarul german "Neue Deutsche Zeitung" din Leipzig publică un articol sub titlul *Lupta națională din Ungaria*, în care se ocupă de lupta de maghiarizare a populației din Ardeal. Propune federalizarea naționalităților din Austro-Ungaria. Face un istoric al manevrelor ungurești pentru despuiere de drepturi a populației românești din Transilvania.

- An VI, nr. 1288, septembrie 8, p. 1 – Roman, Ioan N., *Creșterea producției*: Producțiunea românească rămâne staționară de ani de zile. Agricultură se face cu mijloace primitive, neputând, din această cauză, să reziste concurenței străine. Agricultură intensivă se practică în multe țări. În România nu se practică agricultură intensivă. Tot așa, unele ramuri de producțiune din mica industrie casnică au fost suprimate de marea industrie. Numai concentrarea populației rurale în centre mari, în sate sistematizate, poate duce la mărirea producției, deoarece numai în aceste condiții vor fi folosite unelte de muncă din ce în ce mai perfecționate. Și numai concentrați în centre mari țaranii vor putea dezvolta o puternică industrie casnică. Concentrarea va facilita și crearea de școli.
- An VI, nr. 1289, septembrie 10, p. 2 – *Reușita grevei din Galați (Informațiuni)*: Direcția fabricii de lemnărie a cedat. S-a acordat muncitorilor o oră de odihnă la 12 din zi și o oră la 12 din noapte. Ziua de muncă de 12 ore. Niciun muncitor nu va fi concediat pentru grevă. Jumătate de zi duminică va fi plătită cu $\frac{3}{4}$ din zi, orele suplimentare se vor plăti separat, la casa de bolnavi se va face reținere de 2%. Se va alege un Consiliu de Administrație a casei de bolnavi, compus din doi muncitori și un funcționar.
- An VI, nr. 1289, septembrie 10, p. 2 – [*Greve muncitorești*] (*Informațiuni*): Lucrătorii de la fabrica de săpun din Galați s-au pus în grevă, cerând sporirea salariului și reglementarea orelor de muncă. La această fabrică lucrează 20 de fete și 20 de băieți. Prețul zilei de lucru este de 75 bani până la un leu și 25 bani. Se lucrează 14-16 ore pe zi.
- An VI, nr. 1289, septembrie 10, p. 3 – [*Grevele muncitorești*] (*Ultime informațiuni*): Greva lucrătorilor de la fabrica Goetz et Comp. din Galați, care încetase în urma cedării conducerii fabricii, a fost reluată deoarece s-au încălcat condițiile învoielii. Aceasta dovedește, adaugă ziarul, câtă rea-credință pun patronii în executarea convenției încheiate.
- An VI, nr. 1290, septembrie 11, p. 1-2 – *Sălbăticiii ungurești*: Ungurii nu au îngăduit să fie dezvelit monumentul eroului slovac Miroslav Hurban, care preconizase o alianță cu românii. Toată populația din Hluboka a fost ținută în loc de baionetele soldaților unguri.
- An VI, nr. 1290, septembrie 11, p. 2 – *Vitele românești în Austria*: În Consiliul Municipal al Vienei s-a propus mării comisii sanitare să dezbată problema deschiderii granițelor pentru vitele românești. La Lemberg s-a propus dietei să invite Guvernul austriac să mențină în mod integral măsurile veterinare spre a împiedica introducerea epizootiei din România.
- An VI, nr. 1290, septembrie 11, p. 2 – *Noi vandalisme ungurești (Informațiuni)*: O ceată de unguri au devalizat casele mai multor fruntași români. Au fost sparte geamurile, înscenând dezordini și provocând lumea. Aceste acte de violență adâncesc prăpastia dintre unguri și români și întăresc rezistența românilor.
- An VI, nr. 1291, septembrie 12, p. 1 – *Mișeliile ungarilor*: Atacă violent pe un oarecare profesor Moldovan Gergely din Cluj care, plastografiind câteva semnături, a publicat un așa-zis protest contra replicii studenților români din Transilvania și Ungaria la memoriul studenților unguri.

- An VI, nr. 1291, septembrie 12, p. 1 – *Greva din Galați*: Cercetează greva celor câteva sute de muncitori de la fabrica Goetz. La un moment dat greva încetase, patronii cedând. Dar abia reintrați în ateliere, patronii au rupt convenția încheiată. Muncitorii au cerut 12 ore zi de muncă și o oră jumătate repaus la prânz și la miezul nopții. Ziarul amintește că cel mai important acționar al societății Goetz et Comp. este însuși regele Carol.
- An VI, nr. 1292, septembrie 13, p. 1 – Roman, Ioan N., *Muncitorii de la orașe*: Vechile bresle au fost desființate datorită în parte și dezvoltării marii industrii. Din dezvoltarea acestei industrii a rezultat o supraproducție pentru care s-au căutat piețe noi de desfacere. Una din aceste piețe este și România care a rămas în urmă cu dezvoltarea industrială. Introducerea mărfii industriale străine a desființat mica industrie casnică, a desființat breslele. A început apoi să se încurajeze industria indigenă. În perspectiva dezvoltării acestei industrii în România, trebuie avută în vedere situația muncitorului industrial. Propune ca statul să îlesnească cu credite asociațiile de muncitori și să deschidă noi fabrici. Statul trebuie să se îngrijească de soarta muncitorilor industriali.
- An VI, nr. 1293, septembrie 14, p. 1 – *Legea maghiară asupra naționalităților [Problema românilor din Transilvania]*: Se reproduce din ziarul austriac “Sudöstreische Port” un articol în care se arată că, în conformitate cu textele constituției austriece, toate naționalitățile conlocuitoare sunt egal îndreptățite și fiecare popor are dreptul inviolabil să-și conserve și cultive limba națională. Ungurii au și ei o lege a naționalităților care încalcă principiile constituției austriece, iar prin măsuri abuzive încalcă și această lege.
- An VI, nr. 1294, septembrie 15, p. 1 – Argus, *Pământurile clăcașilor*: Un cititor întreabă dacă pământurile date clăcașilor în 1864 pot fi vândute la țărani sau la nețărani, cum ar fi cârciumarii, hangiii sau moșnenii. Unele tribunale din țară legalizează asemenea vânzări. După Legea din 1864, pământurile date clăcașilor sunt inalienabile timp de 30 de ani... Deoarece s-au produs numeroase eludări, ziarul propune ca Parlamentul să voteze o lege prin care aceste pământuri să fie inalienabile și indivizibile pe veci.
- An VI, nr. 1294, septembrie 15, p. 1 – *Chestiunea română în Argentina*: Ziarul “L’Operaio Italiano” din Buenos Aires publică un articol sub titlul *Frații noștri români și persecuțiile ungarilor contra românilor*, în care se descriu sălbăticiile maghiare săvârșite în Ardeal. Copiii sunt siliți să învețe carte ungurească, românii nu au lege, nici drepturi. “Fiicile sînt violate, copilașii decapitați și aruncați în foc, iar bătrînii gîtuiți și casele distruse.” Cere ca acest val de persecuții să ia sfârșit.
- An VI, nr. 1295, septembrie 16, p. 1 – Roman, Ioan N., *Pe hîrtie...* [Probleme țărănești]: Arată că o lege dă drept țăranilor să culeagă vreascuri din pădurile statului. Dar legea există numai pe hîrtie. În realitate ei nu pot exercita acest drept. Așa se întîmplă și cu celelalte legi pentru țărani. Ele rămân numai pe hîrtie.
- An VI, nr. 1295, septembrie 16, p. 1-2 – Popescu, Spiridon, *Din viața satului meu. Lupta pentru existență*: Descrie viața de mizerie a țăranului și mai ales proasta stare sanitară.
- An VI, nr. 1297, septembrie 18, p. 1 – *Presa străină și chestiunea română*: Ziarul “Sudöstreische Port” din Marburg publică două articole din care unul poartă titlul *Instrucțiunea*

publică în serviciul maghiarizării. Se arată metodele brutale pe care le folosesc ungurii pentru a impune maghiarizarea naționalităților conlocuitoare din Ungaria. Analizează legislația maghiară în care se urmărește cu perseverență și violență acest scop.

An VI, nr. 1297, septembrie 18, p. 2 – *Procesul d-rului V. Lucaci [Problema românească în Ardeal]:* Azi se judecă la Satu-Mare procesul dr. V. Lucaci pentru un atentat imaginar pus la cale de organele polițienești. Se reproduce un discurs ținut în vara acestui an în Parlamentul austriac de către un deputat vienez, D. Schneider, care arăta torturile la care a fost supus un oarecare Babici spre a-l face să declare că dr. Lucaci l-ar fi angajat să omoare pe un notar. Țărănimea românească din regiune este adunată în fața tribunalului, adaugă ziarul "Adevărul", așteptând desfășurarea procesului.

An VI, nr. 1297, septembrie 18, p. 3 – *Șicane oficiale ungurești (Ultime informațiuni):* Ungurii degradează marfa în tranzit pentru România, prin dezinfectare cu acid carbonic.

An VI, nr. 1298, septembrie 19, p. 2 – *[Greve muncitorești] (Informațiuni):* Greva muncitorilor de la fabrica Goetz et Comp. a luat aseară sfârșit. Societatea, în fața voinței nestrămutate a muncitorilor, a trebuit să cedeze, să accepte toate cererile, plus o sporire de salariu de 15 bani pe zi.

An VI, nr. 1298, septembrie 19, p. 2 – *[Noi instalații industriale] (Informațiuni):* Pe la finele lunii se va inaugura prima linie funiculară din țară de o lungime de 2 km. Această linie a costat domeniile coroanei din com. Mălini, jud. Suceava, aproape 300.000 lei. Instalațiile forestiere din Mălini sunt mult superioare instalațiilor similare din Bucovina care treceau până acum printre cele dintâi din Europa. Instalațiile sunt luminate electric.

An VI, nr. 1300, septembrie 21, p. 1 – Un prisăcar din România, *Cultura albinelor:* Autorul relatează dezbaterile care au avut loc la Budapesta în cea de a 37-a adunare a stuparilor din Austro-Ungaria, Germaniei și a românilor din Austro-Ungaria. Arată măsurile luate în Austria pentru încurajarea stupăritului.

An VI, nr. 1300, septembrie 21, p. 1 – *Chestiunea română și presa străină: "Journal des Debats"* din 26 sept. (stil nou) discută persecuțiile ungurilor contra românilor în urma prezentării *Memorandumului* la Viena. Se reproduc în acest articol fraze ațâțătoare la crimă apărute în presa maghiară. Revista franceză sfătuiește ca românii din Ardeal să se resemneze.

An VI, nr. 1301, septembrie 22, p. 1-2 – Petrescu, Ștefan, *Nu persoane, idei! [Starea socială și economică a României și clasele sociale]:* Descrie starea socială a țării. Fondul organizației românești începe să corespundă cu forma ce i-a dat introducerea sistemului capitalist-burghez. Urmărește dezvoltarea comerțului, a micii și a marii industrie, a relațiilor comerciale cu străinătatea. Noua stare economică creează noi clase sociale. Apare distincția dintre burghezia citadină a comerțului și industriei și burghezia rurală a marilor proprietari de pământ, precum și distincția față de clasa muncitoare. Justifică apariția în România a social-democrației. Indivizii dispar în spatele claselor sociale și lupta nu se mai dă între indivizi, ci între clasele sociale.

An VI, nr. 1302, septembrie 23, p. 3 – *[Problema românească în Ardeal] (Ultime informațiuni):* Zece mii de țărani români adunați în comuna Sisești (Maramureș) au protestat

contra suspendării din parohie a dr. V. Lucaci, memorandist. A fost trimis un protest papei, împreună cu cheile bisericii păstorite de V. Lucaci. Țăranii nu acceptă alt preot în acea biserică.

An VI, nr. 1303, septembrie 24, p. 1-2 – Deleanu, Ioan G., *Procedee hunice [Problema românească în Ardeal]*: Rezumă 6 capitole din replica studenților români la memoriul studenților maghiari. Replica se ocupă de prigonirea publiciștilor români, de sălbăticiunile jandarmilor unguri față de populația românească, de sechestrarea averilor grănicerești românești, de opera de maghiarizare. Se conchide că națiunea română din Transilvania trebuie să fie recunoscută ca națiune liberă și independentă și cu desăvârșire autonomă.

An VI, nr. 1304, septembrie 25, p. 1 – Argus, *O provincie subjucată [Burghezia capitalistă din Bucovina]*: Români, asociați cu rutenii, duc o luptă grea contra burgheziei capitaliste nemțești, polone și evreiești. S-a creat Partidul Național Românesc. În Dieta Bucovinei au intrat 16 deputați români contra 13 deputați armeni, poloni și evrei. Cei 3 deputați ruteni susțin pe deputații români. Programul deputaților români este de a reda caracterul românesc Bucovinei.

An VI, nr. 1305, 1306, 1307, 1308, 1309, septembrie 26, 27, 28, 29, 30, p. 1-2 – *Crimele din Dorohoi acoperite de administrație și justiție*: Pe granița Prutului, lângă Rădăuți, au fost prinși 3 indivizi bănuți de contrabandă. Pe drum spre postul de jandarmi toți cei 3 indivizi au fost împușcați. Faptul este analizat în toate amănuntele, dându-se afacerii un aspect social. Țăranul nu este judecat, nu beneficiază de garanțiile constituționale, este socotit un paria al societății și tratat ca atare.

An VI, nr. 1305, septembrie 26, p. 3 – *[Criza comerțului românesc] (Ultime informațiuni)*: De mult timp, comerțul nu a avut să străbată o criză mai acută. E o stagnare completă și o mare lipsă de bani. Secara s-a vândut, la Galați, slab. Orzul și grâul sunt neglijate cu totul. S-au vândut aproape 50 de vagoane de porumb. Criza de bani provine din faptul că există în orașul Galați un enorm stoc de cereale care nu se pot exporta, nu numai din lipsă de cereri, dar și din cauza urcării navlului. Cauzele acestei urcări trebuiesc găsite în carantinele care silesc vapoarele la cheltuieli mari suplimentare.

An VI, nr. 1312, octombrie 3, p. 1 – Roman, Ioan N., *Cele două națiuni [Probleme sociale. Lupta de clasă]*: Există două națiuni: burtă-verzimea privilegiată, solidară, protejată de legi și autorități, și țărănimea pentru care dreptate, legi, autorități nu există. Această concluzie este trasă de I. Roman din condițiile în care s-au petrecut "asasinatele din Dorohoi" (este vorba de trei contrabandiști țărani care au fost surprinși de soldați asupra faptelor). I. Roman este convins că antagonismul și lupta de clasă se accentuează tot mai mult.

An VI, nr. 1312, octombrie 3, p. 2 – *Presa străină și chestiunea română*: Ziarul francez "Le Voltaire" publică un articol în 28 sept. (st.n.) asupra replicii studenților români din Transilvania la memoriul studenților maghiari. Ceea ce se petrece în Ungaria a adus indignarea lumii civilizate. Cauza este moralmente câștigată pentru români. Nu este de admis o asemenea sălbatică atitudine a statului ungar față de o atât de numeroasă națiune conlocuitoare.

- An VI, nr. 1313, octombrie 4, p. 1-2 – Spicuitor, *Crimele din Dorohoi și presa*: Se reproduc articole din “Lupta” (semnat de A. Bacalbașa), din “Voința Națională”, din “București”, semnat de C.G. Costa-Foru, în care cele trei crime săvârșite de autoritățile militare, săvârșite fără judecată, sunt privite în contextul lor social și politic.
- An VI, nr. 1313, octombrie 4, p. 2 – [Sătenii protestează contra abuzurilor arendășești] (*Informațiuni*): Un grup de 80 de țărani de pe moșia Cervei, cu neveste și copii, au venit în capitală spre a reclama contra arendașului moșiei care nu le plătește munca prestată. Poliția și jandarmii i-a întors înapoi, amenințându-i cu arestarea.
- An VI, nr. 1313, octombrie 4, p. 3 – [Probleme de căi de comunicație] (*Ultime informațiuni*): Propune să se prelungească linia ferată Lăculele-Pucioasa pe valea Ialomiței în sus până la Pietroșița, apoi spre Sinaia. Această nouă cale ferată va fi calea de transport cea mai expeditivă pentru tot ce se poate extrage din domeniul Bezdatului (40.000 de pogoane) cu păduri seculare, cariere de piatră și diferite mine.
- An VI, nr. 1315, octombrie 6, p. 2 – *Crimele din Dorohoi și presa*: Sunt reproduse fragmente din ziarele “Românul”, “Munca”, “Resboiul”, articole în care se insistă asupra caracterului social al actului săvârșit de organele militare din Dorohoi, care au împușcat, fără judecată, trei țărani, sub bănuiala de contrabandă.
- An VI, nr. 1316, octombrie 7, p. 2 – Costa-Foru, C., *Crimele din Dorohoi și presa*: Este reprodus un articol semnat de C. Costa-Foru privind actul săvârșit de organele militare din Dorohoi care au împușcat, fără judecată, trei țărani bănuți de contrabandă. Se insistă asupra caracterului social al crimelor.
- An VI, nr. 1316, octombrie 7, p. 2 – *Socialiștii și crimele din Dorohoi (Informațiuni)*: În ședința de sâmbătă seara a Clubului muncitorilor, Al. Ionescu a adus în discuțiune membrilor afacerea crimelor din Dorohoi. El a pus în lumină ticăloșia actualii organizații burgheze care a asasinat pe cei trei țărani, bănuți de contrabandă, și apoi a dispus jefuirea gospodăriilor celor uciși. S-a votat o moțiune în care muncitorii, considerând că țărani împușcați sunt frați de suferință, înfierează asasinatele din Dorohoi.
- An VI, nr. 1317, octombrie 8, p. 1-2 – Spicuitor, *Crimele din Dorohoi și presa*: Se reproduc din ziarele “Românul”, “Voința Prahovei”, “Democrația socială”, articole în legătură cu împușcarea, fără judecată a celor trei țărani bănuți de contrabandă și se insistă asupra caracterului social al crimelor.
- An VI, nr. 1317, octombrie 8, p. 3 – Un românățean, *Țăranii și administrația în Romanați*: Denunță abuzurile care se petrec în județul Romanați în legătură cu prestația și acuză autoritățile locale pentru încălcările de lege săvârșite în dauna țăranilor.
- An VI, nr. 1318, octombrie 9, p. 1-2 – *Chestiunea română și presa străină*: Se reproduce un articol publicat în ziarul italian “Roma” din Neapoli sub titlul *Revandicțiuni naționale*. Face un succint istoric al federalizării celor două state Austria și Ungaria. Arată persecuțiile ce au urmat după această dată (1867) și politica de maghiarizare a populației românești pe care ungurii au despuiat-o, în drept și în fapt, de toate drepturile legitime de națiune conlocuitoare.

- An VI, nr. 1319, octombrie 10, p. 1 – Roman, Ioan N., *Naționalism și democratism*: Sunt 6 luni de când sălbăticiile ungarilor din Ardeal au dus la o puternică rezistență românească călăuzită de idealul *unității naționale*. Soluția este încă depărtată deși Imperiu Austro-ungar este putred și măcinat de naționalitățile care, odată și odată, se vor elibera. Dar ca România să fie atrăgătoare pentru românii de peste munți trebuie ca în această țară să se întroneze o ordine democratică, sătenii să nu fie prizoniți, să nu fie uciși sau reduși la cea mai neagră mizerie. Triumful ideii de unitate națională depinde de condițiile superioare de viață ce vor fi create, în România, poporului.
- An VI, nr. 1319, octombrie 10, p. 2 – *O nouă trădare [Tratatul în vederea unei convenții comerciale cu Germania] (Informațiuni)*: La sfârșitul lunii vor începe negocierile cu ministrul Germaniei la București pentru încheierea unei convenții comerciale cu Germania. În momentul în care tratativele vor ajunge la un punct înaintat, va intra în discuții și reprezentantul Austro-Ungariei. Astfel, România va fi atrasă în cursă ca și Serbia.
- An VI, nr. 1320, octombrie 11, p. 2 – *Crimele din Dorohoi și presa*: Se reproduce un articol apărut în ziarul “Balcanii”, în care este deplânsă împușcarea celor trei țărani, fără judecată, de către organele militare din Dorohoi, sub bănuiala că ar fi fost contrabandiști.
- An VI, nr. 1320, octombrie 11, p. 3 – *Mișcarea națională în Transilvania (Ultime informațiuni)*: Se reproduce un articol apărut în ziarul muntenean “Glas Țernagorța”, în care se arată campania dezlănțuită de presa maghiară contra românilor din Ardeal, campanie care este plină cu îndemnuri la prigonirea populației românești din Transilvania.
- An VI, nr. 1322, octombrie 13, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *Scrisoarea către primul ministru. Audiența la ministrul de justiție [Crimele de la Dorohoi]*: Se tratează împușcarea, fără judecată, a celor trei țărani, de către organele militare din Dorohoi, sub bănuiala că cei trei țărani asasinați ar fi fost contrabandiști. Autorul dezvăluie caracterul social al crimei.
- An VI, nr. 1322, octombrie 13, p. 2 – *Starea streină și cestiunea României*: Se reproduce un articol din “Neue Deutsche Zeitung” din Lipsia, sub titlul *Lupta națională în Ungaria*, în care se arată că opera de maghiarizare a naționalităților conlocuitoare din Ardeal a luat forme paranoice. Cauza românească este cauza tuturor popoarelor conlocuitoare din Ungaria. Brutalitățile maghiare dinamitează însăși Tripla Alianță Germano-Austro-Italiană.
- An VI, nr. 1323, octombrie 14, p. 2 – *Cestiunea română în Transilvania și Ungaria*: Sub acest titlu a apărut în revista lunară “La Revue des revues” o notiță în care se arată conflictul dintre studenții maghiari și studenții români. Replica studenților români la memoriul maghiar constituie un rechizitoriu aspru contra persecuțiilor ungurești contra românilor din Transilvania.
- An VI, nr. 1324, octombrie 16, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *Ancheta la Dorohoi [Asasinatele de la Dorohoi]*: Arată că s-a ordonat o nouă anchetă cu privire la împușcarea, fără judecată, a trei țărani bănuși de contrabandă. O anchetă se va face însă și de către ziarele “Voința Națională”, “Buna Credință”, “Democrația”, “Munca” și altele.

- An VI, nr. 1324, octombrie 16, p. 1-2 – *Crimele din Dorohoi și presa*: Se reproduc articole din ziarele “Munca”, “Curierul român”, “Vocea Botoșanilor” și “Democratul” din Ploiești. Ziarul “Munca” denunță ticăloșiile burgheziei românești. Socotește că împușcarea celor trei țărani, fără nicio judecată, numai sub bănuiala unei contrabande nedovedite, pune brutal în lumină situația țăranilor și muncitorilor în regimul burghez.
- An VI, nr. 1324, octombrie 16, p. 2 – [*Convenția comercială cu Germania*] (*Informațiuni*): Ziarul “L’Indépendance Roumaine” confirmă știrea după care vor începe tratative cu Germania pentru încheierea unei convenții comerciale. Spre acest scop doi funcționari ai Ministerului Afacerilor Străine vor pleca la Berlin. În momentul în care tratativele vor intra într-un stadiu avansat, Austro-Ungaria va intra și ea în acțiune și va impune Guvernului român o convenție tot așa de anevoioasă ca și aceea din 1875.
- An VI, nr. 1325, octombrie 17, p. 1 – Roman, Ioan N., *Un sistem [Crimele de la Dorohoi]*: Condamnă împușcarea celor trei țărani, fără judecată, de către organele militare, sub simpla bănuială de contrabandă. Când constituția țării proclamă egalitatea înaintea legilor, nu este îngăduit să fie tratată o clasă socială, țărănimea, ca un paria.
- An VI, nr. 1325, octombrie 17, p. 1-2 – *Programul liberalilor*: În program se preconizează crearea unei Case rurale. Asociațiile de țărani care vor dori să cumpere pământ vor obține credite prin această Casă rurală. Casa Rurală va emite titluri de stat. Programul preconizează și măsuri pentru protecția datorată țăranilor în alcătuirea tocmelilor agricole. Programul precizează că la toate fabricile și întreprinderile industriale și comerciale ale statului (căi ferate, monopoli, imprimerii, să se creeze cu ajutorul statului, case de ajutor în caz de boală și de pensii pentru văduve, orfani și invalizi.
- An VI, nr. 1326, octombrie 18, p. 1 – Argus, *Zollverein (Uniunea vamală)*: S-a afirmat din cercurile oficiale că România nu va intra în uniunea vamală Germania-Austro-Ungaria. Ziarul bănuiește însă că tratativele care au început în legătură cu încheierea unui tratat comercial cu Germania vor îngloba, în ordinea de zi, și uniunea vamală. În ceea ce privește tratatul în sine, se întrebă ce avantaje va aduce României, când importul de mărfuri din Germania este în valoare de lei 150.000.000, iar exportul de cereale de lei 8.000.000. După acest tratat se va încheia o convenție comercială cu Austro-Ungaria, cu care avem o tristă experiență.
- An VI, nr. 1326, octombrie 18, p. 1 – Roman, Ioan N., *Iar comunicatul [Crimele de la Dorohoi]*: (Trei țărani au fost împușcați, fără judecată, de organele militare sub pretextul că ar fi fost surprinși făcând contrabandă pe Prut.) I. Roman comentează comunicatul dat de autorități. Denunță neseriozitatea comunicatului și relevă aspectul social al crimelor.
- An VI, nr. 1327, octombrie 19, p. 1 – Neagu, *Săptămâna [Intrarea României în Zollverein]*: Atacă pe conservatori care urmăresc intrarea României în Zollverein. Regele Carol s-a dus în străinătate spre “a putea îngenunchia țara economiceste și a sfărâma tariful vamal autonom care protege industria noastră născîndă”.
- An VI, nr. 1328, octombrie 20, p. 1 – Reporter, *S-au dus 5 milioane [Emigrarea capitalurilor în Grecia]*: Doi deputați greci și un înalt funcționar de la Ministerul de Finanțe din

Atena au vizitat orașele din țară și au colectat de la grecii așezați în România 5 milioane de lei în aur și hârtie storși din munca și mizeria țăranilor români pe care îi vor folosi la plata anuității pentru datoria publică a Greciei.

An VI, nr. 1328, octombrie 20, p. 2 – *Programul liberalilor [Politica economică]*: Ca măsuri economice, programul preconizează: înlocuirea taxelor vamale prin taxe protecționiste pentru toate produsele ce se fabrică în țară în cantități suficiente consumului intern, să nu se încheie nicio convenție economică nouă până la expirarea celor existente, când se vor încheia convenții pe baza principiului stabilit mai sus și cu concesiuni reciproce.

An VI, nr. 1329, octombrie 21, p. 1 – Redacțiunea, *Domnia baionetei [Crimele din Dorohoi]*: (Trei țărani au fost împușcați, fără judecată, de organele militare sub pretextul că ar fi fost surprinși făcând contrabandă.) Un număr de ziare și-au trimis delegați să ancheteze cazul. Ziariști au fost arestați împreună cu deputatul socialist V.G. Morțun.

An VI, nr. 1329, octombrie 21, p. 2 – *Planurile Austriei în Balcani*: Se arată, citând din presa germană și austriacă, intențiile imperialiste și expansioniste ale Austriei și, mai ales, ale Ungariei: Balcani spre cele două mări libere, Marea Egee și Marea Adriatică.

An VI, nr. 1330, octombrie 22, p. 1 – N.P. Chr., *Complicii asasinilor [Crimele din Dorohoi]*: (Trei țărani au fost împușcați, fără judecată, de organele militare sub pretextul că ar fi fost surprinși făcând contrabandă.) Se recapitulează faptele, se relevă caracterul lor social și sunt învinuiți miniștrii de complicitate.

An VI, nr. 1330, octombrie 22, p. 1 – J.G., *Naționalitățile din Austro-Ungaria*: Se reproduce un articol din ziarul francez "L'Époque" din 25 oct. (st.n.) sub titlul de mai sus. Susține ideea federalizării Austro-Ungariei și demască persecuțiile ungurești, mai ales cele asupra românilor. Ziarul este informat că în noiembrie, același an, va avea loc la Viena un congres al naționalităților din Austro-Ungaria (români din Transilvania și Bucovina, sârbi, croați, sloveni, italieni, cehi, ruteni și slovaci).

An VI, nr. 1331, octombrie 23, p. 1-2 – *Maghiarizarea silită a copiilor*: Se reproduce din Ziarul "Politik" din Praga, din 27 (15) oct. 1892, un articol cu titlul de mai sus. Pe baza unei legi, statul ungar este în drept să oblige, sub grave sancțiuni, pe părinți să-și dea copiii la azilele de copii (grădinițele de copii) și la școlile de limba maghiară. Nu sunt supuși acestei legi nobilii maghiari.

An VI, nr. 1331, octombrie 23, p. 3 – *Un proces monstru [Problema țărănească] (Ultime informațiuni)*: Un ziar unguresc "Budapesti Hírlap" publică știrea că vor fi dați în judecată pentru agitație și pentru trădare de neam toți acei români care au inspirat, care au redactat, care au răspândit și care au citit memoriul prezentat împăratului Franz-Iosef. Sunt dați în judecată cei 25 de membri al Comitetului Partidului Național, toți delegații care în Conferința din Sibiu au votat în ședința din 9/21 ianuarie darea memoriului la tron și, în fine, toți câți sunt bănuți de a-l fi citit. Toată presa nemaghiară din Ungaria va fi urmărită și implicată în proces.

An VI, nr. 1332, octombrie 24, p. 2 – *[Grevă în Banat] (Informațiuni)*: Grevele au găsit un teren favorabil și în Banat. 200 de muncitori români de la cariera de piatră din Maidan,

lângă Oravița, s-au pus în grevă din cauza reducerii salariilor. În tot timpul grevei muncitorii vor fi susținuți de comunele românești învecinate.

An VI, nr. 1332, octombrie 24, p. 3 – *[Instalațiile forestiere din Suceava] (Diferite știri)*: Instalațiile forestiere din com. Găinești – Suceava sunt la nivelul instalațiilor similare din Elveția, Germania și Franța. În special linia funiculară și podurile în lungime de 200-300 m sunt remarcabile. Instalațiile au cantine și o instalație modernă de băi gratuite pentru muncitori. Lucrătorii sunt plătiți cu 2,50 lei-3,50 lei pe zi și sunt marea majoritate români, restul sunt italieni.

An VI, nr. 1333, octombrie 25, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *Întoarcerea ziariștilor din Dorohoi [Crimele din Dorohoi]*: (Trei țărani au fost împușcați, fără judecată, de organele militare sub pretextul că ar fi fost surprinși făcând contrabandă.) S-a efectuat de către un număr de ziare o anchetă. Trebuie să se știe, încheie Al. Beldiman articolul său, că în România liberă și independentă viața unui sătean cu opinci și suman cântărește tot atât de mult cât viața unui burtă-verde cu surtuc și joben.

An VI, nr. 1333, octombrie 25, p. 2 – *Chestiunea română și presa străină*: Ziarul "Le Parti" din 23 oct. (st.n.) condamnă persecuțiile ungarilor contra românilor din Transilvania. Cercetează istoria popoarelor din Transilvania și arată dreptul imprescriptibil al românilor la pământul lor strămoșesc. Articolul rezumă apoi legile despotice create de unguri contra românilor. Aceleași observații le fac ziarele franceze "L'Observateur français" și "Le France nouvelle".

An VI, nr. 1334, octombrie 26, p. 1 – X, *Studenții și mișcarea națională*: Subliniază rolul studențimii și importanța pe care o prezintă energicele manifestații organizate în problema românilor din Transilvania care "este mîna dreaptă a României libere". În această Românie trebuie să se ridice "edificiul măreț al Daciei".

An VI, nr. 1335, octombrie 28, p. 1-2; nr. 1336, octombrie 29, p. 1-2; nr. 1337, octombrie 30, p. 1-2 – *Crimele din Dorohoi. Ancheta presei democratice. Raport*: Raportul este întocmit de V.G. Morțun, deputat, director al revistei "Critica socială" și reprezentant al ziarului "Democrația socială", Al. Beldiman, director al ziarului "Adevărul", I. Bacalbașa, redactor al ziarului "Lupta", Al. Ionescu, redactor al ziarului "Munca". Se arată condițiile în care trei țărani au fost împușcați, fără judecată, sub pretextul că ar fi fost surprinși făcând contrabandă. Subliniază caracterul social al asasinatelor.

An VI, nr. 1339, noiembrie 1, p. 1-2 – Dioghenide Eduard, *Regimul teroarei [Problema țărănească]*: Reluând discuția asupra împușcării celor trei țărani din Dorohoi sub pretextul că ar fi făcut contrabandă, acuză Guvernul că a instaurat teroarea la sate.

An VI, nr. 1339, noiembrie 1, p. 2 – *Procesul Lucaciu [Problema românească în Ardeal]*: Se publică o scrisoare din Satu-Mare (Sătmar) în care se dau amănunte asupra procesului intentat părintelui V. Lucaci și descrie indignarea țăranilor români din regiunea Satu-Mare.

An VI, nr. 1340, noiembrie 2, p. 2 – *Orgii maghiare [Problema românească în Ardeal]*: Ziarul "Politik" din Praga dă amănunte asupra diverselor procese politice intentate de autoritățile ungurești contra românilor din Transilvania. În concluzie, ziarul din Praga spune că, nu câteva persoane, dar întreg poporul român va trebui târât

înaintea judecătorilor pentru că a îndrăznit să denunțe lumii întregi regimul de violențe maghiare.

An VI, nr. 1341, noiembrie 3, p. 1 – Mille, C., *Întrunirea democratică de ieri [Probleme sociale]*: Într-un discurs ținut la această întrunire, C. Mille spune că nu este de ajuns să reformezi, pe cale de legi, țara dacă nu se îmbunătățește situația economică. Țăranul continuă să fie sclav, care este liber să moară de foame. Țăranul este obijduit și bătut. Reamintește împușcarea celor trei țărani din Dorohoi sub pretextul că ar fi făcut contrabandă.

An VI, nr. 1341, noiembrie 3, p. 1 – Roman, Ioan N., *Întrunirea democratică de ieri [Cele 3 crime din Dorohoi]*: Face un istoric al faptelor care au dus la împușcarea, fără judecată, a celor trei țărani din jud. Dorohoi, sub pretextul că ar fi făcut contrabandă. Înfierează crimele comise și subliniază caracterul social al acestor crime.

An VI, nr. 1341, noiembrie 3, p. 1-2 – Bacalbașa, A., *Întrunirea democratică de ieri [Cele 3 crime din Dorohoi]*: Arată că a fost autorizat de muncitorii socialiști din Ploiești să unească protestul lor cu protestul întregii lumi democratice românești. Crimele din Dorohoi, faptul de a fi fost împușcați trei țărani, reprezintă un aspect al luptei de clasă. Era asasinatelor împotriva țăranilor datează de mult. Este o contrabandă care trebuie oprită cu orice preț, spune A. Bacalbașa, este contrabanda despotismului unguresc.

An VI, nr. 1341, noiembrie 3, p. 2 – D. V. Lucaci *[Problema românească din Transilvania] (Informațiuni)*: Alaltăieri s-a judecat la Curtea cu jurați din Dobrișin procesul agitatorului român V. Lucaci. În ziua în care a fost judecat, aproape în toate bisericile românești din Transilvania s-a oficiat câte un serviciu divin. Un mare număr de țărani români din Crișana și Maramureș au luat parte la proces. V. Lucaci a fost condamnat la un an închisoare și 500 florini amendă. Acum urmează procesele intentate ziarului "Tribuna" din Sibiu.

An VI, nr. 1342, noiembrie 4, p. 1 – Dioghenide, Ed., *Liniște sau dezordine? [Probleme sociale]*: Sociologia arată că societatea omenească este un organism asemănător celui animal. Indivizii sunt agenții unei funcțiuni sociale. Clasele conducătoare nu fac și nu gândesc decât prin prisma intereselor materiale. La această stare anormală, democrației aduc ca remediu organizarea forțelor sociale într-un mod rațional. Aceia care împing la violențe, la dezordine, sunt păturile conducătoare prin refuzul lor de a înțelege problemele sociale.

An VI, nr. 1342, noiembrie 4, p. 1 – Argus, *Pușcăriile ungurești*: După actele de brutalitate săvârșite de unguri contra românilor, a venit rândul Ungariei oficiale. V. Lucaci a fost condamnat la Satu-Mare, Justin Ardeleanu a fost condamnat la Oradea-Mare; peste câteva zile urmează procesele ziarului "Tribuna", a celor 25 de membri ai Comitetului Partidului Național din Ardeal și a unui număr de avocați români. Românii sunt trimiși să înfunde pușcăriile ungurești.

An VI, nr. 1343, noiembrie 5, p. 2 – Bacalbașa, Anton, *Crimele oficiale [Rolul social-democrației]*: Se reproduce *in extenso* un articol publicat în ziarul socialist "Democrația socială" în care se arată necesitatea organizării muncitorimii de la orașe și de la sate, căci ea reprezintă clasa care va stârpi crimele ce se comit contra lor. Acesta este rolul social-democrației.

- An VI, nr. 1344, noiembrie 6, p. 3 – *Democrațiile din Dobrițin [Problema românilor din Transilvania] (Ultime informațiuni)*: Se descriu manifestațiile de ostilitate făcute de unguri cu prilejul judecării lui V. Lucaci, judecare care s-a sfârșit cu condamnarea la un an a fruntașului memorandist.
- An VI, nr. 1345, noiembrie 7, p. 1 – Roman, Ioan N., *Asasinii! [Cele 3 crime din Dorohoi]*: recapitulează faptele care au dus la împușcarea, fără judecată, a celor trei țărani din jud. Dorohoi. Relevă caracterul social al crimelor.
- An VI, nr. 1345, noiembrie 7, p. 2 – Blebea, Gheorghe, *Organizarea școalelor comerciale*: Arată că se va prezenta Parlamentului un proiect de lege pentru organizarea școlilor comerciale, proiect prin care cursul inferior se va reduce de la cinci ani la trei ani, iar la București se vor înființa cursuri superioare de trei ani. Cere să se înființeze același curs și la Galați. Critică faptul că se intenționează să se scoată din programa analitică a cursurilor inferioare, dreptul comercial. Propune ca școlile inferioare de comerț să se transforme în cursuri serale.
- An VI, nr. 1347, noiembrie 9, p. 1 – *Telegrama adresată D-rului Vasile Lucaci de studențimea universitară [Problema românilor din Transilvania]*: Studențimea salută în dr. Vasile Lucaci pe martirul cauzei sfinte a neamului românesc. Soarele libertății va apărea la orizont.
- An VI, nr. 1348, noiembrie 10, p. 1-2 – Bacalbașa, C., *Întrunirea democratică din Iași [Probleme sociale]*: Sătenii sunt torturați pentru că ei constituie o clasă socială de care nu se ține seamă. Înainte, când țăranul era *rob*, el reprezenta o *valoare* și nu era împușcat. Azi robia s-a desființat și țăranii pot fi împușcați. Clasa care are pentru ea și puterea economică și drepturi politice nu va renunța de bună voie la avantajele ce i le conferă puterea. Face apologia socialismului.
- An VI, nr. 1348, noiembrie 10, p. 2-3 – *Programul partidului național-liberal [Problema țărănească]*: Se propune ca țăranii care nu posedă ca proprietari 5 ha de pământ să fie în drept a cere completarea lotului până la 5 ha de la domeniile statului. Se vor crea instituții care vor avea ca scop să înlesnească țăranilor cumpărarea de proprietăți particulare, să îi asigure pe țăranii contra daunelor provocate de calamități naturale, să îi ajute pe țăranii să-și construiască locuințe sănătoase. Se va vota Legea tocmelilor agricole ca să împiedice apariția intermediarilor în încheierea tocmelilor, să excludă exploatarea uzurară a țăranilor, să stabilească în spiritul unei perfecte echități prețul muncii.
- An VI, nr. 1348, noiembrie 10, p. 3 – *[Problema vânzării de bunuri ale statului țăranilor] (Ultime informațiuni)*: Un grup mare de țăranii s-a plâns Ministerului de Domenii că o moșie a statului din jud. Ilfov s-a scos în vânzare pentru săteni și că, înainte de a se face un tabel cu țăranii care vor să cumpere, au fost vândute 13 loturi de pământ la străini și că “se umblă” spre a “căpătu” pe chiaburii satului.
- An VI, nr. 1349, noiembrie 11, p. 2 – Corespondent, *Procesul d-lui dr. V. Lucaci*: Descrie condițiile în care s-a desfășurat procesul. Sala era ticsită de unguri. Analizează rechizitoriul inept al procurorului ungur și apărarea făcută de avocatul I. Coroianu din Cluj.

- An VI, nr. 1352, noiembrie 14, p. 1 – Argus, *Expulzarea țărănimei*: Vreo 50-60 de țărani, care timp de o lună au lucrat la moșia Oncești, jud. Vlașca, au venit la București să reclame că arendașul moșiri refuză să le plătească munca. Acești muncitori țărani au fost *expulzați* de prefectul județului care a ordonat să fie duși, sub escortă militară de călărași, dincolo de hotarele județului.
- An VI, nr. 1353, noiembrie 15, p. 2 – *Conferința monetară [Problema monetară]*: Delegații SUA au propus să se restabilească raportul valorii dintre cele două metale, să se mențină acest raport fix, să se întrebuițeze totdeauna cele două metale ca monedă, să se desființeze restricțiunea legală pentru baterea monedei. Delegatul francez a declarat în numele Franței și al Uniunii latine că orice propunere pentru reabilitarea argintului va fi examinată cu grijă. Delegații germani și austrieci au declarat că guvernele lor nu pot să modifice legislația lor monetară. Rușii s-au ținut în rezervă. Italienii, românii, elvețienii și grecii nu au fost autorizați să emită niciun vot.
- An VI, nr. 1354, noiembrie 16, p. 3 – *Se obrăznicesc maghiarii [Agitațiile ungarilor din București]*: Un grup de 50 de unguri au devastat casa lui Nicolae Popa Cristea pe care l-au lovit.
- An VI, nr. 1355, noiembrie 17, p. 1 – Argus, *Dr. Lucaci în Capitală [Problema românilor din Transilvania]*: Înainte de a intra în închisoarea la care a fost condamnat de Tribunalul din Dobrișin, dl V. Lucaci a venit în București. I se urează bun venit. Se fac aluzii la unitatea națională a tuturor românilor.
- An VI, nr. 1355, noiembrie 17, p. 1 – Dioghenide, Ed., *Conservatorii și liberalii [Reformele sociale]*: Trei au fost reformele sociale făcute de generația de la 1848, generație formată în întregime din elemente liberale, nu conservatoare: dezrobirea Țiganilor, nimicirea titlurilor și privilegiilor, emanciparea țăranilor.
- An VI, nr. 1357, noiembrie 19, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *Programul liberal [Probleme țărănești]*: Arată că din lectura programului reiese că Partidul Național-Liberal recunoaște că robia materială și morală a țăranilor există ca în Evul Mediu și că a ajuns să fie obiect de trafic în mâinile unor exploatare fără conștiință. Laudă propunerea de a se înființa Casa rurală, după cum socotește binevenită Legea tocmelilor agricole promisă de liberali. Regretă că Partidul Național-Liberal nu a pomenit de sufragiu universal.
- An VI, nr. 1357, noiembrie 19, p. 1-2 – Dioghenide, Ed., *Situația conservatorilor [Reforme sociale. Problema țărănească]*: Programul Partidului Național-Liberal demonstrează că acest partid își dă seama de mersul societății românești (reforme agrare, Casa rurală, Legea tocmelilor agricole). Conservatorii sunt compromiși.
- An VI, nr. 1359, noiembrie 21, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *Studentii și ungarii*: Arată că studenții sărbătoresc prezența în București a celor trei mari fruntași ai românilor din Transilvania: I. Rațiu, V. Lucaci și Coroianu. Carpații nu trebuie să mai fie granița între români. Câtă vreme se aud strigătele de durere ale românilor din Transilvania, prietenie între Austro-Ungaria și România nu poate fi și nici nu se poate vorbi de vreo convenție comercială între România și Austro-Ungaria. Cere ca studențimea să acționeze contra convenției comerciale cu Austro-Ungaria.

- An VI, nr. 1361, noiembrie 23, p. 1 – M.R., *Proletariatul intelectual*: Școlile produc mulți muritori de foame. La fiecare post vacant, cererile sunt foarte numeroase. Crede că întreg tineretul trebuie să fie dirijat din vreme spre anumite ocupațiuni potrivite aptitudinilor fiecăruia. Statul va trebui să intervină energic în această direcție.
- An VI, nr. 1362, noiembrie 24, p. 2 – R., *Programul liberal [Problema țărănească]*: Programul recunoaște starea de mizerie fizică și morală a țărănimii. Recunoscând această situație, liberalii recurg numai la paliative. E drept că aceste paliative sunt necesare. Liberalii făgăduiesc să completeze lotul stăpânit de țăran până la 5 ha din domeniile statului, făgăduiesc să înființeze instituții de credit care să faciliteze cumpărarea de către țărani de pământuri particulare și să-i asigure contra calamităților naturale, făgăduiește o lege a tocmelilor agricole care să pună țăranii la adăpost de exploatare, prin fixarea unui preț echitabil al muncii ce o prestează.
- An VI, nr. 1363, noiembrie 25, p. 2 – *[Persecuțiile ungurești] (Informațiuni)*: Seria persecuțiilor ungurești continuă. Doi tineri români, ofițeri în armata austro-ungară, au fost degradați deoarece au dat adeziunea lor *Memorandumului* trimis împăratului austriac Franz-Iosef.
- An VI, nr. 1365, noiembrie 27, p. 2 – R., *Programul liberal [Probleme financiare]*: Programul liberal făgăduiește: înfrânarea cheltuielilor statului, întrebuițarea excedentelor bugetare la mărirea fondului de amortizare a datoriei publice, suprimarea totală a impozitului personal și protecția agriculturii, comerțului și industriei. Comentatorul găsește justă propunerea de a se suprima impozitul personal și cere înlocuirea acestui impozit cu impozitul proporțional și scutirea de taxe a veniturilor mici. Partea privitoare la protejarea agriculturii, comerțului și industriei este vagă. Mica producțiune dispare. Ea cade în concurență cu marea industrie străină. În acest caz, e mai bine ca mica industrie să cadă în concurență cu marea industrie națională. Deci să se adopte o politică energetică pentru încurajarea industriei naționale. Programul liberal nu articulează un cuvânt pentru proletariatul industrial. Trebuie încurajate asociațiile de muncitori. Aceste asociații ar putea să cumpere sau să creeze noi fabrici și uzine cu credite date de stat.
- An VI, nr. 1368, noiembrie 30, p. 1 – A.St., *De-ale viitorilor cetățeni [Probleme sociale]*: Focarul capitaliștilor evrei este în Iași. Acești "nobili" pripășiți din Galiția și Polonia s-au identificat cu nevoile țării, pe când tinerimea care studiază în școli și nu a cunoscut altă limbă decât limba țării este destinată foametei și mizeriei. Îndeamnă tineretul la luptă contra capitaliștilor evrei.
- An VI, nr. 1369, decembrie 1, p. 1 – Argus, *P. Carp la Senat [Legea tocmelilor agricole]*: P. Carp a propus un proiect de reformă a Legii tocmelilor agricole. Majoritatea conservatoare este ostilă proiectului. Marii proprietari nu vor o cât de palidă reglementare a raporturilor dintre muncitorii agricoli și proprietari.
- An VI, nr. 1370, decembrie 2, p. 2 – *Domeniul Coroanei [Probleme țărănești] (Informațiuni)*: Un țăran din Dolj, victimă a grecilor arendași și a justiției, se plânge că, pe pământul arendat de Domeniile Coroanei, se practică aceeași exploatare a țăranilor. Dă exemplul unuia din acești arendași care a dat în judecată pe țăranii de pe moșia lui, deoarece nu au stins focul de la o claie de fân.

- An VI, nr. 1372, decembrie 4, p. 1 – Argus, *Mișcarea națională*: Relevă manifestațiile din toată țara în cinstea celor trei mari frunțași ai românilor din Transilvania: I. Rațiu, V. Lucaci și Coroianu, care se află n țară. Arată că sentimentul național a răzbit și în casele marii aristocrații românești.
- An VI, nr. 1373, decembrie 5, p. 1-2 – Axente, C., *Școală în mișcarea națională*: Arată importanța pe care o are școala în dezvoltarea simțământului național și în pregătirea generațiilor care vor trebui să realizeze unitatea neamului.
- An VI, nr. 1377, decembrie 9, p. 1 – Roman, Ioan N., *O situație tristă [Probleme muncitorești]*: Descrie starea de mizerie fizică a muncitorimii de la orașe și sate. Deasupra acestor “osândiți” stau “tihnite și sătule” clasele superioare. “Aleșii”. Pentru ei totul, pentru muncitori nimic. Liberali sau conservatori, tot una sunt, iar certurile dintre ei sunt la suprafață. În realitate, ei sunt uniți în același scop: exploatarea muncitorilor.
- An VI, nr. 1377, decembrie 9, p. 2 – *Franța și România [Tariful vamal]*: În Camera Deputaților din Franța s-a distribuit, în numele Comisiunii vămilelor, un raport care conchide la aprobarea proiectului de lege prin care se determină raporturile vamale dintre Franța și România. Raportul constată că România este chemată la un mare viitor comercial și va reprezenta pentru industria franceză un mare deșeu. Deși nu s-a putut obține din partea României oarecare concesiuni vamale, raportul este favorabil, deoarece se speră ca, mai târziu, România să-și modifice tariful vamal.
- An VI, nr. 1377, decembrie 9, p. 2 – *O nouă mișelie ungurească [Problema naționalităților conlocuitoare din Ungaria]*: Se reproduce din ziarul “Norodnie Noviny” din Turoș-St. Martin un articol intitulat *Hyenism în Ungaria*, în care se arată că teama de români îi face pe unguri să săvârșească nelegiuri și asupra altor popoare conlocuitoare. Astfel, ungurii s-au năpustit contra slovacilor. Articolul aparține entuziastului agitator slovac Hurhan Vajanski, condamnat la un an închisoare și 500 fl. amendă.
- An VI, nr. 1378, decembrie 10, p. 1-2 – Zor., C.F.R. *Funcționarii căilor ferate și ministerul lucrărilor publice*: Arată că funcționarilor le este impus un regim neomenos de lucru. Ei lucrează mai mult de 10 ore pe zi. Denunță “speculațiunea barbară a forțelor omenești”. Funcționarii muncesc câte 24, 48 și chiar 72 de ore fără întrerupere în viscol, în ploaie, goi, desculți și flămânzi. Salariul este de 60 de lei pe lună, din care li se fac rețineri numeroase. Cere funcționarilor să se agite pentru obținerea drepturilor lor.
- An VI, nr. 1378, decembrie 10, p. 2 – *[Casa de împrumuturi pe amanet] (Informațiuni)*: Proiectul de lege pentru înființarea unui “munte de pietate” în capitală este aproape terminat și, în curând, va fi supus dezbaterilor Corpurilor Legiuitoare. Un grup de capitaliști olandezi a propus Ministerului de Finanțe să ia în antrepriză pe timp de 30 de ani “muntele de pietate” și să acorde împrumuturi cu 11% din orice valoare în schimbul depunerii de obiecte.
- An VI, nr. 1378, decembrie 10, p. 2 – *[Construcția căii ferate R. Vâlcea-Turnu-Roșu] (Informațiuni)*: O societate străină a propus Guvernului să i se dea concesiunea de a construi linia Rm. Vâlcea-Turnu-Roșu. Această societate propune ca statul să cedeze toate devizele și planurile acestei linii împreună cu dreptul de exploatare pe timp de 50 de ani. După 50 de ani, statul va intra în posesia liniei și a tuturor

construcțiilor făcute de societate în legătură cu această cale ferată. Astfel, statul ar realiza un beneficiu de 72 de milioane lei.

An VI, nr. 1378, decembrie 10, p. 2 – [*Construcția de tramwaie electrice în București*] (*Diferite știri*): Consiliul Comunal a admis propunerea Companiei de tramvaie de a construi tramvaie de-a lungul bulevardelor, cu cabluri electrice. În primăvară vor începe lucrările.

An VI, nr. 1378, decembrie 10, p. 2 – Demetrescu-Cucu, N., *Mișcarea națională*: Îndeamnă pe românii din Transilvania să ia, ei, inițiativa unei mișcări de eliberare. Libertatea se cucerește cu forța, nu cu vorba.

An VI, nr. 1378, decembrie 10, p. 3 – [*Repausul duminical*] (*Ultime informațiuni*): O delegație de comercianți a cerut votarea proiectului de lege pentru reglementarea repausului duminical. Delegația va fi primită de primul ministru. Ea se va prezenta și Parlamentului. Dacă proiectul de lege nu va fi votat, funcționarii comerciali vor organiza manifestații.

An VI, nr. 1379, decembrie 11, p. 2 – *Convențiile noastre comerciale*: Camera italiană a aprobat fără discuție Convenția comercială cu România. În ceea ce privește tratatul comercial cu Germania, cancelarul, în vederea tratatelor ce urmează în acest moment între Germania și România, a cerut Consiliului Federal să aprobe prelungirea aranjamentului provizoriu dintre aceste două state.

An VI, nr. 1379, decembrie 11, p. 3 – [*Repausul duminical*] (*Ultime informațiuni*): Deputații conservatori nu vor să voteze o lege pentru repausul duminical. În raportul său, N. Filipescu arată că, examinându-se proiectul de lege cu privire la repausul de duminică, Comitetul delegaților a respins diferite proiecte ce au fost depuse din inițiativă parlamentară. Majoritatea Comitetului a fost de părere că nu aparține Parlamentului dreptul de a legifera în această materie. Singur, deputatul socialist V.G. Morțun a susținut că statul are dreptul să impună, prin lege, observarea repausului duminical.

An VI, nr. 1380, decembrie 12, p. 1-2 – Munteanu, Ed., *Școala de arte și meserii din Ploiești*: Se plânge de proasta administrare a acestei școli, de programul școlii, de nepregătirea profesională a noului ei director și cere ca Ministerul de Domenii să ordone imediat o anchetă severă spre a cerceta mersul acestei școli.

An VI, nr. 1380, decembrie 12, p. 2 – [*Repausul duminical*] (*Informațiuni*): Un mare număr de funcționari comerciali, împreună cu Comitetul societății funcționarilor comerciali, s-au dus la deputatul socialist V.G. Morțun cu rugămintea să susțină în Cameră proiectul de lege cu privire la repausul duminical. V.G. Morțun a răspuns că el este cu trup și suflet pentru acest proiect, dar are puține speranțe ca acesta să fie votat sub conservatori.

An VI, nr. 1380, decembrie 12, p. 3 – [*Înființarea unei școli profesionale*] (*Diferite știri*): În noul buget al Căilor Ferate se va prevedea un fond pentru înființarea unei școli de magazineri, picheri și conducători de lucrări.

An VI, nr. 1381, decembrie 13, p. 3 – [*Lucrări de forare pentru găsirea de zăcăminte de petrol*] (*Ultime informațiuni*): Pentru căutarea petrolului în terenurile petrolifere și arătarea locurilor unde de preferință s-ar putea face lucrări de forare, proprietarii care

doresc să facă asemenea cercetări fără cheltuieli prea mari, se pot adresa unui specialist (se indică numele) care, după un studiu special de mai mulți ani, poate oferi serviciile sale.

- An VI, nr. 1382, decembrie 14, p. 1-2 – *Situațiunea din Ungaria [Problema naționalităților conlocuitoare din Ungaria]*: Se reproduce un articol din “Neue Deutsche Zeitung” din Lipsca, în care se tratează această problemă și actele de spoliațiune săvârșite de unguri contra acestor naționalități care au fost private de drepturile lor cetățenești. Mai ales românii, adaugă ziarul german, trebuie să sufere de pe urma urii fanatice a maghiarilor. *Memorandumul* românesc a stârnit un val de procese publice și de persecuțiune.
- An VI, nr. 1383, decembrie 15, p. 1-2 – C.N., *O lecțiune [Repausul duminical]*: Arată că Adunarea Deputaților a respins proiectul de lege pentru reglementarea repausului duminical. Arată desăvârșita ignoranță a celor mai mulți deputați în ceea ce privește legislația socială din țările din Apus. S-au adus proiectului de lege obiecții naive și cu totul nefondate. Relevă că Take Ionescu, de pe banca ministerială, a spus că nimeni nu a cerut un asemenea proiect, ceea ce este inexact. Invită muncitorii să se înroleze în grupările politice democratice.
- An VI, nr. 1383, decembrie 15, p. 1 – Argus, *Școala comercială din Galați*: Arată că prin proiectul de reorganizare a învățământului comercial se aduce o gravă atingere Școlii comerciale din Galați. Se proiectează crearea a două categorii de școli comerciale: unele cu trei clase și altele secundare. Singurele școli secundare rămân cele din București și Iași. Școala comercială din Galați va fi astfel retrogradată.
- An VI, nr. 1383, decembrie 15, p. 3 – *[Problema românească în Transilvania] (Ultimele informațiuni)*: Profesorul G. Popu de la Liceul român din Brașov a fost exclus din învățământ, luându-i-se și diploma de doctor al Facultății de Litere din Viena, pentru motivul că a ținut o conferință naționalistă cu prilejul aniversării înființării acestui liceu.
- An VI, nr. 1384, decembrie 16, p. 1 – C.N., *Solicitudine [Repausul duminical]*: Critică faptul că Adunarea Deputaților a respins proiectul de lege. Critică și faptul că P.P. Carp a tratat, în Parlament, pe funcționarii comerciali ca leneși, paraziți etc. Dorește ca funcționarii comerciali să știe care este situația lor în statul burghez și că datoria lor este să se înregimenteze în acea mare armată a muncitorilor (sindicatul) pentru a-și reclama drepturile.
- An VI, nr. 1384, decembrie 16, p. 1 – Argus, *Repausul de duminică*: Critică raportul lui N. Filipescu, raport prin care s-a cerut respingerea proiectului de lege. Conservatorii se joacă cu focul. Ceea ce ei au refuzat azi, li se va impune pe altă cale. Repausul duminical va fi cucerit de funcționarii comerciali pe *calea grevelor*. Muncitorii de pe tot globul se folosesc de această mare armă de luptă profesională.
- An VI, nr. 1384, decembrie 16, p. 3 – *[Probleme de viticultură] (Ultime informațiuni)*: Planurile necesare pentru înființarea unei pepiniere de vițe americane la Istrița, jud. Buzău, sunt terminate. Pepiniera se va face pe un teren de 20 de hectare și va produce pe an un milion de altoaie, reprezentând o valoare de 300.000 lei. Altoaiele vor fi distribuite gratuit proprietarilor de vii.

- An VI, nr. 1385, decembrie 17, p. 2 – *[Durata zilei de lucru] (Informațiuni)*: Proiectul de lege cu privire la fixarea a opt ore de lucru pentru toți funcționarii Căilor Ferate a fost luat în discuția secțiunilor Camerei. Secțiunea în care este delegat deputatul socialist V.G. Morțun l-a admis, două secțiuni l-au respins, iar celelalte patru secțiuni sunt în studiu.
- An VI, nr. 1386, decembrie 18, p. 1 – Plesnilă, Ioan, *Școala comercială din Galați*: Protestează contra reducerii cursurilor de la cinci la trei ani. Arată cum s-a dezvoltat școala și importanța mare, din punct de vedere comercial, a orașului și portului Galați. În anul trecut, valoarea comerțului celor două porturi, Galați și Brăila, a fost de 262 milioane de lei, pe când comerțul în București, Iași, Craiova și Ploiești abia a atins, împreună, cifra de 196 de milioane lei.
- An VI, nr. 1387, decembrie 19, p. 2 – *[Taxele telefonice în București] (Diferite știri)*: Ministerul de Interne a depus pe biroul Camerei un proiect de lege privitor la fixarea taxelor telefonice. Proiectul prevede o taxă de 1,50 lei de fiecare convorbire de 3 minute pe o distanță de 100 km. Se vor putea face abonamente de 50 de lei pentru 50 de convorbiri de câte 3 minute.
- An VI, nr. 1390, decembrie 22, p. 1; nr. 1396, decembrie 30, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *Milionarul hrăpitor [Probleme țărănești]*: Expune cazul celor 400 de săteni de pe moșia Cioroiu, jud. Ialomița, cărora nu li s-a aplicat Legea agrară din 1864. Printr-o vânzare silită, "aranjată", 3.000 de pogoane sunt sustrate locuitorilor care le stăpâneau. Vânzarea silită s-a efectuat în 1882-1883.
- An VI, nr. 1393, decembrie 24, p. 1 – Șib., *C.F.R. Funcționarii C.F. și bugetul pe 1893*: Arată că nici în acest buget nu s-au prevăzut fondurile necesare pentru mărirea salariilor funcționarilor. Critică cu severitate atitudinea ministrului Lucrărilor Publice.
- An VI, nr. 1393, decembrie 24, p. 2 – *Primul ministru ungar și românii subjugăți (Ultime informațiuni)*: Primul ministru ungar a declarat că de curând s-au ivit unele simptome față de care Guvernul nu poate rămâne nepăsător, dar nici nu le poate acorda prea mare importanță. Față de unele aspirații "neîndreptățite" vor uza de legile ordinare și chiar extraordinare.
- An VI, nr. 1393, decembrie 24, p. 3 – *[Persecuții ungurești] (Ultime informațiuni)*: Guvernul ungar a luat măsura de a fi confiscate o serie de cărți, ziare și hărți provenind din România.
- An VI, nr. 1394, decembrie 26, p. 1-2 – *Plecarea d-lui Lucaci la temniță [Problema românească în Transilvania]*: Se reproduce din ziarul "Tribuna" din Sibiu un articol în care se descrie cum s-a dus dl Lucaci, fruntaș memorandist, la închisoarea din Seghedin ca să execute o condamnare de un an, cum au bătut clopotele bisericilor, cum s-au oficiat rugăciuni. Poporul îl conduce pe părintele Lucaci, dar soldații unguri intervin și opresc pe țărani români să-și conducă păstorul lor sufletesc.
- An VI, nr. 1394, decembrie 26, p. 3 – *[Probleme viticole] (Informațiuni)*: Ministerul de Domenii a decis, în urma studiilor făcute la podgoriile din țară, să se distrugă viile din jud. Romanați, punându-se la dispoziția proprietarilor sulfură de carbon pentru tratamente contra filoxerei și vițe americane pentru reconstituirea viilor. La Rm.

Vâlcea distrugerea viilor va continua și anul viitor. La Cotnari se va părăsi sistemul distrugerii și se va înlocui prin tratamente cu sulfură de carbon și vițe americane.

An VI, nr. 1395, decembrie 29, p. 1 – Argus, *“Democrația Socială”*: Deplânge faptul că *“Democrația socială”*, pionul socialist din Ploiești și-a suspendat apariția până când Congresul social-democraților români va decide ce organe și câte organe trebuie să aibă partidul. *“Democrația Socială”* a fost unul dintre cele mai apreciate organe săptămânale din țară și a avut totdeauna o atitudine curajoasă care a supărat chiar pe unii membri importanți ai Partidului Social-Democrat.

1893 (an VI, 1 ianuarie – 30 decembrie)

(Colaborator: C. Mihalcea)

An VI, nr. 1398, ianuarie 1, p. 1 – Beldimanu, Al., *1892-1893 [Bilanțul unui an de guvernare]*: Anul 1892 reprezintă concentrarea tuturor nuanțelor conservatoare și prețul cu care autorul acestei concentrări a cumpărat iscălitura regală pentru prorogarea și apoi pentru dizolvarea Corpurilor Legiuitoare, prin care a reînviat reacțiunea din 1876, cu toate consecințele sale funeste: o neîntreruptă serie de dizolvări de Consilii Comunale, o administrație abuzivă și coruptă, o justiție îngenuncheată, armata nemulțumită de favoritismul care a înlocuit legea înaintărilor, școala aruncată în brațele unui avocat cameleon, iar țărani înșelați și exploatați căzuți în cea mai neagră mizerie, pentru că Legea vânzării moșiilor statului, care reprezenta pentru ei o rază de speranță, a fost numai un mijloc de sporire a veniturilor bugetare. La acestea se adaugă mari furtișaguri și panamale acoperite chiar de miniștri. Bătrânul șef al conservatorilor a trebuit să plătească din punga secătuită a țării decretul de prorogare și dizolvare, votându-se dotarea cu 300 mii lei a prințului Ferdinand care se căsătorește cu nepoata reginei Victoria a Angliei, căsătorie prin care dinastia străină se consolidează în țară. În anul 1893 se prevede un nou jaf în finanțele țării, prin împrumutul de 80 milioane necesare terminării fortificațiilor, încât datoria pe piețele Germaniei va trece cu mult peste un miliard lei noi. Carol voiește revizuirea Constituției cu lărgirea prerogativelor regale și restrângerea prerogativelor parlamentare, ca și încătușarea presei, folosindu-se de servilismul politicianilor și de corupția burgheziei care a depășit-o pe aceea a aristocrației. Vitalitatea poporului român va scăpa însă țara de politicianism și de regalitate.

An VI, nr. 1398, ianuarie 1, p. 1-2 – Axentie, C., *Adevărata cauză [Prigonirea minorităților din Ungaria]*: După condamnarea lui Lucaci, Curtea cu juri ungurească a condamnat și pe publicistul slovac Urban pentru agitație împotriva statului maghiar. Cauza prigonirii românilor din Ardeal, care luptă ca și celelalte naționalități din Ungaria pentru libertate și drepturi egale, nu o constituie agitațiile daco-românismului, ci o politică de deznaționalizare a acestor minorități, pe care ungurii au împrumutat-o de la turci. *“Faceți unguri și din pietre, dacă voiți să trăiți ca națiune”*, a spus Koșut. Persecuțiile sunt așa de aspre, încât slavii și românii au înțeles că trebuie să se unească împotriva dușmanului comun, iar cauza lor dreaptă va găsi sprijin în Europa generoasă.

An VI, nr. 1399, ianuarie 3, p. 1 – Ioniță Dascălul, *Ocrotitor sau reacționar [Analiza reformei învățământului primar]*: Deși prin articolele sale ministrul Take Ionescu prezintă

reforma învățământului primar sub un aspect democratic, din expunerea de motive a legii rezultă că nu se vor depăși limitele tendințelor reacționare conservatoare. Astfel, se spune că statul este dator să pună capăt lipsei de cultură a poporului prin mijloace represive pentru realizarea obligativității învățământului. Cauzele nefrecventării școlii de către copii sunt părinții și lipsa unor localuri de școală corespunzătoare. Ministrul uită că nu neglijența sau reaua-voință a țăranilor sunt de vină, ci mizeria și birurile care îi apasă, ca și datoriile către proprietari și arendași. Localurile de școală lipsesc pentru că se aruncă cu banii țăranilor pe fortificații, apanaje, liste civile, terenuri regale, puști de tinichea nemțească și pentru că averea publică intră în buzunarele politicienilor, în loc să servească la luminarea poporului. Planurile de construcții școlare vor constitui un nou mijloc de afaceri pentru favoriții regimului. Cauza ignoranței țaranului este mizeria lui economică, iar cauza lipsei localurilor de școală este mizeria politică. Copiii nu vin la școală, lipsindu-le hainele, cărțile și mămăliga. Ar fi trebuit să se înființeze internate rurale sau cel puțin școli în care copiii să capete cărți, haine, masă și o instrucție, gratuit, nu să se prevadă în lege transformarea în muncă a amenzilor școlare și să se transforme învățătorul în librar. Ocrotitorul țăranilor s-a dat de gol, ca reacționar.

An VI, nr. 1399, ianuarie 3, p. 3 – [Convenția comercială cu Elveția] (Informațiuni): “Monitorul Comercial” din Berna anunță apropiata încheiere a unei convenții comerciale între Elveția și România pe baza clauzei națiunii celei mai favorizate. Prin aceasta ar însemna că România va intra în uniunea vamală, fapt explicabil și prin recenta vizită la Berlin a ministrului Lahovary.

An VI, nr. 1400, ianuarie 4, p. 1 – Melinte, A., *Un colac peste pupăză*: Critică apanajul de 300 mii lei acordat prințului moștenitor, pe lângă ploconul de 3 milioane sau chiar de 5 milioane oferit familiei Hohenzollern și respinge justificarea lui prin faptul că s-ar putea ca regele să abdice, pentru a plăti astfel, ca niște nemernici, două lefuri. Arată că, de fapt, în urma războiului victorios și a proclamării regatului, țara s-a ales micșorată, respinsă de la Congresul de pace și subordonată puterilor străine mai mult chiar decât atunci când principatele erau separate. S-au acordat drepturi cetățenești veneticilor, s-au contractat fortificații și s-au încheiat convenții comerciale, secătuiind țara și sărăcind poporul.

An VI, nr. 1404, ianuarie 9, p. 1 – Dioghenide, Ed., *Învățătorii și d. Take Ionescu*: Critică dispoziția din Legea pentru reforma învățământului, potrivit căreia ministrul poate destitui și exclude din învățământ membrii corpului didactic numai în baza simplelor rapoarte ale inspectorilor sau cu avizul Consiliului Permanent. În expunerea de motive a legii se justifică această dispozițiune în sensul că membrii corpului didactic, plătiți de stat, nu au dreptul de a lucra împotriva statului. Prin aceasta, Guvernul își asigură 3.000 de agenți electorali, iar învățătorii și institutorii sunt lipsiți, dacă nu de inamovibilitate, chiar de o oarecare stabilitate, fiind supuși fluctuațiilor politice.

An VI, nr. 1405, ianuarie 10, p. 1 – Argus, *Anarhia de la C.F.R.*: O serie de fapte, printre care și numeroase destituirii de salariați, dovedesc anarhia de la CFR, ca și persecuția unor salariați români, înlocuiți cu străini, caz petrecut în stația Iași. Un alt caz revoltător se petrece în atelierele din Pașcani, unde se reține muncitorilor câte 1 leu și 50 bani

pe lună pentru preotul catolic din Pașcani. Peste alte biruri, muncitorii mai trebuie să plătească și preoții străini.

An VI, nr. 1405, ianuarie 10, p. 2 – Zor., *Chestiunea funcționarilor căilor ferate române*: Cauzele accidentelor de cale ferată se datoresc exploatării neomenoase a muncii salariaților și dezorganizării administrative. Exploatatori și exploatați, astfel se poate numi instituția Căilor Ferate. Comisia superioară de anchetă care judecă procesele accidentelor pronunță pedepse și condamnă la destituire fără să asculte și pe cei în cauză. Funcționarii din conducere primesc salarii și diurne mari, iar cei mici salarii de mizerie în schimbul unei munci istovitoare, fiind lipsiți și de dreptul de apel în cazuri de pedepse și destituiri. Cere ca presa, justiția și Parlamentul să intervină pentru dovedirea mizeriei de la Căile Ferate și încetarea ei.

An VI, nr. 1406, ianuarie 11, p. 1 – Roman, I., *Cu tot respectul!...*: Criticând afirmația din scrisoarea regelui către Lascăr Catargiu, președintele Consiliului de Miniștri, că, prin căsătoria prințului moștenitor poporul român și-a împlinit cea mai fericită aspirație a consolidării dinastiei, arată adevăratele aspirații ale poporului român: țăranul să devină proprietar de pământ, muncitorul din ateliere să muncească numai 8 nore cu un salariu sporit, funcționarii comerciali să aibă dreptul la repausul duminical; negustorii, industriașii, ca și toate clasele sociale, au aspirațiile lor, ca: reduceri de taxe, legi protectoare etc. Cu tot respectul, poporul român este gata să-și dea și zdrențele de pe el și codrul de mămăligă cu care își ține mizerabila existență, numai să mulțumească dinastia.

An VI, nr. 1407, ianuarie 12, p. 1 – Argus, *Gara centrală*: Direcția Căilor Ferate a hotărât să construiască o gară centrală care va costa cel puțin 30 milioane lei, pe un teren din Cotroceni a cărui expropriere va costa un milion și jumătate lei. Consideră că aceasta, față de greutatea și lipsurile din CFR, constituie un lux. Sporirea personalului inferior, completarea numărului de mașini și vagoane, dublarea liniei până la Buzău sau Focșani ar fi cele mai urgente sarcini de îndeplinit pentru a se preveni accidentele de cale ferată și a se face față nevoilor de transport.

An VI, nr. 1408, ianuarie 13, p. 1 – Roman, I., *Putregaiul*: În capitală și multe orașe din țară, până la cea din urmă primărie de sat și de la Banca ministerială până la ultimul episcopat, se petrec hoții cunoscute și necunoscute care revoltă lumea. Păstrând proporțiile, același fenomen se petrece și în Franța, cazul afacerii Panama, în Germania sau Italia. Pentru democrați, cauza se datorește organizației sociale capitaliste, speculei muncii omeneste, lenei și dorinței de îmbogățire prin orice mijloc în afară de muncă. Societatea burghezo-capitalistă este măcinată de propriul ei putregai. Alcătuirea burghezo-capitalistă pe principiile demagogice egalitare se bazează de fapt pe exploatare. Va trebui să dispară, urmând a fi înlocuită cu societatea nouă bazată pe muncă, cinste și inteligență.

An VI, nr. 1408, ianuarie 13, p. 1 – Dioghenide, Ed., *Intervenție sau Centralizare*: O parte din conservatori, junimiștii, în chestiunile economice s-au declarat partizani ai intervenționismului. Încă din 1888, când au venit la Guvern și până în prezent, considerându-se democrați, preconizează principiul intervenției statului, criticând pe vechii conservatori și chiar pe liberali. Acest lustru democratic al proiectelor de legi cu caracter reacționar, i-a atras și pe câțiva adevărați democrați, votându-le, cum a fost cazul Legii vânzării bunurilor statului. Pentru a dovedi adevărul asupra

democratismului din intervenționismul junimist, trebuie lămurită chestiunea intervenționismului și a centralizării. Intervenționism înseamnă dreptul statului de a restabili echilibrul social alterat la un moment dat, nu ca un jandarm sau perceptor, pe când centralizarea presupune supunerea indivizilor față de puterea discreționară a statului, ceea ce înseamnă un adevărat despotism reacționar. De aceea, toate partidele democratice au înscris în programele lor, pe lângă legi protectoare (intervenționism) și o largă descentralizare. În realitate, junimiștii, prin toate legile lor se dovedesc partizani ai centralizării, cum a fost Legea administrativă, Legea învățământului, proiectul de lege de înființare a jandarmeriei rurale etc., cu ajutorul cărora țin în clește populația de la țară. Sunt acum, deci, partizanii unei centralizări tiranice.

An VI, nr. 1409, ianuarie 16, p. 1 – Dioghenide, Ed., *Apatie generală*: O apatie generală domnește în toate ramurile de activitate ale societății românești, exemplele fiind foarte numeroase. Citează două din legile cu caracter reacționar, semnalat în presă, față de care opinia publică a rămas nepăsătoare: Legea servitorilor și Legea administrativă. S-au făcut concentrări în momente primejdioase și s-a votat altă lege reacționară, centralizându-se corpul didactic la discreția ministrului, în locul vechii legi descentralizatoare; se comit hoții și abuzuri peste tot denunțate de presă și la bara Parlamentului tot fără niciun efect. Apatia din politică s-a întins și asupra științei, artei și literaturii. Opinia publică a încercat dureroase experiențe, de vină fiind numai politicienii, în frunte cu marele politician, regele.

An VI, nr. 1413, ianuarie 18, p. 1 – Roman, I., *Mișcarea națională*: Ziarele de peste muniți publică știrea că la Viena reprezentanții românilor, slovacilor și sârbilor vor stabili un program comun de luptă și solidaritate contra hegemoniei maghiare, bazat pe principiul autonomiei națiunilor din Imperiul Habsburgic. S-a hotărât a se ține un congres la care să participe și croații, rutenii și germanii, care sunt egal de loviți de șovinismul maghiar. Maghiarii nu formează majoritatea populației din Ungaria, chiar după statistica falsificată a lui Keleti, care i-a inclus ca unguri și pe evrei și țigani: 6.403.687 unguri, față de 9.335.684 locuitori nemaghiari, pe care nici Europa nu-i va lăsa tiranizați de unguri.

An VI, nr. 1414, ianuarie 19, p. 1 – Dioghenide, Ed., *Școala rurală. I*: Proiectul de reformă a învățământului al lui Take Ionescu, pe lângă faptul că nu asigură obligativitatea învățământului și inamovibilitatea învățătorilor, nu realizează nici răspândirea instrucțiunii în rândurile țărănimii. Legea prevede înființarea unei școli primare inferioare în fiecare comună rurală, ceea ce aparent ar fi satisfăcător, însă multe comune rurale au câte 10-12 cătune, răspândite pe mari distanțe, ai căror copii vor fi lipsiți de școală. În acest sens, citează mai multe cazuri. Din acest punct de vedere, proiectul dlui Sturdza din 1886 este superior, prevăzându-se înființarea de școli și în cătunele care au 40 de copii în vârstă de școală. Această dispoziție se găsește și în proiectul lui Poni. Chiar dacă toți copiii din cătune ar putea veni la școală, un singur local va fi neîncăpător, ceea ce va constitui o piedică pentru realizarea obligativității.

An VI, nr. 1414, ianuarie 19, p. 3 – *[Lucrare cu privire la românii din Basarabia] (Diferite știri)*: Sub titlul *o carte tipărită din ordinul M.S. Împăratului Rusiei*, publicistul Zamfir C. Arbore a publicat o broșură de 40 pagini în care rezumă și critică enormitățile

debitate, din ordinul țarului, cu privire la românii basarabeni de Batiuskoff, cunoscutul deznaționalizator al Poloniei.

An VI, nr. 1416, ianuarie 21, p. 1 – Dioghenide, Ed., *D. Carp, salvatorul țăranilor!...*: Șeful junimiștilor și-a făcut un titlu politic vorbind neconținut despre țărani și îmbunătățirea situației lor materiale. Pe această temă a dus lupta cu Lascăr Catargiu și o duce acum cu liberalii. În realitate, acesta este un înșelător reacționar după cum rezultă și din proiectul de lege modificator al Legii pentru tocmelile de lucrări agricole din 1882, lege care nu ocrotește pe țărani împotriva exploatării lor de către proprietar și arendași. Nu se fixează arenda, dijma, prețul pentru islaz, prețul zilei de muncă și durata ei etc. Legea din 1883 a fost una din cauzele răscoalelor din 1888. Proiectul modificator adus de P. Carp menține aproape în întregime legea din 1882, iar modificările aduse privesc numai modalitatea încheierii contractelor, procedura de execuție și sancțiunile, după cum precizează însuși Buicliu, raportorul acestui proiect. Proprietarii rămân protejați mai mult decât muncitorii, care pot fi exploatați, însă cu legea în mână.

An VI, nr. 1416, ianuarie 21, p. 1-2; nr. 1417, ianuarie 22, p. 1-2; nr. 1418, ianuarie 23, p. 1 – Dr. I., *Modificarea legii sanitare [Date demografice și statistice]*: Peste câteva zile Senatul va discuta proiectul modificator al Legii sanitare întocmit de doctorul Felix, directorul serviciului sanitar, căruia îi atrage atenția asupra grelei situații în care se află populația rurală. Aceasta rezultă din lucrările privind mișcarea populației ale lui Istrati, Mendonidi, Bibicescu, dar mai ales ale doctorului Felix (publicate în *Analele Academiei Române*, ca și în "Monitorul Oficial"). Citează date statistice din lucrarea doctorului Mendonidi, *Contribuțiuni la demografia României*, pentru a dovedi că populația rurală este decimată de sifilis, variolă, scarlatină, pelagră, lepră, difterie, alcoolism etc. Aceste date statistice sanitare privesc perioada 1880-1889 și nu reprezintă realitatea, care este cu mult mai gravă, din cauza lipsei de încredere a țăranimii față de medici. De vină este ineficacitatea măsurilor sanitare luate până acum, lipsa de medici și medicamente, care decimează populația satelor. Astfel, sifilisul, care se propagă prin armată și la sate, nu este combătut de la origine; paludismul, de care suferă peste 800 mii de locuitori, nu este combătut prin secarea mlaștinilor etc. Din cauza mizeriei și a acestor boli cu caracter endemic și general, rahitismul copiilor constituie o altă consecință gravă de degenerare a țăranimii.

An VI, nr. 1418, ianuarie 23, p. 1 – Dioghenide, Ed., *Robirea țăranilor*: De două zile se discută în Senatul privilegiaților și al marilor proprietari proiectul modificator al Legii tocmelilor agricole, prezentat de falsul democrat Carp, prin care numai într-un singur punct mărginește o exploatare a țăranului mai rușinoasă decât în vremea iobăgiei, nemulțumind pe marii proprietari. Drepturile acestora sunt mai bine garantate mai ales prin articolul care prevede că arendările nu se pot face pe un termen mai mic de cinci ani, ceea ce înseamnă tot un fel de robie a țăranilor. P.S. Aurelian consideră totuși reforma prea înaintată, luând partea marilor proprietari în sensul de a se aplica dreptul comun, fără nicio intervenție din partea statului. Gh. Panu, combătând rătăcirea lui Aurelian, susține dreptul statului de a interveni în favoarea țăranimii nedreptățite și arată că proiectul de lege nu modifică, în fond, legea din 1882. Dim. Sturdza, șeful liberalilor, deși înclină tot pentru aplicarea dreptului comun, critică proiectul, apărând cu căldură pe țărani, fără a intra în

fondul problemei. Autorul consideră proiectul de lege mai rău decât legea din 1882 [una din cauzele răscoalelor din 1888], susținând că va avea funeste consecințe sociale.

An VI, nr. 1418, ianuarie 23, p. 1 – [Teoriile junimiste despre socialismul de stat] (*Ultime informațiuni*): Aseară, în fața unui public numeros, compus în mare parte din studenți, deputatul M. Săulescu a conferențiat la Ateneu despre chestiunea socială, înfățișând inechitățile din societatea actuală cu privire la muncă și distribuția bogățiilor. A combătut teoriile burgheze liberale în materie economică, dând exemple asupra modului în care patronii exploatează munca milioanele de muncitori și a făcut apologia Germaniei care protejează muncitorimea. Ca soluții propune aplicarea principiilor economice ale socialismului de stat. Asistența a aplaudat prima parte a conferinței, primind însă cu răceală teoriile junimiste ale socialismului de stat.

An VI, nr. 1420, ianuarie 26, p. 1 – Roman, I., *Taxele militare*: Toate guvernele pretind că au introdus ordine în finanțele dezorganizate de guvernele precedente și toate susțin că, finanțele țării fiind consolidate, nu va fi necesar a se institui noi impozite și totuși se pun mereu biruri, printre care ultimul, nedrept și ridicol, este noua taxă militară. Întrucât țara a împrumutat toate instituțiile din apusul Europei, se justifică și acest impozit prin faptul că el există în Elveția, Germania și Franța, cu deosebirea că la noi va fi cu mult mai mare, 6 lei, la care se adaugă două zecimi din impozitul către stat și 2% din salariu, dacă dispensatul de serviciu militar este funcționar. Se precizează categoriile de cetățeni obligați a plăti această taxă militară.

An VI, nr. 1420, ianuarie 26, p. 1 – Iepurescu, B., *Marele cordon al Vulturului Roșu*: Guvernele nu trebuie să ducă aceeași politică internă și externă, fiindcă n-ar mai fi necesară schimbarea lor, iar împrejurările sunt ele însele schimbătoare. Dacă partidele politice nu-și respectă declarațiile făcute în opoziție, poporul va crede că există o incompatibilitate între politică și morală și atunci se vor destrăma legăturile sociale și instituțiile de bază ale statului, reducându-se totul numai la exploatori și exploatați. Pe linia acestor principii, consideră faptul că primul ministru, Barbu Catargiu, a fost decorat de împărații Austriei și Germaniei ca pe o abdicare a acestuia de la principiile sale de politică externă, determinat de rege să angajeze țara ca satelit al Triplei Alianțe. Aderarea României la Tripla Alianță s-a făcut fără a se alege momentul potrivit în vederea tocmelilor, închizându-se și calea către o altă orientare, ceea ce îi dă caracterul unei trădări a intereselor naționale. Justifică apoi faptul că și I.C. Brătianu a primit aceleași decorații și a făcut aceeași politică de apropiere față de Germania și Austria, pentru că atunci o dictau interesele superioare ale țării, pe când acum ele ar necesita altă orientare dacă primul ministru nu s-ar fi supus voinței regelui, uitând că el este în primul rând al țării.

An VI, nr. 1421, ianuarie 27, p. 1 – C.C., *Opoziția*: Parlamentul are o importanță secundară, fiindcă nu el decide soarta miniștrilor și nici nu plămădește legile, totul fiind hotărât de capul statului. Din această cauză, opoziția nu are decât un singur rol, de a pregăti lupta împotriva celui mai nerușinat regim despot al monarhiei, camuflat sub un lustru de constituționalism spre a-și acoperi răspunderea față de naivi. Alegătorii nu trebuie lăsați la discreția Guvernului până în ajunul alegerilor, care nu face decât să se supună voinței regelui, astfel încât fiecare partid așteaptă să vină

la putere într-o atitudine respectuoasă față de acesta, neexistând decât două alternative: ori cu poporul contra regelui, ori cu regele pe spinarea poporului.

- An VI, nr. 1423, ianuarie 29, p. 1 – Roman, I., *Taxele militare*: În completarea criticii făcute printr-un articol precedent [nr. 1420, ianuarie 26, p. 1], compară proiectul de lege pentru instituirea taxei militare cu legile existente în Elveția, Germania și Franța, dovedind că această taxă este mai mare și, din multe puncte de vedere, mai nedreaptă la noi. În acele țări se prevăd mai multe cazuri de scutiri și excepții, printre care și acei cu venituri minime. Una dintre dispozițiile absurde prevede că vor fi obligați a presta serviciul militar cei ce se vor sustrage de la plata taxelor, fiindcă un infirm nu va putea executa acest serviciu. Rezultă din acest proiect că finanțele țării nu sunt într-o situație strălucită și consideră că, față de faptul că se lovește în cei mulți și în țărănime, nu va trebui admis.
- An VI, nr. 1425, ianuarie 31, p. 1 – Dioghenide, Ed., *Gendarmeria rurală*: Conservatorii, cu proiectul de lege pentru înființarea jandarmeriei rurale, continuă politica unor reforme reacționare și centralizatoare, prin care se nimicesc libertățile constituționale. După ce, prin Legea administrativă, prefectii și subprefecții au devenit adevărate pașale, se înființează acest corp de mercenari, un fel de urednici rusești, ca mijloc de tiranizare a țărănimii, căreia în loc de pâine i se dau gloanțe. Analizează puterile discreționare ale corpului jandarmeriei rurale, care reprezintă un nou triumf al militarismului și consideră că acesta va ține populația de la țară sub o teroare mai mare decât în vremea Regulamentului Organic. Este cel mai fățiș atentat asupra Constituției comis de conservatori de la 1888.
- An VI, nr. 1426, februarie 2, p. 1 – Beldimanu, Al., *Apa și drumurile*: Proiectul de lege al tocmelilor agricole prezentat de P. Carp și votat de Senat are un caracter reacționar, deși autorul său pretinde a face socialism de stat. Intervenția statului, după cum s-a arătat în articolul precedent [nr. 1416, ianuarie 21, p. 1], se face în favoarea proprietarilor, care n-au nevoie de ea, și nu a țăranilor asupriți. Arată că mijlocul prin care proprietarii și arendașii robesc pe țărani și munca lor sunt islazurile, apa și drumurile. Citează o cerere făcută de țărani domnitorului Cuza după dezrobirea și împrumărirea lor, în sensul de a le dezrobi și vitele, prin acordarea de islazuri și apă, ceea ce domnitorul n-a reușit să înfăptuiască din cauza împotrivrării boierilor. Recomandă lui P. Carp să rezolve această vitală problemă pentru țărănime, fără de care Legea tocmelilor agricole nu poate fi decât asupritoare pentru țărani.
- An VI, nr. 1427, februarie 3, p. 2 – [Broșură de propagandă antidinastică și republicană] (*Informațiuni*): A apărut broșura de propagandă antidinastică și republicană, *Chestia republicană*, publicată de Eduard Dioghenide, redactor la ziarul "Adevărul".
- An VI, nr. 1428, februarie 4, p. 1 – Beldimanu, Al., *Studentii și ungerii* [*Chestia națională și Convenția comercială cu Austria*]: Studențimea i-a sărbătorit, în ajunul plecării lor din București, pe valoroșii luptători ardeleni Ion Rațiu, Vasile Lucaciu și Coroianu, fiind asigurați atunci că nu va exista prieteșug între România și Austro-Ungaria cât timp se vor mai auzi țipetele de durere ale românilor. Regele are obligații față de Austria, printre care și încheierea unei convenții comerciale, pe care primul ministru, Lascăr Catargiu, o va semna pentru a-și păstra scaunul. Cât timp Vasile Lucaciu stă închis și românii sunt prigoniți, nu trebuie încheiată o asemenea convenție, împotriva căreia studențimea trebuie să protesteze și să fie în fruntea agitației pornite în toată

țara. Convenția, nefolositoare pentru noi, favorizează comerțul austro-maghiar pe Dunăre în jos și de aceea va trebui împiedicată, spre a-i lovi pe unguri la pungă.

An VI, nr. 1428, februarie 4, p. 1 – *Ibid.*, *Mizeria de la C.F.R. [Situția grea a mecanicilor de locomotivă]*: Mecanicii de locomotive de la CFR, comparativ cu mecanicii din alte țări, au o situație mult mai grea, ca salarizare și ca timp de lucru. Recrutarea lor se face din Școala de mecanici București, dintre fochiști, prin avansări și prin angajări de străini. Mecanicii străini sunt însă favorizați și promovați în funcții de șefi de depou sau de inspectori, din care cauze mulți mecanici români demisionează. Îndeamnă corpul mecanicilor de locomotivă să se unească într-o societate și să lupte pentru drepturile lor nesocotite de conducerea Căilor Ferate, bazați pe faptul că sunt specialiști de care întreprinderea are nevoie.

An VI, nr. 1433, februarie 9, p. 1 – Dioghenide, Ed., *Era despotismului*: Legile reacționare votate sub Guvernul Lascăr Catargiu ne împing înapoi, reînviind Regulamentul Organic prin desființarea instituțiilor democratice și electivă. Legea administrativă și Legea consiliilor județene au desființat autonomia comunelor și județelor, înlocuite cu autoritatea nelimitată a prefectului. Baza regimului constituțional o constituie tocmai funcționarea Consiliilor Comunale și Județene, organe politice electivă, cu deplină autonomie; pe acestea se bazau și Corpurile Legiuitoare, rămase în aer, fără legătură cu organele reprezentative locale. Legea jandarmeriei rurale a desăvârșit instaurarea acestui despotism.

An VI, nr. 1434, februarie 10, p. 1 – Dioghenide, Ed., *D. Petru Carp [Cu privire la problema țărănească]*: P. Carp, în chestiunile economice, voiește întrucâtva să protejeze clasa țărănească prin proiectele sale de legi (bunurile statului, creditele agricole, tocmelile agricole) spre a-i ridica starea materială. Din punct de vedere politic însă, este la fel de reacționar ca și Lascăr Catargiu, Lahovary și Manu, ca partizan al limitării libertăților printr-o centralizare administrativă; de aceea este supranumit Bismarck. Pe chestia școlilor profesionale, ca și aceea a tocmelilor agricole a fost atacat nu numai de opoziție, ci și de unii conservatori, iar dacă proiectele de lege s-au votat, faptul se datorește voinței regelui, cu care P. Carp i-a amenințat în cazul unui vot de blam. Rezultă din aceste contradicții că P. Carp este un om politic reacționar fanatic, având unele tendințe modern-democratice prin aplicarea, chiar greșită, a concepției socialismului de stat. Democrații republicani îi impută și servilismul față de rege, datorită căruia s-au viciat moravurile noastre politice.

An VI, nr. 1435, februarie 11, p. 1 – *Cestiunea română și presa străină*: "Revue encyclopédique" din Paris publică un studiu politic cu privire la răpirea de către unguri a autonomiei Transilvaniei, făcând și un rezumat al luptei duse de Liga română contra ungarilor. Studiul este însoțit și de o hartă etnografică, din care rezultă că ungurii reprezintă numai 35% din populația Transilvaniei, pe când românii formează o masă compactă pe pământul Daciei antice. Ungurii pretind a fi mai vechi în Transilvania, justificându-și prin aceasta politica de deznaționalizare a românilor și a celorlalte naționalități conlocuitoare. Se arată că Transilvania a fost autonomă și Legea de naționalitate a fost dată românilor în 1868, iar anexarea ei s-a făcut fără consimțământul celor anexați, care sunt prizonieri, urmărindu-se prin școală și biserică maghiarizarea lor. Se arată și lupta dusă de fruntașii ardeleni, prin conferințele naționale de la Sibiu, deputațiunea română la Viena etc., ca și

vandalismele ungurești care le-au urmat. Românii sunt în Orient, reprezentanții civilizației apusene și de aceea li se acordă toată simpatia pentru revendicările lor legitime.

An VI, nr. 1435, februarie 11, p. 1 – M., *Caractere?* [Cu privire la reforma învățământului profesional]: Conservatorii catargiști ajutați de opoziția din Cameră l-au silit pe Carp, ministrul de Domenii să amendeze proiectul de lege pentru reorganizarea învățământului profesional și să înlăture dispoziția gratuității lui pentru toți și admiterea străinilor în școli în aceleași condiții ca și românii. După ce a rezistat, P. Carp a trebuit să cedeze, fără să tragă și consecințele, și să demisioneze. Faptul ar avea o deosebită semnificație politică, subliniată de presa conservatoare, dacă majoritatea parlamentară și-ar fi exercitat dreptul de control asupra puterii executive și n-ar fi făcut-o din servilism față de conducerea partidului. Aceeași majoritate parlamentară servilă a votat legile pentru jefuirea statului, pentru dotarea lui Ferdinand și este gata să voteze fără murmur convențiile comerciale oneroase pentru țară și primejdioase pentru dezvoltarea noastră economică. Conservatorii nu sunt oameni politici de convingeri și nu știu ce este demnitatea și independența politică, fiindcă nu pot fi și patrioți și slugi plecate ale dinastiei străine, care duce o politică de colonizare și de favorizare a nemților și străinilor.

An VI, nr. 1436, februarie 12, p. 1 – Dioghenide, Ed., *Luptă fără rezultate* [Lupta pentru instaurarea republicii]: Senatorul N. Locusteanu, printr-o serie de articole publicate în "Adevărul", dovedește că, istoricește, idealul politic al liberalilor a fost și nu poate fi altul decât Republica. Proclamarea principiilor că națiunea se guvernează prin sine însăși și că toate puterile emană de la națiune nu este compatibilă cu monarhia. C.A. Rosetti, șeful liberalismului democratic, a fost republicat la 1848 și a rămas în concepțiile sale republican, admitând monarhia ca pe o perioadă de tranziție. Azi, liberalii sunt însă mai dinastici ca oricând, întrecându-i pe conservatori, datorită oportunistului politic, dar prin aceasta întăresc poziția regelui, care, prin corupție politică și morală, își impune voința guvernelor conservatoare sau liberale pe care le schimbă cum și când crede el. Liberalii formează un partid mare, organizat, care ar trebui să lupte pentru democrația republicană și schimbarea situației politice a țării; altfel, ca dinastici, lupta lor va rămâne fără rezultate.

An VI, nr. 1437, februarie 13, p. 1 – *Era despotismului* [Cu privire la descentralizarea și autonomia comunală și județeană]: Senatorul G. Panu, cu ocazia discuției proiectului pentru modificarea legii județene, analizează problemele centralizării administrative și subliniază importanța autonomiei comunale și județene, desființată prin acest proiect. Simpla descentralizare administrativă înseamnă doar delegarea unor atribuții de către minister funcționarilor respectivi, însă desființarea autonomiei comunale și județene și sporirea nemăsurată a puterii prefectului înseamnă despotism administrativ. Dacă în general proiectele de lege aduse de un ministru sunt în prealabil discutate în Consiliul de Miniștri, același lucru trebuie să se facă și în conducerea și administrarea comunelor și județelor, care trebuie să devină organisme și instituții libere, conduse colectiv și autonom.

An VI, nr. 1437, februarie 13, p. 1 – Roman, I., *Reformatorul* [Cu privire la legile învățământului și a tocmelilor agricole]: Reformatorul P. Carp, cum îi place să se considere, a fost nevoit să se supună majorității conservatorilor ruginiți, care l-au combătut atât cu

privire la proiectul de lege al tocmelilor agricole, cât mai ales cu privire la acela al reformei învățământului profesional. N-a voit să demisioneze din Guvern pe tema chestiunii evreiești, preferând să o facă, dacă va fi cazul, pe tema învoielilor agricole, ca victimă a democrației. Pe de altă parte, conservatorii voiesc să se despartă de junimiști, pe seama cărora pun înapoișarea țăranilor din 1888 și alte greșeli politice, pentru a-și putea continua guvernarea fără ei. Prin aceasta, reformatorul va cădea de la putere fără să fi făcut vreo reformă serioasă.

An VI, nr. 1438, februarie 14, p. 1 – Roman, I., *În chestia evree* [Cu privire la reforma învățământului profesional]: Proiectul de lege al învățământului profesional al lui P. Carp a determinat, în mod pieziș, discutarea chestiunii evreiești. Chestiunea s-a mai discutat în Cameră la 4 iunie 1891, când N. Ceaur-Aslan, motivat de năvălirea în țară a evreilor din Rusia, a ținut un discurs antisemit, considerându-i pe evrei niște ființe aparte și periculoase, cerând expulzarea lor. Fără a fi anti sau filosemiți, cei de la "Adevărul", ca buni români și nepărtinitori, îi consideră pe evrei la fel cu ceilalți oameni supuși aceluiași legi sociale și economice. Au aceleași clase de bogați și proletari și nu pot fi tratați la fel toți, ci numai în măsura în care sunt folositori sau periculoși țării. Sunt acuzați că au acaparat comerțul, industria și că fac cămătărie, că sunt habotnici și refractari asimilării, dar să nu se uite faptul că tinerii evrei culti doresc să se asimileze. Prin măsurile legale luate, clasele parazitare pot fi combătute, iar prin împrăștierea țăranilor și încurajarea comerțului și industriei naționale, în vederea scoaterii claselor sărace de sub dependența economică a evreilor, aceștia devin inofensivi. Acestea ar fi măsurile prin care chestiunea evreiască se poate rezolva echitabil.

An VI, nr. 1439, februarie 16, p. 1 – Roman, I., *Legea clerului*: Criticând proiectul de lege al ministrului Take Ionescu, votat de Cameră, prin care se aduc unele îmbunătățiri situației materiale a preoților, arată că s-a sfârșit întreaga organizație a bisericii prin subordonarea ei statului și organizației laice a societății. Până acum, statul și biserica conviețuiau, iar organizația tradițională a bisericii, superioară organizării statului prin sistemul ei descentralizator, nu prezenta niciun inconvenient pentru stat și organizația laică a societății. Numai în Rusia, capul bisericii ortodoxe este țarul. Prin noua lege, ministrul având dreptul de a numi pe membrii clerului, de a-i destitui, de a-i suspenda și trimite în judecată, se urmărește un scop politic, asupra căruia se va reveni.

An VI, nr. 1439, februarie 16, p. 1 – Argus, *Funcționarii vamali*: Unul dintre principalele venituri ale statului este venitul vămilor, care însumează 30 milioane anual, în timp ce salarizarea funcționarilor reprezintă numai 940 de mii. Deși serviciul a devenit mai greu din cauza sporirii traficului de import și export, numărul funcționarilor a fost redus cu 30% la toate punctele vamale, fiind necesar pentru a face față sarcinilor să se lucreze câte 10 ore pe zi, precum și sărbătorile. Prin articolul 40, Legea vamală acordă calitatea de funcționar și supraveghetorilor, care îndeplinesc pe lângă sarcinile de camerist și funcțiunea de taxator plătit însă cu salariul de supraveghetor. Pentru înlăturarea acestor neajunsuri și nedreptăți, funcționarii vamali au înaintat memoriile Guvernului și Parlamentului fără rezultat și, de aceea, autorul cere o justă rezolvare a acestor cereri.

An VI, nr. 1439, februarie 16, p. 2 – Andreescu, I., *Cestiunea română și presa străină*: În ziarul "Le Caducée" al studenților din Anvers a apărut, sub titlul *Cestiunea română în Transilvania și Ungaria*, un articol semnat de Paul de Warfay, în care se critică prigonirea românilor de către unguri, sub masca panmaghiarismului. Încă din 1848, românii nu cer decât drepturile lor naționale, de a-și avea deputații lor și limba lor în școală și biserică. Asupriți și lipsiți de libertate, condiția românilor este la fel de grea cu a robilor. Ei vor avea în lupta lor sprijinul fraților belgieni. Acest articol a provocat o polemică datorită unui oarecare Markoff care, adresându-se în scris redacției ziarului, semnaleză tratamentul neomenos aplicat evreilor în România, unde sunt la fel de persecutați ca românii din Transilvania și Ungaria. Polemistului Markoff i se răspunde că românii s-au născut pe acele locuri pe care le-au muncit de la început, pe când evreii au venit în România, unde au școlile și bisericile lor, unii fiind chiar împământeniți aici. Dacă nu se bucură de drepturi și de stimă, ca și în alte țări, se datorește numai lor.

An VI, nr. 1439, februarie 16, p. 2 – Maria C.A. Rosetti [*La moartea sa*] (*Informațiuni*): A murit Maria C.A. Rosetti, născută Grant, în vârstă de 73 de ani. Îngerul păzitor al lui C.A. Rosetti, părintele democrației românești și femeie entuziastă pentru binele țării, care a jucat un rol deosebit în mișcarea revoluționară din 1848, înrâurindu-și soțul asupra întregii sale activități publice și ajutându-i pe fruntașii revoluției să scape din surghiunul turcesc. Curajul și patriotismul acestei ființe generoase, dovedit mai ales față de fruntașii revoluției condamnați și surghiuniți, îi dau dreptul la o pioasă recunoștință, depunând o lacrimă pe mormântul ei sfânt.

An VI, nr. 1440, februarie 17, p. 1 – Roman, I., *Iar legea clerului [Taxa de 4 lei pusă asupra populației rurale]*: Critică Legea clerului prin care preoții, transformați într-o clasă de funcționari ai statului, căci depind de ministrul Cultelor, vor putea fi siliți să devină agenți electorali în folosul partidului său. Insuficienta salarizare a preoților s-a completat printr-un bir aplicat numai asupra populației rurale, fiecare contribuabil de rit ortodox trebuind să plătească anual o taxă de 4 lei.

An VI, nr. 1440, februarie 17, p. 1 – Beldimanu, Al., "*Munca*" și "*Adevărul*" [*Polemică pe chestiunile evreiască și a democrației*]: Un redactor al ziarului "Munca", după ce a atacat pe deputatul I. Grădișteanu care, chiar cu riscul de a-și atrage fulgerele socialiștilor internaționalei, a declarat în Cameră că România să fie politicește și economicește numai a românilor; critică și atitudinea grupului republican de la "Adevărul" pentru că sprijină pe șarlatanii politici care s-au distins în campania antisemită. Consideră neîntemeiată această critică și arată poziția "Adevărului" și a sa ca director al ziarului în problema evreiască, exprimată în numerele din 7 și 14 iulie 1891, în sensul de a se împotrivi tuturor străinilor care vor încerca să pătrundă în mod pieziș în cetatea românismului, trebuind a fi întâi români și apoi umanitari și democrați. Deși Ioan Nădejde a mărturisit că, înainte de a fi român, este socialist, crede că acesta, ca și conducătorii socialismului, nu poate fi de acord cu redactorul ziarului "Munca". Republicanii de la "Adevărul", ca democrați, nu pot lovi în socialiști, chiar dacă internaționalismul din programul lor îi desparte. În 1891, răspunzând discursului lui Ioan Nădejde ținut la Iași, cu privire la votul universal pentru cucerirea căruia luptă și republicanii, s-a exprimat categoric împotriva acestui drept dacă va trebui să fie acordat și celor 500 mii de evrei recent stabiliți în

România, fiindte refractare ideilor de civilizație, care trăiesc numai din exploatare, amintind timpurile legendelor din biblie.

An VI, nr. 1440, februarie 17, p. 1 – Argus, *Cumularzii*: Conservatorii votează legi cu care se pot lăuda, dar pe care le aplică numai împotriva adversarilor politici. Legea contra cumulului de funcțiuni a devenit și ea o armă cu două tăișuri, fiindcă nu se aplică și agenților electorali. Citează mai multe cazuri din Iași, printre care unele privesc un preot Savin cu mari merite electorale și chiar pe vlădica de la Sf. Spiridon care mai încasează încă 500 lei de la Epitropia Sf. Spiridon, pe lângă alte 300 lei ca vicar al mitropoliei etc. Cetățenii trebuie să înțeleagă că legile favorabile unei clase sociale nu se aplică azi și să trateze în consecință pe aceia care le votează și pretind că le aplică.

An VI, nr. 1440, februarie 17, p. 1 – Roman, I., *Iar legea clerului [Impozitul nedrept asupra țărânimii]*: S-a arătat prin articolul precedent [nr. 1439, februarie 16, p. 1], că prin această lege s-a desființat autonomia bisericii care, printr-o tradițională organizare descentralizată, era superioară acelei a bisericii catolice și chiar a statului. În expunerea de motive, s-a justificat această subordonare a bisericii față de stat prin sacrificiile materiale făcute de stat pentru plata clerului etc. În realitate, aceste sacrificii bugetare nu depășesc anual o jumătate de milion, fiindcă plata clerului din parohiile urbane cade în sarcina comunelor, iar pentru plata clerului din parohiile rurale s-a instituit o nouă taxă de 4 lei asupra țărânimii. S-a urmărit însă prin această lege ca transformându-se clerul într-o clasă de funcționari ai statului, care să depindă de Ministerul Cultelor, preoții și personalul din cler, sub amenințări și presiuni să poată deveni un contingent electoral în folosul partidului ministrului de Culte respectiv. Urmările acestei reforme vor fi dintre cele mai funeste, fiindcă până acum statul și biserica n-au căutat să se slăbească reciproc, iar lupta care va începe între stat și biserică nu se știe ce proporții va lua. Servitorii bisericii vor protesta cu energie pentru ca biserica să fie restabilită în drepturile și organizația ei tradițională și consacrată de veacuri.

An VI, nr. 1441, februarie 18, p. 1 – Beldimanu, Al., *Întrunirea liberalilor [Limitarea prerogativelor regale]*: Liberalii nu pot fi antidinastici, deși regele s-a comportat cu cea mai neagră ingratitude față de I.C. Brătianu care, cu puțin înainte de moarte, a spus intimilor săi că răul nu vine de la Catargiu-Carp-Manu, ci de mai sus, fiindcă regele și-a pus în gând să guverneze. Totuși, dacă pentru a putea prelua puterea trebuie să-l ocolească pe principalul vinovat de reformele reacționare conservatoare, vor trebui să întrețină o viguroasă agitație în țară contra conservatorilor care își întind mrejele asupra tuturor libertăților. Peste un an sau doi, suflarea românească independentă, fie liberală, fie democratică, va înțelege că un străin dușman al neamului nostru nu mai poate fi lăsat să mai abuzeze de prerogativele date lui prin Constituția din 1866 și va lupta pentru restrângerea lor. Țara va fi recunoscătoare liberalilor dacă va pune botniță lăcomiei de guvernare a străinului încoronat.

An VI, nr. 1442, februarie 19, p. 1 – Argus, *Jaful cu drumurile*: Într-unul din numerele trecute ale ziarului s-a propus o soluție pentru rezolvarea problemei tocmelilor agricole de a se face libere apa și drumurile, după care țărani vor fi în stare a se călăuzi numai de dreptul comun în relațiile lor cu marii agricultori. Proprietarii și, mai ales,

arendașii, monopolizând apa și drumurile de pe moșiile lor, au în mână toate condițiile de existență ale țăranilor, exploatându-i după plac. Printre multe dovezi, citează cazul locuitorilor din trei comune din județul Muscel, Valea Mare, Vierașu și Colibașu, care sunt jefuiți de proprietar pentru că trec pe un drum de pe moșie, care duce către Pitești, deși este un drum comunal recunoscut din vechime, ca și printr-o încheiere din 1887 a unei comisii tehnice județene.

An VI, nr. 1442, februarie 19, p. 3 – [*Apariția Anuarului național al României pe anul 1893*] (*Informațiuni*): Domnul Charles Dellattre a fost primit acum câteva zile de rege și de prințul Ferdinand, cărora le-a remis câte un exemplar din *Anuarul național al României pe anul curent 1893*. Se recomandă lucrarea ca foarte importantă pentru toți oamenii de afaceri.

An VI, nr. 1442, februarie 19, p. 1; nr. 1443, februarie 20, p. 1 – Roman, I., *Legea comunală, I și II*: Guvernul conservator nu este conservator, fiindcă schimbă totul prin reforme retrograde și reacționare, trecând peste revendicări cucerite și dezvoltări sociale și economice înfăptuite. După legile administrativă, județeană, a jandarmeriei rurale, a clerului etc., s-a depus la Senat proiectul de lege pentru organizarea comunelor urbane, prin care se limitează mult dreptul de control al Consiliului Comunal și se înființează în locul Colegiului unic, prevăzut de Legea din 1864, două colegii la orașele nereședință, trei la orașele reședință și patru la principalele opt orașe din țară. Face istoricul modificărilor aduse succesiv de guvernele conservatoare legii comunale, în scopul unei centralizări reacționare și cere ca liberalii, revenind la putere, să abroge și această lege. Prin această reformă se promite votul universal în locul scrutinului pe listă, care fusese introdus de liberali, în dorința de a face cetățenilor o educație politică de partid și nu de persoane. Prin reducerea numărului și a drepturilor de control ale consilierilor și sporirea drepturilor primarilor, conducerea comunelor revine aproape exclusiv acestora. Primarul se poate alege dintre consilieri, dar și dintre cetățenii care îndeplinesc condițiile de a fi aleși consilieri comunali, acesta putând fi suspendat de Ministerul de Interne. Prin aceasta, cetățenii nu mai sunt responsabili de administrarea comunei, pe care nici n-o pot controla prin aleșii lor, făcută de un primar pe care nu l-au ales ei. Primarul poate fi și parlamentar; însă depinzând direct de Ministerul de Interne, singurul în măsură să-i aprobe concedii, nu le va putea obține în perioada sesiunilor parlamentare, dacă face parte din opoziție. Este un proiect centralizator, care va fi oricum votat, însă reacționar ca toate reformele Guvernului Lascăr Catargiu.

An VI, nr. 1442, februarie 19, p. 1; nr. 1443, februarie 20, p. 1-2; nr. 1444, februarie 21, p. 1-2 – I.N., *Cestiuni economice. Schiță istorică despre dezvoltarea agriculturii în România (veacul al XIV-lea-al XIX-lea)*: Articolul reprezintă un extras dintr-un studiu publicat în "Gazeta Săteanului", semnat de un specialist prin inițialele I.N. României, ca traci și iliri romanizați, cunoșteau agricultura înainte de romanizare, deoarece grupa traco-ilirică a popoarelor indo-europene au adus agricultura în Peninsula Balcanică, Italia și Franța. Apoi, coloniștii romani, agricultori vestiți, ca și slavii asimilați de români, le-au îmbogățit cunoștințele agricole, poporul român născându-se și dezvoltându-se cu aceste cunoștințe. Acest proces rezultă și din terminologia latină și apoi slavonă, cu privire la agricultură, de la semințe și unelte până la ogor: grâu, orz, seară, mei, agru (ogor în sec. al IV-lea), arare, semănare, seară, sapă, falce (coasă) etc. de

origine latină, urmate de slavonele: plug, cobâlă, grindei, cormană, claie, snop, brazdă, răzor, greblă, grapă etc. Cea mai veche amintire despre agricultură în Muntenia datează din anul 1247: actul regelui Bela al Ungariei, prin care reglementează privilegiile cavalerilor ospitalieri asupra unor cnezate din Oltenia și Muntenia sau Cumania, cum i se spunea înainte de descălecat. În acest document se vorbește și despre creșterea vitelor, de pescărie și de mori, fără să se precizeze câtimele de cereale cultivate. Date mai precise rezultă din documentul din 1387 prin care Mircea cel Mare acordă unele drepturi de zeciuală călugărilor de la Tismana. Istoricul Hajdeu, studiind aceste date și comparându-le cu producția medie a Munteniei dintre 1861 și 1873, apreciază că producția din secolul al XIV-lea ar fi fost de 20 de ori mai mică. Acest fapt nu se datora numai numărului mai mic de locuitori, ci mai ales priorității creșterii vitelor asupra agriculturii. Zeciuală din albinărit și vinărit amintită în document confirmă și existența acestor îndeletniciri. Pentru veacul al XV-lea citează date din spusele unui musulman care a luat parte la bătălia de la Valea Albă dintre turci și moldoveni, cu privire la mânia sultanului, constatând că domnul Moldovei arse ogoarele lucrate, fără să lase nici urmă de grâu, fân și fructe. Chiar în veacul al XVIII-lea, pământul cultivat era foarte puțin, după cum rezultă din însemnările vremii. Astfel, Carra, care a trăit la curtea lui Gr. Ghica pe la 1755, scrie că în Moldova nu se lucra nici a patruzecă parte din pământul bun. Dimitrie Cantemir înfățișează pe larg stadiul agriculturii din Moldova, cu precizări asupra producției și productivității diferitelor specii de cereale, ca și a regiunilor țării. El nu pomenește însă despre porumb, care s-a introdus în Moldova pe la sfârșitul veacului al XVIII-lea. Totuși, agricultura s-a dezvoltat continuu, astfel încât, după cum rezultă din documentele privitoare la tributurile plătite în natură turcilor și la exportul de cereale, la sfârșitul veacului al XVIII-lea Moldova exporta 800 mii chile a 220 de oca, iar Muntenia o cantitate de cereale egală. Dominația turcească asupra Principatelor și negoțul de cereale cu Constantinopolul și alte regiuni ale Turciei au determinat o mai mare dezvoltare a agriculturii chiar înainte de deschiderea Dunării și a Mării Negre pentru comerțul cu țările apusene. Turcii luau grâul ieftin și îl plăteau cu bani răi, dar alte debușee pentru cerealele românești nu existau atunci, după cum rezultă din documentele citate privitoare la negoț și vămi. Citează unele date statistice străine cu privire la producția de grâu a Moldovei și Munteniei de la începutul veacului al XIX-lea, care însumau la un loc 833.333 chile moldovenești, deși nu se cultivă decât a șasea parte din câmpie, care în mare parte este semănată și cu porumb, orz și cânepă, ca și date statistice cu privire la exportul de grâu prin Brăila și Galați în Anglia și Franța. După Legea rurală din 1864 și, mai ales, în anii următori, producția de grâu a sporit continuu, ca și exportul, care, de la 148 milioane în 1864, atinge 274 milioane în 1889, precizări făcute în *Rezumatul comerțului României cu țările străine*, publicat de Biroul statistic al vămile în "Monitorul Oficial" nr. 68 din 1890. În concluzie, agricultura s-a dezvoltat treptat, luând un mare avânt după deschiderea Dunării și a Mării Negre pentru comerțul apusean prin Pacea de la Adrianopole. Războiul din 1854 a adus curățirea Sulinei și înființarea Comisiei dunărene. Exportul de cereale sporește mereu, deși recent a izbucnit războiul vamal cu Austria; Franța și Germania au pus taxe pe cerealele străine, iar concurența grânelor americane stingherește acest export. Consideră că toate acestea nu constituie primejdia cea mare, ci faptul că, din cauza modului în care se cultivă pământul, cerealele noastre

sunt de proastă calitate, iar pământul se secătuieste. Citează în acest sens lucrarea lui Pană Buescu, *Criza agricolă și remediile sale*, publicată în anul 1889. Se impune îngrășarea pământului cu fosfați, care există în munții noștri, problemă care va fi tratată separat.

An VI, nr. 1443, februarie 20, p. 1 – Dioghenide, Ed., *Discursul d-lui G. Panu [Caracterul reacționar al legii comunale]*: Senatorul de Iași, G. Panu, face o analiză imparțială și în lumina ideilor sale radical-democrate asupra Legii comunale urbane, cu următoarele concluzii: Deși prin această reformă se largesc atribuțiile Consiliului Comunal cu privire la lucrări publice, tranzacții etc., totuși, datorită faptului că prin celelalte dispoziții prin care puterile primarului devin discreționare, iar acesta depinde numai de ministrul de Interne, legea este centralizatoare și, deci, reacționară. De aceea, propune soluția unei depline autonomii a Consiliilor Comunale și a primarilor, care să nu aibă altă legătură cu puterea centrală decât aceea cu privire la unitatea politică a statului. Proiectul de lege se bazează pe principiul reacționar al lui Roederer, potrivit căruia a delibera este faptul mai multora și a executa este faptul unuia singur, dar prin aceasta puterile comunale se separă în deliberative și executive, ceea ce practic nu se poate realiza, fiindcă primarul ia parte și la deliberări, iar altelei consilierii primesc sarcini de a executa hotărârile. Azi, guvernarea, ca și, în general, conducerea, trebuie să fie colectivă și nu centralistă și, de aceea, nu va vota proiectul. Asemenea soluții practice a propus și cu ocazia Legii tocmelilor agricole și Legii județene.

An VI, nr. 1443, februarie 20, p. 3 – *[Încetarea războiului vamal cu Austria] (Ultime informațiuni)*: Cu ocazia discutării bugetului, ministrul de Comerț al Austriei, după ce a justificat întârzierea încheierii tratatului comercial cu Serbia prin schimbarea regimului din această țară, a declarat că războiul vamal cu România a încetat și că exportul a sporit de ambele părți. Consideră însă necesară încheierea unui tratat care să se substituie relațiilor actuale.

An VI, nr. 1444, februarie 21, p. 1 – Quidam, *Din dragoste [Cu privire la democrație față de țărănime]*: Conservatorii se laudă cu democratismul lor, considerându-se liberali și democrați mai ales în timpul perioadelor parlamentare sub care își ascund reacționarismul tuturor legilor. “Adevărul” a dovedit că democrații din 1893 au rămas aceiași arhireacționari din 1870. Prin reformele lor lovesc numai clasele sărace. Două exemple: Legea jandarmeriei rurale și Legea clerului, care impun comunelor sarcini mari suportate de țărănime, vor spori mizeria acesteia, sugrumând-o, spionând-o și executând-o. Săteanul este obligat a plăti încă 4 lei pentru întreținerea preotului care îl învață să se supună stăpânirii, fiind aceasta de la Dumnezeu. Noi impozite și noi împrumuturi extraordinare, toate făcute din dragoste față de țaran, care trebuie să suporte toate cheltuielile privilegiaților care încă mai suspină după clacă și iobăgie. Cea mai bună armă de luptă politică este tot șarlatanie.

An VI, nr. 1444, februarie 21, p. 1 – Argus, *Jefuirea țaranilor [Vinzarea loturilor de pământ]*: S-au semnalat de multe ori abuzurile comise de comisiunile de împrumuturi a țaranilor, cu ocazia vânzării loturilor de pământ. Primarii și notarii înscriu pe liste favoriții lor în dauna celor îndreptățiți, împovărați de familii și de mizerie. Astfel de abuzuri s-au comis recent în cinci comune din județul Ilfov și în patru comune din

județul Ialomița, ca și în alte comune semnalate anterior, și va cere Ministerului de Domenii ca, prin anchete urgente, să remedieze aceste nedreptăți, precizând că se va stărui în continuare dacă semnalările vor rămâne fără rezultat.

An VI, nr. 1444, februarie 21, p. 2 – *Rumanische Fremdenfrage [Chestiunea străinilor în România]:* Chestiunea străinilor în România legată de problema evreiască s-a pus în mod acut prin discuția proiectului de reorganizare a învățământului profesional al lui P. Carp. Cu această ocazie, Hans Krauss, un străin stabilit în București, a trimis o serie de corespondențe insultătoare la adresa țării și a românilor, publicate de ziarele "Pester Lloyd" și "Neue Freie Presse", propunând intervenția puterilor străine în afacerile interne ale țării pentru a se curma așa-numita persecuție împotriva străinilor. Același individ a aprobat prin aceleași ziare dușmănoase nouă, ororile săvârșite de unguri împotriva românilor din Turda, Cluj, Șimleu, Arad și Tâmași. Cere expulzarea acestui străin, așa cum din Franța au fost expulzați în 48 de ore niște corespondenți străini care, prin ziarele ungurești și nemțești, au insultat Republica Franceză.

An VI, nr. 1444, februarie 21, p. 2 – Bibescu, G., *Dela Adrianopol la Balta-Liman – 1829-1849. Domnia prințului Bibescu [Bibliografia] (Informațiuni):* George Bibescu, corespondent al Institutului Franței, a publicat la Editura Plon din Paris primul volum intitulat *Dela Adrianopol la Balta-Liman – 1829-1849. Domnia prințului Bibescu. Corespondență și documente*. Curând va apărea și volumul al doilea. "Adevărul" consideră remarcabilă această lucrare și de mare însemnătate, în care se vede pana autorului neuitatei Retrageri a celor șase mii și anunță o apropiată dare de seamă asupra ei.

An VI, nr. 1445, februarie 22, p. 1 – Roman, I., *Marele vinovat:* Guvernul lui Lascăr Catargiu caută să restrângă libertățile și să centralizeze în mâna lui toate puterile statului. Libertatea întrunirilor, a presei și a alegerilor sunt amenințate. Prin legile administrativă și județeană s-au sporit puterile primarilor, subprefecților și prefecților, având dreptul de a folosi forța armată fără nicio autorizație. Prin Legea jandarmeriei rurale se înființează o nouă categorie de zbiri în comunele rurale, iar prin Legea clerului se sfărâmă tradiționala organizare a bisericii și se transformă preoții în agenți electorali. Se pregătesc în același scop alte legi, precum Legea de organizare a comunelor rurale, Legea electorală, Legea inginerilor etc. pe care deputații Guvernului aleși de poliție le va vota. Pentru a fi menținut la putere, Lascăr Catargiu, ca slugă plecată a regelui, i-a înzestrat nepotul cu 300 mii lei, a votat fortificațiile și a cerut noi credite de zeci de milioane și, de aceea, nu sluga, ci stăpânul e vinovat. În realitate, Guvernul nu este al țării, ci al regelui, care a încetat de a mai fi un rege constituțional de când voiește să guverneze personal țara și de a cărei situație grea este primul vinovat.

An VI, nr. 1445, februarie 22, p. 1 – Dioghenide, Ed., *Greșeala inițială:* Partidele politice au comis o mare greșeală în 1866, când au acordat dinastiei străine prerogative imense care îi permit regelui să guverneze, reducându-se la minimum suveranitatea poporului; de aici decurg toate relele și mizeria politică din țară. Partidele de guvernământ, deși în opoziție fiind, constată greșeala, dar nu o remediază când vin la guvern. Începând din 1888, criticile împotriva prerogativelor regale de care regele abuzează au devenit mai violente, fiind exprimate atât de vechile partide, cât și de noile partide democratice. Acum apar și ziare antidinastice. Partidele democratice

au în programul lor luarea prerogativelor regale și, dacă liberalii, care recent au declarat că vor reveni la popor, se vor asocia la această luptă, se va putea repara greșeala din 1866 și prerogativele vor fi redată poporului. După o eclipsare de 27 de ani, regele devenind o pură ficțiune constituțională, se va intra în calea normală a ideilor.

An VI, nr. 1445, februarie 22, p. 1-2 – Cer. Negură, *Scrisori din Germania (Corespondență specială a ziarului "Adevărul")*: La noi, ca și în Germania, există o categorie de țărani fără plug, sapă și pământ, care vorbesc în numele țăranilor plugari și fac politică țărănească, denumiți la noi țărani de carnaval. În realitate, și în Germania situația țăranilor, mici agricultori, este grea și chiar foarte grea. Mica proprietate, cu mijloace de producție reduse, este concurată și absorbită de marea proprietate, iar țăranii plecând spre centrele industriale, devin proletari industriali. Prin aceasta se scumpește munca agricolă, ceea ce determină pe iuncherii latifundiași și Partidul Agrar să ceară a se împiedica prin lege plecarea țăranilor de pe moșii, în vederea exploatarea proletariului agricol existent. Aceiași mari proprietari, în număr de 154 de persoane, dintre care 15 suverani, 89 duci, prinți și grofi, 40 de nobili și numai 10 burghezi, posedând 1761 moșii, în suprafață totală de 1.637.963 hectare, mai cer aplicarea de taxe vamale împotriva cerealelor străine, ceea ce a scumpit mult pâinea, și se opun încheierii de convenții comerciale cu România și, în special, cu Rusia. O delegație a puternicului Partid Agrar a cerut împăratului ocrotire îndestulătoare a produselor agricole, nicio reducere de taxe vamale și nicio convenție comercială cu Rusia sau alte țări care ar avea drept consecință vreo astfel de scădere. A mai cerut introducerea bimetalismului ca piedică împotriva scăderii prețului la cereale și colonizarea internă. Pe noi ne interesează faptul că, fiind în ajun de a încheia un tratat comercial cu Germania, influența acestora ar putea reduce din avantajele vamale acordate cerealelor noastre pentru compensarea tarifului vamal redus ce se va aplica produselor industriale germane.

An VI, nr. 1445, februarie 22, p. 2 – Lesseur, F., *Cestiunea română și presa franceză*: În ziarul parizian "La République Française" din 22 februarie s-a publicat un articol sub titlul *Naționalitățile în Ungaria*, în care se justifică lupta popoarelor nemaghiare asupra împotriva absolutismului maghiar, prin care acestea cer restabilirea autonomiei și drepturilor de care se bucurau înainte de 1867. După ce înfățișează luptele românilor cu sprijinul Ligii culturale din țară și tratativele acestora cu celelalte naționalități în vederea luptei comune, autorul consideră că această problemă politică nu se va putea rezolva decât printr-o federalizare a Austriei, preconizată în 1870-71 de Hohenwarth și Palachi.

An VI, nr. 1446, februarie 23, p. 1 – Beldimanu, Al., *Milionarul hrăpitor [Procesul țăranilor din Cioroiu]*: Răspunzând fostului ministru C. Boerescu, în cazul îndelungatului proces al țăranilor din comuna Cioroiu, jud. Ialomița, deposezați de pământul donat lor de C.A. Rosetti, cu complicitatea unor avocați, printre care și Poenaru-Bordea, îi dovedește că ziarul "Adevărul" nu poate fi considerat o gazetă de scandal când denunță toate abuzurile și nedreptățile făcute împotriva celor mulți și săraci. "Adevărul" a denunțat și rapacitatea milionarului Petrovici-Armis care, cu concursul unor avocați, a adus la sapă de lemn 392 familii de țărani, purtându-le pe drumuri zeci de ani, timp în care stăpânește samavolnic trei mii de pogoane lăsate

țăranilor cioroieni de C.A. Rosetti. A denunțat asasinatele, hoțiile și sentințele nedrepte smulse magistraților prin influența oamenilor politici, care sunt și avocați. Avocatul Poenaru-Bordea, din însărcinarea lui C. Boerescu, a trădat interesele țăranilor cioroieni, primind suma de 10 mii lei de la Petrovici-Armis, autorul întrebându-se cât de mare va fi fost răsplata primită de C. Boerescu pentru complicitatea lui dovedită prin facsimilul unei scrisori publicat odată cu articolul.

An VI, nr. 1446, februarie 23, p. 2 – *Germania [Politica externă]*: În Germania, totul se învârtă acum în jurul proiectului militar; se țin întruniri populare de către toate partidele la care guvernul își trimite delegați spre a se convinge opinia publică de necesitatea reformei militare, oricâte sacrificii ar cere, considerată fiind ca o chestiune de patriotism. Caprivi, primul ministru, justifică reforma în numele împăratului, în sensul că ea reprezintă o garanție pentru Germania și că asigură pacea Europei. Partidele politice pretind în schimbul sprijinului lor diferite avantaje: catolicii – repatrierea ordinilor religioase izgonite din Germania, influența clericalismului în școli; conservatorii – ocrotirea mării proprietăți prin interzicerea convențiilor comerciale și introducerea bimetalismului ca să rămână stăpâne pe piața internă, în dauna intereselor întregului popor. Numai două partide sunt considerate ca trădătoare, democrații și social-democrații, care pretind că situația economică a țării nu permite realizarea proiectului militar și că nici Germania și nici pacea Europei nu vor fi periclitate fără această reformă, prin care s-ar întări militarismul german. Adevărata noțiune de patriotism o va înțelege cititorul acestui articol, mai cu seamă muncitorul împovărat de nevoi.

An VI, nr. 1446, februarie 23, p. 2; nr. 1447, februarie 24, p. 2; 1448, februarie 25, p. 2 – I.N., *Rolul petrolului în dezvoltarea industrială a României (Articol publicat în Gazeta Săteanului de I.N., autorul articolului Schiță istorică, publicat anterior)*: Consideră neîntemeiată critica împotriva măsurilor de protejare a industriei naționale, fie sub pretextul că, prin aceste măsuri, țările industriale vor fi determinate să ia contramăsuri vamale împotriva importului de cereale românești, fie din greșita credință că industria națională nu va atinge niciodată nivelul celei din țările apusene, fie că, datorită protecționismului, vom plăti mai scump produse industriale mai proaste și susține ca industria națională să fie protejată până când va ajunge să producă la fel de bine și să vândă produse mai ieftine decât acelea importate. Principalul argument al celor care susțin că industria națională nu se va putea dezvolta este lipsa de combustibil a cărbunilor de pământ, deși avem lignit pe care nici Căile Ferate nu-l folosesc, importând cărbuni de Cardiff. Avem cantități mari de petrol, care vor putea fi folosite în industrie drept combustibil dacă se vor inventa niște motoare care să funcționeze cu petrol în loc de cărbuni. Asemenea încercări s-au făcut, existând o moară în jud. Ilfov, cu motor adaptat să consume petrol. Motorul este inventat de un german, iar consumul s-a dovedit foarte economic. S-au făcut experiențe și la Căile Ferate de a se folosi păcura însă locomotivele n-au fost bine adaptate și s-a renunțat la fel de ușor ca și la folosirea lignitului. Prin exploatarea intensivă a petrolului și folosirea lui drept combustibil industrial se va împiedica și despădurirea munților. Franța a făcut asemenea experiențe încă din 1870, prin Saint-Claire Deville, însă Franța are petrol puțin. Cu privire la existența petrolului în cantități mari, combate și teoria acelor care susțin că petrolul ar exista numai acolo unde sunt zăcăminte de petrol, invocând noua

teorie a lui Gr. Cobâlceanu expusă în discursul de recepție la Academia Română, în ziua de 20 martie 1887. Acesta dovedește că în partea nordică a Moldovei nu poate lipsi petrolul, enumerând cinci zone: Comănești, Hîrja, Tg. Ocna și Moinești, Tețcani și Solonț. În Muntenia, terenurile petrolifere și zăcămintele sunt mai descoperite și cu mult mai bogate decât în Moldova și Galiția. Ele se întind pe o fâșie lată de 10-15 km din Putna până în Mehedinți, precizând numeroase regiuni identificate. Adeseori se află și sare alături de petrol. Expune și noua teorie asupra formării petrolului prin combinarea cărbunelui (unit cu fierul) cu hidrogenul care se află slobod la adâncime și topit în lichidul bogat în fier etc. În susținerea acestei teorii despre originea petrolului, care n-ar fi rezultat prin distilarea păturilor de rămășițe vegetale și animale, arată că, în Venezuela, izvoarele de petrol ies din șisturile cristaline care alcătuiesc munții vecini cu Oceanul Pacific și care nu cuprind deloc urme de materii organice. Citează și interpretează în același sens o serie de cazuri din Franța, Canada și Pennsylvania. În concluzie, susține că, în România, există suficient petrol pentru a se dezvolta o industrie de exploatare și distilare a lui, spre a fi exportat și în lumea întreagă. Avem destul pentru a sluji ca bază și combustibil industriei mecanice din agricultură, mori, velnițe etc., ca și pentru întemeierea industriilor textile și metalurgice, astfel încât putem fi siguri de viitorul industrial al României.

An VI, nr. 1447, februarie 24, p. 1 – Roman, I., *Fondul celor 10 milioane*: Adunarea constituantă din 1866 a votat un fond de 10 milioane orașului Iași, drept compensație pentru mutarea capitalei țării la București. Camerele din 1880 și 1882 au lichidat acest fond cedându-se orașului Iași o serie de moșii, acareturi, vii și terenuri virane din venitul cărora să se dea o dezvoltare mai mare școlilor, să se înființeze o școală de meserii și să se aducă apă în oraș. Comuna era obligată să vândă moșiile locuitorilor din jur și micilor meseriași, însă din cauza condițiilor grele ce s-au pus, n-au putut fi cumpărate până în 1881 când au fost cumpărate de stat cu prețul de 6.500.000 lei în rentă amortibilă. Statul va vinde țăranilor aceste moșii, punându-se întrebarea asupra prețului acestei revânzări și dacă se vor respecta condițiile inițiale de a se vinde țăranilor din jur și meseriașilor. Dacă din venituri și prețul vânzării vor fi înfăptuite și celelalte îmbunătățiri, nu se mai spune nimic. Despre școala de meserii înființată arată că nu a dat rezultate și s-ar putea desființa și înlocui cu școala profesională prevăzută în legea lui P. Carp.

An VI, nr. 1447, februarie 24, p. 1-2 – Dioghenide, Ed., *Un nou adept al lui Take [Cu privire la reforma învățământului primar]*: Tânăra generație se dovedește inconsecventă, lipsită de convingeri politice și superficială și citează ca exemplu pe tânărul M. Săulescu, deputat de Craiova, care și-a început cariera politică la socialiști, s-a alăturat apoi lui Panu, fiind raportorul proiectului minorității la Legea vânzării bunurilor statului, pentru ca în prezent să devină adeptul celui mai aventurist politician, Take Ionescu. Ca raportor al Legii reformei învățământului primar, își însușește concepțiile reacționare ale acestuia, pentru că legea nu asigură nici obligativitatea și nici înfăptuirea învățământului pentru țărani, având și un caracter nepatriotic prin faptul că sapă o prăpastie între învățământul rural și cel urban, diferite organizate. Cu privire la construcția localurilor de școli date în sarcina comunelor și județelor, lipsite de fonduri, arată că ele trebui să fie construite de stat, întrucât școala este o instituție a statului. Îi impută vechiului socialist, care luptase împotriva mizeriei, și

situația creată învățătorilor lăsați la discreția ministrului, transformați în agenți electorali.

An VI, nr. 1447, februarie 24, p. 2 – Raymond, *Scrisoare din Franța [Politica externă]*: Deschizându-se procesul corupției, deputații n-au franchețea de a soma Guvernul să conducă scurt și cuprinzător acest proces, motivat de faptul că vinovații sunt oameni din mai toate partidele, care nu pot fi vinovate, și că oamenii nu reprezintă nimic, ideile fiind totul. Numai Convențiunea, marea întrunire revoluționară, a avut curajul de a aplica acest principiu. La fel s-a procedat acum patru ani cu boulangismul, care trebuia combătut cu reforme democratice sociale și nu prin măsuri ridicole care dovedeau teama de el. Republica s-a dovedit puternică și a intrat adânc în spiritul poporului și, de aceea, a greșelilor făcute cu legile protecționiste ale lui Méline, ca și intrigilor doamnei Carnot cu papa, compromițând politica soțului său de președinte al republicii. De aceea, deși l-a combătut pe Jules Ferry, îl preferă la președinția republicii, în locul doamnei Carnot. Alegerile municipale au dovedit că socialiștii au progresat mult, iar radicalii, regretând greșelile trecutului, se întorc spre socialiști.

An VI, nr. 1448, februarie 25, p. 1 – R., *Interpelarea d-lui Fleva [Cu privire la centralizarea administrativă și la căsătoria prințului Ferdinand]*: Căsătoria prințului moștenitor interesând și țara, critică faptul că s-a făcut la Sigmaringen, unde au fost invitați numai de formă și președinții Corpurilor Legiuitoare, întrucât actul de căsătorie a fost semnat de rege, fără să se facă niciun fel de mențiune despre prezența acestora. Prin purtarea lor și a primului ministru se dovedește că într-adevăr, de 26 de ani, regele, în mod exclusiv, guvernează țara. Acest regim despotic se întemeiază pe sistemul de centralizare care s-a introdus și se practică de la venirea conservatorilor la conducerea țării.

An VI, nr. 1448, februarie 25, p. 1 – Beldimanu, Al., *Jos catolicul-papistaș! [Cu privire la legea clerului]*: Prin legea mea, românul nu înțelege legile de drept comun, ci religia strămoșească care, în prezent, prin noua lege a clerului, este amenințată de Carol I, catolic papistaș și de politicienii decăzuți și lipsiți de conștiință. După ce a făcut din România o vasală a Germaniei, voiește să facă dependentă Biserica Română de papa de la Roma. Legea clerului adusă de Take Ionescu este, după cum a caracterizat-o Gh. Pallade, erezia, nelegiuirea și imoralitatea polițienească introduse în locul canoanelor Bisericii Ortodoxe Române. Ca semn de protest, mitropolitul-primat a demisionat, iar regele i-a primit demisia, fără să aibă acest drept, mitropolitul fiind ales de un mare colegiu. Împotriva îngenuncherii preoților, acesta trebuia să lupte împreună cu episcopii din Senat. Regele, cu concursul servilelor sale unelte, lucrând la distrugerea națiunii și a bisericii, trebuie înlăturat de pe tron.

An VI, nr. 1448, februarie 25, p. 1 – C.N., *Elveția [Politica externă]*: S-a demonstrat că, din nenorocire, nu totdeauna formele politice dintr-un stat nu stau într-o strânsă legătură cu formele economice. Există state cu forme politice, de la despotism pur până la republica burgheză, care se bucură toate de aceeași organizație social-economică. De multe ori, robia social-economică este mai puternică în unele state cu forme politice mai înaintate. Astfel, femeia este mai puțin ocrotită de lege în Franța și Belgia, iar familia sub burghezie, decăzută, nu mai reprezintă o instituție socială sacră. În Elveția și în special în cantonul Genevei, căsătoria are ca urmare

comunismul, iar femeia măritată, o situație de sclavă a bărbatului, care poate dispune de produsul muncii ei, să-i administreze averea și să i-o vândă fără vreo autorizație. În societatea burgheză, bărbații și-au asigurat prea multe drepturi, care dăunează și familiei.

An VI, nr. 1449, februarie 26, p. 1 – C.N., *Anglia [Politica externă]*: Chestiunea socială preocupă la sfârșitul acestui veac toate statele care se bucură de o mare dezvoltare industrială și de o cultură mai înaintată, pentru a se împăca lumea muncitoare cu actualele forme politice și economice ale societății și statului modern. Reglementarea orelor de muncă, fixarea unui salariu minim, case de economie și de pensii, responsabilitatea patronilor în caz de accidente de muncă, reglementarea muncii femeilor și copiilor, sindicatele etc. În vederea studierii acestor probleme, a elaborării și aplicării legislațiilor respective, s-au înființat instituții speciale: Bursa muncii în Franța, Departamentul pentru statistică uvrieră în Germania și Departamentul muncii în Anglia. Acest departament, organizat de Mundela sub Guvernul lui Gladstone, depinde de Departamentul comercializare, un local special, fiind condus de un comisar special, ajutat de trei secretari, dintre care unul este o femeie, și de secretari locali în principalele orașe. Departamentul va scoate și un ziar, va aduna material cu privire la salarii, greve, asociații muncitorești, imigrare, ore de lucru, igiena în ateliere etc. Activitatea lui cuprinde și pe muncitorii agricoli, cu aplicarea Legii tocmelilor agricole, valoarea și rentabilitatea pământului, precum și problemele privitoare la cauzele pauperismului sau instrucția și instrucția profesională, ca și cele cu privire la import și export etc. Înființarea acestui departament care va aduce folos în tratarea și chiar dezlegarea problemei muncii dovedește multă prevedere din parte Partidului Liberal englez. Asemenea măsuri s-ar impune și la noi, unde se vorbește atât de mult de talpa țării.

An VI, nr. 1449, februarie 26, p. 2 – *Convenția comercială cu Austro-Ungaria (Informațiuni)*: Papiniu și Suzzara, consulul general al Austro-Ungariei, s-au înțeleș deplin, la Viena, asupra bazelor acestei convenții comerciale, obiecțiunile ridicate de Ungaria fiind înlăturate în urma concesiunilor făcute de Guvernul român. Guvernul va prezenta Camerei și un proiect de modificare a unor articole din tariful autonom prin care taxele vamale pentru produsele din Austria vor fi reduse, astfel încât de această convenție comercială se va folosi numai Austro-Ungaria fiindcă aceasta nu ne va aplica tariful său în vigoare fără vreo reducere a taxelor vamale.

An VI, nr. 1450, februarie 27, p. 1 – Dioghenide, Ed., *Camera conservatoare [Cu privire la despotismul regelui]*: Deși Camera conservatoare încearcă să joace un rol dublu, de independență și chiar antiguvernamentală și antiregalistă, s-a dovedit la fel de servilă, ca și Guvernul, față de rege, fiindcă și soarta Parlamentului atârnă numai de voința lui. Astfel, cu ocazia Legii învățământului profesional, a dat un vot de blam autorului ei, P. Carp, care n-a durat decât 24 de ore. La fel a procedat și cu Legea clerului prin care s-a impus asupra țărănimii un impozit nedrept de 4 lei, când părea că va blama pe Take Ionescu, dar a fost pusă cu botul pe labe. În sfârșit, când regele a folosit expresia neconstituțională, la căsătoria prințului Ferdinand, "Corpurile Nelegiuitoare", și deputatul Picleanu, în aplauzele Camerei, a protestat, se părea că, într-adevăr, Camera luase o poziție antiregalistă pentru restabilirea prerogativelor Parlamentului și a demnității țării și a-l obliga pe rege să rămână în

cadrul constituțional. În urma explicațiilor lui Take Ionescu, aceeași majoritate a aplaudat, confirmând justetea expresiei folosită de rege. Camera conservatoare, ca toate Camerele care depind de rege, are o personalitate dublă și numai veleități de independență.

An VI, nr. 1450, februarie 27, p. 1 – Roman, I., *Răspunsul dlui Lahovari [La interpelarea lui N. Fleva cu privire la reformele reacționare de centralizare]*: Critică acest răspuns al ministrului de Externe, care nu lămurește rolul șters al președintelui de consiliu și al președinților Corpurilor Legiuitoare la căsătoria prințului moștenitor care a avut loc la Sigmaringen și nu în țară și nici legile cu caracter reacționar prin care se întărește regimul despotice în țară datorită reformelor centralizatoare și anticonstituționale. Chestiunile ridicate de N. Fleva și revenirea la sistemul democratic al unei complete descentralizări administrative prevăzută în Constituția de la 1866 rămân valabile, fiind necesar a se înlătura regimul despotice prin care conservatorii concentrează toate puterile statului în mâna regelui.

An VI, nr. 1452, martie 1, p. 1 – Dioghenide, Ed., *Catargiu-Kiseleff [Cu privire la reformele centraliste-reacționare]*: Despotismul introdus de Lascăr Catargiu în viața politică este asemănător aceluia de sub Regulamentul Organic. În acea perioadă, sub suzeranitatea Turciei și protectoratul Rusiei, deși țara se guverna după Regulamentul Organic elaborat de o Cameră, totuși puterile ministrului Trebilor Dinlăuntru și ale ispravnicilor erau nelimitate, asemenea unor guvernatori de provincie din Rusia. Exista, deci, o puternică centralizare, împotriva căreia s-au ridicat revoluționarii din 1848, arzându-se acest Regulament Organic pe Dealul Filaretului. În Constituția din 1866 s-a prevăzută cea mai deplină descentralizare, cu asigurarea autonomiei organelor electiv locale în administrarea comunelor și județelor. Prin această autonomie se asigură și o mai mare libertate individuală și politică și o rezistență față de puterea centrală. Prin reformele sale revoluționare, din slugărnicie față de rege, incultul Lascăr Catargiu, la un secol după Revoluția Franceză, ne-a înapoiat la vremea lui Kiseleff; de aceea, trebuie dusă lupta pentru răsturnarea lui și a aceluia al cărui consilier este.

An VI, nr. 1452, martie 1, p. 2 – Ștefănescu-Goangă, G. (Student), *Congresul universal din Chicago*: Cu ocazia expoziției universale columbiene, care are loc la Chicago, Congresul internațional de pace și arbitraj ținut anul trecut la Berna a hotărât să se țină un congres în iulie la Chicago și altul în noiembrie în Norvegia, la care au fost invitați și studenții români. Fiind din toate punctele de vedere rău cunoscuți, participarea la astfel de congrese a folosit la cunoașterea țării noastre de către străini, a aspirațiilor și drepturilor ei legitime, câștigându-ne apărători pentru apărarea lor, de felul lui Michelet, Quinet etc., datorită activității patriotice și revoluționare a generației din 1848. A trebuit să treacă mai bine de 20 de ani până când tânăra noastră Universitate să intre în relații cu universitățile apusene, pentru ca, în 1886, la Congresul de la Bologna, reprezentanții studențimii române să fie primiți cu bucurie și chiar sărbătoriți. Reproduce scrisoarea primită de Societatea studențească "Unirea" de la inițiatorii Congresului colegiilor și universităților studențești, cu precizarea scopurilor urmărite: strângerea legăturilor interuniversitare și internaționale pentru a continua și în viața socială aplicarea vederilor largi din colegii și universități; dezvoltarea intereselor comune ale

studentilor care trec dintr-o țară în alta și câștigarea de informații pentru o cunoaștere reciprocă din viața studentescă și din țara respectivă. Consideră că delegații studențimii române vor atrage simpatia Congresului asupra țării noastre și vor legitima năzuințele noastre naționale.

An VI, nr. 1458, martie 7, p. 1 – Roman, I., *Activitate prodigioasă [Cu privire la întărirea regimului despotic]*: În actuala sesiune, Camerele au votat mai multe legi de organizare, prin care se centralizează puterile în mâinile Guvernului, despuindu-se autoritățile electivă și corpurile constituite de drepturile ce le dobândiseră prin legile anterioare și în baza Constituției: Legile județeană și comunală, Legea jandarmeriei rurale, Legea clerului și, recent, Legea de reorganizare a învățământului primar și normal. Guvernul, deputații și senatorii, din slugărnicie, întăresc astfel regimul despot al regelui, pe socoteala țării și a poporului, însă, când va veni ziua răfuiei, regele va regreta țara, și nu țara pe rege.

An VI, nr. 1458, martie 7, p. 1 – Axentie, C., *Daco-românismul [Cu privire la chestiunea românilor din Transilvania]*: Ungurii încearcă să justifice agitațiile stârnite de politica lor de maghiarizare a națiunilor nemaghiare prin daco-românism, susținând că aceste națiuni ar trăi în perfectă armonie sub liberala guvernare maghiară, dacă de peste Carpați, adică din România, n-ar veni ațâțări la revoltă. Prin aceasta, ungurii încearcă să câștige terenul pierdut în fața opiniei publice europene; însă, România, care și-a dat cea mai liberală Constituție, s-a dovedit scutul de apărare pentru toți martirii care luptă pentru libertate, nu numai pentru românii din Transilvania. Aici s-a pregătit libertatea Greciei și a Bulgariei și chiar ungurii au găsit sprijin în lupta lor de independență față de Austria. Daco-românismul, ca și pangermanismul sau panslavismul au la bază ideea unității naționale și apar mai justificate decât o politică de deznaționalizare. Adevărata cauză a agitatorilor din Ardeal nu este acest daco-românism, ci lipsa de drepturi și asupra naționalităților din Ardeal, iar aceste lupte ar înceta și nici nu s-ar fi produs dacă ungurii ar trata și considera pe picior de egalitate naționalitățile conlocuitoare, după sistemul politic din Elveția. În acest scop, vor trebui să acorde o autonomie Transilvaniei, precum au procedat englezii cu unele provincii.

An VI, nr. 1459, martie 8, p. 1 – Ștefănescu, V., ing., *Lumea peste 2000 ani [Conferință ținută la Ateneul din Craiova]*: Corespondentul ziarului, Lucian d'Asti, consideră conferința drept un vehement rechizitoriu împotriva organizației sociale actuale, injustă și opresivă pentru clasele dezmoșteniților. Conferențiarul combate teoria lui Malthus și consideră că numai acapararea mijloacelor de producție de o minoritate exploatoare este cauza mizeriei, și nu suprapopulația. Propune confiscarea veniturilor proprietăților terestre care nu sunt produsul muncii și naționalizarea solului în vederea reorganizării producției, pentru ca prin aceasta, oricât ar crește populația, să poată fi hrănită. Altfel, clasele dezmoștenite, revoltându-se, vor provoca un cataclism social care va readuce omenirea la o stare de înapoiere, trebuind o perioadă de 2000 de ani acestor clase dezmoștenite să-și realizeze idealurile de justiție. Corespondentul se arată rezervat asupra acestor idei pe care le consideră exagerate, însă subliniază faptul că au fost înfățișate relele care subminează societatea actuală.

An VI, nr. 1460, martie 9, p. 1 – Dioghenide, Ed., *Străinii și școala primară*: Proiectul de lege pentru reforma învățământului primar al lui P. Poni, care prevedea că învățământul este gratuit și obligatoriu pentru fiii de cetățeni români, admis și de Consiliul de Miniștri, a provocat proteste în presa evreiască și chiar într-o parte din presa românească, susținându-se cu argumente umanitare și de drept ca injustă măsura de a se limita dreptul străinilor la învățătură, prin taxe și alte discriminări. În actualul proiect se menține această dispoziție, justificată prin art. 23 din Constituție, ca și prin pericolul național pe care îl reprezintă evreii, mai ales în nordul Moldovei unde, în școli, sunt mai mulți elevi evrei decât români, subliniindu-se și preponderența evreilor în pătura cultă a țării. Totuși, au fost și păreri contrarii acestei măsuri, întemeiate pe faptul că evreii plătesc impozite și prestează serviciul militar. Camera a admis amendamentul lui A.C. Cuza, în sensul că străinii, în afară de cei din Dobrogea, vor plăti o taxă de care, în cazuri excepționale, pot fi scutiți, iar în cazuri de insuficiență de locuri, românii vor fi preferați. Prin aceasta, Camera s-a supus unui curent puternic existent în opinia publică față de această problemă.

An VI, nr. 1462, martie 11, p. 1 – Argus, *Mizeria de la C.F.R.*: Accidentele care se produc zilnic la CFR se datorează muncii excesive la care sunt supuși salariații și stării lor de mizerie care îi împiedică să facă față unor mari eforturi. Numai prin sporirea personalului și o salarizare corespunzătoare, ca și prin asigurarea poziției și stabilității lui în serviciu se va putea remedia situația. Citează cazuri în care personalul de linie lucrează neîntrerupt câte 16 ore pe zi, ca și numeroase abuzuri de licențieri din serviciu fără posibilitate de apărare. Personalul de la Calea Ferată este definitiv și provizoriu, ultimul reprezentând două treimi din salariați. Personalul provizoriu este însă plătit numai pentru zilele muncite efectiv și nu primește ajutor de boală sau de accident. Arată că, pe vremea când Calea Ferată era sub o societate austriacă, situația salariaților era cu mult mai bună, deși aceasta urmărea numai câștiguri. Statul va trebui să împiedice exploatarea acestor salariați și să înlăture conducerea actuală de la Calea Ferată care reprezintă un adevărat putregai.

An VI, nr. 1463, martie 12, p. 1 – Dioghenide, Ed., *Bugetele și impozitele*: Discuția bugetului și analiza lui reflectă întreaga organizare a statului, politica și raporturile dintre păturile sociale, determinate de sistemul de aplicare a impozitelor. Mai important decât mijloacele de echilibrare a bugetelor sau pentru soldarea lor cu excedente, apare sistemul fiscal de impunere, dreptatea sau nedreptatea care se află la baza impozitelor etc. Anul acesta, bugetul statului este de 189.290.600 lei, din care se defalcă datoria publică de 68.135.293 lei, rămânând numai 121.165.307 lei pentru cheltuielile statului. Impozitele apasă mai mult asupra claselor sărace, fiindcă marile capitaluri mobiliare și chiar imobiliare sunt scutite de impozite sau suportă foarte mici impozite. Astfel, impozitele directe, în număr de șapte – căile de comunicație, licențele, patentele, fonciera, zeciuiala de percepere, amenzi după Legea licențelor și taxe de transmitere – sunt injust repartizate. Dintre ele, impozitul căilor de comunicație și fonciera apasă numai țăranimea, capitaliștii și marii proprietari fiind, în mod vădit, privilegiați. Citează, în acest sens, cifre și date statistice concludente. Celelalte impozite directe sunt suportate de micii comercianți și meseriași. Despre așezarea impozitelor indirecte se va ocupa într-un viitor articol.

An VI, nr. 1463, martie 12, p. 1 – C.N., *Germania. Politica externă [Convenția comercială cu Germania]*: Negocierile cu privire la încheierea tratatului comercial cu Germania sunt aproape terminate, mergând mai greu tratativele purtate de Germania cu Spania, fiindcă aceasta voiește să-și protejeze agricultura și industria. De aceea, Bundesratul a prelungit actuala stare provizorie, subliniindu-se faptul că România și Spania s-au manifestat pozitiv pentru încheierea unui tratat comercial, favorabil intereselor germane. Critică faptul că Guvernul nu spune nimic cu privire la stadiul acestor tratative și la concesiile ce se vor face acestor interese germane, ca și la avantajele ce ni se vor acorda pentru compensarea lor și arată că atât în Parlament, opoziție, cât și opinia publică vor reacționa puternic împotriva sacrificării intereselor vitale ale țării.

An VI, nr. 1464, martie 13, p. 1 – Roman, I., *Taxele comunale*: În 1871, Camera a votat o lege prin care se limitau la un maximum taxele impuse prin aplicarea regulamentelor comunale. Guvernul actual, considerându-le prea mici și prea restrânse, le-a sporit, extinzându-le asupra tuturor obiectelor de consumație și lăsând celelalte obiecte de comerț și industrie în afară de orice impunere sau dări comunale. Citează o serie de astfel de obiecte de consumație, ca lemnul, nisipul etc., impuse acum, ca și numeroase cazuri în care impozitele au fost dublate, triplate sau chiar înzecite, precum sunt taxele asupra cărnii, vinului și berii, și arată că, dacă reformele reacționare prin care s-au lovit libertățile cetățenești și autonomiile locale au fost primite de popor cu rezervă, noile biruri vor determina protestele claselor sărace, a căror viață și până acum a fost foarte grea. Pentru marile lucrări și înfrumusețarea orașelor, statul va trebui să impună marea proprietate și industria, moștenirile și pe marii capitaliști în favoarea cărora se fac aceste îmbunătățiri, fără să sporească impozitele indirecte și taxele de consumație pe care proletarul și săracii nu le mai pot suporta.

An VI, nr. 1464, martie 13, p. 1 – Dioghenide, Ed., *Impozitele indirecte*: Impozitele indirecte, cărora li se adaugă venitul monopolurilor și al diferitelor ministere, reprezintă 160.094.500 lei din 189.610.500 lei, veniturile bugetare ale exercițiului curent, astfel încât impozitele directe nu însumează decât 28.665.000 lei. Impozitele indirecte apasă mai ales asupra țăranimii, a micilor comercianți și meseriași, fiind aplicate obiectelor de primă necesitate, precum îmbrăcămintea, alimentele și băuturile etc., având pe lângă caracterul de capitație și pe acela de fiscalitate. La aceasta contribuie și monopolurile, ca și taxele vamale care scumpesc produsele, care transformă statul într-un exploatator al claselor sărace, determinând mizeria și viciul în păturile populare. În schimb, veniturile capitaliștilor și ale marilor proprietari de-abia dacă sunt atinse, din care cauză raporturile dintre impozitele directe și impozitele indirecte sunt anormale, statul bazându-se mai mult pe impozitele indirecte, care apasă clasele sărace.

An VI, nr. 1465, martie 14, p. 1 – C.N., *Austria. Politica externă [Proiectul de reformă electorală propus de cehi]*: În toate țările din Europa se discută asupra reformelor electorale. În cele cu populație omogenă, straturile de jos ale poporului, care suportă greul impozitelor, chiar dacă nu sunt excluse de la vot, luptă pentru libertatea votului care este restrânsă de clasele conducătoare, iar în țările cu populație eterogenă, lupta se dă pentru câștigarea drepturilor naționalităților și reprezentarea lor

proporțională, fiindcă națiunea dominantă caută să le înăbușe sau să le deznaționalizeze. În Austria, cehii și italienii, iar în Ungaria, românii și slavii duc asemenea lupte. Recent, doctorul Slavik, din Partidul June-Ceh, a depus un proiect de reformă electorală în Parlamentul austriac, în care, pe lângă votul universal, prevede reprezentarea minorităților în Parlament, precum și dreptul de stat pentru Boemia. Noul parlament ar avea 400 de deputați, dintre care 244 slavi, 141 germani și 11 italieni. De remarcat este faptul că pe români îi consideră tot slavi. Prin acest proiect, care nici nu se va lua în considerație, Partidul June-Ceh a voit să dovedească adevărata înfățișare pe care ar trebui să o aibă Parlamentul austriac și cel maghiar.

An VI, nr. 1467, martie 16, p. 1 – Dioghenide, Ed., *Nedreptatea impozitelor*: Prin analiza precedentă [nr. 1460 și nr. 1464] s-a dovedit că sistemul nostru fiscal, în loc să impună capitalul, aplică taxe asupra venitului claselor muncitoare, venit care nu reprezintă un capital, ci simpla manifestație a câștigului zilnic. Cele trei părți din buget, rezultate din impozitele indirecte, se scot din hrana și sudoarea lucrătorilor, care sunt exploatați și de stat și de particularii bogați. Marii capitaliști și proprietarii, privilegiați, contribuie foarte puțin la întreținerea statului, care față de aceștia nu este exploatator, ci exploatat, și au cele mai mari drepturi politice. Printre democrații republicani, această așezare a impozitelor este anormală și nedreaptă, piramida trebuind răsturnată pentru ca la bază să se afle marii proprietari și capitaliștii, iar impozitele indirecte, care ating hrana și îmbrăcămintea, desființate. Să se aplice impozite directe pe capital, imobile, proprietate rurală, speculația succesiunilor, lux și, în general, asupra acumulării de bogății. Dimpotrivă, P. Carp și ministrul de Finanțe Ghermani vor să dezvolte mai mult sistemul impozitelor indirecte, ceea ce va sărăci mai mult clasa muncitoare.

An VI, nr. 1470, martie 19, p. 1 – Peneș, *„Idei subversive”*: Cu ocazia discuției asupra proiectului de reformă a învățământului rural, ministrul Take Ionescu, răspunzând vorbitorilor, a susținut că o mică parte dintre învățători nutresc idei ostile statului, spre a justifica subordonarea lor ministerului. Idei subversive sau ostile organizării statului pot avea anarhiștii, nihiliștii și dinamitarzii care, în afară de basarabeni refugiați la noi de teama cnutului, considerați nihilști și supravegheați, nu există în țara noastră. Această acuzație fiind prea gravă și neîntemeiată, va trebui respinsă de Cameră. Rămân ideile socialiste, pe care unii le consideră, pe nedrept, subversive, deși socialiștii români s-au dovedit mai maleabili, admitând forma actuală de guvernământ în care toți guvernării văd cheia de boltă a existenței statului. Cu privire la străini, socialiștii s-au dovedit cosmopoliți, susținând a li se acorda drepturi, ca și P. Carp, de altfel. Învățătorii, care sunt naționaliști, nu profesază astfel de idei. Nici în răscoalele țărănești din 1888 n-au fost dovediți a fi fost instigatori, cu o singură excepție, aceea a învățătorului Din Bolintinul din Vale, arestat atunci. Acuzația a fost inventată de Take Ionescu pentru a justifica dreptul suveran al ministrului asupra învățătorilor spre a-i transfera, la nevoie, în interesul serviciului.

An VI, nr. 1471, martie 20, p. 1 – Roman, I., *Birurile cele noi*: În cursul acestei sesiuni, Guvernul a înființat patru noi biruri, deși, ca toate guvernele, susține că starea finanțelor e bună. Prin Legea clerului se impun 4 lei de locuitor creștin ortodox din

regiunile rurale, prin Legea taxelor militare se impun 6 lei pentru fiecare cetățean scutit de serviciul militar, prin Legea maximului se sporesc taxele prevăzute în Legea din 1871, iar prin circulara Ministerului de Finanțe sunt impuși la taxa de drumuri o parte din rezervații Războiului de Independență, deși legea îi scutise. Totuși, în expunerile de motive ale acestor legi și ale celorlalte reforme reacționare, acestea sunt prezentate sub o formă liberală, iar pe de altă parte, se face o risipă de bani cu credite extraordinare pentru lucrări de lux, denotând o mare ipocrizie. Noile taxe și majorarea vechilor taxe prevăzute în Legea maximului privind obiectele de larg consum vor apăsa asupra claselor sărace și, de aceea, consideră că va trebui să mai revină asupra acestei legi profund nedrepte.

An VI, nr. 1471, martie 20, p. 2 – [*Parcelarea și vânzarea moșiilor Statului*] (*Informațiuni*): Ministerul de Domenii a întocmit tabloul cu moșiile statului care vor fi vândute țăranilor în cursul acestui an. Vor fi vândute toate moșiile a cărorarendă expiră în anul 1894-1895 și care vor fi parcelate în loturi de cinci hectare.

An VI, nr. 1471, martie 20, p. 3 – [*Chestiunea țărănească*] (*Ultime informațiuni*): Deputatul Gr. Păucescu a împărțit la Cameră un volum intitulat *Chestia țărănească*, care cuprinde tot ceea ce a scris el despre țăranii: articole publicate în ziarul "Timpul" din 1880 și în "Românul" din 1889, două conferințe ținute la Ateneu, câteva discursuri ținute în Cameră și proiectul său de Lege asupra tocmelilor agricole. Materialul din acest volum servește ca un fel de expunere de motive la acest proiect de lege.

An VI, nr. 1472, martie 21, p. 1 – Dioghenide, Ed., *Iar d. Carp*: P. Carp, omul cu două suflete – democrat în câteva chestiuni economice, reacționar în multe chestiuni politice –, este mereu la ordinea zilei, provocând neînțelegeri chiar în rândurile majorității prin declarațiile sale cinice și îndrăznețe. Pentru el, țara nu înseamnă decât regele și Parlamentul, deși se știe că aceștia nu reprezintă țara, ci fraudă, bâta și falsificarea alegerilor. Acesta a mai susținut o veche idee, a majoratului, care consacră sistemul ca țăranii să-și lase averea numai unui copil, pentru a se împiedica fărâmarea proprietății rurale, dar a fost combătut, pentru că prin acest sistem ar fi apărut proletariatul agricol cu toate neajunsurile lui. Ca ministru de Domenii a venit în conflict cu majoritatea Camerei din cauza proiectelor sale de legi cu caracter social și economic, aparent democratice, printre care și acela cu privire la vânzarea pământurilor din Dobrogea numai lucrătorilor agricoli, fiind salvat de Lascăr Catargiu să nu fie blamat de Cameră. Acesta va provoca o criză ministerială, iar victima crizei va fi el însuși.

An VI, nr. 1475, martie 24, p. 1 – Roman, I., *Legea maximului [Nedreptăți și consecințe]*: Legea maximului, prin care se modifică Legea din 1871, sporindu-se taxele existente și adăugându-se altele noi asupra obiectelor de larg consum, are un caracter grav, pentru că, prin aceste taxe care lovesc în producători, dar mai ales în consumatori, se îngreunează mai mult viața celor săraci. S-ar fi putut taxa capitalurile, moștenirile, și nu obiectele strict necesare săracului, fiindcă impozitele indirecte pe care, de fapt, se bazează veniturile bugetare sunt cele mai nedrepte. Prin această lege se dă o lovitură și industriei naționale, fiindcă taxele de acciză vor fi aplicate deopotrivă produselor industriale indigene și produselor importate, împotriva cărora lupta și concurența vor fi mai grele. Comunele se vor înfrumuseța prin aceste noi taxe, însă locuitorii săraci vor trăi mai greu, industria națională va fi concurată

de produsele industriale străine până ce va fi desființată, rămânând zadarnice sacrificiile făcute pentru sprijinirea ei.

An VI, nr. 1475, martie 24, p. 3 – *Pensiunile funcționarilor comunali și județeni (Ultime informațiuni)*: Deputatul Crupenski, în urma refuzului Guvernului de a legifera pensionarea funcționarilor comunali și județeni, a depus la Cameră un proiect de lege în acest scop, semnat de 36 de deputați. La răspunsul negativ al ministrului de Finanțe, deputatul Crupenski arată că este injust acest tratament aplicat slujitorilor comunelor și județelor și cere Camerei să ia în considerare proiectul depus.

An VI, nr. 1476, martie 25, p. 1-2 – Dioghenide, Ed., *Darea progresivă*: După votarea bugetelor, s-a venit cu Legea maximului pentru sporirea veniturilor și înfrumusețarea comunelor, a cărei discuție s-a amânat din cauza protestelor energice ce s-au ridicat în Cameră și din partea comercianților din capitală și țară. Această lege are un caracter fiscal vexator, apăsând asupra populației sărace. Pentru realizări de noi resurse, consideră just a se aplica un impozit progresiv asupra capitalurilor și moștenirilor, și nu asupra veniturilor. Actualele impozite directe, ca și cele indirecte apasă numai asupra veniturilor claselor muncitoare, care sunt lipsite de capital și de mijloace de producție care sunt exceptate de la impunere și, de aceea, propune: 1. Un impozit progresiv asupra capitalului (uzine, imobile agricole, mine, mașini și instrumente, obiecte mobile, utilaje etc.). 2. Impozit progresiv funciar (asupra pădurilor, a rentei pământului etc.). 3. Impozit progresiv asupra succesiunilor de toate felurile.

An VI, nr. 1481, aprilie 1, p. 1 – Dioghenide, Ed., *Opera conservatoare*: Democrații consideră că, de la 1866 până în prezent, n-a fost la cârma țării un guvern mai reacționar, deși conservatorii afirmă că sunt mai progresiști decât liberalii. Reformele guvernului conservator, patronate de rege, au realizat o centralizare administrativă și un regim despotic care pun în pericol libertățile publice. Prin socialismul de stat pe care P. Carp susține că își bazează unele reforme democratice, acesta este în fond la fel de reacționar. Legea pentru reforma învățământului profesional, care a provocat o furtună în Cameră, o dovedește, fiindcă pretinsul democrat limitează dreptul la învățătură al fiilor de țărani, făcând o deosebire de clasă. Același spirit reacționar se desprinde și din Legea de reorganizare a învățământului primar, care limitează dreptul la învățătură al țăranilor, dispozițiile anticonstituționale dacă toți cetățenii sunt egali în stat și deosebirile de clase, acum când se duce lupta pentru nivelarea claselor prin armonizarea intereselor lor. Datoria democraților este de a lupta împotriva Guvernului și a regelui și de a le ruina opera reacționară.

An VI, nr. 1481, aprilie 1, p. 1 – *Rezoluția Congresului didactic [Cu privire la reforma învățământului primar și normal]*: Față de graba cu care s-a votat de către Cameră, fără discuție și în lipsa opoziției, proiectul de lege pentru organizarea învățământului primar, corpul didactic, în Congresul ținut la Galați, a redactat o rezoluție pe care a înaintat-o Senatului, cerând următoarele modificări și completări: pentru ca obligativitatea învățământului să devină o realitate, statul, județele și comunele trebuie să construiască localuri de școli suficiente și corespunzătoare și să se înființeze un fond special din care să se ajute copiii săraci; programul de învățământ să fie același la orașe ca și la sate; corpul didactic să fie pregătit în școli normale bine organizate și selecționat pe bază de examen de

capacitate; să nu se admită permutarea silită a învățătorilor, care dăunează învățământului, ci să li se asigure stabilitatea, în sensul de a nu putea fi transferați fără judecata unui juriu didactic.

An VI, nr. 1481, aprilie 1, p. 2 – *Întrunirile de ieri [Împotriva legii maximului] (Informațiuni)*: Ieri s-au ținut în capitală două întruniri de protest împotriva Legii maximului. Prima, de către Partidul Liberal, criticându-se această lege și politica financiară a Guvernului. P.S. Aurelian a arătat primejdia pe care o prezintă legea pentru industria națională, prin faptul că vor fi supuse la taxe produsele românești la fel ca acelea străine, astfel încât nu se va mai putea face față concurenței acestora. A doua întrunire a fost ținută de comercianți, care au întocmit un memoriu de protest împotriva legii și l-au înaintat Camerei.

An VI, nr. 1481, aprilie 1, p. 3 – *[Congresul socialiștilor din România] (Ultime informațiuni)*: Azi s-a deschis, în localul Clubului muncitorilor din Piața Amzei, Congresul socialiștilor din România, luând parte delegați din toate orașele în care există organizații socialiste. Dezbaterile nu sunt publice și nu sunt admiși decât împuterniciții organizațiilor respective.

An VI, nr. 1482, aprilie 2, p. 1 – Reporterul “Adevărului”, *Directorul nostru și regele*: Al. Beldimanu, directorul “Adevărului”, refuzând invitația regelui de a se prezenta la Palat, s-a întâlnit cu acesta în locuința lui Ion Calinderu, care l-a întrebat asupra condițiilor ca ziarul să nu mai apară. După ce a invocat principiul constituțional asupra libertății presei, Al. Beldimanu a consimțit totuși să renunțe la apariția ziarului cu condiția ca regele să împartă țăranilor moșiile personale și ale domeniilor coroanei. Regele, supărat, nu i-a dat niciun răspuns. Reporterul nădăjduiește ca zgârcenia regelui să împiedice dispariția acestui ziar, spre a se putea continua lupta împotriva străinismului, sub orice formă s-ar înfățișa.

An VI, nr. 1482, aprilie 2, p. 3 – *Congresul socialist român (Ultime informațiuni)*: Ieri s-a deschis primul Congres socialist român, la care participă 62 de delegați reprezentând orașele București, Iași, Ploiești, Roman, Galați, Bacău, Tecuci, Botoșani, Tg. Frumos și Craiova. A asistat și un delegat al Partidului Socialist Bulgar. S-a ales Biroul definitiv: președinte, I. Nădejde; vicepreședinte, C. Mille; secretari, V. Morțun și F. Gesticone. S-au primit felicitări din partea socialiștilor din Franța, Germania, Spania, Italia etc. S-a discutat proiectul de program, după ce V. Morțun a ținut o cuvântare de salut.

An VI, nr. 1483, aprilie 3, p. 1 – Dioghenide, Ed., *O agitație stearpă*: Evreii din țară se agită și țin întruniri împotriva îngrădirilor aduse prin legile pentru reforma învățământului profesional și primar, deși aceste îngrădiri nu sunt absolute, tinzându-se să se asigure, în primul rând, locuri elementului românesc în școli și nici taxele la care sunt supuși copiii străinilor nu vor fi plătite de toți, prevăzându-se în lege și excepții. Protestele lor, ca formă, sunt necuviincioase, iar ca fond, nejustificate. Fără a fi antisemite, măsurile prin care Camera apără elementul românesc de o subminare din partea străinilor sunt legale și perfect îndreptățite. Se pune problema dominației evreilor asupra românilor, mai ales în Moldova, unde situația este îngrijorătoare. S-a subliniat acest pericol și prin faptul că nu se opun dominației evreiești cele 4 milioane 500 mii de români, celor 500 mii de evrei, ci numai acei 100 de români care formează pătura cultă, celor 100 de evrei pregătiți și gata de a lua

oricând frâiele conducerii țării. Evreii formează un stat teocratic universal. Vorbesc o limbă comună și scriu cu un alfabet neînțeles de nimeni, dovedind o solidaritate universală, ca și cu această ocazie, cu ajutor străin, să ne oblige să modificăm art. 7 din Constituție, lucru care nu se mai poate repeta azi când evreii sunt foarte numeroși în țară, acaparând capitalurile și mijloacele de producție în dauna românilor care, și ca număr, sunt în descreștere în unele regiuni ale țării.

An VI, nr. 1484, aprilie 4, p. 1-2 – Pastia, Sc., *Scrisoare deschisă d-lui redactor al "Luptei" [Despre participarea la beneficii a muncitorilor]*: Prin această scrisoare, publicată integral în "Adevărul", combate soluția dată cu privire la participarea la beneficii a muncitorilor, propusă într-un articol publicat în ziarul "Lupta", nr. 1966 din 28 martie. După ce arată că ziarul "Lupta" susține cauza muncitorilor agricoli și din fabrici, exploatați de posesorii capitalului, pe care îi consideră îndreptățiți să participe la beneficiile întreprinderilor, motivat de faptul că și munca reprezintă o formă de capital, caută să dovedească imposibilitatea de fapt a aplicării acestui sistem complicat. În primul rând, muncitorul, care trebuie să-și îngrijească familia, nu poate aștepta un an sau mai multe luni până la împărțirea beneficiilor. Apoi, chiar dacă s-ar naționaliza întreprinderile sau ar fi exploatare în asociație de muncitori, se vor ridica dintre ei exploatare mai lacomi decât capitaliștii, precum s-a întâmplat în multe cazuri cu exploatarea moșiilor de către obștile sătești. Socialismul, radicalismul și anarhismul tind să distrugă individualitatea și drepturile consacrate de Marea Revoluție din 1789. Propune, totuși, ca, în loc de participarea la beneficii a muncitorilor agricoli, fiindcă muncitori industriali nu există încă, să se înlăture exploatare care sunt arendașii, pentru ca țăranii să exploateze moșiile în asociații sau obști și să-și îmbunătățească situația materială, devenind proprietari. Prin acest sistem, nu va mai fi necesară naționalizarea sau confiscarea bunurilor printr-o răsturnare radicală care ar pune în pericol societatea, la a cărei formare n-au contribuit cu nimic propagandiștii unor idei revoluționare străine.

An VI, nr. 1487, aprilie 7, p. 1 – Roman, I., *5 aprilie 1893. Teroarea. Măcelul [Manifestații împotriva legii maximului]*: Legea maximului, care lovește în comerțul și în industria națională, a stârnit o revoltă generală în toată țara, manifestată prin numeroase întruniri publice, reprimare cu brutalitate de guvern. Prin urcarea taxelor până la înzecitul lor, asupra articolelor de larg consum, se lovesc și clasele sărace, determinate astfel să participe la aceste acțiuni de protest. Conservatorii, în 1874, au vărsat sângele bivolarilor din Giurgiu, în 1875 sângele alegătorilor din Pitești, în 1888 sângele țăranilor din Ilfov și Ialomița, iar acum se reprimă la fel o mișcare pașnică de protest împotriva unei legi dăunătoare comerțului și industriei și apăsătoare pentru clasele sărace. Urmează amănunte cu privire la manifestația și incidentele din Cameră.

An VI, nr. 1496, aprilie 16, p. 1-2 – Bădulescu, Al., *Antimonarhismul și antidinasticismul*: Curentele antimonarhic și antidinastic, care sunt distincte, se agită tot mai mult, în vederea schimbării formei de guvernământ. Antimonarhismul, care reprezintă ideile înaintate, urmărește limitarea prerogativelor monarhice și chiar înlocuirea monarhiei printr-un sistem de guvernământ democratic în care voința monarhului să fie înlocuită cu voința poporului. Antidinasticismul, reprezentat de un grup de

boieri, urmărește înlocuirea dinastiei străine și revenirea la domniile pămâtenene. Considerând că numai popoarele înapoiate mai pot accepta acest forme de guvernământ feudale, ambele curente ar trebui să lupte pentru un regim democrat republican.

An VI, nr. 1500, aprilie 20, p. 3 – Filip, A., *Lucrătorii Imprimeriei Statului [Scrisoare către ziarul "Adevărul"]*: Anton Filip, lucrător la Imprimeria Statului, printr-o scrisoare publicată în "Adevărul", arată situația grea în care se află lucrătorii tipografi, care sunt obligați să lucreze până la miezul nopții, cu un salariu inferior celui al ușierilor din ministere. Acești lucrători contribuie la dezvoltarea culturală, din care cauză Ioan Eliade Rădulescu a spus că tipografia este puntea pe care trec filosofii și învățații și merită o soartă mai bună. Cere Guvernului și Parlamentului să remedieze aceste nedreptăți printr-o lege de organizare a Imprimeriei Statului.

An VI, nr. 1501, aprilie 21, p. 1-2 – *Ibid*, *Mizeria de la C.F.R.*: Anarhia care domnește la Calea Ferată, denunțată de presa independentă, este tot mai bine cunoscută de opinia publică și, de aceea, conducerea acestei instituții caută să împiedice presa să culeagă informații. Regulamentele existente nu se aplică; pedepsele, ca și înaintările, depind numai de bunul plac și de favoritism, citându-se numeroase cazuri concrete, sisteme care demoralizează personalul. Multe din aceste cazuri se petrec în stația Buzău. Aceste abuzuri care dovedesc anarhia de la CFR se răsfrâng și asupra bunului mers al serviciilor, trebuind a fi înlăturate de urgență.

An VI, nr. 1501, aprilie 21, p. 2 – *Serbarea de 1 Maiu în Capitală (Informațiuni)*: Duminică s-a sărbătorit ziua de 1 mai în capitală, participând peste 6.000 de persoane. În fruntea manifestațiilor se află conducerea Clubului muncitoresc, formată din C. Mille, Al. Radovici, urmată de societățile și breslele muncitorești în număr de peste douăzeci, fiecare cu drapelul respectiv. Pancartele roșii aveau inscripții cu privire la revendicările muncitorești și politice, opt ore de muncă pe zi, repausul duminical, votul universal etc. Au luat cuvântul C. Mille, Al. Radovici, Al. Ionescu și A. Bacalbașa, iar asistența, care sporise la aproape 10.000 de persoane, a ovaționat Partidul Muncitorilor.

An VI, nr. 1508, aprilie 29, p. 1-2 – Dioghenide, Ed., *Regalitatea*: Instituția regalității este o piedică permanentă la propaganda democratică pentru popularizarea și realizarea chestiunilor sociale și politice, ca sufragiul universal, impozitul progresiv, protecția muncii etc., fiindcă de la 1866 până astăzi singurul guvern al țării a fost regele. Epoca noastră se caracterizează printr-o mare duplicitate și falsificare de legi, în instituții, politică, moravuri și viața socială, fiindcă sub masca parlamentarismului se ascunde regimul despotice al regelui. În 1887, D. Panu, șeful radicalilor a cerut desființarea regalității pentru înlăturarea acestor neajunsuri politice și sociale. Acest articol, reprezentând un răspuns pentru ziarul "Lupta", se încheie cu îndemnul la unire pentru desființarea regalității.

An VI, nr. 1510, mai 1, p. 1 – Roman, I., *Liberalii și conservatorii*: Guvernul a comis greșeli grave care se răsfrâng asupra Partidului Conservator, prin pretensele reforme democratice, care au un caracter profund reacționar: a desființat autonomiile comunală și județeană, sporind numărul funcționarilor și concentrând puterile în mâinile sale, contrar dispozițiilor constituționale, și a pus noi biruri prin diferite legi, Legea maximului ridicând toată lumea contra Guvernului. Sporirea taxelor pe

obiectele de strictă necesitate și larg consum, pe lângă faptul că va apăsa clasele sărace, va pune în pericol și comerțul, ca și industria națională, acum când se va încheia o convenție comercială cu Austro-Ungaria. Criticile aduse în presă și protestele puternice manifestate la întrunirile publice din capitală și din țară și-au produs efectul în sensul că P. Carp și Lahovary au dat asigurări că se vor lua măsuri de protecție a industriei naționale, dar pericolul rămâne. Legea maximului a stârnit aceste puternice proteste, însă nemulțumirea generală se datorește întregii activități a Guvernului. Liberalii sunt mai tari acum datorită tocmai slăbiciunii conservatorilor și sunt preferabilo a veni la putere, fiindcă ei, deși au comis greșeli, nu vor înăbuși în sânge răscoalele țărănești, cum au făcut conservatorii în 1888, și nici nu vor da înapoi țara cu zeci de ani prin legile lor. Conservatorii se pretind liberali, fiind însă reacționari, ceea ce liberalii nu vor fi niciodată. Ei vor fi cel mult conservatori, care sunt preferabili reacționarilor.

An VI, nr. 1511, mai 2, p. 1 – Beldimanu, Al., *Teoria regicidului*: În ziarul "Evenimentul" din Iași, George Scorțescu, un tânăr și cult liberal, făcând teoria regicidului, consideră suprimarea aceluia ale cărui acte periclitează existența națiunii, nu ca pe o crimă, ci ca pe un drept și o datorie cetățenească. Într-o țară ca România, în care libertățile cucerite de acest veac sunt înscrise în pactul său fundamental, regicidul nu este decât un vulgar asasinat, căci calea luptei celei mai crâncene este larg deschisă pe terenul legal. Revoluția nu mai trebuie să aibă alt țel decât înlăturarea aceluia care periclitează existența națiunii și sub niciun cuvânt suprimarea lui. Altfel, victima ar deveni un martir. Combătând teoria regicidului și scoaterea în afara legii a regelui străin, mai ales că în România nu mai există pedeapsa cu moartea, susține că regele, care a nesocotit toate angajamentele cu rea-credință și a folosit bogățiile țării pentru sine și scumpa sa țară, Germania, nu trebuie suprimat, ci alungat cu un imens huideo. Protestează împotriva acestei teorii, care ar putea transforma pe un cetățean român într-un odios asasin, ca și împotriva pronunțamentelor de felul celor urzite de conservatori în 1887. Străinul poate fi alungat prin revoluție, când poporului nu-i rămâne decât această cale legală.

An VI, nr. 1512, mai 3, p. 1 – Dioghenide, Ed., *În chestia expulzărilor*: Deputatul Dobrescu-Prahova a interpellat Guvernul conservator pentru expulzarea ziariștilor Hussar și Schulder de la "Adevărul" și Honigman de la "Evenimentul", considerând-o ca pe o răzbunare politică împotriva acestor ziare, fiindcă, dacă aceste ziare urmăresc scopuri periculoase pentru stat, ar fi trebuit să fie dați în judecată românii care le conduc. Expulzații sunt născuți în țară și nu li se putea aplica Legea expulzărilor din 1881, fiind străini pământeni. Legea expulzărilor constituie o barbarie într-un stat democratic și, de aceea, nu mai există decât în statele autocratice, fiind criticată chiar de conservatori, în opoziție, când au anunțat că o vor desființa. Răspunsul dat de ministrul Take Ionescu, în sensul că Guvernul nu este dator să justifice expulzările, dovedește caracterul despotice al regimului politic. Expulzații sunt evrei, însă prin Legea expulzărilor nu se rezolvă chestia evreiască, ci se comit abuzuri care acoperă de ridicol și rușine Guvernul conservator.

An VI, nr. 1513, mai 4, p. 1 – Beldimanu, Al., *2 Maiu 1864*: Această dată istorică reprezintă îngenuncherea clasei stăpânitoare și emanciparea clasei muncitoare. Acum 29 de ani, ultimul domnitor român cu sentimente sincer democratice a sfârșit oligarhia,

înlocuind legea impusă țării de puterile semnate ale Tratatului de la Paris printr-o Constituție aprobată de popor și o serie de legi organizatorice, comunală, județeană, a învățământului etc. prin care a transformat un milion de robi într-un milion de proprietari, cetățeni liberi și cu drept de vot universal. Dacă reacțiunea, prin Constituția din 1866, nu modifica Legea electorală, educația politică a maselor populare ar fi fost făcută. Această crimă politică a fost consfințită și de liberali. Această dată reprezintă însă primul pas către independență și, dacă pe tronul țării n-am avea un odios străin cu ochi mereu ațintiți către Viena și Berlin, am putea spune că suntem un stat liber.

An VI, nr. 1513, mai 4, p. 3 – [*Convenție între Societatea de navigație cu vapoare pe Dunăre și Societatea austriacă Lloyd*] (*Ultime informațiuni*): Societatea de navigație cu vapoare pe Dunăre, împreună cu societatea austriacă Lloyd au înființat un serviciu comun de navigație la și de la Odessa. S-a deschis și circulația pentru Batum cu vaporul "Media". (Informații de la Direcția generală din Viena, agențiile din București și Galați și reprezentanța societății Lloyd din Odessa.)

An VI, nr. 1515, mai 6, p. 1 – Roman, I., *Legea Instrucțiunii. Discursul dlui Poni*: P. Poni, reprezentantul în Senat al Colegiului universitar din Iași, a criticat proiectul de lege pentru organizarea învățământului primar și normal prezentat de ministrul Take Ionescu. După ce a anunțat necesitatea acestei reforme, determinată de faptul că, în prezent, din 105 mii de copii de la orașe, numai 73 mii pot urma cursurile școlii primare și, ceea ce e mai grav, din 550 mii de copii de la sate, numai 180 mii pot primi învățătură, a cerut să se înființeze școli suficiente și să se completeze numărul institutorilor și învățătorilor, ținându-se seama că un învățător nu poate instrui decât cel mult 60 de elevi. Critică faptul că, în mare măsură, aceste sarcini s-au dat pe seama comunelor, deși școala este o instituție de stat, dovedind în plus că, majoritatea comunelor rurale fiind sărace, nu vor putea satisface aceste noi obligații. A dovedit, cu date statistice din mai multe județe, că majoritatea comunelor rurale, chiar dacă n-ar avea cheltuieli cu administrația, drumurile, biserica și jandarmeria, noile sarcini depășesc bugetele lor și, deci, că legea, pe lângă faptul că nu este justă, rămâne inaplicabilă pentru 70% din comunele rurale.

An VI, nr. 1515, mai 6, p. 1 – Dioghenide, Ed., *Ciocnirea conservatoare de la Cameră [Legea tocmelilor agricole]*: Proiectul de lege pentru modificarea Legii din 1882 asupra tocmelilor agricole, prezentat de P. Carp, votat de Senat, a întâmpinat opunerea unor deputați majoritari din cauza caracterului său reacționar și a faptului că nu se deosebește de vechea lege în ceea ce privește faptul că țăranii sunt lăsați tot la discreția proprietarilor și arendașilor. Deputatul Gr. Păucescu a prezentat un contraproiect, criticabil, superior proiectului lui P. Carp, care se întemeiază pe meteiaj sau tovărășie de produse, un sistem de asociere dintre proprietate și muncă, prin care s-ar scoate țăranimea de sub exploatarea proprietarilor și arendașilor și s-ar armoniza și interesele celor două clase printr-o sporire a producției și o mai justă repartiție a ei. Proiectul lui Gr. Păucescu a fost semnat de peste 30 de deputați din majoritate, determinând curente deosebite din a căror ciocnire proiectul lui P. Carp ar fi putut fi respins dacă nu s-ar fi bucurat de sprijinul Guvernului și, implicit, al regelui de care P. Carp face totdeauna caz.

An VI, nr. 1517, mai 9, p. 1-2 – C.N., *Anglia [Politica externă]*: Camera Comunelor a votat legea cu caracter social-economic prin care s-a reglementat ziua de 8 ore de muncă, stârnind critica multor oameni politici și economiști din Europa. Gladstone, care se declarase adversar al acestei reforme chiar cu riscul de a-și înstrăina simpatia muncitorimii miniere, a renunțat să mai apere interesele clasei sale, dovedindu-se a fi aproape singurul om politic din bătrâna Europă. Există la noi, ca și în alte părți, mulți democrați care, deși recunosc lupta de clasă, fără să tragă de aici concluziile logice, susțin că marea chestiune socială se va rezolva numai prin bunăvoința claselor conducătoare și a partidelor de guvernământ. În Anglia s-au făcut o serie de reforme sociale cu care se mândresc fie liberalii, fie conservatorii, dar acum majoritatea lui Gladstone în Parlamentul englez este formată din irlandezi și reprezentanți ai muncitorimii, care au impus această reformă.

An VI, nr. 1518, mai 10, p. 1 – Beldimanu, Al., *10 Maiu, zi de doliu*: Zi de doliu, până când vom goni de pe pământul românesc dinastia străină care s-a năpustit asupra țării ca niște lupi flămânzi. Strâmtoratul locotenent din 1866 a devenit de o sută de ori milionar, și-a înzestrat nepotul și pe soția acestuia, lista civilă și 12 mori și frumoase moșii dăruite de poporul român; însă după 27 de ani n-a dovedit niciun avânt patriotic, rămânând tot prusac. Nu apără interesele politice și economice ale țării, fiindcă a venit în România ca agent al Germaniei în Peninsula Balcanică. În acest scop, a corupt pe bărbații politici, a insultat armata, a batjocorit clerul și biserica noastră și a îngenuncheat corpul didactic. Viața publică și-o petrece în corupție, ca și viața privată, regina fiind plecată din țară și fără gând de întoarcere.

An VI, nr. 1518, mai 10, p. 1-2 – Roman, I., *Amurgul*: Fazele prin care a trecut dezvoltarea vieții sociale a omenirii sunt cu atât mai lungi cu cât sunt mai îndepărtate. Robia a durat mii de ani, Evul Mediu, cu întreaga lui alcătuire, câteva sute de ani, iar faza capitalisto-burgheză va dura și mai puțin. Mișcarea democratică devine tot mai puternică. În Belgia se duce lupta pentru votul universal; în Anglia, Gladstone a făcut legea prin care s-a reglementat la 8 ore ziua de muncă; pretutindeni, masele largi, prin lupta de clasă, revendică dreptul de a participa la viața publică și libertăți depline. Una dintre revendicările democrației este desființarea monarhiei de drept divin, instituție periculoasă și ridicolă. Citează cazurile regilor din Grecia și Serbia, care au uzurpat puterea și au încălcat libertățile popoarelor prin lovituri de stat, ca și al împăratului Germaniei care caută să întărească militarismul german spre a domina Europa. Până la urmă însă, popoarele vor ieși învingătoare, recâștigându-și drepturile și libertățile. La noi, regele Carol n-a voit să rămână o simplă ficțiune constituțională, care să iscălească hârtii pe răspunderea miniștrilor săi, ci și-a considerat tronul ca pe o meserie rentabilă prin exploatarea poporului în sânul căruia nu se bucură de nicio simpatie. Mizeria în care trăiește poporul, putreziciunea tronului și corupția elitei sociale înseamnă amurgul lumii vechi și zorile unei noi lumi.

An VI, nr. 1518, mai 10, p. 2 – Dioghenide, Ed., *Lupta din urmă*: Critică caracterul vicios al luptelor politice din țară și violențele de limbaj ale atacurilor împotriva guvernelor și rolului constituțional al regelui. Politicienii, cât timp sunt la cârma statului, îl apără, considerându-l mai presus de partide și susținând că persoana regelui nu poate fi adusă în discuție, pentru ca, apoi, trecând în opoziție, rolurile să se

schimbe. Fenomenele politice se repetă cu regularitate, ca și crizele economice, crescând neconținut până la falimentul sau crahul final. În acest timp însă, țara stă pe loc, situația ei economică slăbește, legile și Constituția nu se respectă, țăranimea se zbate în exploatarea robiei, iar regele își sporește averea. A sosit momentul ca lupta politică să se schimbe și să urmărească schimbarea formei de guvernământ prin răsturnarea regalității, cu despotismul ei vinovat de această situație grea a țării, și instaurarea republicii populare și democratice.

An VI, nr. 1522, mai 15, p. 1 – Dioghenide, Ed., *Iarăși legea maximului*: După ce P. Poni a analizat în Senat, printr-un discurs magistral, proiectul de lege pentru reforma învățământului primar și normal, G. Panu a analizat Legea maximului, modificată și votată de Cameră, cu competența lui de economist, ridicându-se, ca și primul, peste nivelul pățimaș al luptelor politice. G. Panu critică întâi sistemul nostru de impozite, fiindcă impozitele comunale sunt în strânsă legătură cu impozitele statului, care au o bază arbitrară și nedreaptă, cum sunt patentele, licențele, fonciera și darea pentru căile de comunicație. Fonciera nu cuprinde o progresivitate, fiind, în plus, exceptate mari suprafețe de la acest impozit, pădurile și minele neexploatate etc. Impozitul pe căile de comunicație are un caracter de capitație, care ar trebui desființat odată cu sistemul de impunere. Guvernul conservator nu a reformat sistemul de impunere, ci numai l-a generalizat, adăugând noi impozite. Prin Legea maximului s-a întărit mai mult acest odios sistem de impozite al accizelor comunale, fiind supuse la taxe încă 168 de articole, pe lângă cele 84 de articole vechi, din cauza cărora comerțul și industria națională vor suferi. Din această pricină, în Statele Unite, Germania, Belgia și Franța, aceste taxe au fost desființate. Propune ca veniturile comunale necesare aplicării legilor învățământului și jandarmeriei rurale să se realizeze prin aplicarea unor taxe directe pe care statul să le cedeze comunelor. În acest scop, propune ca, mai întâi, să se modifice sistemul de așezare a impozitului funciar, a patentelor și licențelor etc.

An VI, nr. 1523, mai 16, p. 3 – Iona, *Greva hamalilor din Giurgiu (Ultime informațiuni)*: Hamalii din portul Giurgiu s-au pus în grevă din cauză că sunt obligați să muncească de la răsăritul până la apusul soarelui și să care saci care cântăresc aproape 100 kg. Ei pretind să lucreze de la orele 6 dimineața la 7 seara, cu o pauză de două ore la prânz, și sacii să fie încărcăți numai cu trei banițe de grâu, spre a putea fi mai ușor cărați. Cererilor li s-au opus comercianții de cereale, ca și bivolarii care transportă sacii în port, care au obținut sprijinul prefecturii județului, obținând aprobarea ca hamalii să fie înlocuiți cu 150 de soldați sub comanda unui căpitan. Se critică faptul că soldații sunt obligați a căra saci de 100 kg, ca și înjosirea armatei, măsuri aprobate de Guvern pe considerații de ordin electoral.

An VI, nr. 1524, mai 17, p. 1 – Roman, I., *Unirea democrațiilor*: Se recomandă unirea tuturor democrațiilor în lupta contra Guvernului conservator care, prin reforme cu caracter reacționar, a dat înapoi instituțiile statului și a comis mari greșeli, printre care și împușcarea țăranilor în 1888. Programele social-democrațiilor, democrațiilor radicali și democrațiilor republicani au foarte multe puncte comune, chiar dacă numai cei din urmă lovesc în chip mai stăruitor pe rege sau dacă, în chestia națională, socialiștii au un alt punct de vedere, acestea fiind mai mult diferențe care privesc tactica, și nu programul. Toți democrații sunt pentru sufragiul universal, pentru

împroprietărirea țăranilor, pentru înființarea de industrii prin asociații de muncitori, sprijinite de stat și toți vor desființarea impozitelor directe și aplicarea impozitului progresiv, ca și înlăturarea regelui și schimbarea formei de guvernământ sau cel puțin limitarea prerogativelor regale. Prin acordarea dreptului de vot, toți cetățenii își vor putea apăra interesele de clasă, muncitorii agricoli vor scăpa de robia materială și muncitorii industriali de exploatare etc. Vor trebui lămurite, mai întâi, masele și îndemnate la luptă, iar prin unirea democraților să se facă un al treilea partid de guvernământ, împotriva celor două partide istorice care n-au interes a se înfăptui aceste reforme.

An VI, nr. 1524, mai 17, p. 1-2 – Un inginer, *Potlogăriile companiei Popescu-Duca [De la C.F.R. angajări de străini]*: Denunță și critică angajarea cu contract la CFR a unor ingineri străini și favorizarea lor în dauna inginerilor români, citând în acest sens mai multe cazuri concrete din București și Galați. Acești ingineri străini, nemți sau evrei, deși nu fac parte din personalul definitiv, primesc și indemnizații de chirie, variind între 712 și 1250 lei anual, contrariu dispozițiilor Legii de exploatare a CFR din 1883. Cere Ministerului de Lucrări Publice să ia măsuri de împiedicare a favoritismului care domnește, în general, la CFR și, în special, să se rezilieze contractele acestor străini în favoarea inginerilor români.

An VI, nr. 1527, mai 21, p. 1 – Roman, I., *Noul Primat [Cu privire la legea clerului]*: Fostul mitropolit-primat Iosif Gheorghian a demisionat în momentul când Take Ionescu, prin Legea clerului, a făcut din preoți agenți electorali, desființând tradiționala organizație a bisericii. Noul mitropolit-primat Genadie s-a dovedit foarte servil față de Guvern cu ocazia dezbaterii acestei legi în Senat, asigurându-și astfel alegerea. Ca fost episcop de Argeș, a știut să facă avere, fiind acuzat de unele ziare de fapte incorecte pentru care ar trebui trimis în judecată. Este acoperit de Take Ionescu, ministrul Cultelor, un caracter maleabil, ca să pară întemeiată învinuirea scrisă pe un buletin de vot de a fi primit 50 mii lei de la Ghenadie care, la rândul său, a dat asigurări Guvernului să-i fie unealtă credincioasă.

An VI, nr. 1528, mai 22, p. 1 – *O convorbire cu Frederic Engels (Reportaj publicat în ziarul parizian "Figaro" din 13 mai 1893)*: Se publică acest reportaj fiindcă Engels, considerat șeful teoretic al social-democrației germane, se referă și la români în acest interviu. Reporterul s-a adresat lui Engels în momentul când împăratul Germaniei intrase în conflict cu Parlamentul, dizolvându-l, din cauza proiectului militar, cerându-i părerea cu privire la noile alegeri și la atitudinea Partidului Social-Democrat. Engels, care se trata în Anglia și era ținut la curent de Bebel și Liebknecht cu evoluția evenimentelor politice, și-a exprimat convingerea că nici viitorul Parlament nu va acorda creditele militare din cauza opoziției social-democraților și a poporului german. În acest caz, împăratul va trebui să recurgă fie la o lovitură de stat, fie la o diversiune externă, ca Bismarck în 1864, într-o situație similară, când a provocat războiul cu Austria. Pentru a realiza o lovitură de stat însă, împăratul ar trebui să aibă de partea sa poporul și guvernele confederate, dar nu le va avea niciodată și nu va putea recurge nici la o diversiune ca în 1864. Face o analiză a raporturilor dintre Franța și Rusia și asupra situației economice și militare a Rusiei, amintind că, fără ajutorul românilor, pierdeau războiul cu Turcia. În caz de război, Europa va fi la discreția Angliei, oricare ar fi beligeranții și, de aceea, Engels nu

credea posibil un război. Cu privire la situația social-democrației germane, arată că se află în plină dezvoltare, că în viitoarele alegeri va obține poate două milioane de voturi și că nu este departe vremea când își va putea aplica teoriile cu privire la reorganizarea socială, prin trecerea mijloacelor de producție în mâinile Comunei, teorii cărora Guvernul monarhic și federativ actual li se opune.

An VI, nr. 1529, mai 23, p. 1 – Beldimanu, Al., *Vandalismul de joi. Maiorul Cocea*: La ziarul "Adevărul", care duce o campanie împotriva bătăii în armată, publicând în ziua de 16 mai o notă privitoare la faptul că prințul Ferdinand a lovit un soldat, s-a prezentat un grup de șase ofițeri sub conducerea maiorului Cocea care, după o discuție cu directorul ziarului, l-au lovit pe acesta și pe redactorul I. Roman. Înfierând acest act banditesc, arată că pe drapelul armatei conservatoare au fost scrise și alte titluri de glorie, printre care măcelul bivolarilor, măcelul țăranilor etc., însă pe drapelul țării vor sta scrise pentru vecie Grivița, Plevna, Smârdan. Bătăușii prințului Ferdinand, care i-au pretins a nu se mai ocupa de persoana acestuia, îl vor găsi de acum înaintea înarmat, fiindcă s-a deschis o nouă eră conservatoare, era asasinatelor.

An VI, nr. 1529, mai 23, p. 2 – [Cu privire la atacul banditesc al unui grup de ofițeri împotriva redacției ziarului "Adevărul"] (*Informațiuni*): Ziarul "Munca", sub titlul *O nouă ispravă militară*, înfierează atacul comis de un grup de ofițeri din Batalionul de Vânători împotriva redactorilor ziarului "Adevărul", pentru că s-a publicat în ziar o notă cu privire la lovirea unui soldat de către prințul Ferdinand. Față de această ispravă a militarismului român de a ataca niște oameni dezarmați și de încercarea lui de a zdrobi libertatea presei și față de libertățile publice amenințate de ofițerimea barbară și incultă, ziaristii de la "Munca", în calitatea lor și ca membri ai Partidului Muncitoresc, protestează energic și înfierează această nouă ispravă militărească.

An VI, nr. 1530, mai 24, p. 1 – Roman, I., *Curente noue*: Nu demult, boierii alcătuiau singura înjghebare politică cu caracter de partid politic, sechestrând pentru ei toate drepturile cetățenești. Începuturile de organizare socială burgheză au chemat la viața politică o nouă clasă sub conducerea Partidului Liberal, datorită lui Negri, Brătienilor, lui Kogălniceanu, Rosetti, Bălcescu, Anastasie Panu etc. Boierii, chiar când erau împărțiți în tabere deosebite, aveau același ideal și același interes de a stăpâni și exploata clasa muncitoare. Cele două partide se perindă acum la putere după voința regelui, însă există și alte clase sociale care nu se împacă cu acest sistem și luptă pentru a participa la viața publică, clasele muncitoare lipsite de drepturi sau prostimea care, sub conducerea unor bărbați politici și scriitori, ca Nădejde, Mille, Radovici, Morțun, Bacalbașa, Bădărău, sunt aduse la conștiința cetățenească prin noile curente politice, sociale și chiar literare. Astfel, până acum câțiva ani Junimea era singurul for al literaturii, iar "Convorbirile literare", un fel de "Monitor Oficial" de consacrare. Dobrogeanu-Gherea, prin polemica dusă cu Junimea și prin lucrarea lui, *Literatură și Știință*, a pus bazele unei critici literare realiste, determinând un curent literar sănătos la care au aderat mari scriitori, ca Vlahuță, Delavrancea, Nădejde, Iorga etc. Prin aceste noi curente politice, sociale și literare, s-a lărgit cercul strâmt de credințe superstițioase și s-a modernizat, deschizându-se calea către viitor.

- An VI, nr. 1531, mai 25, p. 2 – *Întrunirea socialiștilor (Informațiuni)*: La Clubul muncitorilor din Piața Amzei a avut loc o întrunire de protest a socialiștilor, împotriva atacului comis de ofițerii Batalionului de Vânători asupra redacției “Adevărului”. Au participat 400 de persoane, luând cuvântul, printre alții, C. Mille, care a declarat că acest caz nu este izolat și că trebuie dusă lupta pentru oprirea militarismului prusian introdus la noi. După ce amintește alte asemenea agresiuni, consideră că prin acestea se atinge libertatea presei și se zdruncină libertățile constituționale. Socialiștii și muncitorii, în lupta pentru libertate și drepturi, au nevoie de presă, care trebuie apărată. Cere ca delictele de drept comun comise de militari să fie judecate de instanțele civile, până când se va înființa națiunea armată, prin renunțarea la instituția militaristă a armatei.
- An VI, nr. 1532, mai 26, p. 1 – Beldimanu, Al., *El este capul armatei*: Articolul 93 din Constituție prevede că regele este capul armatei, ceea ce nu constituie numai un titlu onorific, urmărindu-se prin aceasta scoaterea armatei în afara fluctuațiilor politice. Deși nu e normal să fie considerat solidar și responsabil de asasinat și mișeliile comise de unii membri ai armatei, totuși, când acestea au ajuns de domeniul public și vina rămân nepedepsiți, se presupune că regele a luat cunoștință de ele și le tolerează. Au rămas nepedepsiți locotenentul și sergentul major care au asasinat trei țărani, fiind chiar decorați și n-ar fi de mirare ca și maiorul Cocea să fie înaintat în urma atacului comis asupra redactorilor de la “Adevărul”. Dacă învinuirea adusă de ziar prințului Ferdinand că a lovit un soldat era neîntemeiată, Guvernul putea dispune darea în judecată a autorilor. Procedându-se astfel, oricine poate înțelege cum își exercită regele prerogativele de cap al armatei.
- An VI, nr. 1533, mai 27, p. 1-2 – Roman, I., *Anarhie... oficială!*: Ziarul “Timpul” și, în general, presa guvernamentală aprobă atacul și devastarea de la ziarul “Adevărul”, susținând că Legea presei prevăzând judecarea delictelor de presă de către Curtea cu juri achită, de regulă, pe învinuiți, prin urmare cei calomniați nu pot avea altă cale de satisfacție. Prin aceasta, Guvernul aprobând vandalismul maiorului Cocea și al tovarășilor lui și, implicit, nerespectarea legilor, aplică un sistem care nu este nici radical, nici socialist, ci anarhist, anticonstituțional și antilegal. De aici până la dinamită nu mai este decât un pas, fiindcă s-ar putea opune și contribuabilii la plata impozitelor nedrepte care îi apasă. Dacă Legea presei nu e bună, trebuie modificată, fiindcă oricum legile trebuie respectate, mai ales că, în acest caz, fiind vorba de prințul moștenitor, delictul de presă s-ar fi judecat de instanțele ordinare. Regimul conservator își apără actele prin teorii anarhiste.
- An VI, nr. 1535, mai 29, p. 3 – *[Chestiunea română pusă la Conferința interparlamentară de pace] (Ultime informațiuni)*: La Conferința interparlamentară de pace, care se va ține în Cristiana – Norvegia, vor lua parte mai mulți deputați și senatori români. La conferință se va pune în discuție și chestiunea română, pusă și anul trecut de studenți la Congresul de pace din Berna. Din această cauză, ungurii vor trimite la conferință un număr de peste 30 de deputați. Chestiunea română se va discuta și la Congresul viitor din Frankfurt, Wiesbaden sau Chicago.
- An VI, nr. 1545, iunie 8, p. 1 – C.N., *Bulgaria [Politica externă]*: Presa, care a discutat la un moment dat problema unei confederații balcanice, se ocupă prea puțin și nu

informează opinia publică despre dezvoltarea culturală, politică și social-economică a statelor balcanice, pentru a se ști cu care dintre aceste state mici va trebui să ne asociem împotriva unei cotorpiri. Dintre vecini, bulgarii merită cea mai mare atenție fiindcă, cu toate împrejurările politice internaționale defavorabile, au realizat însemnate progrese în învățământ, industrie, căi de comunicație și comerț, după cum rezultă din expoziția din Filipopoli și din creditul extern de care se bucură. Ei sunt mai înaintați decât noi, datorită votului universal care ajută la dezvoltarea sănătoasă a vieții politice și publice. Atitudinea partidelor politice de la noi față de votul universal este o rușine, dacă țineam seama că suntem un stat mai vechi.

An VI, nr. 1550, iunie 13, p. 1; nr. 1551, iunie 15, p. 1-2; nr. 1552, iunie 16, p. 1-2; nr. 1553, iunie 17, p. 2; nr. 1554, iunie 18, p. 2; nr. 1555, iunie 19, p. 2; nr. 1556, iunie 20, p. 1-2; nr. 1558, iunie 22, p. 2; nr. 1559, iunie 23, p. 1-2; nr. 1560, iunie 24, p. 1; nr. 1561, iunie 25, p. 1-2; nr. 1562, iunie 26, p. 1 – Roman, I., *Agitațiile din Ungaria [Împotriva maghiarizării]*: Ungurii sunt hotărâți să ducă până la capăt politica lor de maghiarizare a românilor și a celorlalte naționalități, pe care o consideră vitală pentru națiunea maghiară, după cum a declarat fruntașul politic Géza Kostensky, pe care ministrul de Interne l-a aprobat și felicitat. Deși românii și celelalte naționalități nu urmăresc dezmembrarea statului maghiar, ci numai “aplicarea legii pentru egală îndreptățire a tuturor naționalităților de sub coroana Sfântului Ștefan” și să se pună capăt politicii de deznaționalizare, totuși li se înscenează, fără rușine, diferite procese politice. Românilor li s-au deschis două procese: primul, memorandumilor, conducători ai Comitetului național, și al doilea, studenților care au redactat *Replica*, scriere documentară prin care, pe bază de documente, combat afirmațiile oficiale cu privire la români și înfățișează starea acestora, lucrare care a produs un puternic efect în străinătate. Prin aceste procese se urmărește suprimarea acestei mișcări naționale și, de aceea, consideră că România trebuie să sprijine lupta celor trei milioane de români din Transilvania, amenințați să-și piardă limba și individualitatea națională. Printr-o serie de articole va căuta să prezinte agitațiile din Ungaria și cauzele lor, în modul cel mai obiectiv. În *Replica* junimii academice române se arată că, încă de la 1848, românii nu pretind decât drepturile lor istorice, de a se administra singuri, de a-și alege deputații lor, de a-și avea instituțiile lor de învățământ și de a folosi limba lor în administrație, școli și biserică. Austro-Ungaria cuprinde nouă națiuni diferite – germani, maghiari, români, italieni, ceho-slovaci, poloni, croato-sârbi, ruși și sloveni – care nu pot fi guvernate decât fie printr-un sistem centralizator, adică printr-un absolutism violent, fie sub forma unei federații, după modelul Elveției sau al Germaniei. Ungurii s-au opus și în 1848 cererii românilor și se opun și acum unei federalizări a monarhiei, iar după înființarea dualismului, aplică un regim despotice naționalităților nemaghiare din Ungaria. Austria însă a acordat polonezilor din Galiția o largă autonomie națională, fără să intervină ca Ungaria să procedeze la fel. Românii și naționalitățile din Ungaria sunt în legitimă apărare față de prigonirile ungarilor, care la 1848 ei înșiși au luptat împotriva Austriei pentru câștigarea aceluiași drepturi. Austria ar trebui să-i sprijine în special pe români care, la 1848, luptând împotriva ungarilor, au împiedicat dezmembrarea Imperiului Habsburgic. Refuzul împăratului de a primi delegația românilor și *Memorandumul* și procesul care a urmat, înseamnă că acesta

și-a dat acordul în mod tacit și s-ar putea trage concluzia că românii au procedat greșit în 1848 când s-au manifestat cu devotament față de Austria. Conducătorii românilor din Ardeal caută să stăpânească indignarea poporului și se manifestă legal și cu prudență. Totuși, acolo, țărani, fiind mai culți și mai conștienți decât la noi, au participat la toate revoluțiile și numai la un semn ar fi gata să-și sacrifice viața pentru drepturile seculare ale românilor, justificate prin trecutul lor istoric și prin numărul lor, astfel încât se pune întrebarea dacă această atitudine strict legală este bună. Această gravă întrebare trebuie să și-o pună și conducătorii românilor din Ardeal, acum când unii fruntași ai mișcării naționale zac în închisori și când alți fruntași împreună cu exponenții studențimii vor avea aceeași soartă. A lupta e o datorie, a muri în luptă, o onoare, și a te sinucide, o lașitate. Înțelegem ca românii să renunțe la lupta lor națională în cazul unei înfrățiri generale a popoarelor, care poate fi un ideal politic îndepărtat, dar nu și la lupta pentru a rămâne români și a nu fi siliți să devină maghiari. Poporul maghiar, cu șovinismul lui, formează în mijlocul Europei civilizate o insulă de sălbăticie. Răbdarea are o limită și revoluția va rămâne calea legală de luptă pentru români. Care ar fi, deci, consecințele unei revoluții pentru românii din Ardeal? Întrebare la care autorul răspunde că unghurii ar prefera-o, pentru a lichida pe conducătorii români ai mișcării naționale și, de aici, teama și prudența acestora. Susține, totuși, că Transilvania fiind mare și având regiuni muntoase, odată focul aprins, le-ar fi greu maghiarilor să pună mâna pe toți conducătorii mișcării, la care se adaugă și faptul că s-ar răscula și celelalte naționalități oprimate, astfel încât, chiar cu ajutorul armatelor austriece, succesul ar fi de partea răsculaților. Presa din statele europene tratează problema acestor agitații din Ungaria, combătând cu energie comportarea brutală a unghurilor față de aceste naționalități nemaghiare, iar sentimentele umanitare vor determina popoarele civilizate să ia partea răsculaților. Este însă necesară o unitate de luptă a naționalităților asuprite din Ungaria. România liberă, oricât ar spune unghurii că nu se poate amesteca în treburile lor interne, va trebui să se intereseze de soarta românilor de peste munți, de drepturile lor ca autohtoni și să lupte pentru dezrobirea lor, fiind vorba de o chestiune vitală pentru însăși naționalitatea noastră. Dacă România ar încerca să deznaționalizeze cele câteva zeci de mii de ceangăi din Moldova, s-ar considera la fel de legitimă intervenția Ungariei în favoarea lor. Până acum, acest sprijin s-a manifestat printr-o campanie de presă care a lămurit și opinia publică asupra chestiunii naționale a românilor din Ardeal, printr-o puternică manifestare a studențimii în capitală și mai multe orașe din țară, ca și prin dezbaterile acestei chestiuni la congresele internaționale de pace. Liga pentru unitatea culturală a tuturor românilor și-a sporit activitatea și propaganda, înființând filiale în toată țara. S-au făcut serbări populare și s-au strâns fonduri destinate procurării de mijloace pentru românii din Ardeal spre a se putea cultiva în limba națională etc. Cel mai mare sprijin s-ar putea da pe calea politicii externe a guvernelor noastre, care din nenorocire este detestabilă și lipsită de demnitatea națională manifestată la 1848 de marii noștri patrioți. Aliații noștri nu numai că nu ne ajută din acest punct de vedere, dar ne storc și economicește, datorită faptului că regele impune țării această politică externă și economică. P. Carp a afirmat în Parlament că ne fortificăm împotriva rușilor, ceea ce constituie o imprudență pentru un om politic, determinată însă de slugărnicia lui față de rege. Idealul nostru nu poate fi altul decât înfăptuirea unității naționale prin gruparea românilor într-un

singur stat, ideal urmărit de toți marii noștri voievozi. Alianțele noastre trebuie să aibă în vedere acest ideal, fiind mai bună poate o alianță cu Franța și Rusia decât cu Germania și Austria. Neutralitatea noastră într-un viitor război va trebui respectată de marii beligeranți, iar în caz de atac ne vom apăra, în care scop să facem pregătirile necesare și să nu provocăm pe nimeni nici prin declarații și nici prin alianțe. Politica externă de apropiere față de Tripla Alianță ne dă o garanție împotriva amenințării Rusiei, dar prezintă și cunoscutele dezavantaje, astfel încât numai o politică de neutralitate ne-ar asigura și independența economică față de Tripla Alianță, fiindcă în plus n-am mai fi obligați să întreținem o armată de 200 mii de oameni și să construim fortificații costisitoare. S-ar putea pretinde totuși aliaților noștri mai puțină rapacitate în convențiile comerciale pe care suntem obligați de rege să le încheiem și înfrânarea maghiarilor, care ar trebui să fie obligați să garanteze drepturile și poziția legală a fraților noștri din Ardeal. Contestă regelui dreptul de a impune țării această politică externă dăunătoare intereselor naționale, fiindcă în chestiunea națională ar însemna foarte mult dacă s-ar declara oficial ostilitatea noastră față de unguri și de aspirările lor. Ar trebui rupte legăturile noastre cu Tripla Alianță, fără a ne lua alte angajamente politice și să nu încheiem Convenția comercială cu Austria, întrerupând și tratativele duse de Guvern în acest scop. Aceasta se poate determina prin întruniri populare pentru ca regele și Guvernul să înțeleagă că, în chestiunea românilor subjugăți, toți românii sunt uniți și hotărâți la orice acțiune, luând acest exemplu chiar de la unguri. Franz Iosef, proclamat împărat al Austriei în 1848, când Kossuth i-a ridicat pe unguri să-și cucerească libertatea, și-ar fi pierdut tronul și imperiul s-ar fi dezmembrat fără intervenția Rusiei și dacă românii n-ar fi luptat împotriva ungarilor. De atunci, ungurii șovini s-au dovedit un popor viguros, impunându-și politica lor Vienei și, de aceea, lupta românilor împotriva lor trebuie să ia un caracter mai hotărât și decisiv, în unire cu celelalte naționalități asuprite. În Transilvania se duce o luptă de rasă și nu de clasă, fiindcă toate clasele sociale românești și ungurești se dușmănesc reciproc. Clasele care dau cel mai mare procent sunt intelectualii și țăranii români, deși nici reprezentanții burgheziei nu lipsesc din mișcarea națională, întrucât ea reprezintă interesele întregului popor. După cum ungurii din pusta Ungariei sprijină acțiunea de maghiarizare dusă de Guvernul maghiar, va trebui ca și românii din țară să impună Guvernului și regelui o politică demnă în chestiunea națională pentru ca Viena și Berlinul, fără a mai aminti de Roma, să intervină pentru o justă rezolvare a ei.

An VI, nr. 1550, iunie 13, p. 3 – [*Aplicarea legii maximului*] (*Ultime informațiuni*): Cu începerea anului financiar 1894-1895, toate comunele vor pune în aplicare noua lege a maximului taxelor comunale. Comuna București o va pune în aplicare de acum, din trimestrul iulie. Lucrările pregătitoare sunt în curs de executare. Veniturile comunale arendate nu se vor mai rearenda, ci vor fi încasate de comune, în regie.

An VI, nr. 1550, iunie 13, p. 3 – [*Măsuri de combaterea filoxerei*] (*Ultime informațiuni*): Nicoleanu, șeful Serviciului viticol din Ministerul de Domenii, a participat la Congresul viticol din Montpellier, fiind ales vicepreședinte al congresului, de unde se va înapoia săptămâna viitoare. Acesta va pune în practică măsurile adoptate la congres pentru combaterea filoxerei.

An VI, nr. 1551, iunie 15, p. 2 – *Convenția comercială cu Austro-Ungaria (Informațiuni)*: Deși negocierile diplomatice cu Austria s-au terminat prin acordul de a se încheia Convenția comercială pe baza clauzei națiunii celei mai favorizate și s-a trecut la redactarea textului, ungurii caută să zădărnicească încheierea convenției în cazul când s-ar acorda avantaje însemnate exportului nostru de rămători și cereale. Papiniu, delegatul nostru, va veni în capitală pentru noi instrucțiuni. Pentru evitarea unui conflict între guvernele de la Viena și Budapesta, este posibil a se sacrifica exportul nostru.

An VI, nr. 1552, iunie 16, p. 1 – *“Kreuzzeitung” și Românii*: Ziarul publică un articol apărut în “Kreuzzeitung” cu privire la consecințele politice pe care le pot avea persecuțiile maghiare împotriva românilor din Ardeal pentru poziția României față de Tripla Alianță. Articolul se bazează pe știrile culese din București, comentând protestele din țară împotriva proceselor înscenate de unguri conducătorilor români ai mișcării naționale și studențimii române din Ardeal, desprinzând următoarele: Românii din monarhia habsburgică sunt batjocoriți de maghiarii șovini și calomniați de presa lor evreiască, iar credința lor față de împărat, ca și lupta pentru drepturile lor legitime sunt considerate ca acte de înaltă trădare. Delegația celor 300 de bărbați de încredere ai românilor din Transilvania și Ungaria s-a prezentat împăratului la Hofburgul din Viena cu un memoriu pe care acesta, de teama ungarilor, nu l-a primit personal, delegându-l pe șeful Cancelariei, Braun, să-l primească. Tocmai pentru acest memoriu sunt acum dați în judecată 25 de membri din Comitetul Național Român, după care s-a pornit și instrucția împotriva unui număr de 100 de studenți români. Emigranții sosiți în România și suferințele celor terorizați și închiși vor determina o schimbare în ținuta politică de până acum a Guvernului și poporului român față de Tripla Alianță și se impune, deci, intervenția Germaniei în favoarea românilor persecutați din Ardeal.

An VI, nr. 1552, iunie 16, p. 2 – *Studenții universitari și românii subjugăți (Informațiuni)*: Pe lângă telegramele de ieri adresate ziarelor europene, studenții au telegrafiat și doctorului Rațiu, președintele Comitetului Național, la Sibiu, și lui A. Popovici, președintele Comitetului de redacție a *Replicei* [lucrare prin care studențimea română din Ardeal combate tezele maghiare pe care se întemeiază prigonirea românilor]. Îi asigură că toată suflarea românească este alături de frații din Ardeal și că procesele lor sunt procesele libertății pe care le sprijină toată Europa cultă. Studenții mulțumesc și celor nouă avocați, care s-au oferit să apere Comitetul Național din Sibiu, dat în judecată pentru faptul că a înmânat împăratului *Memorandumul*.

An VI, nr. 1552, iunie 16, p. 2 – *Convenția comercială cu Austro-Ungaria (Informațiuni)*: Un viu schimb de note diplomatice s-a angajat între Berlin, Viena și București asupra convențiilor comerciale care se vor sfârși probabil cu o păgubitoare capitulare a României, căci Germania și-a luat angajamentul față de guvernul din Viena să sprijine încheierea unei convenții comerciale a Austriei cu România. Originea acestui angajament, care va compromite grav interesele noastre, stă în faptul că, în urma încheierii convenției comerciale dintre Germania și Austria, cabinetul din Berlin a făgăduit o compensație industriei austriece pentru pierderile suferite pe piața maghiară, cedându-i piețele din Serbia și România. Convenția cu Serbia este

pe punctul de a fi ratificată, iar cu România urmează să se încheie curând. Guvernul maghiar se opune importului de animale și cereale din România, care ar determina scăderea prețului cu 60 la sută a produselor maghiare.

An VI, nr. 1553, iunie 17, p. 2 – *Convenția comercială cu Austro-Ungaria (Informațiuni)*: Ungurii fac greutăți încheierii convenției comerciale cu Austria și caută să pună condiții asemănătoare perioadei războiului vama, cu privire la certificatele sanitare pentru vite și dirijarea vitelor importate numai către târgul din Steinbruck. În caz de epizootii, Guvernul maghiar își rezervă dreptul de a lua măsurile sanitare pe care le va crede de cuviință. În acest mod, deși taxele pentru importul de vite și rămători s-au redus cu 50%, acest import poate fi limitat sau împiedicat. Cu privire la tariful de transport al Ungariei, se arată că acesta este foarte ridicat și că pentru mărfurile indigene, care au de susținut concurența străină, se aplică un tarif scăzut, care este secret, astfel încât și din acest punct de vedere convenția comercială va fi păgubitoare.

An VI, nr. 1553, iunie 17, p. 1 – *Quidam, Învățămintele [Cu privire la necesitatea luptei pentru votul universal]*: Evenimentul politic cel mai important este succesul social-democraților în alegerile din Germania, care au înfrânt partidul guvernamental și Partidul Progresist, opunându-se proiectului militar al împăratului. Aceasta dovedește maturitatea și organizarea claselor muncitoare, care n-ar fi fost posibile fără votul universal acordat la 1866 și dovedește începutul năruirii vechii lumi. Votul universal a fost introdus în Franța prin Revoluția de la 1848, iar în Belgia datorită presiunii mulțimii, grevei generale și socialiștilor. La noi, clasa muncitoare s-a deșteptat și guvernul reacționar trebuie obligat printr-o agitație energică să acorde votul universal, unicul mijloc de a asigura independența corpului electoral. Liberalii l-au admis în principiu și prin reforme treptate. Va trebui cucerit fără nicio restricție.

An VI, nr. 1554, iunie 18, p. 1 – *Dioghenide, Ed., Principiul monarhic*: În ultimul timp, principiul monarhic a suferit grave zguduiri, din cauză că regele, după dispariția marilor bărbați politici liberali, încearcă să-și consolideze regimul său despot în politica internă și externă a țării. Maimuțărind limbajul regilor aristocrați, consideră că el a creat România modernă și că însuși Parlamentul țării îi este subordonat, când nu s-a sfiit a-l numi Camerele Melc, ceea ce a provocat chiar și revolta celor mai dinastici oameni politici. Un alt fapt este refuzul său de a primi delegațiile întrunirilor publice cetățenești, ca și faptul că tolerează atacurile banditești împotriva anumitor ziare, comise de ofițeri, limitând sau împiedicând, astfel, libertatea presei și drepturile constituționale. Prin acestea, instituția regalității sau a monarhiei constituționale care tinde a deveni despotică se distruge și trebuie să fie înlocuită cu o republică democratică.

An VI, nr. 1554, iunie 18, p. 1 – *Quidam, Pentru votul universal*: Ziarele străine publică știri asupra mișcării extraordinare provocate de socialiștii din Austro-Ungaria prin întruniri muncitorești, în vederea obținerii votului universal, ținute la Viena, Pesta, Praga, Arad etc. Este un semn caracteristic epocii noastre de care trebuie să se țină seama, pentru ca și la noi să se intensifice lupta muncitorilor pentru obținerea acestui drept fără care nu vor putea impune guvernelor reformele sociale și economice cu caracter democratic. Se referă la succesele socialiștilor din Germania

și Belgia, realizate datorită faptului că în aceste țări aceste drepturi politice au fost câștigate.

An VI, nr. 1555, iunie 19, p. 1 – Beldimanu, Al., *Românii subjugați și conservatorii*: Reproducând o frază din ziarul "L'Indépendance Roumaine", cu privire la politica de exterminare dusă de unguri împotriva românilor din Ardeal, o consideră demnă de a fi crezul tuturor românilor din țară, fără deosebiri politice, pentru salvarea neamului cu limba și religia sa: *Românii din România nu pot sta indiferenți față de desnaționalizarea unei a treia părți din întreaga rasă română*. Orice guvern va trebui să țină seama de mișcarea opiniei publice care se manifestă și ia proporții pe care nimeni nu le poate prevedea. Totuși, Guvernul discută cu Viena încheierea unei convenții comerciale, mai avantajoasă comerțului și industriei Austro-Ungariei decât nouă, fără să țină seama nici de interesele economice ale țării și nici de chestiunea națională. Repetă și cuvintele deputatului I. Grădișteanu în Cameră, din anul 1890: *Să se știe atât la Viena, cât și la Pesta că pe câtă vreme strigătele de durere ale fraților noștri de peste munți vor răsună în urechile noastre, prieteșug între România și Austro-Ungaria nu poate fi*. Guvernul conservator a apucat o cale greșită, fiindcă asemenea convenții comerciale nu se pot încheia decât între popoare prietene și cu apărarea intereselor fiecărei părți contractante.

An VI, nr. 1556, iunie 20, p. 1 – Beldimanu, Al., *Ungurii și guvernul conservator*: Ziarul "L'Indépendance Roumaine", după ce publicase un articol cu privire la politica greșită a guvernului față de chestiunea națională, pe care Beldimanu l-a comentat favorabil în nr. 1555 din 19 iunie al "Adevărului", a publicat numai după două zile articolul intitulat *Politică primejdioasă prin care susține politica guvernului în această problemă*. Faptul se datorește intervenției ministrului de Externe Lahovary care, deși în 1886-1887 scria în același ziar articole învinuind Guvernul de atunci că înfeudează România politicii puterilor centrale, se dovedește acum un slugoi al acestora, când a declarat că politica țării trebuie dusă alături de puterile centrale și deci de Austro-Ungaria, respingând orice iredentism care ar putea slăbi aceste legături politice. Declarația sa este pe placul șovinismului maghiar și se datorește politicii regelui de a sacrifica demnitatea și interesele României din supunere față de ordinele primite de la Berlin.

An VI, nr. 1558, iunie 22, p. 1 – Dioghenide, Ed., *Soarta monarhiilor europene*: Monarhiile din Europa au o situație precară, fiind instituții depășite de timp, costisitoare și cu tendințe de a instaura regimuri despotice, din care cauze puternicele curente democratice luptă fie să le îngrădească prerogativele, fie să le înlocuiască prin forma de guvernământ republicană. După ce analizează situația monarhiilor apusene și a celor din micile state balcanice, instituite după modelul și sub influența acestora, susține că și dinastia germană impusă României este nepopulară și va trebui să aibă aceeași soartă. America, datorită formei de guvernământ republicane și reformelor social-economice a depășit cu mult statele din Europa.

An VI, nr. 1561, iunie 25, p. 1 – Dioghenide, Ed., *Sufragiul universal*: Din cauza luptelor politice și a legii electorale care împarte pe cetățeni în colegii și a faptului că majoritatea lor, țărănimea Colegiului III, votează indirect, se scapă din vedere adevăratul țel al democrației: votul universal, prin care masele vor fi chemate să participe direct la viața publică. Până atunci păturile subțiri conducătoare, sub

pretextul lipsei de cultură și de experiență politică a acestor mase, nu le vor acorda acest drept și nici nu vor înfăptui reformele sociale și economice revendicate de clasele muncitoare. Se referă apoi la o broșură cuprinzând articolele publicate de Panu în ziarul "Lupta", prin care acesta respinge argumentele aduse contra votului universal de partidele reacționare și justifică social-științific necesitatea adoptării lui.

An VI, nr. 1562, iunie 26, p. 1 – Munteanu, Șt., *Sfârșitul se apropie [Critici împotriva Convenției comerciale cu Austria]*: Convenția comercială cu Austro-Ungaria se va încheia în mod sigur, deși este foarte nepopulară, aceasta însemnând sfârșitul Guvernului. De această convenție se vor folosi doar câțiva proprietari agricoli și crescători de vite, dar va dăuna industriei, comerțului și întregii populații consumatoare, din cauza scumpirii alimentelor provocate de exportul cerealelor și vitelor și articolelor industriale importate. Interesul democrației este ca industria națională să se dezvolte, pentru ca prin procesul de proletarizare a micilor meseriași clasa muncitoare să crească și să se organizeze într-un puternic partid democrat. Această convenție este nepopulară și din cauza persecuțiilor la care sunt supuși românii din Ardeal, trebuind a se respinge orice legătură cu asupritorii lor unguri. Dacă este greu să ridici poporul contra unui guvern reacționar abuziv și distrugător al libertăților lor constituționale, va fi foarte ușor a se provoca o puternică mișcare populară contra Guvernului care ia pâinea săracului pentru a mulțumi pe străin. Pregătirea este făcută cu agitația împotriva Legii maximului, pentru a se protesta și împotriva încheierii acestei convenții comerciale.

An VI, nr. 1562, iunie 26, p. 2 – *Convenția comercială cu Austria (Informațiuni)*: Cercurile diplomatice discută conflictul ivit între guvernele austriac și maghiar în legătură cu încheierea convenției comerciale cu România. Lupta se dă, de fapt, între industria austriacă și agricultura ungurească. Guvernul maghiar, sub presiunea marilor agricultori, refuză să acorde avantaje cerealelor și vitelor importate din România și prin aceasta zădărnicește posibilitatea unei înțelegeri comerciale cu Austria, în dauna industriei austriece.

An VI, nr. 1563, iunie 27, p. 1-2 – *Românii din Bucovina [Articol publicat în "Gazeta Bucovinei" din 17/29 iunie, din care cauză ziarul a fost confiscat]*: Luptele naționale ale românilor din Bucovina iau proporții, fiind îndreptate împotriva persecutării lor de către funcționarii de origine polonă, care îi împiedică pe români să folosească limba lor în fața instanțelor de judecată și a administrației. Aceleași lupte le-au purtat cu succes și împotriva acțiunii de deznaționalizare din vremea contelui Pace, iar dacă se va recurge, ca în Ardeal, la înscenări de procese politice, românii bucovineni vor dovedi lumii că există. Adunarea societății Concordia va discuta cazul procesului cu socialiștii, în care românii au fost persecutați de judecătorii de origine polonă și va cere despărțirea tribunalului de Tribunalul din Galiția. Va interveni pe lângă deputații din Dietă pentru a se asigura folosirea limbii române în instanțele de judecată și în administrație.

An VI, nr. 1563, iunie 27, p. 3 – *[Presa franceză și cauza românilor din Ardeal] (Ultime informațiuni)*: Publicistul Telie Seseur publică un nou și energic articol în ziarul "La République", asupra cauzei românilor subjugăți și asupriți de unguri și a atitudinii doctorului V. Lucaci, și face un apel pe lângă Gladstone despre atrocitățile din

Transilvania, care să aibă același rezultat fericit pe care l-a avut intervenția primului ministru englez în favoarea bulgarilor. Flourens, fostul ministru de Externe al Franței, expune într-un articol pe două coloane, publicat în ziarul "L'Eclair", aceleași persecuții și cere ca Franța să urmărească agitațiile provocate de unguri, pe care îi consideră cioclii Imperiului Habsburgic.

An VI, nr. 1565, iunie 29, p. 1-2 – C.D.G., "Reforme agrare": În ziarul "Munca", organul Partidului Social-Democrat, au apărut o serie de articole cu privire la reformele agricole, din care extrage câteva principii, considerându-le foarte întemeiate. Lupta de clasă, antagonismul intereselor economice și relele pasiuni dezvoltate de acest antagonism au dat naștere afirmațiilor sau negațiilor cele mai absurde cu privire la mizeria poporului muncitor și revendicările sale, învinuit de lene și alcoolism. Chiar când clasele dominante recunosc această stare de mizerie, nu iau măsuri de remediere decât atunci când edificiul social este în pericol, iar aceste reforme nu reprezintă decât simple paliative. În țările civilizate, clasele muncitoare sunt mai culte și au mai multe drepturi politice, astfel încât pot influența instituirea reformelor sociale și economice, pe când la noi țărănimea reprezintă o masă amorfă lipsită de drepturi și, de aceea, boierii pot discuta chestiunile sociale fără teamă. C.A. Rosetti a dezvăluit mizeria țăranimii și exploatarea ei îngrozitoare, iar din rapoartele ofițerilor din timpurile războaielor țărănești rezultă stări și fapte mai îngrozitoare. Legea tocmelilor agricole este înfățișată chiar de "Constituționalul", oficiosul Guvernului conservator, ca pe un mijloc de exploatare a țăranimii. Cu ocazia discuției acestei legi, conservatorii s-au împărțit în două tabere cu proiecte deosebite, iar liberalii și-au exprimat punctul de vedere, care va fi examinat în alt articol. După o jumătate de secol de gospodărire a burgheziei noastre capitaliste, pădurile au fost distruse, rodnicia pământului secătuită și muncitorii țărani aduși la sapă de lemn și degenerați.

An VI, nr. 1565, iunie 29, p. 3 – [Grevă la atelierul de confecții al armatei] (Ultime informațiuni): Toți lucrătorii, în număr de 400, de la Atelierul de confecții al Armatei s-au pus în grevă, refuzând a executa niște bluze pe un preț atât de mic, încât nu-și puteau scoate nici hrana. Grevă a fost pricinuită și de faptul că șeful de atelier C. Popescu, în loc să asculte doleanțele muncitorilor, a concediat câțiva dintre ei, considerați căpetenii ale nemulțumiților. Greviștii vor ține mâine o întrunire la Clubul muncitorilor din Piața Amzei.

An VI, nr. 1568, iulie 3, p. 3 – *Revolta de la bariere* [Din cauza aplicării Legii maximului] (Ultime informațiuni): Ieri, punându-se în aplicare noile taxe ale maximului contribuțiilor comunale, la toate barierele s-au întâmplat conflicte din cauza refuzului celor care intrau de a plăti noul tarif. La fața locului s-au deplasat primarul, primul procuror și prefectul de poliție, iar la barierele Vergu și Tunari s-au adus jandarmii călare pentru potolirea revoltei nemulțumiților. Cei mai nemulțumiți s-au dovedit nisiparii și cărămidarii care cărau materiale de construcție. În caz de noi conflicte, pe lângă dublarea sergenților de la bariere, se va recurge la jandarmeria călare.

An VI, nr. 1569, iulie 4, p. 1 – X.X., *Chestiunea argintului*: O chestiune care preocupă acum lumea întreagă, prin însemnătatea ei economică și financiară internațională, este chestiunea argintului, metal nobile a cărui valoare se află în continuă scădere din cauza supraproducției, astfel încât nu s-a putut ajunge la un acord internațional

asupra acestei probleme, nici la congresul ținut anul trecut la Bruxelles. Până la 1870, aurul și argintul se aflau în proporție de 1/15½, adică un pfund de aur valora cât 15½ pfunzi de argint. Devalorizarea succesivă a argintului se datorește și faptului că Germania a adoptat etalonul unic al aurului care este mai sigur, Austro-Ungaria a limitat baterea monezilor de argint, iar Asia orientală a redus consumul de argint, toate acestea adăugându-se la creșterea neconținută a producției de argint. În anii 1851-1855, producția aurului a fost de 199.300 kg și aceea a argintului de 886.100 kg, pentru ca în 1892, producția aurului să fie de numai 197.000 kg față de 4.700.000 kg producția de argint. Criza argintului a fost combătută prin mijloace artificiale fără efect. Astfel, în Statele Unite, prin legile numite Bland-Bill din 1878 și Sherman-Bill din 1890, statul a fost obligat să cumpere anumite cantități de argint pentru batere de monezi, în scopul de a se sprijini producătorii de argint, sistem la care s-a renunțat parțial. India – cea mai mare consumatoare de argint – a trebuit să introducă și etalonul aur, reducând cumpărarea de argint. Tezaurul american cuprinde încă peste 2 miliarde dolari în argint, care vor contribui la această devalorizare a argintului. Acestei devalorizări i se va pune capăt numai prin reducerea producției de argint provocată de nerentabilitatea exploatării lui din minele respective.

An VI, nr. 1570, iulie 5, p. 1 – Roman, I., *Anarhia de sus*: Ziarul conservator “Timpul” învinuiește opoziția de anarhie pentru că pune pe seama Guvernului orice crimă sau tulburare gravă care se întâmplă în țară și consideră că, prin articolele comentatoare asupra acestora din presa de opoziție, se slăbește autoritatea Guvernului, creându-se o stare de anarhie în țară. Anarhia vine însă de sus, provocată de reformele reacționare ale Guvernului și de faptul că acesta patronează și tolerează toate hoțiile și abuzurile din țară, denunțate de opoziție și de presă. Aceste reforme sunt făcute în disprețul Constituției, când se suprimă autonomiile locale și se centralizează puterile în mâna Guvernului sau când se votează legi prin care se pun biruri asupra cetățenilor care vor să intre în conflict cu autoritatea statului. Tribunalele ordinare judecă delictele de presă, redacțiile ziarelor sunt devastate fără să fie trași la răspundere vinovații etc. Anarhia pleacă de sus, însă Partidul Conservator anarhic și corupt, chemat de rege la putere, pe care o menține prin brutalitate, trebuie să cadă strivit de disprețul general.

An VI, nr. 1571, iulie 6, p. 1-2 – Corespondent, *Greva lucrătorilor brutari din Galați*: Comitetul sindical al lucrătorilor brutari din Galați, determinat de situația grea a acestora, a hotărât să declare o grevă generală a lor, pe care muncitorii au acceptat-o cu mult entuziasm, fixând următoarele revendicări: repausul duminical, nu se vor lucra mai mult de 3 sau 4 cuptoare pe zi, în funcție de capacitatea acestora, și pentru fiecare cuptor echipa de muncitori să fie completă, plata să se facă săptămânal cu un salariu minimal de 35 lei pentru cocători și 28 lei pentru frământători. Poliția a arestat peste 30 de lucrători chiar înainte de începerea grevei cu îngăduința prefectului, cointerestat în unele brutării. Se arată că muncitorii lucrau 19-20 de ceasuri pe zi și că brutăriile sunt murdare, pâinea făcându-se în condiții neigienice. Muncitorii au ținut o consfătuire la Clubul lor, dovedindu-se demni și hotărâți, astfel încât și din cauza lipsei de pâine, este probabil că greva lor își va atinge scopul.

An VI, nr. 1571, iulie 6, p. 3 – [*Partidul social-democrat ajută pe greviști*] (*Diferite știri din Țară*): Sâmbătă, Ion Nădejde a ținut o conferință la Clubul muncitorilor despre *socialism*, după care Al. Radovici, vorbind despre grevele din București și Ploiești, i-a îndemnat pe muncitori să-i ajute pe greviști, strângându-se suma de 100 de lei. Consiliul General al Partidului Muncitor, întrunindu-se în locuința lui C. Mille, a hotărât să susțină grevele muncitorilor de la Atelierul de confecții al Armatei și a lucrătorilor cizmari din Ploiești, precum și greva lucrătorilor brutari din Galați, recent declarați. Consiliul repetă declarația sa că, fără a provoca greve, le va sprijini pe acelea considerate juste, sfătuind breslele de muncitori să nu înceapă lupta mai înainte de a analiza situația cu Consiliul local sau direct cu Consiliul central al partidului. S-au expediat ajutoare: câte 100 de lei greviștilor din București și Ploiești și 50 de lei greviștilor din Galați.

An VI, nr. 1572, iulie 7, p. 1-2 – *Românii subjugăți și presa europeană*: Sub titlul *Românii și Ungurii*, fostul ministru de Externe al Franței, Flourens, publică un articol în ziarul "L'Eclair" din 4 iulie stil nou, în care analizează poziția geografică a românilor și ungarilor în masa slavă și luptele dintre ei, trăgând unele concluzii cu privire la o unire sau federalizare a celor două state și națiuni. În statul maghiar locuiesc șase naționalități: unguri, români, germani, slovaci, ruteni și sârbi, fără ca ungurii să depășească numărul de locuitori ai celorlalte naționalități. Există 6 milioane 400 mii de unguri față de 9 milioane 300 mii de nemaghiari, iar guvernele duc o politică susținută de maghiarizare a acestora prin toate mijloacele și presiunile. Există aproape 11 milioane de români în Moldova, Valahia, Transilvania, Ungaria și Macedonia care, unite cu ungurii și alipindu-se sârbii, grecii și bulgarii, s-ar putea constitui într-un stat puternic ce ar putea deveni un focar de cultură în această parte a Europei unde ignoranța și barbaria stăpânesc încă. Pentru aceasta ar fi fost necesară unirea ungarilor cu românii, însă din cauza politicii lor de maghiarizare, ungurii au determinat pe românii din statul independent să îmbrățișeze cauza celor din Ardeal, asupriți și amenințați în tradițiile și credința lor, creându-se astfel un iredentism român asemănător, ca propagandă, iredentismului italian. Franța nu trebuie să intervină pentru moment în aceste certuri, dar trebuie să le urmărească, ele putând fi preludiul unor evenimente importante.

An VI, nr. 1574 bis, iulie 9, p. 1-2 – *Correspondent, Greva lucrătorilor brutari din Galați*: Lucrătorii de la franzelăria Körner au fost siliți de poliție să reia lucrul, cu toate protestele lor și ale avocaților Filotti și Atanasiu. Greva este totuși pe punctul de a reuși, fiindcă deja 8 patroni au acceptat cererile muncitorilor, subscriind sume spre a-i ajuta să continue lupta împotriva celorlalți patroni. Prefectul Sutzo a trimis o somație avocatului Filotti, pe care îl consideră președinte al Clubului muncitorilor, amenințându-l cu pedeapsa prevăzută de Codul Penal în cazul în care la club se va mai arbora drapelul roșu al revoluției, prin care s-ar tinde să se tulbure ordinea publică. La aceasta, Comitetul a răspuns prefectului că acest drapel, care este emblema frăției și dragostei, se arborează de doi ani la club și va continua să se arboreze până când faptul va fi interzis printr-o sentință judecătorească. S-au cotizat alte fonduri de ajutor, fiind sigur că în câteva zile și ultimii patroni vor ceda, ceea ce înseamnă o victorie a democrației.

- An VI, nr. 1574 bis, iulie 9, p. 2 – [*Succesul grevei muncitorilor din atelierul de confecții*] (*Diferite știri*): Greva muncitorilor din Atelierul de confecții al Armatei s-a terminat, ministerul satisfăcând cererile lor cu privire la prețul de confecționare a bluzelor pentru armată. S-a ordonat și o anchetă împotriva lui Clement Popescu, șeful atelierului, învinuit de muncitori că le-a speculat munca și că a săvârșit și alte potlogării. Azi, greviștii și-au reluat lucrul.
- An VI, nr. 1575, iulie 10, p. 1 – Corespondent, *În chestia grevei lucrătorilor brutari din Galați*: Greva lucrătorilor brutari din Galați continuă cu toate presiunile făcute de poliție asupra lor. Ieri, pe când muncitorii se aflau adunați la Clubul muncitorilor, unde arboraseră drapelul roșu, localul a fost călcat de poliție, ridicându-se drapelul și arestându-se un muncitor. S-au dat telegrame Ministerelor de Interne și Justiție împotriva acestor abuzuri comise de organele poliției sub conducerea polițaiului Grecescu. Greva continuă.
- An VI, nr. 1575, iulie 10, p. 1-2 – *Francezii și Românii [În chestiunea națională]*: Acum trei săptămâni s-a ținut în Montpellier Congresul Felibrigiului latin, unde s-a discutat și chestiunea română și s-a hotărât înființarea unei Catedre de limba și literatura română la Universitatea din Montpellier. Moroianu, președintele Ligii din Paris a fost invitat la acest congres, ținând o conferință în marea sală a primăriei, despre condițiile românilor din Transilvania și Ungaria și sălbăticiile ungarilor, care a produs o puternică emoție și a stârnit indignarea existenței. La 8 iulie a avut loc o serată la care Roque Ferrier și alți vorbitori au susținut cauza românilor, cărora le-a răspuns Moroianu. Presa din sudul Franței a pornit o campanie pe această temă, iar ziarul "Le Petit Méridional", pe lângă un articol lung în care zugrăvește persecuțiile ungarilor, publică și protestul Ligii din țară.
- An VI, nr. 1576, iulie 11, p. 1 – Roman, I., *Mișcarea muncitorilor*: S-a spus până acum că nu există chestiune socială în România, deși recent s-au produs două greve muncitorești, la Atelierul de confecții al Armatei și la Ploiești, a lucrătorilor cizmari, și o grevă a unor muncitori intelectuali, a oficianților telegrafiști, cărora li se adaugă și noua grevă a muncitorilor brutari din Galați. Greva din Galați a fost sprijinită de public și chiar de unii dintre patronii mai omenoși, cu toată intervenția brutală a autorităților. Grevele, fiind cauzate de stări de lucruri imposibile, reușesc adeseori, fiindcă chiar patronii au interesul ca acestea să fie înlăturate și producția să nu stagneze. În urma Legii din 1886 pentru încurajarea industriei indigene, 114 stabilimente industriale se bucură de avantajele acestei legi. În aceste fabrici, cu un capital de 30 milioane lei, lucrează peste 6.000 de muncitori, 6.000 de salariați proletari, pe lângă cei 15.000 de muncitori din micile ateliere, adică peste 20.000 de proletari care trebuie să lupte pentru un trai mai bun. În afară de proletarii industriali, mai există muncitorii agricoli, care reprezintă cea mai mare parte a țărănimii sărace și care n-au încă o conștiință a situației lor, precum și proletarii intelectuali, care trebuie să ajungă la priceperea de a lupta împotriva celor care îi apasă. Primele semne ale acestei deșteptări s-au produs.
- An VI, nr. 1576, iulie 11, p. 1 – Dioghenide, Ed., *Poliția conservatoare [În legătură cu grevele muncitorești]*: Chiar azi, în societatea civilizată, poliția este considerată o instituție odioasă, rămasă a inchiziției medievale, în care se cultivă nedemnitățile, spionajul și brutalitatea, fără de care însă statele burgheze n-ar putea trăi. Sub conservatori,

poliția nu cunoaște niciun frâu. Un exemplu îl constituie cazul petrecut la Galați unde poliția, sub îndrumarea prefectului de județ, a devastat Clubul muncitorilor și a arestat și maltratat pe muncitori pentru că au declarat grevă și au arborat drapelul roșu la Club, de unde a fost smuls de poliție. Conservatorii n-au o clasă numeroasă și de aceea se bazează pe poliție și armată pentru a putea governa țara în mod despotice. Partidelor democratice le revine rolul de a interzice poliției orice acțiune politică, limitându-i sarcinile numai la apărarea și siguranța cetățenilor.

An VI, nr. 1576, iulie 11, p. 2 – *Exploatatori nerușinați (Informațiuni)*: În județele Argeș și Teleorman țăranii sunt exploatați fără milă. Se citează cazuri din plasa Cotmeana, jud. Argeș, în care arendașii, cu concursul administrației, supun țăranii la torturi și îi silesc să muncească toată vara pentru un sac de porumb împrumutat, fără a li se da nici hrana zilnică. Nefiind puțuri pe câmp, beau apă din băltoace, astfel încât la 12 mii de locuitori, există 4.000 de cazuri de paludism, din care cauză mortalitatea a crescut. Citează alte cazuri din județul Teleorman de arendași asupritori și abuzivi, sprijiniți de subprefecți și administrație. Ceea ce este mai grav, arendașii s-au cartelat pentru a-și asigura această exploatare a țăranilor, astfel încât aceștia nu pot părăsi nici moșia, pentru a găsi alt loc de muncă mai bun.

An VI, nr. 1577, iulie 12, p. 1 – Roman, I., *O propunere*: Printre alte reforme, Guvernul a venit și cu Legea maximului, pentru a crea mijloace în vederea aplicării altor legi: Legea comunală, a jandarmeriei, a clerului etc., impunând de trei, patru și chiar zece ori obiectele de primă necesitate. Criticând această lege, presa este învinuită că îndeamnă poporul la răscoală. S-a propus atunci să se renunțe la această lege și să se reformeze sistemul fiscal, înființându-se impozitul progresiv etc. Se propune acum înființarea unei taxe de timbru pentru companiile străine care fac navigație și comerț pe Dunăre și în porturile românești, taxă care există și în alte state și din care ar rezulta un venit anual de cel puțin trei milioane lei. Asemenea taxă a fost propusă în 1883 și de Atanasie Tanno din Brăila ministrului de Comerț, dar nu s-a aplicat.

An VI, nr. 1578, iulie 13, p. 1 – Roman, I., *Conferința națională dela Sibiu*: Guvernul maghiar, îngrijorat de proporțiile luate de mișcarea națională, a încercat să împiedice Conferința de la Sibiu, punând condiții inacceptabile și apoi, prin autoritățile locale, a refuzat acordarea autorizației. La stăruința Comitetului național, prin doctorul Rațiu, s-a obținut această autorizație. Presa maghiară, care în ultimul timp se mai temperase, și-a reluat campania de injurii și amenințări. În afară de delegați, participă la conferință și reprezentanții studenților români din Cluj, Budapesta și Viena, ca și delegați ai studențimii din Iași și București, care vor lua legătura cu colegii ardeleni pentru organizarea luptei împotriva ungarilor. Au trimis delegați și multe ziare din țară, cărora însă autoritățile le-au interzis a participa la ședințe și a transmite dări de seamă. Măsura se aplică și presei maghiare și germane. Participă și numeroși cetățeni din țară, printre care și unele personalități politice, care vor asista ca simpli spectatori fără să aibă voie să se manifeste în vreun fel. Reprezentanții moderaților – Mocsonyi, Babeș, Diaconovici, Brediceanu etc. – au luat contact cu mitropolitul Miron Romanul și cu Comitetul național. Țăranii și, în special, moșii participă în mare număr, astfel încât se poate spune că este o conferință a întregului popor român. Femeile și tineretul activează din plin,

exprimându-și solidaritatea cu lupta dusă de conducătorii mișcării naționale. S-a ales o comisie de 40 de delegați, din care fac parte și șase moderați, astfel încât hotărârile se vor lua cu unanimități.

An VI, nr. 1578, iulie 13, p. 2 – *Greva măcelarilor [Din cauza legii maximului] (Informațiuni)*: Măcelarii din capitală s-au pus în grevă din cauza taxelor oneroase puse de primărie prin aplicarea Legii maximului. Măcelarii au cerut ca taxa de doi lei, care se percepe și la barieră și la abator, să se încaseze o singură dată, primăria fiind nevoită să le satisfacă cererea fiindcă populația rămăsese fără carne. Se menționează faptul că măcelarii plănuiseră de câteva zile declararea grevei, în sensul de a nu mai aduce vite la abator, însă primarul N. Filipescu luase măsuri ca primăria să asigure stocul de vite în abator, după terminarea căruia și prin lipsa din țară a primarului au reușit să obțină satisfacerea cererii lor.

An VI, nr. 1579, iulie 14, p. 1 – Roman, I., *Conferința națională din Sibiu. Cuvîntul de deschidere*: În discursul de deschidere, doctorul Rațiu expune în fața delegaților alegătorilor români din Transilvania și Ungaria lupta de veacuri dusă de români pentru drepturi omenești și cetățenești și, de aceea, în 1848, s-au proclamat națiune de sine stătătoare și egal îndreptățită cu celelalte națiuni conlocuitoare. De-abia prin legile din 1860 și 1864 li s-au recunoscut aceste drepturi care, însă, în urma catastrofelor suferite de Imperiul Habsburgic în anii 1865 și 1867, au fost nesocotite de unguri după ce obținuseră unirea necondiționată a Transilvaniei cu Ungaria. Românii au cerut și cer autonomia Transilvaniei și încetarea persecuțiilor și a politicii de maghiarizare, fiindcă vor să trăiască și să moară ca români.

An VI, nr. 1579, iulie 14, p. 1-2 – Corespondent, *Greva lucrătorilor brutari din Galați*: Până în prezent 15 patroni au acceptat cererile lucrătorilor, care au și reluat lucrul la aceste brutării. Prefectul și polițaiul îi amenință însă pe acești patroni să nu-i primească la lucru pe muncitori, obligându-i să folosească soldați, la fel ca și ceilalți patroni care rezistă față de revendicările muncitorilor. Patronii mai fricoși, mai ales dintre cei străini, care au fost amenințați cu expulzarea s-au supus, însă soldații, din nepricepere, mai mult strică făina decât să facă pâine. Împotriva acestor abuzuri, avocații muncitorilor, Filotti și Atanasiu, au făcut noi proteste și intervenții pe lângă autoritățile superioare.

An VI, nr. 1579, iulie 14, p. 2 – *Conferința națională de la Sibiu [Starea de asediu. Presa maghiară] (Informațiuni)*: Prin raportul Comisiei celor 40 s-a hotărât ca românii să înceapă lupta contra Guvernului maghiar, având și consimțământul celorlalte naționalități nemaghiare, declarându-se de acord cu *Memorandumul* depus în 1892 la Cancelaria Imperiului. Presa maghiară publică știri alarmiste cu privire la fanatismul românilor, arătând că armata e concentrată în cazărmi gata să tragă în această bandă de valahi. Mai precizează că românii, sprijiniți de Ligă cu arme, vor trece la atacarea populației maghiare, în care caz mișcarea lor va fi strivită odată cu statul român. Această presă, folosind expresii injurioase, pretinde că românii, acest popor de țigani, care duseseră o viață nomadă în Moldova, au fost primiți la 1224 de regele Andrei în Transilvania.

An VI, nr. 1580, iulie 15, p. 1-2 – Roman, I., *Conferința națională din Sibiu (Rezoluțiile luate)*: 1. Conferința delegaților alegătorilor români din Transilvania și Ungaria declară ca al său *Memorandumul* depus anul trecut la Cancelaria Imperială și aprobă activitatea

Comitetului, mulțumindu-i pentru zelul cu care a apărat drepturile românilor. 2. Exprimă păreri de rău față de urmările judecătorești ce s-au pus în mișcare și care pot slăbi majestatea justiției statului. 3. Protestează contra violării dreptului de întrunire al alegătorilor români și restrângerea prezentei conferințe. 4. Susține programul național stabilit în conferințele anterioare și delegă Comitetul să lupte pentru realizarea lui. 5. Consideră nesănătoasă reforma politică bisericească, ce poate provoca nemulțumiri generale și poate zgudui fundamentul statului. 6. Dorește a conlucra, pe baza programului Partidului Național, cu popoarele nemaghiare din statul ungar și autorizează Comitetul să continue tratativele cu acestea. Conferința s-a închis azi și vor urma dări de seamă asupra dezbaterilor și a serbărilor care au avut loc.

An VI, nr. 1580, iulie 15, p. 2 – Corespondent, *Greva lucrătorilor brutari din Galați*: Față de arestările și amenințările poliției și față de faptul, nemaipomenit în istoria grevelor, de a fi împiedicați patronii să satisfacă justele revendicări ale muncitorilor, s-a hotărât ținerea unei mari întruniri publice, la care au fost invitați telegrafic V. Morțun, Al. Radovici, A. Bacalbașa și alți fruntași socialiști sau democrați. Ordinea a fost păstrată de cei 540 de membri ai Clubului muncitorilor împotriva bătăușilor și agenților poliției. Al. Radovici arată că Partidul Social-Democrat susține cauza dreaptă a greviștilor, greva fiind un drept legal al muncitorilor, pentru a cere condiții umane de muncă și o situație mai bună. Grevele din străinătate, la care au predominat unirea, frăția și spiritul de ordine, totdeauna au triumfat. La sfârșit s-a adoptat o moțiune de protest.

An VI, nr. 1582, iulie 17, p. 1 – Beldimanu, Al., *Românii de dincolo și de dincoace*: Conferința de la Sibiu a delegaților alegătorilor români din Transilvania și Ungaria a dovedit că masa poporului, tineretul și chiar femeile, alături de soții lor, își sprijină conducătorii în lupta contra maghiarizării, pentru a trăi liberi, conservându-și limba și religia. Lupta celor trei milioane de români din Transilvania, leagănul românismului, contra despotismului maghiar poate servi ca exemplu românilor din țara liberă, scăpată de suzeranitatea turcească, dar condusă de un suveran străin și de niște miniștri străini și ei de legitimele lor aspirații. Aceștia au îngenuncheat țara încheind convenții comerciale cu Germania și Austro-Ungaria, dăunătoare din punct de vedere economic și rușinoase din punct de vedere politic. Lupta studențimii universitare și chiar ajutorul Ligii rămân platonice față de aceste acțiuni antipatriotice ale Guvernului. Recomandă intensificarea agitației împotriva încheierii acestor convenții comerciale câtă vreme se aud strigătele de durere ale fraților din Ardeal.

An VI, nr. 1582, iulie 17, p. 3 – [*Lucrătorii brutari din Brăila, sindicalizați, s-au afiliat Clubului muncitorilor din Galați*] (*Știri din țară*): Determinați de greva lucrătorilor brutari din Galați, lucrătorii brutari din Brăila s-au constituit în sindicat, afiliindu-se Clubului muncitorilor din Galați și cerând patronilor aceleași drepturi ca greviștii gălățeni. Poliția fiind anunțată de patroni, recunoscând ca juste revendicările lucrătorilor, i-a obligat pe patroni să le satisfacă. Remarcă deosebirea de comportare și de rezolvare, în aceste cazuri similare, dintre poliția din Galați și cea din Brăila, deși se află tot în România.

- An VI, nr. 1583, iulie 18, p. 1 – Dioghenide, Ed., *Să luăm exemplul*: G. Cantacuzino, directorul ziarului “Voința Națională”, în toastul rostit la banchetul Conferinței naționale de la Sibiu, a spus că românii din țară trebuie să ia exemplul de la frații din Ardeal care luptă cu tenacitate pentru drepturile lor. Luptele noastre politice meschine și dezinteresul față de această mișcare națională dovedesc că suntem niște blazați. Al. Lahovari și P. Carp asigură Guvernul din Pesta că poate conta pe Guvernul român, tratând și încheierea unei convenții comerciale cu Austro-Ungaria, prin care vom deveni economicește vasali ungarilor. Aceeași nepăsare se manifestă și față de politica internă de gașcă politicianistă și de reformele reacționare, astfel încât îndemnul lui G. Cantacuzino apare ca foarte întemeiat.
- An VI, nr. 1583, iulie 18, p. 1 – Argus, *Turda [Devastări după Conferința de la Sibiu]*: A trecut un an de când o bandă de unguri a devastat locuința doctorului Rațiu din Turda, masacrându-i tablourile istorice care reprezintă intrarea triumfală a lui Mihai Viteazul în Alba Iulia, tablouri care se află acum la Liga Culturală. După Conferința delegaților alegătorilor români din Transilvania și Ungaria, ținută la Sibiu, vandalismele de anul trecut s-au repetat, soldându-se cu devastarea locuințelor altor fruntași români, rănirea gravă a protopopului Lugoșianu, un mort și mai mulți răniți. Autoritățile maghiare, intervenind târziu, rezultă că tolerează astfel de crime, care ar putea duce la o nouă revoluție de felul celor din 1784 și 1848. Prin asemenea mijloace medievale, ungurii nu vor putea desființa un popor de trei milioane de suflete.
- An VI, nr. 1583, iulie 18, p. 3 – *O exploatare îndrăznească [Specularea petrolului] (Ultime informațiuni)*: Societatea de petrol, după ce a făcut un trust cu cei cinci-șase mari comercianți de petrol din țară, speculează acest mijloc de iluminat al populației sărace, fără teamă sau rușine, fiindcă oamenii bogați folosesc gazul aerian, electricitatea sau lumânările de stearină. De la 18-19 lei suta de kg de petrol, s-a urcat prețul la 26 de lei. În acest scop, când s-a întocmit tariful vamal autonom, conducătorii societății au reușit să se prevadă o taxă vamală de 15 lei pentru suta de kg de petrol importat, de care beneficiază în dauna populației. În Bulgaria, petrolul importat din Rusia este mult mai ieftin ca în România, deși aceasta posedă cele mai mari zăcăminte de petrol din Europa. Asupra acestei importante chestiuni se va reveni până la justa ei rezolvare.
- An VI, nr. 1584, iulie 19, p. 1 – Dioghenide, Ed., *Revoltele și grevele*: Ultimele greve din capitală, Ploiești și Galați au dat naștere la discuții asupra accepțiunii cuvintelor “grevă” și “revoltă”, confundându-se unul cu altul, așa cum face ziarul junimist “Constituționalul”, susținătorul opresiunilor contra claselor muncitoare. După acest ziar, greviștii sunt niște revoltați. În realitate, greva reprezintă o rezistență pasivă a muncitorilor contra capitalului, care nu poate fi împiedicată prin lege, fiindcă are caracter pașnic, deosebindu-se prin aceasta, fundamental, de revoltă. Citează în acest sens tocmai sus-numitele greve și critică intervenția autorităților împotriva muncitorilor, confuzia acestor termeni este anume voită pentru a se putea cere și justifica această intervenție. Greve vor exista mereu din cauza antagonismului dintre capital și muncă, însă revolte apropiate n-au fost decât acelea țărănești din 1888.

An VI, nr. 1585, iulie 20, p. 1 – M.A., *Armata*: Se susține că armata are ca scop apărarea țării împotriva dușmanilor din afară; s-a dovedit însă că este folosită pentru apărarea claselor stăpânitoare contra clasei dezmoșteniților, când aceștia încearcă să-și redobândească drepturile răpite, și, de aceea, armata permanentă va trebui desființată și înlocuită cu națiunea armată. Lassalle a spus cu drept cuvânt că tunurile fac parte din Constituție, armata asigurând domnia liniștită a unei clase dominante contra mișcărilor populare, cum s-a întâmplat și la noi, în 1888, cu ocazia răscoalelor țărănești și cum se întâmplă acum cu greva lucrătorilor brutari din Galați, când soldații sunt întrebuințați să îndeplinească și munca acestora. Prin aceasta se degradează însăși demnitatea armatei, care nu trebuie să execute acțiuni umilitoare. Prin aceasta, soldatul fiind transformat într-un concurent al muncitorului, acest va trebui, în baza luptei de clasă, să i se împotrivescă. Lupta dintre capital și muncă pierde și caracterul unei loialități, cel puțin aparente, când stăpânitorii folosesc armata la munci, acesta fiind un motiv în plus pentru ca partidele democratice să lupte pentru desființarea armatei permanente.

An VI, nr. 1585, iulie 20, p. 2-3 – *Grevele brutarilor (Diferite știri din țară)*: În urma măsurilor luate de poliție împotriva lucrătorilor brutari din Galați, care după ce reluseră lucrul au fost înlocuiți cu soldați de la manutanța armatei, sub amenințarea patronilor care acceptaseră condițiile lucrătorilor greviști, au declarat grevă și lucrătorii brutari din Brăila, solidarizându-se cu lucrătorii din Galați. Aceștia au cerut reducerea numărului cuptoarelor de pâine, o zi de repaus pe săptămână, salariul plătit săptămânal de 35 lei pe zi pentru cocători și 28 lei pentru frământători și condiții de igienă în brutării. Guvernul va trebui să împiedice măsurile abuzive ale poliției, pentru ca orașele să nu sufere de foame.

An VI, nr. 1586, iulie 21, p. 1 – Dioghenide, Ed., *O nouă fază*: După Conferința națională de la Sibiu din 23-24 iulie, chestiunea românească a intrat într-o nouă fază, datorită hotărârii luate de a duce tratative cu celelalte naționalități nemaghiare din Ardeal, în vederea luptei comune împotriva despotismului și a maghiarizării. Aceasta rezultă dintr-un interviu al doctorului Rațiu publicat în ziarul "L'Indépendance Roumaine", care arată că aceste naționalități, care numără 10 milioane de locuitori față de numai 6 milioane de maghiari, vor lupta pentru o autonomie locală și federalizare. Deși dinastic, împăratul va trebui să țină seama de doleanțele acestor naționalități și să nu mai stăruie într-o politică impusă de unguri care le-ar nemulțumi.

An VI, nr. 1587, iulie 22, p. 1 – R.S., *Dreptul la grevă*: Cuvântul "grevă" are darul de a zburli pe mulți dintre cei care cer, ca și o parte din presă, intervenția poliției pentru respectarea ordinii, deși dreptul la grevă este asigurat prin așa-numitul contract liber dintre Capital și Muncă. Economiiști burghezi, printre care și Adam Smith, consacră dreptul muncitorilor la grevă, recunoscut în statele din apusul Europei, iar legile restrictive din Franța și Belgia au fost abrogate după desființarea Internaționalei care a avut loc în 1868. Conflictele dintre Capital și Muncă sunt foarte vechi, ca și existența Capitalului, fiind amintite de Plutarh, de Constituția lui Justinian, de Machiavelli etc. La noi au existat puternice greve agrare pe la anul 1700, care sfârșeau prin emigrări în masă. Grevele muncitorilor se deosebesc de grevele asociațiilor de negustori sau patroni care urmăresc urcarea prețurilor la

mărfuri și produse, pentru că prin aceasta se lovește în consumatori, deci în sărăcime, și nu într-o clasă restrânsă. În asemenea cazuri se impune intervenția statului. Numai anarhiștii și liberalii clasici, printre care și Spencer, sunt, din principiu, împotriva oricărui intervenționism. Dreptul muncitorilor la grevă este însă un drept sfânt ca și dreptul la viață și, de aceea, trebuie susținut și apărat.

An VI, nr. 1587, iulie 22, p. 3 – *Presa străină și conferința națională (Ultime informațiuni)*: Mai toată presa de frunte a Europei, ocupându-se de Conferința națională din Sibiu, consideră că mișcarea românilor prezintă o mare importanță pentru viitorul împărăției habsburgice, comentând-o favorabil. Se citează, în acest sens, ziarele englezești "Times", "Standard", "Daily Telegraph", "Morning Post" etc. Marele ziar "Corriere della Sera" din Milano consideră pe deplin justificată lupta românilor împotriva despotismului maghiar și pentru drepturi egale, iar presa franceză, ca și cea belgiană, susținând cauza românilor din Ardeal care reprezintă și cauza României, consideră că Tripla Alianță va trebui să intervină pentru o rezolvare dreaptă a ei în interesul propriei sale politici și al umanității.

An VI, nr. 1588, iulie 23, p. 1 – *Cehii și Românii [Cu privire la Conferința națională din Sibiu]*: Se comentează articolul *Pedeapsă pentru credință*, publicat în ziarul ceh "Národní Listy" din 26 iulie stil nou, în care se arată că ungurii au fost nevoiți să încuviințeze Conferința națională din Sibiu, ca și atrocitățile și devastările la care s-au dedat după aceasta împotriva conducătorilor români. Critică politica de toleranță a guvernului din Viena față de politica de asuprire și maghiarizare dusă de unguri, după dualism, împotriva românilor, cehilor și slovacilor, ca și a croaților și sârbilor ungureni, deși la 1848 în special românii s-au dovedit devotați împăratului, luptând împotriva ungarilor. De teama ungarilor, împăratul nici n-a primit delegația românilor și *Memorandumul*, pentru care ungurii au înscenat un proces de trădare și, de aceea, la Conferința din Sibiu nu s-a pus mare nădejde în împărat. Politica de asuprire a maghiarilor contra celor trei milioane de români s-a dovedit lipsită de cumișenie, iar politica vieneză – ingrată. Românii se bazează pe propria lor forță și pe ajutorul celor șapte milioane de slavi ungureni, frați de suferință, care și-au trimis delegați la conferință sau telegrame de adeziune și felicitări.

An VI, nr. 1589, iulie 24, p. 1 – N.V., *Evenimentul zilei [Războiul vamal germano-rus]*: Bursele și piețele de cereale europene au fost zguduite de războiul vamal declarat între Germania și Rusia, în urma aplicării unor taxe sporite cu 50% asupra cerealelor rusești. Prețul cerealelor românești și ungurești va crește, însă, din cauza recoltei slabe, nu vor putea fi exportate în Germania cantități prea mari de cereale. S-ar putea importa cereale din Rusia, pentru consumul intern, taxele vamale fiind reduse, și exporta aproape toată producția națională, cu condiția ca speculanții să nu exploateze pe țărani și micii agricultori. Cum însă Guvernul nu are asemenea preocupări, iar P. Carp este preocupat de încheierea convenției comerciale cu Austria, se recomandă cel puțin ca agricultorii să aștepte câteva săptămâni, după care vor putea exporta cerealele cu un preț mai ridicat, fenomen constant la Brăila și Galați.

An VI, nr. 1592, iulie 27, p. 3 – *[Muncitorii din Capitală protestează împotriva expulzării unor muncitori greviști din Galați] (Diferite știri din țară)*: Muncitorii din București, întruniți la Clubul muncitorilor în ziua de 24 iulie, au protestat împotriva expulzării unui

număr de 14 muncitori brutari greviști din Galați, înaintând o moțiune Guvernului prin care se arată că greva este un drept legal al muncitorilor și că, prin această măsură, se protejează patronii exploatare. Prin aceeași moțiune, muncitorii își au angajamentul de a lupta pentru abrogarea acestei rușinoase Legi a expulzării.

An VI, nr. 1593, iulie 28, p. 3 – [*Greva lucrătorilor brutari din Galați a reușit*] (*Diferite știri din țară*): În fața amenințărilor cu greva a lucrătorilor brutari din mai multe orașe, ca Ploiești, Iași, Giurgiu etc., Guvernul a dispus retragerea soldaților prin care au fost înlocuiți muncitorii greviști din Galați, cărora li s-au satisfăcut toate cererile, cu excepția repausului duminical, acordându-li-se numai 18 ore în loc de 24 cât au cerut. Muncitorii au reluat lucrul. Se cere punerea în libertate a muncitorilor arestați și anularea măsurii de expulzare a celor 14 lucrători, din care 8 au și fost trecuți peste graniță.

An VI, nr. 1595, iulie 30, p. 1 – X.X., *Războiul vamal ruso-german*: Presa germană, comentând războiul vamal ruso-german, consideră că pierderile mari vor fi suferite de Rusia, care va pierde debușeul cerealelor sale, în timp ce presa rusească susține contrariul cu privire la problemele industriale germane. De fapt, într-un război vamal, pierderile mai mari le va suporta statul industrial, cum s-a întâmplat și în cazul România-Austria, când multe întreprinderi industriale austriece au trebuit să-și reducă producția. Chiar dacă s-ar încheia o convenție comercială cu Austria, produsele sale industriale, datorită dezvoltării noastre industriale, nu vor mai fi plasate în aceeași măsură pe piața românească. Același lucru s-ar putea întâmpla și după încetarea războiului vamal ruso-german, fiindcă piețele rusești vor fi prinse de industriile franceză și austriacă, iar industria rusă se va dezvolta și va putea rezista concurenței. Chiar înainte de acest război vamal, cerealele rusești nu reprezentau un volum prea mare pentru importul german, venind în urma României, Ungariei și Americii, după datele statistice din primul semestru al anului 1893, care sunt reproduse în articol.

An VI, nr. 1595, iulie 30, p. 1-2 – *Presa germană și românii [După Conferința națională din Sibiu]*: Sub titlul *Conferința română din Sibiu*, marele ziar "Allgemeine Zeitung" din München, care până atunci susținuse părerile ziarelor din Viena și Pesta, comentând desfășurarea acestei conferințe și revendicările românilor, consideră acum că lupta acestora nu trebuie condamnată, ci trebuie să se țină cont de ea. Aproape trei milioane de cetățeni sunt asupriți și lipsiți de drepturile lor firești, pentru redobândirea cărora luptă pe căi legale și, totuși, sunt urmăriți în masă, cum s-a petrecut în cazul *Memorandumului*. Subliniază noul fenomen politic al coalizării tuturor naționalităților nemaghiare în vederea luptei pentru dobândirea aceluiași drepturi și consideră necesar ca statul maghiar să ajute cu fonduri din mijloace publice propășirea culturală a acestora. Bunăvoință și dreptate în loc de șovinism prigonitor, care este cel mai mare dușman al statului maghiar.

An VI, nr. 1596, iulie 31, p. 1 – Munteanu, Șt., *Expulzările din Galați*: Prin expulzarea unor lucrători greviști din Galați, conservatorii recunosc existența luptei de clasă și a chestiunii sociale în țara noastră. În România anului 1893 se întâmplă un fenomen politic contrariu celui petrecut în 1848, când, la transformarea societății din feudală în burgheză, au contribuit chiar feciorii boierilor, care și-au dat seama, datorită culturii căpătate în centrele din apusul Europei, de nevoia acestei transformări, ca și

de neputința de a fi înlăturată. Acum, în ajunul altor transformări sociale, cei luminați s-au dovedit muncitorii, iar cei rămași în urmă sunt tocmai urmașii bonjuriștilor de la 1848. Muncitorii au înțeles că numai prin solidaritate și organizare pot găsi scăpare de exploatare și pot înlătură revendicările lor, iar ciocoi și capitaliștii noștri n-au înțeles, ca aceia din Europa, că nu se pot opune prin forță acestor revendicări și nu-și dau seama încă de primejdia care îi amenință. De aceea, greșesc recurgând la poliție și expulzări pentru înăbușirea grevelor, cum au procedat la Galați și Ploiești.

An VI, nr. 1596, iulie 31, p. 1 – Benno, B., *Resboiul vamal cu Rusia [Consecințe pentru România]:*

La 1 august stil nou, tariful maximului rusesc asupra mărfurilor de proveniență germană a intrat în vigoare și, la rândul ei, Germania a ridicat cu 50% taxele asupra mărfurilor rusești. Mai greu va fi lovită Germania de acest război vamal impus de Rusia, care își va găsi deosebi pentru exportul cerealelor în Franța și Anglia. În măsură egală, acest război a fost determinat de baronii și iunkerii germani, proprietari de moșii, care se temeau de concurența cerealelor rusești, deși prin aceasta se va spori mizeria clasei exploatate. Germania va trebui să cedeze pentru a evita o criză economică gravă, dar, până atunci, România va trebui să profite de acest război vamal.

An VI, nr. 1599, august 3, p. 1 – Roman, I., *Dna Emilia I. Rațiu [Rolul femeilor în mișcarea națională a românilor din Transilvania]:*

Soția doctorului Rațiu, împreună cu alte femei din Ardeal, a jucat un rol activ în Conferința națională de la Sibiu, ca și în lupta dusă împotriva asupririlor maghiare și pentru izbânda cauzei române, participând cu vorba, scrisul și fapta. Citează în acest sens acțiuni ale acestei femei patriote legate de ajutorarea multor iobagi români asupriți, ca și de sprijinirea ostașilor din țară în timpul războiului pentru independență, deși a întâmpinat mari dificultăți, printre care și devastarea locuinței din Turda. A purtat corespondență cu C.A. Rosetti, frații Brătianu și alți bărbați politici, publicând în "Românul" o serie de articole. Compară viața politică din țară, sterilă și meschină, cu lupta hotărâtă a patrioților din Transilvania și situația femeilor care sunt, comparativ cu cele din Ardeal, lipsite de orice preocupare politică și chiar de înțelegere față de problemele sociale, de votul universal și de reformele care ar duce la rezolvarea lor. În Ardeal, femeile reprezintă un factor important în mișcările locale, uneori trecând chiar în fruntea bărbaților, cum a făcut, în 1848, Caterina Varga, în lupta pentru redobândirea drepturilor uzurpate.

An VI, nr. 1600, august 4, p. 1 – X.X., *Congres unic:*

Congresul internațional social-democrat care se ține la Zürich întrece, prin numărul și calitatea delegaților participanți, congresele ținute la Paris și Bruxelles. Deși Social-Democrația urmărește prefacerea societății pe cale de evoluție, totuși, prin tendințele sale și reformele politico-sociale preconizate, are un caracter revoluționar. La acest congres este reprezentat, prin cinci delegați, și Partidul Muncitoresc (Uvrier) Român care a propus a se discuta și problema agrară, ca o parte a chestiunii sociale, interesând mai mult țara noastră agricolă. Dar tema articolului nu o formează acest congres a cărui desfășurare se va relata ulterior, datorită faptului că prin el se urmărește mântuirea de sub sclavajul capitalismului, ci un alt congres, unic în felul său, Congresul de la Frankfurt pe Main, unde se discută aplicarea de noi biruri cerute de militarismul german.

Miniștrii de Finanțe ai statelor federate germane au propus noi impozite indirecte pe afacerile de bursă, tutun, vinuri etc. pentru realizarea fondului de 200 de milioane de mărci necesare realizării proiectului militar, toate în sarcina muncitorilor, ca și la noi, prin Legea maximului etc., fără să se recurgă la impozitul progresiv sau pe moșteniri etc., spre a nu se atinge clasa conducătoare. Congresul social-democrat din Zürich reprezintă un protest contra exploatării neomenoase a națiunilor, iar Congresul de la Frankfurt, un protest contra încercărilor de mântuire și ameliorare a lumii muncitoare; ambele situații sunt la fel de reale.

An VI, nr. 1600, august 4, p. 2 – [Apariția ziarului “Gutenberg”] (*Informațiuni*): Duminică a apărut ziarul “Gutenberg”, organ al lucrătorilor tipografi, sub conducerea lui Al. Ionescu, vicepreședinte al societății Gutenberg. În articolul-program se pune chestiunea apărării intereselor lucrătorilor pe terenul solid al luptei de clasă, ceea ce dovedește că lucrătorii tipografi sunt conștienți, depunând și toată grija ca ziarul să se prezinte în cele mai elegante condiții tipografice.

An VI, nr. 1600, august 4, p. 3 – *Vânzarea moșiilor statului* (*Ultime informațiuni*): Moșiile statului a căror arendare expiră în anul 1894 sunt parcelate și vor fi puse în vânzare. Acum sunt în curs de vânzare moșiile din Baia de Fer, județul Gorj, Dranoveț, județul Romanați, Hermănești, județul Suceava, Rodin, județul Roman, Băsești, județul Olt, și Pietrele, județul Vlașca. Urmează să fie vândute încă zece alte moșii și se întreabă când va fi vândută și moșia din Crețești, județul Ilfov.

An VI, nr. 1601, august 5, p. 1 – *Argus, Revoltați și revoltători*: La 5 iunie, Ministerul de Domenii a fost anunțat că elevii Școlii de agricultură și meserii din Armășești s-au revoltat împotriva direcțiunii. Ministerul, în acord cu ministerele de Interne și de Justiție, a dispus anchetarea cazului. Comisia de anchetă învinuiește pe cei 44 de elevi ai școlii care s-au prezentat directorului, impunându-i să scrie un raport către minister cu toate nemulțumirile și doleanțele lor, sub dictarea lor, în care scop l-au sechestrat în birou, unde s-au baricadat. Directorul, forțat, a scris acest raport pe care un elev l-a expediat din Mizil la București. Văzând că nu s-a luat nicio măsură, elevii au hotărât să părăsească școala, dovedindu-se foarte solidari. Comisia precizează și cauzele revoltei, printre care severitatea și părtinirile directorului, ca și neglijența profesorilor și, drept consecință, o educație necorespunzătoare a elevilor etc. Totuși, Comisia a eliminat 11 elevi ca instigatori, urmați însă și de alți 27, din solidaritate, rămânând în școală numai 6 elevi, de teama consecințelor. Au rămas pe drumuri 38 de elevi, deși adevărații vinovați au fost directorul și profesorii și, de aceea, dacă elevii au fost pe nedrept considerați ca revoltați, membrii Comisiei (un prefect, un procuror și un inspector domenal) sunt revoltători.

An VI, nr. 1601, august 5, p. 1 – M.O.J., *Socialiștii și Patria*: Se reproduce convorbirea avută de un reporter al ziarului “Le Figaro” cu socialistul Jules Guesde asupra internaționalismului de care dușmanii Social-Democrației o învinuiesc în mod tendențios. Această nedreaptă învinuire, care poate prinde mai ales în locurile în care n-au pătruns ideile socialiste, trebuie înlăturată, fiindcă națiunile nu reprezintă decât un popas în calea unității omenești. Sub acțiunea și influența științei și aplicațiilor ei moderne, națiunile tind să se contopească, urmând ca omenirea să îndeplinească o altă perioadă corespunzătoare internaționalismului, cu același grad de civilizație și cultură socială, în măsura în care modul de producție, de schimb și

de gândire va cuprinde toate comunitățile omenești de pe planetă și când se va înfăptui un internaționalism planetar. Deocamdată nu poate fi vorba decât de o patrie mărită, cuprinzând Europa, mai puțin Rusia, simplă avangardă a Asiei, și cele două Americi, care au condiții materiale și intelectuale aproape anologice. În aceste limite, s-a și ajuns la un internaționalism prin poștă, telegraf, telefon, convenții comerciale și culturale, măsuri de igienă și legi polițiste și de extrădare. Prin internaționalism nu se atinge ideea de patrie, ci se urmărește mai bine eliberarea și bunul trai comun și, astfel, socialiștii rămân singurii adevărați patrioți. Burghezia franceză pretinde monopolul patriotismului, deși a împins Franța revoluționară din 1789 să cuprindă țările în care poporul se răsculase împotriva împilării economice sau politice și acuză Social-Democrația că, în caz de pericol, nu va apăra Franța. La 1871, comunarii au dovedit contrariul. Adevărul este că socialiștii nu vor război, ci luptă pentru pace, acum, în ajunul eliberării proletariatului.

An VI, nr. 1603, august 8, p. 1 – Beldimanu, Al., *Cinci ani de hoții și crime*: După 12 ani de guvernare, Partidul Liberal a părăsit puterea, având la activ multe greșeli, dar și mari înfăptuiri. Partidul Conservator, sub diferite transformări, deține puterea numai de cinci ani în care s-au comis numai abuzuri și crime. Administrația coruptă și abuzivă amintește de vremea Regulamentului Organic. Țărănimea, sub povara birurilor și a exploatării, este adusă la sapă de lemn. Orășenii mahalalelor își vând zdrențele pentru a plăti noile taxe comunale, spre huzurul celor din centru. Muncitorii greviști sunt arestați sau expulzați, fiindcă dreptul de a protesta al exploataților trebuie interzis. Justiția este îngenuncheată, iar armata dezorganizată și demoralizată de favoritism sau umilită prin schimbarea rosturilor ei legale, fiind răsplătiți ofițerii bătăuși sau asasini. Politica externă de umilință față de asupritorii românilor din Ardeal și politica economică a convențiilor comerciale dăunătoare țării au transformat-o într-o vasală a Germaniei și Austro-Ungariei. Rezultatele guvernării: în afară, cinci ani de umilire, iar înăuntru, cinci ani de hoții și crime.

An VI, nr. 1606, august 11, p. 1 – C.N., *Votul universal*: Sufragiul universal a devenit o revendicare comună tuturor nuanțelor democrației române. În restul Europei, unde s-a înfăptuit această reformă, lupta se duce în sensul ca poporul să aibă dreptul de a vota direct reformele importante, fără intermediul Parlamentului, care, în unele cazuri, ar proceda contrar intereselor cetățenilor, cum s-a întâmplat recent în Germania cu proiectul militar. Sistemul se aplică în Elveția. Congresul internațional din Zürich a decis lupta pentru adoptarea referendumului în toate țările cu vot universal. Numai prin votul universal se va însănătoși viața noastră publică și va determina și obliga atât pe capul statului, cât și pe miniștri și parlamentele să aibă în vedere numai binele și interesele obștei, în baza responsabilității mandatului ce li s-a încredințat.

An VI, nr. 1608, august 13, p. 1 – X.X., *Cerealele noastre în Germania*: În urma războiului vamar ruso-german, presa oficioasă germană și ministerul de resort publică date statistice privitoare la importul de cereale, foarte important pentru noi. Locul Rusiei pe piața germană a fost luat de România, Austro-Ungaria, Bulgaria, Serbia, Turcia, Statele Unite și Argentina. Ambii beligeranți suferă enorme pierderi, Germania la exportul produselor industriale, Rusia la cel de cereale. România, care este o principală

cumpărătoare de produse industriale germane, trebuie să-și asigure un loc bun pe piața germană de cereale, fiind necesar un studiu economic al condițiilor importului de cereale în Germania, în vederea combaterii altor concurenți. Acest studiu economic, făcut de reprezentanțele noastre consulare, vor trebui difuzate comercianților de cereale în vederea orientării și stimulării lor. Urmează date statistice, pe țări și pentru perioada anilor 1889-1892, privitoare la importul german de cereale din țările sus-menționate și Rusia, din care rezultă importanța exportului nostru de cereale în Germania, care va trebui sporit după golul provocat de războiul vamal ruso-german.

An VI, nr. 1611, august 17, p. 1 – Roman, I., *Proletariatul intelectual*: Proletariatul intelectual joacă un rol însemnat în mișcarea națională din Transilvania, fiind destul de numeros datorită faptului că românii își trimit copiii la școală în principalele centre ca Sibiu, Brașov, Cluj, Blaj, Arad etc., precum și la universitățile din Cluj, Pesta, Viena etc. Aceștia sunt împiedicați să-și valorifice diplomele de studii, fiindcă nici Legea de egală îndreptățire a naționalităților din Ungaria, nici celelalte legi care acordau românilor oarecare drepturi nu se mai aplică și, de aceea, mulți devin proletari intelectuali. În centrele românești comerciale sau industriale din Ardeal nu există nicio burghezie propriu-zisă, tot din cauza acestui tratament inegal care a favorizat o unitate de luptă împotriva asupririi șovinismului maghiar, deși comercianții și industriașii lacomi de avere se dovedesc mai indolenți. Cele câteva familii românești de mari proprietari, încuscrindu-se cu ungurii, ca Mocsonyi, Babeș, Cosma, Brediceanu, mitropolitul Miron Roman, făceau parte din Partidul Moderat. La mișcarea națională participă poporul, nația, fiind o mișcare eminentemente proletară de revendicări sociale și politice, asemenea mișcării de la noi, din 1848, la care, pe Câmpul Filaretului și în toată țara, a participat poporul în fruntea căruia se afla tot tineretul învățat. Dacă țara a făcut unele progrese, poporul a rămas tot sărac, mai ales țăranimea care se află într-o stare deplorabilă. Proletariatul intelectual ieșit din popor va lupta și va asigura cele mai largi principii democratice la baza reorganizării Transilvaniei.

An VI, nr. 1616, august 22, p. 1 – Ath.M.Th., *Cauza scăderii prețurilor cerealelor noastre*: Criza financiară din America a avut ca efect limitarea creditelor pe piețele monetare europene și o reducere a importului de cereale numai pentru strictul necesar. Alte cauze ale scăderii prețurilor sunt constituite de supraproducția de cereale a Americii, ca și recolta actuală a Rusiei, astfel încât nu se poate prevedea când se vor redresa aceste prețuri. Pentru sprijinirea agriculturii și a exportului de cereale, Rusia a redus cu 40% costul transportului de cereale, iar Banca de Stat acordă împrumuturi cu dobândă mică asupra cerealelor aflate în stoc. Aceste măsuri se datoresc și faptului că navlul pentru vasele necesare Rusiei s-a ridicat din cauza grevei minerilor din minele de cărbuni ale Angliei. Debușul pentru exportul porumbului românesc era Anglia, iar acum a devenit Germania, însă prețul rămâne scăzut din cauza mării recolte și concurenței americane.

An VI, nr. 1617, august 23, p. 1; nr. 1618, august 24, p. 1; nr. 1620, august 26, p. 1-2; nr. 1621, august 27, p. 1; nr. 1622, august 28, p. 1-2; nr. 1624, august 31, p. 1-2 – Dioghenide, Ed., *Cariere Armelor*: Pentru prima dată se constată o lipsă de candidați la concursul de admitere în școlile militare, fapt care are o deosebită importanță, fiind în strânsă

legătură cu întreaga dezvoltare politică și socială a țării. Entuziasmul pentru cariera armelor a scăzut, iar tineretul se îndreaptă către alte cariere, cu toate că ministerul de război a făcut o serie de concesiuni cu privire la condițiile de admitere, spre a-l atrage. Opinia publică și presa, ca și partidele politice, care se învinuiesc reciproc pentru situația grea și de dezorganizare a armatei, comentează acest fenomen și îl explică numai printr-o serie de cauze secundare, ocolind principala cauză. Presa, și în special ziarul "Lupta", prin C. Bacalbașa, propune și o serie de reforme, ca remediu, printre care: suprimarea despotismului din armată, modificarea Codului de justiție militară în acord cu progresul societății moderne, desființarea reală a bătăii, judecarea pricinilor de drept comun de tribunalele ordinare și recunoașterea Curții de Casație ca instanță de recurs pentru lumea militară. Prin aceste reforme s-ar evita adâncirea conflictului dintre civili și militari, care este o cauză a deprecierei carierei armelor. Pentru democrați, adevărata cauză este militarismul, pe lângă celelalte cauze pe larg invocate, în special de politicieni. De 25 de ani, regele Carol și statul român au avut ca principală preocupare organizarea unei armate după calapodul prusac de tip militarist, și nu o armată teritorială și slobodă, după tradiția țării noastre, cheltuindu-se sume colosale în dauna dezvoltării altor instituții și întronându-se aici un spirit de castă dușmănos, mai ales față de țărănime. Acest militarism a ucis în păturile sociale moralul și elanul, astfel încât starea de inerție a țărănilor, ca și unele boli, se datorează lui. Astfel se și explică puternicele curente antimilitariste din țările apusene, ca Franța, Belgia etc., unde se preconizează sistemul națiunii înarmate. Analizează părerile și propunerile făcute de presa liberală, ca și răspunsurile date de presa conservatoare, de felul celor menționate, fără să se precizeze că militarismul a devenit o plagă socială care a pustiit satele de oameni sănătoși fizicește, infectându-i cu viciile și bolile cazarmii și ale orașelor. Despotismul și favoritismul au produs un curent antimilitarist chiar și în sânul armatei, manifestat prin demisiile ofițerilor, dezertări sau neprezentări la concentrare. Triumful militarismului ar însemna regresul civilizației și, dimpotrivă, triumful societății civile, prin desființarea lui și adoptarea sistemului tradițional al națiunii armate va aduce pacea și liniștea între popoare, ceea ce se va întâmpla într-un viitor foarte apropiat.

An VI, nr. 1619, august 25, p. 1 – C.N., *Noi și Tripla-Alianță [Articol trimis de un student român din Germania]*: În opoziție cu vederile directorului ziarului "Adevărul" și ale partidelor democratice, care în principiu sunt împotriva oricărei alianțe, se declară adept al Triplei Alianțe din motive naționale și cultural-politice și pentru că, în cazul unui război între Rusia și Austria, neutralitatea noastră nu e posibilă. Printr-o alianță încheiată din vreme, se pot obține garanții și avantaje mai sigure decât a le negocia după începerea conflictului, ca dovadă că, chiar dacă nu participam la războiul ruso-turc din 1877-78, tot am fi pierdut Basarabia. Acordarea Dobrogei cu mlaștinile ei și cu o populație amestecată nu compensează această pierdere, în afară de faptul că această provincie va fi cauza discordiei cu Bulgaria, ca Alsacia și Lorena pentru Franța cu Germania, constituind o piedică la înfăptuirea Confederației balcanice. Este de acord cu directorul ziarului numai asupra punctului de a nu se adera la Tripla Alianță până când Ungaria nu va înceta persecuțiile împotriva românilor din Ardeal, părere exprimată și de ziarul german "Frankfurter Zeitung" din 24 august 1893, din care citează o bună parte din textul

articolului respectiv. Agitând chestia naționalităților din Ungaria și slăbind poziția acesteia din Tripla Alianță, România va deveni un factor important în această alianță, putând obține și emanciparea românilor din Ardeal și realiza o unitate culturală.

An VI, nr. 1619, august 25, p. 1 – X.X., *O publicațiune utilă*: În articolul *Cerealele noastre în Germania*, susținuse necesitatea unor date statistice privitoare la comerțul de cereale pe piețele europene pe care să le culeagă serviciile noastre consulare în vederea orientării exportatorilor noștri de cereale, care date statistice informative să fie publicate și difuzate de Camerele de Comerț. O asemenea lucrare a fost publicată de Ministerul Agriculturii din Pesta cu privire la recolta grâului și secarei a anului 1893-1894 și cu precizarea suprafețelor cultivate, a producției totale și medii pe hectar, a necesităților interne și a disponibilului pentru export. Se referă la situația din Rusia, Ungaria, România, Bulgaria și Rumelia, Turcia, Statele Unite, India, Canada, America de Sud, Africa și Australia, țări care dispun de un prisos de grâu. Țările care sunt nevoite să importe grâu sunt Anglia, Franța, Germania, Austria, Italia, Olanda, Elveția, Belgia, Danemarca, Suedia, Norvegia, Spania, Portugalia și Grecia. Recolta grâului a fost de 815 milioane de hectolitri și a secarei de 480-490 milioane de hectolitri. Se prevede o îmbunătățire a situației pentru o parte a țărilor exportatoare, din cauză că exportul din Rusia și India stagnează, ca și din Statele Unite, ca efect al crizei financiare. Această cauză a fost provocată de scăderea continuă a argintului. Recomandă utilizarea acestei publicații, ca și întocmirea uneia similare de către Ministerul nostru al Agriculturii și Domeniilor.

An VI, nr. 1620, august 26, p. 1 – C.N., *Noi și agrarii germani*: În toate statele, interesele agriculturii sunt altele decât ale industriei, fiind totuși în strânsă legătură și, de aceea, este foarte greu să se încheie tratate de comerț prin care să fie deopotrivă de protejate, trebuind ca statele respective să facă reciproce concesiuni. Politica protecționismului determină războaie vamale dăunătoare, cum s-a întâmplat în cazul României cu Austria, deși aceasta din urmă a fost mai păgubită, în cazul Franței cu Elveția sau al Rusiei cu Germania, declarat recent. Protecționismul folosește în general unui grup restrâns de fabricanți, reprezentând o politică economică de clasă în dauna consumatorilor; de aceea, consideră mai justă politica tratatelor comerciale adoptată și de România, cu condiția de a se obține avantaje exportului nostru de cereale, fără a se împiedica dezvoltarea normală a industriei naționale, spre a nu rămâne mereu o țară agricolă tributară țărilor industriale. Se referă concret la tratativele purtate cu Germania în vederea încheierii unei convenții comerciale și semnalează opoziția Partidului Agrar al marilor proprietari, vinovați și de declanșarea războiului vamal cu Rusia. Prin oficiosul său, "Korrespondenz des Bundes der Landwirte", acest partid cere ca, în cazul în care România, ca și Serbia, cu care se poartă, la fel, tratative, nu vor accepta condițiile impuse, să fie excluse de pe piața financiară germană, ca mijloc de represalii și constrângere. Relevă astfel și neajunsul provocat de faptul că ne-am angajat pe calea împrumuturilor numai pe o singură piață și recomandă ca, la încheierea Convenției, să deschidem ochii ca să nu deschidem punga.

An VI, nr. 1621, august 27, p. 1 – O.P., *Republica*: "Adevărul" s-a pronunțat constant pentru înlocuirea monarhiei prin republică, însă noua formă de guvernământ nu trebuie să

însemne numai o schimbare de etichetă, ci să determine o schimbare a relațiilor dintre clasele sociale, o nouă organizare a producției și distribuției produselor și o transformare a instituțiilor în vederea înlăturării conflictelor sociale și asigurării unui trai mai bun. Republicile italiene din 1848, a Spaniei din 1868 și a Franței din 1870 au fost numai simple transformări politice fără să se schimbe bazele social-economice ale societății și, de aceea, rezultatele au fost negative. Revoluția franceză din 1789 reprezintă cea mai mare mișcare în acest sens, căutând a se transforma societatea prin sfărâmarea privilegiilor, declararea dreptului omului etc., zădărnicită apoi de Napoleon. Republica pentru care luptă "Adevărul" este și democrată, urmărind o schimbare structurală a societății în favoarea tuturor celor nedreptățiți de actuala organizare socială.

An VI, nr. 1625, septembrie 1, p. 1 – Beldimanu, Al., *Tripla-Alianță și noi*: Răspunzând articolului cu același titlu al unui student din Germania, publicat în "Adevărul" nr. 1619 din 25 august, care justifica apropierea României de Tripla Alianță din motive de ordin cultural, politic și chiar național, își precizează poziția față de această alianță. În 1892, la Iași, în fața alegătorilor, a declarat că numai când ar cunoaște condițiile tratatului cu Puterile Centrale, cu privire la pierderile sau câștigurile în caz de învinși sau victorioși, ar fi de acord cu aderarea politică a României la Tripla Alianță. De atunci s-au petrecut însă lucruri grave: alegeri făcute cu bâta și un guvern supus regelui care conduce necontrolat politica externă, sălbaticile măsuri de maghiarizare împotriva fraților din Ardeal și politica de subordonare a Guvernului român față de Guvernul maghiar căruia i-a dat asigurări că nu va permite nicio acțiune care să împiedice colaborarea țării cu Austro-Ungaria și Tripla Alianță, astfel încât, față de această situație și de faptul împlinit, are cu totul alte păreri. Critică faptul că România a fost silită să adere la Tripla Alianță fără să i se facă nici onoarea unui tratat în care să se specifice condițiile cu sensurile lor susmenționate și consideră că Tripla Alianță este un monstru care ne va înghiți. Am fost obligați să facem fortificații și să sporim armata peste puterile noastre financiare, suntem îngenuncheați de Ungaria, asupritoarea fraților noștri. De aceea, România trebuie să revină la neutralitate și să condiționeze eventualul ei sprijin Triplei Alianțe, de încetare a persecuțiilor maghiare, fără de care aderarea țării la politica Puterilor Centrale ar însemna o abdicare de la demnitatea națională.

An VI, nr. 1682, octombrie 30, p. 1 – Index, *Excedente de rău augur*: Presa guvernamentală comentează favorabil faptul că încasările bugetare din primele șase luni s-au soldat cu un excedent de 6 milioane lei, ceea ce ar dovedi starea bună a finanțelor și o înfloritoare economie a țării. În realitate, excedentul se datorește excesului de zel al fiscoșilor, fiindcă exportul se află în scădere, producția de vin a scăzut cu 70%, astfel încât singurul izvor de bogăție rămâne numai munca țărănimii, primind aproape nimic în schimb. Pământul este secătuit, pădurile distruse, viile pier din cauza filoxerei. Proprietarii arendează pământurile străinilor care sunt gata să înghită și fondul, fiindcă mare parte din capital este străin, în special german, iar Guvernul, împrumutând acest capital, face cheltuieli exagerate, sporind datoria publică. Acest excedent prevestește falimentul de mâine.

An VI, nr. 1686, noiembrie 3, p. 1 – Idem, *Risipa averii naționale*: Critică noul proiect de lege a minelor, propunând ca statul să fie stăpân al bogăției subsolului, acum când

pământul țării a fost secătuit și pădurile devastate. După ce arată diferitele moduri în care s-a rezolvat problema proprietății asupra subsolului și a modului de exploatare a minelor, mai propune ca această exploatare să se facă de muncitori organizați în sindicate, ajutați de stat, în care scop acesta să contracteze un mare împrumut. S-ar înlătura astfel și exploatarea muncitorilor de către patroni și s-ar asigura o producție mare și, deci, rentabilă.

An VI, nr. 1706, noiembrie 24, p. 1 – Index, *O bancă revoluționară*: Camera a început discuția asupra proiectului de lege pentru înființarea Băncii Agricole, prezentat de ministrul de Finanțe Ghermani. Oratorii și-au dovedit incompetența, fiindcă ministrul de Finanțe a susținut că banca va putea face față cererilor de împrumut ale marilor și mijlocașilor agricultori cu un capital inițial de numai câteva milioane, pe când Stolojan a susținut că vor trebui 400 milioane lei capital social. Critică noua instituție de credit, care se va substitui cămătarilor, arătând că, datorită dobânzilor mari și privilegiilor acordate, va ajunge stăpână pe moșiile proprietarilor debitori, fără să aducă vreun folos agriculturii, ci va centraliza doar camăta națională. Se știe că marii proprietari nu investesc împrumuturile în vederea sporirii producției, cheltuindu-i la cărți și în orgii, iar proprietarii mijlocii, deși muncitori și cumpătați, după câțiva ani de secetă, vor pierde proprietățile, ca și cei mari. În acest mod, pământurile vor intra în stăpânirea acționarilor capitaliști, fenomen care s-a petrecut și în Franța și Italia.

An VI, nr. 1706, noiembrie 24, p. 1 – C.D.G., *Votul universal*: Articol reprodus din ziarul "Munca", organul Partidului Social-Democrat, asupra votului universal din Austria. Mișcarea din Austria pentru votul universal prezintă mare importanță pentru democrația română și pentru românii din Ardeal, fiindcă, odată dobândit, ușor se va întinde în Ungaria și România. Când cele 3 milioane de români ardeleni vor avea acest drept, burghezia și clasa conducătoare din România nu vor mai putea invoca motivul că poporul nu e copt pentru votul universal. Se vor putea cunoaște și subterfugiile la care vor recurge clasele privilegiate din Austria spre a împiedica acordarea acestui drept, principalul fiind același argument, acela că poporul muncitor n-are maturitatea necesară pentru a exercita acest drept fără pericol pentru viața politică normală. Li se va răspunde că în Germania s-a acordat sufragiul universal fără să se pună în pericol existența statului. În Parlamentul austriac numai radicalii cinstiți, Kramer și, mai ales, Kronawetter, au susținut acordarea votului universal, fiindcă nu există deputați social-democrați. Împotriva acestui drept a vorbit contele polonez Stadnicki care se teme de mărirea și gloria patriei lui, stârnind multe proteste, mai ales în Galiția. Social-democrații țin întruniri și organizează forțele poporului pentru cucerirea acestui drept, știindu-se că el nu va fi acordat prin simple argumente.

An VI, nr. 1707, noiembrie 25, p. 1-2 – Munteanu, St., *Starea sanitară a țării*: Sunt rari oamenii politici care se ostenesc a citi un studiu de economie politică sau statistic, clasa noastră lustruită dovedindu-se leneșă și superficială. Un asemenea studiu statistic de o mare importanță este și *Raportul general despre igiena publică și despre serviciul sanitar al României*, publicat de doctorul Felix, directorul general al Serviciului sanitar. El ar trebui distribuit tuturor celor care se preocupă de politică, împreună cu rapoartele medicilor de județ, spre a vedea că țăranul moare de foame, mizerie și

boli, care nu vor putea fi înlăturate decât prin reforme economice și politice adânci. Doctorul Felix a publicat asemenea rapoarte încă din 1868 până la 1892, fără să lupte cu tot sufletul pentru realizarea acestor reforme în vederea salvării sănătății poporului. Rezerva sa se datorește faptului că este funcționarul unui guvern stupid de reacționar, fiindcă pelagra, sifilisul și alcoolismul nu se vindecă prin circulare și birocratism. Cauzele sociale și economice provoacă bolile care seceră poporul și, de aceea, leacurile trebuie să fie tot sociale și economice. Din acest punct de vedere trebuie analizat raportul statistic al doctorului Felix, dacă el nu mai are curajul din anii 1885-1886 să o facă.

An VI, nr. 1708, noiembrie 26, p. 1 – Index, *O bancă revoluționară*: Guvernul susține că Banca Agricolă este destinată să sprijine agricultura, însă este clar că marii proprietari și politicieni în același timp, ca Stolojan, Marghiloman, Cantacuzineștii etc., nu vor avea nevoie de împrumuturi, ci vor deveni acționari ai noului institut de credit. Împrumuturi vor face proprietarii mijlocii și mici, care cu greu vor putea plăti dobânzile având în vedere faptul că renta pământului este sub 8 la sută. Concurența marilor proprietari, care nu plătesc dobânzi, devine mai puternică din cauză că pot sili cu jandarmeria pe țărani să le muncească moșiile pe prețuri ridicole. Alianța marilor capitaliști cu marii agricultori se va face pe spinarea micilor proprietari și a țăranimii. Marii agricultori au interesul să se exporte cereale la un preț bun și să se importe obiecte industriale necesare populației rurale cât mai ieftine, pentru ca munca pământului să nu coste mult. Capitaliștii și industriașii, dimpotrivă, au interesul să se pună taxe vamale ridicate asupra acestor produse industriale de import, pentru a-și asigura rentabilitatea capitalului plasat în industrie. Prin înființarea acestei bănci care garantează capitaliștilor dividende până la 12 la sută, s-au armonizat interesele acestor două clase exploatoare pe seama poporului. Aceștia se îmbogățesc nu dintr-un spor de producție, ci din munca și ruina altora. Corolarul indispensabil Băncii Agricole este încheierea convenției comerciale cu Germania. Va rezulta de aici și un folos pentru democrație, din proletarizarea micilor proprietari și țărani care, alături de proletarii din industrie, vor lupta pentru marea transformare economică și politică ce se prepară în Occident.

An VI, nr. 1709, noiembrie 27, p. 1 – Munteanu, St., *1001 Regulamente*: În articolul *Starea sanitară a țării*, publicat în nr. 1707 din 25 noiembrie, s-a relevat caracterul birocratic al măsurilor propuse de doctorul Felix pentru combaterea bolilor care seceră, în special, țăranimea și pe care le analizează acum. Astfel, recomandând măsurile de profilaxie, arată că conjunctivita granuloasă se propagă la sate prin soldați, fără să spună nimic despre militarism, care formează mediul atâtor boli infecțioase transmise în mediul rural, cauze ale degenerării țăranimii. Reglementează uniform pe țară și problema prostituției, fără să releve cauzele sociale care o provoacă și să propună măsuri de combatere și desființare. Mai interesante sunt propunerile pentru combaterea pelagrei, prin care se interzice consumarea porumbului stricat, urmând ca țăranii să mănânce pâine, să-și construiască locuințe salubre, grajduri pentru vite și hambare uscate pentru cereale, prescriindu-se și pedepse împotriva celor care nu se vor conforma.

An VI, nr. 1713, decembrie 1, p. 1 – Vindex, *Convenție ori pîrjol?*: Încheierea convenției comerciale cu Germania, care va fi urmată de o convenție comercială cu Austria,

prin care se schimbă și sistemul nostru economic și vamal, se discută prea puțin, deși prezintă mare importanță pentru viitorul țării și poporului. Ca democrați, deși partizani ai desființării impozitelor indirecte apăsătoare pe cei săraci și deci și a taxelor vamale, trebuie să recunoască necesitatea dezvoltării unei industrii naționale, fără care progresul nostru nu este posibil și care urmează să fie protejată. Astfel se poate ridica nivelul intelectual al muncitorimii române, care se va organiza într-un puternic partid muncitoresc. Ar fi de dorit ca, chiar acum, întreprinderile industriale să fie exploatare de muncitori constituiți în sindicat și sprijiniți financiar de stat. Însă statul, condus de politicieni și de un monarh supus ordinelor celor din Germania și Austria, s-a dovedit dușmanul oricărui progres. Chiar dacă se vor asigura de bușee cerealelor și vitelor din România, în schimb se vor scumpi alimentele și obiectele de primă necesitate, în dauna populației sărace a țării, iar pe de altă parte, se va ruina și puțina industrie existentă. Pentru aceste motive, nu trebuie să se încheie convențiile comerciale cu Germania și Austria. În Germania, agrarienii combat încheierea acestei convenții, cerând în orice caz limitarea avantajelor pentru produsele românești și dreptul pentru nemți de a cumpăra imobile în România.

An VI, nr. 1714, decembrie 2, p. 1 – Beldimanu, Al., *Burghezie = Anarhism*: Deși a declarat că nu este socialist, fiindcă socialiștii noștri nu fac un socialism românesc, aruncându-se în mrejele internaționalismului, totuși combate a acuzația adusă de revista de ieri a organului național-liberal, "La Patrie", socialismului că a dat naștere anarhismului. Socialiștii au un partid cu un program cu care se prezintă în alegeri, activând pe față și în cadrul legal și tinzând a deveni un partid de guvernământ, în timp ce anarhiștii n-au un partid, iar programul lor se exprimă printr-un singur cuvânt: anarhie, pentru realizarea căreia nu există milă și, de aceea, nici nu se prezintă în alegeri și sunt excluși din Partidul Social-Democrat, când reușesc să se strecoare ca membri. Ziarul "Munca", organul Partidului Socialist, când ziarul "Evenimentul", organ național-liberal, a propovăduit regicidul, nu a acuzat partidul acesta, care se afla în opoziție, că a dat naștere regicidului la noi. Atunci a protestat și "Adevărul" contra unei teorii care ne întorcea către Evul Mediu. Ziarul liberal ar trebui să se întrebe cine a dat naștere socialismului la noi, dacă nu oligarhia de până la 1859 și apoi burghezia lacomă, această mișcare constituind un protest al claselor dezmoștenite, cărora ciocoi și burghezii celor două partide istorice le-au răspuns cu gloanțe. La 1864 aceștia au fost îngenuncheați un moment, prin liberarea brațelor sătenilor și îndrumarea către votul universal, pentru ca, după aceasta, coaliția liberalo-conservatoare să readucă în robie țărănimea și să înființeze cele patru colegii electorale, spulberând speranța în votul universal. Iată cum socialismul este fiul revoltat al burgheziei.

An VI, nr. 1714, decembrie 2, p. 3 – *Comunicări de la Ligă (Ultime informațiuni)*: Marele ziar englez "Daily News", ocupându-se mult de chestiunile din sud-estul Europei, a trimis în Transilvania pe corespondentul său Gerald Fritz să studieze chestiunea națională a românilor. Acesta, sosind la Cluj, va avea întrevederi cu frunțașii mișcării naționale, apoi va pleca la Gherla, Bistrița, Sibiu și București. Ziarul "L'Indépendance Belge" anunță prematur că a avut loc Congresul colectiv al românilor, sârbilor, slovacilor și bosniacilor, care ar fi lansat un manifest pentru abolirea dualismului și introducerea unui sistem federativ în Austro-Ungaria.

Ziarul "Débats", sub titlul *României din Ungaria*, înfățișează noile persecuții ale ungarilor prin cele patru procese intentate ziaristilor din Sibiu.

An VI, nr. 1717, decembrie 5, p. 1 – Beldimanu, Al., *O nouă excrocherie conservatoare*: Din mesajul regal rezultă că se va modifica tariful autonom în vederea apropiatei convenții comerciale cu Germania, fără a se prejudicia dezvoltarea industriei naționale. Germania va reduce în schimb taxele de import pentru cerealele noastre, cum a procedat în urma convențiilor din 1891 cu Austro-Ungaria, Italia, Elveția și Belgia. Consideră că nu era necesară această convenție, fiindcă mai multă nevoie au germanii de cerealele noastre decât noi de produsele lor industriale și denunță escrocheria conservatorilor din Guvern, aceea că de această convenție va beneficia și Austro-Ungaria, fără să ne acorde în schimb vreun avantaj, din care cauză au fost întrerupte tratativele pentru o convenție comercială care nu se va mai încheia niciodată.

An VI, nr. 1721, decembrie 10, p. 1 – Index, *Camăta bugetară*: Pe birourile Camerei au fost depuse bugetele ministerelor și instituțiilor țării și, de aceea, consideră necesară o analiză asupra modului în care se adună și se cheltuiesc sutele de milioane ale bugetului. Guvernele se dovedesc a fi asemenea Consiliilor de Administrație ale societăților anonime de exploatare, care urmăresc câștiguri grase pentru acționari, adică pentru pătura conducătoare, în dauna contribuabililor. Cele cinci milioane de țărani contribuie cu cel puțin 150 milioane lei la buget, însă pentru ei, sub formă de școli, drumuri etc. se cheltuiesc cel mult 50 de milioane. Restul servește la întreținerea unei numeroase clase de paraziți, de la rege la ipistat, și pentru a făuri lanțuri de robie și împilare pentru popor. Analizând veniturile din monopolurile statului sau de la Căile Ferate, care sunt un fel de impozite indirecte, arată că ele apasă asupra poporului, iar excedentele sunt folosite de clasele stăpânitoare, spre deosebire de Franța sau Belgia, unde monopolurile de stat sau comunale sunt înființate pentru ajutorarea populației, fără a se urmări vreun câștig. Bugetele nu sunt decât o odioasă camătă organizată și susținută cu forța de lacomii noștri stăpânitori, pentru satisfacerea luxului lor și fără niciun folos pentru țară.

An VI, nr. 1722, decembrie 11, p. 1 – Index, *Morala fabulei [Cu privire la legea clerului]*: Consideră nedreaptă taxa de 4 lei pusă asupra țăranimii prin Legea clerului, a cărei plată nu o va scuti să plătească preoții, conform datinii, pentru serviciile lor. Poporul apăsător de atâtea biruri votate prin legi nebunești pierde literalmente de mizerie, foame și boli, iar ignoranța îi stăpânește mintea, astfel încât apare absurdă justificarea taxei pentru a i se asigura păstori luminați care să-i ridice moralul. Cele trei milioane luate țăranilor nu-i vor scuti de vechile dări față de preoți, reprezentând un bir nedrept, servind la plata agenților electorali ai Guvernului. Este un îndoit atentat contra poporului muncitor: economic și politic.

An VI, nr. 1723, decembrie 12, p. 1 – Beldimanu, Al., *Încă o excrocherie conservatoare*: În numărul 1717 din 5 decembrie, semnalase faptul grav că de modificarea tarifului autonom în vederea încheierii convenției comerciale cu Germania va beneficia și Austro-Ungaria fără vreo compensație pentru noi, astfel încât aceasta nu va mai avea interes să mai încheie o convenție comercială cu România, deși, ulterior, ziarul "L'Indépendance Roumaine" a anunțat că, totuși, această convenție se va încheia. Consideră că această convenție comercială nu va trebui încheiată câtă vreme

românii de peste munți vor fi persecutați. Semnalează acum un nou fapt grav, care rezultă din stipulațiile art. 12 din Convenția comercială cu Germania, care prevăd a fi supuse taxei accizelor și unele materiale și produse indigene la fel cu acelea din import. Prin aceasta, pe lângă faptul inadmisibil de a se completa Legea maximului printr-o stipulație dintr-o convenție internațională, se prejudiciază și dezvoltarea industriei naționale, contrariu afirmațiilor din mesajul tronului privitoare la modificarea tarifului autonom. Această înjosire a țării rezultă și dintr-un articol publicat în "Kölnische Zeitung" de baronul Hammerstein, care a propus a se renunța la această clauză prea puțin rentabilă pentru a se pierde simpatia României, însă primul ministru german ar fi declarat că însuși Guvernul român a propus-o.

An VI, nr. 1723, decembrie 12, p. 1 – Cer. Negură, *Tratatul comercial cu Germania*: După o luptă crâncenă cu Partidul Agrarian, Guvernul german a reușit să obțină aprobarea de către Reichstag, cu 189 voturi contra 165, pentru încheierea convenției comerciale cu România, luptă determinată nu atât de importanța acestei convenții, cât de faptul că urmează să se discute încheierea unei convenții similare cu Rusia, cu care Germania se află în război vamal. Deși România cumpără anual produse industriale germane în sumă de 160 milioane lei, volumul exportului în Rusia este cu mult mai mare, ca și acela al cerealelor rusești importate. Această opoziție nu s-ar putea explica altfel, fiindcă exportul industrial german în România depășește de cinci ori valoarea importului de cereale românești. Aceste dezbateri sunt instructive pentru noi, pentru că au pus această convenție în adevărata ei lumină și dovedesc efectul lor funest pentru o țară și interesul obștesc când se face o politică de favorizare a privilegiilor unei clase, preconizată de Partidul Agrarian German. Această convenție comercială nu mai poate fi amendată, ci numai acceptată sau respinsă de Parlamentul român, în funcție de regimul și politica vamală a țării și când "Adevărul" își va spune părerea potrivită interesului obștesc.

An VI, nr. 1723, decembrie 12, p. 2-3 – [Invenție românească pentru cuplarea automată a vagoanelor] (*Ultime informațiuni*): M. Alexandrescu, fost desenator la CFR, Serviciul de întreținere, a inventat un aparat pentru cuplarea automată a vagoanelor și locomotivei, cu care, în două minute, se pot cupla 100 de vagoane cu ajutorul unui singur frânar, evitându-se accidente. Aparatul a fost construit în urma unui aviz publicat de o revistă germană, prin care Căile Ferate Germane oferă un mare premiu pentru inventarea lui. M. Alexandrescu, împreună cu dna Basarabescu, care a finanțat construirea aparatului, vor pleca la Berlin pentru a breveta această invenție.

An VI, nr. 1725, decembrie 14, p. 1 – Beldimanu, Al., *Chestia națională*: La întrunirea de ieri a Partidului Național Liberal, D. Sturdza, președintele acestui partid, a adoptat o poziție francă și loială în chestiunea națională, stigmatizând purtarea mișlească a Guvernului conservator față de prigonirea de către unguri a românilor din Ardeal și de lupta lor pentru dreptate. Consideră pe conservatori ca trădători de patrie pentru că au ajutat cu bani pe românii unguriți și au căutat să-i învrăjbească pe conducătorii Partidului Național cu ocazia Conferinței de la Sibiu. Va răspunde și lui N. Fleva, care la această întrunire s-a pronunțat împotriva votului universal.

An VI, nr. 1726, decembrie 15, p. 1 – Index, *Suveranitatea poporului*: Cel mai fățarnic articol din Constituție este acela care prevede că toate puterile emană de la națiune și că

poporul este suveran. În realitate, datorită Legii electorale, marea majoritate a populației este lipsită de drepturi politice, prin împărțirea alegătorilor în cele trei colegii, fiindcă din numărul total al acestora, soarta și rezultatul alegerilor le determină doar 60 de mii care formează așa-numita elită socială, față de restul de 1 milion și un sfert de alegători. Guvernul își asigură o majoritate în Parlament cu alegătorii Colegiului I, în număr de 11.000, și cu alegătorii Colegiului III, de care dispune total prin administrație. Dacă se ține seama de faptul că alegătorii Colegiului I sunt uniți și votează pe familii și că în unele județe există numai 40-50 de alegători la acest Colegiu, rezultă că suveranitatea poporului este exercitată de un număr de 4-5 mii de alegători. Dintre aceștia, majoritatea proprietari sau arendași debitori la băncile guvernamentale, sunt și ei lipsiți de independență.

An VI, nr. 1726, decembrie 15, p. 1 – Videx, *E rîndul nostru*: Discuția la mesaj a devenit o ceremonie formală care ocupă jumătate din sesiunile parlamentare. Conservatorii au lăsat dinastia, liberalii au tămbăiat-o, fiindcă regele i-a domesticit, umilit și compromis, fiecare urmărind numai puterea. Guvernul a celebrat încheierea convenției comerciale cu Germania, liberalii au acceptat-o și numai G. Panu a criticat-o. Partidele vechi nu se mai deosebesc, unindu-se ca frați întru burghezism, reacțiune și dinasticism, pentru a se împotrivi fratelui dezmoștenit: poporul muncitor, care, unindu-se, nu poate găsi mântuire decât prin propria sa energie. E rîndul democrației să-și facă datoria.

An VI, nr. 1727, decembrie 16, p. 1 – Idem, *O crimă agrară*: Primarul din comuna Tudora, Vasile a Măriuchii, fost fecior boieresc și ajutor de vechil, a fost ucis de țăranii exploatați și schingiuiți, sfărtecându-i corpul în bucăți. După aceasta, țăranii s-au dus la vechilul moșiei, care, înspăimântat, a tras asupra lor cu arma și revolverul, rănind nouă oameni. Au fost arestați douăzeci de locuitori. Locuitorii se plânseseră în mai multe rânduri împotriva primarului, pe care l-au dat și în judecata tribunalului, câștigând procesul, însă acesta, la stăruința proprietarului moșiei, a fost menținut în slujbă, trebuind să fie dizolvat de șapte ori Consiliul Comunal în acest scop. Consideră vinovați de această crimă, în afară de primar și vechil, asupritorii ai țăranilor, pe ministrul de Interne și capii autorităților locale care l-au menținut în slujbă.

An VI, nr. 1738, decembrie 29, p. 1 – Theodorescu, I., *Cosmopoliții*: Banca Zerlendi, din cauza subscripției la renta grecească emisă în 1881, al cărei curs a scăzut, a trebuit să-și lichideze afacerile. Această lichidare prezintă o deosebită importanță pentru economia națională și pentru viața politică, fiindcă Zerlendi, grec de origine, este senator român; a strâns o mare avere în țară și sprijină cu bani patria lui, Grecia. La fel au procedat, ca pe vremea fanarioților, și Constantin Zappa, care a lăsat 20 milioane Greciei, sau Șuțu, care a lăsat 14 milioane unor rude din Grecia și niciun ban vreunei instituții culturale sau filantropice din țară. Țăranul român este nedemn de drepturi politice, care s-au acordat miilor de străini din țara noastră, care sunt alegători și în țara lor, adevărați cosmopoliți. Poporul se istovește pentru a-i îmbogăți; banii strânși prin truda lui sunt trimiși în Grecia, trebuind să se recurgă la capitalul german. Zerlendi e senator și mulți ca el votează legile și vorbesc în numele țării, care deplâng soarta fraților din Ardeal fără să dea o mie de lei Ligii pentru ajutorarea lor.

An VI, nr. 1739, decembrie 30, p. 1 – Bacalbașa, I., *O nouă ligă*: Ziarele “Lupta”, “Evenimentul”, “Adevărul” și “Munca” au dus o campanie pentru reforma electorală și introducerea votului universal. Consideră necesar ca grupările politice democratice – radicalii, liberalii independenți, republicanii și socialiștii – să facă o alianță spre a lupta pentru câștigarea acestui drept, întemeind în acest scop o Ligă democratică. Liga va pregăti spiritele în vederea unei lupte susținute și va face propagandă în alegeri împotriva dușmanilor acestei reforme.

1894 (an VII, 4 ianuarie – 31 decembrie)

(Colaborator: C. Mihalcea)

An VII, nr. 1742, ianuarie 4, p. 2 – I.T., *Trecutul și viitorul războiului (Opera lui Letourneau Ch. recenzată de René Viviani în “Petite République”)*: Civilizația și progresul tehnic, atât timp cât marea industrie se află pe mâna exploataților, nu pot constitui cauze de înlăturare a războiului. Pe plan intern, exploatarea muncitorilor provoacă frământări cu caracter social-economic, iar pe plan extern, războaie de acaparare a bogățiilor și de exploatare a așa-numitelor rase inferioare. Din cauza nedreptei orânduirii sociale, scade și nivelul patriotismului celor exploatați față de patria materială, care vor pune mai presus patria morală, bazată pe dreptate socială, precum o înfățișează și o poate crea numai socialismul. (Traducere de I.T.)

An VII, nr. 1743, ianuarie 5, p. 1 – Theodorescu, I., *Finanțele Europei*: O gazetă americană susține că bugetele statelor europene, echilibrate sau chiar excedentare, prezintă în fond deficite ascunse. Un buget nu este echilibrat numai dacă cheltuielile sunt acoperite prin venituri, trebuind a se lua în considerare pe lângă resursele prezente și resursele viitoare ale țării. Bugetele acestor state se încarcă în fiecare an cu sume enorme scontate asupra viitorului și care se aruncă asupra bugetelor viitoare, sub pretextul că populația și bogățiile țării merg mereu crescând, fără să se țină seama că și necesitățile cresc. În Italia, în care cu acest sistem bugetele apăreau echilibrate, se confirmă teoria economică de mai sus. Țări cu bogății imense – Germania, Rusia, Belgia – încă se plâng de criza economică, deși prezintă bugete echilibrate. Sistemul se practică și în România, când se fac împrumuturi pentru cheltuieli nebunești în urma cărora se va resimți strictul necesar al generațiilor viitoare, cărora li se pregătește astfel falimentul și, de aceea, față de sistemul actual de producție și repartitie a bogățiilor, orice scontări de bani asupra viitorului este o crimă.

An VII, nr. 1743, ianuarie 5, p. 1 – Theo., *Marina... originală*: Până acum România era tributară companiilor de navigație străine cu privire la transporturile pe apă, situație grea și primejdioasă din punct de vedere economic și politic. Recent, guvernul a înființat o mică flotă comercială pe Dunăre necesară furnizării de sare în baza contractului încheiat cu Serbia, rămânând ca ea să fie sporită spre a deveni un adevărat serviciu public național. Se critică totuși faptul că a fost însărcinat cu dirijarea acestei flote un străin, Fromasovici, fratele ministrului de Război din Serbia, care folosește sârbi și bulgari ca funcționari și comandanți ai remorcherelor, deși există cadre pregătite și cu experiență printre români. Se semnalează și faptul că, după ce remorcherele noastre depășesc Vârciorova, pavilionul românesc este înlocuit cu cel sârbesc, deși este pedepsit de Codul Maritim, constituind o jignire a țării noastre.

An VII, nr. 1743, ianuarie 5, p. 1 – Mille, C., *Pentru ce?*: Pentru ce există bătaia în armată și nu dispare acest obicei barbar? Egalitatea în fața legilor este o minciună: țăranul este bătut de boier, de arendaș, de primar și de funcționarii administrației. La oraș, sluga e bătută de stăpân, lucrătorul – de patron, poliția folosește bătaia la cercetări și guvernării – în alegeri. Clasa stăpânitoare a ofițerilor ține sub jugul disciplinei clasa soldaților mojici prin bătaie. Bătaia din armată, ca și bătaia în general, va fi scoasă de cei interesați, când muncitorimea de la orale și sate va ajunge o putere și va sili clasa conducătoare să se “civilizeze”. Până atunci, lupta împotriva bătăii în armată trebuie dusă pentru formarea unui curent de opinie publică, mai întâi în păturile intermediare ale micii burghezii și față de noua clasă socială a proletariatului intelectual, care formează puntea către popor până când presa îi va fi accesibilă.

An VII, nr. 1743, ianuarie 5, p. 4 – *Din străinătate [Congresul Trades Unionelor din Anglia]*: Săptămâna trecută s-a ținut în Scoția Congresul Trades Unions din Anglia, sub președinția deputatului socialist Keir Hardie. Acesta a susținut că muncitorii trebuie să formeze un partid aparte și că mizeriile de azi vor dispărea numai într-o societate colectivă, întemeiată pe baze socialiste. La congres au participat 300 de delegați.

An VII, nr. 1746, ianuarie 9, p. 1 – *Cui? [Editorial]*: Cui se poate adresa propaganda democratică și socialistă, dacă adevăratul proletar românesc, țăranimea, nu este încă deșteptată la viața politică și socială? Între clasa stăpânitoare și țăranime sau între marele proprietar și proletarul agricol pâlmaș există o serie de categorii sociale care nu pot câștiga mai mult decât proletariatul muncitoresc: țăranii și orășenii cu mici proprietăți, micii comercianți care trăiesc sub amenințarea falimentului și proletariatul intelectual, ca și micii funcționari. Toți aceștia formează o armată anonimă pe a cărei simpatie se poate conta. Baza însă o formează muncitorii de la orașe, care sunt alcătuiți în organizații sindicale sau politice, cum este Partidul Muncitorilor. Cu armata muncitorilor conștienți și cu atmosfera de simpatie se formează opinia publică privind o serie de probleme și reforme, printre care chestiunea votului universal.

An VII, nr. 1746, ianuarie 9, p. 1 – I.Th., *Colonii și colonizatori*: Dezvoltarea mare a industriei, care necesită materii prime, înmulțirea populației și a mijloacelor de comunicație și transport au impus Europei o nouă și grea problemă: cucerirea de colonii, cauză a dușmăniei dintre marile popoare. Din această cauză suferă sutele de mii de soldați trimiși să lupte pentru cucerirea și stăpânirea coloniilor, milioanele de muncitori istoviți în marile industrii și popoarele țărilor îndepărtate, exploatate sau exterminate. La aceste acțiuni de colonizare și sub masca civilizației și a creștinării băștinașilor a contribuit și biserica. Într-o oarecare măsură, numai poporul englez s-a dovedit capabil să aplice un sistem mai rațional de colonizare și de răspândire a civilizației în țările îndepărtate.

An VII, nr. 1746, ianuarie 9, p. 3 – *[Abuzuri comise de administrația Companiei de tramvaie] (Ultime informațiuni)*: De când această administrație, calificată drept ticăloasă și mizerabilă, a încăput pe mâinile lui Ionescu Marcus, a comis o serie de abuzuri, printre care și faptul că, în loc să ridice zăpada de pe traseele tramvaielor, a aruncat-o pe trotuare sau în curțile locuințelor, provocând o indignare generală și mai multe

proces. Se întreabă de ce primarul Filipescu tolerează tovarășia Ionescu Marcus – Vasile Lascăr și abuzurile lor prin care se îmbogățesc în dauna comunei.

An VII, nr. 1747, ianuarie 11, p. 1 – Bacalbașa, A., *Întrunirea noastră: Bătaia în armată – Votul universal (Editorial)*: La această întrunire, ținută în sala Dacia, s-au pus bazele Ligii democratice pentru votul universal, criticându-se și faptul rușinos că în armată se mai aplică bătaia, ca și partidele politice existente care se împotrivesc acordării dreptului de vot prevăzut în Constituția din 1866. La întrunire a participat un public numeros și conștient, care a ascultat și aclamat principiile expuse, aprobându-le din adâncă convingere. Lupta va trebui continuată în toate județele, deși va cere multă muncă și sacrificii.

An VII, nr. 1747, ianuarie 11, p. 1 – Beldimanu, A., *[Discurs ținut la adunarea pentru constituirea Ligei democratice]*: Ca președinte al adunării, la care, cu toate măsurile luate de poliție, au participat 3.000 de persoane, după ce înfierează faptul că în armată se mai aplică bătaia, protestează împotriva relei-credințe a politicienilor care refuză a proclama votul universal, idealul democrației române. Prin Constituția din 1866 s-au desființat deosebirile și monopolurile de clasă, menținute însă prin Legea electorală din același an, astfel încât oamenii politici de atunci n-au fost decât niște șarlatani de rea-credință. Monarhia, înconjurată de politicieni reacționari, de un aparat administrativ puternic și de o armată care nu este a țării, va fi pururea stavilă revendicărilor democratice. Această instituție a devenit un anacronism la sfârșitul veacului al XIX-lea, trebuind înlocuită cu o republică democratică, în care toate puterile să emane de la națiune.

An VII, nr. 1747, ianuarie 11, p. 1 – Radovici, Al.G., *[Discurs ținut la adunarea pentru constituirea Ligei democratice]*: În calitate de membru în Consiliul General al Partidului Socialist al Muncitorilor afirmă, ca Gladstone, că secolul al XIX-lea este veacul muncitorilor, după cum rezultă din marea mișcare socialistă care s-a răsfrânt și asupra României. Sufragiul universal reprezintă arma politică prin care se va ajunge la victorie și care nu se cerșește, fiind o chestiune de dreptate. Deși Constituția proclamă că toți românii sunt egali, de fapt, majoritatea poporului, sub pretextul stării de incultură, este lipsită de drepturi. Votul universal nu se va obține decât prin propaganda grupărilor înaintate din țară: radicali, republicani și socialiști, până când o mare parte din dușmanii acestui vot universal vor fi convinși să-l adopte.

An VII, nr. 1747, ianuarie 11, p. 1 – Nădejde, I., *[Discurs ținut la adunarea pentru constituirea Ligei democratice]*: În calitate de membru în Consiliul General al Partidului Socialist al Muncitorilor arată și critică poziția partidelor față de votul universal: conservatorii s-au declarat pe față împotriva acordării acestui vot, în timp ce liberalii, urmărind a lovi, pe de o parte, în conservatori și de a apărea, pe de altă parte, ca partizani ai reformei electorale, au înscris în programul lor politic adoptarea unui colegiu unic. Prin condiția pusă de a plăti 25 lei impozit anual către stat pentru a fi alegător, se urmărește ca burghezia liberală să copleșească celelalte clase, inclusiv clasa muncitoare. Fiindu-le demascată șarlatania, și-au modificat programul în sensul că sunt de acord cu votul universal, care urmează să se aplice mai târziu. Chestiunea națională, ca și problema țărănească sunt în strânsă legătură cu acordarea votului universal. Țărănimea suferă prea mult și nădăjduiește să vină

rușii s-o scape de nevoie; mulți țărani vor să plece în Basarabia, auzind că li s-ar da acolo pământ și vite. Numai prin înălțarea morală și materială se poate asigura regenerarea și progresul neamului.

An VII, nr. 1747, ianuarie 11, p. 1-2 – Mille, C., [*Discurs ținut la adunarea pentru constituirea Ligei democratice*]: După ce arată că opreliștile poliției de a împiedica participarea la această adunare au sporit mai mult afluența decât chemările făcute prin ziarele “Adevărul”, “Munca”, “Românul”, “Lupta” și altele, susține următoarele: partidele politice se opun acordării votului universal, care, ca și alte reforme, nu se poate câștiga decât prin luptă, cum a spus-o “Internaționala” în manifestul său; pătura cultă a socialismului va trebui să lumineze și țărănimea, care împreună cu muncitorimea, luându-și soarta în propriile lor mâini, să impună aceste reforme, pe care zadarnic le-ar aștepta de la Partidele Liberal sau Conservator.

An VII, nr. 1747, ianuarie 11, p. 2 – Morțun, V., [*Discurs ținut la adunarea pentru constituirea Ligei democratice*]: În calitate de deputat socialist al Colegiului III Roman, după ce arată că planta exotică a socialismului a dat ramuri și se va îndesi, astfel încât securea ciocnirii nu va mai putea pătrunde, critică lipsa de drepturi și de libertăți și cere unirea muncitorilor sin sate cu muncitorii de la orașe pentru a le impune de jos în sus. Partidul Socialist nu luptă pentru a veni la putere, ci tocmai spre a înfăptui această unire a celor ce muncesc, care va mătura veche robie și va aduce pe pământ pacea, binele și înfrățirea.

An VII, nr. 1747, ianuarie 11, p. 2 – [*Moțiune votată la adunarea pentru constituirea Ligei democratice*]: “Cetățenii Capitalei întruniți în sala Dacia în ziua de 9 ianuarie 1894, înfierăză bătaia ce se practică în armată și iau angajamentul de a duce mai departe lupta împotriva acestei rușinoase barbarii.” “În acelaș timp, încredințați că nu mai au nimic de așteptat dela vechile partide politice, ei aprobă alianța grupărilor democratice în scop de a alcătui o ligă pentru votul obștesc și hotărâsc să înceapă în toată țara, prin grai și scris, o propagandă energetică pentru dobândirea votului universal.”

An VII, nr. 1747, ianuarie 11, p. 2 – Tradem, [*Legea maximului și lăutariei*]: Din cauza sporirii taxei pentru orchestre de la 5 la 10 lei pe seară, patronii de localuri renunță a mai angaja orchestre. Mulți lăutari săraci și împovărați de familii au rămas fără mijloace de existență. Se propune reducerea acestei taxe care lovește în păstrătorii muzicii populare și în localurile vizitate de lumea modestă și aplicarea , dacă trebuie, asupra localurilor de lux și perdiție, cum sunt *cafe-șantan*-urile.

An VII, nr. 1747, ianuarie 11, p. 3 – [*Studiu cu privire la exploatarea pădurilor*] (*Ultime informațiuni*): Buletinul Camerei de Comerț și Industrie din Focșani semnaleză apariția primului studiu cu privire la exploatarea și estimația pădurilor elaborat de Pavel Cambureanu, directorul general al Biroului pentru exploatare, studii și estimațiuni de păduri. Datorită procedeeleor sale se poate stabili precis cubajul lemnelor din pădurile exploatate și estima valoarea lor reală.

An VII, nr. 1747, ianuarie 11, p. 3 – [*Colonizările din Ungaria*] (*Ultime informațiuni*): Parlamentul maghiar a votat Legea colonizărilor în baza căreia, pe domeniile statului din Ardeal, vor fi colonizați unguri în mijlocul populației românești, în vederea deznaționalizării acesteia și a știrbirii dreptului istoric al românilor asupra

Transilvaniei. În același scop se va înființa o bancă prin intermediul căreia să se cumpere moșiile românești scoase în vânzare din Ardeal, unde statul nu posedă mari domenii ca în Banat și Maramureș. Colonistul va primi cam 20 de pogoane (16 lanțuri) de pământ și alte înlesniri deosebite, în timp ce românii vor fi aduși la sapă de lemn. Comitetul Național din Ardeal va convoca cercurile electorale în mari mitinguri de protest.

An VII, nr. 1748, ianuarie 12, p. 3 – [Votul universal] (Ultime informațiuni): Ziarul "Evenimentul" din Iași anunță constituirea și în acel oraș a Ligii democratice în vederea obținerii votului universal. Liga grupărilor democratice din București, constituită în același scop, așteaptă precizări asupra modului și condițiilor de aplicare a votului universal preconizate de Liga din Iași.

An VII, nr. 1749, ianuarie 13, p. 1 – Bacalbașa, A., *O ligă contra bătaii în armată*: Sub toate guvernele, bătaia și tortura au fost tolerate, dacă nu încurajate, și nu s-a dat niciodată dreptate celor asupriți. Sunt bătuți mai ales fiii de țărani, fiindcă, aceștia fiind lipsiți de drepturi politice, n-are cine le lua apărarea. În sistemul politic burghez, statul reprezintă conspirația minorității conducătoare și apăsătoare împotriva majorității apăsate, iar armata permanentă este unul dintre mijloacele folosite în acest scop. Marile partide tolerează bătaia în armată, fiindcă altfel ostașii n-ar mai trage asupra sătenilor răsculați și n-ar mai putea-o folosi în alegeri. În numărul viitor se va arăta de ce și regele tolerează bătaia în armată. Cetățenii trebuie să lupte împotriva acestei rușini.

An VII, nr. 1750, ianuarie 14, p. 1 – Bacalbașa, A., *Regele și bătaia în armată*: Unul dintre factorii cei mai vinovați de faptul că în armată se tolerează bătaia este însuși regele, care este capul armatei și, datorită acestei calități, nu se mai poate invoca lipsa de responsabilitate. Regele nu se sesizează nici de agitația făcută prin presă, iar inspecțiile la unități sunt anunțate pentru a se preveni eventualele reclamații. Cauzele: regele n-are simpatie față de cei ce suferă și consideră că domnește peste o țară de sălbatici; venind din Prusia, este partizanul celui mai sever militarism; trebuie să se bazeze pe capii oastei ca să se mențină și, de aceea, îi menajează. Trebuie înfierată purtarea șefului suprem care, pe lângă drepturi, să-și asume și datoriile. Trebuie lovită și gazda ocrotitoare a bătăușilor de felul lui Căliman.

An VII, nr. 1751, ianuarie 15, p. 1 – Theodorescu, I., *Cum se fabrică legile* (Editorial): Legile votate în grabă de deputații aleși de prefecti și dirijați de guvern reprezintă un atentat permanent împotriva majorității poporului, conspirația unei mici păături de paraziți împotriva a 5 milioane de producători harnici. Recent s-a votat Legea de organizare a serviciului tehnic, de o deosebită importanță, cu 47 de voturi, contra 14 voturi, deși există 183 de deputați, dintre care 30 ai partidelor de opoziție. Aceasta oglindește falsa viață parlamentară cauzată de sistemul electoral în vigoare și justifică lupta pentru votul universal.

An VII, nr. 1751, ianuarie 15, p. 1 – Index, *Sănătatea publică* [Problema falsificării vinurilor]: Populația orașelor, adăpostită în locuințe mizerabile și expusă bolilor din cauza bălților și necurătențiilor de tot felul, este amenințată și de intoxicarea cu alimente și băuturi falsificate. Falsificarea vinurilor se practică pe o scară întinsă și reprezintă un atentat la sănătatea publică împotriva căreia serviciul sanitar și autoritățile trebuie să ia severe măsuri de reprimare. Consideră că lucrul este foarte greu,

fiindcă negustorii falsificatori sunt alegători și că regimul politic care stăpânește țara nu ține seamă de problemele de igienă sau de morală.

- An VII, nr. 1752, ianuarie 16, p. 1 – Beldiman, A., *Bătrânii liberali și democrații (Editorial)*: Atitudinea Partidului Liberal, ramura bătrânilor reacționari față de noile grupări democratice care luptă pentru adoptarea votului universal, este hotărât potrivnică, totuși tineretul liberal va trebui să țină seamă de principiile democratice pentru care a luptat C.A. Rosetti și va trebui să îndrume partidul pe calea reformelor democratice.
- An VII, nr. 1753, ianuarie 17, p. 1 – Bacalbașa, A., *Artă și democrație (Editorial)*: Cuceririle democrației în domeniul social, politic și economic s-au răspândit și în literatură. Capitaliștii și marii industriași n-au timp să se ocupe de artă și literatură, iar muncitorii simt că lipsa de cultură e una dintre piedicile emancipării lor, cauze care au determinat noua orientare a literaturii către problemele sociale și viața celor asupriți. Unii scriitori s-au alăturat luptei proletariatului, alții scriu constrânși de Legea cererii și a ofertei, contribuind toți la mișcarea social-politică democratică.
- An VII, nr. 1754, ianuarie 18, p. 3 – [*Nemulțumiri provocate de aplicarea legii clerului*] (*Ultime informațiuni*): În comunele rurale din țară aplicarea acestei legi provoacă nemulțumiri generale. Deși impozitul de 4 lei trebuie aplicat numai capilor de familie, cu exceptarea văduvelor și a insolubililor, în unele sate au fost impuși atât aceștia, cât și mai mulți membri din aceeași familie, astfel încât, într-un sat cu 300 de capi de familie, au fost impuși 400 de contribuabili.
- An VII, nr. 1755, ianuarie 19, p. 1 – Beldiman, Alex., *Conservatorii și chestia transilvăneană (Editorial)*: Cu ocazia discuției cu privire la proiectul de răspuns la mesajul tronului, Dimitrie Sturdza, președintele Partidului Liberal aflat în opoziție, a imputat Partidului Conservator și Guvernului faptul că nu sprijină hotărât revendicările românilor din Ardeal: respectarea Legii naționalităților; abolirea legilor excepționale cu privire la presă și la alegeri parlamentare, ca și a noii Legi a colonizării; respectarea individualității bisericii și a școlii românești. Autorul articolului nu cere o intervenție împotriva statului vecin pentru alipirea Ardealului la “Republica Română”, ci numai o totală pasivitate, care să conștina din: majorarea taxelor de import asupra mărfurilor austro-maghiare; revizuirea tarifului vamal numai în favoarea Germaniei, care ne-a acordat avantaje reciproce; să nu se încheie nicio convenție comercială cu Austro-Ungaria și să nu se mai trimită fonduri culturale și de propagandă românilor maghiarizați.
- An VII, nr. 1757, ianuarie 21, p. 3 – [*Cu privire la încheierea convenției comerciale cu Austro-Ungaria*] (*Ultime informațiuni*): Pentru evitarea unor eventuale discuții supărătoare asupra încheierii acestei convenții, din cauza chestiunii românilor din Ardeal, Guvernul a hotărât să fie votată în cel mult două ședințe pentru a nu se da teren de agitație opoziției.
- An VII, nr. 1757, ianuarie 21, p. 3 – [*O nouă revoltă*] (*Ultime informațiuni*): Locuitorii din comuna Frunțișeni, județul Tutova, pe când Consiliul Comunal se întrunise ca să voteze taxele impuse de Legea maximului, s-au revoltat în masă și au pornit asupra Consiliului. A intervenit Parchetul cu armată, făcându-se mai multe arestări.

- An VII, nr. 1759, ianuarie 23, p. 1 – Beldiman, Al., *Ce face Liga? Ce fac studenții? (Editorial)*: Față de prigonirile sălbatice făcute de unguri împotriva românilor din Ardeal, îndeamnă Liga și studențimea să lupte pentru cauza națională și să înscrie pe drapelele lor cuvintele: “Cîtă vreme vor răsuna strigătele de durere ale românilor, nici un prieteșug între Austro-Ungaria și România nu poate fi.” Atacă pe Titu Maiorescu, ca român ungarit, și Guvernul conservator care este în curs de a încheia Convenția comercială cu Austro-Ungaria, dezastruoasă pentru economia națională. Această convenție constituie un act de vasalitate față de imperiul vecin, din care cauză România nu poate fi solidară cu o trădare națională înfăptuită de Carol Hohenzollern cu trei consilieri nemernici.
- An VII, nr. 1759, ianuarie 23, p. 1 – Nenițescu, D., *[Problema populației] (Recenzie asupra conferinței pe care acesta a ținut-o la Ateneu, semnată Unus)*: Combate teoria lui Malthus și susține că mizeria nu se datorește creșterii populației, ci unei rele distribuții a produselor și a bunurilor. Recenzentul consideră că, din punct de vedere ideologic, conferențiarul, fiind un adept al marxismului și teoria lui Malthus dovedindu-se științific neîntemeiată, trebuia să-și aleagă alt adversar. Problema populației în unele țări, ca Franța, nu se pune cum să se oprească creșterea, ci descreșterea populației.
- An VII, nr. 1760, ianuarie 24, p. 1 – Bacalbașa, A., *[O propunere] (Editorial)*: Considerând că prețul билетelor pentru spectacolele Teatrului Național este prea mare – 5 lei stalul I, 4 lei stalul II, 3 lei stalul III și 1 leu galeria – astfel încât studențimea și clasele sărace cu greu pot plăti un bilet pentru stalul III sau galerie și propune reducerea prețului pentru aceste două categorii de locuri. Diferența s-ar putea recupera din ridicarea prețului pentru loji și stalul I. Arată că statul, care acordă subvenții Teatrului Național, ar trebui să intervină pentru a pune la îndemâna poporului acest mijloc de cultură care este teatrul, dacă prin școală nu se face acest lucru.
- An VII, nr. 1761, ianuarie 25, p. 1 – Dan, C., *[Specularea foametei – Dreyfus et Co. la curtea cu jurați]*: Lăcomia marilor capitaliști cosmopoliți speculează chiar și calamitățile publice. Ziarul francez “Libre Parol” relatează cazul foametei cumplite care a stăpânit Imperiul Rusesc în anul 1891, când marea firmă de cereale Dreyfus, cu sediul în Paris, prin sucursala din Odessa, a speculat și vândut cantități de cereale stricate, provocând otrăvirea și moartea multor țărani ruși. Cei vinovați au fost deferiți judecării Curții cu Juri, cu excepția lui Dreyfus, care este cetățean francez. Această firmă are sucursale în multe țări, printre care și România. În introducere, se relevă concurența și lipsa de scrupule ale capitaliștilor pentru obținerea monopolului asupra diferitelor sectoare economice.
- An VII, nr. 1761, ianuarie 25, p. 2 – *[Înființarea a două noi sate] (Informațiuni)*: Moșia Călărașii-Vechi s-a pus în vânzare în loturi mici, de 5 hectare, cumpărate de țărani. În urma acestui fapt s-au întemeiat un sat lângă Gara Siliștea, cu 285 capi de familie, și altul lângă Iezerul Călărașilor, cu 361 capi de familie.
- An VII, nr. 1761, ianuarie 25, p. 2 – *[Revoltă țărănească din cauza legii maximului] (Ultime informațiuni)*: Ziarul “Voința Prahovei” din 23 ianuarie scrie că sătenii din comuna Frutișeni, județul Tutova, s-au revoltat împotriva autorității comunale din pricina aplicării Legii maximului.

- An VII, nr. 1762, ianuarie 26, p. 1 – [*Setea de sânge*] (*Cauzele răscoalei țăranilor din com. Tudora-Botoșani*): La interpelarea deputatului Ghițescu G. cu privire la cauzele acestei răscoale soldată cu uciderea primarului din comuna Tudora-Botoșani, primul ministru și ministrul de Interne, Lascăr Catargiu, răspunzând că asasinii, arestați, sunt niște hoți de cai, se arată că primarul asuprise pe țărani, acesta devenind un satrap odios. Abuzurile comise cu privire la prestațiuni peste prevederile Legii tocmelilor agricole și alte samavolnicii au provocat numeroase plângeri din partea țăranilor, ca și mai multe dizolvări ale Consiliului Comunal, toate fără efect, astfel încât aceștia și-au făcut singuri dreptate. Dacă glasul celor asupriți nu va fi auzit de Guvern, se vor repeta asemenea cazuri.
- An VII, nr. 1763, ianuarie 27, p. 1 – [*Mizeria în București; lipsa de lucru*]: S-a afirmat în Cameră că în Țara Românească nu moare nimeni de foame și că “ideile subversive” nu prind la noi din cauză că nu există un proletariat. Răspunsul a fost dat de cei asupriți prin înființarea Partidului Muncitoresc, care numără mii de membri, determinați de mizerie să lupte pentru realizarea aspirațiilor lor de clasă. Lipsa de lucru, șomajul și mizeria fac ca mii de oameni din București să sufere și să piară de foame. La Căile Ferate, Arsenal și Pirotehnice porțile sunt închise noilor muncitori. Din aceste cauze, la Clubul muncitorilor s-a ținut o întrunire la care au vorbit A. Bacalbașa, C. Anghel, C. Mille și V. Morțun, votându-se o moțiune prin care se cere Guvernului și Primăriei Capitalei să deschidă noi lucrări în care să muncească toți cei lipsiți de lucru.
- An VII, nr. 1763, ianuarie 27, p. 2 – [*Răscoală țărănească în com. Botești-Tutova*] (*Informațiuni*): Ziarul “Lupta” anunță că în această comună a izbucnit o răscoală țărănească, luând proporții îngrijorătoare, din care cauză s-a trimis armată la fața locului sub comanda unui maior. Ziarul oficios “Timpul” rectifică atât numele comunei, care este Brădești, susținând și faptul că doi consilieri comunalii au fost bătuți de niște bețivi și confirmând totuși că s-a trimis armată în comună, ceea ce dovedește că n-a fost vorba de o simplă bătaie.
- An VII, nr. 1763, ianuarie 27, p. 3 – [*Țăranii din județul Buzău resping taxele impuse de guvern*] (*Ultime informațiuni*): Ziarul “Liberalul”, care apare la Buzău, publică știrea că țăranii din mai multe comune din acel județ au respins taxele impuse de Guvern și au amenințat autoritatea.
- An VII, nr. 1764, ianuarie 28, p. 1 – [*O luptă nouă*]: În Franța, țara mișcărilor de stradă, războiul social și-a găsit cea mai viguroasă și unitară expresie în Parlament prin înfruntarea înverșunată dintre reprezentanții burgheziei cu ai proletariatului. Clasa burgheziei, cuprinsă de o bancrută intelectuală, cu greu mai poate face față atacului celor 54 de deputați socialiști, la spatele cărora se află sutele de mii de alegători proletari, organizați și înarmați, cu programul lor precis. Javrés a răsturnat de pe banca ministerială pe Dupuy și era cât pe ce să spulbere și cabinetul Casimir, dacă nu intervenea un răscol și haita oportuniștilor. Burghezia s-a retras în defensivă, ceea ce înseamnă că moarte ei este aproape.
- An VII, nr. 1764, ianuarie 28, p. 1 – Bacalbașa, A., [*Mizeria*] (*Editorial*): Lipsa de lucru și mizeria stăpânesc mahalalele capitalei; Legea concurenței din industrie și comerț nesocotește nevoile sociale, iar crizele de producție sau de supraproducție nu pot fi împiedicate, producând efecte la fel de dăunătoare pentru clasa muncitoare. Statul

și primăria ar putea deschide lucrări la care să se angajeze cei fără lucru, iar prin reducerea la 8 ore a zilei de muncă, fiind dovedit că muncitorul realizează aceeași producție ca într-un număr de ore mai mare, s-ar putea plasa șomerii, fără scumpirea produselor.

- An VII, nr. 1764, ianuarie 28, p. 1 – Beldiman, A., [*Un răspuns*]: Răspunzând ziarului “Naționalul”, precizează că “Adevărul” va rămâne un ziar democrat-republican și neobosit apărător al claselor dezmoștenite. Ca director al ziarului, colaborează cu o seamă de tineri socialiști, laborioși și cinstiți politicește, luptând pentru înfăptuirea unor puncte comune republicanilor și socialiștilor: gonirea monarhiei, sufragiul universal, desființarea armatei permanente, impozitul progresiv, desființarea Senatului și altele. Celelalte puncte neînscrise în programul “Adevărului” sunt apărate de socialiști în ziarul lor, “Munca”.
- An VII, nr. 1765, ianuarie 29, p. 1 – *Țăranii (Răscoale țărănești)*: Mai toate ziarele din provincie anunță câte o răscoală țărănească. În mare parte, răscoalele sunt determinate de aplicarea Legii maximumului. Pe de altă parte, se anunță că Guvernul nu face decât să trimită armata “spre a potoli pe răsculați”. Dacă Guvernul nu potolește foamea și nu stinge nedreptățile, spiritele țăranilor, care sunt foarte agitate, nu pot fi liniștite cu armata.
- An VII, nr. 1766, ianuarie 30, p. 1 – A.B. (Bacalbașa, A.), D.C. Dumitrescu-Iași (*Conferință despre Materialismul economic*): Conferențiarul, criticând burghezia și faptul că principiile Revoluției din 1789 – libertate, egalitate și fraternitate – n-au fost înfăptuite, relevă criza economică și morală și susține că aceasta va fi înlăturată prin impunerea și aplicarea concepției moderne științifice a *Materialismului economic*, care formează baza socialismului. Această revoluție social-economică este pe cale de a cuprinde întreaga Europă, fiind susținută de o serie de personalități și oameni de știință care s-au debarasat de concepțiile burgheze, pe care îi citează.
- An VII, nr. 1768, februarie 2, p. 1 – C.A., [*Tratatul ruso-german*] (*Tratatul comercial din 1894*): Tratatul de comerț ruso-german prevede mari scăderi la tariful de import pentru produsele germane, acordate de ruși, printre care: hamei, cocs, cărbuni, produse chimice și farmaceutice, stofe, mașini agricole etc., compensate numai prin acordarea clauzei națiunii celei mai favorizate și a reformei taxei de intrare pentru grâne, de la 5 la 3,50 mărci. Tratatul are și o semnificație politică, fiindcă prin el rușii nesocotesc interesele economice și politice ale aliatai lor, Franța, care nu exportă în Rusia decât un volum de 10 milioane de franci, ca și unele țări mici, și favorizează Germania, dușmanul acesteia.
- An VII, nr. 1768, februarie 2, p. 1 – C.A., [*Bursa muncii*]: În urma tulburărilor din Paris, care au avut loc anul trecut, mai ales în cartierul studentesc, Guvernul, care a provocat aceste tulburări, a găsit pretextul de a închide cea mai democratică instituție, Bursa muncii din Paris, în care își avea sediul Comitetul dirigitor al tuturor sindicatelor. Prin votarea unei Legi pentru sprijinirea mișcării corporative și a breslelor muncitorilor și a înființării sindicatelor în vederea luptei împotriva rapacității patronilor, burghezia nu și-a dat seama că legea se va întoarce chiar împotriva sa. Prin expulzarea conducerii sindicatelor din localul Bursei muncii, acțiunea acestora n-a fost slăbită, dovadă succesul în alegerile comunale al socialiștilor. În urma

acestei măsuri abuzive, a urmat interpelarea Guvernului, cerându-se redeschiderea Bursii muncii, prin care muncitorii își vor putea îmbunătăți situația materială.

An VII, nr. 1769, februarie 3, p. 1 – Bacalbașa, A., [*Greva ofițerilor*] (*Editorial*): Armata, una dintre instituțiile de bază ale societății moderne, prin demisiile în grup al unui mare număr de ofițeri din arma cavaleriei și acțiunea de solidarizare a altor ofițeri nemulțumiți, care capătă aspectul unei greve, se dovedește subminată din cauza lipsei de organizare și a situației materiale a ofițerilor. Consideră această grevă originală ca pe un periculos pronunțament al unei caste, care văzând că nu i se poate refuza nimic, ar putea pretinde și alte privilegii, tinzând către o dictatură în dauna democrației și progresului. Indiferent de cauzele acestor demisii și acțiuni, le combate ca inadmisibile și fără vreo asemănare cu revendicările și grevele clasei muncitoare, fiind vorba de o clasă restrânsă privilegiată, deoarece s-ar ajunge la pretorianism. Partidele care vor încuraja comploturile militare și se vor servi de ele sunt partide reacționare, care nu se pot baza pe mulțime, căreia îi refuză dreptul de vot.

An VII, nr. 1769, februarie 3, p. 1 – *Crackuri financiare*: Criza financiară a determinat o serie de bănci să-și înceteze activitatea: Zerlendi, Manoach și Mercuș. Activul Băncii Manoach, față de pasivul care însumează un milion și jumătate, este cu totul neînsemnat, astfel încât deponenții au fost păgubiți. Faptul că pasivul este atât de mare, cunoscută fiind capacitatea financiară a directorului casei, este inexplicabil.

An VII, nr. 1770, februarie 4, p. 2 – *Revoltele țărănești [Legea maximului la sate]*: Consiliile Comunale din județul Tutova și alte județe din țară, aplicând o serie de impozite ca la orașe, în baza Legii maximului, au provocat revoltele țărănești semnalate în satele Frunțișeni și Brădești, stârnindu-se o stare de nemulțumire și agitație în toată țara. În urma acestor revolte, se zice că cele mai multe Consilii Comunale sătești au renunțat să mai aplice această lege.

An VII, nr. 1770, februarie 4, p. 3 – [*Alte răscoale țărănești*] (*Ultime informațiuni*): De-abia s-au potolit revoltele țărănești din județul Tutova și se află că țărani din mai multe comune ale județului Fălciu s-au răsculat împotriva autorităților comunale din cauza aplicării noii Legi a clerului, prin care s-a impus o taxă specială asupra țărănimii.

An VII, nr. 1771, februarie 5, p. 1 – Beldiman, A., [*Greva ofițerilor. Hotărîrea regelui*]: Numărul mare, de 127, al ofițerilor de cavalerie demisionați constituie un început de anarhie în armată, iar aceasta reprezentând baza monarhiei, consideră că, prin slăbirea și destrămarea armatei, se va ajunge la înlăturarea dinastiei și desființarea armatei permanente, două dintre punctele programului de luptă ale ziarului "Adevărul". Constată cu satisfacție zguduirea din temelii a actualei organizații politico-sociale, împotrivindu-se satisfacerii revendicărilor ofițerimii, care și așa costă țara sute de milioane, fără să aibă meritele pretinse.

An VII, nr. 1771, februarie 5, p. 1 – *Regele și cavaleriștii (Demisiile ofițerilor de cavalerie)*: Unele ziare, partizane ale pronunțanismului săvârșit de ofițerii din cavalerie, spun că regele nu vrea să primească demisiile ciudaților greviști și că ministrul de Război este pentru primirea lor. Dimpotrivă, regele a refuzat să discute condițiile puse de aceștia până la retragerea demisiilor pe care, altfel, le va primi. Critică aceste ziare

care sprijină o mișcare reacționară și antilegală, deși se consideră ziare “de ordine și legalitate”.

- An VII, nr. 1771, februarie 5, p. 1 – I.Th., *Asasinii oficiali (Reprimarea răscoalelor țărănești)*: Țăranii din județul Fălciu, nemaiputând suporta grelele sarcini fiscale impuse prin legile maximului și a clerului, răsculându-se, Guvernul a dispus reprimarea lor cu armata. Numai în comuna Tifu au fost răniți sau uciși 20 de țărani. S-a trimis armata și în alte sate și se protestează împotriva faptului că niște simpli ofițeri au dreptul să introducă din simpla lor voință pedeapsa cu moartea.
- An VII, nr. 1771, februarie 5, p. 1 – Vega, *Suprafață și populație*: Din cele 510 milioane km pătrați care reprezintă suprafața globului, 73% reprezintă suprafața apelor și numai 27% suprafața uscatului. În 1894, statistica a stabilit că populația cea mai densă, de 210 locuitori pe km pătrat există în Belgia, în timp ce în România, cu o suprafață de 131-400 km pătrați și o populație de 5.100.000 locuitori, nu există decât 39 locuitori pe km pătrat și, cu toate acestea, starea țaranului român este mizerabilă.
- An VII, nr. 1771, februarie 5, p. 1 – C., *Camera și ofițerii (Demisiile în masă a ofițerilor din cavalerie)*: Deputatul Fleva a interpellat Guvernul cu privire la această problemă și la cauzele dezorganizării armatei, imputabile conducerii Ministerului de Război, considerând greșit că fapta ofițerilor, departe de a fi blamabilă, trebuie susținută. Anarhia din administrația publică întinzându-se și în armată impune retragerea Guvernului. Guvernul consideră că problema s-a exagerat din cauza prea marii libertăți a presei și face intervenții și presiuni ca ofițerii să-și retragă demisiile, apelând chiar la conducerea Partidului Liberal care nu este străină de aceste acțiuni.
- An VII, nr. 1771, februarie 5, p. 2 – *Presa și greva ofițerilor (Informațiuni)*: Numai ziarul “Voința Națională” mai arată, indirect, simpatie față de greviști, manifestându-și îngrijorarea față de dezarmarea țării, dar consolându-se cu faptul că mai există încă conștiințe demne care nu se prosternază înaintea celei mai rușinoase puteri. Ziarul începe pe această temă să publice o serie de articole sub titlul *Armata și regimul personal*. Oficioasele Guvernului susțin că partidele de opoziție au organizat acest complot.
- An VII, nr. 1772, februarie 6, p. 1 – Bacalbașa, A., *Complotul (Editorial în legătură cu greva ofițerilor)*: Opoziția sprijină această mișcare reacționară a ofițerilor în scopul de a prelua puterea, susținând prin presa respectivă că, dacă Guvernul ar aproba demisiile ofițerilor din cavalerie, viitorul guvern, spre a nu se dezorganiza armata, îi va reprimi pe aceștia, cu recunoașterea vechimii în armată. Prin aceasta, pe lângă sporirea anarhiei din armată, se încurajează spiritul de castă parazitar și antidemocrat al ofițerimii, ca în perioada de corupție a Imperiului Roman și se încurajează comploturile.
- An VII, nr. 1772, februarie 6, p. 2 – *Inaugurarea liniilor telefonice (Informațiuni)*: Direcția Poștelor și Telegrafelor a invitat presa la experiența prin care s-au deschis liniile telefonice interurbane București-Ploiești și București-Brăila-Galați. Deocamdată, instalațiile pot servi numai 150 de abonați. Aparatele întrebuințate pentru distanțele mari, Van Rysselberghe, cu modificările aduse de serviciul nostru tehnic, funcționează perfect, folosindu-se liniile telegrafice și pentru circuitul telefonic, cu excepția liniei Ploiești, din cauză că aparatele telegrafice Hughes folosite pe această

linie, având curentul prea puternic, împiedică circuitul curentului electric telefonic. Deschiderea acestor linii telefonice va aduce însemnate înlesniri economice și culturale.

An VII, nr. 1773, februarie 7, p. 1 – Bacalbașa, A., *La Ateneu (Tribună democratică) (Editorial)*: Ateneul a devenit neîncăpător la conferințele care tratează suferințele claselor apăsate. Același lucru se întâmplă la teatru cu locurile ieftine de la stalul III și galerie, ceea ce dovedește interesul acestor clase față de cultură în vederea înfăptuirii revendicărilor cu caracter social care vor triumfa cât mai curând. Mișcarea generoasă, în acest scop, se adresează numai clasei muncitoare și apăsate, care se ridică spre progres, și tineretului, fiindcă cei sătui, satisfăcuții actualei orânduiri sociale, lipsiți de un ideal de clasă, nu se mai pot înflăcăra pentru nicio mișcare.

An VII, nr. 1774, februarie 7, p. 1 – Beldiman, Al., *Răscoalele (Răscoale țărănești provocate de impozite)*: Trecerea primului ministru, Lascăr Catargiu, la conducerea Ministerului de Interne înseamnă o pagină înroșită cu sângele țăranilor față de care acesta se laudă că nutrește dragoste. Sub Regulamentul Organic, acesta n-ar fi împușcat pe țiganii robi care reprezentau un capitol, în timp ce mujicii țărani, răsculați din cauza mizeriei, nu reprezintă nimic. În mai toate județele, țăranii refuză plata noilor impozite fixate prin legile maximului și a clerului și încasate silnic cu ajutorul baionetelor. Citează numeroase cazuri în care armata, din ordinul autorităților, a tras asupra țăranilor răsculați și cere tragerea lor la răspundere, după ce, prin anchete la care să participe și ziariști din presa opoziției, se vor stabili vinovățiile pentru aceste crime și sălbăticiii comise împotriva țăranimii asuprite. Acuză pe Lascăr Catargiu de a fi devenit călăul țăranilor.

An VII, nr. 1774, februarie 7, p. 1-2 – *Urmările unei împăcări (Tratatul ruso-german)*: În urma împăcării dintre Wilhelm II cu cancelarul Bismarck, au încetat criticile aduse tratatului comercial încheiat de Germania cu Rusia, prin care s-au prejudiciat interesele agricultorilor germani, favorizându-se în schimb industria, căreia i s-au asigurat largi debușee în Rusia. Încetarea acestei campanii de presă s-ar datora și faptului că Germania a încheiat convenții similare și cu alte state, astfel încât n-ar mai folosi respingerea convenției cu Rusia și continuarea războiului vamal cu aceasta, fiind necesar ca în politica economică să se țină seama și de interesele grave politice care sunt în joc. Prin aceasta, Partidul Agrarienilor care spera o înclinare a împăratului față de el, pierzând sprijinul cancelarului Bismarck, a trebuit să se resemneze.

An VII, nr. 1776, februarie 9, p. 1 – Anghel, C., *Două vorbe (Editorial)*: Deși idealul de luptă al "Adevărului" este trecerea societății actuale la una mai dreaptă, nu poate fi de acord cu toate mijloacele revoluționare prin care se urmărește această schimbare, fiind mai scump sângele poporului și, de aceea, trebuie să se combată mijloacele întrebuițate de anarhiști, ca și mișcările ofițerești, prin care se pune în pericol democrația, rămasă la discreția pronunțamentelor militare. Toate mișcările revoluționare trebuie subordonate interesului proletariatului și consideră că procesul de evoluție nu este încă îndeplinit pentru ca mișcările revoluționare să-și facă apariția la noi în țară.

- An VII, nr. 1776, februarie 9, p. 1 – Wund, *Mincinoșii dau înapoi (În legătură cu răscoalele țărănești)*: Deputatul N. Fleva a cerut desființarea taxei de 4 lei impusă țăranilor prin Legea clerului, care împreună cu alte legi nedrepte au cauzat răscoale în mai multe județe. Guvernul, care nu recunoaște existența și cauzele acestor răscoale, prin Take Ionescu (ministrul Cultelor), a anunțat reducerea taxelor clericale într-un mod simțitor, ceea ce confirmă tocmai existența răscoalelor semnalate de presă.
- An VII, nr. 1776, februarie 9, p. 1 – C.A., *Petițiile țăranilor (În legătură cu răscoalele țărănești)*: Nemulțumirea generală și răscoalele din multe județe din țară, provocate de aplicarea legilor fiscale a maximului și a clerului mirean, tăgăduite un timp de presa conservatoare, sunt confirmate de petițiile ce vin din toate unghiurile țării la Cameră și Senat, prin care țăranimea cere desființarea impozitelor nedrepte impuse prin aceste legi.
- An VII, nr. 1776, februarie 9, p. 1 – *Grevă studentească*: Studenții de la Facultatea de Medicină din Iași s-au pus în grevă, părăsind cursurile până când va fi satisfăcută cererea lor de a se reînființa și dota cu mijloacele necesare clinica chirurgicală pe care o consideră indispensabilă pregătirii lor științifice. Studenții fac apel la presă și cetățeni în scopul de a sprijini aceste revendicări, de care Guvernul va trebui să țină seama.
- An VII, nr. 1776, februarie 9, p. 2 – Hassan, *Protejarea muncii (Din presa franceză)*: Multe legi s-au votat în Franța pentru protejarea clasei muncitoare: legi pentru limitarea zilei de muncă, contra muncii de noapte, pentru limitarea muncii femeilor și a copiilor, pentru măsuri de igienă în fabrici, pentru asigurarea și siguranța muncii, pentru prevenirea accidentelor etc., toate rămânând însă literă moartă din cauza celor chemați să le aplice, inspectorii de fabrică, fiindcă aceștia sunt angajații statului sau ai patronilor. De aceea, Partidul Socialist a propus o reformă privind aceste inspectorate ale muncii, urmând a fi înlocuite printr-o comisie atașată Ministerului Comerțului și al Industriei.
- An VII, nr. 1776, februarie 9, p. 3 – Theodorescu, I., *Răscoalele țărănești [Conferință ținută la Clubul muncitorilor] (Informațiuni)*: La Clubul muncitorilor a vorbit deputatul socialist V. Morțun despre tactica socialistă și anarhistă, după care a luat cuvântul I. Theodorescu, vorbind despre răscoalele țărănești, propunând o moțiune adoptată de asistență în unanimitate. Membrii Clubului Muncitorilor protestează împotriva asasinatelor comise de Guvernul conservator asupra țăranilor din județele Fălciu, Covurlui și Suceava și trimit expresia solidarității lor fraților lor de la țară.
- An VII, nr. 1777, februarie 10, p. 1 – Bacalbașa, A., *Răzvrătitorii (În legătură cu greva ofițerilor)*: Grevă ofițerilor nu s-a sfârșit încă, față de care democrații au o atitudine de neînțeles. Vina o poartă politicienii burghezi care au căutat să facă din casta ofițerească un soi de corp inviolabil mai presus de toate instituțiile sociale. Aceștia au încurajat toate comploturile: din 1866 împotriva lui Cuza, din 1871 pentru răscoala de operetă din Ploiești, din 1888 împotriva lui Ion Brătianu și a regelui. Liberalii și conservatorii au fost pe rând conspiratori cu ajutorul oastei ofițerești, care a obținut aprobarea burgheziei reacționare și pentru alte fărâdelegi: torturarea și împușcarea țăranilor și agresiunile împotriva ziariștilor de la “Adevărul” și “Lupta”. Banda cu pinteri a declarat război pașnic acestei burghezii, pentru ca

mâine să o oblige să i se supună. Ea va trebui desființată, fiindcă comploturile sunt apanajul claselor uzurpatoare.

- An VII, nr. 1777, februarie 10, p. 1 – Vest, *Civilizatorii Africei (Comentariu)*: În Reichstag-ul german au format obiectul unor dezbateri barbariile comise de nemți în coloniile din Africa, sub masca misiunii civilizatoare, relevându-se numeroase astfel de cazuri, comise în special de militari. Comentatorul face legătura cu procedeele din armata română, unde se mai aplică bătaia și critică acest sistem de civilizare care a revoltat chiar și pe conservatorii din Reichstag-ul german.
- An VII, nr. 1777, februarie 10, p. 2 – [Portul Rothenburg din Suedia, debușeu pentru exportul românesc de cereale] (*Ultime informațiuni*): În urma convenției comerciale dintre Germania și Rusia, avantajele asigurate prin convenția comercială dintre România și Germania pentru exportul de cereale au fost indirect anulate, din care cauză piața de cereale din Brăila a hotărât să suspende exportul prin portul Hamburg, dirijând cantitățile de cereale exportate către portul Rothenburg din Suedia.
- An VII, nr. 1777, februarie 10, p. 2 – [Fortificarea portului Constanța] (*Ultime informațiuni*): Guvernul va cere un credit de aproape 10 milioane lei în acest scop, urmând a se face o stațiune navală fortificată lângă portul comercial. În această bază vor ierna toate navele noastre de război, ca și vreo trei nave engleze.
- An VII, nr. 1778, februarie 11, p. 1 – Anghel, C., *Leacuri băbești (Cu privire la cauzele răscoalelor țărănești)*: Guvernul continuă să nege realitatea nemulțumirilor provocate de legea maximului și a clerului, care au provocat răscoale țărănești în toate părțile țării, pe care le dă pe seama anumitor instigatori și totuși a trebuit să modifice Legea clerului, reducând parțial impozitele pentru a potoli spiritele. Nemulțumirea țăranilor are cauze mai adânci: Legea tocmelilor agricole, Legea prestațiilor și, în general, vitrega întocmire socială față de țăranime. Recomandă o anchetă parlamentară care să constate relele sub care geme țăranimea, spre a se lua grabnice măsuri pentru înlăturarea lor.
- An VII, nr. 1778, februarie 11, p. 1 – I.Th., *Vindeți grâul*: În curând, Camera franceză va vota taxe grele de intrare asupra grâului, care se vor întoarce împotriva micilor agricultori și spre folosul marilor negustori de cereale. Cauzele crizei agricole din Franța sunt cu totul altele decât concurența străină: impozitul funciar prea greu, camăta, lipsa de inventar agricol și concurența marilor proprietari. Taxele protecționiste vor fi ocolite de marii importatori prin masivele cantități de cereale importate până la votarea lor, astfel încât vor beneficia și de aceste taxe. Recomandă cerealiștilor români să folosească prilejul de a exporta cerealele înainte de aplicarea taxelor protecționiste, mai ales că se așteaptă mari cantități de cereale din Argentina, astfel că prețul cerealelor nu va mai crește.
- An VII, nr. 1779, februarie 12, p. 1 – Hasan, *Politica în Austria (Comentariu)*: Cancelarul Caprivi a spus în Reichstag-ul german că orice lege se măsoară după influența ce o va avea asupra social-democrației, adică politica clasei stăpânitoare se reduce la combaterea mișcării socialiste. Aceasta este valabilă pentru toate țările industriale în care proletariatul s-a deșteptat la viața politică: Franța, Belgia, Anglia, Austria. În Austria, coaliția Guvernului Windischgraetz luptă împotriva proletariatului, care amenință privilegiile clasei exploatatoare. Burghezia liberală s-ar fi putut uni cu

tinerii cehi și cu agrarieni și ar fi putut impune sufragiul universal fără nicio restricție, dar n-a făcut-o tot de teama proletariatului, care și-ar fi întărit pozițiile în urma acestei reforme. A preferat să se unească cu clericali și cu feudații pentru a lupta în comun împotriva clasei muncitoare și a mișcărilor revoluționare.

- An VII, nr. 1779, februarie 12, p. 3 – *Noua grevă (Ultime informațiuni)*: La atelierele de confecții militare de la Cotroceni izbucnise o grevă a muncitorilor, care s-a aplanat printr-o serie de concesii consemnate într-un regulament cu privire la plata cu bucata a efectelor confecționate și a butonierelor executate și plătite separat unor femei. Conducerea atelierelor a revenit asupra acestei ultime concesii, obligând pe muncitori să plătească femeilor acest lucru, ceea ce a provocat o nouă amenințare cu greva din partea muncitorilor. Statul n-ar trebui să-i exploateze ca un patron neomenos și să-i împingă la grevă iarna.
- An VII, nr. 1780, februarie 13, p. 1 – Beldiman, Al., *Alte tulburări și nemulțumiri provocate de legile maximului și a clerului*: O delegație de țărani a trei comune din județul Argeș s-a prezentat la redacție cu o plângere împotriva impozitelor instituite prin aceste legi, pe care nu le pot plăti, fiind în săpă de lemn, astfel încât au trebuit să vândă și vitele nemaivând cu ce le hrăni. Primarul ales și impus de subprefect și vătășii îi bat pe locuitori când se adună la primărie să se plângă, fiind învinuiți că fac revoluție; arendașul și ipistații îi bat și le impun să recunoască datorii fără vreun control; de aceea, au venit la înalta stăpânire din București. Această înaltă stăpânire este reprezentată însă de Lascăr Catargiu, ministru de Interne, care dizolvă Consiliile Comunale alese și dă ordine de schinguire și împușcare a țăranilor.
- An VII, nr. 1780, februarie 13, p. 2 – *[Efectele tratatului de comerț austro-român] (Informațiuni)*: Din Viena se transmite că, din expunerea de motive a acestui tratat comercial, rezultă că comerțul Austro-Ungariei cu România, care scăzuse după anul 1886, și-a reluat avântul său de la 1891, fără să atingă nivelul său de dinainte. Cauza se datorește faptului că Guvernul austriac nu a putut obține un tarif convențional cu România, ci numai aceleași concesii făcute Germaniei prin tratatul comercial încheiat cu această țară.
- An VII, nr. 1780, februarie 13, p. 2 – *Dreaptă cumpănă (Informațiuni)*: Mai mulți deputați au semnat o petiție cerând Ministerului de Lucrări Publice să reducă imediat cu 50% prețul transporturilor pentru cereale, vin și lemne. Când este vorba de nevoile marilor proprietari, deputații sunt gata să intervină pentru a-i ajuta, dar când e vorba de mizeria și nevoile grele ale țăranului, fac apel la Guvern să le trimită gloanțe.
- An VII, nr. 1781, februarie 14, p. 1 – Mille, C., *Dintre ruine*: În literatura noastră se petrece de aproape zece ani un fenomen de o covârșitoare importanță și din punct de vedere social, constând din săparea surdă a celor trei vestite temelii ale societății capitaliste: religia, proprietatea și familia. Discreditul asupra acestor instituții nu este aruncat de socialiști, ci chiar de fiii burgheziei, care prin operele lor înfățișează tipuri și tablouri scoase din mocirla socială. Neculai Xenopol, în *Brazi și Putregai*, arată cum sunt jefuiți țăranii de boieri și denunță putregaiul adulterului, care macină familia clasei suprapuse, în opoziție cu viața sănătoasă a bradului popular, țărnimea. Al. Vlahuță, în romanul *Dan*, arată același lucru, manifestându-și dezgustul pentru cei de sus și respectul față de cei de jos. Delavrancea, în *Paraziții, Iancu Moroiu și alte*

opere, contribuie la această operă distrugătoare. Caragiale reprezintă, prin comediile sale, cazmaua cea mai puternică împotriva păturii stăpânitoare a țării. În *Critica literară*, Gherea a dărâmat vechii idoli: Maiorescu și Hasdeu. În locul vidului rămas și a acestor ruine, socialismul, cu largile și multiplele lui manifestări economice, politice, literare și artistice, va crea o lume nouă, întemeiată pe dreptate și pace. Atunci se va aprecia la justa ei valoare importanța acestei mișcări culturale prin care trece azi societatea română.

An VII, nr. 1781, februarie 14, p. 2-3 – Dobrogeanu-Gherea, C., *Artiștii cetățeni*: Articolul este un fragment din primul articol al volumului II din lucrarea *Literatură și Știință*, prin care susține și dovedește că mai toți scriitorii geniali ai omenirii au fost în același timp și niște mari cetățeni. Citează în acest pe cei mai mari poeți și scriitori germani, începând cu a doua jumătate a secolului al XVIII-lea: Lessing, Schiller, Goethe, Heine. Epoca în care apar oamenii mari nu e c totul nepregătită pentru ivirea lor. Înfrâurirea lor a contribuit la răsturnarea violentă a ordinii politico-sociale existente la sfârșitul acestui secol. Lessing a fost un luptător pentru dreptate și libertate, promotorul luptei pentru drepturile omului. Schiller, cu prima sa operă, *Hoții*, dezlănțuie ura claselor conducătoare împotriva sa și a operei prin care promovează idealul revoluționar de libertate și dreptate socială, ca emul al lui Lessing, ca și în dramele următoare, *Don Carlos* și *Wilhelm Tell* etc. Heine se ridică împotriva stării de lucruri din Germania, este persecutat și moare în exil. Citează apoi pe marii scriitori enciclopediști ai Franței: Diderot, Rousseau, Voltaire etc., precum și pe cei din secolul al XIX-lea, analizându-le viața și opera pe aceeași linie. Trece la marii poeți și scriitori ai Angliei: Shelley, Byron, Dickens și Thackeray. Subliniază, în special, adâncă iubire și compătimire pentru cei săraci, apăsați și suferinzi, care se desprinde din opera lui Dickens și care pledează pentru mari reforme sociale, pentru socialism. Arată că săracul poet scoțian Robert Burns, ca reprezentant al țărănimii sărace și exploatate, a compus cele mai revoluționare cântece.

An VII, nr. 1782, februarie 15, p. 1 – Bacalbașa, A., *Țăranii*: Țăranii s-au revoltat în mai multe județe și s-au revoltat pe drept. Răul este mai adânc, fiindcă țăranul apoteozat în feeriile politice și la paradă, denumit talpa țării, moare de foame, prăbușit într-un iad de chinuri: sărac, fără pământ, fără unelte de muncă, bătut de jandarm, năpăstuit de primar și împovărat de dări pe care nu le mai poate plăti. Manifestările produse din când în când sunt numai semnele furtunii ce se apropie, care nu se va putea evita prin discursuri proaste sau cu puști perfecționate.

An VII, nr. 1782, februarie 15, p. 1 – Vest, *Revoluționarii Italiani*: În urma tulburărilor din Italia, pricinuite de stări de lucruri care au nemulțumit poporul, după represiunea imediată, se caută instigatorii, ca și sursa fondurilor străine, conform unui sistem adoptat în ultimul timp de Guvern. Au fost arestați o serie de lucrători, ziariști și scriitori, urmând a fi pus sub urmărire și deputatul De Felice, pentru faptul de a fi propagat în public revolta împotriva bandei de criminali, care este Guvernul. Acesta, împreună cu Cipriani, ar fi pregătit răscoala în Sicilia, Toscana, Umbria și Lombardia.

An VII, nr. 1783, februarie 16, p. 1 – Anghel, C., *Convenția cu Austria*: Convenția comercială cu Austria a fost votată de Senat. Criticată pe drept cuvânt de liberali pentru că s-a obținut prea puțin în schimbul concesiunilor făcute, s-a replicat conform sistemului

cunoscut că nici în proiectul întocmit de fost Guvern liberal nu se prevedea altceva. S-a motivat încheierea convenției prin faptul că, în urma tarifelor protecționiste din Franța și Italia, a trebuit să se asigure debușee produselor agricole. Aceeași justificare s-a dat și convenției cu Germania, recent zădărnicită de încheierea Convenției comerciale germano-ruse. Cu privire la exportul de vite și, în special, de porci, se arată că, datorită concurenței sârbești și lipsei unei convenții sanitar-veterinare, acesta va rămâne la discreția Austriei. În schimb, datorită reducerilor tarifare acordate produselor industriale austriece, se va ruina industria națională, sporind numărul muncitorilor fără lucru, acum, iarna. Gloatelor flămânde li se va răspunde tot cu gloanțe, ca și țăranilor de către un guvern păcătos și supus voinței regelui.

An VII, nr. 1783, februarie 16, p. 1 – A., *Consiliile județene (Modificarea legii consiliilor județene)*: Proiectul de lege pentru modificarea unor articole din Legea consiliilor județene, discutat în Cameră, este cât se poate de reacționar, tinzând, împotriva prevederilor din Constituție, să întărească centralizarea administrativă. În această privință sunt deopotrivă vinovați și liberalii, care au lipsit anume de la ședință și dezbateri, pentru a nu-și ține făgăduiala făcută cu privire la Colegiul unic, în care scop se anunțase un amendament. Nici propunerea făcută de deputatul Ressu cu privire la reprezentarea minorității n-a putut fi susținută de cinci deputați spre a deveni amendament.

An VII, nr. 1784, februarie 17, p. 1 – H.V., *Pâinea și sarea. Noile impozite din Franța și Italia*: Chiar și presa oportunistă recunoaște progresele imense pe care le face socialismul în Franța, confirmate de succesele din recente alegeri parțiale. Se încearcă anihilarea efectelor propagandei socialiste în rândurile muncitorimii și țăranilor, apăsătorilor și de ultima lege prin care s-a mărit cu 7 franci taxa de import asupra grâului, cărora li s-a dovedit că această taxă protecționistă ca formă va fi suportată de ei și va folosi marilor importatori și comercianți de cereale. Pâinea la Paris este și acum mai scumpă decât în alte țări: 40 centime față de 26 centime în Belgia și 17 centime în Elveția. Printr-o coincidență, și în Italia s-a sporit impozitul asupra sării peste celelalte sarcini care apasă clasa muncitoare, astfel încât guvernele respective, prin asemenea măsuri, pregătesc triumful ideilor democratice.

An VII, nr. 1784, februarie 17, p. 2 – [*Credite extraordinare pentru construirea căii ferate Calafat-Port*] (*Informațiuni*): La Cameră s-a împărțit proiectul de lege și raportul pentru deschiderea unui credit extraordinar de lei 6.638.000, acoperit prin emitere de rentă, necesar terminării căii ferate Craiova-Calafat, lei 4.238.000, și prelungirea ei până în port, lei 2.400.000. Lucrarea se declară de utilitate publică, în aceste credite fiind cuprinse și exproprierile necesare.

An VII, nr. 1784, februarie 17, p. 2 – [*Beneficiul net al Băncii naționale*] (*Informațiuni*): Beneficiul net prezentat Adunării Societarilor ieri este de 3.050.000 lei. Adunarea a făcut convocarea în vederea alegerii de duminică. "Trăiască capitalismul!"

An VII, nr. 1785, februarie 18, p. 1 – *Legea județeană (Modificarea legii consiliilor județene)*: Majoritatea guvernamentală a Camerei a votat această modificare prin care s-a înlocuit delegația permanentă a Consiliului județean, care controla activitatea prefectului, printr-un Comitet permanent subordonat acestuia. Încă un mijloc de a împiedica manifestarea liberă a voinței cetățenilor și orice control asupra

administrației publice, adăugat Legii jandarmeriei, Legii clerului, Legii învățământului și celorlalte. Camera înlătură vechile îngrădiri și face operă de centralizare, lăsând județele pe mâna prefectilor abuzivi.

An VII, nr. 1785, februarie 18, p. 1 – *Clinicile din Iași (Urmare grevei și revendicărilor studențești)*: Mișcarea studențească din Iași a atras atenția opiniei publice asupra neajunsurilor de la Facultatea de Medicină, printre care și lipsa unor clinici chirurgicale și obstetricale, indispensabile desăvârșirii studiilor medicale. Vina o poartă Eforia “Sf. Spiridon” și, cu deosebire, eforul Holban, care s-a împotrivit satisfacerii doleanțelor studenților, împingându-i la grevă și silind astfel statul să înființeze un spital într-un local impropriu, care s-a dărâmat, din care cauză s-au închis cele două clinici. Prin noua lege sanitară, Eforia a fost obligată să pună la dispoziția studenților clinicile necesare, însă același efor Holban se împotrivesc, fără ca ministerul să-l poată sili, fiind necesar a se deschide clinicile în același local impropriu și cu un număr redus de paturi. Se impune retragerea lui Holban și acordarea fondurilor necesare construirii unor localuri corespunzătoare.

An VII, nr. 1785, februarie 18, p. 1 – Anteu, *Din lumea... mare. Mizerie și lux; unde merge plus-valoarea*: Sunt oameni care nu vorbesc decât de răscoalele țăranilor. Aceste spirite subversive spun că sătenii se ridică din cauza mizeriei și că nu mai pot plăti dările impuse de stăpânire, că peste țară suflă un vânt de criză, că piața se resimte de mizerie și afacerile stagnează. Toate sunt zvonuri neadevărate, fiindcă boierii petrec fără să le pese de sărăcie: la un bal marghilomănesc s-au cheltuit 50 mii lei, junele și rafinatul ministru aducând flori din străinătate cu trenul expres și chelneri vienezi pentru servitul mesei. Ca pe vremea decadenței romane, cinicii burghezi capitaliști sfidează mizeria desculților și flămânzilor.

An VII, nr. 1785, februarie 18, p. 2 – *[Scutiri de taxe vamale] (Informațiuni)*: Ministerul, pe baza Legii pentru încurajarea industriei naționale a acordat scutiri de taxe vamale și impozite următoarelor fabrici: a) Fabrica de țesături de lână Rhein din Azuga, b) Fabrica de ulei Fleming din Galați și c) Fabrica de bomboane și ciocolată Dobriceanu din capitală.

An VII, nr. 1786, februarie 19, p. 1 – Bacalbașa, A., *O explicație (În legătură cu reformele democratice)*: Sunt câțiva ani de când în țară s-a pornit un curent democratic, având ca rezultat deșteptarea unei bune părți din clasa muncitoare, cu partidul și presa ei, de care a ținut seamă chiar Partidul Conservator și, de aceea, P. Carp a venit cu câteva legi, care numai ca formă sunt democratice, fondul fiind reacționar. În schimb, Partidul Liberal, care pretinde a fi preferat conservatorilor, în afară de reforma electorală cu adoptarea votului universal, anunțată la Iași, despre care nu se mai discută, continuă să tacă, schimbându-și tactica după împrejurări. În fond, ambele partide ale burgheziei discută și se ceartă spre propriul folos, iar clasa muncitoare trebuie să se organizeze temeinic.

An VII, nr. 1786, februarie 19, p. 1 – West, *Votul universal în Austria*: După răsturnarea Guvernului Taaffe, coaliția guvernamentală Windischgraetz încearcă să tergiverseze rezolvarea problemei electorale, pe tema căreia a fost schimbat Guvernul, însă presiunea maselor populare, manifestată prin numeroase adunări ținute în Viena, va impune o rezolvare radicală a problemei prin adoptarea dreptului de vot universal, egal și direct. Muncitorii știu că se pune la cale, prin

înțelegerea hibridă dintre clericali, feudali și liberali, o lege electorală de compromis, care să nu însemne aproape nimic și, de aceea, se agită cerând prin moțiuni cel puțin drepturi politice, dacă din punct de vedere economic sunt exploatați.

An VII, nr. 1786, februarie 19, p. 1 – *Corpul tehnic (Legea de reorganizare a Corpului tehnic)*: Recent a fost votată Legea de organizare a Corpului tehnic al Ministerului Lucrărilor Publice. Conducătorii tehnici, nemulțumiți de situația ce li s-a creat, au redactat o petiție prin care cereau: reducerea stagiului la doi ani pentru avansarea de la clasa a III-a la clasa a II-a și la trei ani de la clasa a II-a la clasa I, precum și acordarea unui spor de salariu conducătorilor clasa I care n-au mai putut trece examenul de inginer. Agitația conducătorilor coincizând cu mișcarea grevistă a ofițerilor, Guvernul le-a promis că legea va fi modificată la Senat în sensul revendicărilor acestora, fără să-și țină făgăduiala. S-ar putea ca și aceștia să se pună în grevă.

An VII, nr. 1786, februarie 19, p. 1 – *Bugetul (Se referă la bugetul exercițiului 1894-95)*: Raportorul Comisiei bugetare a Camerei, C. Arion, a depus proiectul de buget general al statului pe exercițiul 1894-95, veniturile cifrându-se la 203.170.765 lei, din care 1.825.271 pentru credite suplimentare și extraordinare. Față de bugetul precedent, se prevede un spor de 13.560.265 lei. Anuitatea datoriei publice, de 70.263.150 lei, prezintă un spor de 2.128.856 lei, ceea ce dovedește că datoria publică crește îngrijorător. S-au sporit cheltuielile, în special pentru Ministerul de Interne, datorită înființării jandarmeriei rurale și pentru Ministerul Învățământului, prin preluarea de către stat a sarcinii de a plăti salariile învățătorilor întreținuți până acum de comune. La contribuțiile directe s-au prevăzut și 3 milioane lei, produsul taxei de 4 lei impusă prin Legea clerului, ca și 31 milioane lei din licențe și căi de comunicație. Se constată că datoria publică crește mereu, iar evaluarea veniturilor este exagerată.

An VII, nr. 1786, februarie 19, p. 1 – *Alianța româno-bulgară. Un tratat secret*: Ziarul englez "The Economist", după ce presa franceză publicase mai multe articole cu privire la acest pretins tratat, publică știrea că prin acesta se urmărește constituirea unei confederații balcanice. Alianța militară dintre România și Bulgaria va pune la dispoziția Puterilor Centrale un efectiv de 400 mii de soldați, al căror comandant va fi regele României, având un scop defensiv împotriva Rusiei și altul de neutralizare a tulburărilor din Serbia, care se află în pragul revoluției. Câștigul cel mare revine Triplei Alianțe, mai ales dacă se ține seama de slăbirea armatei italiene, care se va compensa astfel. Se cer precizări Guvernului, față de gravitatea acestei știri.

An VII, nr. 1786, februarie 19, p. 3 – *[Electrificarea orașului Tr. Severin] (Ultime informațiuni)*: Inginerul Cristescu a terminat studiul cu privire la iluminatul cu electricitate a orașului Turnu Severin. Regia Monopolurilor Statului, prin directorul său, Manu, a oferit condiții de executare mai avantajoase decât concurenții străini.

An VII, nr. 1786, februarie 19, p. 3 – *[Cu privire la reducerea tarifului transporturilor de cereale] (Ultime informațiuni)*: Ministrul de Finanțe, Ghermani, a declarat că se va opune admiterii reducerii cu 50% a tarifului transporturilor de cereale, vinuri și lemne, cerută de mai mulți deputați, motivat de faptul că, prin aceasta, provocându-se o scădere de 9 milioane din veniturile Căilor Ferate, s-ar dezechilibra atât bugetul

acestei administrații, cât și bugetul general al statului. Deputații semnatari, mari proprietari, fiind la modă grevele, se pot pune în grevă.

An VII, nr. 1787, februarie 20, p. 1 – Bacalbașa, A., *Diplomație (Cu privire la convenția comercială cu Austria)*: Regele face presiuni asupra Partidului Liberal, prin D. Ghica, să nu se opună încheierii convenției comerciale cu Austria și să nu mai atace coroana, acesta putând să formeze viitorul guvern, deoarece D. Sturdza, șeful Partidului Liberal și-a compromis poziția tocmai din cauza acestei convenții. Se vorbește de un tineret liberal cu avânturi generoase care încearcă să îndrepte partidul pe calea democrației și se constată acum că acesta se supune politicianilor de modă veche care se opun reformelor, printre care și aceea electorală a votului universal. Aceștia nu-și dau seama că Europa întreagă se zguduie sub puternica mișcare a clasei muncitoare.

An VII, nr. 1787, februarie 20, p. 1 – A., *Legea minelor (Chestiunea controversată a proprietății subsolului)*: P. Carp, ministrul de Domenii, a prezentat Camerei proiectul de lege, cu expunerea de motive, asupra minelor și carierelor, prin care tranșează problema atât de controversată a proprietății subsolului. A adoptat un sistem intermediar față de sistemele existente, dintre care unele – aplicate în Anglia, Rusia și Statele Unite – acordă proprietatea minelor și a subsolului proprietarului suprafeței terenului, iar altele – aplicate în Germania și Austria – acordă descoperitorului minei. În Franța, statul concesionează dreptul de exploatare a minei, iar descoperitorului i se acordă o redevență. Prin acest proiect de lege se stabilește un fel de coproprietate între proprietarul terenului și inventator, proprietarul având prioritate la exploatarea minei și, numai în cazul când nu o face, statul are dreptul să concesioneze această exploatare. P. Carp, adept al socialismului de stat, a ajuns la această soluție hibridă numai datorită prietenilor săi politici, marii proprietari, fiindcă în străinătate s-a dovedit că singurul sistem bun este ca subsolul să fie proprietatea statului, cu cesiunea directă a exploatării către muncitori. Meritul acestei legi este că se înființează o casă de pensii și de retragere pentru muncitori.

An VII, nr. 1787, februarie 20, p. 1 – Școala de agricultură: P. Carp, ministrul de Domenii, a prezentat un proiect de lege pentru reorganizarea Școlii de Agricultură și Silvicultură de la Herăstrău, în sensul de a o scinda în două școli distincte: de agricultură și de silvicultură. Este întrebat ce se va face cu actualii absolvenți, care, din cauza alcătuirii bugetare noi, nu vor putea fi încadrați nici în agricultură, nici în silvicultură și care nu pot fi lăsați pe drumuri, statul făcând mari cheltuieli cu pregătirea lor.

An VII, nr. 1787, februarie 20, p. 3 – Zetta, *Congresul librarilor (Cu privire la repauzul duminical)*: Librării din capitală și provincie vor ține mâine un congres la care se va discuta, între altele, și dacă vor mai continua să țină închise librăriile duminica și sărbătorile legale. Pentru deschidere sunt partizani librării Alcalay, Steinberg și Haiman. Această măsură neomenoasă va lipsi salariații librăriiilor, care muncesc 12-14 ore zilnic, de orice posibilitate de odihnă, din care cauză au adresat un memoriu de protest președintelui Asociației Librarilor. Protestul acestora este susținut de ziarul "Adevărul".

An VII, nr. 1788, februarie 21, p. 1 – Anghel, C., *Proprietatea literară*: Dreptul de proprietate literară, necunoscut în antichitate a fost legiferat prima oară în Franța, la 1793.

Temeiul acestui drept este prin asimilarea lui cu dreptul de proprietate al industriaşului, având la bază munca. Autorii pot vinde dreptul de proprietate asupra operei lor, iar concesionarea lui poate depăşi viaţa lor, drepturile materiale transmiţându-se prin succesiune. Legea franceză fixează la 50 de ani durata acestui drept după moartea autorului, iar legea noastră numai la 10 ani, după care operele ajung în domeniul public. La noi, singura lege care garantează drepturile de autor este Legea presei din 1862, care nu mai corespunde vremii şi necesităţilor care se ivesc şi, de aceea, se propune o completare a ei, sporindu-se şi termenul acordat în favoarea moştenitorilor.

An VII, nr. 1789, februarie 22, p. 1 – Bacalbaşa, A., *Jack demisionat – Criza (Întrunirea liberalilor şi a guvernului)*: În urma demisiei ministrului de Război, J. Lahovari, provocată de greva ofiţerilor, s-a declanşat criza politică care poate aduce schimbarea guvernului. Vechile partide se descompun şi nu se agită decât pentru obţinerea puterii. A sosit momentul pentru organizarea muncitorimii, care va înlocui clasele stăpânitoare de azi, şi pentru o campanie activă pentru votul universal. Acum, când burghezia se dezbină, lupta trebuie dusă şi pe planul evidenţierii suferinţelor celor umiliţi şi al revendicărilor sociale, proletarii trebuind să fie uniţi.

An VII, nr. 1789, februarie 22, p. 2 – *[Respectarea repausului duminical în librării] (Informaţiuni)*: La întrunirea librarilor, ținută la Camera de Comerţ, a fost respinsă cu majoritate propunerea unor patroni lacomi de a se deschide prăvăliile şi duminica. Aceeaşi măsură a fost adoptată şi de librării din provincie. Salariaţii au scăpat de robia cu care îi ameninţa nesăţioasa exploatare a unor patroni.

An VII, nr. 1789, februarie 22, p. 3 – *[Votarea convenţiei comerciale cu Austria] (Ultime informaţiuni)*: Convenţia comercială cu Austria a trecut cu aceeaşi uşurinţă prin secţiile Camerei şi prin Senat. Raportor al Comitetului de delegaţi este numit deputatul N. Ceaur-Aslan, care îşi va depune neîntârziat raportul său.

An VII, nr. 1790, februarie 23, p. 1 – Anghel, C., *Întruniri guvernamentale*: Guvernul, care a acumulat fărădelegi peste fărădelegi, votând legi nesocotite, punând biruri împilătoare şi vărsând sângele ţăranilor, ține aceste întruniri spre a-şi mai amâna demisia. Dacă, din cauza legii şi sistemului electoral, guvernele nu pot cădea pe calea alegerilor, ele trebuie să cadă prin oprobriul public, până când se va introduce sufragiul universal care va împiedica guvernele să-şi aleagă deputaţii drept sprijin, chiar când nemulţumesc toate clasele sociale.

An VII, nr. 1790, februarie 23, p. 1 – *Subtripla alianţă (Cu privire la un pretins tratat româno-bulgar)*: Asupra pretensei convenţii militare româno-bulgare şi a situaţiei Serbiei faţă de această alianţă, s-au publicat mai multe versiuni şi se redă acum versiunea publicată în "La Nouvelle Revue", potrivit căreia se va întemeia o subtriplă alianţă între România, Bulgaria şi Serbia, ca filială a Triplei Alianţe (Germania, Austria şi Italia). Prin constituirea unei confederaţii a statelor balcanice, acestea s-ar sustrage influenţei Rusiei, dar ar fi lăsate pradă Germaniei şi n-ar fi preferabil situaţiei actuale. Această confederaţie balcanică, în care ar intra şi Muntenegru, al cărui priinţ este singurul prieten din Europa al ţarului, independenţa de orice influenţă ar fi de dorit.

- An VII, nr. 1790, februarie 23, p. 1 – B., *Crimele Oficiale (Efectele legii maximului. Asasinul Teleman. Teroarea din țară)*: Barbariile săvârșite de zbirul guvernamental împotriva țăranilor din com. Țifu, jud. Fălciu, cu ocazia așa-numitei răscoale asupra căreia nu s-au publicat știri complete sunt acoperite de asasinii oficiali. Legea maximului a provocat nemulțumiri generale în țară, din care cauză, pentru a preveni tulburările, unii primari n-au voit să o aplice. La fel s-a întâmplat și în comuna Țifu, unde însă subprefectul a silit Consiliul Comunal să o aplice, provocând protestul țăranilor. Prefectul Teleman, împreună cu un procuror și o companie de soldați, a sosit la fața locului. Au fost împușcați mortal șapte locuitori și răniți alții, în afară de cei arestați și schingiuiți, ale căror locuințe au fost devastate de armată din ordinul autorităților. După măcel, țăranii au fugit din sat îngroziți, o femeie care stătea la poartă cu un copil în brațe fiind împușcată de un soldat îndobitocit. Se precizează numele victimelor și a arestaților trimiși în judecată.
- An VII, nr. 1790, februarie 23, p. 1 – *Cărți didactice*: Librării și editorii de cărți didactice s-au întrunit ieri la Camera de Comerț pentru a protesta împotriva măsurii luate de Ministerul Instrucțiunii, potrivit programei analitice prevăzute de noua Lege a învățământului din 1892, de a înlocui vechile manuale școlare necorespunzătoare, deoarece, prin această măsură, vor pierde un important stoc de cărți didactice, și cer amânarea cu 2-3 ani a aplicării acestei măsuri. Față de interesul învățământului, care este mai presus de acela al unor capitaliști care au monopolizat editarea cărților didactice, multe dintre ele proaste, din cauza recomandării miniștrilor care își favorizau partizanii politici, ziarul nu poate susține cererea lor, recomandând cel mult o alegere a manualelor care să se facă în timp de un an până la editarea noilor manuale.
- An VII, nr. 1790, februarie 23, p. 2 – *Curtea de Conturi (Deficiențe semnalate de I. Epureanu, raportor la buget, printr-o scrisoare adresată președintelui acestei Curți)*: Această instituție, menită să controleze mâniarea banului public, reprezintă o rușinoasă parodie a acestui control, care rezultă din scrisoarea deputatului I. Epureanu, raportor la cercetarea socotelilor statului, publicată integral, prin care cere o serie de precizări din partea Curții de Conturi. Precizările cerute privesc socotelile statului pe exercițiile bugetare începând de la 1878 și se referă la tardivitatea și insuficiența controlului exercitat de Curte, semnalându-se o serie de neregularități față de prevederile legii ei de organizare și ale Legii contabilității generale a statului, printre care: neconcordanța dintre constatările Curții și hotărârile care i-au servit drept temelie; repurtarea sumelor neîmplinite de casierii județeni până la definitivarea lor încasare, rezultând mari sume neîmplinite la expirarea exercițiilor bugetare, fără să se arate cauzele neîmplinirii; clasarea unor infrațiuni privind ordonanțări de sume, fără să le denunțe Camereii; lipsa precizărilor asupra folosirii creditelor extraordinare acoperite prin împrumuturi și emitere de rentă etc.
- An VII, nr. 1790, februarie 23, p. 2 – *[Falsificatorii de monede] (Informațiuni)*: În comuna Cîrtojani, județul Vlașca, s-a descoperit o bandă care falsifica bancnote de 20 lei, condusă de învățătorul C. Popian și fratele acestuia, fost vechil pe moșia lui Teleman. Gravorul Klüsek și litograful Görner din București le executau, reușind să falsifice în bune condiții tehnice 310 bilete care au fost confiscate.

- An VII, nr. 1790, februarie 23, p. 3 – [Dr. V. Lucaci] (*Ultime informațiuni*): Studenții pregătesc un banchet în cinstea doctorului Vasile Lucaci, care a declarat că procesul Memorandumului, ce se va judeca în martie la Cluj, reprezintă ultima sforțare a Guvernului maghiar de a teroriza pe români. Ungurii speră că, prin condamnarea membrilor Comitetului Partidului Național și a celor 120 de fruntași care au aderat la Memorandum, acest partid se va descompune. Acest lucru nu se va întâmpla, fiindcă toți românii, de la opincar la cărturar, vor lupta mai ales contra burgheziei cosmopolite, care promovează șovinismul, întrucât masele profunde ale poporului maghiar nu nutresc aceeași ură colosală ca aceasta, față de români.
- An VII, nr. 1791, februarie 24, p. 1 – Bacalbașa, A., *O poveste tristă*: La Dacia și Eforie, apărătorii celor două partide, care au condus statul din 1876 până azi, sunt în război pentru putere, în timp ce poporul muncitor este lăsat pradă mizeriei. Țărănimea subjugată este împușcată și satele devastate și nimeni nu se gândește că această nepăsare va stârni mai tare ura de clasă și că burghezia își sapă singură prăpastia de ură și de violențe. Este datoria democrației conștiente să organizeze pe muncitorii din orașe, pentru ca aceștia să impună ghiftuiților mai multă preocupare față de nenorocirii săteni, câtă vreme țărani nu sunt luminați și organizarea lor nu este posibilă.
- An VII, nr. 1791, februarie 24, p. 1 – C., *Din durerile funcționarilor*: Neajunsurile și relele care apasă diferitele categorii de funcționari sunt foarte mari. Nesiguranța, hatârul și arbitrarul domnesc peste tot. Miniștrii se îngrijesc numai de soarta marilor funcționari, sporindu-le salariile și diurnele, iar funcționarilor mărunți le rămân numai salarii mici, muncă și mizerie. Dintre cei mai năpăstuiți sunt funcționarii de la casieriile generale, care lucrează de la orele 9 la 5 seara, fără a putea lua masa acasă, plătiți cu salarii între 150 și 200 lei lunar, din care să-și întrețină familiile, iar copiii au o soartă mai grea, fiind plătiți cu diurnă.
- An VII, nr. 1791, februarie 24, p. 1 – Vest, *Alianța franco-rusă (Destăinuirile lui "Figaro". O convenție militară)*: Presa franceză semnaleză existența unui proiect de convenție militară între Franța și Rusia, cu doi-trei ani în urmă, pentru eventualitatea unei agresiuni din partea Triplei Alianțe. Acest proiect a fost semnat și parafat, având un caracter defensiv. Guvernul rus va întări escadra din Marea Mediterană, menită să ducă o acțiune paralelă cu escadra franceză. Dovada despre perfectarea acordului o constituie și faptul că Guvernul francez a deschis porțile arsenalelor și manufacturilor sale ofițerilor ruși, fără care nu le-ar fi putut împărtăși secretele militare.
- An VII, nr. 1791, februarie 24, p. 2 – [Fonduri pentru construirea de noi spitale] (*Informațiuni*): Guvernul va depune un proiect de lege pentru completarea numărului de spitale rurale, a căror lipsă este așa de simțită în țară. Se vor aloca sume de 200.000 lei județelor Dorohoi, Botoșani, Bacău, Neamț, Tecuci, Tulcea și Constanța.
- An VII, nr. 1791, februarie 24, p. 2 – [Descreșterea populației] (*Ultime informațiuni*): De mai multe luni se constată o scădere îngrijorătoare a populației din județul Covurlui. Numărul morților întrece regulat numărul nașcuților, într-o proporție care, dacă va continua, va depopula județul. Statistici și rapoarte se fac regulat, numai serviciul sanitar stă prost.

- An VII, nr. 1792, februarie 25, p. 3 – [*Împrumut la Băncile de Paris și a Țărilor de Jos*] (*Ultime informațiuni*): Împrumutul de treizeci și cinci de milioane, care a fost admis de Banca de Paris și a Țărilor de Jos, dintre care zece milioane emisiune 1892, complet plasate cu 4%, a ajuns la 86%, cu tendință spre urcare a titlurilor de rentă respective.
- An VII, nr. 1793, februarie 26, p. 1 – Bacalbașa, A., *Lăsați cortina!* (*În legătură cu greva ofițerilor*): Cu toată demisia ministrului de Război provocată de greva ofițerilor, comedia acestui complot s-a terminat. Li s-au făcut toate concesiile ofițerilor demisionați, printre care și mărirea salariilor, în loc să se pună capăt scandalului prin acceptarea demisiilor. Democrația este amenințată de triumful unei caste parazitare, dușmană progresului și libertății, de care țara reală, nu țara regală, va ști să se apere.
- An VII, nr. 1793, februarie 26, p. 1 – A., *Funcționarii comunali* (*Lipsiți de dreptul la pensie*): Prin legile noastre s-a recunoscut funcționarilor, după un timp de serviciu, dreptul la o pensie, care să le asigure bătrânețile. Printr-o lacună a legii de organizare, numai funcționarilor comunali nu li s-a recunoscut încă acest drept, pe care statul nu-l poate impune din cauza autonomiei județelor și comunelor. Numeroase proiecte zac în cartoanele Camerei. Ciocoilor nu le pasă de suferința acestor oameni nenorociți, care, după o viață de muncă istovitoare, rămân pe drumuri și, de aceea, orice om de bine trebuie să strige până ce vor auzi cei mari.
- An VII, nr. 1793, februarie 26, p. 1 – *Judecătoriile de pace*: Proiectul de lege pentru reformarea judecătoriilor de pace a fost votat, deși a fost combătut și de unii conservatori, din cauză că s-a desființat justiția comunală care era la îndemâna țăranilor și care trebuia doar îmbunătățită, în sensul de a se fi folosit învățătorii drept conducători ai ei. Prin aceasta s-ar fi lichidat pe loc o serie de conflicte dintre țărani, fără cheltuieli și pierdere de timp. Acum, patru cincimi din populație, împiedicată de Legea timbrului și de formalismul judecătoriilor, va fi lipsită de justiție.
- An VII, nr. 1793, februarie 26, p. 3 – [*Apariția Revistei economice*] (*Ultime informațiuni*): Duminică, 6 martie, va apărea “*Revista economică*”, organ bimensual al intereselor comerciale, industriale, agricole și financiare sub direcția domnului M. Staicovici.
- An VII, nr. 1794, februarie 27, p. 1 – Beldiman, Al., [*Istorie... leșească*] (*În legătură cu greva ofițerilor*): Deputatul N. Fleva, în interpelarea sa cu privire la demisiile ofițerilor de cavalerie, a arătat dezorganizarea armatei, care absoarbe aproape a treia parte din veniturile statului, susținând, apoi, într-un articol – *Dinastici și antidinastici* – că Partidul Liberal n-a fost niciodată antidinastic și că actul de la 11 februarie 1866 pentru îndepărtarea lui Cuza a fost săvârșit de națiune și nu de un complot la care au participat și militarii. Combătând afirmațiile acestui liberal, de origine polonez, arată că liberalii, ca și conservatorii, după fiecare înlăturare de la Guvern, au devenit antidinastici din cauză că regele se amestecă direct în viața politică. Arată că, la 11 februarie 1866, fără concursul unor colonei trădători, liberalii uniți cu conservatorii n-ar fi putut răsturna pe primul și ultimul domnitor democrat.
- An VII, nr. 1794, februarie 27, p. 1 – C., [*Votarea bugetului*]: A fost părăsită tradiția, respectată în alte țări, ca bugetele să fie ample discutate, cu expuneri doctrinare asupra sistemelor de impunere și evidențiere a chestiunilor de interes general, cum proceda pe vremuri G. Panu în materia impozitelor și a problemelor legate de

buget. Raportul Comisiei bugetare, din care opoziția liberală, dezinteresată, nu face parte, a fost primit cu indiferență și cifrele cuprinse în bugete, considerate ca sfinte, fără niciun control. Așa s-a procedat și anul trecut, iar bugetul anului 1894-95 s-a votat numai după două zile de discuții, tot fără participarea opoziției. Trebuiau două lucruri relevate: creșterea anuității datoriei publice cu aproape două milioane la o emisiune nouă de rentă de 150 milioane și creșterea bugetului Ministerului de Război cu 930.000 lei, pe lângă 41 milioane lei, reprezentând aproape o treime din buget.

- An VII, nr. 1794, februarie 27, p. 1 – A., [*Convenția comercială*]: Abia s-a votat Convenția comercială cu Austria și s-a dat pe față faptul că este iluzoriu singurul avantaj ce ni se acordă pentru deschiderea granițelor pentru grânele noastre, fiindcă din Viena se anunță că s-a încheiat un tratat comercial provizoriu între Austria și Rusia. Același lucru s-a întâmplat și cu Convenția comercială cu Germania, în vederea căreia s-a modificat tariful autonom, acordându-i concesiile tarifare pentru produsele industriale. Prin aceste convenții s-au sacrificat începuturile noastre industriale, numai în schimbul exportului câtorva turme de porci în Austria. De aceea, convenția fiind votată numai la Senat, ar trebui respinsă.
- An VII, nr. 1794, februarie 27, p. 1 – C., [*Munții de pietate*]: Guvernul se laudă cu solitudinea dovedită pentru cei săraci, deși problema pensiei funcționarilor comunali și județeni n-a fost încă rezolvată. O problemă de ordin mai general pentru apărarea celor mulți și săraci de camătă este înființarea “munților de pietate”. Proiectul de lege al Guvernului, oricât de rău ar fi, trebuia votat în actuala sesiune, chiar dacă aceste instituții se dădeau pradă speculației capitaliste.
- An VII, nr. 1794, februarie 27, p. 2 – [*Moșiile statului vândute sătenilor*] (*Informațiuni*): P. Carp, în ședința de ieri a Camerei, răspunzând lui Popp, a declarat că s-a vândut deja sătenilor din moșiile statului pământ în valoare de 72 milioane lei. Vânzarea moșiilor se face așa de încet încât ridică proteste din partea țăranilor de pretutindeni.
- An VII, nr. 1794, februarie 27, p. 2 – [*Tîrgul Săveni răscumpărat de comună*] (*Informațiuni*): S-a publicat decretul prin care comuna Săveni a fost autorizată a răscumpăra de la C. Corjescu, târgul din acea comună cu suma de 225 mii lei. Suma va fi împrumutată de la Casa de Depuneri, cu termen de amortizare în 15 ani.
- An VII, nr. 1794, februarie 27, p. 3 – [*Răscoalele țărănești*] (*Ultima oră*): O nouă răscoală țărănească a izbucnit în comuna Muncelile, județul Tecuci, determinată tot de aplicarea Legii maximului. Un număr de 300 de țăranii s-au adunat la primărie, unde, după o discuție cu primarul, au luat la bătaie pe primar, pe notar și pe ceilalți funcționari din primărie, devastând primăria și distrugând actele pe care le-au găsit. Subprefectul sosit la fața locului a fost bătut și alungat. Din Focșani s-a trimis o unitate militară la Tecuci. O mare fierbere domnește și în comunele din județul Iași, provocată de legile maximului și a clerului, iar în Galați străzile sunt pline cu țăranii veniți să protesteze împotriva acestor biruri nedrepte.
- An VII, nr. 1794, februarie 27, p. 3 – [*Nemulțumiri provocate de amenzile școlare*] (*Ultima oră*): Țăranii din comuna Punghina, județul Mehedinți, se plâng împotriva amenzilor școlare aplicate în baza Legii noi a învățământului primar, care, în unele cazuri se

ridică până la suma enormă de 150 lei, pe care sunt în imposibilitate de a o plăti. Ei spun că ar fi trebuit să li se explice întâi legea și apoi să li se aplice amenzile în mod treptat pentru fiecare absență și nu odată pentru mai multe luni, pentru a ști că trebuie să trimită copiii la școală. Petiția au trimis-o Ministerului Instrucțiunii.

An VII, nr. 1795, februarie 28, p. 1 – Bacalbașa, A., [*Artiștii burghezi*]: În Franța a fost condamnat la doi ani închisoare tipograful Grave, muncitor autodidact, pentru că a scris o broșură asupra filosofiei anarhismului. Împotriva acestei infamii s-a ridicat toată democrația și presa socialistă, prin “La Petite Republique” și “La Libre Parole”. Marii scriitori și artiști burghezi, Goncourt, Zola etc., care au suferit cândva pedeapsa cenzurii, s-au dezinteresat de acest caz. Acest fenomen nu este nou. Artiștii burghezi s-au dovedit nepăsători la fapte mari și în 1871 în vremea Comunei din Paris, ca Théophile Gautier și Catulle Mendès, care au luat apărarea bandelor care sugrumau Comuna. Victor Hugo și Jules Vallès dădeau strigăte de alarmă sau luptau pe baricade și de aceea opera lor a supraviețuit și pasionează și azi. Neconținut se face demarcația între burghezie, cu artiștii ei, și proletariat, cu artiștii lui.

An VII, nr. 1795, februarie 28, p. 1 – “*Gîndul nostru*” (*Prefață la suplimentul științific și literar al ziarului “Munca”*): Ziarul “Munca”, organul Partidului Social-Democrat, a început să publice un supliment științific și literar, justificat prin acest articol în sensul că prin aceasta va contribui la pregătirea muncitorimii, care nu are ce învăța din literatura burgheză. Vor fi publicate toate cunoștințele științifice din literatura română și străină pe care un om trebuie să le aibă. În acest mod, ziarul “Munca”, prin care se apără drepturile politice și economice ale muncitorilor, se completează în vederea pregătirii lor științifice.

An VII, nr. 1796, martie 1, p. 1 – Bacalbașa, A., [*Teroarea în Capitală. Guvern de ucigași. Armata pe străzi*]: Guvernul a scos ieri armata ca să împiedice mulțimea să treacă spre palatul regal. După împușcarea țăranilor, au fost răniți cetățeni nevinovați și au fost călcate femei în picioarele cailor. O nouă crimă a unui guvern cinic și reacționar, însă bătașii și soldații care păzesc palatul nu vor putea împiedica mulțimea să-l facă pe iresponsabilul care se ascunde în dosul lor să-i asculte glasul.

An VII, nr. 1796, martie 1, p. 1 – [*Întrunirea liberalilor*] (*Reportaj cu privire la acțiunea de răsturnare a guvernului*): Dimitrie Sturdza, președintele Partidului Liberal acuză Guvernul că trădează interesele naționale prin încheierea convențiilor comerciale și prin politica sa față de românii din Transilvania. Vasile Lascăr consideră Guvernul conservator ca un guvern personal al regelui și îl acuză că, prin Legea clerului, a pus vrajbă între țărani și preot, că a dezorganizat armata, fapt care a determinat demisiile ofițerilor, că a trădat țara prin convențiile comerciale încheiate și că a sacrificat pe frații din Ardeal. După ce și alți vorbitori au atacat Guvernul pe aceleași temeuri, s-a redactat un manifest prin care se cere să se pună capăt regimului personal și a se redobândi liberul exercițiu al drepturilor constituționale. Reporterul subliniază lipsa unor idei înaintate din cuvântări și a vreunei mențiuni cu privire la reforme, ca și nota slabă antidinastică a manifestației. Manifestanții, îndreptându-se spre palat, au fost șarjați de jandarmeria călare și împiedicați a ajunge acolo.

- An VII, nr. 1796, martie 1, p. 3 – [*Revolte țărănești*] (*Ultime informațiuni*): În comuna Glăvănești, județul Tecuci, cu ocazia împărțirii loturilor de pământ, țăranii s-au revoltat împotriva primarului și a notarului, care voiau să pună în posesia celor mai bune loturi pe fiul subprefectului, bătându-i crunt pe toți trei. În sat au fost trimise trei companii de soldați din Tecuci și Focșani. În județul Tecuci se semnalează și în alte comune tulburări provocate de aplicarea legilor maximului și a clerului.
- An VII, nr. 1797, martie 2, p. 2 – [*Răzvrățiri împotriva aplicării legii maximului*] (*Informațiuni*): În județul Tutova, răzvrătirile împotriva aplicării Legii maximului continuă. Din Bârlad se scrie că s-au cerut ajutoare militare de către comunele Unțești, Buda și Ibănești.
- An VII, nr. 1797, martie 2, p. 2 – [*Convocare*] (*Informațiuni*): Toți studenții socialiști și tinerii culți care fac parte din mișcarea muncitorilor sunt rugați a se aduna sâmbătă seara la Clubul muncitorilor spre a organiza o mișcare mai puternică prin mahalale, pentru votul universal.
- An VII, nr. 1797, martie 2, p. 3 – [*Al optulea congres internațional demografic*] (*Ultime informațiuni*): Între 1 și 9 septembrie se va ține la Budapesta cel de al optulea Congres internațional demografic, care va avea o mare importanță. Membrii Congresului, împărțiți în douăzeci de secțiuni, vor discuta 362 chestiuni de igienă și 78 chestiuni demografice. Ca anexe ale congresului, se vor ține întrunirile medicilor drumurilor de fier germane și ai Societății de Cremațiune.
- An VII, nr. 1797, martie 2, p. 3 – [*Premiu pentru un tratat de agronomie*] (*Ultime informațiuni*): Pentru premiul de 5.000 lei al Academiei nu sunt decât doi concurenți: doctorul Kiriac, care a prezentat un tratat de chirurgie, și Vrányi, cu tratatul său de agronomie (Raportor, Olănescu). Sperăm ca lucrarea lui Vrányi, scrisă într-o limbă imposibilă, să fie respinsă.
- An VII, nr. 1797, martie 2, p. 3 – [*În urma răscoalei din Glăvănești – Tecuci*] (*Ultime informațiuni*): Din cauza teroarei aplicată de administrație, țăranii răsculați din această comună, împreună cu femeile și copiii, s-au refugiat în pădurea Răchitoasa, unde ar avea hrană pentru două săptămâni. Țăranii milițieni și-au luat cu ei armele.
- An VII, nr. 1798, martie 3, p. 1 – A., [*Răscoale agrare*]: Răscoalele se întind tot mai mult la sate și, cu toate măsurile luate, vestea ororilor comise împotriva țăranilor disperați din cauza mizeriei n-a putut fi împiedicată. S-a semnalat știrea că țăranii din comuna Glăvănești, județul Tecuci, s-au refugiat în pădure cu familiile din cauza teroarei. În județul Tutova, din alte trei comune s-au revoltat: Unțești, Buda și Ibănești, trebuind a fi trimisă armata pentru reprimarea, cu cea mai mare asprime, a răsculaților, după cum prevede ordinul respectiv. Cine știe ce orori ne rezervă ziua de mâine?
- An VII, nr. 1798, martie 3, p. 3 – [*Asociația mecanicilor din gara Ploiești*] (*Ultime informațiuni*): Mecanicii din gara Ploiești au format o societate denumită Vulcan. Lucrătorii din această meserie care vor să se înscrie în ea ca membri să se adreseze la casa societății din strada Gării, nr. 141, lângă depoul de mașini.
- An VII, nr. 1798, martie 3, p. 3 – [*Aniversarea Comunei din Paris*] (*Ultime informațiuni*): Duminică, 6 martie, socialiștii din capitală vor sărbători aniversarea Comunei din

Paris și pășirea în al cincilea an de existență al ziarului "Munca". Anton Bacalbașa va ține o conferință cu acest subiect, după care va urma un banchet pentru care s-au distribuit aproape 200 de bilete.

An VII, nr. 1799, martie 4, p. 2 – [*Reprimarea falselor indicațiuni cu privire la proveniența mărfurilor*] (*Informațiuni*): S-a promulgat prin "Monitorul Oficial" ratificarea convenției cu Anglia cu privire la reprimarea falselor indicațiuni asupra provenienței mărfurilor, precum și a tratatului de extrădare.

An VII, nr. 1799, martie 4, p. 2 – [*Credite pentru terminarea căii ferate Dorohoi-Iași*] (*Informațiuni*): Un ziar guvernamental anunță că ministrul Lucrărilor Publice, Olănescu, va cere un credit de nouă milioane pentru desăvârșirea construcției liniei Dorohoi-Iași. S-ar putea ca acest credit să fie cheltuit pentru acoperirea altor necesități guvernamentale și va trece mult timp până la terminarea acestei importante linii.

An VII, nr. 1799, martie 4, p. 2 – [*Scutirea rezerviștilor de plata impozitelor pentru drumuri*] (*Informațiuni*): Ministrul de Finanțe, Ghermani, a depus la Cameră un proiect de lege pentru scutirea tuturor rezerviștilor din 1877 de plata impozitului pentru căile de comunicații și un proiect pentru baterea de monedă divizionară în sumă de cinci milioane lei.

An VII, nr. 1799, martie 4, p. 3 – [*Criza din armată și hoțiile cu puștile Manlicher*] (*Informațiuni*): Azi, primul ministru, Lascăr Catargiu, a fost chemat la palat să refere asupra crizei din armată și, în special, asupra hoțiilor cu puștile Mannlicher, care se fabrică în Austria, la Steyr. După o audiență de o oră, acesta s-a întreținut mai mult timp cu generalii Anghelescu și Fălcoianu.

An VII, nr. 1802, martie 7, p. 1 – [*Literatură și știință*]: Săptămâna viitoare va apărea, în Editura Carol Müller, volumul al doilea din *Literatură și Știință*, sub direcțiunea lui C. Dobrogeanu-Gherea. *Literatură și Știință* dă o direcție modernă și sănătoasă mișcării noastre culturale, reprezentând o puternică manifestare a direcțiunii noi, atât de hultă de momăile intelectuale care stau sus.

An VII, nr. 1802, martie 7, p. 2-3 – Un socialist, [*O pagină de istorie*] (*Comuna din Paris și influențele ei*): De la 17 martie 1871, când Guvernul francez s-a refugiat la Versailles, până la sfârșitul lui mai, Parisul a fost în mâinile Gărzii Naționale, adică ale proletariatului înarmat, care, după căderea imperiului, proclamase republica. Din cauză că Partidul Revoluționar era lipsit de o organizație puternică, puterea căzu în mâna grupării parlamentare a stângii, condusă de cei trei Jules: Favre, Simon și Ferry, politicieni veroși, care au organizat Apărarea Națională sub dictatura generalului Trochu. Cei 300 de mii de oameni, majoritatea proletari, care alcătuiau Garda Națională, cereau Guvernului să-și sacrifice viața pentru republică, luptând împotriva cotropitorilor nemți, asupra cărora s-au și năpustit într-un punct al Parisului, însă victoria lor ar fi însemnat și preluarea puterii de către proletariat. Garda Națională, calomniată și umilită, a trebuit să se retragă în Paris, din ordin. Se alege o Adunare Națională sub președinția lui Thiers, care semnează tratatul de pace și fuge din Paris, pentru ca, cu ajutorul soldatului laș în fața prusacului și a lui Bismarck, să doboare Parisul, gigantul revoluționar al Franței. În timpul acestor luni, Parisul a fost stăpânit și administrat de muncitori, în ordine și fără vărsare de

sânge, care aplică o serie de reforme privitoare la proprietate, la familie, la situația femeii nelegitime și a copilului; desparte biserica de stat și desființează armata permanentă. La 23 mai, când Comuna din Paris, după o eroică luptă cu armata de țărani îndobitociți a lui Thiers, a fost lichidată, bilanțul acestei lupte s-a încheiat cu 50 de mii de martiri comunarzi măcelăriți. Insurecția de la Lyon din 1831, aceea din 1848 și Comuna din Paris reprezintă primele capitole ale unei istorii noi.

An VII, nr. 1804, martie 9, p. 2 – [Răscoale țărănești] (Informațiuni): Ziarul “Naționalul” semnalează că în comuna Perișani, județul Argeș, țărani s-au răscolat din cauza aplicării Legii maximului, alungând pe primar și pe subprefect și împrăștiind arhiva. Prefectul, cu armată, a plecat la fața locului. Asemenea răscoale ar fi izbucnit și în două comune din județul Tecuci.

An VII, nr. 1805, martie 10, p. 1 – C., *Banca agricolă*: Senatul discută un proiect de lege pentru înființarea unei Bănci Agricole care va acorda credite proprietarilor și arendașilor cu amanet pe vite, produse, warante de docuri etc. Se constată o armonie între agricultorii liberali și conservatori cu privire la înființarea și scopul băncii, însă neînțelegerile au apărut numai în privința capitalului subscris: conservatorii acceptă și capitalul străin, pe când liberalii cer excluderea lui și folosirea numai a capitalului românesc, ca la creditele funciare, spre a se evita specularea și dominația capitalului străin asupra agriculturii. Este de fapt o luptă a partidelor pentru a domina institutele de credit și capitalul național, sub masca patriotismului.

An VII, nr. 1805, martie 10, p. 1 – C.A., *Descresțerea populației*: Deputatul A.C. Cuza semnalează pe calea unei interpelări descresțerea și degenerarea populației datorită alcoolismului și, mai precis, datorită alcoolului falsificat și vândut de evrei. Antisemitismul îl împiedică să analizeze obiectiv faptele sociale și exploatarea țărănimii aduse în mizerie și în curs de proletarizare. Cârciumile de la sate și fără evrei vând același alcool otrăvit, iar proprietarii dau țăranilor tot porumb stricat. Producția de alcool și consumul sporit din țările apusene (Germania, Belgia) n-au împiedicat creșterea populației. Adevăratele cauze sunt: procesul de proletarizare și sărăcirea țărănimii, precum și mizeria fiziologică pe care o provoacă.

An VII, nr. 1805, martie 10, p. 2 – [Răscoale țărănești în județul Tutova] (Informațiuni): Locuitorii din comuna Puești, județul Tutova, s-au răscolat din cauza noilor taxe impuse prin Legea maximului, bătând și alungând autoritățile locale. Procurorul și judecătorul de instrucție au plecat la fața locului spre a ancheta faptele și a restabili ordinea, fiind bătuți de țărani și alungați. Răscoala s-a întins și în satele învecinate, ceea ce a determinat plecarea la fața locului a procurorului general din Galați și o interpelare în Parlament. Faptul nu a fost negat de ministrul de Interne, Lascăr Catargiu, care a luat măsuri de reprimare.

An VII, nr. 1806, martie 11, p. 1 – Bacalbașa, A., *Țăranii*: Se semnalează zilnic în presă câte o răscoală țărănească fără ca a doua zi să se mai revină asupra lor, altele fiind chestiunile de actualitate. Țăranii formează un organism social străin de noi și cererile sau plângerile lor ne lasă reci, deși se știe că ei sunt sorgința vieții și temelia orânduirii sociale. Este numai o modă de a se vorbi de țărani la zile festive și de a se îmbrăca atunci o parodie de costum țărănesc; încolo, când aceștia se revoltă din cauza împilării sunt împușcați fără milă. Se recomandă o acțiune de

deșteptare a țărănimii spre a-și putea cere ei înșiși dreptul la viață. Emanciparea muncitorilor numai muncitorii o vor face.

An VII, nr. 1806, martie 11, p. 1 – C., *Legea maximului*: La interpelările opoziției cu privire la cauza răscoalelor țărănești, aplicarea Legii maximului, a cărei suspendare se cere, președintele de consiliu, Lascăr Catargiu, răspunde că, în această privință, comunele sunt libere să o aplice sau nu. Se știe că prefectii au dat ordin primarilor să aplice legea și că, în comunele în care nu s-a aplicat, au fost dizolvate Consiliile Comunale și, în comunele în care sătenii s-au răsculat, s-au trimis trupe împușcându-i sau târându-i prin temnițe. Este o nerușinare să se vorbească de libertatea comunelor și de faptul că taxele au fost votate cu consimțământul obștii.

An VII, nr. 1806, martie 11, p. 1 – *Răscoalele din Tutova*: Sătenii din Voinești și cătunele acestei comune s-au răsculat din cauza aplicării Legii maximului. Primarul, refugiat în comuna Popești, a fost urmărit de țărani cărora le-a cerut iertare, dându-le și 50 lei. Preotul a fugit din sat, învățătorul, care trăsesse focuri de armă, a fost bătut și locuința lui, devastată. La Puești, țăranii în număr de 700 i-au bătut pe subprefect și pe notar, primarul scăpând cu fuga. După ce procurorul și judecătorul de instrucție au fost și ei bătuți și alungați, s-au trimis la fața locului trei companii din Bârlad pentru restabilirea ordinii. Se menține și se aplică Legea maximului chiar cu prețul sângelui țăranilor.

An VII, nr. 1806, martie 11, p. 2 – C.A., *Legea comunelor urbane*: Proiectele de legi guvernamentale trecute prin Cameră au toate același caracter reacționar de înăbușire a spiritului de independență, strâmtându-se mai mult instituțiile democratice, viciate și altfel prin abuzuri de tot soiul. Prin Legea comunelor rurale se surpă descentralizarea administrativă și autonomia comunală admise de legiuitorul din 1864, Consiliile Comunale pot fi dizolvate de minister, puterile prefectului sunt mult sporite, astfel încât primarul devine un aghiotant al său, iar Consiliul Comunal este lipsit de orice inițiativă.

An VII, nr. 1808, martie 13, p. 1 – Beldimanu, Al., *Despoierea țăranilor [Prin legea vânzării moșiilor statului la țărani]*: Petre Carp, ministrul de Domenii, a venit cu Legea pentru vânzarea de pământuri la săteni, prezentând-o ca pe o mare reformă menită să le îmbunătățească starea materială, lege prin care se urmărește, de fapt, sporirea veniturilor statului și care constituie o nerușinată escrocherie în dauna țăranilor. Pământurile vândute țăranilor, în loturi de 5 hectare, sunt nisipoase și neproductive, iar în alte localități din Ialomița, aceștia fiind obligați să plătească și taxa de 40 lei pentru fiecare lot. Mai mulți locuitori din comuna Jilava s-au plâns împotriva acestei nedreptăți.

An VII, nr. 1808, martie 13, p. 1 – *Răscoalele din Tutova*: Împotriva aplicării Legii maximului, impusă tuturor comunelor de prefectul Emandi, s-au răsculat mai multe comune încă de acum două săptămâni: Puești, Voinești, Plopana, Hălărești și Șendrești, agitația cuprinzând tot județul și chiar județele vecine. Țăranii s-au răsculat și în comuna Răchitoasa din județul Tecuci. Cu toată represiunea autorităților din Bârlad, mișcarea se întinde, cerându-se ajutorul armatei și din Iași. Chiar dacă se admite existența provocatorilor, Guvernul trebuie să suspende aplicarea Legii maximului, pentru a se evita vărsările de sânge ca în anul 1888.

- An VII, nr. 1808, martie 13, p. 1 – Anghel, C., *Liberali și conservatori*: Nu există partid care, odată ajuns la putere, să fi dat o mai categorică dezmințire a atitudinii sale din opoziție ca Partidul Conservator, votând legile pe care le criticase atunci: convenții comerciale cu Germania și Austria; fortificațiile; restrângerea descentralizării administrative; demersul regelui în politica externă; restrângerea libertăților cetățenești etc. Același lucru îl vor face și liberalii care revendică puterea și, de aceea, nu trebuie pusă în pericol viața cetățenilor pentru a răsturna prin violență un guvern, câtă vreme nu se schimbă sistemul. Se recomandă și combaterea liberalilor în alegeri fiindcă n-au anunțat nicio reformă democratică, opunându-le și susținându-se candidaturile republicane, radicale sau socialiste.
- An VII, nr. 1810, martie 15, p. 2 – *Ancheta [Anchetă parlamentară cu privire la răscoalele țărănești]*: Deputatul socialist V.G. Morțun a propus Camerei să instituie o Comisie parlamentară care să ancheteze răscoalele țărănești și cauzele care le-au provocat. Unindu-se cu această propunere, se cere să se stabilească și vinovățiile pentru sângele vărsat.
- An VII, nr. 1810, martie 15, p. 2 – *Agitatorii [În deslănțuirea răscoalelor țărănești]*: În ședința de sâmbătă a Camerei, deputatul Caton Lecca a întrebat Guvernul asupra răscoalelor țărănești, primind răspunsul din partea lui Lascăr Catargiu, că ele se datoresc agitațiilor opoziției. Dacă țărani s-au răsculat din cauza agitatorilor și nu a mizeriei și a asupririi, pentru ce nu sunt arestați și nu se face precizări de nume. Agitatorii sunt pe banca ministerială și cauzele sunt legile lor păcătoase.
- An VII, nr. 1810, martie 15, p. 3 – *[Revolte țărănești în județul Tecuci] (Ultime informațiuni)*: Ziarul "Galații" primește din Tecuci vestea că țărani cîn comunele Călimănești și Stănișești s-au revoltat din cauza aplicării Legii maximului, bătând grav șefii autorităților. A intervenit armata, însă răscoalele au luat proporții, astfel încât nu se știe ce se va întâmpla.
- An VII, nr. 1811, martie 16, p. 1 – Bacalbașa, A., *Către confrăți*: Răscoalele țărănești nu mai conținesc. Zdrobiți de orânduirea nedreaptă, lipsiți de legi, asupriți de o administrație nedreaptă și amărâți de mizerie, țărani se ridică să protesteze, fiind înecați în sânge. Cum o anchetă parlamentară este sigură că nu se va face, socialiștii s-au adunat la Clubul muncitorilor hotărând să provoace o anchetă a presei care să stabilească la fața locului cauzele răscoalelor, numărul victimelor și vinovățiile. În acest scop, se face apel la ziaristii care n-au încetat de a simți pentru cei nenorociți, spre a dezgropa crimele care nu trebuie să rămână înmormântate.
- An VII, nr. 1812, martie 17, p. 3 – *Bibliografie [Statistica învățământului primar urban și secundar]*: A apărut *Statistica învățământului primar urban și secundar din România pe anul 1892-1893* de Fred Damé, șeful Biroului Statistic al Ministerului Instrucțiunii.
- An VII, nr. 1813, martie 18, p. 1 – Beldimanu, Al., *Rușinea țării [Cu privire la ancheta parlamentară asupra răscoalelor]*: Prezența lui Lascăr Catargiu în capul Guvernului este cea mai mare rușine îndurată de țară, fiindcă acuză opoziția și presa pentru starea de agitație a țărănimii, contestă existența răscoalelor și adevărata lor cauză, care este Legea maximului, afirmă că nu s-au făcut vărsări de sânge și recomandă, în mod inconștient, că nu este bine să se ridice asemenea chestiuni în Cameră. Deși un deputat guvernamental confirmă faptul că țărani s-au răsculat din cauza

aplicării Legii maximului și a măsurilor nechibzuite luate de Guvern, totuși, datorită intervenției lui Lascăr Catargiu, care este și ministru de Interne, nu s-a admis ancheta parlamentară la fața locului spre a se stabili cauzele și vinovățiile.

An VII, nr. 1813, martie 18, p. 3 – *Răscoalele țărănești (Ultime informațiuni)*: Deși oficial sunt dezmințite, județele Tutova și Tecuci sunt în fierbere și comunele răsculate sunt invadate de armată. Ziarul “Galații” semnaleză răscoale și în comunele Matca și Puteni din județul Tecuci, precum și faptul că țărani din comuna Voinești – Tutova au pus mâna pe armele din garnizoana comunei și țin piept soldaților. Sunt mai mulți morți și răniți. Ziarul “Paloda” din Bârlad semnaleză arestarea a 50 de țărani din comunele în care răscoalele au fost potolite, acuzați de maltratarea unor magistrați. În comuna Voinești, prefectul și procurorul general conduc măsurile de represiune împotriva țărănilor.

An VII, nr. 1815, martie 20, p. 1 – Beldimanu, Al., *Ce face regele? [Cu privire la răscoalele țărănești]*: Carol I se înșeală dacă crede că este plătit cu aproape 5 milioane lei aur pe an numai ca să numească miniștri și să dizolve corpuri legiuitoare, pentru ca aceștia să aleagă altele după chipul și asemănarea lor, fără să țină seama de mizeria țărănimii și de răscoalele provocate de noile dări și încasate prin gloanțe. Deputatul guvernamental Vulpe a dezvăluit în Cameră cauzele răscoalelor din județul Tutova, nechibzuința administrației și împușcarea țărănilor, fără să se fi luat vreo rezoluție în această privință. Primul ministru i-a spus că răscoalele nu se potolesc decât numai cu gloanțe. Pasivitatea lui Carol s-a dovedit și în 1887, dovedind, în momente atât de grave, inutilitatea regalității și necesitatea instituirii republicii democratice.

An VII, nr. 1815, martie 20, p. 1 – *Ancheta [Cu privire la o anchetă a presei la fața locului răscoalelor]*: Ministrul de Justiție a afirmat că în răscoalele din Tutova a fost rănit numai un țăran. G. Clinceni și Petrovici, care au fost la fața locului, semnaleză prin ziarele liberale că în comuna Voinești a fost o adevărată luptă și că au fost răniți 20 de soldați, iar dintre țărani ar fi fost uciși 60 și bătuți 158. Știrea este confirmată și de ziarul “Evenimentul” din Iași. Se impune o anchetă a presei, cu atât mai mult cu cât se spune că țărani sunt arestați și schingiuți în fața procurorului general Bastachi.

An VII, nr. 1818, martie 23, p. 1 – *Răscoalele din Tecuci [Informații de la un martor ocular]*: Comunele în care s-a trimis armata pentru menținerea liniștii sunt foarte numeroase: Glăvănești, Muncel, Fundătura, Crăști, Răchitoasa, Burdusaci, Mohorâți, Benești, Colonești, Matca, Puținei etc. au fost arestați și trimiși la Tecuci 86 de țărani. Arestările au continuat și unii țărani au fost bătuți cu bicele. Corespondentul semnalizează starea de neagră mizerie constatată în satele respective, care împiedică pe țărani să mai plătească birurile.

An VII, nr. 1818, martie 23, p. 2-3 – *[Credite pentru construcția căii ferate Calafat-Port] (Informațiuni)*: S-a promulgat legea prin care se declară de utilitate publică construcția căii ferate Calafat-Port și s-a deschis un credit de 2.400.000 lei pe seama Ministerului Lucrărilor Publice, în acest scop. S-a mai deschis un credit extraordinar de 4.238.000 lei pentru terminarea liniei Craiova-Calafat. Pentru acoperirea acestor credite, guvernul va emite rentă amortibilă în sumă de 6.638.000 lei.

- An VII, nr. 1823, martie 29, p. 3 – [Cum sînt cercetați țărani răsculați din județul Tutova]: Ziarul “Drapelul” din Bârlad semnaleză modul înspăimîntător în care sunt cercetați țărani din comunele Puești, Avrămești, Voinești și altele din plasa Tutova, unde s-au produs răscoale. La Bârlad au fost aduși peste 180 de țărani și se arestează mereu, fiind depuși în temnițe, barăci sau cazărmi, unde sunt schingiuiți. Sunt arestați țărani și din alte sate numai pentru că aveau de gând să ceară lămuriri asupra Legii maximului Mulți locuitori și-au părăsit locuințele, refugiindu-se prin păduri.
- An VII, nr. 1826, aprilie 1, p. 1 – Iona, *O statistică*: Azi a apărut primul număr al “Buletinului statistic lunar al orașului București”, cuprinzând date cu privire la meteorologie, demografie, consumație, asistență publică, statistică polițienească: crime, delictes etc., mișcarea economică etc. Buletinul se redactează de către Biroul statistic al primăriei.
- An VII, nr. 1826, aprilie 1, p. 3 – *Convenția cu Austria [Informație telegrafică din Viena]*: Comisiunea Camerei din Viena a adoptat proiectul Convenției comerciale cu România, pe baza clauzei națiunii celei mai favorizate, considerând-o preferabilă războiului vamal de până acum. Comisia, la propunerea lui Zedwitz, nu a încheiat și o convenție veterinară ca să se poată preveni contrabanda de vite la frontieră. [În realitate, prin lipsa acestei convenții veterinare, se va limita importul de animale din România și, în special, exportul de oi și râmători.]
- An VII, nr. 1827, aprilie 2, p. 1 – Beldimanu, Alex., *O explicație*: Răspunzând scrisorii unui prieten moșier, care îi impută că ziarul “Adevărul” face socialism, precizează linia politică a ziarului și concepția sa personală despre socialism. Socialismul nu este decât o protestare a asupriților împotriva asupritorilor; socialiștii nu pot fi dinastici, fiindcă dinastia străină n-a făcut nimic pentru clasa cea mare a dezmoșteniților; socialiștii sunt partizanii votului universal. Pentru aceste motive, “Adevărul” susține candidatura socialistului Al. Radovici la Ploiești; pentru aceasta protestează împotriva asupririi țăranilor și a împușcării lor când se răscoală din cauza împilărilor. În acest sens, “Adevărul” face, într-adevăr, socialism.
- An VII, nr. 1827, aprilie 2, p. 1 – C.A., *Convorbire cu doctorul Babeș [Rolul statului față de igiena publică]*: Doctorul Babeș, în fruntea unei delegații de medici români, a participat la Congresul internațional de medicină de la Roma. Savantul român a ținut în fața celor opt mii de congresiști și o conferință: statul în fața noilor cercetări bacteriologice, care a stârnit un viu interes în presa străină, prin concepția clară cu privire la rolul statului față de igiena publică. Renumele și prestigiul științific al doctorului Babeș, cu toată cunoscuta lui modestie, rezultă și din faptul că, dintr-un număr tot mai mare de congresiști, mulți cu faimă mondială, presa a publicat fotografiile a numai opt dintre ei, printre care și a savantului român.
- An VII, nr. 1828, aprilie 3, p. 1 – C.A., *Părerea unui economist*: Economistul italian Ahile Loria, celebrul profesor al Universității din Padua, analizează în opera sa, *Bazele economice ale constituției sociale*, o serie de fenomene sociale din care trage concluzia că burghezia capitalistă a atras apogeul dezvoltării ei și că, prin însăși aceasta, a început declinul și degenerarea ei, urmând a fi înlocuită de viguroasa clasă muncitoare, care o va depăși repede și ca pregătire intelectuală. Clasa muncitoare, oțelită prin lupte sociale și prin muncă, câștigă zilnic în capacitate intelectuală și

moralitate, devenind aptă să ia conducerea. Un mare economist burghez demască plutocrația redusă la neputință și prevede victoria socialismului și a democrației.

An VII, nr. 1830, aprilie 5, p. 1 – C.D.A., *Industria pescăriei. Legea pescuitului. Scăderea peștelui și cauzele ei*: Ministerul de Domenii a întocmit o Lege pentru reglementarea pescuitului, cu scopul de a se împiedica exploatarea vandalică a bălților și apelor, care tinde să distrugă peștele, de a se dezvolta industria pescuitului și de a se repopula apele cu pește. Pescăriile noastre alimentau cu pește Austria, Galiția, Polonia, Serbia, Bulgaria și Orientul și chiar, în 1880, valoarea exportului de pește a atins 2 milioane de lei, pentru ca, în prezent, România să importe pește de 9 milioane pe an. Cauzele scăderii peștelui – metodele primitive și sălbatice de pescuit; pescuitul în perioada de reproducere; otrăvirea apelor cu topitorii de cânepă și in – vor fi împiedicate. Repopularea cu pește a apelor de munte și piscicultura artificială, dezvoltată în alte țări, vor fi aplicate și la noi. Se va sprijini înființarea și dezvoltarea industriei pentru conservele de pește, dotarea căilor ferate cu vagoane frigorifice și se vor acorda reduceri de transport. Prin aceste măsuri, veniturile statului, care sunt de numai 660 mii anual, cu tendință de scădere, vor spori considerabil, pescuitul trebuind să devină o principală bogăție a țării, ca în Anglia, cu 240 milioane anual, Statele Unite, cu 525 milioane, și Canada, care are un Minister al Pescuitului.

An VII, nr. 1830, aprilie 5, p. 1 – Theodorescu, I., *Întrunirea de la Ploești*: Ieri s-a ținut la Ploiești prima întrunire a Partidului Socialist în vederea alegerii unui deputat la Colegiul II, pentru susținerea lui Al. Radovici, candidatul socialist, pe baza următorului program: reforma impozitelor, cu instituirea unui impozit progresiv asupra averii și desființarea impozitelor indirecte; desființarea armatei permanente și înarmarea poporului; gratuitatea instrucției publice și obligativitatea ei, cu ajutorarea copiilor săraci; împrumutarea țăranilor; îmbunătățirea situației micilor funcționari; restrângerea prerogativelor și restituirea domeniilor regale; acordarea dreptului universal. Au vorbit și susținut programul V. Morțun, C. Mille, A. Bacalbașa, după discursul ținut de candidat.

An VII, nr. 1830, aprilie 5, p. 2 – *[Concesionarea lucrărilor de artă ale căii ferate Dorohoi-Iași] (Informațiuni)*: La licitația ținută, lucrările de artă ale căii ferate Dorohoi-Iași, în valoare de un milion și jumătate lei, s-au adjudecat asupra inginerului Cantacuzino, care a făcut o ofertă cu 4,20 la sută sub deviz.

An VII, nr. 1831, aprilie 6, p. 1 – Theodorescu, I., *Criza*: Criza economică bântuie țara: depozitele de grâne stau nemișcate în porturi, exportul de vite împiedicat prin măsurile luate de Austria, recolta vinului slabă și proastă, iar cheltuielile bugetare cresc din cauza destrăbălării elitei sociale, trândavă și incapabilă. În alte țări, crizele de supraproducție găsesc noi debarase, iar crizele și lipsa producției nu sunt periculoase ca la noi, fiindcă burghezia europeană este mai energică și mai inteligentă. Rezervele de bogății au fost cheltuite pe lux, pământurile au fost secătuite și vitele au degenerat și s-au împușinat, iar țăranimea exploatată a fost adusă la starea de mizerie. America inundă Europa cu grâne; Germania și Austria, tratându-ne ca vasali, ne-au impus tratate de comerț dezastruoase și toți lovesc și storc țăranimea. Până nu se va schimba sistemul politic și social, crizele nu vor înceta.

- An VII, nr. 1831, aprilie 6, p. 1 – C., *Răscoalele din Tutova. Instrucția. Ogoarele pustiite. Amnistia*: Sute de țărani zac în temnițe, sub inculparea de rebeliune, instrucția merge greu, alte sute sunt purtați pe drumuri ca martori, la care se adaugă numărul celor fugiți din cauza prigoanei administrative, astfel încât ogoarele rămân nemuncite, fiind amenințați la toamnă de mizerie și foamete. Astăzi, când cauzele răscoalelor s-au lămurit, vina fiind a administrației, în frunte cu prefectul Emandi și procurorul general Bastachi, țăranii trebuie să fie eliberați și procesele stinse prin amnistie.
- An VII, nr. 1831, aprilie 6, p. 3 – [*Împrumut de 5 milioane pentru lucrări în Capitală*] (*Ultime informațiuni*): S-a promulgat, în foaia oficială de azi, legea prin care se autorizează comuna București a contracta un împrumut de 5 milioane, necesar începerii lucrărilor de însănătoșire: canalizări, apă, pavaje, antrepozite, hale și piețe, școli, plantații și plățile exproprierilor necesare.
- An VII, nr. 1832, aprilie 7, p. 1 – C.A., *Să se publice!*: Se cere publicarea Raportului procurorului general Bastachi către ministrul de Justiție, Al. Marghiloman, cu privire la cauzele răscoalelor țărănești din județul Tutova, deoarece prin acest raport este învinuit prefectul județului, Emandi, de nechibzuință, rea-administrație și procedee arbitrare și nu se confirmă existența unor preinși instigatori la răscoale, precum s-a susținut. Ministrul de Justiție, deși promisese, n-a publicat acest raport.
- An VII, nr. 1832, aprilie 7, p. 1 – Iov, *Libertatea întrunirilor. Întrunirea muncitorilor din Craiova oprită de poliție*: La Clubul muncitorilor din Craiova s-au ținut o serie de conferințe, printre care și una despre votul universal. Pentru duminică, 3 aprilie, se programase conferința lui Traian Demetrescu, *Rolul femeii în mișcarea proletară*, și conferința lui G. Pencioiu despre mișcarea muncitorească din țară, care au fost împiedicate de poliție, sub pretextul că sala n-ar fi igienică. Muncitorii au adresat o telegramă de protest "Adevărului", spre a le apăra interesele.
- An VII, nr. 1832, aprilie 7, p. 3 – [*Credite pentru lucrări edilitare în Craiova*] (*Ultime informațiuni*): Ieri s-a promulgat legea prin care comuna Craiova este autorizată să facă, la Casa de Depuneri sau oriunde va găsi, un împrumut de 1.500.000 lei cu dobândă de 6% plătit în anuități de la 15-25 ani, care va servi la reconstruirea străzii Carol, la aranjarea și canalizarea pieței centrale și oborului, la construirea de localuri pentru școli și la desecarea bălților din jurul orașului.
- An VII, nr. 1833, aprilie 8, p. 1 – Bacalbașa, A., *Un erou [Referitor la cazuri când ostașii refuză să tragă în rebeli]*: Stăpânitorii folosesc armata împotriva celor ce luptă să curme o stare de lucruri nedreaptă și fac legi, obligându-i pe sclavi să tragă împotriva sclavilor. În răscoalele din 1888, soldații unei companii l-au legat pe căpitanul Bratu, refuzând să tragă în săteni, iar acum, în 1894, sergentul Mihaiu Neculae nu trage și se retrage cu trupa dinaintea rebelilor. Curajul acestora dovedește că robii se deșteaptă și trebuie să constituie un învățământ pentru funcționarii care votează contra convingerilor lor, pentru profesorii care se tem să-și exprime opiniile și pentru tinerii culți care se supun orbește. Va trebui făcută o propagandă printre muncitori și la sate, pentru ca tineretul ajuns în armată să urmeze asemenea exemple, fiindcă în armată este imposibilă orice propagandă.
- An VII, nr. 1833, aprilie 8, p. 3 – [*Delegația pentru congresul economic internațional din Anvers*] (*Ultime informațiuni*): Comitetul care va participa la Congresul economic

internațional care se va ține la Anvers, între 16 și 21 iulie, este format din Em. Porumbaru, deputat, N. Popovici, directorul Școlii de Finanțe, Tr. Djuvara și Chr. Staicovici. Congresul se va ocupa de chestiile relative la legislația vamală și de acelea relative la munca industrială: consiliile de arbitraj, limitarea orelor de lucru, reglementarea muncii femeii, minimum de salarii etc. Se semnaleză lipsa de competență a delegației noastre.

An VII, nr. 1834, aprilie 9, p. 1 – Theodorescu, I., *În chestia națională*: Asuprirea românilor din Ardeal continuă, adăugându-se la asupra culturală și politică și asupra economică, fiindcă prin măsurile luate de guvernul maghiar de a coloniza moșiile din Ardeal cu unguri, românii vor fi aduși în sapă de lemn și proletarizați. Sistemul de a monopoliza pământul a fost adoptat și de englezi în Irlanda, reducând-o la neputință. Numai democrația română poate și trebuie să lupte împotriva înrobirii a 3 milioane de frați, fiindcă falșii patrioți, care o acuză de lipsă de patriotism, se limitează la vorbe și banchete. Citează rolul democrației în lupta pentru independența Italiei, ca și cu ocazia marilor evenimente politice din Franța și Germania.

An VII, nr. 1834, aprilie 9, p. 1 – C.D.A., *Gara centrală. O mică statistică. Costul lucrărilor. Alte proiecte*: Chestiunea construcției Gării Centrale, pentru care s-au votat încă de acum doi ani 27 milioane lei, este de actualitate, după cum rezultă din datele prezentate de inginerul M. Rîmniceanu, autorul proiectului, la conferința ținută la Societatea Politehnică. Zilnic sosesc în Gara de Nord 48 trenuri și 300 vagoane cu mărfuri, aglomerându-se pe linii până la 800 vagoane pentru descărcare, ceea ce împiedică manevrele normale. În 1886, mișcarea călătorilor a fost de 290 mii persoane, în 1890, de 450 mii persoane, iar în 1893, de 830 mii persoane. Acum opt ani, numărul vagoanelor de mărfuri intrate a fost de 66 mii, iar anul trecut, de 105 mii, aproape dublu deci. Față de creșterea producției agricole și industriale și de nevoile sporite ale comerțului, imobilizarea forțată a vagoanelor, întârzierea descărcărilor și a transporturilor în general produc pagube și efecte economice negative. Deși s-au votat credite de 27 milioane, gara va costa numai 4 milioane, exproprierile numai un milion și jumătate, fiindcă pe un teren în suprafață de 260 mii metri pătrați, al Procopoaei, nu există nicio clădire. Acest teren se află la întretărirea bulevardului cu cheiul Dâmboviței. Terasamentul va costa mult, fiindcă terenul nu este consistent. 7 milioane vor costa clădirile, accesoriile – 10 milioane, atelierile – 7 milioane. Au mai fost și alte proiecte, Gara Centrală urmând a fi construită în Bulevardul Pake sau în Calea Dorobanți. Prima ar fi fost prea departe, a doua prea scumpă prin valoarea exproprierilor, cu toată propunerea făcută de marii proprietari din cartierul aristocratic.

An VII, nr. 1834, aprilie 9, p. 1 – Cr., *Mizeria țăranilor*: Au început să se publice în gazeta oficială rapoartele medicilor primari de județe către Direcțiunea Generală a Serviciului Sanitar. Ieri s-a publicat raportul medicului primar al județului Bacău, din care rezultă că țăranul se hrănește mai mult cu vegetale, hrană nesubstanțială, cu excepția sărbătorilor. Laptele, ouăle și păsările le vinde, pentru preîntâmpinarea nevoilor și plata impozitelor către stat, județ și comună. Doar locuitorii mai cuprinși au o hrană substanțială. Acesta este tabloul adevărat al stării țăranimii și nu buna stare cu care se laudă guvernul, dovedită prin bugetul de 200 milioane.

- An VII, nr. 1835, aprilie 10, p. 1 – Theodorescu, I., *Să ne purificăm*: Înainte de a arăta cum trebuie dusă lupta pentru dezrobirea politică și economică a românilor de peste munți, există o chestiune prealabilă: în seama cui cade sarcina acestei lupte și care sunt elementele la care ne putem adresa? Comparând starea celor 5 milioane de robi din România liberă, în care guvernau au vărsat mai mult sânge decât ungurii în Transilvania, cu a românilor din Transilvania, nu poate constitui un element de atracție pentru aceștia. Lipsa drepturilor politice, exploatare nemiloasă, administrație păcătoasă, ignoranță și istovire din muncă și mizerie, dispreț adânc și gloanțe la strigătele de protest împotriva birurilor prea grele – aceasta este starea neamului românesc din România liberă. Această icoană le-o pot pune sub ochi oricând românilor de dincolo dușmanii noștri. Oamenii politici, care, timp de jumătate de veac, au înșelat țara, încheie convenții de comerț folositoare numai dușmanilor, expulzează pe aceia care luptă pentru dezrobirea românilor, trimit bande de bătăuși să risipească manifestațiile patriotice, nu prezintă nicio garanție pentru ducerea acestei lupte și trebuie înlăturați dintre noi.
- An VII, nr. 1840, aprilie 15, p. 3 – *Convenția cu Austria [Discuțiile din Camera ungurească]*: Ministrul Comerțului dovedește cu date statistice că, înaintea războiului vamal, exista un comerț foarte activ cu România, după care comerțul român și-a găsit de bușee în Anglia, Franța și Germania. Prin încheierea convenției se vor relua legăturile comerciale seculare. Prin aplicarea clauzei națiunii celei mai favorizate, se crede că exportul maghiar, pe căile ferate și pe apă, către România va spori și că nici creșterea vitelor și exportul de animale nu vor fi concurate de România, datorită faptului că nu s-a încheiat și o convenție veterinară.
- An VII, nr. 1841, aprilie 16, p. 2 – Iona, *1 Mai în România*: Manifestația pentru ziua de 1 mai va avea loc în ziua de 19 aprilie stil vechi, conform Hotărârii Congresului Internațional Socialist, ținut anul trecut la Zürich. Consiliul General al Partidului Socialist a lansat un apel către muncitori, cu arătarea punctelor din programul de revendicări: reducerea la 8 ore a zilei de lucru și îmbunătățirea situației clasei muncitoare, solidaritatea internațională necesară realizării acestor revendicări și înlăturarea urii dintre popoare pentru împiedicarea războaielor. Manifestul s-a imprimat în 60 mii de exemplare. A doua zi se va ține Congresul anual al social-democrației române, care va dura trei zile.
- An VII, nr. 1843, aprilie 21, p. 1 – Bacalbașa, A., *Manifestația de ieri. Congresul social-democrat*: Manifestația de ieri a muncitorimii a dovedit că socialismul nu este o plantă exotică la noi, după cum se susține. Mâine, Congresul Partidului Social-Democrat, alcătuit dintr-o sută de delegați, va fi încă o dovadă că asistăm la începuturile unei lumi noi, în locul celei vechi și putrede care se va năruși.
- An VII, nr. 1843, aprilie 21, p. 1 – Theodorescu, I., *Manifestația de 1 Mai*: Partidul Social-Democrat a invitat muncitorimea să manifesteze în ziua de 1 mai (19 aprilie) pentru obținerea zilei de muncă de 8 ore și a votului universal. Au participat cu drapelul asociațiilor: tipografi, tinichigii, cizmari, zugravi, tâmplari, curelari și conducerea Clubului muncitorilor. Se apreciază la 10 mii cifra participanților, iar manifestația a stârnit fiori de simpatie sau de teamă. Au luat cuvântul C. Mille, V. Morțun, I. Nădejde, G. Diamandi, ca delegat al grupului socialist român din Paris, C. Anghel, Al. Ionescu, G. Pencioiu, ca delegat al Clubului muncitoresc din Craiova, A.

Bacalbașa, dr. Stâncă, un delegat din Galați și țăranul Petrovici din Iași. În grădină au fost circa 12 mii de persoane.

An VII, nr. 1844, aprilie 22, p. 1 – *Criminali sau nebuni [Corespondență din Galați prin care se semnalează măsurile pentru interzicerea manifestației de 1 mai]*: În ziua de 19 aprilie (1 mai stil nou), prefectul județului Covurlui a dat o ordonanță prin care se interzic manifestațiile de orice natură pe străzile și piețele orașului Galați. Comitetul executiv al Clubului Muncitorilor din Galați a împărțit populației o protestare tipărită, arătând că, prin această ordonanță împiedicându-se sărbătorirea Zilei muncitorilor din toată lumea, sunt încălcate în mod arbitrar legile și drepturile muncitorilor tocmai de aceia chemați să le aplice și să le apere.

An VII, nr. 1844, aprilie 22, p. 1 – Hugo, *Congresul socialist. Adresele din străinătate. Reușita congresului*: S-au primit telegrame de adeziune de la cele două grupări socialiste maghiare care înfierează asuprirea românilor din Ardeal, iar delegatul grupului socialist român din Paris, Diamandi, a arătat că acest grup este pepiniera la care s-au format mulți tineri înapoiți în țară. Despre votul universal au vorbit Al. Radovici și alți oratori. S-au votat mai multe moțiuni de a nu susține în alegeri niciun candidat burghez, de a se organiza agitația pentru obținerea votului universal, care să cuprindă și țărăimea și de a lupta pentru admiterea referendumului în problemele legislative, căreia Nădejde și alții s-au opus, urmând a se cere numai după obținerea votului universal. Referendumul la comună și Legea marxismului vor fi discutate în ședința viitoare.

An VII, nr. 1844, aprilie 22, p. 3 – *Înființarea de bresle țărănești propusă la congresul partidului social-democrat*: La Congresul Socialist, delegatul din Craiova a propus înființarea de bresle de muncitori de pământ și s-a votat o moțiune prin care grupările socialiste sunt invitate să înființeze la sate bresle țărănești, alipite pe lângă cluburile din orașe și care să aibă ca scop propaganda ideilor socialiste și ajutorarea țăranilor în vreme de nevoie. Consiliul General a fost însărcinat cu redactarea statutelor.

An VII, nr. 1845, aprilie 23, p. 1 – Index, *O moțiune de veștejire [Împotriva bătăii în armată]*: Membrii Congresului Socialist, în unanimitate, au votat o moțiune împotriva nelegiuirilor ce se săvârșesc în armată și ale căror victime, soldații, sunt mai totdeauna fii de țărani, iar vinovații rămân nepedepsiți. Declară că se va continua agitația împotriva acestor barbarii care sunt roade ale armatei permanente. Este o dovadă a interesului democrației față de nenorociții încazarmați.

An VII, nr. 1847, aprilie 26, p. 3 – Băcăuanul, *Răscoalele din Bacău [Corespondență din Bacău]*: Se semnalează că, în comuna Leontinești, țăranii s-au răsculat din cauza Legii maximului. Armata a deschis focul, omorând două femei și un copil; țăranii au atacat armata, un soldat fiind rănit cu un glonte de revolver, iar alții contuzionați cu parii. Se semnalează o mare fierbere în comunele din plasa muntelui – Văsiești, Dărmănești, Comănești – unde s-au trimis două companii din Roman. S-au trimis trupe și în plasa Trotușul. Răscoalele au început în Tețcani, unde este proprietar fostul socialist Rosetti Tețcanu. Frații Lecca, deputați liberali de Bacău, cer ca o comisie a presei să stabilească la fața locului răspunderile pentru aceste crime.

An VII, nr. 1848, aprilie 27, p. 1 – Theodorescu, I., *Un fenomen nou*: Cu ocazia alegerii din Ploiești, presa de opoziție, ca și aceea guvernamentală au dat alarma împotriva

candidatului Partidului Socialist, Al. Radovici, ceea ce confirmă teama partidelor istorice față de dezvoltarea noului curent socialist și dovedește că democrația va deveni un factor important în politica țării. Opinia celor excluși de la drepturile cetățenești este favorabilă socialismului; presa democrată cu tirajul în creștere și întrunirile ajută la risipirea calomniilor. Conservatorii întind mâna liberalilor ca să combată socialismul, ceea ce dovedește apropiatul lor sfârșit.

An VII, nr. 1848, aprilie 27, p. 1 – Beldimanu, Al., *Ancheta presei [Cu privire la răscoalele din Bacău]*: Deputații județului Bacău, frații Caton și Ioan Lecca, au invitat reprezentanți ai presei de opoziție și ai “Adevărului” să constituie o comisie care să cerceteze la fața locului cauzele care au provocat răscoalele țăranilor. Autorul, de acord cu această inițiativă, va reprezenta personal ziarul pe care îl conduce.

An VII, nr. 1848, aprilie 27, p. 1 – Bacalbașa, A., *Asupritori și criminali*: Țăranii din județul Bacău, deznădăjduiți de sărăcie și apăsați de noua Lege a maximului, s-au răscolat, dedându-se chiar la unele cazuri de sălbăticii împotriva autorităților: primari, notari și consilieri comunali. Aceste cruzimi, provocate numai de amarul asupririlor, amintesc de mișcările țărănești petrecute în veacul al XIV-lea în Franța, cunoscute sub numele de “Jaquerie”, care n-au fost potolite decât cu ajutorul armatelor străine. Știrile din comunele Leontești, Comănești, Brusturoasa, Dărmănești și Moinești confirmă barbaria cu care sunt reprimite răscoalele. Aceasta este ordinea capitalistă. Autorul cere oprirea cruzimilor și suspendarea legii care a provocat răscoalele și apoi îmbunătățirea situației robilor de la sate, arătând că, și cu ocazia răscoalelor din 1888, s-a vărsat mult sânge și, totuși, răscoale noi au izbucnit.

An VII, nr. 1849, aprilie 28, p. 1 – Bacalbașa, A., *Răscoalele*: Județul Bacău este în fierbere. Cauza adâncă a răscoalelor este starea de mizerie a țăranimii și cauza de moment o constituie aplicarea unor legi nedrepte, a maximului și a clerului. Țăranii, jefuiți de primari, exploatați de arendași și mințiți de politicienii care conduc pe rând țara, fiind lipsiți de drepturi, nu au altă cale de protest împotriva unor impozite pe care nu le mai pot plăti. Impozitul de 4 lei, pus numai asupra țăranimii, prin Legea clerului, reprezintă 2% din venitul mediu al țăranului sărac. Se cere Guvernului, care poartă răspunderea pentru aceste răscoale, să abroge aceste legi și să cruțe țăranimea de asasinat mișelești.

An VII, nr. 1850, aprilie 29, p. 3 – *Răscoale în județele Vaslui și Putna (Ultime informațiuni)*: Ca și în județul Bacău, țăranii din vreo cincisprezece comune din județul Vaslui s-au răscolit din cauza aplicării Legii maximului. Au fost trimise unități militare din Botoșani și Dorohoi. În plasele Zăbrăuți și Vrancea din județul Putna, există o mare agitație printre țăranii. Pericolul, în caz de răscoală, este mare fiindcă aceștia au arme, fiind în majoritate vânători.

An VII, nr. 1850, aprilie 29, p. 3 – *Răscoale țărănești în jud. Bacău (Ultime informațiuni)*: Corespondentul din Bacău semnalează răscoale țărănești în satele în care Consiliile Comunale au fost obligate de prefect și subprefecți să aplice Legea maximului. Agitația țăranilor a sporit din cauza sălbăticii cu care au fost reprimite răscoalele, cuprinzând toată plasa muntelui, unde s-au răscolit în vreo 20 de sate. La Comănești a fost omorât notarul, iar în multe sate primarii au fost alungați sau au fugit. Armata împiedică legătura între sate, dar, în satele în care revolta a fost potolită, se aprinde iar după plecarea armatei.

- An VII, nr. 1851, aprilie 30, p. 1 – Beldiman, Al., *Jos socialiștii!*: Combătând un articol din “L’Indépendance Roumaine”, prin care socialiștii, ca internaționaliști, sunt învinuiți a fi lipsiți de patriotism, susține tocmai contrariul și arată că tinerii socialiști grupați la ziarul “Adevărul” sunt buni patrioți și totodată români. A combătut și va combate internaționalismul introdus în programul socialist, dar nu se poate susține că socialiștii sunt antipatrioți, dovadă atitudinea lor în problema națională din Ardeal. Partidele istorice nu-și dau încă seama că lupta de clasă este deschisă și că răscoalele țărănești reprezintă prologul unei uriașe mișcări sociale a celor asupriți, care se va potoli prin sângele asupritorilor.
- An VII, nr. 1852, mai 1, p. 1 – T. [Celor 62] (*Cu ocazia unei alegeri parțiale*): Un număr de 62 cetățeni conștienți din Ploiești au declarat că vor lupta pentru ideile generoase ale lui Alexandru Radovici, înscrise în programul său electoral. Se recomandă acestora ca, la balotajul provocat de ei cu ocazia alegerii parțiale, să se abțină de la vot chiar dacă prin aceasta s-ar spune că au sprijinit candidatul guvernamental. În acest mod, se va dovedi liberalilor înfrânți chiar în cetatea liberalismului că nu pot face nimic în alegeri fără aplicarea unor reforme sociale. Se mai recomandă ca în ziua de 1 mai să stea toți acasă.
- An VII, nr. 1852, mai 1, p. 1 – Bacalbașa, A., [*Tîmpit și criminal*]: În *Le dictionnaire des contemporains* al lui Vapereau, la litera “c”, Lascăr Catargiu este caracterizat ca un om care, prin muncă și energie, a înlocuit insuficiența instrucției sale primare. Îi lipsește acestuia mintea și, mai ales, inima, fiindcă în afară de sistemele sale electorale, ca ministru de Interne, poruncește cu cinism uciderea țăranilor și pune în pericol toate libertățile. Robia și prigonirea țăranilor de la 1888 încoace le întrec pe cele din epoca fanariotă. La țară s-a înființat, de fapt, pedeapsa cu moartea; când țăranii flămânzi protestează, trebuie să moară de foame sau de gloanțe. Tâmpenie și crimă.
- An VII, nr. 1852, mai 1, p. 2 – [*O invenție românească: balonul cu cârmă*] (*Informațiuni*): Astăzi, Haret, profesorul de mecanică de la Facultatea de Științe din capitală, va da explicații amănunțite asupra invenției lui Brăneanu: balonul cu cârmă. Ședința se va ține în laboratorul de fizică al universității. Săptămâna viitoare, St.C. Mihăilescu va ține o conferință la Ateneul Român tot în privința acestei invenții.
- An VII, nr. 1852, mai 1, p. 3 – [*Cauzele prosperării soc. de asigurare Unirea*] (*Ultime informațiuni*): Toate agențiile din țară ale societăților de asigurare “Dacia” și “Națională” difuzează articolele publicate în ziarele “Voința Națională” și “Războiul” împotriva societății de asigurare mutuală “Unirea” pentru a o discredita. Cauzele acestei acțiuni se datoresc faptului că societatea “Unirea” oferă asigurări împotriva grindinei cu mult mai avantajoase, ceea ce i-a asigurat prosperitatea, silind astfel celelalte două societăți de asigurare, care dețineau monopolul asigurărilor, să reducă tarifele și să recurgă la mijloace neleale împotriva societății “Unirea”, care are la bază capital național.
- An VII, nr. 1852, mai 1, p. 3 – [*Subscripție publică pentru înființarea Băncii agricole*] (*Ultime informațiuni*): Ministerul de Finanțe deschide o listă de subscripție pentru strângerea sumei de 5 milioane lei, necesară fondării Băncii Agricole. Acțiunile sunt de 500 lei și în număr de 10.000. Subscrierile se vor face în zilele de 17, 18 și 19 mai la Casieria Centrală, Casa de Depuneri și Banca Națională, pentru București, iar în județe, la

sucursalele Băncii Naționale și ale Creditului Agricol, unde se găsesc condițiile de vărsare a capitalului.

An VII, nr. 1852, mai 1, p. 3 – Iob., (*Corespondență din Craiova*): Cu zece ani în urmă, din inițiativa unor mari capitaliști, s-a înființat în Craiova o societate comercială care a investit suma de 300 mii lei în construirea unei băi publice. Capitalul a fost subscris în mare parte de micii comercianți, industriași și meseriași, dar întreprinderea s-a dovedit nerentabilă, producând maximum 10 mii lei venit anual. Marii capitaliști sunt pe punctul de a lichida societatea în dauna subscriitorilor, emițând atâtea acțiuni la purtător câți asociați cu capital mic sunt, pentru ca apoi să le răscumpere de la aceștia cu preț mic conform legii cererii și a ofertei. Iată cum în organizarea socială de azi, micul capital este fatal înghițit de marele capital. Pentru înlesnirea lor, bogații au credite la Banca Națională și Creditele Funciare, pe când micii industriași sunt lăsați pradă marelui capital care le absoarbe și economiile. Ar fi fost mai bine ca aceștia să se fi constituit într-o societate de ajutor reciproc.

An VII, nr. 1852, mai 1, p. 3 – [*Misiunea lui Al. Lahovary*] (*Ultime informațiuni*): Al. Lahovary, ministrul de Externe, a plecat la Roma însoțit de confesorul regelui, canonicul Band, cu misiunea de a interveni pe lângă Vatican, ca acesta să fie numit la conducerea Mitropoliei Catolice din București. Papa ar fi pretins, în schimb, salarizarea tuturor preoților catolici din țară de către stat, precum și întreținerea Seminarului Catolic, sporirea salariului mitropolitului la 30 mii lei anual, a episcopului catolic din Iași la 24 mii lei și a celor zece canonici din București la 6 mii lei anual. Tratatul s-a oprit aici, dar sunt temeri că iezuitul de rege va impune statului aceste noi sarcini.

An VII, nr. 1854, mai 3, p. 1 – Beldiman, Al., [*2 Mai 1864*]: Domnitorul Cuza, dezgustat de rezistența meschină a oligarhiei care se credea stăpână pe destinele țării, făcând apel la popor spre a-l îndruma pe calea democrației, a săvârșit lovitura de stat din 1864, nu pentru restrângerea vreunor libertăți, ci tocmai pentru dezrobirea a sute de mii de sclavi ai castei privilegiate. Noua Lege electorală, menită a face prima educare politică a poporului, cu îndrumarea către votul obștesc, a fost înlocuită în 1866 printr-o lege care prevedea patru colegii, în detrimentul masei poporului. Legile comunală, a consiliilor județene și a instrucțiunii publice, ca și, mai ales, Legea din 15 august 1864, legea legilor, prin care țărănimea devenit o clasă de mici proprietari, stăpână pe ogorul și pe brațele sale, au fost puse pe rând în aplicare. Au trecut 30 de ani de atunci, pe tronul țării se răsfață un străin, iar primul său ministru, un odios asasin, potolește în sânge suferința țăranilor. Prin Statutul promulgat la 2(14) iulie 1864, pentru prima oară după veacuri de umilire, poporul redeșteptat de Cuza și-a dat o Constituție, hotărându-și soarta și viitorul.

An VII, nr. 1854, mai 3, p. 2 – [*Condițiile de subscriere a acțiunilor Băncii agricole*] (*Informațiuni*): În momentul subscrierii se varsă 10 la sută din capital, iar după 15 zile de la un aviz al Ministerului de Finanțe, încă 15 la sută, după care se vor elibera acțiuni provizorii. Vărsămintele se fac în aur sau bilete de bancă. După constituirea Băncii Agricole, Consiliul de Administrație va fixa epoca și cuantumul vărsămintelor următoare, care nu pot fi mai mici de 20 la sută, pentru ca într-un an acțiunile provizorii să fie eliminate.

An VII, nr. 1854, mai 3, p. 2 – [*Inaugurarea noului local al Clubului muncitorilor*] (*Informațiuni*): Sâmbătă seara s-a inaugurat noul local al Clubului muncitorilor. Au vorbit, printre

alții, C. Mille și A. Bacalbașa despre situația partidului și a tacticii de urmat. A participat multă lume, astfel încât sala și sălile Cercului de studii sociale ale redacției ziarului "Munca" au fost neîncăpătoare.

An VII, nr. 1855, mai 4, p. 1 – A. Bacalbașa, [*Ancheta presei*] (*Cu privire la cauzele răscoalelor*): Comisia de anchetă a presei, formată din ziariști de la "Românul", "Voința Națională", "La Patrie", "Munca" și "Adevărul", a plecat la Bacău să constate cauzele răscoalelor țărănești și crimele săvârșite din porunca Guvernului. Presa are acest drept, din care cauză în alte țări ziariștii au permise de circulație gratuite spre a se putea informa la fața locului. Gazetele guvernamentale tratează drept instigatori pe ziariștii din Comisie; totuși, Comisia va trebui să stabilească și să înfiereze crimele comise de aceia care își închipuie că țărani sunt robii ciocoimii.

An VII, nr. 1855, mai 4, p. 1 – T., [*Revolte noi*]: D. Anghel, care face parte din Comisia de anchetă a presei pentru anchetarea cauzelor revoltelor țărănești din Moldova, telegrafiază din Bacău că în comuna Căiuț a izbucnit o nouă revoltă. Faptul că represiunile sângeroase din comunele vecine nu i-a intimidat pe țărani înseamnă că mizeria nenorociților este așa de mare, încât nu se mai sperie de nimic.

An VII, nr. 1856, mai 5, p. 1 – Theodorescu, I., [*Un referendum sângeros*]: Popoarele subjuate și oprimate n-au altă armă de protest și apărare decât revolta violentă, adesea sângeroasă. Numai drepturile politice nefalsificate reprezintă o supapă de siguranță care ferește țara de mișcările violente pornite din sânul maselor populare. Voința poporului se manifestă prin dreptul și buletinul de vot. La noi, legile sunt făcute de o mână de trântori în dauna țărănimii, apăsată de o administrație destrăbălată și coruptă, astfel încât, din cauza mizeriei și a lipsei de drepturi, se înregistrează revoltele agrare. În lipsa unui referendum popular, se recurge la unul sângeros. Votul universal și referendumul comunal sunt singurele leacuri, cu măsurile de îngrădire împotriva ingerințelor Guvernului și ale bogătașilor; altfel, revoltele se vor întinde până ce vor înghiți în valurile lor sângeroase pe guvernanții criminali.

An VII, nr. 1856, mai 5, p. 2 – [*Proiectul de statut al cercului de studii al lucrătorilor tipografi*] (*Știri mărunte*): Lucrătorii tipografi s-au întrunit la Clubul muncitorilor pentru a discuta proiectul Cercului lor de studii. Cercul a înscris în statutele sale dispoziția că se afiliază Partidului Social-Democrat și că va vărsa la casa partidului 10 la sută din veniturile brute ale organizației.

An VII, nr. 1856, mai 5, p. 2 – [*Deschiderea bulevardului Colțea*] (*Informațiuni*): Consiliul Comunal al capitalei a votat afectarea împrumutului comunal de 5 milioane pentru executarea diferitelor lucrări, printre care și crearea unui nou bulevard care va porni de la Sfântul Gheorghe la Bariera Victoriei și care se va numi Bulevardul Colței.

An VII, nr. 1857, mai 6, p. 1 – Bacalbașa, A., «*Ce zice Europa*»: În luptele politice pentru monopolizarea patriotismului intră și formula: "Ce-o să zică Europa?" Europa, datorită luptelor sociale, se împarte în două: Europa capitaliștilor și Europa muncitorilor. Europa numărul 2 ar aplauda când noi am obține votul universal, pe când Europa numărul 1, a lui Alexandru al III-lea, grozav s-ar indigna de același fapt. Cât timp vor exista clase, vor exista și lupte de clase, astfel încât nu pot fi împăcate interesele Europei întregi.

- An VII, nr. 1857, mai 6, p. 1 – T., *Canalul Sulina*: Azi se face inaugurarea canalului Sulina, care are o lungime de 70 km și o adâncime care variază între 6 și 7 m. Canalul, care era foarte cotit, a fost tăiat aproape în linie dreaptă, lărgit și adâncit, iar malurile, pietruite în pantă până la fundul apei pentru delimitarea traseului și înlesnirea navigației. Pe canal pot circula vase de mare tonaj datorită acestor amenajări prin care drumul de la Galați la Sulina s-a scurtat cu 4-5 ceasuri.
- An VII, nr. 1857, mai 6, p. 1; nr. 1858, mai 7, p. 1; nr. 1859, mai 8, p. 1; nr. 1860, mai 10, p. 1; nr. 1862, mai 12, p. 1 – [*Ancheta Presei în jud. Bacău*] (*Cu privire la răscoalele țărănești*): Comisia presei, formată din D. Anghel (“Adevărul”), G. Cantacuzino (“Voința Națională”), V. Morțun (“Munca”), V.C.A. Rosetti (“Românul”), St. Sihleanu (“La Patrie”), completată cu G. Scorțescu (“Evenimentul”) căruia i se oprișe de către poliție telegrama de convocare, împreună cu parlamentarii jud. Bacău, Caton și Ion Lecca, Al. Vilner și C. Sebastian, a constatat următoarele: judecătorul de instrucție Sachelarie a fost destituit pentru că a dovedit indiferență față de revoltele țărănești; în spitale nu există țărani răniți, dar sunt închiși, cu mandate confirmate, un număr de cel puțin 30 de țărani. Comunele Berzunțul, Orșa, Căiuțul și Boșotenii sunt în agitație. În numeroase sate au fost țărani arestați, printre care și un preot care a vorbit despre Legea maximului. În comuna Slobozia Luncani, la primărie se află afișată o publicație semnată de prefect cu lămuriri asupra Legii maximului. Mulți țărani au fost bătuți în diferite sate, arătați pe nume, Aceste măsuri au fost luate de autorități și armată. (Ancheta continuă și se publică reportaje în numerele 1858, 1859, 1860 și 1862.)
- An VII, nr. 1857, mai 6, p. 1 – [*Martirizarea țărănimii*] (*Urmare la raportul comisiei de anchetă a presei*): Datorită modului fraudulos în care administrația a voit să introducă taxele prevăzute de Legea maximului, s-au produs agitații și răscoale, urmate de opresiuni și arestări în comunele din județul Bacău: Ardeoani, Tețcani, Scorțeni, Leontinești, Brusturoasa, Vasiești, Poduri, Berzunț, Orșa, Nadișa, Agăș, Râpele Boșoteni și Căiuț. Sunt 12 morți și mulți răniți, din care 10 din comuna Dărmănești, satul rămânând pustiu din cauza teroarei.
- An VII, nr. 1857, mai 6, p. 1 – Vest, [*Mișcarea muncitorilor. Congresul lucrătorilor din mine*]: În capitala Germaniei s-a ținut primul Congres internațional al lucrătorilor din mine din Anglia, Franța, Belgia, Germania și Austria. Muncitorii au înțeles necesitatea organizației de clasă, reprezentată în Anglia prin Trades-Unions. Grevele din ultimii ani au dovedit puterea organizației muncitorilor din mine. E de sperat ca și reprezentanții muncitorilor din mine din alte țări, din contactul cu ideile acestora, să poată duce mai cu putere lupta dintre munca rodnică și capitalul consumator. La congres s-a cerut reglementarea muncii de 8 ore, precum și reglementări privind munca femeii, salariile, greva ca mijloc de luptă și solidaritate internațională etc.
- An VII, nr. 1857, mai 6, p. 2 – I.Th., *Frumos, dar scump* (*Deschiderea bulevardului Colțea*): Noul Bulevard Colțea, paralel cu Calea Victoriei, ce se va construi din noul împrumut al Primăriei Capitalei, este necesar și pentru înfrumusețarea acesteia, dar impozitele pentru plata anuității împrumutului le vor suporta mahalagii care vor locui tot pe străzi cu mlaștini și neluminate. Pentru asemenea lucrări trebuie să plătească numai cei cărora le folosesc – bogații – și de aceea se justifică adoptarea impozitului proporțional pe venit.

- An VII, nr. 1858, mai 7, p. 1 – Bacalbașa, A., *Un rechizitor îngrozitor (Rezultatele anchetei presei în jud. Bacău)*: Comisia de anchetă a presei s-a înapoiat de la Bacău, unde a stabilit existența crimelor comise din ordinul Guvernului asupra țăranimii și a teroarei dezlănțuite în sate. Țăranii, reduși la ultimul grad al mizeriei, chinuți de nedreptăți și asuprire, nemaivând cu ce plăti birurile, nu s-au revoltat, ci s-au adunat deznădăjduiți la primării spre a se plânge și cere explicații. Li s-a răspuns cu gloanțe. Guvernul va răspunde de sângele vărsat.
- An VII, nr. 1859, mai 8, p. 1 – Bacalbașa, A., *La țară! [Cauzele răscoalelor țărănești]*: O sumă de împrejurări economice, politice și sociale fac ca țăranul să se găsească într-o stare mai grea decât aceea din 1864 și mizeria lui progresează odată cu civilizația. Țăranul așa-zis liber, căruia i s-a dat o palmă de pământ, stă mai rău decât iobagul de dinaintea lui 1864, fiindcă are sarcinile unui cetățean, care este însă lipsit de drepturi și de mijloacele de existență, chiar mizerabile, ale iobagului. Deputații Colegiului al treilea care reprezintă țăranimea nu-i susțin interesele, iar revoltele acesteia sunt înăbușite și cauzele care le provoacă, date uitării. Nu va trece mult și va începe agitația pozitivă a robilor tăcuți. Congresul social-democratic a hotărât să înceapă o acțiune pentru luminarea clasei oropsite prin care să determine țăranii să ceară votul obștesc.
- An VII, nr. 1859, mai 8, p. 1 – I.Th., *O primejdie gravă [Falsificarea vinurilor]*: Articolele din presă împotriva alcoolismului au determinat Guvernul să trimită o circulară cu instrucțiuni primarilor din comunele rurale privind această problemă. Un pericol și mai mare îl prezintă vinurile falsificate încă din podgorie cu acid salicilic, la care comercianții angroșiști și cârciumarii mai adaugă zaharină și substanțe colorante și otrăvitoare. Un bun laborator de analize ar putea înlătura această primejdie la sănătatea populației.
- An VII, nr. 1860, mai 10, p. 2 – *[Conferințe la Clubul muncitorilor despre răscoalele țărănești] (Informațiuni)*: C. Mille și D. Anghel au ținut conferințe la Clubul muncitorilor despre răscoalele țărănești, înfățișând starea gravă a țăranimii, determinată de exploatarea arendașilor și proprietarilor și împovărată de biruri, printre care și Legea maximului, care sunt cauzele acestor răscoale. S-au comunicat constatările făcute de Comisia presei la fața locului cu privire la reprimarea răscoalelor și teroarea dezlănțuită asupra satelor.
- An VII, nr. 1860, mai 10, p. 2 – A. Lecu, *Răscoalele din Tutova (Corespondență din Galați)*: Țăranii arestați în urma răscoalelor din județul Tutova au fost condamnați de tribunal pentru ultragiu până la un an și jumătate închisoare. Avocații din Galați, fără deosebire de partid, au hotărât să-i apere în fața Curții de Apel, urmând a le cere eliberarea provizorie până la judecarea procesului, la 23 mai. S-au înscris peste 20 de avocați ca apărători ai țăranilor.
- An VII, nr. 1860, mai 10, p. 2 – *[Turburările țărănești se întind și în jud. Neamț]*: Agitațiile din satele județului Bacău trec acum și în satele din județul Neamț, în comunele Rediu și Tazlău de lângă moșia Roznov a colonelului Roznovanu. Prefectul, procurorul și armata s-au dus la fața locului.
- An VII, nr. 1861, mai 11, p. 1 – Beldimanu, Al., *10 mai, zi de doliu*: Se împlinesc 28 de ani de când o mână de politicieni, printre care și Lascăr Catargiu, care în 1859 aspira la

tronul Moldovei, au adus pe tronul țării un neamț din fundul Pădurii Negre: vicios, corupt, fățarnic și nesățios. Cu cinism, a încredințat puterea pe mâna odioșilor călăi care ordonă împușcarea țăranilor asupriți de dările pe care nu le mai pot plăti. Străinul, cu salariul de 5 milioane lei, va petrece azi înconjurat de lichelele conservatoare, iar la sate, tăcerea de mormânt a victimelor. (Urmează citatul din *Doina* lui Eminescu: "Cine au îndrăgit străinii...")

An VII, nr. 1861, mai 11, p. 1 – *Soldați!* [Cu privire la desființarea armatei permanente]: Arată că soldații sunt scoși în ziua de 10 mai din ocna cazărmilor, unde sunt umiliți și schingiuiți, să defileze în fața regelui, care nu se interesează de suferințele lor. La 1877, vitejia regelui stătea în ochean, iar ostașii au îngrășat pământurile Bulgariei cu sângele lor. Regele a primit în schimb 12 moșii, iar poporul a rămas tot sărac, regalitatea fiind un bir în plus pe care țăranii nu-l mai pot plăti. Soldații sunt trimiși să-i împuște. Măine, soldații vor lepăda armele din mâini și armata permanentă se va desființa. "Jos armata permanentă!"

An VII, nr. 1861, mai 11, p. 1 – Theodorescu, I., *Mormântul bogățiilor țării* [Cât a costat țara monarhia]: Cât a costat regele și camarila lui țara, timp de 28 de ani? 1. Lista civilă de 1.200.000 lei anual. 2. Veniturile a 12 domenii scutite de impozit. 3. Diferența între hârtie și aur pe anii 1886, 1887 și 1888. 4. Dotarea lui Fritz (Prințul moștenitor). Acestea însumează, adăugându-se dobânzile, 126 milioane lei. Suma totală este de 175 milioane lei sau chiar 200 milioane, dacă se adaugă cheltuielile cu casa civilă și militară, vagoane și transporturi pe CFR, scutiri de vamă și impozite, salariile servitorilor etc. Cu acești bani se puteau face școli, ferme-model pentru țărani; populația ar fi fost mai luminată și mai bogată, ar fi avut deja votul universal. Singura scăpare este ca monarhia să se prăbușească sub mormanul colosal de aur pe care l-a smuls țării.

An VII, nr. 1861, mai 11, p. 3 – *Bibliografie* [Lucrare privind starea sanitară și demografia jud. Ilfov]: A apărut lucrarea doctorului I. Ștefănescu, medic primar al județului Ilfov: *Considerațiuni asupra higienii și demografiei județului Ilfov*. Lucrarea cuprinde un studiu asupra vieții țăranului, a mediului în care trăiește și asupra bolilor care îl bântuie.

An VII, nr. 1862, mai 12, p. 1 – Theodorescu, I., *Criza agricolă*: Criza agricolă, datorită supraproducției, a cuprins toate piețele Europei, unde au sosit mari cantități de cereale din America. În plus, anul în curs părănd a avea o bună recoltă agricolă, criza va dura și se va adânci, mai ales că în America de Sud se vor cultiva cu grâne suprafețe duble. Toată producția industrială și agricolă din lume are ca bază specula și nu îndestularea populației, astfel încât criza economică are și un aspect social, dovezi ale organizării anarhice a societății actuale. Încă două cauze ale crizei agricole sunt: transformarea unor mari suprafețe de pășuni cu pământ gras din America de Sud și Australia în terenuri agricole și mașinile agricole împreună cu mijloacele de transport perfecționate. Aceste pământuri vor fi cultivate treptat, cu ajutorul proletariatului agricol care emigrează din Italia și Germania, astfel încât, după zece ani, America va avea monopolul grâului pe piețele europene. Crizele de supraproducție înseamnă sfârșitul societății actuale, mai ales când, datorită progresului tehnic, industria și agricultura vor putea produce înzecit și cu mai puține brațe de muncă decât azi.

- An VII, nr. 1863, mai 13, p. 1 – R., *Mizeria țaranului*: Din raportul medicului primar al județului Suceava cu privire la situația țărănimii rezultă: locuințele, niște colibe strâmte și umede; hrana, mămăligă cu borș, fasole și verdețuri, iar carne mai ales la Crăciun; bolile care îi slăbesc și îi decimează pe țărani, pelagra, scrofuloza, anemiile, paludismul și sifilisul, agravate de alcoolism și sporite cu bolile mizeriei, de subnutriție, de stomac, ficat și inimă. Efectele alcoolismului sunt și ele sporite de caracterul chimic al rachiului, prost distilat și otrăvitor.
- An VII, nr. 1865, mai 15, p. 1 – Bacalbașa, A., *Greve la țară [Cu privire la organizarea în sindicate a țăranilor]*: Legea maximului, Legea clerului și alte legi păcătoase sunt numai cauze ocazionale ale răscoalelor țărănești, care în fond sunt determinate de mizeria țărănimii și de lipsa de drepturi prin care să impună partidelor burgheze să i se facă dreptate, fiindcă pe calea răscoalelor nu o poate încă obține. La Congresul Partidului Social-Democrat, organizația din Craiova a propus ca țărănimea să fie organizată în sindicate, pentru ca, pe calea legală a grevei, să lupte și să impună satisfacerea revendicărilor sale. În acest mod, s-ar deștepta și spiritul de solidaritate în rândurile țărănimii și ar obișnui-o cu lupte mai eficace decât răscoalele.
- An VII, nr. 1865, mai 15, p. 1 – *Condamnările dela Cluj [În procesul memorandiștilor]*: Curtea cu juri din Cluj a pronunțat verdictul în procesul fruntașilor naționaliști români din Ardeal, condamnând un număr de 14 persoane, printre care doctorii Rațiu și Lucaciu, Pop de Băsești și alții, la pedepse variind între 8 luni și 5 ani închisoare.
- An VII, nr. 1865, mai 15, p. 1 – Ițar, *Apa în București*: N. Filipescu, primarul capitalei, era de părere să se aprovizioneze orașul cu apă potabilă adusă din munți. Studiindu-se de către inginerul Saligny și alți tehnicieni, izvoarele de la Chiajna și Bacu, și constatându-se că au un debit mare de apă și de bună calitate, s-a hotărât ca apa să fie adusă de aici, deoarece va costa numai 1 milion și jumătate în loc de 25 de milioane.
- An VII, nr. 1865, mai 15, p. 2 – Leon, *Prigonirea țăranilor [Corespondență din Bacău: noi arestări]*: Din cauza prigonirii și a arestărilor care se continuă în satele din județul Bacău, țărani, părăsind muncile, s-au ascuns în păduri, astfel încât vor rămâne și fără recolte. Sute de oameni sunt închiși, iar instrucția durează de două luni. În zilele de 10 și 11 mai au fost arestați locuitori arătați nominal din satele Leonticești, Ardeoani și altele, precum și câțiva negustori din târgul Moinești. Acum se caută și “instigatorii”.
- An VII, nr. 1865, mai 15, p. 3 – *[Subscrierile pentru acțiunile Băncii agricole] (Ultime informațiuni)*: Subscrierile pentru acțiunile Băncii Agricole vor acoperi numai în țară de 20 de ori numărul acțiunilor ce se vor emite. Judecând după subscrierile făcute până acum și în străinătate, se va acoperi încă de 10 ori acest număr. Aceasta a determinat și anumite favorizări la ghișeele de subscrieri, în special la Banca Națională.
- An VII, nr. 1868, mai 18, p. 1 – Beldiman, Al., *Lascăr Catargiu și țărănimea*: Acest bătrân incult s-a dovedit cel mai înverșunat dușman al țărănimii, considerând cea mai mică și legală protestare a ei împotriva mizeriei și a birurilor pe care nu le mai poate plăti drept răscoală, care nu se poate potoli decât cu gloanțe. Se citează numeroase cazuri de țărani schingiuiți, împușcați sau arestați, precum și refugierea țăranilor în păduri

din cauza teroarei. Dacă democrații ar avea la spate o muncitorime orășenească și țărănească conștientă de puterea ei, măcelurile sătenilor nu s-ar fi întâmplat sau, dacă s-ar fi întâmplat, Carol ar fi la Sigmaringen și Lascăr Catargiu la Văcărești.

An VII, nr. 1868, mai 18, p. 1 – A., *Chibrituri suedeze*: Direcția fabricilor de chibrituri de sub monopolul statului a pus în vânzare chibrituri cu fosfor amorf, numite suedeze. Fabricarea și manipularea acestor chibrituri înlătură pericolul pe care îl prezintă fosforul ordinar, care producea și îmbolnăvirea muncitorilor de necroze. Costul de 5 bani al cutiei de 75 de bețe de chibrituri, din care mai puțin de jumătate n-au vârfuri, este prea mare și se propune, în cazul în care acest neajuns nu se înlătură, importarea chibriturilor din Belgia, unde o cutie costă numai 1 ban.

An VII, nr. 1868, mai 18, p. 3 – *[Primar împușcat de țărani din cauza aplicării legii maximului] (Informațiuni)*: Primarul din comuna Obilești, județul Ilfov, a fost împușcat seara de doi țărani, care l-au pândit, din cauza aplicării Legii maximului. Autorii n-au fost descoperiți.

An VII, nr. 1869, mai 19, p. 1 – C.A., *Regii și politicianii [Urmare la procesul Memorandului]*: În legătură cu condamnarea fruntașilor naționaliști și oprimarea românilor din Ardeal, deși s-a stârnit indignare generală, problema nu se poate rezolva numai prin simple proteste. Regele nutrește mai multă simpatie față de habsburgi decât față de supușii lor români; spiritul, interesul de castă și șovinismul politicienilor îi împiedică să treacă la măsuri hotărâte împotriva asupritorilor. Numai introducerea sufragiului universal în Transilvania ar pune capăt prigonirilor. Lupta în favoarea fraților de dincolo nu va fi spornică decât atunci când partidele democratice o vor putea duce și când regele nu va mai fi sau i se vor țărături prerogativele.

An VII, nr. 1869, mai 19, p. 2 – Dan, C., *Împrumutul de 5 milioane [Pentru înființarea Băncii agricole]*: Subscrierile pentru cele 10 mii de acțiuni ale împrumutului de 5 milioane s-au început la Banca Națională și Casa de Depuneri, atrăgând numeroși subscriitori, deoarece liberalii caută să pună mâna și pe Banca Agricolă, ca și pe celelalte instituții de credit. Burghezia se grăbește să subscrie la acest împrumut, acoperindu-l de mai multe ori, considerând rentabilă Banca Agricolă tocmai datorită luptei de a o acapara, dusă de liberali și conservatori.

An VII, nr. 1871, mai 24, p. 3 – *[Subscrierea capitalului pentru înființarea Băncii agricole] (Ultime informațiuni)*: În toată țara s-au scris 60 de milioane lei, direct sau prin procură. Subscripțiile trecând cu mult peste 5 milioane lei, capitalul social inițial al acestei noi bănci va putea fi sporit de la 5 la 20 milioane șlei, iar banca va dispune de un capital de 50 milioane, având, după lege, un credit la Banca Națională de o dată și jumătate cât capitalul ei social.

An VII, nr. 1871, mai 24, p. 3 – *[Studiu asupra mișcării comerciale pe timp de 10 ani] (Ultime informațiuni)*: Direcțiunea Vămilor a făcut un studiu asupra mișcării comerciale a țării pe timp de 10 ani, de la 1883 șa 1892. În 1883, valoarea exporturilor reprezintă 359.907.178 lei, iar a exporturilor, 220.650.269 lei. În 1892, importul a fost de 380.749.296 lei, iar exportul de 285.384.057 lei.

An VII, nr. 1871, mai 24, p. 3 – *Bibliografie [Acte relative la 2 mai 1864]*: A apărut lucrarea *Acte relative la 2 mai 1864* a lui Vasile M. Kogălniceanu, fiul lui Mihail Kogălniceanu, cu o prefață de D.A. Sturdza, membru al Academiei Române.

- An VII, nr. 1872, mai 25, p. 1 – C., *Muncitorii [Lupta lor pentru apărarea libertății presei]*: Evenimentele din ultimul timp, când redacția ziarului “Adevărul” a fost atacată, au determinat apariția unui factor nou pe scena politică: muncitorimea. Ceea ce i-a mișcat pe muncitori au fost simpatia lor față de acest ziar democrat și voința de a impune respectarea libertății presei, acționând fără teamă de poliție și cu totul dezinteresat, apărând timp de trei zile redacția ziarului. Crește mereu numărul muncitorilor care voiesc să aibă un partid propriu, iar puterea lor este mare fiindcă sunt sinceri, inimoși și devotați.
- An VII, nr. 1873, mai 26, p. 1 – Theodorescu, I., *Confederația balcanică*: Pe calea progresului modern, Orientul Europei mai aruncă o singură umbră: ignoranța; abuzurile lumii vechi, jugul tiranilor n-au cedat complet aici. Începutul veacului al XX-lea va găsi lumea Occidentului unită și fără jugul tiranilor încoronați sau al pungii. Românii trebuie să lupte pentru luminarea și împăcarea popoarelor din Orientul Europei, rol care îi revine, datorită numărului lor și progresului realizat după independență. Acest rol nu-l poate juca Austria clericală, aristocrată și roasă de vicii și nici Ungaria care, după 1866, este dominată de patimi reacționare și șovine. Aceasta, printr-o alianță cu sârbii și românii, ar fi putut înființa o confederație împotriva Austriei, dar, nefăcând-o, rolul înfrățirii popoarelor orientale din Europa revine României. În secolul al XX-lea, popoarele din Balcani, libere, vor fi grupate în jurul unei Români Mari.
- An VII, nr. 1873, mai 26, p. 2 – *[Batere de monede din aramă și argint] (Informațiuni)*: Concesionarea baterii de monede din aramă și argint, în sumă de 3 milioane lei, a fost acordată întreprinderii bancare din Berlin, Deutsche Bank, a cărei ofertă de 45 f. 28 a fost cea mai scăzută. Această bancă este reprezentată în țară de bancherii Marmorosch Blank et C-ie.
- An VII, nr. 1874, mai 28, p. 2 – *[Școli sătești înființate de Eforia Spitalelor civile] (Informațiuni)*: Eforia spitalelor civile a hotărât să construiască localuri de școală în satele în care posedă moșii și să suporte cheltuielile pentru plata învățătorilor respectivi.
- An VII, nr. 1874, mai 28, p. 2 – *[Criza agricolă provoacă scăderea prețului la pământ] (Informațiuni)*: Din cauza crizei agricole, valoarea pământului a scăzut cu 25 la sută. Pentru o moșie, pentru care s-a oferit acum trei ani prețul de 800 mii lei, acum se oferă numai 500 mii lei. Prețul porumbului a scăzut cu 75 la sută față de acum doi, trei ani și nu se mai vinde aproape deloc.
- An VII, nr. 1874, mai 28, p. 3 – *Uniunea vamală europeană (Ultime informațiuni)*: În cercurile politice se discută înființarea unei uniuni vamale europene în contra Americii, determinată de deprecierea permanentă a prețului cerealelor. Măsurile luate de Franța și Germania împotriva concurenței cerealelor americane s-au dovedit necorespunzătoare, concurență care va provoca distrugerea agricultorilor din Europa. Producția anuală de cereale a Europei se cifrează la 1.200 milioane hectolitri, iar importul de cereale din America, la 200-220 milioane hectolitri. O inițiativă în acest sens urma să o ia România prin convocarea unui Congres internațional agricol, inițiativă care s-a amânat în speranța că Franța și Germania vor rezolva problema.

An VII, nr. 1875, mai 29, p. 1 – Theodorescu, I., *Calomniatori nerușinați [Despre naționalism și internaționalism]*: La ordinea zilei se discută cu aprindere problema naționalismului și a internaționalismului în lumina democrației și a patriotismului. A fi internaționalist implică în mod absolut ca, mai întâi, să fii naționalist, partizan al libertății tuturor popoarelor. Aceasta rezultă din istoria tuturor partidelor democratice din Europa, acuzate de reacționari a fi antipatriotice. În Italia, Garibaldi, naționalist, a luptat pentru independența de sub Austria a țării sale, în timp ce nobilimea și marea burghezie sprijineau armata austriacă. În Franța, niciodată, în timpul luptelor interne, poporul n-a cerut intervenția armatelor străine, ca burbonii. În Irlanda, deputații care luptă pentru independență sunt elementele cele mai democratice. În Germania, la 1871, numai democrații s-au împotrivit anexării Alsaciei și Lorenei. În Serbia, democrații radicali și naționaliști luptă împotriva lui Milan și a uneltelor Austriei. În Ungaria șovină s-a protestat împotriva asupririlor numai în Congresul Socialist din Pesta. La noi, acuzarea de antipatrioți o aruncă împotriva democraților tocmai aceia care varsă sângele țaranilor asupriți.

An VII, nr. 1875, mai 29, p. 1 – C.A., *Uniunea vamală*: Din cauza concurenței grânelor americane pe piața Europei, valoarea grânelor a scăzut încât nu mai acoperă cheltuielile agriculturii, urmând a provoca falimentul agriculturii europene. Pentru combaterea acestei concurențe și pentru stăvilirea crizei agricole, se preconizează înființarea unei uniuni vamale europene. Criza se datorește, de fapt, organizării anarhice a producției sistemului capitalist, prevăzută de socialiști. Măsurile ce se vor lua vor întârzia răul, care va spori curând prin apariția unei noi crize de supraproducție, determinată de dispariția micii proprietăți agricole și înlocuirea ei printr-o concentrare capitalistă a exploatărilor agricole. În plus, realizarea uniunii vamale este tot așa de impasibilă cum a fost blocul continental decretat de Napoleon în 1806 împotriva Angliei.

An VII, nr. 1875, mai 29, p. 3 – *[Exportul de cereale în Ungaria] (Ultime informațiuni)*: În urma aranjamentului provizoriu cu Ungaria, exportul de cereale în Ungaria a sporit de la 24 hectolitri în 1890, la 620 mii hectolitri în 1893. Aceste cifre arată poziția predominantă pe care și-a asigurat-o România pe piețele de cereale ungurești.

An VII, nr. 1877, mai 31, p. 1 – Th.I., *Banca agricolă*: Capitaliștii s-au repezit asupra acestei instituții financiare, fiindcă, datorită crizei agricole, multe moșii vor intra în posesia băncii, după ruina proprietarilor debitori care nu vor mai putea plăti împrumutul și dobânzile. În plus, ca și Creditele Funciare, urban și rural, banca va avea și o importanță politică, întrucât deținătorii acțiunilor au și puterea politică. Aceasta este cauza pentru care și Partidul Liberal caută să o acapareze.

An VII, nr. 1877, mai 31, p. 1 – *[Importante lucrări în Capitală] (Ultime informațiuni)*: Consiliul Comunal a hotărât executarea următoarelor lucrări: băi populare în valoare de 150 mii lei (prețul unei băi va fi de numai 10 bani); expoziție industrială permanentă, adăugând 50 mii lei la fondul inițial de 40 mii oferit de un grup de industriași români; un nou bulevard, numit Colțea, care va costa 5 milioane și va fi construit de o companie franceză care a făcut oferta; o hală în str. Călărași, care va costa 170 mii lei; canalizări, pavaje și alimentare cu apă; înfăptuirea sistemului "tot la canal",

pentru care se va devia cursul Argeșului; antrepozite în Calea Rahovei, ca la Brăila și Galați.

- An VII, nr. 1878, iunie 1, p. 1 – Theodorescu, I., *Lucrările din Capitală [Două mari primejdii]*: Unele lucrări sunt menite să înfrumusețeze orașul, altele, să contribuie la însănătoșirea și curățenia lui. Două mari primejdii se ivesc la executarea lor: afacerile și patima luxului, care amenință progresul orașelor noastre; de aceea, față de resursele puține și sărăcia populației, se impune o mare băgare de seamă. Citează exemplul Parisului, unde primarul Haussmann a făcut cheltuieli mari și nefolositoare, înglodându-l în datorii, ca și al Budapestei, unde nu s-a dat atenție salubrității orașului, mortalitatea atingând 49 la mie. Viena a suferit de aceleași neajunsuri, în timp ce Bruxelles, din cauza spiritului practic al belgienilor, este o capitală în care problemele de igienă primează. Bucureștiul, așezat între mlaștini, are nevoie, în primul rând, de îmbunătățiri sanitare: canale, pavaje, apă, curățirea gunoaielor, a curților și locuințelor.
- An VII, nr. 1879, iunie 2, p. 3 – *[Construcția căii ferate București-Oltenița] (Ultime informațiuni)*: În cursul lunii iulie vor începe lucrările de construire a liniei ferate București-Oltenița. Se speră ca, în toamna anului 1895, lucrările să fie gata.
- An VII, nr. 1881, iunie 4, p. 1 – Theodorescu, I., *S-au supărat milionarii*: Ministrul de Finanțe Ghermani a hotărât să limiteze la două numărul acțiunilor subscrise pentru Banca Agricolă și să-i sporească de la 5 la 20 milioane lei capitalul social. Prin aceasta, deocamdată, acțiunile băncii nu vor avea un curs ridicat și nici nu vor putea fi concentrate în mâinile câtorva capitaliști care să dispună de soarta și averea proprietarilor și arendașilor.
- An VII, nr. 1881, iunie 4, p. 2 – *[Importante construcții în orașul Iași] (Informații particulare)*: Consiliul Comunal din Iași a început primele lucrări din marile lucrări votate anul trecut: Teatrul Național, Abatorul-model și Baia populară. Se recomandă să nu se prefere lucrătorii străini la executarea acestor construcții.
- An VII, nr. 1881, iunie 4, p. 2 – *[Loturi de pământ vândut țăranilor cu preț prea mare] (Știri mărunte)*: Aproape 200 de țărani din județul Dolj, care au cumpărat loturi de pământ din moșia statului Vîlcomu, cu trupurile în Floranu, Știrbeiu și Corn, s-au plâns Ministerului de Domenii de prețurile care sunt așa de mari, încât, dacă ar munci zi și noapte, n-ar putea plăti anuitatea, ba s-ar încărca de datorii. Prin măsura lui P. Carp de a se vinde țăranilor moșiile statului, în asemenea condiții, se va adânci mizeria și exploatarea țăranului.
- An VII, nr. 1881, iunie 4, p. 3 – *[Moșiile statului vândute țăranilor] (Informațiuni)*: În cursul acestui an se vor pune în vânzare 15 moșii ale statului, ale căror contracte de arendare expiră în 1895.
- An VII, nr. 1881, iunie 4, p. 3 – *[Fuga arendașilor statului] (Ultime informațiuni)*: Din cauza crizei agricole, arendașii moșiilor statului au cerut Ministerului de Domenii reducerea arenzilor, pe care nu le mai pot plăti. Respingându-li-se cererile, vreo șapte arendași, neputând plăti arenda și nici obține o amânare a plății, au fugit din țară, părăsind moșiile cu inventarul agricol și cerealele în pătule.

- An VII, nr. 1882, iunie 5, p. 1 – Theodorescu, I., *Schimbare de firmă [Partidele istorice și lupta de clasă]*: Vechile partide, numite istorice, fiindcă nu mai corespund cerințelor societății moderne, se învinuiesc că nu reprezintă interesele poporului sau al unei clase și, prin aceasta, confirmă existența luptei de clasă, deși, în fond, o combat. Conservatorii, care ar reprezenta interesele clasei agricole contestă liberalilor că ar reprezenta vreo clasă și, cu atât mai mult, poporul. În realitate, aceste partide, în înțelesul politic al dreptului de a guverna țara, reprezintă o coaliție a burgheziei împotriva poporului: conservatorii cu firma și liberalii cu fondul, sprijinindu-se reciproc. Lupta de clasă există pretutindeni și în tot timpul.
- An VII, nr. 1882, iunie 5, p. 1 – C.A., *Anomalie socială [Efectele crizei agricole]*: Publicarea situației financiare a țării, considerată ca foarte bună de guvern, nu oglindește starea grea a economiei naționale, provocată de criza agricolă. Prețul grâului este derizoriu: 5,50 lei hectolitru vândut în porturi; sătenii nu mai cultivă în dijmă nici jumătate din suprafața pământului, astfel încât proprietarii și arendașii care cultivă pământul în dijmă au rămas cu mari suprafețe necultivate; arendașii statului se pun în grevă, cerând reducerea arenzilor, iar alții au fugit din țară. Ce reprezintă, în asemenea condițiuni, excedentele bugetare, când toate clasele sociale sunt în mizerie? Anomalia organizării sociale existente reprezintă cauza acestei stări, care se impune a fi schimbată.
- An VII, nr. 1882, iunie 5, p. 2 – *[Moșii scoase la licitație și nevândute] (Informațiuni)*: Se anunță că, din 40 de moșii scoase la vânzare, s-au adjudecat numai nouă, pentru celelalte negăsindu-se cumpărători.
- An VII, nr. 1883, iunie 6, p. 2 – *Sunt socialiștii nepatrioți? [Articol de Nădejde, I. din "Evenimentul Literar", 30 mai, în legătură cu problema românilor din Ardeal]*: Socialiștilor, ca internaționaliști, li se contestă patriotismul, deși socialiștii francezi, germani, ca și socialiștii români au declarat că își vor da viața dacă patria va fi în pericol. Fără o înfrățire a muncitorilor români cu cei de alte naționalități din țară și o mișcare de solidaritate a muncitorilor din lume, muncitorii nu-și vor putea îmbunătăți situația prin organizare, greve și lupte, dar aceasta nu înseamnă lipsă de patriotism. Cine poate fi împotriva mișcării românilor din Ungaria, care luptă pe căi legale pentru a căpăta drepturi egale cu ungurii? Socialiștii se ridică însă împotriva irendentismului revoluționar, fiindcă primejdia pentru toate naționalitățile din Ardeal – unguri, germani, români – vine dinspre miazănoapte, care se poate evita numai printr-o federalizare a Austriei și fiindcă niciodată românii din Ardeal n-au cerut o alipire la România. O răscoală în Ardeal și un război ar avea ca efect intervenția Rusiei, după care, ca și în 1878, ne-ar lua Moldova până la Siret și Dobrogea, iar Marea Neagră ar deveni un lac rusesc.
- An VII, nr. 1886, iunie 10, p. 1 – Theodorescu, I., *Criza se agravează*: Criza agricolă se agravează: moșiile statului nu se pot arenda; arenzile au scăzut cu 20 până la 40 la sută; arendașii greci și bulgari fug din țară; cerealele nu se mai exportă și porturile sunt lipsite de activitate. Porturile Anvers, Hamburg, Marsilia și Londra sunt aglomerate de vapoare cu cereale din America, iar Franța și Italia au adoptat măsuri protecționiste în dauna noastră. Cheltuielile nesăbuite, corupția și exploatarea nechibzuită a bogățiilor țării contribuie la sporirea mizeriei, în special a țărănimii,

care sub apăsarea birurilor noi se agită. Democrația va arăta care sunt măsurile necesare înlăturării acestor neajunsuri.

An VII, nr. 1887, iunie 11, p. 1 – C., *Criză agricolă [Înlăturarea ei printr-o agricultură extensivă și creșterea vitelor]*: Presa guvernamentală, văzând că nici încheierea convențiilor comerciale cu Germania și Austria n-a înlăturat criza agricolă, propune noi măsuri de combatere printr-o agricultură extensivă și creșterea vitelor pentru export, care rămân inaplicabile. În condițiile actuale, nici țăranii și nici proprietarii nu pot lucra mai bine pământul, iar datorită politicii economice a ministrului de Domenii, P. Carp, care consideră creșterea vitelor nerentabilă și chiar dăunătoare, fiindcă nu absoarbe multe brațe de muncă, la care se adaugă faptul că granițele sunt închise exportului nostru de vite, nici creșterea vitelor nu se poate extinde. Se va ajunge fatal la proletarizarea țăranilor și la o concentrare capitalistă a marilor exploatari agricole.

An VII, nr. 1888, iunie 12, p. 1 – Theodorescu, I., *Măsuri contra crizei*: Cauzele crizei agricole, care este de durată – sporirea producției agricole americane și concurența acesteia, favorizată de mijloacele de transport rapide și ieftine –, nu pot fi combătute decât dacă Guvernul ar lua următoarele măsuri: scăderea tarifului pentru transportul de cereale și o ușurare a impozitelor, ca în statele din apusul Europei și, în special, în Belgia care, pe lângă o bogată rețea de căi ferate, are multe canale, transporturile fiind cu 50 la sută mai ieftine (în locul fortificațiilor, ar fi trebuit să se facă lucrări de canalizare a râurilor din Moldova, în special, unde transporturile sunt mai scumpe); înființarea de ferme-model pentru instruirea țăranilor și, în general, a agricultorilor, care sunt ignorați deopotrivă; semințe selecționate și metode științifice aplicate în agricultură; arendarea moșiilor statului la țărani, care să fie astfel îndrumați, și nu arendașilor străini; în acest scop, înființarea de sindicate agricole țărănești, prin care să se obțină credite pentru mașini agricole, semințe bune etc. Țăranii vor scăpa de mizerie și se vor cultiva, putându-se face față crizei din agricultură.

An VII, nr. 1891, iunie 15, p. 1 – Theodorescu, I., *Soluția crizei*: Soluția largă a crizei agricole ar fi trecerea puterii politice și economice din mâna trântorilor în mâna poporului muncitor. În așteptarea votului universal și a formării masei poporului, pe lângă măsurile propuse în articolul precedent, mai adaugă: cumpărarea de către stat a moșiilor particulare scoase în vânzare, care să fie date în exploatare sindicatelor de țărani, prevăzute cu mijloace de exploatare și semințe bune; să se dea satelor islazuri spre a fi scoase de sub puterea arendașilor și proprietarilor și să se sprijine creșterea vitelor și a păsărilor, prin care s-ar ridica și nivelul de trai al țăranimii și s-ar da de lucru femeilor; încurajarea creșterii viermilor de mătase etc. – atâtea surse de venituri neglijate.

An VII, nr. 1891, iunie 15, p. 2 – *Exportul nostru de cereale (Informațiuni)*: Exportul nostru de cereale pe ultimii cinci ani: în 1889 s-au exportat 19.904.000 hectolitri; în 1890, 19.364.000 hectolitri; în 1891, 17.537.000 hectolitri; în 1892, 17.087.000 hectolitri; în 1893, 25.430.000 hectolitri. Aceasta reprezintă 50-60 la sută din producția anuală. Ungaria exportă numai 18-20 la sută, adică, în medie, 12.000.000 hectolitri, astfel încât preponderența noastră pe piețele străine este asigurată, determinând chiar prețurile pe aceste piețe.

- An VII, nr. 1892, iunie 16, p. 1 – Anghel, C., *Măsuri pe hârtie [Cu privire la construirea de case pentru țărani]*: S-a publicat Regulamentul pentru alinierea satelor și pentru construirea locuințelor țărănești, după un anumit tip, care să îndeplinească toate condițiile de igienă, prin care se mai dispune și luarea unor măsuri de ordin sanitar. Asemenea măsuri s-au prevăzut și în Regulamentul din 1885, dar țărani continuă să locuiască la fel ca troglodiții, fiindcă o asemenea casă costă 1.500-2.000 lei, mai ales că starea economică a țăranului s-a înrăutățit.
- An VII, nr. 1893, iunie 17, p. 1 – Theodorescu, I., *Noul președinte al Franței*: După asasinarea integrului președinte Carnot, a fost ales președinte al Franței Casimir Périer, nepot al unui trădător de patrie, stăpân a zeci de mii de robi din minele de cărbuni, reacționar și clerical, încarnare a marii burghezii, care va împinge republica în lupte pătimașe și adânci frământări sociale. Muncitorimea din fabrici și mine nu-l voiește pentru că n-a voit să cedeze nimic di revendicările lor, fapt ce a făcut să cadă de la putere. Nici țărănimii, la propunerea socialistului Jaurès, nu i-a ușurat impozitele care o apasă. Guvernul precedent al lui Périer fusese unul dintre cele mai reacționare: Raynal a dat pradă companiilor de drum de fier bugetul Franței; Dubois, trădător al proletariatului; Burdeau, susținătorul privilegiilor Băncii Naționale. Această alegere constituie o pată pe cinstea politică a Franței, dar libertatea și munca vor triumfa.
- An VII, nr. 1893, iunie 17, p. 2 – *Epilogul răscoalelor din Bacău*: Ziarul “Evenimentul” semnaleză că administrația și justiția din județul Bacău continuă represiunea împotriva țărănimii, fiind ridicați mii de oameni de la muncile câmpului și duși la Bacău, ca martori sau acuzați, în afară de cei refugiați prin păduri de teama persecuțiilor. Prefectul Rosetti caută să implice pe liberali, ca instigatori care au determinat aceste răscoale. Citează multe cazuri de arestări și cercetări, cu precizarea numelor țăranilor și localităților, care sporesc agitația spiritelor.
- An VII, nr. 1893, iunie 17, p. 3 – *Poliția și greva elevilor tipografi*: Greva elevilor tipografi de la Tipografia Göbl a Curtții Regale, declarată din cauză că sunt obligați a lucra 14 ore pe zi, deși sunt în vârstă de numai 11-12 ani, continuă. Doi elevi tipografi de la Atelierele Socec, trecând pe la Tipografia Göbl, au fost arestați de poliție, ca instigatori. Poliția, influențată de patroni, n-ar trebui să persecute pe acești mici elevi tipografi, dintre care o parte s-au îmbolnăvit din cauza muncii excesive, ci ar trebui să-i sprijine din cauza exploatării la care sunt supuși.
- An VII, nr. 1894, iunie 18, p. 1 – Theodorescu, I., *Anarhiști, reacționari*: Asasinarea lui Carnot și alegerea ca președinte al Franței a reacționarului Périer merită atenție din partea democraților. Noua clasă socială care a căpătat puterea acum un veac, burghezia, se bazează pe exploatarea milioanelor de țărani, muncitori, mici meseriași și negustori, datorită unui război economic prin care îi silește a munci numai pentru un minimum de existență. Orice împotrivire este reprimată ca mișcare subversivă împotriva ordinii, considerând intenționat pe socialiști drept anarhiști. Produs al burgheziei, încurajați și plătiți de toate guvernele, anarhiștii sunt uneltele burgheziei din nebunie, inconștientă sau din infamie. De aceea, anarhismul este respins cu groază de socialiști. Din această dramă, burghezia capitalistă și exploatoare, prin cel mai reacționar exponent, face o armă liberticidă, iar gazetele ei din toată Europa îndeamnă la măsuri generale contra libertăților publice.

- An VII, nr. 1894, iunie 18, p. 1 – Lynx, *Cum se provoacă revolte*: Sătenii din județul Dolj, nemulțumiți de aplicarea Legii clerului, deoarece au fost impuși minorii și văduvele, ca și de impozitele aplicate prin Legea maximului, au încercat să vină la Craiova să se plângă prefectului, în mod pașnic. Prefectul a dispus închiderea barierelor și arestarea țăranilor care au putut pătrunde în oraș și care au fost bătuși până la sânge. Aceiași zbiri îi vor împușca pe țăranii care se vor răscula, provocați chiar de ei.
- An VII, nr. 1895, iunie 19, p. 1 – Theodorescu, I., *Votul universal la comună*: Dacă acordarea votului universal se întârzie sub pretextul că masele lipsite de cultură și experiență politică n-ar putea pricepe sensul legilor și reformelor, acest drept ar trebui adoptat cel puțin cu privire la alegerile comunale, constituind și mijlocul cel mai bun pentru pregătirea politică a poporului. În localitatea lui, fiecare știe ce se întâmplă și cunoaște valoarea morală a fiecărei persoane. Liberalii, în programul de la Iași, au înscris votul universal și urmează a se vedea dacă în alegerile comunale duc lupta pe această temă.
- An VII, nr. 1895, iunie 19, p. 2 – *Lovitura de grație [Efecte negative ale convenției comerciale cu Austria]*: Prin măsurile restrictive luate de Guvernul maghiar împotriva exportului de vite și carne din România, se anulează și puținele avantaje prevăzute în Convenția comercială cu Austro-Ungaria. Se interzice importul de vite cornute, viței și bivoli. Importul porcilor și oilor se permite numai pe calea ferată și direct la târgul din Steinbruck, pentru porci, și Budapesta, pentru oi, condiționat de un certificat de origine în limba maghiară și de examinarea vitelor de către autoritățile veterinare maghiare. Toate acestea vor determina pe exportatorii români de animale să renunțe la acest export.
- An VII, nr. 1895, iunie 19, p. 3 – *[O mișcare de emigrare a grecilor din țară] (Ultime informațiuni)*: Din cauza crizei economice din țară, ca și din motive sociale și administrative, s-a produs o mișcare de emigrare printre grecii din țară, care se îndreaptă către insulele Mitilina și Creta sau către Egipt și Indii.
- An VII, nr. 1897, iunie 21, p. 1 – Theodorescu, I., *Joacă ursul prin vecini [Cu privire la înființarea Băncii agricole]*: Banca Agricolă din Rusia a scos în vânzare moșiile nobililor care nu și-au plătit împrumuturile. Multe moșii încap pe mâna cămătarilor, nu din cauza secetei, ci a cheltuielilor făcute de marii proprietari în străinătate și cu o viață de lux. La noi, fenomenul este identic: mulți proprietari, cu moșiile amanetate, așteaptă înființarea Băncii Agricole pentru a face noi împrumuturi, nu spre a le investi în exploatarea moșiilor, ci pentru a le risipi în petreceri, pentru ca, apoi, prin politică, să recurgă la bugetul statului. Pricinile crizei economice din agricultură rămân fără leac până când se va acorda votul universal.
- An VII, nr. 1898, iunie 22, p. 1 – Anghel, C., *Convenția cu Austria*: În urma măsurilor restrictive anunțate, luate de Ungaria împotriva importului de vite și carne din România, se reduc aproape la nimic avantajele prevăzute în Convenția comercială cu Austro-Ungaria. Arată că exportul de cereale este împiedicat de concurența cerealelor americane pe piața europeană și că, din cauza organizării burgheze anarhice a producției, criza va continua. Se provoacă astfel și ruina industriei noastre, datorită acestei convenții, pe lângă cea a agriculturii, determinată de

împrejurări sociale și economice mai mari. Din toată convenția ne-am ales doar cu comerțul de fruntarii.

- An VII, nr. 1898, iunie 22, p. 1 – *Anarhie în practică*: În afară de anarhia descreierărilor care caută să tămăduiască prin bombe relele societății, există o anarhie economică, dovadă a incapacității capitaliste de a reglementa repartitia bogățiilor, producția și consumația bunurilor, cauză a crizelor economice și frământărilor sociale. Într-o societate bine organizată trebuie înlăturat intermediarul dintre producător și consumator, care scumpește produsele; transporturile trebuie organizate în vederea ieftinirii lor, în special pe apă, asigurându-se încărcături plin-plin ale vapoarelor, pentru a se putea combate concurența americană. Guvernul nostru, în loc să aplice asemenea măsuri, așază noi biruri și împușcă pe țărani când nu le pot plăti.
- An VII, nr. 1900, iunie 24, p. 1 – A., *Țăranii răsculați*: Pretinsele răscoale țărănești s-au potolit, însă la Bacău, Tutova și Galați se mai află procese în curs de instrucție și de judecată, cu mulți țărani arestați sau purtați pe drumuri ca martori în vremea muncilor, astfel încât la toamnă nu vor avea ce mânca. Se propune încetarea urmăririi și a cercetărilor și amnistierea celor condamnați, ca pe un act de dreptate și umanitate.
- An VII, nr. 1901, iunie 26, p. 1 – Anghel, C., *Accidentele profesionale*: Accidentul din Cișmigiu (unde se construiesc pavilioane pentru expoziția tehnică organizată de Butculescu), s-a soldat cu rănirea unui număr de 18 lucrători, determinând în presă discuții și propuneri cu privire la răspunderea penală și materială în cazurile accidentelor de muncă. Se propune votarea unei legi prin care patronii și antreprenorii să despăgubească muncitorii accidentați fie prin asigurarea unei rente viagere, fie prin plata unui capital din care să poată trăi. Asemenea legi ale muncii există în toate țările din Europa apuseană și chiar în Rusia reacționară, diferind numai sistemele de asigurare a muncitorilor în caz de accident. S-a constatat acum și lipsa unei ambulanțe comunale.
- An VII, nr. 1901, iunie 26, p. 1 – Theodorescu, I., *Emigrarea grecilor. Pricini istorice. Contractele agricole. Alte pricini*: Emigrarea grecilor din țară, în special a arendașilor și marilor comercianți, accentuată în ultimul timp, invocându-se motivul că ar fi persecutați de administrație, are mai multe cauze. Emigrația a început odată cu independența Greciei, când familii bogate de greci – Ipsilanti, Sturdza, Cantacuzino etc. – s-au dus la Atena, formând sâmburele clasei dominante. Războiul dintre Austria și Rusia din 1854, pentru dominarea Balcanilor, a grăbit emigrarea grecilor din cauza persecuțiilor austriece, astfel încât, din 2-3 sute de mii de greci veniți în țară în decursul vremii, au mai rămas 30 de mii. Contractele agricole prin care se restrâng drepturile arendașilor greci lipsiți de sprijinul administrației, din ordinul Guvernului, este o altă cauză. Locul arendașilor greci a fost luat de evrei, în special în Moldova, astfel încât țăranii și-au schimbat numai exploatarea.
- An VII, nr. 1901, iunie 26, p. 2 – *[Inaugurarea liniei tramvaiului electric în Capitală] (Informațiuni)*: S-a făcut prima încercare cu vagoane de transport pe linia ferată electrică de-a lungul bulevardului. E probabil că tramvaiele electrice vor începe să circule în cursul lunii viitoare.

- An VII, nr. 1904, iunie 29, p. 1 – Anghel, C., *Frământări sociale*: Armonia dintre factorii producției, Capitalul și Munca, preconizată de vechii economiști, prin participarea la beneficii, prime de producție etc., nu se poate realiza; în prezent, antagonismul lor este mai fățiș ca oricând. De la muncitorul individual s-a ajuns la grevele muncitorilor, prin solidaritatea lor și lupta de clasă tot mai înverșunată. În Scoția, numărul greviștilor mineri trece de 100 de mii, care s-au solidarizat cu muncitorii mineri din Anglia, amenințați de patroni cu reducerea salariilor. În America, pentru că personalului din vagoanele restaurante și vagoanele saloane nu li se plătea salariu, acesta trăind numai din bacșișuri, toți muncitorii celor 32 de companii de căi ferate s-au solidarizat, intrând în grevă. Capitalismul trebuie să cedeze și, în curând, va fi zdrobit.
- An VII, nr. 1905, iulie 1, p. 1 – Anghel, C., *Manopere guvernamentale [În legătură cu noua Bancă agricolă]*: Adoptând sistemul Partidului Liberal, care și-a asigurat influența asupra principalelor institute de credit – Banca Națională, Creditul Urban și Creditul Funciar – prin impunerea unor Consilii de Administrație devotate, Guvernul, cu ajutorul poliției, colectează procuri de la acționari pe numele persoanelor sigure, care să-i reprezinte la alegerea și constituirea Consiliului de Administrație. Banca Agricolă, fiind creată pentru acordarea de credite marilor proprietari, va deveni un mijloc de presiune politică asupra alegătorilor de la Colegiul I.
- An VII, nr. 1905, iulie 1, p. 1 – C., *Un act de dreptate*: Cu ocazia răscoalelor țărănești din 1888, pretutindeni, armata a distrus mărfurile și, mai ales, băuturile din cârciumile sătești, cu făgăduința unei viitoare despăgubiri din partea statului. Aceste despăgubiri nu s-au mai plătit, deși unii cârciumari au căpătat câștig de cauză în justiție. Se întrebă când se va face acest act de dreptate, spre a nu fi necesar ca fiecare comerciant să recurgă la justiție.
- An VII, nr. 1905, iulie 1, p. 1 – A., *Monopolul lumii*: Compania americană “Standard Oil” a încheiat un acord cu rafinăriile rusești, prin care și-au împărțit piața lumii: prima luând zonele apusene ale Europei, Africii și ambele Americi, iar secunda, zonele răsăritene și Asia. Trustul “Standard Oil”, după ce a desființat concurența de pe piața americană, scăzând prețurile sub prețul de cost, trece acum la dominarea pieței mondiale. Același fenomen de concentrare capitalistă, cu efectul unei generale proletarizări, se constată în toate domeniile de producție și comerț: monopolul minelor de mercur al lui Rotschild, de antimoniu al lui Hirsch, de căi ferate sau mari magazine industriale etc. În locul oligarhiei politice se ridică una economică. Rezultatul final însă va fi că se înlesnește trecerea societății actuale la o nouă formă, prin exproprierea deținătorilor de capitaluri.
- An VII, nr. 1905, iulie 1, p. 1 – Dr., *Opera și opereta națională*: Comitetul Teatrului Național, profitând de curentul național manifestat în ultimul timp, a hotărât înființarea unei opere române și rezilierea contractului cu impresarii operei italiene. Cu formarea trupei a fost însărcinat profesorul Ștefănescu G. de la Conservator. În acest mod, talentele românești, printre care și Hartulary-Darclée, nu vor mai fi nevoite să plece în străinătate și va progresa și oropsita artă românească.
- An VII, nr. 1905, iulie 1, p. 1 – *[Racordarea căilor ferate române cu cele maghiare] (Informațiuni)*: Anul viitor expiră convenția încheiată cu Austro-Ungaria pentru racordarea căilor ferate române cu cele maghiare în punctele Turnu-Roșu și Palanca. Guvernul va

cere prelungirea cu doi ani a convenției, deoarece de-abia s-au terminat studiile preliminare. Pentru racordarea din punctul Turnu-Roșu s-au studiat două linii: una prin Argeș, iar alta prin Rm. Vâlcea-Călimănești. Lucrările vor costa 75 milioane lei.

An VII, nr. 1906, iulie 2, p. 1 – C., *Biruri și iar biruri...*: Se anunță că la 1 iulie se va începe organizarea jandarmeriei rurale, care va necesita noi impozite. O instituție inutilă și costisitoare, la care Guvernul nu renunță. Aceste impozite, de felul Legii maximului, și seceta vor compromite porumbul, hrana de bază a țăranului, completează mizeria țăranimii, care totuși nu va mai putea fi stăpânită mult timp cu gloanțe.

An VII, nr. 1906, iulie 2, p. 2 – V.T., *Speculațiuni de bursă. Scăderea scrisurilor funciare urbane. Cauze. Remedii*: Scrisurile funciare urbane au scăzut de la 98 la 84 la sută, cu tendința de a coborî. Cauza, pe lângă criza agricolă, o constituie speculațiile legale și nelegale ale unui sindicat de bancheri. Se propune introducerea scrisurilor urbane pe piețele străine: Berlin, Paris, Londra, Bruxelles, cum au procedat, în cazuri similare, bulgarii și ungurii, redresându-se acțiunile la un curs extrem de favorabil. Cheltuielile necesare pot fi prelevate din fondul de rezervă sau suportate de acționari.

An VII, nr. 1906, iulie 2, p. 3 – *Bibliografie [Studiu asupra Mildewului: mana viilor]*: Ministerul de Domenii a editat un important studiu asupra Mildewului, o boală a viilor, denumită popular "mana viilor", lucrare a lui Nicoleanu, G.

An VII, nr. 1907, iulie 3, p. 1 – Anghel, C., *Asistența publică: "Monitorul oficial"* din 26 iunie publică Decretul pentru înființarea unui serviciu de asistență publică, care să vină în ajutorul celor nevoiași. În Anglia, asistența publică, fiind considerată ca o datorie a statului, se îndeplinește de către comune sub controlul unui adevărat minister, denumit Local Government Board, care face anchete și regulamente, impunând comunelor cheltuielile necesare asistenței publice. În alte țări, sistemele diferă. La noi, acest serviciu constituie un început, însă se pune prea mult accentul pe ofrandele particulare decât pe fondurile comunelor, care n-au spitale de întreținut. Adoptându-se sistemul francez de asistență publică, ar trebui ca o parte din veniturile curselor de cai să fie destinate fondului pentru asistența publică.

An VII, nr. 1907, iulie 3, p. 1 – Gălățeanu, *Țăranii în fața justiției [Se referă la răscoalele din Tutova și Tecuci]*: După represiunea sângeroasă a răscoalelor, țăranii au fost dați în judecată, iar judecata reprezintă o parodie a justiției. Au fost judecați de Tribunal și nu de Curtea cu juri, deși pretinsele răscoale au un caracter politic. În procesul țăranilor din Tutova, în apel la Galați, mereu amânat, s-a obținut eliberarea lor pe cauțiune de 200 lei, fiind purtați pe drumuri, ca și martorii care, neprezentându-se din cauza muncilor, au fost amendați cu 50 lei. Până la urmă, au fost condamnați la închisoare, variind între 3 și 6 luni. Țăranii din Brădești au fost condamnați fără să se poată apăra, limitându-se acest drept chiar de către instanță.

An VII, nr. 1907, iulie 3, p. 2 – *[Concesionarea construirii liniilor de tramvai în Galați] (Informațiuni)*: Consiliul Comunal al orașului Galați a acceptat oferta unei firme belgiene pentru construirea mai multor linii de tramvai. În schimb, se concesionează exploatarea acestor linii pe timp de 50 de ani.

- An VII, nr. 1908, iulie 4, p. 1 – Theodorescu, I., *Proletarii intelectuali*: Numărul bacalaureaților și al licențiaților devine tot mai mare față de posibilitățile reduse de plasare, în afară de administrație, lipsind o industrie și un comerț dezvoltate Magistratura este arhicompletă, de armată, unde sunt tot puține locuri, tineretul fuge, iar cancelariile sunt ticsite de funcționari. Mulți tineri vor rămâne pradă mizeriei și curentelor anarhiste, astfel încât foarte curând vom avea o clasă de declassați a cerșetorilor în haine negre, un proletariat intelectual. Toată activitatea se reduce la a despuia o populație rurală ruinată de boli și mizerii, pentru a alcătui un buget dat pradă câtorva zeci de mii de funcționari. Până la schimbarea orânduirii sociale, nicio soluție preconizată de burghezie nu va rezolva această problemă.
- An VII, nr. 1909, iulie 5, p. 1 – C.D.A., *Chestiunea apei. Lipsa apei în Capitală. Propuneri diverse*: Alimentarea cu apă a capitalei se face din Dâmbovița, filtrată la Bîcu, care, pe lângă că este insuficientă vara, mai prezintă și un pericol pentru sănătatea publică. S-a propus aducerea apei de la munte, dar soluția ar fi prea costisitoare: 26 milioane lei plus 4 sute mii întreținerea anuală. S-a adoptat sistemul propus de Cucu de a se face sondaje pe platoul Joița, unde există un strat nisipos, gros de șapte metri, cu apă, care va fi adusă prin apeductul existent la Bîcu. S-au executat 15 puțuri cu un debit de apă limpede, curată și fără bacterii, de 85 metri cubi zilnic, trebuind a fi săpate 300 de asemenea puțuri pentru satisfacerea nevoilor de apă ale capitalei.
- An VII, nr. 1909, iulie 5, p. 1 – C., *Alegerea de la Banca agricolă*: S-a ținut adunarea acționarilor Băncii Agricole pentru constituirea societății și alegerea Consiliului de Administrație. Propunerea făcută, de a se amâna ședința spre a se studia statutele care sunt în contradicție cu Legea pentru înființarea acestei bănci, fiind respinsă la cererea ministrului de Finanțe, Al. Marghiloman, s-a constituit societatea și s-a ales Consiliul de Administrație prevăzut în lista prezentată de Guvern: generalul Manu, Știrbey etc. Mulți sunt indignați, fiindcă mulți din cei aleși figurează în toate consiliile instituțiilor financiare, încasând zeci de mii de lei din aceste funcții "onorifice", mai ales că printre ei figurează și Holban, care a dezorganizat Eforia "Sf. Spiridon" din Iași.
- An VII, nr. 1909, iulie 5, p. 2 – *[Moșii vândute țăranilor] (Informațiuni)*: În cursul acestui an se vor vinde țăranilor 105 moșii ale statului, parcelate în loturi de 5 hectare.
- An VII, nr. 1910, iulie 6, p. 1 – C., *Statutele Băncii agricole. Operațiile. Administrația*: Banca este o societate anonimă pe acțiuni, cu un capital de 20 milioane divizat în acțiuni a 500 lei, constituită pe o durată de 20 de ani. Va înființa câte o sucursală în fiecare județ, iar până atunci operațiile vor fi făcute de funcționarii Creditului Agricol. Acțiunile pot fi nominale sau la purtător. Operațiunile băncii: împrumuturi pentru agricultori pe gaj, cu termen scurt de maxim 9 luni; scontări de warante și polițe; conturi curente pe depozite de efecte sau gajuri; plăți; încasări și vânzări de mărfuri în contul agricultorilor. Va putea reesconta portofoliul său la Banca Națională sau alte bănci, ceea ce constituie un însemnat privilegiu sporit cu dreptul a emite și bonuri de casă pentru înlesnirea utilizării capitalului. Administrația e condusă de un director și un Consiliu de Administrație ales pe 6 ani.
- An VII, nr. 1911, iulie 7, p. 1 – C., *Ațîțătorii la răscoale*: Țăranii de pe moșia Măgurele din județul Prahova, proprietatea lui Cantacuzino Nababul, președintele Senatului, s-au răscolat, însă nu din cauza Legii maximului sau a clerului, ci din cauză că acest

latifundiar le-a răpit samavolnic câteva pogoane de pământ. Nababul continuă sistemul de rășuire prin care s-a îmbogățit, iar țărani lipsiți de drepturi și dreptate n-au altă cale decât a răscoalelor.

An VII, nr. 1911, iulie 7, p. 1 – Dr., *Înfrumusețarea capitalei*: Capitala se ridică greu din starea de orientalism, chiar în comparație cu Sofia. Una dintre cauze este lipsa inițiativei particulare, inițiativă care a realizat frumusețea Budapestei. Prin marile construcții făcute de stat se va schimba și aspectul capitalei: Palatul Justiției, Palatul Poștelor, Gara Centrală, Ministerul de Domenii, Ministerul de Externe, Ministerul de Război, Facultatea de Medicină, spitale, ca și reconstrucția Teatrului Național, Palatele Eforiei, Mitropolitan, al Corpurilor Legiuitoare, al Băncii Naționale, al Băncii Agricole etc. O greutate o constituie și faptul că proprietarii terenurilor virane, a căror expropriere o necesită aceste mari construcții, pretind despăgubiri exagerat de mari. Inițiativa particulară este redusă din cauză că băncile și capitaliștii români preferă să facă investiții în moșii, iar cei străini se tem să construiască din cauză că pot fi expulzați.

An VII, nr. 1912, iulie 8, p. 1 – Theodorescu, I., *Unde mergem? [Propuneri de modernizare a stațiunilor balneo-climatiche]*: Din cauza stării primitive în care se află stațiunile balneo-climatiche din țară și a vieții mizerabile provocate de lipsa de confort și de speculă, au început să plece în mare număr la băile din străinătate nu numai cei bogați, ci și oamenii cu venituri modeste, unde sunt mai bine și mai ieftin îngrijiiți, lăsând acolo 30-40 milioane anual. Se propune modernizarea stațiunilor din țară și alte măsuri, fiindcă acest fapt agravează criza economică, iar marile cereri de aur ale celor care pleacă au determinat apariția agioului, care, deși e numai 1,5-2 la sută, poate crește.

An VII, nr. 1913, iulie 9, p. 1 – C., *Un act antiromânesc*: Locuitorii români din comuna Palas, județul Constanța, au cerut Ministerului de Domenii să li se dea câte 10 hectare de pământ, conform legii. Ministrul P. Carp nu le-a satisfăcut cererea, în schimb a împărțit pământul comunei la șapte familii de nemți, fiecareia câte un lot de 100 hectare. Nemții au cedat bisericii protestante câte 70 hectare ca recunoștință față de preotul care a intervenit pe lângă P. Carp.

An VII, nr. 1914, iulie 10, p. 1 – Anghel, C., *Un nobil curtier*: Veniturile Regiei Monopolurilor și, cu deosebire, Monopolul Sării, progresează an de an: de la 7 milioane în anul 1890-91 la 9 milioane în 1893-94. În urma unui contract internațional încheiat cu Serbia, se exportă sare mai bună și mai ieftină decât aceea din Austria, datorită și ieftinirii transportării ei pe apă cu o flotilă de 5 remorchere și vreo 50 de șleपुरi, construită anume de Regia Monopolurilor. Sub influența regelui Milan, ministrul de Finanțe al Serbiei a impus lui Pacu, directorul monopolurilor sârbești, să țină o nouă licitație la care să se admită cu orice preț oferta maghiară, ceea ce a determinat demisia acestuia. Se critică intervenția regelui, care ar fi primit un comision pe care să-l cheltuiască în orgii la Paris și se cere intervenția statului pentru respectarea acestui contract internațional.

An VII, nr. 1914, iulie 10, p. 1 – Theodorescu, I., *Băile noastre*: Față de marele număr de români care pleacă la băi în străinătate, fenomen semnalat și sub aspectul lui economic dăunător, se subliniază că acesta se datorește și lipsei de propagandă și de cunoaștere privind băile noastre: Călimănești, Căciulata, Govora, Pucioasa,

Slănic, Strunga, Lacul Sărat, Bălțătești și Constanța, care sunt mai bune și mai puternice decât băile din străinătate. Medicii trebuie să le recomande, îndeplinind și o datorie patriotică, iar statul, care este proprietar al multor stațiuni, trebuie să le facă reclamă spre a fi cunoscute.

An VII, nr. 1914, iulie 10, p. 3 – [Rolul marinei noastre în Orient] (Ultime informațiuni): Recent a apărut o broșură militară intitulată *Rolul marinei noastre în Orient* și se critică, pe baze statistice, lipsa de dezvoltare a flotei românești. România are de jucat un rol important în Orient [Balcani], având nevoie de o flotilă puternică pentru stăvilirea poftii de cucerire a Rusiei care, în acest scop, își sporește flota.

An VII, nr. 1915, iulie 12, p. 1 – Theodorescu, I., *Funia la par* [Cu privire la criza agricolă]: Chiar presa guvernamentală semnaleză grava criză agricolă și cauzele care au determinat-o: starea de inferioritate față de producătorii americani și australieni, ca și anarhia și scumpetea transporturilor din porturile dunărene către Occident. Chiar dacă s-ar înlătura aceste cauze, concurența americană și din alte continente este favorizată de faptul că acolo se folosesc mașini agricole perfecționate și se practică o exploatare agricolă intensivă cu mare producție și de bună calitate, datorită și pământului virgin și foarte mănos. Se impune a se adopta și o cultură sistematică, științifică, dar clasa proprietarilor și arendașilor, lacomi și refractari progresului, lipsiți de sprijinul statului, cu pământul secătuit și țărănimea în mizerie, nu pot face această exploatare. Urmează, la fel ca în Spania, Portugalia, Italia și Grecia, falimentul general al agriculturii.

An VII, nr. 1915, iulie 12, p. 2 – [Conflictul cu Serbia din cauza contractului furniturii de sare]: În 1890, în urma unei licitații, Regia Monopolurilor a încheiat un contract pe 5 ani de a furniza sare Serbiei, în care scop s-a înființat o flotă pe Dunăre – remorchere și șleपुरi –, după care s-a prelungit contractul cu încă 5 ani, până în 1910. Noul ministru de Finanțe sârb a anulat contractul voind să concesioneze, fără licitație, furnizarea sării Ungariei, care ar fi făcut o ofertă mai scăzută cu 30 mii lei. Guvernul român a protestat și va recurge la represalii pentru respectarea contractului, a cărei denunțare s-ar fi făcut sub influența ex-regelui Milan și a amantei acestuia.

An VII, nr. 1915, iulie 12, p. 3 – [Conflictul cu Serbia din cauza rezilierii contractului furniturii de sare]: Guvernul sârbesc refuză să revină asupra anulării prelungirii contractului încheiat cu Regia Monopolurilor, privind furnizarea sării, motivând că acesta nu ar fi valabil, fiind semnat numai de către directorul regiei sârbești, fără semnătura ministrului de Finanțe. Se va ține o nouă licitație la care va concura și Regia Monopolurilor din România.

An VII, nr. 1916, iulie 13, p. 1 – C., *Congres de economiști*: La Anvers s-a ținut un Congres al economiștilor la care s-au discutat legislațiile vamale și ale reglementării muncii, participând 629 delegați. S-a combătut protecționismul vamal, dar s-au discutat mai mult chestiunile cu privire la organizarea muncii, părăsindu-se concepția asupra libertății contractului dintre patroni și lucrători și a neintervenției statului între ei, trebuind a fi țărmurită exploatarea capitalistă prin măsuri legislative ca: înființarea birourilor de arbitraj și conciliere; constituirea de sindicate muncitorești; asigurarea unui salariu minim; limitarea timpului de lucru; reglementarea muncii femeii etc. Toate acestea sunt efectul ideilor și principiilor socialiste și al deșteptării clasei muncitoare.

- An VII, nr. 1916, iulie 13, p. 2 – Iona, *Fabrica de petrolu*: Delegații presei din capitală au vizitat fabrica de petrolu, care este una dintre cele mai mari din țară, situată pe un teren de 10 pogoane, lângă Cimitirul “Sf. Vineri” și care funcționează de 4 ani. Fabrica are linie de garaj și două mari rezervoare pentru țițeiul adus din țară, un cazan de 60 mii litri pentru rafinarea benzinei și extragerea parafinei și a uleiurilor minerale, două ateliere pentru fabricarea lumânărilor de stearină și ateliere mecanice. Fabrica, societate pe acțiuni, nu face parte din cartelul petroliștilor, de aceea vinde produsele la un preț foarte scăzut. Din cauza mașinilor perfecționate, se folosesc numai 100 lucrători cu salarii între 2 și 7 lei pe zi.
- An VII, nr. 1917, iulie 14, p. 1 – Anghel, C., *Liga arendașilor*: Arendașii de moșii, constituiți în ligă, au lansat un apel arendașilor din țară, convocându-i la un congres în capitală, în scopul de a interveni pe lângă Guvern să vină cu o lege prin care să se reducă arenzile pentru moșiile statului, ale eforiilor și chiar ale proprietarilor particulari; contrariu, să se rezilieze contractele. Prin aceasta, exploatatorii bogăției naționale vor să scape de criză și să-și salveze averile acumulate, exploatând țăranimea și secătuiind pământul țării. Până acum, aceștia au respins intervenția statului în favoarea țăranilor, reclamată de socialiști. Acțiunea lor este sprijinită și de presa liberală, ca și în 1888, însă împotriva țăranilor răsculați.
- An VII, nr. 1922, iulie 17, p. 1 – Theodorescu, I., *O propunere [Cu privire la exploatarea moșiilor statului de sindicatele țărănești]*: Întrucât, din cauza crizei agricole, o parte din moșiile statului nu pot fi arendate, iar vânzarea lor la țărani s-ar face la un preț prea scăzut, se propune darea lor în exploatare sindicatelor țărănești, ca măsură tranzitorie până la aplicarea Legii împrumietării. Aceste moșii să fie dotate cu mașini agricole și semințe selecționate, reprezentând, pe lângă o sursă de venituri pentru stat și țăranime, și o școală a acesteia. Experiența se poate face numai la 5-6 moșii care, reușind, ar determina pe țărani să exploateze pământul în comun. Creditele acordate de stat să nu atragă o dobândă mai mare de 6 la sută.
- An VII, nr. 1923, iulie 20, p. 1 – Index, *Talpă putredă*: În 1893 s-a constatat, în mod oficial, existența unui număr de 11 mii de pelagroși în România. Față de 4 milioane țărani, fiindcă boala bântuie numai la sate, acest număr apare îngrozitor de mare. În Italia, unde mizeria populației rurale este mare, sunt numai 30 mii de pelagroși, astfel încât boala este de șase ori mai întinsă la noi. Dacă se adaugă numărul bolnavilor de sifilis, alcoolici, rahitici și anemici, se poate constata starea sanitară a țăranimii, talpa țării roasă de boli. Starea economică și sanitară a țăranimii a devenit mai rea decât pe vremea robiei, când mâncau bătaie, dar nu sufereau de foame.
- An VII, nr. 1924, iulie 22, p. 1 – Anghel, C., *Sindicatele agricole*: Criza agricolă și seceta împiedică arendarea moșiilor statului, iar arendașii constituiți în ligă cer reducerea arenzilor, din care cauză o parte din pământ rămâne nelucrat și veniturile Ministerului de Domenii scad. Repetă propunerea făcută de a se lucra aceste moșii prin sindicatele agricole țărănești, înlăturându-se arendașul, care nu este un producător, ci un capitalist, după cum arată revista de specialitate “Amicul agricultorului”. Cheltuielile de producție vor scădea și producția va crește, putându-se procura unelte și mașini agricole, ca și semințe selecționate, ceea ce, individual, țăranul nu poate face.

- An VII, nr. 1925, iulie 23, p. 1 – C., *Regele Carol în Viena: În trecere prin Viena*, regele Carol a avut o lungă întrevedere cu ministrul de Externe austriac, în care sigur a discutat cele trei chestiuni care agită opinia publică: prigonirea românilor din Ardeal, numirea ca ministru plenipotențiar a contelui Zichy, cu misiunea de a influența Guvernul român să ia măsuri împotriva mișcărilor de protest din țară și, mai ales, cunoscuta circulară a Ministerului de Finanțe maghiar prin care se interzice importul de oi și porci în Ungaria, contrariu prevederilor din recenta Convenție comercială cu Austria. Dacă această restricție nu va fi retrasă, ar trebui denunțată convenția comercială.
- An VII, nr. 1925, iulie 23, p. 1 – A., *Guvernul și țărani* [Urmare la răscoalele din Covurlui, Tutova și Bacău]: S-au semnalat și s-a protestat împotriva modului arbitrar în care au fost cercetați țărani răsculați din Covurlui și Tutova, dintre care unii au fost condamnați și mulți au fost împiedicați să-și muncească pământul, fiind amenințați să moară de foame la iarnă. Țărani răsculați din județul Bacău, după luni de zile de reținere și cercetări, n-au fost încă judecați, fiind ținuți în prevenție prin cazărmi. Presa, în frunte cu bătrânul organ democratic "Românul", protestează, arătând că pretinsele răscoale din Bacău au fost determinate de biruri și de asuprirea administrației și cere ca, pe cale de amnistie, să fie puși în libertate toți țărani spre a-și munci pământul și a avea hrană la iarnă.
- An VII, nr. 1926, iulie 24, p. 1 – Theodorescu, I., *Pelagra*: În multe județe seceta a distrus culturile de porumb. Porumburile culese înainte de vreme vor mări numărul pelagroșilor din populația rurală. Un ziar guvernamental propune ca țăranilor din regiunile înfometate să li se dea, în loc de porumb, grâu, care anul acesta va fi mai ieftin și constituie o hrană mai bună, fără să producă pelagră. În acest scop, urmează să se construiască și cuptoare la sate. De acord cu propunerea, fiindcă astfel țăranul se va deprinde să mănânce pâine; se arată că banii care s-ar cheltui cu construirea cuptoarelor să fie folosiți pentru ușurarea altor nevoi ale țăranimii.
- An VII, nr. 1926, iulie 24, p. 3 – *Navigația pe Dunăre* [Statistica navelor și tonajului de mărfuri trecute prin Sulina din 1871 până la 1893]: În 1871 s-au încărcat în porturile românești de la Dunăre 2.254 corăbii cu tonajul total de 549.720 tone, pe când în 1891 numărul vaselor s-a redus la 1.801, cu un tonaj sporit, de 1.893.506 tone, datorită faptului că au fost și vase mai mari. Lucrările de adâncire și rectificare a canalului Sulina, terminate anul acesta de Comisia Europeană, vor permite venirea la Galați și Brăila a unor vase de tonaj mai mare. În 1893, după naționalitate și tonaj, au intrat 732 vase englezești, cu tonajul total de 1.159.409 tone, 208 vase turcești, cu 27.882 tone, și 174 vase grecești, cu 178.880 tone.
- An VII, nr. 1926, iulie 24, p. 3 – *Grânele române în Budapesta* [Se cer măsuri împotriva importului lor]: Cercurile agrare și presa din Budapesta au deschis o campanie violentă împotriva grânelor importate din România, mai bune și mai ieftine, care concurează grânele maghiare. Se fac imputări morarilor din Budapesta, care preferă să cumpere grâu românesc și care pot provoca falimentul morilor din Debrețin, Arad și alte centre provinciale care folosesc grâul unguresc. Anul trecut, numai morile din Budapesta au cumpărat 500 mii hectolitri de grâu românesc. În cazul în care și celelalte mori ar folosi în aceeași proporție grâu românesc, cantitatea necesară ar fi de 15 milioane hectolitri, iar grânele ungurești ar rămâne nevândute. Se cer

Guvernului măsuri împotriva importului de grâu românesc, ceea ce nu se poate decât prin denunțarea Convenției comerciale.

An VII, nr. 1927, iulie 25, p. 1 – Theodorescu, I., *Inexplicabilă nepăsare [Față de legea contra anarhiștilor votată în Franța]*: Prin Legea contra anarhiștilor, votată în Franța, dar neadmisă de Anglia și Germania, fiind considerată prea reacționară chiar de Rusia, se urmărește de fapt a avea un mijloc legal de luptă până la exterminare împotriva socialismului. În Franța, socialismul temeinic organizat, prin cei 60 de deputați ai săi, ține în frâu 400 deputați ai burgheziei și a provocat răsturnarea în șir a două guverne. Autorul se miră de pasivitatea dovedită față de această lege de literații și oamenii de știință din Franța.

An VII, nr. 1928, iulie 26, p. 1 – Theodorescu, I., *Tovărășii țărănești [Pentru exploatarea moșiilor statului]*: Dezvoltă modul de organizare și funcționare a sindicatelor țărănești, propuse anterior, pentru exploatarea în comun a moșiilor statului arendate până ce, conform Legii din 1888, vor fi vândute țăranilor. În funcție de rezultate, s-ar putea generaliza sistemul, care se plică în Bulgaria cu bune rezultate. Țăranii întovărășiți vor pune în comun capitalul și munca lor, vor vinde în comun mai bine decât individual produsele, împărțind veniturile proporțional cu munca prestată și capitalul depus. Statul ar putea pune în fruntea obștiei un absolvent al Școlii de Agricultură, va putea impune sistemul de cultivare agricolă și va trebui să acorde creditele necesare cu dobândă mică. Consecințele ar fi bune: îmbunătățirea situației materiale a țăranimii și educarea ei agricolă; dezvoltarea industriei naționale pe linia utilajelor puțin pretențioase ale micii agriculturi și, până la urmă, generalizarea acestui sistem de a lucra pământul și de a valorifica produsele agricole. Autorul se îndoiește că guvernele, reprezentând interesele clasei proprietarilor și arendașilor, ar accepta acest sistem care îi favorizează pe țăranii exploatați de aceștia. Lucrul va fi posibil numai când, din cauza crizei, se va ajunge la faliment, ca în Grecia.

An VII, nr. 1928, iulie 26, p. 1 – C.A., *O convenție efemeră [Convenția comercială cu Austria]*: Cu toată criza agricolă, grânele românești de bună calitate și mai ieftine decât cele maghiare sunt preferate de marile mori din Budapesta, stârnind proteste și cereri de măsuri protecționiste, pe care, în mod sigur, magnații unguri latifundiarilor vor reuși să le aplice. O primă măsură pentru potolirea spiritelor a fost limitarea aproape totală a importului de oi și porci din România. Se cere și denunțarea convenției comerciale încheiate cu țara noastră, la care se opun însă marii capitaliști din industria morăritului. Prin această convenție comercială efemeră, Guvernul român n-a reușit decât să zdrobească începuturile industriei naționale.

An VII, nr. 1929, iulie 27, p. 1 – A., *Reglementarea muncii*: Prin Regulamentul întocmit de Primăria Capitalei, care va servi drept caiet de sarcini la licitațiile de dare în antrepriză a lucrărilor de pavare, canalizare etc., în articolul 3 se fixează, pentru prima dată la noi, mărimea zilei de lucru: 10 ore din mai până în noiembrie și 8 ore în restul anului. Lucrul de noapte, între orele 21 și 5 se va plăti cu un spor de 25 la sută. Statul, care are în întreprinderile sale zeci de mii de lucrători, ar trebui să adopte acest sistem, pentru ca, după aceasta, să fie impus și industriei private.

- An VII, nr. 1929, iulie 27, p. 2 – *[Aplicarea legii maximului în Dobrogea] (Informațiuni)*: Printr-un decret apărut azi în "Monitorul Oficial" se autorizează 73 de comune rurale din județul Constanța să perceapă noi taxe comunale conform Legii maximului.
- An VII, nr. 1929, iulie 27, p. 3 – *Bibliografie [Un studiu asupra petrolului și derivatele lui]*: Curând va apărea de sub presă un important studiu asupra petrolului: *Petrolul, derivatele și aplicațiunile sale*, de dr. Ig Law și I. Bril – primul, director, și al doilea, chimist tehnic al Societății de Petroleu. Lucrarea va fi prevăzută cu peste 120 de figuri.
- An VII, nr. 1930, iulie 28, p. 1 – Theodorescu, I., *Exploatare națională*: Prin măsurile de protecție și încurajare a industriei naționale, cetățenii au suportat bucuroși o sporire a prețurilor cu 20 sau 30 la sută. Acum, o parte din întreprinderile industriale – a hârtiei, a amidonului, a lumânărilor și a petrolului – ar putea exista fără aceste măsuri, trebuind coborâte taxele vamale protecționiste asupra produselor similare, în vederea normalizării prețurilor. Consumatorii să nu mai fie obligați să plătească industriașilor birurile grele din trecut.
- An VII, nr. 1930, iulie 28, p. 3 – *[Numărul libretelor la Casa de economii în 1894] (Informațiuni)*: În iulie 1894 se aflau în circulație 90.011 librete ale Casei de Economii, reprezentând suma totală de lei 20.673.382.
- An VII, nr. 1930, iulie 28, p. 3 – *Falimentul arendașilor [Din cauza crizei agricole] (Ultime informațiuni)*: Doi arendași din județul Teleorman au dispărut, lăsând mari datorii la bancherii din capitală. Arendașii din Ialomița pierd anul acesta trei milioane de lei, cei din Ilfov, aproape două milioane, iar cei din Vlașca vor rezilia contractele de arendă, atât cu statul, cât și cu proprietarii particulari.
- An VII, nr. 1932, iulie 30, p. 1 – Bacalbașa, A., *De-ale noastre [Înființarea sindicatului ziariștilor]*: În Franța, Sindicatul ziariștilor profesioniști asigură independența presei și drepturile, ca și demnitatea ziariștilor. La noi, deputați și miniștri au insultat presa, iar unele redacții au fost devastate cu sălbăticie, tocmai din cauza lipsei unui sindicat care să asigure drepturile și solidaritatea ziariștilor. S-a luat inițiativa înființării lui, după care să se ceară statului îmbunătățirea situației presei: desființarea taxelor pe hârtia de tipar, reducerea taxei poștale cu o centimă și jumătate de exemplar și obținerea unui bilet de liber parcurs pe căile ferate pentru fiecare ziar.
- An VII, nr. 1932, iulie 30, p. 1 – Ad., *Falimentul arendașilor. Congresul lor. Criza agricolă*: Un număr de 120 arendași din județele Rm. Sărat, Olt, Teleorman și Vlașca au aderat la Liga arendașilor, urmând a organiza la toamnă un congres la care să ceară reducerea arenzilor sau rezilierea contractelor. Pe lângă criza agricolă, falimentul apropiat al arendașilor se datorește speculării arenzilor din epoca de prosperitate agricolă, când prețul arenzilor s-a urcat până la 40%, pentru ca, acum, să nu poată scoate nici arenda. Ministerul de Domenii nu poate acorda aceste reduceri, fiindcă s-ar dezechilibra bugetul statului; de aceea, unii dintre arendașii străini, după ce au contractat mari datorii, au fugit în Grecia, Bulgaria și Rusia.
- An VII, nr. 1935, august 2, p. 1 – Theodorescu, I., *Vendetta socială [În legătură cu condamnarea țăranilor răsculați]*: După condamnarea țăranilor din Tutova și Covurlui, va urma condamnarea celor din județul Bacău. Pretinsele rebeliuni, dacă s-ar fi întâmplat la

oral, nici n-ar fi fost luate în seamă, însă țărănimea, lipsită de drepturi și asuprită de toate instituțiile statului, n-are nici cel puțin dreptul de a protesta împotriva birurilor pe care nu le mai poate plăti: administrația o asuprește, în armată țaranul este schingiuit, iar justiția este oarbă și costisitoare pentru el. Sunt două popoare în țară și ura dintre ele este mare și fără fund și trăim cu perspectiva unei vendete sociale.

An VII, nr. 1935, august 2, p. 1 – Theodorescu, I., *Bravo-bravo! [Arendarea moșiilor statului comunelor rurale]*: Presa guvernamentală anunță că Guvernul, după fuga arendașilor, a hotărât să vândă țăranilor moșiile statului, care sunt parcelate, conform Legii din 1888, iar pe celelalte să le arendeze tot țăranilor, nu individual, ci prin comunele rurale, măsură cu care presa este de acord. Măsura se apropie de sistemul sindicatelor agricole țărănești propus de autor, care mai face însă observația ca pământurile ce se vor vinde țăranilor să fie plătite la prețul scăzut de azi, și nu la prețurile evaluate anii trecuți.

An VII, nr. 1935, august 2, p. 1 – Ad., *Comerțul nostru de râmători. Târgul din Steinbruck. Convenția comercială. Memoriul negustorilor de râmători*: Exportatorii de porci se plâng că avantajele prevăzute în Convenția comercială cu Austria au fost desființate printr-o circulară a Ministerului de Comerț maghiar, suferind imense pierderi. Imediat după războiul vamal cu Austria, s-a înființat un târg de râmători la Tr. Severin, dotat cu sălașuri speciale prin care s-a urmărit salvarea comerțului de râmători, iar la târgul de la Steinbruck, de lângă Budapesta, timp de 8 ani nu s-au expedit decât 50 de mii porci grei pentru conserve, în loc de 300 de mii cât exporta, locul României fiind luat de Serbia. La târgul din Tr. Severin însă, prețurile au fost cu 80 la sută mai scăzute. Prin acea circulară se încheie iar calea exportului de râmători către târgul din Steinbruck și, de aceea, exportatorii cer Guvernului să se respecte Convenția comercială.

An VII, nr. 1936, august 3, p. 1 – Inf., *Criza agricolă și financiară. Porturile din Galați și Brăila. Falimentele. Recolta. Mizeria la sate*: Porturile din Galați și Brăila sunt pustii, mii de muncitori români și străini stau fără lucru, bursele și birourile comerciale nu mai încheie afaceri. Prețul cerealelor stagnează și la bursele din Europa, cu excepția porumbului, dar care la noi lipsește, fapt care i-a dublat prețul pe piața internă. Consecințele crizei: falimente, lipsa sau restrângerea creditelor. Recolta, în general, este mediocră; în Muntenia a compromis-o seceta, iar în Moldova, mălura la grâu. Din cauza secetei din județele Brăila, Ialomița, Ilfov, Vlașca și Teleorman, care a ars recolta de porumb, țăranii sunt amenințați de foamete și nu au nici unde mai paște vitele.

An VII, nr. 1937, august 4, p. 1 – Theodorescu, I., *Podul de peste Dunăre*: Marele pod dintre Fetești și Cernavodă este aproape gata, prezentând importante foloase economice: importul și exportul mărfurilor pe apă, întrerupt 5 luni anual din cauza înghețului, se vor face și pe calea ferată, prin portul din Constanța; ușurarea legăturii țării cu Dobrogea, atât din punct de vedere social, politic și economic, cât și strategic; atragerea comerțului Germaniei și Austriei cu Asia și o parte din Africa pe această cale mai scurtă și mai ieftină. În acest scop, va trebui sporită rețeaua de căi ferate și construit un port adânc, dotat cu mari antrepozite și docuri pentru tranzitarea

exportului de mărfuri străine. Constanța nu este locul nimerit pentru dezvoltarea portului, care ar fi prea costisitoare.

An VII, nr. 1938, august 5, p. 1 – Theodorescu, I., *Portul Mangalia*: Podul cel mare de peste Dunăre impune construirea unui mare port la mare, care nu poate fi la Constanța fiindcă ar necesita mari și costisitoare diguri, greu de întreținut, fiind și la discreția flotei rusești în caz de război. Mangalia prezintă avantajul că e la 2 km de mare, are un lac cu apă adâncă, putând fi legat cu marea printr-un canal și, fără mari cheltuieli, s-ar putea amenaja aici un mare port. Lucrările trebuie urgentate pentru că, dacă Bulgaria va dezvolta portul Varna, se vor pierde 50 la sută din foloasele arătate, pe care le-ar aduce podul de peste Dunăre.

An VII, nr. 1939, august 6, p. 3 – *[Banca națională a ridicat scontul] (Ultime informațiuni)*: Banca Națională a ridicat scontul cu 8%, ceea ce este enorm și dovedește lipsa de bani. Consiliul de Miniștri s-a ocupat de această chestiune, care este foarte gravă.

An VII, nr. 1941, august 9, p. 1 – Inf., *Bogăția țării. O statistică interesantă: numărul cailor, boilor, vacilor, oilor și râmătorilor*: Ministerul de Domenii întocmește o statistică a animalelor, cu progresele realizate în ultimii 30 de ani. O lucrare pregătitoare de o deosebită importanță se referă la statistica anilor 1860, 1873, 1884, 1888 și 1890, din care rezultă că, în 1860, țara a fost mai bogată în animale domestice decât azi și că starea de mizerie actuală a țărănimii este mai rea decât în epoca fanariotă. Numai numărul cailor este mai mare cu 78 mii capete în 1890 decât în 1860, fiindcă, în ultimul timp, se cumpără mulți din străinătate. Numărul boilor și vacilor este mai mic cu aproape 3 sute de mii, al oilor – cu 20 mii, iar al râmătorilor – cu 150 mii capete. Se menționează că datele statistice nu privesc Basarabia și Dobrogea.

An VII, nr. 1942, august 10, p. 1 – Bacalbașa, A., *Alegerile comunale [Un program democrat pentru conducerea comunei]*: Dacă, în alegerile parlamentare, programul politic al partidelor democratice poate diferi, în alegerile comunale, pentru o bună gospodărire a comunei, este necesar a se urmări: 1. căutarea veniturilor comunale în regie; 2. admiterea zilei de lucru de opt sau nouă ore; 3. asigurarea condițiilor de muncă și igienă în atelierele și fabricile particulare; 4. ocrotirea copiilor în muncă și împotriva răului tratament; 5. colonii școlare pentru copiii bolnavi, săraci și silitori; 6. burse școlare pentru copiii săraci și silitori; 7. referendum pentru afacerile comunale importante. De aceea, la alegerile comunale, democrații trebuie să se prezinte uniți, pe baza unui program comun.

An VII, nr. 1942, august 10, p. 1 – Theodorescu, I., *Foamete artificială*: Grâul costa, cu doi ani în urmă, îndoit și, totuși, prețul pâinii a rămas același. Faptul nu se poate explica decât printr-un complot între morari și brutari de a se înlătura concurența, prin care, normal, s-ar fi ajuns la reducerea prețului pâinii. Cere să se verifice dacă există un asemenea cartel interzis de lege și vinovații să fie dați judecății.

An VII, nr. 1942, august 10, p. 3 – *Emigrarea turcilor din Dobrogea (Ultime informațiuni)*: Turcii din Dobrogea au început să emigreze în masă în Turcia. Faptul, pe lângă importanța lui economică, are și un caracter politic, fiindcă turcii se plâng de răul tratament al administrației și de faptul că nu li se respectă credința și moravurile de familie turcești. Într-o singură lună au emigrat 118 familii, ceea ce este grav.

- An VII, nr. 1943, august 11, p. 1 – Theodorescu, I., *Progresele sărăciei*: Statistica dovedește că numărul vitelor, în ultimii 30 de ani, a scăzut în loc să crească; suprafața pădurilor s-a redus la jumătate; producția agricolă la pagon este mai mică și de mai proastă calitate ca înainte. Scăderea se constată și în producția de lână, mătase, brânzeturi etc., iar unele produse nici nu mai există. Istovire, descreștere, ruină. Cauzele se vor arăta într-un viitor număr.
- An VII, nr. 1943, august 11, p. 1 – Inf., *Navigația pe Dunăre. Un început bun. Șantierul din Tr. Severin. Concurența*: Acum cinci ani, directorul Regiei Monopolurilor a pus bazele navigației pe Dunăre, construind câteva vase la Viena și Budapesta, necesare transporturilor de sare în Serbia. Va fi necesară o flotă comercială pentru exportul de cereale și de vite și, de aceea, tot directorul Regiei Monopolurilor tratează cu o mare casă din Zürich construirea unui șantier naval la Turnu-Severin, unde se vor construi vase pentru Dunăre și mare. Primul vas, care va costa 500 mii lei, va fi gata la primăvară. Până acum ne-au speculat societățile de navigație austriece și rusești, dar, în urma concurenței, prețurile transporturilor vor fi reduse.
- An VII, nr. 1943, august 11, p. 2 – *[Derivarea Argeșului la București, în vederea aprovizionării cu apă a Capitalei]* (Informațiuni): S-a scos la licitație, la 7 octombrie, pentru darea în antrepriză a derivațiunii Argeșului la București, lotul întâi, de la malul Pirotehniei până la Mânăstirea Ciorogârla. Concurenții vor depune cauțiunea de 25 mii lei. Valoarea lucrării este de 500 mii lei.
- An VII, nr. 1943, august 11, p. 3 – *Falimentul arendașilor (Ultime informațiuni)*: În județele Ialomița și Putna s-a sechestrat, de către casierii generale, averea a 40 de arendași ai statului și eforiei pentru neplata arenzii. Același lucru se petrece și în alte județe. Statul suferă mari pagube, fiindcă, numai în acest caz, datoriile sunt de aproape un milion, iar valoarea obiectelor sechestrate, de numai 150 mii, care, vândute la licitație, nu vor produce decât 80 mii lei.
- An VII, nr. 1944, august 12, p. 1 – Inf., *Moșiile statului. O măsură bună. Un răspuns arendașilor*: Ministerul Domeniilor a dispus parcelarea în loturi de 5 și 10 hectare a moșiilor statului părăsite de arendași și vânzarea lor țăranilor, cărora urmează a li se acorda și creditele necesare de Creditul Agricol. În lunile august și septembrie vor fi vândute o serie de moșii din județele Ilfov, Râmnicu-Sărat, Covurlui, Ialomița, Romanați, Buzău, Tutova, Fălciu și Roman, precizându-se suprafețele moșiilor, comunele respective, ca și numărul loturilor.
- An VII, nr. 1944, august 12, p. 1 – Index, *Nu jefuiți lumea*: Ministerul de Domenii a hotărât să vândă mai multe moșii la țărani. Moșiile au fost părăsite de arendași din cauza crizei agricole, după ce au secătuit pământul și statul caută să scape cât mai curând de ele. Se cere ca, la stabilirea prețului, să se țină seamă de aceasta, ca și de faptul că renta pământului a scăzut, fără să se poată întrevădea o redresare a situației, pentru ca țăranii să poată plăti amortizările loturilor și să nu mai fie necesar a se folosi armata împotriva lor.
- An VII, nr. 1944, august 12, p. 1 – Theodorescu, I., *Pe ruina celor mici [În legătură cu greva arendașilor]*: Clasele dominante au trăit din bogățiile naturale pe care le-au acaparat, pe care le-au exploatat până la epuizarea lor, fără să fi creat ceva. În Occident, marii proprietari au exploatat munca țăranilor, dar au îngrijit și pământurile ca să nu fie

epuizate, sporindu-le puterea de producție, iar cu capitalurile rezultate au creat puternica industrie modernă. La noi, nu s-au mulțumit cu renta pământului, care a fost sleit și țăranul adus în săpă de lemn, și nici n-au investit veniturile într-o asemenea industrie, ci banii au ajuns în pungile străinilor, la masa verde a cluburilor etc. Acești oameni îndrăznesc a cere acum protecția statului.

An VII, nr. 1945, august 13, p. 1 – Theodorescu, I., *Cantinele școlare*: Lupta pentru trai și pentru progres are la bază instrucția și cultura poporului, cărora li se acordă o importanță tot mai mare în țările occidentale, unde, printre altele, s-au înființat cantine școlare pentru elevii săraci, care sunt ajutați și cu cărți și cu îmbrăcăminte. Pentru ca populația săracă să nu mai considere școala ca pe o povară, comunele ar trebui să prevadă în buget fondurile necesare unor asemenea înlesniri. Asemenea măsuri vor fi aplicate în comunele în care reprezentanții partidelor democratice vor fi aleși în Consiliile Comunale.

An VII, nr. 1946, august 14, p. 1 – Theodorescu, I., *Sanatorii*: În programul comunal, democrații au prevăzut înființarea de sanatorii pentru copiii bolnavi. Nicio țară din Europa n-are un număr de nașteri mai mare ca România, unde însă mortalitatea la copii este îngrozitoare. Celelalte țări își dublează populația la 30 de ani, iar la noi, după sute de ani, fapt cu grave consecințe în lupta pentru existență a popoarelor, economică și politică. Copiii care scapă de moarte sunt piperniciți și anemici; de aceea, face apel către femei și mame să-și determine soții să aleagă în Consiliile Comunale pe reprezentanții partidelor democratice, care vor lua măsuri de protejare a sănătății copiilor. Un asemenea sanatoriu va fi construit de Eforia spitalelor în Dobrogea, pe malul mării, iar comunele ar trebui să urmeze acest exemplu.

An VII, nr. 1948, august 17, p. 1 – Theodorescu, I., *Higiена orașelor*: Viața noastră socială și politică diferă prea puțin de aceea din statele Europei apusene, dar există o enormă deosebire între orașele noastre și cele occidentale. Cele 30 de orașe cuprind mahalale întinse cu locuințe insalubre, gropi, bălți și murdării, fiind lipsite de lumină și apă din cauza nepăsării autorităților comunale. Va trebui părăsit sistemul de a se cheltui totul pentru centrul orașului și a se lăsa în părăsire mahalalele. Vor trebui aplicate măsuri de igienă pentru ocrotirea sănătății publice, printre care: lucrări de canalizare, pavare și iluminat, completate cu măsuri de protecție a muncii în fabrici și ateliere, prin limitarea timpului de lucru la 8 ore pe zi; protejarea femeilor și copiilor față de exploatarea patronilor; aplicarea măsurilor de igienă în ateliere etc. – măsuri pe care democrații le-au înscris în programul lor comunal.

An VII, nr. 1948, august 17, p. 1 – Index, *Plaga funcționarismului*: În 30 de ani au fost create instituții care în alte țări s-au dezvoltat în sute de ani – armata, administrația și magistratura – și care au absorbit până la saturație toate inteligențele și forțele vii ale națiunii. Din cauză că nici industria, nici agricultura și nici comerțul n-au o dezvoltare deosebită, chiar și absolvenții școlilor comerciale și de agricultură devin tot funcționari. Pentru prosperitatea economică a țării, s-a ivit prilejul ca absolvenții școlilor de agricultură să fie utilizați ca îndrumători în satele în care moșiile statului vor fi arendate obștiilor comunale.

An VII, nr. 1949, august 18, p. 1 – Theodorescu, I., *Impozitele comunale*: Problema reformei impozitelor și, în special, a impozitelor comunale, care trebuie înfăptuită, se discută,

dar nu se face nimic. Comuna trebuie să ceară fiecărui cetățean impozite proporționale cu averea și veniturile lui, ca și cu sacrificiile pe care le face spre folosul lui, fiindcă, în prezent, cei bogați, care locuiesc în centru și au venituri mari, plătesc impozite mai mici decât cei mulți care muncesc, produc și locuiesc în mahalalele lăsate în mizerie. În Elveția și Belgia s-au desființat accizele, fiind înlocuite cu impozitul progresiv pe venit. În Berna și Bruxelles nu se percepe nicio taxă la intrarea produselor alimentare; de aceea, viața în aceste capitale este foarte ieftină; în schimb, cei bogați plătesc impozite mari pe venituri. În programul lor comunal, democrații au înscris desființarea accizelor și înlocuirea lor cu impozitul progresiv pe venit, datorită căruia vor spori veniturile bugetare.

An VII, nr. 1951, august 20, p. 1 – Inf., *Făina românească. Făina românească în străinătate. Industria morilor. Morarii din Budapesta. Exportul grânelor române*: De vreo 20 de ani, făina românească, mai bună și mai ieftină, este foarte căutată în Anglia, Italia și Belgia, concurând ușor făinile rusești, americane și ungurești. Grâul românesc importat de morarii din Budapesta, care exportă făină în aceste țări, reprezintă 30 la sută din grâul utilizat de morile din Budapesta, iar în ultimul an, chiar 90 la sută, adică 6.300.000 hectolitri. Acest fenomen economic a produs două efecte: dezvoltarea industriei morăritului în România prin înființarea de mori industriale în Brăila, Călărași, Giurgiu și București, precum și protestele marilor agricultori și a morarilor din alte orașe din Ungaria, care cer limitarea importului de grâu românesc, chiar prin denunțarea Convenției comerciale existente. Dezvoltarea morăritului din România întâmpină greutăți în urma măsurilor protecționiste luate de Belgia și Italia, astfel încât numai piața din Constantinopol a rămas deschisă făinii românești.

An VII, nr. 1951, august 20, p. 2 – *Mizeria în țară (Informațiuni)*: Recolta cerealelor este cu 25 la sută mai mică decât anul trecut, deși s-a cultivat o suprafață mai mare cu 107.670 hectare. Producția de porumb a fost evaluată la 7 milioane hectolitri, față de 20 milioane a anului trecut. Din recolta anului trecut se mai află în țară numai 2.000 vagoane de grâu și 5.500 vagoane de porumb.

An VII, nr. 1952, august 21, p. 1 – A.V.B. [Beldiman, Al.], *Una din infamiile legii maximului*: Prin aplicarea Legii maximului se lovește numai sărăcimea, favorizându-se ciocoimea, după cum rezultă și din taxa de acciză pe vinuri: pentru vinul nou, băut de cei săraci, se plătea 4,85 lei de hectolitr conform Legilor din 1875 și 1881, iar acum se plătește 8 lei, pentru vinurile vechi s-a redus taxa de la 15,70 lei la 8 lei și pentru vinurile vechi fine provenite și din import, de la 31,40 lei la 24 lei pentru fiecare hectolitr.

An VII, nr. 1952, august 21, p. 1 – *[Pagubele Eforiei spitalelor civile] (Informațiuni)*: Din cauza neplății arenzilor, Eforia spitalelor civile va pierde anul acesta peste un milion de lei. Au fost oprite lucrările începute pentru construirea spitalelor din Ploiești și București, a pavilioanelor de malarie și a Spitalului maritim din Constanța.

An VII, nr. 1952, august 21, p. 3 – *[Crisa din fabricile de postav provocată de convenția comercială cu Austria] (Ultime informațiuni)*: Fabricile de postav din țară sunt amenințate să se închidă din cauza produselor importate în mari cantități din Austria, în urma Convenției comerciale ce s-a încheiat cu această țară. Au fost licențiați mulți lucrători, care se află în mizerie. Se va înainta un memoriu Ministerului Domeniilor

și al Comerțului, prin care se va cere sporirea taxelor vamale pentru produsele austriece similare.

An VII, nr. 1954, august 23, p. 1 – Bacalbașa, A., *Întrunirile de eri [În vederea alegerilor comunale]*: Atât liberalii, cât și conservatorii au ținut ieri întruniri publice de propagandă, în vederea alegerilor comunale. Liberalii au adresat un apel către țară, prin care anunță anularea Legilor maximului și a clerului, care au provocat vărsări de sânge, și desființarea jandarmeriei rurale și a subprefecturilor care necesită cheltuieli mari și reprezintă mijloace create de Guvern pentru apărarea și prigonirea cetățenilor. Conservatorii, prin primarul N. Filipescu, își bazează propaganda pe marile construcții înfăptuite, pe reorganizarea Serviciului de asistență publică, Biroului analizelor alimentelor, Biroului tehnic etc. Ca program, anunță construirea de antrepozite, o casă de amortizare, 17 școli, o hală, băi populare, calea ferată de centură, navigabilitatea Dâmboviței prin derivarea Argeșului și înfrumusețarea capitalei cu un parc la Filaret, Bulevardul Colței etc. Comentând aceste două întruniri, autorul își exprimă scepticismul față de ambele programe.

An VII, nr. 1954, august 23, p. 3 – *[Moșii de ale statului vândute țăranilor] (Ultime informațiuni)*: Un număr de 46 moșii ale statului, părăsite de arendași, vor fi parcelate în loturi mari și mici și vândute țăranilor: 6 moșii în județul Ilfov, 2 în Dâmbovița, 4 în Ialomița, 9 în Prahova, 1 în Teleorman, 5 în Bacău, 2 în Fălciu, 2 în Iași, 3 în Neamț, 5 în Buzău, 1 în Tecuri, 2 în Vâlcea, 2 în Vlașca, 3 în Botoșani, 1 în Tutova, 1 în Gorj și 1 în Mehedinți. Alte 54 moșii părăsite de arendași vor fi rearendate.

An VII, nr. 1958, august 27, p. 1 – Theodorescu, I., *Situație primejdioasă [Consecințele politice a crizei economice]*: Dacă criza agricolă se va prelungi, va influența și politica externă, punând în pericol însăși independența politică a țării, ca în cazurile Italiei, Serbiei și Greciei. Creditele Funciare, urban și rural, ca și Banca Agricolă constituie parte vulnerabilă a economiei naționale, pe care o oglindesc prin cursul acțiunilor lor: ridicat sau scăzut. Aceste acțiuni, speculate de capitaliștii străini, ca în cazul ultimului împrumut de o sută de milioane, tratat cu bancherii din Berlin, când li s-a coborât cursul de la 101 la 87 la sută, pot servi și ca mijloc de presiune politică. Dacă Franța sau Rusia ar cumpăra aceste acțiuni, fondul imobiliar al țării devine vulnerabil și factor determinant ca mâine să fim alături de Franța sau de Rusia.

An VII, nr. 1958, august 27, p. 3 – *Colonizarea Dobrogei (Ultime informațiuni)*: Mulți țărani din județele Romanați, Olt, Teleorman și Argeș au fost împrumutăriți în Dobrogea, măsura dovedindu-se bună. Săptămâna trecută, 40 de familii din județul Romanați s-au stabilit în Dobrogea, cumpărând loturi mari de pământ.

An VII, nr. 1959, august 28, p. 1 – X.Y.Z., *Gheșefturi regale. Fabrica Azuga. Derivația cascadei "Urlătoarea"*: Pe lângă cunoscutele gheșefturi regale comise pe domeniile Coroanei și cele particulare ale regelui, cu crengile uscate, pășunile și iarba din păduri, brânză, lapte, unt etc., regele are și o fabrică de postav la Azuga, exploatată de o societate nemțească, care se bucură de o serie de avantaje: furnizează postav prost armatei; scutiri de taxe și reduceri de preț la transportul pe calea ferată etc. Pentru procurarea energiei ieftine, a dat ordin să fie derivate în Prahova toate izvoarele de la Predeal până la Azuga și Bușteni, printre care și o parte din apa cascadei "Urlătoarea", care constituia o frumusețe atrăgătoare pentru turiști, devenind acum un simplu șipot.

- An VII, nr. 1959, august 28, p. 3 – *Deposedarea țăranilor (Ultime informațiuni)*: Un număr de 236 țărani, capi de familie, care în 1885 au cumpărat moșiile statului din satele Răchiteni și Adjudeni din județul Roman, vor fi deposezați fiindcă, din cauza crizei, n-au mai putut plăti rata trimestrială de amortizare, de 3.400 lei. În afară de criza agricolă, la aceasta a contribuit și prețul prea mare fixat pentru aceste moșii. Sătenii sunt amenințați să piardă ratele plătite timp de cinci ani.
- An VII, nr. 1961, august 31, p. 1 – *Întrunirea socialiștilor [În vederea alegerilor comunale]*: Ionescu Al. critică programele partidelor istorice, considerându-le simple promisiuni și dezvoltă programul Partidului Socialist, care constă din: ajutorarea copiilor săraci cu cărți, haine și o masă la școală; organizarea unei asistențe medicale gratuite pentru sărăcime; înființarea de maternități pe sectoare; fixarea unui salariu minim și ziua de muncă la 8 ore; interzicerea folosirii lucrătorilor străini de către antreprenorii de lucrări. Din cauza Legii electorale, chiar dacă lista Partidului Socialist nu va fi aleasă, numărul cât mai mare de voturi va determina Guvernul să se ocupe de soarta muncitorilor.
- An VII, nr. 1971, septembrie 10, p. 1 – *Austro-Ungaria și România. Declarațiile domnului Kalnoky*: Ministrul de Externe maghiar Kalnoky, comentând raportul Comisiei delegaților Falk, Apponyi și Berezevcz cu privire la raporturile cu România, le consideră bune, deși Guvernul român are de luptat cu unele greutăți și prejudecăți, care vor fi înlăturate. România iredentistă nu este o metodă originală de agitație, ci o simplă imitație a iredentei italiene, a cărei eficacitate se reduce prin păstrarea bunelor raporturi între cele două guverne, iar combaterea acestei mișcări necesită răbdare și tact. Curentul național actual din România, care este foarte puternic, este exploatat în alegeri contra Guvernului român și, de aceea, nu i se poate cere acestuia prea mult, spre a nu face un serviciu opoziției liberale conduse de Dimitrie Sturdza, care a intrat cu totul în această mișcare daco-romană. Astfel, hărțile geografice ale Daciei, care apăreau odată cu autorizația statului, au acum un caracter particular și nu prezintă niciun pericol spre a se stărui să fie retrase, fiindcă niciodată Transilvania și alte provincii nu vor putea fi încorporate statului român, aceasta fiind numai o fanfaronadă.
- An VII, nr. 1971, septembrie 10, p. 2 – *Declarațiile dlui Kalnoky. Relațiile Austro-Ungariei cu România*: În continuarea declarațiilor sale, ministrul Kalnoky mai relevă că ungerii nu pot impune Guvernului român o acțiune împotriva legilor existente în România. Cu privire la Ligă, precizează că este o asociație condusă de oameni de lege și profesori, a cărei activitate și agitație antimaghiară nu poate fi împiedicată, la aceasta contribuind și studenții originari din Ardeal, dar Guvernul român poate împiedica întrunirile și agitațiile făcute sub cerul liber. Cu privire la aserțiunea din raportul Comisiei că Guvernul român ar fi înscris în buget suma de 525 mii lei pentru ajutorarea școlilor și bisericilor române de peste hotare, arată că din această sumă se acordă 380 mii lei românilor din Macedonia și numai restul se acordă școlilor din Ardeal, în afară de ajutoarele Ligii, care nu se cunosc. Agitația prin presă se explică prin faptul că mulți români, făcând studii în străinătate, fac să apară în presa străină articole contra ungerilor, datorită legăturilor păstrate acolo. Importanța acestor articole nu trebuie exagerată, fiindcă Europa are încredere în Ungaria. În concluzie, dată fiind poziția geografică a Ungariei și raporturile sale cu

statele balcanice, nu trebuie să se tulbure raporturile amicale ale monarhiei cu România, fiindcă Guvernul român manifestă dorința sinceră a unei bune vecinătăți.

An VII, nr. 1971, septembrie 10, p. 2 – *Alte declarații [Ale ministrului maghiar Kalnoky]:* Cu privire la Serbia și Bulgaria, ministrul de Externe maghiar consideră că nu este niciun motiv de a se bănuși că acestea s-ar fi înstrăinat de Austro-Ungaria. Bulgaria nu poate ieși din poziția sa nehotărâtă fără consimțământul Rusiei și consideră că prințul ei, Ferdinand, s-a identificat cu interesele țării de adopțiune și că nu va renunța la această poziție.

An VII, nr. 1974, septembrie 13, p. 1 – Theodorescu, I., *Ungurii și românii. Un nou fiasco al șovinismului unghuresc. O amenințare oficioasă – Kalnoky și Lahovary. Supărarea unghurilor: Raportul delegației maghiare cu privire la raporturile politice dintre Austro-Ungaria și România, comentat de ministrul de Externe Kalnoky, a fost redus ca importanță. Șovinismul maghiar, care atacase politica iredentistă a Guvernului român, trebuind să se mulțumească numai cu puținul de a li se abate săgețile asupra unei mâini de agitatori în frunte cu D. Sturdza, a suferit un nou fiasco. Totuși, oficiosul maghiar “Pester Corespondenz”, după ce exprimă satisfacția cu privire la discutarea chestiei române, arată că răbdarea unghurilor față de România este istovită. Prin gura lui Kalnoky a vorbit, de fapt, Lahovary, ministrul de Externe român, care i-a denunțat pe studenții originari din Ardeal ca agitatori și pe Sturdza și opoziția liberală, care caută să exploateze curentul naționalist din România. Presa maghiară neoficioasă comentează defavorabil declarațiile ministrului de Externe Kalnoky, care ar fi evitat astfel să complice situația și consideră lucrurile în starea lor de dinaintea discuției raportului delegaților maghiari.*

An VII, nr. 1974, septembrie 13, p. 1 – Anghel, C., *Deficitul bugetar:* Scăderea veniturilor Ministerului de Domenii și a altor venituri directe a provocat deficitul constat, care se va accentua din cauza crizei agricole și a recoltei proaste, mai ales la veniturile indirecte. Veniturile indirecte reprezintă 52 la sută din resursele bugetare la care, adăugându-se veniturile Căilor Ferate și ale monopolurilor, ajung la 62 la sută. Acestea, fiind legate direct de fluctuațiile producției și circulației bunurilor, de scăderea tranzacțiilor comerciale și de sărăcie, vor descrește implicit. Pentru a para această eventualitate, Guvernul a recurs la emitere de rentă, sistem de care s-a abuzat; de la 1888 și până la 30 iunie 1894 s-a emis rentă de 479 milioane lei, în timp ce, de la 1881 la 1888, s-a emis numai de 337 milioane lei. Se critică această politică financiară de a mări neconținut datoria publică și se arată că numai anuitatea acesteia reprezintă 70 milioane lei.

An VII, nr. 1974, septembrie 13, p. 2 – C.A., *Conjunctivita granuloasă [Un flagel care amenință sănătatea publică]:* Doctorul ocular N. Manolescu a prezentat ministrului de Interne un memoriu cu privire la conjunctivita granuloasă și propuneri pentru prevenirea și tratarea acestei boli, care tinde să cuprindă satele, în special, și să reducă astfel capacitatea de muncă a locuitorilor. Leagănul bolii îl constituie Asia și Africa, unde are caracter endemic, fiind adusă în Franța din Egipt de armata lui Napoleon. Boala s-a dezvoltat întâi în armată, din cauza cazărmilor insalubre, de unde soldații au răspândit-o în populația civilă și, de aceea, se propune în primul rând combaterea ei în armată prin măsuri de igienă și asanare a cazărmilor. Statistic, se dovedește că

boala se întinde progresiv: în 1891 existau 2921 cazuri, în 1892, 5022 cazuri, iar în 1893, 5194 cazuri.

An VII, nr. 1975, septembrie 14, p. 1 – Theodorescu, I., *Morala Fabulei*: Alegerile comunale reprezintă un succes al Partidului Liberal fiindcă și-a bazat propaganda pe suprimarea legilor nedrepte votate de Guvern: Legea maximului, a jandarmeriei rurale și a clerului și Legea administrativă. Consideră că Partidul Liberal își va consolida poziția politică, desființând regimul și Partidul Conservator, numai prin aplicarea votului universal și reformarea sistemului impozitelor.

An VII, nr. 1975, septembrie 14, p. 1 – Inf., *Unde mergem? Situația financiară. Scrisurile fonciare urbane. Speculațiuni de bursă. Ruina micilor capitaluri. Plasarea scrisurilor în străinătate*: Împrumutul de 120 milioane contractat de stat la Berlin a îndreptat puțin situația grea financiară; totuși, criza persistă, iar meseriașii, comercianții și agricultorii sunt speculați de cămătari, datorită tocmai restrângerii creditului. Criza agricolă și devalorizarea pământului, care au produs o simțitoare scădere a scrisurilor funciare, până la 86%, reprezintă cauza relei situații financiare, agravată și de unele speculații de bursă care dăunează tot celor arătați mai sus. Scrisurile funciare, cumpărate ieftin, sunt amanetate de capitaliști în străinătate. Ca măsură de combatere a acestui sistem, prin care marii capitaliști distrug micile capitaluri, se recomandă Creditului Rural să prezinte garanții serioase pentru ca scrisurile sale să fie negociate la bursele din Paris și Berlin.

An VII, nr. 1977, septembrie 17, p. 1 – Beldimanu, Alex., *Marele trădător*: Împotriva prevederilor constituționale, diriguirea politicii externe a țării aparține exclusiv lui Carol care, timp de 28 de ani, nu a avut altă țintă decât a face țara o vasală a Germaniei și Austro-Ungariei. Procesionarea studenților de a-și manifesta pașnic sentimentele patriotice în fața statuii marelui domnitor Mihai Viteazul a fost împiedicată și Congresul lor parțial zădărnicit din ordinul acestuia, dat slugilor de la calea ferată și din Guvern. Acesta a dat ordin ministrului P. Carp să meargă la Viena spre a liniști pe Kalnoky (ministrul de Externe) cu privire la mișcarea de protest împotriva asupritorilor unguri ai românilor din Ardeal, ca și ministrului Lahovary, de a se prezenta la Lemberg cu omagii lui Franz-Iosef. Prin aceste acțiuni se distrug independența și prestigiul țării. Din discursul ministrului de Externe Kalnoky rezultă că Guvernul român i-a dat asigurări că va proceda cu energie împotriva mișcării naționaliste, determinată de prigonirea românilor ardeleni. Regele trebuia să demită imediat Guvernul lui Lascăr Catargiu, dacă n-ar fi el marele vinovat. "Jos cu Carol trădătorul! Jos cu Carol distrugătorul prestigiului nostru ca stat de sine stătător!!" [Citat din încheierea articolului].

An VII, nr. 1978, septembrie 18, p. 2 – [*Țărani capi de familie împrăștiți*] (*Informațiuni*): În cursul anului 1894, până la 15 septembrie, totalul loturilor de pământ mari și mici vândute țăranilor capi de familie este de aproape o mie.

An VII, nr. 1978, septembrie 18, p. 3 – [*O lucrare statistică asupra României*]: În curând va apărea lucrarea lui N.A. Alexandrini, *Statistica României*, care, în două volume, cuprinde statistica generală a țării cu începere din 1859 până în prezent. Ministerul Școalelor a încurajat pe autor, abonându-se la un mare număr de exemplare.

- An VII, nr. 1979, septembrie 19, p. 2 – [O lucrare cu privire la situația economică și socială a țăranului român]: Arion C.Sc. a publicat un studiu în limba franceză, *La situation économique et sociale du paysan roumain*, prin care constată mizeria grozavă a țăranului nostru și combate părerea lui Păucescu că împrumutarea din 1864 a făcut mai mult rău țăranilor. Critică și măcelurile din 1888, dând dovadă de mult sentiment pentru săteni. Ziarul “Adevărul” se va ocupa pe larg de această lucrare.
- An VII, nr. 1980, septembrie 20, p. 1 – Beldimanu, Alex., *Întrunirea studenților*: Entuziasmul studențimii față de cauza națională, durerea și revolta ei contra acelor ce au zădărnicit manifestația de patriotism, alături de studenții veniți din Transilvania și Bucovina, dovedesc idealismul și înflăcărea tineretului care a participat totdeauna la luptele pentru libertate, ca în Franța în 1848. Sub domnia lui Carol, demnitatea și independența țării sunt terfelite; din ordinul lui Kalnoky se interzic manifestările patriotice ale studențimii, care mai are naivitatea să creadă în Marele Căpitan și să-i adreseze plângeri. Viitorul este al tineretului care are un ideal măreț, oricât de îndepărtat ar fi: unirea tuturor românilor, care totuși se va împlini. Studențimea generoasă, din care făcuse parte și Bismarck, a împlinit și marea Germanie de azi.
- An VII, nr. 1981, septembrie 21, p. 3 – [Sechestrarea averilor altor arendași] (*Ultime informațiuni*): Casierile generale ale județelor Covurlui și Vâlcea au sechestrat averile a 30 de arendași care datorează statului o sumă de aproape 200 mii lei. Datoriile arendașilor din țară către stat se ridică la aproape 7 milioane lei.
- An VII, nr. 1982, septembrie 22, p. 1 – Inf., *Situația economică. Criza agricolă. În Covurlui, Brăila, Tutova, Bacău, Vlașca*: Criza agricolă se accentuează, prețurile cerealelor scad și acestea nu se pot vinde, astfel încât nu se pot acoperi nici cheltuielile din agricultură. În primăvară, situația va deveni mai critică dacă vor fi satisfăcute cererile agricultorilor unguri de a împiedica importul de grâu din România, singura piață care ne mai rămăsese. Se precizează cantitatea, calitatea și prețurile cerealelor din județele specificate mai sus, care în general sunt nesatisfăcătoare, cu excepția județului Bacău în care recolta a fost mijlocie, dar cerealele de foarte bună calitate, vânzându-se la prețuri mai ridicate. Cauza: proprietarii își cultivă singuri moșiile și sunt în curent cu noile metode de exploatare, pe când în celelalte județe arendașii le exploatează într-un mod cu totul primitiv.
- An VII, nr. 1984, septembrie 24, p. 1 – Inf., *Criza comercială. Încetările de plăți. Lipsa de bani. Creditul în țară. Creditul în străinătate. Micii negustori*: După crizele agricolă și financiară, a apărut criza comercială ca o consecință a acestora, care amenință reputația marilor comercianți și existența micilor comercianți. Se înregistrează numeroase încetări de plăți în multe orașe din țară și ceva mai puține în București, datorită intervenției Băncii Naționale în cazurile Zerlendi și Mărcuș. Lipsa de bani și de credite se agravează și prin faptul că împrumuturile făcute de comercianți la Creditul rural sau Urban se plătesc în acțiuni la valoarea nominală, care este în scădere, și pe care sunt nevoiți a le vinde în pierdere sau a le păstra. Nici Banca Națională și nici bancherii din străinătate nu mai acordă avansuri la împrumuturi pe baza acestor acțiuni al căror curs a scăzut cu 10-15 la sută. Micii comercianți, căzuți pe mâna cămătarilor, sunt în pericol de a se ruina.
- An VII, nr. 1984, septembrie 24, p. 2 – *Ultima statistică a Europei*: Populația Europei se cifrează la 380 milioane locuitori, din care 250 milioane în sudul și vestul continentului și

130 milioane în Rusia cu Polonia și Finlanda. Pe rase și naționalități, se împarte astfel: 1. rasa germană, cu 118 milioane, din care: Germania, cu 67 milioane; Anglia, cu 37 milioane etc.; 2. rasa slavă, cu 113 milioane, din care: Rusia, cu 70 milioane, din care 28 milioane în Ucraina; Polonia, cu 14 milioane etc.; 3. rasa latină, cu 106 milioane, din care: Franța, cu 40 milioane; Italia, cu 32 milioane; Spania, cu 17 milioane; România, cu 10 milioane etc.; 4. rasa uralo-altaică, cu 19 milioane, din care: Ungaria, cu 8 milioane; turcii și tătarii, cu 5 milioane și jumătate etc.; 5. rasa semită, cu 5¼ milioane, din care: 250 mii arabi. Urmează, cu populații mai mici, letonii, lituanienii, grecii, celții etc.

An VII, nr. 1987, septembrie 27, p. 1 – C., *Un regulament: "Monitorul Oficial"* publică Regulamentul pentru industriile insalubre, întocmit de Ministerul de Interne conform art. 140-147 din Legea sanitară. Regulamentul, cu tot spiritul strâmt, are o mare importanță, limitându-se exploatarea muncitorilor în condiții grele de muncă. Se reglementează și munca femeilor și a copiilor. Nu limitează însă timpul de lucru la adulți, afirmând numai că aceștia sunt stăpâni pe timpul și felul muncii. Se fixează ziua de muncă pentru copii, și numai de la vârsta de 12 ani, la 6 ore, iar pentru femei, la 4 ore pe zi, fără a se reglementa munca în perioada sarcinii și a lehziei. Se propune reglementarea muncii și în industriile salubre.

An VII, nr. 1987, septembrie 27, supliment – *Dedicat M.S. Regelui și prințului Ferdinand. Ofițerii din Atena contra ziarului "Akropolis"*: Se semnalează că ofițerii din garnizoana Atena, care au devastat redacția ziarului "Akropolis" pentru că publicase articole injurioase la adresa armatei, au fost trimiși în judecată. Atât regele, cât și moștenitorul tronului, indignați de fapta ofițerilor, au dispus a se găsi instigatorii și vinovaților să li se aplice sancțiunile legale. Poporul este revoltat împotriva acestor trântori ai societății moderne. [Pamflet împotriva dinastiei, care a recompensat ofițerii care au devastat redacția ziarului "Adevărul"].

An VII, nr. 1988, septembrie 28, p. 1 – Inf., *Criza economică. Criza agricolă. Criza comercială. Criza financiară*: Camerele de Comerț s-au întrunit spre a lua măsuri împotriva speculanților, care răspândesc știri false în străinătate pentru a diminua creditele unora dintre marii comercianți. Criza agricolă s-a agravat și se ilustrează prin faptul că anul trecut se vindea la Brăila cu 10 lei hectolitru, iar acum numai cu 6 lei și chiar sub această sumă. Din cauza lipsei furajelor, prețul vitelor a scăzut mai mult, ca și numărul lor, având acum mai puține vite decât în anul 1864, cu 500 mii de capete. Criza comercială se reflectă în marele număr de falimente ale micilor negustori lipsiți de credite și speculați de cămătari. Criza financiară, deși în străinătate și, în special, în Germania este o abundență financiară, astfel încât veniturile sunt de cel mult 3 la sută, se datorește și faptului că scrisurile Creditului Rural nu sunt cotate la bursele apusene.

An VII, nr. 1990, septembrie 30, p. 1 – Inf., *În chestia crizei [Rolul Băncii naționale]*: Părerile președintelui Camerei de Comerț, A. Popovici, consultat asupra crizei economice și financiare: Criza poate provoca încetarea de plăți și falimentul multor comercianți, ca și ruina multor proprietari agricoli și arendași, dar situația se poate îndrepta, fiindcă nu există o lipsă de bani, numai una de încredere spre a se pune banii în circulație, tocmai din cauza crizei agricole, fiindcă nu se mai asigură o rentabilitate. Banca Națională trebuie să facă acum ceea ce bancherii nu fac și să acorde credite

ieftine acolo unde se simte nevoia, ca mijloace de circulație, și nu ca credite de capital. Scontul băncii va trebui ridicat numai în măsura garantării metalice a emisiunii de bancnote. Au existat cazuri în străinătate, în timp de criză, când băncile naționale au pus capital la dispoziția unor mari industrii cărora criza le imobilizase capitalurile, fără care aceste industrii ar fi decăzut. Pe această linie au intervenit chiar șefii unor state. Dacă intervenția Băncii Naționale nu va fi suficientă, se poate recurge la credite în străinătate, unde scontul atinge de-abia 3%. Dacă bancherii ar fi mai puțin fricoși, capitalul străin ar putea fi atras, fiindcă scontul nostru este mult mai ridicat și creditul statului nostru este bine apreciat, astfel încât acest capital va realiza sigur un câștig între 5 și 10%.

An VII, nr. 1990, septembrie 30, p. 2 – [*Averi de ale arendașilor sechestrate*] (*Informațiuni*): Casieria generală a județului Olt a sechestrat averile a 28 de arendași care datorează statului suma totală de 300 mii lei. [Numeroase asemenea sechestrări s-au făcut și semnalat și în alte județe, ca efect al crizei agricole.]

An VII, nr. 1990, septembrie 30, p. 2 – [*Loturi din moșiile statului vândute țăranilor*] (*Informațiuni*): Ministerul de Domenii a vândut țăranilor 80 de loturi de câte 10 hectare din moșiile statului, din județele Covurlui, Râmnicu Vâlcea, Buzău și Ilfov.

An VII, nr. 1990, septembrie 30, p. 2 – [*Mari exporturi de vite în Rusia*] (*Informațiuni*): Exportul de vite în Rusia ia proporții. la târgurile ținute luna aceasta în Bârlad, Tecuci și Huși s-au vândut negustorilor ruși 10 mii de vite cu aproape un milion opt sute de mii de lei.

An VII, nr. 1991, octombrie 1, p. 1 – C., *Taxele pe alcool*: Consiliul Comunal al Capitalei a votat o hotărâre cu privire la transformarea taxelor pe alcool, pe care o va supune Camerei spre modificarea legii în viitoarea sesiune. Se propune ca statul, care acum încasează taxe variind între 30 și 60 lei pe hectolitru, să perceapă o taxă uniformă de 60 lei pe hectolitru, chiar la locul de producție, spre a se evita fraudele și contrabandele. Luând ca normă producția din 1891 de 229.826 hectolitri, s-ar încasa 13.790.760 lei sau chiar 17 milioane lei, producția alcoolului crescând. Față de 4 milioane, cât reprezintă accizele comunale din întreaga țară, diferența este mare, astfel încât statul ar putea compensa pierderea de către comune a acestor accize, acordându-le dreptul asupra impozitului funciar. Cum acest impozit reprezintă 12 milioane lei, cu diferența în plus de 8 milioane, comunele pot face unele degrevări, scăzând taxele asupra vinului și berii, care sunt băuturi igienice, fiind acum prea greu impuse, iar prin aceste măsuri de împiedicare a fraudelor vor spori și încasările statului.

An VII, nr. 1991, octombrie 1, p. 1 – Anghel, C., *Contra crizei* [*Intervenția Băncii naționale*]: La Camera de Comerț s-a discutat atitudinea Băncii Naționale față de criza financiară de pe piață, fiind învinuită că a ridicat scontul sub pretextul apărării stocului metalic și a împiedica reparația argintului. Propune ca Banca Națională să facă un împrumut ieftin în străinătate de 10-12 milioane lei, care, împreună cu suma de 17 milioane lei ce reprezintă volumul creditelor pe care le acordă, să reducă lipsa de credite provocată de criză. Banca Națională poate spori creditele chiar fără să facă vreun împrumut extern, fiindcă din "Monitorul Oficial" rezultă că, la 24 septembrie, rezerva metalică aur a fost de 59.013.616 lei și biletele în circulație în sumă de 115.730.620 lei. Cum statutele băncii prevăd ca rezerva metalică să

reprezintă 40% din suma biletelor în circulație, rezultă un plus de 13 milioane care s-ar putea emite și folosi pentru combaterea crizei. Se apreciază ca nejustificată ridicarea scontului și de rea-credință limitarea creditelor pentru a se prezerva stocul metalic.

An VII, nr. 1991, octombrie 1, p. 2 – Bacus, *Viticultura la noi [Replantarea viilor distruse de filoxeră]*: În vederea replantării viilor distruse de filoxeră, statul a înființat pepiniere la Țința, Urlați, Strehaia etc., de unde proprietarii de vii să-și poată procura vițe americane altoite. Replantarea necesitând o amenajare specială și costisitoare a locului, proprietarii nu s-au grăbit a o face. Însă acum, înțelegându-și interesele, cererile de vițe altoite s-au mărit și nu pot fi satisfăcute de pepiniere. Ministerul a hotărât să distribuie numai în această toamnă 496.425 vițe altoite și 112.600 vițe cu rădăcini, la 525 proprietari din 11 județe, dintre care județul Prahova va primi jumătate din cantitate.

An VII, nr. 1991, octombrie 1, p. 3 – [*Scontul Băncii naționale a fost scăzut*] (*Informațiuni*): Ieri seară s-a întrunit Consiliul Băncii Naționale, hotărând să coboare dobânda la contul polițelor de la 7% la 6%, iar pentru avansurile pe depozit de efecte de la 8% la 7%. Măsura, prin care se speră că situația pieței se va îmbunătăți, a fost determinată de criticile aduse atitudinii Băncii Naționale față de criza financiară.

An VII, nr. 1992, octombrie 2, p. 1 – Beldimanu, Alex., *Criza și Banca națională*: Pentru lămurirea acuzațiilor aduse Băncii Naționale în vederea atenuării crizei financiare, luând legătura cu Theodor Rosetti, guvernatorul băncii, și Emil Costinescu, unul dintre directorii ei, aceștia i-au precizat că criza financiară a fost provocată de criza agricolă și de reducerea extraordinară a exportului. Banca a ridicat scontul de la 6 la 7 la sută pentru polițe și de la 7 la 8 la sută pentru avansurile asupra depozitelor, în vederea prezervării stocului de aur. Pentru prevenirea speculei de capital, banca reînnoiește o singură dată avansurile pe depozite. Directorul Costinescu susține că nu era necesară urcarea scontului și că, dacă nu lipsea din țară, s-ar fi împotrivit acestei măsuri. Critică și restricțiile cu privire la reînnoirea avansurilor pe depozite, arătând că acestea se acordă cu multă ușurință în Franța. Institutul nostru de emisiune are o situație solidă, care nu putea fi zdruncinată prin înnoirea acestor avansuri, și n-ar fi trebuit deci să fie obligați comercianții și agricultorii aflați în situație grea să plătească împrumuturile făcute pe depozite, fără altă înnoire. Alaltăieri, Consiliul de Administrație a redus scontul cu 1%, însă criza este de durată, având rădăcini adânci în organizația noastră politică și socială.

An VII, nr. 1992, octombrie 2, p. 1 – Anghel, C., *Situația bugetară*: Din cauza crizei economice, la 31 iulie, numai după 4 luni din exercițiul în curs, se înregistrează un deficit bugetar la încasări de 1.594.068 lei, cu tendință de agravare în toate ramurile administrațiilor țării, fără ca Guvernul să ia vreo măsură. La sfârșitul lui septembrie, numai deficitul la încasările Ministerului de Domenii a crescut la aproape 2 milioane, la monopoluri – 475.462 lei, chiar veniturile vămilor au scăzut din cauza secării puterii de cumpărare a pieței și a crizei din comerț care împiedică importul.

An VII, nr. 1992, octombrie 2, p. 1 – Inf., *Cestiunea pâinei [Cuptoare de copt pâine la sate]*: Congresul morarilor unguri, ca și marii proprietari agricoli, protestează împotriva importului de grâu din România, mai ieftin și mai bun, folosit de morile din

Budapesta. Față de faptul că s-ar putea lua măsuri restrictive, care s-ar adăuga celor luate de alte țări din apusul Europei, împotriva importului de grâu din România, care a prejudiciat și industria morăritului din țară, se propune a se construi cuptoare de copt pâine la sate. În acest mod, țărani ar putea consuma pâine, care este mai hrănitoare și mai ieftină ca mămliga, prețul grâului fiind foarte scăzut din cauza restrângerii debușeelor de export.

An VII, nr. 1994, octombrie 4, p. 1 – Inf., *O nouă statistică*: Serviciul statistic al țării, atașat Ministerului de Domenii, lucrează de doi ani la statistica generală care va reprezenta situația bogățiilor țării, producția, consumația etc. O asemenea statistică nu s-a mai făcut din 1864, de care s-a ocupat însuși M. Kogălniceanu, fiindcă acelea din 1888 și 1890 sunt superficiale și cuprind greșeli. Din datele centralizate până acum rezultă că, față de 1864, populația a crescut cu 21% și consumația cu 47%, iar numărul vitelor, cu excepția oilor, a scăzut cu 14%. Se lucrează la statistica semănăturilor. Pentru informarea ministerului cu privire la situația semănăturilor și a recoltei, se înființează în fiecare județ câte un inspectorat agricol, iar buletinele agricole județene vor fi publicate în "Monitorul Oficial" spre a se cunoaște starea lor pe țară.

An VII, nr. 1994, octombrie 4, p. 2 – [*Măsuri de protecție pentru lâna indigenă*] (*Informațiuni*): Camera de Comerț din Brăila a aderat la propunerea făcută de Camera de Comerț din Constanța, de a se înainta un memoriu Ministerului de Finanțe spre a lua măsuri de protecție a lânii indigene față de concurența lânii importate din Australia. Această concurență influențează și creșterea oilor, al căror număr s-a împușinat în ultimul timp.

An VII, nr. 1995, octombrie 5, p. 1 – Inf., *Cultura albinelor [Măsuri pentru dezvoltarea apiculturii]*: Deși rentabilă, cultura albinelor este neglijată sau se face în mod primitiv. Se practică mai intens numai în câteva județe, printre care Argeș și Muscel. Aceste două județe au produs anul trecut 29.560 kg miere și 7.863 kg ceară, de la 22.583 stupi. Prețurile sunt scăzute fiindcă țărani nu știu cum să separe ceara de miere. P. Carp, ministrul de Domenii, a concesiionat unei case străine înființarea unei întreprinderi de albinărit, după modelul din Germania, care să contribuie la dezvoltarea albinăritului în țară. Se propune și înființarea unei școli de albinărit în fiecare județ și antrenarea preoților și învățătorilor în această direcție, spre a deveni îndrumătorii țăranilor. Ultima propunere a fost admisă de minister, urmând a se aplica.

An VII, nr. 1995, octombrie 5, p. 3 – *Emigrarea din Dobrogea [Din cauza persecuției administrației]*: Ziarul "Aurora" din Constanța anunță că s-au îmbarcat pe vaporul turcesc Bahri Djedit trei sute de familii de turci, tătari și țigani care emigrează în Asia Mică. Se susține greșit că emigrarea masivă a turcilor din Dobrogea este opera unor hogi, emisari din Constantinopol; ea se datorește jafurilor unor agenți administrativi și ale bandelor de tâlhari care stăpânesc Dobrogea, tot grație administrației. [Asemenea emigrări au mai fost semnalate.]

An VII, nr. 1995, octombrie 5, p. 3 – [*Măsuri pentru încurajarea creșterii viermilor de mătase*] (*Ultime informațiuni*): Pentru încurajarea creșterii viermilor de mătase, Ministerul de Domenii a luat măsura de a se pune gratuit sămânța la dispoziția crescătorilor. Din datele statistice nu rezultă însă un progres, din cauza lipsei culturilor de duzi; de

aceea, s-a hotărât să se importe puieti din străinătate, care vor fi distribuiți la cerere pentru plantațiile de duzi.

An VII, nr. 1996, octombrie 6, p. 1 – Beldimanu, Alex., *Retractarea dlui D.A. Sturdza*: Denunță retractarea făcută de președintele Partidului Liberal asupra declarației sale publice în problema persecuției românilor din Ardeal, care se încheia cu cuvintele că partidul nu va veni la putere decât cu steagul pe care să fie scris: "Liberarea celor 3 milioane de români de sub jugul asiatic al ungarilor, printr-o egală împărțire a drepturilor cetățenești în Ungaria". Această cuvântare, elogiată de autor atunci în presă, este publicată în "Voința Națională", oficiosul liberal, sub o formă schimbată și foarte moderată. Prin această retractare semnalată și de presa guvernamentală, președintele Partidului Liberal urmărește să preia puterea. Politicianismul a învins românismul.

An VII, nr. 1996, octombrie 6, p. 1 – C.A. [Anghel, C.], *D. Sturdza și votul obștesc*: D. Sturdza, răspunzând la o adunare publică învinuirilor de iredentism aduse de Kalnoky, ministrul de Externe austriac, a precizat că nu voiește să cucerim Transilvania, ci luptă alături de frații din Ardeal pentru o egală îndreptățire a lor în stat și a declarat că se raliază programului de revendicări al Partidului Național de dincolo: federalism, descentralizare și vot universal. Se impută acestuia faptul că se opune, totuși, introducerii votului universal în țară, subliniindu-se reaua lui credință de politician, pe care n-are cum o justifica, fiind vorba de aceiași țărani români, lipsiți de drepturi și față de care are două puncte de vedere fundamental opuse.

An VII, nr. 1996, octombrie 6, p. 1 – Inf., *Comerțul de petrol [Exportul în Serbia. Transportul]*: Regia sârbească a ținut o licitație pentru furnizarea petrolului necesar consumului intern, la care compania rusă din Batum a făcut oferta cu 6,25 lei hectolitru, la care se adaugă 4 lei costul transportului. Oferta nu s-a admis, urmând a se ține o nouă licitație. Fiind întrebat I. Bibicescu, directorul Societății de Petrol, dacă societatea se va prezenta la noua licitație, acesta a precizat: societatea rusească, privilegiată de stat, nu poate fi concurată, fiindcă societatea română plătește numai țițeiul brut cu 5 lei cantitatea de 120 litri, la care s-ar adăuga cheltuielile de distilare și transport. Exploatarea țițeiului la noi este primitivă și de-abia acum se fac sondaje cu instalații perfecționate la Solonți și Glodeni. Căile noastre ferate n-au cisterne să transporte nici a opta parte din producția actuală. Societatea a cumpărat câteva cisterne care stau prin gări și care, pe timpul manevrelor, au fost rechiziționate pentru a transporta apă cu ele. Apa, amestecată cu petrol, n-a fost băută nici de cai.

An VII, nr. 1996, octombrie 6, p. 2 – *Comerțul României [Date și comentarii din "Curierul financiar"]*: "Curierul financiar" publică câteva date asupra comerțului României pe anul 1893, extrase din tablourile Direcției Vămilelor. S-au importat 727.125 tone în valoare de 430.489.731. lei și s-au exportat 2.895.490 tone în valoare de 370.651.787 lei. Minusul valoric al exportului, de 58.837.944 lei, față de import, se datorește prețului scăzut al cerealelor. Această mișcare comercială s-a făcut cu 19 state, predominând, în ordine, raporturile cu Germania, Austria, Belgia, Anglia, Turcia și Rusia. Se comentează faptul că exportul în Germania depășește importul din această țară, în timp ce Austria a invadat piața cu mărfuri de 110 milioane, față de un export de numai 37 milioane, ca și faptul că totalul importului și exportului însumează 800 milioane, care acum zece ani era numai de 479 milioane.

- An VII, nr. 1998, octombrie 8, p. 1 – C., *Epilogul răscoalelor sătești*: Tribunalul Galați a dat sentință de achitare în procesul răscoalei din comuna Rogojeni, achitarea fiind cerută chiar de procuror. Țăranii au fost purtați pe drumuri din primăvară, împiedicați să-și muncească pământul, amenințați de foamete, în afară de faptul că mulți au fost arestați preventiv și schingiuiți la cercetări. Magistratura nu trebuia să se facă unealta Guvernului, care îi pierduse capul cu prețul unei înaintări, trebuind să țină seamă și de opinia publică, spre a nu avea o astfel de comportare rușinoasă.
- An VII, nr. 1998, octombrie 8, p. 1 – Bacalbașa, A., *Pentru votul universal*: Democrații cer liberalilor să vină cu reforma votului universal, ceea ce este o utopie, fiindcă în Belgia, aplicându-se această reformă, liberalii au fost aproape desființați, obținând numai 6 locuri în Parlament; au pierdut și conservatorii, câștigând în schimb socialiștii, care pe vremea sistemului cenșitar n-aveau niciun loc, 50 de mandate. Votul universal ar conveni liberalilor numai când ei ar face reformele economice de care clasa muncitoare are nevoie, fiindcă el nu este un scop, ci un mijloc de luptă al proletariatului. Altfel, votul universal, fiind piatra fundamentală a edificiului democratic, va trebui înfăptuit de democrați pentru schimbarea sistemului politic.
- An VII, nr. 1999, octombrie 9, p. 1 – Inf., *Partidul liberal. Opiniile lui Em. Costinescu despre votul universal, impozitul progresiv și chestiunea națională*: Ceea ce s-a făcut în Belgia va trebui să se facă și în România, însă votul universal trebuie precedat de o pregătire a maselor, iar în această fază de tranziție va trebui adoptat Colegiul unic prin care să se acorde dreptul de vot tuturor știutorilor de carte. Impozitul progresiv, ca în Belgia și Anglia, nu se poate aplica încă la noi din cauza moravurilor, mulți căutând să-și ascundă veniturile. Totuși, se declară partizan al acestui just sistem de impunere, susținând că și actualul sistem al impozitelor indirecte reprezintă tot un sistem, indirect, pe venituri. Chestiunea națională și declarațiile lui D. Sturdza, președintele partidului, în problema persecuției românilor din Ardeal, chiar dacă îndepărtează partidul de putere, trebuia îmbrățișată, chiar dacă prin aceasta s-au stârnit nemulțumiri în partid.
- An VII, nr. 1999, octombrie 9, p. 2 – [*Construcții de vapoare la Șantierul naval Tr. Severin*] (*Informațiuni*): Regia Monopolurilor a construit două vapoare la șantierele din Turnu Severin: "Sf. Gheorghe" și "Călugăreni", care vor începe a circula la 1 noiembrie între Giurgiu și Rusciuk.
- An VII, nr. 1999, octombrie 9, p. 3 – *Bibliografie* [*A apărut un studiu asupra petrolului din România*]: Studiul intitulat *Petrolul*, întocmit de colonelul A.A. Budișteanu, tratează problema petrolului din România și mai cuprinde considerațiuni generale asupra originii și a zăcămintelor de petrol, a forajului și extragerii lui, a proprietăților fizice și chimice ale petrolului, precum și date cu privire la țările cu zăcămintele de petrol. [Preț: 5 lei.]
- An VII, nr. 2001, octombrie 11, p. 1 – C., *Noua emisiune de rentă*: La împrumutul de 120 milioane, acoperit prin emisiune de rentă 4% nu s-au subscris decât 4 milioane. Cauzele: criza economică și neîncrederea în Guvern, care credea că subscriitorii se vor îngrămădi ca în cazul Băncii Agricole. Acest fiasco, explicat de presa guvernamentală prin speculațiile de bursă, arată că, din cauza crizei care sugrumă țara, nu trebuie împrumuturi și cheltuieli enorme, ci economii și dovedește lipsa de popularitate a Guvernului.

- An VII, nr. 2003, octombrie 13, p. 1 – Inf., *Cultura inului și a cînepei*: P. Carp, ministrul de Domenii, a hotărât să se ia măsuri pentru dezvoltarea culturilor de in și cânepă, ca un mijloc de venituri pentru țărani și de combatere a crizei agricole, împărțindu-le sămânță selecționată. Cultura plantelor textile și oleaginoase va determina țărănimea să revină la industria casnică a țesăturilor și va fi urmată de înființarea unor fabrici de țesături și uleiuri, cărora va trebui să li se asigure debușee de desfacere, ca și protecție față de concurența străină. Multe lanuri nu vor mai fi cultivate cu grâu și porumb, care au ajuns fără preț.
- An VII, nr. 2003, octombrie 13, p. 2 – C., *Dări de seamă. Revista economică. Mișcarea populației*: “Revista economică” publică un studiu asupra populației țării pentru intervalul 1870-1889, prin care arată că, deși populația a crescut cu 842.030 locuitori, populația ortodoxă, în special a orașelor, a scăzut, fiind depășită de populația mozaică. În această perioadă, populația ortodoxă a orașelor a descrescut cu 17.091 suflete, iar cea mozaică a crescut cu 42.367 suflete. Populația rurală a crescut cu 787.281 suflete, dar și populația de altă religie a crescut în aceeași proporție, cu 36.000 suflete. Mortalitatea locuitorilor ortodocși este cu mult mai mare, din mai multe cauze, printre care și lipsa de asistență medicală, față de care Guvernul dovedește o culpabilă nepăsare.
- An VII, nr. 2005, octombrie 16, p. 1 – A., *Achitarea țăranilor hușeni*: Afacerea răscoalelor sătești începe a se lichida cu achitarea victimelor administrației și ale parchetelor. După achitarea de către Tribunalul Galați a preinșilor răzvrățiți din Rogojeni, Curtea cu juri din Fălciu a achitat 31 de țărani din satele Băsești, Țifu, Dodești și Tămășești, care stăteau de 10 luni închiși preventiv. Prin verdictul ei, justiția populară înfierează abuzurile Guvernului și ale justiției față de țărani, prin care se sapă mai mult prăpastia dintre clasa suprapusă și țărănime. Dacă Guvernul nu va lua măsuri corespunzătoare, foametea va stârni răscoale cumplite.
- An VII, nr. 2007, octombrie 18, p. 1 – Inf., *Industria spirtului. Exportul. Supraproducția. Accizele*: Exportul spirtului, cu 7-10 ani în urmă, datorită primelor de export acordate de stat, luase mari proporții. Aceste prime, care înghițeau aproape toate accizele încasate de stat, au fost desființate. Cu toate acestea și împotriva prevederilor economiștilor liberali, numărul fabricilor de spirt crește mereu, înființându-se recent câte una la Turnu Severin și Strehaia, ceea ce dovedește rentabilitatea industriei spirtului. Din cauză că exportul a scăzut puțin, supraproducția de spirt se folosește la fabricarea rachiurilor care otrăvesc țărănimea. Pentru prevenirea contrabandei și a fraudelor, Consiliul Comunal a propus reformarea sistemului de impunere asupra spirtului și o degrevare de taxe a vinurilor și a berii, care sunt băuturi igienice și supuse unor taxe prea mari. [Noul sistem de impunere s-a arătat într-un articol precedent.]
- An VII, nr. 2008, octombrie 19, p. 1 – Theodorescu, I., *Azilurile de noapte*: Miile de cerșetori, vânzătorii ambulanți, nomazii civilizației noastre, se adăpostesc vara pe unde pot, prin ganguri, curți, locuri virane pline cu gunoaie, sub podul Dâmboviței etc., însă iarna trebuie să-și plătească un adăpost prin azilurile de noapte, pe care le descrie ca înfățșare, preț etc. Cârciumile de la periferii servesc și ele ca adăpost, nenorociții culcându-se de-a valma, chiar pe jos, în noroi și printre murdării. Prin aceste cârciumi dorm și țărani, care sunt înșelați și jefuiți de cârciumari, iar dacă încearcă

să protesteze, li se opresc vitele și calabalâcul, fiindcă poliția, mituită de cârciumari, le dă totdeauna dreptate acestora.

An VII, nr. 2008, octombrie 19, p. 1 – Inf., *Legea servitorilor. Stăpînii exploataatori. Persecuțiile poliției*: Legea cu caracter reacționar a servitorilor, după un an de la aplicare, urmează a fi modificată. Prin noua lege, servitorii sunt puși la discreția absolută a birourilor de servitori și a poliției, iar față de stăpâni, vor avea situația de sclavi. Oroarea servitorilor față de poliție îi va determina să se angajeze fără condicute de serviciu și vor fi expuși exploatării unor stăpâni răi, citându-se cazuri concrete tipice în care servitorii exploatați s-au adresat totuși poliției, dar funcționarii, mituiți de stăpâni, nu le-au făcut dreptate.

An VII, nr. 2009, octombrie 20, p. 1 – Inf., *Agitația arendașilor. Cauzele crizei. Reformele necesare. Art. 7 din Constituție*: Agitația arendașilor este provocată de criza agricolă continuă, care la rândul ei se datorește recoltei rele, scăderii prețurilor și reducerii exportului, precum și lipsei de capital pentru a se putea trece de la exploatarea agricolă la cea modernă. Arendașii cer, pe lângă reducerea arenzilor, ca pământul să se pună în comerț, permițându-se vânzarea lui și către străini, prin modificarea art. 7 din Constituție, măsură care ar atrage capitalul străin și, prin acesta, s-ar putea moderniza agricultura. Mai cer: sporirea căilor de comunicație și a mijloacelor de transport, ca și ieftinirea transportului, care până la Brăila costă tot atât ca până la Anvers; încurajarea dezvoltării industriilor, care folosesc cerealele ca materii prime; asigurarea de credite ieftine, prin intermediul statului, de la capitaliștii străini; modificarea Legii succesiunilor prin limitarea gradului de rudenie a succesorilor legali, pentru ca statul, preluând pământurile respective, să le vândă, parcelându-le; înființarea cadastrului funciar pentru determinarea suprafețelor și evidența moșiilor spre a se ușura parcelarea și vinderea lor în loturi mici muncitorilor de pământ. Înlesnindu-se vânzarea pământului către străini, s-ar introduce și culturi noi: francezii, cultura porumbului; englezii, cultura inului și a cânepii; germanii, cultura pomilor; italienii, albinăritul.

An VII, nr. 2011, octombrie 22, p. 1 – Theodorescu, I., *Concluzia [Măsuri cu privire la azilurile de noapte]*: După semnalarea mizeriilor în care zac miile de nomazi ai capitalei, a focarelor de infecții din cârciumile și localurile în care se adăpostesc aceștia și a speculării țăranilor adăpostiți prin cârciumi, de multe ori pe podele pline de noroi și murdărie, ducând în sate microbii bolilor contagioase și, în special, ai conjunctivitei granuloase, propune, nu numai din umanitate, ci și din motive de ordin social, o serie de măsuri: combaterea exploatării, de către agenții poliției, a patronilor azilurilor și localurilor în care se adăpostesc acești vagabonzi; interzicerea cârciumarilor de a-i adăposti în condițiile de mizerie semnalate, mai ales pe țăranii veniți la oraș; înființarea de aziluri de către primărie, în fiecare sector, fiindcă unicul existent are o capacitate cu mult prea mică, de numai 36 de paturi.

An VII, nr. 2011, octombrie 22, p. 1 – Theodorescu, I., *Ancheta economică*: Criza agricolă a avut și are o influență dezastruoasă asupra întregii activități comerciale a țării, dovadă marele număr al falimentelor și al polițelor protestate, fapt care va atrage zdruncinarea bugetului statului și a instituțiilor care trăiesc din el. Dacă, aparent, bugetul nu se resimte încă, faptul se datorește marelui consum de hârtie timbrată și taxelor fiscale de tot soiul, care însoțesc crizele economice, la începutul lor. Întrucât

Guvernul nu ia măsurile de remediere și nici presa guvernamentală nu semnaleză pericolul agravării crizei, autorul, considerând că presa are o răspundere în aceste împrejurări grele, a întreprins o anchetă printre comercianții din capitală, iar constatările le va publica, începând cu comerțul de pânzime și manufactură.

An VII, nr. 2011, octombrie 22, p. 2 – [*Racordarea liniilor ferate române cu cele ungare*] (*Informațiuni*): Conform Convenției din 1891 cu Guvernul austro-ungar, racordarea liniilor ferate cu cele ungare, prin trecătorile Turnu Roșu și Palanca, trebuie să se execute până la 1 noiembrie 1897. Guvernul ungar a început lucrările liniei Sibiu-Turnu Roșu, care se va deschide la primăvară, iar pentru linia Brașov-Sfântu Gheorghe-Ghimeș s-au cerut creditele necesare. Guvernul român însă nu a făcut încă nimic pentru începerea acestor lucrări.

An VII, nr. 2012, octombrie 23, p. 1 – Theodorescu, I., *Ancheta economică. Pînzăria și manufactura*: Lipsa de numerar pe piață, determinată, indirect, de criza agricolă, se datorește scăderii importurilor și retragerii capitalurilor din circulație de teama falimentelor, care sunt în creștere. Din memoriul unui mare comerciant angrosist rezultă că Banca Națională, datorită limitării creditelor și a formalismului, precum și a condițiilor de garanție complexe, nu ajută comerțul, fiind necesară înființarea unui institut de credit special pentru industrie și comerț. Plaga bancherilor agravează criza, speculând comercianții cu dobânzi care ating 24%, iar împrumuturile pe gaj de portofolii, pe care Banca Națională refuză a le reînnoi, se fac pe 60-70 la sută din valoarea lor reală. Această speculă este înlesnită și de samsarii necinstiți, foști comercianți falșiți. Un aspect interesant al comerțului din provincie, unde micii comercianți de manufactură fac și comerț de cereale, este acela că fondurile prăvăliei au fost compromise de criza comerțului de cereale. Cu privire la industria națională textilă, se afirmă că este aproape nulă și că se plătesc inutil taxe mari de import. În acest sector al comerțului, monopolul îl are capitala.

An VII, nr. 2014, octombrie 25, p. 1 – Theodorescu, I., *Ancheta economică. Manufactura. Remedii*: Se impune înființarea unei bănci de scont, independentă de Banca Națională, pentru a apăra pe comercianți împotriva cămătarilor, făcându-se apel la capitalul străin, care s-ar mulțumi cu un scont de 5%, cunoscut fiind faptul că în țările din apusul Europei nu se realizează decât 3%. Comercianții mai cer ca sindicii pentru falimente să se recruteze dintre negustori și nu ca până acum, dintre avocați, pentru a se evita păgubirea micilor creditori prin aranjamentele făcute de avocați în perioada concordatului cu marii creditori. Să se modifice Legea falimentelor pentru a se preveni sau împușina falimentele frauduloase. Să se dea mai mare putere Camerelor de Comerț în privința serviciului de informații și a falimentelor frauduloase.

An VII, nr. 2014, octombrie 25, p. 1 – Inf., *Navigația pe Dunăre. O nouă companie de navigație. Navigația română*: Agenția română anunță că Guvernul ungar a hotărât înființarea unei companii de navigație pe Dunăre, care va dispune de un capital de 10 milioane florini, adică de 21 milioane lei și care va deservi liniile de la Ratisbona până la Galați. Compania, subvenționată de stat anual cu 400 florini, pe lângă caracterul economic, va avea și un caracter politic, în sensul că Dunărea, deși fluviu internațional, să fie predominantă de Austro-Ungaria. La început, taxele vor fi reduse pentru a concura și desființa Compania de navigație "Gagarin" a Rusiei și

de a împiedica înființarea unor companii similare sârbești, bulgărești și românești. Navigația română, prin Regia Monopolurilor, a pus bazele unei flote comerciale și a construit în Turnu Severin un șantier naval, unde s-au construit recent două vase care vor face cursa Giurgiu-Rusciuk, iar în primăvară vor fi gata alte două, pentru cursa Brăila-Galați. Această concurență va ieftini prețul transporturilor de cereale. Se atrage atenția Guvernului și asupra aspectului politic al acestei companii de navigație maghiare.

An VII, nr. 2015, octombrie 26, p. 1 – Inf., *Conflictul cu Serbia [Contractul de furnizare a sării]*: Salinele statului, exploatare sistematic, dând o mare producție, s-a putut încheia în 1890 cu Serbia un contract de a-i furniza sare, contract prelungit anul acesta pe încă cinci ani. Noul Guvern sârb, sub pretextul că prelungirea contractului a fost semnată numai de directorul monopolului, l-a denunțat, urmând a se accepta oferta maghiară, mai ieftină. Amenințările Guvernului român cu ruperea raporturilor diplomatice au determinat o cerere a Guvernului sârb de a se reduce de la 35 lei la 33 lei tona de sare, motivată de o ofertă maghiară cu 32 lei tona, cerere neacceptată de ministrul de Finanțe român, de teama criticilor opoziției, astfel încât ruptura relațiilor cu Serbia pare inevitabilă. Ca urmare la acest contract, Regia Monopolurilor a construit o mică flotă pentru transportul sării.

An VII, nr. 2015, octombrie 26, p. 1 – Theodorescu, I., *Ancheta economică. Negustorii de spirtoase. Cîrciumarii*: Numărul comercianților din acest sector este de aproape 3 mii în capitală, marea lor majoritate fiind detailiști, care se împuținează atât prin concurența marilor comercianți și angroșiști, cât mai ales din cauza scumpirii vinului provocată de distrugerea viilor de filoxeră, ca și a berii care nu poate înlocui vinul, ca în alte țări, fiind prea scumpă. Cei săraci sunt nevoiți să consume basamacul făcut din spirt, scump și el din cauza taxelor și a cartelului capitaliștilor producători de spirt. Se propune ieftinirea berii, care este o băutură igienică, și reformarea Legii licențelor, potrivit căreia comercianții plătesc o licență prea mare, reprezentând 30% din valoarea chiriei și a totalului salariilor angajaților. Din cauza greutății de conservare a vinului în București, care necesită unele prelucrări și mai ales din cauza mării cantități de vinuri falsificate, în capitală nu se bea vin natural propriu-zis. Ultima cauză a decăderii acestui sector comercial o constituie concurența comercianților de vinuri la sticle, care plătesc taxe mult mai mici.

An VII, nr. 2016, octombrie 28, p. 1 – Theodorescu, I., *Ancheta economică. Starea cîrciumarilor. Remedii*: În continuarea propunerilor făcute prin articolul publicat în nr. 2015 din 26 octombrie, se mai propune ca plata licenței să se facă pe decaltri de băutură introduși în pivniță, ieftinirea berii să se facă ținându-se seama că, prin dezvoltarea producției și a consumului de bere, se favorizează și agricultura și să se ia măsuri împotriva poliției, ai cărei agenți silesc pe cîrciumari să împartă câștigul cu ei. Se mai cere o egală impunere și a comercianților care vând vinuri în sticle închise, a căror concurență se adaugă cauzelor crizei comerciale din acest sector.

An VII, nr. 2016, octombrie 28, p. 2 – *[Cantitatea de grâu exportată în Austro-Ungaria] (Informațiuni)*: După o statistică oficială, în cursul anilor 1891-1893 s-au exportat în Austro-Ungaria 4.172.097 hectolitri de grâu, care a fost întrebuințat numai de morile din Budapesta. [Importul de grâu românesc a determinat numeroase proteste din

partea celorlalți morari din Ungaria și a magnaților proprietari agricoli, cerând aplicarea de măsuri protecționiste, care au fost semnalate anterior.]

An VII, nr. 2017, octombrie 29, p. 1 – Anghel, C., *Monopolul alcoolului. Cartelul fabricanților*: Votul Consiliului Comunal al capitalei și propunerea reglementării taxelor asupra alcoolului a adus pe tapet chestia alcoolului și a alcoolismului și problema monopolizării alcoolului. Prin Contractul din 28 septembrie 1893, cei doisprezece fabricanți de spirt, în frunte cu Marinescu și Bragadiru, au limitat înființarea fabricilor de spirt și, ca un adevărat trust, au luat măsuri de fixare a producției și de impunere a prețului, monopolizând piața și realizând mari câștiguri. Se impune monopolizarea producției de alcool, prin care se vor înlătura și produsele toxice ale actualilor fabricanți cu care otrăvesc țărâtimea. Totodată, se va stăvili și alcoolismul prin împuținarea cârciumilor, care din 1886 până în 1894 au crescut continuu, de la 23.533 la peste 30.000, în afară de mulți țărani care vând băuturi fără a ține cârciumă.

An VII, nr. 2017, octombrie 29, p. 1 – Theodorescu, I., *Fortificațiile*: Cu privire la construirea fortificațiilor din jurul capitalei, care au costat atâtea zeci de milioane, s-ar fi făcut o serie de greșeli și neglijențe condamnabile, pe care le va analiza în numerele următoare, precum: schimbarea planului inițial făcut de generalul Brialmont, datorită lipsei de competență și pregătire științifică a celor însărcinați cu lucrările, nu s-a defalcat planul fortificațiilor după devizele de execuție, ci s-a încredințat integral antreprenorilor, mulți dintre ei greci și bulgari, astfel încât aceștia au avut la discreție întregul plan al fortificațiilor noastre.

An VII, nr. 2018, octombrie 30, p. 1 – Theodorescu, I., *Mașinile agricole*: Comerțul de mașini agricole a luat, în ultimii ani, o mare dezvoltare, urmărindu-se o transformare a exploatării și producției agricole. Se importă pluguri din Germania, mașini cu abur din Anglia și secerători din America, iar, în ultimul timp, vânturători din Sibiu. Mașini agricole bune produce și fabrica "Lemaître" din București, apreciate de specialiști ca foarte bune. Importul mașinilor este scutit de vamă, dar se remarcă greșeala de a nu fi fost scutite și curelele de transmisiune. Totuși, marile investiții făcute cu aceste mașini n-au dat rezultate corespunzătoare din cauza pământurilor joase și neîngrășate, care sunt tăiate în felii groase, ca și a lipsei de drumuri bune și de vite pentru înlesnirea transportării și utilizării lor. Criza agricolă a împiedicat acest import și comerț de mașini agricole, care reprezintă de fapt un monopol al comercianților din București, cu câteva excepții ca: orașele Galați, Brăila, Craiova și Roman.

An VII, nr. 2018, octombrie 30, p. 2 – Inf., *Scrisurile fonciare. Cotarea scrisurilor în străinătate*: Creditul Funciar Rural pare a lua o hotărâre pentru a îmbunătăți situația creată de criza agricolă și de criza de credit, prin a cota scrisurile la bursele străine. Creditul Funciar, deși are o poziție consolidată, vede un pericol în devalorizarea pământului, care a atins o medie de 25% din valoare, fiindcă creditele acordate au reprezentat 50% din valoarea moșiilor ipotecate. Față de falimentul arendașilor și a lipsei de bani, exploatarea pământului se va face și mai greu, iar devalorizarea poate atinge chiar 50%. Aducerea capitalului străin, în special din Germania și Franța, unde banii nu se pot plasa nici cu 3%, ar înlesni credite agricultorilor. Nu s-a luat încă

vreo hotărâre, dar peste câteva zile se vor lua măsuri ca aceste scrisuri să fie cotate la Paris și la Berlin.

- An VII, nr. 2018, octombrie 30, p. 2 – *Procesul țăranilor din Leontinești (Informațiuni din Bacău)*: Un număr de 11 țărani, acuzați de răscoală, au fost achitați de Curtea cu jurați din Bacău. Printre apărători a fost și Delavrancea, care a prezentat problema sub aspectul ei social, făcând responsabili de aceste tulburări Guvernul și administrația cu legile nedrepte și aplicarea lor abuzivă, printre care faimoasa Lege a maximului. După ce zugrăvește tabloul crâncen al represiunii, cu împușcarea femeilor și copiilor, cere achitarea țăranilor închiși de atâta vreme, sortiți să-și vadă câmpurile goale și copiii flămânzi.
- An VII, nr. 2020, noiembrie 1, p. 1 – Bacalbașa, A., *“Românulu”*: Ziarul “Românulu” și-a încetat apariția, fiind depășit de vreme și după ce și-a îndeplinit menirea. În colecția “Românului” stă ascunsă toată istoria contemporană a României politice și sociale și numele celor care au luptat pentru propășirea neamului, toată activitatea unei generații de eroi. Burghezia, pentru care au luptat fruntașii liberalismului, și-a atins idealul ei de clasă; o altă clasă a rămas să lupte pentru dreptul la viață: muncitorimea de la sate și de la orașe. Pentru realizarea idealurilor acestei clase trebuie să lupte acum presa democratică, precum a luptat odinioară “Românulu” și, de aceea, nu va fi niciodată uitat.
- An VII, nr. 2020, noiembrie 1, p. 1 – Theodorescu, I., *Mașini agricole. Remedii – Ancheta noastră*: Comercianții de mașini agricole cer ca, până la atenuarea crizei agricole, să se găsească mijloacele de a se înlătura criza de numerar. Prin cotarea scrisurilor funciare la bursele mari din străinătate s-ar pune în circulație câteva sute de milioane. Ca și comercianții de manufactură, cer înființarea unei bănci de scont care să sconteze polițele comercianților pe piețele interioare și în străinătate, deși capitaliștii străini ezită să investească fonduri din cauza articolului 7 [care oprește pe străini să dobândească proprietăți rurale]. Se propun măsuri pentru introducerea pe scară mare a mașinilor agricole, printre care concursurile agricole și înlesnirea de credite, ca și pentru dezvoltarea industriei de mașini agricole în țară după modelul uzinei “Lemaître” pe care, dacă statul nu o poate realiza, să sprijine inițiativa particulară.
- An VII, nr. 2020, noiembrie 1, p. 2 – Inf., *Industria petrolului. Regiunile petrolifere. Cartelul de exploatare. Exportul*: Recent a apărut o lucrare a colonelului A.A. Budișteanu asupra petrolului, reproducând studiile făcute în România de specialiștii francezi și germani, pe care îi citează nominal, din care rezultă că există terenuri petrolifere întinse în Dâmbovița, Prahova și Buzău, până în Bacău. Totuși, în toată țara există de-abia vreo 200 de puțuri în exploatare – la Băicoi, Câmpina, Sărata, Glodeni, Solonți și Moinești –, exploatate primitiv, fără explorări sau studii geologice, ajungând până la 120 metri adâncime; de aceea și producția este foarte mică în raport cu aceea a puțurilor din Pennsylvania, Galiția și Caucaz. Producția de petrol lampant nu acoperă nici nevoile de consum intern, deși s-ar putea extrage țiței pentru îndestularea întregii Europe. Se exportă numai 2.000 vagoane țiței, care reprezintă un milion lei, rafinăriilor din Brașov, Orșova și Budapesta. Lipsesc cisterne la căile ferate și transportul este prea scump. Intervenția statului este necesară pentru dezvoltarea acestei industrii, fiindcă proprietarii și capitaliștii din

industria petroliferă, americani și ruși, sunt pe cale de a înființa un cartel spre a împărți lumea în zone de desfacere și care va zdrobi industria țării noastre.

- An VII, nr. 2021, noiembrie 2, p. 1 – “Adevărul”, *Regelui – de jubileu [Se cere amnistierea țăranilor răsculați]*: Pamflet cu ocazia jubileului a 25 de ani de căsătorie, prin care se impută regelui ingratitudea față de popor și de democrație: la casa nouă, întemeiată în 1869, poporul sărac i-a adus daruri, sporite apoi cu moșii și palate, prin jertfa lui de sânge. Cufundat în mizerie și amar, el nu s-a ridicat să-și ceară partea lui de dreptate, iar când robii deznădăjduiți s-au mișcat să o ceară, glasul le-a fost stins cu gloanțe, ca în 1888 și 1894. Cel puțin astăzi, regele să se dovedească bun și îndurător și să vină cu amnistia țăranilor care zac în temnițe cu sigiliul crimei pus pe frunte. În amurgul acestui veac, uriașul popular se deșteaptă și este cazul a se aminti nedreptățile sub care acesta geme, chiar dacă se tulbură regala liniște. Cine dă la vreme, dă de două ori. [“Amnistiați azi poporul, care vă va amnistia și el odată!”]
- An VII, nr. 2021, noiembrie 2, p. 1 – Theodorescu, I., *Fortificațiile. Planurile generalului Brialmont*: Guvernul lui Ion Brătianu, considerând că pentru asigurarea independenței țării sunt necesare fortificațiile militare, l-a însărcinat cu facerea planurilor pe generalul Brialmont, planuri care trebuiau să coste sute de milioane, peste puterile financiare ale țării și fără să se prevadă crizele economice viitoare. S-a recurs la scindarea creditelor pe etape, sistem continuat și de conservatori, astfel încât se pare că lucrările nu sunt încă gata și vor necesita noi credite. Nu s-au făcut nici studii pe teren și nici devize amănunțite, lucrările făcându-se la întâmplare și fără coordonare, ceea ce a provocat daune mari bugetului țării. Se descrie și sistemul de fortificații din jurul capitalei, iar în numărul viitor se va arăta ce a devenit planul generalului Brialmont.
- An VII, nr. 2021, noiembrie 2, p. 2 – [Expulzați din țară pentru agitații socialiste] (*Informațiuni*): Săptămâna trecută s-au făcut noi expulzări din țară. S-au expulzat din Bacău muncitorul Arius Manihor și croitorul Novak Ianoș pentru agitațiuni socialiste, iar din Râmnicu Sărat, Șmil Friedmann și Samoil Reinholz.
- An VII, nr. 2021, noiembrie 2, p. 3 – [S-a pus temelie navigației române pe Dunăre] (*Ultime informațiuni*): Azi dimineață s-au inaugurat la Giurgiu vapoarele “Sf. Gheorghe” și “Călugăreni” ale Regiei Monopolurilor Statului. Aceste două vapoare sunt destinate a face curse de pasageri între Giurgiu și Rusciuk. Astfel s-au pus primele temelii ale navigației române pe Dunăre.
- An VII, nr. 2022, noiembrie 3, p. 1 – Theodorescu, I., *Fortificațiile. Schimbarea planurilor*: Direcția fortificațiilor, considerând că planurile sunt încărcate cu lucrări inutile și prea scumpe, le-a modificat, fapt cu care generalul Brialmont n-a fost de acord, arătând că, astfel, fortificațiile își vor pierde orice valoare. Se arată modificările și importanța lor, ca și părerile ofițerilor cum că ele nu schimbă eficacitatea fortificațiilor. Adevăratele motive ale acestor modificări sunt lipsa de bani și incapacitatea unor ofițeri subalterni. De aceea, chiar după terminarea lucrărilor au fost multe procese cu antreprenorii, mai ales că nici contabilitatea nu s-a ținut corect.

- An VII, nr. 2022, noiembrie 3, p. 3 – *Mișcarea spitalelor Eforiei [Statistica bolnavilor tratați] (Informațiuni)*: Analele publicate de Eforia spitalelor civile prezintă statistica privitoare la bolnavii îngrijiți în spitalele din capitală în cursul anului 1893: au fost tratați 16.334 bolnavi și s-au vindecat 9.450, adică 57,85 la sută. Dintre aceștia, au fost 3.522 bărbați și 2.472 femei. Urmează clasificarea lor pe boli și se încheie cu precizarea că în spitale au avut loc 1.108 nașteri: 569 băieți și 499 fete.
- An VII, nr. 2023, noiembrie 4, p. 1 – Theodorescu, I., *Fortificațiile. Istoria unui fort*: Din cauza lipsei lucrărilor preliminare și a studierii terenului, un fort a fost inundat, trebuind să se strice totul și să se mai înalțe fundația, însă prin aceasta, pe lângă pagube, cazemata s-a înălțat prea sus, căzând sub tirul inamic. Modificarea planului inițial, deci, în afară de lipsa banilor, se datorește și nepriceperii și greșelilor.
- An VII, nr. 2023, noiembrie 4, p. 2 – Inf., *Reforma impozitelor. Situația bugetară. Creditul țării*: Criza economică și comercială, prețul scăzut al cerealelor și recolta rea au determinat și scăderea încasărilor față de prevederile bugetare care au mai și fost umflate. Guvernul a încercat astă-vară un împrumut de 120 milioane, însă, din cauza scăderii creditului țării în străinătate, s-au realizat numai 60 milioane, iar pentru rest subscrierile stagnează. Se va recurge la noi resurse bugetare, fără a fi posibil să se aplice noi impozite: monopolizarea alcoolului, preconizată de ministrul de Finanțe, care în Austria și Rusia a dat bune rezultate. Există însă piedici electorale, fiindcă, în afară de fabricanții de spirt, un număr de peste 150 mii țărani trăiesc numai din fabricarea țuicii. Guvernul va renunța poate, în schimb, la unul din impozitele directe.
- An VII, nr. 2024, noiembrie 5, p. 1 – Bacalbașa, A., *Darul nostru regelui [Cu prilejul jubileului a 25 ani de căsătorie]*: Regelui, care domnește și guvernează, ocrotind corupția politică și care ia parte direct la împușcarea țăranilor, ca și la îmbogățirea Coroanei și a purtătorului ei, democrația îi dă ca dar un sfat, acum când poporul nu mai este indiferent față de revendicările lui economice și sociale: să-și prefacă averea în bonuri de tezaur, fiindcă acest popor, azi numai sceptic, ar putea într-o dimineață să naționalizeze moșiile și, devenind vorbăreț, nu va mai fi bine.
- An VII, nr. 2024, noiembrie 5, p. 1 – Theodorescu, I., *Fortificațiile. Contabilitate-extra*: Cu privire la lipsa de evidență contabilă, se dau o serie de date dintr-o broșură, care cuprinde fondul procesului câștigat de antreprenorul St. Rusieski împotriva direcțiunii de conducere a lucrărilor: materiale neinventariate sau degradate, utilaje necorespunzătoare, refaceri de lucrări din cauza lipsei de planuri sau a greșelilor etc., toate cu efecte păgubitoare; evidență contabilă necorectă și ținută la întâmplare, fapt ilustrat și dovedit în proces cu chitanțe care de la lună la lună creșteau în valoare, ajungând de la 45.139 lei la 53.999 lei; lucrări în regie cu mult mai costisitoare: de exemplu, de la 450 lei metrul cub de zidărie în antrepriză, s-a ajuns la 2.800 lei în regie; cărămida nearsă și cu 25% lipsă la predare, astfel încât multe lucrări din forturi au și crăpat.
- An VII, nr. 2027, noiembrie 8, p. 2 – Inf., *Grânele române. Convenția cu Austro-Ungaria. Exportul de cereale*: Prin simple circulări ministeriale, avantajele prevăzute în Convenția comercială cu Austria au fost desființate de Guvernul maghiar. Exportul de animale, prin măsuri veterinare vexatorii, este cu totul împiedicat. Mai rămâne exportul de grâne care se cifrează anual la aproape 8 milioane hectolitri, din cauză

că grâul românesc, folosit de morile din Budapesta, este mai ieftin cu un florin și jumătate și mai bun decât cel unghuresc. În urma cererii Reuniunii Naționale Agricole din Budapesta, Guvernul maghiar va lua măsuri de protecție și împotriva importului de grâu românesc. Guvernului român nu-i rămâne decât să exercite represalii împotriva Guvernului maghiar.

An VII, nr. 2028, noiembrie 10, p. 1 – Theodorescu, I., *Tăbăcăriile. Cea mai veche industrie. Concurența străină. Criza agricolă*: Industria tăbăcăriei datează de vreo 400 de ani, vitele și pieile din România fiind vestite pe vremuri în Europa, existând tratate de comerț încă sub Ștefan cel Mare și Vlad Țepeș cu republicile italiene. În țară există numeroase tăbăcării care, înainte de criza agricolă, reprezentau o industrie înfloritoare: în București, Iași, Ploiești, Pitești, Buzău, Focșani și Constanța, pe lângă Tăbăcăria Statului din Craiova. Sistemul de fabricație, după sistemele din străinătate, se aplică însă numai în București, Iași și Ploiești. În urma crizei agricole și a împușinării animalelor, este necesar a se importa piei din străinătate, fiindcă pieile din țară sunt mai rele și mai scumpe, ceea ce este paradoxal pentru o țară eminentamente agricolă, cum ne place a o numi. Cu toate taxele vamale, concurența străină din Germania, Austria și Anglia este foarte puternică, din cauza mașinilor și metodelor perfecționate folosite acolo. Se evaluează la 100 mii perechi de cizme vândute mai puțin decât anul trecut. Din aceste cauze și muncitorii români primesc salarii de mizerie.

An VII, nr. 2028, noiembrie 10, p. 1 – Inf., *Jubileul C.F.R. Noi linii. Bugetul căilor ferate*: Acum 25 de ani, în 1869 s-a inaugurat prima linie ferată, București-Giurgiu, în lungime de 69 km, construită de compania engleză care a construit și liniile Rusciuk-Varna și Cernavodă-Constanța, în 1860, când Dobrogea era provincie turcească. A urmat, tot în 1869, linia Roman-Paşcani-Ițcani și, în 1870, linia Pașcani-Iași, construite de Compania Lemberg – Cernăuți, apoi, în 1871, linia Verești-Botoșani, în 1872, liniile București-Buzău-Galați-Barboși-Tecuci-Roman și București-Pitești, în 1875, Ploiești-Sinaia-Predeal, în 1881, linia Buzău-Mărășești etc. Determinat de rentabilitatea căilor ferate, statul le-a răscumpărat succesiv. Transportul a devenit mai rapid și mai ieftin: în 1865, distanța București-Iași, cu diligența, dura 50 ore și costa 77,70 lei, iar cu trenul durează 16 ore și 30 minute și costă 70, 10 lei. În anul viitor se vor construi încă 300 km linii ferate și se indică liniile care vor fi construite până în 1897. Bugetul căilor ferate: veniturile sunt de peste 50 milioane lei, iar cheltuielile de 35 milioane lei, din care 25 milioane lei întreținerea liniilor, materialul rulant etc. S-a neglijat mult transportul de marfă, din care cauză comerțul cu străinătatea suferă.

An VII, nr. 2029, noiembrie 11, p. 1 – Beldimanu, Al., *Darul lui Carol I [Cu ocazia jubileului a 25 ani de căsătorie]*: Comentând favorabil faptul că regele, cu ocazia sărbătoririi jubileului a 25 ani de căsătorie, a donat suma de 200 mii lei în titluri de rentă pentru ajutorarea sătenilor nevoiași, consideră că trebuia însoțit de un act de amnistie a țaranilor închiși din primăvară pentru pretinsele răscoale. Critică și faptul că primul ministru Lascăr Catargiu, căruia regele i-a pus la dispoziție această sumă, nu-i va da destinația cuvenită, așa cum a procedat și în 1866, când prințul Carol a donat suma de 12 mii galbeni pentru fondarea unei instituții de binefacere, temându-se să nu dispară și acest dar.

- An VII, nr. 2029, noiembrie 11, p. 1 – Theodorescu, I., *Danțul milioanei* [Cu privire la lucrările de fortificații]: Din discuțiile specialiștilor asupra fortificațiilor din Belgia, Germania, Franța și Italia rezultă că toate fortificațiile după câțiva ani se demodează și că imobilizează mari forțe militare pentru apărarea lor. Fortificațiile noastre sunt deja demodate, iar întreținerea și refacerea lor, pe lângă enormele cheltuieli pe care le-au necesitat, vor apăsa mult bugetul statului. În plus, ele vor imobiliza două corpuri de armată la București și Focșani. Cheltuielile făcute cu fortificațiile au împiedicat completarea armamentului și muniției pentru armată și miliție. Arată că un specialist în materie consideră că în construirea acestor fortificații au profitat nemții, care n-ar fi avut unde-și plasa tunurile, muniția și toate materialele, dacă Parlamentul român n-ar fi făcut această nebunie.
- An VII, nr. 2029, noiembrie 11, p. 1 – Inf., *Situația agricolă. Semănăturile. Nutrețul. Bursa de cereale*: Deși semănăturile sunt bune, se resimte lipsa de capital necesar exploatarea pământului. Lipsa nutrețurilor pentru vite în timpul iernii îngrijorează pe țărani, care au fost îndrumați de autorități să adune frunze de copaci în acest scop. La bursele de cereale din străinătate, prețul cerealelor și în special al grâului s-a urcat din cauza recoltei proaste din America și a faptului că acolo se folosesc pe scară mare ca nutreț pentru animale. Totuși, la bursele din Brăila și Galați, situația se menține disperată, mai ales în urma importului de grâu pentru morile din Budapesta. După 1 decembrie, din cauza înghețării Dunării, se va opri și exportul prin Sulina către Turcia. Aceste greutăți au determinat o mișcare în rândurile proprietarilor și arendașilor, cerând Guvernului a lua măsurile necesare. Agricultorii din Dobrogea au luat o inițiativă mai practică de a forma o asociație agricolă cu un fond de rezistență și ajutor mutual împotriva crizei, care ar trebui constituită în fiecare județ.
- An VII, nr. 2029, noiembrie 11, p. 3 – *Cestiunea grânelor române (Ultime informațiuni)*: În urma protestării cercurilor agrare din Ungaria, Guvernul maghiar a ridicat privilegiul scutirii de vamă pentru grâul importat din România. Morile din Budapesta, care importau peste cinci milioane hectolitri de grâu românesc, exportând făina în Italia și Belgia, nu vor mai putea face asemenea import.
- An VII, nr. 2030, noiembrie 12, p. 1 – Theodorescu, I., *Tăbăcăria. Remedii. Drepturi vamale. Îmbunătățirea rasei vitelor*: Tăbăcăria, ca și alte branșe de comerț, practicând un cumul de comerț, printre care și pe cel de cereale, a fost lovită de criza agricolă și financiară a lipsei de credite, ca și de descreșterea creșterii vitelor, ceea ce dovedește că, în general, industria și comerțul, la noi, depind, în primul rând, de starea economică a țărănimii. La acestea se adaugă concurența străină. Se propun ca remedii o urgentă îmbunătățire a stării materiale a țărănimii, măsuri de a se dezvolta creșterea vitelor și de a se împiedica degenerarea lor, scutirea de vamă a mașinilor și materiilor prime necesare industriei de tăbăcărie și înființarea unei bănci de scont pentru asigurarea de credite.
- An VII, nr. 2030, noiembrie 12, p. 1 – C.A. [Anghel, C.], *Sătenii se deșteaptă*: În alegerile comunale din comuna Bădeni, județul Iași, care au avut loc la 3 noiembrie, țărani au ales un Consiliu Comunal care s-a prezentat cu un program socialist. Această alegere reprezintă primul succes al socialismului la sate, dovedind că țărănimia începe a se interesa de treburile publice și, în curând, ea va reprezenta o pătură pe

care se vor sprijini revendicările cu privire la votul universal și celelalte reforme democratice.

An VII, nr. 2030, noiembrie 12, p. 2 – Inf., *Conferința de la Sibiu [După condamnările din procesul Memorandului]*: Chestiunea națională în Transilvania va intra într-o nouă fază, după condamnarea membrilor Comitetului Național, care va atrage interesul întregii lumi. În locul Comitetului Național dizolvat din ordinul Guvernului și a interzicerii Conferinței alegătorilor români care urma să se țină la Sibiu, s-a înființat un Comitet provizoriu care să ducă la bun sfârșit alianța tuturor naționalităților, în vederea luptei pentru drepturi egale cu ungurii. Conferința alegătorilor de la Sibiu reprezenta un adevărat Parlament al românilor din Transilvania, la care participau 156 delegați aleși pe trei ani și care hotărârau asupra liniei de conduită a Partidului Național. Interzicerea conferinței s-a făcut sub pretextul că nu este legal constituită. Totuși, în locul conferinței, vor fi convocați la Sibiu toți alegătorii români în număr de cel puțin 50 mii pentru a se discuta modificările Legii electorale anunțate de Guvern pentru a mulțumi și pe români. Această mare conferință va cere reformarea Legii electorale pe baza votului universal și autonomia Transilvaniei. După conferință, alegătorii vor merge la Viena spre a cere sprijinul împăratului, în favoarea celor 3 milioane de români subjugăți.

An VII, nr. 2031, noiembrie 13, p. 1 – Anghel, C., *Legea minelor*: Proiectul Legii minelor întocmit de P. Carp, ministrul Domeniilor, pe baza principiilor unui socialism de stat, a provocat vii discuții în presă și printre oamenii politici. Presa guvernamentală susține că, prin intervenția statului pentru înființarea caselor de ajutor și pensii pentru muncitorii din mine, nu reprezintă un socialism de stat, ci o reformă cu caracter social umanitar. Aceste instituții de ajutor și pensie vor fi alimentate din cotizațiile patronilor și preluările din salariile muncitorilor, fără ca statul să contribuie cu ceva în acest scop. De fapt, legea reprezintă o timidă încercare de a se îmbunătăți situația muncitorilor exploatați, fapt realizat chiar în țări mai înapoiate. Nici modul în care se tranșează prin lege dreptul de proprietate asupra subsolului nu reprezintă un socialism de stat, fiindcă s-a adoptat un sistem intermediar dintre sistemele existente, în sensul de a se împărți dreptul de proprietate între proprietarul solului și descoperitorul sau exploatatorul zăcămintului minier. Ar fi socialism de stat dacă statul ar concesiona exploatarea miniere sindicatelor de lucrători, cu excluderea exploatarea patronale. Legea va asigura, totuși, dezvoltarea unei importante ramuri de bogăție a țării.

An VII, nr. 2031, noiembrie 13, p. 1 – Theodorescu, I., *Abatorul comunal*: Față de vechile abatoare care, ca și celelalte abatoare din țară, reprezentau o cloacă de murdărie, noul abator este instalat într-o clădire aproape improvizată, luminată electric și bine întreținută, situată pe malul Dâmboviței. Vitele sunt tăiate noaptea în trei hale, pe categorii, iar pe ambele părți ale sălii mari sunt 40 de boxe închiriate măcelarilor. Abatorul are instalații proprii de abur și electricitate. Se taie zilnic câte 300 de vite și chiar mai multe, 35-40 de viței, cât despre porci, oi și miei nu se pot face precizări, aceștia fiind tăiați clandestin și, uneori, chiar vitele mari de către locuitori și unele fabrici de mezeluri, datorită toleranței poliției necinstite. Se propun măsuri pentru a se înlătura acest pericol, fiindcă medicul veterinar al abatorului a precizat că bolile obișnuite la vite sunt tenia, trichina și ftizia, care se pot transmite omului.

- An VII, nr. 2031, noiembrie 13, p. 2 – *Confederația balcanică (Informațiuni)*: Liga confederației balcanice a organizat la Paris o conferință internațională la care au luat parte 300 de delegați, între care o mulțime de membri ai «Ligei păcii». Conferința a votat o ordine de zi în favoarea confederației balcanice și a liberării popoarelor balcanice de sub jugul turcesc și împotriva actelor de barbarie comise de turci și armeni.
- An VII, nr. 2033, noiembrie 15, p. 2 – *E nouă expulzare (Informațiuni)*: Prefectura poliției a expulzat pe muncitorul Ilie Petrovici, originar din Banat, în urma denunțului unui agent secret că ar face socialism, îndemnând pe lucrătorii de la Căile Ferate să se pună în grevă.
- An VII, nr. 2034, noiembrie 16, p. 1 – *C., Expulzările din urmă*: Se iau noi măsuri de expulzare sub pretextul propagandei socialiste, deși Partidul Socialist are existență și activitate în România. Organizarea de bresle și de societăți de ajutor pentru muncitori, făcută de acest partid, a atras și muncitorii străini, care la rândul lor încearcă să atragă în aceste societăți pe alți compatrioți. Propaganda lor pentru a-și crea o situație mai bună, nu poate pune în pericol siguranța statului. Acești lucrători sunt aduși pentru lucrările statului, ale Căilor Ferate sau de către marii proprietari. Critică și sistemul abuziv, faptul că expulzările sunt lăsate la discreția poliției.
- An VII, nr. 2034, noiembrie 16, p. 1 – *Theodorescu, I., O măsură indispensabilă [Lupta împotriva prejudecăților postului]*: Mai multe comune urbane din țară au votat ajutoare pentru țăranii în mizerie. Se recomandă a se veni în ajutorul țăranilor cu hrană și, în același timp, să se lupte împotriva prejudecăților cu privire la post, care măresc mizeria la sate. Postul omoară mai mulți copii decât anghina și tifosul. Se impune ca autoritățile bisericești să dispenseze pe sătenii aflați în mizerie și copiii bolnavi de a mai posti.
- An VII, nr. 2034, noiembrie 16, p. 2 – *Inf., Casa de credit a ofițerilor. Împrumuturi. Asigurări*: Se va înființa în curând Casa de credit a ofițerilor sub controlul Ministerului de Război și cu sucursale la reședințele corpurilor de armată și ale diviziilor, cu scopul de a se acorda ofițerilor împrumuturi, de a-i asigura împotriva accidentelor, bolilor, pierderilor de bagaje și cai etc. Se vor acorda ajutoare pentru fondarea institutelor de educare a copiilor, biblioteci și ospătării militare în garnizoanele mari. Fondul inițial va fi depus de Ministerul de Război, completat prin cotizațiile ofițerilor, în funcție de grad și soldă. Casa de credit va fi condusă de un comitet pus sub controlul ministerului.
- An VII, nr. 2034, noiembrie 16, p. 3 – *Mesajul regal (Ultime informațiuni)*: Se referă, întâi, la politica externă înțeleaptă a României, prețuită la toate țările, bazată pe respectarea obligațiilor și menținerea păcii. Pe plan intern, se vor înfăptui reformele cu privire la Legea electorală comunală, Legea organizării comunelor rurale și a polițiilor, Legea modificării codicelui de comerț și Legea organizării învățământului secundar și superior. Efectele crizei agricole care bântuie mai multe țări, agravate de o recoltă slabă s-au resimțit în țară și, deși agricultura va rămâne principala sursă a economiei naționale, trebuie să se deschidă noi surse, în care scop se va veni cu Legea minelor și Legea silvică. În același scop, se va veni cu Legea pentru construirea și exploatarea căilor ferate particulare. Bugetul anului 1893-94 s-a încheiat cu un excedent de peste 20 milioane, iar bugetul în curs este probabil că se va solda fără deficit, astfel încât criza va putea fi depășită.

- An VII, nr. 2034, noiembrie 16, p. 3 – [Înființarea unei case de amortisment a împrumuturilor] (*Informațiuni*): Consiliul Comunal al Capitalei a aprobat proiectul domnului Filipescu (primarul capitalei) privitor la înființarea unei Case de amortizare a împrumuturilor contractate de primărie. Casa va cumpăra obligațiile împrumuturilor contractate, în afară de amortizările anuale, care se vor înscrie în buget. În acest mod, primăria va grăbi amortizarea împrumuturilor.
- An VII, nr. 2036, noiembrie 18, p. 1 – Bacalbașa, A., *Ce spune mesajul – În chestia națională*: În mesaj se afirmă că relațiile noastre cu toate puterile sunt dintre cele mai amicale, deși temnițele ungurești gem de osândiți români din Ardeal, fapt care a provocat în țară mișcarea de protest împotriva persecuțiilor maghiare. Prin aceasta, Guvernul român se desolidarizează de românii din Ardeal și aprobă prigonirile la care sunt supuși. Mișcarea națională din Ardeal se confundă cu mișcarea socială din țară, fiindcă Conferința românească din Sibiu, având ca program de luptă votul universal, afirmă hotărât caracterul social al luptei românilor de peste munți contra burgheziei maghiare. Pentru acest motiv, politicienii bat în retragere în fața acestei mișcări, care le spune că și în România liberă se impune votul universal.
- An VII, nr. 2036, noiembrie 18, p. 2 – Inf., *Memoriul arendașilor. Criza agricolă și economică. Cererile arendașilor*: Memoriul arendașilor privitor la criza agricolă a fost împărțit deputaților, prin care se cere: reducerea arenzilor cu cel puțin 50% până la expirarea contractelor, rezilierea contractelor pentru cazurile când reducerile n-ar fi convenabile, precum și reducerea tarifului de transport pe căile ferate a produselor agricole, ca și avizarea la măsurile necesare ca aceste produse să poată ajunge pe piețele europene cu cele mai mici tarife vamale. Prin aceste măsuri se va ține piept concurenței străine și se va putea veni și în ajutorul țăranimii ajunse în mizerie. Se invocă, în favoarea cererii lor, scăderea arenzilor din 1857, în urma războiului din Crimeea, din 1863, în urma inundațiilor, și din 1877, din cauza războiului.
- An VII, nr. 2037, noiembrie 19, p. 1 – Anghel, C., *Minele și constituția*: Legea minelor prezentată de P. Carp, ministrul de Domenii, prin modul în care tranșează problema proprietății subsolului în cazul când proprietarul nu exploatează mina de pe terenul său, de a putea fi concesionată de stat altuia, contravine art. 489 din Codul Civil, care declară că proprietatea cuprinde solul și subsolul terenului, ca și art. 19 din Constituție, care consacră proprietatea drept sacră și inviolabilă și nu permite exproprierea decât pentru cauză de utilitate publică. Profesorul de drept constituțional C. Disescu consideră că legea nu are un caracter anticonstituțional, fiindcă prin lege nu se impune o expropriere totală, ci numai o îngrădire, confirmată special și de art. 491 din Codul Civil cu privire la legea și regulamentele privitoare la mine. Tot astfel, prin Regulamentul Organic, se recunoaște ca proprietar al minei proprietarul solului. Totuși, dacă timp de 18 luni nu o exploatează, statul o va putea exploata dând proprietarului a zecea parte din venit.
- An VII, nr. 2037, noiembrie 19, p. 1 – Theodorescu, I., *Reforma codului comercial*: Mesajul a anunțat și reforma Codului Comercial asupra falimentelor, determinată de starea precară a comerțului nostru. Latitudinea prea mare asupra încheierii concordatelor, incorectitudinea multora dintre sindici, sumele enorme pe care faliiții trebuie să le dea pe sub mână marilor creditori au impus această reformă. Se propune să nu se mai încheie concordate decât cu minimum 50%, să se acorde sindicilor un onorariu

în raport cu valoarea falimentului, iar la încheierea concordatului să se aibă în vedere nu numai capitalul, ci și numărul creditorilor al căror consimțământ să se ceară. Faliților să li se ia dreptul să mai facă comerț pentru ca, în acest fel, cu ajutorul capitalului străin, să se poată înființa mai ușor o bancă de scont.

An VII, nr. 2037, noiembrie 19, p. 2 – Inf., *O societate agricolă. Agricultorii din Dobrogea. Concluzia*: Determinați de criza agricolă, agricultorii din Dobrogea au ales altă cale decât aceea a memoriilor și au întemeiat o asociație de ajutor mutual, inițiind în acest scop subscrierea unui capital care a atins suma de aproape 100 mii lei și înființarea de sucursale în toate plășile. S-a mai hotărât înființarea unei reviste agricole pentru propagarea sistemelor și mijloacelor cele mai bune de cultură a solului din Dobrogea. Exemplul ar putea fi urmat de toate județele.

An VII, nr. 2038, noiembrie 20, p. 1 – Theodorescu, I., *Democratismul ardelenilor*: Conferința alegătorilor români din Ardeal, ținută la Sibiu, are, pentru democrații din România liberă, o mare importanță pentru că s-a cerut, pe lângă alte drepturi, și votul universal în Ungaria, care va răci entuziasmul politicianilor din țară. Izbânda votului universal în Ungaria, determinată de lupta românilor ardeleni, va determina și emanciparea politică a poporului nostru, așa cum tot de peste munți ne-au venit primele imbolduri de deșteptare națională. Constituția liberală a viitoarei Ungarii emancipate, federată și progresistă, va trece Carpații și va dezrobi și poporul nostru și nu va fi nevoie ca armata noastră să treacă munții spre a-i dezrobi pe românii din Ardeal.

An VII, nr. 2038, noiembrie 20, p. 1 – Anghel, C., *Minele și constituția [Legea minelor, anticonstituțională]*: În ziarul cu nr. 2037 din 19 noiembrie, s-a comentat părerea profesorului de drept constituțional C. Disescu asupra Legii minelor, care o consideră constituțională. Profesorul de drept roman Danielopol însă o consideră neconstituțională, violându-se principiul dreptului de proprietate consfințit de dreptul natural și de Constituție. Violarea acestui drept de proprietate nu se face pentru cauză de utilitate publică, ci în interesul celui care ar fi descoperit mina pe proprietatea altuia. Era mai firesc să se declare exploatarea minelor de utilitate publică pentru ca exproprierea să se facă după o justă despăgubire. Legea violează deci două principii de drept: al proprietății, care va putea fi astfel mereu diminuat, și al justei despăgubiri.

An VII, nr. 2040, noiembrie 23, p. 1 – Beldimanu, Al., *Rege constituțional*: Regele constituțional, plătit de popor cu multe milioane pe an, trebuie să planeze deasupra luptelor politice spre a-și justifica lipsa de responsabilitate constituțională, ceea ce este o invenție ridicolă a burgheziei. Publicistul Gheorghe Panu a dovedit inutilitatea sau primejdia unui suveran constituțional, arătând că, dacă este imbecil, devine păpușa miniștrilor, iar dacă este inteligent, își va impune, prin corupție, voința sa miniștrilor. Carol face parte din a doua categorie și arată mijloacele prin care a acumulat o avere considerabilă și cum a impus țării mari sacrificii pentru a construi fortificații pentru a complăce Triplei Alianțe, menite să apere aripa dreaptă a armatelor austro-ungare într-un război cu Rusia. Prezența lui Carol pe tron, cu inteligența lui machiavelică și gheșeftărească, dușman al dezvoltării noastre economice, politice și sociale, reprezintă un pericol.

An VII, nr. 2040, noiembrie 23, p. 1 – Dan, C., *Casele de ajutor și d. Carp*: Lăsând la o parte constituționalitatea Legii minelor, analizează măsurile prevăzute în favoarea muncii în Legea minelor și, deci, față de cei trei dușmani ai muncitorului: boala, bătrânețea și accidente de muncă. Astfel de măsuri de prevederi sociale s-au luat în toate țările, iar case de pensii s-au înființat în Germania, Danemarca și acum se înființează și în Franța. Aceste case de ajutor și pensii se introduc și la noi prin noua lege, însă numai pentru muncitorii mineri. Ele se alimentează dintr-o preluare de 3% din salarii și o contribuție egală a patronului, fără nicio contribuție din partea statului; de aceea, după minimum zece ani de serviciu, pensiile vor fi ridicol de mici, de-abia 200 lei pe an. Critică lipsa de participare a statului la suportarea acestor măsuri de prevedere sociale, care trebuie generalizate, deoarece statul acordă diferite prime pentru export și aplică măsuri de protecție a industriei în favoarea capitaliștilor. Tot statul pune la dispoziția claselor avute școli, căi ferate și confortul civilizației, din impozitele contribuabililor săraci; participarea lui la opera de asistență socială ar compensa puțin nedreptățile unei rele orânduiri sociale.

An VII, nr. 2040, noiembrie 23, p. 2 – Inf., *O convenție monstruoasă. Convenția cu Austro-Ungaria. Nota Guvernului*: N-a mai rămas nimic din convenția comercială încheiată cu Austro-Ungaria. Din aprilie și până în octombrie s-au exportat numai 3.000 de râmători, iar numărul oilor exportate este cu 17% mai mic decât acum trei ani, adică situația este la fel ca în perioada războiului vama. În schimb, încă de la încheierea convenției dintre Germania și Austria, în 1891, piața României a fost deschisă produselor industriale austriece în dauna industriei noastre. În Ungaria se duce o campanie împotriva importului grâului românesc, cerându-se măsuri restrictive. Exportul de vite este împiedicat prin lipsa unei convenții veterinare, motivată prin faptul că numărul vitelor a scăzut și nu rămân disponibile pentru export. În realitate, nu s-a putut obține și acest avantaj la încheierea convenției, deși în Viena și Austria se simte nevoia de carne al cărei preț este scump. Vitele noastre sunt cumpărate de negustorii ruși, care au avantaje de transport și le vând în Galiția și Austria. Semnalează și faptul că Guvernul ar pregăti o notă de protest în această chestiune.

An VII, nr. 2040, noiembrie 23, p. 3 – [Export de vite în Rusia] (Ultime informațiuni): Ziarul "Amicul agricultorului" din Iași semnalează că din județul Iași s-au exportat în Rusia în cursul lunii trecute 2.547 boi, 729 vaci și 261 râmători. În total s-au exportat în acest an 12.315 capete de vite. Și ministrul P. Carp afirmă că n-avem vite de exportat în țară! [În legătură cu Convenția comercială cu Austria.]

An VII, nr. 2041, noiembrie 24, p. 1 – Theodorescu, I., *O chestie gravă. Consumarea vitelor bolnave*: Abatorul unui oraș lipsit de control sanitar poate deveni pepiniera bolilor contagioase, printre care și ftizia, de care animalele noastre, rău îngrijite, sunt bolnave. Încă din 1888 s-a introdus un control sanitar al vitelor înainte de a fi sacrificate în abator, însă măsura a fost înlăturată sistematic de măcelari, fiind greu de aplicat din cauză că tăierile se făceau noaptea. Deși acum s-a impus ca tăierile să se facă ziua și examinarea cărnii să se facă la microscop, totuși controlul nu este încă suficient de serios și general, fiind împiedicat de măcelari, care l-au și atacat pe medicul veterinar al abatorului, acesta fiind nevoit a demisiona.

An VII, nr. 2041, noiembrie 24, p. 1 – Anghel, C., *Legea minelor*: Această lege, discutată de presă și comentată de jurisperșii, ridică două chestiuni principale: 1. dacă chestia proprietății minelor era tranșantă prin art. 489 din Codul Civil, care declară ca proprietar al subsolului proprietarul suprafeței solului și 2. dacă, derogându-se de la acest principiu, s-a admis ca statul să poată concesiona altcuiva dreptul de exploatare a minei, nu s-a lovit art. 19 din Constituție, care oprește exproprierea în alt scop, decât pentru utilitate publică, precis determinată. În articol se discută numai prima chestiune, considerându-se că legea lui P. Carp nu lovește în dreptul de proprietate, deoarece tot Codul Civil, prin art. 491, limitează acest drept al proprietarului asupra subsolului, potrivit dispozițiilor din Legea și Regulamentul privitoare la mine. Se impută legii doar faptul că nu s-a adoptat sistemul regalian, potrivit căruia, statul devenind proprietarul minelor, le-ar fi exploatat în regie proprie sau le-ar fi concesionat muncitorilor constituiți în sindicate, suprimându-se intermediarul, exploatarea capitalistă a muncitorilor și acumularea veniturilor de către capitaliștii străini, față de insuficiența capitalului național. Concesionarea exploatării minelor capitaliștilor străini, dat fiind faptul că, prin art. 9 din lege, minele sunt declarate mobile, n-ar fi legală, fiindcă art. 7 din Constituție oprește pe străini de a dobândi imobile rurale. Reformatorul nu a avut curajul să adopte sistemul regalian, ci unul de compromis, care însă va ridica chestiunea exproprierii, ce se va trata în alt articol.

An VII, nr. 2041, noiembrie 24, p. 2 – Inf., *Fermele model*: Încă din 1886, la discuția generală a bugetului, P. Carp a schițat o serie de reforme economice, uitate până la actuala criză agricolă, care impun să se schimbe starea înapoiată în care se exploatează pământul, o cauză principală a crizei. Acum 50 de ani, încă sub Vodă Știrbey, s-a înființat un Consiliu de Agricultură pentru aplicarea măsurilor necesare ridicării exploatării agriculturii, pe baze științifice și rentabile. Ion Ionescu de la Brad a preconizat în același scop înființarea de ferme model, fără să reușească a le realiza, în afară de o fermă proprie, după ce administrase o asemenea fermă a sultanului. În America și apusul Europei s-au realizat mari progrese. P. Carp a reluat ideile lui Ionescu de la Brad, privind înființarea fermelor agricole, cerând un credit de un milion și jumătate pentru înființarea primelor trei ferme model, fără ca nimeni să nu remarce importanța faptului. Ele vor constitui o școală pentru agricultori, urmând a fi conduse de absolvenții Școlii Centrale de Agricultură de la Herăstrău. Țăranii săraci vor primi gratuit semințe selecționate de la aceste ferme, iar proprietarii agricoli, cu prețuri reduse. Se mai impune ieftinirea transporturilor de cereale și construirea unei rețele de șosele pentru depășirea crizei agricole și dezvoltarea agriculturii.

An VII, nr. 2041, noiembrie 24, p. 2 – *Răspunsul la mesaj (Informațiuni)*: Se subliniază faptul că, în politica externă, se păstrează relații amicale cu toate statele, prin măsurile chibzuite luate de Guvern și de Parlament. În politica internă, se vor aplica reformele menite să combată criza economică, subliniindu-se faptul că, totuși, bugetul anului expirat s-a soldat cu un excedent de 20 milioane și că bugetul în curs de executare nu va fi deficitar.

An VII, nr. 2042, noiembrie 25, p. 1 – Bacalbașa, A., *Chestiunea turcului [Gestiunea financiară a statului verificată cu întârziere de 16 ani]*: Camera a verificat și descărcat gestiunea

financiară a statului de la 1878, cu o întârziere de 16 ani, deși Constituția prevede termenul de doi ani, în vederea unei stabiliri eficace a responsabilității ministeriale. În 1878 țara era condusă de un Guvern liberal, căruia i se acordă dezlegare de gestiune de către Guvernul conservator datorită unei solidarități de a se spăla rufele murdare în familie, în dauna contribuabililor. Astfel, s-a constatat că bugetul din 1878 s-a soldat cu un excedent de 4 milioane lei și că era grevat de deficitele bugetelor anterioare cu 48 milioane lei, fără să se mai poată stabili responsabilitățile.

An VII, nr. 2042, noiembrie 25, p. 1 – Theodorescu, I., *Sfârșitul primejdiei. Distrugerea vitelor bolnave. Control serios*: Pentru aplicarea măsurilor de igienă la abator nu este suficient a se respinge de la tăiere vitele bolnave, ci ele urmează a fi distruse, arse sau îngropate, pentru a nu fi tăiate clandestin și carnea lor pusă în consumație. Comuna să despăgubească măcelarii cu o treime din preț, iar tăierile să se facă numai ziua, sub control sanitar. Să se controleze carnea la microscop, fiindcă pot fi și animale frumoase și grase, dar bolnave, în care scop abatorul trebuie mărit și dotat cu mijloacele necesare. Să se facă inspecții la hale, unde se vinde carne tăiată clandestin prin curți, medicii trebuind secondăți de autoritățile comunale și polițienești, iar halele să fie dotate cu microscopice și aparate, spre a nu se mai recurge la Institutul Babeș.

An VII, nr. 2042, noiembrie 25, p. 1 – Anghel, C., *Protecția lucrătorilor*: Printr-un articol precedent [ziarul cu nr. 2040, nov. 23], s-a relevat lipsa de contribuție a statului la înființarea caselor de ajutor și pensii pentru muncitorii mineri, ca și modicitatea pensiilor, deși în state mai reacționare s-au aplicat reforme mai largi. În Germania, sub domnia cancelarului de fier s-a decretat obligatorie asigurarea muncitorilor împotriva bolilor prin case comunale, s-au pus în seama patronilor sarcinile despăgubirii în caz de accident de muncă, iar în 1889 se votează Legea pensiilor de bătrânețe, la vârsta de 71 de ani, la care contribuie și statul cu 62,50 lei pe an de muncitor. În Franța, contribuția statului va fi și mai mare, reprezentând 2/3 din vărsămintele muncitorilor și patronilor. Se critică lipsa de participare a statului nostru la fondul de pensii și faptul că patronii nu sunt responsabili în caz de accidente de muncă.

An VII, nr. 2042, noiembrie 25, p. 2 – [Secarea bălților insulei Sf. Gheorghe] (*Informațiuni*): Compania engleză, căreia i s-a concesionat secarea bălților din Insula Sf. Gheorghe, Dobrogea, întreprinde aproape 400 de lucrători de naționalități diferite. A cerut Guvernului înființarea unui comisariat de poliție și un pichet de soldați pentru menținerea ordinii, însă Guvernul a pus condiția ca plata lor să fie suportată de această companie străină.

An VII, nr. 2042, noiembrie 25, p. 2 – *Liga femeilor [Înființată în Iași]*: S-au primit la redacție statutele Ligii femeilor din România, semnate de 64 de membre fondatoare din Iași. Scopul ligii este de a scoate femeile din rândul minorilor și interzișilor și de a le asigura în societate locul cuvenit unor educatoare ale omului, ca și independența economică. Se urmărește ridicarea culturală a femeilor și pregătirea lor în vederea câștigării existenței, în care scop se vor înființa ateliere profesionale, școli de bucătărie, spălătorie, pictură, biblioteci etc. Va face studii cu privire la situația femeilor și intervenții pe lângă Guvern și Parlament, în vederea modificării legilor

existente, va înființa case de economii și va da ajutoare muncitoarelor sărace. Pot să se înscrie în ligă femeile indiferent de naționalitate.

An VII, nr. 2042, noiembrie 25, p. 2 – Inf., *Căile ferate particulare*: Se va veni cu un proiect de lege din inițiativă parlamentară pentru construirea de căi ferate particulare de interes local și industrial, în scopul de a da avânt agriculturii, industriei și comerțului. În Ungaria există multe astfel de căi ferate, aducând un folos deosebit, fiind construite și de asociațiile comunale sau județene. Autorizația de construcție se va da de Guvern în urma unei anchete prealabile cu privire la scop și mijloace și dacă nu concurează liniile statului sau dacă regiunea prezintă interes strategic etc. Statul, fără să contribuie cu capital, acordă o serie de avantaje cu privire la teren, scutiri de vamă etc. Se stabilesc obligațiile concesionarilor față de stat, în schimbul avantajelor acordate, și norme pentru stabilirea tarifelor și cu privire la siguranța transporturilor. După 30 de ani, statul poate răscumpăra orice linie particulară, în condițiile legii, și le poate utiliza în caz de război.

An VII, nr. 2042, noiembrie 25, p. 3 – *[Nereguli cu privire la împărțirea de porumb țăranilor săraci]*: Ministerul de Interne a primit numeroase denunțuri cu privire la împărțirea porumbului țăranilor săraci din județele Ialomița, Teleorman și Olt, prin care se semnalează abuzurile comise de autoritățile satești de a nu trece pe liste țăranii lipsiți de mijloace de trai, fiind înscriși primarii, notarii, consilierii comunali și argații de curte.

An VII, nr. 2043, noiembrie 26, p. 1 – Theodorescu, I., *De unde sare epurile*: Consiliul Comunal din Buzău a luat o hotărâre de mare semnificație, cu privire la stabilirea taxelor comunale pe baza proporționalității sarcinilor, ca să nu se împovăreze peste măsură nici mijloacele de muncă, nici prețul consumației, pe care o va înainta Guvernului spre a o supune Corpurilor Legiuitoare pentru aprobare. Această propunere s-a făcut prin presă, cunoscut fiind faptul că de toate împrumuturile făcute pentru înfrumusețarea capitalei s-au folosit bogații care locuiesc în centru, fiind plătite de sărăcimea mahalalelor insalubre. S-au criticat și taxele puse asupra muncii și consumației; de aceea consideră de mare însemnătate hotărârea sus-menționată, dacă se va aplica.

An VII, nr. 2043, noiembrie 26, p. 1 – Anghel, C., *Monopolul alcoolului*: Deputatul A.C. Cuza, sub forma unui proiect de lege, a adus în Parlament chestia alcoolismului și a monopolului vânzării alcoolului, ca unul dintre mijloacele de combatere a alcoolismului care macină țăranimea. În America s-au înființat societăți de temperanță, care n-ar prinde la noi. S-a recomandat, tot fără rezultat, reducerea numărului cârciumilor. Câtă vreme muncitorul va fi exploatat și istovit de muncă, simțind nevoia unui stimulent, orice lege va fi insuficientă. Pericolul alcoolismului este sporit de falsificarea băuturilor alcoolice pe scară întinsă. De aceea, chiar cu opunerea fabricanților de spirt și a cârciumarilor, Guvernul ar trebui să vină cu acest monopol în interesul sănătății publice și al său propriu.

An VII, nr. 2043, noiembrie 26, p. 2 – Inf., *Traficul C.F.R. Tabelă comparativă. Traficul de mărfuri. Concurența*: Pentru liniștirea opiniei publice față de criza agricolă, Căile Ferate au publicat o situație comparativă a traficului din primul semestru cu semestrul corespunzător al anului 1893, din care rezultă că numărul vagoanelor de cereale ieșite prin punctele de frontieră a scăzut cu 18,8%, iar către Brăila și Galați,

cu 42% și 32%. Această descreștere nu este alarmantă, fiindcă în afară de anul 1893 când traficul de cereale a fost excepțional de mare, traficul anului 1894 față de anii anteriori, până la 1889, este mai mare. O nouă cauză a traficului de mărfuri este datorită concurenței căilor ferate ruse, după racordarea căilor ferate austriece Lemberg-Cernăuți prin punctul Noua Suliță cu căile ferate ruse Razdehiaia-Odesa, care concurează linia noastră Pașcani-Iași-Ungheni.

An VII, nr. 2044, noiembrie 27, p. 1 – Bacalbașa, A., *Contra grevelor [Comentarea legii minelor]*: Legea minelor a stârnit multe discuții, de aceea se ocupă numai de dispozițiile art. 132, prin care muncitorilor li se interzice dreptul la grevă, sub sancțiunea pierderii dreptului la pensie, ca și a tuturor avantajelor prevăzute de lege. Aceasta rezultă din redactarea subtilă și de rea-credință a articolului, în care se prevede că vor pierde aceste drepturi muncitorii care vor fi dovediți că silesc pe alții să ia parte la greve, împiedicându-i a lucra. Constatarea o va face jandarmul, care este judecător acolo unde se află minele. Deși în alte țări, ca Portugalia, greva se pedepsește, totuși, democrația trebuie să lupte împotriva reacționarismului mascat al legii, descoperind infamiile viitoare care se ascund în nevinovatele articole 118 și 132 din Legea minelor.

An VII, nr. 2044, noiembrie 27, p. 1 – Anghel, C., *Monopolul alcoolului. Necesitatea lui*: Deputatul de Iași A.C. Cuza a depus un proiect de lege pentru monopolizarea rafinării și vânzării alcoolurilor a cărei economie are un întreit scop: crearea de noi surse bugetare, restrângerea consumului băuturilor spirtoase și puritatea alcoolului, în vederea combaterii alcoolismului și intoxicării populației. Sistemul, aplicat în unele țări, a dat bune rezultate. Elveția îl aplică din 1888 numai în privința rafinării și vânzării cu ridicata, cumpărând spiritul brut din străinătate, pe care apoi îl rafinează. Serbia l-a introdus în 1893, numai cu privire la producția alcoolului, iar Rusia îl aplică numai în 4 gubernii, cu titlu de experiență. Proiectul spiritului brut rămâne liber, fiindcă fabricile de spirt sunt legate direct de producția agricolă, însă spiritul se va vinde numai statului, cu excepția cantităților exportate, pe care statul îl va distila și vinde prin Regia Monopolurilor în sticle închise, fără a se putea consuma în localurile de vânzare. Prin aceasta se reduce numărul localurilor și, indirect, consumul de alcool. Fabricanții nu sunt păgubiți vânzând produsele statului, de la care primesc și prime de producție pentru spiritul brut exportat. Aplicarea sistemului ar necesita un credit de 6 milioane pentru construirea a două instalații de rafinare, depozite și sticle, care s-ar realiza printr-un împrumut amortizabil din veniturile monopolurilor.

An VII, nr. 2044, noiembrie 27, p. 3 – *[Inaugurarea tramvaiului electric] (Ultime informațiuni)*: Azi dimineață s-a inaugurat tramvaiul electric, asistând multă lume care privea cu interes circulația vagoanelor. Vor circula 4 tramvaie de la Obor, plecând din 5 în 5 minute spre Dâmbovița, prin bulevardele Pake Protopopescu, Carol și Elisabeta.

An VII, nr. 2044, noiembrie 27, p. 3 – *[Întrunirea comisiei pentru regularea cursului Prutului] (Ultime informațiuni)*: Comisia pentru regularea cursului Prutului se va întruni miercuri la Ministerul de Externe, sub președinția ministrului. Vor lua parte delegații Austro-Ungariei, Rusiei și Comisiunii Dunărene. Ministrul de Externe Lahovary va propune înființarea unei navigații române pe Prut.

An VII, nr. 2046, noiembrie 29, p. 1 – Beldimanu, Al., *Germanul de pe tron*: În “Gazeta de Colonia”, un corespondent, care nu este altul decât secretarul lui Leopold Hohenzollern, elogiază generozitatea regelui Carol pentru Fundația universitară și donația de 200 mii lei destinată ajutorării țăranilor săraci, ca și meritele sale politice și militare, aruncând calomniile la adresa românilor, al căror conducător îl crede. Consideră faptul nedemn și revoltător, venind chiar din partea fratelui regelui. Generozitatea lui cu Fundația universitară i-a adus venituri din vânzarea casei Manu și a terenului parcat în loturi, iar darul făcut țăranimii este neînsemnat față de cele 12 moșii luate de la stat, asupra cărora țăranii aveau mai multe drepturi. Ca om politic de valoare o dovedește pierderea Basarabiei, iar vitejia a fost a dorobanțului nostru. Dacă rămânea în Germania, ajungea cel mult general de divizie. Carol a domnit și domnește prin corupție și a rămas german și german va muri.

An VII, nr. 2046, noiembrie 29, p. 1 – Theodorescu, I., *Se agită mastodonții [Din cauza legii minelor]*: Conservatorii ruginiți se agită contra spiritului reformativ al lui P. Carp, împotriva Legii minelor, precum s-au agitat împotriva Legii tocmelilor agricole, neînțelegând că prin aceste reforme se dă toată dezvoltarea producției capitaliste introduse la 1848. Retragera din minister a lui P. Carp și a junimiștilor ar însemna căderea conservatorilor. P. Carp și ministrul de Finanțe Ghermani, prin cumpătarea lui, dau viață artificială acestui partid de fosile. Legile lui Carp, folositoare burgheziei și reacționare pentru reprimarea proletariatului, dacă i-ar provoca retragera, aceasta va însemna un imbold pentru burghezia liberală să caute o alianță cu masa poporului, din care să iasă o revizuire a Constituției.

An VII, nr. 2046, noiembrie 29, p. 1 – C.A. [Anghel, C.], *Cheltuielile războiului*: În raportul Comisiei pentru descărcarea cheltuielilor statului pe 1878 se fac interesante revelații asupra modului cum se administrează finanțele țării, folosindu-se toate mijloacele și viramentele deghizate spre a face impresia că finanțele sunt bune și bugetele excedentare. Sistem necorect, practicat pe rând de ambele partide. Acum se cunosc și cheltuielile făcute în Războiul din 1877; creditele votate însumează 53.951.001,56 lei, din care s-au cheltuit 49.003.002,35 lei. Din această sumă se scad 7.637.041,50 lei încasate de la Guvernul rus, ofrande naționale și alte drepturi stinse; în total avem suma de 9.247.055,58 lei. În concluzie, războiul glorios a costat și 42 milioane lei, pe lângă pierderea Basarabiei, dotarea cu moșii a Coroanei și viața atâtor mii de oameni.

An VII, nr. 2046, noiembrie 29, p. 2 – Inf., *Apelul dobrogenilor [În legătură cu criza agricolă]*: S-a primit din Constanța un apel semnat de 19 agricultori și crescători de vite, în care se plâng împotriva nepăsării Guvernului față de această provincie, fiind nevoiți să ia măsuri de a se ajuta reciproc împotriva crizei agricole și a abuzurilor administrației, pe care le precizează: dările sunt prea mari; lipsa oricărei instituții de educație agricolă; lipsa de protecție împotriva concurenței străine (cazul lânii); împotmolirea porturilor, care nu mai sunt dragate; industria națională protejată de stat importă materii prime, piei, lână, in; lipsa de căi de comunicație, șosele și căi ferate etc. Mai presus de toate, după 16 ani de la anexarea Dobrogei, locuitorii, deși în majoritate români, sunt lipsiți de drepturi și lăsați la voia unei administrații abuzive. Asociația și Clubul Agricol ce se vor înființa la Constanța au ca scop să lupte pentru

înlăturarea acestor greutăți și nedreptăți și să creeze un fond de rezervă pentru ajutor reciproc, subscriindu-se 4.000 lei.

- An VII, nr. 2046, noiembrie 29, p. 2 – *Răspunsul la mesaj*: Senatul, răspunzând la mesajul tronului, consideră demnă politica externă prin care se respectă cu sfințenie reciprocitatea îndatoririlor internaționale. În politica internă se vor lua măsuri împotriva crizei economice din agricultură care se face resimțită, deși finanțele țării sunt solide și bugetul precedent s-a încheiat cu un excedent de 20 milioane lei, iar cel în curs se va termina echilibrat. Va fi necesar să se deschidă muncii și alte căi de activitate în afară de agricultură, pentru ca datorită și muncii dârze a țărănimii să se depășească criza agricolă.
- An VII, nr. 2047, noiembrie 30, p. 1 – Bacalbașa, A., *Discuția e deschisă*: Discuția privitoare la mesaj a început cu aceleași fraze stereotip prin care nu diferă cu nimic liberalii de conservatori. Tânărul deputat liberal de Târgoviște, D. Nicolaescu, a operat o minune, declarându-se partizan al votului universal cu reprezentarea minorităților, al restrângerilor prerogativelor regale și a mers chiar până la proprietatea colectivă. Ar fi bine ca exemplul său să fie urmat și să se renunțe la sistemul învinuirilor reciproce.
- An VII, nr. 2047, noiembrie 30, p. 1 – Theodorescu, I., *Un izvor de bogății*: Una dintre marile bogății din care țăranul trăgea foloase – vitele –, s-a împușinat și a degenerat. Carnea, laptele și untul de-abia ajung populației din orașe, costând mai scump decât în țările industriale. Cauzele sunt multe, printre care și lipsa de pășuni, datorită sporirii suprafețelor cultivabile. În străinătate, vacile care au depășit vârsta de 7 ani sunt castrate și îngrășate, în care sens un medic veterinar a făcut o experiență cu bune rezultate. Prin aceasta, țărani vor putea valorifica vacile bătrâne care ajung numai piele și os. Se recomandă ca metoda să se generalizeze în județul Ilfov.
- An VII, nr. 2048, decembrie 1, p. 1 – Theodorescu, I., *Semnele veacului*: La discuția mesajului, deputații Nicolaescu și Cuza, unul liberal și celălalt conservator, au înfățișat cu curaj situația de mizerie a țărănimii, care nu se poate schimba decât prin reforme mari, chiar revoluționare. Ambii, fără să fie socialiști, au cerut sustragerea țărănimii de sub exploatarea nemiloasă prin înființarea de proprietăți colective. Rezultă că votul universal, reforma impozitelor și proprietatea colectivă nu le cer numai socialiștii. Mizeria celor de jos și criza economică vor trebui să dea de gândit guvernanților, că nu pot fi înlăturate fără schimbarea nedreptei orânduirii sociale.
- An VII, nr. 2049, decembrie 2, p. 2 – *[Consiliu județene autorizate să împrumute bani pentru ajutorarea țăranilor săraci] (Informațiuni)*: Din cauza crizei care domnește între locuitorii comunelor rurale, Camera discută proiectul de lege pentru autorizarea Consiliilor Județene să contracteze împrumuturi în vederea ajutorării lor: Argeș, 50 mii; Brăila, 20 mii; Covurlui, 40 mii; Ialomița, 150 mii; Râmnicu Sărat, 140 mii; Tulcea, 40 mii; Vâlcea, 60 mii, și Ilfov, 100 mii lei. Sumele vor fi plătite de către județe în termen de 3-5 ani.
- An VII, nr. 2051, decembrie 4, p. 1 – Index, *Agiul*: Se combate concepția asupra agioului, dezvoltată de deputatul Stolojan, asupra menținerii și folosirii lui pentru a manevra și folosi moneda depreciată la plățile din interior și pentru ca să se poată realiza un

câștig dintre prețul obținut pentru produsele exportate, plătite în aur, și moneda depreciată a țării. Arată că acest sistem nedrept este folosit în Argentina, unde există un agio de 80%. Proprietarii, plătind muncitorii cu moneda depreciată, încasează această mare diferență pentru produsele exportate în Europa și plătite în aur. Consideră sistemul ca reacționar și arată că industriile de bumbac din Franța și Anglia sunt amenințate de Japonia, care vinde produse similare la un preț mai redus, din pricina agioului care există acolo. În mod trecător, sistemul se poate folosi în țările care au exportul mai mare decât importul – Japonia, Argentina, Austria, Rusia –, dacă diferența dintre moneda de argint și aur poate fi redusă la minimum. La noi, importul depășind exportul, iar amortizarea datoriei publice în străinătate plătindu-se în aur, agioul ar fi o nenorocire. Prin aceasta s-ar veni în ajutorul proprietarilor agricoli, dar s-ar mări mai mult mizeria țăranimii.

An VII, nr. 2053, decembrie 6, p. 1 – Theodorescu, I., *Chestia națională*: Problema românilor subjugăți a fost dezbătută în presă și Parlament, folosindu-se injurii și amenințări, fără să se aplice singurele mijloace prin care Austro-Ungaria ar putea fi forțată să ușureze situația acestora: denunțarea convenției comerciale din care trage foloase numai Austria și, apoi, acordarea votului universal și ridicarea țăranimii din mizerie. Când milioanele de români vor fi chemați la viața politică, protestul împotriva asupritorilor fraților din Ardeal va avea un efect mai mare decât acela al câtorva mii de astăzi. Când starea politică și economică a poporului nostru va fi înfloritoare, România va deveni un centru de libertate și cultură, în jurul căruia vor gravita nu numai românii din Ardeal, dar și popoarele subjugate de monarhia habsburgică.

An VII, nr. 2053, decembrie 6, p. 1 – C., *Dispariția arendașilor*: Arendașii de moșii, loviți de criză, care fac atâta agitație, au primit o lovitură din partea lui N. Filipescu, prin discursul ținut în Cameră, caracterizându-i drept intermediari inutili, care sleiesc puterea de producție a țăranilor. Dispariția lor, provocată de criza agricolă, ar înlesni arendarea obștiilor a moșiilor statului sau particulare, înainte de a fi vândute în loturi mici țăranilor. În devălmășie, țăranii ar cultiva și mai bine pământul, iar situația lor materială s-ar îmbunătăți. Acest sistem îl aplică cu succes chiar N. Filipescu la moșia sa din Brăila. Pentru aceste motive, încă de la începutul mișcării arendașilor, autorul a arătat că statul nu trebuie să le acorde înlesnirile cerute de ei.

An VII, nr. 2053, decembrie 6, p. 2 – Inf., *Mișcarea populației. Recensământul populației. Mortalitate. Excedente*: Direcțiunea Statistică din Ministerul de Domenii a început recensământul general al populației, care, de astă dată, se face în mod serios și care va fi gata la 15 februarie 1895. Până atunci, se prezintă date statistice comparative de la 1 ianuarie la 31 octombrie 1894 asupra mișcării populației din cele 32 orașe capitale de județ, privind căsătoriile, nașterile, mortalitatea și excedentele, considerate pe naționalități și religie. S-au efectuat 7.276 căsătorii de români și 2.628 de străini sau fără protecție, iar divorțurile au fost în număr de 309. S-au născut 16.874 copii ortodocși, 5.930 mozaici, 1.228 catolici și 662 de alte religii. În total, 24.694 copii. Totalul morților a fost de 20.898, iar excedentul de 3.796. Excedentul cel mai mare îl dau evreii, datorită atât mortalității reduse, cât și numărului mai mare de nașteri.

- An VII, nr. 2054, decembrie 8, p. 1 – Anghel, C., *Situația tezaurului*: Din situația încasărilor pe luna septembrie rezultă că deficitul bugetar pe primele șase luni s-a urcat la 7.821.819, 29 lei, sporind cu 2 milioane față de luna trecută, astfel încât, dacă se ține seamă că evaluarea veniturilor s-a încărcat cu peste 13 milioane lei față de anul trecut, echilibrarea bugetului va fi imposibilă. Excedentul de încasări, evidențiat luna trecută, nu a fost real, fiindcă a rezultat din amânarea unor plăți, dar și din unele încasări efectuate anul trecut în contul acestui buget. Printre plățile amânate au fost și 6 milioane din anuitatea datoriei publice. Această semnalare se face pentru a convinge Guvernul să reducă cheltuielile inutile, printre care și aceea pentru înființarea jandarmeriei rurale.
- An VII, nr. 2054, decembrie 8, p. 1 – Theodorescu, I., *O mărturisire prețioasă*: Deputatul Păucescu a afirmat în discursul său, ținut în Cameră, că țara este condusă numai de câteva familii. De vină este însă sistemul electoral existent al celor trei colegii, care anihilează de fapt suveranitatea națională proclamată de Constituție. Orice guvern, pentru a salva aparențele, poate lăsa opoziției Colegiul al doilea, asigurându-și majoritatea în Parlament din Colegiul întâi și al treilea. În Colegiul al treilea votează 11 mii de alegători, fiind necesar doar votul a 6.000 alegători, ușor de obținut prin corupție și presiuni electorale. Deputatul Păucescu trebuia să arate și remedii împotriva acestei anomalii, care nu poate fi decât votul universal.
- An VII, nr. 2054, decembrie 8, p. 2 – Inf., *Conferința națională din Cernăuți*: În urma acțiunii liberalilor (poloni și evrei) de a se șterge autonomia Bucovinei și a fi anexată Galiției, Partidul Național Român și-a intensificat activitatea, înființând societatea "Concordia" și ziarul "Gazeta Bucovinei" în Cernăuți. Lupta se duce de o pleiadă de tineri, printre care Grigorcea, Hurmuzachi, Moraru, Zotta, sub președinția baronului de Vasilco, președintele Dietei Bucovinei. În 1891, din 31 de deputați, 16 au fost români, astfel încât boierii au fost mulțumiți de situație, dar n-au făcut nimic în favoarea celor 200 mii de țărani exploatați de toți străinii. Pentru aceste motive, societatea "Concordia" a hotărât convocarea unei conferințe a alegătorilor români, după modelul Conferinței de la Sibiu, care se va ține la Cernăuți.
- An VII, nr. 2054, decembrie 8, p. 2 – [Expulzarea unui muncitor socialist] (Informațiuni): Prefectul județului Buzău, Teodoru, a expulzat cu de la sine putere pe lucrătorul Gobeș Ianoș din Buzău, pentru că ar fi făcut agitații socialiste.
- An VII, nr. 2054, decembrie 8, p. 2 – *Grânele române în Budapesta* (Informațiuni): Agenția română transmite știrea că Parlamentul maghiar a respins, cu 140 voturi contra 120, propunerea cu privire la desființarea avantajelor acordate grânelor române, care sunt importate de morile din Budapesta. Ministrul Agriculturii, care a combătut propunerea, a arătat că aceste mori îndeplinesc și o misiune culturală.
- An VII, nr. 2055, decembrie 9, p. 1 – Theodorescu, I., *Instigatorii lucrează*: Discuția răspunsului la mesaj va mai dura, în timp ce în județele Ialomița, Brăila, Buzău și altele țărani suferă chinul frigului și al foamei. La primării se înscriu cu miile pentru porumb, trăind de azi pe mâine. Cere se să voteze urgent Legea pentru ajutorarea țăranilor și să se organizeze aceasta, pentru ca să nu se producă o nouă răscoală țărănească în jurul capitalei, fiindcă frigul și foamea sunt cei mai teribili instigatori.

- An VII, nr. 2055, decembrie 9, p. 3 – *Expulzările muncitorilor socialiști*: Prefectul județului Bacău, Radu Rosetti, a expulzat cu de la sine putere, fără autorizația Consiliului de Miniștri, muncitorii cioplitori în piatră Ion Christovici, Anton Rozie și Marton Vorghioș din Transilvania. După expulzare, prefectul a raportat ministerului că sus-numiții muncitori au îndemnat pe țărani să se răscoale împotriva autorităților.
- An VII, nr. 2059, decembrie 13, p. 2 – *Bugetul statului (Ultime informațiuni)*: S-a depus la Cameră proiectul bugetului general al statului pe exercițiul 1894-95, care însușește la venituri și cheltuieli 210.300.000 lei, cu 7.129.235 lei mai mult decât al anului financiar în curs. Plusul reprezintă, jumătate, plata anuității noului împrumut de 120 milioane, iar cealaltă jumătate, adaosuri de credite la unele ministere.
- An VII, nr. 2060, decembrie 14, p. 1 – Bacalbașa, A., *În chestia națională*: Reluând discuția cu privire la problema românilor asupriți din Ardeal, arată că burghezia, după ce și-a realizat idealul, nu mai este capabilă de avânturi generoase în favoarea celor nedreptățiți, ca înainte de preluarea puterii. Lupta și concurența pentru a se menține o împiedică să mai lupte pentru schimbarea nedreptelor orânduiri sociale și politice, schimbare care i-ar slăbi și mai mult pozițiile. Această sarcină îi revine acum proletariatului, de a-și îndeplini rolul istoric ca să mântuie lumea de nedreptățile seculare.
- An VII, nr. 2060, decembrie 14, p. 1 – Theodorescu, I., *Transformarea culturii [În legătură cu criza agricolă]*: Printre remediile împotriva crizei agricole, propune și îngrășarea pământului secătuit de o exploatare intensă, prin care s-ar îndoii și chiar împătri producția și i s-ar îmbunătăți calitatea. Astfel, s-ar putea rezista concurenței cerealelor din America, India și Australia, regiuni cu pământuri fertile, exploatare modern și cu mijloace de transport ieftine. Agricultorii belgieni au putut spori producția la hectar de la 15 la 35 și chiar 40 hectolitri. Îngrășămintele pot fi asigurate printr-o mai mare dezvoltare a creșterii vitelor, iar statul va trebui să construiască fabrici de îngrășămintă chimice, să prepare cadre de agronomi și să asigure semințe selecționate, în loc să facă palate, cazărmi și alte cheltuieli inutile.
- An VII, nr. 2060, decembrie 14, p. 2 – Inf., *Vânzarea moșiilor statului. Împroprietărirea țăranilor*: Expune date statistice luate de la Ministerul Domeniilor cu privire la vânzarea în loturi mici și mari a moșiilor statului și la împroprietărirea țăranilor. Din 1881 până în 1888, sub regimul liberal, s-au împroprietărit numai 4.984 capi de familie, dintre care 1.000 alegători cu avere mare, iar din 1889-1894, 59.668 capi de familie, țărani fără pământ. Pe baza Legii din 1898, se pot vinde țăranilor moșiile statului parcelate în loturi de 5, 10 și 20 hectare, după calitatea pământului. Statistica vânzărilor, până în 1894, arată că s-au vândut 58.508 loturi a 5 hectare cu suprafață totală de 292.705 hectare și 1.163 loturi de 10 și 25 hectare, în suprafață de 15.561 hectare și valoare de 112.258.218 și, respectiv, 10.787.619 lei. Din statistică mai rezultă că, prin Legea din 1864, au fost împroprietăriți 402.428 capi de familie clăcași pe o suprafață de 1.629.905 hectare, la care se adaugă un număr de 48.184 capi de familie, însurăței, pe o suprafață de 227.992 hectare. Numărul proprietarilor mici, sporit prin vânzările ulterioare, se urcă la 515.264, pe o suprafață de 2.190.245 hectare, urmând a mai fi împroprietăriți încă peste 100 mii capi de familie, muncitori agricoli. Cu moșneni și răzeși, numărul micilor proprietari se urcă la 712.264 capi de familie.

- An VII, nr. 2060, decembrie 14, p. 2 – *Expulzările (Informațiuni)*: Împotriva muncitorilor străini bănuși a fi socialiști s-a început o adevărată goană. Din orașul Buzău au fost expulzați cinci muncitori săraci: Peter Sander, Nagy Marton, Barta Andraș, Feșia Iștvan și Vorghioș Șandor, iar din Dorohoi: E. Buckhause. Expulzarea lor s-a făcut pe simpla bănuială a administrației că fac propagandă socialistă.
- An VII, nr. 2060, decembrie 14, p. 2 – [*Aplanarea conflictului cu Serbia în cazul contractului de furnizare a sării*] (*Ultime informațiuni*): Conflictul s-a aplanat în mod satisfăcător pentru ambele părți: contractul a fost prelungit pe 8 ani, iar Serbia a obținut o reducere de 50 de bani pe tona de sare.
- An VII, nr. 2061, decembrie 15, p. 1 – C.D.A. [Anghel, C.], *Bugetul 1895-1896*: Evaluarea veniturilor bugetului viitor se urcă la 210.300.000 lei, cu un plus greu de realizat față de bugetul în curs, de 7.129.235 lei. Criza care bântuie, cu un sfârșit greu de prevăzut, va provoca o soldare deficitară a actualului exercițiu bugetar. Au fost urcate, totuși, la 7 milioane veniturile din impozite indirecte, care cu greu se pot realiza chiar la nivelul lor din bugetul în curs și s-au făcut scăzăminte prea mici la veniturile ministerelor de Domenii și Lucrări Publice, care au înregistrat până în prezent deficite la încasări de câte 8 milioane fiecare. S-a recurs la aceasta pentru a se acoperi sporul de 4.509.097 lei la amortizarea datoriei publice, fără a se institui noi impozite. Datoria publică crește mereu îngrijorător, trebuind a se renunța la unele lucrări mari care necesită împrumuturi,, cum ar fi Gara Centrală, pentru construcția căreia s-a votat un credit de 29 milioane lei, ca și la unele căi ferate, pentru care s-au acordat mari credite, fără a se inaugura vreo linie.
- An VII, nr. 2062, decembrie 16, p. 1 – Theodorescu, I., *În preajma Bucovățului [Arendarea tăbăcăriei statului din Bucovăț]*: La discuția proiectului de lege pentru închirierea Tăbăcăriei Statului de la Bucovăț s-a invocat, printre altele, de către Voinov, și faptul că statul s-a dovedit prost gospodar. În realitate, capitaliștii urmăresc să împiedice amestecul statului în industrie, fiindcă s-a dovedit că întreprinderile de stat, bine conduse, cum sunt Căile Ferate, sunt rentabile, progresează și depășesc întreprinderile similare din Franța ale companiilor particulare. Asemenea exemple citează din Belgia și Germania. Tăbăcăria de la Bucovăț, deși trebuia păstrată, va fi arendată fiindcă făcea concurență marilor tăbăcării din Ploiești, Craiova, Iași și București, din cauze de ordin electoral.
- An VII, nr. 2063, decembrie 17, p. 1 – C.A. [Anghel, C.], *Ajutorul pentru țăranii*: Camera a votat legea prin care se autorizează județele Argeș, Brăila, Covurlui, Ialomița, Râmnicu Sărat, Tulcea, Vâlcea și Ilfov să contracteze împrumuturi pentru ajutorarea țăranilor săraci. Însuși primul ministru Lascăr Catargiu denunță rapacitatea proprietarilor și arendașilor care, într-un an de secetă, robesc țăranii cu munca pe zece ani pentru porumbul împrumutat; și cum secetele și foametea se repetă, se recomandă ca Guvernul să ia măsuri a fi ajutați toți țăranii nevoiași, ca și pentru împiedicarea exploatării, țăranimii ce se face în baza Legii tocmelilor agricole, care trebuie neapărat modificată.
- An VII, nr. 2063, decembrie 17, p. 1 – Theodorescu, I., *Băile din Capitală*: În capitală nu există decât trei băi: Eforie, Erdreich și Mitrașevschi, cu o capacitate foarte mică față de populația care este de 200 mii locuitori. Utilizându-se această capacitate la maximum, ar rezulta că numai 5% din populație ar putea păstra regulile de igienă,

ceea ce este un fapt rușinos. Electroterapia introdusă în Occident se aplică numai la baia doctorului Erdreich și cu bune rezultate.

An VII, nr. 2064, decembrie 18, p. 1 – Dan, C., *Serviciul C.F.R. Exploatarea muncitorilor. Amenzile. Primele*: În curând va veni în discuția Camerei bugetul Căilor Ferate și, de aceea, se atrage atenția asupra unor nereguli, începând cu exploatarea nemiloasă a muncitorilor, despuiți de produsul muncii lor, și prin aplicarea arbitrară a unui sistem de amenzi. Se justifică unele greșeli prin surmenajul unui serviciu de 24 ore, ca și prin economiile făcute la personal și citează cazuri în care un om îndeplinește munca pentru 2-3 salariați: magazioneri, macagii, frânari etc. Amenzile sunt aplicate și ca mijloc de persecuție de către unii dintre șefii mai mici. Din munca în acord a muncitorilor care încarcă și descarcă vagoanele se rețin 25% pentru direcție, 50% pentru agenți și impiegați și numai 25% primesc acești muncitori. Un abuz grav se comite și cu distribuirea primelor, care, dacă se acordă, sunt diminuate sau anulate prin amenzi, fiind plătite cu întârziere.

An VII, nr. 2066, decembrie 20, p. 2 – Inf., *Exploatarea stațiunilor balneare. Propunerile capitaliștilor străini*: Printr-o lege trecută neobservată, P. Carp, ministrul Domeniilor, urmărește să înceapă modernizarea stațiunilor balneare, în care scop a trimis în străinătate o comisie de specialiști, condusă de doctorul Istrate, să studieze principalele stabilimente de băi. Legea prevede concesionarea exploatării băilor, prin licitație publică, particularilor sau societăților, pe un termen limitat, după care instalațiile devin proprietatea statului. Prin aceasta se urmărește reducerea numărului celor ce pleacă la băi în străinătate, ca și a cheltuielilor pe care le-ar face acolo. S-a și anunțat o societate engleză care, în schimbul unei concesiuni pe 50 de ani a Băilor Govora și a Lacului Sărat, să le ridice la nivelul celor mai celebre băi din străinătate. Deocamdată, ministerul a luat primele măsuri: la Govora se construiesc trei hoteluri, dintre care două sunt gata, ca și mărirea băilor; la Lacul Sărat se va aduce apă de băut. Și la Călimănești aducerea apei este în curs de execuție.

An VII, nr. 2066, decembrie 20, p. 3 – Th.I. [Theodorescu, I.], *Himerele dlui Carp*: Bugetul statului crește peste măsura stării economice a țării, iar cheltuielile se fac și pentru lucrări inutile, sporindu-se neconținut datoria publică în credința neîntemeiată că criza economică este trecătoare. P. Carp a susținut în Senat că America își va restrânge cultura agricolă și că va înceta concurența pe piețele europene; în realitate însă, acolo se fac mari investiții de capital în agricultură, după care concurența grânelor americane va provoca ruina marilor agricultori din țară și mizeria neagră pentru masa poporului. De aceea, nu trebuie să se cheltuiască pentru armată, jandarmerie și lucrări inutile, plătindu-se anuități tot mai mari pentru datoria publică, ci să se ducă o politică economică de economii.

An VII, nr. 2067, decembrie 21, p. 1 – Theodorescu, I., *Situația Dobrogei. O Alsacie-Lorenă peste Dunăre. Lipsa de căi de comunicații*: Delegația Consiliului General din Dobrogea a înaintat regelui un memoriu asupra neajunsurilor și a măsurilor de îndreptare cu privire la această provincie. Dobrogea este considerată ca o colonie, în care locuitorii sunt lipsiți de drepturi, ceea ce împiedică atașamentul față de țară al locuitorilor de origine străină și, de aceea, se cere aplicarea dreptului comun din toate punctele de vedere. Chiar românii din Dobrogea au drepturile limitate, printre care și dreptul de vot, legea prevăzând un cens mai mare decât în țară. Acest greșit

procedeu l-a aplicat Germania în Alsacia-Lorena. Se mai atinge și chestiunea administrației abuzive, care nu asigură viața și averea cetățenilor, ca și lipsa căilor de comunicații, care împiedică valorificarea bogățiilor acestei provincii. Se impune construirea portului din Constanța sau Mangalia, a căii ferate Tulcea-Constanța și a șoselelor de legătură dintre toate centrele. Autorul mai adaugă ca necesară și legarea căii ferate Cernavodă-Constanța cu linia Rusciuk-Varna, pentru ca exportul și importul Bulgariei să se facă prin portul Constanța.

An VII, nr. 2067, decembrie 21, p. 1 – Dan, C., *Serviciul C.F.R. Măsuri alandala*: După semnalarea abuzurilor comise prin aplicarea sistemului amenzilor, arată că și în privința înaintărilor nu se ține seama de studii, merite și vechime, ci domnește hatârul și bunul plac, lipsind un regulament în această privință. Se mai aplică o veche instrucțiune din vremea concesiunilor, iar circulările periodice sunt aplicate alandala, citând cazul uneia din 1890, care, deși revocată în 1893, totuși se mai aplică. Pentru dovedirea abuzurilor, publică un extras din Anuarul Ministerului de Lucrări Publice, din care rezultă că unii funcționari, după 18 ani de serviciu ajung de-abia la un salariu de 200 lei, în timp ce alții, numai după 5-6 ani, ajung la salarii de 500 și chiar 850 lei.

An VII, nr. 2067, decembrie 21, p. 1 – Anghel, C., *Vin la putere*: Critică noua temă folosită de liberali de a critica Legea minelor pentru a revendica puterea. Ei susțin că proprietarului suprafeței solului îi aparține și subsolul și că legea violează dreptul de proprietate și Constituția, uitând că pe când erau la Guvern au depus proiectele lui Dabija și Disescu prin care rezolvau altfel problema. Au primit replica și lecția de liberalism a conservatorului Păucescu, care nu s-a ridicat împotriva reglementării în principiu, ci numai împotriva modului de reglementare al lui P. Carp, arătând că s-ar fi putut atribui statului dreptul de proprietate asupra minelor. Liberalii trebuie să se prezinte cu reforme mari publicului pentru a putea revendica puterea.

An VII, nr. 2067, decembrie 21, p. 2 – Ib., *Din Buzău. Liberalii și țărani. Mizeria la sate [Corespondență din Buzău]*: Consiliul General Județean din Buzău, format în majoritate din liberali, nu a înscris în bugetul anului viitor suma de 200 mii lei pentru cumpărarea porumbului necesar țăranilor înfometaji. Din aceeași tendință de a face greutate Guvernului și cu nesocotirea nevoilor populației de la țară aflată în mizerie, s-a votat și desființarea postului de medic de plasă din Pătârlagele, lăsând în grija singurului medic al spitalului și cele 16 comune formate din 160 cătune situate pe plai, devenind astfel imposibil a li se asigura vreo asistență sanitară.

An VII, nr. 2068, decembrie 22, p. 1 – Theodorescu, I., *Perfidia cifrelor [Cu privire la reducerea tarifului de transport]*: Raportorul la bugetul Căilor Ferate a declarat că agricultura nu poate aștepta vreo reducere de transport pentru cereale în vederea combaterii crizei agricole, argumentând că, chiar dacă s-ar acorda o reducere de 25%, n-ar rezulta decât un beneficiu de 75 bani la hectolitru de grâu. Combătând acest fals argument, arată că s-a propus reducerea tarifului nu pentru îmbogățirea agricultorilor, ci pentru că, față de concurența grânelor americane, oricât de mică ar fi reducerea prețului la cerealele noastre, se va înlesni cumpărarea lor pe piețele din

Marsilia și Hamburg. Această reducere a tarifului de transport se va răsfrânge favorabil asupra comerțului general al țării.

An VII, nr. 2068, decembrie 22, p. 1 – Dan, C., *Serviciul C.F.R. Magazinul de consum. Bugetul 1895*: Critică faptul că magazinul de consum, deși cumpără mărfurile la prețul de en gros, le vinde salariaților cu prețuri mai ridicate decât pe piață. Magazinul înființat în 1889 dintr-un fond de dotație și din fondul amenzilor care trebuiau restituite și ale căror venituri, după constituirea unui fond de rezervă, trebuiau să se împartă consumatorilor după școala fröbeliană, își continuă activitatea de 7 ani fără să se fi făcut socotelile. Critică și bugetul pe 1895, complicat și voluminos, cu precizări de sume când este convenabil și cu sume în bloc dacă precizările ar dăuna. Se referă și la fondul de rezervă, la micile sporuri acordate funcționarilor mărunți și diurnele mari destinate organelor de conducere. Semnalează neregulile spre a atrage deputaților atenția asupra lor la discuția acestui proiect de buget.

An VII, nr. 2069, decembrie 23, p. 1 – Bacalbașa, A., *Cu cine sîntem? [Cu privire la noua lege a minelor]*: Cu privire la dreptul de proprietate asupra subsolului, arată că liberalii, ca și conservatorii, consideră că aparține proprietarului solului, cu deosebirea că liberalii nu admit intervenția statului nici când proprietarul nu exploatează minele aflate în subsolul proprietății și pe care conservatorii o admit în condițiile prevăzute de lege, tot cu respectarea dreptului proprietarului. Susține că proprietatea subsolului să fie a statului, părere împărtășită și de jurisconsultul Disescu, care nu este socialist. Critică și proiectul Legii minelor pentru că nu stabilește acest drept al statului asupra subsolului și cuprinde dispoziții reacționare împotriva muncitorilor.

An VII, nr. 2069, decembrie 23, p. 1 – Theodorescu, I., *Încetarea unui rău*: Ministerul de Lucrări Publice a făcut o experiență cu rezultat negativ de a se folosi la Căile Ferate combustibil din reziduurile țițeiului, la care s-a renunțat din cauză că întreprinderile particulare, deși statul încurajează industria națională, nu și-au respectat angajamentul. Pentru că, prin folosirea lemnului drept combustibil, s-ar despăduri munții, se propune ca statul să exploateze mine proprii de păcură pentru asigurarea acestui combustibil ieftin, abundent și bun. Prin aceasta, nu s-ar mai importa cărbune Cardiff și s-ar ieftini lemnele de foc cu 50%.

An VII, nr. 2069, decembrie 23, p. 1 – Index, *Pescăriile din Dobrogea*: Ministrul de Domenii a prevăzut în buget fonduri pentru amenajarea pescăriilor din Lacul Razim, unde veniturile din pescuit au scăzut la o treime față de trecut. Lacul Razim, situat la gurile Dunării și format dintr-o serie de lagune, în suprafață de 70-75 mii hectare și care comunică prin canalul Portița cu Marea Neagră, este complet închis acum. Din cauza depopulării cu pește, provocată și de întreruperea legăturii cu apele Dunării prin înnămolirea canalului Dunavăț, aceste măsuri sunt necesare, fiindcă mai înainte munceau aici peste 10 mii de pescari care prindeau importante cantități de pește. Repopularea cu pește a lacului se va asigura și prin măsurile de cruțare a peștelui în perioada de reproducție și, mai ales, prin reglementarea pescuitului ce s-a anunțat și din lipsa căreia statul are mari pierderi.

An VII, nr. 2070, decembrie 24, p. 1 – Beldimanu, Al., *Legea minelor (I)*: Bogățiile subsolului trebuie puse în valoare și, fiindcă proprietarul solului nu are mijloace de exploatare, cere ca statul să-și rezerve numai lui dreptul de proprietate asupra minelor. Cu privire la proiectul legii prezentat de P. Carp, arată că minele fiind considerate

drept proprietăți rurale, concesiunea lor către străini, care nu pot dobândi asemenea bunuri, este neconstituțională. aceasta ar mai însemna și o expropriere în folosul străinilor, expropriere care contravine prevederilor constituționale. Legea mai contravine și dispozițiilor Legii rurale din 1864, care declară ca alienabile pământurile clăcașilor și însurățeilor împrumutați timp de 30 de ani, după care, în caz de vânzare, comuna are drept de preempțiune la cumpărarea lor. În plus, exploatarea minelor necesită și afectează mai suprafețe de teren din jurul lor.

An VII, nr. 2072, decembrie 29, p. 1 – Beldimanu, Al., *Legea minelor (II)* [Continuare de la no. 2070, dec. 24, p. 1]: În primul articol s-a dovedit caracterul anticonstituțional al proiectului Legii minelor, prezentat Senatului de P. Carp, ministrul de Domenii, considerat ca ucazul unui autocrat. Relevă alte dispoziții contrarii legilor existente și principiilor de drept prevăzute în art. 7, care declară proprietatea minei distinctă de proprietatea suprafeței solului, perpetuă, disponibilă și asimilabilă cu orice alt bun, după ce s-a obținut dreptul de exploatare, după care art. 10 interzice o înstrăinare parțială a minei fără încuviințarea dată prin drept regal și decizie ministerială, contrariu celor statuate în art. 7. În baza art. 4, exploratorii străini vor putea face explorări pe pământurile micilor proprietari numai în baza autorizației dată de autoritatea comunală, care, curând, fiind alungați de la vetrele lor, vor cerși respectul legii în puterea căreia au dobândit aceste pământuri.

An VII, nr. 2073, decembrie 30, p. 1 – Beldimanu, Al., *Legea minelor (III)* [Continuare de la no. 2070 și 2072, dec. 24 și 29, p. 1]: Arată cauzele pentru care nu s-a acordat statului dreptul de proprietate și exploatare a minelor, precum îl are asupra minelor de sare. De 29 de ani, de la aducerea pe tron a lui Carol, niciun fapt important politic sau economic nu s-a îndeplinit fără ca acesta să nu fi intervenit direct, urmărind a trage foloase și din exploatarea imensei bogății a subsolului. Prin Legea din 1884 prin care Guvernul l-a răsplătit pe marele căpitan cu 12 moșii, s-a rezervat Coroanei dreptul de folosință și asupra subsolului. El nu se mulțumește numai cu exploatarea moșilor și pădurilor, ci va exploata și subsolul. În plus, Carol va forma societăți cu capital german care să exploateze minele. Neamțul de pe tron a împiedicat monopolizarea tuturor minelor în favoarea statului.

An VII, nr. 2073, decembrie 30, p. 3 – *Statistica populației. Nașteri-morți. Creșterea populației*: Date statistice din raportul doctorului Felix, directorul Serviciului Sanitar, cu privire la mișcarea populației din anul 1893, analizate comparativ cu datele ultimilor 24 de ani și cu situația demografică din alte țări: în 1893 s-au născut 222.324 de copii vii, cifră cu 31.167 mai mare decât media anuală de 184.157 a nașterilor din ultimii 24 de ani. Din 1870 până în 1893 s-au născut 4.419.778 de copii. Natalitatea de 42,3 la mia de locuitori este considerabilă și, în această privință, numai Rusia întrece țara noastră. Decesele au fost în număr de 170.005, cu 29.128 mai multe decât media anuală de 140.177 a acestei perioade, iar suma deceselor este de 3.381.039. Pentru anul 1893, proporția la mia de locuitori este de 32,3. Această medie de mortalitate este întrecută tot de Rusia și Ungaria. Durata medie a vieții este foarte mică, de numai 29,7 ani, pe când în Franța este de 40 de ani, în Germania de 30,5 ani, în Suedia de 45 de ani și numai în Ungaria, ceva mai mică, de 29 de ani. În orașe, cu toate îngrijirile igienice mai bune, natalitatea este mai mică și

mortalitatea mai mare decât la sate, din cauza luptei pentru existență, care este mai grea, ca și a altor factori sociali. În 1893, populația țării a fost de 5.250.190 de suflete.

An VII, nr. 2074, decembrie 31, p. 1 – Beldimanu, Al., *Legea minelor (IV)* [Continuare de la no. 2070, 2072 și 2073, dec. 24, 29 și 30, p. 1]: Arată soarta ce li se pregătește muncitorilor mineri, prin lege: se înființează o Casă de Ajutor și o Casă de Pensii din fondurile reținute din salariile muncitorilor și o sumă egală vărsată de patroni, din amenzi și altele, fără ca statul să contribuie cu ceva, deși se vor percepe taxe asupra perimetrului și veniturile minelor, rezervându-și doar dreptul de control asupra celor două Case. Prin acest drept de control, se evidențiază caracterul reacționar al legii, care în art. 116 dispune că muncitorii condamnați pentru delictе și crime sau care vor fi dovediți că silesc pe alții de a lua parte la greve și îi împiedică de a lucra pierd dreptul la avantajele ce le oferă Casele de Ajutor membrilor lor, ca și reținerile ce li s-au făcut. Greva este un drept sacru al muncitorului, prin care se opune unei prea mari exploatare a patronului. Ceea ce n-a putut impune cancelarul de fier al Germaniei, încearcă autocratul nostru de carnaval – să îngenuncheze pe lucrătorii din mine, silindu-i să renunțe la greve. Critică și condiționarea acordării acestor avantaje de obligația unei cotizări de 30 de ani și de limita vârstei de 54 de ani, arătând că, astfel, muncitorii sunt siliți să moară de foame, ca și faptul că nu s-au reglementat orele de muncă pentru bărbați, femei și copii. Legea va stârni pe drept revolta sutelor de mii de exploatați.

An VII, nr. 2074, decembrie 31, p. 1 – Anghel, C., *Situația financiară*: În primele 7 luni ale anului bugetar curent s-au încasat numai 105.603.187 lei, cu 9.270.026 lei mai puțin ca anul precedent, menținându-se disproporția încasărilor, astfel încât deficitul bugetar se poate evalua la circa 23 milioane sau 20 milioane, dacă se consideră și încasările din anii precedenți în contul acestui exercițiu. Se analizează comparativ diferitele încasări pe departamente și felul contribuțiilor, ca și cheltuielile respective, care au sporit în această perioadă. Consideră frumos acest sfârșit de guvernare a Guvernului conservator.

An VII, nr. 2074, decembrie 31, p. 2 – Inf., *Mișcarea porturilor Brăila și Galați. Exportul. Docurile*: Cu toată criza economică, datorită docurilor, aceste porturi iau un avânt foarte mare, care rezultă din datele Direcțiunii Vămirilor cu privire la mișcarea comercială din 1893. Brăila este cel mai important port de export al țării, iar portul Galați, prin Sulina, cel mai mare port de import. Comerțul de import și export din Brăila s-a cifrat la 166.834.475 lei, din care 60.631.174 lei reprezintă importul și 106.203.301 lei valoarea exportului. Galațiul prezintă un total de 114.179.712 lei, din care 76.304.164 lei reprezintă importul și 37.875.548 lei exportul. Docurile au realizat un venit total de 1.226.000 lei. Urmează datele cu privire la mărfurile exportate și importate.

1895 (an VIII, 1 ianuarie – 31 decembrie)

(Colaborator: Dumitru Stăncescu)

An VIII, nr. 2075, ianuarie 1, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., [*Legea minelor*]: Un răspuns la proiectul de lege a minelor al lui P. Carp. Contraproiectul cuprinde: toate minele să fie monopolizate în favoarea statului. Terenurile expropriate să fie cât mai aproape

de perimetrul de exploatare a minelor. Proprietarii expropriați primesc din partea statului un procent de trei la sută din venitul anual al minei. Minele aflate pe terenurile domeniilor coroanei se expropriază prin despăgubiri transformate în titluri de rentă ale statului, regele primind, semestrial, valoarea cupoanelor. Programul de lucru în mină este de 9 ore pentru bărbați, 7 ore pentru femei și 6 ore pentru copiii până la vârsta de 20 de ani. Se dau informații în legătură cu înființarea casei de ajutor și pensii.. După începerea exploatării minei, statul este obligat să înființeze un sindicat al lucrătorilor minieri, căruia i se încredințează exploatarea minei. Statul are controlul direct asupra sindicatului și asupra modului de exploatare.

An VIII, nr. 2075, ianuarie 1, p. 1 – C, [*Avem mine sau nu?*]: Se discută cu asiduitate dacă, în urma valorificării Legii minelor, România are sau nu mine sau acestea se cesionează străinilor, formându-se colonii. Nu există cercetări științifice suficiente din care să rezulte avuția țării în această ramură. Din această cauză se importă o serie de produse, care ar putea fi obținute în țară, afirmație făcută de inginerul Alimănișteanu, atașat pe lângă Ministerul Domeniilor. Dă exemple cu privire la importul unui însemnat sortiment de produse, a căror valoare este de 30 milioane de lei.

An VIII, nr. 2075, ianuarie 1, p. 1 – Theodorescu, I., *Argumente pentru d. Ghermani*: Din lipsă de fonduri nu se poate aplica Legea jandarmeriei, afirmație făcută lui Lascăr. Arată că Legea jandarmeriei este destul de periculoasă pentru bugetul statului, deoarece crește considerabil aparatul de funcționari în comune, funcția de jandarm fiind ocupată de oameni incapabili și cu o moralitate scăzută. Această instituție produce neliniști în viața satelor, imobilizează forțe de muncă și creează o armată de oameni periculoși.

An VIII, nr. 2075, ianuarie 1, p. 2 – Ini., *Transilvania în 1894*: Partidul Național Român, reconstituit în 1881, în anul 1894 câștigă încrederea întregii lumi pentru curajul cu care luptă contra tendințelor de deznaționalizare. Lupta este inegală. Procesul *Memorandumului*, inițiat de Guvernul ungar și sprijinit de ministrul de Justiție Szilágyi, provoacă indignare în întreaga Europă. În luna mai, la Cluj, se adună zeci de mii de cetățeni, veniți din toată Transilvania, pentru a arăta întregii lumi solidaritatea cu Comitetul Partidului Național. Procesul se încheie cu aplicarea de pedepse, cu închisoare, mulți fruntași ai vieții politice și culturale fiind arestați, printre care și dr. Valeriu Braniște, directorul ziarului "Dreptatea" din Timișoara. Pedepsele se aplică pentru delikte privind agitația contra statului ungar. Presa europeană este contra acestor măsuri. De exemplu, ziarele franceze "Journal des Débats" și "Le Temps", apoi, presa belgiană, italiană, engleză, germană. Bărbați de seamă, ca Flourens, Cezar Lombroso, Angelo de Gubernatis etc., iau apărarea românilor. Aceste manifestări de solidaritate duc la înrăutățirea situației și, astfel, ministrul de Interne ungar hotărăște desființarea Partidului Național, iar membrii Comitetului sunt arestați. La Sibiu se adună 5.000 de țărani care manifestă solidaritate cu cei arestați, menținând mai departe organizația de partid. Ministrul de Interne ungar ia noi măsuri de asuprire.

An VIII, nr. 2075, ianuarie 1, p. 3 – [*Exportul de cereale*] (*Informațiuni*): La Bursa de cereale din Budapesta s-a vândut cantitatea de 2.000 hectolitri de grâu.

- An VIII, nr. 2075, ianuarie 1, p. 3 – *Înființarea serviciului de seroterapie (Informațiuni)*: Consiliul sanitar analizează starea de fapt în legătură cu înființarea, pe lângă Institutul Babeș din București, a Serviciului de seroterapie, după principiul fabricii Höchst din Germania și a Institutului Pasteur din Paris.
- An VIII, nr. 2075, ianuarie 1, p. 3 – *Convocarea Corpurilor Legiuitoare (Informațiuni)*: În vederea dezbaterii Legii minelor se dau informații asupra deschiderii ședinței. Cu această ocazie se produc și evenimente politice, confirmate de cercurile oficiale, în legătură cu provocarea unui vot de încredere de către Catargiu Lascăr și a unor măsuri inițiate de Partidul Conservator de a neutraliza propaganda Partidului Liberal privind legea pusă în discuție.
- An VIII, nr. 2075, ianuarie 1, p. 4 – *Vînzarea de șoșoni și galoși (Înștiințare)*: Societatea franco-rusă pentru fabricarea de cauciuc și obiecte de telegraf "Provodnik" din Riga (Rusia) aduce la cunoștința publicului că în anul curent are o producție de 2.000.000 perechi de șoșoni și galoși, înregistrând o creștere evidentă față de anii precedenți. Calitatea acestei încălțăminte este recunoscută de specialiști ca superioară celor din alte fabrici. La expoziția organizată la Petersburg, acest produs obține medalia de aur.
- An VIII, nr. 2076, ianuarie 3, p. 1 – Bacalbașa, Anton, *Un an nou*: Ca și în anul precedent, cele două partide politice se luptă pentru menținerea puterii. Actualul Guvern conservator, deși a ordonat împușcarea țăranilor, este susținut de rege. În opoziție se află un grup de politicieni pregătiți pentru guvernare și exploatare, ca și cei de azi. Lupta nu se dă pentru dreptate și bunăstare, ci pentru menținerea unei ordini barbare și nedrepte. Se afirmă tot mai mult că presa democrată dobândește tot mai mulți partizani, că aceasta începe să reprezinte o putere. În orașele mari, în afară de cele două curente politice, există un al treilea, opus celor două partide istorice. Idealul este ca acest nou curent să apară și în viața țăranilor, care duc povara muncii din care se alimentează luxul orașelor. Consideră că este necesar ca țăranimea să fie dezrobită pentru că aceasta reprezintă temelia reală și solidă a unei democrații luminate.
- An VIII, nr. 2076, ianuarie 3, p. 1 – Theodorescu, I., *Halal de noi!*: Ziarele locale, printre care și "Adevărul", semnaleză faptul că România importă din Austria și din alte țări din Europa cartofi, fân și alte produse agricole, cu toate că acestea se produc și în țară. Produsele agricole și alimentare realizate din munca țăranilor sunt exportate în toate părțile Europei, deoarece proprietarii și arendașii realizează importante venituri. Consumul intern este redus din lipsă de numerar. Pentru menținerea prețurilor la export și majorarea celor importate, cantități mari de cereale se alterează în hambare și silozuri. România va ajunge să importe pâine caldă de la Viena și mămligă de la Paris, iar societățile teatrale străine vor organiza spectacole pentru sprijinirea poporului, producător de bunuri alimentare.
- An VIII, nr. 2076, ianuarie 3, p. 1 – C.D.A., *Liberalii și sătenii*: În scopul de a se crea un câmp mai vast de agitație contra Guvernului, Partidul Liberal consideră că trebuie să fie atrasă și masa populației de la sate, deoarece Constituția prevede aceleași drepturi ca și cetățenilor de la orașe. Această recunoaștere a Partidului Liberal este tardivă, pentru că în timpul guvernării, țăranii sunt izolați și lipsiți de drepturile legale, stabilindu-se, în mod evident, deosebiri radicale între oraș și sat.

- An VIII, nr. 2076, ianuarie 3, p. 1 – Vest, *Străinătatea în 1894*: Se produc evenimente însemnate în viața politică a Franței, în urma asasinării lui Carnot, precum și în Rusia, după moartea autocratului Alexandru. Războiul chino-japonez reprezintă o nouă etapă în zona Orientului Îndepărtat. China este învinsă și trebuie să cedeze unei noi formații de conducere. Apar și crize politice, crize care influențează direct existența statelor. Cele mai importante crize se declanșează în Bulgaria, unde este îndepărtat regimul de teroare de sub conducerea lui Stambolov și orientarea țării în relații pașnice cu statele vecine și, îndeosebi, cu Rusia. În Ungaria, criza are la bază hotărâri ale guvernului liberal privind raportul dintre stat și biserică. În Italia și Grecia, crizele se datoresc situațiilor financiare. Introducerea sufragiului universal în viața politică a Belgiei dă naștere la apariția democrației cu speranțe în viitor.
- An VIII, nr. 2076, ianuarie 3, p. 1 – Index, *Reflecții postume*: În urma alegerilor din Brăila, Guvernul ia parte egală la repartizarea colegiilor, cu toate că, din punct de vedere moral, alegerile reprezintă o luptă între partide, luptă orientată spre insulte, injurii etc. reciproce. Guvernul ia măsuri de lichidare a independenței comunale, prin dizolvarea Consiliilor Comunale din opoziție. În final, trebuie dusă lupta pentru lichidarea sistemului autoritar aplicat de Guvern.
- An VIII, nr. 2076, ianuarie 3, p. 2 – *Construirea de ferme model (Informațiuni)*: În comunele Laza, județul Vaslui, și Studina, județul Romanați, construirea fermelor-model începe în primăvara acestui an. Capitalul investit este de 560.000 lei.
- An VIII, nr. 2076, ianuarie 3, p. 2 – Bran., *Nume și guvernante*: Doctorul Istrati susține că femeile sunt preocupate de a ocupa posturi de funcționare și în corpul didactic. Aceasta slăbește calitatea de soții și mame. Autorul articolului combate această falsă teorie, pe considerentul că se dă o greșită interpretare caracterului de emancipare a femeilor. Se evidențiază două fenomene, și anume distrugerea sentimentelor firești de soții și mame și, pe de altă parte, tendința femeilor către independență politică și economică. De aici, concluzia eronată privind legătura de cauzalitate între aceste două fenomene, dând formula: “spiritul de emancipare este cauza decadenței căsătoriei, familiei” etc. În realitate, tendința de emancipare a femeilor nu se găsește nici în clasele de sus sau de jos, ci în cele de mijloc. Doctorul Istrati, în final, pretinde desființarea proletariului feminin. În cazul acesta, să se desființeze și proletariatul bărbătesc și să apară legi cu caracter ideal privind viața economică, socială și familială.
- An VIII, nr. 2076, ianuarie 3, p. 3 – G.G., *Chestiunea aurului*: De mai mulți ani țările trec printr-o criză economică, provenită din scăderea prețurilor la toate mărfurile. În afară de transformarea mijloacelor de producție și de transport, supraproducția, restructurarea sistemului comercial etc., scăderea prețurilor se datorește și oscilațiilor valorilor metalului etalon aur, care reprezintă moneda principală în relațiile schimbului internațional. În anul 1856, se descoperă în California și Australia mine de aur. În acest timp, creșterea prețurilor este generală. Orice schimbare provenită în valoarea aurului produce schimbarea prețurilor mărfurilor. Anglia descoperă, în Africa de Sud, mine de aur. Condițiile de exploatare sunt mai bune. Jacques Siegfried precizează că, din cauza unei cantități mari de aur, valoarea acestuia scade și, în consecință, cresc prețurile. Prin aplicarea sistemului monetar bimetalist, valoarea argintului scade, fiind utilizat în industrie. Arată că Școala

franceză explică scăderea prețurilor prin crizele de supraproducție, iar Școala engleză explică această scădere prin urcarea valorii aurului.

An VIII, nr. 2076, ianuarie 3, p. 3 – *Târgul cerealelor (Ultime informațiuni)*: Târgul cerealelor, organizat la Viena, are o slabă activitate, prețurile cerealelor reducându-se mai ales la porumb.

An VIII, nr. 2077, ianuarie 4, p. 1 – Bacalbașa, Anton, *Învățământul liber*: În raportul prezentat de dr. Istrati ministrului Instrucțiunii Publice, propune ca, în afară de cele două universități – de la București și de la Iași –, la București să ia ființă o universitate liberă, cu facultățile de: Litere, Științe, Drept și Medicină. Cursurile să fie predate în limba franceză de către cei mai buni profesori din străinătate. Până în prezent, tineretul este trimis să studieze în străinătate. La fel procedează și Bulgaria. Nu același lucru se poate spune de Japonia. Propunerea merită multă atenție, fiind în sprijinul ridicării nivelului cultural al tineretului, lucru neglijat până acum.

An VIII, nr. 2077, ianuarie 4, p. 1 – Theodorescu, I., *O clasă de paraziți*: În curând se deschide Camera și se pune în dezbatere bugetul statului. Chiar dacă se fac propuneri privind îmbunătățirea sistemului de execuție bugetară, nici Adunarea și nici Guvernul nu iau măsuri față de un buget de cheltuieli de 207.000.000 lei. Întreaga politică se duce prin buget. Orice încercare de a stabili cheltuielile la nivelul necesităților reale înseamnă a lovi în politicianism. Exemplu: la ce sunt folosiți miniștrii plenipotențiar? România nu poate să facă față acestor cheltuieli, în timp ce peste cinci milioane de țărani trăiesc în mizerie.

An VIII, nr. 2077, ianuarie 4, p. 1 – Anghel, C.D., *Bugetul și conservatorii*: Se referă la afirmația conservatorilor în legătură cu bugetul anului trecut, care s-a încheiat cu un excedent de 20 de milioane, și la refuzul acestora de a recunoaște că: încasările din anul acesta în șapte luni fiind cu 9 milioane mai slabe, se merge către deficit; evaluările bugetare sunt crescute față de anul anterior; față de diminuarea intrărilor, cheltuielile anului curent au sporit comparativ cu cele ale anului anterior.

An VIII, nr. 2077, ianuarie 4, p. 1 – Index, *Ferme model*: Guvernul conservator, condus de Carp P.P., cheltuiește peste o jumătate de milion de lei pentru construirea unei ferme model. Este mai necesar pentru economia țării ca ingineri agronomi bine pregătiți să meargă prin sate pentru a arăta țăranilor, în mod practic, cum se exploatează pământul, cu semințe selecționate și mașini perfecționate. Fermele-model fac parte din propaganda politică și nu ajută cu nimic agricultura. Țăranul are o putere redusă de a înțelege și aplica ultimele descoperiri științifice ale agriculturii.

An VIII, nr. 2077, ianuarie 4, p. 1 – C.A., *Lecție severă*: După alegerile ținute pentru cele două colegii, la Brăila, presa guvernamentală devine scandaloasă. Partidul Conservator este învins în alegeri pentru Colegiul II, aruncând vina pe bande organizate de către Partidul Liberal. Nu este permis ca organele Ministerului de Interne să-și bată joc de alegătorii care votează conștient. Dovada dată de alegătorii din Colegiul II privind independența alegerilor este evidentă. Deși reușita în alegeri a Partidului Liberal nu reprezintă un entuziasm, totuși acțiunea merită atenție.

An VIII, nr. 2077, ianuarie 4, p. 2 – Inf., *Cestiunea grânelor române*: Guvernul ungar pune capăt campaniei dezlănțuite contra grânelor românești, fapt ce întărește exportul de

cereale și chiar majorarea prețurilor. Concurența susținută de Guvernul ungar pe piețele din Paris și Londra, contra făinii provenite din Rusia și America, hotărăște desființarea taxelor vamale și reducerea tarifului transportului asupra cerealelor importate din România. Cu cerealele românești, Ungaria intră în concurență cu piețele din Franța, Belgia și Anglia. Concurența se face și pe piețele din Arad, Debrețin etc., consumatorii preferând făina fabricată în Ungaria. Începe o nouă campanie contra cerealelor românești, campanie susținută de proprietarii de mori și terenuri din Ungaria, prin presă și întruniri. Camera din Ungaria dezbată această problemă. Ungaria concurează pe piețele străine cu produse românești.

An VIII, nr. 2077, ianuarie 4, p. 2 – *Cestiunea grânelor române (Informațiuni)*: Se anunță că Guvernul ungar a permis tuturor morilor din Ungaria să importe grâne românești scutite de taxe vamale, în cantitate de aproape 4 milioane hl pe an, adică $\frac{1}{4}$ din grânele pe care le consumă anual.

An VIII, nr. 2077, ianuarie 4, p. 2 – *Reședința societății pentru exploatarea pădurilor (Informațiuni)*: Societatea anonimă pentru exploatarea pădurilor și a herăstraielor cu vapori (compania Goetz) își schimbă sediul de la Galați la Cernăuți. Printre acționari se menționează și regele, Marghiloman Al. și Ghermani M.

An VIII, nr. 2077, ianuarie 4, p. 2 – *Administrarea falimentelor (Informațiuni)*: Catargiu H., președintele Tribunalului comercial, înaintează lui Marghiloman Al. un raport în legătură cu reglementarea modului de administrare a falimentelor. Raportul este întocmit din împuternicirea sindicilor.

An VIII, nr. 2077, ianuarie 4, p. 2 – *Bursa la cereale (Informațiuni)*: La Bursa din Budapesta, prețul cerealelor românești s-a majorat. Sâmbătă se vând 3.100 hectolitri de grâu cu 5 florini și 97 creițari hectolitru.

An VIII, nr. 2077, ianuarie 4, p. 2 – *De la Seghedin (Informațiuni)*: Cu ocazia noului an, un mare număr de țărani și fruntași români se prezintă la închisoarea din Seghedin pentru a felicita pe dr. Rațiu și Lucaci Vasile. Conducerea închisorii interzice acest lucru. Adunarea intonează "Deșteaptă-te, române" și doina lui Lucaci. Jandarmii fac uz de baionete și împrăștie mulțimea.

An VIII, nr. 2077, ianuarie 4, p. 2 – *Descoperiri arhiologice (Informațiuni)*: La Mangalia este descoperit un sarcofag roman cu mai multe monede antice.

An VIII, nr. 2077, ianuarie 4, p. 2 – *Protest (Informațiuni)*: Alegătorii Colegiului II Brăila înaintează un protest ministrului de Interne, împotriva listei liberale, pe considerentul că, din cauza teroarei declanșate de către bande organizate de Partidul Liberal, nu și-au putut exercita dreptul la vot.

An VIII, nr. 2077, ianuarie 4, p. 2 – *Instigatorii (Informațiuni)*: Ziarul "Timpul" este informat că organe ale justiției urmăresc pe unii cetățeni, trimiși în diferite județe în scopul de a instiga pe țărani, sub pretextul protestării contra Legii minelor. Sunt în curs de arestare.

An VIII, nr. 2077, ianuarie 4, p. 2 – *Ceremonie (Informațiuni)*: Cortegiul privind înmormântarea poetului Păun I. este precedat de steagul roșu al Partidului Socialist și de numeroși admiratori și redacțiile ziarelor "Lumea Nouă" și "Adevărul".

- An VIII, nr. 2077, ianuarie 4, p. 3 – *Reorganizarea poliției (Informațiuni)*: Petrescu D., șef de divizie în Ministerul de Interne, elaborează un proiect de lege cu privire la reorganizarea poliției. Ca urmare a raportului întocmit de Capșa, proiectul nu este însoțit de către Catargiu Lascăr, pe considerentul că actuala formă de organizare este satisfăcătoare.
- An VIII, nr. 2078, ianuarie 5, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *O declarație*: Patrimoniul ziarului trece asupra lui Mille Constantin, iar conducerea este deținută, în continuare, de către semnatarul articolului. De șapte ani, ziarul se afirmă ca organ de luptă pentru o democrație republicană și pentru drepturile muncitorilor de la orașe și sate. Luptă și pentru ideea unirii cu Transilvania. Adevărul aparține democrației române.
- An VIII, nr. 2078, ianuarie 5, p. 1 – C.D., *O șansă pentru agricultori*: În urma măsurilor luate de Guvernul ungar de a desființa taxele vamale și a reduce tarifele de transport, se creează un nou debușeu de vânzare a cerealelor, de circa 4 milioane hectolitri pe an. În prezent, cerealele românești nu pot fi vândute pe piețele Europei din cauza concurenței americane. Pentru a veni în ajutorul exportatorilor români, Guvernul are datoria de a iniția o lege privind reducerea tarifelor pe căile ferate, așa după cum a procedat și Guvernul ungar.
- An VIII, nr. 2078, ianuarie 5, p. 1 – Idex, *Situația universităților*: Istrate C., inspector general al învățământului superior, propune ca, în loc de două universități, să rămână numai una, bine organizată și încadrată cu profesori corespunzători. Profesorii sunt salarizați insuficient și, astfel, se admite cumulul. Predau mai multe cursuri, însă toate lipsite de pregătire. Majoritatea elevilor sunt slab pregătiți, profesorii nu cunosc posibilitățile de receptivitate a acestora. Bacalaureatul se dă în condiții fără orientare: elevii buni cad la examen, iar cei slabi reușesc. Propune modificarea programului privind ținerea acestui examen. Prin înființarea universității libere se pot aduce profesori din alte țări, care să susțină cursuri. Cu elementele române nu se poate face față. Japonia a reușit acest lucru.
- An VIII, nr. 2078, ianuarie 5, p. 1 – Theodorescu, I., *Iar sânge?*: Există agitație printre țărani, provocată de instigatori politici, sub pretextul unui protest contra Legii minelor, informează despre aceasta ziarul "Timpul", organ al Partidului Conservator. Sunt arestări. Dacă agitatorii se manifestă fără a instiga la dezordine, în acest caz Guvernul procedează greșit la arestări. Contrariu, trebuie luate măsuri și contra celor care au dispus trimiterea instigatorilor. Se așteaptă reacția ziarului "Timpul" și a Guvernului, ținându-se seama că lucrurile nu rămân neurmărite.
- An VIII, nr. 2078, ianuarie 5, p. 1 – Lynx, *Stupid și meschin*: Un ziar al opoziției informează cititorii că Direcția Telegrafului interzice transmiterea telegramelor, pe considerentul că acestea sunt contrare ordinii publice și siguranței statului. Telegraful este un mijloc de deservire a populației și, în același timp, o sursă de venituri pentru buget.
- An VIII, nr. 2078, ianuarie 5, p. 2 – Inf., *Comerțul României*: În perioada de 10 ani, de la 1884 la 1893, România a importat mărfuri variind de la an la an, în jos și în sus, între 294.986.273 lei în 1884 și de 430.489.731 lei în 1893. În ceea ce privește exportul, acesta este de 184.115.542 lei în 1884 și de 370.651.787 lei în 1893. În 1893 exportul are o creștere de circa 100 milioane lei față de anul precedent, iar importul o creștere

de 50 milioane lei. Taxele vamale încasate de stat în 1884 sunt 16.575.632 lei, iar în 1894 acestea se majorează la 34.407.634 lei. Ținându-se seama de valoarea avuției naționale, în următorii 5 ani exportul se dublează, acesta fiind influențat de construcția podului peste Dunăre, care înlesnește și traficul mărfurilor germane și austriece destinate Extremului Orient. Comerțul ia o mare dezvoltare după construirea portului Constanța.

An VIII, nr. 2078, ianuarie 5, p. 2 – *Ajutorarea țăranilor (Informațiuni)*: Consiliul județean Buzău a votat un fond de 600.000 lei pentru achiziționarea de porumb, necesar ajutorării țăranilor lipsiți de hrană.

An VIII, nr. 2078, ianuarie 5, p. 2 – *O afacere misterioasă (Informațiuni)*: La granița româno-ungară, în apropiere de localitatea Bahna, inginerul român Crăciunescu Gheorghe este prins de grănicerii unguri. Acesta își justifică prezența în localitate pe considerentul că posedă informații din care reiese că, din timpul stăpânirii turcești, acolo ar fi îngropată o comoară cu 15 butoaie pline cu galbeni.

An VIII, nr. 2078, ianuarie 5, p. 2 – *Brutarii noștri (Ultime informațiuni)*: Cu toate că prețul cerealelor este redus, totuși brutarii vând pâinea la un preț ridicat. În plus, dau lipsă la cântar între 200 și 300 de grame la kilogram și este de proastă calitate. Se confiscă pâine din sectorul Negru și Verde. Brutarii sunt de naționalitate greacă.

An VIII, nr. 2078, ianuarie 5, p. 3 – *România și tripla alianță (Ultime informațiuni)*: “Daily News” din Londra anunță reluarea negocierilor privind prelungirea Tratatului de triplă alianță pe încă 5 ani. Participarea României la aceste negocieri este viu comentată în cercurile diplomatice.

An VIII, nr. 2079, ianuarie 6, p. 1 – *G.G., Lovitura de Stat în Franța*: Evenimentele petrecute în Franța pot avea urmări pentru întreaga Europă. “Adevărul” trimite un delegat la Versailles, unde are loc congresul. Se primesc diverse știri în legătură cu aceste evenimente: demisia lui Casimir-Perier, președintele Republicii Franței, demisie determinată de acțiunile întreprinse de socialiști. Casimir-Perier este susținut de categoria reacționarilor, oportuniștilor și conservatorilor. Presiunile socialiștilor în Cameră duce la dizolvarea acesteia, trecerea la noi alegeri, însă sub presiuni și corupții.

An VIII, nr. 2079, ianuarie 6, p. 1 – *C.D.A., Șantajul în presă*: Se cere introducerea în Codul Penal a sancțiunii pentru șantaj. Propunerea este făcută de către Bădărău și cazul se referă la șantajul pe calea presei. Autorul consideră că, pentru evitarea unor interpretări eronate date unor acțiuni, care ar putea fi încadrate în delictul de șantaj, este mai oportună înființarea unui sindicat al presei, acesta având o influență morală și mai eficace.

An VIII, nr. 2079, ianuarie 6, p. 2 – *Inf., Muncitorii de la căile ferate române*: Se pune problema pe ce criterii Direcția Căilor Ferate acordă funcționarilor, cu ocazia noului an, gratificații în sumă de 147.000 lei. Se produce un adevărat scandal, deoarece gratificațiile încep de la 1.000 lei și până la 40 lei. Frânarii și acarii nu primesc gratificații, în schimb, din salariul de 57 lei lunar, se fac rețineri pentru amenzi. Acești salariați apreciază că, în perioada de exploatare a Căilor Ferate de către germani, aveau un salariu de 75 lei lunar, fără aplicarea de amenzi. Orice intervenție făcută pe lângă directorul general Duca a rămas nesoluționată.

- An VIII, nr. 2079, ianuarie 6, p. 2 – *Pentru pace (Știri telegrafice)*: Scherman depune în Senat un proiect prin care se autorizează președintele Statelor Unite să negocieze, prin agențiile diplomatice acreditate în Statelor Unite sau printr-o comisie care să se deplaseze în toate statele din străinătate, în scopul reglementării unui arbitraj internațional, pentru rezolvarea, pe cale pașnică, a neînțelegerilor existente între națiuni, pentru împiedicarea războaielor.
- An VIII, nr. 2079, ianuarie 6, p. 2 – *Modificarea legii recrutării (Informațiuni)*: Ministerul de Război intenționează să propună modificarea Legii de recrutare. Nu se știe dacă modificările aduse pot determina tinerii să se prezinte la recrutare!
- An VIII, nr. 2079, ianuarie 6, p. 3 – *Societatea de navigație pe Dunăre (Ultime informațiuni)*: Societatea de navigație pe Dunăre înființată de Guvernul ungar se contopește cu societatea austriacă pe linia Vârciorova-Sulina. Această asociere se face în scopul desfășurării unei concurențe navigației române, ruse și germane.
- An VIII, nr. 2080, ianuarie 7, p. 2 – *Inf., Puțul artezian*: Din dispoziția Guvernului Carp P.P., se hotărăște, cu trei ani în urmă, înființarea unui puț în regiunea Bărăganului, pentru alimentarea cu apă a acestui ținut. După executarea diverselor lucrări de forare, se ajunge la o adâncime de 350 m, unde se găsește un strat de calcar. Pentru consultare, se face apel la specialiștii din Viena. Continuându-se lucrările, se ajunge la o adâncime de 500-600 m, unde se găsește un strat de humă. În continuarea lucrărilor se găsește apă, care formează unele canale de irigații, folosite agricole. Se mai construiesc încă două puțuri. Lucrările sunt dirijate de ing. Alimășteanu.
- An VIII, nr. 2080, ianuarie 7, p. 2 – *Socialiștii belgieni*: Socialistul Berloz este ales cu o majoritate însemnată de voturi. Această situație prezintă îngrijorare burgheziei belgiene, deoarece socialiștii reușesc să câștige în alegeri la Liège și în nordul țării, precum și în alte regiuni.
- An VIII, nr. 2080, ianuarie 7, p. 2 – *Vin din tablete*: După carnea transformată în pulbere urmează obținerea de vin prezentat sub formă de tablete. Se arată procedura de fabricație. Deși sistemul se pare că este original, totuși acesta prezintă unele riscuri.
- An VIII, nr. 2080, ianuarie 7, p. 3 – *Construcții la căile ferate (Informațiuni)*: Ministrul C. Olănescu intenționează ca, în cursul lunii curente, să prezinte un proiect de lege cu privire la contractarea unui împrumut necesar construcției Gării Obor și a liniei ferate de centură.
- An VIII, nr. 2080, ianuarie 7, p. 3 – *Protestul partidului liberal (Informațiuni)*: Partidul Liberal prezintă regelui un protest cu privire la evenimentele petrecute la Consiliul Comunal Ploiești, evenimente influențate de Partidul Conservator.
- An VIII, nr. 2081, ianuarie 10, p. 2 – *Bacalbașa, Anton, Programul "Adevărului"*: În program se arată: desființarea monarhiei și înlocuirea acesteia printr-o republică democrată, votul universal, trecerea moșiilor coroanei în patrimoniul statului și apoi împământarea țăranilor, desființarea armatei permanente și (înființarea) înlocuirea cu națiunea înarmată, descentralizarea și autonomia comunelor, garantarea libertăților individuale, desființarea Senatului. Se mai arată o serie de îmbunătățiri ce trebuie făcute de stat prin acordarea de ajutor asociațiilor de

muncitori industriali și agricoli, desființarea impozitelor directe și înlocuirea acestora prin impozite progresive, protecția muncii, precum și alte directive de ordin social și cultural.

An VIII, nr. 2083, ianuarie 11, p. 1 – Bacalbașa, Anton, *Liga democrată*: În prezent se dă o luptă politică între Partidul Liberal și cel Conservator, luptă care produce dificultăți poporului. În cazurile când, între diferitele nuanțe care formează democrația, nu ar exista unele deosebiri, s-ar putea trece la unificarea acestora într-un singur organism care, pe baza unei platforme comune, poate duce campania contra celor două partide. Se arată diferența punctelor de vedere. Liga democratică este o necesitate a existenței României. Autorul arată, în continuare, că în prezent se asistă la lupta dintre cele două partide, fără a se trece de la vorbe la fapte și, printr-o luptă susținută, trebuie ca aceste partide să fie determinate să se ocupe de viața poporului.

An VIII, nr. 2083, ianuarie 11, p. 1 – C.A., *Expulzările continuă*: Se continuă cu expulzarea acelor care luptă pentru ideile socialiste și transpunerea acestora în fapte. Avera acestora este acaparată de primarii comunelor. Guvernul acordă acest privilegiu de expulzare numai socialiștilor. De ce nu se aplică acesta și adeptilor liberalismului și radicalismului, deoarece ideile socialiste sunt tot atât de constituționale ca și celelalte? Expulzările întreprinse de Guvern sunt ilegale și neconstituționale. Se protestează împotriva acestora.

An VIII, nr. 2083, ianuarie 11, p. 1 – Theodorescu, I., *Contrabandiștii*: O serie de grave incidente, unele chiar mortale, se produc între agenții forței publice și contrabandiștii de băuturi spirtoase. Contrabanda se face din cauza taxelor mari ce se aplică la barierele orașului București. Se impune modificarea acestor taxe, așa după cum se pronunță și Filipescu. Fabricanții mari de băuturi spirtoase nu sunt de acord cu aceste modificări, deoarece aceștia sunt susținătorii contrabandei. Este mai oportună aplicarea taxelor la locul de fabricare, iar pentru import, la vamă. În felul acesta, primăriile realizează însemnate venituri. Se așteaptă hotărârea Camerei.

An VIII, nr. 2083, ianuarie 11, p. 1 – Vest, *Noul minister unguresc*: Noul președinte al Consiliului de Miniștri, baronul Bánffy, prezintă situația privind respectarea Legii naționalităților. Deputatul Nicolae Șerban, singurul român ales în Camera ungară, cere președintelui precizări în legătură cu Legea naționalităților, deoarece consideră ca neîntemeiate acuzațiile ce se aduc românilor. Partidele din opoziție, printre care și Partidul Național, din care face parte deputatul Șerban N., nu sunt de acord cu poziția Guvernului ungar și problema naționalităților.

An VIII, nr. 2083, ianuarie 11, p. 1 – *Protest împotriva legii minelor (Întrunirea de la Iași)*: Corpul electoral din toate Colegiile pentru Cameră și Senat protestează contra Legii minelor, ca fiind antinațională și anticonstituțională. Împuternicește pe deputați și senatori de a nu vota această lege.

An VIII, nr. 2083, ianuarie 11, p. 2 – Inf., *Comerțul de petrol*: Producția petrolului intră într-o fază importantă, care dă speranță unui însemnat export și realizării unor venituri substanțiale. În această perioadă există concurența petrolului exportat de Rusia, care dispune de instalații tehnice moderne privind exploatarea petrolului și prelucrarea acestuia. România nu dispune decât de instalațiile de la Solonți,

exploatarea făcându-se de o societate de petrol. Transportul pe căile ferate nu este satisfăcător. Cu toată concurența făcută de Rusia, petrolul românesc găsește un debușeu sigur pe piețele din Serbia, unde acesta este preferat.

- An VIII, nr. 2083, ianuarie 11, p. 3 – *[Răscoale țărănești] (Ultime informațiuni)*: În comuna Răducăneni, județul Fălciu, a izbucnit o răscoală țărănească. Contra acesteia se trimite armată. Lipsesc amănunte în legătură cu cauzele răscoalei.
- An VIII, nr. 2083, ianuarie 11, p. 3 – Lupa, Baba, *Din Calafat*: Încărcarea cerealelor se face pe scară redusă în Calafat, datorită faptului că operația de încărcare se face în comuna Cetatea, în proporție de 4-5 ori mai mult. În ceea ce privește proprietarii și arendașii, aceștia sunt nemulțumiți de recolta slabă și de prețul vânzării cerealelor. Există o criză și în rândul comercianților. Însă tot greul apasă pe țărani.
- An VIII, nr. 2083, ianuarie 11, p. 3 – *Protestul partidului liberal (Ultime informațiuni)*: Se inițiază o campanie, în toată țara, contra proiectului cu privire la construcția de căi ferate din inițiativă particulară.
- An VIII, nr. 2083, ianuarie 11, p. 3 – *Pungașii de la Gara de Nord (Ultime informațiuni)*: Se remarcă faptul că banda de pungași este formată din tineri între 13 și 15 ani și că șeful acesteia are numai 12 ani. Pungașii sunt prost îmbrăcați, nespălați, cu figuri palide. O parte din obiectele furate sunt vândute chiar sergenților de stradă, fără ca aceștia să sesizeze faptele.
- An VIII, nr. 2083, ianuarie 11, p. 3 – *Scandalul de la Camera de Comerț (Ultime informațiuni)*: Are loc Adunarea Generală a Societății Comercianților de Băuturi Spirtoase, în cadrul căreia se formează două grupări: una guvernamentală și una liberală. Din cauza conducerii incorecte a societății, gruparea liberală cere alegerea unui nou comitet. Partea adversă nu este de acord și, în consecință, de la vorbe și injurii se ajunge la bătăi.
- An VIII, nr. 2084, ianuarie 12, p. 1 – Theodorescu, I., *Fiara cu două capete*: Din punct de vedere politic, România se află în urma multor state, state care au o situație economică mai redusă. În prezent, politica țării aplică forme vechi, datând dinainte de 1848. Aceste forme nu corespund cu poziția României în cadrul Europei. Guvernele care se succed nu au niciun interes de a ridica economia țării la posibilitățile de asigurare a mijloacelor de întreținere a populației. Beneficiarii avuției țării sunt privilegiații pe care se sprijină Guvernul și care sunt despărțiți de adevăratul popor, care suferă și așteaptă îmbunătățirea vieții. Fanarioții de azi, ca și cei din trecut, nu pot zdrobi ideea de naționalitate și virtuțile cetățenești. Fiara cu două capete – Partidul Liberal și cel Conservator – intră în agonie și va peri distrusă de propriile forțe incapabile de a elabora reforme sănătoase. Aceste partide vin la putere din capriciile suveranului, guvernând prin aplicarea de ilegalități, prin minciună, urmărind un singur scop: consumarea unui buget din ce în ce mai mare.
- An VIII, nr. 2084, ianuarie 12, p. 1 – M.C., *Constituționali, nu glumă!*: Cum poate susține că Partidul Conservator vine la conducerea țării respectând principiile constituționale, când știut este că acest partid nu respectă legile și amestecă regele în afacerile politice, pe care-l amenință cu revoluția dacă nu se îndepărtează de Partidul și Guvernul Liberal condus de Ion Brătianu. În ziarele "Epoca" și "L'Indépendance Roumaine", înainte de 1888, Partidul Liberal ataca pe conservatori că regele este

amestecat în viața politică. Astăzi, același partid, aceeași poziție. În felul acesta, partidele istorice fac politică și se mențin la guvernare.

An VIII, nr. 2084, ianuarie 12, p. 1 – C.D.A., *Camera lucrează*: Într-o atmosferă de neîncredere din partea poporului, Camera a început dezbaterile unor legi. Acestea se fac în pripă, se votează cu ușurință. Interpelările opoziției reprezintă o simplă formalitate. Exemplu în această direcție este discursul ținut, pe marginea unei interpelări, de către Poenaru-Bordea, deputat de Ialomița.

An VIII, nr. 2084, ianuarie 12, p. 1 – Dan, C., *Concursurile la noi*: Se ridică proteste cu privire la rezultatul examenului privind concursul pentru diverse posturi în învățământ. Comisiile de examinare produc ilegalități, favoritisme. Ministerul Instrucțiunii Publice, deși este sesizat de aceste nereguli, nu ia măsuri de remediere. Numirile în învățământ se fac de către minister, la propunerea comisiei, în condițiile acesteia.

An VIII, nr. 2084, ianuarie 12, p. 2 – Inf., *Românii și sașii din Transilvania*: Guvernul ungar prezidat de Bánffy, nu poate să facă față celor 17 deputați ce reprezintă 200.000 de sași. Această categorie de populație, în Guvernul precedent, beneficia de o serie de avantaje cu caracter economic, pe care actualul Guvern nu le mai acordă. Deputații amenință cu retragerea din partidul de guvernământ. Pentru atitudinea dușmănoasă a lui Bánffy față de sași și români, deputații somează pentru respectarea drepturilor obținute înainte de 1881. După 15 ani, sașii se consideră aliați cu românii. Ziarele din Brașov, Sibiu și Bistrița cheamă pe sași la unire cu românii. Partidul Național ia atitudine în favoarea unei largi mișcări de apropiere cu sașii, pentru lupta comună contra Guvernului Bánffy.

An VIII, nr. 2084, ianuarie 12, p. 2 – Tip., *De-ale C.F.R.*: Cu toate amenințările întreprinse de către administrația Căilor Ferate, zilnic se înmulțesc nemulțumirile manifestate de impiegații din serviciul Căilor Ferate. Salariile reduse pe care aceștia le primesc sunt cu totul insuficiente pentru a face față obligațiilor. Deci, nu poate fi echitabil salariul de 60-75 lei lunar cu 1.000 lei lunar, salariu primit de funcționarii superiori. Directorii Căilor Ferate realizează, anual, însemnate economii, prin faptul că în funcția de impiegați sunt menținuți oameni care nu îndeplinesc condițiile de studii, însă sunt salariați ca acari-telegrafiști. Din aceste economii se plătesc gratificații acelor cu salarii mari.

An VIII, nr. 2084, ianuarie 12, p. 2 – Dru-Dru, *Din Botoșani – Corespondență particulară a "Adevărului"*: Proprietarii agricoli din județul Botoșani au ales un comitet care hotărăște să prezinte Guvernului nemulțumiri cu privire la modul de vânzare a cerealelor unor negustori ambulanți. În acest sens, se cere înființarea unui birou de informare asupra prețurilor de vânzare și reducerea taxelor pe căile ferate.

An VIII, nr. 2084, ianuarie 12, p. 3 – *Rectificarea Siretului (Ultime informațiuni)*: Lucrările încep în primăvară și valoarea acestora este de 2.000.000 lei. Pentru aceste lucrări nu se ține licitație publică, se adjudecă în favoarea unui inginer francez. Motivele invocate de ministrul Olănescu C. sunt menționate ca fiind de natură personală.

An VIII, nr. 2084, ianuarie 12, p. 3 – *Intervenția partidului național din Transilvania (Ultime informațiuni)*: Hotărăște să se înainteze o cerere împăratului Franz Iosef, în sensul ca toți românii condamnați politic, aflați la închisorile din Seghedin și Valț, să fie

grațiați. Cererea este semnată de toți românii alegători. Cererea este depusă de delegați ai partidului, precum și de prelați români din Transilvania și Ungaria.

An VIII, nr. 2084, ianuarie 12, p. 3 – *Corpurile legiuitoare – Interpelare făcută de Fleva N.*: Interpelarea este adresată Guvernului, cerând acestuia de a răspunde dacă autoritatea regelui este folosită în scopul votării Legii minelor, așa după cum informează cititorii ziarul “Constituțional”.

An VIII, nr. 2085, ianuarie 13, p. 1 – Mille, Const., *Instigatorii*: Din cauza mizeriei, a foamei și a nesiguranței, în anul 1888, țărani se răscoală. Însă fără rezultat. În loc să se cerceteze cauzele fundamentale ale acestor stări de lucruri și să se ia măsuri de remediere a acestora, partidele se acuză reciproc. Când această formă de justificare încetează, se aduc acuzații intervenției unei puteri străine. Așa procedează Rosetti Theodor, în calitate de președinte al Consiliului de Miniștri. Trebuie luate măsuri, pentru ca să nu fie prea târziu și întreaga răspundere să cadă asupra partidelor, pentru distrugerile ce vor fi făcute asupra civilizației acumulate de România timp de 50 de ani, pierzându-se chiar și independența națională.

An VIII, nr. 2085, ianuarie 13, p. 1 – Theodorescu, I., *A doua menajerie*: Forma de organizare și funcționare a Senatului este împrumutată de la țările străine. Grecia, Bulgaria și Serbia nu au Senat și, totuși, aceste țări nu au o situație mai slabă decât România. Mania de a copia totul de la alte state, fără niciun discernământ, este o absurditate. În alte state, Senatul are o veche tradiție care apără moravurile țării de hotărârile necorespunzătoare luate de Camera reprezentanților. În România, Camera nu realizează nimic din dezbaterile Senatului, care, în general, întârzie luarea hotărârilor.

An VIII, nr. 2085, ianuarie 13, p. 1 – Anghel, C.D., *Vorbele și faptele*: Se arată că ziarul “Naționalul” informează cititorii despre vânzarea unor terenuri de către deputatul Schileru Dincă. Acestea, în subteran, conțin cărbune. Terenurile sunt vândute străinilor pentru exploatare. Sumele încasate de către Schileru Dincă și alți proprietari sunt mult mai mari decât despăgubirile prevăzute de Legea minelor. În această situație, terenurile rămân în exploatarea străinilor, vânzările fiind considerate de numitul ziar ca legale.

An VIII, nr. 2085, ianuarie 13, p. 2 – Inf., *Războiul englezesc*: În scopul redresării industriei casnice, Guvernul Carp P.P. duce tratative cu un trust din Anglia, pentru introducerea în țară a războiului mecanic perfecționat. Războaiele mecanice sunt inventate de Richard L. Hattersley și Crompton A. din Anglia. În Calea Rahovei din București se deschide o întreprindere pentru producția războaielor, după care se repartizează în toată țara. Introducerea războiului mecanic creează venituri țăranilor, Anglia angajându-se să cumpere țesăturile românești. Țăranii pot cumpăra, cu garanția statului, războaie mecanice, plata putându-se face în rate convenabile. Industria casnică se dezvoltă și, în felul acesta, se pot exporta produsele și în statele vecine, aducând concurență produselor austro-ungare. Se dezvoltă cultivarea inului și a cânepei, materii prime necesare produselor de țesătorie.

An VIII, nr. 2085, ianuarie 13, p. 2 – Sand., *Din Tîrgoviște (Corespondență particulară a “Adevărului”)*: Consiliul Comunal este preocupat de introducerea apei potabile în

orașul Târgoviște. Ziarul cere reducerea sau anularea taxelor aplicate de comună asupra cerealelor și a altor produse, vândute de țărani la oborul săptămânal. Taxele fiind mari, vânzarea produselor se face la domiciliul țăranilor sau al proprietarilor sau în alte localități unde nu se plătesc taxe. Din cauza sărăciei, țăranii vin la oraș unde vând chiar alimentele strict necesare. Chiar și unii comercianți suportă unele lipsuri, comerțul fiind scăzut.

An VIII, nr. 2085, ianuarie 13, p. 2 – *Vinzări de terenuri (Informațiuni)*: Moșia statului în suprafață de 1.300 hectare, situată în comuna Barcea, județul Tecuci, se pune în vânzare pentru țărani. Moșia este parcelată în loturi a 5 hectare.

An VIII, nr. 2085, ianuarie 13, p. 2 – *Capsulă, Don, Concursul de farmacie*: Nici nu a început concursul și apar multe nemulțumiri, provocate de: programa analitică, ilegalitatea ținerii concursului, nu toți membrii Comisiei de examinare au cunoștințe temeinice etc. Legea sanitară nu prevede locul unde trebuie să funcționeze farmacia. Astfel că cine dispune de bani poate deschide farmacia în centrul capitalei, deși este mai slab pregătit față de un altul, care, din lipsă de fonduri, nu poate să deschidă farmacia în niciun loc.

An VIII, nr. 2085, ianuarie 13, p. 2 – *Transformări de comune (Informațiuni)*: “Monitorul Oficial” cu data de azi publică Legea cu privire la transformarea comunei rurale Urziceni, județul Ialomița, în comună urbană.

An VIII, nr. 2086, ianuarie 14, p. 1 – *Anghel, C.D., Legea numelui*: Această lege este menită să servească acelor al căror nume este suspect. Legea deschide cale tuturor ilegalităților și neajunsurilor, este o lege reacționară. Justiția poate condamna pe cetățeanul care nu poate dovedi proveniența numelui. Legea încalcă principiul neretroactivității și o serie de alte principii de drept și de echitate. Legea elaborată de Guvernul conservator este un dezastru moral, obligând ca prenumele să fie însușit din calendare și din istoria veche.

An VIII, nr. 2086, ianuarie 14, p. 1 – *Vest, Era nouă în Transilvania*: Se pune mare speranță în Guvernul ungar Bánffy, în legătură cu consolidarea alianței între sași și români, persecutați timp de 15 ani de acesta, pe când deținea funcția de conducător în două din cele mai mari județe din Transilvania. Tineretul săsesc, adunat în jurul ziarului “Kronstädter Zeitung”, ce apare la Brașov, dornic de luptă națională, luptă contra șovinismului ungar. Guvernul ungar, amenințat de retragerea celor 17 deputați sași din partid, acordă unele concesiuni populației săsești și române, cu privire la ocuparea de funcții administrative, autonomia comunală, folosirea limbii oficiale etc. Aceste concesiuni produc nemulțumiri printre deputații șovini unguri. Prin declarația făcută de Bánffy, se interzice gruparea politică pe bază de naționalitate, aceasta fiind în neconcordanță cu Legea națională a statului ungar. Sașii consideră această declarație ca o politică de duplicitate ordinară.

An VIII, nr. 2086, ianuarie 14, p. 1 – *Lynx, Tamponul național*: Se pune problema care este rolul regelui cu privire la Legea minelor. În cazul când acesta are vreo părere, imediat vine “Voința Națională” și atrage atenția asupra faptului că Guvernul vinde avuția țării străinilor. Regele convoacă Guvernul și, cu unele modificări, legea se prezintă pentru votare. Regalitatea nu se poate desființa, așa după cum pretinde ziarul “Naționalul”, deoarece guvernele conduse de oameni incompatibili au

nevoie de un arbitru care să restabilească ordinea. În consecință, ziarul consideră că este necesară înființarea unui tampon național, cu a cărui pază și mișcare să fie desemnați 6 bărbați de stat dintre cei mai bătrâni și mai ramoliți.

- An VIII, nr. 2086, ianuarie 14, p. 1 – Mille, Const., *Dreptul femeilor*: Pentru ocuparea, prin concurs, a unor funcțiuni, femeia este exclusă. Trebuie închise toate căile de acces ale femeilor privind examenele de bacalaureat și frecventarea cursurilor universitare, aceasta în scopul ca bărbații să dețină monopolul științei. Pentru examenul de ocupare a postului de medic primar, printre alte obligații, se cere satisfacerea serviciului militar sau scutire. În acest caz, nicio femeie nu se poate prezenta la concurs, neputând intra în prevederile Legii de recrutare. Mai sunt și alte cazuri absurde care frânează activitatea femeii la viața publică și profesională.
- An VIII, nr. 2086, ianuarie 14, p. 2 – *Vinzarea de cereale (Informațiuni)*: La Bursa de cereale din Budapesta s-a mai vândut cantitatea de 4.500 hectolitri grâu românesc cu 6 florini și 10 creițari hectolitru. În felul acesta, prețul grâului se ridică.
- An VIII, nr. 2086, ianuarie 14, p. 2 – *Construcții de abatoare (Informațiuni)*: După votarea bugetului Primăriei Capitalei, începe construcția a cinci abatoare pentru: porci, oi, capre, viței și miei. Abatoarele se instalează în cinci puncte ale capitalei.
- An VIII, nr. 2086, ianuarie 14, p. 2 – Idieru, N., *Studii de economie politică și finanțe (Știri mărunte)*: Se anunță apariția cărții menționate mai sus în editura librăriei Carol Müller.
- An VIII, nr. 2086, ianuarie 14, p. 2 – *Modificarea legii minelor (Informațiuni)*: La Senat se ține ședință convocată pentru aducerea unor modificări asupra Legii minelor. În afară de modificările propuse, se mai fac unele privind stabilirea minimumului și a maximumului perioadei de exploatare a minei, în funcție de capacitatea acesteia.
- An VIII, nr. 2086, ianuarie 14, p. 2 – *Relații internaționale (Informațiuni)*: Deputatul Ion Grădișteanu se află la Roma pentru a lua legătura cu personalități ale vieții politice. Se va deplasa apoi la Paris și Londra.
- An VIII, nr. 2086, ianuarie 14, p. 2 – *Fenomen meteorologic (Informațiuni)*: În ziua precedentă, la orele 20,30, în direcția nord, se produce un fulger puternic. Lumea rămâne mirată. În dimineața zilei următoare, în sfârșit, începe să ningă.
- An VIII, nr. 2086, ianuarie 14, p. 2 – *O plîngere (Informațiuni)*: Mai mulți locuitori din comuna Plătărești sesizează că antreprenorul lucrărilor penitenciarului din localitate comite ilegalități, obligându-i să semneze acte, fără însă a încasa și suma respectivă. Antreprenorul a prejudiciat statul, executând lucrări de proastă calitate. Se cere deschiderea unei anchete de către Ministerul Lucrărilor Publice.
- An VIII, nr. 2086, ianuarie 14, p. 2 – *Licitație publică (Informațiuni)*: La Direcția Generală a Poștei și Telegrafului se ține licitație publică pentru darea în antrepriză a ridicării și transportului cutiilor de scrisori la Oficiul Central al Poștelor.
- An VIII, nr. 2086, ianuarie 14, p. 2 – *Licitație publică (Informațiuni)*: La sediul Ministerului de Interne, la Direcția Generală Sanitară și la Prefectura județului Covurlui, are loc licitație publică pentru darea în antrepriză privind construcția unui pavilion pentru bolnavi, la spitalul din comuna Bujor.

- An VIII, nr. 2086, ianuarie 14, p. 2 – *Licitație publică (Informațiuni)*: La sediul Ministerului Lucrărilor Publice are loc licitație publică pentru darea în antrepriză privind aprovizionarea cu 1.000 tone blocuri de piatră, necesare la construcția podului peste apa Cricov (între Ploiești și Mizil).
- An VIII, nr. 2086, ianuarie 14, p. 3 – *[Înființarea Casei de Comerț din Galați] (Ultime informațiuni)*: În zilele ce urmează se constituie Camera de Comerț din Galați, președinte fiind ales senatorul Ion Plesnilă. Prima sarcină este construcția unui local pentru Bursă.
- An VIII, nr. 2086, ianuarie 14, p. 3 – *Situația agricolă (Ultime informațiuni)*: După rapoartele sosite la Ministerul Domeniilor, starea semănăturilor în întreaga țară este satisfăcătoare. Situația definitivă se poate aprecia în luna februarie. Dacă nu vor exista calamități naturale, recolta va fi mai mare decât în anii 1891 și 1892.
- An VIII, nr. 2086, ianuarie 14, p. 3 – *Discuții asupra legii minelor (Ultime informațiuni)*: În cadrul ședinței ținute de Guvern se produc discuții contradictorii proiectului de lege privind regimul minelor. Președintele Camerei, Manu, și președintele Senatului, Cantacuzino, se pronunță împotriva acestui proiect. Lascăr Catargiu se alătură propunerilor făcute de președintele Guvernului, Carp P.P. În cadrul Guvernului există divergențe serioase și o criză guvernamentală este iminentă, deoarece taberele adverse nu doresc a face concesii.
- An VIII, nr. 2086, ianuarie 14, p. 3 – *Tîrgul cerealelor (Ultime informațiuni)*: Ca urmare a cursurilor sosite din America, piața este calmă, însă prețurile se mențin la același nivel. Astfel, grâul de primăvară este 6,75 florini, cel de toamnă este 7,20 fl. Hectolitru. Urmează și alte cereale.
- An VIII, nr. 2086, ianuarie 14, p. 3 – Ștefănescu, Barbu-Delavrancea, *Corpurile Legiuitoare – Camera*: De ce autoritățile comunale aplică două feluri de taxe măcelarilor, respectiv o taxă la intrarea vitelor în comună și a doua taxă cu ocazia tăierii acestora? Prima taxă este legală, prevăzută de Legea maximumului, în timp ce a doua nu este prevăzută în această lege.
- An VIII, nr. 2086, ianuarie 14, p. 3 – Filipescu, N., *Corpurile Legiuitoare – Camera*: Cele două taxe încasate de la măcelari sunt legale. Guvernul liberal a aplicat o taxă mai mare privind tăierea vitelor la abator. Aceasta constituie răspunsul dat la întrebarea pusă de Ștefănescu Barbu-Delavrancea.
- An VIII, nr. 2086, ianuarie 14, p. 3 – Colibășeanu, *Corpurile Legiuitoare – Senatul*: Solicită să se pună cât mai curând posibil în dezbaterea Senatului proiectul de lege cu privire la introducerea curentului electric în orașul Craiova, proiect care este votat de Cameră.
- An VIII, nr. 2087, ianuarie 15, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *Chestiuni dinastice*: Informează cititorii asupra utilizării fondurilor naționale în angajări de lucrări de construcții de către străini și acoperirea unor pagube pricinuite de o serie de personalități, printre care și Anton Hohenzollern (tatăl regelui Carol). Victoriile dobândite de armata română în luptele de la Grivița, Plevna, Rahova și Smârdan sunt transformate sub formă de plată oferită de I.C. Brătianu regelui Carol. Plata se face prin 12 moșii ale statului. Veniturile realizate sunt însușite de suveranul negustor. Mai înainte se cere

convocarea unei constituante în scopul de a se împărți aceste moșii țăranilor, cu preferință acelor care au luat parte la războiul din 1877-1878. Șeful Partidului Liberal refuză categoric această cerere. Ulterior, Guvernul conservator, deși în opoziție, afirma că va face totul pentru a reda țării cele 12 moșii, în realitate, asigură pe mai departe existența domeniilor coroanei și acordă un venit anual de 300.000 lei lui Ferdinand. Ultimul gest făcut de conservatori este votarea Legii minelor, lege impusă de Carol. În felul acesta, câteva zeci de mii de politicieni corupți dispun de soarta și viitorul României, iar șeful acestora este marele corupător ce se află pe tron.

An VIII, nr. 2087, ianuarie 15, p. 1 – Anghel, C.D., *Desbinarea conservatorilor*: Conservatori marcanți sunt hotărâți să combată votarea Legii minelor, în cazul când președintele partidului și al Guvernului, Carp P.P., nu consimte să facă modificările propuse, modificări de mare însemnătate economică. Guvernul Carp P.P., în final, acceptă numai o singură modificare, respectiv: concesionarea exploatarei se extinde la 90 de ani. Lascăr Catargiu nu este mulțumit și referă regelui cauza. Manu și Cantacuzino luptă contra lui Carp P.P. cu scopul de a governa în locul acestuia.

An VIII, nr. 2087, ianuarie 15, p. 1 – Dan, C., *Cîrciumarii să trăiască*: Din inițiativă parlamentară, deputatul Cuza propune un proiect de lege privind înființarea monopolului alcoolului, monopol care asigură condiții de fabricare igienică a băuturilor spirtoase și realizarea unor însemnate venituri pentru buget. Atât liberalii, cât și conservatorii primesc cu indiferență această propunere, deoarece proiectul lovește în interesele cîrciumarilor, interese susținute de cele două partide politice. Cu actualul sistem electoral nu se poate realiza nicio îmbunătățire. Trebuie întreprinse măsuri pentru schimbarea acestuia.

An VIII, nr. 2087, ianuarie 15, p. 1 – Italic, *Imprimeria Statului*: Muncitorii sunt obligați să lucreze până la orele zece seara, producându-le prejudicii prin vătămarea sănătății din lipsă de igienă. Deși orele suplimentare se plătesc, totuși fapta se consideră neechitabilă, deoarece în capitală există oameni fără lucru, concediați, pentru a crea prelungirea timpului de lucru celor aflați în serviciu. Se impune ca direcția să ia măsuri de organizare a muncii.

An VIII, nr. 2087, ianuarie 15, p. 1 – Br., *Politica și țăranii*: Politicienii consideră țăranii ca persoane incapabile de a înțelege sensul politicii la oraș. Țăranii nu sunt angajați în lupta politică de teama ca aceștia să nu se trezească. Dacă se încurcă să se facă propagandă la țară împotriva unor situații economice (de exemplu: Legea minelor), aceasta se consideră ca instigare la răscoală. Politicienii nu înțeleg că și țăranii au dreptul de a cunoaște și a se sfătui asupra legilor, mai ales asupra acelor care-i afectează.

An VIII, nr. 2087, ianuarie 15, p. 1 – Index, *Mila guvernului*: Din toate colțurile țării se primește știrea că țăranii trăiesc într-o situație foarte grea. Vând la târg tot ce au. Nu au furaje pentru vite și păsări. Vând diverse lucruri pentru a obține bani, cu care să facă față nevoilor. Comercianții ale căror venituri se realizează din mediul rural sunt în suferință, falimentele fiind în plină dezvoltare. Administrația statului nu inspiră încredere, smulgând ultima speranță de întreținere a țăranilor. Ziarul cere lămuriri despre modul cum Guvernul a dispus acordarea de ajutoare țăranilor, prin legea votată.

- An VIII, nr. 2087, ianuarie 15, p. 1 – Electric., *Telefonul*: Folosirea telefonului se consideră o necesitate publică. Până în prezent rețeaua telefonică nu este dezvoltată, deoarece abonamentul și costul instalației sunt mari. Se cere înființarea de cabine telefonice pentru populație. În felul acesta, orașul București devine, și pe această cale, un oraș civilizată. În prezent există o singură cabină telefonică publică, la tribunal.
- An VIII, nr. 2087, ianuarie 15, p. 2; nr. 2105, februarie 4, p. 1 – Inf., *C.F. particulare*: Din inițiativă parlamentară se propune un proiect de lege cu privire la construcția de căi ferate particulare. Căile ferate de interes economic general dau rezultate bune, sprijinind dezvoltarea economică și comercială a țării. Este momentul ca aceste căi de comunicație să fie sprijinite de căi ferate locale, care ajută la punerea în valoare a unor surse de bogății naturale neexploatate. Construirea acestor linii noi sprijină întreprinderile particulare și proprietarii agricoli ale căror produse sunt voluminoase și costisitor de transportat cu alte mijloace.
- An VIII, nr. 2087, ianuarie 15, p. 2 – [*Recunoașterea ca cetățeni români*] (*Informațiuni*): Printr-o hotărâre a Consiliului de Miniștri se stabilește că cetățenii veniți din Transilvania și domiciliați timp de 15 ani în Dobrogea au dreptul de recunoaștere cu drepturi politice și economice. Până la data fixată prin hotărâre nu se pot îndeplini formalitățile cerute, inclusiv aprobarea Camerei. În acest caz, cetățenii sunt deposedați de drepturile de proprietate și de recunoaștere. O delegație de cetățeni susțin cauza.
- An VIII, nr. 2087, ianuarie 15, p. 2 – [*Înființarea unui consorțiu*] (*Informațiuni*): Mai mulți capitaliști, în frunte cu Meedințeanu și Heliad, proiectează înființarea unui consorțiu pentru executarea unor mari construcții pe bulevardul Elisabeta și Carol și pe noul bulevard Colțea. După înființarea consorțiului, se solicită Primăriei Capitalei cedarea pe timp de 30-60 de ani a terenurilor virane. Se zvonește chiar înființarea unei societăți pe acțiuni.
- An VIII, nr. 2087, ianuarie 15, p. 2 – Deleanu, *Din Galați (Corespondență particulară a "Adevărului")*: În vederea apropiatelor alegeri generale, Consiliul Comunal se îngrijește de confecționarea listelor de alegători. La întocmirea acestora ține seamă de neajunsurile populației provocate de obligațiile exagerate privind impunerile fiscale. Primarul orașului cere un împrumut de 5.000.000 lei, necesar executării unor lucrări de lux, neglijând unele lucrări de strictă necesitate de care să beneficieze populația nevoiașă. Cererea privind împrumutul provoacă discuții în Consiliul Comunal. Ziarul informează cititorii că orașul Galați are o populație de 56.000 de locuitori.
- An VIII, nr. 2087, ianuarie 15, p. 2 – [*Construcția podului de fier Dorohoi-Iași*] (*Licitație publică*): În ziua de 25 februarie 1895 are loc licitația publică pentru aprovizionarea cu 416 m.c. lemnărie specială din stejar, necesară construcției podurilor de fier situate pe linia Dorohoi-Iași.
- An VIII, nr. 2087, ianuarie 15, p. 2 – [*Construcția podului de fier Cricov*] (*Licitație publică*): În ziua de 3 martie 1895 are loc licitația publică, la Ministerul Lucrărilor Publice, pentru darea în antrepriză a reconstrucției a 7 pile ale podului de fier situat peste apa Cricov, pe șoseaua Ploiești-Mizil, precum și pentru vopsirea întregului tablier al podului.

- An VIII, nr. 2087, ianuarie 15, p. 2 – *Amânarea dezbaterei proiectului de lege cu privire la legea minelor (Informațiuni)*: Ca urmare a divergențelor ivite în cadrul Partidului Conservator, Lascăr Catargiu propune amânarea dezbaterei proiectului de lege. Propunerea se face în scopul calmării agitației neînțelegerilor cu Carp P.P., președintele partidului și al Guvernului.
- An VIII, nr. 2087, ianuarie 15, p. 3 – *Criza guvernamentală (Ultime informațiuni)*: Cantacuzino Gh. și generalul Manu demisionează din funcțiile deținute, pe considerentul că nu este de acord cu proiectul de lege privind exploatarea minelor, proiect susținut de Carp P.P. Vor provoca o criză guvernamentală. Lascăr Catargiu susține punctul de vedere însușit de Carp P.P., pe care-l sfătuiește să nu demisioneze. După audiența cerută palatului regal, Carp P.P. consimte unele modificări de mică importanță asupra Legii minelor. Se așteaptă votul majorității Senatului în legătură cu situația Guvernului.
- An VIII, nr. 2089, ianuarie 17, p. 1 – Bacalbașa, Anton, *Întrunirea de eri*: În discursul ținut, P.S. Aurelian face o serie de teorii cu caracter economico-social, tratând Legea minelor ca un adevărat proiect. Susține că, prin aplicarea acestei legi, se introduc în țară ideile socialismului, importate de către lucrătorii mineri străini. Neagă existența socialismului ca făcând parte din sistemul economic și social al țării respective, considerând că acesta se transportă ca un obiect oarecare.
- An VIII, nr. 2089, ianuarie 17, p. 1 – M.C., *Bucurie prea timpurie*: În prezent, cel mai mare proprietar al moșiilor este Creditul rural, iar pentru imobilele urbane este Creditul urban. Proprietarul figurează numai cu numele. În afară de acestea, ia ființă Banca Agricolă, care are sarcina să urgenteze opera de expropriere începută. Banca acordă împrumut pentru a salva, vremelnic, pe țărani și proprietari de situația deficitară, însă aceștia nu pot restitui creditul și se găsesc în situația de a fi expropriați. Ziarul "Timpul" apreciază prea timpuriu rezultatele obținute de Banca Agricolă, deoarece nu se știe dacă aceasta poate continua opera începută, astăzi, când situația economiei agrare sărăcește țăranul și ruinează pe arendași.
- An VIII, nr. 2089, ianuarie 17, p. 1 – C., *Sătenii și justiția*: Autoritățile administrative și instanțele de judecată tratează cu multă ușurință cazurile țăranilor, ajunse în fața lor. Sunt țărani acuzați, judecați și condamnați fără existența delictului. Ziarul protestează împotriva acestor acte abuzive, acte care măresc și mai mult nemulțumirile țăranilor, care pot merge până la revolte.
- An VIII, nr. 2089, ianuarie 17, p. 1 – Index, *Mania minelor*: Toate ziarele publică, sub diverse aspecte, Legea minelor. Această largă publicitate scoate în evidență slăbiciunea ziariștilor de a se ocupa de această lege. Nici presa americană nu a făcut atâta agitație când s-au descoperit minele de aur. Această furtună de articole, discuții etc. urmărește ca opoziția să agite opinia publică contra Guvernului, iar planul acestuia este să asigure populația că legea este bună și necesară. Se fac tot felul de calcule și promisiuni, fără să se cunoască suficient dacă există sau nu există mine.
- An VIII, nr. 2089, ianuarie 17, p. 1 – Lynx, *Minele săracilor*: Există un proletariat răspândit prin orașe, care nu are de lucru. O parte din acesta se ocupă cu colectarea de oase care se exportă în alte țări. Din cauza taxelor mari aplicate la vagonul de oase exportate, se părăsește și această ultimă speranță de muncă. Majorarea taxelor se

face în scopul reducerii exportului, oasele fiind folosite la diverse articole de fabricare internă. Niciun articol din cele propuse nu se extrage din oase sau nu se folosește intern. Taxa pe exportul de oase este absurdă și ilegală. Exportul de oase asigură de lucru colectorilor, un venit exportatorilor și un beneficiu Căilor Ferate. Se cere anularea taxei impuse.

An VIII, nr. 2089, ianuarie 17, p. 1 – Theodorescu, I., *Căile ferate particulare*: Primele linii de cale ferată construite de antreprenori străini sunt făcute, în principal, în interesul acestora, neglijându-se necesitățile economice ale țării. Normal este ca liniile principale să fie deservite de linii secundare care să facă legătura cu toate regiunile de șes și de deal. Liniile secundare existente sunt insuficient exploatate, acestea fiind suportate din veniturile realizate din exploatarea liniilor principale, fapt ce duce la deficite bugetare. Asemenea linii satisfac numai interesele personale ale unor deputați, scop pentru care s-au și înființat. Guvernul a procedat greșit. Întrucât nu există certitudine în valoarea surselor de valori materiale pentru care se proiectează construcția liniilor secundare, Guvernul, printr-un proiect de lege, propune ca întreprinderile particulare să construiască, pe cont propriu, aceste linii, care să fie racordate la liniile principale ale statului. Expunerea de motive la proiectul de lege este confuză, astfel că opoziția liberală trece la acțiuni contra propunerilor făcute.

An VIII, nr. 2089, ianuarie 17, p. 1 – Peruvianu, *Un poet în două luntre*: Poetul Alex. Vlahuță este salariat la Ministerul Domeniilor în funcția de secretar al Comisiei permanente și industriale. În această calitate nu face mai nimic, primind în schimb suma respectivă, sub formă de sinecură. Face morală politică și antiguvernamentală, ceea ce corespunde cu poziția de salariat, fără prestare de servicii.

An VIII, nr. 2089, ianuarie 17, p. 2 – Inf., *Bucureștii de mâine*: În perioada când Pake Protopopescu este primarul capitalei, se pune problema construcțiilor de locuințe de către un consorțiu de capitaliști străini. Nu se pune în aplicare acest plan. Sub aspectul spațiului locativ și al salubrității, orașul București se găsește sub nivelul orașelor din străinătate și chiar a multor orașe din țară. Populația nevoiașă și muncitorii sunt obligați să locuiască în case insalubre, neîncăpătoare și murdare, plătind chirii foarte mari, în raport cu veniturile realizate. O categorie de oameni, cerșetorii, sunt exploatați de greci, care, în schimbul banilor obținuți din cerșetorie, oferă hrană slabă și locuință în comun, în grajduri sau pivnițe. În atenția primăriei trebuie să fie construcția de locuințe ieftine, închiriate muncitorilor. Acest procedeu se aplică în multe mari orașe din Europa.

An VIII, nr. 2089, ianuarie 17, p. 2 – *Situația Guvernului (Informațiuni)*: Cu toate eforturile depuse, Carp, P.P. aduce unele modificări asupra proiectului de lege al minelor. Aceste modificări provoacă nemulțumiri unor personalități din Partidul Conservator, personalități care încearcă să propună respingerea proiectului. Lascăr Catargiu dispune, printr-o circulară trimisă organelor administrative, de a se lua toate măsurile de frânare a propagandei contra Legii minelor, procedându-se chiar la arestări.

An VIII, nr. 2089, ianuarie 17, p. 2 – *[Proiect pentru construcția liniei ferate Titu-Giurgiu] (Ultime informațiuni)*: O societate din Bruxelles propune să construiască o cale ferată pe distanța Titu-Giurgiu. Acest plan se pune în aplicare după votarea Legii privind

construcția de linii ferate particulare. Studiile și planurile acestei linii sunt încredințate ing. Cerchez Gr.

An VIII, nr. 2089, ianuarie 17, p. 2 – [*Solidaritate studențească*] (*Ultime informațiuni*): Asociația Generală a Studenților, în adunarea ținută la 11 ianuarie 1895, la Roma, hotărăște trimiterea unei adrese de felicitare studenților români aflați la Cluj, Budapesta și Viena.

An VIII, nr. 2089, ianuarie 17, p. 2 – Roma, *Din Bacău* (corespondență a ziarului "Adevărul"): Pe bază de acte false, Curtea cu juri judecă procesul unui cetățean acuzat de rebeliune și instigare împotriva aplicării Legii maximului. După executarea unei închisori preventive, din lipsă de probe, acuzatul este achitat. Acest caz atrage atenția asupra mizeriei în care se găsește cetățeanul cu familia, stând 9 luni fără mijloace de existență. Asemenea proceduri de judecată se aplică și pentru alte cazuri, însă toate se termină în favoarea acuzatului.

An VIII, nr. 2089, ianuarie 17, p. 3 – [*Bursa din Budapesta*] (*Ultime informațiuni*): La Bursă s-a mai vândut cantitatea de 1.200 hectolitri de grâu românesc la prețul se șase florini hectolitru.

An VIII, nr. 2089, ianuarie 17, p. 3 – [*Calomniere adusă guvernului ungar*] (*Ultime informațiuni*): La data de 3 februarie, preotul Lucaciu este judecat la Tribunalul din Satu Mare pentru delictul de calomniere a Guvernului ungar.

An VIII, nr. 2089, ianuarie 17, p. 3 – [*Interzicerea intrării unor ziare și reviste române în Ungaria și Transilvania*] (*Ultime informațiuni*): Ziarul oficial al Guvernului ungar publică o statistică în care se arată că, din anul 1879 și până în prezent, s-a interzis intrarea în Ungaria și Transilvania a unui număr de 108 ziare politice și reviste literare din România.

An VIII, nr. 2089, ianuarie 17, p. 3 – [*Construcția unui spital de pelagroși*] (*Ultime informațiuni*): Spitalul-model pentru pelagroși, proiectat de Ministerul Domeniilor și Ministerul de Interne, se construiește în orașul Roman începând din această primăvară. Dacă se obțin rezultate, se prevede construcția a încă trei spitale anul viitor.

An VIII, nr. 2089, ianuarie 17, p. 3 – [*Întrunirea liberalilor*] (*Ultime informațiuni*): Se arată că șeful Guvernului conservator, Carp P.P., disprețuiește țara, deoarece prin Legea minelor se face apel la sprijinul străinilor care exploatează țărani și însușesc din averea națională. Legea minelor reprezintă un pericol pentru România, deoarece în capul țării se află un străin, care dorește colonizarea țării cu nemți și alte naționalități. Carp P.P. este un cosmopolit și procedează ca atare. Trebuie dusă luptă susținută contra Guvernului care intenționează deznaționalizarea românilor. Străinii intrați în țară aduc și ideile socialismului, idei contrare neamului românesc. Conservatorii sunt farmazoni și criminali.

An VIII, nr. 2089, ianuarie 17, p. 3 – Urnă, D.I., *Corpurile legiuitoare*: Interpelare adresată de deputatul Mircescu ministrului de Interne, în legătură cu măsurile abuzive luate de poliția din Curtea de Argeș contra cetățenilor care au semnat protestul împotriva Legii minelor.

An VIII, nr. 2089, ianuarie 17, p. 4 – *Producția de ceasuri elvețiene Krach*: Fabrica aparține lui Cleckner D. din Zürich. Trimite pentru orientare particularilor un catalog ilustrat,

în limba română, conținând mai multe sute de modele de ceasuri cu diferite prețuri avantajoase. În România, valoarea ceasurilor este dublă. Cheltuielile de poștă se suportă de întreprindere. Se permite schimbul. Catalogul este gratuit. Valoarea unui ceas este de la 8 franci până la 75 de franci.

An VIII, nr. 2090, ianuarie 18, p. 1 – Bacalbașa, Anton, *Unde'i criza?*: Nimeni nu se îndoiește că în țară există nemulțumiri reale contra Guvernului conservator. Partidul Liberal, aflat în opoziție, atrage pe toți nemulțumiții, deoarece nu mai există un alt partid. Guvernele, prin rotație, săvârșesc o serie de abuzuri și ilegalități și cu cât acestea cresc și nemulțumirile iau amploare. Nemulțumiții așteaptă cu nerăbdare căderea Guvernului, pentru a ocupa funcții importante în noul guvern. Cu toată agitația făcută în jurul Guvernului, Carp P.P. continuă să rămână în fruntea partidului și a conciliului. S-a reluat aspectul de liniște, ca și cum nu s-a întâmplat nimic. Lascăr Catargiu a știut să joace rolul. Legea minelor se votează. Nu există criză guvernamentală.

An VIII, nr. 2090, ianuarie 18, p. 1 – Index, *Asasinate în masă*: În fiecare zi se înregistrează accidente de muncă, cărora le cad victime oamenii săraci și muncitorii. Această situație se datorește neglijenței și lăcomiei antreprenorilor și a proprietarilor. Trebuie luate măsuri de protecție, ținându-se seama că începe executarea marilor construcții și munca câmpului. Să se voteze o lege care să condamne pe aceia din vina cărora se produc asasinate în masă.

An VIII, nr. 2090, ianuarie 18, p. 1 – Anghel, C.D., *Fabrica de tutun*: Se arată procesul de fabricare a tutunului și diverselor țigări, precum și mijloacele folosite. Pentru fabricare se utilizează cantități însemnate de tutun provenit din import și indigen. Valoarea totală a acestuia este de 6.500.000 lei, iar numărul salariaților este de 1.000 femei și 150 bărbați. Sunt prezentate date asupra producției manufacturii, date asupra cantității de tutun folosit din import și din țară.

An VIII, nr. 2090, ianuarie 18, p. 1 – Theodorescu, I., *Izvor de gheșefturi*: Cu ocazia construcțiilor căilor ferate particulare se ivesc multe neajunsuri și fraude, așa după cum s-au petrecut și în alte țări. Franța suportă mari neajunsuri și pagube de pe urma companiilor particulare. Chiar căderea Guvernului francez Dupuy se datorește acestor situații. Situații similare se petrec și în Belgia. Trebuie luate garanții serioase contra unor eventuale afaceri, deoarece Guvernul este dispus să cheltuiască fără control, plătind costul construcțiilor în cazul când proprietarul renunță la utilizarea liniei. Să se prevadă în lege că statul nu poate răscumpăra, sub niciun pretext, liniile de cale ferată particulare, înainte de termenul de 30 de ani de la construirea acestora. În caz contrar, se dă loc la diverse afaceri.

An VIII, nr. 2090, ianuarie 18, p. 1 – Rigolo, *Poetul și martirii (Satira zilei)*: Poetului i se refuză de către patrie a-i cumpăra versurile. El pleacă la Seghedin, în Transilvania, unde intenționează să vândă volumele de versuri. Este trimis la închisoare unde se întâlnește cu mulți martiri români, cărora se adresează pentru a subscrie la cumpărarea lucrărilor poetului. Roagă martirii să intervină la Academia Română, unde se află mulți membri transilvăneni, pentru premiera volumului de poezii. Apare gardianul închisorii, căruia îi dă lista de subscripție. Directorul închisorii consideră lista o proclamație subversivă și interzice circulația acesteia în Ungaria. În

felul acesta numai martirii sunt osândiți să citească versurile poetului proletar, despre care țara consideră că face poezii proaste.

- An VIII, nr. 2090, ianuarie 18, p. 3 – [*Construcția de docuri și magazii plutitoare*] (*Ultime informațiuni*): Ministerul Lucrărilor Publice hotărăște construcția de docuri și magazii plutitoare în porturile Brăila, Galați și Sulina, în scopul dezvoltării operațiunilor comerciale. Asemenea construcții sunt în curs în porturile Fiume și Triest. Un specialist este însărcinat cu pregătirea materialului documentar.
- An VIII, nr. 2090, ianuarie 18, p. 3 – [*Planurile tip pentru școlile urbane*] (*Ultime informațiuni*): Arhitectul-șef al Ministerului Instrucțiunii Publice, Negrescu L., a definitivat planurile-tip privind școlile comunale urbane și au fost trimise tuturor prefecturilor și primăriilor.
- An VIII, nr. 2090, ianuarie 18, p. 3 – *Tîrgul cerealelor [Bursa de la Viena]*: În America scade, încontinuu, cursul aurului și, în această situație, America importă aur din Europa în schimbul cerealelor exportate. Împrejurarea face ca speculanții din România să facă rezerve de cereale.
- An VIII, nr. 2091, ianuarie 19, p. 1 – Theodorescu, I., *Satisfacțiile noastre*: Ziarul “Timpul” consideră că toată agitația făcută de liberali asupra Legii minelor nu are la bază ideea că legea nu este bună, ci pentru a governa în locul conservatorilor. Ziarul “Adevărul” și întregul colectiv sunt acuzați ca instigatori ai ordinii publice, acțiuni subversive etc. Alte motive nu se arată. Opoziția trece la acțiune de agitație prin sate contra Guvernului. Țăranii sunt împușcați, arestați și ordinea se restabilește. Cu toate că aceste lupte politice ne dau satisfacție, este mai bine să nu existe, deoarece acestea nu fac cinste poporului român.
- An VIII, nr. 2091, ianuarie 19, p. 1 – Rigolo, *În contra sărăciei (Satira zilei)*: P.S. Aurelian, arhierul economismului național, printr-un proiect de lege, propune lichidarea proletariatului. Propunerile sunt enunțate sub forma unui text compus din 6 articole.
- An VIII, nr. 2091, ianuarie 19, p. 2 – [*Proteste contra legii minelor*] (*Informațiuni*): Partidul Liberal hotărăște ținerea de adunări în toată țara, pentru a protesta împotriva Legii minelor.
- An VIII, nr. 2091, ianuarie 19, p. 2 – [*Măsuri pentru construcția unui pod peste râul Jiu*] (*Informațiuni*): Consiliul județean Dolj este de acord cu propunerea Ministerului Lucrărilor Publice cu privire la construcția podului peste râul Jiu, la Breasta.
- An VIII, nr. 2091, ianuarie 19, p. 2 – [*Agitație contra statului ungar*] (*Informațiuni*): Din Deva se comunică faptul că învățătorul român Trimbițoniu N. este condamnat de autoritățile maghiare la închisoare și amendă pentru delictul de agitație contra statului ungar.
- An VIII, nr. 2091, ianuarie 19, p. 2 – [*În jurul crizei*] (*Informațiuni*): Ziarul “L’Indépendance”, după modificările făcute asupra Legii minelor, se declară de acord, cu toate că mai înainte a protestat că legea este anticonstituțională. Ziarul menționat arată că se fac concesiuni socialismului.

- An VIII, nr. 2091, ianuarie 19, p. 2 – *[Pod între două continente] (Informațiuni)*: Consorțiul francez construiește un pod de fier care să facă legătura între țărmul european și cel asiatic al Bosforului. Se fac cercetări preliminare. Podul are o înălțime de 72 m, pentru asigurarea navigației. Costul lucrării este de 60.000.000 franci.
- An VIII, nr. 2091, ianuarie 19, p. 2 – *Cîrciumile în toată țara (Știri mărunte)*: Direcția Generală de Statistică arată că, la 1 sept. 1893, existau 17.520 debite de băuturi spirtoase, în comunele rurale, la o populație de 4.152.642 de locuitori, respectiv 237 locuitori la un debit. În comunele urbane erau 8.080 debite la o populație de 749.779 de locuitori, iar în celelalte localități, 1.511 debite la 135.921 de locuitori.
- An VIII, nr. 2091, ianuarie 19, p. 2 – *[Criza agricolă în Germania] (Informațiuni)*: Se cere revizuirea tratatelor de comerț încheiate cu statele respective. Pe plan intern: terminarea construcției rețelei transporturilor, independența față de străinătate, măsuri de protecție a culturilor, organizarea de asociații etc.
- An VIII, nr. 2091, ianuarie 19, p. 2 – X.Y.Z., *Din Piatra Neamț (corespondență particulară a "Adevărului")*: Cu toată agitația făcută privind introducerea curentului electric, nici până în prezent conducătorii orașului nu respectă această hotărâre.
- An VIII, nr. 2091, ianuarie 19, p. 2 – *[Mutarea Curții de Conturi] (Informațiuni)*: În cadrul Senatului se propune mutarea Curții de Conturi la Iași. Propunerea este respinsă.
- An VIII, nr. 2091, ianuarie 19, p. 2 – X, *Conservarea strugurilor*: Francezul Petit D. descoperă sistemul cel mai bun și ieftin cu privire la conservarea strugurilor. Se arată tehnica acestei operațiuni.
- An VIII, nr. 2091, ianuarie 19, p. 3 – Urnă, D.I., *Corpurile legiuitoare – Camera*: În discursul ținut de Fleva se arată că persoana regelui este folosită în scopul de a se obține votul asupra Legii minelor. Orice măsuri luate nu împiedică agitația declanșată în întreaga țară contra acestei legi. Însuși ziarul guvernamental nu este de acord cu influența regelui. Președintele Consiliului de Miniștri, Carp P.P., pretinde că înainte de a se trece la votarea legii este necesară cunoașterea punctului de vedere al regelui și apoi al deputaților. Cu această ocazie se verifică încrederea regelui în Guvern. Presa scrie ce vrea și Carp face cum dorește.
- An VIII, nr. 2092, ianuarie 20, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *Regele și minele*: De 29 de ani poporul este guvernat de cele două partide. Regele guvernează, deoarece susține Guvernul în toate împrejurările. Exemplul evident și actual este Legea minelor. Domeniile coroanei nu pot pune în exploatare toate minele din perimetrul deținut. În acest caz, minele devin monopolul statului, fiind exploatare de rege cu sprijinul inginerilor și muncitorilor germani. Astfel se ajunge la colonizarea României cu germani. Democrații din Parlament, deși puțini, totuși iau poziție contra Legii minelor. Străinul aflat pe tron uzează de autoritate când sunt în pericol interesele sale. Nu există nimeni în opoziție care să combată atitudinea regelui, care niciodată nu s-a gândit la interesele poporului. Dinastia Hohenzollern va rămâne ca un vis rău, ca o pagină rușinoasă în istoria neamului românesc.
- An VIII, nr. 2092, ianuarie 20, p. 1 – M.C., *Politica de struț*: Ziarul guvernamental "L'Indépendance" susține Legea minelor care urmărește atragerea capitalurilor străine, capitaluri care nu mai pot fi fructificate din cauză că, în Apus, socialismul

este puternic. În România este la adăpost. Susținătorii acestei idei nu știu că în România ideile socialismului există de 10 ani și că acesta are organizații în capitală și în multe orașe din țară. Există chiar și un partid constituit pe bază de statut și program, din care fac parte mulți muncitori și care are un ziar propriu. Partidul Conservator susține că nu există organizație socialistă, în schimb ia măsuri de combatere a acesteia.

An VIII, nr. 2092, ianuarie 20, p. 1 – Lynx, *Ocnele Statului*: Una din aceste ocne se află în București, la Imprimeria Statului. Salariile muncitorilor nu sunt majorate de 20 de ani, deși lucrează peste program, până la 22 ore pe zi. Se aplică amenzi, bătăi, insulte etc. Muncitorii fac grevă, grevă care este reprimată cu brutalitate. S-a deschis anchetă.

An VIII, nr. 2092, ianuarie 20, p. 1 – Theodorescu, I., *Capitalurile străine*: Intrarea capitalurilor străine în țară, după unii, reprezintă cucerirea lentă a economiei naționale, iar după alții, reprezintă salvarea țării, printr-o exploatare rațională a bogățiilor. Toate aceste teze se fac în jurul Legii minelor. Capitalurile străine reprezintă depozitele de valută existente în străinătate și înființate de exploatare din țară, capitaluri care se reîntorc sub denumirea de străine, pentru exploatarea, în continuare, a celor cinci milioane de țărani săraciți.

An VIII, nr. 2092, ianuarie 20, p. 1 – Anghel, C.D., *Din mizeriile capitalei*: Niciun guvern nu se preocupă de situația socială, economică, sanitară etc. a populației, considerând că nu este cazul. Cu ocazia stabilirii situației reale, constatările sunt îngrozitoare, față de luxul claselor conducătoare. Unul din principalii factori ai mizeriei îl reprezintă situația locuințelor, privind salubritatea acestora și cuantumul chiriei.

An VIII, nr. 2092, ianuarie 20, p. 1 – Mille, Const., *Jules Guesde*: După înfrângerea Comunei, cel care ridică din nou curentul socialismului științific este Jules Guesde, student. Alături de acesta se află Paul Lafargue, ginerele lui Karl Marx, precum și frații Vintilă și Mircea Rosetti. Jules Guesde redeșteaptă socialismul în Franța și noua concepție colectivistă a acestuia. Luptă cu burghezia și cu mizeria.

An VIII, nr. 2092, ianuarie 20, p. 2 – Index, *Neomenie*: Din cauza situației grele în care lucrează muncitorii de la Imprimeria Statului, aceștia au declarat grevă. În loc să se ia măsuri de rezolvare a revendicărilor muncitorilor, conducerea înlocuiește o parte din muncitori. Guvernul se îngrijește numai de majorarea salariilor celor de la Curtea de Conturi etc., tratând muncitorii ca pe robi.

An VIII, nr. 2092, ianuarie 20, p. 3 – [Premiul oferit de prințul Ferdinand] (*Ultime informațiuni*): Cu ocazia aniversării nașterii prințului Boris al Bulgariei, prințul Ferdinand instituie un premiu pentru lucrarea "Patria bulgară". Cheltuielile se suportă din subscripție națională. Ferdinand subscrie 20.000 lei.

An VIII, nr. 2092, ianuarie 20, p. 3 – *Tîrgul cerealelor* (*Ultime informațiuni*): La Bursa din Viena, Franța și Anglia scad cursul zilei și, în consecință, și România procedează la fel. Se menționează cursul zilei la unele cereale.

An VIII, nr. 2092, ianuarie 20, p. 3 – [Universitatea "Carol I"] (*Ultime informațiuni*): Lascăr Catargiu prezintă regelui regulamentul cu privire la administrația Fundației universitare "Carol I".

- An VIII, nr. 2093, ianuarie 21, p. 1 – Mille, *Const., Țara cârciumarilor*: În țară există 27.111 localuri de cârciumă la o populație de 5.638.340 locuitori. La sate, cârciumarii trebuie să fie români, iar la orașe, pot fi și străini. Rezultă că 40 la sută din numărul alegătorilor sunt cârciumari, slugi credincioase administrației de stat. În felul acesta se dovedește că sistemul electoral și de guvernare sunt defectuoase. Cârciumarii și funcționarii reprezintă baza asigurării alegerilor, indiferent de partidul de guvernământ. Trebuie acordat votul universal. Numai astfel se înlătură actualul sistem electoral.
- An VIII, nr. 2093, ianuarie 21, p. 1 – Lynx, *Unde's amenzile*: Ziarul cere explicații directorului Imprimeriei Statului și lui Lascăr Catargiu cu privire la destinația ce se dă amenzilor aplicate muncitorilor. Muncitorii semnează statul de plată pentru suma integrală. Se cer relații urgente, contrariu se procedează la alte investigații.
- An VIII, nr. 2093, ianuarie 21, p. 1 – Theodorescu, I., *Se'ncurcă rău*: Din lupta politică dusă între cele două partide, ies în evidență realitățile pe care le cunosc unii față de alții. Fiecare partid luptă pentru a pune mâna pe fonduri bugetare. Și ziarele duc luptă de campanie. Astfel, "Voința Națională" arată că existența conservatorilor se menține prin prezența străinilor, iar "Timpul" menționează că liberalii sunt vânduți rușilor. Ambele ziare mai scriu și alte aspecte comparative. În prezent, poporul trăiește în mizerie, iar clasele suprapuse se zvârcolesc.
- An VIII, nr. 2093, ianuarie 21, p. 1 – Rad., *Coaja și miezul*: După ce Partidul Conservator, aflat la conducerea Guvernului, ia toate măsurile de asuprire a libertăților și drepturilor tuturor categoriilor de profesioniști, acum, prin Legea minelor, declară pe față concesionarea exploatării minelor de către străini. Invocă pretextul de scoatere a țării din situația înapoiată și asigurarea de lucru a muncitorilor, cărora le dă coaja pământului, iar miezul – străinilor. Cele arătate fac obiectul unui articol apărut în ziarul "Jos reacțiunea", ziar ce apare la Turnu Măgurele.
- An VIII, nr. 2093, ianuarie 21, p. 1 – Știetot, *Cum stă politica*: Lupta politică dusă de partidul din opoziție nu a dat rezultate. Guvernul Carp P.P. se menține. Liberalii inițiază apariția unui nou ziar, însă nu au fonduri și ziarști. Nereușind campania dusă de liberali, aceștia încep lupta contra regelui, factorul influent asupra Legii minelor și care dorește votarea cât mai curând.
- An VIII, nr. 2093, ianuarie 21, p. 1 – Bran, *Trădătorul și bătrânul. Fabulă adevărată*: Ziarele "Voința Națională" și "Românul" informează cititorii că ministrul român la Paris, Ion Lahovary, a vândut România ungarilor. Această afirmație se bazează pe unele scrisori redactate și deținute de bătrânul V.A. Ureche. Cu toate insistențele întreprinse de acesta pentru a introduce o interpelare asupra cazului, în cele din urmă renunță, iar ziarele nu mai scriu nimic.
- An VIII, nr. 2093, ianuarie 21, p. 1 – Vest, *Muncitorii unguri*: În Ungaria, mișcarea socialistă ia proporții, muncitorii declarând greve la: Budapesta, Cluj etc. Despre acestea, ziarul a informat pe cititori. Muncitorii se organizează pentru lupta decisivă politică și economică. Ziarul este alături de aceste acțiuni. Poliția maghiară procedează la arestări și la confiscarea de material de propagandă antiguvernamentală. Se produc ciocniri între muncitori și poliție.

- An VIII, nr. 2093, ianuarie 21, p. 1 – Rigolo, *Circulația în capitală (Satira zilei)*: Prin măsurile luate de Primăria Capitalei cu privire la întreținerea și descongestionarea străzilor, se creează privilegii pentru unele categorii sociale care, locuind pe anumite artere, sunt asigurate contra inundațiilor sau înzăpezirilor. Acestea folosesc orice mijloc de transport, fără dificultăți. În mod ironic, se arată că vapoarele care nu circulă în portul Brăila și Galați să fie aduse pentru a naviga în capitală.
- An VIII, nr. 2093, ianuarie 21, p. 2 – *Tezaurul public (Informațiuni)*: În perioada 1 aprilie – 31 octombrie 1894, tezaurul public înregistrează un excedent în sumă de 1.563.858 lei.
- An VIII, nr. 2093, ianuarie 21, p. 2 – *[Nenorocire pe mare] (Știri telegrafice)*: La 19 ianuarie se anunță că vaporul “Elba” se scufundă. Din informațiile date de marinarii care au scăpat, din cele 400 de persoane s-au salvat numai 20.
- An VIII, nr. 2094, ianuarie 22, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *Teoriile domnului P. Carp*: Actualul ministru al Domeniilor, P. Carp, susține că în stat există trei puteri: regele, Guvernul și Corpurile Legiuitoare, fără a ține seama că prima nu poate fi trasă la răspundere. Din această cauză persoana regelui este iresponsabilă. Nicio lege nu se prezintă pentru votare numai cu aprobarea acestuia. Constituția trebuie modificată în sensul de a se lua regelui dreptul de dizolvare a Corpurilor Legiuitoare și acela de veto. În prezent, miniștrii reprezintă pe rege în fața Corpurilor Legiuitoare.
- An VIII, nr. 2094, ianuarie 22, p. 1 – M.C., *Cu democrația*: Mesajul dat de Félix Faure, urmașul fostului președinte al Franței, reprezintă o victorie a democrației în general și, în special, a democrației socialiste. A trecut timpul când se putea guverna contra aspirațiilor poporului. Franța demonstrează că cine se împotrivesc curentului social-democrat, ori este scos din luptă, ori trebuie să renunțe la aceasta.
- An VIII, nr. 2094, ianuarie 22, p. 1 – Index, *Cîți au murit*: La șantierul de lucru privind construcția podului de la Cernavodă, unde sunt angajați mulți muncitori, starea sănătății, alimentația și cazarea sunt detestabile. Se înregistrează numeroase cazuri de mortalitate. Conducerea șantierului nu ia măsuri de protecție a muncii și din această cauză cad victime. Ziarul cere întreprinderea unei anchete.
- An VIII, nr. 2094, ianuarie 22, p. 1 – Theodorescu, I., *Dramele rurale*: Pe teritoriul țării, în suprafață de 130.000 kmp nu locuiesc numai români, ci și alte naționalități, care trăiesc din munca românilor, români care suportă întregul lanț al mizeriei. La sate, epidemiile, lipsa de întreținere etc. fac victime omenești. Din toate părțile administrația exploatează cei 5.000.000 de țărani, care sunt ținuti într-o stare culturală înapoiată, jigniți, batjocoriți și, dacă aceștia cer dreptul la viață, se răspunde prin curmarea acesteia, prin împușcare.
- An VIII, nr. 2094, ianuarie 22, p. 1 – Dan, C., *Jos Senatul*: Examinarea proiectului de lege privind exploatarea minelor se face în secțiile Senatului, operativ, în două ore, fără să se facă apel la modificări. Aceasta înseamnă o simplă formalitate. În această situație nu se justifică existența Senatului și se cere desființarea acestuia, pentru care se consumă fonduri inutile.
- An VIII, nr. 2094, ianuarie 22, p. 1 – Anghel, C.D., *Instrucția și criminalitatea*: Instituțiile de cultură create nu dau rezultate și nu se poate considera că România se încadrează în țările culturale din Europa. Se cheltuiesc fonduri însemnate în sectoare mai puțin

importante, în loc ca acestea să fie utilizate pentru ridicarea culturală a populației. Din această cauză de ignoranță, o serie de probleme cu caracter social-economic nu pot fi rezolvate. Din datele statistice menționate rezultă procentul mare al neștiutorilor de carte sau cu o pregătire redusă. Acestea influențează asupra numărului mare de delicvenți. Trebuie reduse cheltuielile inutile și trecut la construcția de școli, fără să se afirme că România este Belgia Orientului.

An VIII, nr. 2094, ianuarie 22, p. 2 – Feodor, *Din Pitești (corespondență particulară a "Adevărului")*: Întâmpinarea contra proiectului de lege privind exploatarea minelor, adresată regelui de către Partidul Liberal, circulă în județul Argeș. Sunt angajate nume liberale, care nu se știe dacă vor semna întâmpinarea. Acesta este un gest necugetat din partea liberalilor.

An VIII, nr. 2094, ianuarie 22, p. 2 – [*În portul Sulina există holeră*] (*Informațiuni*): Din cauza lipsei de apă potabilă, în portul Sulina există cazuri grave de boală, care produc victime omenești. Se iau măsuri de combatere.

An VIII, nr. 2094, ianuarie 22, p. 2 – [*Salarii neplătite*] (*Informațiuni*): Majoritatea sergenților de stradă din Prefectura Capitalei nu au primit salariul pe luna decembrie. Atrage atenția asupra acestui caz.

An VIII, nr. 2094, ianuarie 22, p. 2 – [*Decernare de medalie*] (*Informațiuni*): Pentru merite deosebite obținute, Academia de Medicină din Paris a decernat dr. Demostene o medalie.

An VIII, nr. 2094, ianuarie 22, p. 2 – [*Tîrgul cerealelor*] (*Informațiuni*): Din ce în ce mai mult cursul cerealelor este în scădere. Astăzi prețurile sunt simțitor reduse la toate cerealele, inclusiv porumbul, care până în prezent nu a suferit scăderi. Se menționează situația prețurilor oferite la Bursa din Viena.

An VIII, nr. 2094, ianuarie 22, p. 3 – Idieru, Nicolae, *Studii de economie politică și finanțe (Bibliografie)*: În editura librăriei Carol Müller din București, va apărea în curând primul volum de studii de economie politică și finanțe de Nicolae Idieru, profesor și directorul Școlii comerciale gr. I din București. Volumul are 600 pagini.

An VIII, nr. 2095, ianuarie 23, p. 2 – Inot., *Comerț și literatură*: Se caută ca din artă să se realizeze cât mai multe venituri, așa după cum se procedează și în situațiile economice. În țară nu este loc, în același timp, pentru doi oameni talentați. Se face concurență între aceștia, pe bază de idei comerciale. Lucrarea lui Duiliu Zamfirescu *Alte orizonturi*, scrisă în versuri, considerată de personalități literare ca una dintre cele mai bune lucrări, care rămâne în tezaurul țării, este socotită de alții slabă. La moartea scriitorului I. Păun, care a publicat multe poezii, comercianții de hârtie zmângălită au tăcut, deoarece poetul nu făcea parte din categoria acestora. Comerțul literar a distrus în unii oameni cea mai elementară parte morală.

An VIII, nr. 2095, ianuarie 23, p. 3 – Dan, C., *Cronica săptămînală*: A trecut furtuna care amenința criza guvernamentală și schimbarea Guvernului conservator. Proiectul de lege privind exploatarea minelor și alte proiecte se votează fără dificultăți, deoarece opoziția este liniștită. În Franța se duce, în continuare, aceeași politică desfășurată de predecesorul lui F. Faure. Se acordă amnistie pentru toate crimele și delictele politice etc. Se duce lupta pentru victoria revendicărilor democratice. În Rusia

situația se prezintă contrariu, deoarece speranțele puse în promisiunile noului împărat au eșuat. Apare teroarea. În Extremul Orient victoria este de partea japonezilor.

An VIII, nr. 2096, ianuarie 24, p. 1 – Bacalbașa, A., *Sfînta familie*: Socialismul nu urmărește distrugerea familiei, ci schimbarea condițiilor pe care astăzi se întemeiază aceasta. Se menționează mai multe exemple, din care rezultă că mai presus de interesele familiale stau cele cu caracter de speculație financiară. Familia se întemeiază pe valoarea zestrei și a poziției sociale. Greutățile privind realizarea asigurării existenței traiului obligă oamenii să vadă în instituția familiei un sprijin în lupta contra acestor greutăți și nu un mijloc pentru obținerea cerințelor. Timpul va dovedi că familia este temelia sfântă care nu se formează pe bază comercială, așa după cum se întâmplă în prezent în toate clasele sociale.

An VIII, nr. 2096, ianuarie 24, p. 1 – Mille, C., *Constituționalismul regelui*: În România există monarhie absolută, mascată de un regim parlamentar formal. Regele are dreptul de a numi și revoca Guvernul și Corpurile Legiuitoare, și aceasta cu sprijinul politicianilor de rea-credință, așa după cum există. Începând cu Ion Brătianu această stare de lucruri a favorizat întronarea absolutismului regal. Românii care respectă politica sănătoasă sunt obligați să înceapă imediat lupta pentru dobândirea reformelor democratice și socialiste în care intră și limitarea prerogativelor regale. Conducerea ziarelor “Naționalul” și “Voința Națională” să lupte pentru țară, nu pentru partid.

An VIII, nr. 2096, ianuarie 24, p. 1 – Vest, *Criza din Bulgaria*: Rusia nu recunoaște Bulgaria în mod oficial. Această situație poate cauza relațiilor diplomatice și comerciale cu Austria. Turcia face modificări în politica taxelor vamale, prin care se frânează importul produselor de proveniență bulgară. Guvernul bulgar intenționează o apropiere cu Rusia, față de care trebuie să facă unele concesii.

An VIII, nr. 2096, ianuarie 24, p. 1 – Anghel, C.D., *Concesiile D-lui Carp*: Legea minelor nemulțumește pe proprietari, deși Carp consideră că se fac concesii acestora. Principala nemulțumire provine din concesionarea de către stat altor persoane a terenurilor, în cazurile în care proprietarii nu dispun de fonduri. De asemenea, înființarea Caselor de Pensii și Ajutor pentru muncitori îngrijorează pe proprietari. Aceste nemulțumiri provoacă discuții cu ocazia dezbaterii legii. Guvernul Carp, pentru a liniști situația, acordă proprietarilor unele concesii. Ziarul luptă pentru a zădărnici exploatarea minelor în condițiile cerute de proprietari.

An VIII, nr. 2096, ianuarie 24, p. 1 – Theodorescu, I., *În jurul crizei*: Din Viena și Pesta se anunță scăderea prețurilor la cereale. Scăderea prețurilor se datorește producției mari de cereale realizate de America, Australia și India. La această situație America contribuie cu 80 la sută. Speculanții din Europa au exportat argint în America și au importat în schimb aur. La fel procedează și Guvernul conservator. America începe să vândă la prețuri scăzute producția de cereale. În lupta de concurență, Rusia este factorul principal care vinde cereale la prețuri scăzute. Țările din apusul Europei obligă guvernele respective să aplice taxe vamale și de transport mărite pentru importul cerealelor. Ca urmare a acestei situații și exportul cerealelor produse de România suferă. Ziarul face aceste precizări pentru a informa cititorii despre cauzele crizei agricole.

- An VIII, nr. 2096, ianuarie 24, p. 1 – Peruianu, *Nebun sau prost*: Vlahuță A., poet în retragere și funcționar la Ministerul Domeniilor, critică atitudinea lui Mille Const. Invită pe poet la o discuție pentru a da explicații în legătură cu veniturile realizate ca poet și funcționar. În asemenea situație, poetul nu înnebunește, ci se prostește.
- An VIII, nr. 2097, ianuarie 25, p. 1 – Theodorescu, I., *Funcționarii*: Sursa sigură de frânare a influenței cârciumarilor în Parlament, de care se folosește Guvernul, o constituie funcționarii, care reprezintă 50 la sută din corpul electoral. Asaltul cârciumarilor se lovește de numărul masiv al funcționarilor sprijiniți de cei 210 milioane lei prevăzuți în buget. Victoria este de partea acestora, susținuți de Guvern. În cazul acesta, la ce mai servește campania dusă de opoziție contra Guvernului?
- An VIII, nr. 2097, ianuarie 25, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *Reprezentanții Iașilor*: Ca o recompensă pentru alegerea, prin plebiscit, a regelui, acesta promite ieșenilor transferarea Curții de Casație la Iași. La această ceremonie este de față și Lascăr Catargiu, consilierul neamțului. Cu ocazia zilei Constituantei din 28 iunie 1866, deputatul de Iași, Mîrzescu Gh. ține un discurs plin de patriotism. Reamintește promisiunea făcută. Se respinge proiectul de lege privind transferarea Curții de Casație. Ziarul atrage atenția asupra modului cum trebuie să procedeze populația din Iași cu ocazia alegerilor.
- An VIII, nr. 2097, ianuarie 25, p. 1 – Rigolo, *Satira zilei – Țarul și Barbu*: În Rusia, țarul admite votul universal, însă numai pentru sine. În România, Scorțescu Jorj propune un sistem electoral în sensul ca votul universal să se acorde numai aceluia care știe carte. Partidul Liberal formează o categorie de mari oratori, care să susțină discursuri politice. Printre aceștia se află și Barbu Ștefănescu Delavrancea.
- An VIII, nr. 2097, ianuarie 25, p. 1 – Index, *Bruxelul orientului*: În urma topirii zăpezii, o parte din capitală este inundată, apa intrând prin casele șubrede, neîngrijite etc. în care locuiesc cei mai săraci oameni. Primăria se ocupă de întreținerea străzilor din centrul capitalei, unde nu se întâlnește mizeria cartierelor inundate. În mod ironic, ziarul face unele propuneri pentru salvarea situației.
- An VIII, nr. 2097, ianuarie 25, p. 1 – Anghel, C.D., *D. Carp și Senatul*: În discuția Senatului, secțiile au deliberat timp de două ore proiectul de lege privind exploatarea minelor. Nu se ține seamă de modificările propuse, care sunt neglijate chiar de ministrul Domeniilor. Ce respect se poate acorda Senatului când o lege atât de complexă se analizează într-un timp atât de scurt? Unde este autoritatea acestei instituții și personalitatea ministrului?
- An VIII, nr. 2097, ianuarie 25, p. 3 – *Corpurile legiuitoare – Senatul*: Printr-un proiect de lege se propune acordarea de împrumuturi la patru județe pentru ajutorarea țăranilor lipsiți de hrană. Împrumuturile sunt între 50.000 și 200.000 lei.
- An VIII, nr. 2097, ianuarie 25, p. 3 – *Corpurile legiuitoare – Senatul*: Printr-un proiect de lege se propune ca primăria comunei urbane Craiova să fie autorizată să acorde firmei Allgemeine Elektrizitäts-Gesellschaft din Berlin concesiunea lucrărilor privind introducerea curentului electric.
- An VIII, nr. 2098, ianuarie 26, p. 1 – Theodorescu, I., *Din mizeriile capitalei*: Capitala să fie împărțită în 5-6 circumscripții egale, legate printr-un Consiliu Comunal, în legătură

cu interesele generale ale orașului și independente din punct de vedere financiar. Veniturile să fie cheltuite pentru nevoile circumscripției și nu pentru menținerea luxului din centrul capitalei. În felul acesta se delimitează sectoarele între ele. Un asemenea sistem funcționează de multă vreme în Belgia, unde orașul Bruxelles este împărțit în zece mici orașele, autonome din punct de vedere financiar.

An VIII, nr. 2098, ianuarie 26, p. 1 – Index, *Salubritatea publică*: Pe data de 1.VI.1893, acest serviciu se reorganizează mai sistematic, fiind împărțit în trei secțiuni: canalele, întreținerea străzilor și grajdurile și atelierele comunale. Articolul arată o serie de date și principii pe baza cărora funcționează aceste secții. Comparativ cu bugetul de cheltuieli privind serviciul salubrității, Primăria Capitalei consumă mult mai puțin decât orașele Paris și Viena. Veniturile serviciului sunt asigurate din taxele încasate de la populație.

An VIII, nr. 2098, ianuarie 26, p. 3 – [*Sprîjin dat greviștilor de la imprimăria Statului*] (*Ultime informațiuni*): Greviștii sunt ajutați cu bani de către persoane care simpatizează cu mișcarea acestora. Printre cei care subscriu se găsesc și ziariști de la “Adevărul”.

An VIII, nr. 2098, ianuarie 26, p. 3 – *Tîrgul cerealelor* (*Ultime informațiuni*): Vânzarea cerealelor în America continuă să se facă la prețuri scăzute. Și în România cursurile scad zilnic.

An VIII, nr. 2099, ianuarie 27, p. 1 – Mille, Const., *Mijloace de luptă*: Pentru a governa, un partid politic poate ajunge pe trei căi: 1) pe cale legală, pe bază de Constituție; 2) să facă apel la rege, pentru a revoca actualul Guvern și, printr-o lovitură de stat deghizată, să procedeze la dizolvarea Parlamentului; 3) să ducă lupta de stradă, forțând Guvernul aflat la conducere de a săvârși fapte ilegale, fapte care să determine pe rege de a înlocui Guvernul. Pentru fiecare din aceste căi se arată aspectele în cauză. Pentru obținerea votului universal, socialiștii trebuie să lupte pentru a scăpa țara de partidele istorice, care împreună cu regele falsifică Constituția.

An VIII, nr. 2099, ianuarie 27, p. 1 – Lynx, *Sfîrșit de grevă*: Ancheta făcută asupra grevei de la Imprimeriile Statului se încheie în favoarea muncitorilor. Conducerea instituției nu respectă dispozițiile primite. Se arată amănunte în legătură cu acestea.

An VIII, nr. 2099, ianuarie 27, p. 1 – Theodorescu, I., *O mare resursă*: Cu ocazia dezbaterii bugetului Franței, un deputat propune ca statul să cumpere toate acțiunile companiilor de asigurare contra incendiilor și să ia el locul acestora. Această propunere poate fi aplicată în condiții avantajoase în România, al cărei buget se încheie an de an cu deficite. Aplicarea acestui sistem nu produce dificultăți altor sectoare, iar societățile de asigurare nu ar reclama contrariu. Asigurările făcute de stat înseamnă un venit creat bugetului și alte avantaje organizatorice pe care le arată în articol.

An VIII, nr. 2099, ianuarie 27, p. 1 – Index, *Mai multă grabă*: Camera nu este interesată de rezolvarea cât mai urgent a Legii privind pensiile cuvenite funcționarilor comunali și județeni. În așteptarea votării acestei legi, mulți funcționari nu primesc drepturile ce li se cuvin.

- An VIII, nr. 2099, ianuarie 27, p. 1 – *Din Bulgaria (Corespondență particulară a "Adevărului")*: Consulii acreditați la Sofia fac tot posibilul de a influența asupra scoaterii de sub acuzare a lui Stambulov, șeful Partidului Conservator, privind asasinarea lui Belev. Legea noilor impuneri fiscale, elaborată de Guvern, apasă greu asupra populației, așa după cum în România există Legea minelor. Informează despre situația precară a Guvernului Stoilov. Se produc ciocniri sângeroase din cauza ilegalităților comise cu ocazia unor alegeri. Este iminentă numirea ca șef al Guvernului a unui susținător al Rusiei.
- An VIII, nr. 2099, ianuarie 27, p. 1 – Dar., *Domnia clișeului*: Urmărindu-se întrunirile ținute, se constată că toate au același caracter de grandioasă manifestare, mobilizând cetățenii de a se întări și mai mult contra Guvernului. Se iau măsuri de a opri participarea la întrunirile convocate de opoziție. Sosește momentul când cetățenii sunt scutiți de asemenea manifestări antinaționale și anticonstituționale.
- An VIII, nr. 2099, ianuarie 27, p. 1 – [*Holera declarată la Constantinopol*] (*Informațiuni*): Ca urmare a holerei declarate la Constantinopol, porturile Constanța și Mangalia sunt închise pentru mărfurile provenite din acest oraș. Descărcarea vapoarelor se face în portul Sulina, unde se procedează la o dezinfecție riguroasă.
- An VIII, nr. 2099, ianuarie 27, p. 2 – Deleanu, *Din Galați (Corespondență particulară a "Adevărului")*: Se aplică noi taxe care se referă, în mare parte, la articolele coloniale. Această măsură produce proteste din partea consumatorilor. Se concesionează unei firme din Paris construcția rețelei tramvaielor electrice. Se inițiază introducerea luminii electrice. Folosirea petrolului lampant rămâne mai departe în cartierele orașului.
- An VIII, nr. 2099, ianuarie 27, p. 2 – *Adâncimea minelor*: Biroul Internațional de Patente "C.F. Reichet" din Berlin informează că cea mai adâncă mină este de 1.200 m, adâncime considerată ca cea mai mare posibilă. Cele mai adânci mine se găsesc în Europa. Se arată posibilitățile și dificultățile în legătură cu săparea minelor, avându-se în vedere straturile pământului forat.
- An VIII, nr. 2099, ianuarie 27, p. 2 – *Legea numelui (Informațiuni)*: Intenția legiuitorului, probabil, este de a lovi în evrei, care doresc să-și schimbe numele. Legea creează un izvor interminabil de dificultăți, deoarece cei care dobândesc un nume asemănător altora sunt trași la răspundere, cu efect retroactiv, începând din anul 1880. În justiție se produce o adevărată revoluție. Există dificultăți și de ordin politic chiar în cadrul Partidului Conservator. Senatul va respinge proiectul. Există pericolul ca o serie de intervenționiști să încaseze importante sume de bani de la persoanele ce poartă numele altora, în scopul de a determina pe aceștia de a renunța la sesizarea justiției.
- An VIII, nr. 2100, ianuarie 28, p. 1 – Anghel, C.D., *Lucrările camerelor*: În fața Corpurilor Legiuitoare stau sarcini importante care trebuie cu mare atenție analizate, dezbătute și votate. Nu se practică acest sistem. Se procedează, indiferent de importanța legii, în grabă. Se arată mai multe asemenea cazuri, cel mai evident fiind bugetul statului, unde un loc important îl prezintă modul de aplicare a încasării impozitelor și structura capitolului "Cheltuieli". Ziarele guvernamentale arată că interpelările făcute de opoziție împiedică desfășurarea normală a lucrărilor. În felul cum se lucrează, Guvernul discreditează regimul parlamentar.

- An VIII, nr. 2100, ianuarie 28, p. 1 – Dan, C. *Filantropie cu tendinți*: Între vorbe și fapte există mare diferență în viața politică a Partidului Liberal. Este vorba de a se crea un fond pentru ajutorarea țăranilor. Politica liberalilor se afirmă ca o lăngă rege. Orice acțiune întreprinsă urmărește realizarea de profituri, chiar dacă are caracter de filantropie.
- An VIII, nr. 2100, ianuarie 28, p. 1 – Lynx, *Focar de infecție*: Se atrage atenția asupra focarului de infecție existent în orașul Sulina. Epidemiile pot intra, în principal, din Rusia și Turcia. În urmă cu doi ani apare primul caz de holeră, după care boala se întinde în întreaga țară. Orașul Constantinopol reprezintă un pericol. Trebuie luate măsuri de prevenire. În afară de boala semnalată, în orașul Sulina există condiții favorabile pentru apariția altor boli din cauza lipsei de curățenie. Consiliul Sanitar, sprijinit de Guvern, este obligat să acționeze operator, pentru a salva țara de pericolul focarului de boli permanentizat la Sulina.
- An VIII, nr. 2100, ianuarie 28, p. 1 – Mille, Const., *Politicianii noștri*: Ziarul guvernamental “Naționalul” combate acuzațiile aduse de autorul articolului prin care acesta arăta că regele este un monarh absolut și că această situație datează de multă vreme. Brătianu Ion, care face parte din generația trecută, face din Hohenzollern un om lacom și absolut, care domnește în voie. Autorul articolului continuă, precizând că poziția criticată se referă la atitudinea partidelor politice, atitudine care se schimbă față de rege, după cum acestea sunt în opoziție sau în guvern. Trece în revistă mai multe exemple.
- An VIII, nr. 2100, ianuarie 28, p. 1 – Vest, *Rusia autocrată*: Ziarele străine informează despre sistemul de guvernare al țării Nicolae II. Unul dintre cei mai liberali politicieni din Rusia adresează țării propunerea privind reforme politice, în scopul ca nevoile țăranilor să ajungă direct la cunoștința acestuia. Autorul articolului consideră că această inițiativă este normală. Intențiile liberale ale țării sunt zădărnicate de intervenția ministrului de Interne, care-i prezintă situația liberalilor ca un pericol îndreptat contra puterii imperiale. Ideile de libertate sunt sprijinite prin manifestări studențești. Acestea însă sunt înăbușite și sunt luate măsuri de preîntâmpinare. În Rusia se așteaptă ca viitorul să lichideze autocrația și să instaureze ideile liberale.
- An VIII, nr. 2100, ianuarie 28, p. 2 – *Războiul chino-japonez (Informațiuni)*: Ziarul “Times” informează că Anglia, Franța, Rusia și Statele Unite intervin în conflictul chino-japonez, cu privire la deschiderea porturilor afectate comerțului cu țările străine. Europa nu este de acord ca Japonia să anexeze un teritoriu chinezesc și nu admite nicio convenție comercială care să aducă prejudicii intereselor țărilor europene.
- An VIII, nr. 2100, ianuarie 28, p. 3 – *Rochefort și Gerault-Richard*: Ziarul face o scurtă biografie asupra activității desfășurate de Rochefort și Gerault-Richard, deputați în Camera franceză și luptători activi contra reacționarilor de toate categoriile. Primul a luat parte la mișcarea comunistă și, în calitate de ziarist, combate politica lui Napoleon III. Aceștia sunt condamnați, exilați și, prin actul de amnistie din 22 ianuarie 1895, reintră în Paris, în entuziasmul a sute de mii de cetățeni. Nicio personalitate nu s-a bucurat de o asemenea primire. Astăzi, Franța și întreaga lume își îndreaptă atenția asupra acestor doi luptători pentru cauza dreaptă a poporului.

- An VIII, nr. 2100, ianuarie 28, p. 3 – *Tîrgul cerealelor*: Din cauza situației create în Rusia, speranțele agricultorilor au slăbit. Aceste evenimente țin în loc scăderea pronunțată asupra vânzărilor de cereale în America. Se înregistrează chiar ameliorarea acestora.
- An VIII, nr. 2101, ianuarie 29, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *Unirea celor slabi*: Articolul se referă la poziția retrogradă și antimuncitorească a lui Eugen Balș, directorul Imprimeriilor Statului. Acesta, deși a petrecut multă vreme la Paris, nu a produs nicio schimbare asupra înțelegerii față de revendicările muncitorilor, manifestați și pe cale de grevă. Autorul nu face nicio deosebire între director și muncitori, din punctul de vedere al necesităților umane. Face comparație cu Gr. V. Manu, directorul Monopolurilor Statului, care este alături de nevoile salariaților și nimeni nu poate avea influență asupra acestei atitudini. Eugen Balș nu respectă hotărârile luate ca urmare a anchetei. Muncitorii trebuie să lupte contra burghezimei.
- An VIII, nr. 2101, ianuarie 29, p. 1 – Anghel, C.D., *Se dau la brazdă*: Informează cititorii despre felul defectuos al alegerilor parțiale pentru Cameră și alegerile comunale, cu care ocazie Partidul Liberal pierde o parte din locuri. Înșiși politicienii recunosc că o reformă a Legii electorale se impune a se face. Din conflictele și diferențele ivite se naște această necesitate, care poate să ajute la schimbarea poziției liberalilor, inclusiv atitudinea acestora în cazul dezbaterilor parlamentare. Actualul sistem electoral este necorespunzător.
- An VIII, nr. 2101, ianuarie 29, p. 1 – Vest, *Socialismul în Ungaria*: Ziarele din Ungaria informează că la Ministerul de Interne se desfășoară o vie activitate cu privire la măsurile ce se pregătesc contra mișcărilor socialiste. Ministrul de Interne pregătește un proiect de lege în această direcție. Autoritățile din Ungaria informează despre creșterea socialismului, care în orice moment poate provoca o mișcare de mase.
- An VIII, nr. 2101, ianuarie 29, p. 1 – *Jaurès și Rouanet*: Se face o scurtă biografie a acestora. Jaurès, mai întâi este ales deputat republican, iar în 1893 intră în grupul deputaților socialiști francezi. În prezent este cel mai mare orator al Camerei. Discursurile ținute au determinat căderea primului ministru Dupuy. Cel mai însemnat discurs se referă la Legea contra anarhiștilor. Înainte de a fi deputat, Rouanet a colaborat cu socialiștii. Apără demnitatea decorației “Legiunea de onoare”, acordată unora care fac parte din deputații oportuniști. Ca și Jaurès, beneficiază de ultima amnistie a Franței.
- An VIII, nr. 2101, ianuarie 29, p. 1 – M.C., *Care'i leacul?*: Ziarul “Naționalul” dorește limitarea prerogativelor regale însă fără nicio modificare adusă Constituției și fără vot universal. În această situație, regele poate lua orice măsură și contra Guvernului și contra Parlamentului. Prin votul universal, regele devine o persoană întreținută în lux, însă inofensivă. Se impune votul universal și restrângerea puterii coroanei.
- An VIII, nr. 2101, ianuarie 29, p. 1 – Dan, C., *În legea numelui*: Această lege este îndreptată împotriva evreilor. Aceasta este o absurditate, deoarece în același timp se lovește și în interesele românilor. Până în prezent s-au creat toate condițiile ca numărul mare de evrei să beneficieze de drepturile legale, ca și românii. Și acum, când evreii sunt debarasați de vechile obiceiuri, având alt nume, legea îi obligă să recapete vechiul nume, începând din 1880. Este același lucru aplicat în Spania, unde evreii poartă o

bucată de stofă galbenă, ca semn distinctiv. Este curios cum se admite ca străinii să adopte un prenume românesc, obligându-i să dețină mai departe numele străin.

An VIII, nr. 2101, ianuarie 29, p. 2 – Ib., *Partidul liberal*: O parte din membrii Partidului Liberal, în frunte cu C. Dumitrescu-Iași, au tendința de organizare a unui partid democrat, al cărui program să prevadă, în principal: votul universal, impozitul progresiv etc. Inițiativa formării partidului intră în atmosfera tăcerii, niciunul dintre inițiatori neavând curajul de a se ridica contra actualei situații.

An VIII, nr. 2101, ianuarie 29, p. 2 – G., *Liga din Paris (Correspondență particulară a "Adevărului")*: Din inițiativa lui Stroe Brătianu, la Paris ia ființă secția Liga culturală. La început, liga este încurajată de un număr mare de compatrioți, pentru ca ulterior acest patriotism să înceteze. Activitatea ligii influențează presa franceză, presă care ia apărarea procesului ținut la Cluj. Din cauza unor neînțelegeri privind înscrierea de noi membri, liga se împarte în două secțiuni. Discuțiile și acușările reciproce continuă.

An VIII, nr. 2102, ianuarie 30, p. 1 – Bacalbașa, Anton, *Fluturii D-lui Pătrașcu*: Scrie o carte destul de voluminoasă în care se aduc critici lui V. Alecsandri din punct de vedere politic, fără să țină cont că acesta displace ideea pentru care este acuzat și că scrie poezii nu pentru susținerea intereselor politice conservatoare.

An VIII, nr. 2102, ianuarie 30, p. 1 – Cr., *Școli literare*: Orice cititor se declară partizanul unei școli literare, în funcție de preferința față de literatura respectivă. Toți aceștia dau un nou sens producției literare române sau străine. Fiecare apreciază lucrarea în funcție de influențele interioare sau exterioare ale vieții sale. Este cu totul altceva valoarea artistică a unei lucrări, care se obligă să arate nivelul real al luptei literare pentru a se ridica la cel mai înalt grad de emulație.

An VIII, nr. 2102, ianuarie 30, p. 2 – Inot., *"Un an" de zmințeală*: După multe critici făcute de poetul Vlahuță, acum publică un volum intitulat *Un an de luptă*. În lucrare, nicio idee de luptă politică, socială etc. Aceasta pentru că nu știe să scrie. Aduce injurii ziarului "Adevărul" și preamărește Guvernul și Parlamentul. Poetul coboară arta scrisului la cea mai joasă treaptă comercială. Nu-i scapă din vedere niciun fel de exploatare, utilizând limbajul amenințărilor. Poetul păcătuiește că se amestecă în treburile în care nu se pricepe. Se lasă de poezie și începe cu proza, care nu i se potrivește. Prin lucrările sale, Vlahuță este mișel și trebuie considerat și tratat ca atare.

An VIII, nr. 2102, ianuarie 30, p. 3 – V.M., *Fericirea*: "Revista enciclopedică" publică în numărul lunii ianuarie un extras din lucrarea misticului și paradoxalului scriitor rus Tolstoi, intitulată *Fericirea*. În articol se arată cele cinci condiții ce trebuie îndeplinite. Una este legătura omului cu natura. Cu cât societatea este mai dezvoltată, cu atât este mai mare privațiunea acestei condiții de fericire. Se arată o serie de date comparative. A doua este legată de poziția omului. Cu cât acesta este demn de invidiat, cu atât el este străin de o muncă intelectuală sau fizică. A treia este familia. Cu cât omul are o poziție socială mai bună, cu atât acesta este lipsit de fericirea familiei. Se arată, motivat, cazuri explicative. A patra reprezintă raportul liber consimțit în societate. Cu cât omul este mai bine situat în societate, cu atât cercul relațiilor între oameni este mai restrâns. Nu același lucru se poate spune de

țărani și familiile acestora, precum și multe alte exemple citate în articol. Și, în sfârșit, a cincea condiție este sănătatea și moartea fără suferințe. Și în acest caz, oamenii din clasele sociale ridicate sunt mai bolnavi decât țăranii care duc povara muncii. Primii suferă de nervi, stomac etc. Moartea acestora este supusă suferințelor.

An VIII, nr. 2103, februarie 1, p. 1 – Bacalbașa, Anton, *Șah la rege*: Ziarele liberale manifestă schimbări în atitudinea partidului față de rege. Atacurile sunt sporadice și neclare. Au mai existat asemenea campanii, însă acestea au fost declanșate în scopul venirii la guvernare. Se arată o serie de exemple din activitatea politică și de guvernare a celor două partide. Istoricul însă este lung. Partidul Liberal să clarifice situația, se înțelege, prin lupta împotriva regelui. Să prevadă în programul partidului limitarea prerogativelor regale și să se alăture luptei duse de ziarul nostru, încheie articolul.

An VIII, nr. 2103, februarie 1, p. 1 – Theodorescu, I., *Tichir-ghiol*: Așa după cum se practică în Franța și în Belgia, se caută să se vină în ajutorul copiilor săraci, bolnavi de diverse boli. Eforia spitalelor face primul pas, înființând un spital la Techirghiol. Se editează și o broșură în această direcție. Se arată situația statistică a celor suferinzi de tuberculoză. Procedul de a se înființa sanatorii maritime a dat rezultate în alte țări, unde de mult timp se aplică. În continuare se arată efectele pozitive ale Lacului Techirghiol. Măsuri similare se pot lua și pentru adulți.

An VIII, nr. 2103, februarie 1, p. 1 – Vest, *Situația în Bulgaria*: D. Zankov este actualul om de stat al Bulgariei. Acesta arată că este absolut necesară alianța cu Rusia și eliberarea Bulgariei de sub influența austro-ungară, care prejudiciază viața politică și economică a țării. Fără Rusia nu se poate concepe o dezvoltare normală a țării. Aceste declarații sunt date corespondentului ziarului rusesc la Sofia, "Novoe Vremia", ca urmare a convorbirilor avute cu prințul Ferdinand. Dacă acesta nu sprijină propunerile făcute, Zankov trece la acțiune, înființează un partid, un ziar și începe lupta.

An VIII, nr. 2103, februarie 1, p. 2 – *Tripla alianță (Informațiuni)*: Ziarul "Novosti" din Petersburg arată dragostea de pace a împăratului Wilhelm și deci necesitatea triplei alianțe. Înțelegerea între Franța și Rusia, care este echilibrul acestei alianțe, a statornicit liniștea în Europa. Ziarul exprimă dorința ca sacrificiile făcute pentru pregătiri militare să fie reduse. Numai în aceste condiții se poate pune bazele unei opere comune în Europa.

An VIII, nr. 2103, februarie 1, p. 2 – *Regele și Liga (Ultime informațiuni)*: Ziarul "Budapesti Hirnap" informează că regele Carol a invitat câțiva aderenți ai Ligii culturale cărora le-a recomandat să se opună intervenției făcute de românii din Transilvania împăratului Franz Iosef, cu privire la grațierea condamnaților politici. Regele justifică această cerere pe considerentul că liga produce greutatea intențiilor României de stabilire a unor relații bune cu Austro-Ungaria.

An VIII, nr. 2103, februarie 1, p. 2 – *[Cerere de credite pentru fortificații] (Ultime informațiuni)*: Consiliul de Miniștri are intenția de a cere Corpurilor Legiuitoare deschiderea de noi credite pentru completarea fortificațiilor. Această poziție a Guvernului este în completă discordanță cu situația grea în care se găsește țara.

- An VIII, nr. 2103, februarie 1, p. 3 – *Corpurile legiuitoare – Senatul*: În baza Convenției internaționale încheiată de România în legătură cu Convenția circulației scrisorilor, telegramelor, coletelor etc. între state, V.A. Urechia interpelează Guvernul asupra măsurilor luate, deoarece Ungaria nu respectă această convenție. Arată apoi procedura folosită de organele poștale ungare. Citește mai multe scrisori în acest sens.
- An VIII, nr. 2103, februarie 1, p. 3 – *Corpurile legiuitoare – Senatul*: Ministrul de Externe, Lahovari, răspunde interpelării făcute de V.A. Urechia, în sensul că nu este obligat să dea explicații și că vorbitorul făcea mai bine dacă se adresa direct Ministerului de Externe. În ce privește celelalte obiecțiuni, dă explicațiile respective.
- An VIII, nr. 2104, februarie 2, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *Jos Carol! Rușinea tronului român!!*: Memoriile scrise ale regelui arată cât dispreț avea acesta față de națiunea română, națiune care din locotenent face un rege. Prin scrisoarea din 1871, publicată în ziarul german “Augsburger Allgemeine Zeitung”, adresată de prințul Carol unui prieten, insultă în cel mai grosolan mod întreaga națiune română, nedemnă de libertățile prevăzute în Constituția din 1866. Toate cercurile politice și unele ziare, printre care și “Adevărul”, protestează asupra acestei atitudini. Toate guvernele, începând de la Ion Ghika și până la Lascăr Catargiu s-au plecat în fața regelui calomniator.
- An VIII, nr. 2104, februarie 2, p. 1 – Theodorescu, I., *Drepturile presei*: Poziția luată de ministrul de Externe, Al. Lahovari, în legătură cu interpelarea făcută de către V.A. Urechia, nu este justă, deoarece măsurile de cenzură și sechestrare a ziarelor și scrisorilor, aplicate în Transilvania de Guvernul ungar, nu corespund convenției încheiate. Singurul mijloc de a combate această încălcare a libertății presei este să se denunțe, în țările din Apus, mijloacele josnice la care recurge Guvernul ungar. În această direcție, să se folosească și tribuna congresului presei ce are loc la Bruxelles. Aceste acțiuni sunt mai utile decât o interpelare sau poziția ministrului Lahovari.
- An VIII, nr. 2104, februarie 2, p. 1 – Index, *Mortalitatea publică*: Cu toată grija deosebită ce se acordă orașului București, se înregistrează un procent de mortalitate de 44,6 la mia de locuitori, față de procentul de natalitate de 39 la mie. În orașele reședință de județ și mai ales în Moldova, procentul natalității este foarte mare. În legătură cu gradul de igienă, articolul face unele comparații, pe bază de date statistice, cu alte orașe din Europa, luând ca exemplu Bruxelles-ul. Cu ocazia alegerilor comunale, cetățenii să fie atenți și să desemneze oameni care să se ocupe de îmbunătățirea soartei orașelor.
- An VIII, nr. 2104, februarie 2, p. 1 – Mille, Const., *Locuințe eftine*: În orașul București, prețul chiriilor este mai ridicat decât în marile orașe ca: Paris, Berlin Viena etc. Cu cât chiriiile plătite de persoane înstărite sunt mai mari, cu atât acestea se majorează pentru populația săracă, care suportă și mizeria locuințelor insalubre. Primăria orașului, care dispune de personal de specialitate, de materiale ieftine, de terenuri virane, poate să construiască locuințe, cu preț avantajos, pentru muncitori, în cartierele din apropierea orașului. Locuințele să fie apoi vândute, contravaloarea acestora fiind achitată în 10-15 ani. Cu aceste cartiere se schimbă și starea urbanistică a orașului. Democrații și socialiștii au intervenit în nenumărate ocazii în

ceea ce privește această problemă și, dacă nici de această dată nu se iau măsuri, în acest caz rămâne ca o sarcină de realizat de către Partidul Social-Democrat.

An VIII, nr. 2104, februarie 2, p. 1 – Anghel, C.D., *Raportul asupra legii minelor*: Din cuprinsul raportului nu rezultă deosebiri importante față de expunerea de motive a ministrului. În continuare, articolul arată că modificările făcute de comitetul delegațiilor sunt minore, acestea referindu-se la înlocuiri de cuvinte. Se arată care sunt aceste modificări.

An VIII, nr. 2104, februarie 2, p. 2 – Carol, *O scrisoare a regelui către Auerbach*: În scrisoare arată că politicienii care guvernează uită de obligațiile ce le au față de țară, pe care o părăsesc pentru a studia în străinătate sistemul politic și social, sistem pe care intenționează să-l aplice. În felul acesta s-a trecut de la un guvern despotice la un guvern constituțional, cu libertăți depline, libertăți de care nu beneficiază nicio țară din Europa. Această stare de lucruri este considerată ca o nenorocire pentru țară, deoarece românii nu se pot mândri că posedă virtuți civice indispensabile unei Constituții republicane. Consideră ca o neglijență de condamnat dacă tănuiește adevărul și părăsește viitorul țării. Își rezervă dreptul de a se întoarce în țară, unde va introduce o independență scutită de griji. Deși, arată în continuare scrisoarea, a fost supus unor încercări primejdioase, iubirea de patrie n-a încetat. Regretă că sincerele sale intenții sunt considerate de neîncredere, dar se bazează pe tăria intelectuală pe care o găsește în mijlocul societății germane, vechiul scop al intențiilor sale.

An VIII, nr. 2104, februarie 2, p. 2 – *[Apariția unui nou ziar] (Informațiuni)*: A apărut primul număr din "Gazeta Poporului", ziar al Partidului Național-Liberal.

An VIII, nr. 2104, februarie 2, p. 3; nr. 2105, februarie 4, p. 2 – Ștefănescu, Barbu-Delavrancea, *Corpurile legiuitoare – Camera*: Legea minelor, ca și legea de față, privind construcția de căi ferate, deschide largi posibilități intrării străinilor pentru exploatarea avuțiilor țării. Un popor nu este considerat liber dacă nu are deplină independență politică și economică. Idealul Revoluției de la 1848 este deplina libertate. Se începe lupta pentru redresarea economică, răscumpărarea construcțiilor căilor ferate etc., totul de a nu se lăsa mână liberă străinilor. În calitate de membru al Partidului Liberal, arată că, în străinătate, conservatorii se manifestă ca naționaliști și chiar șoviniști, iar în țară nesocotesc ideile naționale. Legea prezentată expune țara la un pericol național, constituțional și economic.

An VIII, nr. 2104, februarie 2, p. 3 – Sturdza, D., *Corpurile legiuitoare – Senatul*: Proiectul de lege privind exploatarea minelor este cel mai îndrăzneț atentat împotriva Constituției. Scopul urmărit de lege este de a acorda străinilor dreptul de a dispune de imobile rurale, atacarea principiilor proprietății etc. etc. Mai arată că pământul este inalienabil și acesta nu poate fi atacat sub nicio formă. Străinii cin cu scopul bine determinat de a exploata și avuția și oamenii. Arată o serie de exemple din trecutul poporului exploatat de străini. Guvernul să se ocupe mai întâi de ridicarea stării materiale a poporului și, când situația politică și socială permite concesionarea străinilor a unor exploatări, să se facă însă pentru interesele țării. Se referă la economia politică a lui Listz.

An VIII, nr. 2105, februarie 4, p. 1 – Anghel, C.D., *Întrunirea de ieri*: Adunarea Partidului Liberal a însărcinat o delegație care să prezinte regelui un protest scris contra Legii minelor, îndemnându-l de a nu semna o asemenea lege. Pe de o parte, liberalii acuză regele de uzarea drepturilor constituționale, iar pe de altă parte, acum, cer ca acesta să se folosească de prevederile constituționale prin care este împuternicit de a respinge legea. Toți liberalii, ca și democrații-socialiști, pretind că această lege este opera regelui. De ce această dublă atitudine a liberalilor, care nu au curajul de a arăta realitatea?

An VIII, nr. 2105, februarie 4, p. 1 – Anghel, C.D., *Situația tezaurului*: Ziarele care comunică știri despre situația excedentară a bugetului din acest an nu cunosc, în mod detaliat, realitatea. Ziarul "Adevărul" încearcă să arate o serie de cifre comparative privind executarea bugetară a exercițiului precedent. În continuare se arată că, în 8 luni, bugetul de venituri al exercițiului curent înregistrează încasări în procent de numai 59 la sută față de suma prevăzută. În aceeași perioadă, cheltuielile depășesc prevederile cu suma de 7.871.490 lei, depășiri nejustificate. Excedentul la care se referă ziarul este dat la o anumită perioadă. Or, excedentul definitiv este cel obținut la sfârșitul anului bugetar.

An VIII, nr. 2105, februarie 4, p. 1 – Theodorescu, I., *Telefonul*: La început se arată ce reprezintă telefonul și amănunte asupra compunerii tehnice și de utilizare. Se arată, în continuare, situația statistică a aparatelor telefonice în străinătate. În România, telefonul se introduce în anul 1884, iar în 1892 se face legătura Bucureștiului cu Ploiești, Brăila, Galați și apoi Sinaia. Se arată lungimea firului telefonic, numărul de abonați etc., precum și perspectivele de dezvoltare. Se menționează tarifele și taxele de instalare., Pentru convorbirile interurbane se folosește sistemul Van Rysselberghe, iar pentru interiorul orașelor sistemul Ader.

An VIII, nr. 2105, februarie 4, p. 1 – M.C., *Papa și socialismul*: Deputatul socialist Vigné d'Octon se adresează papei, rugându-l să-și spună părerea asupra dezvoltării socialismului în Europa și, în special, în Franța. Papa răspunde că, dacă prin socialism se urmărește îmbunătățirea, în mod progresiv, a stării celor necăjiți, pe bază de dreptate socială, acesta este un lucru important, nobil și este opera creștinismului. Orice încercare a socialismului fără o îmbinare cu religia nu dă rezultate, așa după cum se constată în Franța, Germania etc. Forma de guvernământ republicană este cea mai acceptabilă. În încheiere, articolul arată că, după părerea exprimată de papă, creștinii trec victorioși la socialism, cu condiția să se asigure și papei un loc în societatea viitoare.

An VIII, nr. 2105, februarie 4, p. 1 – Bacon, *Întrunirea asociațiunei antiminiere*: La întrunirea de protest organizată în sala Dacia, mai mulți vorbitori protestează împotriva Legii minelor. Sturdza D. arată că așa după cum în 1848 s-a protestat contra hotărârii luate de Bibescu Vodă de a da străinilor exploatarea minelor aparținând statului, cu atât mai mult acum se cere o intervenție mai susținută. Să se rupă lanțurile cu care poporul este încătușat aici și dincolo de munți. Alți vorbitori arată că Guvernul conservator există datorită regelui, care acordă sprijin Legii minelor. În încheiere, prin cuvântul lui Fleva, se cere să se aștepte pentru a vedea ce atitudine ia regele, când i se va prezenta legea pentru semnare.

- An VIII, nr. 2105, februarie 4, p. 2 – Bisturi, *“România medicală”*: Se sărbătoresc trei ani de la înființarea revistei. Cu acest prilej, cei prezenți, printre care și prof. dr. Babeș, dr. Minovici și alții, primesc cu încredere pe dr. Toma Ionescu, care timp de 18 ani a lucrat la Paris și în prezent se încadrează la un spital din București. Acesta arată că la Paris sunt mulți tineri români care fac cinste țării. Revista trebuie să se facă cunoscută peste hotare, pentru a se afirma tot mai mult publicațiile de specialitate române.
- An VIII, nr. 2105, februarie 4, p. 2 – [Apariția unei noi reviste] (*Informațiuni*): Sâmbătă, 4 februarie 1895, apare primul număr din *“Hazul”*, supliment umoristic al revistei *“Vatra”*. Ziarul este condus de Bacalbașa Anton. *“Hazul”* se vinde separat de revista *“Vatra”*.
- An VIII, nr. 2105, februarie 4, p. 2 – Olănescu, C., *Corpurile legiuitoare – Camera*: Răspunde intervenției făcute de Ștefănescu Barbu-Delavrancea, cu precizarea că și Guvernul liberal a făcut concesii străinilor și în prezent face paradă de naționalism. Se combate legea nu pentru că nu este bună sau că sunt contra străinilor, ci contra Partidului Conservator. Delavrancea comite o serie de greșeli în expunerea făcută. Se referă la construcția liniei ferate Craiova-Caracal-București. Concesionarii străini nu vor avea sediul la Budapesta și deci nu contravin Codului Comercial. Statul va răscumpăra de la societățile străine, după 30 de ani, liniile ferate care asigură o exploatare rentabilă. Nu se pot stabili tarife pe linii pe care statul nu le exploatează.
- An VIII, nr. 2105, februarie 4, p. 3 – Morfeu, *Corpurile legiuitoare – Senatul*: Vorbitorul Sturdza D. arată că este în interesul statului de a exploata direct minele, care aduc un venit sigur și permanent economiei naționale. În felul acesta revine statului un procent de 95 la sută în loc de 5 la sută din venit. Nu este bine a se acorda străinilor dreptul de a executa lucrări de canalizare, terenurile nemaifiind bune pentru culturi. Face apoi observații asupra mai multor articole din proiect, încheind prin a arăta că și socialiștii ar putea să obțină dreptul să aplice principiile în această problemă. Dacă proprietatea pe care o moștenești se împarte altora, aceasta nu reprezintă o încălcare a dreptului de proprietate?
- An VIII, nr. 2105, februarie 4, p. 3 – Morfeu, *Corpurile legiuitoare – Senatul*: Raportorul proiectului de lege privind exploatarea minelor, Tocilescu, arată că prin intervenția făcută de Sturdza D. nu s-a adus nicio îmbunătățire proiectului. Dacă în țară există mine, acestea trebuie exploatate, însă cu personal străin, deoarece muncitorii români nu sunt competenți. Opoziția nu știe că anual vin în țară circa 50.000 de străini? Și Guvernul liberal, prin Dabija, prezintă o asemenea lege și nu se ridică problema constituțională.
- An VIII, nr. 2105, februarie 4, p. 3 – *Tîrgul cerealelor (Informațiuni)*: Se constată o ameliorare în urcarea prețurilor față de cele precedente. S-au ivit cumpărători particulari, în afară de cei de la bursă, cumpărând cereale la prețuri scăzute.
- An VIII, nr. 2106, februarie 5, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *Botul pe labe*: Situația politică la ordinea zilei este că, după votarea Legii minelor, Partidul Liberal părăsește Corpurile Legiuitoare, singura luptă politică legală. Democrații și socialiștii nu sunt de acord cu poziția liberalilor. Se arată aspecte din contractările ivite între cele două partide din 1884 și până în prezent, respectiv poziția Ion Brătianu și poziția P.P.

Carp. Partidul și Guvernul conservator au la activ comploturi și conspirațiuni militare și, în această situație, nu este cazul de a se mai arăta atitudinea liberalilor din trecut.

An VIII, nr. 2106, februarie 5, p. 1 – Bacalbașa, Anton, *Ocna Statului*: În curând se prezintă un proiect de lege cu privire la reorganizarea Imprimeriilor Statului. Prin acest proiect se creează condiții și mai grele muncitorilor, în timp ce directorul și protejații acestuia beneficiază de majorări de salarii și alte avantaje.

An VIII, nr. 2106, februarie 5, p. 1 – Theodorescu, I., *Reforma reformelor*: De treizeci de ani situația politică a țării se bazează pe votul acelor ce depind de Guvern. În felul acesta se înlocuiește Guvernul cu un altul, ales de aceiași oameni, însă numai după dorința regelui. În cadrul Corpurilor Legiuitoare persistă permanent aceeași monotonie, nicio inițiativă, nicio lege dezbătută și votată cu destul simț de răspundere. Legea numelui și a căilor ferate particulare sunt exemple evidente. Regim parlamentar nu există, după cum nici nu a existat. Partidele și presa acestora sunt beneficiarii exploatării poporului, iar presa independentă luptă contra acestora, în așteptarea schimbărilor sociale din Europa și din România.

An VIII, nr. 2106, februarie 5, p. 1 – M.C., *De ce "a poporului"?: Ziarul Partidului Liberal, "Gazeta Poporului"*, apărut de curând, este inițiat și are în colectivul de conducere 80 de membri, însă toți fac parte din clasa potrivnică poporului. În conducerea gazetei nu există niciun muncitor sau țaran și, astfel, această gazetă nu se exprimă în limbajul proletariatului român, care nu are nicio legătură cu Partidul Liberal. Se folosesc vorbe care nu corespund faptelor.

An VIII, nr. 2106, februarie 5, p. 3 – Urnă, D.I., *Corpurile legiuitoare – Camera*: Holban A.D. arată că opoziția pretinde că Legea privind construcția căilor ferate particulare se găsește în afara Constituției. Asemenea legi s-au votat și din inițiativa liberalilor. Noile construcții de căi ferate servesc unele regiuni lipsite de căi de comunicație.

An VIII, nr. 2106, februarie 5, p. 3; nr. 2108, februarie 7, p. 3 – Morfău, *Corpurile legiuitoare – Senatul*: Mîrzescu arată că nu s-au făcut studii documentare pentru ca Legea minelor să poată fi susținută. Cele mai însemnate sarcini prevăzute sunt lăsate ministerului să le stabilească pe cale de regulament. Se ignoră dreptul de proprietate consfințit prin Constituție. Citează mai mulți autori francezi care susțin acest lucru.

An VIII, nr. 2107, februarie 6, p. 1 – Bacalbașa, Anton, *Cei doi mușchetari*: Revista literară "Viața", neputând funcționa numai din sursele propriu-zise, se transformă într-o gazetă, exploatănd curiozitatea unui public doritor de scandal, publicând, sub pretext literar, tot felul de calomnii și șantaje cu caracter politic.

An VIII, nr. 2107, februarie 6, p. 2 – Rigolo, *Cugetătorul Pătrașcu*: În articol se face o comparație, după concepția scriitorului și omului politic, între definiția de liberal și cea de conservator. Comparația are la bază unele exprimări populare, cu substrat critic și ironic. Partidul Conservator transformă, în mod lent, bazele societății, pe când Partidul Liberal pe calea progresului și dacă se poate cât mai urgent. Nu rezultă nicio diferență de atitudine, cu toate că cele două definiții aparțin senatorului Pătrașcu, care se amestecă și în viața politică.

- An VIII, nr. 2107, februarie 6, p. 3 – Dan, C., *Cronica săptămânală*: Ca urmare a întrunirilor ținute de Partidul Liberal, cu care ocazie se protestează contra Legii minelor, Partidul Conservator și Guvernul rămân indiferenți, proiectând aducerea acestei legi în fața Corpurilor Legiuitoare. Partidul Liberal a deschis o campanie necunoscută contra regelui, care susține legea. Liberalii dau ultimatum regelui, în sensul că, dacă semnează legea, se rup relațiile între națiune și tron. Încep dezbinări în sânul Partidului Liberal. Conservatorii organizează întruniri prin care să dovedească contrariul punctului de vedere al liberalilor în problema Legii minelor. Pe plan extern se remarcă votul Reichstagului, prin care se abrogă puterea dictatorială a guvernatorului din Alsacia. În această regiune, Germania se bucură de puțină încredere, ceea ce a făcut să crească rezistența populației. Propunerea este făcută de deputați socialiști. Se arată punctul de vedere al Papei cu privire la dezvoltarea socialismului în Europa, exprimare făcută de acesta în urma întrebării puse de deputatul socialist francez Dr. Vigné d’Octon.
- An VIII, nr. 2108, februarie 7, p. 1 – Bacalbașa, Anton, *Întrunirile de ieri*: Cu cât demagogia politică crește, pretinzând că poporul este slujit cu credință, cu atât forța populară este în continuă creștere, în timp ce șantajul poliției crește și conștiința maselor ia amploare. În același timp apare fenomenul: adevăratul popor începe să înțeleagă că toate declarațiile politicianilor nu sunt decât perfecționarea sistemului de asupraire inițiat de mult. Se arată mai mulți oratori politici compromiși. Se precizează că politicienii sunt agenți ai burgheziei care au misiunea de a duce în eroare poporul asuprașit. Va veni timpul când toți asuprașitorii vor deveni mironosiți.
- An VIII, nr. 2108, februarie 7, p. 1 – Vest, *Criza din Serbia*: Programul de luptă al coaliției partidelor din opoziție prevede restabilirea Constituției din 1888 și convocarea marii Skupștina, precum și noi alegeri, unde coaliția partidelor depune candidatura pentru majoritatea deputaților. În continuare se arată care sunt perspectivele alegerilor și poziția Guvernului, care luptă pentru menținerea puterii.
- An VIII, nr. 2108, februarie 7, p. 1; nr. 2109, februarie 8, p. 1; nr. 2110, februarie 9, p. 1 – B.A., *Ocna Statului*: Se arată care sunt principiile pe baza cărora salariații Imprimeriilor Statului beneficiază de drepturile la pensie. În realitate, faptele sunt în contradicție, deoarece s-au mărit salariile numai personalului superior, iar plata pensiilor se asigură din reținerile făcute din salariile scăzute ale muncitorilor. Se arată scara de salarizare a muncitorilor și reținerile pentru pensii. Se creează cinci categorii de lucrători în scopul de a realiza economii și de a încuraja nemulțumirile. Acest sistem aduce prejudicii și statului.
- An VIII, nr. 2108, februarie 7, p. 1 – Index, *Mare comedie*: Sub pretext că, cu ocazia alegerilor comunale, conservatorii sunt excluși din listă, Guvernul dizolvă mai întâi Consiliul Comunal Bârlad și acum pe cel din Giurgiu. Propunerea făcută de ziarul “Adevărul”, ca Parlamentul pentru stat, județ și comună să fie desființat, este calea cea mai justă, deoarece pe căi ocolite Guvernul procedează cum dorește.
- An VIII, nr. 2108, februarie 7, p. 1 – Theodorescu, I., *Legenda primejdiei*: “Constituționalul”, ziarul guvernamental, susține că Partidul Conservator și Guvernul sunt animați de principii democratice. Or, faptele săvârșite de aceștia nu confirmă acest lucru. După conservatori, a fi democrat înseamnă revoluție, socialism, luptă de stradă. În acest caz, mai pot fi considerați conservatorii ca democrați? A sosit timpul pentru a apăra

democrația și ideile acesteia contra falsificatorilor. Trebuie arătată poporului realitatea.

An VIII, nr. 2108, februarie 7, p. 2 – Tip., *Din mizeriile C.F.R.*: Articolul se ocupă de situația foarte apăsătoare pe care o au acarii. Plecând de la sarcina ce revine acestora, se ajunge la faptul că acarii sunt argații stațiilor, îndeplinind tot felul de munci, multe din acestea neavând legătură cu funcția lor. Există un număr redus de acari, chiar în stații mai mari; salariul acestora este foarte mic, iar când se îmbolnăvesc nu primesc niciun fel de ajutor. Ziarul consideră că este necesar ca acarilor să li se pretindă și o anume pregătire, să fie mai bine salarizați și să nu mai fie întrebuințați la munci extraprofesionale. Să beneficieze de drepturi la pensie. În felul acesta se pot evita accidentele de circulație existente.

An VIII, nr. 2108, februarie 7, p. 2 – Ib., [*Lupta politică între conservatori și liberali*] (*Informațiuni*): Partidul Liberal, cu ocazia adunării ținute în Sala Orfeu, prin cuvântarea rostită de Grigore Tocilescu, aduce grave acuzații Partidului Liberal, în sensul că în timpul guvernării, acesta a lovit în drepturile și libertățile cetățenești, spre deosebire de Guvernul actual care acordă toate libertățile. Liberalii vând averile statului partizanilor înstăriți, conservatorii vând pământ țăranilor săraci. În Parlament, opoziția nu contribuie la îmbunătățirea legilor propuse. Alți vorbitori, ca Take Ionescu și C.C. Arion, continuă să acuze Partidul Liberal ca fiind departe de necesitățile și aspirațiile poporului. Se mai arată o serie de aspecte din felul cum apreciază conservatorii activitatea liberalilor. O asemenea întrunire are loc și în Sala Eforie.

An VIII, nr. 2108, februarie 7, p. 3; nr. 2109, februarie 8, p. 3 – Morfău, *Corpurile legiuitoare – Senatul*: Vorbitorul Panu combate pe Mîrzescu Gh. în sensul că Legea minelor nu este anticonstituțională, deoarece, inițial, legiuitorul prevede în Constituție numai problema financiară, nu și proprietatea minieră. Nu este vorba de exproprierea pământului, întrucât numai subsolul se dă în exploatare. Jurisprudența franceză prevede că luarea unei mine nu reprezintă expropriere. Trecerea exploatarelor pe suprafața terenului este o servitute. Se abuzează de prerogativele constituționale. Consideră ca minele să fie proprietatea statului și să le dea în concesiune.

An VIII, nr. 2109, februarie 8, p. 1 – C.D.A., *Minele la Senat*: Discuțiile au un caracter juridic academic. Se citează texte de legi, autori, instanțe judecătorești etc. Se produc controverse între conservatori și liberali. Liberalii, prin Sturdza D., susțin că solul și subsolul aparțin proprietarului și acestea nu pot fi despărțite. În acest caz, de ce Sturdza D. nu are curajul să depună un contraproiect de lege? Acest proiect îl susține și democrația.

An VIII, nr. 2109, februarie 8, p. 1 – *Mizerabili!* [*Exploatarea țăranilor lipsiți de hrană*]: În regiunile lipsite de hrană, proprietarii și arendașii vând țăranilor porumb la prețuri foarte mari. În plus, o parte se vinde în contul muncilor agricole, exploatându-i și în felul acesta. Țăranii care nu au bani se împrumută și plătesc dobânzi ridicate. Se cere deschiderea unei anchete a muncii, așa după cum se procedează în Franța și în Belgia. Parlamentul să ia cunoștință și să hotărască.

An VIII, nr. 2109, februarie 8, p. 1 – Theodorescu, I., *Panamaua noastră*: Burghezia din Europa se ia la întrecere în legătură cu aplicarea principiului de dominare. România intră în

această sferă de influență prin prezentarea proiectului privind construcțiile de căi ferate particulare. Este bine ca raportorul legii să ia exemplu de la bandele panamariste din Franța. Holban D.A. este un adevărat panamist. Articolul continuă cu arătarea prevederilor legii, făcând observațiile și criticile respective. Comisia delegațiilor găsește oportun să suprimă din proiect articolele care erau în favoarea statului. Vom asista la votarea sigură a legii.

An VIII, nr. 2109, februarie 8, p. 1 – D.D., *Revoluție sau faliment*: În orașele unde se fac mobilizări de trupe, se constată, din corespondența specială primită din Serbia, că există organizații cu caracter conspirativ antidinastice. La Belgrad există cea mai puternică forță de poliție din lume. În contra coaliției partidelor politice, regele Alexandru acordă depline puteri dictatoriale primului ministru. O asemenea situație acesta a mai avut-o în anul 1883, când s-au întreprins fapte grave asupra poporului. Acum, dictatorul inițiază operațiuni de arestări etc., mai întâi contra personalităților politice coalizate. Evreii finanțează cu fonduri însemnate acțiunile întreprinse de Guvern și au legături directe cu ministrul de Finanțe, Vucașin Petrovici, pe numele real Schlessinger, de origine din Viena. Situația este gravă, finanțele sunt epuizate. Dinastia Obrenovici însărcinează pe Cristici, șeful Guvernului, de a înăbuși mișcarea populară în sânge și persecuții. Ziarele din Viena, Paris și Berlin denaturează adevărul. Îvinge dinastia exilată sau Serbia scăldată în sânge și faliment!

An VIII, nr. 2109, februarie 8, p. 1 – M.C., *Notariatul capitalei*: Această instituție este de mare însemnătate. Numărul lucrărilor crește continuu, însă funcționarii rămân aceiași. Lucrează în condiții de spațiu și igienă necorespunzătoare. Lucrează peste program și sunt salarizați foarte prost. Se cere prezentarea acestei situații în Parlament.

An VIII, nr. 2109, februarie 8, p. 1 – Rad., *Refrenul minelor*: Cu ocazia unei conferințe susținute de un academician ungar, acesta arată că ungarilor au o însemnătate mai mare privind cultura poporului decât românilor. La ce se poate aștepta România când, după votarea Legii minelor, țara este colonizată cu nemți? Când Legea minelor va fi votată, cetățenii nu vor mai fi proprietari nici pe beciurile lor care vor fi colonizate cu nemți și evrei.

An VIII, nr. 2109, februarie 8, p. 3 – *Tîrgul cerealelor*: Din cauza timpului nefavorabil, înregistrând temperaturi scăzute, pretutindeni recolta se prevede a fi compromisă, mai ales în țările mari producătoare de cereale. Se prevede o urcare a prețurilor, inclusiv în România.

An VIII, nr. 2110, februarie 9, p. 1; nr. 2111, februarie 10, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *Carol sperjur și trădător*: Din memoriile scrise personal de rege, se dovedește că acesta, de 29 de ani de când domnește, este un sperjur și un trădător. Germania nu o trădează, ci România de care se simte străin. În 1866, regele jură că respectă Constituția țării. Nu a respectat acest jurământ, deoarece, ulterior, cere sprijin puterilor străine, de a schimba acest act fundamental. Un pasaj din scrisoarea adresată prietenului său Auerbach confirmă trădarea jurământului. Însuși tatăl regelui, Anton, scrie că nu poate domni fără modificarea Constituției, care urmărește restrângerea libertăților publice, considerând că libertățile largi sunt cauza nemulțumirilor din țară, care duc la anarhie. Sprijinul puterilor străine îl cere prin reprezentanții acestora acreditați la București, cărora le cere a păstra secretul intervenției, pentru a se evita

demonstrațiile în România... Se mai arată o serie de injurii aduse demnității naționale a României. Sultanul Turciei răspunde că sprijină cererea lui Carol pentru combaterea tendințelor anarhice existente în România. Bismarck, cancelarul Germaniei, nu-l asigură de sprijinul cerut, nici cel puțin moral. Bismarck distruge orice speranță a lui Carol.

An VIII, nr. 2110, februarie 9, p. 1 – C.D.A., *Revizioniști sau anarhiști?*: Partidul Liberal, pierzând lupta legală în alegeri, caută să înlocuiască această luptă cu metode ilegale, făcând apel la anarhie. Nu interesează calea de urmat, totul este ca liberalii să ajungă la putere și să aplice interesele lor egoiste. Astfel, liberalii fac totul și instigă la răscoală. Aceasta este ultima șansă pe care o mai au.

An VIII, nr. 2110, februarie 9, p. 1 – Cazon, *Auxiliarii*: Ce interes are statul să încorporeze în armată tineri care sunt inapți serviciului militar? Aceștia, cu ocazia operațiunilor de recrutare, sunt clasați pentru serviciul auxiliar. Repartizați la unități, sunt folosiți ca oricare soldat. În felul acesta, populează infirmeriile și spitalele armatei. Să se ia măsuri de reglementare.

An VIII, nr. 2110, februarie 9, p. 2; nr. 2112, februarie 11, p. 1 – Fitil, *Din mizeriile C.F.R.*: Se aplică nelegal drepturile de avansare și de salarizare ale funcționarilor inferiori. În felul acesta, șefii acestora se afirmă față de conducerea direcției. Acest procedeu aduce prejudicii și instituției, deoarece funcționarii nu depun stăruință în executarea atribuțiilor. Nu aceeași situație există la personalul superior, care primește salarii mari etc. Este timpul ca ministrul Lucrărilor Publice să ia controlul administrației Căilor Ferate, pentru a se lichida toate abuzurile și nemulțumirile existente. Deși statul conduce această administrație din 1880, totuși, până în prezent, nu există elaborat un regulament al funcționarilor, impiegaților și lucrătorilor. Se arată structura funcțiilor. În prezent se aplică disciplina însușită de la fosta administrație de exploatare germană, disciplină care este în defavoarea salariaților. În ceea ce privește salariile și diurnele etc. primite de funcționarii superiori, acestea depășesc limita bunului simț.

An VIII, nr. 2110, februarie 9, p. 3 – Morfău, *Corpurile legiuitoare – Senatul*: În cuvântarea rostită, Carp P. arată că, cu cât o țară este mai înapoiată și săracă, cu atât are nevoie de sprijinul străinilor. Dă exemple în această direcție. Să se folosească talentul și capacitatea de pregătire a străinilor, iar pământurile să fie numai în exploatarea românilor. Proiectele prezentate de Partidul Liberal sunt neîntemeiate. Face apoi un studiu comparativ al legislațiilor, invocând perioada romană, până în prezent. Se dau toate drepturile proprietarilor, în afară de exploatarea minelor. Guvernul nu dorește în niciun fel colonizarea țării cu străini. Chiar dacă legea nu se votează, principiile acesteia rămân și se vor impune. Cu toate opozițiile, se vor înființa case pentru muncitori.

An VIII, nr. 2110, februarie 9, p. 3; nr. 2111, februarie 10, p. 3 – Morfău, *Corpurile legiuitoare – Senatul*: Vorbitorul Poni se referă la importanța tehnică privind aplicarea Legii minelor, menționând că în România există multe mine de sare. Din materia primă extrasă se obțin o serie de produse necesare industriei, industrie ce nu există. Legea minelor nu ajută cu nimic exploatarea acestor mine. Guvernul a convenit cu Germania de a-i vinde sare, în loc să construiască fabrici pentru industrializarea acesteia. O altă sursă neglijată de lege este exploatarea petrolului. Și în această

direcție, Guvernul nu întreprinde nimic. Cărbunele lignit nu este folosit drept combustibil de către administrația Căilor Ferate. Din această cauză s-au închis șase mine. Dacă nu se asigură consumul de cărbuni pentru exploatarea minelor de minereuri la Mehedinți și Suceava, Legea minelor este inaplicabilă. Referindu-se la minele conținând minereu de fier, aflate la suprafața pământului, acestea pot fi concesionate de stat împotriva voinței proprietarului. Textul art. 8 din protest este o reproducere a textului din legislația franceză din 1810.

An VIII, nr. 2111, februarie 10, p. 1 – Theodorescu, I., *Panamaua conservatoare*: Proiectul de lege cu privire la construcția de căi ferate particulare nu precizează deosebirea între căile ferate de interes local sau secundare și căile ferate industriale sau particulare. Între aceste două categorii de căi ferate există deosebiri însemnate în ceea ce privește întreținerea și exploatarea. Proiectul nu arată lungimea căilor ferate particulare. În felul acesta se periclitează situația căilor ferate ale statului. Comisia delegațiilor analizează superficial proiectul, iar Guvernul este inconștient de erorile făcute de comisie. Comisia este de acord numai cu construcția de căi ferate secundare, interzicându-se particularilor construcția de căi ferate care să concureze cu statul. Legea prezentată nu mai are aplicabilitate. Căile ferate particulare nu se pot construi cu fonduri acordate de stat, deoarece liberalii dețin conducerea Băncii Naționale și a creditului. Proiectul prevede ca subvenționarea construcțiilor să se facă cu capital străin, care să beneficieze de exploatarea căilor ferate.

An VIII, nr. 2111, februarie 10, p. 2 – Ib., *Bucureștii*: Cu toate îmbunătățirile edilitare și de salubritate, orașul București încă nu poate oferi aspectul unui oraș civilizată. Populația nevoiașă continuă să locuiască în case insalubre, plătind chirii foarte mari, acestea diferențiindu-se de la un cartier la altul. Consiliul Comunal nu ia inițiativa de a construi locuințe, pentru închiriere sau vânzare.

An VIII, nr. 2112, februarie 11, p. 1 – Mille, Const., *Alegerile viitoare*: Din lupta politică nu va rezulta nicio idee nouă, nicio îmbunătățire a situației economice, ca simbol al luptei între clase, nu între partide. În aceste momente, socialiștii și democrații cer reforme imediate, reclamate de proletariatul român și populația nevoiașă de la sate. Este momentul de a se cere cu perseverență votul universal. Numai cu acest vot socialiștii și democrații se prezintă la alegeri. Până în prezent agitația s-a făcut în birou și prin ziare. Acum este cazul să se meargă în mijlocul alegătorilor, cărora să li se arate adevărata politică de corupție dusă de partidele istorice, incapabile de reforme democratice. Trebuie să se recunoască că până acum nu s-a făcut nimic. Exemplul Belgiei, care în mai puțin de zece ani a schimbat sistemul electoral, este edificator pentru România. Trebuie să ne hotărâm cât mai este timp pentru lupta decisivă: "Liga votului universal".

An VIII, nr. 2112, februarie 11, p. 1 – C.D.A., *Minele și C.F.R.*: Se referă la discursul rostit de Poni, în ședința Senatului, cu care ocazie combătea Legea minelor. În continuare, articolul arată că refuzul administrației Căilor Ferate de a consuma drept combustibil cărbunele lignit nu este întâmplător, deoarece se importă cărbuni, import care favorizează anumite afaceri personale ale conducerii. Aceste afaceri nu mulțumește conducerea, exploatarea minelor fiind în cantități reduse, deși acestea au o capacitate de producție de exploatat destul de mare. Între prețul cărbunelui

importat și cel indigen există diferențe foarte mari. În afară de acestea, prin folosirea cărbunelui exploatat în țară, poate să ia ființă și să se dezvolte o industrie națională.

An VIII, nr. 2113, februarie 12, p. 1 – Anghel, C.D., *Democratismul liberalilor*: Propunerile privind problemele social-economice progresiste îngrijorează Partidul Liberal, deoarece, cu toate că pretinde că este alături de popor, este complet dezinteresat de soarta acestuia. Unul din multele cazuri confirmă această afirmație. Este vorba de modul cum liberalii au pus problema, în Senat, asupra Legii minelor, lege care comportă multă chibzuială și fermitate în combaterea acesteia. N-au susținut nici cel puțin forma de organizare și funcționare a caselor de pensii și ajutor prevăzute în lege, pentru lucrători. Și totuși se pretind că au atitudini democratice. Se referă la observațiile lui Aurelian expuse la Senat asupra Caselor de pensii și ajutor pentru lucrători (Legea minelor).

An VIII, nr. 2113, februarie 12, p. 1 – Vest, *Progresele democrației*: În unele țări din Europa, respectiv în Germania, Italia și Franța, mișcarea democrată ia un mare avânt, confirmată prin victoria în alegeri. Această stare de lucruri îngrijorează burghezia, care începe o campanie în acest sens în presă. Articolul arată date în legătură cu rezultatele obținute de socialiști în alegerile unde au candidat. Această afirmare a socialismului reprezintă deșteptarea din ce în ce mai mult a conștiinței maselor.

An VIII, nr. 2113, februarie 12, p. 1 – Mille, Const., *Justiția față de muncitori*: În situația actuală nu se poate pretinde că există dreptate pentru cei mici. Procedura este așa de încurcată încât cel în cauză cheltuiește mai mult decât are de primit. În articol se dau câteva asemenea exemple. În afară de procedura întortocheată, mai există și exploatarea întreprinsă de salariații de la judecătorie, avocați etc. Prin noua organizare a judecătorilor nu se vine în ajutorul celor mici. Paralel cu dezvoltarea industriei trebuie aduse îmbunătățiri și legislației. În țările apusene a luat ființă jurisdicția populară, formată din patroni și lucrători, care rezolvă litigiile dintre patroni și salariați. În România, social-democrații cer introducerea unei asemenea legislații.

An VIII, nr. 2113, februarie 12, p. 2 – [Construcția gării Obor] (*Informațiuni*): Construcția Gării Obor se declară de utilitate publică, se arată în proiectul de lege depus la Cameră. Lucrarea are un deviz estimat de 3.600.000 lei, sumă acoperită din credite deschise pe seama Ministerului Lucrărilor Publice. Gara este deservită de o linie de legătură cu Gara Pantelimon, aflată în exploatare. Se prevăd fonduri pentru plata exproprierilor.

An VIII, nr. 2113, februarie 12, p. 2 – [Înființarea societății internaționale a muncitorilor] (*Știri mărunte*): În orașul Piatra Neamț a luat ființă Societatea Internațională a Muncitorilor și Muncitoarelor, numită "Înfrățirea". Pe lângă această societate funcționează o școală de adulți, încadrată cu conferențieri.

An VIII, nr. 2113, februarie 12, p. 3 – Morfău, *Corpurile legiuitoare – Senatul*: Sturdza D. arată că proiectul nu prevede nicio relație între muncitori și exploatare. Trebuie să se prevadă modul de plată numai în bani, patronul să afișeze în ateliere regulamente privind desfășurarea muncii, durata acesteia, angajarea femeilor și a copiilor în mine, organizarea de sindicate ale muncitorilor etc. Proiectul se ocupă numai de interesele proprietarului, neglijând aceste obligațiuni foarte importante.

- An VIII, nr. 2114, februarie 13, p. 1 – Cr., *Lățirea literaturii*: Există unii oameni care, după ce au învățat a scrie și a citi, se consideră literați consacrați și, în afară de meseria de bază, se îndeletnicesc cu arta scrisului. Cu toate încercările stăruitoare, aceștia nu au reușit să publice lucrări considerate opere de artă, necesare existenței neamului românesc. Îndemnul articolului este ca toți să se asocieze și la un loc să dea viață nuvelor, poeziilor etc. și să scoată o revistă literară care să ajute la progresul literaturii române. Dacă alte națiuni creează o literatură înaltă, România creează o literatură întinsă.
- An VIII, nr. 2114, februarie 13, p. 3 – Dan, C., *Cronica săptămânală*: În spatele Legii construcției căilor ferate particulare se ascund o serie de afaceri, așa după cum se urmărește și în cazul Legii minelor, cu sprijinul regelui. Afacerile privind căile ferate se referă la concurența acestora față de rețeaua de căi ferate ale statului. Chiar înainte de a se vota legea, unele instituții bancare din străinătate fac oferte pentru obținerea concesiunii liniilor principale. Poziția luată de presă și unii oameni cinstiți frânează aceste tendințe ale afaceriștilor și, astfel, proiectul de lege și-a schimbat și forma și conținutul. În ceea ce privește Legea minelor, Senatul, unde aceasta se află în dezbateri, nu admite niciun amendament.
- An VIII, nr. 2115, februarie 14, p. 1 – C.D.A., *Lucrătorii la Senat*: Proiectul de lege privind exploatarea minelor, prezentat de Carp P., prevede drepturi numai pentru proprietari, neglijându-se obligațiile ce revin acestora față de muncitori. În cadrul dezbaterilor, în Senat, Sturdza D. combate atitudinea ministrului Carp P. și face o serie de propuneri cu privire la măsurile de protecție în favoarea lucrătorilor, femeilor și copiilor. Ca urmare a intervențiilor făcute de liberali, proiectul se îmbunătățește la unele articole. Și acesta se îmbunătățește și mai mult dacă ministrul ar fi ținut seama de propunerile făcute de liberalul Panu. Atitudinea șefului Partidului Liberal este considerată ca oportună.
- An VIII, nr. 2115, februarie 14, p. 1 – M.C., *O nedreptate*: La Școala de Arte Plastice din București nu sunt admise a urma cursurile femeile. Această măsură este o imitare a celor petrecute la Școala de Arte Frumoase din Paris. Astăzi nu trebuie să ne mai orientăm după Franța și, în acest caz, trebuie înlăturate aceste restricții. Învățătura și arta pentru femeie trebuie să constituie un instrument de muncă cinstită și nu un pretext de lux.
- An VIII, nr. 2116, februarie 15, p. 1 – Mille, Const., *Corupția electorală*: În România, numărul alegătorilor este destul de mic. Din acest număr, 20.000 sunt cârciumari și 10.000 funcționari. Acestora nu li se poate pretinde nici independență politică și nici dovadă de caracter. De 30 de ani se sădește în mentalitatea alegătorilor corupția, care este ușor de adaptat la aceștia. Partidele politice care s-au perindat la guvernare au întreținut corupția electorală și, astfel, a format Parlamentul, după cum au dorit. În realitate, nu există decât un singur partid de guvernământ – fie conservator, fie liberal. Libertatea alegerilor nu este asigurată decât numai când alegătorii sunt pregătiți pentru aceasta printr-o educație politică permanentă. Votul universal rezolvă această importantă problemă. Se arată apoi importanța pe care o are votul universal. Dă ca exemplu rolul jucat de votul universal în Franța, în timpul lui Napoleon III și în prezent.

- An VIII, nr. 2116, februarie 15, p. 1 – Mișu, *Funcționarii comunali*: Singura lege cu caracter urgent și pe care întreaga țară o așteaptă este Legea cu privire la reglementarea pensiei funcționarilor comunali și județeni. Se pare că nu va fi discutată în această sesiune. Dacă pentru alte categorii această situație este legiferată, este normal ca și pentru aceștia să se întreprindă sprijin. Proiectul de lege se află depus la Camera de multă vreme și s-au făcut și unele studii. Raportorul Comitetului delegațiilor trebuie să răspundă de întârziere.
- An VIII, nr. 2116, februarie 15, p. 1 – G., *Accidentele industriale*: Legea minelor prevede că proprietarul este obligat să verse, la Casa de Asigurări, cota respectivă pentru fondul de ajutorare a muncitorilor în caz de accidente. Prin această dispoziție, fabricantul este descărcat de orice obligație privind garantarea asigurării vieții lucrătorilor, obligații care sunt prevăzute în Dreptul comun. În cadrul dezbaterilor, Senatul trece peste aceasta. Ziarul consideră ca, cel puțin la Camera, situația să fie clarificată, în special de către democrați.
- An VIII, nr. 2116, februarie 15, p. 3 – *[Revizuirea Convenției din 1866 privind navigația pe Prut] (Informațiuni)*: Comisia internațională privind navigația pe Prut hotărăște revizuirea Convenției din 1866. Informația arată că această revizuire cuprinde patru puncte, care aduc modificări însemnate convenției actuale. Enumeră aceste modificări.
- An VIII, nr. 2117, februarie 16, p. 1 – Bacalbașa, Const. C., *Legea electorală*: Unii politicieni învechiți consideră că un număr restrâns de alegători foarte bogați alcătuiesc Colegiul electoral. Democrații cer sufragiul universal, asupra căruia nu fac niciun fel de concesii. Ziarul guvernamental "L'Indépendance Roumaine" arată că nicio lege electorală nu este folositoare atât timp cât alegătorii sunt incult și fără pregătirea necesară de a cunoaște dreptul pentru care aceștia votează. Dacă sufragiul universal nu alungă incultura, mai mult ca sigur că înlătură lipsa de conștiință. Articolul continuă a arăta părțile pozitive și negative ale sufragiului universal.
- An VIII, nr. 2117, februarie 16, p. 1 – Dragoș, *Două idealuri*: Așa după cum C.A. Rosetti, în funcția de șef al Guvernului, susținea idealurile democratice, care doborau idealurile reacționare, astăzi, liberalii, aflați în opoziție, prin șeful partidului, Sturdza D., luptă pentru obținerea puterii guvernamentale, fără reforme și principii democratice. Acesta face comparație cu lupta dusă de francezi pentru căderea Bastiliei, fără a menționa idealul acestora referitor la schimbarea totală a organizației politice și sociale a Franței. Pentru cine se duce lupta? Vine la putere alt guvern care nu recunoaște sufragiul universal și reformele democratice. În acest caz, idealul lui C.A. Rosetti pentru cucerirea Plevnei interne este justificat, pe când idealul la care se referă Sturdza D. este lipsit de conținut.
- An VIII, nr. 2117, februarie 16, p. 1 – Poporan, *Coacerea poporului*: Djuvara G.T., personalitate politică liberală, scrie un articol în legătură cu Colegiul unic. Acest articol produce nedumeriri și polemici, deoarece numitul susține teoria falsă în sensul că nu se pot face reforme pe considerentul că poporul nu este matur pentru a înțelege și trage foloase din conținutul acestora. Respinge principiul votului universal, în cadrul oficial, însă în particular își schimbă atitudinea. Autorul scrie acest articol pentru lămurirea maselor de cititori și nu pentru cel în cauză. Autorul face o serie de trimiteri privind aplicarea votului universal în diferite țări, precizând că acesta este

un drept natural. În baza acestui drept, de ce unii cetățeni cu poziție politică și profesională beneficiază de acesta, în timp ce țăranii care muncesc pe ogoare sunt lipsiți de beneficiul votului? Capacitatea politică se însușește treptat, zi cu zi, prin contradicțiile ideilor politice și exercitarea largă și permanentă a dreptului de vot.

An VIII, nr. 2117, februarie 16, p. 1 – P., *Triluri monarhiste*: Partidele politice în tot timpul aduc severe critici dinastiei. Această atitudine se schimbă brusc când se discută bugetul statului, după care acestea susțin monarhia în mod fățarnic. Autorul arată în ce constă această susținere și face comparație cu monarhia sprijinită în alte țări. Ziarul “Constituționalul” face o mare eroare când scrie că numai monarhia este cauza nemulțumirilor existente. Autorul articolului continuă a arăta că teza susținută de ziarul menționat, în sensul că cei mai sinceri apărători ai monarhiei trebuie să fie socialiști, este lipsită de conținut politic.

An VIII, nr. 2117, februarie 16, p. 1 – *Legea timbrului [Aplicarea de impozite nelegale]*: Ziarul protestează împotriva aplicării nelegale a timbrului de un leu pe colile de hârtie folosite la întocmirea diferitelor acte. Bugetul de venituri și cheltuieli este deficitar și pentru crearea de noi surse, ministrul de Finanțe săvârșește ilegalitatea de a dispune imprimarea timbrului numai pe o singură coală (filă), astfel că colile duble nu mai există, cetățenii fiind obligați să folosească sistemul impus.

An VIII, nr. 2117, februarie 16, p. 1 – H., *Horia, Cloșca și Crișan*: La 16/28 februarie 1895 se împlinesc 110 ani de la judecarea procesului de la Alba Iulia, proces înscenat celor trei martiri ai neamului românesc. Ungurii șovini justifică condamnarea acestora pe considerentul că revoluția țăranilor are la bază sentimentul urii de rasă. Se cunosc cauzele adevărate ale revoluției, asemănătoare celorlalte revolte anterioare din Transilvania și Ungaria, îndreptate contra feudalismului și exploatării țăranilor. Ideile revoluționare ale celor trei osândiți sunt continuate și, după fiecare revoltă, se obțin oarecare îmbunătățiri. Și astăzi lupta continuă, schimbându-se tactica și armele, cu credința că mergem spre victoria finală, pentru eliberarea națională și economică.

An VIII, nr. 2117, februarie 16, p. 2 – Un părinte, *Dlui Take Ionescu*: Modul de organizare și funcționare a școlilor, privind instruirea și educarea copiilor, este revoltător. Această situație se datorește lipsei de preocupare a conducerii școlilor și insuficienței pregătiri a celor obligați cu pregătirea didactică pedagogică. Autorul dă multe exemple și în legătură cu starea localurilor și folosirea acestora în alte scopuri, de către persoane străine de obiectul școlii. Copiii sunt expuși bolilor și lipsiți de spațiul necesar învățământului. Se produc abuzuri în ateliere, unde se confecționează îmbrăcăminte, în mod nejustificat, persoanelor străine. Ministrul Învățământului este avertizat și chemat să ia măsuri de respectare a dispozițiilor legale.

An VIII, nr. 2117, februarie 16, p. 3 – Nahmias El., Mihail (Casa de schimb “Mercurul Român”), *Cronica financiară*: Majorarea exagerată a rentelor străine încurajează și determină pe mulți capitaliști din Europa de a cumpăra diferite fonduri funciare și comunale române. În felul acesta, se dă naștere la creșterea cursurilor efectelor publice, cursuri de mult timp întâlnite. În articol se mai arată situația înregistrată la diferite efecte. Cu toată criza financiară existentă, Primăria Capitalei reușește să contracteze un împrumut de 30.000.000 lei de la un sindicat de bancheri format din

belgieni, germani și francezi. În evoluția cursului efectelor publice este angajată Banca Națională și Banca Agricolă.

An VIII, nr. 2118, februarie 17, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *Ciudata tăcere*: Fostul șef al Partidului Liberal, C.A. Rosetti, la timpul său, arăta că: “Partidul Liberal se va democratiza sau va dispărea”. Nu de mult, în Senat, actualul șef al partidului, Sturdza D. propune îmbunătățiri pentru muncitori. În ziarul “Gazeta Poporului”, Djuvara G.T. propune unificarea celor trei colegii într-unul. Față de toate acestea, oficiosul Partidului Liberal, “Voința Națională”, nu ia nicio poziție. În asemenea condiții, ziarul “Adevărul” își propune a combate Partidul Liberal de a governa, deoarece democrația pretind ca aceia care urmează Guvernului actual să satisfacă, cel puțin în parte, revendicările cerute și, în mod deosebit, votul universal.

An VIII, nr. 2118, februarie 17, p. 1 – D., D. Olănescu la Senat: Ministrul Lucrărilor Publice, Olănescu C., prezintă Senatului proiectul de lege cu privire la construcția de căi ferate de interes local. Proiectul prevede o serie de incompatibilități care atrag o serie de dificultăți bugetului statului. Actualul proiect trebuie să fie înlocuit cu un altul, care să permită construirea de căi ferate particulare, de interes particular, care să nu fie paralele sau în concurență cu liniile statului. Când situația economică va necesita construcția de noi căi ferate, acestea pot fi subvenționate din buget. Până atunci, proiectul de față trebuie respins de Senat.

An VIII, nr. 2118, februarie 17, p. 1 – Stop, *Ca la noi*: Când s-a votat Legea privind înființarea telegrafului era necesar să se fi luat măsuri și de asigurare a unor instalații corespunzătoare, în cabluri subterane etc. Neprevăderea a condus la distrugerea liniilor telegrafice din cauza viscolului și a altor intemperii. Repunerea în funcțiune se poate face cu mare greutate și trecere de timp. Comparativ cu situația actuală, când firele sunt instalate aerian, pe stâlpi, instalațiile subterane, deși sunt mai scumpe, totuși, în ultimă formă sunt mai avantajoase. Cel puțin pentru viitor să se ia măsuri.

An VIII, nr. 2118, februarie 17, p. 1 – Mille, Const., *Națiunea armată*: În toate țările democrația și social-democrația cer cu fermitate desființarea armatei permanente și înlocuirea acesteia cu sistemul “națiunea armată”. În școli, de la primară și până la cele universitare, se dă tinerilor educație și pregătire militară, astfel ca la vârsta de 21 de ani să presteze numai un termen scurt sub arme, redându-i apoi producției. În România se poate aplica acest sistem, deoarece s-a dovedit, prin lupte, că națiunea armată a făcut față mai bine decât armata regulată. În prezent se urmărește reducerea cât mai mare a rolului armatei teritoriale, în favoarea dezvoltării armatei permanente. Desființarea armatei permanente este sarcina democrației și a Partidului Socialist din România, deoarece burghezia se folosește de aceasta pentru a lovi în popor. Armata teritorială nu poate îndeplini acestea, cauză care face ca burghezia să nu aibă încredere.

An VIII, nr. 2118, februarie 17, p. 1 – P., *Reînnoirea Senatului*: Guvernul are tot interesul să dispună de senatori, cu ajutorul cărora să poată dizolva Parlamentul, fixarea alegerilor după voie etc. Senatorii își dau seama de pericolul ce-l prezintă lista tragerii la sorți a acestora. Au cerut amânarea acestei operațiuni. Guvernul nu ia în serios această intervenție și procedează ca atare. În felul acesta se confirmă ca justă

afirmația făcută de Lahovari Al., la o întrunire electorală, că lupta electorală este deschisă.

An VIII, nr. 2119, februarie 18, p. 1 – Mille, Const., *Monarhie absolută*: Întreaga viață politică se desfășoară în jurul monarhiei constituționale, care, în fond, reprezintă o ficțiune, ceea ce dovedește că însăși politica partidelor este întemeiată pe o pură închipuire. În România, regele domnește sub regimul monarhiei absolute. Acesta, când dorește, schimbă Guvernul, dizolvă Parlamentul, Parlament ales pe baza majorității formate din cârciumari și funcționari, alegători ce se află la discreția Guvernului. După nuanța politică de guvernare, țara are denumirea corespunzătoare: liberală, conservatoare etc. Parlamentul se află la dispoziția Guvernului, iar Guvernul la dispoziția regelui. Partidul din opoziție așteaptă hotărârea acestuia. Democrației trebuie să lămurească poporul și să lupte pentru limitarea prerogativelor regale și pentru votul universal. Acum trebuie începută lupta, alegerile fiind apropiate.

An VIII, nr. 2119, februarie 18, p. 1 – Gifly, *Un învoățământ*: Guvernul liberal interzice, sub pretext de a se menține bune relații diplomatice cu Austro-Ungaria, comemorarea a 100 de ani de la revoluția țaranilor, sub conducerea lui Horea, Cloșca și Crișan. Anul acesta se sărbătorește 101 ani de la acest mare eveniment în toată țara. Guvernul ungar nu manifestă îngrijorare. Liberalii s-au compromis în fața poporului pentru atitudinea luată. În felul acesta, se compromite și Guvernul conservator prin măsurile sângeroase provocate în noaptea de 14 septembrie. În cazul când Guvernul român și poliția nu intervin în manifestațiile pașnice organizate de popor, nici Guvernul ungar nu are ce reproșa. Este cazul ca toate acestea să fie pildă pentru viitor.

An VIII, nr. 2119, februarie 18, p. 1 – Ham., *Dizolvările*: Guvernul conservator, în mod arbitrar, hotărăște dizolvarea Consiliilor Populare conduse de Partidul Liberal. Această măsură face să crească nemulțumirile populației. Guvernul urmărește să-și asigure peste tot o poziție unanimă, fără controlul opoziției. Acestea degenerază sistemul politic al conservatorilor.

An VIII, nr. 2119, februarie 18, p. 1 – Gri., *Noroc sau prevedere*: Producția agricolă din acest an se arată a fi bună, confirmare făcută de cei mai cunoscători agricultori. Se asigură o producție excedentară cu care se face față concurenței străine. Obținerea acestei producții nu reprezintă sprijinul dat de stat, ci factorii naturali care pot acționa și contrariu. Se impune luarea măsurilor de luptă contra capriciilor naturii. În articol se arată unele din aceste măsuri.

An VIII, nr. 2119, februarie 18, p. 2 – Ad., *[Inițiative ale femeilor române din Transilvania] (Informațiuni)*: Femeile române din Transilvania și din nordul acesteia caută să se afirme prin toate mijloacele în lupta contra politicii șoviniste duse de Guvernul ungar. reuniunea femeilor din Sălaj și Maramureș organizează o expoziție cu exponate ale industriei casnice și a lucrului de mână. Acțiunea este îndrăzneată și aceasta va reuși.

An VIII, nr. 2119, februarie 18, p. 2 – *[Votul universal cerut de românii din Bucovina] (Ecouri din străinătate)*: Muncitorii din Cernăuți, în majoritate români, au organizat o întrunire publică. Poliția intervine și oprește pe oratori de a continua discursurile. În această

situație, un muncitor român dă citire unei moțiuni prin care se cere introducerea votului universal. Moțiunea este primită cu mare entuziasm.

An VIII, nr. 2119, februarie 18, p. 3 – *[Asigurarea țăranilor nevoiași cu sămânță pentru plante industriale]* (*Ultime informațiuni. Ediția III*): Din diverse țări, Ministerul Domeniilor cumpără cantități însemnate de sămânță pentru cultura cânepii și a viermilor de mătase. Sămânța se distribuie în mod gratuit, cu condiția ca la recoltare cantitatea acordată să fie restituită de producător.

An VIII, nr. 2119, februarie 18, p. 3 – *[Măsuri luate contra medicilor necorespunzători]* (*Ultime informațiuni. Ediția III*): Se constată că mulți medici nu-și îndeplinesc obligațiile ce le au pentru asigurarea sănătății populației rurale. Ministerul Sănătății a luat măsuri drastice contra medicilor de plasă.

An VIII, nr. 2120, februarie 19, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *Prietenie din pușcărie*: Din anumite motive, Nicu Filipescu, primarul capitalei, conservator, și Nicolae Fleva, liberal, s-au cunoscut și au legat amicitie în Penitenciarul Văcărești. Acum, aceștia, deși fac politică adversă, sunt în relații bune, mai ales că se pune problema candidaturii celui de al doilea la postul de cenzor al Băncii Naționale. Primarul folosește toate mijloacele de care dispune în susținerea și reușita candidatului său prieten. Compensarea acestei susțineri se justifică prin faptul că primăria cumpără via candidatului la un preț destul de ridicat. Dar banii sunt dați din bugetul primăriei. Ziarul protestează în numele cititorilor cinstiți împotriva tranzacției făcute de cei menționați.

An VIII, nr. 2120, februarie 19, p. 1 – Sfynx, *Regele și fundațiunea rurală*: Ideea înființării fundației în folosul țăranilor este concepută de către senatorul D.E., care propune regelui programul și statutele acesteia. Suveranul, mulțumit de grija ce o poartă pentru clasa țărănească, primește propunerea și donează, ca fondator, suma de 200.000 lei, în scopul de a dovedi atașamentul său față de popor. Ziarele conservatoare fac mare agitație privind această acțiune, pretinsă a fi opera regelui. Opera este a unui român, deoarece străinul stăpânitor nu se gândește la asemenea fapte.

An VIII, nr. 2120, februarie 19, p. 1 – C., *Galanti... dar zgîrciți*: Ziarul "L'Indépendance Roumaine" scrie un articol în onoarea femeii. Cu această ocazie, susține egalitatea în drepturi a acesteia cu bărbatul. Pentru ca această afirmație să nu reprezinte o simplă părere, este cazul ca ziarul să se alăture luptei duse de democrați și social-democrați, în al cărei program sunt prevăzute și drepturi egale ale femeii cu ale bărbatului. Cu atât mai mult astăzi este mai valabilă această cerință, când industria din România creează un proletariat feminin.

An VIII, nr. 2120, februarie 19, p. 1 – Mille, Const., *Solida argumentație*: Ziarul "Timpul" publică un articol în sensul că situația falimentară din Grecia se datorește faptului că în această țară se aplică "votul universal". Există țări unde nu se folosește acest vot și, totuși, situația economică și financiară este deficitară. Dar mai există țări ca Franța, Germania și Belgia, unde este introdus votul universal. În aceste țări nu se manifestă fenomenul falimentului. În această situație, care este poziția votului universal?

An VIII, nr. 2121, februarie 21, p. 1 – Bacalbașa, Const. C., *La palat*: Partidul Național Liberal, aflat în opoziție, intervine la rege în sensul de a nu semna Legea minelor. În 1875 solicită să nu semneze Legea privind încheierea Convenției comerciale cu Austria. Mai târziu, Guvernul liberal este de acord cu această convenție. Aceste contradicții dau regelui o mai deplină putere. În multe împrejurări, regele procedează contrariu. La fel procedează și în cazul înlocuirii Guvernului. A cere sprijin coroanei în toate cazurile privind neînțelegerile dintre partide, aceasta înseamnă a se proceda întocmai cum regele Serbiei atacă instituția parlamentară, armata, guvernul etc. Democrația se opune acestor tendințe, tendințe care fac din rege un stăpân. Opoziția să lupte cu armele poporului, să obțină încrederea poporului, singura care poate determina atitudinea regelui. Acesta este obligat să se supună voinței acestuia.

An VIII, nr. 2121, februarie 21, p. 1 – Ad., *Inundațiile în țară*: Din cauza topirii zăpezii, aproape în toate regiunile țării există pericolul inundațiilor. Unele râuri amenință debordarea malurilor. Terenurile agricole sunt compromise. Pericolul este mare. Guvernul nu se îngrijește să ia măsuri pentru executarea lucrărilor de canalizare a râurilor.

An VIII, nr. 2121, februarie 21, p. 1 – Dragoș, *O mistificare*: Din darea de seamă a Băncii Agricole privind încheierea operațiunilor la 31 decembrie 1894, reiese că aceasta realizează un beneficiu net de 12.041 lei, pe o perioadă de 2,5 luni cât a funcționat de la înființare. Analizând această situație, rezultă că, în majoritate, dobânzile încasate în 1894 se referă la împrumuturile acordate privind anul 1895. În această postură beneficiile sunt fictive, deoarece în realitate bilanțul băncii are un deficit de circa 100.000 lei. Se așteaptă ca Guvernul să dea Lămuriri.

An VIII, nr. 2122, februarie 22, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *O mistificare*: Aparatul administrativ legiferat de Guvernul conservator, condus de Lascăr Catargiu, subminează scopul urmărit, transformând prefectii în slugi ale Guvernului. Pentru faptul că un muncitor nutrește idei socialiste, acesta este aruncat pe drumuri. Catargiu este un dușman al democrațiilor și socialiștilor și este contra votului universal. Orice întrunire organizată de socialiști este împiedicată de prefecti, din ordinul lui Catargiu. Când se afla în opoziție, acesta manifesta nemulțumiri față de interzicerea întrunirilor, protestând chiar față de rege. Astăzi este credincios acestuia. Catargiu trece cu vederea furturile săvârșite la unele prefecturi și acoperă asasinatelor săvârșite asupra cetățenilor. Când sprijinul regelui se îndepărtează și Corpurile Legiuitoare sunt alese în mod liber, Lascăr Catargiu este trimis în fața Curții de Casație.

An VIII, nr. 2122, februarie 22, p. 1 – Mille, Const., *O infamie*: Organizația Partidului Socialist-Democrat din Iași este împiedicată de organele de poliție de a ține o întrunire publică, în care să se ceară votul universal. Ziarul protestează energic asupra acestor acțiuni reacționare ale Guvernului conservator. Sub nicio formă nu se poate împiedica cererea introducerii votului universal.

An VIII, nr. 2122, februarie 22, p. 1 – M., *Pâinea scumpă*: Deși hambarele sunt pline cu grâu și prețul acestuia destul de scăzut, totuși pâinea se vinde la prețuri mari. Primăria Capitalei trebuie să cheme la ordine pe brutari pentru ca aceștia să reducă prețul. Contrariu, primăria să fabrice pâine la preț scăzut, astfel determinând brutarii să nu

exploateze populația nici la prețuri mari și nici lipsă la cântar, așa după cum procedează.

An VIII, nr. 2122, februarie 22, p. 1 – Stop, *D'ale partidului liberal*: În cadrul Partidului Liberal sunt divergențe politice. Democrații consideră că înainte de data alegerilor trebuie să formeze un nou partid, sub conducerea lui Coco Dumitrescu. Cert este că, în fața alegătorilor, Partidul Național Liberal se prezintă despărțit de unele cadre capabile. În această situație, partidul se orientează spre o apropiere cu conservatorii disidenți.

An VIII, nr. 2122, februarie 22, p. 1 – Inf., *Disidentele conservatoare*: Disidenții conservatori nu formează o singură grupare pentru a acționa în vederea schimbării Guvernului. Sunt mai multe grupări politice, care se află în opoziție cu Guvernul în general și în mod deosebit cu proiectele de legi de curând aflate în dezbatere (Legea numelui, Legea construcției de căi ferate particulare, Legea minelor etc.). Unii susțin acțiunile regelui, iar alții, respectiv gruparea din jurul ziarului "Naționalul", îl fac răspunzător de toată situația țării. În cazul menținerii acestor grupări izolate, Guvernul nu este în pericol. Numai unite, acestea pot constitui o primejdie pentru schimbarea Guvernului.

An VIII, nr. 2123, februarie 23, p. 1 – Mille, Const., *Hoți de glorie*: Eroii neamului și jertfele acestora sunt nesocotite de regimul burghez. În felul acesta, se fură gloria ostașului român de către superiorul său pentru a se ridica la înălțimea de general. Acesta nu este un episod al luptelor de la Grivița. Dacă și gloria se fură muncitorului proletar, nu rămâne acestuia decât calea de a se uni într-un singur partid, care, cu armele legale, să ducă lupta pentru dezrobirea țării.

An VIII, nr. 2123, februarie 23, p. 1 – C., *Libertatea întrunirilor*: Ca socialist, protestează contra măsurilor samavolnice întreprinse de Guvern pentru interzicerea, direct sau indirect, a întrunirii publice a socialiștilor din Iași. Cu atât mai mult cu cât, în programul ziarului, la loc de frunte stă "votul universal". Guvernul să știe că socialiștii nu permit asemenea măsuri, pe care acesta le aplică Partidului Liberal. Lovitura dată socialiștilor înseamnă o lovitură dată democrației, care, unită, protestează energic.

An VIII, nr. 2125, februarie 25, p. 1 – Mille, Const., *Argumente*: Actualul sistem electoral favorizează alegerea Guvernului, indiferent de situația politică. Guvernul alege Parlamentul după voie. Oricare alt partid care ar conduce țara, în afară de conservator și liberal, nu ar aduce mai mari prejudicii decât au adus aceștia, deoarece aplicarea sistemului electoral actual a dovedit, pe deplin, o adevărată nenorocire pentru popor. Cum se poate pretinde că votul universal reprezintă un pericol social, când acesta nu s-a aplicat și nu se cunosc rezultatele?

An VIII, nr. 2125, februarie 25, p. 1 – R., *Carol gazetar?*: Regele se ocupă cu scrierea unor memorii în care aduce insulte neamului românesc, fără niciun fel de jenă. Ziarul "Românul" ridică în slavă gestul regelui, declarându-l primul gazetar al României.

An VIII, nr. 2126, februarie 26, p. 1 – Vest, *Lobanov și românii*: Din Viena ne informează, prin intermediul unui ziar ungar, că, în discuțiile avute de noul ministru de Externe al Rusiei, prințul Lobanov, cu un fost ministru ungar, se abordează și problema națională a românilor. După corespondentul ziarului ungar, ministrul Lobanov

manifestă simpatie pentru maghiari. În ceea ce privește Ardealul, acesta nu poate fi anexat României și nici lăsat pe mai departe Ungariei, deoarece reprezintă un teritoriu strategic între Europa și Constantinopol și o țară mică nu poate face față unui eventual conflict armat. Acestea sunt concluziile ministrului rus, la care mai adaugă dorința Rusiei de a anexa teritoriul Ardealului în calitate de mare putere.

An VIII, nr. 2126, februarie 26, p. 1 – Mille, Const., *Pentru ce?: "Gazeta Poporului"* întreabă de ce socialiștii și grupările democratice nu se unesc cu Partidul Liberal pentru răsturnarea Guvernului conservator. Prin această schimbare nu se aduce nicio îmbunătățire situației grele în care se află țara, deoarece partidele de guvernământ au același program, de a exploata poporul. Socialiștii și democrații sunt în măsură să sprijine proletariatul român și ideile democratice, în general.

An VIII, nr. 2126, februarie 26, p. 1; nr. 2127, februarie 28, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *O legendă distrusă: Măhnirea și, în același timp, mânia nu pot fi stinse în fața unor falsificări cu privire la actele de bravură pe care le-a dobândit pe câmpul de luptă sergentul erou, care la Grivița smulge steagul dușmanului ca semn de victorie a unității din care făcea parte. Această dovadă de glorie românească este furată de ofițerul eroului, ofițer astăzi înălțat la gradul de general. Acesta are îndrăzneala de a nega faptele reale, transformându-le în memorii personale. Această legendă este denaturată și cu sprijinul regelui.*

An VIII, nr. 2127, februarie 28, p. 1 – Bacalbașa, Const., *Partidele: Baza politică a țării este foarte nestatornică. În fiecare zi apar neînțelegeri și retrageri din partid a unor personalități marcante. În cadrul unui partid serios se ivesc dificultăți în cazuri excepționale și numai de natură organizatorică, nu din interese personale, așa după cum există în cele două partide. Această situație va exista atât timp cât partidele nu se bazează pe idei, ci pe oameni și interesele personale ale acestora. Te poți supăra pe o persoană, dar nu pe principii politice, produs al necesităților sociale.*

An VIII, nr. 2127, februarie 28, p. 3 – *Aniversarea lui 48 [Manifestări cu prilejul comemorării revoluției de la 1848] (Informațiuni):* La Cimitirul Central din Viena, 15.000 muncitori au comemorat victimele căzute în Revoluția din martie 1848. S-au ținut discursuri. Nu s-au produs incidente. Seara, lucrătorii au manifestat în fața Parlamentului, pentru sufragiul universal și împotriva capitalismului.

An VIII, nr. 2128, martie 1, p. 1 – Mille, Const., *Libertatea întrunirilor:* Libertatea presei și a întrunirilor prevăzute de regimul monarhiei absolute sunt tulburate și chiar amenințate de Guvern. Opinia publică protestează fără întârziere. Astăzi, Guvernul conservator frânează libertatea întrunirilor organizate de Partidul Muncitorilor. În felul acesta, Guvernul întrece măsura, însă în detrimentul acestuia. Partidul proletariatului se întărește și mai mult și va intra în luptă pentru apărarea celor necăjiți și asupriți. Toate abuzurile și nelegiuirile săvârșite de Guvern duc într-un singur punct: transformarea partidelor bazate pe lupta a două clase.

An VIII, nr. 2128, martie 1, p. 1 – Dragoș, *Impozitele comunale:* Guvernul și Corpurile Legiuitoare, în loc să se ocupe de îmbunătățirea structurii impozitelor care apasă greu asupra contribuabililor, dezbat și votează legi de o importanță minoră (Legea numelui, mutarea Curții de Conturi etc.). Primarul capitalei și Guvernul să reducă

taxele, în loc să transforme numele străinilor în nume românești care, mai târziu, vor reprezenta un pericol.

An VIII, nr. 2129, martie 2, p. 1 – Bacalbașa, Const. C., *Banca agricolă*: Se revine și se insistă asupra bilanțului eronat, încheiat la 31 decembrie 1894, deoarece aceasta înseamnă tendință de inducere în eroare a acționarilor și de falsificare a realităților. Cum admite Consiliul de Administrație al băncii o asemenea situație? Aceste mistificări nu ajută cu nimic instituția. Legea bancară dă dreptul Guvernului de exercitare a controlului, însă acesta este inofensiv, deși bilanțul băncii este falsificat, în sensul că în loc de 100.000 lei deficit, se încheie cu 12.000 lei beneficiu.

An VIII, nr. 2130, martie 3, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *Pentru lingușitori*: Ziarele “L’Indépendance Roumaine” și “Voința Națională” susțin puncte de vedere politice contrare în legătură cu cazul furtului de glorie săvârșit de actualul general Candiano Popescu. Primul ziar aduce elogiul modului de comportare a celui susținut și arată că a servit cu credință dinastia. Acest ziar, care la începutul activității are o complotare potrivnică dinastiei, astăzi o apără și odată cu aceasta și pe generalul ale cărui fapte sunt de competența Codului Penal militar. Cât privește următorul ziar, acesta a susținut și susține dinastia cu toate păcatele acesteia. Deși acest ziar aparține Partidului Liberal din opoziție, totuși, își permite a susține cauza trădătoare a generalului. Din documentele militare rezultă contrariul celor două puncte de vedere susținute de ziarele amintite.

An VIII, nr. 2130, martie 3, p. 1 – Nemo, *Criza latentă*: Este ca și sigur că se produce o criză politică într-un timp foarte apropiat. Situația este destul de încordată și dacă aceasta nu se manifestă sub forma unei crize, cauza este că regele dorește ca votarea unor proiecte de legi să se facă fără tulburări. Dintre toate proiectele, cel care creează mari dificultăți cu ocazia dezbaterilor parlamentare este cel cu privire la construcția de căi ferate particulare. Cu ocazia întocmirii proiectului se ivesc neînțelegeri în sânul Partidului Conservator, dificultăți care generează o criză guvernamentală.

An VIII, nr. 2130, martie 3, p. 1 – M.C., *Raza orașului*: Se propune Camerei dezbaterile unui proiect în legătură cu stabilirea razei orașului București, oraș care continuă să se întindă până în marginea satelor învecinate. Această întindere a orașului se datorește, în principal, majorării preșului chiriilor și a demolării unor clădiri din centrul capitalei. Pentru frânarea tendinței de speculație a proprietarilor, primarul capitalei să dispună construcția de locuințe modeste, pe care să le închirieze locatarilor nevoiași la prețuri convenabile. În același timp, se înlătură și pericolul privind insalubritatea locuințelor, generatoare de boli. Să se ia exemple din orașele Europei. Construcția de locuințe pentru muncitori nu înseamnă socialism.

An VIII, nr. 2130, martie 3, p. 1 – Ad., *Reforma învățământului*: Ministerul Învățământului, prin comisia desemnată, lucrează la unele îmbunătățiri necesare de luat pentru învățământul secundar. Este necesar ca admiterea elevilor în clasa a V-a să se facă pe bază de examen. Programa analitică a învățământului inferior secundar se deosebește de cea a învățământului gimnazial. Astfel că trecerea de la acesta la cel secundar nu este admisă. Se creează clasa a VIII-a de liceu. Se prevăd modificări și în legătură cu salarizarea profesorilor, împărțiți în trei categorii.

An VIII, nr. 2130, martie 3, p. 2 – [*Alianța între Rusia și Franța*] (*Ecouri din străinătate*): Cu toate zvonurile, ziarul rus “Sviet” dezmente știrea că Rusia rupe relațiile de prietenie cu Franța, precizând că menținerea acestei alianțe asigură celor două țări o poziție avantajoasă pentru a ține la respect pe adversarii acestora, în scopul menținerii păcii în Europa.

An VIII, nr. 2130, martie 3, p. 2 – X.Y.Z., *Sf. Gheorghe*: În această perioadă, când se resimte o criză pronunțată în toată țara, prețul chiriilor crește foarte mult. Populația solicită locuințe. Proprietarii, pentru un apartament modest, pretind o chirie de 1.000 lei pe an. În această situație, populația cu venituri mici se retrage spre periferiile orașului, unde plătește 400 lei pe an, în timp ce venitul lunar este de 60-120 lei. Casele sunt nespațioase și insalubre și valoarea lor nu depășește 5.000 lei. Însă venitul anual este mare. Primăria Capitalei are obligația de a construi, din fonduri proprii, locuințe pe care să le închirieze la prețuri convenabile.

An VIII, nr. 2130, martie 3, p. 2 – [*Asigurarea condițiilor învățământului primar*] (*Informațiuni*): Din datele statistice ale Ministerului Instrucțiunii rezultă că, în întreaga țară, există un număr de 600.000 de copii ce ar trebui să urmeze cursurile primare rurale, iar capacitatea școlilor este de numai 200.000 de locuri. În comunele urbane, numărul copiilor este de 91.000, iar posibilitățile de acoperire sunt de 70.000 de locuri.

An VIII, nr. 2130, martie 3, p. 3 – [*Reforme propuse de ministerul instrucțiunilor învățământului secundar*] (*Ultime informațiuni. Ediția III*): Reformele propuse de actualul ministru, Take Ionescu, sunt pătrunse de lipsa de emancipare a învățământului secundar. Astfel, școlile secundare sunt formate din gimnazii cu patru clase și liceele cu opt clase. Pentru fete – școli secundare și profesionale, cu o frecvență de cinci ani. Mai departe, se arată componența numerică a claselor, materiile ce se predau, condițiile de îndeplinit de către profesori, sancțiunile aplicate acestora. Prin introducerea acestor reforme se pretinde că, în prezent, există un număr prea mare de absolvenți. Deci se pun restricții de admitere în învățământul secundar. Reforma atinge, în primul rând și foarte grav, copiii țăranilor, cărora li se cer multe condiții, în mare parte greu de îndeplinit. Se arată unele exemplificări. Reforma atinge și învățământul universitar, unde rolul principal, privind măsurile de luat, revine direct ministrului. În problema acestor reforme sunt păreri și pentru și contra, păreri ivite chiar în cadrul Comisiei de redactare a proiectului.

An VIII, nr. 2131, martie 4, p. 1 – Bacalbașa, Const. C., *Reforma învățământului*: Proiectul inițiat de minister, privind reforma învățământului, este străpuns de un curent reacționar. În cele câteva pagini, sistemul de organizare propus pune o serie de restricții în legătură cu admiterea în școlile secundare și amestecul direct al ministrului în viața universitară. Se atacă însuși conținutul legitim al ideii naționale, prin restricțiile impuse fiilor de țărani de a urma cursurile secundare și universitare, deoarece această categorie socială este cea mai înțeleaptă, înzestrată cu o rațiune curat națională. Reformele învățământului nu trebuie să fie influențate de modul de organizare din Germania sau Anglia. Reformele propuse trebuie să fie izvorul unor îndelungate analize de gândire creatoare a acelor care au răspunderea îndeplinirii acestor reforme. În România trebuie dusă o propagandă susținută și permanentă în scopul orientării copiilor spre învățătură, lucru ce până acum nu s-a făcut.

- An VIII, nr. 2131, martie 4, p. 1 – Nemo, *Un județ în faliment*: Administrația județului Olt se află într-o stare de dezordine, care nu face cinste Guvernului conservator. Salariații județului de două luni nu au primit salariu. Prefectul intervine la minister, dar nu primește niciun ajutor. În acest timp, presa conservatoare publică contrarii realităților. În țară mai există și alte județe, administrate de conservatori, care se găsesc în aceeași situație ca județul Olt.
- An VIII, nr. 2131, martie 4, p. 1 – Ad., *Discuțiuni deșarte*: Discuția generală asupra bugetului pe anul 1895 nu a evidențiat faptul că veniturile prevăzute sunt mai mari decât cele indicate în bugetul curent, așa după cum reiese din realizarea veniturilor pe perioada 1 aprilie 1894 – 1 februarie 1895. În acest exercițiu financiar, criza agricolă și economică este mai pronunțată față de anul precedent, an care este salvat de la criza financiară prin contractarea unui împrumut de 120 milioane lei. Se înțelege că, și în anul bugetar propus, Guvernul procedează întocmai.
- An VIII, nr. 2132, martie 5, p. 1 – Mille, Const., *Cele două legi*: Prin legislația actuală, muncitorii au dreptul la grevă. Însă, în realitate, lucrurile se petrec tocmai contrariu, deoarece organele Ministerului de Interne intervin sub diverse pretexte și forme împotriva grevei și a muncitorilor. Dacă muncitorilor români poliția nu poate să le facă mai nimic, în schimb, pe muncitorii străini îi imobilizează și, în scurt timp, îi trece peste graniță. Sunt două legi: una scrisă și alta care se aplică, cu caracter reacționar. Aceeași situație este și cu privire la libertatea întrunirilor publice, organizate de opoziție sau de socialiști, precum și la libertatea presei. Această libertate este valabilă până când presa nu critică acțiunile Guvernului. În felul prezentat, rezultă că sub textele constituționale se ascunde caracterul reacționar al regimului absolut, care nu încetează decât în ziua când prerogativele regelui sunt limitate, prin introducerea votului universal.
- An VIII, nr. 2132, martie 5, p. 1; nr. 2134, martie 7, p. 1 – Sphynx, *Reforma învățământului*: În vederea lămuririi reformelor privind învățământul secundar și universitar, ziarul întreprinde o serie de anchete și interviuri luate unor cadre de specialitate. Ziarul informează despre rezultatele obținute, menționând numele persoanelor în cauză și părerile acestora. În principal, se desprinde faptul că primul interogat nu este alarmat de prevederile reformelor, pe când ce de al doilea consideră că aceste reforme se împotrivesc dezvoltării intelectuale ale tineretului. Mai sunt și alte păreri exprimate de rectorul Universității din Iași și unii senatori.
- An VIII, nr. 2132, martie 5, p. 2 – [Exportul de cereale în Austria] (*Ecouri din străinătate*): Ca răspuns la interpelări, ministrul Comerțului din Austria precizează, printre altele, că dezvoltarea comerțului cu cereale se datorește faptului că cerealele importate din România erau scutite de taxe. Ca urmare a conflictului vamal, grâul românesc nu se mai importă. Începând din 1891 se reiau importurile și, astfel, grâul exportat de România alimentează morile austriece.
- An VIII, nr. 2134, martie 7, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *Cucerire nu hărăzire*: După ce arată o serie de acțiuni ale Guvernului conservator, susținute integral de către ziarul "L'Indépendance Roumaine", scrie că țara se găsește în situația din 1871-1876, când aceasta era condusă de Guvernul Lascăr Catargiu. În această perioadă, oligarhia burgheză, prin slugile ei, conducea armata, finanțele etc. Clasele de jos sunt asuprite, lipsite de drepturi cetățenești. Patriotismul și inteligența lipsesc și regelui

și Guvernului. În fața acestei situații, democrația trebuie să lupte pentru obținerea votului universal. Se cere cucerire, și nu hărăzire.

An VIII, nr. 2134, martie 7, p. 1 – Ad., *Situație îngrozitoare*: Dacă situația economică continuă să se mențină în starea actuală, în acest caz, în toamna acestui an, comerțul va înregistra un faliment evident. Din datele furnizate de către Ministerul Domeniilor și pe care articolul le menționează, rezultă că situația economică a țării se află la grea cumpănă. Ziarul arată date din regiunile unde recolta a fost satisfăcătoare, punându-se problema ce poate rezulta din datele privind regiunile cu recolte nesatisfăcătoare.

An VIII, nr. 2134, martie 7, p. 2 – [Controlul organelor sanitare în sate] (Informațiuni): Serviciul sanitar din Ministerul Sănătății a dat dispoziții medicilor primari ai județelor de a controla, la fața locului, modul cum trăiesc și dacă se confirmă că folosirea petrolului lampant este vătămătoare sănătății țăranilor.

An VIII, nr. 2135, martie 8, p. 1 – Mille, Const., *Țara de vânzare*: Autorul arată că preferă dușmanul care spune adevărul în față decât pe cel ipocrit. Astfel, se poate admite ziarul "L'Indépendance Roumaine", înainte de orice alt ziar conservator. Primul ziar arată că politica României este o minciună constituțională și, ca atare, această politică trebuie să dispară. Se cheltuiesc fonduri importante pentru Cameră și Senat, simple birouri de înregistrare, aflate la dispoziția regelui. Trebuie ca lupta să reînceapă, deoarece de la 1848 nu s-a făcut nimic. Cine poate garanta că o putere vecină, nemulțumită de situația din România, cu ajutorul unor trădători, plătiți bine, nu va încerca să facă ceea ce fac cei de astăzi. Burghezia de astăzi, în modul ei de comportare, nu poate garanta că mâine, dacă pot obține un preț mai bun prin vânzarea țării, se vor opri a face acest târg. România a fost apărată de țărani. În tot timpul, burghezia nu s-a oprit a arăta că țara este de vânzare, ceea ce a și făcut. Dreptul îl au aceia care reprezintă o putere istorică și de drept și de fapt. De aceea, democrația și social-democrația cer votul universal.

An VIII, nr. 2135, martie 8, p. 1 – Dragoș, *Radicalii și conservatorii*: Fapte ca cel întâmplat la Iași, privind interzicerea întrunirilor socialiștilor, precum și înființarea Clubului conservator, sub conducerea lui Grigore Sturdza, au condus la răcirea relațiilor dintre radicali și conservatori. Activitatea Clubului este îndreptată contra radicalilor. La aceasta se adaugă și reformele propuse privind învățământul secundar și universitar. Nu este exclusă chiar și izolarea radicalilor de conservatori, deși se depun eforturi de către unii conservatori ca ruptura să nu se întâmple.

An VIII, nr. 2135, martie 8, p. 1 – Ign., *Ante-proiect și proiect*: Unele ziare încearcă să convingă pe cititori că între anteproiect și proiectul privind reforma învățământului secundar și universitar există deosebiri. Autorul arată că, într-o problemă atât de importantă, proiectantul și-a formulat schița propunerilor de reforme, schiță bazată pe un studiu prealabil și analitic. În felul acesta, există o strânsă legătură între cele două documente, inițiate și susținute de același ministru, Take Ionescu. Anteproiectul scoate în evidență caracterul reacționar privind limitarea dreptului învățământului secundar și oficializarea rusească a învățământului universitar.

An VIII, nr. 2135, martie 8, p. 2 – *Un țaran român în Viena [Illegalități săvârșite de autoritățile din Ungaria contra românilor]*: Organele locale ale jandarmeriei persecută și săvârșesc

acte abuzive prin bătăi etc., contra românilor. Unul dintre cei persecutați se deplasează la Viena pentru a reclama cazul împăratului. În loc să i se facă dreptate aici, este închis și trimis cu forța în satul său. În fața acestei situații românii nu mai găsesc loc pentru dreptate socială și, astfel, singura cale este ca singuri să-și hotărască propria soartă.

An VIII, nr. 2135, martie 8, p. 2 – [*Exportul de cereale*] (*Informațiuni*): Consulul din Italia solicită informații asupra stocului de cereale existente în România, stoc care poate fi exportat în Italia. Agricultorii pun mari speranțe în dezvoltarea exportului de cereale, Italia oferind debușuri sigure și îndestulătoare.

An VIII, nr. 2135, martie 8, p. 2 – [*Propagandă contra legii minelor*] (*Informațiuni*): Generalul Manu continuă să facă propagandă contra Legii minelor, fiind contra unor prevederi cu totul inadmisibile.

An VIII, nr. 2135, martie 8, p. 2 – [*Aniversarea Comunei din Paris*] (*Informațiuni*): Partidul Socialist-Democrat aniversează semnificația Comunei din Paris. Această aniversare se face pe cale de conferință, ținută de Diamandy. În articol se arată, pe scurt, importanța Comunei. Apoi, ziarul partidului, prin cuvântul lui Bacalbașa Anton, arată că, cu alte ocazii, aniversarea se făcea în aceeași zi și pentru ziarul "Munca", ziar care în prezent apare sub denumirea de "Lumea Nouă". Este o victorie a acestui ziar, faptul că s-a reușit ca abonații să facă parte din diferite categorii de muncitori. La adunare se intonează cântece socialiste.

An VIII, nr. 2135, martie 8, p. 3 – [*Apariția Codului civil*] (*Ultime informațiuni. Ediția III*): A apărut, în două volume, Codul Civil, adnotat cu jurisprudența română. Lucrarea are ca anexă toate hotărârile pronunțate de instanțele de judecată în baza vechiului Cod Caragea și Calimachi și în baza Regulamentelor Organice din Muntenia și Moldova.

An VIII, nr. 2136, martie 9, p. 1 – Bacalbașa, Const. C., *Ante-proiectul*: Ziarul "Timpul" consideră că reformele învățământului secundar și universitar, prevăzute în anteproiectul ministrului Take Ionescu, nu pot fi definitive. Autorul articolului combate această atitudine, conchizând că lucrarea este considerată ca și definitivă. Numai în cazul când Comisia parlamentară va înlocui integral reformele proiectate, se poate aprecia că s-a inițiat un nou proiect. Presa democrată se ocupă și urmărește cu același interes, fie că este vorba de un anteproiect, fie chiar de o hotărâre a Guvernului. Tăcerea este sinonimă cu aprobarea anteproiectului. Take Ionescu nu mai poate invoca motivul că combaterea reformelor este de natură politică opoziționistă, deoarece împotriva anteproiectului se ridică disidenții, radicalii și chiar prieteni apropiați. Trebuie știut că reforme antidemocratice nu mai au loc în România, deoarece poporul participă activ la viața politică și nu permite îngrădirile și restricțiile prevăzute în anteproiect. Ziarul încheie arătând că poporul cere democratizarea învățământului, de la școala primară la universitate, și o largă participare la acesta de către cei săraci.

An VIII, nr. 2136, martie 9, p. 1 – Ad., *Navigația română pe Dunăre și pe mare*: Manu N.Gr., director general al Regiei Monopolurilor, întocmește un plan îndrăzneț privind înființarea unor servicii de navigație, pendinte de instituția pe care o conduce. Punerea în aplicare a planului este împiedicată de societatea rusească "Gagarin", de

statul ungar etc. Totuși, planul este pe cale de a se realiza. Astfel, la șantierele navale de la Turnu Severin a început construcția a două vapoare maritime. Cu ocazia terminării podului peste Dunăre, traficul între Londra și Constantinopol se face într-un timp mai scurt cu șase ore. S-a luat legătura cu proprietarii de mori din Budapesta privind transportul pe Dunăre al cerealelor. În acest scop se înființează depozite de cereale la Galați, Brăila și Constanța, porturile dezvoltându-și capacitatea de exploatare.

An VIII, nr. 2136, martie 9, p. 1 – Țipirig, *Instantanee. Nicolae Ionescu*: Autorul arată că, deși Nicolae Ionescu, ca șef al facțiunii liberale și independente, desfășoară o activitate susținută în Parlament, cu influențe pozitive asupra Moldovei, totuși, acesta nu pune în valoare calitățile de om politic pentru formarea generațiilor viitoare. Îi lipsesc ideea fundamentală și teoria acțiunii sale vii. Din momentul numirii ca ministru în Guvernul Ioan Brătianu, influența sa scade. A fost un mare orator, devenind un tribun al Camerei.

An VIII, nr. 2136, martie 9, p. 1 – Mille, *Const., Patriotismul lor*: Patriotismul practicat de Guvern, cu sprijinul Parlamentului, se reduce la recunoașterea naționalității române a unor evrei bogați – milionari și bancheri –, unii stabiliți în străinătate. Natural este ca cetățenia română să se acorde tineretului evreiesc, talentat, inteligent și cult, care tineret poate aduce servicii importante țării.

An VIII, nr. 2136, martie 9, p. 1 – Sphynx, *Junimiștii și Take Ionescu*: Gruparea junimiștilor, influențată de Carp și Maiorescu, are rezerve față de reformele propuse de Take Ionescu privind învățământul secundar și universitar. Pasivitatea acestei grupări poate zădărnici realizarea reformei. În continuare, articolul arată poziția luată de Titu Maiorescu, poziția și discuțiile Comisiei Senatului, precum și secretul introducerii reformelor.

An VIII, nr. 2136, martie 9, p. 2 – [Protestul studenților] (*Informațiuni*): În prezența lui Titu Maiorescu, peste 400 de studenți s-au întrunit și au protestat împotriva reformelor învățământului secundar și universitar, inițiate de către ministrul Instrucțiunii. Unii vorbitori sunt de acord a participa la ședința inaugurală a deschiderii Fundației Universitare, iar alții refuză sprijinul dat de rege, considerându-l ca un sprijin de umilință pentru studenți. Cel mai mult criticat, cu această ocazie, este Take Ionescu.

An VIII, nr. 2136, martie 9, p. 3 – *Tîrgul cerealelor [Fluctuațiile prețurilor cerealelor] (Informațiuni)*: Poziția fermă menținută până în prezent a dispărut, deoarece timpul propice favorizând vegetația cu perspective de realizare a unei producții abundente încurajează pe speculanții din România de a face oferte la orice preț. La aceasta se adaugă cursurile scăzute în America. Astfel, o mare digresiune se înregistrează pe toată linia.

An VIII, nr. 2137, martie 10, p. 1 – Bacalbașa, *Const. C., Presa română*: În țările cu tradiții culturale se dă o mare atenție ziaristilor. Aceasta trebuie să constituie pentru ziaristii din România un exemplu de urmat, exemplu care nu poate fi dat decât prin muncă perseverentă. Este de datoria Asociației Ziaristilor de a trece la fapte concrete, ținându-se seama că ziaristii români sunt devotați, depun activitate rodnică și suportă chiar unele cheltuieli pentru redacția ziarului. Presa română este cinstită și nu folosește metode de șantaj, care se practică în alte țări.

- An VIII, nr. 2137, martie 10, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *Studentii și fundațiunea Carol*: Fundația “Carol” este donată de rege Ministerului Învățământului și nu Universității din București, aceasta cu scopul ca studenții să fie sub supravegherea directă a ministerului. Pentru aceste considerente, studenții au hotărât să nu participe la inaugurarea Fundației Universitare “Carol I”. Pentru zădărnicierea acestui act, Titu Maiorescu, ca personalitate marcantă politică și culturală, poate să intervină, pe considerentul că activitatea fundației nu are nicio legătură cu politica. Tineretul studios trebuie să fie în afara evenimentelor politice. Regele trebuie să-și schimbe atitudinea și actul de donație.
- An VIII, nr. 2137, martie 10, p. 1 – Vest, *Criza din Spania*: Criza din Spania poate fi comparată cu unele evenimente și mai ales cu consecințele acestora, ce au avut loc în Grecia și România. Intervenția armată este justificată în dezbaterile Camerei, așa după cum și în România a fost motivată de Jack Lahovari. Articolul arată, în continuare, o serie de poziții ale opiniei publice, demisia Guvernului spaniol etc. Criza din Spania a agravat și mai mult situația destul de critică din Europa și alte continente. Se produce un conflict, mai puțin periculos, și în Statele Unite, apoi un altul, destul de grav, în Regatul Spaniol al Cubei, care intenționează să devină independentă.
- An VIII, nr. 2137, martie 10, p. 1 – Sphynx, *Reforma învățământului*: La întrebarea pusă cu privire la reforma învățământului, P. Poni, fost ministru al Instrucțiunii, răspunde că anteproiectul este animat de o tendință reacționară, tendință care se manifestă și asupra învățământului primar. Se arată modul de organizare a acestuia. Prin reforma învățământului secundar se tinde la respingerea fiilor de țărani și a celor săraci de a urma aceste cursuri. Odată cu introducerea reformelor, ministrul poate crea o serie de funcțiuni, formând astfel un corp de funcționari inamovibili, unii dintre aceștia chiar incapabili. În rezumat, conchide P. Poni, se frânează dezvoltarea intelectuală a generațiilor viitoare.
- An VIII, nr. 2137, martie 10, p. 1 – Mille, Const., *Ziarele la noi*: Se poate considera că în România nu există presă, prin presă înțelegându-se finanțarea acesteia din propriile venituri. Acest lucru nu există. Ziariștii ocazionali, care apar cu ocazia evenimentelor politice în legătură cu alegerile, schimbarea Guvernului etc., nu pot fi considerați ca ziariști consacrați cauzei acestei profesii. Această stare de lucruri nu există în străinătate. Nu există solidaritate a profesiei ziariștilor. Exemplul îl constituie devastarea sediului redacției ziarului “Adevărul” din anul precedent, la care participă și ziariști, direct și ca instigatori.
- An VIII, nr. 2137, martie 10, p. 2 – [Campanie de persecuție contra românilor din Transilvania] (*Informațiuni*): Ministerul de Interne ungar a dispus sechestrarea tuturor fondurilor colectate pentru ridicarea unui monument la mormântul lui Avram Iancu, personalitate revoluționară de la 1848, să fie arestate persoanele donatoare și cele colectoare. În felul acesta, Guvernul ungar deschide o nouă campanie de persecuții contra românilor din Transilvania.
- An VIII, nr. 2138, martie 11, p. 1 – Piper, *În preajma legii minelor*: Legea minelor încă nu este votată și, totuși, capitaliștii străini au început tratativele cu proprietarii din țară în vederea exploatărilor. Primul care așteaptă cu nerăbdare votarea este regele, cel mai mare proprietar. Acesta este în curs de contractare cu o firmă franceză pentru exploatarea mangalului, de pe domeniile din Moldova. Unele persoane marcante

din Partidul Conservator nu sunt de acord cu textul integral al legii. Articolul menționează această opoziție.

An VIII, nr. 2138, martie 11, p. 1 – Nemo, *Legislația falimentelor*: În presă și prin intervenții la ministrul Justiției se arată că Legea cu privire la reglementarea cazurilor falimentelor nu corespunde. Comercianții încheie bilanțuri fictive, în scopul de a scăpa de creditori. Legea încurajează asemenea fapte. În fața acestei situații, ministrul este obligat de a depune un proiect de lege privind modificarea actualei legislații. Proiectul se află depus la Parlament. Sindicii numiți de tribunal nu respectă atribuțiile stabilite. Și în această problemă proiectul stabilește norme corespunzătoare, atât pentru comercianții faliti, cât și pentru creditorii acestora.

An VIII, nr. 2138, martie 11, p. 1 – Mille, Const., *Proiect reacționar*: Știința trebuie să nu fie încătușată în forme sau regulamente. Pentru progres este nevoie de acordarea unei depline libertăți. În zilele acestea când omenirea pășește spre destindere, când masele de oameni cer cu insistență participarea la progresul civilizației și la o activitate politică democrată, nu se poate concepe ca știința să fie pusă numai în serviciul clasei stăpânitoare. Constituția prevede libertatea de gândire. Această libertate este lovită de reformele prevăzute în anteproiectul ministrului Take Ionescu. Toate ideile și propunerile democratice care combat aceste reforme sunt considerate de Guvern ca reacționare. Or, în realitate, tot ceea ce se proiectează și se pune în aplicare, contrariu intereselor poporului, are caracterul acțiunilor reacționare. Autorul articolului încheie considerând că anteproiectul este reacționar și retrograd.

An VIII, nr. 2138, martie 11, p. 1 – M., *Principiul de naționalitate*: Cunoscutul publicist G.G. Meitani, în broșura intitulată *Principiul de naționalitate și secolul viitor*, încearcă să susțină existența statului român, cu zeci de milioane, puternic și care să poată menține independența atât împotriva Rusiei, cât și a puterilor occidentale. Autorul broșurii consideră că România îndeplinește aceste condiții, așa după cum preconiza autorul de drept internațional, Lawrence. România îndeplinește aceste condiții din punct de vedere geografic, biologic și etnografic. România are rolul de a ține echilibrul între Apus și Răsărit, în scopul menținerii păcii. Autorul consideră că un mare viitor va avea România. Ziarul "Adevărul" nu este însă de acord cu autorul Meitani, care pretinde că viitorul României se datorește regelui. Salvarea României vine de la aceia care știu să lupte ca și în trecut, respectă tradițiile strămoșești, păstrează limba și naționalitatea. Aceștia sunt țărani. Nu se poate realiza un echilibru în politica europeană fără sprijinul efectiv al țăranilor. Cu toate aceste deosebiri, încheie autorul articolului, lucrarea lui Meitani merită toată atenția.

An VIII, nr. 2138, martie 11, p. 1 – Ad., *Retragerea D-lui Take Ionescu*: Ca urmare a agitației făcute asupra reformelor privind învățământul secundar și universitar, ministrul Take Ionescu nu renunță la anteproiect și preferă să părăsească conducerea ministerului. În cele din urmă, la insistențele conservatorilor, este de acord să amâne prezentarea reformelor pentru anul viitor. Junimiștii nu sunt mulțumiți și continuă presiunile asupra ministrului pentru a demisiona. Rămânerea acestuia mai departe reprezintă o sfidare față de corpul didactic din întreaga țară.

An VIII, nr. 2139, martie 12, p. 1 – Bacalbașa, Const. C., *Cabalele*: În afară de acțiunea întreprinsă de opoziție cu privire la Legea minelor, un grup conspirativ acuză

Guvernul, dând avertisment acestuia. Punctul de vedere al democraților este ca minele să fie exploatare se stat, asigurându-se muncitorilor existența. Între democrați și celelalte partide sunt deosebiri de fond. Prin votarea Legii minelor se încalcă moralitatea publică și demnitatea Parlamentului. Se produce o remaniere administrativă și chiar unele modificări în Guvern.

An VIII, nr. 2139, martie 12, p. 1 – Nemo, *Legea timbrului*: Actuala Lege a timbrului prezintă multe dificultăți. În articol se arată incompetența aplicării acestei legi și ilegalitățile săvârșite. Este nevoie de o revizuire a legii și punerea acesteia de acord cu Legea de organizare a judecătoriilor de ocoale.

An VIII, nr. 2139, martie 12, p. 1; nr. 2142, martie 15, p. 1 – Mille, Const., *Falimentele*: Nu este cazul modificării Codului Comercial în materie de faliment, deoarece acesta este consecința efectelor provocate de situația economică a țării. Până nu se lichidează cauzele, nu se poate redresa situația comercială. Se impun măsuri pentru frânarea apariției falimentelor, deoarece nicio lege, cât de bună, nu poate opri consecințele ce decurg din operațiunile acestuia. Cu atât mai mult se cere această măsură de prevedere, cu cât comercianții străini așteaptă cu nerăbdare declanșarea falimentelor, în scopul de a profita de pe urma acestora.

An VIII, nr. 2143, martie 16, p. 1 – Bacalbașa, Const. C., *Școala privilegiată*: Unele ziare susțin că școlile secundare creează un proletariat intelectual și, în consecință, se mărește plaga funcționarismului. Pe măsură ce se creează noi instituții administrative, bancare etc., se simte nevoia de funcționari cu pregătire. În situația actuală, statul nu poate face față acoperirii necesităților cu cadre de strictă necesitate. În articol se arată aceste aspecte. Școala, așa cum funcționează, este în neputință de a crea un cadru al nevoilor sociale. Aceeași situație o prezintă și școlile de meserii.

An VIII, nr. 2144, martie 17, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *Bulibașa de pe tron*: Pentru muncitorii de la orașe și sate nu sunt asigurate drepturile privind asigurarea existenței. Asemenea fapte evidente, menționează articolul, se constată la Imprimeriile Statului, la Căile Ferate etc., unde muncitorii sunt brutalizați, amendați, concediați etc. fără cauză. Din ordinul regelui se votează fonduri însemnate pentru construcția de fortificații. Intervine pentru votarea grabnică a Legii minelor, a reformelor învățământului. Regele, în calitate de bulibașa, conduce cu biciul pe robii boierești.

An VIII, nr. 2144, martie 17, p. 1 – M.C., *Nepublicarea protestelor*: Legea Codului Comercial se modifică în sensul ca protestele să nu fie publicate, aceasta pentru a se împiedica șantajul în afacerile comerciale. Această măsură nu aduce servicii comerțului. În articol se arată operațiunile ce trebuie făcute în legătură cu publicarea protestelor și frânarea șantajului.

An VIII, nr. 2144, martie 17, p. 1 – Ad., *Un pericol pentru agricultură*: Măsura luată de Guvern de a înființa depozite pentru făină la Brăila, Galați și Constanța produce greutăți agricultorilor, deoarece produsele ungare intră în concurență cu cele românești pe piețele din Egipt, Constantinopol și Asia Mică. Marii proprietari de mori din România exportă în aceste țări cantități însemnate de făină. În felul acesta se dezvoltă industria morăritului în România. Pentru realizarea unor taxe, plătite pentru depozitare, de către morarii unguri, se compromite industria indigenă.

- An VIII, nr. 2144, martie 17, p. 1 – [*Respingerea recursurilor fiscale de Curtea de Casație*] (*Informațiuni*): Aproape toate recursurile fiscale introduse de comercianți și proprietari sunt respinse de Curtea de Casație. Resursele introduse de comercianți se datoresc valorilor mari la care s-au calculat patentele. S-au dat interpretări eronate legilor fiscale, însă în favoarea statului.
- An VIII, nr. 2145, martie 18, p. 1 – Mille, Const., *Două clase*: Ziarul “L’Indépendance Roumaine” susține că în România nu există sistem parlamentar și constituțional. Această teză este susținută și de socialiști. Mai arată că masele populare sunt inculte și, în consecință, statul trebuie să fie condus de minoritatea cultă și bogată. Numai că politica dusă de aceștia apasă greu asupra poporului. În articol se arată discursul ținut de deputatul Cuza la Cameră. Dacă la oraș muncitorii reușesc, sub conducerea socialiștilor, să realizeze unele revendicări, la sate orice intervenție este reprimată de Guvern. Totuși, se reușește să se facă schimbul de idei între oraș și sat. În curând, muncitorii și țărani se vor uni pentru realizarea unei Românie regenerată.
- An VIII, nr. 2145, martie 18, p. 1 – Sphynx, *Lovitura de grație*: Înființarea depozitelor pentru faină la Brăila, Galați și Constanța, pe de o parte, influențează dezvoltarea navigației pe Dunăre, asigurându-se concurența contra navigației rusești “Gagarin”, în contra Ungariei etc., cu perspectiva înființării unei flote comerciale românești. Pe de altă parte, proiectul de înființare a acestor depozite produce dificultăți proprietarilor de mori și agriculturii ca atare, dificultăți provenite din reducerea capacității de fabricație a morilor din cauza concurenței proprietarilor de mori din Budapesta. Se arată beneficiile realizate de industria morăritului din România.
- An VIII, nr. 2146, martie 19, p. 1 – Mille, Const., *Jurații*: Forma actuală a instituției juraților reprezintă clasa stăpânitoare. Democrația și social-democrația insistă asupra revizuirii și lărgirii componenței juraților cu elemente sănătoase ale proletariatului, aceasta în scopul de a i se da caracterul democrat acestei instituții. Modul cum în prezent funcționează este în contradicție cu interesele poporului.
- An VIII, nr. 2146, martie 19, p. 3 – [*Întruniri ale românilor cu slovacii*] (*Informațiuni. Ediția III*): În aceste zile s-au ținut mai multe conferințe între fruntași români și slovaci, în vederea pregătirii Congresului naționalităților din Ungaria. La conferință ia parte și un delegat al sașilor, sași care, până în prezent, nu manifestau dorința de a face parte din naționalitățile din Ungaria. Se preconizează ținerea congresului la Sibiu.
- An VIII, nr. 2149, martie 22, p. 1 – Mille, Const., *Mișcarea studențească*: Studenții au dreptul să se ocupe de politică, mai ales acum când este în actualitate o lege care restrânge drepturile privind asocierea și libertatea de gândire. Tinerimea universitară nu trebuie să stea indiferentă față de atentatul ce se pregătește contra propășirii țării în cei cincizeci de ani premergători. Tineretul studios să se alăture luptei duse de proletariat. Trebuie luptat contra reformelor ministrului Instrucțiunii privind învățământul secundar și universitar. Socialiștii și democrații sprijină lupta dreaptă a studenților.
- An VIII, nr. 2149, martie 22, p. 1 – M., *Specula infamă*: Pretutindenii nu se respectă dispoziția Guvernului cu privire la ajutorarea sătenilor lipsiți de existență cu porumb. Subprefecții distribuie acelorora înstăriți, care se transformă în negustori, prin

vinderea porumbului la țărani la prețuri ridicate. Articolul menționează și exemple destul de stranii. Nu se preocupă de soarta țăranilor, deoarece aceștia nu sunt chemați să-și spună părerea cu ocazia alegerilor. Unii proprietari vând porumb stricat țăranilor, respectiv vând pelagră.

An VIII, nr. 2149, martie 22, p. 2 – Gtihol., *C.F.R.*: Informează asupra unor abuzuri săvârșite de conducerea Căilor Ferate cu privire la acordarea gratificațiilor unor funcționari care erau beneficiari de drept. Un alt caz de abuz îl constituie stabilirea nejustă a pensiilor funcționarilor, cărora nu li se calculează cuantumul în funcție de reținerile făcute în timpul activității. Și pentru primul și pentru al doilea caz de abuzuri, articolul dă exemple și calcule. În ceea ce privește veniturile realizate de administrația CFR, acestea se soldează în acest an cu un minus de 12-15.000.000 lei față de prevederi. Se dau și unele cifre comparative. În consecință, se face apel la tezaurul public pentru acoperirea cheltuielilor care, și acestea, sunt în disproporție mărită față de prevederi. Și, totuși, se mențin salarii și gratificații mărite funcționarilor superiori.

An VIII, nr. 2149, martie 22, p. 2 – *[Atitudinea Greciei față de România] (Informațiuni)*: Agenția de presă din Atena telegrafiază că presa din Grecia nu stabilește relații cu România până când nu se soluționează afacerea privind succesiunea Zappa.

An VIII, nr. 2150, martie 23, p. 1 – Bacalbașa, Const. C., *Regim sălbatec*: Este momentul ca Guvernul să revizuiască regimul impozitelor, pentru a se pune capăt ciocnirilor violente ivite la barierele orașului între organele de control și cei care fac contrabandă cu diverse mărfuri, eludându-se de la plata impozitelor. În articol se arată aspecte privind consecințele acestor ciocniri. Tendința de contrabandă este înrădăcinată în mentalitatea populației de la periferia orașului, astfel încât cu niciun mijloc nu se poate lichida. Aici este vorba de un sistem defectuos de organizare și aplicare a impozitelor.

An VIII, nr. 2150, martie 23, p. 1 – Dragoș, *Întrunirea liberalilor*: Întrunirea a hotărât ca, imediat după votarea Legii minelor, toți deputații și senatorii liberali să se retragă din Parlament, după care să se adreseze țării printr-un manifest, în care să arate ignorarea Constituției de către Guvern, în favoarea străinilor. Articolul informează asupra numelor personalităților politice participante. Se mai hotărăște ca șefii Partidului Liberal să facă propagandă la țară, contra Guvernului și contra unor legi votate și aplicate. Adunarea este de acord să se facă o reformă electorală în sensul Colegiului unic, luând ca exemplu caracterizarea făcută partidului de către Mihail Kogălniceanu.

An VIII, nr. 2150, martie 23, p. 1 – Vision, *Un proiect de lege*: Din inițiativă parlamentară se depune, pentru studiu și votare, un proiect de lege cu privire la acordarea unor avantaje bănești participanților la campania din 1877-1878, participanți care, în prezent, s-au retras din armată. Secțiunile și-au spus părerea asupra proiectului, însă votarea acestuia întârzie de multă vreme. Articolul se încheie atrăgând atenția celor în cauză asupra votării urgente a proiectului.

An VIII, nr. 2150, martie 23, p. 3 – *[Compromiterea culturilor din cauza calamităților naturale] (Țirgul cerealelor)*: Abundența de umiditate aflată în sol prejudiciază vegetația și împiedică dezvoltarea culturilor. Această situație se află în România, Austria și

Ungaria. De asemenea, debordarea râurilor împiedică transportul normal al cerealelor, necesare consumului intern și respectării contractelor externe. Din această cauză, prețurile sunt ridicate. Se arată prețul unor cereale.

An VIII, nr. 2150, martie 23, p. 3 – [*Revocarea dispoziției guvernului privind înființarea de depozite la: Brăila, Galați și Constanța*] (*Ultime informațiuni. Ediția III*): Guvernul a renunțat la înființarea de depozite la Brăila, Galați și Constanța, necesare reexportării cantităților de făină fabricată de Ungaria.

An VIII, nr. 2151, martie 24, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *Studentii și politica*: Ziarul conservator, scris în limba franceză, "L'Indépendance Roumaine", caracterizează întrunirea organizată de studenți ca o luptă politică. Autorul articolului din ziarul "Adevărul" protestează împotriva acestei aprecieri. Manifestațiile studențești sunt îndreptate contra anteproiectului privind reforma învățământului secundar și universitar, reformă care urmărește aplicarea unui regim reacționar. Articolul mai arată modul cum Partidul Conservator, aflat în opoziție, folosește studențimea în manifestațiile politice contra Guvernului liberal. Presa independentă critică aspru pe reacționarii redacției ziarului conservator amintit.

An VIII, nr. 2151, martie 24, p. 1 – Ad., *Persecuțiile din Transilvania*: A devenit o regulă în viața publică a românilor din Transilvania, în sensul că în fiecare primăvară, Guvernul ungar exercită noi persecuții inumane asupra românilor. Persecuțiile se aplică prin arestări, percheziții, trimeri în fața instanțelor de judecată etc. Articolul menționează metodele aplicate și rezultatele obținute de organele ungare. Toată această suferință a românilor este în jurul problemei privind Transilvania.

An VIII, nr. 2151, martie 24, p. 1 – Mille, Const., *Gura păcătosului*: Ziarul conservator "L'Indépendance Roumaine" scrie că armata este necesară pentru apărarea statului, contra dușmanului intern. Însă ziarul nu precizează că acest dușman este poporul, respectiv proletariatul. În felul arătat, clasa burgheză are nevoie să fie apărată de puterea proletariatului care, în fiecare zi, cucerește teren în tabăra adversă. Însă scutul de apărare este format tocmai din fiii acelor exploatați, scut folosit contra acestora. În unele țări din apusul Europei se renunță la folosirea armatei, guvernele nemaiaivând încredere în aceasta. Articolul scris de ziarul conservator lămurește problema luptei de clasă.

An VIII, nr. 2151, martie 24, p. 2 – [*Lacune existente în legea de organizare și funcționare a Băncii Agricole*] (*Banca Agricolă*): Imediat după punerea în aplicare a legii se constată că aceasta nu corespunde cu unele operațiuni practice necesare funcționării normale a băncii. Aceste operațiuni se referă la dificultățile privind acțiunile care sunt nominative, și nu la purtător, procentul vărsământului aplicat la valoarea nominală a acestora, speculațiile bancare făcute de bancheri asupra deținătorilor de acțiuni nominale, activitatea bursei de efecte. Cu toate măsurile luate privind transformarea acțiunilor, Banca Agricolă, deși înființată pentru finanțarea agriculturii, totuși aceasta va deveni o instituție condusă de bancheri și evrei speculanți.

An VIII, nr. 2152, martie 25, p. 1 – Mille, Const., *Păpușerie*: Retragerea deputaților și senatorilor liberali din Parlament este o adevărată jucărie, deoarece numai pe calea luptei electorale și parlamentare se obține victoria partidului. Dacă prin sistemul

actual al alegerilor un guvern nu se poate menține, aceasta înseamnă că trebuie înlocuită metoda luptei electorale. În felul acesta, liberalii trebuie să înceapă lupta. Numai în cazul unei reforme electorale, pentru votul universal, liberalii pot justifica retragerea din Parlament. În felul acesta a procedat Partidul Radical din Belgia și a dat rezultate. În realitate, Partidul Liberal dorește să guverneze în aceeași formație și cu aceleași metode. Mai mult ca oricând proletariatul trebuie să înțeleagă că votul universal este propria sa operă.

An VIII, nr. 2152, martie 25, p. 1 – Ad., *1643 români deposezați*: Ca urmare a aplicării Legii numelui, un număr de 1643 de români, capi de familie, proprietari în regiunea Dobrogei, originari din Transilvania și Banat, sunt amenințați a fi deposezați de drepturile de care beneficiază, în cazul când, în termen de un an de la promulgarea legii, nu dobândesc cetățenia română. O parte din acești cetățeni sunt primari, funcționari etc. înscriși în listele electorale. Până în prezent nu a obținut niciunul naționalitatea română. Guvernul trebuie să soluționeze grabnic această problemă.

An VIII, nr. 2152, martie 25, p. 1 – Sphynx, *Abuzurile de la primărie*: Informează cititorii despre abuzurile săvârșite la Primăria Capitalei de către agenții comunali, abuzuri săvârșite pe scară întinsă. În articol se arată descinderile și controalele făcute de autorități la funcționarii implicați. Se mai arată cazuri privind eliberarea de acte false unor tineri pentru încorporarea în armată, autorizații pentru comerțul ambulant, care este interzis. Ziarul cere deschiderea unei serioase anchete.

An VIII, nr. 2152, martie 25, p. 2 – [*Greva brutarilor din orașul Tecuci*] (*Informațiuni*): Din cauza interzicerii brutarilor, de către primarul orașului, de a majora prețul de cost al pâinii, aceștia au declarat grevă. Pentru aprovizionarea populației, până la încetarea grevei, primarul a luat măsurile necesare.

An VIII, nr. 2152, martie 25, p. 2 – [*Întârzierea difuzării ziarului "Adevărul" de către oficiile poștale*] (*Informațiuni. Pentru d. director al poștelor*): Cu toate sesizările făcute, până în prezent, Direcția Poștelor nu a luat măsuri în legătură cu eliberarea la timp a coletelor cu ziare, trimise în țară. Oficiile poștale, respectiv salariatii acestora, sub diverse pretexte eliberează cu mari întârzieri coletele, astfel că ziarele nu ajung la îndemâna cititorilor.

An VIII, nr. 2152, martie 25, p. 3 – [*Recensământul populației*] (*Ultime informațiuni. Ediția III*): Ultimul recensământ al populației arată că în comunele rurale și urbane există 5.406.249 locuitori, din care: 2.739.043 bărbați și 2.667.206 femei. Din totalul populației, 4.944.918 sunt ortodocși, iar restul de diferite religii.

An VIII, nr. 2154, martie 28, p. 1 – Mille, Const., *Cașcavalul*: Interesele materiale ale burgheziei sunt asigurate fie de Guvern, fie de instituțiile de credit conduse de clasa stăpânitoare. În materie de comerț, lumea reprezintă aceeași importanță pe care o are politica pentru Guvern. După cum existența masei electorale depinde de Guvern, existența comerțului depinde de bancă, care oricând poate acționa contra acelor care ar îndrăzni să-i fie ostili. Precum țara politică este guvernamentală și țara comercială va fi guvernamentală. Procedura aplicată la Banca Națională este aceeași și la Creditul Urban și Rural. Asupra debitorilor sau a solicitanților de credite se fac presiuni cu caracter politic, deoarece conducerea acestor instituții de credit este încredințată unor personalități politice marcante. Cu aceste instituții de

credit nu se face o politică de principii, ci o politică de interese partinice, o politică de cașcaval.

An VIII, nr. 2154, martie 28, p. 1 – Styx, *Agricultura și comerțul*: Din datele primite, Ministrul Domeniilor consideră că recolta anului este excedentară. Totuși, agricultorii nutresc îngrijorare în legătură cu îmbunătățirea prețurilor de vânzare. Pe piața Europei, cel mai mare producător și concurent de cereale este America, care determină prețurile, având o producție mare. În porturile Brăila și Galați este o activitate foarte mare. Aici staționează vase străine, așteptând încărcătura cu cereale. Criza economică din anul precedent poate fi îmbunătățită prin valorificarea produselor agricole realizate substanțial.

An VIII, nr. 2154, martie 28, p. 1 – M., *Femeile și profesiunile libere*: Ca urmare a acțiunilor întreprinse de ziarul "Adevărul" și de alte ziare, se reușește ca și femeile să ocupe funcția de medic și de avocat pledant, înscrise în baroul respectiv.

An VIII, nr. 2155, martie 29, p. 1 – Bacalbașa, Const. C., *Insultătorii presei*: În situația de astăzi, orice acuzație adusă presei și ziaristilor se referă la partidele politice care, de regulă, sunt autorii polemicilor. În România, presa nu este independentă, așa după cum este în străinătate. Ziarele sunt subvenționate de partide și conținutul nu aparține părerii ziaristului. Articolul arată o serie de aprecieri asupra presei, cu mențiunea că unii asimilează sau vor să asimileze presa română cu cea din străinătate, în legătură cu caracterul cultural și moral. Din punct de vedere moral, presa străină, în multe cazuri, folosește instrumentul șantajului, contra unor sume apreciabile. Partidele au obligația de a ridica nivelul moral al presei pe care o subvenționează. Ziaristii să fie demni și respectați, nu asimilați ca simpli impiegați.

An VIII, nr. 2155, martie 29, p. 1 – Dragoș, *Reforma electorală*: În programul politic al Partidului Național Liberal se prevede sufragiul universal. Până în prezent nu s-a făcut nimic în această direcție. Aceasta dovedește neseriozitatea cu care se tratează această importantă reformă electorală. Partidul urmărește să lanseze impresii, nu și fapte concrete. Acum se confirmă ideile lui C.A. Rosetti, exprimate în legătură cu reforma electorală, cu zece ani în urmă. Liberalii își dau seama că averea personală nu este o garanție suficientă de independență. Pentru câștigarea încrederii maselor, inclusiv a democrațiilor, la viitoarele alegeri liberalii trebuie să vină cu propuneri privind revizuirea actualului sistem electoral.

An VIII, nr. 2155, martie 29, p. 1 – Reporter, *Manifestațiunea de 1-iu maiu*: Ziua internațională a muncii se sărbătorește în întreaga lume. Acolo unde este posibil încetează lucrul, se hotărăște la congresul ținut la Zürich. Austria este prima țară care încetează lucrul și unde manifestațiile au aspect grandios și răsunător. Apoi, în Belgia, unde în curând se declanșează o grevă generală împotriva unei legi electorale ultrareacționare. Din cauza reproșurilor aplicate muncitorilor, în Germania, lucrul nu încetează. Se organizează numai întruniri publice. Aproape aceeași situație este și în Franța. În România, Consiliul General al Partidului Social-Democrat hotărăște manifestații impunătoare, sub formă de întruniri, în orașele: București, Iași, Galați, Ploiești, Craiova. În continuare, în ziua de 16 mai, se țin întruniri publice. În București se prevede o amplă manifestație, punctul de plecare fiind Cișmigiul. Asemenea manifestații se vor ține și în alte țări.

- An VIII, nr. 2155, martie 29, p. 2 – Fritz, *Cronica. Însemnătatea presei*: Presa are un mare rol în educarea poporului. În Franța, Elveția etc. presa este un lucru indispensabil cetățenilor. În România este invers. Presa devine un mijloc de cultură numai atunci când aceasta oferă cititorilor articole interesante și care îi preocupă. Cea mai mare dificultate a presei din România o reprezintă subvenția, care denaturează în chip voluminos tirajul și conținutul articolelor. În România, ziaristii luptă pentru o cât mai bună calitate a presei, sacrificând fonduri personale.
- An VIII, nr. 2155, martie 29, p. 2 – [Compromiterea semănăturilor de calamități naturale] (*Tîrgul cerealelor*): Printr-un raport, Ministerul Agriculturii arată primejdia compromiterii semănăturilor provocată de ploile abundente, precum și de inundații. Această stare de lucruri influențează asupra vânzărilor de cereale, vânzări care se fac la prețuri ridicate. Se arată prețul de vânzare la Bursa din Viena, cu data de 27 martie, precum și cantitățile de cereale existente în depozite, situate pe apă (vapoare) și pe uscat.
- An VIII, nr. 2155, martie 29, p. 3 – [Protest diplomatic al guvernului englez privind tratamentul necorespunzător acordat vapoarelor în porturile Galați și Brăila] (*Ultime informațiuni*): În nota diplomatică se arată că, în timp ce vapoare aparținând altor state se bucură de cele mai mari favoruri, vapoarele engleze sunt expuse unui regim insuportabil. Avertismentul este adresat ministrului Al. Lahovary, în care se cere ca Guvernul român să acorde toate favorurile flotei comerciale engleze, ca și celelalte state, contrariu întrerupe traficul vapoarelor în aceste porturi. În felul acesta, comerțul suferă. Guvernul român nu a răspuns la nota de protest.
- An VIII, nr. 2156, martie 30, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *Un nou gheșeft regal*: În introducere, articolul arată o serie de combinații speculative făcute de rege, cu sprijinul ministrului de Război. Regele este principalul acționar al Fabricii de postav din Azuga. Aceeași situație o deține și la Fabrica de la Buhuși, prin împuternicitul său, Basset, și mijlocitorul general Poenaru, actualul ministru de Război. Industria română de stofă este subordonată intereselor străine și cu nimic nu se poate justifica faptul că fondurile sunt depuse de Basset. Regele este un afacerist de cea mai ordinară speță, amestecat în cele mai importante întreprinderi comerciale din țară. Un vechi gheșeft la Azuga. Unul nou la Bușteni.
- An VIII, nr. 2156, martie 30, p. 1 – Ad., *Un pas înainte*: S-a reușit ca la Facultatea de Medicină să fie admise și femeile. Pentru încadrarea acestora, după obținerea titlului de doctor, Eforia spitalelor hotărăște ca, în fiecare an, să prevadă posturi de medici, cu un salariu de 250 lei lunar. Această măsură este importantă și în ceea ce privește încurajarea tinerelor la examenul de bacalaureat.
- An VIII, nr. 2156, martie 30, p. 1 – Nemo, *Lucrările portului Constanța*: Cu ocazia votării creditelor necesare construcției podului peste Dunăre, se ridică problema portului Constanța. În consecință, Ministerul Lucrărilor Publice invită cele mai renumite firme din străinătate pentru consultarea și proiectarea construcției portului Constanța, port care, legat de podul peste Dunăre și o cale ferată directă, devine un debușeu important pentru piețele străine. Primele calende estimative arată că valoarea lucrărilor se ridică la suma de 10.000.000 lei.
- An VIII, nr. 2156, martie 30, p. 1 – M., *Congresul social democratic român*: Articolul informează că în zilele de 4 și 5 aprilie are loc Congresul al treilea al Partidului Social-Democrat

din România. La congres participă circa 100 delegați ai partidului și cei afiliați acestuia. Lucrările congresului sunt administrative și politice. Se arată conținutul acestor două programe. Congresul urmărește realizarea unui parlament muncitoresc.

An VIII, nr. 2157, martie 31, p. 1 – Mille, Const., *Colegiul unic*: În introducere se referă la dorința exprimată de Partidul Liberal de a cere Colegiul unic, care este puntea de trecere spre votul universal, vot de care beneficiază toți contribuabilii. În cazul când, pentru Colegiul unic, știința de carte este obligatorie, atunci actuala Lege electorală este de preferat. Partidul Liberal, prin cuvântul lui Tr. Djuvara, prin Colegiu unic înțelege lărgirea colegiilor actuale. În felul acesta nu se acordă dreptul de vot clasei muncitoare, în prezent legată de acesta, muncitorii nefiind încadrați în schema contribuabililor. Pentru acordarea votului tuturor, contribuția către stat să fie redusă la 6 lei pe an, contribuție pe care o plătesc toți cetățenii țării. Conservatorii se opun votului universal, deoarece nu sunt de acord ca cei inculți să conducă țara. Trebuie ca această categorie de cetățeni să lupte pentru obținerea votului universal. Liberalii sunt contra votului universal, dar n-au curajul să explice cauzele și, astfel, încearcă anumite forme, zise reforme, care sunt mai periculoase decât situația actuală.

An VIII, nr. 2157, martie 31, p. 1 – Ad., *Intervenția Engliterei*: Greutățile întâmpinate de flota engleză, care are un trafic în procent de 75-85 la sută din exportul și importul României, se referă la staționarea îndelungată a vapoarelor în porturile Brăila și Galați, întârzierea intrării în docuri a vapoarelor, plata de taxe foarte mari privind staționarea peste timpul prevăzut etc. Aceste greutăți se datoresc faptului că flota engleză nu beneficiază, ca și celelalte flote străine, de un debarcader și de magazii pentru depozitarea mărfurilor, cu toate că traficul acestei flote este mult mai mare ca al celorlalte. În afară de aceasta, Anglia nu aplică nicio taxă vamală produselor românești, în timp ce celelalte state aplică asemenea taxe. Guvernul trebuie să reglementeze această situație.

An VIII, nr. 2158, aprilie 1, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *Nici un cuiu străin*: Autorul articolului susține poziția luată de directorul general al Monopolurilor Statului, Gr. N. Manu, cu privire la excluderea monopolurilor străine. Politica economică a țării trebuie să corespundă intereselor acesteia, astfel ca toate mijloacele de producție să aparțină României. Trebuie dezvoltată industria construcției vaselor fluviale și maritime, fără a mai recurge la Ungaria și Rusia. Aceeași necesitate se impune și în ceea ce privește construcția și reparația de vagoane și locomotive în ateliere proprii. A mai rămas un cui străin în casa românească, cui care trebuie scos prin lupta fermă a întregului popor.

An VIII, nr. 2158, aprilie 1, p. 1 – M.C., *Locuințe eftine*: În prezent, prețul de cost privind chiriile locuințelor este foarte mare, producând greutatea populației nevoiașe. Investirea de capital de către proprietari nu influențează reducerea prețului, deoarece aceștia pretind un venit cel puțin egal cu cel realizat din dobânda acumulată asupra capitalului. Situația nu poate fi îmbunătățită decât numai în cazurile când capitaluri străine sunt angajate în construcția de locuințe, capitaluri care pretind o dobândă sub nivelul celei bancare. O altă alternativă, și autorul o consideră cea mai bună, mai poate fi ca Primăria Capitalei să contracteze un

împrumut pe termen lung, construind, cu titlul de experiență, locuințe pentru populație la un preț convenabil de închiriere. Cu timpul, suma investită este recuperată, iar clădirile rămân proprietatea primăriei.

An VIII, nr. 2160, aprilie 6, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *O nouă infamie conservatoare*: De curând se votează Legea de înființare a unui așezământ pentru ajutorarea țăranilor în cazuri de secetă. La constituire, regele dă o subvenție de 200.000 lei, fondul urmând să fie alimentat dintr-un procent de 25 la sută din fondul constituit pentru epizootii, care la rândul lui este format dintr-un procent de 1% calculat asupra veniturilor județene și comunale. În articol se mai arată diverse texte de legi care reglementează fondul de epizootii și scopul înființării acestuia. Autorul combate principiul de alimentare a fondului pentru ajutorarea țăranilor, pe considerentul că, pe de o parte, veniturile județene și comunale sunt constituite și din încasările populației rurale, iar pe de altă parte, cu banii aceștia se pretinde că se ajută țăranii. Votarea acestei legi reprezintă o nouă infamie conservatoare.

An VIII, nr. 2160, aprilie 6, p. 1 – Sphynx, *Manevrele viitoare*: Manevrelor militare se desfășoară la periferia capitalei. Tema manevrelor are ca subiect rezistența armatei române în cazul când Rusia ar intenționa să ocupe puncte strategice în România, precum și pătrunderea liniilor de fortificații Focșani-Nămoloasa-Galați și fortificațiile capitalei, Guvernul ungar, în același timp, organizează manevre militare, tema acestora fiind unirea cu armata română, în cazul atacului armatei rusești. Armata rusă organizează manevre în Basarabia și în sudul Ucrainei, cu tema ocupării Moldovei, Bucovinei și gurile Dunării, în caz de război.

An VIII, nr. 2160, aprilie 6, p. 1 – Ad., *Vinurile române în Franța*: Deși vinurile românești sunt recunoscute în ceea ce privește calitatea, totuși, producătorii sunt dezinteresați de a ține relații permanente cu Franța și, în special, cu localitatea Bordeaux. Franța este cel mai bun debușeu pentru vinderea vinurilor. Cantitățile reduse de vinuri vândute de producătorii români unor cumpărători francezi au denaturat calitățile vinurilor, aceștia revizuindu-le sub etichetă spaniolă sau grecească, care erau solicitate de consumatori. Franța ia inițiativa și invită România de a participa la expoziția vinurilor. Cu acest prilej, produsele românești sunt apreciate și, în consecință, se produce contractarea unor însemnate cantități de vinuri, puse în vânzare, în Franța, sub etichetă românească.

An VIII, nr. 2160, aprilie 6, p. 1 – Dragoș, *Delimitarea Bucureștilor*: Delimitarea orașului este absolut necesară, atât pentru cetățeni, cât și pentru veniturile Primăriei Capitalei. Se arată care sunt aceste avantaje. În plus, în centrul formei de organizare este atenția cu privire la întreținerea orașului, lucrările edilitare etc.

An VIII, nr. 2160, aprilie 6, p. 2 – *[Veniturile și cheltuielile primăriei capitalei pe anul 1895-1896] (Bugetul capitalei)*: Evaluarea venitului se face în baza recensământului contribuabililor și pe baza aplicării Legii maximumului. Astfel, totalul se ridică la suma de 12.546.059 lei, față de un volum de cheltuieli de același nivel. Așa cum bugetul este întocmit nu corespunde realității, deoarece cheltuielile vor fi depășite cu ocazia alegerilor. Bugetul prezintă îngrijorare, deoarece jumătate din venituri sunt destinate acoperirii amortizării datoriei publice.

- An VIII, nr. 2160, aprilie 6, p. 3 – Rep., *Al III-lea congres al social-democrației române*: După alegerea președintelui și a biroului, se pune la vot ordinea de zi, după care se prezintă expunerea diferitelor dări de seamă ale societății afiliate partidului. Urmează discuții. Vorbitorii susțin, în general, votul universal. Alți vorbitori mai susțin sprijin în alegeri dat conservatorilor, în cazul când liberalii nu admit Colegiul unic. Se mai propun o serie de măsuri organizatorice. Consiliul să fie compus din nouă membri și patru supleanți.
- An VIII, nr. 2161, aprilie 7, p. 1 – Bacalbașa, Const. C., *Muritorii de foame*: Nu se adeverește formula că nimeni nu moare de foame în Țara Românească, deoarece Guvernul solicită Camerei aprobarea votului pentru deschiderea de credite pentru țărani lipsiți de mijloace existente, nu însă întâmplătoare, ci pur și simplu muritori de foame. Asemenea cazuri s-au mai întâmplat. Legea privind împrumutarea țăranilor se aplică acelorora înstăriți. Nici legea din 1864 nu a rezolvat situația economică a țăranilor. Și dacă se produc revolte țărănești, acestea sunt pe deplin justificate. Anii cu producție bună abia țin în viață țaranul, pe când anii cu producție deficitară îi aruncă în brațele mizeriei. Idealul democrației este de a nu împărți țăranii în săraci și bogați, ci ca toți să aibă asigurată existența din munca pământului.
- An VIII, nr. 2161, aprilie 7, p. 1 – Sphynx, *Reforma învățământului*: Ministrul Instrucțiunii, Take Ionescu, procedează la efectuarea unor modificări asupra anteproiectului privind reformele aduse învățământului secundar și universitar. Modificările nu satisfac necesitățile actuale. În consecință, campania împotriva proiectului continuă de către întregul corp didactic din țară.
- An VIII, nr. 2161, aprilie 7, p. 1 – Rad., *Ce-i de făcut*: Ziarul “Naționalul”, în baza datelor statistice deținute, publică, lunar, situația excedentară a evreilor stabiliți în diferite orașe din țară. Cum acest excedent este în continuă creștere, autorul articolului din ziarul “Adevărul” pune întrebarea: “Ce-i de făcut?”.
- An VIII, nr. 2161, aprilie 7, p. 1 – Dragoș, *Legea expulzării*: După asasinarea țarului Alexandru al II-lea, Partidul Național aflat la conducerea Guvernului sub Ion Brătianu, impune Legea expulzării. Partidul Conservator, în opoziție, combate legea și aplicarea acesteia. În prezent, acest partid, având guvernarea, folosește legea în mod abuziv și barbar, depășind în inițiative chiar pe liberali. La Congresul Partidului Social-Democrat s-a hotărât să nu susțină în alegeri partidul care consideră că aplicarea acestei legi trebuie să continue.
- An VIII, nr. 2161, aprilie 7, p. 1 – Mille, Const., *Comuna asigurătoare*: Consilierul comunal din Paris, Blanchette, propune ca orașul Paris să formeze o societate de asigurare, în sensul ca primăria să asigure locuitorilor mijlocul economic în caz de despăgubiri. În felul acesta, cetățenii nu mai sunt speculați de societățile de asigurare. Propunerea lui Blanchette se bazează pe experiențele și rezultatele obținute de alte state, pe care le citează. În România se poate introduce acest sistem. În prezent, sunt două societăți de asigurare, organizate sub formă de monopol, și care pun condiții asigurătorilor, exploatându-i fără niciun fel de control și îndurare. Primăria nu se ocupă în niciun caz de această problemă.

- An VIII, nr. 2161, aprilie 7, p. 2 – Rep., *Al III-lea congres al social-democrației române*: În continuarea ședinței, vorbitorii arată că activitatea sindicală trebuie să fie separată de cea politică. Clubul german cere mai multă atenție activității sindicale. Breslele de muncitori să se alătore partidului. Să se verifice modul de utilizare a fondurilor partidului și sindicatului cel puțin la trei luni. Să se creeze un fond pentru propagandă. Organizarea brutărilor cooperative nu a dat rezultate, iar sumele acumulate pentru acest scop să fie vărsate partidului sub formă de împrumut.
- An VIII, nr. 2162, aprilie 8, p. 1 – Mille, Const., *Legea expulzării*: Congresul Partidului Social-Democrat hotărăște că nu votează cu partidul care nu cere votul universal și abrogarea Legii de expulzare. Partidul Liberal, pentru a menține relații bune cu Rusia, în 1881, aflat la putere, introduce Legea expulzării. Astăzi, Guvernul conservator, care a votat contra legii, plică cele mai grozave represalii muncitorilor, expulzându-i numai pe considerentul că aceștia se organizează în asociații sindicale sau bresle de meseriași, pentru apărarea intereselor lor. Partidul Social-Democrat trebuie să lupte pe toate căile legale pentru interzicerea aplicării acestei legi. Aplicarea Legii minelor și folosirea de muncitori străini, aduși din alte țări în vederea exploatării, obligă Guvernul să desființeze Legea expulzării.
- An VIII, nr. 2162, aprilie 8, p. 1 – Dragoș, *Case eftine*: Primarul capitalei, Filipescu, este de părere să acorde terenuri și credite acelor care doresc să construiască clădiri mari pe arterele principale ale orașului, pentru închiriere locuitorilor cu venituri modeste. Cu această ocazie, aspectul edilitar se schimbă. În felul acesta, primăria nu construiește case din fondurile proprii, ci procedează numai la o combinație de intermediar între proprietari și chiriași. Terenurile să fie vândute pe credit, iar casele să fie scutite, o perioadă de timp, de plata impozitelor.
- An VIII, nr. 2162, aprilie 8, p. 1 – Nemo, *Conservatorii și alegerile*: Atât în Comitetul Central, cât și în județe, conservatorii au divergențe de păreri între ei. Șeful partidului, direct și prin organele locale, arată înțelegere față de disidenți, cu scopul ca aceștia să nu facă propagandă ostilă partidului, în vederea alegerilor. Există unii șefi ai grupărilor disidenților care nu cedează invitației la calm, iar alții caută să apară ca împăciuitori, considerând că situația este foarte complicată.
- An VIII, nr. 2162, aprilie 8, p. 1 – M., *Intransigență laudabilă*: Partidul Socialist și partidele democratice trebuie să fie intransigente față de obținerea în alegeri a votului universal. În felul acesta, partidele reprezintă o forță față de partidele istorice, partide care cu greu acceptă acest sistem de vot. Un partid tânăr ca cel socialist face o greșală dacă intră în tratative concesionale cu partidele istorice. Concesiunea nu poate fi admisă nici pentru formarea Colegiului unic.
- An VIII, nr. 2163, aprilie 9, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *Ce fac liberalii?*: Această întrebare este pusă de directorul ziarului "Naționalul". Întrebarea, care are și forma de somație, este în legătură cu memoriile publicate de rege, prin care arată că România nu poate fi guvernată cu actualele instituții, Constituția țării este o mare calamitate etc. Cu acest memoriu, regele se adresează puterilor străine, cerându-le sprijin în scopul de a modifica Constituția din 1866. Unele puteri au primit cu satisfacție invitația. În toate cazurile când regele inițiază hotărâri contra intereselor poporului, liberalii nu iau nicio poziție fermă și decisivă. Articolul menționează această situație. Liberalii nu se bazează pe puterea țării, ci prin diverse manevre făcute pe lângă rege, cu

ajutorul acestuia, să poată governa. Ca o amețeală politică, Djuvara scrie o serie de articole cerând Colegiul unic, considerând că aceasta reprezintă o reformă electorală democrată. Organul de presă al Partidului Liberal nu arată nimic în legătură cu concesiile făcute de Djuvara. Justificarea este că regele nu dorește nici să audă de Colegiul unic, necum de votul universal.

An VIII, nr. 2163, aprilie 9, p. 1 – C., *Congresul didactic*: Cu ocazia Congresului anual al corpului didactic, ținut la Brăila, în afară de problemele specifice privind activitatea și schimbul de experiență și păreri între diferiți profesori, se discută și reformele reacționare ale învățământului secundar și universitar, aflate sub formă de proiect, inițiate de ministrul Instrucțiunii. Autorul articolului consideră că participanții la congres trebuie să ia atitudine contra acestor reforme, care caută să transforme școala în cazarmă.

An VIII, nr. 2163, aprilie 9, p. 1 – Stop, *Tratatul opozițiilor*: Partidul Liberal, văzând că singur nu poate răsturna Guvernul conservator, hotărăște să facă unele concesiuni grupărilor conservatorilor disidenți, concesiuni referitoare la acordarea unor locuri de candidați. În consecință, se urmărește să se formeze un cartel politic între aceștia, în vederea alegerilor generale, cu precizarea candidaților conservatori și locurile unde candidează.

An VIII, nr. 2163, aprilie 9, p. 1 – Dragoș, *Mania dizolvărilor*: Guvernul conservator dorește ca pretutindeni să dețină controlul unanimității și nu admite niciun Consiliu Județean sau Comunal condus de opoziție. Într-un regim reprezentativ, acest lucru este imposibil. Chiar din punct de vedere administrativ prezența opoziției este necesară, în scopul unui control asupra treburilor obștești. Guvernul să renunțe la metodele de intimidare și represiuni asupra populației. Dizolvarea Consiliilor Comunale și județene deținute de opoziție slăbește considerabil poziția Guvernului.

An VIII, nr. 2163, aprilie 9, p. 2 – *[Munca muncitorilor și țăranilor este irosită de petrecerile fastuoase organizate la palatul regal]* (*Informațiuni. Dansul japonez*): În timp ce țăranii sunt lipsiți de alimente, pe când în orașe muncitorii sunt aruncați pe străzi de patronii exploatare, elita socială din jurul palatului petrece. Sume importante, acumulate din sudoarea muncitorilor și țăranilor, sunt folosite pentru organizarea imperială a balului regal. Elita societății, în frunte cu regele, petrece, iar populația nevoiașă suferă. Elita uită că dansează pe un vulcan care este aproape să explodeze. Regele să ia aminte că această petrecere costă sfărâmarea tronului și a clasei pe care o protejează.

An VIII, nr. 2163, aprilie 9, p. 3 – *[Comemorarea morții lui C.A. Rosetti]* (*Ultime informațiuni. Ediția III*): La data de 8 aprilie se împlinesc 10 ani de la moartea primului stegar al democrației românești, C.A. Rosetti. Anul precedent, poliția a folosit mijloace brutale contra adunării organizate în acest scop. Opinia publică democrată, prin glasul autorului articolului informației, aduce omagii acestui înaintaș democrat.

An VIII, nr. 2165, aprilie 11, p. 1 – Bacalbașa, Const. C., *Era nouă*: Era nouă începe din ziua când între China și Japonia s-a semnat tratatul de pace. Puterea japonezilor se afirmă. În afară de America, aceștia produc îngrijorare în Europa. Deși poporul chinez este foarte numeros, acesta nu prezintă un pericol, deoarece nu are posibilități de afirmare. În războiul chino-japonez, Japonia se afirmă ca o putere

militară înzestrată cu un nivel de civilizație evident. În articol se arată anchetele pentru japonezi, rezultate din conținutul tratatului, precum și obligațiile impuse chinezilor. Țările europene trebuie să organizeze o putere militară contra unui eventual conflict armat pornit din partea japonezilor. Se arată greutatea ce le-ar putea avea Europa în organizarea unei astfel de coaliții militare. Unirea forțelor armate chino-japoneze împotriva Europei pune în pericol însăși existența statului român. Europa este insuficient pregătită pentru război, deoarece unele țări au de rezolvat incidente provocate în colonii.

An VIII, nr. 2165, aprilie 11, p. 1 – Dragoș, *Muntele de pietate*: Din cauza divergențelor ivite, ministrul Finanțelor renunță la proiectul privind înființarea unei instituții, numită Muntele de pietate. Se consideră că intervenția unui grup de cămătari a influențat renunțarea la proiect. Autorul nu crede acest lucru și, în consecință, consideră că instituția este necesară și cere repunerea proiectului în dezbateră Parlamentului.

An VIII, nr. 2165, aprilie 11, p. 1 – Sphinx, *Statul și pescăriile*: O asociație de pescari, pentru suma de 400.000 lei arendă anuală, a exploatat în mod primitiv bălțile din Dobrogea și canalele Dunării. Din această cauză, o mare parte de specii de pești au dispărut. Carp P.P. ia măsuri și interzice exploatarea bălților. Exploatatorii se asociază în cartel și cer reducerea arendei la 300.000 lei anual. Guvernul ia măsuri tehnico-științifice privind exploatarea bălților, acestea fiind o sursă sigură pentru veniturile statului. Exploatarea se face în regie și, dacă aceasta dă rezultate, se extinde la toate exploatarea de pește din bălțile României.

An VIII, nr. 2166, aprilie 12, p. 1 – Ad., *Invazia cerșetorilor*: În fiecare primăvară, la intrarea în țară a străinilor, se strecoară printre aceștia un număr mare de cerșetori, veniți din Constantinopol și debarcând în porturile Galați și Brăila. Cerșetorii sunt transportați în țară de antreprenorii străini, sub pretextul de lucrători. Ulterior, cerșetorii sunt primiți de către unii cârciumari greci din capitală care, pentru o întreținere mizerabilă, le pretind suma realizată din cerșetorie. În felul acesta s-a organizat o asociație secretă. Agenții de poliție sunt în legătură cu incorecții cârciumari, cărora le tolerează faptele săvârșite. Prefectura să intervină urgent și energic pentru ca țara să nu fie transformată într-un azil de cerșetori.

An VIII, nr. 2166, aprilie 12, p. 1 – Mille, *Const., Națiunea înarmată*: Mișcarea împotriva militarismului se accentuează în întreaga Europă, deoarece aceasta devine un stat în stat, primejdios chiar și pentru burghezie. Proletariatul luptă în acest scop, armata fiind scutul cu care se lovește în interesele acestuia. Finanțele țării, cumulate din munca țăranilor și muncitorilor, sunt folosite într-un procent substanțial pentru menținerea armatei. Numai pe armata permanentă, clasele stăpânitoare se bazează în realizarea scopului de exploatare a muncitorilor. Lupta socialismului atrage armata, clasele stăpânitoare fiind nevoite să cedeze, deoarece, în caz de conflict între armată și muncitori, nu se poate conta pe aceasta. În România, armata se deosebește de țările din Europa, deoarece aceasta face din tânărul recrutat un om umilit și neputincios. Într-un cuvânt, armata reprezintă "Monumentul robiei românești". În România există condiții favorabile contra militarismului și pentru crearea națiunii armate. În programul Partidului Socialist și al partidelor democratice se prevede această sarcină de realizat. Este timp pentru aceasta.

An VIII, nr. 2166, aprilie 12, p. 3; nr. 2170, aprilie 16, p. 2; nr. 2172, aprilie 18, p. 2 – [Manifestări organizate cu prilejul aniversării zilei de 1 mai] (Ultime informațiuni. Ediția III): Partidul Socialist-Democrat din România lansează un manifest în care se arată, printre altele, că proletariatul din toate țările cere înlăturarea urii și războiului între oameni, deoarece la un loc sunt frații de suferință, luptând pentru înlăturarea nedreptăților sociale de astăzi. Se face o comparație între o întrunire religioasă de aceeași credință cu organizarea internațională a muncii. Socialiștii din România luptă pentru votul universal. Se lansează lozincă: “Să trăiască clasa muncitoare internațională!” Guvernul interzice orice manifestare – socialistă, studențească sau liberală. Partidul Socialist nu aplică nicio tactică din lipsa de combativitate a lui Nădejde, șeful partidului. Guvernul profită de această slăbiciune. La o întrunire ținută de socialiști, Nădejde arată motivele pentru care Guvernul a interzis manifestațiile. Diamandi arată progresele dobândite de partidele socialiste din Europa. Partidul Socialist din România trebuie să lupte pentru obținerea victoriei. În continuare, arată deosebirea între Partidul Socialist și partidele istorice.

An VIII, nr. 2166, aprilie 12, p. 3 – [Efectele inundațiilor provenite din topirea zăpezii] (Ultime informațiuni. Ediția III): Casele situate pe marginea malului dunărean de la Ostrov sunt inundate. Mai sunt și alte pagube pricinuite în acest oraș. Comuna Chirnogi din județul Vlașca este complet inundată. S-au salvat de la înec 300 de familii. Orașul Cladova din Serbia, aflat în fața orașului Tr. Severin, este acoperit de apă. S-au înregistrat multe victime. La Fetești, inundațiile au înecat vite și oameni. Pagubele sunt mari. La Brăila, inundațiile amenință orașul și întreprinderile. Se cer ajutoare și măsuri de asanare după retragerea apelor.

An VIII, nr. 2167, aprilie 13, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *Iar memoriile regelui*: În ziarul “Țara” apare un articol în care se susține că tot progresul realizat de România se datorește celor 30 de ani de domnie a regelui. Autorul articolului cere lămuriri asupra acestor argumentări, combătând în același timp afirmațiile sterile ale numitului ziar. Carol a trădat țara și neamul, cerând sprijin statelor străine de a schimba Legea fundamentală din 1866. Acestea rezultă din scrisoarea adresată de rege bunului său prieten, Auerbach. Germania, prin poziția luată de Bismarck, arată că România nu se poate baza nici cel puțin pe sprijinul moral al acesteia. Față de memoriul regelui se mai pot susține părerile apărute în ziarul “Țara”?

An VIII, nr. 2167, aprilie 13, p. 1 – Dragoș, *Legea minelor*: Disidenții conservatori nu susțin Legea minelor. Însă nu se știe dacă aceștia se pot organiza și vor fi uniți pentru a produce dificultăți Guvernului. Cu această ocazie, în Cameră, sunt agitații ale disidenților împotriva întregului sistem politic și economic al Partidului Conservator. Opoziția liberală pune mari speranțe în sprijinul disidenților conservatori în alegerile generale.

An VIII, nr. 2167, aprilie 13, p. 1 – Mille, Const., *Proceduri nedemne*: Autorul combate acuzațiile ce i se aduc de către ziarul conservator în legătură cu retragerea din Partidul Social-Democrat. Arată că el are tot respectul față de clasa muncitoare și partidul acesteia, însă nu este de acord cu unii membri ai partidului care au concepții străine de partid. În articol arată care este poziția acestora. Să nu se confunde partidul cu aceia care l-au monopolizat și-l conduc la ruină materială și morală.

An VIII, nr. 2167, aprilie 13, p. 2 – Tip., *D'ale căilor ferate*: Tarifele stabilite de Căile Ferate sunt ridicate. Populația așteaptă reducerea acestora. Statul este cel mai mare exploatator, în detrimentul celor mici și în favoarea celor de la conducere. Dar, în afară de faptul că tarifele sunt mari, acestea se aplică și în mod abuziv. Se dau exemple asupra acestui sistem, sistem care aduce venituri necuvenite administrației Căilor Ferate. Această speculație se completează cu abuzurile săvârșite de administrație în diferite împrejurări din activitatea salariaților. Se dau exemple. Nu îndrăznește nimeni să nu fie de acord cu abuzurile menționate.

An VIII, nr. 2167, aprilie 13, p. 3 – [Măsuri luate de guvern împotriva manifestației zilei de 1 mai] (*Ultime informațiuni. Ediția III*): În toți anii, ziua de 1 mai este sărbătorită de muncitori în mod pașnic. Aceste manifestații au fost libere. În anul acesta, Guvernul interzice manifestațiile socialiste de 1 mai. Muncitorii au dovedit că sunt mai înțelepți decât ministrul de Interne și, ca atare, se cere ca acesta să revină asupra dispoziției.

An VIII, nr. 2168, aprilie 14, p. 1 – Mille, Const., *Infamie stupidă*: Noua conducere a Partidului Social-Democrat a căutat, sub diferite pretexte, să înlăture pe unii intelectuali din partid. Guvernul conservator profită de acest sistem și începe o campanie indirectă contra partidului. Astfel, în acest an, sunt interzise manifestațiile prilejuite de ziua de 1 mai, care, deși până acum erau considerate ca legale, în prezent au devenit ilegale. Neînțelegerile personale, trecătoare, invite în partid nu pot constitui un pretext privind interzicerea manifestațiilor, știut fiind faptul că Partidul Socialist este mai puternic ca oricând. Nu trebuie capitulat în fața măsurilor Guvernului, deoarece aceasta înseamnă slăbirea partidului. Lupta trebuie dusă cu armele legale de care dispune socialismul. În cazul când Guvernul folosește cu putere de represiune armata, socialismul își apără drepturile legitime, fiind în perfectă legalitate față de ilegalitățile săvârșite de Guvern, ilegalități pe care le poate continua și asupra presei etc. Să se lupte pentru a nu se crea această situație, care devine un pretext în fiecare an. În acest fel, se pierde puterea de afirmare a socialismului.

An VIII, nr. 2168, aprilie 14, p. 1 – Dragoș, *O propunere*: Deoarece activitatea desfășurată de prefecti este inoportună intereselor țării, autorul articolului propune desființarea acestor funcții. Cu ocazia alegerilor electorale, Guvernul să numească un delegat județean special, care să supravegheze și să răspundă de desfășurarea alegerilor. Propunerea făcută urmărește lichidarea dificultăților politice ivite între partide și realizarea de economii bugetare.

An VIII, nr. 2168, aprilie 14, p. 1 – Ad., *Poșta română*: Distribuția ziarelor, revistelor, scrisorilor etc. se face cu mari întârzieri și defectuos. Abonații ziarelor primesc cu mari întârzieri ziarul. Scrisorile simple nu ajung la destinație, se pierd. Administrația Poștelor încasează venituri însemnate, însă serviciul lasă de dorit. Este momentul reorganizării serviciului poștelor.

An VIII, nr. 2169, aprilie 15, p. 1 – Bacalbașa, Const., *Dizidențele*: Dizidențele sunt legitime când se produc pe baza ideilor pornite din revolta față de manevrele politice nepopulare. Partidul Conservator și cel Liberal se bazează pe temelii și convingeri false. Partidele au un început, o durată relativă și acestea au ajuns la sfârșitul carierei. Un fenomen caracteristic sunt dizidențele, repetate în mod periodic. Un

partid întemeiat pe o bază solidă privind interesele reale ale societății nu conține în cadrul său elemente disidente, decât numai în cazuri excepționale, când este vorba de motive bine întemeiate. Disidențele formate în cadrul partidelor istorice urmăresc răsturnarea puterii dominante.

An VIII, nr. 2169, aprilie 15, p. 1 – M.C., *Societățile de asigurare*: Mai multe societăți de asigurare au format un cartel, publicul fiind la dispoziția acestuia. Mijlocul cel mai bun de organizare îl reprezintă asigurările municipale, așa după cum se aplică și în Paris. În această formă, premiile de asigurare sunt mai reduse, iar lichidările au un caracter mai accesibil. În legătură cu organizarea asigurărilor sociale ale statului, trebuie făcută legătura cu Legea minelor, cu privire la asigurarea obligatorie, singurul mijloc de asigurare a existenței clasei muncitoare, în cazuri de accidente sau bătrânețe.

An VIII, nr. 2169, aprilie 15, p. 1 – Sphynx, *Medicii militari*: Medicii militari nu-și fac datoria, brutalizează pe soldații care se prezintă pentru consultare. Sunt cazuri destul de frecvente când soldații nu sunt examinați și într-o stare gravă sunt transportați la spital. Medicii nu se bucură de încrederea și simpatia populației. Cazurile de dispreț față de îngrijirea sănătății ostașilor se soldează cu victime. Bolnavii sunt amenințați cu închisoarea. Cazuri frecvente se petrec la Regimentul Mihai Viteazul din București.

An VIII, nr. 2169, aprilie 15, p. 1 – Mille, Const., *Militarismul*: Ziarul conservator pretinde că în România nu este militarism și că nu există conflicte între armată și populație. În același timp, socialiștii cer organizarea națiunii armate. Publicul constată, pe propria experiență, că pentru nevoile armatei se cheltuiesc însemnate fonduri, acumulate din munca sa. Ofițerii nesocotesc legile, provoacă dificultăți populației, socotindu-se ca o categorie aparte față de popor.

An VIII, nr. 2169, aprilie 15, p. 2 – Anghel, C.D., *Întîiul mai*: Ca urmare a interzicerii Guvernului de a se ține manifestația cu ocazia zilei de 1 mai, socialistul Anghel, în contradictoriu cu socialistul Nădejde, consideră că această manifestație trebuie să aibă loc. În cele din urmă, prin presiuni exercitate, se renunță la proiect. S-au produs discuții violente în sânul partidului, după care se iau hotărâri în legătură cu modul de organizare a manifestațiilor, prin întruniri, presă etc.

An VIII, nr. 2170, aprilie 16, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *D. Barbu Bellu*: Neținând seama de memoriile calomniatoare scrise de rege și trimise puterilor străine, cărora le cerea ajutor pentru înlocuirea Constituției din 1866, Bellu Barbu, fost ministru, scrie într-un ziar francez că "o insurecție pregătită de partizanii guvernului pentru răsturnarea regelui oprește mîndria acestuia de a mai cere sprijin puterilor străine" și că plecarea reprezintă o fugă. Or, realitatea este că regele a mai încercat o abdicare, însă a fost oprit de Lascăr Catargiu.

An VIII, nr. 2170, aprilie 16, p. 3 – *[Proteste ale pescarilor din Dobrogea contra regulamentului P.P. Carp] (Ultime informațiuni. Ediția III)*: Prin regulamentul elaborat de P.P. Carp se interzice pescuitul în lunile aprilie și mai. Această dispoziție atrage protestele pescarilor din Dobrogea, care pentru a rezista s-au constituit într-o societate. Prefectul județului Tulcea, Sturdza, îngrijorat de această situație, promite pescarilor că intervine pentru anularea deciziei.

- An VIII, nr. 2172, aprilie 18, p. 1 – Ham., *Socialismul în cameră*: Un deputat liberal a interpelat pe ministrul de Interne în legătură cu interzicerea manifestației zilei de 1 mai, prin această măsură nerespectându-se Constituția. Lascăr Catargiu afirmă că socialiștii sunt oameni anarhici, provoacă dezordine etc. Cu această ocazie dă exemplu broșura scrisă de Mille Const. țăranilor. Când se arată țăranilor ce drepturi au, aceasta se consideră instigație la răscoală. Altele sunt cauzele care au determinat Guvernul să lovească în democrație. Nu au voie să facă manifestații decât numai agenții electorali ai Guvernului. Ceilalți din opoziție sunt la dispoziția prefectului. Lascăr Catargiu, în 1884, se afla în opoziție și în plină noapte manifesta contra Guvernului.
- An VIII, nr. 2172, aprilie 18, p. 1 – Mille, Const., *Scrisorile către țărani*: Pentru interzicerea manifestațiilor, cu ocazia zilei de 1 mai, primul ministru invocă motivul că cele două broșuri scrise de autor, cu menținea “scrisori pentru țărani”, cuprind instigări în sensul ca țăranii să ocupe cu forța pământul boierilor. Autorul contestă aceste acuzații. Țăranii nu sunt pregătiți pentru revolte, boierii fiind înarmați și sprijiniți de puterea Guvernului.
- An VIII, nr. 2172, aprilie 18, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *Hoții la pușcărie*: Conservatorii consideră că a trimite la pușcărie un funcționar superior înseamnă a lovi în prestigiul partidului. Autorul menționează mai multe exemple de ilegalități în dauna statului, săvârșite de o serie de personalități politice cu funcții administrative de răspundere și asupra cărora nu s-a luat nicio măsură. Această stare de lucruri culminează prin faptele de delapidare săvârșite la Penitenciarul Văcărești, sub supravegherea lui Capșa. Șeful Partidului Conservator, dacă dorește ridicarea prestigiului partidului, este obligat să trimită în fața instanței de judecată pe delapidatorii sumei de 453.000 lei de la Penitenciarul Văcărești.
- An VIII, nr. 2172, aprilie 18, p. 2 – Macedon, *Din Macedonia (corespondență particulară a “Adevărului”)*: Populația română din Macedonia, nemulțumită de modul cum sunt conduse școlile, hotărăște ca acestea să fie încredințate unei eforii, luându-se măsuri de asigurare a ținerii cursurilor și întreținerii elevilor. Această hotărâre este aprobată de Guvernul sultanului și produce un mare entuziasm în rândurile populației române.
- An VIII, nr. 2172, aprilie 18, p. 3 – [Retragerea liberalilor din cameră și Senat] (*Ultima oră*): Din cauza repetatelor încălcări ale Constituției, opoziția liberală, după îndeplinirea formalităților legale, face declarație că se retrage din Parlament. Scoate în evidență votarea Legii minelor propusă de Guvernul conservator.
- An VIII, nr. 2173, aprilie 19, p. 1 – Mille, Const., *Retragerea liberalilor*: Prin retragerea liberalilor din Parlament, aceștia consideră că pot lupta alături de popor pentru obținerea victoriei în alegerile generale. Liberalii nu dispun de argumente reale care să convingă poporul că alegerile vor schimba starea economică și socială în sprijinul acestuia. Liberalii nu sunt de acord nici cu votul universal. Însă agită propaganda în jurul reformelor democratice. Totul însă depinde de atitudinea regelui, singurul în măsură să acorde liberalilor puterea guvernamentală. Însă înainte de aceasta liberalii vor încerca tot felul de manifestații de stradă ostile Guvernului. Socialiștii și democrații nu sprijină opoziția până când aceasta nu pășește pe calea reformelor democratice. Contrariu, proletariatul și democrația vor birui.

An VIII, nr. 2173, aprilie 19, p. 1 – Hans, *Retragerea liberalilor*: Inițiatorul retragerii liberalilor din Parlament este Stătescu Eugen care, încă de când se afla la Paris, a proiectat retragerea. La aceasta s-au afiliat și unii disidenți conservatori. Se dă un manifest către țară. Partidul Liberal cere întreprinderea unei lupte violente care să meargă până la limita legalității.

An VIII, nr. 2173, aprilie 19, p. 1 – Sphynx, *Congresul naționalităților*: Congresul are loc la Sibiu, în sala unde s-a ținut, în 1892, Conferința națională. Congresul naționalităților din Transilvania și Ungaria se ține în ziua aniversării proclamării revoluției române de pe Câmpul Libertății din Blaj. Această coincidență este interpretată ca o hotărâre nestrămutată a șefilor naționalităților de a revendica, din nou, programul de la 1848, adică reorganizarea monarhiei austro-ungare pe baza federalizării țării. Congresul are o mare importanță pentru viața publică a românilor. Acesta se pregătește din timp de către o delegație de fruntași politici slovaci, din partea românilor participând Ion Slavici. La congres iau parte mulți fruntași politici români, sârbi, sași etc. Congresul are drept scop elaborarea unui program comun al tuturor naționalităților, pe baza căruia să se înceapă lupta contra claselor dominante din Ungaria. Se acordă o pasivitate politică până când nu se adoptă de Legea electorală ungară votul universal. Se formează un Comitet executiv al tuturor naționalităților. Apoi, înființarea unui organ, la Viena, editat în limba germană sau franceză. Și, în sfârșit, realizarea reformelor economice și sociale, reclamate mai ales de slovaci și sași. Se propune un memorandum privind situația slovacilor, sașilor, românilor și sârbilor, adresat împăratului. Dacă Guvernul ungar interzice ținerea congresului, în acest caz, el va avea loc la Viena.

An VIII, nr. 2174, aprilie 20, p. 1 – Bacalbașa, Const. C., *Un act inoportun*: În sfârșit, Partidul Liberal dă ultimul avertisment și trece la acțiune cu scopul bine determinat de a pune mâna pe putere. Retragerea din Parlament face parte integrantă din programul de luptă al organizațiilor din România. Nu este justificată pretenția liberalilor ca actualul Guvern nu respectă Constituția, constatare făcută și cu ocazia Legii minelor, deoarece liberalii au participat activ la votarea acesteia. Dacă retragerea avea loc anterior votului, aceasta reprezenta cu totul altceva. Articolul arată unele abateri ale liberalilor privind tactica politică folosită în trecut și din care nu au realizat nimic. Părăsirea Parlamentului obligă pe liberali la o luptă combativă, luptă care este mult mai grea decât lupta parlamentară. Autorul continuă, arătând sistemul de luptă politică pentru care liberalii nu sunt pregătiți. Amânarea alegerilor favorizează victoria Guvernului.

An VIII, nr. 2174, aprilie 20, p. 1 – Mille, Const., *Întîiu maiu*: Mișcarea socialismului modern este unică în istoria omenirii. Din această manifestație, organizată cu ocazia zilei de 1 mai, reiese unitatea celor ce muncesc în jurul unui singur partid. Victoria socialismului se realizează în toate statele, în același timp. Astăzi trebuie luptat mai mult ca oricând pentru ideile socialismului.

An VIII, nr. 2174, aprilie 20, p. 1 – Sphynx, *Retragerea disidenților*: După retragerea din Parlament a liberalilor, a urmat propunerea de retragere a disidenților conservatori, propunere care se realizează în scurt timp. Înainte de retragere, disidenții au solicitat primului ministru unele favoruri cu caracter administrativ. Sunt puține

șanse de a obține aceste favoruri și disidenții sunt hotărâți să se unească cu liberalii în vederea alegerilor generale.

An VIII, nr. 2174, aprilie 20, p. 1 – M., *În sfârșit*: Prin Colegiul unic, Trandafir Djuvara înțelege unificarea tuturor colegiilor. Se arată cine sunt beneficiarii dreptului de vot în Colegiul unic. Rezultă că lucrătorii din orașe sunt excluși de la activitatea politică, deoarece se cere ca aceștia să îndeplinească una din condiții: ori plata unei contribuții de 20 lei, ori să dețină patru clase primare. În ceea ce privește populația rurală, acesteia i se creează condiții chiar și mai grele decât cele existente. Totul se reduce la creșterea drepturilor micii burghezii.

An VIII, nr. 2175, aprilie 21, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *În rege să loviți!*: Demisia liberalilor din Parlament are ca bază nerespectarea legislației de către Guvern. Trebuie știut că nerespectarea legilor are origine mai îndepărtată și primul vinovat de aceasta este regele, care sprijină Guvernul acuzat de o serie de acțiuni ilegale. Acesta acoperă delapidările făcute în stil mare, dispune asasinarea cetățenilor nevinovați etc. Această stare de lucruri există de patru ani și abia astăzi liberalii se retrag din Cameră și Senat sub pretextul amintit. Regele este obligat să respecte legile și să le impună Guvernului, nu să se transforme în afacerist, sprijinit de oamenii numiși de acesta. În același timp, regele este și trădător deoarece, prin memoriile trimise puterilor străine, cere acestora să intervină în România pentru a schimba Constituția țării, care nu corespunde unui popor incult. Nu numai votarea Legii minelor este raiul adus poporului, ci întregul lanț de ilegalități săvârșite de conservatori în complicitate cu Carol. Anarhia din țară este patronată de aceste două puteri. Să se spună deschis poporului. Până la proclamarea Republicii Democratice Române, să se restrângă prerogativele regale. Venirea la putere a liberalilor să nu se facă pe calea umilinței, ci pe calea dreaptă a luptei, impusă regelui, cel mai mare anarhist al țării.

An VIII, nr. 2175, aprilie 21, p. 1 – Dragoș, *Listele electorale*: Curtea de Casație este pusă în situația de a judeca nenumărate contestații privind fraudele comise cu listele electorale. Nu se știe la ce rezultat va ajunge instanța, însă cert este că falsificarea listelor electorale a devenit o practică obișnuită a conservatorilor. Pentru o cât mai sigură reușită a listelor falsificate, Guvernul dispune dizolvarea mai multor Consilii Comunale conduse de opoziție.

An VIII, nr. 2175, aprilie 21, p. 1 – M.C., *Panama*: Sistemul folosit de Guvern de a se acorda cetățenia română numai evreilor bogați, nesocotind pe cei tineri, însă săraci dar talentați, reprezintă o adevărată panama. Autorul arată cazuri evidente când cei vizați acordă, ilegal, sume importante pentru obținerea cetățeniei. Este cazul să se deschidă o anchetă în acest sens.

An VIII, nr. 2175, aprilie 21, p. 3 – *[Interzicerea intrării în Ungaria a unor ziare și reviste] (Ultime informațiuni. Ediția III)*: Guvernul ungar a mai interzis intrarea în țară a ziarului din Iași, "Jurnalul", și a revistei literare "Viața". Se difuzează numai ziarul "Timpul".

An VIII, nr. 2176, aprilie 22, p. 1 – Mille, Const., *Retragerea disidenților*: În comparație cu retragerea liberalilor, retragerea disidenților din Parlament este mai gravă pentru Guvernul conservator. Partidele slăbesc influența politică și apoi decad din cauza opoziției, care în fața regelui apare mai puternică și mai influentă. În 1888, lovitura

de decădere a Partidului Liberal este dată de către disidenții liberali, coalizați cu o parte din conservatori. Articolul arată modul cum șeful Partidului și al Guvernului Liberal, Ion Brătianu, decede și este înlocuit de rege prin Theodor Rosetti. În prezent, disidenții conservatori se unesc cu liberalii retrași din Parlament și, când regele dorește, dispune schimbarea actualului Guvern. Pentru Guvern, disidenții reprezintă o primejdie materială, pe când pentru liberali aceștia reprezintă un pericol moral, deoarece la intrarea în coaliție vor face totul ca să impună respingerea ideilor democratice. Liberalii, cu sprijinul disidenților conservatori, se apropie de obținerea puterii guvernamentale, însă evident se îndepărtează de idealurile tineretului dornic de libertate și democrație. Ulterior pierde influența politică. Din acest lupte politice pentru putere, țara nu realizează nimic, deoarece ambele partide sunt reacționare față de ideile democratice și duc economia acesteia la pieire.

An VIII, nr. 2176, aprilie 22, p. 1; nr. 2179, aprilie 25, p. 1 – Dragoș, *Scăderi de impozite*: Situația critică prin care trece Guvernul face ca acesta să fie de acord cu reducerea impozitului asupra berii și vinului, reducere propusă de primarul capitalei, printr-un proiect depus la Cameră. În același timp se propune majorarea impozitului asupra alcoolului, sarcină ce revine statului. Se mai revine asupra acestei hotărâri.

An VIII, nr. 2176, aprilie 22, p. 1 – Sphynx, *Dizolvarea Corpurilor Legiuitoare*: Autorul arată că în problema dizolvării Parlamentului există trei curente politice. În cazul când alegerile se țin la o dată mai apropiată, Partidul Conservator este sigur de victorie, deoarece Partidul Liberal nu are timpul necesar pentru a întreprinde acțiuni sigure. Însă situația este invers. Guvernul este pus în situația de a face față unor crize financiare, unor neînțelegeri la Banca Națională, lipsei de popularitate a prefecturilor etc. În această situație, alegerile generale nu se pot ține în curând și Guvernul este îngrijorat de lupta opoziției. Nici regele nu este de acord cu ținerea imediată a alegerilor, din cauza rezervei cu care poporul a primit legile votate etc. Guvernul este de părere ca convocarea, în septembrie, a Corpurilor Legiuitoare, apoi dizolvarea acestora și organizarea alegerilor generale. Până atunci are timp pentru luarea măsurilor corespunzătoare și apropierea unor disidenți conservatori.

An VIII, nr. 2176, aprilie 22, p. 1 – Ad., *Regele și opoziția*: După multe consultări cu conservatorii, regele stă în rezervă, în cadrul Constituției. Totuși, acesta este îngrijorat de lupta violentă a opoziției și mai ales de retragerea disidenților, pentru care aduce imputații Guvernului care nu a știut să evite această ruptură. În prezent, regele acordă încredere generalului Manu.

An VIII, nr. 2176, aprilie 22, p. 1, p. 2; nr. 2177, aprilie 23, p. 2 – M., *Societățile de asigurare*: Formarea, în România, a Monopolului Societăților de Asigurare se datorește legislației comerciale existente, care nu permite intervenția capitalului străin. Guvernul trebuie să încurajeze concurența, fie străină, fie românească, luându-se măsurile de asigurare ca populația să nu fie dusă în eroare. Trebuie studiată propunerea privind înființarea de asigurări sociale ale statului, municipiilor sau județelor. Până la trecerea acestei noi forme, să se combată, prin concurență, actualul sistem al monopolului, dăunător populației. Societățile "Dacia" și "Naționala" sunt conduse sub influență politică.

- An VIII, nr. 2176, aprilie 22, p. 3 – [Manifestări de simpatie a unor deputați unguri față de România] (*Ultime informațiuni. Ediția III*): Cu ocazia aniversării zilei de 10 mai, în capitală sosesc 20 deputați unguri pentru a-și manifesta simpatia față de România și de a proiecta o înțelegere între aceasta și Ungaria. Știrea este anunțată de ziarele din Budapesta.
- An VIII, nr. 2177, aprilie 23, p. 1 – Mille, Const., *Legea falimentelor*: Pentru ca Legea falimentelor, propusă spre modificare, să dea rezultate, se impune ca falimentul să fie extins și în materie civilă. De nu, acesta să fie desființat, deoarece falimentul reprezintă o situație de superioritate a comercianților față de populația civilă. Această comparație se face în legătură cu modul de stingere a unui debit de comerciant și de civil. Și în materie politică falimentul atinge pe comerciant, pe când debitul civil nu are nicio dificultate.
- An VIII, nr. 2177, aprilie 23, p. 1 – Sphynx, *O statistică interesantă*: Din datele statistice deținute de Ministerul Instrucțiunii reiese că 80 la sută din copiii care împlinesc vârsta de a frecventa școala primară nu pot fi supuși Legii obligativității învățământului din lipsă de localuri pentru școală. Guvernul nu este preocupat de această problemă. Autorul arată o serie de date statistice cu privire la regiunile unde copiii, deși au împlinit vârsta școlară și pe care au depășit-o cu 2-5 ani, nu pot urma cursurile și o altă statistică a copiilor de vârstă școlară care frecventează cursurile. Se mai arată numărul școlilor existente și numărul localurilor de construit, pentru acoperirea nevoilor.
- An VIII, nr. 2177, aprilie 23, p. 1 – Bacalbașa, Const. C., *Rezultate negative*: În România, politica reprezintă reclama personală și întreaga acțiune a partidelor urmărește obținerea puterii. În lupta electorală și în opoziție, partidele nu au curajul de a înscrie în programul politic reforme democratice. Acestea pretind că numai după alegeri începe o adevărată reformă democratică. Autorul arată și unele exemple. Opoziția se rezumă numai la a critica orice hotărâre luată de Guvern. Această critică este formală și, deși știe că legile Guvernului sunt dăunătoare poporului, totuși, opoziția se bucură când Guvernul săvârșește asemenea ilegalități, care-i atrage antipatia. Și, invers, cu cât un guvern înțelege mai bine nevoile poporului, cu atât opoziția este mai înverșunată.
- An VIII, nr. 2179, aprilie 25, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *Un vot infam al camerei*: În introducere, articolul arată modul de gândire a unor politicieni marcanți care, deși încă din tinerețe și-au format o cultură multiplă, totuși, când iau contact cu viața publică, aceștia sunt îmbătrâniți înainte de vreme, egoiști și vanitoși. Citează numele unora. Se menționează, printre altele, modificarea Legii învățământului, o adevărată prigoană contra fiilor de țărani. Apoi, restricții aduse presei. O bandă de hoți, formată din miniștri parveniți, deputați și senatori, conduși de rege, se hotărăsc să fure libertățile consfințite prin actul fundamental, respectiv libertatea presei, a întrunirilor.
- An VIII, nr. 2179, aprilie 25, p. 2 – Dolores, *Întrunirea de ieri a socialiștilor*: Președintele Partidului Socialist, Nădejde, arată că, deși Constituția prevede dreptul de întrunire, totuși Guvernul, pentru asigurarea liniștii, poate interzice orice manifestație cu ocazia zilei de 1 mai. Mai arată că Guvernul a săvârșit un act anticonstituțional, votând Legea minelor. În România poate exista un regim

socialist, însă trebuie reformată actuala Lege electorală, prin votul universal. Mai arată o serie de măsuri cu caracter organizatoric. În continuare, vorbitorul Athanasiu accentuează violent asupra Legii expulzării cu care socialiștii nu sunt de acord. Apoi, Diamandi arată că partidele istorice se opun oricăror reforme democratice. Susține votul universal. Vorbitorul Bacalbașa arată că, prin interzicerea manifestațiilor, Guvernul nu a reușit să desolidarizeze pe muncitori. Cere unirea muncitorilor contra actelor reacționare ale Guvernului. Ionescu Alex. dă citire unei moțiuni, care este votată în unanimitate. Autorul articolului dă integral textul acestei moțiuni.

An VIII, nr. 2180, aprilie 26, p. 1 – Mille, Const., *Iarăși milioane*: Începute în timpul Guvernului Ion Brătianu și pe considerentul că valoarea nu este mare, în fiecare an se votează credite pentru fortificații. Partidele din opoziție se opun față de propunerea Guvernului. Și astfel istoria acestor fortificații se repetă în fiecare an, trecând de la opoziție la Guvern și invers. Socialiștii nu pot decât să arate țării dezastrul produs de aceste lucrări și scopul militarist urmărit. Guvernul neglijează asigurarea învățământului obligatoriu, sănătatea poporului etc., cheltuind imense fonduri pentru militarismul român.

An VIII, nr. 2180, aprilie 26, p. 1 – Sphynx, *Interviewul Dlui Horváth Gyula*: Actualmente deputat și director al unui ziar maghiar, Horváth precizează că în curând se vor crea premisele unei înțelegeri între români și unguri, cu atât mai mult cu cât aceste două popoare au interese comune sub raport cultural, social, economic și politic, precum și ca independență națională. Actualele încordări sunt opera camarilei din Viena, care provoacă discordie între cele două țări. În continuare, arată că Guvernul ungar a săvârșit cea mai mare eroare politică în legătură cu procesul Memorandumului, proces care s-a soldat cu multe victime. Și la unguri, ca și la români, există șovinism, însă poporul este sănătos. Victoria asupra șovinismului înseamnă începutul unei noi epoci, care duce, inevitabil, la stabilirea relațiilor de prietenie dintre cele două popoare.

An VIII, nr. 2181, aprilie 27, p. 1 – Bacalbașa, Const. C., *Scăderi de impozite*: Socialiștii sunt de acord cu desființarea impozitelor la bere și vin și cu monopolizarea alcoolului. Unele ziare nu sunt de acord cu sporirea impozitului asupra alcoolului, considerând că prin această măsură nu se produce consumul. Alții nu sunt de acord cu monopolul. Majorarea impozitului alcoolului frânează contrabanda ce se practică cu acesta, precum și reducerea consumului, alcoolul fiind un mijloc de slăbire a sănătății. Se lichidează falsificatorii de băuturi alcoolice. Creșterea veniturilor, prin majorarea impozitului la alcool nu este mare, măsura fiind pozitivă față de rezultatele sociale. Statul poate legifera procedura de fabricație și limitarea numărului de localuri de vânzare.

An VIII, nr. 2181, aprilie 27, p. 1 – Sphynx, *Situațiuni nelimpzite*: Atitudinea adoptată de rege se referă la indiferența cu care tratează partidele politice, urmărind umilirea și înrăutățirea relațiilor dintre acestea, în scopul de a-și realiza, în condiții cât mai sigure, planurile de îmbogățire. Ca urmare a acestei indiferențe, Guvernul este dezorientat. Nu a stabilit nici data dizolvării Parlamentului și nici data alegerilor generale. Și în Partidul Liberal domnește confuzia. Manifestul încă nu a fost lansat țării.

- An VIII, nr. 2182, aprilie 28, p. 1 – Mille, Const., *O nouă călcare a constituției*: S-a votat o nouă lege anticonstituțională privind restrângerea libertății presei. Acum se votează o nouă lege referitoare la libertatea votului, considerându-se că orice delict comise cu ocazia alegerilor sunt de natură politică, se judecă și se condamnă cu închisoare preventivă. În acest fel, Partidul Conservator ia măsuri de prevedere privind alegerile generale. Socialiștii trebuie să lupte contra acestor măsuri luate de Guvern, ținându-se seama că Partidul Liberal, aflat în opoziție, tace.
- An VIII, nr. 2182, aprilie 28, p. 1 – Sphynx, *Împăcarea cu disidenții*: După îndelungate tratative și concesiuni făcute de Guvernul conservator, disidenții au revenit, primind unele funcții de răspundere. Se arată cine și ce funcții au primit. În fața acestei întorsături, opoziția rămâne uluită. Deputații conservatori care s-au retras din Cameră trebuie să-și clarifice situația: ori cu liberalii, ori rămân mai departe în Partidul Conservator. Guvernul nu admite nicio demisie din Cameră.
- An VIII, nr. 2182, aprilie 28, p. 1 – M., *Prostituatul de la culte*: Take Ionescu este un dușman convins al socialismului, ducând lupta contra acestuia. Nu știe că personalități cu autoritate morală evidentă, de exemplu un Bismarck, în lupta contra socialismului a fost învins. Un politician ca Take Ionescu, care trece de la un partid la altul și nu este exclus să îndrăznească să devină și socialist, nu poate fi luat în serios, făcând caz de antisocialism față de șefi.
- An VIII, nr. 2182, aprilie 28, p. 1 – [Votarea de credite pentru fortificații militare] (*Consumatum est*): În ședința de ieri, Camera a votat proiectul de lege privitor la deschiderea unui credit de 3.000.000 lei, necesar acoperirii cheltuielilor pentru fortificații. Proiectul se votează fără discuții etc. Se denunță întregii țări această infamie săvârșită față de țărani lipsiți de întreținere.
- An VIII, nr. 2182, aprilie 28, p. 1 – [Legătura căilor ferate române cu alte linii din orient] (*Informațiuni*): Guvernul a primit o propunere din partea unei companii străine în sensul de a se face legătura căilor ferate române cu Nicopole și Marea Egee. Propunerea are drept scop scurtarea drumului din Occident înspre ținuturile Indiei. Francezii și englezii, care au posesiuni în Indii, propun construcția de căi ferate în Extremul Orient până la Constantinopol. Astfel, linia ferată internațională face legătura cu liniile ferate din România. Această linie necesită un nou pod peste Dunăre, la Zimnicea sau la Turnu Măgurele. Guvernul nu s-a pronunțat încă. Se fac studii ca aceste porturi să nu stânjenească activitatea portului Constanța.
- An VIII, nr. 2182, aprilie 28, p. 2 – [Comentarii ale ziarului socialist francez "Le Socialiste" asupra congresului partidului social-democrat din România] (*Un articol din "Le Socialiste"*): În articol se arată că decizia luată de partid, în urma congresului ținut, în sensul că niciun membru nu are dreptul de a scoate un ziar, chiar cu fonduri proprii, nu este justă, deoarece se constată că, deși Mille Const. s-a retras din partid, acesta continuă, cu aceeași atitudine, să susțină ideile socialismului.
- An VIII, nr. 2183, aprilie 29, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *Răspuns D-lui B. Belu*: În mod intenționat, B. Belu a falsificat atât istoria, cât și memoriile regelui, prin care cere sprijin puterilor străine de a schimba Constituția. Memoriul este făcut fără cunoștința miniștrilor, îndemnat fiind de tatăl acestuia, și anume Anton Hohenzollern. Puterilor străine li se cere păstrarea strictă a secretului. B. Belu

pretinde, arătând cititorilor ziarului "Les Débats", că prințul Carol a preferat să abdice decât să solicite puterilor străine o intervenție în afacerile interne ale țării. B. Belu susține că autorul articolului a fost complice în acțiunea întreprinsă de Carol. Autorul Beldimanu Alex. dă explicații precise asupra etapelor și faptelor desfășurate privind conspirația descoperită și întreprinsă asupra lui Carol. În calitate de prefect, Beldimanu Alex. a avut încredere în cadrele superioare ale armatei, care au pus la cale conspirația. Această greșeală o recunoaște.

An VIII, nr. 2183, aprilie 29, p. 1 – Sphynx, *Navigația română*: Convenția încheiată de Regia Monopolurilor cu Asociația Morarilor din Budapesta, cu privire la transportul pe Dunăre de către vase românești a făinii fabricate în Ungaria, destinată pentru exportul în America și Anglia, a produs o vie nemulțumire printre morarii unguri. Aceasta înseamnă o realizare favorabilă de către România. Ziarele din Ungaria fac propagandă ostilă navigației române, care vine în concurență cu navigația ungară. Pentru reușita concurenței, ungurii au atras și pe austrieci, înființând un cartel, sprijinit și de armatorii unguri. Acest cartel urmărește a lovi în navigația rusească, sârbească și românească. În această situație, țările vizate au propus României înființarea unui cartel care să contracareze acțiunile de concurență străină. România refuză propunerea. În acest sens propune și cartelul ungar. Și, totuși, România refuză și de această dată. Navigația fluvială română este întemeiată pe principii sănătoase și cu garanții materiale. Pentru sprijinirea și dezvoltarea navigației române, Camera a votat un credit de 600.000 lei pentru construcția a două vase maritime. În felul acesta, flota comercială se întărește, ușurând relațiile cu străinătatea.

An VIII, nr. 2183, aprilie 29, p. 1 – Dragoș, *Profită de ocazie*: După retragerea din Parlament a opoziției liberalilor, Guvernul conservator consideră că poate să ia orice măsuri contra libertăților poporului. În prezent, se pune la cale prezentarea, spre aprobare, a proiectului cu privire la libertatea alegerilor. Articolul arată că există informații că mulți conservatori și chiar politicieni apropiați Guvernului vor depune proteste contra acestui proiect, care urmărește suprimarea opoziției.

An VIII, nr. 2184, aprilie 30, p. 1 – Bacalbașa, Const. C., *O lege suspectă*: Nu se poate admite o lege prin care întregul corp electoral este pus la dispoziția Parchetului și a Tribunalului, eludându-se încrederea acordată juraților. Autorul arată o serie de procese legate de delictе politice. Încrederea poporului nu se obține pe această cale, ci prin reforme democratice. Prin această lege se ridică o barieră între Guvern și popor și chiar față de oamenii apropiați conservatorilor, mai ales în aceste împrejurări când se ivesc disidenți și opoziția mobilizează toate forțele. Cu cât Guvernul se simte mai slab, cu atât acesta abuzează de putere. Democrația declară un violent protest contra acestui proiect. În anul 1895, conștiința maselor este cu totul alta decât în 1876.

An VIII, nr. 2184, aprilie 30, p. 1 – Sphynx, *Englezii în România*: Mai mulți capitaliști englezi se află la București pentru a studia posibilitățile de plasare a capitalului în întreprinderi și comerț. Unii capitaliști, după studiile făcute, au declarat că în nicio țară din Europa nu există teren favorabil pentru plasarea capitalului străin ca în România. Cu această ocazie se ridică nivelul economic al acesteia. O sursă de investire a capitalului o reprezintă construcția de noi clădiri pe arterele principale

din București, a căror exploatare poate atinge o rentă funciară mult mai mare decât în alte capitale din Europa. Interesează construcția de căi ferate care să sprijine exploatarea minelor, construcția portului Constanța, care în curând devine cel mai mare de pe litoralul Mării Negre. Acest port face legătura între Occident și Asia. Cu această ocazie se construiesc mari întreprinderi la București și Constanța pentru depozitarea mărfurilor. Aceste toate investiții se ridică la un fond apreciat de trei ori cât valoarea bugetului țării.

An VIII, nr. 2186, mai 2, p. 1 – Theodorescu, I., *Legea bătaușilor*: Din anul 1866, când s-a elaborat prima Constituție, nu există Guvern care să nu fi călcat-o, considerând-o ca o stare normală. Și Guvernul actual aplică acest sistem practicat de 30 de ani. Contrariu acestei obicei, presa și oamenii politici ar fi dezorientați, iar categoria bătaușilor s-ar desființa, astfel, nemaigăsind o altă ocupație. Prin manifestarea Legii electorale, Guvernul aduce mari prejudicii opoziției, deoarece aceasta nu mai poate utiliza bătaușii cărora Guvernul trebuie să le asigure o ocupație, plătită din buget. În proiectul de lege se prevede că Guvernului nu-i este interzisă folosirea bătaușilor, ci se arată că procurorul poate să dispună arestarea preventivă a acestora. Legea prevede că opoziția nu are dreptul de a dispune de bătauși.

An VIII, nr. 2186, mai 2, p. 1 – Sphynx, *O veste bună*: Dacă petrolul românesc se exploatează în mod rațional și științific, acesta poate acoperi deficitul existent în unele țări din Europa, se arată într-un raport al unor consuli români acreditați în străinătate. Lipsa de capacitate privind exploatarea petrolului în America și Rusia și rezervele minime existente în depozite facilitează creșterea prețului petrolului pe piața externă, unde petrolul este tot mai mult solicitat. În această situație, unii capitaliști se oferă să investească fonduri pentru exploatarea petrolului românesc. Articolul se încheie cu precizarea că, înainte de venirea capitalurilor străine, proprietarii români ce dețin terenuri cu bogății în petrol să înceapă exploatarea și, la nevoie, să recurgă și la capitaluri străine. Se știe că străinii exploatează numai în favoarea lor.

An VIII, nr. 2186, mai 2, p. 2 – [Expunerea făcută de Eugen Stătescu, la banchetul organizat de partidul liberal] (Informațiuni): După ce se referă la situația Partidului Liberal și la programul acestuia, arată că, în legătură cu situația politicii externe, Al. Lahovari este favorabil Triplei Alianțe, iar în ascuns nutrește sentimente favorabile pentru alianța franco-rusă. Arată, în continuare, situația falsificațiilor și efectul Legii minelor, prin călcarea Constituției. Nu se știe ce soartă are țara condusă de conservatori. Trebuie ca toate forțele independente să se unească pentru a rezista față de conservatori. Această acțiune nu urmărește obținerea puterii. Partidul Liberal nu face dezordine, nu atacă regele și dinastia. În încheierea discursului cere ca regele să garanteze libertatea alegerilor.

An VIII, nr. 2186, mai 2, p. 3 – [Manifestul deputaților și senatorilor liberali retrași din parlament] (Ultime informațiuni. Ediția III. Un manifest): În introducere se arată dorința poporului de libertate națională pentru care trebuie să lupte contra actualei stări de lucruri. Se arată poziția României în Europa. Cu sprijinul regelui, care a jurat pentru respectarea Constituției, reacțiunea se ridică din nou. Guvernul nu se ocupă de educarea copiilor, consumă fonduri fără control, industria bate pasul pe loc, fiind aservită străinilor, Legea maximului este impusă cu forța, există interdicții privind

libertatea alegerilor, Legea minelor etc. Prin legi ordinare se urmărește desființarea Constituției.

An VIII, nr. 2187, mai 3, p. 1 – M., *Repausul de duminică*: Cu ani în urmă, funcționarii comerciali au cerut să li se acorde repausul duminical legal, prevăzut în statut. Patronii acestora au reușit să întreprindă acțiuni, făcând inofensivă acțiunea. Autorul articolului consideră că funcționarii comerciali trebuie să continue lupta, deoarece numai în felul acesta se pot obține drepturile cuvenite, așa după cum procedează și proletariatul din fabrici și agricultură.

An VIII, nr. 2187, mai 3, p. 1 – Dragoș, *Ruleta C.C. Lascăr*: Legea privind restricțiile asupra alegerilor electorale a produs numeroase nemulțumiri, mai întâi în cadrul Parlamentului și apoi în întreaga presă, cu excepția presei guvernamentale. Toți oamenii de bună credință au blamat Guvernul, care nesocotește Constituția. Pe cine se mai sprijină în alegeri și cu cine guvernează țara – se încheie articolul.

An VIII, nr. 2187, mai 3, p. 2 – Mille, *Const., Banchetul liberalilor*: Partidul Liberal a uitat toate acțiunile întreprinse contra Constituției, când în mod grosolan au fost nevoiți să acorde regelui toate drepturile pentru a exploata și necinsti țara. Și Partidul Conservator, ca urmaș la Guvern, este și urmaș a linguși pe rege, continuând ilegalitățile săvârșite de predecesori. Amândouă aceste partide sunt reacționare și pline de ură contra reformelor democratice. Obținerea puterii nu scutește de fărădelegile făcute de liberali. Regele nu are altă cale de ales, atunci când un partid se clatină, decât de a aduce la putere pe al doilea și ultimul. Acum se petrec lucrurile așa după cum s-au întâmplat cu liberalii în 1888, conservatorii luându-le locul. În acest caz să nu se mai facă uz de Constituție și legalitate. Sunt mulți oameni fără drept de vot, care privesc cu dispreț această situație falsă. Guvernarea liberalilor nu are la bază încrederea și simpatia poporului. Sprijinul acestora este numai regele. Din cuprinsul discursurilor ținute la banchet, liberalii se mențin pe poziția prevăzută în 1888. Nu se arată nicio licărire de reforme democratice. Astăzi, în lupta pentru putere, partidele au un caracter reacționar, confirmat în programul elaborat, precum și în practică.

An VIII, nr. 2188, mai 4, p. 1 – Bacalbașa, *Const. C., Manifestul*: În aceste timpuri, când țara are nevoie de organizare, când clasele sunt apăsate și cer revendicări politice și economice pentru viitorul țării, Partidul Liberal face declarații asemănătoare celor de acum 20 de ani. Memoria lucrurilor petrecute reflectă acuzații aduse acestui partid reacționar. Așa după cum Partidul Liberal este organizat și condus se discreditează tot mai mult în fața cetățenilor. Chiar dacă liberalii ajung la guvernare, să se știe că nu vor cuceri niciodată încrederea opiniei publice serioase.

An VIII, nr. 2188, mai 4, p. 1 – Lynx, *Constanța în primejdie*: Țările din Europa Occidentală consideră că drumul cel mai scurt pentru transportul mărfurilor este portul Nicopole, în loc de portul Constanța, port folosit ca punct de tranzit. Podul peste Dunăre este terminat. Este cazul ca Guvernul să nu renunțe la construcția portului Constanța, în scopul ca România să dispună de un port însemnat situat pe malul mării. S-au cheltuit imense fonduri pentru construcția fortificațiilor etc. și nu este greșit dacă se investesc sume pentru acest port, care la început poate să aibă o capacitate mai redusă.

An VIII, nr. 2189, mai 5, p. 1 – Mille, Const., *Mișelie Catargistă*: Din dispoziția dată de Lascăr Catargiu prefectilor, se suprimă libertatea presei, libertatea de gândire și a poștei. Primarii sunt transformați în agenți contra opoziției și contra socialismului. Se confiscă orice manifest scris contra Guvernului, complicitățile acestuia fiind trimiși, sub escortă, în fața instanței de judecată. Autorul menționează concret cazuri întâmplătoare, în legătură cu circulația *Scrisori către țărani*, scrise personal. Guvernul nu dorește ca lumina tiparului de la orașe să ajungă în satele înapoiate. La oraș, libertatea de gândire este permisă, când însă este vorba ca aceasta să ajungă la sate, în acest caz se suspendă Constituția, libertatea presei se interzice etc. Nu autorul situat la oraș este urmărit, ci țăranul care citește broșura acestuia. Autorul arată că, în această direcție, în România există două țări: una pentru cei care scriu către țărani și a doua formată din oameni care nu au voie să citească aceste scrisori. Se desprind și două naționalități: una cu drepturi și a doua fără acestea, interzise prin dispozițiile date de Guvern.

An VIII, nr. 2189, mai 5, p. 1 – Sub-prefect, *Circulara guvernului*: Ca urmare a dispozițiilor Ministerului de Interne, se dau ordine primarilor cum să procedeze în legătură cu suprimarea dreptului țăranilor privind problemele aflate în vigoare și legate de alegerile generale. În circulară se arată documentele și persoanele care le-au scris, interzicerea acestora, măsuri ce trebuie luate de autorități, propaganda electorală a liberalilor, modul de interpretare a Legii minelor etc. Se cere un control sever, în toate comunele, desfășurat de către prefect, cerându-se luarea de măsuri drastice împotriva acelor îndărătnici.

An VIII, nr. 2189, mai 5, p. 2; nr. 2190, mai 6, p. 3 – *[Colonizarea Dobrogei cu moți veniți din Transilvania] (Informațiuni)*: În Dobrogea s-a organizat un nou sat românesc, format din 70 de familii provenite din moți plecați din Munții Abrudului. Familiile au primit pământ și au început să construiască case. Ministrul P. Carp intenționează să continue această operă de colonizare.

An VIII, nr. 2190, mai 6, p. 1 – Theodorescu, I., *Un vis de aur*: Obținerea puterii de către Partidul Conservator s-a făcut, în 1888, în condiții favorabile acestuia. A venit la putere într-o atmosferă apăsătoare morală și materială moștenită de la liberali. Au urmat o serie de ani prosperi, din cauza unor recolte slabe realizate de America și Rusia, care au permis un import serios de aur în România. Autorul arată apoi apariția unei crize economice agrare, care creează dificultăți economice și financiare Guvernului. Se înregistrează o nouă creștere a producției agricole și, respectiv, majorarea prețului cerealelor. Ziarul "L'Indépendance Roumaine" încurajează pe proprietarii români spre obținerea unor însemnate câștiguri. În această situație, ziarul nu dă atenție retragerii liberalilor din Parlament și agitației făcute contra Guvernului. Autorul arată că, în prezent, Europa suferă o criză industrială și agricolă, cu specificarea sectoarelor respective și metodele folosite de capitaliștii exploatare. Asemenea aspecte le indică faptul că sunt valabile și pentru America, Japonia etc. Influența acestor crize are repercusiuni și în România, care exportă cereale la prețuri avantajoase. Într-o asemenea conjunctură economică, Partidul Conservator pune mari speranțe în reușita alegerilor generale.

An VIII, nr. 2190, mai 6, p. 1 – Sphynx, *Liberalii și cestiunea națională*: Partidul Liberal, prin D. Sturdza, monopolizează ideea națională, în scopul ca, prin această propagandă, să

obține puterea. În felul acesta, Sturdza stabilește relații bune cu Viena, prin reprezentantul acestuia la București. Nu s-a făcut nimic în această direcție, românii din Transilvania suportând și mai greu apăsarea ungară. Autorul precizează că problema națională agitată de partidele istorice reprezintă o armă de partid, neglijându-se suferințele poporului subjugat.

An VIII, nr. 2190, mai 6, p. 1 – Memphis, *Actualitate (partidul țărănesc)*: Organizarea unui partid al țăranilor, în concurență cu locuitorii din orașe, se consideră o adevărată eroare, deoarece speculațiile nu au nimic deosebit. Nu se pot înființa partide în funcție de ținuta vestimentară, de la țară sau de la oraș. S-ar mai putea admite un partid al muncitorilor ogoarelor. Dar un partid din care să facă parte toate categoriile de oameni ce locuiesc la țară, aceasta nu se poate. Gazeta țăranilor chiar menționează că țăranii n-au nimic comun cu orașenii și că între aceștia nu poate să existe solidaritate și că există o permanentă luptă de rivalitate.

An VIII, nr. 2191, mai 7, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *Nebun sau mișel*: Circulara dată de Ministerul Internelor împarte, evident, țara în două, respectiv în orașeni cu drepturi parțial atinse și țăranii cu obligații și fără drepturi, considerându-i ca o categorie de cetățeni incuți. La sate numai ziarul conservatorilor pot fi difuzate și citite de țăranii incuți. Prin aceste ziare se arată avantajele de care beneficiază țăranii ca urmare a legilor votate. În ceea ce privește ziarul opoziției și participarea delegaților acesteia la întruniri organizate la sate, acestea sunt interzise, deoarece presa și delegații arată concret neajunsurile provocate de măsurile ilegale și abuzive luate de Guvern. Orice nerespectare a dispozițiilor date de Ministerul Internelor este supusă instanței de judecată. Pentru țăranii incuți nu există Constituție. Se încalcă în mod arbitrar prevederile art. 24 și 26 din Constituție. În cei 29 de ani, regele nu a făcut nimic pentru a ridica nivelul politic al guvernelor, și aceasta cu scopul de a domni prin corupție. Totuși, regele nu a reușit să murdărească drapelul de dreptate al democrației române.

An VIII, nr. 2191, mai 7, p. 1 – Index, *Planuri absurde*: Planurile de sistematizare și întindere a orașului București, întocmite de primărie, creează dificultăți serioase populației nevoiașe care în prezent locuiește la periferia acestuia. Construcția de noi locuințe în cartierele mărginașe ale orașului determină pe salariații cu retribuții reduse să se mute în afara centurii orașului, construindu-și locuințe insalubre sau populând satele din apropierea capitalei. Această situație este determinată de faptul că nu pot plăti prețul chiriilor stabilite la noile clădiri. Un asemenea fenomen s-a întâmplat și în unele orașe din Italia. Un element principal care influențează direct majorarea chiriilor este ridicarea prețului terenurilor unde urmează să se construiască noile clădiri. Aceasta prezintă și un aspect al speculei proprietarilor. Guvernul să utilizeze fondurile mai întâi pentru construcția de locuințe și nu pentru crearea de parcuri în jurul capitalei, de care nimeni nu beneficiază. Pentru transformarea capitalei într-un oraș european, trebuie adoptată o altă măsură decât planul primarului capitalei.

An VIII, nr. 2191, mai 7, p. 1 – Mille, Const., *Merci!*: Cu toată interzicerea Guvernului privind editarea broșurii *Scrisori către țărani*, al cărei autor este, din toate părțile țării se cere difuzarea acesteia, țăranii dorind să cunoască conținutul și punctul de vedere în problema țărănească, precizat de socialism. Cele două ediții s-au epuizat foarte

repede, tirajul acestora fiind acceptabil. Pentru actualele cerințe, Guvernul a întreprins o adevărată campanie contra broșurii și, în consecință, nu se știe cum se poate soluționa redactarea unei a treia ediții.

An VIII, nr. 2193, mai 9, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *Circulara nebunului*: Se remarcă o tăcere totală din partea Partidului Național Liberal în legătură cu circulara dată de ministrul de Interne. Autorul este informat că fruntașii partidului au impus această tăcere alegătorilor. Nici ziarele opoziției nu iau atitudine. Totuși se susține că circulara dată de Guvern se încadrează în drepturile pe care le are Guvernul în problema asigurării securității alegerilor generale. Autorul ripostează în sensul că în atribuțiile Guvernului nu intră: dreptul de a interzice refuzarea ziarelor opoziției în comunele rurale, dreptul de a organiza întruniri publice, libertatea de a scrie și de a vorbi, dreptul de a ridica un zid de nepătruns între oraș și sat, declararea stării de asediu etc. Aceste restricții sunt mai severe decât cele stabilite prin Regulamentul Organic. În felul acesta Guvernul își asigură victoria în alegeri, în timp ce Partidul Liberal care nu întreprinde nimic în campania alegerilor va suferi înfrângerea, datorită circulării ministrului de Interne față de care liberalii sunt pasivi.

An VIII, nr. 2193, mai 9, p. 1 – Bacalbașa, Const. C., *Adevărat patriot*: Nu se poate aduce nicio critică modului cum Grigore Manu, director general al Monopolurilor Statului, conduce această instituție. Printre principalele acțiuni cu caracter economic privind relațiile României cu alte state, autorul remarcă: exportul sării în Serbia, înființarea navigației pe Dunăre, navigație dotată cu tot materialul necesar. În felul acesta, concurența navigației vapoarelor străine este pusă în fața navigației române. Ziarele din Ungaria scriu proteste la adresa Guvernului și cer măsuri de contracarare. În consecință, veniturile statului cresc prin exploatarea capacității navigației române, la care se adaugă și darea în exploatare a podului peste Dunăre. În felul acesta, socialiștii consideră patriotismul bazat pe fapte și nu pe vorbe.

An VIII, nr. 2193, mai 9, p. 1 – M.C., *Infami și mișei*: Ziarele "Timpul" și "Țara" consideră ca oportună circulara Ministerului de Interne și pretind ziarului "Adevărul" ca aceasta să fie publicată. Ziarul este de acord cu această propunere cu condiția să se întreprindă o anchetă la Prefectură pentru a se constata dacă cuprinsul circulării corespunde cu extrasul de care dispune redacția ziarului. Și într-un caz și în celălalt, dispozițiile date de prefecți subalternilor, chiar în afara cadrului circulării, au acoperire de la Guvern.

An VIII, nr. 2193, mai 9, p. 1 – Index, *Transformarea capitalei*: Capitala țării este împărțită în patru zone, fiecare având independență economică. Zona a treia cuprinde periferia orașului, în care locuiesc în majoritate muncitori. Această zonă are perspectivă de dezvoltare pentru a se ridica din toate punctele de vedere. Orașul Bruxelles este organizat asemănător. Se impune o reformă a impozitelor. Contrariu, cetățenii sunt obligați să se stabilească în afara liniei de centură a orașului, unde aceștia nu mai sunt urmăriți pentru plata contribuției. Primăria poate să întreprindă acțiuni privind construcția de locuințe în zona a treia, fondurile investite fiind recuperate din chirii. Autorul arată fondurile de investiție, stabilirea chiriei anuale și alte date legate de această problemă. Socialiștii sunt contra împrumuturilor utilizate negospodăresc și sunt de acord cu contractarea unui împrumut pentru construcții

de locuințe. Deoarece această zonă este cea mai înapoiată, fără canalizare etc., este necesar să se creeze un fond, din care anual să se facă îmbunătățiri și construcții noi.

An VIII, nr. 2194, mai 10, p. 1 – Mille, Const., *Respect șandramalelor*: În introducerea articolului arată respectul ce trebuie avut față de oamenii bătrâni cu demnitate morală, socială și politică, făcând comparație cu oameni contrariu acestor principii. Nu aceeași apreciere se poate face actualului prim-ministru care, deși bătrân, nu este respectat de popor, deoarece acesta îndrăznește să nesocotească Constituția și, pe cale administrativă, să interzică libertatea de gândire, a scrisului, a presei, a întrunirilor etc. Ziarul "Timpul" precizează că Guvernul are dreptul de a suprima toate libertățile constituționale. Partidele istorice trebuie să nu uite că mai există un al treilea partid care cere dreptul la viața politică pentru asigurarea libertăților constituționale în interesul proletariatului.

An VIII, nr. 2195, mai 11, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *10 mai zi de doliu*: În introducere arată abuzurile săvârșite de dinastia regelui, abuzuri care reprezintă pagini de doliu în istoria acesteia. Pagina cea mai oribilă o reprezintă memoriile scrise de rege, prin care cere sprijin puterilor străine pentru schimbarea Constituției din 1866. Acest act reprezintă o trădare a neamului și o manifestare reacționară față de poporul român care a avut încredere în destinele tronului. Carol și-a călcat jurământul depus pe Constituție. Trădarea țării este pusă la cale încă din 1870 și astăzi încearcă desăvârșirea acesteia, cu ajutorul slugilor din Parlament. Se votează Legea limitării libertății presei, Legea electorală, încătușarea alegerilor, prin restrângerea libertăților constituționale etc.

An VIII, nr. 2195, mai 11, p. 1 – Theodorescu, I., *Păstorul și turma lui*: Ziua de 10 mai amintește de existența unei curți regale a cărei întreținere costă mult și, în jurul acesteia, a unei categorii de paraziți a căror întreținere se face cu mari cheltuieli. Aceștia trăiesc din jertfa eroilor căzuți pe câmpul de luptă și din exploatarea acelor care, deși în viață, trăiesc din umilință. Armata este întreținută pentru a lovi în popor, când acesta, ajuns la disperare, se răscoală și cere dreptate și o viață omenească. Nu au dreptul să aniverseze această măreață zi aceia care se deosebesc de popor, nu prin veșminte, ci ca naționalitate și limbă. Serbează independența României din 1877. Și, în cazul când această independență ar fi adus odată și distrugerea dinastiei și a paraziților acesteia, țara având un regim bazat pe o republică democratică, în acest caz, gloria dinastiei și a curtenilor nu mai avea loc, prilejuită de ziua de 10 mai.

An VIII, nr. 2195, mai 11, p. 1 – Vest, *Un alt 10 mai*: Există și alte țări care serbează ziua de 10 mai. De exemplu, Grecia aniversează 10 mai 1833 față de 10 mai 1877 al românilor. Dinastia Greciei este întemeiată tot de un principe german, care devine de naționalitate greacă, însă cu aspirații germane. Principele începe să domnească, ca și Carol, după cum îi dictau interesele străine germane, îndepărtându-se de popor. În 1862, poporul, nemaiputând suporta apăsările administrației impuse de neamț, hotărăște, pe baza unui guvern provizoriu, a detrona pe Otto. Acesta se reîntoarce în Germania fără nicio pretenție revendicativă. În România, se împlinesc 29 de ani de domnie străină.

An VIII, nr. 2195, mai 11, p. 1 – Mille, Const., *Regele și proletarii*: Din lupta dusă între capital și muncă, regalitatea se află în afara acestora, ca un instrument costisitor.

Democrația și socialismul se ocupă de activitatea regelui pentru considerentul că acesta, deși inutil, nu-și respectă prerogativele, stabilind monarhia absolută, cu dreptul de a dizolva Parlamentul și de a schimba când dorește Guvernul. Toată această acțiune se face la adăpostul Constituției, ajutat de slugile plecate numite de Guvern și de influența directă exercitată asupra Parlamentului. Democrații și socialiștii trebuie să lupte spre a repune pe rege în situația reală de inutilitate costisitoare, însă neprimejdioasă. În situația actuală, regalitatea reprezintă o primejdie pentru democrație și socialism, deoarece întreaga putere a burgheziei se sprijină pe rege, care domină toate clasele stăpânitoare din toate punctele de vedere. Monarhia absolută guvernează prin el și pentru el și aceasta va fi zdrobită de puterea socialismului, ridicându-se o nouă lume.

An VIII, nr. 2195, mai 11, p. 3 – Lynx, *Absurditatea războaielor*: Se vorbește mult despre necesitatea războaielor și de dezarmare, în timp ce gazeta "Moscova" consideră că numai pe calea războiului se pot clarifica o serie de probleme internaționale. Aceeași părere este susținută și de Franța, justificând că puterea răului nu poate fi zdrobită decât numai prin război. Gazeta "Moscova" dă o serie de date statistice în susținerea tezei. În principal, autorul articolului întreabă dacă, în urma celor 8.000 de războaie declanșate de la anul 1500 înaintea erei noastre și până în 1860, în urma cărora s-au încheiat tratate de pace, totuși, nu se ajunge la o înțelegere între popoare, ce importanță prezintă declanșarea celui de al 8.001-lea război. Acesta soluționează conflictele existente? Autorul articolului menționează unele țări mai importante care nu au putut soluționa litigiile internaționale pe calea războiului, popoarele suferind pierderi și mai mari. Țările în conflict, epuizate în lupte, fac concesii reciproce și încheie tratate. Dar se pune problema că, dacă acest spirit de înțelegere are loc înainte de începerea ostilităților, situația ar fi cu totul alta. Se atribuie cauza războaielor unor neînțelegeri internaționale. În realitate, dacă se respectă dreptul altui stat la independență, echitate și bunăvoință privind concesioni reciproce, războaiele nu-și găsesc justificare.

An VIII, nr. 2195, mai 11, p. 3 – H., *Străinii în România*: Nu există țară în Europa care să fi atras, prin bogățiile ei, mulți străini ca România. Unii dintre străini au venit cu scopul de îmbogățire și apoi să revină în țară, alții au vagabondat etc. În această direcție s-a scris, mai pe larg, în *Arhondologia Moldovei*, scrisă între 1844 și 1856 și tipărită la Iași în 1892. Se arată că, din cele 700 de familii, circa 300 sunt de origine străină, iar restul înrudite, în special de origine greacă. În lucrare, arată autorul, se arată modul viclean folosit de fanarioți în scopul de îmbogățire. Astăzi, asemenea oameni înstăriți se întâlnesc în România în diverse funcții.

An VIII, nr. 2195, mai 11, p. 3 – Hans, *Sentimentele regelui*: Din memoriile scrise de rege în 1870, cu ocazia declarației de război, acesta arată regelui Prusiei că sentimentele lui sunt acolo unde fâlfâie steagul culorilor negru cu alb. Astăzi, după 25 de ani, poporul român poate să judece ce departe sunt sentimentele regelui față de țară, interesele acestuia fiind numai pentru Germania. Ceea ce s-a întâmplat în 1870 s-a repetat cu fiecare ocazie și, în principal, cu ocazia scrierii memoriilor adresate puterilor străine. Nimic nu l-a mișcat pentru România, care i-a oferit toate onorurile, până la funcția de rege. Să răspundă partidele politice care au făcut din

România o țară tributară economiei Germaniei. Să aprecieze alegătorii care-și vor da votul în curând.

An VIII, nr. 2195, mai 11, p. 3 – Tip., *Mare minune*: În toate ocaziile când reprezintă o personalitate marcantă politică sau diplomatică din alte țări, aceasta o face numai în scopuri personale. Invitațiile nu au nicio legătură cu îmbunătățirea relațiilor economice sau politice. Autorul arată invitația făcută de rege ministrului de Externe al Austro-Ungariei, acesta fiind prieten al ungarilor și ostil, evident, privind revendicările românilor din Transilvania.

An VIII, nr. 2195, mai 11, p. 3 – Sphynx, *A cui e Dunărea?*: Timp de 12 ani, Ungaria și Rusia au pretins că fluviul Dunărea le aparține. Toate eforturile depuse de Sturdza D. și Ion Ghica rămân fără rezultat. La congresul ținut la Londra, numai Anglia a susținut drepturile României. Carol a îndemnat Guvernul să nu insiste asupra hotărârii luate de congres, în sensul că Dunărea este un fluviu internațional și în care scop se înființează o comisie europeană dunăreană. Toate acestea se datoresc regelui care căuta să slăbească autoritatea lui Ion Ghica, Mihail Kogălniceanu și Ion Brătianu. Această situație durează de 12 ani și nu se face nimic pentru România. În același timp, cu sprijinul regelui se dezvoltă navigația Austro-Ungariei și se permite acesteia a înființa fire telegrafice pe malul Dunării, dependente de serviciul telegrafic românesc. Ulterior, Direcția Monopolurilor Statului înființează o flotă dunăreană, intră în tratative cu Austro-Ungaria și stabilește relații comerciale favorabile României. Cu timpul, flota comercială ia amploare, România refuzând afilierea la cartelul navigației propus de Austro-Ungaria.

An VIII, nr. 2196, mai 13, p. 1 – Bacalbașa, Const. C., *Simplu răspuns*: Partidul Liberal nu depune niciun protest împotriva măsurilor luate de Guvernul conservator. Consideră că această inițiativă aparține socialiștilor. Liberalii apreciază superficial conținutul circularei date de Guvern în legătură cu măsurile de luat în vederea asigurării alegerilor generale în favoarea conservatorilor. Partidele istorice au aceleași scopuri în guvernare, au același punct de vedere asupra principiilor de guvernare. Liberalii se entuziasmează și profită de greșelile săvârșite de conservatori, speculând situația creată. Liberalii aflați la putere sunt victimele conservatorilor pentru aceleași cauze. Prin tăcerea liberalilor în problema circularei s-a dat ocazia ca Partidul Conservator să se întărească și mai mult în detrimentul lor. Cu ocazia alegerilor, liberalii sunt învinși, și nu socialiștii, care nu urmăresc obținerea puterii.

An VIII, nr. 2196, mai 13, p. 3 – *[Încetarea activității societății de petrol] (Ultime informațiuni. Ediția III)*: Pe data de 1 iunie încetează activitatea Societății Române de Petrol. Întregul utilaj și fabricile sunt vândute Băncii Ungare din Budapesta, care continuă exploatarea petrolului. Desființarea societății se datorește administrației necorespunzătoare desfășurate de Consiliul acesteia. În felul acesta, se asistă la o nouă invazie de capitaliști străini (unguri, austrieci și germani), inclusiv o companie franceză. În cele trei întreprinderi nu există niciun român și niciun institut financiar român.

An VIII, nr. 2197, mai 14, p. 1 – Mille, Const., *Mișei neobrăzați*: În vederea evitării unui conflict în presă, Guvernul, în cele din urmă, recunoaște existența dispozițiilor date prin circulară, prin care se iau măsuri asiguratorii privind desfășurarea normală a

alegerilor generale. Consideră că are acest drept. În acest sens, autorul întreabă care sunt cauzele care determină Guvernul de a nu da publicității textul circularei, pentru a se constata dacă organele executive nu denaturează scopul în sine?

An VIII, nr. 2197, mai 14, p. 1 – Dragoș, *Manie*: Autorul arată că socialiștii combat atitudinile ilegale ale străinilor, însă nu se poate admite ca, în mod sistematic, românii să fie îndepărtați de la sarcinile publice în favoarea străinilor. În articol se arată situația reală, din care scoate în evidență principiul și nu cazuri personale cu caracter subiectiv.

An VIII, nr. 2197, mai 14, p. 1 – C., *O asociațiune ciudată*: Pentru a face față concurenței străine, antreprenorii din capitală au organizat o asociație. Antreprenorii străini au monopolizat toate întreprinderile publice, pe considerentul că acestea preferă pe străini, cu care pot face o serie de afaceri. Autorul articolului menționează că Asociația Românilor nu urmărește desființarea mitei, ci de a le acorda posibilitatea de a face accesibilă mita. Pentru depistarea cazurilor a luat ființă o poliție secretă. Formarea asociației înlesnește angajarea de lucrări, prin licitație publică, desigur, cu ajutorul funcționarilor mituiți. Autorul încheie articolul, menționând halul în care a ajuns administrația publică românească.

An VIII, nr. 2199, mai 16, p. 1 – Theodorescu, I., *Teoria bîtelor politice*: După ce autorul face o comparație între politica aplicată sub formă originală de către partidele din Franța, Anglia, Germania sau Belgia, arată deosebirea ce există între aceste țări și modul practicat în România, referindu-se în special la circulara dată de Guvern cu privire la asigurarea alegerilor generale. Originalitatea poate fi privită prin prisma răului sau a binelui practicat în viața politică. Dă ca exemplu Franța, unde Napoleon rămâne în istorie, iar istoria citează și pe răufăcătorul Cartouche. Astfel va trece în istoria țării și Lascăr Catargiu și, odată cu acesta, se înscriu și ilegalitățile comise. Sistemul politic al României, în comparație cu cel aplicat în Occidentul Europei, este importat din alte țări: bulgarii și sârbii au furnizat bătăușii, administrația, circularele, călcarea Constituției etc. Cele scrise sunt elaborate cu ocazia începerii campaniei electorale, iar cuprinsul articolului este un mijloc patriotic prin care guvernării trec numele și țara la posteritate.

An VIII, nr. 2199, mai 16, p. 1 – Index, *Primăria în primejdie*: Guvernul se ocupă de asigurarea intereselor proprietarilor de case, precum și a acelor proprietari de moșii și a arendașilor, în scopul reușitei în alegerile generale. Prin măsurile luate de Primăria Capitalei, aceasta se găsește într-o situație destul de grea. Salariații primăriei, pe lângă sarcina propriu-zisă, sunt și agenți camuflați care, în mod deghizat, amenință pe proprietari că se demolează casele. În fața acestei situații, proprietarii fac diverse demersuri pe lângă organele primăriei și, în cele din urmă, prin angajarea votului, sunt asigurați că acțiunea luată de primărie pentru demolarea caselor se amână. Acesta este un pretext pentru ca, în felul arătat, primarul să-și asigure voturile. Și, totuși, se procedează și la operațiunea demolărilor pe Bulevardul Colței, cu care ocazie nu se știe cum se pot contopi cei trei factori: demolarea, bacșișul dat salariatului primăriei și partizan al Guvernului în alegeri – factori de îndeplinit de către proprietar. Acestea produc dificultăți privind asigurarea alegerilor.

An VIII, nr. 2199, mai 16, p. 2-3; nr. 2200, mai 17, p. 3 – *[Evenimentele petrecute în orașul Ploiești, ca urmare a arestării deputatului Dobrescu] (Informațiuni și ultime informațiuni.*

Ediția III): Ca urmare a arestării lui Dobrescu, organele locale au dispus asigurarea liniștii și pazei orașului Ploiești printr-un efectiv important de armată. Armata are misiunea de a face uz de brutalitate. În timpul manifestațiilor este arestat și primarul orașului, A. Scorțeanu. Cu această ocazie, armata este huiduită și lovită cu pietre. Se produc ciocniri între aceasta și populație. Baroul avocaților este indignat de cele petrecute și trimite un protest. Partidul Conservator pierde orice speranță privind alegerile la Ploiești.

An VIII, nr. 2199, mai 16, p. 3 – [*Delimitarea sectoarelor de activitate și a centurii orașului București*] (*Ultime informațiuni. Ediția III. Legea pentru mărginirea Bucureștilor*): În introducere se prevede delimitarea orașului București, în baza legii publicate în "Monitorul Oficial". Teritoriul orașului se împarte în patru ocoale. Se arată delimitarea fiecărui ocol. Se prevăd taxe pentru clădiri și precizări asupra locului și cuantumului aplicării acestora. Se prevede și procedura privind cazurile de neaplicare a taxelor. Pentru clădirile fabricilor și întreprinderilor agricole, taxa se aplică într-un procent redus. Deschiderea de străzi în ocolul IV se face în condițiile arătate în hotărâre și reproduse în articol. Se pun condiții privind modul de construcție pentru case, condiții referitoare la forma și materialul respectiv. Primăria orașului se autoriză să cumpere anual terenuri. În viitor, drumurile naționale și județene care parcurg perimetrul orașului cad în întreținerea primăriei, și nu a statului sau județului ca până în prezent.

An VIII, nr. 2200, mai 17, p. 1 – Beldimană, Alex. V., *Administrația și justiția conservatorilor*: Ministrul de Interne și ministrul Justiției numesc oameni care au o supunere oarbă față de aceia care-i numesc. În felul acesta, organele săvârșesc o serie de ilegalități. Autorul arată o asemenea ilegalitate săvârșită față de un cetățean din Bucovina. Din partea primarului comunei, cetățeanul suportă o serie de acte barbare și injurii. Subprefectul și judecătorul au continuat ilegalitățile. Acuzatul se adresează împuțernicitului austro-ungar de la Iași. Despre cele întâmplate au cunoștință ministrii de resort, însă situația înclină spre primarul bătauș, căruia i se acordă în continuare toată încrederea.

An VIII, nr. 2200, mai 17, p. 1 – M.C., *Halul magistraturii*: Delictele considerate cu caracter politic sunt judecate într-un fel deosebit, cu indicații date de organele politice. Din această cauză, judecătorii puși într-o asemenea situație caută ori să se sustragă, ori chiar să părăsească tribunalul, așa după cum s-a întâmplat cu ocazia procesului Dobrescu din Ploiești. Halul în care se găsește magistratura este opera partidelor istorice, care s-au servit de aceasta ca un instrument docil.

An VIII, nr. 2200, mai 17, p. 1 – Index, *Pustiul capitalei*: Împărțirea orașului în zone nu rezolvă situația îngrozitoare în care acesta se află. Nu este înzestrat cu grădini și locuri de agrement, unde, în timpul liber, oamenii să găsească un loc de liniște și odihnă. În jurul capitalei nu există nimic organizat. Cișmigiul este asediat de țăntari și lipsit de estetică. Desigur că clasa stăpânitoare are unde să-și ducă odihna, în țară sau străinătate.

An VIII, nr. 2200, mai 17, p. 1 – Dragoș, *Apostol Mărgărit*: După mai multe cercetări, Guvernul se hotărăște să înființeze, în Macedonia, Eforia Școlilor, prin această măsură considerând că se lichidează acțiunile de exploatare ale lui Mărgărit. Este eroare a se crede înlăturarea ilegalităților, deoarece numitul se menține cu ajutorul

ministrului Take Ionescu, în continuare, în funcția de inspector general. Este regretabil că România, care consumă însemnate fonduri cu școlile, să mențină un element ca acesta, care nu face cinste țării din toate punctele de vedere.

An VIII, nr. 2201, mai 18, p. 1 – Mille, Const., *Recidivist*: După toate actele brutale semnate de Lascăr Catargiu, printre care și circulara privind măsurile de luat cu ocazia alegerilor generale, acesta nu are cel puțin curajul să confirme elaborarea unei asemenea circulare. În anul 1875, țara se afla în aceeași situație, când era condusă de fostul locotenent domnesc și caimacan. În aceste vremuri se suprimă dreptul de întrunire. În continuare, se arată textul documentului. Cu ocazia interzicerii manifestațiilor zilei de 1 mai, se reiau din arhiva anului 1875 principiile documentului în cauză. Aceeași soartă o are și elaborarea circularei. Lascăr Catargiu comite ilegalitate după ilegalitate, devenind un veritabil recidivist.

An VIII, nr. 2201, mai 18, p. 1 – Th. I., *Faimoasa libertate*: În situația când statul intervine contra capitaliștilor pentru a opri exploatarea excesivă, aceștia consideră că li se răpește dreptul de libertate privind exploatarea celor săraci. Statul nu poate desființa monopolurile, deoarece acestea reprezintă un produs al stării actuale a sistemului de organizare economic. După nimicirea micului producător, lupta continuă între marii capitaliști. Această luptă se oprește sub forma monopolului, preferat concurenței. Concurența excesivă duce la criză economică permanentă, falsificări exagerate, perturbări în societate. Această formă de organizare aparține clasei burgheze.

An VIII, nr. 2201, mai 18, p. 1 – Index, *Babilonia comunală*: Consiliile Comunale conduse de opoziție sunt, unele, desființate, iar cele în funcțiune suferă dificultăți provocate de Guvern. Lucrările de îmbunătățire a orașului și județului sunt în delăsare. Considerentele arătate în articol sunt apreciate datorită faptului că orașele constituie pentru viața politică unități geografice de unde se recrutează deputați, senatori și diferite organe ale conducerii locale. În afară de acestea, orașele sunt surse de venituri pentru bugetul statului. Sistemul electoral existent este defectuos, lupta politică dându-se între cele două colegii. În această situație trebuie schimbat acest sistem.

An VIII, nr. 2201, mai 18, p. 1 – Dragoș, *Independența magistraturei*: Dacă judecătorului i se interzice să aprecieze asupra confirmării sau informării mandatului de arestare, acesta nu-și poate expune părerea în deplină libertate. În această situație, cu aplicarea noii legi, elaborată în vederea alegerilor generale, judecătorul va judeca de fond și se va pronunța în procesele intentate liberalilor arestați în timpul campaniei electorale. Din nou, țara se află în fața nerespectării legilor și a opiniei publice, cauze care duc, inevitabil, la nemulțumiri.

An VIII, nr. 2202, mai 19, p. 1 – “Adevărul”, *Un an după devastare*: Se împlinește un an de când redacția ziarului “Adevărul” a fost atacată de aceia care-l consideră dușman al poporului. Față de luptele politice duse între partidele istorice, ziarul apare pe arena română, publicând mijloacele de luptă folosite în apusul Europei – stabilitate și sinceritate în principii. În felul acesta, ziarul pătrunde în mijlocul poporului și începe să obțină succese, care îngrijorează clasa stăpânitoare. Toate ziarele subvenționate de partidele istorice au declanșat o campanie susținută contra

ziarului "Adevărul". Această campanie, deși febrilă, nu dă rezultate și ziarul continuă lupta contra politicienilor care țin în ignoranță poporul nevoiaș.

An VIII, nr. 2202, mai 19, p. 1 – Theodorescu, I., *O tristă aniversare*: În zilele de 17, 18 și 19 mai, anul precedent, libertatea presei a trecut prin grele situații. Faptul că în coloanele ziarului se publică diverse articole cu ajutorul cărora, în mod imparțial, se criticau partidele istorice, a constituit pentru acestea motivul ca, prin elemente străine scopului urmărit de ziar, să treacă la acte abuzive, devastând sediul redacției și dând foc ziarelor. Se constată că uneltele Guvernului sunt recrutate dintre studenți. Sunt descoperite persoane străine (unguri, germani), precum și alte elemente. Guvernul, în loc să intervină pentru a pune ordine, încearcă să scoată o lege excepțională îndreptată împotriva presei. Se produc arestări. Guvernul nu este sprijinit de studenți și muncitori.

An VIII, nr. 2203, mai 20, p. 1 – Bacalbașa, Const. C., *Torturile*: Autorul arată unele abuzuri săvârșite de organele administrației locale, față de care Guvernul nu a luat măsuri. În continuare, se arată că statul este incapabil de a pedepsi pe cei vinovați, însă este o incapacitate cu caracter subiectiv, deoarece România face parte dintre țările civilizate și constituționale. Aceasta reprezintă o adevărată demoralizare a Guvernului, lipsa totală a justiției etc. Cazurile sunt încurajate de Guvern și, deși sunt evidente, le cocoloșește. Abuzurile săvârșite trebuie sancționate fără excepție. Miniștrii să-și facă datoria.

An VIII, nr. 2203, mai 20, p. 1 – Th. I., *Codificarea ilegalității*: Starea de astăzi este de nesuportat din cauza ilegalităților săvârșite de Guvern sub diverse pretexte. În Constituție, libertatea de gândire este garantată, profesiunea aleasă este apreciată și respectată etc. La numirea în funcție, ministrul urmărește un scop politic. Ulterior, nerespectarea acestuia atrage destituirea făcută automat de minister. Prin aceasta se statornicește o stare legală a ilegalității, în locul uneia invers aplicate.

An VIII, nr. 2204, mai 21, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *Doi funcționari hoți*: Nu este prima dată când ziarul se ocupă de afacerile făcute de doi salariați ai Ministerului Lucrărilor Publice, însărcinați cu lucrările privind construcția portului Constanța. Ministrul nu poate să fie tras la răspundere de faptele ilegale ale acestora. Autorul arată avantajele ilegale realizate de împlicinați și modul de folosire a sumelor sustrase. Un caz mai evident: rezultă că muncitorii semnau în ștate că au primit întreaga sumă convenită pentru timpul lucrat, dar, în schimb, aceștia primeau numai jumătate. Muncitorii care îndrăzneau să reclame cazul erau dați afară. În afară de ilegalitățile săvârșite, cei în cauză exercitau și operațiuni de contrabandă pe scară întinsă. Salariații nu sunt români. Ziarul cere să se facă o anchetă, cazurile fiind deferite justiției.

An VIII, nr. 2204, mai 21, p. 1 – Bacalbașa, Const. C., *Sînt de pomină*: "Gazeta Poporului" critică acțiunea luată de Gr. Manu, director general al Monopolurilor Statului, în legătură cu convenția încheiată cu morarii din Budapesta pentru transportul pe Dunăre al făinii de producție ungară destinată exportului. Criticile merg până acolo încât se consideră că înființarea flotei comerciale române reprezintă ruina industriei naționale și că făina nu poate intra în România până când nu ia ființă această flotă. Despre circulara dată de Guvern, în legătură cu asigurarea alegerilor, ziarul amintit

nu scrie nimic. Însă despre această acțiune cu caracter național se ocupă și încă în mod eronat.

An VIII, nr. 2204, mai 21, p. 1 – Dragoș, *De la Ligă*: Despre activitatea desfășurată de Ligă nu se mai spune nimic, și aceasta datorită faptului că Sturdza D. nu a vrut să angajeze prea mult interesele Partidului Liberal, care a căutat să o monopolizeze. Liga se dezvoltă foarte mult dacă întreaga națiune o încurajă. S-au dus tratative privind alegerea comitetului. Partidul Liberal nu a admis decât membri ai acestuia, fără conservatori sau democrați. Liberalii depun eforturi pentru a obține încrederea palatului și, în același timp, să răspândească neîncrederea în Austro-Ungaria. Și în felul acesta se confirmă ambiția pentru putere a liberalilor.

An VIII, nr. 2204, mai 21, p. 3 – [*Poziția regelui și a partidelor politice în legătură cu dizolvarea parlamentului*] (*Ultime informațiuni. Ediția III. Concentrarea conservatoare*): Regele nu a luat încă nicio măsură în legătură cu dizolvarea Parlamentului. Partidul Liberal a încetat orice propagandă contra Guvernului și se abține de a agita problema națională care să creeze susceptibilități Austro-Ungariei. Regele avertizează conducerea Partidului Liberal de a înceta propaganda ostilă Guvernului, cu speranța că viitorul Guvern este destinat liberalilor. Conservatorii încearcă introducerea în Guvern a unor personalități față de care nici regele și nici liberalii să nu acționeze. În schimb, trebuie înlocuiți alți miniștri, printre care și Take Ionescu, schimbări care creează greutatea Guvernului.

An VIII, nr. 2204, mai 21, p. 3 – [*Navigația maritimă și fluviială română*] (*Ultime informațiuni. Ediția III*): Pentru navigația pe mare, Direcția Generală a Monopolurilor Statului a cumpărat două vase, care vor circula pe ruta: Constanța-Batumi-Odesa. În felul acesta, navigația română este legată cu marile puteri de la Marea Neagră. Acesta este numai începutul, deoarece, tot în acest an, sosesc din Anglia patru vapoare pentru flota comercială maritimă. Și navigația pe Dunăre se dezvoltă, deoarece, în afară de contractele încheiate, România va deține navigația pe porțiunea de la Tr. Severin până la Sulina. În felul acesta, navigația pe Dunăre înființată în Ungaria depinde de Direcția Navigației Române. Aceasta este cauza pentru care ziarele ungare atacă pe Gr. Manu.

An VIII, nr. 2206, mai 24, p. 1 – Index, *Bugetul primăriei capitalei*: Pe exercițiul financiar pentru anul 1895-1896, la venituri se prevede suma de 12.546.059 lei, respectiv aceeași sumă se prevede și la capitoul cheltuieli. La venituri, sursa cea mai importantă o reprezintă încasarea impozitelor indirecte cu 7.251.250 lei, iar la cheltuieli, datoria comunei cu 4.712.718 lei, urmată de executarea lucrărilor tehnice de 3.435.712 lei. La veniturile indirecte, sursa de bază este realizarea de băuturi.

An VIII, nr. 2206, mai 24, p. 1 – Mille, Const., *Partide democratice*: Când este vorba de socialism și revendicări democratice, ziarele partidelor istorice consideră că acestea sunt simple iluzii de propagandă, legându-se de prevederile constituționale. Se știe că esența Constituției este luată din Constituția belgiană, cu deosebirea că, în Belgia, Leopold al II-lea nu este un monarh absolut cum este Carol I. În timp ce în Belgia socialismul a ajuns o adevărată putere, în România acesta este tratat așa după cum s-a arătat. Autorul arată frunțașii socialismului și realizările obținute în Belgia. Din moment ce și în România sunt aceleași condiții de clasă și muncă și aceleași cauze care conduc spre crearea Partidului Socialist, de ce există deosebiri esențiale față de

Belgia? Datorită existenței a două clase și a antagonismului accentuat, lupta nu se mai dă între partidele istorice, partide cu aceleași concepții burgheze și reacționare, ci între acestea și proletariat.

An VIII, nr. 2206, mai 24, p. 2 – [*Deschiderea Congresului Ligei*] (*Informațiuni. Congresul ligei*): Din darea de seamă prezentată de V.A. Urechia, reiese că situația din Transilvania se înrăutățește, românii sunt întemnițați pentru că luptă pentru drepturile neamului. Vitalitatea românilor din Transilvania și Ungaria este așa de mare încât poate ridica întreg poporul român la luptă pentru independență națională. Întreaga Ungarie, transformată într-o închisoare, nu poate cuprinde întregul popor român. Liga urmărește o federalizare a românilor de la Carpați și până în Balcani, pentru a se opune dușmanului. Dacă țarul a permis intrarea de cărți românești în Basarabia, iar sultanul, înființarea Eforiei Școlilor în Macedonia, trebuie ca și în Transilvania să se obțină succese ale naționalismului românesc. După darea de seamă, se trece la alegerea comitetului. În ziua următoare se pune problema ca, atunci când evreii vor lupta cinstit pentru ideea națională, vor putea fi aduși în Ligă. Se fac o serie de propuneri, unele dintre acestea fără temei.

An VIII, nr. 2206, mai 24, p. 2 – [*Poziția ostilă a proprietarilor mari agricoli din Austro-Ungaria contra importului de vite din România*] (*Contra produselor române*): Proprietarii mari de vite, în ședința Comisiei de anchetă, s-au pronunțat contra deschiderii graniței române. Însă majoritatea participanților nu au fost de acord cu această poziție, propunând să se importe din România chiar vite tăiate.

An VIII, nr. 2207, mai 25, p. 1 – Theodorescu, I., *Remanierea ministerială*: Prin intrarea în Guvern a unor personalități și înlocuirea altora, Guvernul conservator consideră că poate înșela buna-credință a oamenilor, în sensul că Lascăr Catargiu mai poate sta la putere încă patru ani. Aceasta este opera regelui și nu poate fi considerată ca remaniere, ci este o ambiție personală a acestuia. Se știe că un partid guvernează mai mult timp, nu numai patru ani. În luna septembrie, violarea Constituției este făcută de conservatori, tocmai în acest scop. Campania electorală stabilită a avea loc în luna septembrie este o simplă formalitate. Singurul lucru care interesează întregul popor este cum reușește experiența electorală la orașe și mai ales la sate cu jandarmeria rurală.

An VIII, nr. 2207, mai 25, p. 1 – Dragoș, *S-a stins*: Pentru menținerea puterii și influenței Ligii culturale, până la congresul ținut recent, se baza pe unanimitatea mai multor partide și personalități. Acum, există numai aderenți ai Partidului Național-Liberal. Acolo unde politica se amestecă aprofundat, treburile nu merg bine. Partidul Liberal nu este de acord cu manifestațiile și avântul național al românilor. Oricât de patrioți și oricât de activi sunt liberalii, este imposibil ca acțiunea acestora, izolată, să poată face față fără sprijinul celorlalte partide. În felul acesta, sistemul politic a stins entuziasmul neamului.

An VIII, nr. 2207, mai 25, p. 1 – M.C., *O nedreptate la C.F.R.*: Ca o consecință a felului cum este condusă administrația Căilor Ferate, se descoperă, de către un salariat al acesteia, ilegalități, abuzuri și fraude în sumă de 300.000 lei, săvârșite sub supravegherea unui înalt salariat. Pentru faptul că cel în cauză a sesizat ministerul, acesta este dat afară din serviciu, iar funcționarul incorect demisionează, organele de anchetă și de

judecată nu sunt în posesia cazului, iar statul este păgubit cu suma delapidată. În felul acesta salariații sunt recompensați când sesizează fapte de natura celor arătate.

An VIII, nr. 2207, mai 25, p. 1 – Lynx, *Bună inițiativă*: Pentru combaterea concurenței comercianților angroșiști, comercianții din sectorul “Coloniale și băuturi spirtoase” din Ploiești au hotărât organizarea unei asociații. În același scop, și brutarii au hotărât formarea unei asociații. În felul acesta se reduce numărul intermediarilor care intervin între fabricant și consumator. Comercianții organizați să fie atenți ca în conducere să nu se manifeste interese politice sau un nou sistem de speculație, acestea ducând, inevitabil, la o asociație care nu vine în interesul consumatorilor.

An VIII, nr. 2208, mai 26, p. 1 – Bacalbașa, Const. C., *Democrația*: Ziarul “Timpul” consideră că, de când nu mai apare “Lupta”, democrația s-a stins. Ideile democratice nu se învață, ci sunt însușite de oameni capabili, idei existente pe un teren plin de entuziasm. Mai multe ziare ale Partidului Conservator nu au apărut ani de zile și, totuși, partidul a continuat să existe. Influența democrației nu depinde de tirajul exemplarelor ziarelor. Un ziar nu mai are eficacitate atunci când ideile acestuia se îndepărtează de scopul în sine. Așa s-a întâmplat cu încetarea ziarului “Lupta”, care începuse să susțină idei conservatoare. Democrația există și va triumfa. Partidele istorice este mai bine să se ocupe de reforme politice (votul universal) și de reforme economice (revizuirea impozitelor) și alte reforme economice și sociale, decât să combată acțiunile democratice ca fiind neconstituționale.

An VIII, nr. 2208, mai 26, p. 1 – [Înființarea ligii cu privire la introducerea votului universal] (*Liga votului universal*): Ziarul “Lumea Nouă” publică un apel către toți cititorii care doresc să se organizeze în Liga pentru susținerea votului universal. Ziarul “Adevărul” este într-un tot de acord cu acest apel, mai ales că, cu mult timp în urmă, fruntași ai redacției au publicat ample articole în legătură cu votul universal. Trebuie întreprinse acțiuni ferme pentru obținerea acestui deziderat, în jurul căruia să se grupeze oameni de bună-credință, indiferent de apartenența politică. Momentul este prielnic acestei acțiuni, care se poate desfășura cu ocazia campaniei electorale. Propagandă să se facă pe cale scrisă și orală, însă bine organizată și gândită.

An VIII, nr. 2208, mai 26, p. 1 – Memphis, *Din carnet (Desnaționalizatorii)*: Ziarul “Gazeta Poporului” publică un articol care arată că, prin participarea profesorilor străini la predarea cursurilor universitare, România va suferi o adâncă deznaționalizare. Autorul articolului nu este de acord cu această poziție, pe considerentul că savanții străini au o influență bună asupra deznaționalizării ignoranței, îndrumă tineretul spre lucruri necunoscute de aceștia și chiar de profesorii români și vor transforma universitatea într-un centru științific folositor țării. Și în alte state din Europa, cu un stadiu mai avansat, se practică acest sistem.

An VIII, nr. 2208, mai 26, p. 1 – Index, *Societățile de asigurare*: Ziarul “Timpul” critică sever modul de exploatare al societăților de asigurare “Dacia-România” și “Naționala”. Autorul susține critica, însă propune luarea de măsuri contra acestor societăți, ceea ce ziarul amintit nu face. Trebuie ca statul să-și ia răspunderea asigurării averii persoanelor, în care scop să ia ființă o instituție competentă. O asemenea propunere s-a făcut și de un deputat francez.

- An VIII, nr. 2208, mai 26, p. 3 – [Înființarea unei noi ligi culturale] (Ultime informațiuni): Deoarece actuala Ligă culturală este condusă de Partidul Liberal, urmărindu-se scopuri politice, mai mulți tineri au luat inițiativa de a înființa o nouă ligă, cu scopul de a susține ideea națională mai presus de ideile politice. În fruntea acestei ligi se află personalități marcante politice și culturale. Liga este susținută și de unii liberali și liberali conservatori. Comitetul de inițiativă urmărește realizarea unui fond.
- An VIII, nr. 2209, mai 27, p. 1 – Mille, Const., *Constituția și socialismul*: Ziarul "Timpul", organ al Partidului Conservator, publică faptul că, în prezent, libertățile democratice sunt satisfăcute de Constituție și, în consecință, ideile sociale nu pot duce la fericirea țării. Autorul articolului din "Adevărul" dă exemplu Belgia, care are aproape aceeași formă constituțională și, totuși, socialismul reprezintă o putere în continuă dezvoltare. În România, socialismul nu poate fi comparat cu cel existent în alte state, deoarece industrializarea țării încă este departe de situația economică a acestora. Socialismul se adresează tinerei generații culte, muncitorilor și țăranilor. Autorul articolului face o comparație cu politica economică de exploatare a partidelor istorice. Socialismul se naște din lupta dusă între clasa stăpânitorilor și cea a stăpâniților. În România, nu numai că există două clase, ci chiar două națiuni deosebite, națiuni care n-au nimic în comun. Cu ajutorul Constituției actuale nu se poate determina ca patronul să renunțe de bună voie la exploatarea salariaților, așa după cum nu renunță proprietarul și arendașul la exploatarea țăranilor. Legile economice ale statului reprezintă un ghid de exploatare a omului.
- An VIII, nr. 2209, mai 27, p. 1 – Index, *Campania electorală*: Lupta politică asupra liberalilor începe după înființarea ligii. Se știe că această ligă urmărește realizarea de planuri culturale patriotice. După ultimul congres, aceasta devine o instituție politică, o sucursală a Băncii Naționale. Pe linie electorală, liga reprezintă un pericol pentru Partidul Conservator, încetând de a fi considerată primejdioasă pentru unguri. Pentru combaterea luptei liberalilor, Partidul Conservator hotărăște înființarea unei noi ligi, din care să facă parte toți conservatorii neadmiși de prima ligă. Românii din Transilvania și cei din România nu beneficiază de activitatea acestei ligi, care în fața ungarilor este luată în nesoros. Autorul mai arată influențe politice exercitate de liberali contra conservatorilor, prin intermediul Baroului de avocați din București.
- An VIII, nr. 2209, mai 27, p. 1 – Dragoș, *Remanierea*: Cum se poate face o remaniere a Guvernului cu personalități care, cu ocazia votării unor legi prezentate de Guvern, au avut o comportare ostilă față de acesta? Este vorba de o remaniere care, în final, lovește în prestigiul lui Lascăr Catargiu, dar și în lipsa de consecvență a generalului Manu, care în Parlament nu este de acord cu Legea electorală, pentru ca după aceea să fie ales deputat în baza acestei legi. Și prestigiul Partidului Conservator este umbrit.
- An VIII, nr. 2209, mai 27, p. 1; nr. 2210, mai 28, p. 1 – Lynx, *Gara centrală*: După votarea legii și utilizarea unui fond însemnat, Ministerul Lucrărilor Publice renunță la construcția Gării Centrale, cu toate că aceasta este necesară. Renunțarea continuării lucrărilor se motivează pe lipsa de fonduri bugetare. Autorul critică folosirea de fonduri pentru fortificații, în detrimentul unor construcții absolut necesare și cere ca miniștrii răspunzători de proiectarea și cheltuirea fondurilor privind construcția

Gării Centrale să suporte sumele folosite până în prezent. Contribuabilii să fie scutiți de asemenea fapte, care pot fi considerate ca delapidări din fondurile statului.

An VIII, nr. 2210, mai 28, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *Lupul de la interne*: Printr-un articol inserat în acest ziar, Mille C. demască pe Lascăr Catargiu, în sensul că este același om politic în 1895, cum era în 1875. Autorul arată acțiunea întreprinsă de Lascăr Catargiu în 1875, cu privire la drepturile de întruniri publice, care sunt primejdioase Guvernului. Se arată apoi că propunerea nu este votată și, după înlocuirea Guvernului conservator, urmează cel liberal, condus de Ion C. Brătianu, guvern care are și unele realizări pozitive. În perioada posterioară guvernării, prin ziarul "Epoca", atacă cu violență regele, la întruniri publice se manifestă ca un dușman deschis al acestuia. Oare toate aceste acțiuni ale lui Lascăr Catargiu nu erau periculoase ordinii publice și nu provocau tulburări?

An VIII, nr. 2210, mai 28, p. 1 – Index, *Sultanii satelor*: Se primesc numeroase sesizări din partea cetățenilor contra primarilor satelor, care în diferite forme își bat joc de țărani, contribuabili la salariile acestora. Sesizările arată o serie de abuzuri, furturi etc., exemple însușite de la organele superioare. Autorul este de părere că singura modalitate de a se lichida acești sultani ai satelor este să fie desființați.

An VIII, nr. 2210, mai 28, p. 1 – Mille, Const., *Conservatorii și constituția*: Ziarul "Timpul" susține că, în prezent, Constituția asigură drepturile democratice ale poporului. Această afirmație este în contradicție cu faptele, deoarece, nu de mult timp, Guvernul a luat măsuri privind: interzicerea manifestațiilor cu ocazia zilei de 1 mai, restrângerea libertății presei, a poștei și chiar a conștiinței, precum și modificarea Codului Penal în sens reacționar.

An VIII, nr. 2210, mai 28, p. 1 – Memphis, *Din carnet (Presa privilegiată)*: Autorul arată că pentru ziariștii germani se acordă toată atenția, se eliberează bilete de liber parcurs pe calea ferată și alte avantaje. În același timp, presa română, deși a solicitat asemenea înlesniri, nu a primit sprijin din partea Guvernului. Se știe că interesele presei sunt pentru interesul general al țării.

An VIII, nr. 2210, mai 28, p. 1 – [Congresul internațional al muncitorilor] (*Ultime informațiuni. Ediția III*): Congresul s-a ținut în 1893, la Zürich. Viitorul se va ține la Londra, în 1896, și pot participa toate partidele și organizațiile socialiste și camerele sindicale. Congresul urmărește consolidarea puterii muncitorilor și afirmarea acesteia pe arena politică și economică. Cere comitetelor să informeze, până la ținerea congresului, despre propunerile lor adresate acestuia.

An VIII, nr. 2212, mai 30, p. 1 – Theodorescu, I., *Polemicile "Timpului"*: În toate cazurile când Guvernul conservator întâmpină unele dificultăți, ziarul "Timpul", organul acestuia, părăsește arena politică și începe o campanie de polemică asupra democrației. După trecerea crizei guvernamentale, ziarul își reia activitatea cunoscută ca reacționară. "Timpul" pretinde că actuala Constituție nu corespunde. Se știe că guvernele conduse de liberali și conservatori, aproape zilnic au lucrat în afara Constituției. În acest caz, se întreabă autorul, sub ce formă trebuie modificată? În legătură cu presa democrată, se menționează că aceasta are o influență asupra publicului, mult mai mult decât presa celor două partide istorice.

An VIII, nr. 2213, mai 31, p. 1 – Bacalbașa, Const. C., *Noui dovezi*: Actuala Lege electorală zilnic dă dovezi de slugărnicie și brutalitate. Colegiile electorale de aceeași culoare nu urmăresc decât interesele acelor care fac parte din acestea. Totul depinde de experiența prefectului. Autorul dă exemple despre modul cum, în aceleași localități, liberalii obțin victoria, pentru ca apoi, după un timp, conservatorii să-i înlocuiască. Sunt orașe unde, de la retragerea liberalilor din Parlament, aceștia nici nu mai există ca opoziție, puterea fiind integral deținută de conservatori. Dacă în asemenea cazuri prefectii reușesc să influențeze minoritatea alegătorilor în favoarea alegerilor, nu același lucru îl pot face când se introduce votul universal. Actuala Lege electorală în scurt timp se modifică în favoarea poporului.

An VIII, nr. 2213, mai 31, p. 1 – [Cu privire la creierea de avantaje ziariștilor și situația timbrului aplicat presei] (*În sfârșit*): Așa după cum și în alte țări din Europa ziarisții beneficiază de permise privind călătoria pe căile ferate, și în România, după multe intervenții, se obține soluționarea cazului. Ziarul "Adevărul" ridică problema că, pentru difuzarea presei, se aplică timbre în valori mult mai ridicate decât în alte țări. Autorul arată situația acestor taxe. Din difuzarea presei se realizează însemnate venituri pentru stat și este cazul ca acestea să fie revizuite, ținându-se seama că presa democrată se autofinanțează.

An VIII, nr. 2213, mai 31, p. 2 – [*Înființarea unei organizații antisemite în Germania*] (*Ecouri din străinătate*): După înființarea unei societăți antisemite, se ține congresul acesteia la Berlin, cu care ocazie se hotărăște: excluderea germanilor din unele funcții, căsătoriți cu evreice; interzicerea stabilirii evreilor străini în Germania; confiscarea averilor funciare și interzicerea acestora de la licitații publice,arendarea moșiilor etc.

An VIII, nr. 2213, mai 31, p. 2 – [*Desvoltarea exportului de vite*] (*Informațiuni*): Comerțul de vite se dezvoltă prin achiziționări însemnate de către ruși, în special din Moldova. În afară de aceștia, există cereri din partea unor comercianți, care au și sosit în țară. Prețul de vânzare a crescut destul de mult. Au început îmbarcări de vite în portul Galați, pentru Rusia și Italia.

An VIII, nr. 2213, mai 31, p. 3 – [*Măsuri pentru colonizarea Dobrogei*] (*Ultime informațiuni. Ediția III*): Ministerul Domeniilor a luat măsuri privind parcelarea moșiilor statului situate în Dobrogea și colonizarea acestei regiuni cu români din țară sau din provinciile subjugate. Se apreciază că se acordă pământ la 2.000 de familii.

An VIII, nr. 2213, mai 31, p. 3 – [*O societate de asigurare din America solicită concesionare în România*] (*Ultime informațiuni. Ediția III*): Societatea de asigurare "The Mutual" din America cere Guvernului român permisiunea de a înființa în România o filială. Acționarii societăților de asigurare din capitală fac demersuri pe lângă Guvern de a nu aproba această cerere.

An VIII, nr. 2214, iunie 1, p. 1 – Mille, Const., *Atitudinea noastră*: Ziarul "Naționalul" se întreabă de ce democrații și socialiștii, care critică Guvernul, nu se unifică cu liberalii, în scopul de a-l înlocui. Se știe că critica făcută de socialiști este constructivă și imparțială, astfel că și Guvernul și Partidul Liberal au fost criticați. Autorul menționează pozițiile luate de ziar în perioada precedentă. Socialiștii consideră că lupta politică trebuie să se ducă între cele două partide, care sunt,

amândouă, reacționare și nu urmăresc decât realizarea intereselor personale. În cazul când Partidul Liberal vine, în mod sincer, și susține reforme electorale, de exemplu votul universal, sau democrat, în acest caz, socialiștii și grupările democratice îi sprijină. Vom asista la o descompunere a partidelor istorice. Până atunci, socialismul are rezerve.

An VIII, nr. 2214, iunie 1, p. 1 – Dragoș, *Ei, ași!:* Ziarul “L’Indepëndance Roumaine” reia teza “Timpului” și susține că presa democrată din România nu mai are influență, din cauza tonului violent folosit. Ziarul francez mai susține că criza economică a influențat și criza presei. În acest caz, care este situația privind tonul violent? Realitatea este că presa Partidului Conservator, constatând influența pozitivă a presei democratice în rândul maselor, caută ca, pe orice cale, să dovedească contrariul.

An VIII, nr. 2215, iunie 2, p. 1 – Theodorescu, I., *Administrația capitalei:* Când ziarul informează cititorii asupra proastei organizări a serviciului de salubritate, afacerile făcute de funcționarii primăriei, precum și altele, ziarele partidului guvernamental primesc dispoziții de a ataca presa democrată. Autorul citează punctul de vedere al ziarului “Timpul”, precum și sesizările făcute de cetățeni, alegători ai primarului. Primarul capitalei apără funcționarii contra plângerilor introduse de cetățeni, deși se face vinovați de incorectitudini. Guvernul trebuie să ia măsuri ca Primăria Capitalei să fie încadrată cu personal corespunzător cu moravuri europene. Se așteaptă modul de soluționare a sesizărilor publicului.

An VIII, nr. 2215, iunie 2, p. 1 – Ad., *Liga și ovreii:* Cu ocazia ținerii Congresului Ligii culturale, toate secțiile Asociației Generale a Evreilor Români au trimis felicitări pentru izbânda dezrobirii românilor din provinciile subjugate. Textul răspunsului la aceste felicitări este arătat în articol. Ca urmare a acestui răspuns, se pornește o mișcare printre evrei, pentru înscrierea acestora în ligă, lucru de care până în prezent nu beneficiau.

An VIII, nr. 2216, iunie 3, p. 1 – Bacalbașa, Const. C., *Țara de sălbateci:* Dacă în alte state faptele odioase sunt ocazionale, în România acestea reprezintă ceva normal. A bate și a face să curgă sânge din trupul omului nevinovat este o plăcere la ordinea zilei. Autorul dă și câteva exemple, atrăgând atenția organelor de anchetă și judecată asupra toleranței acordate vinovaților. Hoțiile, delapidările și crimele sunt tratate cu indiferență de judecători. Autorul se oprește, în mod deosebit, asupra faptului că actele criminale sunt săvârșite de pătura cultă, iar torturile reprezintă opera oamenilor cu pregătire superioară, cu poziții sociale solide. Cei mai mulți dintre aceștia sunt funcționarii, iar faptele săvârșite îmbracă forma laudabilă a îndeplinirii obligațiilor. Toate acestea se datoresc unei organizări defectuoase a administrației, aplicării eronate și abuzive a legislației și imoralității politice.

An VIII, nr. 2241, iunie 29, p. 1 – Dragoș, *Votul universal:* Faptul că, cu ocazia înființării Ligii votului universale, au aderat, din întreaga țară, numai 114 persoane, aceasta dovedește o discreditare a importanței date votului universal. Printre aderenți se află puține personalități politice și cu influență de a face o propagandă activă acestui vot. Șeful partidului socialist și ziarul “Lumea Nouă” s-au grăbit cu înființarea Ligii.

- An VIII, nr. 2242, iulie 1, p. 1 – Dragoș, *Afacerea Brenning*: Afacerea Brenning din Galați, condusă de Gogu Robescu, dovedește moralitatea Partidului Conservator. Cu această ocazie se dezvăluie un sistem de corupție existent în toată țara, sistem periculos privind continua guvernare a conservatorilor. Organele de poliție, primăria etc. sabotează descoperirea vinovaților și desfășurarea normală a anchetei și procesului. Această chestiune se face în scopul de a scoate de sub acuzare pe Robescu, marele elector conservator la Galați. Chiar în Consiliul de Miniștri există divergențe în această afacere.
- An VIII, nr. 2243, iulie 2, p. 1 – Lynx, *De ce a fost depus Robescu*: Escrocheria săvârșită de Robescu este legată de arestarea lui Somzée, fiul unui mare capitalist și politician belgian. Arestarea acestuia se face înainte de cea a lui Robescu, ceea ce a produs proteste din partea Belgiei, deoarece escrocheria se produce în cadrul unor afaceri angajate de primăria Galați și încredințate întreprinzătorului belgian. Dar Somzée declară exact cum s-au petrecut lucrurile care au dat naștere la escrocherii dirijate de Robescu. Guvernul este descoperit ca tăinuitor al acestor ilegalități și nemaiputându-le ascunde faptele, inculpatul Robescu este arestat.
- An VIII, nr. 2243, iulie 2, p. 1-2 – Th.I., *Ca'n Codrul Vlăsiei*: Autorul arată că o serie de escrocherii săvârșite de Robescu, care în fața organelor de anchetă și judecată declară realitatea. La săvârșirea faptelor a contribuit și Ressu, primarul orașului Galați. Afacerile sunt protejate de Guvern. În mod detaliat autorul articolului menționează afaceri în legătură cu antrepriza petrolului lampant, cu canalizarea, cu eliberarea pașapoartelor. Cu sumele realizate din afaceri cei menționați, care mai înainte erau săraci, cumpără case, mobilier, fac petreceri, jocuri de noroc etc. Escrocheriile se extind și la Brăila. Brenning, asociat al lucrărilor de antrepriză, promite că este dispus să facă declarații senzaționale, în special privind implicații ale unor politicieni din Iași. Mai sunt și alții implicați în aceste afaceri incorecte.
- An VIII, nr. 2243, iulie 2, p. 2 – *[Naviğațiunea română și cestiunea Dunării] (Informațiuni)*: Ziarul maghiar "Pesti Hirlap", organ al Guvernului, atacă cu violență navigația română pe Dunăre, acuzând Guvernul român că, indirect, lucrează contrar stipulațiilor prevăzute în Tratatul de la Londra, cu privire la navigația pe Dunăre. Ziarul solicită Guvernului ungar de a interveni pe lângă celelalte puteri pentru a se pune în discuție, din nou, chestiunea Dunării, altfel, Dunărea va intra de fapt în posesia României.
- An VIII, nr. 2245, iulie 4, p. 1 – Beldimană, Alex. V., *Corupt a venit*: Autorul susține că regele nu a fost corupt de țară, ci acesta în calitate de prinț a venit corupt, pe considerentul că educația a primit-o de la iezuiți. Pentru România Carol nu a avut nici cea mai mică revoltă sufletească. Autorul arată modul de a respecta cerințele poporului și ale armatei. În vorbe promitea, însă în fapte s-a dovedit contrariu. Carol se amestecă în afacerile dezastruoase pentru România, așa-zisele concesiuni Strusberg și Ambron, care apasă greu situația financiară a țării. Carol devine apărătorul acestor concesiuni în scopul de a salva onoarea unor prinți germani și de a achita tatălui său, Anton Hohenzollern, câteva milioane de lei, angajați în acțiunile escrocului Strusberg. Ion C. Brătianu a declarat că afacerea menționată este o problemă dirijată de dinastie. La acestea se mai adaugă și fapta rușinoasă a lui Carol, care, printr-un memoriu, fără cunoștința Guvernului, cere sprijin puterilor

străine în sensul de a schimba constituția țării din 1866. Domeniile coroanei și alte afaceri sunt smulse Guvernului numai prin corupția acestuia. Acțiunile amintite au scopul de a face din România o vasală a Germaniei din punct de vedere politic și economic. În felul arătat de autor, acesta susține că prințul Carol a venit gata corupt și nu este de părerea lui Mille Const. Că țara l-a corupt.

An VIII, nr. 2246, iulie 5, p. 1 – Mille, Const., *Mușama. Panama!*: Cu ocazia descoperirii afacerilor săvârșite la Galați se arestează doi străini și un român, Robescu, în scopul de a se acoperi toate ilegalitățile Guvernului conservator. În postura de arestat, Robescu amenință Guvernul că nu este dispus să fie judecat înainte de a da în vileag pe toți conservatorii care au beneficiat din afacerea Brenning-Somzée. În plus, această afacere trece granițele țării până în Ungaria, la Seghedin. Aceeași atitudine o adoptă și complicele lui Robescu, primarul orașului Galați, Ressu. Guvernul, pentru a salva onoarea Partidului Conservator, mușamalizează afacerea și dispune încetarea actului de acuzare și urmărire a celor în cauză. Mulți miniștri ar fi stat alături de Robescu-Ressu. Numai o revoluție populară este capabilă să curețe țara de politicianismul partidelor istorice.

An VIII, nr. 2246, iulie 5, p. 1 – Mille, Const., *Infamii Dobrogene*: Autorul articolului arată că deține material de propagandă terorist provenit din Rusia, fără ca autoritățile în drept să poată, în mod legal, să execute percheziție domiciliară. În acest caz, de ce un cetățean din Tulcea, din dispoziția consulului rus, este percheziționat și arestat pentru considerentul că deține material de propagandă rusească, care nu este în vederile consulului? Nu există text de lege în această privință.

An VIII, nr. 2246, iulie 5, p. 3 – *[Asasinarea lui Stambulof] (Ultime informațiuni)*: Asasinatul are caracter politic. Stambulof încurajează bulgarii-macedoneni la revoltă. Actualul Guvern este îngrijorat de obținerea puterii de către Stambulof. Macedonenii care sunt într-un număr mare la Sofia și Filipopoli pot declanșa tulburări. Partizanii lui Stambulof încearcă să acuze Guvernul de asasinarea acestuia, de teama Austriei și Germaniei care intervin în problema macedoneană. Guvernul fiind răsturnat la Sofia, revolta se extinde și în Macedonia. Grecia și Serbia așteaptă acest moment pentru a interveni. Situația este destul de gravă pentru întreaga peninsulă balcanică.

An VIII, nr. 2247, iulie 6, p. 1 – Theodorescu, I., *Justiția populară*: Opinia publică are o proastă părere despre Guvern, îl consideră ca o bandă de tâlhari, care fură abuzând de funcțiile deținute. Dacă în București există o situație încurcată de combinații și din care cauză nu se pot clarifica lucrurile, în schimb în țară acestea reprezintă un dezastru pentru țară. Toate afacerile se fac la și prin prefecturi și primării. Cu actualul Guvern, care subordonează justiția, lucrurile nu se pot îndrepta. Singura justiție care poate să pună ordine este justiția populară, condusă de opinia publică. Prin introducerea votului universal nu se frânează escrocheriile, însă poporul poate să tragă la răspundere pe cei vinovați.

An VIII, nr. 2248, iulie 7, p. 1 – Th.I., *Infamie revoltătoare*: De când Dobrogea s-a integrat în teritoriul României, Rusia se amestecă în treburile administrative, judiciare, poliție etc. la Tulcea. Prin agenți exercită percheziții domiciliare, înscenări etc. Autorul cere intervenția drastică a Guvernului în sancționarea vinovaților. Contrariu, Guvernul

este incapabil și se solidarizează cu acțiunile ilegale ale spionilor ruși, protejați de prefectul județului.

An VIII, nr. 2249, iulie 8, p. 1 – Index, *Ruina instrucției*: Autorul menționează situația critică în care se găsește învățământul secundar. Numărul elevilor repetenți, corigenți și excluși este mai mare decât al celor promovați. Se dă o statistică sumară asupra acestei situații. Această stare de lucruri se datorește, în principal, lipsei de preocupare a profesorilor. Se evidențiază că din 48 elevi 40 din aceștia rămân corigenți la matematici, cu scopul ca profesorul să-i mediteze, contra cost. Ministrul instrucțiunii se ocupă de toate afacerile, în afară de conducerea ministerului și aplicarea atribuțiilor acestuia. Acest exemplu este însușit și de directorii școlilor. Niciodată școlile secundare nu au înregistrat o asemenea decădere.

An VIII, nr. 2249, iulie 8, p. 1 – Bacalbașa, Const. C., *Regimul confiscărilor*: Ziarul “Constituționalul” susține că în Dobrogea nu se aplică constituția și că parchetul poate dispune asupra perchezițiilor domiciliare și chiar sechestrarea de persoane. Aceasta reprezintă o absurditate. Se sfidează libertatea individuală. Astfel, prin procedeul folosit la Tulcea, rolul Guvernului și al parchetului este rușinos și odios. Chiar dacă nu se aplică constituția, în Dobrogea legislația este română și nu rusească.

An VIII, nr. 2249, iulie 8, p. 3 – [Apariția unui nou ziar al socialiștilor la Iași] (*Ultime informațiuni*): La Iași apare un ziar al anului de propagandă social-democrată *Lumina*” Chiar în primul număr critică procedura greșită în legătură cu înființarea “Ligii votului universal”. Mai susține că nu recunoaște Congresul Partidului Socialist ținut în luna aprilie și că au apărut noi disidenți în cadrul partidului socialist din Iași. Nemulțumirile ivite în partid se datoresc aplicării unei linii greșite de către șeful Partidului Socialist Român. Iașul este leagănul socialismului român.

An VIII, nr. 2250, iulie 9, p. 1 – Theodorescu, I., *Moartea lui Stambulof*: Asasinarea lui Stambulof poate da naștere la mari complicații. Rusia și Franța luptă să atragă Bulgaria în sfera acestora, în scopul realizării idealului: rușii stăpâni pe Constantinopol. Germania și, în special, Austria sunt împotriva planului Rusiei. Austria se menține datorită legăturilor comerciale cu: România, Bulgaria etc. Prezența Rusiei în Balcani frânează dezvoltarea industriei Austriei și respectiv pierderea piețelor de desfacere, printre care și România. Bulgaria nu are o independență proprie, deoarece Stambulof a condus țara cu ajutorul puterilor străine. Autorul arată caracterul și modul de conducere ale lui Stambulof, ceea ce a dus la asasinarea acestuia. Îngrijorarea se referă la eventuala trecere a Bulgariei sub influența Rusiei, influență care poate provoca dificultăți intereselor triplei alianțe și izbucnirea războiului. Singura salvare este unirea țărilor balcanice pentru a lupta contra influenței Rusiei și Austriei. Acest rol revine României, însă numai în condițiile existenței unui guvern animat de idei naționale. România este stimată de țările balcanice. În situația de astăzi politica Guvernului și a regelui este influențată de tripla alianță, care nu servește interesele naționale ale României.

An VIII, nr. 2250, iulie 9, p. 1 – Index, *Chestia macedoneană*: România este interesată în problema macedoneană. Asasinarea lui Stambulof poate avea efecte asupra acestei chestiuni. Autorul prezintă date în legătură cu suprafața Macedoniei, precum și statistica populațiilor conlocuitoare. Dintre naționalități grecii și bulgarii luptă sub

diferite forme, pentru a obține încrederea macedonenilor. Se arată sfera de influență a acestora. Românii au influență în partea de sud-vest a Macedoniei, iar sârbii în partea numită Vechea Serbie. Se menționează puterea economică a Macedoniei. Poziția acestei țări oferă mari posibilități deschiderii drumului către Orient, prin Salonic. În acest scop Rusia și Austria luptă pentru Macedonia.

An VIII, nr. 2252, iulie 11, p. 1 – Bacalbașa, Const. C., *În Orient*: În fața evenimentelor desfășurate în Orient, oamenii de stat români trebuie să fie foarte atenți. Se arată căderea Guvernului englez din cauza atitudinii acestuia față de situația politică a Rusiei, Macedoniei, Bulgariei și în problema armenească. În prezent Bulgaria este condusă de un guvern slab și un prinț incapabil. Acestea sunt favorabile influenței Rusiei. Țările din apusul Europei tratează cu indiferență situația din Bulgaria, cu toate că aceste țări au vechi legături. Cu Turcia relațiile sunt ce și neexistente. Singura speranță a Bulgariei rămâne Rusia. Bulgaria ridică pretenții în legătură cu Dobrogea. România nu are interes să întrețină relații neamicale cu Bulgaria. Ceea ce interesează într-o măsură importantă este pericolul ca Bulgaria să nu devină provincie rusească. Aceasta reprezintă pentru România lupta contra bulgarilor de a nu se admite o asemenea situație.

An VIII, nr. 2252, iulie 11, p. 1 – Lynx, *Spionii ruși*: Urmare situației creată în Bulgaria, după asasinarea lui Stambulof, au apărut în Dobrogea și în întreaga țară spioni ruși. Guvernul rusesc este mai bine informat asupra situației din România decât însuși Guvernul român. Se crede că intenția rușilor este de a atrage de partea lor populația din Dobrogea, lipsită de drepturi, săracă și condusă de oameni politici incapabili. Bulgaria revendică drepturi asupra Dobrogei, promițând fraternitate populației.

An VIII, nr. 2252, iulie 11, p. 1 – Th.I., *Chestia pescuitului*: Ca importanță economică, după agricultură urmează exploatarea peștelui, care aduce un venit anual de circa 40-50 milioane lei. Modul necorespunzător de exploatare a peștelui, în general aplicat de pescari nomazi ruși, impune luarea unor măsuri de asigurare și protejare a peștelui. Ministerul Domeniilor elaborează în acest scop un regulament. Acesta este contestat de unii pescari pe considerentul că peștele mic nu se pescuiește. Acesta fuge în apa curgătoare și este prins de pescarii ruși și bulgari, care fac o largă concurență cantitativă și valorică pe piețele de desfacere, concurență care aduce prejudicii pescarilor și țării. Pentru rezolvarea acestor dificultăți se impune încheierea de convenții cu Rusia și Bulgaria. Contrariu regulamentului nu poate fi aplicat.

An VIII, nr. 2253, iulie 12, p. 1 – Bacalbașa, Const. C., *Din Macedonia*: Evenimentele din Macedonia iau o nouă formă în sensul că, în afară de Rusia, și Grecia se pregătește de a înăspri situația politică din Balcani. Bulgaria și Grecia au guverne rusofile. Celelalte țări au situații grele. România rămâne singurul stat adversar al Rusiei. În această direcție Rusia nu este indiferentă. România trebuie să fie pregătită pentru orice eventualitate. Acum este momentul ca Guvernul condus de oameni luminați să beneficieze de avantajele Triplei Alianțe. România reprezintă un punct strategic în calea Rusiei. Este cazul să se ceară Austro-Ungariei asigurarea de condiții bune românilor din Transilvania. Trebuie să apară drepturile românilor din Macedonia.

An VIII, nr. 2253, iulie 12, p. 1 – Lynx, *Bulgari în Dobrogea*: În Dobrogea au sosit mulți profesori la liceul bulgar din Tulcea. Aceștia s-au transformat în propagandiști contra românilor. Școlile primare nu sunt frecventate de copiii acestora. Fac agitație

printre locuitorii din satele bulgărești pentru a nu trimite copiii la școlile române, deoarece în curând Dobrogea trece asupra Bulgariei. Școlile bulgare sunt particulare, subvenționate de statul bulgar. Bulgaria nu respectă principiul reciprocității, desființând școlile românești din Silistra și Turtucaia, în timp ce în Dobrogea continuă să funcționeze școlile bulgărești. Ministrul instrucțiunii să privească această problemă cu toată seriozitatea.

An VIII, nr. 2254, iulie 13, p. 1 – Index, *Puterile noastre*: Situația din Balcani se înrăutățește. Turcia dispune de probe evidente privind amestecul rușilor. Bulgaria și Grecia nu sunt indiferente. Macedonia se află în continuă primejdie. Autorul arată că România trebuie să se pregătească, făcând mențiuni în legătură cu efectivele armatei, starea armamentului și a fortificațiilor. Situația în care se află țărani poate fi favorabilă intrării rușilor în țară.

An VIII, nr. 2255, iulie 14, p. 3 – *Congresul Naționalităților din Ungaria [Manifest adresat românilor, slovacilor și sârbilor cu privire la ținerea Congresului naționalităților la Budapesta] (Ultime informațiuni)*: În vederea ținerii congresului, ziarul "Tribuna" din Sibiu publică un manifest energic adresat: românilor cehoslovacilor și sârbilor de pe teritoriul Ungariei, manifest prin care se arată revendicările cerute de aceste naționalități. Se cere organizarea unei alianțe a naționalităților, acțiune începută în 1892. Principalul punct al congresului este: stabilirea programului comun de acțiune.

An VIII, nr. 2256, iulie 15, p. 1 – Lynx, *Situația primejdioasă*: Au trecut 18 ani de la alipirea Dobrogei de România și totuși populația acestei regiuni nu beneficiază de drepturi constituționale. Trebuie stabilite legături: economice, culturale și morale. Populația este considerată ca străină de România, cu toate că pentru această regiune se investesc imense fonduri de construcții privind: podul peste Dunăre, portul Constanța, înființarea de linii ferate etc. Propaganda străină în defavoarea românilor are efect în special asupra populației bulgare. Corpurile Legiuitoare să ia în dezbateră această mare răspundere națională.

An VIII, nr. 2256, iulie 15, p. 1 – Index, *Populația noastră*: Ministerul Domeniilor, prin elaborarea unu volum privind mișcarea populației în anul 1891, arată situația căsătoriilor, a natalității și mortalității. Pentru fiecare categorie sunt prezentate date statistice, pe sex, vârstă, stare civilă etc. În ceea ce privește statistica mortalității înregistrată la copii, se prevede scara vârstelor și numărul acestora. Copiii mici înregistrează cel mai mare procent al mortalităților. Se mai prevede o statistică privind sinuciderile și cazuri mortale provocate de accidente, precum și repartizarea acestora pe județe.

An VIII, nr. 2256, iulie 15, p. 3 – *Conferința interparlamentară de pace [Participarea deputaților români la conferința interparlamentară de pace de la Bruxelles] (Ultime informațiuni)*: Această conferință prezintă un mare interes pentru România, deoarece Ungaria intenționează să delege un mare număr de deputați în scopul de a combate problema alianței naționalităților. Până în prezent secția interparlamentară română a anunțat participarea la conferință a unui număr redus de deputați.

An VIII, nr. 2257, iulie 17, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *Ressu-Arton, Catargiu-Dupuy*: Așa după cum Dupuy s-a comportat în cazul afacerii franceze condusă de escrocul Arton, tot

astfel și Lascăr Catargiu se prezintă în cazul hoțiilor săvârșite de Ressu la Galați. Complicațiile în afacerile din Galați pot atrage personalități publice din Partidul Conservator. Faptul că infractorul Ressu continuă să fie primar al orașului Galați confirmă complicitatea evidentă a lui Lascăr Catargiu în afacerile respective. Astfel se cere scutirea de taxe vamale pentru toate materialele importate de firma franceză care luase în antrepriză lucrarea privind introducerea luminii electrice și a tramvaiului. Suma privind scutirea vamală se împarte în trei. Faptul că Guvernul nu aprobă demisia lui Ressu, din funcția de primar, dovedește în plus că acesta deține documente importante, care valorificate pot atrage în sfera hoțiilor mulți conservatori. În cadrul Partidului Conservator s-au format două opinii cu privire la escrocheriile săvârșite de Ressu și Robescu. Una este pentru mușamalizarea chestiunii, iar a doua este pentru pedepsirea vinovaților, oricare ar fi aceștia.

An VIII, nr. 2257, iulie 17, p. 1 – Dragoș, *Gravitatea situațiunei*: Stambulof cu avizul Austriei a propus regelui Carol să primească coroana Bulgariei. Acesta a refuzat, pe considerentul că nu este un aventurier. Austria, influențată de politica maghiară, propune ca România să ocupe Bulgaria. În felul acesta România, întregindu-și regatul, renunță la pretențiile asupra Transilvaniei. În aceste momente Rusia se pregătește de a interveni în Balcani. Ministrul de război român primește ordin de mobilizare, pentru a fi gata în orice eventualitate. Ministrul finanțelor este avertizat să facă economii bugetare.

An VIII, nr. 2257, iulie 17, p. 1 – Lynx, *Agitațiile bulgarilor*: Ziarul "L'Indépendance Roumaine" atrage atenția Guvernului asupra pericolului ce-l prezintă propaganda făcută în țară de către agenți și spioni bulgari. Printre spioni se află și ruși. Guvernul nutrește îngrijorare față de puterea Rusiei. Totuși acesta trebuie să ia măsuri pentru a pune capăt propagandei duse de bulgari, conduși însă de ruși.

An VIII, nr. 2257, iulie 17, p. 2 – *Agitații rusești în Dobrogea (Informațiuni)*: Populația bulgară și rusă sunt agitate de agenți ruși și bulgari, conduși de consulul rus din Tulcea. Conducerea primăriei lucrează pe față cu consulul. Limba oficială este înlocuită, în majoritatea cazurilor la primărie, cu limba rusă, bulgară și greacă. Se fac recrutări de voluntari pentru legiunea revoluționară din Macedonia. Se propagă ideea că în curând Dobrogea se retrage de la România. Profesorii bulgari de la școala bulgară sprijină acțiunea de spionaj și agitație. Navigația pe Dunăre este liberă vapoarelor rusești care transportă ofițeri la Sofia și în Macedonia. Guvernul a luat măsuri de pază a frontierei.

An VIII, nr. 2259, iulie 18, p. 1 – Bacalbașa, *Const. C., Rolul României*: Ziarele din Viena privesc cu simpatie rolul României în Balcani. Aceeași poziție o are și presa engleză. Nu se știe în ce măsură mandatul încredințat poate fi satisfăcut în situația actuală, ținându-se seamă de puterea politică, economică și militară a țării. Din punct de vedere practic, Austro-Ungaria folosește acest prilej în scopul de a sustrage pretenția României la alipirea Transilvaniei. Între Balcani, unde nu există interese teritoriale, și Ardeal, România preferă să lupte și mai departe pentru salvarea românilor de robia ungară. România nu trebuie să fie o putere opresivă, ci una fără intenții de cuceriri și atentare la libertatea altui popor. În cazul când Bulgaria nu este capabilă să facă față situației actuale, în acest caz este bine ca România să-i vină

în ajutor, cu îndrumări etc. În Orient, Statul Român să fie o țară de ordine și nu un instrument de vrajbă.

An VIII, nr. 2259, iulie 18, p. 2; nr. 2260, iulie 19, p. 3 – [*Mișcări revoluționare ale bulgarilor la Craiova*] (*Informațiuni. Agitațiile bulgare*): La Craiova agitațiile întreprinse de bulgari iau proporții. Agitatorii recrutează elemente pentru a fi trimise, ca trupe de luptă, în Macedonia și Bulgaria. Se fac achiziții de arme pentru cei recrutați. Guvernul a dispus măsuri privind înăbușirea mișcărilor revoluționare. Se operează arestări și expulzări din țară.

An VIII, nr. 2259, iulie 18, p. 1 – Th.I., *Ministerul Muncii*: Oamenii muncii din fabrici și de pe ogoare nu au asigurate condiții de muncă și de existență: muncă supraomenească, salarii mici, hoții cu ocazia plății salariului, bătăi, insulte, mâncare de proastă calitate etc. Femeile sunt obligate să muncească. Copiii acestora sunt crescuți în voia soartei. Natalitatea și mortalitatea infantilă înregistrează cazuri îngrozitoare. Autorul dă și date statistice, însoțite de exemple. În fața acestei situații se impune înființarea unui minister al muncii, care să fie în afara influențelor politice. Acest minister, arată autorul, este mult mai necesar decât Ministerul de Război. Se arată cum consideră să fie organizat acest minister. În Ungaria funcționează case pentru întreținerea copiilor mici, pe timpul cât părinții acestora sunt la serviciu. Neluarea măsurilor privind protecția muncitorilor și copiilor duce la degenerarea națiunii.

An VIII, nr. 2259, iulie 18, p. 2 – [*Navigația română și navigația unghurească*] (*Informațiuni*): În timp ce presa română atacă violent măsurile întreprinse de Gr.N. Manu, cu privire la navigația pe Dunăre, presa din Ungaria manifestă îngrijorare în legătură cu perspectivele de dezvoltare ale acesteia. Presa ungară mai arată că aceasta reprezintă o frână în politica comercială și influența acesteia în Balcani. Consideră că trebuiesc luate măsuri drastice în scopul apărării intereselor ungare pe Dunăre.

An VIII, nr. 2262, iulie 22, p. 1 – Index, *Manutanțele militare*: Autorul arată cum au luat ființă manutanțele și modul de aprovizionare cu pâine și paste făinoase a armatei, în perioada precedentă. Manutanța din capitală este cea mai mare. În continuare se arată modul de funcționare, depozitare, precum și capacitatea de producție a morilor și a fabricației pâinii. În încheiere, articolul arată și unele îmbunătățiri necesare funcționării manutanței.

An VIII, nr. 2263, iulie 23, p. 1 – Lynx, *Lăcomie monstruoasă*: Din inițiativa societății funcționarilor comerciali, în capitală a luat ființă o școală pentru adulți, școală care este frecventată numai duminica de către funcționari. Unii patroni refuză să acorde repaus duminical, având magazinele deschise. Aceștia consideră că în timpul liber funcționarii se dedau la acte imorale, dăunătoare vieții. Interzicerea frecventării școlii aduce lipsa de pregătire culturală și profesională a funcționarilor. Se impune luarea măsurilor contra patronilor în cauză.

An VIII, nr. 2265, iulie 25, p. 1 – Lynx, *Purtare scandaloasă*: Intrarea în țară a românilor din Transilvania nu are nicio consecință dăunătoare celor în cauză, aceștia ducând propaganda de eliberare națională a românilor de sub asuprirea ungară. Nu același lucru se întâmplă cu refugiații basarabeni, care vin în țară pentru a scăpa de deportări în Siberia etc. Ajunși în țară sunt tratați ca străini de către autoritățile române, iar agenții ruși îi urmăresc pentru a-i trimite la destinație. Orice basarabean

care arată nemulțumire față de ruși este destituit din funcție. Autorul arată și cazuri. De ce nu se aplică această măsură și românilor transilvăneni care sunt împotriva ungarilor? Guvernul refuză să precumpănească situația.

An VIII, nr. 2265, iulie 25, p. 1 – Index, *Romanele statistice*: Autorul relatează date în legătură cu căsătoriile, necăsătoriile, vârsta minimă și maximă a căsătoriilor, precum și procentul natalităților. Pentru toate aceste categorii se face uz de cifre comparative și evolutive între oraș și sat, cu precizarea lunilor când se înregistrează procentul mare. Se mai dau date privind orașele și județele – și în acest caz la oraș și sat – unde se obține procentul mare sau scăzut al natalităților.

An VIII, nr. 2265, iulie 25, p. 1 – Lynx, *Cnutul se apropie*: Rusia și-a schimbat metoda de a stăpâni Dobrogea. În trecut, acolo unde dorea intra și, cu forța armată, ocupa teritoriul. Astăzi armata este înlocuită cu agenți, spioni etc. Și astfel invazia se face lent. Pentru România metodele acestea nu sunt onorabile. Cine poate garanta că rușii nu doresc a intra în Dorohoi, la Galați și așa mai departe. Este necesar ca să se adreseze puterilor europene, deoarece Guvernul este indiferent.

An VIII, nr. 2267, iulie 27, p. 1 – Bacalbașa, Const. C., *La Ischl*: Vizita oficială a regelui Carol împăratului Austriei stă în atenția opiniei publice. Ca urmare a evenimentelor din Bulgaria, Austria consideră că numai România este în măsură să intervină pentru îndreptarea situației, independent de poziția Rusiei față de România și Bulgaria. Presa ungară se manifestă împotriva acestei vizite. Autorul menționează că nu este cu putință ca România să admită să se sacrifice pentru a pune ordine în Bulgaria, în timp ce în Ungaria românii suportă subjugarea maghiară. Numai simpla grațiere a celor închiși în Ungaria nu reprezintă siguranța satisfacerii cererilor românilor. Carol să privească spre Carpați nu spre Balcani.

An VIII, nr. 2267, iulie 27, p. 1 – Index, *Mizeria țărănească*: Autorul se referă la o serie de date publicate de Ciceron Protopopescu din Piatra, licențiat în științe politico-juridice, într-o broșură cu titlul *Anchetă agrară*. Din aceste date rezultă situația de astăzi a proprietăților mici, care, comparativ cu marea și mijlocia proprietate, reprezintă un procent de 25 la sută. Astfel că 70 la sută din populația țării deține un sfert din suprafața terenului arabil. Se dau date statistice. Prin aplicarea necorespunzătoare a impozitului se grăbește dispariția proprietăților mici. Se dau date comparative privind impozitul plătit de marea proprietate față de mica proprietate.

An VIII, nr. 2267, iulie 27, p. 2 – *[Grânele române la Budapesta]* (Informațiuni): Asociația agricultorilor din Budapesta a reluat campania împotriva grânelor de proveniență românească. Astfel a înaintat un memoriu Guvernului ungar contra concurenței făcute de România. În anul acesta, prin dezvoltarea navigației pe Dunăre, volumul exportului de cereale se dublează, taxele de transport fiind reduse. Deci cerealele române sunt mai ieftine pe piața din Budapesta. Asociația cere Guvernului ungar să majoreze taxele vamale pentru cerealele importate din România. În felul acesta concurența este în favoarea agricultorilor unguri.

An VIII, nr. 2381, noiembrie 26, p. 1 – Soc, *Colectiviștii și Fleva*: Ziarul "Voința Națională", în scopul de a glorifica izbânda în alegeri a liberalilor, în Colegiul I pentru Senat, critică dispozițiile ministrului de Interne, N. Fleva, care în înțelegere cu conservatorii a căutat să frâneze poporul în a-și exprima voința în favoarea

liberalilor. Numai datorită popularității marelui partid liberal s-au anihilat intențiile ministrului. În continuare se arată că alegeri libere au existat numai pentru opoziție, deoarece prefectilor li s-a interzis a se amesteca în problema alegerilor. Autorul acestui articol trage concluzia că, dacă ministrul de Interne a luat măsuri de a se respecta legalitatea, acestea sunt considerate de Guvern că au trădat cauza colectiviștilor din Consiliul de Miniștri.

An VIII, nr. 2381, noiembrie 26, p. 1 – M.C., *Bătuți în casa lor*: Autorul informează cititorii asupra idealului Partidului Conservator privind restrângerea numărului senatorilor. În felul acesta Senatul este format numai din oameni bogați și presupuși inteligenți, respectiv din categoria profesiunilor libere. Și acest ideal este realizat. Dar, continuă autorul, tocmai colegiile care formează Senatul s-au pronunțat împotriva domniei conservatorilor, pe considerentul că aceștia au pierdut încrederea corpului electoral, fiind amenințați să dispară din viața politică. În felul acesta Partidul Conservator este învins cu propriile arme.

An VIII, nr. 2381, noiembrie 26, p. 1 – Sfinx, *Negoțul triumfă*: Autorul informează asupra protestelor făcute de comercianții din capitală, în legătură cu lista candidaților propuși. În felul acesta se desconsideră comerțul. Comercianții amenință cu trecerea în Partidul Liberal. Față de această situație, liberalii sunt obligați să cedeze un loc în Parlament celui mai mare comerciant, care se consideră inițiatorul nemulțumirilor. Această cedare nu va fi ultima.

An VIII, nr. 2381, noiembrie 26, p. 1 – Bacalbașa, Const. C., *Un triumf*: Victoria în alegeri nu reprezintă influența Partidului Liberal și nici slăbiciunea Partidului Conservator, aflat în opoziție. Aceasta confirmă, în mod evident, sistemul electoral corupt și modul fictiv al regimului parlamentar. Și astăzi, ca și în 1888, când liberalii sunt învinși, socialiștii combat actualul sistem electoral. Autorul arată situația existentă în 1876 și 1888, privind reprezentanții opoziției în Parlament, într-un număr infirm. România este unica țară care alege Parlamentul fără participarea reprezentanților opoziției. Se arată cum se procedează în alte state, oprindu-se îndeosebi asupra Serbiei și Bulgariei. Nu trebuie ca Partidul Liberal să triumfe, deoarece, cu ocazia alegerilor precedente, acesta se afla zdrobit de conservatori. Această stare de lucruri a deschis era guvernelor personale, numite din voința regelui, care obține tot mai multă putere. Lipsa reprezentanților opoziției în Parlament scutește controlul conservatorilor asupra actelor de guvernământ, Partidul Liberal și Guvernul acestuia fiind stăpâni pe situație.

An VIII, nr. 2381, noiembrie 26, p. 1 – Cert, *Un clișeu mai puțin*: Autorul arată că Guvernul liberal obține victoria în alegeri și, în același timp, pierde dreptul de a mai putea justifica, așa după cum se practică de toate guvernele, că Parlamentul întâmpină greutăți cu ocazia votării legilor etc., din cauza reprezentanților opoziției. Se știe că în Parlament există un număr restrâns din categoria acesteia și care nu are mare influență.

An VIII, nr. 2383, noiembrie 28, p. 1 – Lot, *Politiciani, nu politici*: Autorul informează asupra unui articol apărut în presa democrată în legătură cu sistemul electoral, comparativ, din România și din alte state. Dă ca exemplu Anglia, unde nu s-a înregistrat vreun caz în care un partid, care până de curând a deținut puterea, să sufere înfrângeri profunde care să-l ducă la ieșirea din viața politică. Apoi arată cazuri întâmplătoare în

Belgia. Or, în România, situația are alt caracter, în sensul că oamenii politici se mută dintr-un partid în altul, după cum interesele personale le dictează. Aceasta confirmă că în România nu se duce o luptă de clasă ca în țările apusene. Adevărata politică se va face odată cu aplicarea votului universal, când vor obține drepturi politice numai păturile muncitoare. Până atunci vor exista politicieni, dar oameni politici nu.

An VIII, nr. 2383, noiembrie 28, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *Un stigmat*: În introducere, autorul face o comparație între alegerile pentru Senat și alegerile făcute cu 20 de ani în urmă în Turcia. Arată date în legătură cu acestea, după care menționează că în Senatul național liberal din 1895 și în Constituanta turcească din 1875, opoziția nu a putut pătrunde. Sunt asemănări, dar și deosebiri între aceste două alegeri, îndeosebi că, în timp ce în Turcia alegerile sunt considerate ca o bufonie, în România, cu o domnie regală de 29 de ani, nu este admis acest sistem. Cu această ocazie, se adeverește prevederea ziarului că alegerile libere preconizate de N. Fleva nu s-au realizat. Nu s-au mai întâlnit cazuri când în Senat nu a putut intra niciun reprezentant al opoziției. Autorul arată ce trebuia să facă N. Fleva, având în vedere că era înconjurat de poziția negativă a miniștrilor.

An VIII, nr. 2383, noiembrie 28, p. 1-2 – Vlad, *Elita socială*: Autorul informează că elita socială nu trebuie să facă opoziție și să suporte toate consecințele negative care decurg din lupta politică. Burghezia luptă pentru a obține anumite avantaje sau menținerea celor existente. Aceasta este incapabilă de a face politică sau de a lupta contra Guvernului care este format din reprezentanții elitei sociale. În fond, continuă autorul, burghezia conține și pe liberali și pe conservatori, deoarece ambele partide nu cunosc decât a apăra interesele clasei burgheze.

An VIII, nr. 2383, noiembrie 28, p. 3 – [În legătură cu realizarea veniturilor Statului din arendarea moșiilor] (*Informațiuni*): Arendașii statului nu pot achita arenzile din cauza lipsei prețurilor convenabile privind grâul. Din această cauză veniturile statului se realizează foarte greu. Ministrul domeniilor, după alegeri, va cere sechestrarea averii arendașilor.

An VIII, nr. 2384, noiembrie 29, p. 1 – Mille, Const., *Ipocrizie*: În introducerea articolului se menționează punctul de vedere al ziarului "Constituționalul". Se consideră că, în vederea alegerilor, a existat o înțelegere tacită între partidele istorice, cu scopul ca fiecare dintre acestea să dispună de reprezentanți în Parlament. Chiar numai formal, opoziția poate fi reprezentată. În articol se redă întregul pasaj apărut în numitul ziar. În România nu există regim parlamentar, deoarece un guvern cade de la putere fără niciun motiv, iar altul o primește în aceleași condiții, alegătorii se mută dintr-un partid într-altul. Sub masca constituționalismului există un adevărat regim de domnie absolută. Ziarul amintit consideră că această stare de lucruri va duce la demoralizarea integrală a corpului electoral. Autorul arată că situația va duce la desființarea actualului corp electoral, înființarea votului universal, limitarea prerogativelor regale și neamestecul în politică.

An VIII, nr. 2384, noiembrie 29, p. 1 – M.C., *Intransigență... cu interes*: Autorul este de părere că antisemitismul trebuie combătut. Dă exemple din atitudinea șefului Partidului Socialist, care aplică aceste principii și nu are nicio rezervă când chiar în cadrul întrunirilor încurajează ca socialiștii să nu acorde niciun concurs antisemiților. Însă

mai departe tot Nădejde recomandă pe antisemitul George Diamandy în alegerile pentru șapte colegii, la Iași. În felul acesta se propune o contracandidatură în locul lui Beldimanu V. Alex., dacă, arată autorul, Nădejde își schimbă atitudinea, când este știut că acesta este considerat cu sentimente antisemite, cerând expulzarea evreilor. Ce părere are Partidul Socialist German, care a subvenționat susținerea în alegeri a celor menționați? Nădejde merge mai departe și în unele localități este de acord ca socialiștii să facă coaliție cu liberalii.

An VIII, nr. 2384, noiembrie 29, p. 1 – Verax, *Palatul Domeniilor (Din carnet)*: Cititorii sunt informați asupra situației privind construcția clădirii Ministerului Domeniilor, construcție care, deși în curs de executare, prezintă multe neajunsuri față de plan. Lucrarea se execută fără licitație, iar antreprenorul contractant o cedează altuia și așa mai departe. Conducătorul șantierului tolerează aceste transferuri ilegale, așa după cum a procedat și cu ocazia construcției clădirii universității din Iași, clădire care a suferit deteriorări, chiar înainte de finisare. Autorul cere ca ministrul Domeniilor să ia măsuri contra vinovaților și atrage atenția ministrului Instrucțiunii în legătură cu construcțiile de edificii culturale executate și de executat.

An VIII, nr. 2384, noiembrie 29, p. 1 – Dragoș, *Marii electori*: Cititorii sunt informați și pe această cale despre poziția marilor electori când se află la putere și dispun de întregul aparat administrativ și când se găsesc în opoziție, formând un tot împreună cu ceilalți alegători, fără nicio deosebire. Autorul continuă, menționând personalități privind situațiile arătate. În încheierea articolului consideră că popularitatea nu este o profesiune.

An VIII, nr. 2384, noiembrie 29, p. 1 – [Cu privire la atitudinea partidului conservator cu privire la alegerile colegiului II din București] (*Informațiuni*): Cu ocazia alegerilor pentru Colegiul II din capitală, au votat numai 150 de conservatori. Aceasta din cauză că frunțașii conservatori nu numai că n-au depus buletinele de vot, dar au împiedicat de a participa la vot pe cei mai hotărâți adversari ai liberalilor. În felul acesta se manifestă opoziția conservatoare.

An VIII, nr. 2384, noiembrie 29, p. 3 – [În legătură cu folosirea de fonduri din bugetul Statului pentru susținerea alegerilor generale, de către partidul liberal] (*Ultime informațiuni*): Presa Partidului Conservator publică date în legătură cu utilizarea de fonduri, în sumă de 50.000 lei pentru alegerile generale organizate de liberali. Informația continuă arătând că acesta nu este un procedeu nou, deoarece și conservatorii au beneficiat de fondurile statului. Pentru aceste considerente, alegerile au devenit și sursă de venituri pentru cei interesați și nu mai prezintă niciun entuziasm pentru alegători.

An VIII, nr. 2385, noiembrie 30, p. 1 – Bacalbașa, *Const. C., Zăpada de Iulie*: Autorul informează cititorii asupra rezultatului alegerilor, arătând că pentru cei învinși nu rezultă nicio incertitudine, așa după cum pentru învingători nu reprezintă niciun merit. În România nu trebuie ca Guvernul să se aprecieze după cum a obținut majoritatea. Nu există exemple când guvernul cade ca urmare a alegerilor sau din cauza majorității opoziției. Această situație se poate schimba în favoarea opoziției, dar numai cu voința regelui. Astfel că niciodată manifestarea majorității națiunii nu se poate înfăptui în fața urnelor. Și acum Partidul și Guvernul Liberal să dovedească prin fapte că intenționează să elaboreze reforme. Alegătorii nu vor

vedea roadele voturilor date, majoritățile obținute de liberali se vor topi ca zăpada de iulie.

An VIII, nr. 2385, noiembrie 30, p. 1 – Soc, *Mea Culpa*: Autorul menționează faptul că conducătorul Partidului Socialist, Nădejde, nu a întreprins nimic serios, nici în presă și nici în alte ocazii, pentru a asigura alegerile candidaților socialiști în Parlament. Acesta pretinde că nereușita socialiștilor se datorește măsurilor abuzive aplicate de Guvern, mergând până la violarea secretului votului. Șeful Partidului Socialist avertizează noi măsuri privind organizarea pentru viitor a muncitorilor.

An VIII, nr. 2385, noiembrie 30, p. 1 – Vrajbă, *Conservatorii și votul universal*: Autorul arată că este momentul ca politicienii conservatori să se gândească mai serios la viitor, dată fiind învingerea suferită în alegerile generale. Presa conservatoare junimistă se rezumă numai la a constata situația dificilă fără a face nicio referire la votul universal. În continuare, presa este nelămurită în sensul că Guvernul nu a asigurat alegeri libere, așa după cum s-a preconizat de către ministrul de Interne, N. Fleva. Autorul acestui articol consideră nejustificată poziția presei junimiste, cerând generalizarea dreptului de vot al întregului popor. Nu va trece mult timp și presa conservatoare, care era ostilă votului universal, va fi în fruntea acestei acțiuni.

An VIII, nr. 2385, noiembrie 30, p. 1-2 – Lot, *Indiferența politică*: Autorul consideră că este o datorie ce revine presei democratice de a informa cititorii, în orice împrejurare, despre importanța votului universal, factor determinant în dezvoltarea țării. Situația privind ultimele alegeri demonstrează necesitatea lărgirii colegiilor, deoarece la vot a participat un număr redus de alegători. Din cei înscriși, numai 60 la sută au votat și mulți dintre aceștia sub amenințarea escortării. Cei aleși nu au nimic în comun cu dezvoltarea politică, economică și socială a țării, aceștia urmărind satisfacerea nevoilor personale. Prin votul universal, alegătorii vor cere revendicarea drepturilor ce li se cuvin, pentru existența vieții și a progresului. Acest caracter este cu totul diferit de cel al politicienilor de astăzi. Votul universal va introduce o politică serioasă și cinstită.

An VIII, nr. 2385, noiembrie 30, p. 2 – Mazilirea Dlui Fleva (*Informațiuni*): După obținerea majorității în cele două Camere, Guvernul devine agresiv față de ministrul de Interne N. Fleva. Astfel, în ziarul "Voința Națională" se publică articole din care rezultă că acesta este considerat ca trădător, fiind în complicitate cu opoziția. Autorul informației menționează două publicații apărute în ziarul amintit.

An VIII, nr. 2385, noiembrie 30, p. 3 – Dr. Méchant, *Din Vaslui (Corespondență particulară a Adeverului)*: Autorul informează despre atitudinea revoltătoare a unui alegător guvernamental, care protestează împotriva candidaturii unui deputat de origine străină. Alegătorul afirmă că în Parlament nu trebuie să fie reprezentanți străini, deoarece există și țara este sătulă de străinul de pe tron. Patriotismul acestuia este înăbușit. Se formează chiar o disidență, care protestează împotriva candidaturii deputatului străin. Și în alte localități s-au produs asemenea nemulțumiri.

An VIII, nr. 2386, decembrie 1, p. 1 – Mille, Const., *Votul universal*: Autorul informează cititorii despre situația alegerilor, care se încheie în favoarea liberalilor. Guvernul este stăpân pe situație. Opoziția este învinsă. Parlamentul este sub controlul Partidului Liberal. Când acest partid se afla în opoziție, solicita sprijin democraților

și socialiștilor pentru a obține puterea, după care va introduce votul universal sau, în cel mai rău caz, colegiul unic. Acum, liberalii sunt la putere prin voința regelui, alegerile fiind rezultatul puterii guvernamentale. Însă, continuă autorul, liberalii nu-și respectă angajamentul luat în timpul opoziției, aceștia continuând a fi o grupare de exploatare a țării. Situația este evidentă și confirmată de atacurile violente ale presei guvernamentale, îndreptate împotriva ministrului de Interne, N. Fleva, care a preconizat ținerea alegerilor libere. Deși Guvernul se menține pe poziția menționată, totuși ceva s-a realizat în sensul că în Parlament a reușit să pătrundă deputatul socialist Morțun Gh.V., care cu prima ocazie va interpela Guvernul în legătură cu elaborarea unor reforme democratice, respectiv aplicarea votului universal. Indiferent de forma politică guvernamentală, votul universal trebuie impus.

An VIII, nr. 2386, decembrie 1, p. 1 – Sfinx, *Porunca regelui*: Autorul informează cititorii asupra intervenției regelui prin a impune Guvernului menținerea în Parlament a dlui P.P. Carp. Procedura regelui se justifică în sensul că acesta dorește să dețină o rezervă pentru orice eventualitate privind înlocuirea Guvernului. Iată că nu s-au respectat dispozițiile ministrului de Interne în legătură cu ținerea de alegeri libere. Se impune alegerea unuia din opoziție, desigur din porunca regelui.

An VIII, nr. 2386, decembrie 1, p. 1 – Vlad, *Colegiul al 3-lea*: Autorul arată că, cu ocazia alegerilor în Colegiul III, țărănimea dovedește, contrar lipsei de caracter și de simț politic a claselor stăpânitoare, calitățile necesare pentru a justifica încă o dată că este un factor puternic și serios în viața politică a țării. Această clasă lipsită de drepturi politice poate să se afirme în treburile publice, cu condiția să i se dezvolte conștiința de clasă pentru a nu mai putea fi exploatată de către exploatare. Alegerile curente au demonstrat falimentul politic al burgheziei și necesitatea votului universal. Autorul consideră că acestea sunt ultimele alegeri ținute în baza actualei legi electorale.

An VIII, nr. 2386, decembrie 1, p. 1 – Lot, *200 și 6*: Autorul se referă la numărul voturilor obținute de socialiști în alegerile generale, voturi care confirmă modul defectuos în care este condus Partidul Socialist de către Nădejde. Acesta a căutat ca, prin orice mijloace, să îndepărteze din partid cele mai combative și culte elemente. Pentru înlăturarea greșelilor, Nădejde trebuia să organizeze muncitorimea în vederea alegerilor generale. Această măsură nu s-a luat și se confirmă prin numărul redus de voturi. Astfel, la Colegiul III acesta obține numai 6 voturi, iar la Colegiul II obține 200 de voturi, acordate de pătura intelectuală. Disproporția între voturile date de muncitori (6 voturi) și cele 200 arată că șeful Partidului Socialist a reușit să producă dezbinare între muncitori și pătura cultă.

An VIII, nr. 2386, decembrie 1, p. 1 – Dragoș, *Anti-Fleviștii*: Cititorii sunt sesizați de modul sistematic întrebuițat de ziarul "Voința Națională" împotriva poziției luate de ministrul de Interne, N. Fleva, privind organizarea alegerilor libere. La început, liberalii, necunoscând puterea opoziției lui Fleva, nu au îndrăznit să-l înlocuiască. Acum, ziarul menționat, sub conducerea lui George Cantacuzino, în mod fățiș atacă orice act elaborat de ministru. În Parlament, Fleva va putea suporta toate atacurile adversarilor?

- An VIII, nr. 2386, decembrie 1, p. 2 – *Românii în Ungaria*: La interpelarea făcută de către deputatul Nicolae Șerban în Camera Deputaților, președintele Consiliului de Miniștri al Ungariei răspunde că românii nu sunt excluși de la funcțiunile comitetelor, ci este necesar să posede calitățile cerute pentru a deveni funcționari.
- An VIII, nr. 2386, decembrie 1, p. 2 – *Conflict la graniță (Informațiuni)*: Informația se referă la trecerea frontierei a unui număr mare de unguri care i-au terorizat pe românii pașnici. Aceștia nu au putut rezista, fiind în număr mai mic și astfel au fost maltratați de agresori. Ungurii au răpit și doi cetățeni. Se sesizează Guvernul pentru a protesta asupra acestor acte ilegale.
- An VIII, nr. 2387, decembrie 2, p. 1 – Bacalbașa, Const. C., *Regimul censitar*: Autorul informează că partidele istorice de 30 de ani consideră că sufragiul universal este o nenorocire pentru țară și că singura salvare a regimului constituțional este regimul bazat pe colegii delimitate. Dacă până în prezent, cu ocazia alegerilor, opoziția era reprezentată în Parlament în procent de 10 la sută, acum aceasta deține în Senat unu la sută și în Cameră doi la sută. Autorul continuă a arăta situația alegerilor de la Colegiul universitar. Menționează că colegiile restrânse contribuie la demoralizarea publicului, deoarece într-un colegiu lărgit nemulțumirile pot duce la reducerea numărului, pe când în situația actuală acestea duc la transformarea majorității în minoritate. S-a dovedit că colegiile actuale au compromis regimul reprezentativ, nu pot garanta minoritatea opoziției și, în sfârșit, nu se pot sustrage de la influența Guvernului. Dacă socialiștii sunt învinși, aceștia rămân cu convingerea că se va obține votul universal. Dar când conservatorii sunt zdrobiți, la ce mai pot spera?
- An VIII, nr. 2387, decembrie 2, p. 1 – M.C., *Colegiile Țărănești*: Autorul combate punctul de vedere al ziarului “L’Indépendance Roumaine”, în legătură cu neseriozitatea aplicării votului universal, considerată de acest ziar. Față de Colegiile I și II, care sunt guvernamentale, Colegiul III este independent. Votul universal dă putere maselor populare și posibilitatea de a avea reprezentanți cinstiți în Parlament, care să susțină interesele țărănimii și, în general, ale poporului muncitor. Greșelile săvârșite ca urmare a votului universal sunt departe de a fi comparate cu actualul sistem electoral, sistem ale cărui colegii sunt veșnic guvernamentale și susțin interesele claselor exploatare.
- An VIII, nr. 2387, decembrie 2, p. 1 – Vrajbă, *Nemîngăiați*: Autorul informează cititorii asupra punctelor de vedere deosebite între ziarele de sub influența Partidului Conservator, deosebiri în legătură cu cauzele care au dus la înfrângerea acestuia în alegerile generale. Spre exemplu, ziarul “Timpul” susține că înfrângerea are la bază sistemul brutal folosit de Partidul Liberal și Guvernul său. Autorul continuă și recomandă acestui ziar de a fi mai edificator și de a se pune de acord cu punctul de vedere al celorlalte ziare, pentru a nu provoca o izolare a acestuia în cazul amintit.
- An VIII, nr. 2387, decembrie 2, p. 1 – Lot, *Fiasco?*: În introducere, autorul informează despre aprecierile făcute de ziarul “L’Indépendance Roumaine” asupra alegerilor generale desfășurate, scoțând în evidență aportul adus de rege privind soarta țării. Față de activitatea și rolul parlamentului din alte țări – autorul menționează aceste țări –, în România acesta reprezintă un joc constituțional al celor două partide istorice. În continuare, autorul menționează că existența Parlamentului nu este determinată

numai de două partide, ci de mult mai multe. Se arată țările unde există această situație. În felul acesta programul de lucru al Guvernului este format din punctele de vedere comune ale tuturor partidelor sau grupărilor politice. Acest sistem se poate aplica și în România, cu condiția existenței mai multor partide și, respectiv, clase sociale cu interese deosebite. Combaterea parlamentarismului de către numitul ziar nu este justificată. Alegerile recente dovedesc un sistem electoral defectuos. Se impune votul universal.

An VIII, nr. 2387, decembrie 2, p. 1-2 – Vlad, *Cu prefectii?...*: În introducere se menționează că ministrul de Interne, N. Fleva, pentru asigurarea normală a alegerilor la Colegiul III, a dispus ca subprefecții și primarii să nu părăsească reședința. Intenția ministrului este orientată bine, în sensul de a ridica nivelul moral al administrației la cel al statelor europene. Toate măsurile luate sunt irealizabile atât timp cât există Legea electorală în vigoare, lege care exclude orice independență a funcționarilor etc.

An VIII, nr. 2387, decembrie 2, p. 2 – [Cu privire la folosirea necorespunzătoare a funcționarilor telegrafo-poștali cu pregătire] (*Informațiuni*): Informația se referă la cazul privind sesizarea unui număr mare de funcționari telegrafo-poștali cu studii și pregătire corespunzătoare folosiți la activități inferioare, în timp ce majoritatea oficiilor poștale din țară sunt conduse de diriginți cu pregătire inferioară. În acest sens este înștiințat directorul general al Poștelor și telegrafului.

An VIII, nr. 2388, decembrie 3, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *După luptă*: Autorul arată că alegerile din Iași au dovedit principialitate și dârzenie față de propunerile de candidați ai partidelor istorice. Astfel, un număr apreciabil de alegători au rămas credincioși democrației. Nu peste mult timp corupția politică aplicată la Iași va fi distrusă de aceia pe care regimul electoral îi consideră robi. Autorul continuă a arăta aspecte privind alegerile, unde acesta (autorul) candida din partea democraților. În încheiere autorul arată că în întreaga țară există un cuvânt al corupției politice și morale.

An VIII, nr. 2388, decembrie 3, p. 1 – Bacalbașa, Const. C., *Socoteala lui Nastratin-Nădejde*: În cadrul alegerilor au intrat în lupta politică: partidele istorice și Partidul Socialist. Autorul arată că șeful acestuia consideră că Partidul Socialist este egal cu celelalte două și că numai aceste trei partide au existat în arena alegerilor. Minimalizează importanța Partidului Radical, cel de al patrulea, care a obținut mai multe voturi decât socialiștii. Autorul face comparație între candidații și voturile obținute de socialiști și radicali, începând de la Colegiul I până la Colegiul III. În toate acestea radicalii sunt superiori ca voturi și candidați pentru Senat și Cameră. Dacă pentru Colegiile I și II radicalii au făcut alianță cu conservatorii, aceasta se poate lua în considerație ca obiecțiune ridicată de ziarul "Lumea Nouă". În ceea ce privește Colegiul III, socialiștii au obținut 20 voturi, iar radicalii, neprijiniți de conservatori au obținut 476 voturi. Este evident modul cum I. Nădejde conduce Partidul Socialist.

An VIII, nr. 2388, decembrie 3, p. 1 – Sfinx, *Ceartă între frați*: Autorul informează cititorii asupra stării de spirit ce există în cadrul Partidului Conservator, unde se produc dificultăți între conservatori și junimiști. Dificultățile se datoresc faptului că în Parlament junimiștii, sub direcția lui P. Carp, sunt reprezentați, pe când ceilalți au

pierdut toate locurile. Izolarea junimiștilor urmărește apropierea de Partidul Liberal, așa după cum s-a mai întâmplat sub conducerea lui Ion Brătianu. Se pune în cumpănă dacă liberalii vor accepta coaliția cu P. Carp. Partidul Conservator pierde și această ultimă categorie de oameni de valoare.

An VIII, nr. 2388, decembrie 3, p. 1 – Vlad, *Argumentație genială*: După alegeri, Partidul Liberal apără sistemul electoral privind colegiile restrânse. În acest sens, cum se poate susține menținerea acestui sistem, în timp ce unii liberali se declară pentru colegiul unic? Presa guvernamentală susține că colegiile nu sunt guvernamentale, ci au o deplină independență. Autorul continuă a menționa argumentele aduse în favoarea independenței colegiilor, afirmație susținută așa după cum pretind liberalii.

An VIII, nr. 2390, decembrie 5, p. 1 – Mille, Const., *Liberalii și democrația*: Autorul precizează că, atât în opoziție, cât și în timpul guvernării, Partidul Liberal este combătut. În opoziție s-a arătat ca un partid reacționar și neputincios. Ca partid de guvernământ, i se încredințează puterea, de către rege, așa după cum aceasta i se ia în 1888, tot de suveran. La întrebarea adresată Partidului Liberal în legătură cu votul universal, răspunde ziarul "Voința Națională", în sensul că colegiile electorale au independență. În felul acesta, continuă ziarul, se justifică victoria în alegeri a liberalilor. Dacă conservatorii au câștigat alegerile precedente, aceasta înseamnă că voința alegătorilor a fost violentă. Sub liberali s-a redat alegătorilor deplina independență. În concluzie, se arată că votul universal nu este necesar acum. Autorul arată că se aștepta ca Partidul Liberal să nu-și respecte angajamentul luat în timpul opoziției. Toate ziarele patronate de Partidul Conservator sunt împotriva votului universal. Introducerea acestui sistem nu-i va mai permite regelui de a schimba guvernele, între liberali și conservatori, deoarece alte partide nu există și, ca atare, se duce lupta de clasă între proletariat și burghezie, luptă care face să dispară diferența între cele două partide istorice. Cetățenii cu idei democratice trec la socialism, iar cei din clasa stăpânitoare se încadrează în tabăra reacționarismului. Partidul Liberal dispăre, așa după cum s-a întâmplat în Germania, Belgia și, acum, în Franța. Votul universal se obține prin luptă, luptă pentru care democrația și socialismul nu sunt pregătite pentru a impune liberalilor.

An VIII, nr. 2390, decembrie 5, p. 1 – Vrajbă, *Toți criminali*: Autorul arată că ziarul "Voința Națională" consideră că este cazul de a-și bate joc de gestul lui P. Carp, care a candidat la Colegiul III. Această atitudine o justifică prin faptul că, în 1888, acesta a ordonat împușcarea, maltratarea și închiderea țăranilor, fapte care au produs multă nenorocire la sate. Autorul menționează că este nedemn de a se reaminti faptele odioase săvârșite de partidele istorice. În ziua când conflictele sociale vor înceta, țăranimea va fi generoasă, chiar și cu adversarii lui P. Carp.

An VIII, nr. 2390, decembrie 5, p. 1 – Vlad, *Așteptăm mesagiul*: Autorul arată că nu interesează discursul regelui ținut cu ocazia deschiderii Corpurilor Legiuitoare, deoarece acestea nu prezintă interes. Interesează îndeosebi ce nu va conține mesajul tronului. Nerăbdător, se așteaptă dacă se prevede ceva în legătură cu reforma electorală, mult așteptată de masele populare. Chiar dacă se știe că mesajul va cuprinde probleme nerealizabile, totuși cetățeanul vrea să știe în ce chip a fost înșelat. Dacă se

poate lua în serios propaganda presei liberale privind colegiile restrânse, nu se pot lua în seamă intențiile liberalilor de a modifica actuala lege electorală.

An VIII, nr. 2390, decembrie 5, p. 1-2 – Antoniu, Lascăr I., *Un pericol social*: Autorul arată că numeroși juriști, sociologi și filosofi sunt îngrijorați de pericolul social provocat de creșterea uimitoare a crimelor. Cu toate eforturile depuse, cauzele acestor crime rămân mai departe în necunoscut. Trebuie să acționeze cu deplină răspundere: ordinea socială, siguranța publică etc. Din datele statistice, menționate de autor, rezultă în mod evident că starea morală a țării demonstrează în mod clar dezvoltarea pronunțată privind criminalitatea. Se dă ca exemplu faptul că, în timp ce creșterea populației în perioada 1869-1886 este de 6 la sută, criminalitatea atinge procentul de 25,16 la sută. Se evidențiază date statistice din alte țări, comparate cu populația și procentul de criminalitate. Autorul continuă a preciza că una dintre cauze este lipsa științei de carte, deoarece se constată că toți delincvenții sunt analfabeți. Alte cauze, arătate în lucrarea profesorului I. Tanoviceanu, mai sunt: creșterea populației, concentrarea acesteia la orașe, slăbirea sentimentului religios, creșterea inegalității sociale etc. Este necesară luarea de măsuri pentru prevenirea și reducerea procentului criminalităților.

An VIII, nr. 2391, decembrie 6, p. 1 – Bacalbașa, Const. C., *Ideal*: Autorul informează cititorii că victoria covârșitoare în alegeri a Partidului Liberal este considerată de ziarul "L'Indépendance Roumaine" ca ceva normal și că, continuă ziarul, "chiar obținerea unanimităților este idealul unui guvern dintr-un stat constituțional". Autorul nu este de acord cu poziția ziarului, deoarece idealul unui partid trebuie să fie permanent în strânsă legătură cu interesele țării și să se bucure de neîncrederea deplină a acesteia. Trebuie reținut faptul, se exprimă autorul, că schimbarea guvernelor se face la intervale scurte și că rezultatul alegerilor este același. În cazul unei guvernări îndelungate, înlocuirea guvernului are la bază anumite fenomene economice și, astfel, guvernul în cauză se găsește în fața unei situații bine determinate. Or, în România, din proprie inițiativă, regele schimbă Guvernul. Noile alegeri nu sunt o surpriză, deoarece sistemul electoral s-a aplicat și în trecut. Obținerea alegerilor în timpul guvernării nu are nimic în comun cu idealul națiunii. Este mai de preferat o victorie în alegeri, chiar modestă, însă în timpul opoziției.

An VIII, nr. 2391, decembrie 6, p. 1 – Sfinx, *Lipsă de rușine*: Autorul arată că ziarul liberal "Voința Națională" afirmă că: "partidul liberal lucrează pe baza unui program care va fi respectat întocmai chiar de șeful partidului și al guvernului". Autorul protestează asupra acestora, considerând pe Dimitrie Sturdza un om incapabil și antinațional, om care în timpul opoziției declara solemn că: "nu va primi puterea guvernamentală atâta timp cât românii se află sub stăpânirea ungară". Acum însă cere scuze Guvernului ungar. Acestea nu prezintă nicio garanție privind realizarea programului partidului.

An VIII, nr. 2391, decembrie 6, p. 1 – M.C., *Răspuns la întrebare*: Ca răspuns la întrebarea pusă de ziarul "Adevărul" în legătură cu votul universal, presa Partidului Liberal susține că această reformă nu face obiectul preocupării partidului, deoarece nu este cerută de țară. În continuare, autorul arată că presa menționată susține că fruntașii socialiști sunt cei care doresc votul universal, considerându-l ca o boală închipuită.

În încheiere, autorul arată că Partidul Liberal este incapabil de a introduce reforme democratice și că s-a îndepărtat de colegiul unic, susținut de opoziție.

An VIII, nr. 2391, decembrie 6, p. 2 – East, *Chestia orientală*: Autorul informează asupra situației românilor din Macedonia, descrisă și comunicată ziarului "Neue Freie Presse" și din care rezultă că din Comisia privind reformele acordate de Turcia nu face parte și România, cu toate că numărul românilor domiciliați în Macedonia este la fel ca și al celorlalte naționalități. România a investit fonduri însemnate pentru ridicarea de școli și are drepturi egale, ca și bulgarii, grecii și sârbii. Guvernul român trebuie să participe la lucrările Comisiei.

An VIII, nr. 2391, decembrie 6, p. 2 – Manno, Gr.C., *Candidații pentru Comună*: Autorul consideră că problema alegerilor comunale nu trebuie să fie de natură politică ori de partid, ci de bună gospodărire, persoanele alese să fie competente, cunoscute ca active și cu bunăvoință de a lucra în interesul cetățenilor și pentru fondurile comunei. Printre candidați să existe: arhitecți, ingineri, industriași, comercianți, medici, profesori etc., respectiv din toate categoriile de muncă. Se supun acestea aprecierii și aprobării organelor în drept.

An VIII, nr. 2391, decembrie 6, p. 3 – *Românii din Ungaria (Informațiuni)*: Informația se referă la ultimele alegeri care au avut loc în orașele: Deva, Lugoj și Arad, cu care ocazie românii nu sunt aleși, liberalii obținând victoria. Fruntașii români au arătat că elementul românesc este suprimat, cu toate că un fruntaș maghiar susținea că s-au ales 150 români în comitetul din Lugoj. Un alt orator român protestează împotriva interzicerii numirii funcționarilor români la Arad. Opoziția acestuia este respinsă de organele maghiare.

An VIII, nr. 2391, decembrie 6, p. 3 – [Cu privire la poziția șefului guvernului luată în ședința de deschidere a Corpurilor Legiuitoare în legătură cu relațiile între România și Ungaria] (*Ultime informațiuni*): Informația se referă la prezentarea mesajului de deschidere a Corpurilor Legiuitoare de către președintele Consiliului de Miniștri, Dimitrie Sturdza. În acest mesaj se accentuează relațiile de prietenie ce există între România și Austro-Ungaria. Informația se încheie atrăgând atenția asupra poziției avute de numitul în timpul opoziției.

An VIII, nr. 2392, decembrie 8, p. 1 – Mille, Const., *Comedia începe*: În introducere, autorul arată că deschiderea Corpurilor Legiuitoare marchează începerea unei noi comedii, ai căror autori în trecut au fost conservatorii, iar acum aceștia sunt înlocuiți de rege prin liberali. În Parlament se vorbește de colegii, de democrație și liberalism. În realitate, toate acestea sunt simple vorbe. Toți actorii urmăresc același scop, adică realizarea intereselor personale, de a trăi fără a munci, cât mai bine și cât mai mult. În Parlament, ambele tabere se agită reciproc pentru obținerea puterii, abrogarea legilor vechi etc. Nu există oameni politici. Există o țară cu un Parlament de care depinde votul celor douăzeci de mii de cârciumari și douăzeci de mii de funcționari, aceștia fiind totdeauna de aceeași părere. Neexistând un corp electoral, acesta este înlocuit cu puterea regelui, Parlamentul fiind când liberal, când conservator, alegătorii rămânând aceiași. Autorul încheie articolul prin câteva versuri ale lui M. Eminescu.

- An VIII, nr. 2392, decembrie 8, p. 1 – Memphis, *Domol, domol (Din carnet)*: Autorul se referă la atitudinea de trădare națională a lui Dimitrie Sturdza cu privire la susținerea intereselor românilor din Ungaria. Acesta încheie alianță cu Austro-Ungaria, iar Liga culturală este condusă în țară și în Transilvania de oamenii sus-numitului. Problema națională a românilor este folosită ca instrument de speculație pentru obținerea puterii. Autorul atrage atenția națiunii care a avut încredere în așa-numiții patrioți.
- An VIII, nr. 2392, decembrie 8, p. 1 – Vlad, *Cine ne reprezintă?*: Autorul informează despre propunerile de candidați pentru Parlament, respectiv Colegiul III, ale anumitor persoane de origine străină (ruteni, unguri). În timpul campaniei alegerilor și după scuzele cerute de Dimitrie Sturdza ungarilor privind problema națională românilor din Transilvania, Guvernul face multă propagandă în jurul naționalismului, luptă care nu face parte din interesele materiale ale clasei stăpânitoare. În opoziție, liberalii au combătut unele legi pe considerentul că acestea deschid drum larg tuturor străinilor. În felul arătat, Sturdza deschide porțile Parlamentului străinilor propuși.
- An VIII, nr. 2393, decembrie 9, p. 1 – Bacalbașa, Const. C., *Mesagiul*: Autorul arată că, într-o atmosferă de indiferență, se dă citire mesajului tronului, un act inutil, care are rolul numai de a enunța proiectele de legi ce se vor dezbate. Autorul crede ca necesară și obligatorie pentru liberali luarea în dezbatere a Legii maximului și a Legii minelor, legi combătute când se aflau în opoziție. Se menționează și alte legi și măsuri ce trebuie luate în interesul alegătorilor care și-au pus toată încrederea în guvernul ales. Legea minelor era considerată ca anticonstituțională, deschizând largi posibilități de venituri regelui. Acum, această lege este tolerată. Nerespectarea angajamentelor luate față de alegători va duce, inevitabil, la o atmosferă de neîncredere.
- An VIII, nr. 2393, decembrie 9, p. 1 – Sfinx, *În fața străinătății*: Presa din Paris, prin ziarul "Le Temps", publică o dare de seamă în legătură cu alegerile generale ținute în România. Autorul arată că se apreciază că România are un Parlament reprezentat prin simple decoruri de fațadă și nu este așezat pe baza conștiinței naționale.
- An VIII, nr. 2393, decembrie 9, p. 3 – [Cu privire la poziția liberalilor în parlament privind problema țărănească] (*Ultime informațiuni*): Informația arată că Guvernul, pentru a combate orice propunere democrată privind revendicările țăranilor, făcută de reprezentantul acestora, a introdus în Cameră câțiva țărani, care să ia poziție nefavorabilă. În felul acesta, Guvernul atrage atenția vorbitorului că nu reprezintă interesele țărănimii.
- An VIII, nr. 2394, decembrie 10, p. 1 – Lot, *Demascare*: Autorul informează cititorii asupra faptului că partidele istorice reprezintă una și aceeași clasă. Față de precedentele mesaje privind deschiderea Corpurilor Legiuitoare, actuala sesiune nu diferă decât numai în ceea ce privește unele schimbări mărunte, pe care chiar conservatorii le-ar fi făcut. Liberalii nu vin cu nimic deosebit. Din contră, admit că dizolvarea Corpurilor Legiuitoare este o consecință a demisiei Guvernului conservator și numirea celui liberal. Autorul subliniază faptul că în asemenea situații regele este în drept să numească guvernul, guvern care pe orice cale trebuie să-și asigure majoritatea parlamentară. Nu există nicio deosebire între liberalii preținși populari

și conservatorii nepopulari, deoarece și unii și alții sunt chemați și înlocuiți prin voința necontrolată a regelui. Pentru realizarea revendicărilor economice și politice trebuie ca toți democrații și toți oamenii cinstiți să lupte pentru obținerea votului universal și limitarea prerogativelor regale.

An VIII, nr. 2394, decembrie 10, p. 1 – Vlad, *Adevărat patriotism*: Autorul arată că prin mesajul tronului se face apel la jertfa populației pentru sprijinirea acțiunilor militare, acțiuni pentru care se cere aprobarea de credite necesare completării armamentului, îmbunătățirea soldelor și înființarea pazei frontierelor. Nu se ține seamă de faptul că pentru armată se consumă circa jumătate din fondurile bugetare și că în situația actuală clasele muncitoare nu mai pot suporta noi sarcini. Autorul menționează că nu se poate nesocoti necesitatea pregătirilor militare, deoarece întreaga Europă se găsește sub arme și astfel România nu poate să fie indiferentă. Pentru a se dovedi în același timp patriotism și democratism, se impune introducerea impozitului progresiv asupra capitalului, venitului și succesiunilor, cu care să se facă față nevoilor de apărare a patriei.

An VIII, nr. 2394, decembrie 10, p. 1 – Dragoș, *Administrația comunală*: Autorul face o comparație între planul de sistematizare a orașului București, preconizat de liberalii Guvernului Ion Brătianu și măsurile privind reducerea cheltuielilor, suspendarea lucrărilor etc. întreprinse de către actualul Guvern. Deci menținerea stării capitalei. Guvernul este incapabil de reforme administrativ-gospodărești. Acesta are un singur scop: realizarea de economii de fonduri, pentru a se considera că finanțele țării sunt în plină prosperitate.

An VIII, nr. 2394, decembrie 10, p. 1 – Gaur, *Agitația în Macedonia*: Românii din Macedonia sunt îngrijorați de pericolul ce-l prezintă inspectorul școlar Mărgărit. Când acesta se va confirma, va fi o compromitere a Guvernului. Nemulțumirile se datoresc atitudinii numitului față de școlile române din Macedonia, subvenționate de stat, făcându-le concurență școlile particulare înființate de acesta. Fondurile sunt cheltuite în alte scopuri. Inspectorul este omul de încredere al tuturor guvernelor și agreat de rege. Școlile se află într-o stare înapoiată, fără posibilitatea de plată a salariilor profesorilor și achiziționarea cărților necesare elevilor, Mărgărit pune la cale un nou act mârșav privind desființarea școlilor statului și transformarea acestora în școli particulare. Această situație îi îngrijorează și mai mult pe români. Toate intervențiile privind îndepărtarea inspectorului au rămas nesoluționate, deoarece acesta abuzează de protecția Guvernului. Ministrul instrucțiunii intenționează să desființeze Consulatul din Macedonia-Bitolia. Populația română la care se raliază și cea macedoneană va întreprinde acțiuni energice și deschise împotriva inspectorului școlar și a acelor care îl susțin. Guvernul este dezinteresat de neparticiparea consulului român în Comisia de reforme din Macedonia, datorită faptului că Turcia a considerat că nu este necesară. În fața acestor stări de lucruri, românii indignați și sătui de lipsa de sprijin a Guvernului român, se vor apropia de naționalitățile conlocuitoare din Macedonia.

An VIII, nr. 2394, decembrie 10, p. 1 – Mille, Const., *Slugi Măria Ta*: Autorul informează că, de 30 de ani de domnie, regele nu-și arată adevărata față de putere absolută. Ascunde ceva, care nu-i permite să facă nicio mișcare ce se îndepărtează de centru. În mesajul tronului, Carol arată că precedentul guvern și numirea liberalilor la

guvernare au atras dizolvarea Corpurilor Legiuitoare etc., etc. Așa după cum miniștrii au dreptul de a destitui sau numi funcționari, după concepții proprii, la fel procedează și regele în cazul Guvernului, rege care exercită puteri depline și se află stăpân pe voința țării. Acesta are o satisfacție de a umili pe politicienii chemați la conducerea țării. Autorul regretă că asemenea ocazii de umilință sunt rare. Politicienii merită un mai aspru și continuu dispreț din partea stăpânului. Slugile politice sunt aceleași, indiferent că se găsesc în opoziție sau la guvernare. Carol nu a făcut nimic pentru popor. Acum când se apropie sfârșitul puterii este bine să-și schimbe atitudinea.

An VIII, nr. 2396, decembrie 12, p. 1 – Bacalbașa, *Const. C., Sărmana chestie națională*: Autorul informează că problema națională intră în ultima fază, datorită poziției de umilință a lui Dimitrie Sturdza față de relațiile de prietenie cu ungurii. Acesta, prin influența exercitată asupra ligii și a unora din Transilvania, determină presa să publice articole în sensul că în prezent este oportun a se întreprinde o împăcare cu statul maghiar. Această atitudine – continuă autorul – i-a indignat profund pe românii din Transilvania și îndeosebi pe cei care au suferit pedepse cu închisoarea. Aceștia nu sunt contra unor bune relații cu ungurii, însă sunt indignați de faptul că, odată cu deținerea puterii de către Dimitrie Sturdza, li se va cere părăsirea luptei pentru independența românilor. Intenția acestuia este de a înlocui frunțașii mișcării naționale din Transilvania cu elemente ce-și pierd timpul prin București, incapabile de făurirea acestui ideal.

An VIII, nr. 2396, decembrie 12, p. 1 – Brad, *Deschideți ochii!*: Autorul arată că prin mesajul tronului se atrage atenția asupra reducerii fondurilor bugetare, deoarece situația financiară a țării este deficitară din cauzele menționate. Autorul urmărește să afle care ramură a vieții publice intră în planul de reduceri a cheltuielilor. Nu este cazul de economii în ceea ce privește cheltuielile impuse de armată, salariile ridicate ale marilor funcționari etc. Rămâne ca aceste reduceri să se realizeze asupra instituțiilor culturale și este posibilă aplicarea de noi impozite. Se atrage atenția populației asupra acestui sistem.

An VIII, nr. 2396, decembrie 12, p. 1 – Sfinx, *Liberalii și comerțul*: Autorul se referă la nemulțumirile comercianților cu privire la candidații propuși din această ramură. Guvernul nu a procedat just, aducând în cadrul comerțului capitalei o notă dominantă în această problemă. Se poate, continuă autorul, ca o parte însemnată de comercianți să formeze o disidență. În opoziție, Partidul Liberal avea cu totul altă poziție.

An VIII, nr. 2397, decembrie 13, p. 1 – M.C., *Ne-ați dogorit obrazul*: Autorul informează asupra aprecierilor făcute de presa din Belgia în legătură cu rezultatul alegerilor generale ținute în România. Aprecierile corespund cu cele făcute și de presa din Paris și sunt identice cu punctul de vedere al ziarului "Adevărul". Autorul prezintă textul apărut în ziarul "L'Indépendance Roumaine", cel mai bun ziar din Belgia. În principal, articolul arată că nu trebuie acordată nicio importanță alegerilor din România, considerând că în asemenea situație se poate guverna ușor. Țările străine cunosc întreaga stare din România și autorul consideră că țara se găsește în aceeași situație ca în timpul Regulamentului Organic.

An VIII, nr. 2397, decembrie 13, p. 1 – Dragoș, *Trădătorul Sturdza*: Autorul informează cititorii asupra măsurilor luate de Dimitrie Sturdza, în legătură cu interzicerea oricărei agitații privind independența națională a românilor din Transilvania. Astfel, acesta pregătește terenul pentru stabilirea unor relații de prietenie cu ungurii. Autorul trage concluzia că aceasta reprezintă o manevră politică, cu privire la sprijinul cerut ungarilor pentru a menține puterea. Agenții lui Sturdza urmăresc mai întâi să pună stăpânire pe ziarul "Tribuna" și apoi să îndepărteze din luptă pe fruntașii români din Transilvania. Românii de peste munți și cei din România s-au convins că Dimitrie Sturdza este un trădător.

An VIII, nr. 2397, decembrie 13, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *Lascăr Catargiu. Dim. A. Sturdza*: Autorul nu face comparație privind cultura și gradul de inteligență. Și totuși, menționează că Lascăr Catargiu este lipsit de cea mai elementară cultură, pe când Dim. Sturdza are o cultură vastă, însă este dotat cu o inteligență limitată și este lipsit de vederi largi, se pierde în lucruri mărunte și fără importanță. Și totuși, dacă acestea – arătate sumar – îi deosebesc, există o identică asemănare între aceștia. Autorul continuă, arătând date concrete privind asemănarea, începând din anul 1886. Faptele petrecute sub puterea guvernamentală a celor doi au produs dificultăți economice și naționale României. Aceste dificultăți sunt provocate de puterea absolută a regelui, putere care se bazează pe corupție.

An VIII, nr. 2397, decembrie 13, p. 1 – Nec, *Țara-i opozantă*: Autorul arată că, în timp ce Partidul Liberal consideră că țara este liberală, Partidul Conservator apreciază că este dinastică, iar autorul susține contrariul acestora, respectiv că este opozantă. Autorul face o expunere în legătură cu punctul său de vedere. Principalul este că partidele istorice aflate în opoziție fac tot felul de promisiuni, pentru ca apoi să nu le poată duce la îndeplinire. Speranțele maselor populare puse în partidul aflat în opoziție sunt încorporate în promisiunile acestuia, care se găsesc și ele veșnic în opoziție. Țara nu va mai fi opozantă în momentul când se vor aduce modificări actualului sistem electoral, modificări care să permită reprezentarea intereselor maselor populare.

An VIII, nr. 2397, decembrie 13, p. 2 – [În legătură cu situația școlilor și a profesorilor români din Macedonia] (*Informațiuni*): Informația atrage atenția cititorilor în legătură cu abuzurile săvârșite de inspectorul școlar Mărgărit, prin îndepărtarea din funcție a 70 de profesori și amenințarea desființării școlilor subvenționate din bugetul statului. Macedonenii sunt îngrijorați de această situație și nu se știe dacă nu vor apărea probleme surprinzătoare.

An VIII, nr. 2398, decembrie 14, p. 1 – Sfinx, *Speculă nerușinată*: Autorul se referă la cazul Dimitrie Sturdza, privind situația românilor din Transilvania. Arată că acesta, în timpul lui Ion Brătianu, era cel mai aprig dușman al românilor din Transilvania, ca ulterior, în opoziție, să lovească în Guvernul conservator, cu scopul de a obține puterea. Înființează în acest scop Liga culturală, instrument de luptă pentru independența românilor de sub stăpânirea ungară. Ajuns la putere, începe o campanie contra mișcării naționale din țară și din Transilvania și provoacă intrigi între români, care în cele din urmă ajung în fața tribunalelor ungare. Liga culturală este influențată de faptele josnice ale lui Dim. Sturdza.

An VIII, nr. 2398, decembrie 14, p. 1 – Mille, Const., *Presa română*: Autorul consideră că profesiunea de ziarist, oricât de bine ar fi executată de ziariști competenți, dacă aceasta urmărește un scop comercial prin exploatarea vieții private a oamenilor, este înfierată de toți ziariștii cinstiți, demni de profesiunea lor. Presa liberală și cea conservatoare, când se află în opoziție, recurg la atacuri violente, iar când partidele guvernează, se opun tonului presei opoziției. Autorul arată aspecte cu privire la folosirea tonului între Guvern și opoziție și anumite momente de agitație. În afară de presa partidelor istorice, există și o presă democrată care prezintă caracterul și fizionomia secolului, cu patimile și aspirațiile acestuia. În cazul luptelor duse pe bază de principii, în locul persoanelor făcându-și loc părerile, atunci meseria de ziarist devine calmă, politicoasă, cu respect față de sine și față de popor. Până atunci este necesară îndepărtarea acelor ziariști care folosesc presa ca mijloc de câștig reprobabil și necinstit.

An VIII, nr. 2399, decembrie 15, p. 1 – Bacalbașa, Const. C., *Chestia națională*: Autorul informează că, dacă în 1876 Partidul Liberal deținea puterea și se bucura de prestigiu, popularitate etc., în 1888, Ion Brătianu cade de la Guvern într-un chip cu totul neobișnuit. Actualul șef al partidului și Guvernului nu a învățat nimic din cele întâmplate în 1888 și apare în fața țării ca un bărbat de stat cu caracter mediocru și cu un patriotism fals. Autorul arată exemple în susținerea caracterizării acestuia, îndeosebi în problema națională privind independența românilor din Transilvania și pretinsa prietenie cu ungurii, contrar punctului de vedere avut în opoziție. Or, realitatea arată că numitul a urmărit nemijlocit obținerea puterii, zdrobind toate speranțele românilor din Transilvania și din România. Aceștia trebuie să știe că problema națională nu depinde de un partid, ci de sprijinul tuturor și în mod deosebit al aceluia care nu urmăresc obținerea puterii.

An VIII, nr. 2399, decembrie 15, p. 1 – Sfinx, *Dobrogea*: Autorul menționează că, după 20 de ani de când Dobrogea este integrată în România, dobrogenii se află mai străini ca oricând. Se impune luarea de măsuri urgente și radicale, măsuri care să producă schimbări importante în viața economică și administrativă, astfel încât să se dovedească o grijă mai atentă decât stăpânirea turcească. Nu se poate conta pe încrederea Guvernului că acesta poate statornici în Dobrogea dreptatea, cinstea, libertatea etc., în timp ce în România acestea lipsesc cu desăvârșire.

An VIII, nr. 2399, decembrie 15, p. 1 – Lot, *Puțin lucru*: Autorul menționează că sistemul de lucru al Partidului Liberal nu numai că este devotat regelui, dar are și caracterul unui șarlatanism politic. Liberalii însă pretind că ceea ce promit realizează și că prin reformele introduse exprimă voința poporului suveran. Nu au curajul, continuă autorul, să realizeze reforme care nu sunt în vederile regelui. Așa se explică și combaterea de către presă a mesajului tronului.

An VIII, nr. 2399, decembrie 15, p. 1 – Soc, *Lămuriri-ne*: Autorul informează cititorii în legătură cu atitudinea conservatorilor, care încearcă să compromită Guvernul ca incapabil de a conduce administrația țării. Presa guvernamentală combate intervențiile acestora. Totuși, continuă autorul, Guvernul continuă să aplice două importante legi, împotriva cărora s-au ridicat liberalii când se aflau în opoziție, legi care produc nemulțumiri populației și națiunii. Autorul cere lămuriri.

- An VIII, nr. 2399, decembrie 15, p. 3 – [Cu privire la măsurile luate de ministrul de interne în legătură cu numirea și destituirea funcționarilor] (Ultime informațiuni): Informația se referă la dispozițiile date de ministrul de Interne tuturor prefectilor cu privire la controlul actelor funcționarilor numiți, îndeosebi asupra antecedentelor penale. Destituirea acestora trebuie să se facă pe bază de fapte bine justificate, pentru evitarea abuzurilor din trecut.
- An VIII, nr. 2400, decembrie 16, p. 1 – Mille, Const., *Sfârșitul unei mișcări*: Autorul arată că Dimitrie Sturdza s-a servit de Liga culturală ca o armă a partidului, în timpul când se afla în opoziție. Acum nu știe cum să scape și să justifice atitudinea din trecut față de Guvernul ungar. Numitul începe o campanie de compromitere a actualului conducător al ligii, care se opune politicii lui Dim. Sturdza. Apoi, continuă autorul, intenționează lichidarea ligii, neținând seamă de suferințele patrioților care au luptat pentru ligă.
- An VIII, nr. 2400, decembrie 16, p. 1 – Sfinx, *În sfârșit*: Autorul arată că, în urma sesizărilor apărute în presă, cu privire la situația funcționarilor Căilor Ferate, în caz de pensionare, s-a admis ca această problemă să fie discutată în Parlament. Este oportun ca aceștia să fie asimilați cu funcționarii statului privind drepturile de pensionare. Pentru aceasta este necesară elaborarea unui proiect de lege.
- An VIII, nr. 2400, decembrie 16, p. 1 – Brad, *Reforma instrucțiunii judiciare*: Ziarul “Adevărul” susține și în prezent, ca și în trecut, proiectul de lege cu privire la reforma instrucției judiciare, proiect menit să contribuie la asigurarea libertăților individuale. Autorul menționează procedura de aplicat, așa cum există și în Anglia.
- An VIII, nr. 2400, decembrie 16, p. 1 – Nec, *Comisiuni parlamentare*: De la deschiderea Parlamentului încă nu s-a stabilit componența comisiilor, acestea fiind necesare asigurării unei activități rodnice. Delegații comisiilor joacă un rol important în legătură cu realizarea intereselor comune ale țării. Se cere, deci, continuă autorul, ca problemele să fie bine analizate, în cadru restrâns, de oameni competenți. Însă situația nu se prezintă în felul acesta, deoarece comisiile sunt formate numai în scopuri personale, cu toate că aceste ele sunt în măsură să aducă importante îmbunătățiri poporului. Comisiile trebuie să fie active cu deputați retribuți.
- An VIII, nr. 2400, decembrie 16, p. 1 – Dragoș, *Revizuirea*: Guvernul și regele sunt pe cale de a trece la unele reforme constituționale. Autorul arată că acestea nu se referă la îmbunătățirea administrației Dobrogei și nici la sistemul electoral, ci, în baza experiențelor trecutului, reformele vor lovi în libertățile poporului, stabilindu-se noi inițiative reacționare. Arată situația din 1884, în timpul Guvernului Brătianu I. Interesul evident al regelui în această direcție este însoțit de unele avantaje materiale urmărite de acesta.
- An VIII, nr. 2401, decembrie 17, p. 1 – Bacalbașa, Const. C., *Reformele D-lui Fleva*: Autorul arată că, în timp ce se combate atitudinea lui Dimitrie Sturdza în problema națională și refuzul acestuia de a se trece la reforme democratice cu caracter economic, presa susține reformele propuse de ministrul de Interne. Autorul arată, în continuare, care sunt acestea. Dintre reformele enunțate, cea mai importantă este colegiul unic, care este aproape de votul universal. Apoi desființarea listei

alegătorilor și reforma privind reprezentarea în Parlament a minorităților, în prezent suprimată.

An VIII, nr. 2401, decembrie 17, p. 3 – Gaur, *Interview cu părintele Lucaci*: La întrebări, Lucaci răspunde că grațierea românilor condamnați de Guvernul austro-ungar se referă la persoane și nu la problema națională. Românii luptă în continuare pentru obținerea independenței, deoarece nemulțumirile sunt ca și în trecut. Numitul cere ca presa să-și păstreze calmul și să aibă încredere în comitetul din Transilvania, care supraveghează întreaga situație. Nu este de acord cu propaganda desfășurată de opoziție. În legătură cu situația românilor din Basarabia și Macedonia, răspunde că nici aceștia nu au condiții bune de viață. Este de părere ca Liga culturală să se împartă pe secții, corespunzătoare locurilor unde există români. Țările apusene pun mari speranțe în renașterea României, singura în stare ca, pe cale de pace și cultură, să pună capăt frământărilor existente în Orient.

An VIII, nr. 2403, decembrie 19, p. 1 – Beldimanu, Alex. V., *Opozantul și primul-ministru*: Autorul se referă, în introducere, la poziția critică pe care a luat-o în presă primul redactor al ziarului "Adevărul", în legătură cu actul de umilință al lui Dimitrie Sturdza față de atitudinea adoptată în timpul opoziției privind problema națională. În continuare, arată că acesta a avertizat că Partidul Liberal nu vine la putere decât numai în cazul când se acordă libertate deplină celor trei milioane de români aflați sub stăpânirea ungarilor. Acum, această luptă este părăsită. Dimitrie Sturdza consideră că actul de grațiere liniștește spiritele și creează condiții privind stabilirea de relații amicale cu ungurii. Se desfășoară o violentă campanie asupra activității Ligii culturale, asupra fruntașilor acesteia și asupra ziarului românilor din Transilvania, "Tribuna".

An VIII, nr. 2403, decembrie 19, p. 1 – Brad, *Reforma învățământului primar*: În timp ce alte state europene au luat măsuri privind ridicarea nivelului cultural al poporului, în România, unde învățământul primar datează de 40 de ani, nu s-au făcut progrese. În mesajul tronului se arată aplicarea unor reforme asupra acestui grad de învățământ, reforme care se referă la cele făcute de conservatori cu doi ani în urmă. Legea trebuie modificată în sensul ca aceasta să prevadă uniformizarea învățământului primar, indiferent că se aplică la țară sau la oraș. Actuala lege face distincție de mediul de predare. Pentru asigurarea un ei largi culturalizări a maselor este necesară mărirea numărului școlilor de învățători, pregătirea acestora cât mai temeinic și ridicarea salariilor.

An VIII, nr. 2404, decembrie 20, p. 1 – Mille, Const., *Învățământul primar*: Autorul informează că, de 30 de ani, de când România are o constituție, nu s-a făcut nimic în legătură cu ridicarea nivelului cultural. După datele statistice, mai puțin de 10 la sută din populația țării sunt cunoscători de carte. Guvernele burgheze au legiferat învățământul primar gratuit și obligatoriu, iar pe de altă parte, au sărăcit țaranii. Chiar elaborarea unei legi bune, în situația actuală în care se găsește satul, nu poate fi de folos, dacă nu se fac reforme și în ceea ce privește ridicarea stării materiale a populației rurale. Partidul Liberal – ca și cel Conservator – este un partid reacționar, incapabil de a face reforme cu caracter economic, acesta reprezentând marea comerț și marea industrie etc. Singura salvare a proletariatului stă în propria putere. În prezent, acesta este slab, neorganizat și lipsit de conștiință.

- An VIII, nr. 2404, decembrie 20, p. 1 – Dragoș, *Armonie*: Autorul se referă la lupta surdă dusă în cadrul Partidului Liberal. Astfel, s-a format un grup al tineretului, în frunte cu Fleva și Stătescu, și un al doilea, format din bătrâni liberali conduși de Cantacuzino etc. Autorul și alți democrați și oameni cinstiți sprijină grupul celor tineri.
- An VIII, nr. 2404, decembrie 20, p. 1 – Sfinx, *Guvernul și Presa*: Autorul sesizează că ziaristiții solicită ca, în interesul presei și al opiniei publice, să călătorească pe căile ferate în baza unui permis eliberat în mod gratuit. În felul acesta se aduc și unele servicii direcției Căilor Ferate, fără a se produce pagube nici presei. Actualul ministru să procedeze altfel decât până în prezent, când beneficiază de această gratuitate numai presa guvernamentală.
- An VIII, nr. 2404, decembrie 20, p. 1 – Neo, *Numirea guvernelor*: Autorul nu este de acord cu punctul de vedere al ziarului "Țara", care menționează că opinia publică urmărește realizările Guvernului și nu modul cum acesta a venit la putere. Autorul arată că publicul este interesat să cunoască sistemul obținerii puterii guvernamentale. Prin elaborarea legilor se deschide câmp larg dificultăților, abuzurilor etc. Numirea Guvernului fără contribuția publicului înseamnă că poporul nu este reprezentat în Parlament și în administrația statului. Autorul continuă, precizând că este mai oportun un guvern reprezentant al unei clase, decât un guvern care să reprezinte voința unui singur individ, care să procedeze după bunul plac.
- An VIII, nr. 2405, decembrie 21, p. 1 – Brad, *Chestia țărănească*: Autorul informează că atât timp cât starea economică a țăranilor nu se îmbunătățește, nu se poate dezvolta economia țării și ridica nivelul cultural al acestora. Această stare de lucruri se datorește repartiției necorespunzătoare a pământului, care a dat naștere la o serie de nemulțumiri, neînălțurate de guverne. Autorul arată că, după unele date, în prezent, un procent de 27 la sută din suprafața pământului arabil este deținut de 100.000 proprietari mari și mijlocii, 22 la sută de către stat etc. Rămâne ca circa 3.500.000 țărani să posede numai 25 la sută din pământ, în condiții grele de lucru. Se impune, continuă autorul, o repartiție corectă a pământului și elaborarea unei legi de împrumut a țăranilor în baza expropriierilor de moșii.
- An VIII, nr. 2405, decembrie 21, p. 2 – Gaur, *O nouă fasă politică. Remaniere ministerială (Informațiuni)*: Informația se referă la poziția luată de Guvern împotriva ministrului de Interne, N. Fleva, fiind acuzat că colaborează cu opoziția. Astfel, situația acestuia determină ori demisia individuală a ministrului ori a întregului Guvern, pentru a se da posibilitatea ca, la formarea noului Guvern, N. Fleva să nu mai fie ales. În timp ce conservatorii tineri consideră necesară alianța cu acesta, cei bătrâni pretind ca alianța să aibă la bază un program cu principii democratice.
- An VIII, nr. 2406, decembrie 22, p. 1 – Bacalbașa, *Const. C., Prea din vreme*: Autorul informează cititorii că un grup de fruntași liberali nu sunt de acord cu principiile democratice ale ministerului de interne, N. Fleva, luptând pentru menținerea vechilor sisteme electorale și administrative, sisteme care au contribuit la căderea lui Ion Brătianu. Se prevede un mare pericol din partea bătrânilor liberali, care influențează asupra disensiunilor din cadrul partidului, legate de lupta de idei de care erau animați marii oameni liberali. N. Fleva și Eugen Stătescu au înțeles chemarea vremii și aceștia sunt în dezacord cu Guvernul și cu partidul care începe

să se destrame. Viitorul va decide asupra a două partide bazate pe lupta politică de principii, respectiv partidul coaliției reacțiunii și partidul democrației.

An VIII, nr. 2406, decembrie 22, p. 1 – Sfinx, *V.G. Morțun*: Deputatul socialist V.G. Morțun atrage atenția, în discursul ținut la Cameră, asupra stării înapoiate și sistemului electoral defectuos, cerând clasei stăpânitoare să deschidă ochii, în sensul că această situație nu mai poate continua. Cu această ocazie se dă o lovitură serioasă reacționarismului partidelor istorice. Votul universal se afirmă ca putere politică.

An VIII, nr. 2406, decembrie 22, p. 1 – Brad, *Reprezentarea minorităților*: Una dintre sarcinile Partidului Liberal este introducerea colegiului unic și reprezentarea minorităților. Autorul arată că afirmația este susținută de deputatul Alex. Marghiloman din Partidul Conservator. Acesta s-a convins că cu actualul sistem electoral nu se mai poate continua. Deși aceste reforme nu reprezintă nici punctul de vedere al Partidului Conservator și nici nu aduc schimbări esențiale, totuși se înregistrează un progres al ideilor democratice.

An VIII, nr. 2406, decembrie 22, p. 1 – M.C., *Votul universal*: Ideea votului universal face progrese prin amendamente introduse în Cameră, discursuri etc. În timpul opoziției, Partidul Liberal promite că, luând puterea, va introduce acest sistem electoral. Se așteaptă atitudinea Guvernului și Partidului Liberal în această problemă, la care se mai adaugă și reprezentarea minorităților.

An VIII, nr. 2406, decembrie 22, p. 1 – Lot, *D. Fleva și administrația*: Autorul arată că, în România, s-a aplicat sistemul administrativ care dispune de averea și viața cetățenilor care nu dispun de mijloace suficiente pentru a beneficia de protecția legilor. Clasa stăpânitoare consideră că poliția este creată să terorizeze populația nevoiașă. Situația nu diferă de aceea când boierul dispunea de viața oamenilor. Ministrul de interne, N. Fleva, a luat măsuri, în sensul că agenții administrativi nu mai sunt stăpânii absoluți ai cetățenilor. Autorul arată, în continuare, aspecte brutale săvârșite de agenți administrativi asupra unor evrei care nu beneficiază de niciun drept, însă cărora li se cer sacrificii și plata impozitelor.

An VIII, nr. 2406, decembrie 22, p. 2 – Scotocilă, *Societățile de asigurare (notele de lichidare)*: Un nou sistem de lichidare eronată și abuzivă, cu scopul de a înșela buna credință a asiguraților, se aplică la societățile de asigurare, în baza unor calcule privind dobânda și vârsta. Autorul dă exemple de calcul, atrăgând atenția că acestea sunt proceduri ilegale și asupra cărora cetățenii să fie atenți spre a nu cădea pradă societăților de asigurare de speculație.

An VIII, nr. 2406, decembrie 22, p. 3 – *[Cu privire la suspendarea societății române "Petru Maior" din Budapesta] (Ultime informațiuni)*: Guvernul ungar dispune suspendarea activității societății române "Petru Maior" din Budapesta, pe considerentul că aceasta face politică. După ancheta făcută de organele ungurești, a rezultat contrariul actului de acuzare. Suspendarea se datorește unui discurs ținut de un membru al societății, în alt sediu, tratând despre "lupta națională".

An VIII, nr. 2407, decembrie 23, p. 1 – Mille, *Const., Politician ordinar*: Articolul se referă la Dimitrie Sturdza, lipsit de principii, în dezacord cu realitatea vieții. Opoziția cere explicații asupra modului de aplicare a Legii minelor și a maximului, precum și a votului universal și problemei țărănești. Numitul nu are curajul să se pronunțe

categoric. Autorul continuă făcând precizări în legătură cu discursul ținut în Cameră de deputatul socialist Morțun și măsurile luate de ministrul de Interne. Guvernul nu are curajul să aplice nici promisiunile făcute în opoziție și nici reformele propuse. În opoziție se combate de către liberali Legea minelor și a maximului, iar acum nu se arată nimic în mesajul tronului.

An VIII, nr. 2407, decembrie 23, p. 1 – Nec, *Contra socialismului*: În discursul ținut în Cameră de Grigore Sturdza, acesta combate ideile socialismului, considerând că, atât timp cât în Cameră există majoritatea formată din proprietari și comercianți, nu va pătrunde socialismul. Autorul susține această afirmație. În ceea ce privește votul universal, oratorul pretinde că acesta absoarbe votul a 25.000 de oameni culți de către 80.000 de țărani și, astfel, se împiedică reprezentarea în Cameră a păturii culte. Sentimentul nutrit de țărani, de a lua pământul moșierilor, are cauze nu în propaganda socialiștilor, continuă autorul, ci pentru redobândirea acestuia acaparat ilegal de către moșieri.

An VIII, nr. 2407, decembrie 23, p. 1 – Brad, *Discursul D-lui Fleva*: Autorul împărtășește întru totul conținutul discursului ministrului de Interne, N. Fleva, în legătură cu aplicarea unei reprezentări mai largi a minorităților, precum și respectarea legilor. Totul ar fi bine, dacă ministrul nu ar fi înconjurat de reacționari care împiedică realizarea oricăror reforme democratice. În cazul când nu se pun în aplicare transformările propuse și, astfel, nu va mai fi ministru, în opoziție, de la tribuna Camerei, va continua lupta pentru realizarea principiilor și convingerilor sale.

An VIII, nr. 2407, decembrie 23, p. 1 – Dragoș, *Șarlatanii*: Partidul Liberal, în frunte cu șeful său, Dimitrie Sturdza, caută să se desolidarizeze cu lupta națională dusă de românii din Transilvania. Se face propagandă în Ungaria, în sensul că liga nu este subordonată Guvernului. Cu toate acestea, arată autorul, doi miniștri fac parte din ligă. Fleva, în opoziție, era cel mai mare adversar privind agitația în problema națională, aceasta pentru ca, mai târziu, când va fi la putere, să nu fie obligat să ceară scuze. Previțiunea se adevărește, însă scuzele sunt cerute de Dimitrie Sturdza.

An VIII, nr. 2407, decembrie 23, p. 2 – Gaur, *Umilințele guvernului. Presa străină (Informațiuni)*: Presa austro-ungară începe o campanie împotriva Guvernului român și îndeosebi asupra lui Dimitrie Sturdza, considerând discursul acestuia, ținut la Iași, ca un pretext că România, fiind înconjurată de evenimentele din Turcia și de pregătirile armate rusești, caută să-și asigure protecția Austro-Ungariei. Scopul urmărit de presa străină este de a determina pe Dimitrie Sturdza de a face noi declarații de supunere față de unguri.

An VIII, nr. 2408, decembrie 24, p. 1 – Dragoș, *Rîndașul Maghiarilor*: Autorul informează că, în opoziție, Partidul Liberal a susținut o campanie violentă în legătură cu problema națională a românilor din Transilvania. Ajuns la putere, Dimitrie Sturdza cere scuze umiltoare față de unguri. Autorul arată modul cum au procedat ungurii impunând numitului textul unei retractări, care mai târziu a fost declarată la întrunirea ținută la Iași. Slugărnicia lui Dimitrie Sturdza a frânat mișcarea națională. Orice încercare de justificare este zadarnică.

An VIII, nr. 2408, decembrie 24, p. 1 – Brad, *Chestia alcoolismului*: Autorul menționează că, pentru țărani, alcoolul reprezintă o adevărată plagă care produce dificultăți fizice și

materiale. Nu trebuie interpretat că excesul privind consumul alcoolului se manifestă numai la popoarele ale căror mijloace de existență sunt insuficiente. Autorul dă exemple. Subliniază că, cu cât o clasă de oameni trăiește mai prost, cu atât aceasta se îndreaptă spre beție. Dă exemple privind unele popoare. În mesajul tronului se arată că luarea unor măsuri de restrângere a consumului alcoolului duc la ridicarea stării țăranilor. Mesajul neglijează importanța veniturilor realizate de stat din vânzarea alcoolului, precum și declanșarea nemulțumirilor producătorilor. În plus, aceste măsuri determină țăranii de a fabrica rachiu acasă, dăunător sănătății. Îndepărtarea alcoolismului este opera unui partid, care poate să lichideze cauzele fundamentale existente, dăunătoare societății actuale.

An VIII, nr. 2408, decembrie 24, p. 1 – Lot, *Devastarea Adevărului*: Pentru poziția fermă luată de ziarul "Adevărul" privind problema națională, autorul menționează că, cu un an în urmă, elemente ale opoziției liberale, în complicitate cu poliția conservatoare, au atentat la sediul redacției. Problema națională constituie o luptă dusă în afara intereselor grupărilor politice. După obținerea puterii, Partidul Liberal dovedește că prin această luptă se urmărește crearea unui instrument de partid și unui mijloc politic. Ca și în trecut, ziarul "Adevărul", continuă autorul, a rămas credincios patriotismului și democratismului.

An VIII, nr. 2408, decembrie 24, p. 1 – L., *Protecția muncii*: Autorul informează că în Anglia, Germania și chiar Rusia există legi privind protecția muncii, legi care obligă patronii de a contribui cu fonduri pentru asigurarea muncitorilor împotriva bolilor și accidentelor. Elaborarea acestor legi se face numai după ce muncitorii s-au organizat și au luat atitudine fermă. Autorul arată că toate acestea au legături strânse cu socialismul și nu pot fi realizate de partide și guverne care susțin interese de clasă. Odată cu elaborarea Legii minelor, P. Carp introduce unele măsuri privind protecția muncii. Deoarece în România nu există un proletariat organizat, s-a renunțat la propunerile proiectului. Autorul continuă a arăta unele principii și calcule introduse în Elveția și Germania.

An VIII, nr. 2410, decembrie 29, p. 1 – Bacalbașa, Const. C., *Armonia în partid*: Autorul sesizează că ministrul de Interne, N. Fleva, este însărcinat de Guvern de a face declarații în legătură cu deplina armonie ce există în Partidul Liberal, precum și în cadrul Guvernului. Autorul dă exemple cu arătarea locurilor unde s-au făcut aceste declarații. Faptele însă dovedesc contrariul, deoarece ziarul condus de ministrul de Finanțe nu se jenează de a ataca măsurile luate de N. Fleva. Se arată cum procedează acest ziar, susținut de cei care dețin majoritatea parlamentară. Partidul și Guvernul liberal sunt mai omogene ca oricând. În această situație ar trebui să evite neînțelegerile existente, indiferent dacă acestea duc la disidențe, disidențe care se găsesc în toate partidele, inclusiv cel socialist. Sunt alte probleme mai importante care cer soluționarea grabnică (Legea minelor, a maximului etc.).

An VIII, nr. 2410, decembrie 29, p. 1 – Memphis, *Teatrul Român (Din carnet)*: Autorul informează cititorii că arta întâmpină greutăți în țările unde cultura este mediocră și se manifestă și mai greu acolo unde pretențiile sunt mai mari decât nivelul cultural al poporului. În România, continuă autorul, lupta se duce pentru amândouă cazurile menționate. Clasa stăpânitoare trăiește mai mult în țările unde cultura este la un nivel superior față de posibilitățile României. Moralistiții susțin că teatrul nu

este o școală, ci un loc pentru distracție. Teatrul românesc întâmpină greutăți și mai mari din cauza concurenței artiștilor străini, care găsesc un deuseu favorabil în România. Direcția teatrelor are obligația de a întocmi repertorii corespunzătoare tuturor spectatorilor, încurajând scrierea de piese naționale. Să se schimbe sistemul defectuos privind valorificarea lucrărilor indigene, precum și îmbunătățirea ștatului și al plății pieselor traduse. În felul acesta cerințele publicului sunt satisfăcute.

An VIII, nr. 2410, decembrie 29, p. 1 – M.C., *Votul Universal*: Partidul Liberal se pronunță împotriva votului universal, astfel după cum rezultă și din dezbaterile parlamentare privind răspunsul la mesajul tronului. Cu această ocazie se respinge, în unanimitate, amendamentul propus de deputatul socialist Morțun. De aceeași părere cu liberalii este și un reprezentant al democrației-conservatoare. Autorul afirmă că lupta pentru obținerea votului universal continuă în Cameră și în afara acesteia. Ceea ce acum se respinge în curând se va admite din necesitate.

An VIII, nr. 2410, decembrie 29, p. 3 – *Colectiviștii și chestia națională (Ultime informațiuni)*: Informația se referă la atacurile întreprinse de agenți ai Guvernului liberal împotriva redacției ziarului "Tribuna", cerând intervenția poliției ungare pentru arestarea fruntașului luptător național Rațiu Ioan. Acesta este obligat să justifice dreptul la proprietate asupra numitului ziar. La București se declanșează o altă campanie, în fruntea căreia se găsește Dimitrie Sturdza, campanie care urmărește răscumpărarea ziarului și grațierea unor români aflați în închisoare, care să fie destinați a conduce Partidul Național. Politica dusă de aceștia corespunde cu a Guvernului român și austro-ungar, asigurări date de Dimitrie Sturdza Guvernului de la Viena. Astfel sunt înlăturați fruntașii români Rațiu și Lucaci. În fața acestei trădări, patrioții, printre care și liberali, hotărăsc înființarea unei noi ligi culturale.

An VIII, nr. 2410, decembrie 29, p. 3 – Gaur, *Scandalul din Sibiu (Ultime informațiuni)*: În legătură cu campania dusă de Partidul și Guvernul liberal împotriva acțiunilor de luptă privind problema națională a românilor din Transilvania, autorul informează asupra stărilor de lucruri cu privire la sechestrarea ziarului "Tribuna", intrigile întreprinse de Guvern, felul cum s-a declanșat acțiunea scandaloasă, precum și devastarea sediului redacției. Aceste fapte au produs o neplăcută impresie printre românii din toate părțile și îndeosebi cei din Transilvania, care luptă împotriva dușmanilor națiunii.

An VIII, nr. 2411, decembrie 30, p. 1 – Mille, Const., C.A. *Rosetti*: Autorul informează despre atitudinea Guvernului liberal față de întemeietorii partidului, Ion Brătianu și C.A. Rosetti. În cadrul Camerei se comemorează viața și amintirea luptei duse de aceștia. Pentru primul, Guvernul închină recunoștință, aprobând fonduri pentru ridicarea unui monument. Pentru al doilea, are rezerve și cu mare greutate este de acord cu deschiderea de fonduri pentru ridicarea unei statui. Autorul continuă, făcând o comparație între concepția politică a lui Ion Brătianu la începutul activității (1848) și poziția luată de acesta, la 1884, când din omul democrat devine reacționar, apărătorul marelui capital industrial și comercial, neglijând că, în România, există și un proletariat agricol. Aceste greșite concepții se lovesc de cele democratice susținute de C.A. Rosetti, animat de idealurile Revoluției de la 1848. Astfel se produce o prăpastie între aceștia, primul cucerind pe cei dornici de avuție, iar al doilea rămânând izolat. Așa se explică faptul că numai Ion Brătianu rămâne idolul

Partidului Liberal, în fața căruia se înclină cei cărora le-a oferit posibilități de îmbogățire. Pătura democrată și socialistă îl cinstește pe Costache Rosetti care a dat viață liberalismului.

An VIII, nr. 2411, decembrie 30, p. 1 – M.C., *Teorii Constituționale*: Guvernul liberal elaborează teoria constituțională, în sensul că regele are dreptul de a se amesteca în lupta politică. Autorul arată textul discursului lui Dimitrie Sturdza rostit în Senat, publicat în "Voința Națională". Amestecul în lupta politică, dusă între partide, este numai formal, continuă autorul, deoarece, în fond, nu există niciun conflict, Guvernul fiind schimbat după părerile personale ale regelui. Țara este dată în arendă pe o perioadă de timp care depinde de capriciile suveranului. Și aceasta este declarată de Guvern, ca principiu.

An VIII, nr. 2411, decembrie 30, p. 1 – Lot, *Foarte lămurit*: Presa democrată cere Guvernului realizarea a trei reforme: votul universal, ridicarea stării țăranilor și dezvoltarea învățământului. Presa liberală consideră că numai paralel cu dezvoltarea învățământului se poate îmbunătăți situația materială a muncitorilor și că nu este cazul ca mai întâi să se introducă votul universal. Autorul combate aceste afirmații, deoarece în țările din apusul Europei ridicarea culturală nu a soluționat mizeria de trai a oamenilor. Votul universal reprezintă cea mai adâncă reformă, aceasta dând posibilitatea ca masele populare să fie stăpâne pe soarta țării, excluzând exploatarea claselor stăpânitoare. În felul acesta, socialiștii justifică reforma prin votul universal.

An VIII, nr. 2411, decembrie 30, p. 1 – Brad, *Economii*: Politica bugetară a Guvernului liberal este de a realiza economii. La început, s-au obținut la Căile Ferate, însă în mod fictiv. După scurt timp, reapare vechiul cult al personalităților și, ca atare, arată autorul, în dezbaterile Camerei se aprobă fonduri de 600.000 lei pentru ridicarea a două monumente lui Ion Brătianu și C.A. Rosetti. Dacă aceștia au creat opere privind viața politică și economică a țării, în sprijinul poporului, nu au nevoie de statui, ci aceste opere să țină loc de monumente. Cu suma alocată se pot construi edificii culturale etc. Or, suma de 600.000 lei nu poate fi considerată ca o cheltuială chibzuită.

An VIII, nr. 2411, decembrie 30, p. 1 – Soc, *Tot chestia națională*: Autorul este de acord ca între România și alte state să existe relații de prietenie. Însă sistemul folosit de Partidul Liberal, ca agitând problema națională împotriva ungarilor, în scopul obținerii puterii, este destul de periculos și constituie o adevărată demagogie criminală. Liberalii se demască ca trădători, periclitând independența țării, în dorința de a cuceri puterea. Aceștia au ales această armă periculoasă împotriva Guvernului conservator.

An VIII, nr. 2412, decembrie 31, p. 1 – Brad, *Descentralizare*: Ministrul de interne, N. Fleva, introduce reforma administrativă, printr-o descentralizare largă, în sensul că fiecare cătun să-și aleagă primarul și Consiliul Comunal. În locul plășilor, ia ființă centralizarea mai multor comune, conduse de un funcționar, ajutat de primarii acestora. Autorul consideră ca oportună măsura luată, însă are rezerve în legătură cu alegerea aparatului administrativ. Se preconizează alegeri libere pe față, desfășurate la sate, în prezența unui magistrat, ca președinte. Numai votul secret, necontrolat, asigură exprimarea reală a voinței cetățenilor și o descentralizare corespunzătoare.

An VIII, nr. 2412, decembrie 31, p. 1 – Neo, *Legea maximului*: Nu se poate trece cu vederea modul violent al liberalilor cu privire la combaterea, în 1893, a Legii maximului. În discursul ținut la Senat, Dimitrie Sturdza afirmă că nu intenționează abrogarea acestei legi, neținând seama că apasă greu populația săracă. Vinovat este Guvernul precedent, care nu a explicat poporului importanța legii. Se confirmă că, indiferent de partid, clasele stăpânitoare urmăresc numai apăsarea poporului.

An VIII, nr. 2412, decembrie 31, p. 1 – Sfinx, *S'a schimbat boerul!*: Autorul se referă la actul imoral săvârșit de Dimitrie Sturdza, în legătură cu problema națională. Arată cum acesta, în 1885, a expulzat pe tinerii ardeleni pe considerentul că făceau politică iredentistă. Expulzarea se face la cererea Austriei. Acum, după zece ani, numitul apare ca un luptător pentru cauza națională. Indignarea este generală în întreaga țară față de purtarea nedemnă a primului ministru.

1896 (an IX, 4 ianuarie – 25 decembrie)

(Colaborator: C. Mihalcea)

An IX, nr. 2415, ianuarie 4, p. 1 – Mille, C., *Reforma comunală*: Proiectul de lege pentru reforma comunală al ministrului de Interne N. Fleva cuprinde două mari idei democratice: descentralizarea și o îndrumare spre votul universal. Consiliul Comunal devine independent față de prefect, fiind pus la adăpost și față de puterea arbitrară ministerială, dizolvarea lui nemaiputându-se face decât de justiție. Reprezentarea minorităților și faptul că vor avea dreptul de vot toți cetățenii care plătesc o dare cât de mică, exceptându-se cei neștiutori de carte care vor vota indirect, 25 un delegat, înseamnă un mare pas către votul universal. Consideră totuși insuficiente aceste prevederi și crede că proiectul de lege nu va fi votat.

An IX, nr. 2415, ianuarie 4, p. 1 – Neo., *Reforma domnului Poni*: Ministrul instrucțiunii, Poni, lucrează la o reformă a învățământului primar. Reforma făcută de conservatori, care, în flagrantă contradicție cu Constituția, desființase gratuitatea învățământului pentru copiii de altă naționalitate decât cea română va fi înlocuită, desființându-se această măsură și, totodată, trecându-se pe seama statului întreținerea școlilor, și nu a comunei, cum se prevede în legea actuală. Se va generaliza și sistemul școlii cu patru clase primare, în locul celor trei categorii de școli prevăzute de aceeași lege.

An IX, nr. 2415, ianuarie 4, p. 1 – *"Munca"* [Reparația ziarului socialist]: Mai mulți socialiști din București au luat inițiativa să reapară vechiul săptămânal socialist, "Munca". Se arată ca justificată această reparație, fiindcă "Lumea Nouă" nu corespunde decât foarte puțin rolului unui ziar social-democrat. "Munca" își propune ca, fără patimă și personalități și fără a comenta dezbinările care au sfâșiat partidul în ultimul an, să fie un prim element în împăcare și de reorganizare a Partidului Social-Democrat.

An IX, nr. 2415, ianuarie 4, p. 2 – *Reforma Învățământului*: Proiectul de reformă a învățământului primar cuprinde două părți: didactică și financiară. Se prevede gratuitatea învățământului pentru toți copiii, fără deosebire de naționalitate, întreținerea școlii și plata învățătorilor de către stat și construirea de localuri în toate comunele urbane și rurale și chiar în cătunele care au 40 de copii în vârstă de școală. Se asigură și poziția învățătorilor care nu vor mai putea fi dați afară decât prin

decizia unui tribunal special. Partea financiară se rezolvă prin înființarea Casei Școalelor finanțată de stat printr-un împrumut de 30 milioane și alte venituri precum amenzi școlare, donațiile etc. Bugetul Casei Școalelor va fi votat anual de Cameră.

An IX, nr. 2416, ianuarie 5, p. 1 – Mille, C., *Socialismul dinastic*: Critică faptul semnalat de revista socialistă disidentă "Lumina" din Iași că societatea culturală "Datoria", înființată de prietenii lui Nădejde, șeful socialiștilor din Iași, la propunerea lui C. Stere, a hotărât să fondeze o bibliotecă populară sub denumirea lui Carol I. Propunerea a fost primită de unanimitatea celor prezenți fără a se găsi un socialist care să protesteze împotriva acestui dinasticism. Îl explică satiric, arătând că Nădejde, care este inspiratorul tacticii noi, al căii legale, poate fi și inspiratorul căii regale, singura prin care se ajunge la putere.

An IX, nr. 2416, ianuarie 5, p. 1 – Lot, *Chestia țărănească*: Se comentează modul cum este tratată problema țăranimii de către conservatori și liberali, după cum rezultă și din presa respectivă. Conservatorii îi învinuiesc pe liberali de a fi creat din țăran un muncitor cu salariu, care trăiește mai greu decât iobagii de acum 50 de ani, pe când conservatorii au făcut reforme pentru îmbunătățirea situației țăranimii. Liberalii nici la discuția mesajului n-au atins problema votului universal, unul din remediile mizeriei morale și materiale a țăranimii. Aceste reforme vor fi îndeplinite prin socialism și numai după ce România va trebui și va trece la organizarea capitalist-proletară a producției. Soarta țăranilor proletarizați este strâns legată de a muncitorimii ale căror interese le apără Partidul Socialist și care cere votul universal pentru a-și putea realiza ideile.

An IX, nr. 2417, ianuarie 6, p. 1 – Beldimanu, Al., *O întrebare dlui T.G. Djuvara [Cu privire la fonciera pământurilor țărănești]*: În august 1895, sub guvernarea conservatoare, Djuvara a protestat împotriva abuzurilor comisiilor care au fixat fonciera pentru proprietățile rurale, evaluând venitul pogonului la 14 lei și în unele județe chiar la 24 lei pentru pământurile țăranilor, față de numai 9,60-9,80 lei pentru acelea ale marii proprietăți. La protestul său, ministrul de Finanțe Ghermani a rămas surd. "Adevărul" și "Gazeta Poporului" condusă până ieri de G. Pallade, actualul ministru, au înfierat despuierea țăranimii lipsită de drepturi și de apărare. Această evaluare nedreaptă trebuie desființată, iar Ministerul de Finanțe să nu caute o acoperire a deficitului bugetar prin completa sărăcire a țăranimii; astfel, tineretul liberal se va dovedi fără idealuri și lipsit de avânturi.

An IX, nr. 2417, ianuarie 6, p. 1 – Soc, *Legea expulzării*: Consiliul de Miniștri a revocat decretul Guvernului trecut de expulzare a lui Albert Honnigmanu, redactor la ziarul "Evenimentul" din Iași, care duse o campanie împotriva Guvernului, favorabilă liberalilor. Legea expulzării, departe de a garanta ordinea, devine un instrument de răzbunare și persecuție față de care muncitorul necetățean rămâne la discreția patronului când acesta este prieten cu prefectul. Se cere în numele democrației românești desființarea legii sau cel puțin luarea acestui drept din mâna puterii executive.

An IX, nr. 2417, ianuarie 6, p. 1-2 – L., *Socialismul în Galiția. Hotărârile congresului*: Democrația socialistă a Galiției care joacă un important rol politic în această parte a Poloniei a ținut congresul anual în orașul Novy-Sonez, cu bilanțul realizărilor și importante

hotărâri. A organizat numeroase greve pentru obținerea zilei de muncă de 10 ore; s-au organizat diferite bresle; s-a întemeiat o Casă a lucrătorilor la Lemberg și s-au editat mai multe organe de presă, ținându-se numeroase întruniri. Persecuțiile autorităților s-au soldat cu multe condamnări la închisoare și amenzi, pe care le precizează. Tactica și mijloacele de luptă au folosit fenomenele economice și revendicările susținute prin greve și boicot, făcându-se și o puternică propagandă în favoarea sufragiului universal. Organizația se face prin înființarea de cercuri de studii și ajutor mutual, prin întemeieri de bresle naționale și internaționale și prin așa-numiții oameni de încredere, propagandiști existenți în toate centrele din Galiția. Hotărârile congresului, prin rezoluțiile votate se referă la agitația pentru obținerea sufragiului universal, înființări de organizații profesionale, naționale și internaționale, ca și de uniuni internaționale a căror înființare va trebui să fie susținută de delegatul eventual la congresul internațional care se va ține la Londra. Ar fi bine ca socialiștii noștri să urmeze pilda celor din Galiția.

An IX, nr. 2419, ianuarie 9, p. 1 – Mille, C., *Socialismul republican*: O moțiune regalistă votată de socialiștii militanți din Iași [v. nr. 2416, ianuarie 5, p. 1: *Socialismul dinastic*, de C. Mille] pune pe tapet chestiunea republicanismului Partidului Socialist. Regalitatea lui Carol I, care hotărăște totul în politica țării, reprezintă o piedică pentru socialism, care trebuie înlăturată. Luptând împotriva ei și pentru votul universal, socialismul își continuă lupta economică și socială, bazată pe organizarea forțelor proletare și pe lupta de clasă. Astfel se înțelege socialismul și a fost definit la primul congres al socialismului român, până când piedica regalității nu va mai exista.

An IX, nr. 2425, ianuarie 16, p. 3 – [Modificarea legii vânzării bunurilor statului] (*Ultime informațiuni*): S-a depus la Senat proiectul pentru modificarea Legii vânzării bunurilor statului: moșiile se vor vinde numai în loturi mici de 5 hectare, putând fi cumpărate și de preoți și învățători. Se stabilește prioritatea la cumpărarea loturilor; se reduce dobânda de la 5 la 4 la sută, iar amortizarea se va face într-o perioadă de 60 ani. Plata loturilor se va începe după un an de la cumpărare, iar execuția contra celor care nu plătesc se va face după doi ani.

An IX, nr. 2425, ianuarie 16, p. 3 – [Date statistice cu privire la vii] (*Ultime informațiuni*): Din datele statistice ale Ministerului de Domenii rezultă că România posedă 188.499 hectare de vii, cultivate de 267.063 proprietari, care plătesc anual un impozit de 1.974.551 lei. Județele care posedă cele mai mari întinderi de vii sunt Dolj, Mehedinți, Prahova, Putna, Vâlcea și Romanați. În privința calității se disting vinurile din Drăgășani – Vâlcea, Orevița – Mehedinți, Odobești – Putna și Cotnari – Iași.

An IX, nr. 2433, ianuarie 23, p. 1 – Beldimanu, Al., *Catargiu-Sturdza*: Prin alungarea lui Lascăr Catargiu de către rege și chemarea lui Sturdza în capul Guvernului, țara n-a câștigat nimic. Conservatorii au desființat descentralizarea administrativă și au sporit numărul subprefecților, când, în programul de la Iași, Sturdza declara că va desființa aceste lacome lipitori de pe spinarea țărănimii și va asigura o reală descentralizare administrativă. Voind a realiza aceste reforme, N. Fleva, ministrul de Interne, a fost silit să demisioneze din Guvernul actual. Guvernul conservator, pentru a-și echilibra bugetul, a sporit prețul moșiilor vândute țăranilor, stârnind protestul liberalilor care făceau caz de dragostea lor față de țărănime, dar prețurile

au rămas aceleași. Trage concluzia că amândoi, Catargiu și Sturdza, sunt șireți, mincinoși și slugarnici, capabili de orice pentru putere.

An IX, nr. 2434, ianuarie 24, p. 1 – Brad, *Mișcarea culturală [Poporanismul]*: În sânul partidelor democratice și, în special, în Partidul Socialist se manifestă noul curent al poporanismului. Orice încercare de a răspândi cultura în popor este bună, însă dacă mișcarea culturală va fi predominată de elementele burgheziei, ea nu numai că nu va trezi sentimentul de clasă în muncitori, ci va avea un efect contrar, dovadă că prima bibliotecă înființată de acest curent a fost botezată cu numele lui Carol I. La baza mișcării poporaniste stă un naționalism utopico-filantropic. Socialiștii trebuie să pună bazele unei mișcări culturale prin care să educe muncitorii și să-i atragă spre democratism și socialism, cât timp starea economică și socială din țară împiedică desfășurarea unei acțiuni politice.

An IX, nr. 2435, ianuarie 25, p. 1 – Brad, *Legea căminului*: Mai mulți deputați au depus la Cameră un proiect de lege, denumit Legea căminului, formulat după un proiect de lege francez care a fost inspirat din instituția "homestead" existentă în America. În America, agricultura capitalistă se face pe suprafețe mari și în mod intensiv, tinzând să distrugă pe fermierii mici și mijlocii, transformându-i în simpli proletari agricoli, care nu vor mai avea interes a se menține actuala orânduire socială. Prin acest "homestead", marii capitaliști au căutat să creeze o mică burghezie țărănească pentru ca, în baza dreptului ei de proprietate să formeze un zid împotriva oricărui curent revoluționar. O situație similară este și în exploatarea agricole din Franța. La noi, marea proprietate, cu metode de exploatare agricolă primitive, n-a ajuns încă în faza de exploatare capitalistă care să justifice aplicarea acestei reforme; totuși Legea căminului ar fi folositoare pentru numeroasa populație proletară, dacă nu s-ar fi prevăzut că proprietatea și locuința astfel întemeiate pot fi urmărite pentru plata impozitelor și a datoriilor izvorâte din delictе și cvasidelictе.

An IX, nr. 2436, ianuarie 26, p. 1 – C.M. [Mille, C.], *Impozitul pe venit*: În Camera franceză, ministrul de Finanțe, Doumen, a propus instituirea impozitului pe venit, prin care să se înlocuiască dările personale. Urmează a fi impuși din cele șapte milioane și jumătate de contribuabili un număr de 500 mii de mari bogătași, care în prezent plătesc impozite personale neînsemnate și care se vor împotrivi acestei echitabile reforme. Exemplul Franței ar trebui imitat și la noi, dacă n-ar fi la putere liberalii, reprezentanții bogătaşilor și ai celor puternici din țară.

An IX, nr. 2438, ianuarie 28, p. 1 – Brad, *Unde-s reformele?*: Reformele antidemocratice făcute sub guvernarea conservatorilor au fost combătute și de liberali, aflați în opoziție, printre care Legea minelor, Legea maximumului etc. a căror abrogare o anunțau imediat ce vor fi preluat conducerea țării. De trei luni fiind la putere, cu excepția Legii clerului, nu s-a abrogat nici una, iar reformele anunțate cum este aceea a învățământului, sunt amânate. În schimb, se deschid mereu credite extraordinare și se caută mijloace pentru împlinirea golurilor bugetare. Se întreabă și despre reformele binefăcătoare promise de liberali în opoziție, considerându-le ca mijloc de a câștiga puterea, despre care nu se mai spune nimic acum.

An IX, nr. 2438, ianuarie 28, p. 1 – Sfinx, *Educațiunea femeiei*: Critică reforma învățământului propusă printr-un proiect de P. Poni, prin care se suprimă unele școli și cursuri feminine și arată că socialismul tinde să egalizeze condițiile juridice și de viață ale

femeii cu acelea ale bărbatului. Mijloacele de cultură ale femeii trebuie înmulțite și nu reduse, nu numai din filantropie și spirit de dreptate pentru ca jumătate din omenire, femeile, să scape de robie și întuneric, ci pentru că însăși conservarea neamului omenesc impune o egalizare a femeii cu bărbatul, ca educatoare a viitoarelor generații pe baza unor concepții morale sănătoase.

An IX, nr. 2440, ianuarie 30, p. 1 – C.M. [Mille, C.], *O lege bună*: Fiind de acord cu proiectul pentru modificarea Legii vânzării bunurilor statului numai în loturi de 5 hectare, arată că P. Carp a prevăzut și loturi de 25 hectare, urmărind să creeze o burghezie reacționară sătească, pavază între proletariatul agricol și burghezia orășenească. Modificarea legii se datorește temerii de noi tulburări țărănești. S-a reluat și vechiul proiect al lui Ion Brătianu, ca, în scopul împrumutării țăranilor, statul să cumpere moșiile particulare scoase la vânzare. Chiar prin aceste măsuri consideră că peste două generații se va pune din nou problema pământului pentru țărani; totuși ele constituie un merit al Guvernului cu privire la chestiunea țărănească.

An IX, nr. 2441, februarie 1, p. 1 – Mille, C., *Gratuitatea învățământului*: Consideră nedreaptă dispozițiunea din vechea lege de organizare a învățământului, menținută și în noul proiect al lui P. Poni, prin care s-a suprimat gratuitatea învățământului pentru aceia care nu sunt cetățeni români. Arată că în România există mulți oameni care, fără să aparțină ca supușenie altor state, nu sunt cetățeni români. Ar fi normal ca asimilarea lor să se facă și pe calea învățământului, fiindcă acești străini nu pot fi alungați din țară, unii trăind aici de mai multe generații. P. Poni, fiind un om luminat cu vederi democratice, nu poate împărtăși o concepție șovină, strâmtă, de a pune piedici străinilor care doresc o asimilare completă și legală pe calea învățământului.

An IX, nr. 2443, februarie 4, p. 1 – Mille, C., *Robii căilor ferate*: Douăzeci și cinci de mii de oameni zac în robie sub administrația Căilor Ferate, supuși unei discipline aspre ca la armată, care pot fi oricând destituiți și cu pierderea dreptului de pensie, deși li se fac rețineri din salariu în acest scop, fără să aibă vreun drept sau mijloc de apărare. Se cere a fi asimilați funcționarilor statului și a li se asigura inamovibilitatea. Unii dintre ei, ca impiegații de mișcare, sunt adevărați specialiști, care cu greu își pot găsi de lucru în alte sectoare. La interpelarea lui Periețeanu-Buzău, ministrul Lucrărilor Publice, Stoicescu, a promis că va veni cu un proiect de lege pentru remedierea acestor neajunsuri.

An IX, nr. 2443, februarie 4, p. 1 – Cos, *Justiția pentru popor*: Partidul Liberal modifică Legea judecătoriilor de pace, dar și din acest proiect de lege nu rezultă un interes real față de chipul în care se distribuie justiția pentru clasele sărace. Omul sărac și neștiutor de carte are nevoie de o justiție dreaptă, rapidă, ieftină și simplă. Reînființarea judecătoriilor comunale este departe de a însemna acest lucru, cât timp formalismul procedural rămâne la fel de complicat și de costisitor și cu aceeași administrație, care le transformă într-o parodie a dreptății. Procedura va trebui simplificată ca să nu reprezinte o cursă pentru împriecinată și aceasta nu rezultă din noul proiect.

An IX, nr. 2443, februarie 4, p. 2 – [Apariția ziarului "Dreptatea"] (*Informațiuni*): Joi a apărut primul număr al ziarului "Dreptatea", sub direcția lui N. Fleva. Ziarul se anunță ca organ național liberal, având ca țintă: "lupta în numele unor idei și principii care alcătuiesc crezul politic al partidului liberal și se pot rezuma în două cuvinte:

liberalism și democrație”. După semnalarea apariției ziarului, autorul declară că așteaptă să vadă cum se poate lupta în Partidul Liberal pentru idei și principii.

An IX, nr. 2445, februarie 6, p. 1 – Beldimanu, Al., *Un uitat [Ion Cîmpineanu]*: Camera a votat 600 mii lei pentru ridicarea monumentelor lui Ion C. Brătianu și C.A. Rosetti, fapt cu care este de acord, cu toată situația grea a bugetului și unele greșeli comise de aceștia, considerând necesar ca generațiile viitoare să cunoască frumoasele acte săvârșite de ei. Critică majoritatea Camerei și acuză conducerea Partidului Liberal de a se fi răzbunat pe Dim. Brătianu, care încercase o purificare a vieții politice, ridicându-i un simplu bust în incinta Camerei și, mai ales, de a fi dat uitării pe Ion Cîmpineanu, eroul martir care a luptat pentru ridicarea statului român și a combătut străinismul, reprezentat atunci prin elementul grecesc, încă sub domnia lui Alex. Ghica-Vodă. Sub acest domnitor, pe cheltuiala proprie, a călătorit în Anglia și Franța spre a face cunoscută țara și situația ei oamenilor politici din apusul Europei, a trimis cinci studenți în străinătate, tot pe cheltuiala proprie, pe care, după terminarea studiilor, i-a dirijat în țară potrivit cu nevoile culturii și economiei naționale, a înființat primul teatru român și o filarmonică, pentru ca, pentru aceste acțiuni patriotice să fie închis și să i se confiște averea. La 1876, însuși C.A. Rosetti l-a considerat pe Ion Cîmpineanu cel mai merituos patriot în cea mai largă accepție a acestui cuvânt și, totuși, acum acesta a fost uitat, ceea ce constituie o rușine.

An IX, nr. 2445, februarie 6, p. 1 – Mille, C., *Stabilitatea învățătorului*: Proiectul de lege pentru reforma învățământului primar al lui P. Poni fiind depus la Cameră, i se poate discuta economia. După ce a susținut gratuitatea învățământului pentru toți locuitorii țării, fără deosebiri de naționalitate și supușenie, susține și inamovibilitatea învățătorului și scoaterea lui de sub influența politicianismului, spre a-și putea îndeplini datoria pentru propășirea satelor. Lăsat la discreția ministerului și a factorului politic local, care îl poate transfera oricând și de repetate ori, va deveni, alături de preot, primar și notar tot un exploatator nemilos al țaranului. De aceea, critică și această dispoziție din lege.

An IX, nr. 2446, februarie 7, p. 1 – Mille, C., *Legea învățământului*: Noua lege a lui P. Poni repetă greșeala din legea lui Take Ionescu de a exclude de la gratuitatea învățământului primar nu numai pe străini propriu-zis, ci o serie de locuitori care, deși sunt născuți în țară, nu se bucură de cetățenia română. După ce repetă argumentarea că acești locuitori, care nu pot fi expulzați din țară, doresc să învețe în școala românească și pot fi asimilați pe această cale, mai susține că legea are și caracter anticonstituțional, fiindcă acești oameni plătesc impozite statului și prestează serviciul militar, la fel ca toți cetățenii țării. Constituția prevede că acești locuitori, în afară de drepturile politice, au toate celelalte drepturi, ca toți cetățenii.

An IX, nr. 2452, februarie 13, p. 1 – Beldimanu, Al., *Legea învățământului*: Ambele partide istorice, înainte de a veni la putere, anunță un program de reforme care să ferească țara, precum și respectarea libertăților cetățenești, fără deosebire de clasă. În 1876, liberalii au cucerit puterea tocmai datorită unui program de reforme democratice pe care, dacă l-ar fi îndeplinit, alta ar fi fost situația țării. Acest program, nesocotit de la început și din cauza războiului din 1877, a fost înlocuit prin exploatarea de către burghezie, clasa privilegiată, a muncitorimii de la orașe și, mai

ales, a acelei de la sate, Până în 1888, liberalii au nesocotit cele mai elementare drepturi cetățenești, considerând că chiar libertatea individuală este un moft înscris în Constituție pentru ochii Europei, care ne crede Belgia Orientului. Conservatorii, cu toate frământările provocate de junimiști și de liberalii-conservatori, tot pe tema unor reforme cu caracter democratic, au condus țara fără a le înfăptui, tot numai spre folosul clasei dominante. În toamna anului trecut, liberalii, datorită înțelegerii dintre P. Carp și rege, au fost aduși la putere, după ce anunțaseră la Iași un nou program de reforme democratice. Însă, imediat ce N. Fleva a încercat să înfăptuiască o descentralizare administrativă, a fost silit să plece din Guvern, fiind înlocuit cu reacționarul A. Stolojan. Aceeași retractare cu scuze umile a făcut-o șeful Guvernului, D. Sturdza, și în chestiunea națională. Regele dispune de cele opt portofolii ministeriale, încât partidele istorice sunt nevoite a-și suprima programele.

An IX, nr. 2453, februarie 14, p. 1 – Sfinx, *Necesitățile presei*: V. Morțun împreună cu alți deputați au un proiect de lege pentru a se obliga Căile Ferate să acorde câte un bilet de liber parcurs pentru toate redacțiile ziarelor. În Parlament există 12 reprezentanți ai presei, care îi cunosc nevoile: reducerea timbrelor pentru expedierea ziarelor și desființarea sau reducerea taxelor vamale la importul de hârtie. Favorizând așa-numita industrie națională, statul pierde veniturile vamale, fiindcă importul de hârtie este nul, iar prin reducerea acestor taxe vamale, deși s-ar lovi câțiva acționari, ca și prin reducerea timbrelor de expediție, s-ar ieftini hârtia și deci costul ziarelor și al publicațiilor, favorizându-se pătrunderea culturii în masa poporului.

An IX, nr. 2453, februarie 14, p. 1 – Gal, *Un sistem de exploatare. Sweating-System. Sistemul asudatului*: Este sistemul de producție în care capitalistul nu intră în legătură directă cu lucrătorii, ci angajarea și exploatarea acestora se face cu ajutorul unei serii de maeștri, cărora li se concesionează executarea lucrărilor. Ramura de producție în care acest sistem rafinat de exploatare a muncii a atins culmea este aceea a confecțiilor de haine, unde, datorită concurenței, s-a realizat scăderea prețurilor fără a se reduce și câștigul capitaliștilor. Împotriva acestui sistem de exploatare, muncitorii din cartierul sărăcimii din Londra, White Chapel, au pornit lupta prin greve și boicoturi, reușind a-și ameliora situația., În București, din cauza acestui sistem, salariile muncitorilor și muncitoarelor din branșa confecțiilor au scăzut în ultimii 5 ani, devenind salarii de mizerie. Sistemul care, începând cu anul 1871, s-a dezvoltat mult și în Germania, astfel încât cele 36 de mii de lucrătoare exploatare au declarat greva generală, fiind pe cale de a impune desființarea *sweating-system*-ului.

An IX, nr. 2453, februarie 14, p. 1 – Mille, C., *Învățământul primar*: Democrații și socialiștii nu sunt de acord cu proiectul de lege pentru reforma învățământului primar al lui P. Poni, un om cinstit și cu vederi democratice, împiedicat însă de cloaca politicianistă de a face o reformă democratică prin care să se asigure cultura maselor, mai ales la țară, unde nici 10% din locuitori nu știu să scrie și să citească. Se cere gratuitatea învățământului pentru toți copiii, fără deosebire de naționalitate și supușenie, inamovibilitatea și o salarizare suficientă a învățătorilor, spre a putea deveni cu adevărat apostolii emancipării satelor românești.

An IX, nr. 2453, februarie 14, p. 1 – Mille, C., *Navigația*: Datorită lui Gr. Manu, fostul director al Regiei Monopolurilor Statului, s-au pus bazele unei marine române pe Dunăre și pe Marea Neagră. S-au cumpărat vapoarele "Meteor" și "Medeea" și s-a închiriat

vaporul german "Cobra", care fac curse între Constanța și Constantinopol, prezentând o mare importanță pentru exportul de cereale. Din cauza accidentelor și mai ales a faptului că Agenția de navigație română din Constantinopol este condusă de un grec, Seymirys, care conduce și o agenție grecească, rezultatele au fost necorespunzătoare. Vasele pierdeau timpul în șantierul de reparații sau erau numai parțial încărcate, în timp ce navele grecești erau utilizate din plin. Se cere direcției CFR, de care depinde serviciul de navigație, să ia măsuri pentru înființarea unei adevărate agenții de navigație română la Constantinopol, în scopul dezvoltării marinei noastre comerciale.

An IX, nr. 2455, februarie 16, p. 2 – Mille, C., *Liberalii și democrații*: Liberalii pretind a fi campionii ideilor democratice, deși, din punct de vedere politic și al reformelor sociale, n-au mai păstrat decât frazeologia de la 1848 a generației Goleștilor, Rosettilor și Kogălnicenilor. Atunci, Partidul Liberal, prin programul lui și Proclamația de pe Câmpul Filaretului, în care se cuprindea și votul universal, a fost un partid democrat. Acum, ca reprezentant al burgheziei, Partidul Liberal sprijină această clasă în lupta pentru îmbogățire, stăpână pe drepturile politice, devenind un sindicat de interese care nu urmărește decât obținerea puterii. Astfel se explică înlăturarea idealistilor întârziți și plecarea din partid a lui C.A. Rosetti, pentru ca în 1888 liberalii să sfârșească o guvernare în sânge și noroi, fără să fi aplicat vreo reformă democratică. După 8 ani de opoziție, reacționarismul din 1888 nu s-a putut schimba în democratism și, de aceea, liberalii, după 4 luni de la venirea la putere, nu înfăptuiesc reformele anunțate în opoziție, având totuși curajul să se intituleze adevărați democrați.

An IX, nr. 2455, februarie 16, p. 2 – C.M. [Mille, C.], *Robii Căilor Ferate*: Interpelarea deputatului Periețeanu-Buzău cu privire la robia de la Căile Ferate Regale a rămas fără vreun rezultat, cu toată promisiunea ministrului de Lucrări Publice, Stoicescu, că va lua măsuri pentru îmbunătățirea situației salariaților. Fostul director general, Duca, întocmise un proiect de lege în acest sens, care, deși avea unele lacune, va trebui reluat, urmând a asigura doleanțele salariaților, printre care: reducerea timpului de serviciu de la 35 la 25 de ani, cu o pensie egală cu ultimul salariu sau o pensie proporțională pentru o vechime de la 10 la 25 de ani; dreptul la pensie să nu se piardă decât în cazul destituirii pronunțate de justiție, precum și inamovibilitatea salariaților și interzicerea direcțiunii de a-i muta fără consimțământul lor.

An IX, nr. 2461, februarie 22, p. 1 – Sfinx, *Drepturile se iau [Revendicările învățătorilor]*: Proiectul de lege pentru reforma învățământului primar rural cuprinde două mari defecte: de a nu se mări salariul învățătorilor și de a fi lăsați la discreția ministrului prin dreptul acestuia de a-i permuta. Învățătorii luptă pentru obținerea acestor juste revendicări, atât pe calea memoriilor înaintate Camerei și Senatului, cât și cu ajutorul deputaților din Colegiul al treilea, pe care i-a determinat să se întrunească spre a le susține drepturile. Această atitudine hotărâtă confirmă teza că drepturile se iau și nu se cer, fiindcă însuși ministrul P. Poni pare dispus a ține seama de doleanțele învățătorilor.

An IX, nr. 2461, februarie 22, p. 1 – Nec, *Libertatea întrunirilor*: La Craiova a fost oprită de autorități o întrunire publică prin care urma să fie sărbătorit unul dintre fruntașii mișcării naționaliste de peste munți. Faptul are mai mult decât o importanță locală,

însemnând că liberalii revin la vechiul sistem din 1888, de a încălca toate principiile fundamentale ale Constituției, cu toate că în opoziție trâmbițaseră constituționalismul lor. Asemenea încălcări piezișe s-au făcut de toate guvernele, însă nici Lascăr Catargiu n-a interzis întrunirile și manifestațiile naționale, chiar când Guvernul său devenise odios, fiindcă în chestiunea națională nu a avut atitudinea lașă și ultraslugarnică a preinșilor patrioți naționali de azi.

An IX, nr. 2461, februarie 22, p. 2-3 – Cop, *Trădarea chestiei naționale (Informațiuni)*: Dimitrie Sturdza, pentru a veni la putere, a trădat neamul. În calitate de prim-ministru, i-a sfătuit pe martirii ardeleni, după ce au ieșit din temniță, să trateze cu ministrul ungar, Banffy, o împăcare cu ungurii pe baza programului din 1881, pentru ca apoi să interpreteze tendențios aceste tratative. Prin Eugen Brote și Ion Slavici, Dim. Sturdza a încercat să-și însușească proprietatea ziarului "Tribuna" și să învrăjbească pe luptătorii naționaliști din Transilvania, spre satisfacția ungarilor, după care urmau să scoată alt ziar prin care să se propage renunțarea la programul național din 1881. Aceste uneltiri au fost demascate de tânărul luptător ardelean Aurel Popovici, care n-a înțeles ca, în schimbul exilului, să trădeze drepturile compatrioților săi, protestând și declarând că va întrerupe orice legături de colaborare cu Brote.

An IX, nr. 2461, februarie 22, p. 3 – [*Cererile învățătorilor sătești cu privire la reforma învățământului primar rural, formulate la congresul acestora*]: 1. Obligativitatea învățământului să prevadă, pe lângă măsurile de constrângere, și mijloace de ajutor pentru copiii săraci, precum cărți, haine etc. 2. Sporirea numărului de învățători, în proporție de un învățător la 40 de elevi, iar la școlile unde vor exista 50 de elevi, să fie numită și o învățătoare. 3. Transferarea, ca pedeapsă, să fie pronunțată numai de justiție. 4. Salariul de 150 lei, sporit apoi până la egalizarea cu institutorii din orașe. 5. Unificarea școlii normale de institutori cu școlile normale de învățători.

An IX, nr. 2461, februarie 22, p. 3 – [*Modificarea legii pentru vânzarea bunurilor statului*] (*Informațiuni*): Proiectul de lege votat de Senat și depus la Cameră prevede suprimarea loturilor de 10 și 20 hectare, transformându-se toate în loturi de 5 hectare, iar dobânda se scade de la 5 la 4 la sută, prelungindu-se termenul de plată de la 36 la 60 de ani. Deputatul Păuțescu a propus două amendamente care n-au fost admise, în sensul ca în regiunile muntoase să se reducă suprafața loturilor până la 2 hectare și jumătate, precum și ca, după împrăștierea țăranilor lipsiți de pământ, să li se completeze și pământul acelora care au mai puțin de 5 hectare.

An IX, nr. 2462, februarie 23, p. 1 – Mille, C., *Mizerabil!* [*Dim. Sturdza și chestiunea națională*]: În urma schimbării atitudinii lui Dimitrie Sturdza, actualul prim-ministru, în problema națională a persecutării românilor din Transilvania, îl consideră trădător de neam și de țară. În opoziție fiind, declarase categoric că va lupta pentru acordarea de drepturi egale cu ale ungarilor românilor și minorităților din Austro-Ungaria, pentru ca, acum, slugoi al regatului unguresc, să accepte statu-quo-ul prin care rămân zadarnice luptele și suferințele fraților de peste munți. Arată că ziarul "Adevărul" nu a împărțit punctul de vedere al Ligii culturale în această problemă; de aceea, i s-a devastat redacția, neadmițând a se face speculații politice cu cauza sfântă a românilor de peste munți. Față de această odioasă trădare, D.

Sturdza și uneltele sale, I. Slavici, E. Brote și alții, ar trebui să se exileze ca Bazaine, trădătorul Franței.

An IX, nr. 2463, februarie 24, p. 1 – Beldimanu, Al., *Încă o mișelie sturzească*: După ce acest nedemn prim-ministru [Dimitri Sturdza], trădător de țară, și-a luat angajamentul de a târî la picioarele contelui Goluschouski pe luptătorii români din Transilvania și Banat și de a compromite în ochii Europei mișcarea lor naționalistă, a comis o nouă mișelie împotriva libertății individuale. De câteva zile au sosit în capitală doi români macedoneni, doctorul Christovici și profesorul Apostolescu, spre a se plânge împotriva stării mizerabile în care Apostol Mărgărit a adus școlile din Macedonia întreținute de stat. Aceștia au fost însă expulzați din țară, primind ordinele și biletele de tren respective de la Prefectura Poliției, din care cauză s-au refugiat la domiciliul lui N. Fleva, fostul ministru de Interne, care i-a luat sub protecția sa. Consideră că primul ministru D. Sturdza este capabil de orice mișelie și așteaptă să vadă dacă va avea nerușinarea să calce domiciliul lui N. Fleva spre a arunca peste graniță pe acești doi români macedoneni.

An IX, nr. 2463, februarie 24, p. 1 – *Întrunirea ziariștilor (Informațiuni)*: Reprezentanții ziarelor “Adevărul”, “Dreptatea”, “L’Indépendance Roumaine”, “Epoca”, “Ziua”, “Timpul”, “Constituționalul” și “Lumea Nouă” s-au întrunit, hotărând a organiza în ziua de 25 februarie o întrunire de protest împotriva expulzării românilor macedoneni, doctorul Christovici și profesorul Apostolescu. Aceștia au venit să protesteze împotriva stării mizerabile în care Apostol Mărgărit a adus școlile din Macedonia întreținute de stat. A luat cuvântul, printre alții, N. Fleva care a semnalat că, pe lângă măsura abuzivă a expulzării, s-a mai violat și libertatea individuală și domiciliul, garantate de Constituție.

An IX, nr. 2464, februarie 25, p. 1 – Brad, *Împroprietărirea țăranilor*: Oamenii politici care au luptat pentru împroprietărirea țăranilor au urmărit ca țăranul proletar să devină proprietar de pământ, fără să ia în considerare și celelalte aspecte ale problemei, printre care aceea a mijloacelor de muncă de care țăranimea săracă este lipsită. De aceea s-a produs un fenomen economic în sensul că țăranii au fost nevoiți să arendeze imediat pământurile pe termen lung unor arendași, care speculează starea de mizerie a țăranimii, pentru combaterea căroră se va veni cu un proiect de lege din inițiativă parlamentară. Se menționează că și acest proiect de lege, depus la 25 ianuarie la biroul Camerei, nu va avea niciun efect dacă nu se vor acorda țăranilor mijloacele necesare pentru exploatarea pământurilor.

An IX, nr. 2466, februarie 27, p. 1 – Sfinx, *Proletariat agricol*: Apariția proletariatului agricol este inevitabilă pentru că statul nu are suficient pământ pentru împroprietărirea tuturor țăranilor, iar pe de altă parte, fiindcă după 2-3 generații pământurile se vor diviza, astfel încât nu vor mai fi folositoare proprietarilor. Pentru rezolvarea problemei proletariatului agricol și a mizeriei satelor nu există decât o singură soluție preconizată de socialism: colectivizarea proprietății rurale. Această reformă nu se poate cere nici liberalilor și nici conservatorilor, însă tot aici se va ajunge și fără voia politicianilor liberali și conservatori.

An IX, nr. 2467, februarie 28, p. 1 – Gal, *Românii din Macedonia*: Acum 60 de ani nu se știa că dincolo de Dunăre, în mijlocul populațiilor grecești, bulgărești, sârbești și turcești, se află o numeroasă populație românească, păstrându-și limba, caracterul și

obiceiurile, în ciuda influențelor și a presiunilor exercitate împotriva ei. Românii macedoneni, armânii – cum se numesc ei –, țințari sau cuțovlahi – cum sunt numiți în derâdere de greci – sunt grupați în mai multe regiuni, având ca îndeletnicire negoțul, păstoritul și diferite meșteșuguri, printre care țesăturile casnice și argintăria. Filologul Deigand, care le-a studiat obiceiurile și dialectul, îi consideră oameni retrași, neîncrezători și foarte cinstiți, care socotesc ospitalitatea ca o datorie sfântă.

An IX, nr. 2470, martie 2, p. 1 – Nec, *Contribuțiunile indirecte*: Bismarck a susținut că statul trebuie să supună la impozite acele obiecte a căror consumație urmează imediat producției lor. Bunuri de larg consum și impozite indirecte suportate de marea majoritate a populației. Prin acest sistem se apără interesele claselor stăpânitoare, a căror impunere ar trebui făcută în mod proporțional pe venituri. Acest sistem nedrept al impozitelor indirecte, care apasă asupra populației sărace, se aplică și la noi, fiindcă în bugetul anului 1896-1897 s-a prevăzut, la veniturile din contribuțiile indirecte, suma de 59 milioane 500 mii lei, la care se adaugă 58 milioane 200 mii veniturile monopolurilor, față de numai 47 milioane lei provenite din contribuții directe.

An IX, nr. 2470, martie 2, p. 1-2 – Gal, *Manutanța armatei. Greva brutarilor. Concluzie*: Solidaritatea patronilor brutari, realizată pentru a specula pâinea și foamea populației capitalei, a fost înfrântă prin folosirea manutanței armatei și a manutanței capitalei, care au putut furniza pâine bună și ieftină populației. Urmează descrierea utilajelor tehnice și a procesului de fabricație a pâinii la manutanța armatei, datorită căreia se fabrică zilnic 43.200 pâini, în afară de pesmeți. Prin utilizarea judicioasă a manutanței de pâine a primăriei din Colentina, ca și a manutanței armatei, se poate renunța la patronii brutari care, deși prețul grâului este scăzut, urmăresc a menține ridicat prețul pâinii.

An IX, nr. 2470, martie 2, p. 3 – [Abrogarea legii clerului] (*Ultime informațiuni*): În "Monitorul Oficial" de azi a apărut Decretul de promulgare a legii prin care se desființează taxa vamală de 4 lei prevăzută de Legea clerului pentru fiecare cap de familie din comunele rurale. Desființarea taxei se face pe 1 aprilie 1896.

An IX, nr. 2470, martie 2, p. 3 – [Proiect de lege pentru modificarea taxelor telegrafo-poștale] (*Ultime informațiuni*): Pentru înlesnirea expedierii ziarelor, publicațiilor și probelor de cereale, s-a întocmit și depus la Cameră un proiect pentru modificarea Legii de exploatare a telegrafelor și poștelor, prin care se reduce taxa de expediere a ziarelor la o centimă de număr și la o centimă și jumătate, de la 3 centime, pentru fiecare 50 grame ale coletelor cu publicații. Se sporește de la 350 grame la 1 kg greutatea probelor de cereale, taxa rămânând aceeași. Se scutesc de suprataxă și scrisorile nefrancate, adresate soldaților și gradelor inferioare din armată.

An IX, nr. 2471, martie 3, p. 1 – Bacalbașa, C., *Un falș patriot*: Pentru a veni la putere, Dimitrie Sturdza, președintele Partidului Liberal, a devenit agitator naționalist, speculând chestiunea națională și suferințele românilor din Ardeal, pentru ca, după aceasta, să trădeze cauza acestora și să încerce a-i dezbină spre a-și spori influența în Ardeal prin oamenii săi de încredere și a-și asigura astfel sprijinul Austro-Ungariei. Această trădare și nedemnă negustorie au fost însă demascate de ardeleanul Aurel Popovici printr-o serie de articole, prin care s-a dovedit încercarea de a fi înlăturat

doctorul Rațiu și de a se crea o nouă grupare politică în Ardeal în locul Partidului Național, care să fie condusă de uneltele lui Sturdza. În acest mod s-au convins și ungerii că influența lui Sturdza, care este o secătură, a fost o iluzie.

An IX, nr. 2480, martie 12, p. 3 – [*Proiect de lege pentru desființarea Casei de amortizare*] (*Ultime informațiuni*): S-a depus la Cameră proiectul de lege pentru desființarea Casei de amortizare a datoriei publice, înființată în anul 1892. Veniturile rezultate din vânzarea bunurilor statului se vor înscrie printre veniturile bugetului general al statului, ca și produsul cupoanelor și titlurile ieșite la sorți, până la deplina stingere a rentei respective. Numerarul disponibil existent la Casa de amortizare se trece ca resursă extraordinară a bugetului 1896-1897.

An IX, nr. 2482, martie 14, p. 1 – *Congresul internațional socialist din Londra*: S-a primit circulara comitetului organizator al Congresului internațional socialist al muncitorilor și camerelor sindicale de lucrători, la care au răspuns principalele organizații din Europa, America și Australia. Aceste congrese reprezintă parlamentele clasei muncitoare din țările capitaliste și dovada solidarității internaționale a muncitorilor. Vor fi admise la congres toate camerele sindicale de muncitori, ca și partidele și organizațiile socialiste care recunosc necesitatea organizării muncitorilor și a acțiunii politice în vederea triumfului intereselor proletariatului și a cuceririi puterii politice. Ordinea de zi: războiul și arbitrajul; migrațiunea; ziua de 8 ore și lucrul copiilor; politica colonială; 1 mai.

An IX, nr. 2483, martie 15, p. 2-3 – Dud., *Raportul general al bugetului pentru exercițiul 1896-97*: S-a început discuția generală asupra bugetului care, față de bugetul în curs, reprezintă 3.057.768 lei economii, însumând un venit total de 209.928.000 lei. Datoria publică reprezintă 76.500.000 lei, iar ministerele pentru care s-au prevăzut cheltuieli mai mari sunt: Ministerul de Război, cu 42,5 milioane; Ministerul de Culte, cu 26,5 milioane; Ministerul de Interne, cu 18,5 milioane etc. Echilibrarea bugetului se va asigura printr-o politică de economii, iar cheltuielile nu se vor face decât în funcție de starea economică a țării și de realizarea veniturilor, chiar dacă cheltuielile sunt prevăzute în buget, fără a se dezorganiza însă serviciile.

An IX, nr. 2495, martie 30, p. 1 – Mille, C., *Muncitorii și guvernul*: La Galați, muncitorii din fabrica Goetz s-au pus în grevă, cerând îmbunătățirea stării lor materiale. Deși dreptul la grevă este azi pretutindeni recunoscut, poliția s-a pus la dispoziția patronului, amenințând pe muncitori cu expulzarea sau cu închisoarea dacă nu reiau lucrul. Abuzul se explică prin faptul că unul dintre marii acționari ai societății este însuși regele. Orice protest este inutil, fiindcă în România, când sunt în joc interesele comerciantului român Carol de Hohenzollern, burghezia se identifică cu Guvernul și tot aparatul polițienesc și administrativ va fi împotriva muncitorilor greviști, până când va veni ceasul răfuieiilor definitive.

An IX, nr. 2495, martie 30, p. 1 – Gal, *Congresul social-democrației austriace*: În momentul când social-democrația se consumă în certuri lăuntrice, s-a deschis la Praga Congresul social-democrat la care iau parte 150 de delegați din toate părțile monarhiei, reprezentând toate naționalitățile. Se face bilanțul activității și al condamnărilor suferite de activiști, tot pe naționalități. Se critică proiectul de reformă electorală și se va susține lupta pentru cucerirea votului universal pe care o vor duce cele 3.600.000 muncitori.

An IX, nr. 2496, martie 31, p. 1 – Raphael, *Muncitorii din Brăila*: În portul Brăila există 8-9 mii de muncitori de diferite naționalități și religii, care se concurează și, adeseori, muncitorii români sau evrei pământeni sunt înlocuiți cu muncitori străini care acceptă un salariu mai mic, datorită faptului că nu plătesc impozite la stat. În afară de faptul că salariul scade de la 7 la 5 lei, ziua de muncă depășește 12 ore, atingând 14-15 ore. Vătafii au mână liberă de a tăia în carne vie și de a persecuta pe cei care ar avea curajul să simpatizeze cu socialiștii sau cu alt partid potrivit vederilor acestora. La aceste neajunsuri se adaugă faptul că se găsește de lucru numai în anumite perioade, fiind necesară intervenția statului pentru a reglementa condițiile de muncă în port.

An IX, nr. 2498, aprilie 2, p. 1 – Gal, *Mișcarea feministă. Capitalismul și femeia. Femeia în luptă*: Capitalismul a schimbat relațiile dintre om și stat, dintre om și om, bărbat și femeie și a distrus legăturile de familie, făcând din copii concurenți ai părinților și din frați răpitori de pâine ai fraților. Femeia, târâtă în lupta pentru trai și în viața economică, are nevoie de drepturi politice ca instrument pentru apărarea intereselor sale. Savanții burghezi nu se pot debarasa de obiceiul că femeia trebuie să urmeze și să se supună bărbatului și combat emanciparea femeii, temându-se și de concurența ei. Aceștia invocă în sprijinul concepției lor faptul că femeia, intrând în luptele politice, va pierde calitățile nobile de mamă și educatoare, deși femeia, din cauza luptei pentru trai, a pierdut aceste nobile calități. Astfel se explică organizarea luptei pentru emanciparea femeii în țările eminentemente capitaliste, ca Anglia și America.

An IX, nr. 2498, aprilie 2, p. 1 – Cos, *Barbari*: În urma lucrărilor și amenajărilor tehnice făcute de Comisiunea Europeană, portul Sulina, care are o adâncime de 24 de picioare, a devenit întâiul port al României, care a atras un mare trafic internațional, pe cale de a spori mereu comerțul maritim. Principala piedică a acestei dezvoltări o constituie starea sanitară mizerabilă a orașului, care este înconjurat de mlaștini insalubre a căror secare, care se începuse de către o companie de geniu, a fost întreruptă. Holera a făcut ravagii în rândurile populației și crima este cu atât mai de neiertat cu cât lucrările n-ar fi costat decât 40-50 mii lei, prin care s-ar fi schimbat și înfățișarea orientală a orașului.

An IX, nr. 2498, aprilie 2, p. 1 – Mille, C., *Mișcarea națională*: Mișcarea națională de peste Carpați, înăbușită un moment din cauza purtării nedemne și a intrigilor lui Dim. Sturdza, reîncepe printr-o mișcare considerabilă contra sărbătoririi mileniului unghuresc, organizată de Rațiu și Coroianu. Aceștia au adunat sume spre a trimite la Pesta o mie de țărani cu o petiție de protest pe care să o înmâneze împăratului. Românii din Transilvania nu mai pot conta pe concursul partidelor politice din țară și nici pe Liga culturală încăpută pe mâna liberalilor, iar ungurii vor reîncepe prigonirea și procesele. Sigurul ajutor ce se poate da românilor din Ardeal, pentru susținerea mișcării naționale, constă numai din fondurile bănești care să fie trimise printr-o organizație independentă, excluzându-se cu rigurozitate politica. Altfel, precum liberalii au făcut o armă de luptă pentru a reveni la putere, vor provoca la fel și conservatorii, făcându-se mai mult rău decât bine cauzei naționale.

An IX, nr. 2499, aprilie 3, p. 1 – Bacalbașa, C., *Reforma impozitelor*: Presa anunță că ministrul de Finanțe a hotărât să facă o reformă a impozitelor, precizând că este vorba despre monopolul alcoolului și introducerea impozitului pe venituri. Consideră că, deși

impozitul asupra capitalului ar fi mai echitabil și mai democratic, această reformă constituie un pas înainte pentru ca statul să nu mai apese prin impozite proprietatea rurală asupra pământului. Spiritele reacționare combat impozitul pe venituri prin care s-ar înfrâna și speculațiile ilicite. Din cauza deprecierei rentei pământurilor secătuite, într-o perioadă de 100-150 de ani, acestea nu vor mai forma apanajul unei clase aristocratice, care nu se va mai opune la împrăștierea țăranilor, iar clasa bogată și dominantă va căuta alte izvoare de îmbogățire care vor trebui impuse. Statistica dovedește că an de an averea se deplasează, astfel încât în mod fatal, industrialismul ne va cotropi, iar proprietatea asupra pământului nu va mai fi un semn de prosperitate și de privilegiu economic.

An IX, nr. 2499, aprilie 3, p. 1-2 – Gal, *Greve. Succesul grevelor la noi. Greva ca armă de luptă*: Lucrătorii fabricii de cherestea Goetz din Galați se află în grevă, ceea ce înseamnă că le-a ajuns cuțitul la os, fiindcă la noi nu există încă organizații muncitorești puternice care să inspire teamă capitalistului și să poată impune guvernului legi de protecție a muncii. Totuși, unele greve reușesc la noi în cazurile când muncitorii sunt organizați în bresle și concurența nu există, precum și în cazurile extreme, când și burghezia inteligentă sprijină muncitorii. Greva a fost folosită ca armă de luptă împotriva exploatării încă din antichitate, când se pomenește despre mișcări greviste de sclavi. Deși succesele și realizările sunt mult mai mici decât sacrificiile impuse de grevă, totuși nu se poate lua acest mijloc de luptă împotriva exploatării capitaliste de la noi. Șansele de reușită a grevei sunt condiționate de sezon, când munca este în toi și determină o concurență între patroni, de buna organizare a muncitorilor și de ajutoarele bănești. Aceste condiții sunt îndeplinite în țările industrializate, unde se pot organiza și greve generale, însă la noi încă nu se poate sili pe această cale guvernul să renunțe la reformele economice care lovesc interesele muncitorimii.

An IX, nr. 2501, aprilie 5, p. 1 – Mille, C., *Carol și muncitorii*: Carol I nu face deosebire între meseria de neguțător sau industriaș și demnitatea de rege. Folosind imoralitatea politicianilor, a răpit țării cele mai frumoase moșii, devenind principal acționar la fabricile de postav din Azuga și Buhuși, la societatea de asigurare "Dacia-România", ca și la societatea Goetz, ai căror muncitori se află în grevă din cauza exploatării nemiloase. Deși Codul Penal pedepsește pe greviștii care împiedică pe alți muncitori să lucreze, dispoziție care face din grevă o armă cu două tăișuri, la Galați muncitorii se află în legalitate și totuși împotriva lor administrația și poliția exercită mari presiuni, aducându-i la muncă cu sila ca pe niște robi ai regelui. Protestează împotriva acestui abuz și arată că regele, care a ucis orice mișcare politică, devine călăul proletariatului și asasinul socialismului român, avertizându-l că un rege al Franței a plătit cu capul asemenea fapte.

An IX, nr. 2505, aprilie 9, p. 1 – Cos, *Robii Căilor Ferate*: Impiegații Căilor Ferate au constituit un cerc al lor cu scopul de a trata chestiunile ce stau în raport direct cu instituția Căilor Ferate, de a întreține și dezvolta relații de colegialitate și de a-și înlesni procurarea articolelor de întreținere și menaj, fără niciun scop subversiv. Subdirectorul Căilor Ferate, Miculescu, i-a pus în vedere președintelui acestui cerc, Anghel Rădulescu și casierului cercului să oprească orice acțiune de organizare și să restituie banii încasați de la aderenți, însă membrii cercului, considerând că o

asociație cu scop cultural și ajutor mutual este legală, bazându-se pe dreptul de asociație garantat de Constituție, au ales alt comitet. Considerând atitudinea conducerii Căilor Ferate ca abuzivă, autorul îndeamnă funcționarii să persiste într-o dreaptă și legală hotărâre.

An IX, nr. 2505, aprilie 9, p. 1 – Mille, Const., *Învățătorii*: Critică proiectul de lege pentru reforma învățământului primar rural al lui P. Poni cu privire la situația creată învățătorului ca instrument al culturii satelor: cu un salariu de mizerie, nevoit a neglija școala spre a-și găsi alte mijloace de existență; alături de popă și primar, va lua locuri în arendă și va deveni cămătarul satelor; lăsat la discreția ministerului, care îl poate muta oriunde și oricând, va trebui să fie slugă plecată administrației, de la primar la prefect. În lupta socială dintre proletariatul agricol și clasele stăpânitoare, deși fiu de sătean, va trebui să ia partea celor tari împotriva propriilor săi frați. Pentru aceste motive, într-un sfert de secol, procentul știutorilor de carte la sate este sub 10%, temelia învățământului fiind putredă. Permutarea învățătorului, ca pedeapsă disciplinară, este egală cu destituirea, fiindcă învățătorul cu familie și gospodărie într-un sat, va fi nevoit să demisioneze în asemenea cazuri. Consideră și acest proiect de lege la fel de reacționar ca și vechea lege.

An IX, nr. 2507, aprilie 11, p. 1 – Beldimanu, Alex., *Petre Poni*: Critică proiectul de lege pentru reforma învățământului prezentat de Petru Poni, arătând că acesta a părăsit concepția unei reforme radicale cu tendințe democratice, așa cum ceruse Guvernului liberal-conservator, prezidat de generalul Florescu, când i s-a oferit Ministerul Instrucțiunii Publice și că proiectul prezentat are un caracter reacționar care înspăimântă pe orice democrat. Critică și situația grea creată școlilor din Macedonia, prin faptul că fondurile bugetare respective sunt trimise lui Apostol Mărgărit, un escroc desfrânat și agent al lui Dim. Sturdza, care caută să compromită pe efortii învățământului din Macedonia. Prin aceasta, Petru Poni se face instrumentul unui prim-ministru trădător al aspirațiilor neamului românesc.

An IX, nr. 2508, aprilie 12, p. 1 – Mille, C., *Consumatum est*: Critică dispoziția din noua Lege a învățământului primar prin care sunt excluși străinii de la gratuitatea acestui învățământ, ca și spiritul obtuz al primului ministru Dim. Sturdza care, deși a venit la putere pe chestiunea națională, a renegat-o și a trădat-o. În țară există o numeroasă populație străină, care nu poate fi expulzată și care are în mână comerțul și industria, dorind să învețe și să devină devotați statului, ca niște străini naționalizați de fapt. Nu este vorba de drepturi politice, ci de dreptul la lumină. Ungurii au înțeles acest lucru, voind să asimileze pe români, iar la noi se împiedică asimilarea străinilor prin cultură, pe care ei înșiși o cer.

An IX, nr. 2509, aprilie 13, p. 1 – Sfinx, *Beneficii scandaloase [Se referă la Societățile de asigurare]*: Societățile de asigurare "Dacia-România" și "Naționala" realizează câștiguri scandaloase, exploatând publicul, pe care le împart directorii, Consiliile de Administrație și un grup restrâns, care au monopolizat acțiunile încasând dividende exagerate, care reprezintă 16% din capitalul vărsat. Acest monopol trebuie înlăturat, fie prin concurența societăților de asigurare străine, pe care nici liberalii și nici conservatorii n-au interesul să o accepte, fie prin înființarea unei societăți naționale mutuale, care să aibă în vedere interesele asiguraților.

An IX, nr. 2546, aprilie 20, p. 1 – Mille, C., *Întâiu Maiu. Sărbătoarea proletariatului*: Două lumi stau față în față: tabăra celor avuți și armata proletară cu interese contrarii. Din momentul când o parte a omenirii înrobește cealaltă parte, începe lupta de clasă. Concentrarea muncitorilor în marile centre industriale datorită dezvoltării capitalismului și industriei a înlesnit organizarea, solidaritatea și lupta proletariatului împotriva exploatării capitaliste și din acestea toate s-a născut socialismul modern. Congresul internațional din Paris din 1889 a hotărât ca ziua de 1 mai să fie sărbătoarea muncii, semnul de raliere pentru întreg proletariatul lumii. Țelul final al socialismului este revoluția socială către care se merge chiar dacă pentru moment mișcarea trece printr-o eclipsă în România.

An IX, nr. 2517, aprilie 21, p. 1 – Beldimanu, Alex., *Mincinosul Dim. A. Sturdza*: Critică atitudinea primului ministru Dim. Sturdza care, pe lângă faptul că a trădat cauza națională a românilor din Ardeal, nu aplică niciuna din reformele democratice anunțate în programul citit la Iași în 1892, pe baza căruia a obținut puterea, dovedindu-se un mincinos. În acel program se amintesc programele cu reforme social-politice din 1848, 1856 și 1866, ca și faptele izvorâte din ele, dovezi ale crâncenei lupte de clasă dusă împotriva lor de clasa privilegiată. Totuși, votul universal și dezrobirea muncii țăranilor, proclamate în 1848 pe Câmpia Filaretului, sunt amânate până când țăranimea va fi cultivată, având experiența unei vieți publice și politice, printr-o frazeologie amăgitoare. În realitate, liberalii, de acord cu conservatorii, l-au detronat pe marele democrat [Alexandru Ioan Cuza], care prin Statutul din 1864 a dezrobit brațele țăranimii, dându-i pământ și buletin de vot, cu o orientare către votul universal. La detronare au luat parte: Dim. A. Sturdza cu L. Catargiu; I.C. Brătianu cu P. Mavrogheni etc. În programul din 1892, Dim. Sturdza îi acuză, totuși, pe conservatori că se opun reformelor democratice propuse de liberali, proclamându-se domnia legilor și libertatea alegerilor, precum și descentralizarea administrativă, care au rămas tot niște minciuni. Dovadă, plecarea din minister a lui N. Fleva, când a voit să realizeze aceste reforme.

An IX, nr. 2519, aprilie 23, p. 1 – Bacalbașa, C., *Un proiect monstruos [Cu privire la impozite]*: Ministrul de Finanțe, Cantacuzino, a prezentat un proiect de lege pentru stabilirea de impozite, care cuprinde o serie de încălcări ale legilor, printre care relevă una ce contravine Constituției și Legii contabilității generale a statului, prin care se prevede că impozitele se vor percepe imediat după citirea mesajului pentru înaintarea proiectului în dezbaterile Camerei, deși niciun impozit nu poate fi încasat decât după o lună de la promulgarea legii. Prin acest proiect de lege se sporesc taxele asupra alcoolului, prin care se tinde a fi ruinați micii producători de țuică, din cauza faptului că se ridică taxa pentru gradul de alcool de la 4 la 8 bani, favorizându-se producătorii de alcool din cereale, cărora li se acordă și o primă de export care fusese desființată de Guvernul conservator. Prin această lege vătămătoare votată de liberali, care protestaseră împotriva Legii minelor și a Legii maximului, toți țăranii care trăiesc din rodul livezilor vor fi ruinați.

An IX, nr. 2521, aprilie 26, p. 1 – Beldimanu, AL., *Legea nu există pentru dezmoșteniți*: În programul politic al Partidului Liberal din 1892, citit la Iași, se prevede ca un prim punct domnia legilor, dar clasa dezmoștenită nu s-a bucurat niciodată de acest drept al protecției legii și citează o serie de cazuri concrete: Agricultorii și meseriașii

turci și bulgari emigrează din Dobrogea, părăsindu-și gospodăriile și pământurile din cauză că sunt prigoniți și jefuiți de o administrație abuzivă, formată din favoriții regimurilor, cărora nu li se poate încredința nicio funcțiune dincoace de Dunăre. O serie de muncitori evrei din Bacău au fost schingiuiți de poliție, fără ca vinovații să fie trași la răspundere. Locuitorii din comuna Sărata, județul Buzău, nu pot intra în posesia unor pământuri luate de proprietar, deși au o hotărâre judecătorească definitivă încă din 1866 etc. Domnia legilor există pentru clasa privilegiatilor și nu pentru aceea a dezmoșteniților.

An IX, nr. 2526, mai 2, p. 1 – Beldimanu, Al., *2 Maiu 1864 [Reformele sociale și politice după ce Cuza a rupt legăturile de semivasalitate cu Turcia]*: La 2 mai 1864 s-a înlăturat Constituția impusă de Europa în acord cu Turcia, poporul fiind chemat de domnitorul Cuza să-și dea pactul fundamental în baza căruia s-au făcut reformele democratice și s-a sfărâmat oligarhia, asigurându-se începutul emancipării politice și economice a poporului român prin Legea comunală și cea județeană, unificarea codurilor, juriul, căsătoria civilă, sistemul metric, dezrobirea pământului din mâna călugărilor greci, împrumutarea și îndrumarea către votul universal. La 1866, după răsturnarea lui și aducerea dinastiei străine, situația s-a schimbat. Țara a fost vândută bancherilor germani pe 99 de ani prin: răscumpărarea escrocheriilor lui Strousberg cu căile ferate; independența subjugată la ordinele lui Bismarck și Goluchowski; clasele de jos lăsate pradă abuzurilor, iar țărănimea zdrobită de împilări; Constituția, numai formală, fiindcă domnește arbitrariul, iar Legea electorală modificată, împărțindu-se alegătorii în turme, ca vitele. În ultimii 50 de ani, istoria țării se poate rezuma astfel: 1848, deșteptarea conștiinței naționale și avântul liberalismului; 1864, emanciparea poporului român și transformarea a trei milioane de țărani aproape robi în cetățeni și proprietari; 1866-1896, un suveran străin de neam și de lege, domnind 30 de ani prin cea mai abjectă corupție.

An IX, nr. 2526, mai 2, p. 2-3 – Dud., *Un nou pod peste Dunăre [La Turnu-Severin]*: Se plănuise construirea unui nou pod peste Dunăre la Turnu Severin pentru a se asigura legătura cu Italia și Adriatica, prin calea ferată Cladova-Niș, ce se va construi în Serbia, având o mare importanță economică pentru exportul nostru de vite și cereale. Pentru urgentarea construirii lui, după ce se ținuse o întrunire la Turnu Severin la care participaseră și 400 de cetățeni sârbi veniți din Cladova, o delegație, împreună cu parlamentarii jud. Mehedinți, s-a prezentat ministrului de Lucrări Publice și primului ministru Dim. Sturdza care, deși declarase în opoziție că va construi acest pod imediat ce va veni la putere și va fi terminat podul de la Cernavodă, a promis numai că va ține seamă de cererea delegației. Printr-un reprezentant al delegației s-a primit răspuns favorabil și din partea regelui, cu sugestia de a nu se construi podul chiar pe locul podului roman, ale cărui picioare ar fi în stare bună. Ministrul Lucrărilor Publice, Stoicescu, împreună cu inginerul Saligny, urma să plece la fața locului peste câteva zile.

An IX, nr. 2526, mai 2, p. 3 – *[Punerea în funcțiune a fabricii de pulbere fără fum din Dudești] (Ultime informațiuni)*: În "Monitorul Oficial" a apărut Decretul pentru înființarea unei fabrici de pulbere fără fum în Dudești, care va începe să funcționeze la începutul săptămânii viitoare.

An IX, nr. 2528, mai 5, p. 1 – Gal, *Sistemul liberal-protecționist. Protecționismul la noi*: Susține că sistemul liberal-protecționist este de neconceput, fiindcă liberalismul este un sistem economic diametral opus protecționismului.. Exportul României, în volum de 370 de milioane, constă în proporție de 91% din produse agricole, iar importul, cam de același volum, din produse industriale, care concurează industria națională. Prin legile cu caracter protecționist făcute de Guvernul liberal, pe lângă faptul că vor atrage taxe vamale împotriva cerealelor noastre, principala bogăție a țării, se vor produce două efecte cu caracter economic la fel de dăunătoare pentru contribuabili. Dacă marfa străină este mai bună decât cea indigenă care trebuie protejată prin taxe vamale, prețul ridicat din cauza lipsei de concurență îl va suporta contribuabilul. Dacă marfa străină mai bună se vinde totuși în țară fără ca exportatorul să-i reducă prețul, tot contribuabilul va suporta taxa vamală. Concluzia este că de regimul protecționist al liberalilor beneficiază câțiva capitaliști care se îmbogățesc pe spinarea contribuabililor.

An IX, nr. 2530, mai 8, p. 1 – Mille, C., *Rosetti-Brătianu*: Ion Brătianu, care a fost ultima incarnație a Partidului Liberal, este sărbătorit de liberali, pe când C.A. Rosetti, care credea în libertate și dreptate socială, a fost dat uitării. Partidul Liberal a avut un rol istoric, sfârșit în anul 1888, de a sfărâma ultimele piedici legale care țineau robită burghezia, bogată și puternică de fapt, față de boierimea sărăcită și căzută în decrepitudine. În acest scop, prin Revoluția de la 1848, s-au importat legile din țările apusene și Constituția democratică prin care comerțul devine liber, se desființează breslele, se garantează libertatea presei, a gândirii și a asociațiilor, înlăturându-se deosebirile legale care despărțeau nobilimea de clasele negustorești. Datorită activității politice a lui Ion Brătianu, de toate aceste reforme democratice s-a folosit numai burghezia restrânsă, care s-a îmbogățit fără ca lanțurile economice care apăseau muncitorii și țărâtimea să fie rupte. Costache Rosetti se gândea mai departe, la săteanul și la muncitorul român, datorită influenței socialismului umanitar al lui Leroux și Considerant și faptului că el credea în libertate și dreptate socială. Ion Brătianu este omul și incarnația claselor stăpânitoare române, pe când Rosetti, al cărui drapel a fost preluat de socialism, va fi cinstit de democrație și socialism, ca și de milioanele de oameni de reușita cauzei cărora nu s-a îndoit.

An IX, nr. 2533, mai 11, p. 2 – Beldimanu, Al., *10 maiu zi de doliu pentru neamul românesc*: Se împlinesc 30 de ani de când ambele partide istorice au adus pe tronul țării un locotenent prusac, care încă nu s-a asimilat aspirațiilor noastre, rămânând tot german, după cum însuși scria în 1872 unui scriitor evreu, Auerbach, o scrisoare prin care trata pe români drept sălbatici care nu merită libertățile înscrise în Constituție. În 1870 a voit să revizuiască Constituția în sens reacționar, cu sprijinul celor șase puteri semnatare ale Tratatului din Paris (1856), pentru a instaura în țară un regim tare spre normalizarea situației pe care o considera anarhică și deplorabilă. Cei de la "Adevărul", ca apărători ai drepturilor clasei dezmoștenite, consideră zi de doliu comemorarea aducerii dinastiei străine, care domnește grație ticăloșiei politicianilor, până când monarhia va fi spulberată și Țara, căpătându-și liberul său arbitru, va deveni republică democratică.

An IX, nr. 2533, mai 11, p. 2 – Mille, C., *Carol și Democrația*: Sunt țări, ca Belgia, în care social-democrația, cu toate mișcările antiregaliste, lasă la o parte pe rege, care nu

împiedică puternica mișcare social-democrată de acolo, ca și în Germania, unde kaizerul nu este atacat spre a se evita procesele de lezmajestate și unde, fatal, social-democrația va provoca moartea regalității și instaurarea, prin revoluție socială, a republicii. În România, această tactică nu poate fi bună pentru că regele a devenit atât de absolut și este stăpân pe țară, falsificând și corupând totul, încât nu există un Parlament real și nu se respectă nicio lege. Adus în țară acum 30 de ani să aclimatizeze constituționalismul, după ruperea legăturilor feudalității din 1848, în loc să moralizeze viața politică și să cheme la această viață cât mai multe pături sociale, a corupt-o mai mult, compromițând partidele politice care jefuiesc țara, sărăcind poporul. Partidul democrației, socialismul, are datoria de a provoca un al doilea 1848, prin care țara să devină cu adevărat constituțională și democratică, lovind în acela care a falsificat viața parlamentară mascându-și atotputernicia lui.

An IX, nr. 2539, mai 18, p. 1 – Beldimanu, Al., *Legitimitatea revoluțiilor*: O revoluție nu este decât năzuința unui popor de a revendica în chip violent drepturile sale și de a deschide o cale sigură pentru realizarea aspirațiilor sale. VINOVAȚI DE ACESTE ZGUDUIRI SOCIALE SUNT GUVERNATORII CARE SPECULEAZĂ BUNA-CREDINȚA A POPORULUI ȘI ELE VOR ÎNCETA CÂND ACEȘTIA VOR PĂRĂSI ROLUL DE STĂPÂN ȘI SE VOR ÎNCADRA ÎN ACELA DE MANDATARI ÎN SLUJBA POPORULUI. Arată efectele binefăcătoare ale revoluțiilor din Franța și America, prin care s-au proclamat drepturile omului și votul universal. În România există două tabere: oligarhia, reprezentată prin cele două partide corupte și aduse la Guvern după bunul plac al regelui străin, și grupările democratice formate din toți românii care voiesc a fi liberi. Oligarhia nesocotește libertățile înscrise în Constituție și duce țara la pieire și de aceea, fără a face apel la revoluție, arată că poporul disperat s-ar putea revolta, vinovați de aceasta fiind politicienii care găsesc un sprijin în prusacul de pe tron. Consideră necesar ca regele să mediteze și să vadă câte dinastii au fost răsturnate numai pentru apărarea libertății.

An IX, nr. 2539, mai 18, p. 1 – Val, *Alianța statelor balcanice. Alianța slavilor*: Se agită chestiunea unei alianțe între Serbia și Bulgaria sub înalta protecție a Rusiei, care în fond nu reprezintă decât o tactică a partidelor de guvernământ din aceste țări. Presa partidelor de opoziție critică această eventuală alianță și mai ales protecția rusă, care ar putea duce la contopirea micilor popoare slave în masa poporului rus, arătând că singura bază a acestei alianțe nu poate fi decât aceea economică. Interesul fiecărui stat balcanic este de a se opune lăcomiei ruse sau maghiare și, de aceea, este necesar ca România să urmărească înființarea unei confederații balcanice care să poată lupta împotriva dușmanilor seculari.

An IX, nr. 2540, mai 19, p. 1 – Mille, C., *Firme și denumiri*: Firmele partidelor politice reprezintă o absolută dezmințire a cuprinsului lor. Partidul Liberal este intitulat Național-Liberal și Democratic, spre a-și justifica revendicarea puterii, în opoziție cu un alt partid, care ar fi antinațional și vândut străinilor. În realitate, Guvernul lui Sturdza, speculând chestiunea românilor de peste munți și, apoi, trădând-o după ce a preluat puterea, se dovedește lipsit de sentimentul patriotic. Cuvântul liberal azi nu mai are niciun sens. Înainte de 1848, partidul boieresc, cu idei reacționare, era potrivit unui regim constituțional, pe care însă acum îl acceptă, dar îl aplică tot în mod reacționar, ca și liberalii, astfel încât legea de pe hârtie nu se aplică practic. Ca program, liberalii nu sunt mai înaintați decât conservatorii, iar doctrina liberală a

neintervenției statului, aparent nereacționară, dar nu și prin modul aplicării ei, nu este superioară concepției intervenționismului aplicat de conservatori. Prin acest sistem se compromit nu numai ideile, dar chiar cuvintele și intitulările politice ale partidelor.

An IX, nr. 2540, mai 19, p. 1 – Gal, *Evoluția partidelor. Marx și răzășul. Critica răzășului*: Un autor publică, sub pseudonimul “Răzășul de la Scurta”, o broșură intitulată *Evoluția partidelor*. Acesta pare un socialist renegaț, după modul în care critică socialismul și pe Marx, pe care îl învinuiește a fi apostolul urii între oameni, care urmărește să ridice pe ruinele vechii lumi un cosmopolism echivoc sub conducerea evreilor. Karl Kautsky a spus că dușmanii lui Marx, fondatorul socialismului științific, atacându-l și îndepărtând atenția publică de la operele lui, îi pot prăda ideile fără frică de consecințe. Astfel și autorul, susținând că mișcările politice nu sunt decât manifestările mișcărilor economice, ajunge la concluzia logică că acestea au la bază lupta de clasă – îl plagiază pe Marx. Lupta de clasă de care autorul îl învinuiește pe Marx nu este deci creată de acesta, care nu predică o veșnică luptă de clasă, ci spune că proletariatul, răsturnând domnia clasei burgheze, urmărește să distrugă pentru totdeauna orice dominație de clasă. Autorul susține că întreaga istorie trebuie refăcută după Mommsen și Buckle, deși în special Mommsen are o concepție juridică și nu economică asupra istoriei, iar Buckle consideră că științele reprezintă motorul dezvoltării societăților omenești. Concepția acestuia, mult mai largă, cuprinde în ea și germenele concepției lui Marx. Cu privire la partidele din România, autorul se dovedește la fel de naiv afirmând că țărani votează totdeauna cu Guvernul, omițând să arate că aceasta se datorește numai presiunii administrative, ca și cu privire la sistemul fiscal, ca partizan al monopolului asupra alcoolului, cărnii și pâinii. Lucrarea are și un caracter net antisemit.

An IX, nr. 2544, mai 25, p. 1 – Mille, C., *Zăpăceală și găgăuțism [După caterisirea mitropolitului Ghenadie]*: Critică faptul că socialiștii sub îndrumarea lui Nădejde au participat la manifestațiile din capitală în favoarea mitropolitului primat Ghenadie Petrescu, judecat de Sinod și caterisit, fără respectarea formelor legale și a dreptului de apărare. Arată că rezolvarea chestiunii sociale nu depinde de asemenea cazuri clericale și că Partidul Muncitorilor are un program bine stabilit și ca țel imediat, preluarea puterilor statului de către proletariat. Mitropolitul pungaș a fost denunțat în ziarul “Adevărul”, pentru care fapt ziarul lui Nădejde a pornit o campanie și împotriva “Adevărului”, și ar fi posibil ca Nădejde să protesteze și împotriva faptului că aceia de la “Adevărul” nu-l respectă pe rege.

An IX, nr. 2550, iunie 1, p. 1 – Beldimanu, Al., *Regele și politicianismul*: În toate chestiunile grave, mai ales politice, nimic nu se mișcă fără știrea și învoirea suveranului, datorită slugărniceii față de tron a celor două partide. În timp de 30 de ani, numai Guvernul din 1876 al lui Em. Epureanu a fost adus de Corpurile Legiuitoare împotriva străinului încoronat. Răsturnarea din scaun a mitropolitului hoț Ghenadie, săvârșită de Dim. Sturdza fără respectarea formelor legale, a determinat o serie de întruniri de protest inițiate de N. Fleva sau conservatori, care l-au atacat pe primul ministru și nu pe adevăratul autor care este regele. Numai la o adunare a studențimii, studentul Camil Dumitrescu a avut curajul să-l denunțe și să-l acuze pe Carol de Hohenzollern că, după paravanul Constituției, a reușit să îngenuncheze pe

rând toate instituțiile țării și pe bărbații politici, deveniți păpuși în mâna lui. Asupra lui Carol trebuie să cadă, deci, responsabilitatea acestor procedee nelegale și contra sentimentelor umanitare.

An IX, nr. 2550, iunie 1, p. 1 – Val, *Discursul lui Goluchowski. Independența Balcanilor. România și Austria*: Conte Goluchowski, ministrul de Externe al Austriei, în discursul ținut delegațiilor de la Pesta, relevând situația creată în Europa de slăbiciunea Imperiului Turcesc a declarat că Austro-Ungaria va apăra cu sabia independența statelor balcanice. Pentru România, aliată a Triplei Alianțe, hotărârea Austriei de a se împotrivi oricărei încercări din partea Rusiei de a subjugă statele balcanice, prezintă o mare importanță, fiind favorabil apreciată.

An IX, nr. 2552, iunie 4, p. 1 – Gal, *Studentii și politica. Politicianii și studenții. Socialismul*: Oamenii politici care și-au făcut studiile în Franța folosesc studențimea în luptele pentru putere, pe când aceia care și-au făcut educația în Germania consideră că studenții n-au ce căuta în politică, nefiind copti pentru aceasta, concepție adoptată și de cei dintâi, când sunt la putere. Lipsindu-le un program de acțiune prin care să se lege cu populația țării, studenții, față de nedreptățile flagrante, se manifestă împotriva lor, alături de partidele din opoziție, devenind sau lăsând impresia că sunt o masă manevrată de politicieni. Din lipsa unei industrii dezvoltate, studențimea se pregătește în vederea unor funcții administrative, dar, acestea fiind limitate, se va forma și un proletariat intelectual alături de cel muncitoresc și, astfel, studențimea va ajunge la socialism și nu va mai fi o armă inconștientă în mâna politicianilor.

An IX, nr. 2553, iunie 5, p. 1 – Gal, *Victimele muncii – Accidente. Victimele muncii – Legi*: Referindu-se la unele accidente de muncă soldate cu morți și răniți, întâmplare pe diferite șantiere sau în fabrici, ca și la sate, printre muncitorii agricoli exploatați, victime care de multe ori nu sunt înregistrate statistic, propune o serie de măsuri pentru prevenirea lor și legi de asigurare în favoarea muncitorilor, precum: măsuri de protecția muncii, cu răspunderi pentru patronii vinovați, care vor trebui cu asprime pedepsiți; o lege care să asigure pe muncitori și familiile lor în caz de accident de muncă, cu pensii de invaliditate sau de urmaș, în caz de moarte, după modelul celor existente în statele din apusul Europei, plătite cu sumele rezultate din cotizații și contribuția patronilor.

An IX, nr. 2554, iunie 6, p. 1 – Val, *Noua triplă alianță. Alianța balcanică. România*: Regele Serbiei și prințul Bulgariei și Muntenegrului au hotărât să imite marile puteri, formând o nouă triplă alianță a statelor balcanice, când se va pune bazele alianței slavilor din Balcani. Alianța ar avea, pe lângă un caracter defensiv, și scopul realizării idealurilor naționale de a cuprinde teritoriile din Macedonia, Adrianopole, Dobrogea, Bosnia și Herțegovina. Aceasta ar constitui o politică aventuroasă în Europa, susținută de Rusia, ca protectoare a slavilor din Balcani. Pe români aceasta nu-i poate bucura, decât numai în cazul unei alianțe de pace și nu de aventuri. Numai printr-o confederație balcanică s-ar pune stavilă poftelor rusești și austriece, însă nimeni nu va admite ca o parte din statele balcanice să-și sugrume vecinii.

An IX, nr. 2562, iunie 15, p. 1 – Beldimanu, Al., *Conservatorii și liberalii față de țărănime*: În 1888, ministrul junimist, în care erau și câțiva conservatori, a înăbușit în sânge

răscoalele țărănimii care se zbătea în mizerie. C. Stoicescu, actualul ministru liberal, cerea atunci lui T. Rosetti să ia măsurile cele mai aspre pentru înăbușirea răscoalei, deși era reprezentantul țăranilor prahoveni în Cameră. În 1892, conservatorii, prin agenții administrației lor, au asasinat trei locuitori, considerați contrabandiști, fără ca vinovații să fie trași la răspundere. În 1894, tot conservatorii au reprimat cu cruzime mișcările țărănești împotriva Legii maximului și a altor biruri, după cum s-a stabilit și printr-o anchetă a presei în jud. Bacău. Liberalii n-au avut niciodată iubire față de țărănime și, deși în opoziție au promis a-i ușura sarcinile, n-au făcut nimic în această direcție. Citează o serie de cazuri în care hotărâri judecătorești definitive de zeci de ani în favoarea țăranilor nu se pot aduce la îndeplinire, fiind în cauză diferiți politicieni liberali etc.

An IX, nr. 2564, iunie 18, p. 1 – Mille, C., *Moartea ligei*: Grație intrigilor lui Dim. Sturdza, românii de peste munți au uitat de lupta pentru emancipare și se luptă între ei, iar Liga culturală s-a frânt în două, astfel încât unгурii pot fi liniștiți. Românii din Transilvania s-au dovedit naivi încredințând cauza lor primului ministru și politicianilor din țară, fiindcă amestecul direct al acestora nu poate face decât rău, când se proclamă reînființarea vechii Dacii, stârnind noi persecuții din partea unгурilor. Românii de peste munți au linia lor politică și nu le trebuie decât ajutoare materiale, așa cum a susținut mereu ziarul "Adevărul", dar politicienii au omorât liga și mișcarea națională, prin intrigile și trădarea lor.

An IX, nr. 2566, iunie 20, p. 1 – Gal, *Repausul duminical*: În capitală și provincie, funcționarii comerciali – sau muncitorii comerciali, cum îi numește Marx – se agită revendicând dreptul de odihnă duminica. Lupta lor ar fi eficace numai dacă s-ar organiza în asociații profesionale. Comercianții au convenit să le acorde o zi liberă pe săptămână, însă mulți dintre ei nu respectă această convenție în dauna celorlalți și, de aceea, statul, care nu se amestecă în această problemă, ar trebui să reglementeze repausul duminical printr-o lege, ca în străinătate. Comercianții vor putea constata că prin aceasta nu vor pierde nimic. Până atunci, funcționarii comerciali vor trebui să se organizeze în asociații spre a-și impune și realiza această justă revendicare.

An IX, nr. 2568, iunie 22, p. 1 – Gal, *Muncitorii portului Brăila. Capital și muncă. Contractul și capitaliștii*: Încă din 1866 s-a încheiat un contract între muncitorii din port și firmele exportatoare de cereale cu precizarea condițiilor de muncă pentru încărcare, ca timp și salariu, pe care capitaliștii, prin vătafii muncitorilor, nu le respectă. Muncitorii, dovedind lipsa unei conștiințe de clasă, s-au adresat printr-un memoriu rămas fără rezultat primului ministru. Toate drepturile muncitorilor înscrise în contract au fost nesocotite rând pe rând, iar aceștia s-au putut convinge că, până când nu vor deveni o forță printr-o organizație, nu vor putea împiedica exploatarea lor de către capitaliști prin vătafii lor.

An IX, nr. 2595, iulie 26, p. 1 – Gal, *Congresul socialist internațional. Moțiuni și hotărâri*: La Londra s-a ținut Congresul internațional din lumea întreagă la care au participat 800 de delegați, dovedindu-se capacitatea clasei muncitoare de a pune capăt domniei capitalismului și de a inaugura societatea capitalistă. La congres n-au fost admiși anarhiștii, care sunt dușmanii social-democrației, ci numai organizațiile muncitorești care aderă la tactica parlamentară și la lupta politică, deși presa burgheză învinuiește nejustificat socialismul de a avea același ideal politic și

mijloace de înfăptuire a lui ca și anarhismul. Prin moțiunile votate se cere desființarea armatei permanente și înlocuirea ei cu o gardă cetățenească, instituirea unui tribunal internațional de arbitraj, votul universal pentru toți majorii, referendumul local și național, emanciparea femeii, lupta împotriva colonialismului și capitalismului, organizarea muncitorilor agricoli pentru lupta împotriva exploataților și studierea problemei agrare. Congresul a hotărât a se lăsa fiecărei țări libertatea de a stabili tactica și mijloacele necesare pentru realizarea scopului urmărit, conform cu gradul de dezvoltare și cu condițiile specifice din țară.

An IX, nr. 2611, august 15, p. 1 – Vip, *Creditul în România. Banca națională – Banca României. Casele de schimb. Operațiunile. Cîștigul. Cămătarii*: Banca Națională face împrumuturi pe depozite de titluri de stat și recunoscute de stat (lombard). Banca României, înființată cu capital englez, face împrumuturi cu forme mai lesnicioase dacă solvabilitatea este sigură, având dreptul de a stabili dobânzi convenționale care se ridică până la 12%, din care cauză face afaceri excepțional de mari, atât în țară, cât și în străinătate. Din aceste cauze s-a născut o mare rivalitate între Banca Națională și Banca României, ultima încercând să deprecieze bancnotele băncii de emisiune prin diferite operațiuni de schimb, fără să reușească. Există numeroase case de schimb care percep dobânzi până la 20%, care folosesc samsari în operațiunile lor. Cămătarii, care pot obține împrumuturi cu dobânzi relativ mici, le plasează cu camătă până la 40-50%, din care cauză s-a început urmărirea lor pe cale penală.

An IX, nr. 2612, august 17, p. 1 – Diplom., *Împrumut pe amaneturi [Lupta împotriva cametei]*: Pungășiile cămătarilor, urmărite pe cale penală în ultimul timp, sunt cu mult depășite de acele ale cămătarilor care împrumută pe amaneturi, care își asigură triplu banii împrumutați prin însușirea obiectelor în caz de neplata dobânzilor sau a capitalului împrumutat. Propune, pe lângă votarea unei Legi pentru combaterea cametei, și înființarea unui Munte de Pietate, spre a fi feriți de speculă micii funcționari și oamenii nevoiași care recurg la împrumuturi pe amanet.

An IX, nr. 2614, august 20, p. 1 – Mille, C., *Camăta [Lupta împotriva cametei]*: Campania împotriva cămătarilor, cu propunerile de a se veni cu o lege și cu înființarea unui Munte de Pietate pentru combaterea sau prevenirea cametei, nu va apăra de speculă pe fiii risipitori ai bogătașilor. Pe democrați și socialiști îi preocupă scăparea din ghearele cămătarilor a muncitorilor și țăranilor, care sunt jefuiți de cârciumari, arendași și proprietari, aceștia cumpărându-le recolta pe nimic și furându-le munca prin împrumuturi de cereale când sunt înfomețați sau când le arendează pe nimic pământurile pe care le au. Propune ca presa să pornească o campanie pentru combaterea acestei cămătării care este cu mult mai gravă.

An IX, nr. 2614, august 20, p. 1 – Michali, V. Dr., *Munte de pietate [Lupta împotriva cametei]*: Campania de presă și acțiunea penală împotriva speculei cămătarilor au dat la iveală necesitatea unei legi speciale pentru combaterea ei, ca și înființarea unei instituții care să acorde împrumuturi pe amanet, denumită Munte de Pietate. La origine, încă din secolul al XI-lea, asemenea instituții împrumutau săracilor bani pe amanet fără dobândă. Muntele de Pietate constituie o mare înlesnire pentru micii funcționari, meseriași, negustori și oamenii săraci, care pentru cazuri de boală și nevoi pot împrumuta sume mici, fiind apărați de specula cămătarilor. Obiectele amanetate sunt evaluate la două treimi din valoarea lor, iar dobânda este de numai

8 la sută. În toate țările din Europa, cu excepția Angliei, României și Bulgariei, există această instituție de credit.

- An IX, nr. 2616, august 22, p. 1 – Vip, *Colectiviștii și legea minelor. Modificarea legii*: Este cunoscută campania liberalilor împotriva Legii minelor pe când se aflau în opoziție, unii demisionând din Parlament la votarea ei. Acum, descoperind mine pe moșiile lor, au cerut Guvernului autorizația de a le exploata, după ce legea va fi modificată în sensul de a se restrânge drepturile capitaliștilor străini în favoarea proprietarilor. Până atunci, comisii speciale de ingineri au constatat existența de zăcăminte carbonifere etc. pe moșiile unor fruntași liberali din județele Gorj, Vâlcea și Muscel. Pe domeniile regale există astfel de mine, iar modificarea legii se va face în viitoarea sesiune parlamentară, când se va ține seama și de părerile regelui.
- An IX, nr. 2618, august 24, p. 1 – Mille, C., *E ceva putred*: Lupta împotriva cametei, care reprezintă simptomul cangrenei sociale, nu poate avea rezultatul urmărit, datorită lipsei de credit și a marilor cheltuieli făcute de clasele stăpânitoare și corupte. Din cauza nesiguranței și a necinstei, capitalul străin cu greu poate fi atras în țară. Țărâtimea adusă la sapă de lemn nu poate consuma sau procura produsele industriale, chiar dacă industria națională și dezvoltarea ei sunt protejate. Capitalurile se mănâncă în orgii de către o burghezie care nu are nici mijloacele, nici tradițiile burgheziei străine și, de aceea, nici industria și nici comerțul nu pot progresa. Camăta dovedește că este ceva putred în această burghezie și marchează calea către un faliment fraudulos.
- An IX, nr. 2618, august 24, p. 2 – R., *Șantagii cămătărești. "Monitorul comercial"*: Unele gazete comerciale, în frunte cu "Monitorul Comercial", proprietatea lui Grünberg și Weintraub, comit o serie de escrocherii în legătură cu criza de credit, cămăta și atragerea capitalului străin, în dauna comercianților și a industriașilor din țară și străinătate. În acest scop, folosesc niște imprimări redactate în limbile germană și franceză prin care se recomandă clienților ca avocați, încasatori etc. cu referințe de la Banca României, Marmorosch Blank etc., făcând oficiul de intermediari în operațiunile de credit, fără nicio calitate, reținând nejustificat o parte din sumele respective. Proprietarii "Monitorului Comercial" speculează atât pe comercianții români, cât și pe industriașii din străinătate, dovedindu-se că nu au nicio legătură și nici referințe de la băncile sus-menționate.
- An IX, nr. 2620, august 27, p. 1 – Pella, V., *Fabrica de chibrituri*: După ce descrie fabrica, instalațiile și procesul de fabricație, precizează următoarele: în fabrică lucrează 500 de lucrători și lucrătoare, între orele 7-12 și 13-18, cu o jumătate de oră pentru masă, câștigul zilnic fiind pentru bărbați de 3-3,50 lei, iar pentru femei 2-2,5 lei. Fabrica produce zilnic 180 mii de cutii și aduce statului un venit anual de 2 milioane lei. A fost cumpărată de stat în 1887 de la o societate anonimă și perfecționată an de an, urmând a fi dotată cu mașini Diamond-Match din America, deși prin aceasta vor rămâne pe drumuri sute de muncitori.
- An IX, nr. 2621, august 28, p. 1 – Beldimanu, Al., *Un trădător al țerei*: În martie 1888, după 12 ani de guvernare liberală, în care destrăbălarea se întinde asupra administrației, justiției și armatei, partidul a căzut de la putere, iar regele străin nu a voit ca I.C. Brătianu, sub care făcuseră un "război fericit" independența și regatul, să se retragă în mod demn. Astăzi, după 10 luni de guvernare liberală, situația din țară este mai

rea. Când primul ministru Dim. Sturdza se va retrage, el fiind instrumentul orb și renegat al regelui, va lăsa pe românii de peste munți dezbinați, țara îngenuncheată față de Viena și Pesta și școlile din Macedonia desființate. Prin acestea, de care învinuiește pe rege în primul rând, s-a terfelit demnitatea regelui român.

An IX, nr. 2622, august 29, p. 1 – Mille, C., *Două infamii*: Consiliul de Război a condamnat la un an de închisoare pe sublocotenentul de rezervă Iacob Țăranu pentru că, la o conferință ținută la Clubul Muncitorilor ar fi insultat armata și pe doi din ofițerii săi superiori. Acuzarea s-a întemeiat pe o dare de seamă asupra conferinței publicate în ziarul socialist "Lumea Nouă", în care s-au intercalat o serie de afirmații pe care Țăranu nu le făcuse și, totuși, gazeta a refuzat a face rectificarea cerută de acesta. "Adevărul" i-a demască pe falșii socialiști, care au dat pretext Consiliului de Război să condamne un nevinovat și care compromit socialismul și critică, odată cu opinia publică, justiția militară a militarismului sălbatic.

An IX, nr. 2623, august 31, p. 1 – Mille, C., *Țară ospitalieră*: România a fost o țară ospitalieră pentru martirii care luptau pentru libertate, în care refugiatul politic găsea adăpost și protecție. Polonezii răsculați, italienii care luptau împotriva Austriei, francezii după înăbușirea revoluțiilor din 1830 și 1848 găseau adăpost în principatele dunărene, chiar dacă erau vasale Turciei. Aceasta era și tradiția vechilor liberali. C.A. Rosetti era prieten cu toate celebritățile revoluționare. Independența Bulgariei s-a plămădit pe pământul României. Acum, Dim. Sturdza a refuzat ospitalitatea unor nenorociți care fug de moarte, armenii masacrați în Turcia, interzicându-le să debarce la Sulina. Liberalismul n-a rămas decât o firmă după care se ascund reacționarii care și-au făcut o profesie din politică, iar Guvernul s-a dovedit mai sălbatic decât autocratismul rus care a acordat ospitalitate armenilor.

An IX, nr. 2623, august 31, p. 1 – Valerianu, M. Dr., *Vinovăția sultanului. Măcelul armenilor. Intervenția Europei*: Armenii, izgoniți din patria lor natală, s-au împrăștiat în Europa, părăsindu-și căminele și familiile măcelărite de turci. Masacrele sunt poruncite de sultan care, în baza tradiției și religiei, pe lângă faptul că nu acordă drepturi egale creștinilor, considerându-i inferiori, dispune de reducerea acestora prin masacrarea lor. Tot astfel s-a procedat și în cazul bulgarilor, sârbilor și grecilor. Împotriva acestui sistem barbar nu există decât un mijloc de a fi oprit și numai în cazul când Imperiul Turcesc ar fi în pericol de a fi zdrobit de un stat puternic sau de o coaliție – ordinul Sinodului musulman, Fatra, al Islamului. Astfel s-a întâmplat în 1877-1878 și tot astfel va trebui să se procedeze și acum. Masacrarea armenilor, oameni foarte muncitori, a fost încredințată kurzilor, populație nomadă și prădalnică. Europa nu intervine în mod hotărât de frica unui război european, deși prin maltratarea unui întreg popor sunt ultragiate interesele unanimității și ideile sacre ale civilizației și libertății.

An IX, nr. 2623, august 31, p. 3 – [Propuneri făcute la congresul viticol] (*Ultime informațiuni*): La Congresul viticol ținut în Focșani, printr-un memoriu care va fi înaintat Guvernului, au cerut înființarea unei pepiniere de viță americană și o școală practică de viticultură la Odobești, construirea de pivnițe în care podgorenii să-și depoziteze vinurile în vederea conservării și vinificării spre a nu fi nevoiți a le vinde crude și fără preț și înființarea unei Bănci Viticole, care să asigure creditele necesare viticulturii. Au mai cerut desființarea licenței și accizelor care apasă

asupra vinurilor și sporirea lor asupra alcoolului care este vătămător, precum și măsuri de protecție a exportului de vinuri, pe calea convențiilor comerciale, în prezent fiind complet lipsite de protecție.

An IX, nr. 2624, septembrie 1, p. 1 – Vip, *Regele și D. Sturdza. Politica externă. Chestiunea națională. Tripla Alianță*: Regele are tot interesul să-i mențină pe liberali la Guvern, chiar dacă ar conduce țara cu biciul și baionetele. În chestia națională, D. Sturdza, cu naționalismul său de paradă, a dus o politică prin care a divizat pe luptătorii români de peste munți, convenabilă ungarilor, iar aceștia, la îndemnul lui Franz Iosef și al regelui nostru, se pare că vor acorda unele drepturi românilor spre a se curma luptele și procesele. Vizita în România a lui Franz Iosef are importanța ei politică, întrucât, deși formal țara noastră a avut o atitudine rezervată față de alianțele marilor puteri din Europa, a înclinat totuși spre Tripla Alianță. Un ziarist de la "Figaro", în urma convorbirii avute cu primul ministru austriac, crede că față de faptul că agitațiile panslaviste din Orient iau proporții, se urmărește intrarea formală a României în Tripla Alianță. Acest lucru dorit de rege, nu-l poate îndeplini decât D. Sturdza. La acestea se mai adaugă și unele interese personale ale regelui, precum și noi apanagii pentru micii principii, modificarea Legii minelor, arma Mannlicher etc., care justifică prelungirea guvernării liberale.

An IX, nr. 2624, septembrie 1, p. 1 – Beldimanu, Al., *Sălbătecii militărești [Cere revizuirea Codului justiției militare]*: Sublocotenentul rezervist Iacob Țăranu a fost condamnat de Consiliul de Război la un an de închisoare pentru că, la o conferință ținută la Clubul muncitorilor, s-a declarat împotriva armatei permanente și înlocuirea ei printr-o înarmare a țării întregi. S-a dovedit că învinuirea de a fi ultragiât în expunerea conferinței doi ofițeri superiori, care constituie temeiul juridic al condamnării, nu a fost reală. Condamnarea s-a pronunțat însă din ordin. Arătând că primul ministru Dim. Sturdza, în programul anunțat la Iași în 1892, propunea și modificarea Codului justiției militare, în sensul ca instanțele militare să judece numai infracțiunile pur militare, cere această revizuire, pentru ca tinerii rezerviști să nu mai fie ținuți până la vârsta de 30 de ani la discreția unor ofițeri lipsiți de conștiință. Altfel, se sapă o prăpastie între militari și civili, ca și între ofițeri și soldătime.

An IX, nr. 2625, septembrie 3, p. 1 – Mille, C., *Magistrații și colectiviștii*: Când s-a început campania împotriva cametei a arătat că, chiar dacă s-ar face o lege împotriva cametei, ea nu va dispărea, punând atunci și problema gravă a speculării muncitorilor și țăranilor de către cămătarii lor specifici. Arată că, deși cămătăria este la fel de rușinoasă ca și prostituția, presa de scandal și politicienii puternici ai zilei i-au luat apărarea, învinuind pe magistrați de abuz de putere, călcare de atribuțiuni și exces de zel, astfel încât cămătarii au devenit victime, iar procurorii, călăi. Pentru politicieni, magistratura este un mijloc de guvernământ, iar în caz de împotrivire este reclamată Ministerului de Justiție.

An IX, nr. 2625, septembrie 3, p. 1-2 – Pella, V., *Fabrică de tutun*: După ce descrie clădirea fabricii făcută în 1891 și instalațiile cu procesul tehnologic al fabricației tutunului și al tăierii foițelor pentru țigări, indigene și americane, arată că majoritatea tutunului folosit este indigen, cu excepția tutunului de calitate a II-a, la care 18% este tutun turcesc, la calitatea I și de lux folosindu-se numai tutun turcesc. Pentru țigările de

foi se importă tutun america sau din Havana, Sumatra, Japonia etc. Fabrica folosește mai mult lucrătoare, care muncesc 10 ore pe zi, câștigând între 2 și 4 lei pe zi, și prelucrează anual între 2 milioane și jumătate și trei milioane de kilograme. Muncitorii au și o casă de economii unde depun 5 la sută din câștig și care le acordă împrumuturi cu 9 la sută. Curând se va înființa și o casă de ajutor pentru boală, nașteri sau moarte. Jumătate din capital va fi depus de regie, iar pentru jumătate din el, muncitorii se obligă să lucreze 5-6 zile de sărbători mai mici.

An IX, nr. 2626, septembrie 4, p. 1 – Mille, C., *Congresele studențești*: Ca inițiator al primului Congres studențesc, ținut cu 16 ani în urmă la Focșani, consideră că aceste congrese studențești și-au pierdut prima semnificație de a se încheia o lume studențească generoasă cu o educație politică sănătoasă, care să formeze cetățeni capabili pentru viitoarea viață politică și socială. Mișcarea studențească, în loc să progreseze, a devenit oglindirea luptelor politice, intrând în apele murdare ale politicianismului. E un prilej de petrecere și de recomandare a politicienilor spre a se intra în lupta pentru viață cu mai multe șanse. Prin aceasta, corpul studențesc nu mai reprezintă ceva de sine stătător, vrednic și independent și este păcat de munca cheltuită pentru formarea lui.

An IX, nr. 2627, septembrie 5, p. 1 – Mille, C., *Tinerimea*: Consideră că a fost nedrept, învinuind prin articolul de ieri studențimea că a decăzut, devenind practică, lacomă de câștig fără muncă, icoană fidelă a lumii în care s-a dezvoltat, incapabilă de o idee mare și generoasă. Vina nu este a ei, ci a educației sociale și politice și a societății, prin răul ei exemplu. Arată că generația lui a avut ca exemplu pe marii luptători din 1848 care au regenerat țara, lovind în reacțiunea boierească și împrăștiind pe țărani. Costache Rosetti a luat drumul surghiunului, iar Bălcescu a fost îngropat în groapa săracilor din Napoli etc. Generația de azi este lipsită de ideal și entuziasm, având ca scop o viață ușoară, fără morală politică, socială și de familie, o viață fără muncă, în care reușește numai parazitul, imoralul și lingușitorul. Tinerimea reprezintă icoana vie a societății noastre și vina nu este, desigur, a ei.

An IX, nr. 2629, septembrie 7, p. 1 – V., *Porțile de fier. Dificultatea lucrărilor. Importanța canalului*: La 15 septembrie se va inaugura canalul Porțile de Fier, denumire dată de turci, Demir-Kapu, fiindcă din cauza stâncilor din apă nu puteau trece corăbiile și au încercat să regleze aici cursul Dunării. Același lucru l-au încercat înainte și românii, care denumiseră această zonă Porta Augusta. La Congresul de la Berlin din 1878, Austria a fost autorizată să canalizeze Porțile de Fier. Canalul este lung de 8 km și adânc de minimum 4 metri. Va fi inaugurat la 15 septembrie de împăratul Austriei și regii României și Serbiei, faptul ca și importanța lucrării constituind un eveniment european. Se precizează volumul lucrărilor, traseul și configurația canalului, ca și navigația vaselor prin Cazane la acea dată.

An IX, nr. 2629, septembrie 7, p. 3 – *[Arendări de terenuri petrolifere]*: Societatea anonimă pentru industria petrolului "Steaua Română" a luat în arendă, de la Societatea de Petrol, toate terenurile petrolifere de pe moșiile ei din Voinești, Salonți, Tazlău, Geamăna, Cucuieți, în vederea exploatării lor. Arendarea s-a făcut pe termen de 25 de ani și, în acest scop, "Steaua Română" a acordat Societății de Petrol un împrumut ipotecar de un milion de lei, cu dobândă de 5 la sută pe an.

An IX, nr. 2631, septembrie 10, p. 1 – Mille, C., *Regelui!* [După condamnarea sublocotenentului Iacob Țăranu]: Ca stăpân absolut, arată că regele schimbă partidele de la Guvern atunci când flămânzii nu mai pot fi stăpâniți decât aruncându-li-se osul puterii. Lupta de clasă dintre bogați și săraci nu poate fi însă împiedicată de rege, iar în urma ei va pieri și tronul odată cu alcătuirea socială de azi cu turma dezgustătoare a politicienilor. Ceea ce poate potoli regele este dușmănia surdă dintre lumea civilă și cea militară. Precizează că regele a tolerat bandelor militare să devasteze redacția "Adevărului" fără să fie pedepsite și a lăsat ca Iacob Țăranu să fie osândit de Tribunalul Militar, care nu era instanța chemată să-l judece. Cere regelui, în calitate de comandant al armatei să împiedice adâncirea prăpastiei dintre civili și armată și conflictele ce s-ar putea ivi, iar în cazul cetățeanului nevinovat Iacob Țăranu, grațierea, ca măsură de înlăturare a nedreptății ce i s-a făcut.

An IX, nr. 2631, septembrie 10, p. 3 – Vip., *Congresul studenților. Moțiunea (Ultime informațiuni)*: La al XVII-lea congres ținut la Fălticeni, studențimea, luând în considerare situația grea a românilor de peste hotare, de apăsare politică din partea puterilor stăpânitoare, rusească, ungurească și turcească, pe lângă strigătoarea apăsare economică de care suferă și națiunile respective, își ia angajamentul de a-i ajuta pentru obținerea emancipării lor politice și se face solidară cu conlocuitorii dezmoșteniți. Studențimea se leagă să ia partea muncitorilor și țăranilor din țară, căutând să-i trezească din ignoranță, în vederea trecerii la o mai bună stare materială. Prin aceasta își achită o datorie față de lumea producătoare.

An IX, nr. 2635, septembrie 14, p. 1 – Mille, C., *Mascaradă împărătească* [Vizita lui Franz Iosef în țară]: Poporul n-are ce căuta la această serbare monarhică, rău îmbrăcat, flămând și nedreptățit. Țăranul român, lăsat în ghearele sărăciei și ale administrației hoțeste, poate nici nu va ști de vizita împăratului Franz Iosef, a cărui primire va fi plătită tot de el. Dacă această vizită ar însemna cel puțin libertatea celor trei milioane de români din împărăția austro-ungară, dar Franz Iosef este și regele ungarilor și robia lor se datorește tot împăratului, încă de la 1848, deși românii au luptat împotriva ungarilor care se revoltaseră contra Austriei. Chestiunea națională din Ardeal rămâne nerezolvată și după întâlnirea regelui cu Franz Iosef, de la Ischl, datorită trădării primului ministru D. Sturdza, care îl primește azi pe împărat.

An IX, nr. 2635, septembrie 14, p. 3 – [Construirea docurilor plutitoare de la Galați]: Lucrările docurilor plutitoare de la Galați, în valoare de 600 mii lei, au fost date în antrepriză prin licitație unei firme din Germania. Ceea ce este grav și pare incorect este faptul că această întreprindere execută pentru prima oară asemenea lucrări în țară și că alte întreprinderi care au mai efectuat lucrări similare nici n-au fost consultate. Concesionarea antreprizei a fost aprobată și de Consiliul de Miniștri.

An IX, nr. 2638, septembrie 17, p. 1 – Mille, C., *Monarhie și republică* [Sosirea împăratului Franz Iosef]: Serbarea de azi are un caracter monarhic și militar. Există în țară aproape 5 milioane de români asupriți, lăsați pradă mizeriei și ignoranței, setoși de libertate și de drepturi politice care nu pot avea aceleași interese și aspirații cu monarhia militaristă. La aceștia se adaugă și păturile orășenești care nu pot simpatiza cu militarismul sălbatic. Apărătorii acestora și ai cauzei proletariatului prin presă și întruniri publice democratice și socialiste tind să înființeze o republică socială, cu

cetățeni economicește liberi și, de aceea, când un rege și un împărat trec mândri, le aruncă sfidător strigarea: "Jos monarhia, trăiască republica!"

An IX, nr. 2639, septembrie 18, p. 2 – Interim, *Mistificarea României. Porțile de Fier (Informațiuni)*: Porțile de Fier, astfel cum sunt făcute lucrările de canalizare și stabilite taxele de trecere, constituie pentru România o tragere pe sfoară de către unguri, atât din punct de vedere economic, cât și din punct de vedere strategic. Navigația de la Orșova spre Baziaș este cu mult mai dificilă decât în jos, către România. Taxele de trecere prin canal vor lovi în comerțul nostru, în timp ce comerțul unguresc va fi favorizat. Această trădare a intereselor naționale a fost confirmată de prezența regelui la inaugurarea Porților de Fier.

An IX, nr. 2640, septembrie 20, p. 1 – Bacalbașa, C., *Succesele domnului Sturdza: Vizita împăratului Franz Iosef în România* nu poate fi considerată ca un succes diplomatic al primului ministru Sturdza, ci confirmă suprema lui apostazie, pentru că românii din Ardeal și Banat nu li se va schimba cu nimic situația și persecuția lor va continua. Doctorul Rațiu, președintele Comitetului Național, a fost întemnițat chiar în momentul sosirii în București a împăratului, în mod ostentativ. Împăratul a primit defilarea trupelor române în uniformă ungurească spre a dovedi, ca rege al ungarilor, că această vizită nu înseamnă o înfrângere a politicii de la Pesta. Pe lângă aceste umiliri, România va deveni un satelit al Austro-Ungariei, în afară de cele 3 milioane cheltuite cu această vizită.

An IX, nr. 2640, septembrie 20, p. 2 – D., *Scopul vizitei împăratului. Austria și României (Informațiuni)*: Vizita lui Franz Iosef în România are ca scop cimentarea legăturilor politice dintre Tripla Alianță și regatul român, aceasta rezultând și din apropiata vizită în țară a împăratului Germaniei. Se comentează această cimentare simpatizată de politicienii români, în sensul că poporul este împotriva acestei politici din cauza chestiunii românii din Ardeal și că, de aceea, cei doi împărați vor căuta să mai tempereze șovinismul maghiar, făcându-i pe unguri să înțeleagă că Tripla Alianță are nevoie de concursul României. Împotriva acestei tendințe, la Budapesta s-au produs manifestări antiaustriace, comentându-se faptul că, în cazul când Ungaria s-ar separa de Austria, Viena caută să-și asigure concursul poporului român. Din discursurile împăratului și regelui rezultă că s-a prețuit tocmai simpatia dovedită de popor față de această vizită, prin participarea lui masivă la manifestații, la care se adaugă faptul că împăratul l-a tratat cu multă atenție pe Lascăr Catargiu, șeful partidului din opoziție.

An IX, nr. 2641, septembrie 21, p. 3 – V., *Fortificarea Porților de Fier (Ultime informațiuni)*: După inaugurarea canalului de la Porțile de Fier, oficiosul maghiar "Pester Lloyd" publică un articol arătând că ungurii vor trebui să fortifice regiunea Porților de Fier între Orșova și Baziaș întrucât, în cazul unui atac, țărmurile Dunării către Ungaria ar rămâne descoperite. Din același motiv, se cere sporirea flotei de război de pe Dunăre, care acum constă numai din patru canoniere.

An IX, nr. 2642, septembrie 22, p. 2 – *Ungurii și Franz-Iosef (Informațiuni)*: Vizita împăratului Austriei în România și mai ales atitudinea lui față de manifestațiile de la Orșova, cu ocazia inaugurării canalului de la Porțile de Fier, au stârnit revolta șoviniștilor maghiari, manifestată în Parlament și prin presă, amenințând cu ruperea dualismului. Presa apreciază domnia habsburgică drept o epocă de decădere și o

pagină tristă din istoria Ungariei, cerând a se reveni la realizarea concepției regelui Matia, a Imperiului Maghiar în care regele ungar este întâia persoană și nu împăratul Austriei.

An IX, nr. 2643, septembrie 24, p. 1 – Mille, C., *Entuziasm de porunceală*: După vizita lui Franz Iosef, presa guvernamentală continuă să laude propășirea țării, care se datorește numai Partidului Liberal. Se relevă aptitudinea și sârguința noastră pentru cultură și progres, deși din populația rurală nici 10 la sută nu știu a scrie și citi, iar învățământul orășenesc reprezintă doar un lustru fără bază după cum însuși ministrul Poni a fost nevoit să o recunoască. Se spune că străinătatea admiră vitalitatea și înțeleapta cumpănire a intereselor noastre naționale, deși țara, economiceste, legată prin convenții ruinătoare, se află pe mâna străinilor, iar prin protecția industriei naționale, în dauna contribuabililor, se îmbogățesc câțiva oameni de afaceri. Interesele naționale au fost trădate de Dimitrie Sturdza, care a devenit sluga plecată a Guvernului de la Pesta, susținând că nu ne putem amesteca în afacerile interne ale Austro-Ungariei. Cât despre vitalitatea țării, la sate sărăcia și pelagra nimicesc sănătatea neamului românesc. Țăranul are o stare mai grea decât în robie, flămânzit și asuprit, astfel încât se află la marginea ruinei morale și materiale.

An IX, nr. 2643, septembrie 24, p. 3 – V., *Interview cu regele Carol (Ultime informațiuni)*: După vizita împăratului Franz Iosef în România, un redactor al ziarului "Die Presse" din Viena, ziarul oficios al împăratului, a luat un interviu regelui Carol. Regele consideră că, deși interesele economice ale Ungariei sunt în multe privințe identice, se pot armoniza printr-o convenție comercială statornică. Apreciază vizita împăratului ca pe o deosebită distincție acordată României, de unde acesta a vestit întregului continent politica sa de pace. Situația din Turcia ar amenința această pace cu efecte incalculabile și, de aceea, se fac eforturi pentru normalizarea ei. În chestiunea macedoneană, arată că sultanul știe că românii din Macedonia nu se amestecă în agitațiile celorlalte naționalități din Balcani, ci sunt element de ordine.

An IX, nr. 2643, septembrie 24, p. 3 – V., *Interview cu D.D. Sturdza*: Oficiosul maghiar "Pester Lloyd" publică un interviu al corespondentului său luat primului ministru D. Sturdza, după vizita în România a împăratului Franz Iosef. Acesta subliniază importanța vizitei în aceste momente critice din Orient și arată că împăratul a venit în țară determinat de sentimente nobile, ca prieten și în timp de pace. Cu privire la intrarea României în Tripla Alianță, arată că țara noastră fiind mică se alătură marilor puteri care garantează dezvoltarea, liniștea și pacea și nu poate fi deci vorba de a semna tratate. Vizita a avut un efect și asupra politicii noastre interne, fiindcă și conservatorii se tem de ruși. Cu privire la chestia națională, arată că românii nu se gândesc să manifesteze împotriva Ungariei și că, întâlnindu-se cu câțiva oameni politici maghiari prieteni, cu ocazia inaugurării lucrărilor de la Porțile de Fier, și discutând cu ei, speră să se stabilească o bună înțelegere între cele două state, politică și economică.

An IX, nr. 2644, septembrie 25, p. 1 – Bacalbașa, C., *Amicii domnului Sturdza*: Declarațiile umiltoare ale primului ministru D. Sturdza în chestiunea națională continuă. Anul trecut, șeful Partidului Liberal n-avea alți amici mai buni decât pe românii din Transilvania, spre a putea urca treptele puterii, iar acum, răspunzând unui interviu

luat de corespondentul oficiosului maghiar "Pester Lloyd", îi consideră buni prieteni pe asupritorii acestora, Szilágyi, Kállay și Apponyi. Nu se poate menține la putere fără aceste umiliri, precum a fost nevoit să ceară scuze contelui Goluchowski pentru cunoscutele declarații făcute în opoziție fiind. Apostatul, care cerea intervenția Guvernului conservator în ajutorul românilor din Ardeal, după ce a stors de la ei tot ceea ce a putut, a rupt orice legătură cu mișcarea națională spre a fi pe placul celor din Viena și Pesta și a păstra puterea.

An IX, nr. 2645, septembrie 26, p. 1 – Dragoș, *Trădătorul Sturdza*: După declarațiile făcute de primul ministru D. Sturdza corespondentului ziarului "Pester Lloyd", în care nu pomenește nimic despre românii asupriți din Ardeal, contele Goluchowski, ministrul de Externe al Austriei, a declarat reprezentantului ziarului maghiar "Egyetértés" că românii ardeleni care se agită sunt niște aventurieri politici. Declarațiile ministrului de Externe austriac, făcute după vizita lui Franz Iosef în România, i-au atras laudele șovinismului maghiar, reprezentat de acest ziar. Când primul ministru face declarații de prietenie față de asupritorii românilor din Ardeal, se pot vedea și efectele vizitei împăratului în România.

An IX, nr. 2645, septembrie 26, p. 2 – Dud., *Trădătorul Sturdza*: În 1895, Guvernul conservator a votat o Lege a căilor ferate particulare, pe care Guvernul actual nu o pune încă în aplicare, sub pretextul că se află în strânsă legătură cu Legea minelor, pe care de asemenea nu o aplică, urmând a fi modificată în toamnă, după cum a cerut și regele. Cererile de autorizații pentru deschidere de mine și de a se construi căi ferate particulare de interes local, făcute de numeroși partizani, sunt amânate de D. Sturdza, stârnind nemulțumirea acestora. În realitate, pe lângă faptul că Legea minelor va fi modificată tocmai în interesul acestora și al regelui, aceste două legi votate de conservatori au fost prea mult combătute de liberali, spre a putea fi puse imediat în aplicare.

An IX, nr. 2646, septembrie 27, p. 2 – *Inaugurarea portului Constanța (Informațiuni)*: Guvernul a stabilit programul inaugurării portului Constanța, la care vor participa regele și corpul diplomatic. Se vor bate 12 medalii comemorative de aur pentru familia regală și miniștri, 100 medalii de argint și 170 medalii de bronz pentru inginerii și funcționarii care au participat la lucrări. Inaugurarea va avea loc în primele zile ale lunii octombrie.

An IX, nr. 2646, septembrie 27, p. 2 – Rep., *Funcționarii telegrafo-poștali*: Statul, pentru a-și spori veniturile bugetare, ca și din motive de ordine publică, a monopolizat serviciul telegrafo-poștal și căile ferate. Veniturile acestor servicii ar trebui folosite atât pentru perfecționarea serviciilor, cât și pentru îmbunătățirea situației materiale a funcționarilor. Urmărindu-se însă, în primul rând, realizarea veniturilor, serviciile respective se dezorganizează și funcționarii muncesc peste puteri, cu un salariu necorespunzător. Astfel, Direcția Generală a Poștelor și Telegrafelor a suprimat aproape 2 milioane lei din buget la capitolul materiale și plata salariilor funcționarilor. Se arată că o clasă de funcționari a fost, mai ales, lovită de aceste economii: candidații onorifici care, după examenul de admitere până la numirea în funcție, sunt plătiți cu o diurnă lunară de 50 lei, care a fost redusă la numai suma globală de 36 mii lei, deși numărul acestor candidați este de 160. Acești aspiranți

sunt nevoiți a aștepta mai multe luni până la numirea lor în funcție și, de aceea, se cere înlăturarea acestei nedreptăți și a exploatării muncii lor.

An IX, nr. 2647, septembrie 28, p. 1 – Beldimanu, Al., *O infamie stătesco-sărățeană*: Ministrul Justiției acoperă pe procurorul Curții de Casație, care a ordonat Tribunalului Buzău să nu aducă la îndeplinire hotărârea desființatului Consiliu de Stat din 1866, prin care C. Sărățeanu este obligat a restitui două treimi din moșie clăcașilor din Muscelu Dării. Prin aceasta, ministrul Stătescu nu recunoaște țăranimii niciun drept la protecția legilor, deși pământul fusese acordat clăcașilor prin Legea rurală din 1864. Memoriul înaintat de țărani primului ministru la 15 noiembrie 1895, deși rezolvat favorabil, n-a avut însă niciun rezultat, ceea ce constituie o infamie a ministrului de Justiție Stătescu, în favoarea lui Sărățeanu.

An IX, nr. 2648, septembrie 29, p. 1 – Mille, C., *Umilirea țării*: În urma vizitei împăratului Franz Iosef, țara a fost încorporată, din punct de vedere militar, Austro-Ungariei, devenind scutul imperiului spre Marea Neagră și Dunăre și, eventual, teatrul unui război sângeros. În cadrul Triplei Alianțe, România apare ca satelit al Austriei, iar în caz de război, armata română va fi pusă sub comandă austriacă. În schimb, Austria nu ne garantează decât integritatea teritoriului, deși, prin importanța pe care o reprezintă România în cadrul Triplei Alianțe, politicienii noștri ar fi putut pretinde și rezolvarea chestiunii naționale a românilor din Ardeal. Prin abdicarea regelui de la această justă cerere și trădarea cauzei de către primul său ministru, țara a fost umilită.

An IX, nr. 2652, octombrie 4, p. 2 – Rep., *Marina comercială*: Direcția Generală a Căilor Ferate pregătește un proiect de lege pentru reorganizarea serviciului maritim și fluvial. Peste un an vor exista încă patru vapoare, care vor necesita noi credite pentru a fi construite, urmând a-și extinde cursele până la Anvers. Totodată, se va trece la Căile Ferate și marina fluvială, unde se va înființa o secție a marinei comerciale. Recrutarea personalului din serviciul maritim făcându-se după protecție, constituie încă un mare neajuns care trebuie înlăturat.

An IX, nr. 2653, octombrie 5, p. 1 – Diplom., *Emigrarea dobrogenilor*: Coloniștii germani stabiliți în Dobrogea acum zece ani emigrează în America de Sud din cauza mizeriilor făcute de administrație, care au determinat și emigrarea turcilor. Din cauza ticăloșiilor acestei administrații, în Dobrogea nu vor mai rămâne decât tătari, dezertori ruși și bandiți turci. Pentru Dobrogea s-au făcut mari sacrificii și, de aceea, se impune schimbarea sistemului de administrație. Va trebui reglementată grabnic și situația politică a supușilor români din Dobrogea, altfel, se va pierde această provincie, care este cutreierată de emisari ruși și bulgari.

An IX, nr. 2653, octombrie 5, p. 1 – Cr., *Cărțile didactice. Traficul. Remedii*: Negustoria cu cărțile didactice, onorabilă și rentabilă, se face mai mult în folosul autorilor decât al învățământului. Noile ediții revăzute și completate ale manualelor didactice nu aduc nimic nou, urmărindu-se de către autori, membri ai corpului didactic și de editori numai câștigul, aceste manuale necorespunzătoare și scumpe reprezentând un bir al cărților de învățământ, inutil. Se recomandă autorilor de cărți didactice să servească, în primul rând, știința și învățământul și să nu urmărească numai câștigul, iar edițiile noi să fie cu adevărat revăzute și completate.

- An IX, nr. 2653, octombrie 5, p. 2 – Rep., *Căile ferate particulare (Informațiuni)*: Guvernul, credincios hotărârii de a distruge tot ce este făcut de alții, ține în suspensie și nu aplică Legea minelor și Legea căilor ferate particulare, deși prezintă un deosebit interes economic, sub pretextul că aceste legi vor fi modificate în toamnă. Doi factori vor determina, totuși, aplicarea acestor legi: regele și bugetul. Regele voiește să exploateze minele de pe moșiile particulare și de pe domeniile Coroanei, de aceea ministrul Stoicescu a reluat studiul asupra proiectelor respective. Construirea căilor ferate particulare de interes local va fi urgentată și de faptul că în magazinele Căilor Ferate există materiale în valoare de 5 milioane lei pentru construirea de linii înguste, care nu s-au putut utiliza sau plasa la particulari până acum.
- An IX, nr. 2655, octombrie 8, p. 1 – Beldimanu, Al., *Trădătorul Dim. A. Sturdza*: După un an de guvernare liberală, în care s-au comis abuzuri în toată țara și s-au destrăbălat administrația și justiția, președintele Consiliului de Miniștri, Dim. Sturdza, se menține la putere, compromițând interesele economice ale țării și demnitatea ei politică. Culmea infamiilor o constituie convenția consulară pe care urmează a o încheia cu Grecia și apoi cu Austro-Ungaria și Germania. Prin această convenție se vor reglementa jurisdicția consulilor români și greci, drepturile consulilor asupra vaselor, chestiunile de succesiune și situația supușilor și a comunităților. Față de situația de fapt existentă, convenția va fi numai în folosul Greciei și în dauna României, care este plină de greci și de vase grecești care circulă în apele noastre; succesiunile supușilor greci și ale comunităților grecești sunt, de asemenea, numeroase.
- An IX, nr. 2659, octombrie 12, p. 1 – Bacalbașa, C., *O palmă meritată*: Justiția militară, ignorantă și brutală, a primit o palmă de la Înalta Curte de Casație, care a casat sentința de condamnare a lui Iacob Țăranu, creând și un precedent împotriva hotărârilor arbitrare ale acestei inchiziții militare. Cazul condamnării nedrepte a lui Țăranu va trebui să determine pe oamenii politici să revizuiască Codul de justiție militară, care să se aplice numai în cazurile de indisciplină militară. Prin aceasta se va înlătura și conflictul ivit între lumea civilă și lumea militară, perpetuat mai ales de judecătorii ignoranți și vindicativi. Dreptatea să fie împărțită numai de judecători – împărțitori ai justiției.
- An IX, nr. 2661, octombrie 16, p. 4 – Rep., *Reformă la Căile ferate*: La Direcția Căilor Ferate se lucrează la un proiect pentru înființarea trenurilor de noapte pe liniile laterale, cu care călătorii din C. Lung, T. Măgurele etc. să călătorească noaptea spre București și să se poată înapoia acasă în noaptea următoare. Aceste trenuri vor avea o viteză sporită, de la 25-35 km la 50 km pe oră. Se va spori și viteza trenurilor de plăcere până la 60 km pe oră și se vor lua și alte măsuri pentru ca veniturile Căilor Ferate să se mărească. Față de aceste reforme, se impune și o îmbunătățire a situației funcționarilor inferiori.
- An IX, nr. 2662, octombrie 17, p. 1 – Mille, C., *Portul Constanța*: Azi se pune temelia portului Constanța, lucrare care, după podul de peste Dunăre, este indispensabilă pentru legarea României cu porturile Apusului. Consideră, ca și alți specialiști, că ar fi fost mai indicat să se construiască portul la Mangalia, unde există un port natural. Relevă și importanța portului pentru exportul de cereale; transportul acestora către porturile Liverpool și Anvers ieftinindu-se, va putea fi combătută concurența

cerealelor americane pe piețele europene. Propune, în același scop, și reducerea tarifelor pe căile ferate, ca și sporirea vagoanelor pentru transportul de cereale, al căror transport de la Botoșani la Brăila costă la fel ca de la Brăila la Anvers.

An IX, nr. 2662, octombrie 17, p. 2 – Rep., *Situația funcționarilor inferiori de la C.F.R.*: După ce a arătat reformele în curs de aplicare în exploatarea căilor ferate, prin care se vor mări și veniturile statului, critică exploatarea micilor funcționari nevoiți a munci câte 24 de ore, mai rău ca la patroni, cerând îmbunătățirea situației lor. Din munca lor se înscriu mari venituri în buget și se plătesc diurne grase numai funcționarilor superiori. Mizeria micilor salariați rezultă din raportul medicului Clement, care arată că medicii Căilor Ferate au consultat 30 mii de salariați, bolnavi în majoritate de tuberculoză, din cauza muncii excesive, a nutriției neîndestulătoare și a locuințelor și birourilor insalubre.

An IX, nr. 2671, octombrie 29, p. 3 – *Răscoala din Sfințești (Ultime informațiuni)*: Locuitorii comunei Sfințești, județul Teleorman, s-au răsculat împotriva primarului și proprietarului moșiei din cauză că li s-au luat samavolnic 30 de pogoane de pământ. A fost trimis un escadron de cavalerie la conacul moșiei, care cu lovituri de sabie a reușit să pună pe fugă pe țărani. Au fost arestați 27 de țărani și transportați la Turnu Măgurele, care încă din tren au început a fi schingiuiți de soldați.

An IX, nr. 2672, octombrie 30, p. 1 – M., *Scumpirea grâului. Speculațiuni americane. Scăderea prețurilor*: Pâinea s-a scumpit din cauza urcării prețului la grâu, provocată de speculațiile la bursă făcute de mai mulți milionari americani, ca și de știrea că Rusia, care s-ar pregăti de război, va opri exportul grâului. Din aceste cauze toți s-au grăbit să cumpere grâu, al cărui preț în luna august sporise cu 30 la sută. Recolta slabă din America și India a influențat, de asemenea, bursele de cereale din Europa, astfel încât, deși prețul grâului a început să scadă ușor, se va menține totuși ridicat până în anul 1897.

An IX, nr. 2673, octombrie 31, p. 3 – *[Societatea "Steaua Română" cumpără noi terenuri petrolifere]* (Ultime informațiuni): Societatea pentru industria petrolului "Steaua Română" a cumpărat și arendat moșia lui Hernea din Câmpina, de la moștenitorii acestuia aflați în indiviziune, luând în exploatare puțurile de petrol și importanta fabrică de petrol din localitate, cu începere de la 1 aprilie 1897. Societatea "Steaua Română" este și posesoarea fabricilor de petrol din București, Monteoru și Moinești.

An IX, nr. 2674, noiembrie 1, p. 1 – Mille, C., *Lipsa de tact*: Critică faptul că, la plecarea din țară, Alexandru Lahovari, care se consideră șef al Partidului Conservator, fiind încă în viață Lascăr Catargiu, a ținut să i se facă o manifestație de simpatie de către unii dintre partizani, mai ales că, la gară, au fost prezenți miniștrii plenipotențiar ai Rusiei și Franței. Consideră prezența acestora ca un răspuns față de declarațiile primului ministru Sturdza că nu se teme de Rusia, cu subînțelesul că se bazează pe Tripla Alianță. Consideră că este odios și periculos de a complota cu străinii pentru a veni la putere, ținându-se seama de faptul că Rusia ne-a răpit Basarabia și amenință independența țării.

An IX, nr. 2679, noiembrie 7, p. 4 – *Revista cărților [Semnalări bibliografice]*: A apărut studiul economic intitulat *La Roumanie économique et commerciale* de Gustave Bley, un volum

în 8, costând 4 lei. Prosperitatea României și debușeele pentru industria străină fac pe mulți autori să se ocupe de țara noastră. Gustave Bley, atașat la Ministerul de Comerț al Franței, prezintă străinătății bogăția solului nostru, puterea agriculturii și date statistice asupra progresului făcut de România, fără să neglijeze începuturile industriei noastre și acelea care s-ar putea întemeia. Un capitol special tratează despre saline, altul – despre pescuit. Prezintă și o schiță a vieții intelectuale și politice din țară.

An IX, nr. 2680, noiembrie 8, p. 2 – D., *Portul Constanța (Informațiuni)*: Primele lucrări din portul Constanța în valoare de 12 milioane le fuseseră adjudecate prin licitație Casei Hallier, sub Guvernul conservator. Ministrul Lucrărilor Publice, C. Stoicescu, a hotărât să acorde noile lucrări, în valoare de peste 25 milioane lei, aceluiași antreprenor, fără a se mai ține licitație, acoperindu-se de răspundere printr-o lege care încuviințează înglobarea tuturor lucrărilor hidraulice în prima licitație ținută și contractarea lor. Faptul a fost viu criticat în Senat, însă legea a fost votată. Se așteaptă ca firmele înlăturate de la participarea la licitație să reacționeze, când chestiunea va fi din nou pusă în discuție.

An IX, nr. 2680, noiembrie 8, p. 2 – *[Construirea a 5 vapoare de marfă] (Informațiuni)*: Consiliul de Miniștri a aprobat licitația ținută la Direcția CFR pentru construirea a cinci vapoare de marfă necesare serviciului maritim, care s-a adjudecat asupra Caselor Howaldtswerke și Napier din Glasgow. Mai multe firme, printre care și Casa Hamilton, ceruseră anularea acestei licitații.

An IX, nr. 2687, noiembrie 17, p. 1 – Bacalbașa, C., *Mesagiul*: Regele Carol consideră mesajele regale ca pe niște acte inutile sau ca pe niște buletine anuale ale familiei regale, fapt care revoltă nu numai pe antidinastici, ci chiar și pe aceia care sunt hotărâți să-l scuze în toate împrejurările. Mesajul din acest an tace asupra principalei chestiuni care agită țara, caterisirea mitropolitului primat, care este opera regelui. Fără a fi religioși, faptul confirmă disprețul cu care acesta maltratează instituțiile seculare ale țării. Însuși Ion Brătianu ar fi spus înainte de moarte că "l-a făcut pe rege prea mare", atrăgând prin aceasta atenția asupra pericolului și neajunsurilor unei politici personale pe care o duce regele. Procedând astfel, ar putea atenta la libertățile publice și la temeliiile statului. Dacă mesajul nu pomenește despre această importantă chestiune, se poate aplica dictonul: cine tace, aprobă!

An IX, nr. 2687, noiembrie 17, p. 1 – Val, *Alianța statelor balcanice. Cauzele Alianței. Rolul României*: În mesajul regal, cu privire la politica externă, se arată că, în urma vizitei regelui Serbiei și a restabilirii relațiilor cu Grecia, statele din Balcani vor putea propăși în liniște pe calea progresului cultural și economic. Între România, Grecia și Serbia se duc tratative diplomatice pentru încheierea unei alianțe sub egida Triplei Alianțe, prin care să se contracareze influența crescândă a Rusiei asupra Turciei și Bulgariei și favorizarea acesteia în cazul împărțirii Imperiului Turcesc, de a i se da cea mai mare parte din Macedonia, cum încercase Rusia prin Tratatul de la San Stefano. În această alianță, principalul rol îi va reveni României, care va putea să hotărască din punct de vedere politic calea de urmat.

An IX, nr. 2687, noiembrie 17, p. 1 – *[Recunoașterea de către sultan a naționalității române în Macedonia] (Ultime informațiuni)*: Sultanul Turciei, recunoscând poporului român din Macedonia individualitatea sa proprie, egală celorlalte naționalități ale

imperiului, a ordonat printr-o iradea imperială ca șase tineri români supuși otomani să fie primiți în școli pentru a-și face educația și a se prepara pentru funcțiunile publice ale imperiului. Aceasta se datorește atitudinii loiale a românilor din Macedonia față de imperiu.

An IX, nr. 2688, noiembrie 19, p. 1 – Mille, C., *Ziua de sîmbătă*: Liberalii au urmat întocmai pe conservatori, desființând libertățile petiționării și ale întrunirilor. A fost împiedicată cu armata o delegație care voia să depună o petiție la Cameră. Bătăușii celor două partide formează Nația, în timp ce poporul adevărat nu ia parte la încăierările politice și nici la manifestațiile determinate de caterisirea mitropolitului, ci stă la o parte lipsit de drepturi. Dacă poporul adevărat ar ieși la luptă, n-ar mai putea fi oprit nici cu armata. Adunarea de protest de sâmbătă, organizată de N. Fleva în favoarea mitropolitului Ghenadie, după ce s-a spart, a devenit conservatoare, ceea ce constituie un simulacru și o comedie de prost gust.

An IX, nr. 2692, noiembrie 23, p. 1 – Mille, C., *Învățămintele*: Căderea rușinoasă a ministrului Sturdza, deși avea o puternică majoritate în Parlament, dovedește că regele singur hotărăște schimbarea guvernelor și că Parlamentul nu este decât un decor mincinos. În programul noilor partide democratice s-a înscris lupta pentru votul universal, care trebuie impus regelui prin orice mijloace și atunci clasele muncitoare și oamenii politici incoruptibili își vor putea imprima voința lor, care este voința țării. Singura putere reală în stat fiind regele, fiindcă partidele istorice n-au interes să aplice această reformă, voința lui trebuie înfrântă, în acest scop.

An IX, nr. 2693, noiembrie 24, p. 3 – *Uniunea sufragiului universal (Ultime informațiuni)*: Aseară, la locuința lui C. Mille, s-a ținut a doua întrunire a aderenților reformei sufragiului universal, participând și un număr de deputați, printre care P. Gorgos, V.C.A. Rosetti și V. Morțun, și o serie de fruntași socialiști. S-a hotărât ca, prin întruniri publice și la discuția mesajului, să se înceapă o campanie, fiind însărcinat C. Mille cu redactarea unui manifest în numele Uniunii Sufragiului Universal. Au aderat telegrafic avocatul Radovici și Nădejde, care n-au putut participa.

An IX, nr. 2698, noiembrie 30, p. 4 – *Repausul duminical (Ultime informațiuni)*: S-a depus la Cameră proiectul de lege pentru repausul duminical și în sărbătorile legale al salariaților comerciali din magazine, ateliere sau orice stabiliment comercial. Legea nu se aplică însă farmaciilor, brutăriilor, grădinilor publice și fabricilor sau stabilimentelor industriale, precum și transporturilor, în care lucrul nu se poate suspenda fără prejudicii grave, Legea stabilește pedepsele, ca și sistemul de constatare a contravențiilor.

An IX, nr. 2699, decembrie 1, p. 1 – *[Liga femeilor cere drepturi pentru femei] (Ultime informațiuni)*: Liga femeilor din Iași a adresat o petiție Camerei și Senatului, cerând reformarea legislației privitoare la familie: femeia măritată să fie scoasă din rândul minorilor, recunoscându-i-se dreptul de a-și administra singură averea; legea să oblige pe bărbat a-și recunoaște copilul natural.

An IX, nr. 2700, decembrie 3, p. 1 – Mille, C., *Nerespectul legilor*: Cazul caterisirii mitropolitului primat Ghenadie, care a zăpăcit lumea politică, dovedește lipsa completă a respectului față de lege și de așezămintele țării. Chipul nelegal în care a fost judecat acesta pentru fapte de drept comun a revoltat pe toată lumea, deși

acesta nu este un martir, ci un popă pungăș. Sentința Sinodului poate fi atacată prin recurs sau revizuire sau cazul poate fi amnistiat, însă nu se poate șterge cu buretele, fiindcă prin aceasta se va dovedi că respectul legilor nu există în țara noastră. Oricum se va rezolva cazul, speculat de partide în lupta lor, va dovedi cât de subțire este lustrul civilizației și cât de neserioasă este pretenția de stat organizat al Țării Românești.

An IX, nr. 2700, decembrie 3, p. 2 – *Răspunsul la mesagiu (Ultime informațiuni)*: Proiectul de răspuns este o parafrază a mesajului, iar vorbitorii critică faptul că în mesaj nu se vorbește despre schimbarea Guvernului Sturdza și cazul mitropolitului primat Ghenadie, care s-au petrecut de la citirea mesajului până a redactarea proiectului de răspuns. Se cere ca noul prim-ministru să lămurească aceste chestiuni, mai ales că fostul mitropolit este senator.

An IX, nr. 2704, decembrie 7, p. 1 – Mille, C., *Nenorocită țară!*: În lupta dintre regele Carol și mitropolitul Ghenadie, ultimul a ieșit victorios, iar primul ministru Sturdza, unealta regelui, umilit. Aceasta dovedește că nu avem legi, nici Constituție și că singura putere reală în stat este regele. Sinodul a revenit asupra hotărârii de caterisire și Parlamentul s-a supus. Poporul, lăsat în uitare, fără drept de vot și fără viață politică, va trebui luminat și adus la viața politică prin votul universal, după care lupta se va da în mod hotărât între rege și popor, pentru constituționalism și reducerea puterii regale.

An IX, nr. 2709, decembrie 13, p. 1 – Mille, C., *Votul universal*: În Cameră se începe campania pentru votul universal și în curând agitația va coborî în masele poporului, care așteaptă să i se dea dreptul la viața politică. Corupția claselor stăpânitoare a robit țara unei singure persoane, numai poporul va mărgini puterile regale, care a supus puterile statului: Guvernul, justiția, armata. Parlamentari, ziariști, oameni politici ori simpli cetățeni, muncitori și obijduiții săteni trebuie să pornească lupta pentru cucerirea votului obștesc.

An IX, nr. 2711, decembrie 15, p. 1 – Mille, C., *Catolicismul în România*: Încercarea de a se numi un mitropolit catolic în România, imediat după alegerea noului mitropolit primat, confirmă zvonul că detronarea lui Ghenadie se datorește împotrivirii acestuia față de rege care favorizează întinderea catolicismului. Acestei tendințe a regelui i se dă o interpretare politică de a se stăvili influența Rusiei prin mijlocul bisericii ortodoxe. Cum în România, din cauza clerului înapoiat, religia nu a devenit periculoasă propășirii statului, iar poporul se arată indiferent față de religie, crezând mai mult în eresuri, consideră propășirea catolicismului ca pe o adevărată primejdie politică și atrage atenția regelui că nu este în interesul progresului să înlocuiască răul religios ortodox, însă religie a străbunilor, cu răul catolic, mult mai primejdios decât acela al bisericii răsăritene.

An IX, nr. 2711, decembrie 15, p. 1 – R., *Votul universal la Cameră*: Deputatul Ceaur-Aslan a cerut Guvernului reforme democratice pentru garantarea poziției magistraților și funcționarilor, descentralizarea administrativă și revizuirea sistemului electoral, în vederea adaptării votului universal. Deputatul V. Morțun pune problema țărănimii, lipsită de drepturi politice, și cere schimbarea sistemului electoral, în vederea adoptării votului universal prin care, pe lângă consolidarea vieții politice interne, se va asigura și o independență politică externă. Se pronunță pentru libertatea

religioasă și mai critică și faptul că, în loc să fie împrăștiată țărani care au luptat în război, s-au acordat moșii Coroanei și regelui.

An IX, nr. 2713, decembrie 18, p. 2 – Dud., *Budgetul C.F.R.*: Bugetul CFR, care trebuie votat înainte de vacanță, intrând în vigoare cu începere de la 1 ianuarie stil nou, întâmpină mari greutăți, pentru că un număr de 80 de deputați au cerut reducerea cu 20 la sută a salariilor funcționarilor superiori și sporirea în aceeași proporție a salariilor celor inferiori. Guvernul, prin ministrul de Lucrări Publice Porumbaru, a cerut ca bugetul să fie votat, urmând ca printr-un proiect de lege să se facă reforma organizării serviciilor CFR și să se rezolve problema salarizărilor printr-un credit extraordinar care se va cere Camerei, în favoarea micilor salariați.

An IX, nr. 2713, decembrie 18, p. 3 – R., *Greva de la C.F.R.*: Mișcarea funcționarilor de la CFR și agitația lor sporesc, pentru că de trei ani revendicările lor nu sunt satisfăcute. Consiliul de Administrație, în loc să caute mijloace și să ia măsuri de rezolvare a lor, recurge la represivitate, față de care salariații s-au dovedit solidari, protestând prin sute de depeșe și hotărând să recurgă la grevă. Statul este dator să răsplătească munca salariaților din câștigurile mari realizate și să nu-i lase în mizerie și numai surplusul să-l facă venit la buget.

An IX, nr. 2715, decembrie 20, p. 1 – Mille, C., *Argumente reacționare*: Directorul ziarului "Epoca", N. Filipescu, afirmă că votul universal ar fi pieirea libertăților publice și ar avea drept urmare întemeierea dictaturii în țară, deși aceste libertăți au răposat de mult șine aflăm sub dictatură. Lipsa libertății electorale și a eficacității actualului sistem electoral este dovedită chiar prin faptul că opoziția de-abia are un reprezentant în Senat și câțiva deputați în Cameră. Regele și-a afirmat apoi ostentativ puterea, înlocuindu-l pe Dim. Sturdza cu Aurelian, o unealtă a Coroanei, desființând de fapt partidele. N. Filipescu se teme ca dictatura regelui să fie înlocuită cu dictatura maselor, care se vor afirma și împotrivi claselor stăpânitoare. Oricum, este de preferat libertatea majorității, azi asuprite, aceleia a unei infime minorități cu privilegii, imorale și scandaloase.

An IX, nr. 2715, decembrie 20, p. 2 – R., *Chestia C.F.R. Atitudinea guvernului. Ultima hotărâre*: Agitația salariaților CFR a determinat și în Senat o mișcare în favoarea rezolvării revendicărilor acestora; un număr de 40 de senatori redactaseră chiar un memoriu, cerând și o anchetă parlamentară în acest scop. Primul ministru Aurelian nu a fost de acord cu ancheta parlamentară, fiind vorba de o instituție publică, pronunțând că va lua toate măsurile pentru rezolvarea justă a revendicărilor. Risipa de bani cu plata funcționarilor superiori și a Consiliului de Administrație, criticată de vorbitori, a fost recunoscută și de ministrul Lucrărilor Publice Porumbaru, care a instituit o comisie de anchetă, după care va veni cu proiectul de reorganizare. S-au amânat interpelările după vacanță, pentru ca să nu se spună că Guvernul a fost nevoit să mărească salariile funcționarilor din cauza mișcării acestora.

An IX, nr. 2717, decembrie 22, p. 3 – [*Bugetul C.F.R. pe anul 1897*] (*Ultime informațiuni*): "Monitorul Oficial" publică legea prin care se aprobă bugetul CFR pe anul 1897, care însumează la venituri 57.073.300 lei și la cheltuieli 39.247.324 lei, rezultând un venit net de 16.825.976 lei. Defalcarea veniturilor: lei 53. 418.000 din exploatarea căilor ferate, lei 11.432.500 din exploatarea docurilor și lei 1.222.800 din exploatarea serviciului de navigație maritimă.

An IX, nr. 2718, decembrie 24, p. 2 – Rep., *Meetingul de la Dacia [Pentru votul universal] (Informațiuni)*: În ziua de 23 decembrie s-a ținut un miting popular provocat de deputații care au aderat la reforma votului universal și de membrii Uniunii Democratice, prezidat de avocatul Radovici din Ploiești, în vederea obținerii acestui drept. Au luat cuvântul V. Kogălniceanu, Nădejde, Stătescu – deputat de Buzău, C. Mille, C. Popovici – deputat de Suceava – și V. Morțun. Prin moțiunea votată se aduc mulțumiri celor 39 de deputați care, luptând pentru drepturile poporului, s-au manifestat pentru adoptarea votului obștesc în sânul Adunării Deputaților și se declară că se va duce lupta parlamentară și extraparlamentară pentru obținerea marii reforme electorale.

An IX, nr. 2718, decembrie 24, p. 3 – *Pentru votul universal (Ultime informațiuni)*: În vederea propagandei pentru votul universal se vor ține o serie de conferințe la datele stabilite, în orașele Brăila, Galați, Ploiești, Craiova, Iași, Roman și Bacău. La aceste întruniri, în afară de alți oratori, va vorbi și deputatul socialist V. Morțun.

An IX, nr. 2719, decembrie 25, p. 2 – Vip, *Interview cu capul mișcării de la C.F.R.*: Cauzele mișcării și agitației salariaților de la CFR sunt, pe de o parte, purtarea autocrată a conducerii și favoritismul din Direcția Generală, iar pe de alta, starea de mizerie a macagiilor, frânarilor, cantonierilor, lucrătorilor de linie și de manevre, fochiștilor etc., obligați a presta o muncă istovitoare pentru care sunt foarte rău plătiți. Mișcarea nu are un caracter revoluționar, fiind numai un strigăt de dreptate, care se poate rezolva numai prin sporirea salariilor și reducerea orelor de muncă, ca și prin reglementarea asigurărilor în caz de accidente și moarte, pentru urmași. Solidaritatea salariaților va împiedica perpetuarea sistemului actual, ca și favorizarea la înaintările în funcție, care, dacă nu vor înceta, vor putea reprezenta un pericol pentru țară.

1898 (an XI, 3 ianuarie – 31 decembrie)

(Colaborator: S. Șerbescu)

An XI, nr. 3046, ianuarie 3, p. 3 – *Noul împrumut de 220 milioane*: Guvernul, prin intermediul lui E. Carada, directorul Băncii Naționale, a reușit să contracteze la Berlin un împrumut de 220 milioane lei. În fruntea consorțiului de bancheri care au acordat României acest nou împrumut se află firma Bleichrocher et Comp. din Berlin.

An XI, nr. 3046, ianuarie 3, p. 4-5 – Econom, *Împrumutul de 220 milioane*: Deficitele anuale neputând fi acoperite cu resurse interne, Guvernul a recurs la un împrumut extern pentru a combate criza financiară. Tratatивele cu bancherii străini au fost începute încă din anul 1846 la Viena și la Berlin. Banca Länderbank din Viena a refuzat acordarea unui împrumut României pe motivul că un război este iminent în Orient. Regele a intervenit atunci personal, printr-o scrisoare adresată către ministrul de Finanțe al Germaniei, și bancherii din Berlin au oferit un împrumut, dar cu dublă condiție: 1) ca Guvernul român să pună în aplicare Legea minelor și 2) ca să se modifice articolul 7 din Constituție spre a permite cetățenilor străini să cumpere terenuri rurale în România, aceste condiții fiind respinse de Guvernul român, care a început tratative cu bancherii din Paris. Dar azi s-au lovit de împotrivirea bancherului Rothschild, care s-a declarat contra acordării unui împrumut României

până când chestia evreiască nu va fi rezolvată favorabil. Războiul greco-turc a provocat întreruperea oricăror negocieri în privința unui împrumut. Sub presiunea deficitului crescând și a nevoii de a se construi vapoare pentru marina comercială, tratativele au fost reluate în 1897, dar au întâmpinat aceleași greutăți și abia acum s-a putut constitui un consorțiu de bancheri germani care s-au arătat dispuși să acorde României împrumutul cerut.

An XI, nr. 3047, ianuarie 4, p. 1 – Dragoș, *Împrumutul guvernului*: După nenumărate solicitări și negocieri zadarnice, Guvernul a reușit să contracteze la Berlin un împrumut de 220 milioane. Condițiile nu se cunosc, dar judecând după piedicile întâlnite până acum, e de presupus că țara a trebuit să îndure condiții umilitoare și să accepte toate exigențele impuse de bancherii berlinezi.

An XI, nr. 3047, ianuarie 4, p. 3 – E., *Împrumutul de 220 milioane*: Guvernul ține secretă știrea despre contractarea la Berlin a unui împrumut de 220 milioane lei, spre a nu alarma opinia publică și a evita discuții în Parlament. Sumele vor fi ridicate treptat, pentru acoperirea deficitelor bugetare și a cheltuielilor pentru armată și marina comercială. Pentru Ministerul de Război se vor afecta 50 milioane lei, destinate construcției de cazărmi și modificarea sistemului de tunuri. Din cauza deficitului bugetar, Guvernul a luat hotărârea să facă cele mai mari economii în gestiunea diferitelor ministere. Ministrul de finanțe a trimis fiecărui departament un tablou cu economiile ce trebuie realizate. La Ministerul de Domenii s-a dispus să se facă economii în sumă de 800.000 lei.

An XI, nr. 3049, ianuarie 6, p. 4 – *Concesiunile de tramway*: Consiliul Comunal al orașului București a numit o comisie pentru a studia ofertele primite în vederea unei noi concesiuni de tramvaie. Una dintre oferte cere concesiunea unei linii de la bariera Moșilor până la gara de mărfuri. Tracțiunea s-ar face cu cai. Altă ofertă propune concesiunea unui tramvai cu tracțiune electrică în jurul capitalei. Un consorțiu român cere concesiunea a patru linii de tramvai, tracțiunea făcându-se cu aburi, construibile în 10 ani.

An XI, nr. 3050, ianuarie 7, p. 1 – Mille, C., *Darul regelui*: Regele a hotărât să întemeieze o școală practică de agricultură pe moșia sa Slobozia-Zorleni, declarând că "muncitorii de pământ sunt reazămul țării pentru viitor, după cum au fost mântuirea ei în trecut". Dar ce a făcut regele pentru acești muncitori? Când a venit în țară, a găsit țărănimea de curând împrumutată de Cuza și plină de nădejde în viitor. Dar în timpul domniei lui Carol, țărănimea a deperit, rasa a degenerat, țăranul a ajuns sărac lipit pământului, rob politicește și economicește. Regele a dat claselor stăpânitoare atotputernicia asupra sătenilor și acestea au "secătuit pământul și pe muncitor", după cum spune Karl Marx. Poporul însă acum nu cere daruri, ci drepturi.

An XI, nr. 3050, ianuarie 7, p. 3 – *Falșificarea băuturilor spirtoase*: Direcția generală a serviciului sanitar cere aplicarea strictă a Legii sanitare în privința controlului băuturilor spirtoase puse în comerț, care adesea sunt fabricate dintr-un alcool impus, dăunător sănătății. Există fabrici de alcool unde fermentația nu este bine condusă sau nu posedă aparate de rectificare moderne pentru obținerea unui alcool care să satisfacă condițiile legale. Alții adaugă prin fraudă diferite substanțe nocive,

în dauna sănătății populației. Direcția sanitară cere organelor din subordine să exercite un control riguros.

An XI, nr. 3052, ianuarie 10, p. 4 – X.X.X., *Sindicatelor agricole*: Ministrul domeniilor va propune Parlamentului un proiect de lege privitor la sindicatelor agricole. În expunerea de motive se arată că scăderea prețului cerealelor a produs o criză generală care a provocat o mare depreciere a imobilelor rurale și o micșorare a salariilor muncitorilor agricoli. Criza agricolă care domnește în Franța a atras drept consecință și o scădere a producției industriale, însoțită de șomaj și de greve. Pentru a ameliora starea agriculturii din România, ministrul Agriculturii propune întemeierea de sindicate agricole. O "Uniune a sindicatelor agricole" ar înlătura pe intermediari și ar permite desfacerea directă a produselor, în condiții mai bune și cu un beneficiu mai ridicat. Potrivit proiectului, sindicatelor își vor putea procura în comun semințe de calitate superioară, îngrășăminte și mașini, vor putea, de asemenea, desface produsele în comun, îmbunătăți rasa animalelor, stimula creșterea viermilor de mătase și a albinelor, face irigații și drenaje etc.

An XI, nr. 3054, ianuarie 12, p. 1 – Sfinx, *Sindicatelor agricole*: Ministrul Agriculturii a publicat proiectul de lege privitor la crearea sindicatelor agricole. Scopul urmărit este ca, față de concurența americană și indiană, să se obțină o solidarizare a intereselor tuturor plugarilor români, în scopul de a obține un preț mai bun pentru produsele lor, de a avea semințe selecționate, rase mai bune de vite, de a se apăra de inundații etc. Dar proiectul acesta pare a se referi mai mult la marii producători, fără a se preocupa de țăran, care va putea fi și mai exploatat de moșierii sindicalizați. Nu se prevede nimic în proiect pentru ca micul cultivator să fie pus la adăpostul exploatării care l-a dus la sapă de lemn.

An XI, nr. 3054, ianuarie 12, p. 1 – Cos., *Economii bugetare*: În vederea realizării de economii bugetare, Guvernul are intenția să reducă numărul funcționarilor, reînființând totodată vechiul impozit asupra salariilor. Comprimirile nu vor privi pe marii funcționari, ci pe cei mici, care nu beneficiază de influență politică. Aceste economii nu vor echilibra bugetul, dar, în schimb, vor lăsa pe drumuri sute de familii sărace.

An XI, nr. 3056, ianuarie 14, p. 4 – X.X.X., *Modificarea legii pentru căile ferate particulare*: Proiectul pentru modificarea Legii pentru construirea și exploatarea căilor ferate de interes local a fost depus la Senat. Județele, comunele și particularii vor putea construi căi ferate de interes local cu autorizația dată de Consiliul de Miniștri. Proiectul prevede o serie de linii pe care le va construi statul. După 30 de ani de exploatare a liniilor construite în cadrul acestui proiect de lege, statul va participa cu 2% din venitul brut, iar după 99 ani de la începerea exploatării, statul va deveni de drept proprietarul acestor linii, fără nicio despăgubire.

An XI, nr. 3057, ianuarie 15, p. 4 – X.X.X., *Podul peste Dunăre*: La Senat s-a depus un proiect de lege prin care Guvernul român este autorizat să execute convenția încheiată cu Guvernul sârb cu privire la construcția unui pod peste Dunăre între Turnu-Severin și Cladova. Aceasta va deschide României accesul la mare, prin joncțiunea cu căile ferate sârbești prin Niș-Salonic cu Marea Egee și prin Niș-Prizren cu Marea Adriatică, iar Serbia va obține comunicații cu Marea Neagră prin Constanța și cu Rusia prin Ungheni. Convenția între cele două țări a fost încheiată la 6/8 ianuarie 1898, cu ocazia vizitei regelui Alexandru I al Serbiei la București. Podul și liniile

ferate vor fi studiate și planificate de români, cheltuielile fiind împărțite pe jumătate, iar finanțarea lucrărilor va fi făcută tot de România.

An XI, nr. 3058, ianuarie 16, p. 3 – J., *Deschiderea de credite suplimentare și extraordinare*: Suma prevăzută pentru deschiderea de credite prin Legea bugetară din 26 martie 1897 nefiind suficientă, Guvernul a depus un proiect de lege, cerând Parlamentului să aprobe credite suplimentare și extraordinare în valoare de 4.220.392 lei. Din această sumă se vor afecta 210.000 lei pentru serviciul datoriei publice, 625.377 lei pentru primele la exportul spiritului, care a întrecut cu mult prevederile, 400.000 lei pentru șantierele de la Turnu-Severin etc.

An XI, nr. 3059, ianuarie 17, p. 1 – Sfinx, *Accidentele pe căile ferate*: Accidentele pe căile ferate devin din ce în ce mai frecvente. Cauza lor este insuficiența numerică și suprasolicitarea personalului inferior, cantonieri, macagii, frânari. Funcționarii căilor ferate sunt prost plătiți, iar materialul e în stare proastă. Se fac economii în dauna bunului mers al serviciului, pentru a umfla capitolul respectiv din bugetul statului.

An XI, nr. 3061, ianuarie 19, p. 4 – M., *Chestia tramvaiurilor în Capitală*: S-au depus la Primăria Capitalei trei oferte pentru concesiunea construcției și exploatarea unor noi linii de tramvai. Aceste oferte prevăd ca mijloc de tracțiune: cu aburi, cu cai și electrică. Tracțiunea cu vapori prezintă multe inconveniente în privința vitezei și a stângerii traficului normal pe străzi, de aceea acest sistem a fost abandonat în străinătate, avându-se în vedere și inconvenientele pe care le produce fumul pentru sănătatea publică. Tracțiunea electrică a început să înlocuiască pretutindeni celelalte sisteme și este recomandată pentru linia ce s-ar construi în jurul capitalei.

An XI, nr. 3062, ianuarie 20, p. 4 – X., *Situațiunea comercială*: Piața cerealelor stagnează, atât la noi, cât și în străinătate. Pe la 15 ianuarie afacerile s-au mai înviorat, în special au reînceput cererile din partea Ungariei. Grânele românești, fiind de calitate cu totul inferioară, sunt depreciate pe piețele străine. Porumburile însă se mențin. Guvernul sârb a desființat taxa de import asupra grânelor, iar cererile rusești au devenit mai abundente.

An XI, nr. 3063, ianuarie 21, p. 1 – C.M., *Un apanajiu*: Un proiect de lege care se discută la Cameră prevede că numai fabricile de hârtie din țară vor avea dreptul să concureze la licitațiile pentru furniturile către stat. În modul acesta Fabrica de hârtie Letea va scăpa de concurența străină și va putea vinde statului produsele sale, cu un preț ridicat, creând un apanaj pentru familia Brătianu. Hârtia străină, adusă până la Predeal, costă 36,50 lei suta de kilograme, dar este impusă la o taxă vamală de 35 lei pe suta de kilograme, iar la adăpostul acestei taxe, fabricanții români au ridicat și ei prețul la 63-65 lei, în dauna consumatorilor și a răspândirii culturii.

An XI, nr. 3064, ianuarie 22, p. 1 – Mille, C., *Politică de afaceri*: Legea care acordă numai industriei din țară dreptul de a furniza hârtie pentru nevoile statului favorizează Fabrica de hârtie Letea, care este exploatată de familia Brătianu. Prețul hârtiei de calitate a treia este de 1,07 lei kilogramul, care în comerț se vinde cu 65 bani, inclusiv taxa vamală exorbitantă de 35 bani la kilogram, deci Fabrica Letea obține un beneficiu de 71 bani, pe termen de 15 ani. Familia Brătianu realizează astfel afaceri rentabile pe socoteala statului, abuzând de influența sa politică.

- An XI, nr. 3064, ianuarie 22, p. 1 – Strat, *Berea în România. Un articol al d-lui doctor P. Rădulescu*: “Buletinul Societății de Științe” afirmă într-un articol al dr. P. Rădulescu că, încă din secolele al XIII-lea și al XIV-lea, berea era băutura cea mai populară în ținuturile românești. În 1895-1986 existau în România 19 fabrici de bere, cu o producție de 44.000 hectolitri pe an. Orzul pentru fabricarea berii este produs în țară, dar hameiul este importat din Boemia și Bavaria, cultivarea sa în țară nedând rezultate mulțumitoare.
- An XI, nr. 3065, ianuarie 23, p. 1 – Sfinx, *Cartelul hârtiei*: În “Monitorul Oficial” s-a publicat licitația pentru furnizarea hârtiei necesare statului, cu mențiunea că nu sunt admise să concureze decât fabricile din țară, cu toate că legea respectivă nu a fost încă votată. În fapt, s-a încheiat un cartel între fabricile Letea, Bușteni și Scăeni, luând fiecare o cotă, respectiv de 50, 30 și 20%. Statul este astfel pus la discreția acestor trei fabrici, care pot dicta prețurile.
- An XI, nr. 3065, ianuarie 23, p. 3 – X.X.X., *Impozite asupra zahărurilor*: Ministrul de finanțe a depus la Cameră un proiect de lege pentru înființarea unei noi taxe de consumație asupra zahărului fabricat în țară sau importat. Această taxă este de 15 bani la kilogram. Fabricile de zahăr se vor bucura până în anul 1914 de prima de fabricație de 16 bani la kilogram, în condițiile Legii din 6 aprilie 1882.
- An XI, nr. 3066, ianuarie 24, p. 1 – Mille, C., *Industria națională*: Industria hârtiei în România există de 17 ani, iar din patru fabrici, una singură a putut trăi și prospera. Aceste fabrici au beneficiat de furniturile pentru stat, cu un preț mai mult decât avantajos, și de un tarif vamal care scumpește cu 100% hârtia importată. Totuși aceste fabrici nu sunt viabile, deși își vând produsele cu un preț egal cu acela al hârtiei străine, încărcate cu taxele vamale. Nu e însă admisibil ca o industrie care nu poate trăi prin propriile sale forțe să fie susținută artificial, în dauna consumatorilor. Același lucru se petrece și cu fabricile de zahăr Industria națională nu funcționează decât în avantajul câtorva capitaliști cu influență politică.
- An XI, nr. 3067, ianuarie 25, p. 1 – Sfinx, *Impozitul pe zahăr*: Partidul Liberal, când era în opoziție, spunea că, dacă va veni la Guvern, nu va pune impozite noi. Dar după ce s-a votat Legea hârtiei, în dauna consumatorilor și a statului, ministrul de Finanțe propune acum un impozit de 15 bani pe kilogramul de zahăr, obiect de consum de primă necesitate, ca și hârtia, în loc să pună taxe pe obiectele de lux.
- An XI, nr. 3080, februarie 8, p. 1 – Mille, C., *O apropiere*: În Ungaria țăranii s-au răsculat și își împart moșiile magnaților. Această revoltă s-ar putea întinde și în Ardeal, de unde ușor ar trece granița. Condițiile economice ale țaranului ungar sunt tot atât de nenorocite ca și ale țaranului român, încât o cauză identică ar putea avea aceleași urmări. E momentul să constatăm că clasa conducătoare a exploatat cu nesațiu pământul și țărănimea, Legea din 1888, votată după tulburările țărănești din acel an, nu a produs efecte bune, deoarece țaranul nu poate plăti anuitățile către stat și este supus urmărilor fiscului. Sub Guvernul Aurelian se proiectase înființarea unei Case rurale, spre a înlesni sătenilor cumpărarea de pământ de la proprietarii particulari, dar, după ce fusese părăsit, acest proiect este reluat azi, însă nu cu scopul de a ajuta pe țărani să cumpere pământ, ci de a veni în ajutorul proprietarilor de moșii, doritori de a-și vinde pământul. Legea Casei rurale este astfel transformată dintr-o lege țărănească în una boierească.

- An XI, nr. 3087, februarie 15, p. 1 – Sfinx, *Sindicatelor agricole*: Legea sindicatelor agricole urmărește un scop util, dar face abstracție de existența celor două clase: cea exploatare și cea exploatată. Desigur că de semințele selecționate și de mașinile perfecționate vor beneficia în primul rând boierii. De asemenea, nici desfacerea produselor în comun nu va folosi țăranilor, care nu au nimic de produs, cum se întâmplă de cele mai multe ori. În privința îmbunătățirii rasei vitelor, ea rămâne un deziderat platonice, câtă vreme locurile de pășunat rămân în mâinile proprietarului. Deci e vorba de o lege a sindicatelor proprietarilor mari și a arendașilor, nu de una care să satisfacă interesele sătenilor.
- An XI, nr. 3090, februarie 18, p. 4 – *Noul împrumut român*: Tratatul dintre Guvernul român și bancherii din Berlin în privința unui împrumut s-au încheiat prin formarea unui consorțiu în frunte cu Disconto-Gesellschaft și compus din băncile Bleichroeder, Rothschild și Banca Otomană, cu participarea Băncii Naționale a României. Acest împrumut se cifrează la mai multe sute de milioane, purtând o dobândă de 4% și va servi în cea mai mare parte la conversiunea împrumuturilor mai vechi, dar 75 milioane vor fi subscrise în numerar.
- An XI, nr. 3091, februarie 19, p. 4 – X., *Proiectul conversiunii*: Camera discută proiectul prin care se propune să se convertească o parte din datoria publică, și anume renta perpetuă 5% din 1875, obligațiile rurale 6% și renta amortizabilă 5% din 1881-1888, în total 446.751.500 lei, cam aproximativ o treime din totalul datoriei publice de 1.223.000.000 lei. Această operație va aduce un beneficiu de un milion și jumătate de lei, va permite răscumpărarea în condiții avantajoase a rentei perpetue din 1875 și 1880, care azi valorează 103-105 lei pentru 100 lei valoare nominală și chiar plătind acest suprapreț nu se găsesc titluri disponibile. Condițiile împrumutului sunt lăsate la aprecierea Guvernului, cerându-se doar ca anuitățile să fie mai mici decât cele actuale.
- An XI, nr. 3091, februarie 19, p. 4 – *Noul pod peste Dunăre*: Guvernul a depus la Cameră proiectul prin care este autorizat să pună în aplicare convenția încheiată cu Serbia pentru joncțiunea căilor ferate ale celor două țări printr-un pod peste Dunăre, între Turnu-Severin și Cladova. Studiile prealabile și construcția însăși vor fi făcute de ingineri români, cu colaborarea inginerilor sârbi. Lucrările preliminare de planificare vor trebui să fie terminate până la sfârșitul lunii septembrie 1899. Cheltuielile acestor lucrări și ale construcției vor fi suportate de ambele părți contractante în proporție egală, fondurile fiind procurate de statul român.
- An XI, nr. 3100, februarie 28, p. 3 – Filox., *Monopolul viței de vie sau un gras gheșeft oculist*: Ministrul Agriculturii a depus la Cameră un proiect de lege pentru modificarea Legii din 1 iulie 1891 pentru combaterea filoxerei, prin care statul era obligat să procure gratuit, din pepinierele sale, ceea ce ar fi însemnat o cheltuială de 20 milioane lei anual, pentru a satisface toate cererile. Actuala modificare reduce gratuitatea aceasta la o jumătate de hectar de vie a podgorenilor țărani, restul vițelor americane produse în pepiniere fiind vândute cu prețurile stabilite anual de minister. Comerțul cu vițe americane devine liber. Particularii vor putea înființa pepiniere numai cu autorizația Ministerului de Agricultură. E probabil că aceste autorizații se vor acorda de preferință partizanilor politici și se vor refuza celorlalți.

- An XI, nr. 3104, martie 4, p. 4 – *Împrumutul român încheiat*: Convenția privitoare la împrumutul de rentă română amortizabilă în aur 4%, de 180.000.000 franci sau 145.800.000 mărci germane, s-a încheiat cu un consorțiu de bancheri compus din Disconto-Gesellschaft, S. Bleichroeder, A. Rothschild și fiul, Comptoir National d'Escompte de Paris, Banque de Paris et des Pays-Bas, Banca Națională a României și Banca Generală Română. Subscrierea noului împrumut se va face în Germania, România, Franța, Belgia și Olanda.
- An XI, nr. 3109, martie 9, p. 1 – C.M., *Robii căilor ferate*: Guvernul, sub amenințarea unei greve, a promis că va îmbunătăți soarta muncitorilor de la căile ferate. Acum vine însă cu un proiect reacționar și nedrept, care înrăutățește situația salariaților, lăsându-i la discreția directorului general. În toate țările civilizate, problemele ridicate de conflictele dintre muncă și capital se reglează prin arbitrajul unor comisii compuse din patroni și lucrători. Noul proiect, care este ținut secret, este conceput împotriva acestui curent și consacră arbitrarul conducerii.
- An XI, nr. 3109, martie 9, p. 3 – *Proiect de lege pentru modificarea și completarea art. 30, 33 și 34 din legea pentru exploatarea căilor ferate ale statului, din martie 1883*: La Direcția Generală a Căilor Ferate s-a elaborat, în cel mai strict secret, un proiect de lege care lovește în personalul inferior. Se prevede în acest proiect acordarea de gratificații funcționarilor cu un salariu mai mic de 300 lei lunar, în anumite cazuri. Legea menționează condițiile de admitere și hotărăște că înaintarea de la o clasă la alta se va face în proporție de 1 la vechime și 3 la alegere.
- An XI, nr. 3110, martie 10, p. 1 – Strat, *O revistă interesantă – "Economia Națională" sub noua direcție*: După 21 ani de la fondarea reviste "Economia Națională", ea trece de sub direcția lui P.S. Aurelia la aceea a lui C.I. Băicoianu. Noul director se declară partizan al sistemului istorico-realist al lui Roscher, care privește starea economică a unei epoci în mod static, însă declară că revista rămâne deschisă oricărei teorii sau doctrine din domeniul social-economic.
- An XI, nr. 3114, martie 14, p. 4 – X.X.X., *Legea sindicatelor agricole*: Proiectul de lege pentru înființarea sindicatelor agricole a fost votat de Senat și se află acum în dezbaterile Camerei. Raportul asupra acestui proiect menționează că agricultorii de orice categorie pot forma un sindicat separat, deși legiuitorul preferă ca toate categoriile de agricultori să participe la același sindicat, pentru a dezvolta spiritul de asociație, mai ales la țărănime, care nu ar avea în genere putința să înființeze un sindicat propriu. Pentru stadiul actual, sindicatele mixte sunt cele mai indicate. Scopul sindicatelor este procurarea de semințe selecționate, de mașini, vinderea produselor în comun, apărarea contra inundațiilor etc.
- An XI, nr. 3115, martie 15, p. 3 – Bud., *Proiectul de buget general*: Bugetul pe exercițiul 1898-1899 se echilibrează cu 222.095.000 lei, reprezentând un plus de 6.942.000 lei față de exercițiul precedent. Acest plus de venituri provine din sporurile evaluării contribuțiilor directe, contribuțiilor indirecte, monopolurilor statului etc. Majoritatea sporului de cheltuieli este alocată datoriei publice și armatei.
- An XI, nr. 3116, martie 16, p. 4 – R., *Un nou credit funciar. Creditele actuale. Insuficiența lor. Hipotecile de al doilea rang. Camăta. Un al doilea credit urban și rural*: Creditul rural și cele două Credite urbane din București și Iași sunt obligate prin statutele lor să

acorde împrumuturi ipotecare numai până la jumătate din valoarea imobilului, și numai în primul rang. Dacă însă proprietarul e nevoit să recurgă și la a doua ipotecă, el intră pe mâna cămătarilor și se vede silit să plătească o dobândă de 9-12%. De aceea se propune înființarea unei noi instituții de credit, care să împrumute în rangul al doilea, cu o dobândă de 6% pe an, până la concurența unei sume care să reprezinte 25-40% din valoarea imobilului.

An XI, nr. 3117, martie 17, p. 3 – Gen., *Modificarea legii minelor*: Ministrul de domenii a întocmit un proiect de lege pentru modificarea mai multor articole din Legea minelor. Conform Codului Civil, proprietarul suprafeței este și proprietarul subsolului, deci și al minei. Principiul că mina aparține descoperitorului se poate admite numai pentru proprietățile statului și pentru subsolul Dobrogei. Cel care face săpături de prospectare pe terenul unui alt proprietar, are dreptul la o cotă proporțională din producția minei. Proprietarul poate exploata pe contul său propriu sau în asociație cu descoperitorul, dar din moment ce a permis să se facă explorări pe terenul său, descoperitorul este stăpân pe mină. În modul acesta se încurajează întreprinderea de prospecțiuni pentru descoperirea bogățiilor miniere. Proiectul e mai cuprinzător decât Legea din 1895, deoarece prevede toate substanțele minerale și îndeosebi petrolul, care nu era prevăzut în legea veche. Străinilor nu li se poate concesiona exploatarea decât pe termen limitat. Statul va încasa o parte din produsul minei și va putea exploata și în regie proprie minele care sunt proprietatea sa.

An XI, nr. 3118, martie 18, p. 4 – Mănescu-Călărași, N., *Un nou credit funciar*: Din experiența dobândită prin funcționarea Societății de Credit Funciar în 1873 s-a constatat că aceasta nu mai corespunde nevoilor, deoarece acordă împrumuturi numai în primul rang, încât proprietarii care vor să mai contracteze un împrumut în al doilea rang sunt nevoiți să se adreseze cămătarilor, care cer procente de 10-13%. Pentru acest motiv ar fi util să se înființeze o altă societate de credit urbano-rural, care să împrumute numai pe ipoteci în al doilea rang, cu procent de 6% pe an, până la concurența unei sume de 25% din evaluarea făcută când imobilul a fost ipotecat în primul rang. Până la formarea unui fond de rezervă, statul ar acorda noii societăți un capital de 500.000 lei, cu titlul de împrumut cu 3% dobândă.

An XI, nr. 3124, martie 24, p. 1 – Sfinx, *Un nou credit funciar*: Fostul ministru de Finanțe conservator, M. Ghermani, a arătat, cu ocazia discuției bugetului în Camera Deputaților, că proasta stare a finanțelor în încurcăturile bugetare provin din faptul că niciun guvern nu schimbă baza impozitelor. Dacă se continuă cu actualul sistem de impunere, țara va avea bugete din ce în ce mai dezechilibrate sau bazate pe un echilibru fictiv, precum și prin noi impozite indirecte și oneroase. Partidul Liberal, pe când era în opoziție, a înscris în programul său impozitul pe venit pe care îl reclamă atât conservatorii, cât și democrații, dar acum se eschivează de la aplicarea lui.

An XI, nr. 3125, martie 25, p. 1 – Rep., *Luarea bugetelor în bloc (Culisele politice)*: Camera a decis să voteze bugetele în bloc. În cele cinci zile câte au rămas până la închiderea sesiunii, nu se poate face o discuție serioasă a celor 12 bugete prezentate Parlamentului. Toată discuția generală a durat doar patru ședințe, pentru că Guvernul a prezentat bugetele prea târziu. Opoziția trebuie să împiedice prin orice

mijloace această frustrare a Parlamentului de drepturile pe care i le acordă Constituția.

An XI, nr. 3126, martie 26, p. 3-4 – X.X.X., *Starea economică din Moldova*: Camera de Comerț din Iași raportează că situația economică s-a înrăutățit în toată țara și în urma revoltei cu desăvârșire nesatisfăcătoare, criza care durează de mai mulți ani a câștigat și mai mult în intensitate. Din cauza iernii geroase și lipsite de zăpadă, rapița și o parte din grâul de toamnă au pierit, iar restul a fost periclitat de inundații, care au distrus și considerabile întinderi de fânețe, lăsând în multe părți pe săteni cu desăvârșire pieritori de foame. Rezultă de aici că agricultura nu se mai poate mărgini numai la cultivarea grâului, a orzoaicei și a porumbului, ci trebuie să treacă la culturi de plante industriale, mai rentabile, dar pentru aceasta trebuie să se ofere țăranului exemple concrete, spre a-l determina să abandoneze rutina seculară. Proiectul de lege privitor la sindicatele agricole le împovărează cu prea multe obligații. Camera de Comerț este de părere că rolul sindicatelor agricole ar trebui să se mărginească doar la actele strict relative la producție, pe când înmagazinarea produselor, avansurile în bani etc. să rămână pe seama altor agenți, ca de exemplu docurile, precum și Banca Agricolă și Creditul Agricol, care au fost create în scopul de a finanța pe agricultori. Pentru îmbunătățirea situației economice a Moldovei, Camera de Comerț propune, în primul rând, încurajarea creșterii vitelor, care azi au ajuns să se importe. Este, de asemenea, nevoie de o lege pentru protecția animalelor.

An XI, nr. 3127, martie 27, p. 1-2 – Strat, *O întreprindere bună – "Centrala", societate pentru elaborarea în țară a primelor materii pentru uzul medicinei*: Majoritatea farmaciștilor din București, împreună cu reprezentanți ai corporației medicale și ai științelor chimice și naturale, au întemeiat o societate având drept scop să elaboreze materiile prime produse de solul țării noastre, să prepare produse chimice, să furnizeze medicamente încapsulate și să fabrice produse medicinale etc. Prof. dr. Istrati a arătat că România trebuie să se emancipeze și în domeniul economic de robia străinătății. Farmacistul trebuie să aducă materia primă din străinătate, care este scumpă și adesea falsificată, citând ca exemplu chinina. O asociație a farmaciștilor, așa cum s-a format, va aduce foloase atât membrilor săi, cât și publicului.

An XI, nr. 3128, martie 28, p. 1 – C.C.B., *Marina civilă (Carnetul meu)*: Formarea Marinei comerciale române a pornit de la o bună intenție, dar au lipsit mijloacele de realizare și, în special, un personal competent de ofițeri și mateloți. Lipsește, de asemenea, un Cod penal special, care să reprime cazurile foarte frecvente de indisciplină. Trebuie ca ministrul Lucrărilor Publice să ceară de la Ministerul de Război instructori competenți din marina militară, care să instruiască personalul navigant civil.

An XI, nr. 3129, martie 29, p. 3 – X.X.X., *Un canal între Cernavoda și Constanța*: Inginerii români se preocupă de construirea unui canal care să lege Dunărea cu Marea Neagră, prin Cernavodă-Constanța. Scopul acestui canal ar fi să facă o legătură navigabilă între Indii și Europa Occidentală prin România. Inginerii englezi care au studiat construcția portului Constanța și-au exprimat credința că Bucureștiul și Constanța vor putea deveni centrul operațiilor comerciale între Europa și Indii. Acest canal va scurta cu patru zile drumul navigabil actual prin Sulina. Această

măsură ar combate intențiile Rusiei de a atrage navigația prin brațul Chilia, pe care îl canalizează, ar scuti cerealele noastre de taxele impuse de Comisiunea Europeană a Dunării, care se cifrează la două milioane și jumătate pe an, ar face din Constanța centrul de export pentru cereale, fiind practicabil și în timpul iernii, ar atrage tranzitul mărfurilor din Bulgaria, Serbia, Austro-Ungaria și Germania, precum și al celor din restul Europei spre Extremul Orient. Dificultatea constă în găsirea capitalului, precum și eventuala opoziție a Comisiunii Europene a Dunării, înființată prin Tratatul de la Londra din anul 1883.

An XI, nr. 3130, martie 30, p. 1 – Mille, C., *Cuza și Carol*: Cuza-Vodă nu a domnit decât șapte ani, dar a făcut împrăștierea țăranilor și a voit să îndrume țara spre votul universal. Carol împlinește 32 de ani de domnie, dar în țară domnește ura împotriva sa. El a lăsat pe săteni în mâinile claselor stăpânitoare, care au zădărnicit aplicarea legii lui Cuza, și a ajuns unul dintre cei mai avuți suverani din Europa.

An XI, nr. 3132, aprilie 1, p. 1 – Strat, *Eleanor Marx*: Încetarea din viață a Eleanorei Marx Aveling constituie o grea pierdere pentru socialismul englez și pentru mișcarea muncitorească. Fiica cea mai mică a lui Karl Marx a colaborat cu tatăl său, făcându-i aproape toată corespondența. Ea a avut legături strânse cu sindicatele engleze ale muncitorilor din docuri și a celor de la uzinele de gaz, la a căror întemeiere a colaborat.

An XI, nr. 3132, aprilie 1, p. 4 – *Creditul de 12 milioane pentru construcții*: Parlamentul a votat un credit de 12 milioane lei pentru construcții de școli și biserici. Se publică modul cum a fost repartizat acest credit. Printre cifrele mai importante figurează Școala normală primară de învățători din Galați cu 1.000.000 lei, cea din Craiova cu 804.000 lei, cea din București (completare) cu 783.535 lei, Universitatea din Iași cu 600.000 și 750.000 lei, material didactic pentru școlile secundare și superioare 600.000 lei, Facultatea de Medicină din București (supliment) cu 300.000 lei, Teatrul Național din București (supliment) cu 180.000 lei, restaurări de biserici și mănăstiri etc.

An XI, nr. 3133, aprilie 2, p. 1 – Sfinx, *Procesul cămătarilor*: Tribunalul Ilfov judecă procesul cămătarilor care exploatează pe minori. Guvernul ar trebui să prezinte o lege contra cametei, care face ravagii nu numai printre minorii risipitori, puțin demni de interes, dar mai ales printre țărani, muncitorii de la orale, micii comercianți și funcționarii. Aceștia ar trebui protejați prin înființarea unor munți de pietate, care să împrumute pe amanet și cu dobândă mică pe cei nevoiași.

An XI, nr. 3134, aprilie 3, p. 1 – Un silvicultor, *Școala specială de silvicultură*: Școala de silvicultură de la Brănești a fost înființată prin Legea pentru învățământul profesional din 1893, după modelul austriac. Organizarea cursurilor prezintă neajunsuri pentru studenți, iar după absolvire, ei sunt numiți, în cazul cel mai bun, în posturi cu un salariu lunar de 150 lei, iar alții trebuie să se angajeze copiști, cu totul în afară de specialitatea lor.

An XI, nr. 3137, aprilie 8, p. 1 – Rep., *România la expoziția din Paris (Culisele politice)*: Până acum nu au fost numiți membrii Comisiunii pentru organizarea pavilionului românesc la expoziția din Paris, dar, în secret, regele și Guvernul au însărcinat cu această misiune doi străini, arhitectul Lecomte de Nouy și Jules Brun. Nici comisarul general nu a fost desemnat, dar Guvernul susține pe Ionel Brătianu, iar

regele se gândește la Kalendern sau la P. Poni. În atari condiții, secția românească la expoziția din Paris va reprezenta un fiasco.

An XI, nr. 3137, aprilie 8, p. 1 – Ad., *O știre gravă*: După o știre transmisă din străinătate, subscripția împrumutului român pentru conversiunea datoriei publice ar fi suferit un simțitor eșec. În afară de piața Berlinului, celelalte piețe străine și piața noastră internă au subscris foarte puțin. În ciuda unei politici financiare de expediente, fără o reformă fundamentală a impozitelor și abuzând de împrumuturi, precedentele subscrieri au fost acoperite de mai multe ori până la închiderea subscrierii.

An XI, nr. 3138, aprilie 9, p. 1 – Dragoș, *O mare pagubă*: Împrumutul pentru conversiunea datoriei publice nu a reușit. Pentru întâia oară, Regatul român este izbit de neîncrederea publică. Creditul statului, care era înfloritor, a fost compromis de un guvern incapabil, nimeni în țară și în străinătate nemaivând încredere în buna administrație a finanțelor publice. Ultimele conversiuni, precum și toate împrumuturile anterioare au fost acoperite de mai multe ori, punând în evidență bunăstarea economică a țării. Acum, creditul statului este ruinat de incapacitatea guvernanților.

An XI, nr. 3138, aprilie 9, p. 1 – C.C.B., *România la expoziție (Carnetul meu)*: Guvernul lucrează pentru ca secția română la expoziția din Paris să fie mai prejos de așteptările tuturor. Guvernul refuză să numească Comisia pentru organizare și pe comisarul general. România este unicul stat care n-a început să lucreze pentru expoziție. Din cauza acestei incurii, ne vom prezenta la expoziția producției universale sub o formă meschină și ridicolă, ca o națiune înapoiată și incapabilă.

An XI, nr. 3138, aprilie 9, p. 3 – X.X.X., *Exportul nostru de vite*: Războiul vamal cu Austro-Ungaria și neglijența guvernelor noastre a dus la ruina exportului de vite, altădată înfloritor. Acum se va începe exportul de vite în Germania, prin Rusia (Ungheni-Ivangorod-Varșovia-Alexandrovna), apoi prin Posen (Poznan) spre Breslau și Berlin. Costul transportului, care durează 6 zile, este mai ieftin decât pe căile ferate austriece. În 1896 s-au exportat din România vite cornute în valoare de 3.888.000 lei, dintre care 2.671.000 prin Iași. Este deci nevoie să se înființeze la Iași un mare târg de vite, pentru înlăturarea intermediarilor. Vor trebui organizate și concursuri și expoziții pentru îmbunătățirea raselor.

An XI, nr. 3139, aprilie 10, p. 1 – Bacalbașa, C.C., *Conversiunea*: Guvernul liberal spera să obțină un mare succes prin lansarea împrumutului pentru conversiunea rentei, pe care Gogu Cantacuzino își baza pretențiile la șefia partidului. Întâmpinând dificultăți în Germania, ministrul Finanțelor s-a adresat bancherilor din Paris, ceea ce a indispus finanța germană. În concluzie, împrumutul de 180 milioane nu a putut fi subscris, deși în trecut împrumuturile noastre erau acoperite de mai multe ori, chiar în prima zi a subscrierii. Nepriceperea, nedibăcia și ambiția ministrului de Finanțe au dus la acest eșec.

An XI, nr. 3140, aprilie 11, p. 1 – Dragoș, *Fiasco!*: Ministrul de finanțe caută să arate că subscripția împrumutului pentru conversiune a fost un succes. În realitate au fost subscrise câteva milioane în țară, iar în străinătate s-a acoperit doar o parte, și anume un împrumut de 102 milioane s-a acoperit la limită, iar altul de 75 milioane lei nu s-a putut acoperi.

- An XI, nr. 3141, aprilie 12, p. 4 – X.X.X., *Scumpirea tuturor mărfurilor*: Izbucnirea războiului între Statele Unite ale Americii și Spania a atras imediat o scumpire a tuturor mărfurilor și, îndeosebi, a cerealelor. România nu va putea beneficia de această urcare, deoarece comercianții unguri au cumpărat din vreme toate disponibilitățile noastre pe un preț foarte scăzut. Este probabil că acest război va produce o stagnare pe toate piețele comerciale.
- An XI, nr. 3145, aprilie 16, p. 1 – Sfinx, *Scumpirea pâinii*: Se vorbește despre scumpirea pâinii, sub cuvânt că prețul grâului a urcat în urma războiului americano-spaniol. Dar această urcare nu se aplică decât la cumpărăturile viitoare, în timp ce brutarii au acumulat deja un stoc suficient până la noua recoltă. Fabricarea pâinii ar fi trebuit să devină de mult un serviciu municipal, pentru a se preîntâmpina specula pe care o fac brutarii.
- An XI, nr. 3145, aprilie 16, p. 3 – Sfinx, *Scumpirea pâinii – Interview cu un brutar*: O mare parte a brutarilor din capitală au scumpit pâinea cu 5 bani la kilogram, din cauza ridicării prețului grâului și secarei. Acesta este motivul invocat de brutari. Ei susțin că primăria nu ar putea vinde pâinea mai ieftin fără a pierde, căci nu are rezerve de cereale sau de făină cumpărate cu vechile prețuri și că aprovizionarea cu făină ar da loc la diferite câștiguri ilicite.
- An XI, nr. 3145, aprilie 16, p. 4 – Dal, *Foametea în București (Ultima oră)*: Războiul americano-spaniol a produs o excepțională urcare a prețului grâului pe piețele europene. La Brăila prețul grâului a ajuns la 17,50 lei hectolitru, iar la București cu 103 chila. În tot raionul Bucureștiului mai sunt disponibile doar 6.000-8.000 chile de grâu, iar după epuizarea acestei cantități, capitala va fi amenințată de foamete.
- An XI, nr. 3146, aprilie 17, p. 1 – Mille, C., *Flămânzică-Vodă*: Anul trecut, inundațiile au compromis o bună parte din recoltă, de unde a rezultat o producție mediocră. Anul acesta ne amenință foametea. Europa va cumpăra cereale de la noi, umplând pungile moșierilor, dar lăsând populația flămândă. Regele are interes ca foametea să izbucnească, deoarece este cel mai mare proprietar de moșii din țară și de aceea nu se va interzice exportul de cereale, ceea ce va face ca toată recolta să se scurgă în străinătate.
- An XI, nr. 3146, aprilie 17, p. 4 – Reporter, *Scumpirea pâinii – Interview cu Antreprenorul manutanței Primăriei*: Nemaiputând importa grâu din America, din cauza războiului americano-spaniol, țările importatoare și-au îndreptat cererile spre România, unde, ca urmare, grâul s-a scumpit în câteva zile cu 30 lei la chilă. Brutarii mai mici nu dispun de capital pentru a strânge rezerve de făină, astfel încât sunt obligați să plătească prețul zilei. Moșierii s-au grăbit să vândă grâul la noile prețuri pentru export, astfel încât nu au mai rămas în județele apropiate de București nici 10.000 chile, pe când capitala are nevoie până la noua recoltă de 50.000 chile. Manutanța Primăriei nu ar putea furniza decât 10-20.000 kg cu preț redus, pe când Bucureștiul are nevoie de 180.000-200.000 kg zilnic.
- An XI, nr. 3149, aprilie 20, p. 1 – Rep., *Agitația pentru Casa Rurală (Culisele politice)*: Guvernul este contra proiectului de lege pentru înființarea Casei Rurale, care a fost votat de Cameră acum un an. Cauza opunerii ar fi că s-ar da o lovitură Creditului funciar rural. După votarea legii la Cameră, țăranii au propus proprietarilor de moșii să

cumpere pământ pe baza noii legi, dar aceasta oprindu-se în sertarele Senatului, tranzacțiile au rămas în suspensie, ceea ce nemulțumește serios pe săteni, care încep să se agite.

An XI, nr. 3152, aprilie 23, p. 4 – Fin., *Panica la bursa Brăilei*: Înfrângerile suferite de spanioli lasă să se prevadă un sfârșit apropiat al războiului, ceea ce a influențat piața cerealelor, provocând panică la Bursa din Paris, mai ales că Guvernul francez a desființat taxa de 7 franci la suta de kilograme asupra importului de grâne străine. La Brăila, de asemenea, scăderea prețurilor a provocat o alarmă care a fost temperată prin intervenția câtorva mari case exportatoare. În asemenea împrejurări se recomandă cea mai mare prudență în tranzacții.

An XI, nr. 3157, aprilie 24, p. 1 – Fin., *Piețele financiare și războiul*: Toate piețele financiare au resimțit urmările războiului americano-spaniol, dar mai ales piața Parisului, care posedă cele mai multe valori spaniole. Aprovizionarea Europei cu grâu și bumbac american va fi restrânsă, de unde va rezulta o ridicare a prețurilor. Deja grâul s-a ridicat de la 22 lei la 33 lei suta de kilograme. Pâinea se scumpește, taxele de import asupra grâului cresc în statele agricole, unele țări vor trebui să oprească exportul de grâne. Ca rezultat final, vom asista la îmbogățirea deținătorilor de cereale și la înfometarea populației sărace.

An XI, nr. 3168, mai 10, p. 1 – Rep., *Milioanele la Cameră (Culisele politice)*: Camera votează mereu credite de milioane, fără nicio discuție serioasă și fără ca opoziția să exercite vreun control. Ieri s-a cerut un nou credit de 1.359.402 lei pentru portul Constanța. Opoziția nu l-a combătut, deși un vicepreședinte al Camerei este avocatul antreprenorului. Odată toate creditele votate, Parlamentul va fi închis.

An XI, nr. 3173, mai 15, p. 1 – Strat, *Cestiunea apei. Apa în București. Un raport interesant. Sfirșitul cestiunei*: Capitala este alimentată cu apă murdară și nesănătoasă. Printre studiile făcute în vederea unei mai bune alimentări, este și acela al inginerului Alexandru Marthineanu, care propune captarea apei din Lacul Snagov, care ar fi mai convenabilă decât cea de la Bragadiru.

An XI, nr. 3177, mai 19, p. 1-2 – Strat, *Cîntecul cămășei – Rezultatul unei anchete în ramura croitoriei*: Lucrătorii croitori primesc salarii insuficiente. Fiind plătiți cu bucata, câștigă în medie 16 lei pe săptămână, din care însă se scad 5,40 lei pentru materiale etc. Îi rămân unui lucrător 551 lei pe an, din care, scăzând chiria de 260 lei, se alege cu 80 bani pe zi pentru întreținerea sa și a familiei. Mai trebuie scăzute și lunile de vară, când nu se găsește de lucru. Ar fi nevoie de o lege pentru protecția muncitorilor contra exploatării patronilor, dar aceasta nu se va obține decât prin forța muncitorilor organizați.

An XI, nr. 3191, iunie 4, p. 4 – Gen., *Îmbunătățirea podgoriilor noastre*: Guvernul a propus un proiect de lege pentru modificarea legii pentru combaterea filoxerei. Într-un raport către ministrul Agriculturii, inspectorul P. Bălăceanu arată că studiul științei viticole trebuie dezvoltat, studiindu-se totodată și bolile parazitare care atacă vița-de-vie. Să se formeze soiuri de viță rezistente la filoxeră, să se creeze o stațiune enologică pentru perfecționarea metodelor de tratare a vinului, precum și cursuri de viticultură pe lângă școlile de agricultură.

- An XI, nr. 3198, iunie 11, p. 3 – Sim., *Flagelul... pâinei!*: Odată cu agitația produsă de ridicarea prețului pâinii, s-a pus și problema condițiilor în care este fabricată pâinea și s-a constatat că brutăriile nu satisfac nici cele mai elementare cerințe ale igienei. Lucrătorii, care muncesc aproape continuu 24 ore, se odihnesc și dorm în timpul coacerii pâinii tot în sala de lucru, iar în toată brutăria nu există un spălător. Nu s-a făcut niciun progres în metodele de fabricare. Primăria nu exercită niciun control asupra brutăriilor.
- An XI, nr. 3216, iunie 29, p. 1 – Rep., *România la expoziția de la 1900*: Politica s-a introdus și în privința reprezentării României la expoziția din 1900 de la Paris, unde au fost desemnați numai partizani ai Guvernului, iar amenajarea pavilionului românesc a fost încredințată unor străini, în dauna arhitecților și comercianților români.
- An XI, nr. 3217, iulie 1, p. 1 – Bacalbașa, C.C., *Incapabili și insolenți*: Participarea României la expoziția din 1900 de la Paris a dat un nou prilej Guvernului să-și dovedească incapacitatea și insolența. Nu vor putea participa decât negustorii admiși de comitetul de organizare, numit de Guvern dintre partizanii săi, iar arhitecții români au fost excluși complet, în favoarea unor străini. Aceste măsuri schimbă caracterul național al participării la expoziție și constituie o insultă la adresa comercianților și arhitecților români.
- An XI, nr. 3221, iulie 5, p. 4 – X.Y.Z., *Măsuri de cruțare a peștelui în Dunăre și Prut*: Șeful serviciului pescăriilor din Ministerul Agriculturii, Gr. Antipa, arată într-un raport că în ultimii ani s-a obținut o dublare a venitului, oprirea pescuitului timp de două luni a ajutat la înmulțirea peștelui, care începuse să dispară din Dunăre.
- An XI, nr. 3227, iulie 11, p. 1 – Bacalbașa, C.C., *Misterul de la Primărie*: Consiliul Comunal al orașului București a admis urgentarea lucrărilor de alimentare cu apă potabilă, pe care le lăsase în părăsire de mai mult de doi ani. Hotărârea s-a luat în taină și în grabă, în vederea alegerilor comunale, care se apropie, aprobând proiectul elaborat de inginerul Radu, care însă nu a fost adus la cunoștința publică. Nimeni nu știe în ce stadiu se află această problemă.
- An XI, nr. 3227, iulie 11, p. 1-2 – C.A.I., *Exploatarea păcurei – Pericolele la cari sînt expuși muncitorii*: România posedă mine nesecabile de petrol, dar în cele mai multe localități exploatarea se face după sisteme învechite, nu se aplică noile metode de extracție, astfel încât muncitorii nu beneficiază de nicio protecție contra accidentelor. Lucrătorii trebuie să coboare în puțuri pentru a face săpături, fiind expuși la surparea malurilor și la asfixierea cu emanațiile de gaze. Sistemul sondelor, folosit în America, pune pe muncitori la adăpost de asemenea riscuri, dar instalarea lor necesită cheltuieli mari. Statul ar trebui să intervină pentru protecția muncii.
- An XI, nr. 3228, iulie 12, p. 1 – Rep., *Concesiunea tramwayului excentric*: Consiliul Comunal al capitalei a admis oferta unei societăți românești pentru concesiunea înființării tramvaiului excentric, cu condiția ca tracțiunea să fie electrică, iar nu cu aburi, cum figura în ofertă, și traseul propus de ofertanți să fie modificat. S-a constatat că doi dintre membrii comisiei care a studiat problema fac parte din consorțiul care a primit concesiunea și pe baza raportului căreia au fost înlăturate celelalte oferte.

- An XI, nr. 3228, iulie 12, p. 2-3 – Antonescu, P., *Excursiune forestieră*: Exploatarea pădurii Fântânelele din județul Bacău poate servi ca model și pentru modul cum ar trebui exploatare pădurile statului, atât din punctul de vedere al culturii forestiere și al ameliorării masivului păduros, cât și al rezultatelor financiare. Statul a înscris în buget pentru pădurile sale un venit de 4.200.000 lei, ceea ce reprezintă 5,25 lei la hectar, din care, după scăderea cheltuielilor, rămâne un venit net de 3,55 lei la hectar, cu 1,45 lei mai puțin decât se obține la Fântânelele, unde totuși 75% din venit se investește în lucrări de ameliorare. Statul este deci în vădită inferioritate față de o întreprindere particulară bine administrată.
- An XI, nr. 3229, iulie 13, p. 4 – N., *Reorganizarea serviciului statistic*: La Ministerul de Domenii se lucrează la un proiect de lege pentru reorganizarea serviciului statistic. Acest serviciu va fi trecut sub dependența Ministerului de Comerț, care va întocmi în fiecare an programul de lucru. El va fi condus de un director și va avea funcționari de specialitate care vor executa lucrările științifice cu care acest serviciu va fi însărcinat.
- An XI, nr. 3229, iulie 13, p. 4 – G., *Regularea cursului apei Bistrița*: Ministerul Lucrărilor Publice proiectează începerea unor lucrări pentru regularea cursului râului Bistrița, pentru a ușura circulația plutelor, care transportă la Galați lemnele din marile păduri ale regiunii. Azi, plutirea este anevoioasă, deoarece în timp de secetă apele scad prea mult, iar pe maluri s-au instalat mori care distrag o parte din apă.
- An XI, nr. 3230, iulie 14, p. 1 – Bacalbașa, C.C., *Alegerile comunale*: În loc de apă potabilă, bucureștenii sunt obligați să bea un lichid galben-verzui, care propagă febra tifoidă, devenită endemică în capitală. Timp de doi ani și jumătate, Consiliul Comunal a neglijat această gravă problemă, iar Ministerul de Interne nu a dat aprobarea pentru începerea lucrărilor de canalizare. Ea a fost reluată abia acum, în preziua alegerilor comunale, din interese electorale.
- An XI, nr. 3230, iulie 14, p. 1 – Rep., *Cestiuni interne – Afacerile de la Primărie*: Concesiunea tramvaiului electric a fost acordată în secret, fără a se ști ce fel de licitație s-a ținut și pentru ce s-au respins celelalte oferte, care propuneau sisteme diferite de exploatare. Asemenea concesiuni importante ar trebui acordate la lumina zilei și rezultatele licitațiilor ar trebui publicate. Cu sistemul actual, concurenții își pierd încrederea în onestitatea autorităților, ceea ce atrage amestecul oamenilor de afaceri și al politicianilor.
- An XI, nr. 3231, iulie 15, p. 3 – Gen., *Întrunirea comisiunii consultative pentru expozițiunea din Paris*: P. Poni, comisarul expoziției de la Paris, a arătat într-o cuvântare că din partea României vor participa la această expoziție Căile Ferate, care vor expune planurile mijloacelor de transport de care dispune țara, docurile din Brăila și Galați, podul peste Dunăre, construcția portului Constanța etc. Ministerul Finanțelor va expune sistemul impozitelor etc. Regia va expune modul de producție a sării și tutunului. Ministerul de Agricultură și Domenii va avea o participare importantă în câmpul său de activitate, inclusiv școlile de agricultură și fermele-model, pădurile și exploatarea silvică, podgoriile, minereurile, pescăria etc. Pavilionul român va ocupa o suprafață de 450 mp, cu două etaje. Restul va urma să fie completate de inițiativa privată, care este îndemnată să participe cât mai activ.

- An XI, nr. 3232, iulie 16, p. 1 – Bacalbașa, C.C., *România la expozițiune*: Guvernul a neglijat problema expoziției din 1900 de la Paris, nu a știut să intervină la timp pentru a căpăta concesiunea unui spațiu suficient, deși presa și Parlamentul l-au îndemnat timp de doi ani să se preocupe de această chestiune; astfel, Bulgaria a obținut un teren de 700 mp, față de cei 450 mp acordați României, după ce Guvernul român s-a văzut obligat să angajeze cu construcția pavilionului pe arhitectul francez Formigé, care este și membru în comitetul expoziției. Aceasta arată cât de puțină importanță se acordă României în străinătate.
- An XI, nr. 3233, iulie 17, p. 1 – Bacalbașa, C.C., *Țară de jaf*: Din cauza nepăsării Guvernului, care totuși a fost avertizat la timp, România nu a putut căpăta terenul necesar la expoziția din Paris, pentru că s-a prezentat prea târziu. Pentru a obține o suprafață suplimentară de 50 mp, a fost nevoie să se plătească o sumă exorbitantă arhitectului francez Formigé, căruia i s-a încredințat construcția pavilionului românesc, înlăturând pe arhitecții români și lăsând o impresie de incapacitate în ochii viitorilor vizitatori ai expoziției universale.
- An XI, nr. 3241, iulie 25, p. 3 – Econom, *Monopolul hârtiei de țigaretă*: Vintilă Brătianu lucrează la un proiect de lege pentru instituirea monopolului asupra hârtiei de țigaretă. Acesta va produce statului un venit de câteva milioane de lei pe an, dar va ruina un comerț destul de întins, care se face cu acest articol, ceea ce va atrage pierderi și pentru Ministerul de Finanțe, care nu va mai încasa taxe vamale pentru hârtia importată, nici impozite de la fabricanții și comercianții din această ramură. Directorul Monopolurilor a inițiat tratative în străinătate pentru construcția unei mari fabrici de hârtie de țigară, pe contul statului.
- An XI, nr. 3241, iulie 25, p. 3 – Pim., *Hojiile de la Primărie*: Lucrările pentru adâncirea albiei Dâmboviței până la moara Ciurel au fost acordate pe prețuri exagerate și în urmă s-a observat că adâncirea Dâmboviței la Grozăvești va periclita funcționarea uzinei electrice. Pentru a remedia acest neajuns, s-a proiectat construirea unui canal, care ar trebui să coste 600.000 lei. O întreprindere franceză a propus însă să construiască cu 15.000 lei o uzină electrică, făcând de prisos construcția unui canal atât de costisitor, dar această propunere a fost respinsă de Consiliul Comunal al capitalei, care a menținut vechiul proiect.
- An XI, nr. 3241, iulie 25, p. 3 – *Mișcarea arendașilor*: Un grup de arendași ai moșiilor statului s-au adresat Ministerului Agriculturii, cerând ca aceste moșii să fie arendate pe baza unui caiet de sarcini, prevăzând un plan de cultură sistematică, inclusiv creșterea vitelor. Moșiile ar trebui arendate pe termen de 20 de ani, pentru a se putea face o exploatare rațională, pe când acum, cu sistemul actual pe termen scurt, pământul este exploatat la maximum. S-ar putea realiza astfel ferme-model din inițiativă privată și, cu timpul, înființarea unor industrii agricole, cu fabricarea zahărului, brânzeturilor, conservelor alimentare etc.
- An XI, nr. 3243, iulie 27, p. 5 – *Împrumutul orașului București de 4½ % val. nom. Lei aur 28.650.000 – mărci 23.206.500 v.l.germ. din anul 1898 (Prospect)*: Prin Legea din 8/20 mai 1895, orașul București a fost autorizat să denunțe obligațiile 5%, punându-și capitalul necesar pentru plata lor prin emisiune de titluri 4%-4½%, garantate prin veniturile accizelor comunale. În consecință, orașul București a redus la 4½% dobânda celor două împrumuturi contractate în străinătate în anii 1885 și 1888 și

denunță împrumutul intern din 1882/83 și cel din 1890, din care sunt încă de plată circa 25 milioane lei. Noul împrumut se va ridica la suma de 28.650.000 lei aur, amortizabil în decurs de 40 ani, cu o dobândă de 4½% pe an. Prețul de subscriere este de 98,25 lei sau, în Germania, în mărci la cursul de 81 mărci pentru 100 lei aur.

An XI, nr. 3244, iulie 28, p. 4 – Gaz, *Situația piețelor și a recoltelor*: Prețul grâului în străinătate are tendința de urcare, iar al porumbului scade. La noi, prețurile sunt staționare. La Brăila se vând câte 600-700 vagoane de grâu zilnic. Orzul și ovăzul sunt foarte căutate.

An XI, nr. 3252, august 5, p. 1-2 – Strat, *Statistica Bucureștiului – Anuarul statistic al Capitalei*: După ultimul recensământ, făcut în 1894, capitala are o populație de 250.000 locuitori. Aceștia consumă pe an 18 milioane de kg carne, adică 77 kg de fiecare locuitor, și 39 milioane kg pâine, adică 204 kg de fiecare locuitor pe an. În fiecare an sosesc în capitală 1.700.000 călători cu trenul, deci 4.659 pe zi. Tramvaiele transportă anual circa 13.000.000 persoane. 26% din copiii de școală au rămas neșcolarizați. Numărul nașterilor întrece pe cel al deceselor.

An XI, nr. 3254, august 7, p. 1 – Bacalbașa, C.C., *Expoziția partidului*: La expoziția universală din 1900 de la Paris, nu va fi reprezentată România, ci Partidul Liberal. România a dobândit o întindere de teren mai mică decât toate celelalte țări, dar cheltuiește mai mult decât ele. La expoziția din 1889, România a cheltuit 200.000 lei, la cea din 1900 va cheltui 1.400.000 lei, din care 400.000 lei pentru onorarii etc. Acesta este un act de risipă a finanțelor țării, care în schimb nu găsește fonduri pentru a ameliora căile de comunicație, pentru a remedia lipsa de vagoane, pentru a înființa spitale și a mări numărul medicilor, pentru a încuraja agricultura etc.

An XI, nr. 3260, august 13, p. 3 – Rep., *O pagubă de trei milioane*: O parte din linia ferată Târgu Ocna-Moinești a fost pusă în circulație, și anume porțiunea Târgu Ocna-Comănești. Pentru această linie s-au cheltuit cu trei milioane mai mult decât era necesar. S-a adoptat pentru această linie un traseu mai scurt, în linie dreaptă, dar care, în schimb, necesită construcția a două poduri peste râul Troțuș și a unui tunel, care au costat trei milioane lei, cheltuială care se putea evita, dacă se urma traseul șoselei naționale, care ocolește cotul format de albia râului. Aceasta se datorează faptului că creditele pentru căile ferate sunt cerute în ultimele zile ale sesiunii parlamentare, când membrii adunărilor nu mai au răgazul necesar să cerceteze materia.

An XI, nr. 3329, octombrie 22, p. 1-2 – Strat, *Un congres țărănesc*: La București s-a întrunit un congres țărănesc socialist. Problema cea mai grea pentru socialiști este problema țărănească. În Germania s-a căutat să se pună de acord principiile materialismului economic cu un program agrar, care să poată fi acceptabil pentru conservatorismul țăranilor germani. În România, agricultura este rudimentară, iar idealul țăranului este mic proprietate, care totuși este izvorul tuturor relelor pentru el. Cum ar putea prinde ideile socialiste la o populație cu un nivel cultural atât de scăzut și atunci când nu există încă un partid muncitoresc la orașe, care să aibă oarecare influență? În țara noastră, socialismul nu poate fi pus în practică, deoarece îi lipsește baza: proletariatul industrial. Într-o vreme, Partidul Socialist era o forță, prin calitatea industrială și morală a celor care îl formau, dar au eșuat în privința formării unui partid politic socialist. Doctrina socialistă trebuie popularizată de adepții săi, până

când împrejurările vor permite întemeierea unui partid social-democrat destul de puternic pentru a juca un rol important pe scena politică.

An XI, nr. 3330, octombrie 23, p. 3 – D., *O confederație dunăreană*: În volumul al șaselea al manuscriselor postume ale fruntașului politic maghiar Ludovic Kossuth, acesta expune planul unei confederații dunărene, formată din Ungaria, Transilvania, România, Croația și Serbia, condusă de un Consiliu Federal, având reședința, pe rând, la Budapesta, București, Belgrad și Agram [Zagreb]. Această propunere ar putea rezolva în mod convenabil chestiunea naționalităților din Imperiul Habsburgic. S-ar institui o monedă comună, precum și o politică economică și vamală comună.

An XI, nr. 3335, octombrie 28, p. 3 – E.A., *Replantarea viilor noastre*: Viile cu viță indigenă sunt complet distruse sau grav compromise din cauza filoxerei. Ca remediu s-a propus replantarea cu viță americană, s-au făcut studii în acest sens și statul a înființat pepiniere speciale. Experiențele au reușit, dar replantarea cu viță americană necesită cunoștințe speciale, care lipsesc celor mai mulți dintre viticultorii noștri. Cu mijloacele actuale nu se va realiza niciodată o replantare importantă. Pepinierele statului nu satisfac nici pe departe cererile de port-altoi și butași care se cifrează la 12 milioane. Pe de altă parte, micii viticultori nu au încredere în rezistența viței americane la filoxeră.

An XI, nr. 3336, octombrie 29, p. 3 – D., *Podul Giurgiu-Rusciuc*: Ziarul german "Frankfurter Zeitung" scrie că Bulgaria a făcut noi demersuri la București pentru construirea unui pod peste Dunăre între Giurgiu și Rusciuc. Dar condițiile nu sunt mai favorabile acum, decât cu trei ani în urmă. României îi ajunge legătura cu Marea Neagră prin podul de la Cernavodă și legătura de cale ferată prin Serbia cu Salonic și Constantinopol. România nu are interes să favorizeze portul Varna prin construirea podului propus de Guvernul bulgar.

An XI, nr. 3354, noiembrie 16, p. 3 – *Deschiderea Camerelor*: În mesajul de deschidere a sesiunii parlamentare se spune că lucrările vor privi proiectele de lege rămase din sesiunea trecută și examinarea bugetului general al statului. Exercițiul bugetar curent se va solda cu un excedent și echilibrul bugetului trebuie menținut. Tratatul de comerț expiră în curând și, astfel, chestiunea reînnoirii lor trebuie studiată temeinic, potrivit nevoilor noastre economice.

An XI, nr. 3359, noiembrie 21, p. 3 – Dal., *Bugetul C.F.R.*: Proiectul de buget al Căilor Ferate pe exercițiul bugetar 1899 este evaluat la venituri cu 67.700.859 lei, adică cu circa 3.500.000 lei în plus față de exercițiul precedent, iar la cheltuieli cu 45.647.289 lei, deci un excedent de 16.480.187 lei. Prin punerea în exploatare a liniilor Smârdioasa-Zimnicea, Obor-Mogoșoaia și Jibleu-Călimănești-Râul Vadului, lungimea rețelei ferate va atinge 2.132 km. Serviciul maritim va produce un venit de 3.723.559 lei.

An XI, nr. 3365, noiembrie 27, p. 3 – Spic, *Păcura și lignitul la C.F.R.*: În proiectul de buget al Căilor Ferate, depus de Guvern la Cameră, se discută și chestia combustibilului pentru locomotive. S-a constatat că lignitul costă relativ scump și că produce prea multă zgură, astfel încât folosirea sa a fost limitată numai la trenurile de marfă. În 1896 s-a construit prima locomotivă care ardea, împreună cu lignitul, și resturi de păcură. În modul acesta, folosirea combustibilului de import se va reduce treptat,

astfel încât se speră că, în 1900, Căile Ferate vor consuma 71% combustibil indigen și doar 29% din străinătate.

- An XI, nr. 3382, decembrie 15, p. 4 – X.X.X., *Oprirea exportului nostru de porci*: Guvernul austro-ungar a interzis importul de porci din România, pe motivul că în țară ar exista o epizootie de pneumo-enterită infecțioasă. Această măsură cauzează comerțului român o pagubă de peste zece milioane lei. Autoritățile sanitare române nu și-au făcut datoria, ci au eliberat certificate de sănătate pentru animale bolnave. O situație normală nu se va putea restabili decât atunci când Guvernul român va lua măsuri pentru ca certificatele eliberate de serviciul sanitar să fie sincere, ceea ce presupune, în primul rând, ca medicii veterinari să fie sustrași influențelor politice.
- An XI, nr. 3383, decembrie 16, p. 4 – *Reducerea taxelor de licență*: Un mare număr de comercianți de băuturi spirtoase din Ploiești au adresat Senatului o petiție prin care cer reducerea taxelor de licență, care în condițiile actuale i-ar sili să închidă stabilimentele, din cauza ridicării prețului vinului și tescovinei, din cauza distrugerii viilor de filoxeră.
- An XI, nr. 3384, decembrie 17, p. 4 – X.X.X., *Monopolizarea farmaciilor*: Propunerea monopolizării de către stat a farmaciilor în număr de 180, existente în țară, este îndreptățită. Ieftinind medicamentele și îmbunătățind soarta salariaților farmaciști, ea ar permite totodată să se înființeze cel puțin două farmacii în fiecare oraș important din țară.
- An XI, nr. 3389, decembrie 22, p. 4 – Fix, *Închiderea exportului de rîmători*: În privința interzicerii de către Guvernul austro-ungar a importului de porci din România, vina principală o poartă serviciul sanitar, pentru că nu respectă regulamentul în privința eliberării certificatelor de sănătate. Guvernul a distrus o parte din fondurile alocate pentru combaterea epizootiilor, dându-le o altă destinație. În fine, unii medici veterinari eliberează certificate de complezență.
- An XI, nr. 3392, decembrie 25, p. 3 – Pompiliu, *Comerțul viței americane*: Ministerul Domeniilor nu mai are viță americană disponibilă pentru replantarea viilor filoxerate și a decis a o importa din Ungaria. Dar, în cazul acesta, comerțul cu viță americană ar trebui lăsat liber, pentru a stimula concurența. Legea actuală trebuie modificată în acest sens.
- An XI, nr. 3396, decembrie 31, p. 4 – X.X.X., *Un nou credit funciar ruralo-urban*: Se propune înființarea unei instituții de credit care să acorde împrumuturi ipotecare pe imobile în rangul al doilea, spre a evita camăta, care pretinde dobânzi până la 18% pe an. Legea actuală ar putea fi modificată pentru a permite funcționarea unei asemenea societăți.

1899 (an XII, 1 ianuarie – 8 mai)

(Colaborator: Radu Cârdea)

- An XII, nr. 3397, ianuarie 1, p. 3, col. 4 – *Grevă (Informațiuni)*: Greva lucrătorilor tipografi continuă la toate imprimeriile din București care nu acceptă regulamentul elaborat de societatea "Gutenberg" a tipografilor. Este regretabil că unii greviști recurg la

violență spre a împiedica lucrul și în acele tipografii unde lucrătorii au obținut toate revendicările, în afară de tutela pe care asociația "Gutenberg" vrea s-o instituie asupra imprimeriilor.

An XII, nr. 3397, ianuarie 1, p. 4, col. 1 – [Prelungirea convenției comerciale provizorii cu Bulgaria] (*Ultimele informațiuni*): Convenția, stabilită pe baza clauzei națiunii celei mai favorizate, ce urma să expire la 1 ianuarie 1899, a fost prelungită cu încă un an, până la 1 ianuarie 1900.

An XII, nr. 3398, 3 ianuarie p. 1, col. 6-7 – Instructor (*Criza comercială – Ancheta noastră*): Scăderea vânzărilor comerciale, restrângerea creditului, lipsa de numerar de pe piața comercială și înmulțirea falimentelor sunt simptomele unei noi crize comerciale. Cauza principală a acestei stări de lucruri ar fi – după unele păreri – politica financiară a Băncii Naționale, care nu numai că a restrâns creditul și a urcat scontul cu 1%, dar refuză să sconteze portofoliul băncilor mai mici. Prin o asemenea atitudine, Banca Națională nu își îndeplinește rolul său de susținere a activității economice a țării. Alte cauze indicate de autor ca determinante ale crizei, ar fi insuficiența dispozițiilor Codului Comercial în materie de faliment, ceea ce face dificilă represiunea lui, și activitatea dăunătoare a comisionarilor comerciali care, facilitând negustorilor în mod neonest și nesocotit posibilitatea procurării de mărfuri pe credit, îi încarcă cu stocuri invandabile.

An XII, nr. 3398, ianuarie 3, p. 3, col. 3 – *Greva (Ultimele informațiuni)*: Deși la tipografia ziarului "Adevărul" lucrătorii n-au aderat la greva declarată de asociația muncitorilor tipografi "Gutenberg", totuși porțile atelierului sunt zilnic baricate de membrii acestei asociații, oprind cu forța intrarea oricărui lucrător. Față de această manifestare, poliția stă pasivă și chiar încurajează atitudinea inițiatorilor grevei, dând dovadă de complicitate cu ei.

An XII, nr. 3398, ianuarie 3, p. 3, col. 3-4 – *Greva (Ultimele informațiuni)*: În cercul lucrătorilor tipografi începe să se lămurească faptul că greva inițiată de președintele asociației "Gutenberg" a tipografilor a fost declarată nu în interesul muncitorilor, ci din motive personale, președintele Ionescu având rol de agent provocator al poliției.

An XII, nr. 3399, ianuarie 5, p. 1, col. 6-7 – Mille, Const., *Criza comercială – Ancheta noastră (Interviu cu d. Emil Costinescu)*: Lipsa de numerar de pe piața comercială nu prezintă aspectele unei crize propriu-zise, ci a unei pene financiare. Ar fi criză în cazul când s-ar fi depreciat valorile. Or, atât mărfurile, cât și efectele sunt în urcare. Principala cauză a lipsei de numerar este supraproducția de mărfuri germană, a cărei industrie – prin deschiderea noilor debușeuri din China și Africa Centrală – are nevoie de un mare fond de rulment și a absorbit capitaluri importante, ce nu pot fi repuse în circulație decât treptat, micșorând astfel capitalurile disponibile. Această lipsă de capital disponibil german, cu consecințele sale, a creat situații și a determinat măsuri restrictive de export de capital și în celelalte țări europene, ceea ce a avut ca urmare scumpirea generală a banilor și restrângerea creditului, fenomene ce se observă și pe piața comercială românească. Alte cauze: războiul hispano-american și diferendul franco-englez. Acuzația adusă Băncii Naționale că n-ar ajuta cu suficient credit comerțul este îngustă, așa cum reiese din analiza comparativă între situația stocului de aur și aceea a biletelor puse în circulație. Banca și-a urcat scontul spre a opri mărirea circulației biletelor. Lipsa de numerar va înceta probabil spre

vară, când o parte din capitalurile absorbite de industria germană vor fi recuperate prin vânzarea mărfurilor produse și vor intra din nou în circulație. Această afluență de capital se va simți și pe piața românească. Prea marea dezvoltare a industriei germane, deocamdată, nu va provoca o criză generală, însă ea se va produce peste 7-8 ani.

An XII, nr. 3399, ianuarie 5, p. 3, col. 3 – *Greva*: Deși la alte imprimerii greva lucrătorilor tipografi a luat sfârșit, ea continuă a fi menținută la tipografia *Adevărului*, cu toate că lucrătorii acesteia nu au nimic de revendicat. Motivul menținerii acestei situații constă în faptul că *Adevărul* nu acceptă tutela pe care fostul socialist Al. Ionescu, președintele asociației “Gutenberg” a lucrătorilor tipografi și inițiatorul grevei, vrea s-o exercite asupra imprimeriilor și, în special, asupra ziarului “Adevărul”.

An XII, nr. 3399, ianuarie 5, p. 3, col. 6 – *Economist*, [*Bulgaria, un nou debușeu pentru sfecla românească*] (*Financiare, Comerciale, Economice – Informațiuni*): Prin înființarea de fabrici de zahăr în Bulgaria unde nu se cultivă sfeclă de zahăr, s-a deschis o nouă piață de desfacere pentru sfecla românească.

An XII, nr. 3399, ianuarie 5, p. 3, col. 6 – *Economist*, [*Presa germană despre serviciul maritim român*] (*Financiare, Comerciale, Economice – Informațiuni*): Vorbind despre convenția pentru transport de mărfuri încheiată între serviciul maritim român și Guvernul egiptean, presa germană afirmă că ea nu prezintă niciun interes, dat fiind că acest serviciu și-a dovedit incapacitatea.

An XII, nr. 3400, ianuarie 6, p. 1, col. 1-2 – *Mille, Const., Criza morală [Editorial]*: Confuzia ce domnește în Partidul Socialist, ai cărui membri – lipsiți de o conducere fermă – încearcă să treacă în mod individual în Partidul Liberal, care în majoritatea sa a abandonat vechile concepții progresiste, adoptând o atitudine care nu-l mai deosebește cu nimic de conservatori, este considerată de autor drept simptom al unei crize morale. Soluția crizei ar fi ca mișcarea socialistă să-și îndrepte privirile spre ramura mai înaintată, însă timidă și nehotărâtă, din partidul liberal și, la rândul ei, aceasta să caute o apropiere de socialiști.

An XII, nr. 3400, ianuarie 6, p. 1, col. 5 – *C.C.B., Dreptul la grevă (Carnetul meu)*: Dreptul la grevă al lucrătorului, atribut al libertății individuale, nu poate fi contestat, însă nu trebuie înțeles în sens unic. După cum nimeni nu este îndrituit să constrângă la muncă pe greviști, nici aceștia nu pot sili a nu munci pe lucrătorii ce ar voi să continue lucrul.

An XII, nr. 3400, ianuarie 6, p. 1, col. 6-7 – *Brănișteanu, B., Greva lucrătorilor tipografi – Ancheta noastră (Interviu cu d. Ion Nădejde)*: Referindu-se la greva declarată de asociația “Gutenberg” a lucrătorilor tipografi ca protest împotriva refuzului patronilor de tipografii de a accepta în întregime regulamentul de ordine interioară elaborat de asociație și recunoscând în principiu dreptul lucrătorilor la greva atunci când este exercitat în împrejurări și condiții care să nu constituie un abuz, autorul întreabă pe fruntașul socialist I. Nădejde care este părerea sa asupra oportunității grevei declarate și asupra acelor dispoziții din regulament care formează obiectul litigiului și care constă în faptul de a interzice patronilor angajarea de personal tipograf neînscris în asociație și în facultatea ce-și rezervă asociația de a retrage întregul personal din ateliere în cazul călcării regulamentului. Ion Nădejde afirmă,

în primul rând, că dreptul la grevă este indiscutabil, el constituind mijlocul de luptă cel mai eficace al clasei muncitoare pentru satisfacerea revendicărilor sale. Privitor la cele două dispoziții din regulament: cerința de a nu se angaja decât lucrători organizați în asociație este logică și îndreptățită, ea fiind prevăzută și în regulamentul Trades-Unions-urilor. Ea nu poate leza pe patroni. Privitor la retragerea personalului în cazul călcării regulamentului, I. Nădejde recunoaște că această facultate ce-și rezervă asociația poate da loc la abuzuri, mai ales că nu se prevede organul competent a stabili în mod imparțial când există sau nu încălcarea a regulamentului.

An XII, nr. 3400, ianuarie 6, p. 3, col. 3 – [Greva lucrătorilor tipografi] (*Ultimele informațiuni – Diverse*): În legătură cu greva declarată de soc. "Gutenberg" a lucrătorilor tipografi, la o întrunire a patronilor tipografi, delegatul ziarului "Dreptatea" a susținut că spre a combate greva, patronii trebuie să suspende apariția tuturor ziarelor spre a lăsa fără mijloace de trai pe lucrători.

An XII, nr. 3401, ianuarie 9, p. 1, col. 1-2 – Bacalbașa, C. Const., *Greva lucrătorilor tipografi [Editorial]*: Autorul se declară împotriva pretențiilor comitetului soc. "Gutenberg" a lucrătorilor tipografi, de a judeca sigur diferendele dintre patroni și lucrători și de a avea dreptul să retragă din ateliere pe toți lucrătorii, în cazul când va aprecia că s-a călcat regulamentul. Pe lângă faptul că de acest drept se poate abuza în dauna libertății presei, a lăsa ca patronii să fie supuși arbitrarului unui comitet de lucrători este tot atât de injust ca și acela de a lăsa lucrătorii la discreția patronilor. Orice diferend între patroni și muncitori trebuie să fie judecat de o comisie imparțială de arbitri.

An XII, nr. 3401, ianuarie 9, p. 1, col. 6-7 – Mille, Const., *Criza comercială – Ancheta noastră (Interviu cu d. M. Blank)*: Directorul Băncii "Marmorosch, Blank și Comp.", Mauriciu Blank, răspunde la întrebările: Care este caracterul crizei de pe piața comercială românească și cauzele ei?; Posibilitățile de ameliorare; În ce măsură Banca Națională prin atitudinea sa a contribuit la criză?; Se va produce o criză generală europeană? M. Blank afirmă că jena de pe piața externă și internă nu constituie o criză propriu-zisă, ci o simplă lipsă momentană de numerar lichid. Ea a pornit de pe piața internă germană unde capitalurile s-au redus prin retragerea depozitelor rusești din băncile germane, prin plasarea capitalurilor germane în investiții interne și împrumuturi externe și prin prodigioasa dezvoltare a industriei germane care a absorbit și imobilizat în mărfuri capitaluri considerabile ce nu au revenit încă în circuitul pieței ca rezultat al desfacerii produselor sau nu au reapărut decât cu surplusul rezultat din profit. Lipsa de pe piața germană a determinat măsuri de apărare împotriva exportului de capital din partea băncilor franceze și engleze, ceea ce a avut drept consecințe împuținarea numerarului, restrângerea creditului și scumpirea banilor, fenomene economice ce au influențat și piața financiară românească. În această situație, Banca Națională a României a făcut toate eforturile să vină în ajutorul creditului, punând în circulație bilete de bancă până la limita legală a stocului monetar. Acuzațiile ce se aduc BNR sunt nedrepte. Ea a restrâns creditul, dar nu pentru agricultură, comerț și industrie, ci pentru cei ce voiau să uzeze de creditul său în vederea operațiilor de speculă. Criza comercială de pe piața românească, consecință în parte a celei financiare, în parte a lipsei de putere de

cumpărare din partea consumatorilor, cauzată de recolta insuficientă de anul trecut, apare ca firească, mai ales când comerțul nu se face cu capital propriu, marfa fiind achiziționată pe credit. Ea este trecătoare și va înceta în primăvară, la relevarea exportului de porumb stocat în porturi. Supraproducția industrială germană va produce însă în curând o criză generală economică europeană de proporții mari.

An XII, nr. 3401, ianuarie 9, p. 1, col. 1-7 – Brănișteanu, B., *Proletariatul nostru intelectual*: Analizând mai amănunțit, pe bază de câteva date statistice, situația a două profesii libere: de medic și de avocat, autorul arată insuficiența veniturilor pe care aceștia le pot realiza din exercitarea profesiei. Împreună cu alți liber-profesioniști, cu bacalaureații studenți-funcționari-studenți perpetui, cu absolvenții școlilor comerciale care nu găsesc de lucru, ei măresc numărul așa-numiților proletari intelectuali. Singurul remediu ce s-ar găsi spre a curma starea de mizerie în care se află această categorie socială este îndreptarea către agricultură și industrie a acestor energii tinere, până când o ordine socială mai echitabilă va reuși să dea o întrebuințare rațională forțelor naționale de muncă fizică și intelectuală.

An XII, nr. 3401, ianuarie 9, p. 2-3, col. 6-7 și 1 (p. 3) – Mille, Const., *Greva lucrătorilor tipografi – Un arbitragiu*: Se publică scrisoarea lui Const. Mille, directorul și proprietarul ziarului și tipografiei "Adevărul" către I. Nădejde, V.Gh. Morțun și I. Banghereanu, în care le explică cauzele conflictului ivit între tipografia ziarului și societatea "Gutenberg" a lucrătorilor tipografi, conflict urmat de grevă, și apelează la arbitrajul lor în rezolvarea neînțelegerii. Autorul susține că greva nu are un substrat real, ci s-a declarat din motive personale. În continuare, se publică procesul verbal al arbitrilor cuprinzând condițiile în care s-a rezolvat conflictul și a încetat greva.

An XII, nr. 3401, ianuarie 9, p. 3, col. 4 (din ziarul "Galați") – [Înființarea unei bănci belgo-române la Brăila] (*Financiare, Comerciale, Economice*): Mai mulți capitaliști din Galați și Brăila au luat inițiativa înființării unei bănci belgo-române cu sediul la Brăila, care va avea ca principală activitate comerțul cu cereale.

An XII, nr. 3402, ianuarie 10, p. 1, col. 6-7 – Valerianu, G. Mihail, *Criza comercială – Ancheta noastră (Interviu cu d. G.G. Assan)*: G.G. Assan, președintele Camerei de comerț din București, susține în interviul său că unele aspecte negative ale economiei române ca: restrângerea creditului, împuținarea vânzărilor și frecvența mărită a falimentelor, nu au caracterul unei crize comerciale propriu-zise, ci constituie numai un moment comercial dificil, dar trecător. Situația aceasta nu este determinată de cauze externe (lipsa de capital de pe piețele financiare europene sau mărirea scontului din Germania), ci este specifică comerțului român, ea fiind consecința logică și ineluctabilă a lipsei de organizare și de insuficiența reglementare legală a acestuia. Fenomenul este periodic și independent de situația externă. El nu va dispărea decât atunci când se va proceda la modificarea și completarea legislației comerciale ca: legiferarea comerțului ambulant și a activității comisionarilor comerciali, a înregistrării firmelor, a lichidărilor, a libertății agenților de bursă și la modificarea Legii falimentelor.

An XII, nr. 3404, ianuarie 12, p. 2, col. 6 – [Ziarul "Pester Lloyd" despre falimentele din România] (*Diverse*): Într-un articol intitulat *Falimente românești*, ziarul dezvăluie știrile cu privire la falimentele unor mari comercianți din București, apreciind însă că situația

pieței comerciale române ar fi mult mai bună dacă Banca Națională a României n-ar restrânge în mod exagerat creditul.

An XII, nr. 3404, ianuarie 12, p. 3, col. 2 – [Cu privire la Agenția vapoarelor românești din Salonic] (*Ultimele informațiuni – Diverse*): Publicând știrea potrivit căreia Serviciul Maritim Român (SMR) intenționează să dea reprezentanța din Salonic a Agenției vapoarelor românești unei case străine care mai reprezintă și alte agenții de navigație, ziarul afirmă că ar fi mai potrivit intereselor economice românești să se înființeze în acel oraș o agenție română de navigație proprie.

An XII, nr. 3404, ianuarie 12, p. 3, col. 2 – [Valoarea exportului de vin pe anul 1898] (*Ultimele informațiuni – Diverse*): Exportul vinului din recolta anului 1898 a atins suma de 5 milioane lei.

An XII, nr. 3405, ianuarie 13, p. 1, col. 1-2 – Bacalbașa, C. Const., *Dezarmarea [Editorial]*: Propunerea Rusiei de a se ține o conferință europeană a dezarmării a fost primită cu un entuziasm formal de toate statele. În realitate, fiecare dintre ele face noi eforturi bugetare pentru sporirea înarmărilor. Analizând această situație, autorul arată că timpul dezarmării nu a sosit încă, statele europene neavând încredere nici în sinceritatea vecinilor, nici în triumful păcii.

An XII, nr. 3405, ianuarie 13, p. 2, col. 5 – Un cetitor, *Carol autocratul (Informațiuni – Politice)*: Se reproduce un fragment din cartea *De la Tilsit la Angora (Von Tilsit nach Angora)* scrisă de maiorul Walter von Diest și apărută în Germania, în care regele Carol I al României este descris ca un autocrat ce guvernează sub masca constituționalismului.

An XII, nr. 3405, ianuarie 13, p. 2, col. 3 – Dem., *Unirea comercianților și industriașilor prahoveni (Informațiuni – Diverse)*: La Ploiești, comercianții și industriașii din jud. Prahova s-au întrunit și au format un comitet în vederea înființării unei asociații profesionale, având drept scop promovarea unor măsuri care să situeze comerțul și industria pe o cale de progres stabilă.

An XII, nr. 3405, ianuarie 13, p. 2, col. 7, p. 3, col. 1 – *Întrunirea funcț(ionarilor) comerciali (Informațiuni – Diverse)*: La întrunirea publică convocată de Societatea funcționarilor comerciali, secția București, vorbitorii au arătat necesitatea unirii lor sub o conducere unică și cu tendințe internaționale, deoarece numai astfel uniți într-o organizație puternică vor putea să impună patronilor reformele de care au nevoie.

An XII, nr. 3406, ianuarie 14, p. 1, col. 1-2 – Mille, Const., *Politica și nevoile țării [Editorial]*: Lipsa unei legislații comerciale corespunzătoare, care este principala cauză a crizei prin care trece comerțul românesc, precum și indiferența cu care sunt privite unele măsuri ce lovesc interesele economiei naționale, ca interzicerea la importul austriac a porcilor proveniți din România, denotă dezinteresul pentru nevoile reale ale țării, atât din partea reprezentanților ei în Parlament, cât și din partea aparatului administrativ, principala preocupare a acestora fiind satisfacerea intereselor politice, în dauna celor impuse de nevoile țării.

An XII, nr. 3407, ianuarie 15, p. 2, col. 6; nr. 3408, ianuarie 16, p. 2, col. 7, p. 3, col. 11 – Tio., *Agitația funcționarilor telegrafo-poștali (Informațiuni – Diverse)*: Se arată mișcarea ce o provoacă în corpul funcționarilor poștali manevrele și intervențiile unor funcționari

superiori de a nu se vota Legea pensionării salariaților acestui corp, lege care prevede reducerea timpului servit în vederea pensionării, reducere cerută de majoritatea salariaților. Nevotarea legii ar conduce la o grevă generală a funcționarilor poștei și telegrafului.

An XII, nr. 3408, ianuarie 16, p. 1, col. 1-2 – Mille, Const., *Discursul dlui Ferekyde [Editorial]:* Răspunsul dat de ministrul de Interne Ferekyde în numele Guvernului la interpelarea din Parlament prin care i se cerea să răspundă în ce măsură înțelege să realizeze votul universal, nu lasă nicio îndoială că Partidul Liberal nu va aduce niciodată la îndeplinire această reformă generoasă. Agitația ce se face în presă și în public unde se arată că votul universal ar fi unul din idealurile partidului, nu este decât o pură propagandă.

An XII, nr. 3408, ianuarie 16, p. 1, col. 6-7 – Bacalbașa, C. Ion, *Colegiul unic – O anchetă a noastră:* Autorul comentează părerile unor personalități politice, intervievate asupra reformei Legii consiliilor comunale și județene și a colegiului electoral unic. *Senatorul N. Ionescu* este un partizan al descentralizării vieții politice, prin darea în atribuțiile Consiliilor Comunale și Județene a acelor probleme locale ce nu se pot rezolva în mod judicios decât de cei ce cunosc situația locală, afirmând că procedeul electoral prin care se va realiza descentralizarea – Colegiul unic sau plural – îi este indiferent. *Vintilă C.A. Rosetti* se pronunță atât pentru descentralizare, cât mai ales pentru reforma electorală a Colegiului unic, cu reprezentarea minorității. *I.N. Iancovescu* arată că, prin descentralizare, comunele și județele vor evolua spre o dezvoltare mai serioasă. Cu toate că nu este un adversar al lărgirii dreptului de vot, se declară împotriva Colegiului unic, a cărui admitere ar însemna domnia unei clase asupra celorlalte.

An XII, nr. 3408, ianuarie 16, p. 2, col. 7 – *[Linia maritimă Constanța-Alexandria și agențiile române de vapoare] (Informațiuni – Diverse):* Anunțând inaugurarea noii linii maritime române Constanța-Alexandria, cum și decizia SMR (Serviciului Maritim Român) de-a înființa o agenție românească de vapoare la Salonic, ziarul adaugă că ar fi bine să se înființeze agenții comerciale române, conduse de personal românesc, în toate porturile mari.

An XII, nr. 3409, ianuarie 17, p. 1, col. 6-7 – Valerianu, G. Mihail, *Revoluția în Macedonia – Ancheta noastră (Interviu cu d. V.A. Urechiă):* Intervievat despre atitudinea ce ar trebui luată de România și de Organizația românilor macedoneni față de agitația și pretențiile Bulgariei asupra acestei provincii aflate încă sub dominația Turciei, V.A. Urechiă, președintele Societății macedo-române din București explică care sunt relațiile dintre diferitele naționalități conlocuitoare din Macedonia și acțiunile statelor balcanice în sprijinul conașionalilor lor, arătând că statul român nu trebuie să se amestece în afacerile interne ale Turciei, mai ales că interesele românilor din Macedonia sunt momentan alături de cele otomane. Se pronunță pentru oportunitatea unui congres aromâno-greco-sârbo-albanez, ca răspuns la congresul slav ținut la Geneva. Deși este un partizan al autonomiei Macedoniei, crede că aceasta nu este încă oportună.

An XII, nr. 3409, ianuarie 17, p. 1, col. 7, p. 2, col. 1 – *[Chestiunea Macedoniei] (Din străinătate – Rusia, Austria și Macedonia):* Față de iminenta izbucnire a unei revoluții în Macedonia și a pregătirii Turciei de-a face față eventualelor tulburări, ziarele

austro-ungare menționează nota adresată de Austria și Rusia guvernelor din Belgrad, Sofia, București și Cetinge, în scopul menținerii ordinii și a statului-quo în Balcani.

An XII, nr. 3409, ianuarie 17, p. 3, col. 2 – [*Acțiune pentru libertatea comerțului farmaceutic*] (*Ultimele informațiuni – Parlamentare*): Prețurile exagerate cu care se vând medicamentele au decis pe câțiva deputați să depună un proiect de lege prin care să se desființeze monopolul farmaciilor existente. Prin libertatea acestui comerț s-ar putea plasa și cca 800 licențiați în farmacie, care nu găsesc de lucru, numărul farmaciilor (180 în toată țara) fiind insuficient.

An XII, nr. 3410, ianuarie 18, p. 1, col. 6 – [*Campania în favoarea păcii generale*] (*Carnetul săptămânii – Din străinătate*): Se arată succesul de care se bucură în Germania și Austro-Ungaria, acțiunea pornită de ziaristul englez Stead pentru o pace universală.

An XII, nr. 3411, ianuarie 19, p. 2, col. 4-5 – D., *Partidul național român* (*Informațiuni – Politice*): După ziarul "Pester Lloyd". Se reproduce un articol al oficiosului maghiar "Pester Lloyd" privitor la acțiunea conducătorilor naționalității române din Ungaria, care profitând de criza din politica internă austro-ungară, vor să reactualizeze alianța naționalităților în vederea unei eventuale federalizări.

An XII, nr. 3412, ianuarie 20, p. 1, col. 1-2 – Mille, Const., *Sindicatul agricole* [*Editorial*]: Din punctul de vedere al agriculturii în sine și al progresului țării, Legea sindicatelor agricole ce se discută în Parlament corespunde unei necesități economice reale, având în vedere starea înapoiată a exploatărilor agricole, efect al lipsei de inițiativă a marilor proprietari, a fost necesar ca statul să intervină în vederea solidarizării intereselor agricultorilor. Legea așa cum este alcătuită folosește numai marii proprietari. Este o lege de clasă, a clasei stăpânitoare. Ea nu aduce nicio îmbunătățire directă clasei țărănești, care va continua să fie exploatată și să facă o agricultură rudimentară.

An XII, nr. 3413, ianuarie 21, p. 3, col. 1-2 – *Bugetele ministerelor de domenii, justiție și externe* (*Ultimele informațiuni*): Se arată cifrele prevăzute în proiectele de buget pe exercițiul 1899-1900 ale celor trei ministere, pe capitole bugetare, în comparație cu bugetul în curs. Cifrele sunt prezentate fără alte comentarii.

An XII, nr. 3413, ianuarie 22, p. 1, col. 1-2 – Bacalbașa, C. Const., *Noul minister bulgar* [*Editorial*]: După ce analizează pe scurt structura politică a noului guvern bulgar prezidat de Grecoff, fost cetățean român, autorul arată că neînțelegerile zilnice și conflictele din ultimul timp dintre România și Bulgaria se vor aplatiza, iar măsurile militare luate de ambele state ca măsuri de precauție, vor deveni inutile.

An XII, nr. 3413, ianuarie 22, p. 1, col. 2-3 – Mille, Const., *Fantoma revoluționară*: Presa conservatoare a început o campanie împotriva mișcării socialiste și a propagării ei printre săteni, prezentând-o ca un dușman al ordinii stabilite, cu toate că partidul socialist este un partid legal. Autorul arată că, în realitate, campania conservatoare este o manevră pentru răsturnarea Guvernului liberal, prin aducerea în fața regelui a fantomei revoluției și a arăta pe liberali ca aliați ai socialiștilor.

- An XII, nr. 3413, ianuarie 22, p. 1, col. 6-7 – Valerianu, C. Mihail, *Situația în Bulgaria – Interview cu d. dr. Teodoroff*: În interviul luat lui Teodoroff, fostul reprezentant al Bulgariei la București declară printre altele că atitudinea dușmănoasă a fostului guvern bulgar față de România a fost o greșeală politică. Referindu-se la problema Macedoniei, el arată că interesele României și Bulgariei în această provincie sunt identice și necontradictorii, însă soarta Macedoniei nu poate fi decisă de micile state balcanice.
- An XII, nr. 3414, ianuarie 22, p. 2, col. 6 – [Revoltă țărănească] (*Armata expedită la Slatina – Informațiuni*): În urma cererii prefectului de Olt, Guvernul a trimis un batalion din București cu un tren special la Slatina, spre a potoli pe țărani care s-au revoltat în câteva comune din acel județ.
- An XII, nr. 3414, ianuarie 22, p. 3, col. 4-5 – *Mișcarea țărănească la Cameră (Corpurile Legiuitoare)*: În ședința de la 21 ianuarie 1899, ministrul de Interne Ferekyde răspunzând întrebării puse de deputatul Misir în legătură cu știrile răspândite prin presă despre existența unei revolte țărănești în țară, recunoaște că în județele Teleorman și Olt s-au ivit unele mișcări țărănești provocate de câțiva "înșelători", care au îndemnat pe țărani să se răscoale spre a obține pământ. Revoltele au fost potolite fără a se recurge la forța armată. Deputatul V.G. Morțun declară că în nici un caz socialiștii n-au instigat populația la revoltă.
- An XII, nr. 3414, ianuarie 22, p. 3, col. 5 – Corespondent, *Mișcarea țărănească (Ultima oră)*: Prin telegrama corespondentului din Slatina al ziarului, se arată că mișcarea țărănească din jud. Olt a avut un caracter destul de grav în comunele Drăgănești, Izvoarele și Coțeana, unde în cele din urmă a fost liniștită prin măsurile administrative luate, însă în comuna Buzzești a fost necesar să se ceară concursul armatei.
- An XII, nr. 3415, ianuarie 23, p. 1, col. 1-2 – Mille, Const., *Răscoalele sătești [Editorial]*: Deși mișcarea țărănească din județul Olt nu prezintă caracterul unei răscoale propriuzise, n-ar fi de mirare dacă țărani s-ar revolta, date fiind nedreptățile și lipsa de legalitate în care sunt siliți să trăiască. Ei au pierdut încrederea în dreptatea claselor stăpânitoare. Ceea ce este revoltător în această chestiune este procedeu cu care aparatul administrativ a înțeles să potolească mișcarea, arestând în masă pe toți locuitorii care au fost amestecați în mișcarea socialistă pașnică liniștită și legală de la sate. Autorul arată cum se repetă sistemul ca în lupta pentru putere a partidelor de guvernământ, vina oricărei revolte să fie trecută asupra socialiștilor, cu toate că acesta activează într-o strictă legalitate, într-o țară în care totul este ilegal.
- An XII, nr. 3415, ianuarie 23, p. 1, col. 6-7; nr. 3416, ianuarie 24, p. 1, col. 6-7 – Interviewer, *Mișcarea țărănească – O anchetă a noastră*: Revoltele țărănești izbucnite în câteva județe din țară fiind puse de către o parte din presă în legătură cu mișcarea socialistă de la sate, autorul dă unele lămuriri în privința acestei mișcări, care în sine, nu are nimic subversiv. El arată că mișcarea a pornit de la Zimnicea, unde muncitorii organizați, în unire cu liberalii democrați, au reușit să impună prin alegeri un Consiliu Comunal compus din socialiști și liberali democrați. Mișcarea s-a întins în mai multe județe, constând în formarea de cluburi socialiste țărănești, conform hotărârii și sprijinului dat de partidul socialist. Sunt arătate: cum se ducea munca de lămurire a sătenilor, scopul cluburilor și mijloacele de propagandă. Autorul redă interviul luat unor săteni din județul Olt, fugiți din comuna Buzzești –

una din localitățile răzvrătite – spre a nu fi arestați de armată, în care aceștia descriu în ce a constat revolta din comuna lor, activitatea Clubului socialist din comună, condițiile de muncă ale consătenilor și tratamentul la care sunt supuși de către arendașul moșiei pe care muncesc.

An XII, nr. 3415, ianuarie 23, p. 1, col. 7 – Sfinx, [*Mișcarea socialistă la sate*] (*Curată obrăznicie*): Atacurile presei conservatoare împotriva acțiunii dusă de partidul socialist în mediul rural, evidențiază faptul că partidele istorice admit propaganda socialistă la orașe, dar consideră drept “obraznicie” pătrunderea activiștilor socialiști la sate și încercările acestora de-a lămuri pe țărani despre drepturile și interesele lor.

An XII, nr. 3415, ianuarie 23, p. 2, col. 5-6 – *Reprimarea mișcării țărănești* (*Informațiuni – Politice*): Se arată măsurile luate de autorități în București și în diferite alte localități spre a opri revoltele țăranilor. Se citează confiscări de registre de la cluburile socialiste, perchezițiile de la Clubul socialist din București și arestări de persoane bănuite a fi instigat pe țărani la revoltă.

An XII, nr. 3415, ianuarie 23, p. 3, col. 4 – [*Interpelare la senat asupra mișcării țărănești*] (*Corpurile Legiuitoare – Senatul*): Ministrul de interne Ferekyde, răspunzând unei interpelări a senatorului Andrei Vizanti, declară că în trei județe din țară s-a produs oarecare efervescență printre țărani la instigările unor propagandiști care i-au îndemnat să ceară pământ și dreptul de pășunat în pădurile statului. S-au înregistrat și acte de nesupunere față de autorități din care cauză a fost nevoie de prezența armatei.

An XII, nr. 3416, ianuarie 24, p. 1, col. 1-2 – Mille, Const., *Dreptul la răscoală* [*Editorial*]: După ce amintește că în timp de cincizeci de ani de viață constituțională nu s-a realizat nimic care să îndrepte starea țăranilor, lipsiți de pământ și împiedicați a-și exercita cele mai elementare drepturi garantate de constituție, autorul arată că această atitudine a claselor stăpânitoare a sădit în mintea țăranului credința că unicul mijloc de îndreptare a situației sale este răscoala, ceea ce, în nedreptatea socială ce-l apasă, a devenit un drept.

An XII, nr. 3416, ianuarie 24, p. 1, col. 1-6 – Bacalbașa, C. Const., *Răscoalele țărănești*: Făcând o distincție între revoluție și răscoală, autorul compară mișcarea țărănească din 1888 cu revoluțiile din 1821 și 1848, subliniind elementele de fond și de formă care deosebesc ultimele două manifestări revoluționare de revolta din 1888. Mișcarea țărănească din 1888 a fost o simplă răscoală. Ea n-a fost organizată, iar țăranii nu s-au ridicat în numele vreunei idei sau al unui program. Partidele politice care au reprimat-o n-au tras toate învățămintele și n-au căutat să-i înlătore cauzele. Neînlăturarea lor stă la baza mișcărilor țărănești care au început din nou să se manifeste și care nu pot înceta cu adevărat decât odată cu reformele de îmbunătățire a situației țăranilor.

An XII, nr. 3416, ianuarie 24, p. 1, col. 3 – Rep., *Legea sindicatelor agricole* (*Politica zilei*): Din discuțiile ce au avut loc în Parlament asupra Legii sindicatelor agricole, se trage concluzia că este un proiect nestudiat și superficial, confecționat în scopuri electorale, de care chiar Guvernul este convins că nu se va putea aplica.

An XII, nr. 3416, ianuarie 24, p. 2, col. 5-6 – Curios, [*Propaganda socialistă la sate*] (*Informațiuni – Campania conservatoare*): Se arată campania nedreaptă dusă de ziarele

conservatoare *Epoca* și *La Roumanie* împotriva organizării de cluburi socialiste la sate, prin aceea că socialiștii sunt prezentați drept instigatori ai mișcărilor țărănești ce au izbucnit în unele comune.

An XII, nr. 3416, ianuarie 24, p. 2, col. 6 – Tok., *Budgetul minist(e)rului de lucrări publice (Informațiuni)*: Se publică suma totală cuprinsă în proiectul de buget al min. de lucrări publice pe exercițiul 1899-1900, arătându-se capitolele bugetare și specificația cheltuielilor care au suportat sporuri față de bugetul pe exercițiul în curs.

An XII, nr. 3416, ianuarie 24, p. 3, col. 3 – [*Legea sindicatelor agricole la Cameră*] (*Corpurile Legiuitoare*): În ședința de la 22 ianuarie a camerei, cu ocazia discuției proiectului de lege a sindicatelor agricole, deputatul Porumbaru a arătat că proiectul prezentat de Guvern este dăunător intereselor generale ale țării, deoarece pune într-o poziție antagonistă clasa marilor proprietari cu aceea a proprietarilor mici.

An XII, nr. 3417, ianuarie 25, p. 3, col. 5; nr. 3418, ianuarie 26, p. 2, col. 6-7, p. 3, col. 5 – *Mișcarea țărănească (Ultimele informațiuni – Politice)*: Se dau amănunte în legătură cu reținerea pentru cercetări a unor frunțași socialiști, cu confiscarea corespondenței acestora cu cluburile țărănești, precum și cu diverse alte măsuri represive luate de autorități împotriva persoanelor bănuite a fi luat parte la agitațiile țăranilor.

An XII, nr. 3417, ianuarie 25, p. 3, col. 6 – [*Situația libretelor Casei de economii*] (*Ultimele informațiuni administrative*): Se arată numărul și valoarea libretelor Casei de economii aflate în circulație la 1 ianuarie 1899. Ele totalizează un număr de 110302 bucăți în valoare de 30.695.935. lei.

An XII, nr. 3418, ianuarie 26, p. 1, col. 1 – Mille, Const., *Conservatorii și răscoalele [Editorial]*: Nu socialiștii, ci conservatorii sunt aceia care încurajează mișcările țărănești, fiind singura grupare politică care ar putea trage vreun folos din starea de agitație de la sate, ei prezentându-se ca cei ce ar reintroduce ordinea, în cazul aducerii lor la Guvern.

An XII, nr. 3418, ianuarie 26, p. 1, col. 6-7 – Bacalbașa, C. Const., *Mișcarea țărănească (Interview cu dnii G. Panu și C. Disescu)*: În interviurile luate de autor, frunțașul conservator G. Panu răspunde că mișcarea țărănească nu prezintă un pericol prea mare pentru Guvernul și Partidul Liberal, în timp ce profesorul Disescu afirmă că atât alianța făcută cu socialiștii, cât și agitațiile țărănești, au slăbit mult situația guvernamentalilor.

An XII, nr. 3418, ianuarie 26, p. 3, col. 2 – Bacalbașa, C. Const., *Mișcarea țărănească (Interview cu dnii G. Panu și C. Disescu)*: Se publică unele măsuri luate de autorități în București și în provincie împotriva mișcării socialiste de la sate. Cu toată această acțiune represivă, s-a constituit și în județul Dolj un partid democrat țărănesc.

An XII, nr. 3418, ianuarie 26, p. 3, col. 3 – Cor., *Mișcarea comercianților din Ploiești (Diverse)*: Comercianții din Ploiești s-au întrunit și au ales o comisie care să se prezinte la ministerul industriei și comerțului spre a protesta împotriva faptului că se tolerează practicarea unui anumit gen de comerț cu marfă provenită de la falimente, care fiind pusă în vânzare sub prețurile normale, face o concurență injustă și păgubitoare celorlalți comercianți din localitate.

- An XII, nr. 3418, ianuarie 26, p. 3, col. 5 – *Mișcarea țărănească (Ultima oră)*: Dispoziția dată de Guvern de-a se proceda la dizolvarea cluburilor țărănești socialiste produce noi proteste în țară și va da naștere unor noi dezordini. Răspunderea o poartă Guvernul care ascultă de îndemnul cercurilor reacționare.
- An XII, nr. 3419, ianuarie 27, p. 1, col. 1-2 – Bacalbașa, C. Const., *Camera democrată (?) [Editorial]*: Din discuțiile ce au loc la Cameră cu ocazia dezbaterii Legii sindicatelor agricole, reiese că Parlamentul nu este preocupat de principiile acestei legi și de măsura în care ea corespunde nevoilor reale ale economiei țării, ci de micile intrigi și combinații politice ce se ivesc cu ocazia votării ei.
- An XII, nr. 3419, ianuarie 27, p. 1, col. 3 – *Ciocoii de la interne*: Declarația din camera deputaților a ministrului de Interne, care caută a face să se creadă că mișcările țărănești ar fi rezultatul activității unor propagandiști socialiști, cu toate că instigațiile la care s-au dat agenții conservatori sunt notorii, este privită de autor ca o solidaritate “ciocoiască” a elementelor reacționare.
- An XII, nr. 3419, ianuarie 27, p. 1, col. 4 – C.M., *Sindicatul presei (Carnetul meu)*: Recenta constituire a sindicatului presei, ale cărui baze s-au pus la întocmirea ziariștilor din București, împlinește lipsa de până acum a unei autorități profesionale care să cenzureze pe de o parte actele necorecte ale ziariștilor, iar pe de altă parte să protesteze atunci când drepturile lor și ale presei sunt încălcate.
- An XII, nr. 3419, ianuarie 27, p. 1, col. 6-7 – Interviewer, *Mișcarea țărănească. O anchetă a noastră*: Pentru a demonstra că revoltele țăranilor din câteva județe n-au izbucnit în urma instigațiilor partidului socialist, ci sunt consecința logică a tratamentului neomenos la care aceștia au fost supuși de către proprietarii de moșii, autorul reproduce câteva pasagii din statutul cluburilor țărănești și din circulara partidului socialist adresată acestor cluburi, din textul cărora reiese că propaganda socialistă la sate nu conține nimic subversiv, deoarece nu se propune decât să organizeze pe săteni – în limitele legale – în vederea apărării intereselor lor de clasă.
- An XII, nr. 3419, ianuarie 27, p. 2, col. 4 – *[Presa străină despre mișcarea țărănească] (Informațiuni – Politice)*: Ziarul “Pester Lloyd” afirmă că partidul conservator român caută să pună mișcarea țărănească în sarcina evreilor, dintre care unii sunt membri ai partidului socialist și că toate aceste învinuiri nu au un substrat real, ele nefiind făcute decât în scop de a crea dificultăți Guvernului liberal, care a permis socialiștilor să formeze cluburi în mediul rural.
- An XII, nr. 3419, ianuarie 27, p. 3, col. 1 – Inter, *Mișcarea țărănească – Ancheta la fața locului (Ultimele informațiuni)*: Din constatările făcute la Craiova și la Slatina de către un redactor al ziarului, reiese că așa-zisa mișcare țărănească a fost mult exagerată, pe de o parte de către agenții Guvernului spre a justifica unele măsuri represive care să prevină o adevărată răscoală, iar pe de altă parte de către partidul conservator aflat în opoziție, spre a face greutate Guvernului.
- An XII, nr. 3419, ianuarie 27, p. 3, col. 1-2 – *[Represiuni împotriva mișcării socialiste] (Ultimele informațiuni)*: Se menționează unele măsuri ilegale luate de autorități împotriva cluburilor socialiste de la sate, cărora li se confiscă broșuri, ziare și obiecte și ai căror membri sunt amenințați sau chiar arestați. Se cere Guvernului să înceteze cu aceste procedee.

- An XII, nr. 3420, ianuarie 28, p. 1, col. 1-2 – Mille, Const., *D. Ferekyde anarhist [Editorial]*: Ordinul dat de ministrul de Interne Ferekyde de-a se proceda la dizolvarea tuturor cluburilor țărănești, cu toate că s-a recunoscut legalitatea constituirii lor, este o măsură abuzivă care provoacă pe țărani la o îndreptățită revoltă. Din moment ce nu se permite țăranilor ca prin aceste asociații pașnice să caute a-și îmbunătăți starea, ei sunt siliți a-și face singuri dreptate, dincolo de limita legilor, prin răscoală. Adevăratul anarhist care îndeamnă la răzvrătire este însuși ministrul de Interne.
- An XII, nr. 3420, ianuarie 28, p. 1, col. 6-7 – Interviewer, *Socialiștii și țărani – Interview cu d. Ion Nădejde*: Remarcând în prealabil că mișcarea țărănească din România nu se poate integra în mișcările agrare socialiste din străinătate, deoarece îi lipsește formularea revendicativă a socializării muncii și a produselor sale, autorul redă convorbirea avută cu Ion Nădejde, fruntaș socialist care conduce mișcarea muncitorimii socialiste, asupra scopului mișcării țărănești, caracterului său, organizării mișcării și, în fine, asupra intențiilor socialiștilor. Ion Nădejde afirmă că scopul urmărit de către socialiști prin această mișcare pe care au dorit-o pașnică, nu a fost revendicativ-reformator, ci limitat deocamdată la recunoașterea și traducerea în fapt a drepturilor elementare pe care constituția și legislația le acordă țăranilor. Caracterul ei este de simplă mișcare poporanistă, democrată, al cărei program este minim și pare aproape ridicol pentru un partid cu pretenții revoluționare. Socialiștii nu au instigat la răscoală sau la excese. Dacă s-au întâmplat în unele locuri asemenea manifestări, ele au fost opera unor agenți provocatori. Intențiile pentru viitor ale socialiștilor sunt îndreptate în sensul de a merge înainte și a face pe țărani cetățeni conștienți de drepturile lor și a-i convinge să se folosească de ele, în limita legislației existente.
- An XII, nr. 3420, ianuarie 28, p. 3, col. 1 – *Mișcarea țărănească (Ultimele informațiuni)*: Se redau unele fapte și întâmplări din țară, precum și măsurile represive corespunzător luate de autorități, în legătură cu mișcarea țărănească. Printre altele, se citează arestarea lui Marin Segărceanu, președintele clubului din T. Măgurele. Se reproduce și comunicatul dat de Guvern pentru presa străină, în care se spune că cerințele exagerate ale țăranilor, formulate la instigația socialiștilor au fost aplanate fără intervenția armatei, că în țară s-a restabilit ordinea, iar instigatorii vor fi urmăriți conform legilor.
- An XII, nr. 3421, ianuarie 29, p. 1, col. 1-2 – Bacalbașa, C. Const., *Băgați de seamă [Editorial]*: Referindu-se la agitația care a cuprins țărănimea și ale cărei manifestări viitoare nu se pot prevedea, autorul atrage atenția conducătorilor politici să nu trateze cu ușurință această mișcare și să nu procedeze – din antipatie față de mișcarea socialistă pe care o confundă cu cea țărănească – la măsuri pripite și fără de rost. Problema țărănească să fie privită cu înțelegerea și cu realismul de care trebuie să beneficieze clasa socială majoritară a României. Ea nu se rezolvă nici cu procurori, nici cu baionete.
- An XII, nr. 3422, ianuarie 30, p. 1, col. 1-2 – Mille, Const., *Dobitocie și complicitate [Editorial]*: Referindu-se la mișcarea țărănească și la apropierea pe care partidul de guvernământ (liberal) a făcut-o cu socialiștii, autorul explică cum, de fapt, Guvernul liberal, reprimând în mod abuziv o mișcare ce nu avea un caracter revoluționar, ci numai o încercare de-a organiza țărănimea în mod pașnic și legal, s-a pretat la jocul

elementelor reacționare din partidul conservator și a căzut în cursa întinsă de acesta. Prostia conducătorilor liberali s-a împletit cu complicitatea conștientă și interesată a unora din ei cu conservatorii. Socialiștii, prin alianța făcută cu liberalii, n-au avut decât de pierdut.

An XII, nr. 3422, ianuarie 30, p. 1, col. 6-7 – Bacalbașa, C. Ion, *Mișcarea țărănească – Ancheta noastră*: Se arată păreriile câtorva deputați din diferite grupări politice exprimate prin interviurile luate de autor asupra mișcării țărănești. Moiescu, deputat colegiul III (Gorj) și învățător sătesc afirmă că mișcarea țărănească este rezultatul stării mizere a țăranimii. Chiar dacă au existat instigatori, aceștia au găsit un teren favorabil. Deputatul V. Rosetti, guvernamental, crede că mișcarea a fost determinată de agitația cluburilor socialiste. Nu este împotriva cluburilor politice – de orice nuanță – la sate. Este împotriva agitatorilor care au profitat de libertățile acordate. Satele trebuiesc ferite de agitații, care pot fi greșit înțelese de țărani. Deputatul liberal Procopiu, fost socialist, s-a declarat împotriva represiunii în forma în care a fost făcută. Deputatul conservator Cămărășescu este partizan al înființării de cluburi – chiar socialiste – la sate. Însă manifestările lor aparente au fost socialiste, în timp ce faptele au fost anarhiste. Vinovat este Guvernul care n-a știut să prevină răul și a lăsat pe socialiști să ducă în mediul rural o activitate necontrolată.

An XII, nr. 3422, ianuarie 30, p. 3, col. 1; nr. 3423, ianuarie 31, p. 3, col. 1-2 – *Goana contra socialiștilor (Ultimele informațiuni)*: Percheziția și ridicarea de către parchetul Ilfov a arhivei Clubului muncitorilor, din dispoziția ministrului de Interne, a fost făcută de Guvern spre a scăpa de acuzațiile conservatorilor, care acum îl blamează pentru măsurile luate, după ce le-a făcut jocul.

An XII, nr. 3422, ianuarie 30, p. 3, col. 2-3 – Popescu, Spiridon, *Mișcarea țărănească (Ultimele informațiuni)*: Se publică scrisoarea lui Spiridon Popescu, directorul gimnaziului din Vaslui ca răspuns la acuzațiile aduse de presa reacționară asupra activității sale socialiste, despre care autorul scrisorii explică cum ea s-a integrat perfect în limita libertăților legale acordate de legislația existentă.

An XII, nr. 3423, ianuarie 31, p. 1, col. 1-2 – Mille Const., *În slujba conservatorilor [Editorial]*: Autorul enumeră unele măsuri represive luate de Guvern împotriva Partidului Socialist ca urmare a mișcărilor țărănești, explicând că aceste măsuri samavolnice și nepotrivite, cum ar fi desființarea cluburilor țărănești, confiscarea arhivei clubului socialist din București și altele, n-au fost decât rezultatul presiunii elementelor reacționare din partidul conservator, care văzând efectul lor negativ, se degajează de orice răspundere.

An XII, nr. 3423, ianuarie 31, p. 1, col. 6-7 – Ancheta, *Electricitatea în Capitală – Ancheta noastră*: Autorul face o anchetă asupra necesității iluminatului cu electricitate a capitalei, care folosește încă pe cel cu gaz, pe baza contactului cu Compania de gaz, contract ce va expira în zece ani, când Comuna va deveni proprietatea instalațiilor. Se fac aprecieri și considerații despre ofertele de electrificare a orașului propuse de două societăți concurente: Casa Helios și Compania de gaz, arătându-se conținutul, avantajele și dezavantajele fiecăreia dintre ele. Se arată, în același timp, necesitatea electrificării capitalei față de insuficiența și perimarea iluminatului cu gaz.

- An XII, nr. 3423, ianuarie 31, p. 2, col. 5-6 – Tok, *Mișcarea țărănească*: Se publică relatările unui ofițer de vânători trimis cu unitatea sa în jud. Olt spre a reprimă răscoala din com. Buzești, din care reiese că gravitatea mișcării a fost exagerată. A existat însă o stare de nemulțumire și de agitație, iar sătenii s-au dovedit a fi foarte solidari între ei. În fruntea lor se aflau intelectualii satelor. Au existat și cluburi socialiste rurale, care însă au fost desființate de autorități, iar arhivele confiscate.
- An XII, nr. 3424, februarie 1, p. 3, col. 5-6 – Pompiliu, *Creditul urban și samsarii*: Relevând dificultățile și întârzierile cu care se obțin împrumuturile solicitate la Creditul Urban, autorul se adresează directorului acestui institut bancar. Acesta recunoaște că o frână serioasă în operativitatea economică a acordărilor de credite o constituie formalitățile și confecționarea actelor necesare aprobărilor. Pentru procurarea lor se oferă diferiți samsari, a căror activitate dăunătoare va fi suprimată prin înființarea unui birou special “ad-hoc”, compus din personalul băncii, care va îndeplini prompt și gratuit formalitățile cerute.
- An XII, nr. 3424, februarie 1, p. 4, col. 1-2 – *Armata la sate*: Se publică mai multe scrisori primite la redacție de la corespondenți voluntari din câteva comune din jud. Olt, în care sunt redată procedurile brutale folosite de unitățile militare trimise la sate spre a “potoli” așa-zisele “răscoale țărănești”. Din lectura lor reiese că, deși n-a existat nicio răscoală, mulți săteni au fost brutalizați și arestați fără nicio vină.
- An XII, nr. 3424, februarie 1, p. 4, col. 2-3 – Marinescu, Gheorghe, *Mișcarea țărănească*: Se publică scrisoarea propagandistului socialist Marinescu Gh., tâmplar din Zimnicea, în care acesta denunță faptul că mai mulți agenți provocatori, dându-se drept socialiști, fac agitație la sate în numele Partidului Socialist. Citează cazul când unui dintre acești impostori și-a dat chiar numele de Marinescu Gh., tâmplar din Zimnicea, adică numele său și calitatea sa de secretar al Clubului socialist, spre a face să se creadă că socialiștii îndeamnă la răscoală și spre a furniza, astfel, autorităților argumente pentru reprimarea mișcării și arestarea socialiștilor.
- An XII, nr. 3425, februarie 2, p. 1, col. 6-7 – Anchetor, *Falimentele – Ancheta noastră*: Autorul consemnează opiniile lui Th. Ștefănescu, profesor la Școala de Comerț și director al Băncii Naționale, și Th. Niculescu, membru al Camerei de Comerț București, intervistați asupra cauzelor frecvenței mari a falimentelor de pe piața comercială românească și asupra felului în care se poate remedia această situație. Th. Ștefănescu indică drept cauză principală lipsa de pregătire comercială a negustorilor, agravată și de insuficiența Codului comercial în materie de faliment. Explicând mecanismul protestării polițelor, el relevă rolul salutar al Băncii Naționale în prevenirea falimentelor. După Th. Niculescu, un factor important al frecvenței falimentelor îl constituie activitatea necontrolată a comisionarilor comerciali care, facilitând obținerea de mărfuri pe credit, creează un comerț artificial și neviabil. Ca remediu indică crearea unei bănci comerciale și revizuirea legislației comerciale.
- An XII, nr. 3425, februarie 2, p. 2, col. 5-6; p. 3, col. 5 – *Goana contra socialiștilor*: Se publică măsurile luate de autorități în mai multe localități din țară împotriva acelor persoane bănuite de propagandă socialistă, unele dintre ele fiind arestate sub învinuirea de a fi instigat pe țărani să se revolte, iar altele expulzate.

- An XII, nr. 3425, februarie 2, p. 2, col. 7 – *Pregătiri de expulzări*: Poliția a arestat și se pare că va expulza mai mulți lucrători străini, membri ai Clubului muncitorilor, ca urmare a măsurilor luate de Guvern în legătură cu mișcarea țărănească și cu rolul avut de cluburile muncitorești socialiste în această mișcare.
- An XII, nr. 3426, februarie 3, p. 1, col. 1-2 – Mille, Const., *Țărănimea și partidele [Editorial]*: Reprimarea sălbatică și fără rost a mișcării țărănești, o mișcare pașnică și legală pentru recunoașterea drepturilor consfințite de legi, însă pe care Guvernul nu le recunoaște țăranilor, a făcut ca această clasă socială să piardă orice încredere în astfel de guvernanți. Va veni timpul când țăranii vor fi chemați la revoltă de o voce ce nu va mai putea fi amuțită și atunci revolta lor va fi legitimă.
- An XII, nr. 3426, februarie 3, p. 2, col. 6; p. 3, col. 4 – *Expulzările (Informațiuni – Ultima oră)*: Mai mulți muncitori supuși străini, membri ai Clubului muncitorilor, au fost expulzați de Guvern ca urmare a măsurilor luate de Guvern împotriva socialiștilor, acuzați de inițiatori ai mișcărilor țărănești. Sunt în curs și alte expulzări.
- An XII, nr. 3427, februarie 4, p. 1, col. 1-2 – Mille, Const., *Radicali și odioși [Editorial]*: Radicali și odioși sunt numiți guvernanții care au expulzat pe administratorul ziarului "Adevărul", Petreanu, sub învinuirea de propagandă socialistă și de amestec în mișcarea țărănească, act considerat au autor ca o pură răzbunare împotriva ziarului, pentru atitudinea sa democrată progresistă.
- An XII, nr. 3427, februarie 4, p. 1, col. 3 – Stop, *Nemulțumirea lucrătorilor*: Consemnând faptul că printre lucrători și socialiști există o vădită stare de nemulțumire împotriva conducătorilor Partidului Socialist, care asistă impasibili la prigoana întreprinsă de autorități (arestări, expulzări) contra țăranilor și a activităților partidului, cronicarul remarcă cum, într-adevăr, este ceva ca masa partizanilor socialiști să-și pună în joc existența și libertatea pentru vina de a fi urmat îndemnurile unor șefi care nu numai că nu fac nici un gest de protest, dar continuă să rămână aliați ai Guvernului.
- An XII, nr. 3427, februarie 4, p. 1, col. 3-5 – Rep., *Expulzările*: Se arată agitația produsă de știrile asupra expulzării unor persoane ce ar fi avut legătură cu mișcarea țărănească. Măsura este interpretată de autor ca ridicolă și odioasă, fiind menită numai să acopere acuzațiile aduse de reacționari Guvernului liberal, de a fi favorizat, prin alianța sa în alegerile trecute cu socialiștii, propaganda socialistă la sate, propagandă ce se zice că ar fi provocat revoltele țărănești.
- An XII, nr. 3427, februarie 4, p. 2, col. 6-7; p. 3, col. 1-2 – *Goana contra socialiștilor. Expulzări (Informațiuni, Ultimele informațiuni)*: Se publică alte știri în legătură cu măsurile luate de Guvern împotriva militanților socialiști și se citează încă câteva cazuri și împrejurări în care au fost expulzați lucrători străini, membri ai Clubului muncitorilor.
- An XII, nr. 3428, februarie 5, p. 1, col. 1-2 – Bacalbașa, C. Const., *Brava alianță [Editorial]*: Autorul compară alianța din alegerile trecute, pe care socialiștii au făcut-o cu Partidul Liberal, cu tabloul reprezentând pe Napoleon al III-lea dând mâna cu regele Italiei și purtând inscripția "Brava alianță", deși mai târziu ea s-a transformat într-o teribilă dușmănie. Socialiștii, în schimbul unor foloase mărginite, și-au compromis independența și prestigiul, mai ales de când, în urma mișcărilor țărănești, de inițierea cărora sunt acuzați, și de când cluburile socialiste sunt

desființate, iar propagandiștii lor sunt arestați, șefii socialiști continuă, totuși, a respecta tovărășia cu propriii lor călăi.

- An XII, nr. 3428, februarie 5, p. 1, col. 6-7 – Reporter, [*Mișcarea țărănească în dezbaterile parlamentare*] (*Interpelarea de eri – Fizionomia camerei*): Se arată unele aspecte și se rezumă principalele puncte din interpelarea deputatului socialist V.G. Morțun, în legătură cu mișcarea țărănească, cu dispozițiile nelegale luate de Guvern pentru reprimarea acestei mișcări – care, deși se înscria în cadrul legilor existente, a fost socotită ca ilegală – și cu dizolvarea cluburilor țărănești.
- An XII, nr. 3429, februarie 6, p. 1, col. 6-7 – Reporter, [*Mișcarea țărănească în dezbaterile parlamentului*] (*Ședința de eri a camerei – Fizionomia camerei*): După ce redă în esență cuvântările rostite în Cameră, ca urmare la interpelarea deputatului socialist V.G. Morțun, în legătură cu reprimarea mișcării țărănești (deputatul Dobrescu afirmă că mișcarea țărănească, chiar dacă a fost provocată de socialiști, a fost totuși îndreptățită, deoarece Guvernul n-a făcut nimic pentru țărănime, iar deputații conservatori Marghiloman și Take Ionescu justifică dreptul Guvernului de a curma dezordinile sociale), autorul, în comentariul său, arată că impresia generală este aceea a unei înțelegeri tacite între cele două partide de guvernământ (liberal și conservator) în privința dezarticulării mișcării socialiste, sub pretextul dezordinilor țărănești.
- An XII, nr. 3430, februarie 7, p. 1, col. 1-7 – Bacalbașa, C. Const., *Socialismul în București*: Autorul, membru al Partidului Socialist, povestește cum s-a format primul nucleu din București al acestui partid, care au fost cărțile și lecturile ce i-au insuflat ideile socialiste încă din facultate, cine au fost colegii împreună cu care a pus bazele unei grupări socialiste etc. Mai descrie orientările eterogene ale membrilor grupării și confuzia ideilor lor asupra sensului mișcării, datorită lipsei de suficiente cunoștințe teoretice, majoritatea lor nefiind socialiști prin deliberată reflecție, ci mai mult prin temperament și din spirit de revoltă, situație ce a durat până la sosirea în București a lui Dobrogeanu-Gherea, când mișcarea a început să ia o formă mai încheată și să se manifeste prin studii și publicații, pe care autorul le enumeră.
- An XII, nr. 3431, februarie 8, p. 4, col. 2 – Rep., *Întrunirea muncitorilor*: La Clubul muncitorilor a avut loc o întrunire a socialiștilor și a lucrătorilor spre a se consătuși asupra atitudinii ce trebuie adoptată față de persecuțiile ilegale pornite de Guvern împotriva socialiștilor și a membrilor clubului. S-a hotărât să nu se ducă nicio campanie împotriva Guvernului (vorbitori: Buzdugan și Georgescu), deoarece șefii sunt în tratative cu Guvernul pentru repatrierea muncitorilor străini expulzați.
- An XII, nr. 3432, februarie 9, p. 1, col. 7 – Sfinx, *Sătenii*: Referindu-se la mișcarea țărănească și la dizolvarea cluburilor rurale, autorul denunță înțelegerea tacită dintre cele două partide istorice, ai căror membri, vorbind în Parlament, cu ocazia interpelării ce s-a făcut în legătură cu această mișcare, au avut numai cuvinte de simpatie și de grijă pentru țărani, însă când aceștia au vrut să se organizeze și să-și revendice drepturile constituționale, au fost de acord să le dizolve organizațiile legal constituite și să le reprime mișcarea.
- An XII, nr. 3433, februarie 10, p. 1, col. 1-2 – Bacalbașa, C. Const., *Socialiștii față de liberali* [*Editorial*]: Enumerând acțiunile și măsurile pe care Partidul Liberal le-a luat

împotriva mișcării socialiste, atitudine din care reiese că acest partid este nu liberalo-progresist, așa cum se complăce a se intitula, ci reacționar, autorul impută conducătorilor socialiști alianța făcută cu liberalii și încrederea ce le-o arată încă, acuzându-i de a fi sclavii unor prejudecăți copilărești.

An XII, nr. 3433, februarie 10, p. 1, col. 6-7 – Anar., *Învățământul profesional*: Autorul face o scurtă expunere a conținutului proiectului de lege pentru reorganizarea învățământului profesional, menit să creeze o stare economică mai bună prin răspândirea învățământului agricol, învățământului silvic, al meseriilor și al comerțului, în păturile largo ale populației. După ce arată pentru fiecare din aceste învățăminte în ce constau reformele, autorul apreciază că ele sunt binevenite, nu numai prin faptul că vor contribui la dezvoltarea economiei naționale, ci și prin acela că vor pune o limită favoritismului și va diminua numărul declasaților.

An XII, nr. 3434, februarie 11, p. 1, col. 6-7 – Rep., *Budgetele la cameră – Fizionomia ședinței*: Înainte de a rezuma criticile aduse proiectului de buget de deputații Scorțescu și Dobrescu-Argeș, autorul subliniază modul superficial cu care majoritatea parlamentară tratează acest proiect și lipsa de interes pentru el. Astfel, îndată ce a început discuția proiectului, deputații au părăsit, treptat, sala de ședințe, ultimul vorbitor fiind ascultat numai de stenografi. Bugetul, totuși, se va vota. Nu este de mirare deci că poporul este nemulțumit și că din zece în zece ani se întâmplă răscoale. Autorul rezumă apoi conținutul criticilor aduse de cei doi vorbitori. Scorțescu demonstrează cu cifre cum se procedează la umflarea veniturilor în mod nereal, numai spre a se obține un echilibru bugetar, iar Dobrescu-Argeș arată că în repartizarea sumelor bugetare nu se ține seama de nevoile claselor populare, deși acestea sunt acelea care alimentează veniturile statului.

An XII, nr. 3435, februarie 12, p. 1, col. 4 – Sfinx, *Luați seamă [În legătură cu dizolvarea cluburilor țărănești]*: Relevând faptul că prefectii de Olt, Teleorman și Romanați continuă să procedeze în mod nelegal la dizolvarea cluburilor țărănești, ordonată de Guvern în urma mișcărilor țărănești, autorul arată totuși că măsura este inutilă, deoarece țărani reînființează de îndată cluburile dizolvate. Tăria lor constă în faptul de a se afla în perfectă legalitate. Cei care încalcă legea și Constituția sunt reprezentanții Guvernului, a căror acțiune nu este de natură a liniști spiritele.

An XII, nr. 3437, februarie 14, p. 2, col. 5 – *[Carența Băncii Agricole] (O întrebare)*: Se pune sub semnul întrebării faptul că, deși Banca Agricolă, creată printr-o lege specială în scopul finanțării și dezvoltării agriculturii, ar trebui să sconteze numai efecte agricole, totuși, eludând statutele, întrebuintează majoritatea capitalului și creditului său în operațiuni pur comerciale, în dauna agricultorilor, care sunt obligați să recurgă tot la cămătari. Atunci care este rostul privilegiului pe care statul l-a acordat acestui institut de credit?

An XII, nr. 3437, februarie 14, p. 3, col. 2 – Spic, *Răscoală țărănească în Dolj (Ultime informațiuni)*: Țărani din comuna Poiana-Mare, jud. Dolj, s-au răscolat și, adunându-se pe pământurile moșierilor locali, au vrut să intre în posesia lor. Amintind că acești țărani s-au mai răscolat odată în anul 1894, dar că s-au retras în urma promisiunii făcute de reprezentanții autorităților locale că li se va împărți pământ, autorul se întreabă dacă și această nouă revoltă va fi pusă tot în seama socialiștilor.

- An XII, nr. 3439, februarie 16, p. 1, col. 1-2 – Mille, Const., *Libertatea presei [Editorial]*: Libertatea presei este singura libertate constituțională care mai există. Revoltele țărănești, pe care presa și grupările reacționare le prezintă ca fiind rezultatul îndemnurilor și sugestiilor presei progresiste, par a avea drept epilog știrbirea acestei unice libertăți constituționale rămase. Motivul adevărat al dorinței de încătușare a presei nu este siguranța statului, ci teama că acest instrument de progres va deștepta conștiința mulțimii.
- An XII, nr. 3439, februarie 16, p. 1, col. 3-4 – Dragoș, *Iarăși răscoalele*: Amintind că agitația țărănească, potolită un moment, a reapărut în jud. Teleorman și Vlașca, autorul remarcă faptul că mizeria și nesatisfacerea unor revendicări elementare obligă pe țărani a se răscula periodic, cam din zece în zece ani, și consideră drept periculoasă stabilirea unei tradiții potrivit căreia țărani nu obțin satisfacerea doleanțelor cât de mici decât după ce se dedau la acte de violență.
- An XII, nr. 3439, februarie 16, p. 1, col. 6-7; nr. 3440, februarie 17, p. 1-2, col. 1-7 și 1; nr. 3442, februarie 19, p. 1-2, col. 6-7 și 1; nr. 3443, februarie 20, p. 1, col. 6-7 – Ecou; Lumen, *Mișcarea țărănească – O anchetă a dlui Al. Bogdan Pitești*: Autorul s-a adresat lui Bogdan Pitești, moșier din jud. Olt, cu rugămintea de a-l informa despre modul cum s-au petrecut unele fapte în legătură cu mișcarea țărănească din com. Buzești – Olt, din apropierea moșiei acestuia. Sunt redată relațiile obiective ale moșierului, din care reiese faptul că, în realitate, n-a fost vorba de o răscoală propriu-zisă, ci de înființarea de cluburi politice țărănești (socialiste), acțiune considerată de autorități ca subversivă și reprimată cu sălbăticie. Se reproduc convorbirile avute de Bogdan Pitești cu reprezentanții autorităților care l-au arestat, considerându-l drept agitator socialist, precum și mai multe convorbiri și declarații ale țăranilor ce au fost bănușiți a fi luat parte la răscoală, suferind rigurile represiunii.
- An XII, nr. 3439, februarie 16, p. 3, col. 2-3; nr. 3444, februarie 21, p. 2, col. 5 – *Răscoala din Poiana (Mișcarea țărănească)*: Se arată pe larg cauzele ce au determinat pe țăranii din Poiana – Dolj să se răscoale, insistându-se asupra celor principale: acapararea pământului de către actualii proprietari ai moșiei și atitudinea lor neomenoasă față de săteni. Se amintește că țăranii din această comună s-au mai răsculat în anul 1894 pentru aceleași revendicări, când mișcarea a fost potolită în urma promisiunii făcute de reprezentanții Guvernului de a li se da pământ, promisiune ce n-a fost realizată, deși chiar regele Carol, trecând prin comună în timpul războiului din 1877, a îndemnat pe soldați să meargă la război spre a-și apăra “pământurile”, pe care nu le au.
- An XII, nr. 3440, februarie 17, p. 1, col. 1-2 – Mille, Const., *Alex. V. Beldiman [Editorial]*: Se face elogiul lui Al. Beldiman, întemeietorul ziarului “Adevărul” și luptător progresist, evidențiindu-se în special atitudinea sa democrată și impulsul dat presei spre izbânda și folosul maselor populare.
- An XII, nr. 3440, februarie 17, p. 1, col. 3 – Stop, *[Regele despre mișcarea țărănească] (Un cuvânt al regelui)*: Reproducând cuvintele pe care regele le-a adresat lui Vasile Kogălniceanu (fiul lui Mihail Kogălniceanu), și anume că, dacă ar fi trăit Mihail Kogălniceanu, nu am fi avut mișcări țărănești, autorul conchide că, după părerea suveranului, singura soluție ce ar rezolva problema țărănească este ca M. Kogălniceanu să fi fost nemuritor.

- An XII, nr. 3440, februarie 17, p. 2, col. 5 – Coresp., *Goana contra socialiștilor din Galați (Informațiuni)*: Muncitorii din Galați și membrii locali ai Clubului muncitorilor sunt îngrijorați de arestările și de expulzările operate de autorități, ca măsuri represive împotriva socialiștilor. Se citează fapte și nume, punându-se sub semn de întrebare atitudinea pasivă a șefului socialist local, Athanasiu.
- An XII, nr. 3440, februarie 17, p. 2, col. 7 – *Exportul de râmători (Ultime informațiuni)* – Din ziarul “*Progresul Veterinar*”: Oprirea exportului de râmători pentru insuficiente garanții de sănătate a animalelor, ce se prezintă în acest scop controlului veterinar, nu are drept cauză exagerarea exigenței sanitare din partea personalului medical, ci lipsa de cultură combinată cu dorința de profit a crescătorilor și a exportatorilor, care trimit la export animale bolnave.
- An XII, nr. 3441, februarie 18, p. 2, col. 6-7 – *De ce se răscoală țărani*: Se publică o scrisoare a unui grup de locuitori din comuna Smârdioasa, jud. Teleorman, care se plâng de faptul că au fost alungați de pe moșia proprietarului G.G. Cantacuzino, cu toate că au arat și însămânțat pământul dat în dijmă, din cauză că în alegerile trecute nu au ieșit candidații susținuți de proprietari, ci cei propuși de locuitorii din comună. Plângerea adresată subprefectului, referitoare la această nedreptate suferită, nu a fost luată în seamă.
- An XII, nr. 3443, februarie 20, p. 2, col. 7; p. 3, col. 1 – xxx, [*Represiunea mișcării socialiste*] (*Expulzările de astăzi*): Se citează numele și condițiile în care au fost operate o nouă serie de expulzări, ca măsură represivă împotriva socialiștilor, considerați ca inspiratori ai mișcării țărănești. Printre cei supuși acestui tratament se află și ziaristul Brănișteanu de la “*Adevărul*”. Se mai arată abuzurile și șantajele ce se practică cu expulzările.
- An XII, nr. 3444, februarie 21, p. 1, col. 6-7 – Valerianu,, G. Mihail, *Modificarea legii falimentelor – Interview cu d. G.G. Assan*: G.G. Assan, președintele Camerei de Comerț București, întrebat fiind dacă, față de frecvența îngrijorătoare a falimentelor, noul proiect de lege pentru reglementarea falimentelor, proiect ce a declanșat multe controverse, va constitui sau nu o frânare a acestui fenomen și va favoriza dezvoltarea comerțului, este de părere că noua lege, prin mărirea cotei concordatoare de la 40% la 60%, prin lovirea de nulitate a unor înstrăinări de bunuri făcute anterior declarării în faliment, precum și prin alte dispoziții generale cuprinse în proiect, numărul falimentelor va scădea, deoarece se înlătură posibilitatea folosită de unii comercianți incorecți ca, la adăpostul dispozițiilor legale existente, să solicite declararea unui faliment oneros pentru creditorii, dar generator de profituri pentru ei, situație de care s-a abuzat și care a adus prejudicii economiei naționale, comerțului și creditului.
- An XII, nr. 3446, februarie 23, p. 1, col. 6-7 – Stan, *De ce se revoltă țărani* – *De la cameră*: Comentând dezvoltările făcute în Parlament asupra abuzurilor săvârșite de autorități cu prilejul vânzării loturilor de pe moșiile statului la țărani, loturi care, în loc să fie achiziționate de săteni, așa cum prevedea legea, au fost în cea mai mare parte vândute unor persoane neîndrituite a le cumpăra, fapt recunoscut chiar de primul ministru Sturdza, autorul arată că în aceste abuzuri trebuie căutată cauza și explicația mișcărilor țărănești, nu în propaganda agitatorilor socialiști.

- An XII, nr. 3446, februarie 23, p. 2, col. 5 – *Mișcarea de la sate*: Se arată că așa-zisa pacificare operată de prefectul județului Dolj în comuna Poiana se reduce în realitate la acte de cea mai crudă barbarie față de sătenii revoltați. Țăranii din comuna Cioara, jud. Brăila, sunt în stare de agitație și au bătut grav pe reprezentanții autorităților locale care au încercat să-i liniștească.
- An XII, nr. 3446, februarie 23, p. 3, col. 2 – *[Două noi linii românești de navigație maritimă] (Ultime informațiuni)*: Serviciul maritim român a înființat două linii de navigație în Arhipelag. Prima, de mare viteză, va fi parcursă săptămânal de vaporul "Principesa Maria" între Constanța-Constantinopol-Salonic, iar a doua, de cabotaj, va face cursa Constantinopol-Salonic, fiindu-i afectat vaporul "Medeea".
- An XII, nr. 3447, februarie 24, p. 1-2, col. 6-7, 1 – Mille, Const., *Un ajutor de primar socialist – Interview cu d. C. Stere*: C. Stere, socialist independent, ales în Consiliul Comunal Iași în cartel cu liberalii și numit apoi ajutor de primar, răspunde la întrebările puse de autor cu privire la demisia sa din funcția de ajutor de primar, ca protest împotriva măsurilor de represiune luate de Guvern contra mișcării socialiste, cu privire la atitudinea Partidului Socialist și la cluburile țărănești, precum și cu privire la viitorul socialismului în România. C. Stere explică faptul că a revenit asupra demisie, deoarece ea ar fi avut efectul dorit numai dacă ar fi fost urmată în mod colectiv de demisia tuturor socialiștilor aleși ca și dânsul în cartel cu guvernamentalii, ceea ce nu s-a întâmplat. Înființarea cluburilor țărănești de către socialiști a fost o imprudență pentru două motive: 1) S-a creat echivocul de a se confunda aceste cluburi cu mișcarea socialistă, confuzie mărită prin afilierea la Clubul muncitorilor. 2) Organizarea țărănimii trebuie făcută cu mare prudență spre a evita ca răuvoitorii să se folosească de aceste organizații pentru scopuri ascunse și străine întemeietorilor, așa cum s-au folosit agenții reacționari spre a declanșa o așa-zisă revoltă țărănească, pretext de represiune a mișcării progresiste. Viitorul socialismului în România este întrevăzut de Stere în sensul că nu va putea exista un Partid Socialist Român de tip occidental care, date fiind condițiile specifice ale stării sociale și culturale românești, nici n-ar avea rațiunea de a fi. Elementele socialiste nu se pot afirma decât ca o grupare democrato-progresistă, legalistă și pașnică, al cărei rol ar putea fi similar cu acela al partidelor radicale din Occident.
- An XII, nr. 3447, februarie 24, p. 3, col. 2 – Val, *De ce se revoltă țăranii (Ultime informațiuni)*: Relatând faptul petrecut în comuna Domnești, unde subprefectul a intrat în curțile locuitorilor și le-a distrus plantațiile sub pretextul evitării unor eventuale inundații, procedeu ce a provocat revolta întregului sat, autorul subliniază că nu instigațiile socialiste, nici broșurile și nici cluburile țărănești răscoală satele, ci nelegiuirile comise de agenții administrativi ai statului.
- An XII, nr. 3448, februarie 25, p. 1, col. 1-2 – Mille, Const., *Țara sălbatecă [Editorial]*: Autorul mărturisește că este cuprins de disperare pentru faptul că nimeni în țară – nici chiar șefii socialiști aliați cu Guvernul – nu ia vreo atitudine sau vrea inițiativă hotărâtă spre a pune capăt represiunii sălbatice, pornită de autorități împotriva țăranilor presupuși a se fi revoltat (revoltă exagerată și "fabricată" ad-hoc) și împotriva membrilor mișcării socialiste, amintind că aceeași represiune barbară a urmat și după răscoala țărănească din anul 1888. Este unica soluție găsită de guvernanți pentru rezolvarea chestiunii agrare.

- An XII, nr. 3448, februarie 25, p. 3, col. 2 – *Cine îndeamnă la revoltă?:* Se publică manifestele semnate în anul 1894 de C. Gîrleşteanu și Iulian Vrăbiescu, cu ocazia alegerilor generale de atunci, care, vorbind în numele Partidului Liberal, îndemneau pe săteni să se revolte împotriva moșierilor conservatori, ca și în anul 1888, revoltă ce – zic semnatarii – *va fi premergătoare marelui revoluții sociale* care va curăța pământul românesc de resturile ciocoiești de la Guvern. Semnatarii manifestului sunt acum unul deputat, iar celălalt prefect de Dolj și au procedat cu sălbăticie la reprimarea mișcării țărănești actuale. În opoziție – anarhiști, la Guvern – zbirii.
- An XII, nr. 3449, februarie 26, p. 1, col. 3 – Index, *Tulburătorii ordinii:* Referindu-se la aprecierea făcută de deputatul Cămărășescu în Parlament, când a afirmat că Partidul Socialist reprezintă cea mai mare primejdie pentru țară, el neputând trăi decât prin violențe și tulburând mereu ordinea publică, autorul remarcă că socialiștii n-au împușcat pe țărani, n-au distrus cluburile politice ale adversarilor, n-au torturat, arestat etc., deci nu au tulburat cu nimic liniștea concetățenilor (așa cum procedează guvernării față de socialiști). Cel mult, socialismul poate tulbura perspectiva continuării unei vieți parazitare pe seama poporului asuprit și exploatat.
- An XII, nr. 3449, februarie 26, p. 1, col. 6-7 – Ioanițescu, I. Pompiliu, *Cauzele rescoalelor țerenești – Interview cu d. deputat Moiescu:* După părerea deputatului țaran Moiescu, cauzele revoltei țaranilor sunt: 1) abuzurile și incapacitatea agenților administrativi, 2) lipsa de pământ și procedeul greșit folosit cu aplicarea Legii vânzării pământurilor statului, 3) lipsa de pășuni pentru vite și 4) specula ce o fac arendașii și proprietarii de pământuri mai întinse pe seama muncii țaranilor. Enumerând și explicând pe larg aceste cauze, deputatul apreciază că țaranul este un fel de sclav liber, pe care îl exploatează toți.
- An XII, nr. 3449, februarie 26, p. 2, col. 5 – *[Presa externă și mișcarea țărănească] (Informațiuni):* Se rezumă un articol din "Frankfurter Zeitung" în care se relevă faptul că mișcarea țărănească din România, pornită din reaua stare socială și economică a țărănimii, este reprimată cu brutalitate, în loc să se remedieze adevăratele cauze care i-au dat naștere.
- An XII, nr. 3449, februarie 26, p. 3, col. 2 – *[Greva de la tipografia Göbl] (Interpelarea dlui V.G. Morțun):* Se dau unele amănunte în legătură cu greva tipografilor de la Atelierele "Göbl", asupra căreia deputatul socialist Morțun a interpellat Guvernul, cerând explicații cu privire la trimiterea de soldați la tipografie spre a înlocui pe greviști. Ziarul arată că, spre a pune capăt grevei, s-a recurs la intervenția Parchetului, care a amenințat pe greviști cu dizolvarea Asociației Tipografilor. Deoarece greva a continuat totuși, s-a apelat la armată și s-au trimis 12 tipografi – soldați în termen – care au început să lucreze în ateliere, înlocuind astfel pe lucrători. Patronul plătește munca acestor soldați la casa regimentului.
- An XII, nr. 3451, februarie 28, p. 1, col. 1-2 – Mille, Const., *[Concesiunea liniei telefonice Berlin-București-Constantinopol] (Agenția nemțească Carol I) [Editorial]:* Votarea de către Parlament a Convenției româno-germane privitoare la comunicația telegrafică directă dintre Berlin și Constantinopol, linie telegrafică ce trece pe teritoriul României, care a condat acest drept Guvernului german, este considerată de autor drept o nouă înfeudare a intereselor țării în folosul Germaniei, înfeudare urmărită

cu persistență de regele Carol I, care este numit “agent comercial al intereselor germane în România”. Autorul arată că în timp ce Turcia încasează bani pentru dreptul de trecere pe teritoriul ei, România concede acest drept pe gratis și mai plătește în plus o subvenție anuală de 50.000 lei, care, adunată pe cei 30 de ani cât durează convenția, însumează cca 1,5 milioane lei, pe când întreaga linie costă 900.000 lei.

An XII, nr. 3451, februarie 28, p. 1, col. 6-7 – Teodorescu, I., *Un dezastru economic. Pieirea și replantarea viilor*: Autorul arată cu date statistice la cât se cifrează pierderile economiei naționale cauzate de distrugerea viilor de către flagelul filoxerei (62.000 ha distruse, 116 mil. lei pierderi de capital, 15 mil. lei salarii, 2.900.000 hl producție = 75 mil. lei). Pentru remedierea situației s-a făcut puțin, iar dezastrul e în creștere. Autorul expune planul propus de specialistul francez Brechoire, potrivit căruia soluția îndreptării situației ar consta în înființarea unui credit viticol, căruia statul să îi acorde unele subvenții și avantaje și prin care s-ar trece la replantări, la construirea de pivnițe speciale de vinificație și păstrare a vinului în depozite care să funcționeze după sistemul varanturilor etc. Mecanismul funcționării acestui credit este descris pe scurt. De asemenea, și avantajele sale economice.

An XII, nr. 3451, februarie 28, p. 3, col. 4 – [*Legătura telegrafică submarină Constanța-Constantinopol*] (*Ultime informațiuni*): Votarea de către Parlament a Legii pentru stabilirea unui cablu submarin telegrafic între Constanța și Constantinopol, sub controlul autorităților telegrafo-poștale germane, este considerată de ziar ca un act de ușurință, făcut împotriva intereselor economice și politice românești. El introduce în mod deghizat regimul consular.

An XII, nr. 3452, martie 1, p. 1, col. 4-5 – Rep., *Chestia țărănească la Cameră (Politica zilei)*: Comentând cuvântarea de la Cameră a lui Fleva, care s-a arătat ca un apărător al libertăților și drepturilor țăranilor, precum și răspunsul ministrului de Interne, care a justificat necesitatea măsurilor luate de Guvern pentru lichidarea mișcărilor țărănești, autorul întreabă: în virtutea cărui text de lege socialiștii nu pot înființa cluburi la sate, la fel ca și celelalte partide politice? Negarea acestui drept înseamnă ca țăranii, în cazul când ar vrea să fie socialiști, să piardă drepturile politice.

An XII, nr. 3452, martie 1, p. 1, col. 5 – Inter, *Creditul țarei*: Se comentează declarațiile făcute de I. Bibicescu, directorul Băncii Naționale, în ședința Consiliului Comunal București, care, combătând oportunitatea votării unui împrumut în situația critică în care se află piața financiară externă, a afirmat că, din moment ce statul român se împrumută cu 6-7 la sută, nu este posibil ca Primăria Capitalei să obțină un împrumut cu 4½ la sută. La interpelarea că dobânda de 7% este plătită numai pentru bonurile de tezaur, adică pentru împrumuturile pe termen scurt, Bibicescu a arătat că, dacă statul ar găsi creditul necesar spre a-și plasa renta de 4%, nu ar recurge la bonurile de tezaur la care plătește 7%.

An XII, nr. 3452, martie 1, p. 2, col. 6; nr. 3454, martie 3, p. 2, col. 3 – *Întrunirea de la Clubul Muncitorilor (Ultima oră)*: La întrunirea ținută sub supravegherea deghizată a agenților de poliție, după ce s-a discutat situația Partidului Socialist față de represiunea și persecuțiile inaugurate de Guvern la sate și orașe în contra organizațiilor muncitorești, s-a hotărât continuarea luptei pașnice și legale. Moțiunea votată este publicată în nr. 3454 din 3 martie, p. 2 (Din câmpul socialist).

An XII, nr. 3455, martie 4, p. 1, col. 1-2 – Mille, Const., [*Legătura telegrafică Berlin-Constantinopol*] (*Totul se explică*) [*Editorial*]: De ce este ținut Dim. Sturdza ca prim-ministru? Fiindcă regele are nevoie de un mizerabil ministru care să-i treacă în Parlament legi ce, neglijând interesele politico-economice românești, să înfeudeze economia țării Germaniei, așa cum a făcut-o recenta Lege a convenției liniei telegrafice Berlin-Constantinopol. Legea dă dreptul de control asupra acestei linii statului german, umilind și aservind țara intereselor exclusiv germane și reînvie regimul consular. Ea nu numai că concede gratuit dreptul de a trece cablul telegrafic pe teritoriul român, dar acordă și o subvenție anuală de 50.000 lei statului german. Ministerul Sturdza va fi încă menținut la Guvern spre a perfecta, tot în interesul Germaniei, și construirea podului Tr. Severin-Cladova, care va ruina comerțul și traficul român, făcând inutil podul de la Cernavodă. Așa se explică rămânerea la Guvern a unui ministru trădător.

An XII, nr. 3455, martie 4, p. 1, col. 4 – Index, *Cluburile țărănești*: Pe măsură ce autoritățile procedează la desființarea cluburilor țărănești, altele noi se formează, în număr și mai mare. Alcătuirea lor se face în mod spontan, din inițiativa proprie a țăranilor, fără îndemn din afară. Dacă autoritățile vor continua să le închidă, mișcarea va deveni subterană și secretă, în care condiții agenții străini se pot deda la opera lor distructivă pentru țară. În propriul său interes, clasa dominantă nu trebuie să nesocotească drepturile țăranilor, spre a nu-i pune în necesitatea de a conspira pentru a cere dreptate.

An XII, nr. 3456, martie 5, p. 1, col. 6-7 – Teodorescu, I., *Robirea economică a României – Totul pentru Germania, nimic pentru noi*: Expansiunea Germaniei în Orient a transformat România, cu concursul guvernelor sale, într-un adevărat "Hinterland" german. Spre a ilustra această înfeudare și a-i arăta efectele sale dăunătoare țării, autorul analizează sub aspectul economic chestiunea proiectului de pod peste Dunăre la Tr. Severin, a liniilor maritime și a cablului submarin Constanța-Constantinopol, arătând că podul de la Tr. Severin, deși va fi construit pe cheltuiala României, va servi numai interesele economice germane, pentru cele românești constituind un adevărat dezastru, prin eliminarea traficului de la Cernavodă și Constanța, fiindcă liniile maritime române sunt folosite de germani aproape exclusiv pentru exportul lor de cărbuni sulfuroși, ce degradează locomotivele CFR, și diminuează relațiile comerciale cu Belgia și Anglia, iar linia telegrafică directă cu Constantinopolul, deși este în parte plătită de statul român, nu aduce niciun aport economiei românești, neexistând interese economice importante române în regiunile orientale, așa cum le are Germania, beneficiara exclusivă a acestei comunicații directe.

An XII, nr. 3457, martie 6, p. 1, col. 1-2 – Mille, Const., [*Linia telegrafică directă Berlin-Constantinopol*] (*Opozițiunea miluită*) [*Editorial*]: Legea conducerii teritoriului român pentru înființarea liniei telegrafice directe Berlin-Constantinopol, votată de Parlament prin surprindere și fără discuții, este o nouă dovadă a înfeudării intereselor române economiei germane. Pe lângă concederea gratuită a teritoriului, statul mai contribuie și cu suma de 50.000 lei anual pe timp de 30 de ani, adică cu 1,5 milioane lei, cu toate că întreaga instalație se cifrează la numai 900.000 lei. În plus, administrația liniei pe teritoriul român este lăsată autorităților germane, fapt ce constituie un regim consular deghizat și umilitor. Totul se explică prin faptul că

regele Carol este unul dintre acționarii principali ai societății germane ce exploatează linia, linie ce nu prezintă vreun interes economic pentru România. Niciun glas din opoziție nu s-a ridicat împotriva votării acestei legi spre a nu atrage disgrația regelui. Opoziția este și ea miluită.

An XII, nr. 3457, martie 6, p. 1, col. 6-7 – Iulian, [*Răscoalele țărănești*] (*Cămătar, răsvorățitor și prefect – Din ale dlui Iulian C. Vrăbiescu*): Din discuțiile purtate în Parlament asupra răscoalelor țărănești, rezultă superficialitatea cu care a fost tratată chestiunea agrară, deoarece nimeni n-a abordat cauza reală a acestor mișcări, care este starea economică mizeră a țărănimii. Niciun politician nu putea pune în discuție această cauză reală, deoarece cu toții uzează de același procedeu: când se află în opoziție, îndeamnă pe țărani la răscoală contra Guvernului, și când vin la Guvern, trimit armata să o înăbușe. Spre a ilustra acest procedeu, autorul publică un înscris de împrumut semnat de 25 de țărani care s-au împrumutat cu bani în condiții oneroase, plătind camătă, de la Iulian Vrăbiescu, proprietar de moșie și actual prefect de Dolj, același Iulian Vrăbiescu care, în 1894, fiind în opoziție, îndemna pe țărani să se răscoale împotriva jefuitorilor lor și care, acum când este și prefect, a ordonat sălbatica represiune a mișcării țărănești din județul său.

An XII, nr. 3458, martie 7, p. 1, col. 6-7 – Mille, Const., *Din Congo românesc – Cum se fabrică o revoltă sătească*: Din narațiunea pe larg a felului în care s-a inventat de către primarul comunei Coșoveni – Dolj existența unei revolte țărănești, numai pentru a determina arestarea învățătorului din comună și a altor săteni ostili Guvernului, generalizând, conchide că același procedeu s-a folosit probabil în mai toate comunele, unde, deși n-a existat nicio răscoală, s-au operat arestări de învățători socialiști și de prețiși răzvrățitori. Cine se complăce a denumi România “Belgia Orientului” ar fi mai nimerit să-i spună “Congo al Europei”.

An XII, nr. 3458, martie 7, p. 2, col. 7 – [*Greva lucrătorilor tipografi*] (*Întrunire de protestare*): Societatea lucrătorilor tipografi “Gutenberg” a ținut o adunare extraordinară la care s-a protestat împotriva faptului că, pentru a lichida greva tipografilor, autoritățile militare au pus la dispoziția patronilor tipografi lucrători soldați, spre a înlocui pe greviști. Prin intervenția armatei în favoarea patronilor, se sădește ură între lucrători și armată, zice moțiunea votată, care se publică în întregime.

An XII, nr. 3459, martie 8, p. 3, col. 6 – [*Noua linie de navigație Constanța-Constantinopol-Pireu*] (*Ultime informațiuni*): La 19 martie se va inaugura linia de navigație română Constanța-Constantinopol-Pireu, ce va fi servită de vaporul “Regele Carol I”. Se publică itinerarul și orarul noii linii.

An XII, nr. 3461, martie 10, p. 2, col. 5 – *Societatea comercianților de coloniale* (*Informațiuni*): Spre a lupta împotriva concurenței magazinului de consum “Mercur”, un mare număr de comercianți de coloniale au hotărât, la o întrunire, să constituie o societate pe acțiuni pentru aducerea mărfurilor direct de la sursele de aprovizionare, fără intermediari. S-a ales un comitet și s-au subscris pe loc 200.000 lei.

An XII, nr. 3461, martie 10, p. 2, col. 5 – *Mișcarea țărănească* (*Informațiuni*): Se publică noi fapte în legătură cu mișcarea țăranilor din jud. Teleorman unde s-au produs din nou arestări de țărani în diferite comune, arătându-se că, pe lângă cei 43 de săteni

presupuși a fi instigatori ai răzcoalelor, au mai fost arestați și alții, al căror nume se publică. Țăranii și-au manifestat solidaritatea cu cei arestați.

An XII, nr. 3462, martie 11, p. 1, col. 3-4 – *Pricini de revolte*: Arătând lupta dusă de țăranii din com. Cioroiu – Ialomița încă din anul 1872, pentru aducerea la îndeplinire a unei hotărâri judecătorești definitive asupra dreptului ce-l au la proprietatea câtorva mii de hectare deținute fără cauză de moșierul Rosetti, precum și purtarea abuzivă a arendașilor acestuia, autorul afirmă că nu este de mirare faptul că țăranii se revoltă din când în când, ci acela că ei pot avea o atât de mare răbdare să suporte asemenea situații.

An XII, nr. 3462, martie 11, p. 1, col. 5 – C.M., [*Dizolvarea cluburilor țărănești*] *Cluburi și cluburi (Carnetul meu)*: Autorul face o paralelă între cluburile țărănești instalate în bordeie, care au ca scop solidarizarea intereselor sătenilor și care sunt urmărite și desființate de autorități ca reprezentând un pericol social, și luxoasele cluburi din București, unde se practică jocul de cărți generator al multor ruinări și nenorociri, dar care sunt ocrotite și protejate de autorități. Ambele categorii de cluburi au ceva în comun. Ele sunt menite să dizolve societatea burgheză. Cele dintâi, prin organizarea proletariatului în lupta contra burgheziei, celelalte, prin mărirea corupției și prin distrugerea bazelor organizației sociale.

An XII, nr. 3463, martie 12, p. 1, col. 1-7 – Brănișteanu, B., *Chestiunea țărănească*: Autorul privește chestiunea țărănească din punct de vedere economic, ca rezultat al dezvoltării și evoluției sociale, sub care aspect ea se confundă cu chestiunea agrară. În România, esența ei constă în decalajul dintre progresele culturii pământului din alte țări concurente pe piața mondială, unde productivitatea solului a crescut, și modul rudimentar în care se cultivă solul în România, atât ca mijloace tehnice, cât și ca condiții de muncă. Totuși, deși cu o productivitate redusă, grânele românești rezistă concurenței de pe piața mondială. Explicația e dată de salariul infim primit de țăran pentru munca pământului și care suportă diferența de preț rezultată dintr-o cultură rațională intensivă și o cultură extensivă primitivă, diferența de preț ce permite concurența grânelor românești străine, alături de grânele americane, asiatice și africane. Țăranul a rămas, economicește, același ca și în urmă cu o jumătate de secol, însă marele agricultor, ca vânzător, este integrat lumii moderne. Soluția economică a problemei agrare o constituie în primul rând introducerea metodelor moderne de cultivare a pământului de către marea și mica proprietate.

An XII, nr. 3464, martie 13, p. 1, col. 5 – Teodorescu, I., *Reconstituirea viilor (Carnetul meu)*: Se arată măsurile luate de stat în Austria și în Ungaria pentru a ajuta și a înlesni podgorenilor să-și replanteze viile distruse de filoxeră, fiind de dorit ca asemenea măsuri să fie luate și de statul român, care până acum s-a dezinteresat de această problemă vitală pentru economia țării.

An XII, nr. 3464, martie 13, p. 2, col. 5-6 – Cor., [*Reprimarea mișcării țărănești*] *Torturile de la Poiana*: Se descrie pe larg modul în care autoritățile din județul Dolj, cu ajutorul armatei și al jandarmilor, au reprimat revolta din comuna Poiana, precum și actele de barbarie comise cu ocazia potolirii răzcoalei.

An XII, nr. 3465, martie 14, p. 1, col. 4-5 – Ad., [*Cablul Constanța-Constantinopol*] *Tribut Germaniei*: Ca răspuns la explicațiile prin care ziarul "L'Indépendance" încearcă să

justifice subvenția de 50.000 lei anual și drepturile gratuite de aterizare acordate de statul român Germaniei prin recenta convenție, în sensul că, în schimbul subvenției anuale, statul va încasa o cotă-parte din valoarea taxării tuturor depeșelor cu destinație către Orient și către Extremul Orient, se arată, printr-un calcul, că în schimbul subvenției de 50.000 lei nu se vor putea încasa decât cca 15.000 lei. Cu alte cuvinte, se va plăti un tribut Germaniei, care-și face și treburile pe cheltuiala statului român.

An XII, nr. 3465, martie 14, p. 1, col. 6-7 – C.M., *Creditul funciar urban din București – Trecutul și prezentul*: Autorul urmărește evoluția și dezvoltarea Creditului Urban București, de la fondarea sa în anul 1875, cu un capital de 3,882 milioane lei, până în momentul de față, când înscrisurile societății, aflate în circulație, se ridică la valoarea de 158.788.300 lei. La înființarea sa, deși s-a solicitat statului înlesnirea unui credit în cont curent de 100.000 lei, acesta i s-a refuzat, așa că statul n-a contribuit cu nimic la dezvoltarea și prosperarea acestui institut de credit. Autorul prezintă diferite date statistice asupra operațiilor efectuate de Credit și asupra dezvoltării structurii sale, menționând greutatea primelor începuturi, când funcționarii au lucrat câtva timp fără a pretinde salarii, până în timpurile din urmă, când instituția a devenit – grație unei conduceri pricepute și grație seriozității operațiilor efectuate – un mare și solid institut bancar. Acțiunile sale, care se cota la început la 65-82%, cu toate că purtau un interes de 7%, au ajuns să fie cotate “al pari”, deși dobânda produsă a fost scăzută la 5%. Se mai arată alte hotărâri aflate în perspectivă, menite a ieftini creditul ce se acordă proprietarilor de imobile și a crea o mai mare abundență de capital pe piață.

An XII, nr. 3465, martie 14, p. 2, col. 6 – *Revolta din comuna Cucuruzi*: Un țăran din comuna Cucuruzi – Vlașca, fiind arestat pentru motivul de a fi înființat un club socialist în sat, consătenii săi, în număr de două sute, au mers la sediul subprefecturii, l-au eliberat și l-au luat spre casă. Jandarmii locali, neputând să-l rearesteze, s-au cerut ajutoare la posturile vecine care, în frunte cu comandantul legiunii de jandarmi Giurgiu, au plecat la fața locului spre a restabili ordinea.

An XII, nr. 3466, martie 15, p. 1, col. 3 – I.T., *Un nou tribut streinilor*: După tributul plătit Germaniei, prin acordarea unei subvenții anuale de 50.000 lei, vine acum rândul Angliei. Se anunță că suma de 10 milioane lei, destinată dezvoltării marinei comerciale române prin stabilirea unor linii de navigație între porturile românești și cele ale Arhipelagului și ale Egiptului, nu va mai avea această destinație. Marina comercială română va exploata numai linia Constanța-Pireu, deficitară.

An XII, nr. 3466, martie 15, p. 4, col. 1 – *Pentru ce se răscoală țăranii*: Se arată demersurile locuitorilor din com. Cioranii de Jos, Prahova, care, nemaiputând suferi starea de exploatare în care îi ține arendașul moșiei, s-au adresat Adunării Deputaților, Ministerului de Domenii etc., spre a li se da pământ din moșiile statului după legea vânzării lor, fără a obține satisfacție. Față de astfel de situații – se întreabă ziarul – cum să nu se revolte țăranii?

An XII, nr. 3467, martie 16, p. 1, col. 6-7 – Neptun, *“Traficul” Român – Chedivial. Linia directă Constanța-Alexandria*: În virtutea unei recente convenții cu anglo-egiptenii, Serviciul Maritim Român se va numi pe viitor Serviciul Român-Khedivial și va asigura traficul dintre porturile române și cele din Arhipelag-Asia Mică și Egipt. În favoarea

acestui trafic, Căile Ferate Române au instituit un adevărat monopol, acordând mărfurilor străine și indigene ce vor fi transportate pe vasele acestei companii maritime, o reducere de 10% la tranzitul feroviar prin România. Statul român însă nu va beneficia cu nimic din acest monopol costisitor, deoarece prin convenția amintită vasele române sunt excluse de la deservirea liniilor maritime ale Arhipelagului. Lor le este rezervată numai linia Constanța-Pireu, o linie secundară și deficitară. Vaporul "Regele Carol I", a cărui construcție a costat 2,5 milioane lei, destinat liniei Constanța-Alexandria, va face pe viitor ruta Constanța-Pireu. Monopolul creat în favoarea liniei khediviale aduce profit anglo-egiptenilor și constituie o trădare a intereselor economice românești, nu numai prin renunțarea la prezența pavilionului național în porturile Orientului, ci și prin reducerile acordate de CFR concurenților marinei române, atunci când asemenea reduceri sunt refuzate producătorilor și industriașilor români.

An XII, nr. 3468, martie 17, p. 3, col. 1-2 – Cor., [*Reprimarea revoltei țărănești*] *Torturile de la Poiana*: Se arată cum au fost torturați țărani din com. Poiana – Dolj, cu ocazia represiunii ordonate de prefectul județului, Iulian Vrăbiescu, împotriva mișcării țărănești din regiunea respectivă. Guvernul a ordonat o anchetă administrativă al cărei rezultat este defavorabil prefectului.

An XII, nr. 3471, martie 20, p. 1, col. 5 – C.M., [*Împrumuturile comunale*] *Bani pe gârlă (Carnetul meu)*: Cu slabele resurse bugetare de care dispun, orașele din țară nu pot face lucrările edilitare necesare. Este normal să recurgă la credite. Acestea au fost autorizate pe scară largă la zeci de orașe, însă banii s-au cheltuit fără a se realiza lucrările pentru care s-au contractat împrumuturile. Ar trebui ca această situație adevărată pentru întreaga țară să facă obiectul unei anchete sau unei interpelări în Parlament.

An XII, nr. 3478, martie 27, p. 1, col. 1-2 – Mille, Const., *Cuza-Vodă [Editorial]*: Cuza-Vodă a fost domnitorul democrat care cunoștea nevoile poporului, căruia i-a dat pământ împotriva voinței celor două partide istorice. A fost detronat de clasele dominante spre a-l înlocui cu un prinț străin, care a transformat țara într-o agenție economică germană, exploatând-o cu concursul și complicitatea reprezentanților acestor clase. Spre deosebire de epoca lui Cuza-Vodă, românii au acum drept țară o provincie germană, iar drept suveran, un agent comercial german.

An XII, nr. 3478, martie 27, p. 2, col. 5-6 – Rep., [*Lucrările pentru construcția portului Constanța*] *Afacerea Hallier*: Se dau amănunte referitoare la neexecutarea clauzelor contractuale stipulate în contractul de antrepriză intervenit între Ministerul Lucrărilor Publice și antreprenorul Hallier, care a părăsit lucrarea construcției portului Constanța și a plecat din țară și, ca urmare, ministerul a preluat executarea lucrării în regie. S-a cerut o anchetă parlamentară, însă Guvernul a refuzat-o.

An XII, nr. 3478, martie 27, p. 3, col. 2-3; nr. 3480, martie 29, p. 3, col. 2-3 – Lumen, *Revoltele din Argeș*: Se dau amănunte despre revolta țăranilor din comuna Slobozia – Argeș, descriindu-se pe larg cum aceștia, reclamând pe arendașul moșiei pentru învoielile apăsătoare la care-i obliga, în loc să li se rezolve reclamația, s-a procedat la arestarea celor considerați ca instigatori. Locuitorii comunei s-au solidarizat cu cei socotiți instigatori, au împiedicat pe jandarmi să-i aresteze, ajungând ca, în cele din urmă, să sechestreze pe reprezentanții autorităților în primăria comunei și să-i silească să

înlocuiască pe primar. Se arată apoi modul barbar în care a fost reprimat acest act de revoltă. Revolte de genul acesta, urmate de aceleași măsuri neomenoase, s-au mai produs și în alte comune din jud. Argeș (Șerbănești, Ionești și Nazacu).

An XII, nr. 3481, martie 30, p. 1, col. 5 – Index, [*Taxa de consum pe bere*] *Bere regală*: Recenta scădere a taxelor care grevau consumul berii nu a fost determinată de grija de a combate alcoolismul prin înlocuirea consumului de spirt cu această băutură igienică, ci numai din dorința de a favoriza consumul de bere, ce se va fabrica în noile instalații de la Azuga, proprietatea regelui, după cum taxele de import pe hârtie se mențin ridicare, în scopul favorizării hârtiei produse de fabrica Broșteni, tot proprietate regală.

An XII, nr. 3484, aprilie 2, p. 1-2, col. 7-1 – *Politica Românilor Ardeleni*: Știrea apărută în presa maghiară și potrivit căreia s-ar fi constituit un partid român de nuanță conservatoare, care ar ieși din pasivitate și ar lua parte la viața politică din Ungaria, este o pură invenție a cercurilor reacționare maghiare, menită să împiedice o lărgire a Legii electorale. Fruntașul român ardelean Brediceanu a declarat ziarului "Egyetértés" că nu poate fi vorba de o participare a vreunui partid politic român la viața politică maghiară – chiar în ipoteza lărgirii dreptului de vot – atât timp cât Guvernul de la Budapesta nu va abroga ordonanțele anticonstituționale ce opresc pe românii ardeleni să-și exercite în deplină libertate drepturile politice.

An XII, nr. 3485, aprilie 3, p. 1, col. 5 – C.M., [*Cum se practică comerțul*] *Un rău obicei (Carnetul meu)*: Autorul face unele observații asupra urâtului obicei ce se practică în cartierele comerciale ale capitalei, acela al vânzătoarei de clienți. Trecătorii sunt "trași de mânecă" de către vânzătorii din magazine, spectacol care degradează comerțul și care ar trebui curmat chiar cu intervenția poliției.

An XII, nr. 3486, aprilie 4, p. 1, col. 1-7 – Bacalbașa, C. Const., *Partidul liberal în timp de 30 de ani*: Partidul Liberal, rezultat al Revoluției de la 1848, a devenit un mare partid de guvernământ sub domnia lui Carol I. Reprezentând la începutul acestei domnii o opoziție antidinastică, republicană și antireacționară, el a polarizat la un moment dat toate elementele generoase și dornice de progres. Apogeul l-a atins în timpul guvernării din 1876-1884. Primii ani de guvernare au răspuns așteptării, însă, în mod treptat, tradițiile democratice și cele cu adevărat liberale sunt părăsite, făcând loc dorinței de dominație și de păstrare a puterii cu prețul oricărui compromis. Urmărind această evoluție, autorul se îndoiește dacă partidul, intra într-o fază de descompunere și lipsit de conducători clarvăzători, se va putea redresa și resitua pe linia vechilor sale tradiții progresiste.

An XII, nr. 3486, aprilie 4, p. 2, col. 5 – [*Construirea cablului pentru tramvaiul electric din București*] (*Ședința consiliului comunal – chestia cablului*): Se arată discuțiile ce au avut loc la ședința Consiliului Comunal al Capitalei, cu ocazia votării tranzacției cu Societatea Tramvaielor București, prin care primăria se obligă a construi cablul necesar electrificării tramvaielor și iluminatului electric contra sumei de 75.000 lei oferită de societate. Cablul ar costa 120.000 lei, însă rămâne proprietatea primăriei la expirarea concesiunii. Deși în ședință s-a arătat că societatea tramvaielor nu își respectă angajamentele luate prin actul de concesiune, printre care figurează și acela al iluminatului electric, relevându-se și operațiunea ce numita societate o face

cu o emisiune de acțiuni noi, care ar înstrăina patrimoniul său în favoarea unei societăți belgiene, totuși tranzacția a fost votată.

An XII, nr. 3487, aprilie 5, p. 1, col. 1-7 – Brănișteanu, B., *Pacea universală*: Din toată agitația ce s-a făcut în jurul inițiativei țarului Rusiei de a se convoca o Conferință pentru pacea universală, a rămas puțin lucru. Conferința ce va avea loc la Haga în acest scop, a intrat în obișnuitul circuit diplomatic, pe ordinea de zi nefigurând decât o umanizare a războiului, nu reducerea înarmărilor sau alte discuții legate de ideea de pace. Cursa înarmărilor continuă, iar guvernele europene agită ideea de pace numai ca la adăpostul ei să câștige timp pentru o mai bună pregătire militară. Pacea se menține totuși mulțumită înseși absurdelor înarmări și fricii de răspundere pentru dezastrul ce ar urma.

An XII, nr. 3487, aprilie 5, p. 1-2, col. 7-1 – Inter, *Spre faliment*: Referindu-se la afirmația regelui că "finanțele și creditul țării stau mai prost decât în oricare an al domniei mele", autorul remarcă cum această rea stare economică este rezultatul exploatării nemiloase a țărănimii de către clasele conducătoare, acțiune pentru care regele poartă cea mai mare răspundere. Nu poate exista o economie națională prosperă, atunci când populația cea mai numeroasă a țării – țărănimea – este ținută în mizerie. Responsabil de falimentul economic apropiat este însuși regele, care a procedat la o guvernare exclusivă și absolută a statului și l-a condus la ruină.

An XII, nr. 3487, aprilie 5, p. 2, col. 3-4 – Lumen, *Torturile de la Slobozia*: Se arată barbariile comise de armată cu ocazia represiunii mișcării țărănești din com. Slobozia – Argeș, cu care ocazie comandantii soldaților au torturat și arestat cetățeni ce nu aveau nicio vină, fapte de care s-au desolidarizat toți ceilalți reprezentanți ai autorităților locale.

An XII, nr. 3487, aprilie 5, p. 2, col. 6 – xx, *Taxele de peagiu la porțile de fier*: Se arată care sunt noile taxe fixate de Ungaria pentru trecerea vaselor prin Porțile de Fier, care au stârnit o mare agitație printre exportatorii români, deoarece ele scumpesc considerabil transportul pe Dunăre. Deși dintre toate țările riverane România este cea mai lovită în interesele sale economice, Guvernul român n-a făcut niciun act de protest față de Guvernul Ungariei.

An XII, nr. 3487, aprilie 5, p. 5, col. 3 – *Fuziunea cluburilor socialiste*: La o mare întrunire muncitorească, s-a anunțat fuziunea celor două cluburi socialiste – Clubul muncitorilor și Noul club socialist democrat –, cu care ocazie V.G. Morțun și-a exprimat satisfacția pentru concentrarea forțelor muncitorești și a demonstrat necesitatea unirii intelectualilor cu muncitorii spre a cuceri reformele democratice. Printre vorbitori sunt citați dl Constantinescu și I.C. Frimu.

An XII, nr. 3488, aprilie 6, p. 1, col. 1-2 – Bacalbașa, C. Const., *Cum au lăsat Țara [Editorial]*: Autorul se referă la starea în care se găsește țara la plecarea Guvernului liberal prezidat de Sturdza, așa cum reiese din declarațiile regelui: pe plan extern cu alianțe slăbite, iar pe plan intern în preajma unei crize economice și cu perspectiva izbucnirii unor noi răscoale țărănești.

An XII, nr. 3488, aprilie 6, p. 1, col. 5 – C.C.B., *Sindicatelor (Carnetul meu)*: Se observă o invazie a sindicatelor, adică o grupare în sindicat a categoriilor profesionale ce-și văd interesele lor comune periclitare. Băcanii și brutarii s-au sindicalizat atunci când

întreprinderi similare concurente au ieftinit articolele de băcănie și pâinea. Ziariștii agită, de asemenea, ideea de a se constitui în sindicat spre a-și solidariza interesele. Autorul se întreabă când se va constitui al patrulea sindicat?

An XII, nr. 3488, aprilie 6, p. 1, col. 6-7 – Index, *Convorbire cu un fost ministru liberal*: Amintind împrejurările și cauzele care au dus la demisia cabinetului Sturdza și relevând poziția antiliberală a regelui, un fost ministru din Guvernul Sturdza declară autorului că, în viitor, Partidul Liberal va trebui să prepare o adâncă schimbare a structurii economice și politice a țării, în sensul unor reforme democratice.

An XII, nr. 3489, aprilie 7, p. 2, col. 7 – *Mișcarea bucovinenilor*: Se arată lupta dusă de deputații români bucovineni, alături de organizațiile culturale românești și de presa românească din Ducatul Bucovinei, în chestia școlilor naționale.

An XII, nr. 3490, aprilie 8, p. 1, col. 6-7 – Index, *Regele despre situațiune – Dezastrul politic și economic al țării*: Din declarațiile făcute de rege oamenilor politici ce l-au apropiat cu ocazia crizei de guvern produsă prin demisia cabinetului Sturdza, autorul deduce convingerea regelui că situația economică precară a țării este consecința înfeudării în sfera intereselor economice germane. Germania vrea să transforme țara într-un "Hinterland", în care scop nu mai avansează niciun credit și pretinde plata împrumuturilor exigibile. Regele ar dori un Guvern care să poată îmblânzi pe austro-ungari și, în același timp, să aibă credit pe toate piețele europene. Regele, remarcă autorul, vrea să se desfacă de vasalitatea față de Germania, la care a dus propria lui politică.

An XII, nr. 3492, aprilie 10, p. 1, col. 4-5 – I.T., *Procesul socialiștilor*: În procesul ce se judecă la Slatina, al unor socialiști (Baughereanu și Ficșinescu) acuzați a fi fost instigatori ai mișcărilor țărănești, acuzarea, prin procurorul local, adat dovadă de o uimitoare ignoranță, afirmând că toată mișcarea socialistă nu este decât o vastă escrocherie. Societatea burgheză face o imprudență atunci când își alege asemenea apărători, chiar în cazul când, așa cum s-a întâmplat la Slatina, socialiștii au fost osândiți de tribunal.

An XII, nr. 3492, aprilie 10, p. 1, col. 6-7 – Index, *Pricinile crizei – Sau morala fabulei*: Imposibilitatea formării unui Guvern după demisia cabinetului Sturdza nu trebuie căutată în cauze mărunte, determinate de pasiuni și apetituri personale. Cauzele crizei sunt determinate de proasta stare economico-financiară (credit epuizat, posibilitățile de împrumut la limită, populația sărăcită, bonuri de tezaur neplasate), de perspectiva unor noi revolte țărănești și de chestia națională. După epuizarea resurselor țării prin jafuri din avutul național și prin totala incompetență politico-socială, acceptarea de a forma un guvern care să redreseze o situație falimentară este dificilă.

An XII, nr. 3492, aprilie 10, p. 2, col. 7 – Coresp., *Procesul socialiștilor (Informațiuni)*: Cu toată apărarea făcută de C. Mille, Tribunalul Slatina a condamnat la câte 6 luni închisoare pe socialiștii Baughereanu și Ficșinescu, acuzați de a fi instigat pe țărani să se revolte, iar din cei 80 de țărani acuzați de revoltă, au fost condamnați 26 de inși la pedepse între una și șapte luni închisoare.

An XII, nr. 3494, aprilie 12, p. 1, col. 5 – Dragoș, *Cine plătește*: Alianța electorală a socialiștilor cu Guvernul liberal au îndreptățit pe cei dintâi să creadă că aliații lor le vor respecta

cel puțin dreptul de a uza de libertățile constituționale, drept care au inițiat înființarea de cluburi politice la sate. Iluzia aceasta este plătită scump nu atât de socialiști, cât de bieții țărani, care sunt condamnați de tribunale și îndură toate persecuțiile, deși au activat cu convingerea că nu fac nicio faptă rea. Procesul de la Slatina este o mărturie a acestei situații.

An XII, nr. 3494, aprilie 12, p. 1, col. 6-7 – Un escroc, *Procesul socialiștilor. Primul act – La tribunalul Olt*: La Slatina s-a judecat primul proces intentat socialiștilor acuzați de a fi instigat pe țărani la răscoală, prin înființarea de cluburi politice la sate. După ce face un scurt istoric al mișcării țărănești și rezumă dezbaterile procesului, autorul arată că tribunalul, neputând găsi o legătură directă și logică între revolta țăranilor și propaganda socialistă, a condamnat pe cei doi activiști socialiști (Baughereanu și Ficșinescu) nu ca activitate revoluționară, ci ca “escroci”, socotind că au înșelat pe țărani prin aceea că au încercat să le ia bani pentru cotizații.

An XII, nr. 3494, aprilie 12, p. 2, col. 3-5 – *[Manifestul Partidului Muncitorilor din România cu prilejul zilei de 1 Mai] (1 Maiu)*: Se publică manifestul de a mai lansat de Comitetul Executiv din București al Partidului Muncitorilor din România, în care, după ce se arată importanța zilei de 1 mai în mișcarea muncitorească și după ce se numără persecuțiile și încălcările de drepturi la care este supusă această mișcare din partea autorităților burgheze, se cheamă la luptă toți muncitorii capitalei pentru cucerirea unor reforme, fără de care clasa proletară nu-și va putea realiza revendicările.

An XII, nr. 3495, aprilie 13, p. 1, col. 4 – Sfinx, *Necuviință judecătorească [Procesul socialiștilor]*: Tribunalul din Slatina, negăsind alte probe spre a condamna pe activiștii socialiști ca inspiratori ai mișcărilor țărănești, i-a condamnat ca delincvenți de drept comun, socotind că faptul de a încerca să-și strângă cotizații pentru cluburile muncitorești de la sate ar constitui o escrocherie, deși nu există cel puțin un reclamant în cauză, cu care ocazie procurorul a afirmat că Partidul Socialist ar fi “un partid de escroci”. Dacă și la procesul care va începe pentru aceeași cauză și la T. Măgurele se va repeta același lucru, justiția țării va ieși compromisă.

An XII, nr. 3499, aprilie 17, p. 1, col. 6-7 – Teodorescu, I., *Neliniștea de prin sate. Temeri de mari revolte*: Barbaria cu care a fost reprimată recenta mișcare țărănească n-a potolit spiritele, din contră, a provocat dorința de răzbunare. Printre revendicările țăranilor figurează “dijma din zece una”. Țăranii – nu se știe datorită cărei împrejurări – sunt convinși că țarul Rusiei le sprijină revendicările. Agitația țăranilor, în cazul când autoritățile nu vor proceda cu tact și cu măsură, va degenera în noi revolte, dată fiind starea de mizerie în care se află majoritatea lor.

An XII, nr. 3502, aprilie 22, p. 1, col. 3-4 – Sfinx, *Neliniștea la sate*: Procesul socialiștilor de la Slatina a dovedit că starea de agitație de la sate și atitudinea revendicativă a țăranilor nu sunt efectul vreunei propagande socialiste, ci al stării de mizerie morală și materială a țăranimii.

An XII, nr. 3502, aprilie 22, p. 3, col. 1 – *Manifestația de la 1^{iu} Maiu (Informațiuni)*: Manifestația a decurs în liniște. Se arată asociațiile și cluburile muncitorești participante, placardele și lozincile înscrise pe ele, printre care figurează ziua de muncă de opt ore și votul universal. Numărul participanților este estimat la 5.000 persoane.

- An XII, nr. 3504, aprilie 25, p. 1, col. 1-7 – Brănișteanu, B., *Primejdia galbenă*: Pentru țările industriale ale Europei, primejdia galbenă, adică aceea pe care o reprezintă Japonia și China și asupra căreia a atras atenția împăratul Wilhelm al II-lea, se manifestă pe plan economic prin concurența eventuală a produselor industriale japoneze și chineze, a căror ieftinătate, datorită unei munci slab remunerate, ar putea ruina industria europeană. Puterile europene, spre a împiedica pe chinezi ca în loc de clienți să devină concurenți, au hotărât să împartă teritoriul chinez în zone de influență și de debușuri. Jocul legilor economice ale producției va determina însă pe industriașii europeni să-și strămute industriile lor în China, unde condițiile de producție vor fi mai favorabile. Oricum s-ar întoarce lucrurile, deschiderea debușurilor chinezești pentru industria europeană va conduce la o criză al cărei rezultat va fi tragic.
- An XII, nr. 3504, aprilie 25, p. 1, col. 6-7 – Index, *Congresul socialist. O nouă evoluție politică*: La Congresul Partidului Socialist a fost adoptată părerea lui V.G. Morțun, potrivit căreia s-a hotărât transformarea vechiului "Partid Social-Democrat" într-un partid "național democrat". Autorul expune motivarea dată de V.G. Morțun pentru necesitatea acestei transformări, bazată, în esență, pe convingerea că socialismul a apărut în România înainte de vreme, deoarece nici evoluția economică, nici prefacerile politice nu ajunseseră în stadiul în care ar fi putut furniza socialismului cadrele și condițiile de dezvoltare. Înainte de a se propaga ideile socialiste pure, este necesar să se lupte pentru democratizarea țării. Noul partid va porni această luptă, deducând programul vechi socialist la punctele sale imediat realizabile.
- An XII, nr. 3507, aprilie 28, p. 1, col. 1-7 – Teodorescu, I., *Dezarmarea*: În ajunul Conferinței pentru dezarmare, inițiată în urma Manifestului pentru o pace universală lansat de țarul Rusiei, autorul, examinând în lumina ultimelor evenimente istorice cauzele războaielor și arătând că, în ultimul timp, multe conflicte dintre state au fost aplanate prin mediațiuni sau conferințe pașnice, întrevede și posibilitatea creării condițiilor unei păci universale, a cărei idee nu este absurdă, ci chiar necesară. Dar armatele nu au numai rolul de a păstra posesiunile teritoriale dobândite sau de a câștiga altele noi sau debușuri coloniale, ci și acela de instrument de dominare în mâinile unei clase dominante în contra altor clase sociale, sub care raport perspectivele dezarmării iau alt aspect.
- An XII, nr. 3507, aprilie 28, p. 1, col. 6-7; p. 3, col. 2 – Terinar, V., *Închiderea granițelor Austro-ungare [Oprirea exportului de porci în Austria]*: Arătând discuțiile apărute în presă în jurul interzicerii importului de porci din România de către Guvernul austriac și dezastrul economic ce rezultă pentru crescătorii și exportatorii români de pe urma acestei măsuri, autorul cercetează cauzele ce au determinat-o și ajunge la concluzia că adevărata cauză ar fi lipsa suficientelor măsuri de ordin sanitar ale serviciilor veterinare române. Din interviul luat unui exportator român însă, reiese că măsura luată de Guvernul austriac ar avea numai ca pretext carența sanitară, adevărata cauză fiind intervenția exportatorilor unguri, nemulțumiți de concurența românească.
- An XII, nr. 3509, aprilie 30, p. 1, col. 1-7 – Simionescu, I., *Schimbarea la față [Transformarea din partidul socialist]*: Ideea adoptată la ultimul congres socialist, ca acest partid să se transforme într-un partid democrat național, care să fie și partid de guvernământ,

nu este luată nici în interesul socialismului, nici în acela al muncitorilor. El renunță la internaționalismul proletar și la lupta de clasă. Motivarea acestei transformări, prin aceea că evoluția socială și economică a țării nu ar fi ajuns la gradul de dezvoltare la care ar fi posibilă implantarea socialismului, este greșită și este contrazisă de exemplul altor țări agricole (Olanda, Danemarca, Rusia), cu puternice partide socialiste.

An XII, nr. 3509, aprilie 30, p. 1, col. 6-7 – *Procesul socialiștilor. La Caracal*: Se relatează dezbaterile procesului judecat de Tribunalul din Caracal, în care au fost implicați doi membri ai Partidului Socialist, pentru faptul de a fi îndemnat pe țărani la revolte, sub acuzația de escrocherie. Se redau fragmente din susținerile acuzării și ale apărătorilor (printre care se numără și C. Mille) asupra adevăratelor cauze ale mișcărilor țărănești și ale acuzației de escrocherie, arătându-se dreapta pronunțare a tribunalului prin darea unei sentințe de achitare.

An XII, nr. 3510, mai 1, p. 1, col. 1-7 – Brănișteanu, B., *Diplomația rusească*: Referindu-se la apropiata conferință a păcii ce se va ține la Haga, ca urmare a Manifestului pentru pace al țarului Rusiei, autorul își manifestă îndoiala asupra rezultatelor conferinței, motivându-și această opinie, pe de o parte, prin nemulțumirile provocate de neparticiparea Vaticanului și a republicilor sud-africane, iar pe de altă parte, prin faptul că numita conferință se ține sub patronajul diplomației rusești, al cărei scop – chiar presupunând că intenția țarului a fost sinceră – este ca, la adăpostul discuțiilor despre pace și dezarmare, să câștige timp spre a-și realiza vechile planuri de dominație în Orientul Mijlociu, în Balcani și în Extremul Orient.

An XII, nr. 3510, mai 1, p. 1, col. 6-7 – Teodorescu, I., *O pagubă de un milion – Scandaloasa lucrare de la Ciurel*: Proiectul însușit de Primăria Capitalei de a construi un canal la Ciurel, care să alimenteze cu apă Uzina electrică de la Grozăvești, deși conform devizului ar urma să coste 300.000 lei, se va ridica – documentează autorul – la cca un milion lei, fără să-și atingă scopul. Este mai economic și mai util să se adopte o soluție radicală: construirea, deci mutarea Uzinei electrice de la Grozăvești la Ciurel, lucrare ce ar costa 600.000 lei. Adoptarea acestei soluții însă ar pune în evidență și n-ar mai acoperi soluția inițial greșită a Uzinei de la Grozăvești.

An XII, nr. 3510, mai 1, p. 3, col. 2 – Gheorghies, *Navigațiunea fluvială română*: Autorul protestează împotriva faptului că aceeași persoană, inginerul N. Ștefănescu, administrator al docurilor din Galați, a fost numit și în funcția de director al navigației fluviale. Numirea este împotriva intereselor generale atât prin faptul că aceeași persoană nu poate îndeplini simultan ambele funcții, cât și prin alegerea persoanei în cauză, care a dat dovadă de incapacitate chiar atunci când îndeplinea numai una din aceste funcții, aceea de administrator al docurilor. În asemenea condiții, navigația română nu poate progresa.

An XII, nr. 3511, mai 2, p. 1, col. 6-7 – *[Exportul de râmători în Austria] (Ancheta serviciului veterinar – Teama ungurilor)*: Se arată cum Guvernul austriac, sub presiunea exportatorilor unguri, interzice în mod injust și arbitrar importul de râmători din România, sub pretextul că aceștia ar fi bolnavi de boli epizootice. Se dau fapte și amănunte cu privire la ultima interdicție din decembrie 1898, din care reiese arbitrarul autorităților sanitare austriece, care procedează incorect, spre a favoriza

pe exportatorii unguri. O anchetă veterinară este în curs. Se simte lipsa unei convenții comerciale clare, sub acest raport, cu Austria.

An XII, nr. 3511, mai 2, p. 2, col. 7 – Rep., [*Deficitul de la așezămintele Sf. Spiridon din Iași*] (*Afacerea de la Sf. Spiridon*): Fostul prim-epitrop al Casei Spitalelor “Sf. Spiridon” explică într-un interviu care sunt cauzele deficitului de cca 600.000 lei de la acest așezământ, printre care enumeră defectuoasa exploatare a Băilor Slănic (proprietatea Casei “Sf. Spiridon”), precum și alte nereguli în gestiune.

An XII, nr. 3511, mai 2, p. 3, col. 3 – [*Exportul de râmători în Austria*] (*Ancheta veterinară*): În legătură cu interzicerea importului de râmători din România de către Guvernul austriac sub pretextul epizootiei, ancheta veterinară făcută în cauză a demonstrat că porcii proveniți din România, declarați la Viena ca morți de boli epizootice, au murit în realitate asfixiați în timpul transportului.

An XII, nr. 3512, mai 3, p. 1, col. 1-2 – Bacalbașa, C. Const., *Macedonia* [*Editorial*]: Schimbarea făcută de Guvern prin destituirea unor funcționari venali, ce reprezentau interesele românești în Macedonia, poate fi punctul de plecare al unei activități cu adevărat românești în această regiune populată de români, conformă cu aspirațiile lor și cu demnitatea națională, printr-o atitudine hotărâtă față de Guvernul otoman.

An XII, nr. 3512, mai 3, p. 1, col. 4 – I.T., [*Irigarea solului*] (*Moaștele Sfinților*): Cu toate că pământul țării este udat de 193 de râuri care transportă anual spre Dunăre cantitatea de apă cu care s-ar putea iriga și fertiliza solul țării, speranța unei recolte necompromițătoare, în fața secetei ce o amenință, este pusă tot în moaștele sfinților, în loc de a se duce o campanie în vederea începerii unor lucrări de irigare.

An XII, nr. 3513, mai 4, p. 1, col. 3-4 – Sfinx, [*Procesul socialiștilor*] (*Procesul de azi*): Cu prilejul judecării apelului declarat de cele peste 30 de persoane implicate în procesul intentat celor ce au înființat cluburi sătești în județul Teleorman, autorul speră că judecătorii de la Curtea de Apel București vor da o soluție justă prin punerea în libertate a acestor persoane, care au activat strict în limita drepturilor acordate de legile în vigoare.

An XII, nr. 3513, mai 4, p. 1, col. 4-5 – *Procesul socialiștilor* (*Ultima oră*): Se face o dare de seamă de la ședința Curții de Apel București la care s-a judecat apelul pentru punerea în libertate a persoanelor implicate în organizarea cluburilor socialiste rurale din Teleorman. Curtea a dispus eliberarea pe cauțiune a celor implicați în proces.

An XII, nr. 3513, mai 4, p. 1, col. 6-7 – *Serviciul anchetelor economice*: Se publică extrase din raportul făcut de fostul secretar general al Ministerului de Domenii, Băicoianu, privitor la necesitatea înființării unui serviciu de statistică și informare economică, care să furnizeze datele necesare luării deciziilor referitoare la viața economică a statului, informații fără de care nu se poate duce o bună politică economică, conformă cu interesele reale ale țării.

An XII, nr. 3514, mai 5, p. 1, col. 1-7 – Brănișteanu, B., *Vaticanul și pacea*: Agitația din cercurile catolice, la care a dat naștere faptul că la Conferința dezarmării n-a fost invitat și un reprezentant al Papei, dovedește că Vaticanul n-a renunțat încă la amestecul în politica europeană. Autorul arată că prezența Vaticanului la conferință n-ar fi mărit

șansele de realizare a unei dezarmări mondiale, deoarece – citând câteva evenimente istorice – politica dusă de Papi a fost totdeauna intolerantă și agresivă.

An XII, nr. 3515, mai 6, p. 1, col. 1-7 – Teodorescu, I., *Maiestatei sale*: Sub forma unei scrisori deschise către rege, autorul denunță farsa constituțională a egalității în drepturi a claselor sociale, relevând existența colegiilor electorale potrivit cărora moșierii trimit în Parlament câte un deputat la 62 dintre ei, târgoveții – câte unul la 374, iar țărani – câte un reprezentant la 24.328 de inși, care reprezentant, conform listei Colegiului III al ultimului Parlament, face parte tot din clasele dominante. În schimb, sarcinile financiare ale statului le suportă țăranimea. Ele au crescut în 33 de ani de domnie, de la 59 milioane la 219 milioane. Datoria publică a crescut, treptat, la 1,275 miliarde lei. Autorul mai arată și alte aspecte defavorabile ale vieții economice ca: scumpirea mărfurilor importate, ieftinirea celor exportate, balanța defavorabilă a schimburilor cu Germania, vânzarea moșiilor statului etc. și pune în gardă pe rege să înceteze cu astfel de procedee.

An XII, nr. 3515, mai 6, p. 1, col. 6-7 – Index, *Atentatul la pungile bucureștenilor – Asanarea platoului Cotroceni*: Autorul arată argumentele de ordin tehnic și financiar care se opun proiectului adoptat de Primăria Capitalei, potrivit căruia albia Dâmboviței, între Lacul Ciurel și Uzina electrică Grozăvești, pe o porțiune de 1.600 m, ar urma să fie adâncită cu 6 m, spre a asana platoul inundabil al Cotrocenilor, iar actuala cădere de apă ce pune în mișcare turbinele Uzinei Grozăvești să fie realizată prin construirea unui canal de beton între Ciurel și Grozăvești. În locul acestui proiect costisitor, al cărui preț se va ridica la 750.000 lei, se propune adoptarea proiectului Croizat (eliminarea canalului, curgerea Dâmboviței în albia sa naturală și mutarea turbinelor la Ciurel), mult mai corespunzător din punct de vedere tehnic și mult mai economic (225.000 lei). Se cere o anchetă.

An XII, nr. 3515, mai 6, p. 1-2, col. 7-1 – Consul, *Conferința dezarmării (Din străinătate)*: Mai mulți profesori universitari germani, întrebați de către ziarul "Berliner Tageblatt" ce părere au despre apropiata conferință a dezarmării, s-au arătat foarte sceptici. Profesorul Mommsen o consideră "o greșeală de tipar în istoria omenirii". Filosoful Kuno Fischer și juristul Laband se declară la fel de pesimiști, acesta din urmă afirmând că în cel mai bun caz nu se va obține decât o umanizare a războiului, dar dezarmarea în sine, problema principală a conferinței, se va solda cu un rezultat negativ.

An XII, nr. 3515, mai 6, p. 2, col. 6 – *Deposedările din Dobrogea*: Se arată abuzurile făcute de comisiile instituite de Ministerul de Domenii pentru reglementarea proprietății agricole în Dobrogea care, făcând aplicația dispozițiilor dintr-o circulară ministerială, au deposedat un mare număr de mici proprietari, până la zece hectare, ce nu se aflau în localitate sau la domiciliul lor în momentul inventarierii, considerând că și-au părăsit loturile.

An XII, nr. 3517, mai 8, p. 1, col. 1-2 – Bacalbașa, C. Const., *Chestia financiară [Editorial]*: Dificultățile financiare lăsate de fostul Guvern (conversiunea, neacoperirea ultimului împrumut, neîncasarea impozitelor, refuzul Casei "Disconta" de a finanța operații financiare) sunt agravate de perspectiva unui an agricol slab, datorită secetei. Chiar dacă tezaurul va găsi momentan o soluție de expedient spre a face față plăților imediate care ating o valoare de 100 milioane lei, viitorul finanțelor

publice nu este rezolvat. El nu poate fi asigurat decât prin părăsirea soluțiilor paliative. Regimul financiar și economic al țării are nevoie de reforme radicale, care să-l facă a nu mai fi dependent numai de agricultură, mai ales de o agricultură ce se face în condiții primitive și nerentabile.

1900 (an XIII, 1 ianuarie – 31 decembrie)

(Colaborator: S. Șerbescu)

An XIII, nr. 3749, ianuarie 1, p. 3 – Ștefănescu, G., ș.a., *O propunere*: Trei cetățeni ai capitalei propun să se echilibreze bugetul fără a se înființa impozite noi, ci luându-se următoarele măsuri: regele să cedeze veniturile pe un an ale moșiilor Coroanei, să se micșoreze efectivul armatei cu 30.000 oameni, să se dubleze taxele monopolului tutunului, primul ministru Cantacuzino să renunțe la salariul pe un an, să se pună taxe pe caii și trăsurile de lux, nu pe ale oamenilor săraci.

An XIII, nr. 3750, ianuarie 4, p. 1 – *Regele și țara*: S-a pus de mai multe ori întrebarea: ce sacrificii face regele pentru a ușura starea de plâns a țării? În Bulgaria, principele Ferdinand a renunțat la lista sa civilă. La noi, regele încasează regulat lista civilă și veniturile moșiilor Coroanei, în timp de Guvernul se vede silit să reînființeze impozitul de 5% asupra salariilor funcționarilor, dar nu și asupra “salariului” regelui și al prințului moștenitor, în mod cu totul ilegal.

An XIII, nr. 3750, ianuarie 4, p. 1 – Inf., *Impozite și economii*: Criza care a zguduit creditul statului și nu a mai permis contractarea niciunui împrumut, tot bugetul fiind alimentat numai prin resursele ordinare, amenință țara cu impozite noi, economii teribile și dezorganizarea serviciilor statului, în locul risipei și luxului din trecut. Ultimele legi pentru pensiile funcționarilor erau favorabile pentru aceștia, dar din cauza aceasta veniturile Casei de Pensii nu mai sunt suficiente, aceasta fiind nevoită să facă apel la contribuția statului. Se spune că se va propune o lege din inițiativă parlamentară pentru revizuirea legislației în materie de pensii.

An XIII, nr. 3750, ianuarie 4, p. 1 – Index, *Bugetul exercițiului 1900-1901*: Veniturile statului pe exercițiul 1900-1901 se cifrează la suma de 242.599.000 lei, iar cheltuielile la 241.025.096 lei, diferența servind pentru creditele suplimentare și extraordinare. Deci, în ciuda crizei de care suferă țara și a deficitului enorm care se prevede pentru exercițiul în curs, bugetul viitor este sporit cu suma de 14 milioane, ceea ce constituie una dintre cele mai mari creșteri care au avut loc vreodată; această sumă se va acoperi prin modificarea Legii patentelor cu privire la bănci și societățile de asigurare, care va aduce un surplus de încasări de 800.000 lei față de evaluările din anul precedent. Două zecimi de percepere în plus la foncieră, căi de comunicație, licențe și patente vor produce 6.240.000 lei, iar taxa de 5% asupra salariilor va produce 4.000.000 lei. În privința contribuțiilor indirecte, Guvernul speră să obțină din noua taxă pe petrol și derivate 2.000.000 lei, din taxa pe zahăr 5.000.000 lei, din taxele de timbru și înregistrate alte 2 milioane lei, din taxa pe băuturi spirtoase 2 milioane lei. Veniturile monopolurilor au crescut în total cu 1.235.000 lei. Umflarea în acest mod a veniturilor, în timpul celei mai teribile crize care s-a ivit vreodată în țară, constituie o monstruoasă. Nu s-a făcut nicio economie, în afară de un scăzământ de 382.000 lei la lucrările publice. Restul cheltuielilor au fost sporite: la

Ministerul de Război cu peste patru milioane lei, la datoria publică cu peste șase milioane lei, la Ministerul de Finanțe cu peste două milioane lei, la Ministerul Instrucției Publice și Cultelor cu aproape două milioane și jumătate lei etc.

An XIII, nr. 3750, ianuarie 4, p. 1 – Brănișteanu, B., *Revista economică. Valuta coroanei. Scumpirea poștei și telegrafului austro-ungar. Împrumutul bulgar. Îndreptarea finanțelor bulgărești. Lipsa de aur. Tarifal autonom austro-ungar – Ancheta pentru prepararea lui*: În Austria, valuta coroanei a devenit obligatorie pentru toate casele statului și particulare, cu începere de la 1 ianuarie. Pe hârtia-monedă vor figura toate limbile vorbite în monarhia austro-ungară, deci și limba română. Transformarea coroanei în lei nu este influențată prin această măsură. În schimb ea aduce o sporire a taxelor pentru traficul telegrafo-poștal între Austro-Ungaria și România. Se cere crearea de monedă divizionară suficientă, pentru ca lipsa ei să nu provoace o scumpire a prețurilor, așa cum s-a petrecut în România, unde lipsesc monedele de unu și doi bani. Bulgaria a fost obligată, din cauza crizei economice și financiare prin care trece, să caute un împrumut pe care însă nu l-a putut contracta, astfel încât a recurs la emiterea de bonuri de tezaur pe termen de cinci ani cu 6% dobândă, garantate cu venitul Regiei tutunului. Cheltuielile au fost restrânse. Prințul Ferdinand a renunțat la jumătate din lista civilă, o parte din funcționari au fost concediați, iar chemarea sub drapel a recruților a fost amânată. Caracteristica pieței europene este lipsa de aur, ceea ce a determinat ridicarea scontului. Războiul din Africa de Sud și conflictul cu Germania creează o situație grea pentru finanțele engleze. Guvernele Austriei și Ungariei au întreprins o anchetă în vederea pregătirii noului tarif autonom. România se află în preajma expirării tratatelor comerciale și ar fi bine să se procedeze și la noi după exemplul austro-ungar.

An XIII, nr. 3751, ianuarie 5, p. 1 – Teodorescu, I., *Noul buget*: Bugetul pe anul 1900-1901 este o dovadă de inconștiență din partea Guvernului. O criză nemaipomenită bântuie în țară, paralizând afacerile, aducând marile Case de bancă la ultima extremitate, reducând exportul la zero și făcând să scadă considerabil încasările statului. În timp ce amenință un deficit enorm, Guvernul mărește cu 14 milioane cifra veniturilor față de anul trecut, care a fost cel mai favorabil din toți anii bugetari. Suma de 243 milioane nu va putea fi încasată, căci nu se poate conta în mod sigur pe o bună recoltă anul acesta. Din punct de vedere financiar, Guvernul trăiește de la o zi la alta, nu are fonduri pentru plata salariilor pe ianuarie, nici pentru a achita mandatele ajunse de mult la scadență.

An XIII, nr. 3751, ianuarie 5, p. 2-3 – U.T.C., *Situația la Galați. Doi oameni rari*: Situația financiară a Primăriei din Galați este precară. Are datorii de 200.000 lei la Casa de Depuneri și 400.000 lei la Societatea de Construcții, pentru lucrări efectuate în 1898 și 1899, și trebuie să restituie 200.000 lei taxe percepute ilegal, iar deficitul bugetar pe exercițiul 1897-1898 nu a fost acoperit.

An XIII, nr. 3752, ianuarie 6, p. 1 – Index, *Noul buget și economiile. Urcare nebunească. Proiectul d-lui G. Scorțescu. Economii propuse. O economie de 3.700.000 lei*: Bugetul anului financiar curent va da un deficit de 30-40 milioane lei. Este deci un act de inconștiență ca viitorul buget să se prezinte cu un spor de 14 milioane. Proiectul de buget prezentat de ministrul de Finanțe se caracterizează prin lipsa totală de orice economii. Bugetul ordinar putea fi redus la 200 milioane, înscriindu-se diferența de

43 milioane pentru deschiderea de credite suplimentare și extraordinare. În fapt însă nu s-au afectat în acest scop decât 13 milioane, iar cheltuielile au fost sporite la aproape toate ministerele. Prin proiectul Scorțescu se propunea plafonarea salariilor la maximum 1.500 lei lunar și suprimarea cumulului. Acest proiect a fost înmormântat. S-ar putea face economii importante prin scăderea lefurilor la maximum 1.000 lei, suprimarea inspectorilor, a subprefecților, reducerea funcționarilor din ministere, reîntoarcerea domeniilor Coroanei la stat, suprimarea diurnelor și a fondurilor secrete, reducerea la jumătate a listei civile (cum s-a procedat în Bulgaria), abandonarea fortificațiilor, precum și diferite economii la Căile Ferate în sumă de circa 3.700.000 lei.

An XIII, nr. 3756, ianuarie 12, p. 1 – Index, *Chestia economiilor la C.F.R. O interpretare greșită. Unu care a înțele bine. Cele-l'alte economii*: Economii de 3.700.000 lei propuse pentru Căile Ferate au alarmat pe o parte din funcționarii acestei instituții. Această alarmă provine dintr-o înțelegere greșită. Se cere ca indemnizația de chirie să fie suprimată pentru funcționarii cu un salariu lunar mai mare de 500 lei, iar la ceilalți indemnizația de chirie să fie înglobată printr-un spor de salariu.

An XIII, nr. 3757, ianuarie 13, p. 1 – Ind., *“Casa regală”, comerțul și vama. De unde se furnizează palatul. Ce se petrece la Domeniile Coroanei. Un caz vamal curios. Cît pierde statul la vămi*: Toate lucrurile trebuincioase Casei Regale sunt aduse din străinătate fără plata taxelor de vamă. Comerțul bucureștean suferă din cauza aceasta o pierdere importantă. Lucrul acesta îl practică nu numai familia regală, ci și toți aceia care îndeplinesc o funcție la palatul regal. Aceeași situație există și pentru domeniile Coroanei, care importă totul din străinătate, cu scutire de vamă, nu numai pentru nevoile exploatării, ci și ale personalului. Ar trebui ca aceste cumpărături să se facă în țară, cu plata taxelor vamale, spre a se evita păgubirea statului și a comerțului indigen.

An XIII, nr. 3758, ianuarie 14, p. 1 – Index, *Odiosul impozit asupra petrolului. În urma experienței. Cine plătește gloaba. O primejdie publică. Ruinarea industriei naționale*: Expunerea de motive a proiectului de lege pentru taxarea petrolului arată că acest izvor de avuție, care s-a dezvoltat mult în ultimul timp, nu a suportat până acum sarcini fiscale, deși aduce mari venituri exploatatorilor. Proiectul propune o taxă de 10 bani pe litrul de petrol lampant și 30 de bani pe derivate, și anume benzină, uleiuri minerale etc. Se speră că prețul petrolului nu se va ridica prin înființarea noilor taxe, deoarece producție de țiței este în continuă creștere. Camera a redus taxa la jumătate. În realitate însă prețul litrului de petrol a trecut de la 38 de bani înainte de taxă, la 50 de bani, ceea ce echivalează cu o taxă de 12 bani la litru, din care numai 5 bani merg la stat, iar restul la producători. La benzină sporul este de 7,50 lei, adică producătorii percep 2,50 lei peste taxa legală. Calitatea petrolului lasă și ea mult de dorit. Așadar, impozitul nu e suportat de producători, așa cum afirmă ministrul de Finanțe, ci el se răsfrânge asupra consumatorilor.

An XIII, nr. 3759, ianuarie 15, p. 1 – Index, *Ruinarea industriei naționale. Chestia benzinei. Cît câștigă statul și cît pierde particularii. Apel către senatori*: În lipsa cărbunilor, industria noastră s-a întemeiat și trăiește prin folosirea drept combustibil a petrolului și benzinei. Taxa pusă acum asupra benzinei dă o lovitură mortală industriei naționale. Camera a redus la 5 bani taxa de 10 bani cerută de Ministerul de Finanțe.

Rămâne acum ca Senatul să o suprimă cu totul, căci industria nu ar putea rezista la scumpirea actuală cu 7,50 lei, sau să ceară Guvernului să ia măsuri ca prețul benzinei să rămână același ca în trecut.

An XIII, nr. 3759, ianuarie 15, p. 1 – Brănișteanu, B., *Revista economică. Scoborîrea scontului. Agricultura și industria în Ungaria. Bursa muncii din Budapesta. Congresul internațional al valorilor mobiliare*: Scontul a scăzut la Londra de la 6 la 4, la Berlin de la 7 la 6. Cauza lipsei de aur nu a fost numai războiul sud-african, ci mai mult panica de pe piața financiară, care i-a determinat pe capitaliști să acumuleze aur. Ungurii au dezvoltat imens agricultura, făcând o cultură rațională, dezvoltând industria agricolă și casnică și realizând, astfel, progrese uimitoare. Putem învăța multe de la ei, în special ideea că o industrie bazată numai pe protecția statului nu este viabilă. În Ungaria s-a înființat acum o Bursă a muncii industriale, în afară de Bursa muncii agricole, deja existentă.

An XIII, nr. 3761, ianuarie 17, p. 1 – I.T., *Societățile cooperative (Carnetul meu)*: La veniturile vămilor se observă o scădere colosală din cauza crizei care a impus restrângerea cheltuielilor. Dar mijlocul cel mai nimerit pentru ca publicul consumator să-și poată satisface nevoile cu mijloace bănești mai puține este înființarea cooperativelor de consum.

An XIII, nr. 3762, ianuarie 18, p. 2 – Pr., *Cereale – Revista săptămînei*: Semănăturile de toamnă se prezintă în mod favorabil, cum nu s-a văzut de mulți ani. Semănăturile nu au suferit de îngheț. Tendința prețurilor este fermă în străinătate, mai ales în urma știrilor că revolta în Franța este dezastruoasă. Comerțul românesc de cereale nu poate însă profita de urcarea prețurilor, deoarece marea majoritate a mărfurilor se află la Brăila și nu vor putea fi exportate din cauza întreruperii navigației pe Dunăre.

An XIII, nr. 3765, ianuarie 21, p. 1 – Index, *Cum se aplică taxa de 5%. Prima călcare a legii. Funcționarii agricoli și fiscal. Băeții din prăvălii. Aviz d-lui Take Ionescu*: Pe când statul nu a redus salariile funcționarilor săi, ci numai le-a grevat cu taxa de 5%, patronii particulari au redus salariile angajaților, sub motivul crizei economice, astfel încât taxa de 5% devine pentru aceștia din urmă o povară în plus. Unii percepatori aplică această taxă și la impiegații moșierilor, contrar prevederilor legii, care nu-i enumeră și pe aceștia ca fiind supuși noului impozit. Același lucru se petrece și cu calfele și vânzătorii din prăvălii, care sunt scutiți de lege. E nevoie ca ministrul de Finanțe să pună capăt acestor excese de fiscalitate.

An XIII, nr. 3767, ianuarie 23, p. 1-2 – Ichim, *Chestia chiriilor funcționarilor C.F.R. O nedreptate strigătoare. Scăderea lefurilor mici și urcarea celor mari. Suprimarea chiriei la cei mari. Avansări și economii*: Funcționarii inferiori ai Căilor Ferate nu au beneficiat de nicio ameliorare de la 1872 încoace, ba chiar au suferit anumite reduceri în retribuțiile ce primesc, pe când personalul superior a primit sporuri prin diferite legi, astfel încât un șef de serviciu, care în 1872 era plătit cu maximum 833 lei lunar, primește acum un salariu de 1.500 lei pe lună și o indemnizație de chirie de 3.750 lei pe an. Pentru a pune capăt acestor anomalii trebuie să se suprimă indemnizația de chirie acordată funcționarilor cu un salariu mai mare de 501 lei, iar celor cu salariul sub această cifră să li se acorde un spor de 20%.

- An XIII, nr. 3768, ianuarie 24, p. 1 – Brănișteanu, B., *Revista economică. Greva minerilor bohemi. Măsurile rusești. Artelurile lui Lewitzky. Coloniștii ovrei din Cherson. Case de economii și Munte de pietate. Situația în Serbia. Statistica producției austriace: În ținuturile carbonifere din Boemia sunt în grevă 70.000 de muncitori, care cer 8 ore de muncă și sporirea salariilor. Diferite ziare cer ca statul să sechestreze minele. În Polonia rusească autoritățile au pus capăt speculei cu cărbunii, fixând prețul de vânzare în comerț. Economistul rus Lewitzky a organizat în gubernia Chersonului cooperative țărănești pentru cultivarea în comun a pământului, sub denumirea de arteluri. Ele au dat rezultate foarte bune. Criza actuală a dovedit necesitatea înființării și la noi a unui Munte de Pietate, care să dea împrumuturi pe amanet. Acesta s-ar putea face și din inițiativă privată.*
- An XIII, nr. 3768, ianuarie 24, p. 3 – *România și importul de vite în Austria: Ziarul vienez "Neue Freie Presse" anunță că se fac demersuri pentru ca Guvernul austriac să admită din nou importul de porci din România, deoarece condițiile veterinare s-au îmbunătățit. Însă în luna mai s-au constatat chiar de la primul transport mai multe cazuri de pestă porcină, astfel încât importul a fost oprit cu desăvârșire. Importul de vite de tăiere din România a scăzut considerabil în 1899, față de 1898, importul total din ultimul an atingând cifra de 206.055 vite, cu o valoare de 11.300.000 fiorini.*
- An XIII, nr. 3769, ianuarie 25, p. 1 – Teodorescu, I., *Un dezastru financiar: Cum va putea statul să execute un buget de 243.000.000 pe exercițiul 1900-1901, când se prevăd încasări extrem de scăzute? Salariile micilor slujbași s-au redus, dar nu și ale marilor salariați, zahărul și petrolul au fost impuse în mod scandalos, industria națională a fost lovită mortal prin scumpirea benzinei. Execuțiile silite pentru impozite vor deveni din ce în ce mai apăsătoare. Dar toate acestea nu vor împiedica deficitul enorm, care este evaluat de pe acum la 50 milioane lei. Se va recurge la hârtie cu curs forțat, care se va deprecia cu 50%, ca în Grecia și în Bulgaria.*
- An XIII, nr. 3769, ianuarie 25, p. 2 – S. Pr., *Cereale – Revista săptămînei: Starea recoltei este satisfăcătoare. Se prevede că rapița, cultivată pe o întindere care este cea mai mare din ultimii șase ani, va putea da o cantitate exportabilă de 30 milioane lei. Prețurile cerealelor au rămas ridicate, sub influența știrilor puțin satisfăcătoare din Statele Unite.*
- An XIII, nr. 3770, ianuarie 26, p. 1-2 – Index, *Cărbunii, țițeiul și benzina. Enorma scumpire a cărbunilor. Pagube și foloase. Scutirea benzinei de taxă. Consecințe probabile: În toată Europa, prețul cărbunilor s-a scumpit, din cauză că producția actuală nu este suficientă pentru a acoperi nevoile unei industrii în plină dezvoltare. Această scumpire, cu consecințele sale, se va răsfrânge și asupra țării noastre, dar ea va atrage progresul motoarelor cu petrol. Mica industrie folosește și acum motoare cu benzină, iar Căile Ferate încep să alimenteze locomotivele cu țiței. La noi, industria era lipsită de combustibil și nu s-a putut dezvolta, în lipsa unor mari bazine carbonifere, decât prin protecția excesivă a statului, ceea ce constituie o colosală erezie economică. La noi, o industrie serioasă nu se poate baza decât pe resursele petrolifere. Tocmai în aceste împrejurări Guvernul pune taxe exorbitante pe benzină. Senatul însă a scutit benzina de taxele propuse.*
- An XIII, nr. 3771, ianuarie 27, p. 1 – Teodorescu, I., *Chestia tramvaelor: Noua convenție pentru concesionarea tramvaielor din capitală e dezavantajoasă și inacceptabilă pentru*

comună. Peste 17 ani, actualele concesi expiră și tot materialul devine proprietatea comunei. Societățile propun prelungirea convenției pe încă 33 de ani, obligându-se în schimb să introducă tracțiunea electrică în locul celei cu cai, să sporească numărul liniilor, să scadă taxa de transport etc. Aceasta ar evita ca Întreprinderea de Transport cu Tramvaiul să ajungă sub administrația comunei, care a dat totdeauna dovadă de incapacitate și de necinste. În schimb, trebuie avut în vedere faptul că tramvaiele aduc pentru acționari dividende de circa 40%, de aceea societatea ar trebui să se angajeze, în plus de ceea ce oferă, să paveze și să curețe străzile pe unde circulă tramvaiul, să le alinieze, să facă plantații etc. Aceste lucrări ar trebui să fie făcute efectiv de societate, iar nu vărsând în numerar primăriei costul lor, spre a se evita deturnările de fonduri.

An XIII, nr. 3773, ianuarie 29, p. 1 – Brănișteanu, B., *Bilanțul veacului – Politica comercială*: Comerțul mondial a luat o dezvoltare uriașă în sec. al XIX-lea, crescând cu 60% în ultimii 25 de ani și depășind valoarea de 90 de miliarde. Producția de aur și argint trece de 1.400 milioane lei. Gustav Schmoller examinează politica comercială care a dus la o asemenea dezvoltare și conchide că războaiele din prima jumătate a secolului au adus supremația economică a Angliei, sporindu-i exportul în Europa și în colonii, favorizată fiind și de liberul schimb, care a dominat până în 1870 și fiind imitată în această politică de Franța, Germania, Austro-Ungaria și celelalte țări europene. De la 1875 începe însă din nou lupta pentru supremația comercială, aducând triumful sistemului mercantil în Germania, Rusia, Statele Unite, Franța etc., care au inaugurat o politică protecționistă. Doar Anglia rămânea la sistemul liberului schimb și căuta să-și întindă imperiul colonial, imitată fiind de Rusia și de Statele Unite. A apărut astfel un nou sistem economico-politic, cu trei imperii gigantice care apasă economic celelalte state mai mici, în afară de Franța și Germania, care ocupă o situație mijlocie. Această situație amenință însă cu noi războaie, care ar fi inevitabile dacă Franța nu se înțelege cu Germania și cu puterile din Tripla Alianță. Ne găsim deci în situația precară și amenințătoare de la începutul veacului.

An XIII, nr. 3777, februarie 2, p. 1-2 – Index, *Capitalurile străine în România. Agitația contra străinilor. Guvernul și capitalurile străine. Experiența din Rusia*: În decurs de 20 de ani, statul și particularii au importat din străinătate cel puțin un miliard și jumătate lei. Statul însă și-a epuizat creditul său peste hotare, iar pe cale particulară, capitalurile nu pot veni, deoarece legislația noastră le creează condiții dezavantajoase. Guvernul ar dori să înlesnească aflusul de capital străin, prin oarecare măsuri legislative, dar se lovește de opoziția Partidului Liberal. Rusia a deschis larg porțile capitalului străin, dobândind o imensă dezvoltare industrială, într-un ritm tot atât de rapid ca al Statelor Unite, astfel încât acum producția industrială întrece aproape pe cea agricolă. În 6-7 ani, au intrat în Rusia capitaluri străine în valoare de peste 15 miliarde franci. Rămâne de examinat problema dacă experiența rusească poate servi și la noi.

An XIII, nr. 3778, februarie 3, p. 1 – Bacalbașa, C.C., *Rușinea Hallier*: Convenția cu Hallier, votată de Parlament, se prezenta cu o înjosire a regatului, deoarece însemna neîncrederea unui antreprenor în justiția română. Acum când a fost ales ca al treilea arbitru, în persoana candidatului propus de Hallier, înjosirea a fost dusă până la

capăt. Când s-a admis ca litigiul să fie judecat de un tribunal arbitrar, s-a spus că doi dintre arbitri vor fi români, pe când acum statul român va fi judecat de străini. Astfel, toate condițiile impuse de Hallier au fost acceptate de Guvern.

An XIII, nr. 3784, februarie 9, p. 1 – Mille, C., *Capitalurile străine*: Ministrul de Justiție a depus în Parlament un proiect de lege pentru modificarea Codului de Comerț, cu privire la societățile comerciale, pentru a înlesni intrarea în țară a capitalurilor străine. Guvernul a recurs la acest mijloc deoarece calea împrumuturilor este închisă. Măsura trebuia însă luată de mult, după exemplul statelor ca Rusia și Italia, unde s-a creat o industrie prosperă prin afluxul capitalurilor din Belgia, Franța, Germania și Anglia. Guvernul conservator, care patronează antisemitismul, nu este însă calificat să reușească în această privință, căci financiarul străin nu-și vor plasa banii în România până când nu vor avea siguranța în stabilitatea legilor și în justiție independentă de Guvern.

An XIII, nr. 3784, februarie 9, p. 1 – Inf., *Până la 1 Martie*: La ordinea zilei este bugetul statului. Între deputați este un mare curent în favoarea economiilor, reducându-se cheltuielile sub cele care figurau în bugetul exercițiului precedent. Se cer reduceri serioase, la lefuri, diurne, sinecure, fonduri secrete etc. Guvernul are intenția să pună impozite noi, printre care și un cvasimonopol al alcoolului. Bugetul nu va fi depus decât după 1 martie.

An XIII, nr. 3784, februarie 9, p. 2 – Senator, *Suprimarea marinei noastre militare*: La Ministerul de Război există un puternic curent în favoarea desființării marinei militare. Proiectul de lege pentru reorganizarea armatei nu face nicio mențiune despre marină, cu intenția probabilă de a o suprima și din buget.

An XIII, nr. 3784, februarie 9, p. 3 – Inf., *Comisia bugetară*: Deputații țin cu orice preț să se facă economii bugetare serioase, pe când Guvernul nu se preocupă decât de crearea de noi impozite. Se revine la ideea suspendării gratuității învățământului secundar și superior. Se protestează o nouă reglementare privitoare la alcool, menită să aducă un venit important. Se cer economii și la Căile Ferate, în special cu privire la corpul inginerilor.

An XIII, nr. 3785, februarie 10, p. 1 – Teodorescu, I., *Finanții conservatori*: Ministrul de Finanțe, Generalul Manu, a prezentat un proiect de buget de 243 milioane lei, în timp ce bugetul pe exercițiul curent, în sumă de 228 milioane lei, se soldează cu un deficit de 40 milioane. Succesorul său, Take Ionescu, s-a dovedit tot atât de incapabil, pretinzând că un adaos de cinci milioane la venituri și cu aceeași reducere la cheltuieli, bugetul va putea fi echilibrat. Evaluările veniturilor sunt fictive, de pildă taxa pe petrol, care în urma reprimării taxei pe benzină nu va mai putea produce cele 2.150.000 lei prevăzute în buget.

An XIII, nr. 3785, februarie 10, p. 1 – Index, *Economiile guvernului. Zece milioane resurse. Scăderea lefurilor prefectilor. Suprimarea gradațiilor*: Noul ministru de Finanțe apreciază că pentru echilibrarea bugetului pe exercițiul 1900-1901 sunt necesare cinci milioane lei ca spor la venituri și cinci milioane reduceri la cheltuieli. Aceasta se realizează prin umflarea evaluărilor, care ar rezulta într-un spor de venituri de 6.200.000 lei, ca de exemplu sporind evaluarea taxei de 5% asupra salariilor de la 4 la 4½ milioane lei, 300.000 lei în plus la taxele de timbru, 150.000 lei la impozitul pe

petrol, un milion la monopolul pe hârtia de țigări. Economii propuse se cifrează la circa cinci milioane lei, dintre care 1.200.000 la Căile Ferate, 600.000 lei la Culte și 2.500.000 la Ministerul de Război etc. Se va mări perioada de concediu a soldaților cu patru luni, se vor micșora lefurile prefectilor, se vor suprima pe un an gradațiile corpului didactic. Este necesară și suprimarea subprefecților, precum și a avansării tuturor funcționarilor pe timp de un an, desființarea inspectorilor școlari etc.

An XIII, nr. 3785, februarie 10, p. 1 – Brănișteanu, B., *Revista economică. Uniunea vamală austro-ungară. Convenția protecționistă a statelor triplei alianțe. Taxă vamală asupra zahărului în Anglia. Ultima statistică a Londrei. Societatea danubiană austriacă. Ieftenirea banilor*: Este vorba foarte serios de încheierea unei uniuni vamale între Austria și Ungaria, ceea ce ar conveni agrarilor unguri. Părerile sunt încă împărțite, adepții lui Schmoller susținând ideea, pe când protecționistii o combat pentru a nu indispuie Germania, care ar dori o uniune vamală între toate statele participante la Tripla Alianță, inclusiv România, pentru a lupta cu concurența crescândă a Statelor Unite. În Anglia se proiectează o taxă de import asupra zahărului din sfeclă, care ar prejudicia exportul nostru în favoarea coloniilor engleze. Londra are mai mulți locuitori decât România, populația londoneză ridicându-se la 6½ milioane. 31 la stă din acești locuitori sunt fără ocupație, deși în capitala Angliei se concentrează cele mai mari bogății din lume. Societatea austriacă de navigație pe Dunăre se află într-o situație precară din cauza concurenței, deși Guvernul din Viena îi acordă o subvenție anuală de 250.000 fiorini. Bani se ieftinesc pe toate piețele financiare. Banca Austro-Ungară a redus scontul cu 1/2 la sută și va fi probabil imitată de Banca Angliei.

An XIII, nr. 3786, februarie 11, p. 1 – Stix, *Bugetul C.F.*: La sfârșitul lunii decembrie s-a făcut în Camera Deputaților o mare manifestație contra Direcției Căilor Ferate, cerându-se reduceri însemnate în bugetul acestei instituții, de când însă I. Grădișteanu, conducătorul acelei manifestații, a devenit titular al Ministerului Lucrărilor Publice, acesta nu mai vorbește decât de "economii rezonabile", pentru a nu dezorganiza serviciile.

An XIII, nr. 3786, februarie 11, p. 1 – Teodorescu, I., *Ministerul Domeniilor. Urmarea minunățiilor*: Atât fostul prim-ministru liberal Sturdza, cât și actualul ministru de Agricultură, Comerț, Industrie și Domenii, N. Fleva, găsesc că acest ministru este dezorganizat și incapabil de a face față cerințelor serviciului. Împăduririle din Bărăgan s-au făcut la întâmplare, în loc de a forma o perdea de protecție contra vânturilor de la nord și nord-est, care usucă Bărăganul. De asemenea, s-a permis despădurirea malului Prutului și a coastelor dealurilor și munților, distrugând a zecea parte din pământurile cele mai fertile. Cererile de reîmpădurire adresate de silvicultori nu au fost satisfăcute, din motive birocratice.

An XIII, nr. 3786, februarie 11, p. 2-3 – *Monopolul hârtiei de țigară*: Proiectul de lege prin care se creează monopolul hârtie de țigară a fost depus la Camera Deputaților. În expunerea de motive se arată că acest monopol nu va avea drept urmare scumpirea prețului hârtiei de țigară. Noul monopol se va exploata de către Guvern în regie, sub administrația Direcției Generale a Regiei Monopolurilor Statului. Statul va cumpăra materialele și uneltele care există actualmente la fabricile de hârtie de

țigară, care funcționează în țară. Fondurile necesare se vor procura prin împrumut pe termen de doi ani. Importul hârtiei de țigară este prohibit.

An XIII, nr. 3787, februarie 12, p. 1 – I.T., *Taxele școlare*: Guvernul are intenția să pună taxe asupra învățământului secundar și superior, poate și asupra celui primar urban. Din această cauză, mulți elevi și studenți nu vor mai putea frecventa cursurile, ceea ce va aduce un regres al culturii. Pe de altă parte, condițiile de trai ale familiilor numeroase, cu mulți copii de vârstă școlară vor fi considerabil îngreunate. S-ar putea face economii la alte capitole, unde consecințele nu ar fi atât de grave, ca de pildă la lista civilă a regelui.

An XIII, nr. 3788, februarie 13, p. 1 – Index, *D. Costinescu și comisia bugetară. Guvernul se recunoaște greșit. Discursul d-lui Costinescu. Economii. Desființarea unui corp de armată. Protestarea bugetivorilor*: În Comisia Bugetară a Camerei Deputaților, ministrul de Finanțe a fost nevoit să recunoască că proiectul de buget de 243 milioane lei nu este echilibrat și că mai este nevoie de completat 12 milioane lei diferența, prin resurse suplimentare în sumă de cinci milioane și economii de șapte milioane. Aceste măsuri se iau în urma discursului ținut în Comisia Bugetară de deputatul liberal Emil Costinescu, care a arătat că criza actuală nu este un rău trecător, ci o primejdie permanentă, putând duce la pieire. Acest rău nu se poate remedia prin expediente, căci el provine din 20 de ani de risipă, împrumuturi din străinătate, ceea ce a sporit peste măsură datoria publică, nedezvoltarea unor surse de bogăție și secătuirea altora, anul de secetă, reaua organizare a impozitelor, uriașa dezvoltare a funcționarismului etc. Numai economii drastice pot aduce cu timpul o îndreptare. Guvernul pare hotărât să urmeze în parte această cale, prin suprimări de școli și de inspectori, înființarea taxelor școlare etc., prin reducerea fondului de 11 milioane la Căile Ferate pentru diurne. S-ar putea reduce și lefurile clerului, care sunt foarte ridicate, precum și lista civilă a regelui și a prințului moștenitor, care prin reducerea la jumătate ar realiza o economie de 750.000 lei. Guvernul obiectează dezorganizarea serviciilor, mai ales la propunerea lui P. Carp de a se desființa un corp de armată sau, la nevoie, chiar două. Altfel, țara e amenințată de a fi pusă sub controlul străinătății.

An XIII, nr. 3789, februarie 14, p. 1 – *Discuțiune neserioasă*: La Camera Deputaților s-a discutat protecția meseriașilor, dar nu s-a luat nicio măsură. Vicepreședintele Camerei, Filipescu, a vorbit despre sindicalizarea meseriașilor în bresle, dar nu a precizat dacă se referă la vechile bresle sub forma de corporații închise, care ar constitui un anacronism, sau în sensul modern al noțiunii, care încă pune problema intereselor de clasă ale muncitorilor față de patroni. S-a cerut de către unii deputați ca sindicatele să nu fie socialiste, ci pur profesionale, spre deosebire de ceea ce s-a petrecut cu Trade Union din Anglia.

An XIII, nr. 3789, februarie 14, p. 1-2 – Index, *Reforme școlare. Suprimarea de școli. Inspectori și revizori. Lefurile și gradațiile. Taxele pe școlari*: Pentru motive de economie, Guvernul a hotărât să suprimă Facultatea de Medicină din Iași și a școlilor normale de învățători, ceea ce ar lovi în învățământul primar rural. De asemenea, se va micșora numărul revizorilor școlari, deși aceștia, împreună cu inspectorii, ar trebui suprimați cu totul, ca inutili. În privința înființării taxelor școlare, se ridică în primul rând problema constituțională, iar în rândul al doilea aceea a sorții copiilor

care nu vor mai putea urma cursurile secundare, neputând plăti taxele. Ei nu pot fi lăsați fără învățatură, ceea ce implică crearea altor tipuri de școli, deci o nouă cheltuială.

An XIII, nr. 3790, februarie 15, p. 1 – Brănișteanu, B., *Revista economică. Uniunea vamală austro-germană. Canalul dintre Dunăre, Main, Elba, Oder și România. Congresul internațional al voiajorilor comerciali și ai reprezentanților comerțului. Casa de economii bohemă: să luăm pildă. Centenarul Băncii Franței: În privința uniunii vamale dintre Austro-Ungaria și Germania, nu e vorba până acum decât de discuții teoretice preliminare. Asociația Industriașilor din Austria s-a declarat contra proiectului, cerând o urcare a taxelor vamale. Canalul care ar lega Dunărea cu Elba, ar crea un drum navigabil de 3.113 km între Marea Neagră și Marea Nordului, de la Sulina la Hamburg, drum cu 58% mai scurt decât cel maritim actual. Tranzitul prin România ar căpăta astfel o imensă dezvoltare. Congresul internațional al voiajorilor comerciali va avea loc la Paris, cu scopul de a discuta despre chestiuni profesionale și de transport. Casa de Economii din Boemia, întemeiată acum 75 de ani, posedă azi economii depuse în sumă de aproape 110.000.000 fiorini. Ar trebui să luăm pildă. Banca Franței și-a serbat centenarul. Are azi o emisiune de bilete de bancă de 2 miliarde 200 milioane franci, care nu sunt garantate printr-un stoc metalic fixat prin lege, totuși se bucură de creditul cel mai solid.*

An XIII, nr. 3790, februarie 15, p. 2 – Pr., *Cereale – Revista săptămânii: Semănăturile de toamnă au suferit pagube însemnate din cauza înghețului. În privința recoltei de porumb din 1899 se constată că s-au semănat circa 2.000.000 hectare, care au produs 9.768.400 hectolitri, față de 35.912.000 hectolitri în anul precedent. Prețurile cerealelor au rămas neschimbate.*

An XIII, nr. 3791, februarie 16, p. 1 – Inf., *Bugetele: Guvernul va limita inițiativa parlamentară în chestiunile bugetare, propunând o lege prin care, la orice inițiativă care ar necesita o cheltuială, să se indice și noua resursă de unde să se procure fondul respectiv. În schimb, nu vrea să reducă fondul pentru credite extraordinare în sumă de 3.500.000 lei. S-a propus ca aceste credite extraordinare aprobate de Consiliul de Miniștri să fie supuse controlului prealabil al Curții de Conturi. Este vorba, de asemenea, ca în Comisia Bugetară să se ceară miniștrilor mari reduceri de cheltuieli.*

An XIII, nr. 3792, februarie 17, p. 1 – Mille, C., *Ideea nu pierie: Încetarea mișcării socialiste, prin faptul că conducătorii ei au trecut în Partidul Liberal, nu înseamnă că ideea socialistă a pierit. Deși trece printr-o criză, ea va trăi cât timp clasele muncitoare vor aspira către o stare mai bună și o rezolvare favorabilă a problemei sociale. Evoluția economică va duce de la sine la organizarea proletariatului într-un partid politic. Muncitorul român se află astăzi într-un stadiu intermediar, semiindustrializat, între acela al proletarului din Occident și al meșteșugarului din vechile bresle. România merge însă spre industrializare. Generația socialistă actuală a început prea devreme lupta, dar a reușit să semene idei generoase și să demaște minciunile convenționale ale societății moderne. Ideea socialistă nu va muri decât când va ajunge la împlinire.*

An XIII, nr. 3792, februarie 17, p. 1 – Teodorescu, I., *Pescăriile noastre: România este foarte bine înzestrată de natură în ce privește pescuitul, și această bogăție a fost foarte bine exploatată în trecut, când cu produsul pescăriilor se plătea aproape întregul import*

al Țărilor Române, adeseori și tributul către turci. De la începutul secolului al XIX-lea însă, producția a intrat în declin, nisipurile, stuful și nămolul au împotmolit bălțile și canalele. Acum, România importă pește din Serbia și Bulgaria, iar din Rusia importă pește sărat pentru 15 milioane lei anual, care este în realitate pește prins în apele românești de pescarii ruși. Țara noastră nu mai exportă pe an decât cel mult două milioane de kilograme. Cauza pentru care pescarii preferă să prepare peștele sărat în Rusia este prețul ridicat al sării, care la Tulcea costă 3 lei sută de kilograme, pe când în Rusia numai 1 leu. Apoi mai intervine și faptul că sarea extrasă din mină nu este atât de bună ca aceea provenită din apa de mare, pentru sărarea peștelui. Guvernul român a voit să evite acest inconvenient, importând sare de mare de la Smirna, dar pe care o vinde cu prețul enorm de 11,40 lei sută de kilograme. Pescuitul, dacă ar fi reorganizat și bine administrat, ar putea produce cu vremea cel puțin o sută de milioane lei pe an.

An XIII, nr. 3794, februarie 19, p. 1 – Teodorescu, I., *Tristă situație!*: La Cameră se discută proiectul de lege pentru reorganizarea Ministerului de Domenii. Cu această ocazie se pun în evidență cumplita anarhie și nepricepere care domnesc în economia țării. Ministerul Domeniilor, Agriculturii, Comerțului și Industriei, nu numai că nu a stimulat producția agricolă, dar a fost o cauză de paralizare și de regres. Nu a făcut nici măcar un inventar al averii statului. Până și semințele de calitate le importăm, alături de cartofi, legume, fân, până la concurența sumei de 15 milioane lei anual.

An XIII, nr. 3795, februarie 20, p. 1 – Index, *Asigurările și statul. O mare reformă. Triumfurile noastre. Ce vrea să facă guvernul? În alte țări*: Criza economică datorată unui sfert de veac de risipă și anarhie economică a reactualizat, printre altele, și propunerea ca statul să exproprieze societățile de asigurare și să se substituie lor, pe baza principiului mutualității. Această reformă este cerută de mult de cercurile democratice din țară.

An XIII, nr. 3796, februarie 21, p. 1 – Teodorescu, I., *Enormul deficit!*: Ministrul de Finanțe recunoaște că deficitul bugetar se va ridica la 60 milioane lei. Un asemenea deficit la un buget de 228 milioane echivalează cu un dezastru financiar. Deficitul va fi probabil și mai mare în anul viitor. Cum va acoperi Guvernul aceste lipsuri din tezaur? Nici noile impozite care se vor crea, nici economiile proiectate nu vor fi suficiente pentru a echilibra bugetul. Din cauza crizei, publicul își va restrânge cheltuielile, deci încasările din impozitele indirecte vor scădea. Nu se poate ieși din impas decât printr-o completă reorganizare economică și financiară, pe baze mai democratice.

An XIII, nr. 3797, februarie 22, p. 1-2 – Index, *Principiul asigurării de stat. Principiul mutualității. Primele societăți de asigurare. Intervenția statului. În Germania. În Elveția*: În cursul secolului al XIX-lea, statul a început să intervină din ce în ce mai mult în domeniul economic și a creat o serie de monopoluri, pe care le administrează. Primele măsuri au fost luate prin reglementarea protecției muncii și, apoi, pentru îngrădirea pauperismului și crearea de asigurări obligatorii pentru muncitori, cu ajutorul statului, ca în Elveția, în 1871, și în Germania, în 1881. Guvernul român proiectează însă o măsură mult mai îndrăzneată.

An XIII, nr. 3797, februarie 22, p. 3 – Marin, *Desființarea școlii de agricultură de la Herăstrău*: Guvernul a decis să desființeze Școala de Agricultură de la Herăstrău, din motive

de economie. Absolvenții școlii au decis să înființeze o societate de ajutor mutual și o societate cooperativă pentru agricultură, cumpărare de mașini agricole etc.

An XIII, nr. 3798, februarie 23, p. 1 – Index, *Statul român și asigurările. Ce plănuește guvernul. Substituirea statului societăților de asigurare. Al doilea act de expropriere în mare. Speculă și mutualism*: Guvernul are intenția să înființeze un monopol de stat al asigurărilor. Pentru a se face față crizei economice va trebui, nu numai să se facă economii, ci să se revizuiască toată așezarea impozitelor, să se reorganizeze serviciile publice, să se îmbunătățească starea izvoarelor de bogăție. Printre aceste măsuri se preconizează și monopolul asigurărilor, care sunt o sursă bogată de venituri. Reforma fundamentală ar fi însă asigurarea obligatorie pentru toți locuitorii. Exproprierea societăților de asigurare ar fi un act cu adevărat revoluționar, întocmai ca exproprierea averilor mânăstirești sub domnia lui Cuza.

An XIII, nr. 3799, februarie 24, p. 1 – Un cititor al “Adevărului”, *Economii în bugetul statului. Voci din public. Budgetul ministerului de război*: Ca economii la Ministerul de Război se propun o serie de suprimări de posturi, considerate ca inutile. De asemenea, o reducere a efectivului sub arme, avându-se în vedere că hrana unui soldat costă 50 bani pe zi, deci în total 50.000 lei zilnic pentru efectivul actual.

An XIII, nr. 3799, februarie 24, p. 1 – Brănișteanu, B., *Revista economică. Industria ungară. Interview cu Hegedüs. Inițiativa privată. Organizarea consumului. Circulară ministerială austriacă în vederea noului tarif autonom. Distrugerea grindinei. Cîteva cifre interesante*: Deși condițiile economice ale Ungariei sunt destul de asemănătoare cu cele de la noi, industria noastră este încă în fașă, pe când aceea a țării vecine devine din an în an mai prosperă. Ministrul de Comerț Hegedüs a declarat că va norma o nouă politică protecționistă, pentru a sprijini cât mai bine crearea de noi industrii în Ungaria și atragerea capitaliștilor străini. Inițiativa privată contribuie și ea la organizarea unei industrii naționale, făcând propagandă ca publicul să nu cumpere decât produse ungurești. Austro-Ungaria lucrează cu febrilitate la pregătirea noilor convenții comerciale. Se face o anchetă asupra efectelor produse de actualul tarif vamal asupra activității industriale și comerciale și ce modificări s-ar putea aduce pentru ameliorarea lui. Când se va face și la noi o asemenea anchetă utilă? S-a constatat că împrușcăturile pot împiedica formarea grindinei. Dacă n-am fost capabili să organizăm o rețea de irigații care să ne apere de secetă, cel puțin am putea combate grindina prin acest nou mijloc pe care știința îl pune la îndemâna noastră.

An XIII, nr. 3800, februarie 25, p. 1 – Index, *Guvernul și Banca Națională. Atacul în contra Băncii. Conservatorii năzuiesc la cașcaval. Critici. Banca Națională, monopol de stat*: Banca Națională ar trebui transformată într-un serviciu public, spre a înceta să fie un mijloc de îmbogățire pentru acționari. Guvernul nu se preocupă însă de această problemă din imboldul unui interes național, ci pentru a lovi în Partidul Liberal și a face din Partidul Conservator stăpânul Băncii Naționale. Pentru aceasta se folosește de diferite pretexte, ca de exemplu, că nu împrumută suficient statul, că raportul dintre emisiunea de hârtie și rezerva de aur nu este suficient, capitalul băncii este prea mic etc. Toate acestea sunt erezii care nu rezistă unei critici serioase.

An XIII, nr. 3801, februarie 26, p. 1 – Index, *Ruina unei părți a industriei. Criza și industria națională. Influența crizei asupra cherestelei, varului, cimentului și cărămizii. O producție*

înfloritoare în primejdie: Criza economică a influențat o serie de industrii, cum sunt aceea a varului, cherestelei, cimentului, cărămizilor etc. Numeroase lucrări publice au fost abandonate, iar altele reduse, din cauza lipsei creditelor din străinătate. Construcțiile particulare s-au împușinat și ele, din lipsă de capital. Fabricile de cherestea din țară produc anual 200.000 metri cubi, din care acum o bună parte nu va mai găsi cumpărători. Același lucru se petrece și cu industria varului, care va trebui să-și reducă la o zecime producția anuală de circa 6.000-7.000 vagoane, deoarece varul nu este un articol exportabil, ca de exemplu cherestea. În condiții asemănătoare se află fabricanții de cărămizi și de cuie.

An XIII, nr. 3801, februarie 26, p. 1 – Theodorescu, I., *Ministerul Domeniilor. Serviciul minelor. Școalele. Chestia reorganizării:* Serviciul minelor nu a făcut nicio cercetare serioasă cu privire la piatra de construcție, varul, cimentul etc. Piatra de construcție o mai importăm și azi din Bulgaria. În ceea ce privește petrolul, prospecțiunile și sondajele au fost efectuate de străini. Nu avem o hartă geologică serioasă a țării. În schimb, conducătorii serviciului minelor au voit să sape un puț artezian pe Bărăgan, într-un loc ales la întâmplare, unde au săpat până la 800 m adâncime, fără a găsi apă. În ceea ce privește școlile, nici unul din absolvenții școlilor agricole nu a pus în practică cele învățate în specialitatea sa. Noua reorganizare a ministerului nu va fi de folos, dacă va rămâne același personal incapabil.

An XIII, nr. 3802, februarie 27, p. 1 – Theodorescu, I., *Codițele împrumutului:* Împrumutul de 175 milioane lei nominal contractat de statul român în străinătate are urmări dureroase, de ordin moral și material, ca de pildă, afacerea Hallier, impusă de financiarii francezi, precum și aceea a serviciului maritim, care va fi cedat companiilor nemțești. Acum se mai anunță și răscumpărarea împrumutului de 13 milioane rămase nesubscrise din împrumutul contractat sub Guvernul liberal.

An XIII, nr. 3802, februarie 27, p. 1 – Index, *Un mijloc de-a spori veniturile statului. Interview cu un mare proprietar. Economii de la căile ferate. Sporuri în loc de economii. Soluția crizei agricole:* Campania dusă contra inginerilor de la Căile Ferate nu este justă. Împreună cu țărani, meseriași și muncitorii din fabrici, inginerii sunt singurii care fac o muncă utilă. Ei administrează la Căile Ferate o industrie de peste un miliard de lei. Adevărata soluție ar fi un spor de 2-3 lei la chila de grâu transportată pe calea ferată, tarifele de azi fiind prea reduse. Aceasta ar mări veniturile cu 8-12 milioane lei pe an. Această măsură ar fi nu numai democratică, dar salvatoare pentru economia țării și pentru finanțele statului.

An XIII, nr. 3803, februarie 28, p. 1-2 – Index, *Criza, finanțele statului și renta. Continuarea conversației cu marele proprietar. Renta pământului. Scăderea rentei și soluția crizei:* Renta pământului și valoarea moșiilor a crescut de patru sau cinci ori de când s-au construit căile ferate. Dar proprietarii-exportatori de cereale au obținut și tarife de transport reduse pe căile ferate. O ridicare a acestor tarife nu ar influența prea mult situația cerealelor românești pe piețele străine, căci chila de grâu, care costă pe loc în România 40 lei, costă 15 lei în Argentina. Un spor de tarife ar lovi numai în marii proprietari, căci renta pământului ar scădea și moșierii ar fi siliți sau să vândă ieftin țărănilor loturi din proprietățile lor, sau să facă o cultură rațională ca să-și acopere paguba.

- An XIII, nr. 3803, februarie 28, p. 2 – Marcovici, M., *Chestiuni comerciale. Polițele de complezență*: Sistemul polițelor de complezență se practică pe o scară întinsă, mai ales în epocile de criză financiară. Sistemul este periculos nu numai pentru semnatori, dar și pentru interesul public, pentru că creează o inflație a creditului, bancherii care le-au obținut scontându-le la Banca Națională.
- An XIII, nr. 3804, februarie 29, p. 1 – Bacalbașa, C.C., *Cum se echilibrează bugetul*: Bugetul nu poate fi echilibrat decât prin economii și impozite. Guvernul a pus taxe pe obiectele de primă necesitate, împovărând clasele nevoiașe, dar nu s-a atins de marii capitaliști. În privința economiilor, în loc de a suprima sinecurile, serviciile inutile, cumulumul, s-a abătut tot asupra celor mici, tăind celor plătiți cu ziua câte zece zile din salariu și reducând indemnizația de chirie a micilor funcționari pe câte două luni. De asemenea, desființează școli și internate, la Ministerul de Război se reduce echipamentul armatei. Rezultatul va fi o țară rătăcită și cu un deficit bugetar de 60 milioane lei.
- An XIII, nr. 3804, februarie 29, p. 2-3 – Rep., *Bugetul docurilor. Ce economii se pot realiza*: Venitul brut al docurilor de la Brăila și Galați este de un milion și jumătate, iar cheltuielile anuale se ridică la suma de 1.300.000 lei. În anul curent s-au mai creat posturi noi, fără vreo utilitate vădită, suprimându-se în schimb lucrători și mici funcționari, micșorându-se și suma prevăzută pentru materiale. Economii s-ar putea face la salariile care reprezintă suma de 1.000.000, adică două treimi din venit. Dacă s-ar suprima diferite posturi de subșefi și de ingineri, s-ar realiza o economie de 300.000 lei pe an.
- An XIII, nr. 3805, martie 1, p. 1 – Teodorescu, I., *Procesul Hallier*: Procesul Hallier se va încheia nu numai cu o importantă pagubă materială pentru stat, dar și cu o știrbire a independenței României, la ordinul unor bancheri franco-germani, care au impus Guvernului competența unui tribunal de arbitri compus în majoritate din străini, care e dinainte stabilit că se va pronunța în favoarea antreprenorului străin, vinovat de a fi părăsit lucrările. Supraarbitrul acceptat de Guvernul nostru este omul reclamantului Hallier, iar bancherii francezi care au subscris la împrumutul de 175 milioane lei, au reținut din împrumut suma de 18 milioane, fixată de ei ca despăgubiri pentru Hallier.
- An XIII, nr. 3806, martie 2, p. 1 – Mille, C., *Sub baionete*: La ordinele venite de la Paris și de la Berlin, Guvernul român și Parlamentul au admis ca pretențiile antreprenorului Hallier să fie judecate de un tribunal de arbitri străini, funcționând pe teritoriul țării. Opinia publică s-a mobilizat și procesul de judecă sub paza poliției și a armatei. Guvernul trebuie să se retragă în fața indignării generale.
- An XIII, nr. 3806, martie 2, p. 1 – Dixi, *Străinii și românii în afacerea Hallier. Ciocoi și străinii. Cazul d-lor Nacu și C. Manu. Trădările de țară*: Guvernul român este vinovat pentru modul cum se prezintă procesul antreprenorului Hallier. El a respins mai întâi cu indignare pretențiile acestuia, dar în loc de a proceda ca Guvernul bulgar, rezistând presiunilor din afară, după opt zile s-a supus exigențelor bancherilor francezi. E, de asemenea, rușinos ca un vicepreședinte al Camerei să accepte a fi avocatul lui Hallier, iar fratele ministrului de Interne să fie mijlocitorul afacerii.

An XIII, nr. 3807, martie 3, p. 1 – Index, *Istoricul afacerii Hallier. Ce cere Hallier. Condițiile lucrărilor. Cine e Hallier. Atitudinea îndoelnică a guvernului*: În decembrie 1895, lucrările portului Constanța au fost adjuocate asupra antreprenorului francez Hallier, cu prețul de 19.354.000 lei, adică cu o reducere de 23,8% asupra devizului. Contractul prevedea că orice litigiu între stat și antreprenor va fi judecat de tribunalele românești. Hallier nu a avut competența necesară și, neputând face față obligațiilor, a fugit din țară în luna aprilie 1899, părăsind lucrările și lăsând ca ele să fie continuate în regie de statul român, care a lucrat mai rapid și cu un beneficiu de 9%. Hallier a cerut atunci intervenția Guvernului francez și a bancherilor străini, iar Guvernul nostru a fost silit să accepte, contrar prevederilor contractului, judecarea cauzei de către un tribunal arbitral compus în unanimitate de străini. Pretențiile lui Hallier sunt bazate pe minciuni și complet nejustificate legal.

An XIII, nr. 3808, martie 4, p. 1-2 – Index, *Pretențiile lui Hallier. Pretențiile rezonabile. Cele absurde. La cât se urcă bănește pretențiile. Cu cât s-a învoit guvernul pe sub mână*: Rezilierea contractului dintre antreprenorul Hallier și stat, pentru lucrările din portul Constanța, a avut loc de comun acord la 9 martie 1899. Pretențiile lui Hallier sunt juste în ceea ce privește restituirea garanției, plata lucrărilor făcute, plata aprovizionărilor și restituirea taxelor încasate de stat pe puzzolană. Sunt, în schimb, nejustificate cererile pentru plata materialului, pentru beneficiul rezultat din lucrări (care revine de drept statului român), despăgubirile pentru discredit și plata dobânzilor la capitalul imobilizat. În total, 18 milioane lei, însă se crede că pretențiile sale reale se reduc la 9 milioane lei.

An XIII, nr. 3810, martie 6, p. 1 – Indiscret, *O soluțiune onorabilă a afacerii Hallier. Interview cu un ministru*: În mai sau iunie s-a oferit Guvernului un împrumut în străinătate pentru suma de 200 milioane lei, cu dobândă de 5%, dar Guvernul a refuzat. Când s-a ivit amenințarea protestării bonurilor de tezaur, a intervenit regele și omul acestuia, Kalindera, a mers la Berlin și a găsit un împrumut în condiții grele, din cauza crizei de numerar de pe piața internațională și a discreditului statului român în străinătate. Afacerea Hallier s-a ivit mai târziu, după ce împrumutul fusese subscris de băncile din Berlin. Atunci au intervenit bancherii francezi, care nu au admis votarea împrumutului la Bursa din Paris decât dacă statul român acceptă pretențiile lui Hallier. Guvernul nu avea absolută nevoie de cotarea rentei la Paris, dar, în tot cazul, putea încheia o tranzacție onorabilă cu Hallier. Este exact că regele a împrumutat pe Hallier cu 300.000 lei fără dobândă.

An XIII, nr. 3813, martie 9, p. 1 – *Noi impozite. Inițiativa parlamentară. Raportul d-lui C.C. Arion*: Proiectul pentru modificarea Regulamentului Camerei Deputaților prevede ca un număr de șapte deputați să aibă dreptul să propună orice proiect de lege din inițiativă parlamentară, cu condiția ca, dacă propunerea ar comporta noi cheltuieli, să se creeze și un venit din impozite pentru acoperirea creditului, spre a nu se periclita echilibrul bugetului. În trecut, s-au făcut propuneri din inițiativă parlamentară care nu prezentau un interes general și dezechilibrău bugetul. Se crede că această modificare va servi pentru crearea de noi impozite pe cale de inițiativă parlamentară.

An XIII, nr. 3813, martie 9, p. 1 – *Franța, Germania și Hallier. Jugul financiar al Germaniei. Apelul la capitalurile franceze. Compromiterea Franței în România*: Afacerea Hallier contribuie

la scăderea prestigiului Franței în România. Germania a fost prima țară care a intervenit cu capitaluri în România, subscriind la împrumuturile statului și făcând investiții în întreprinderi particulare, ceea ce i-a adus numeroase beneficii. La început, bancherii francezi s-au arătat reticenți față de România, dar apoi au cedat insistențelor bancherilor germani, asociindu-se la ultimul împrumut, dar impunând totodată achitarea pretențiilor lui Hallier, în favoarea căruia a făcut presiuni și Guvernul francez, care a condiționat cotarea împrumutului la Bursa din Paris de cedarea Guvernului român în litigiul cu Hallier. Această atitudine a venit în folosul Germaniei, care n-a ridicat niciodată asemenea pretenții.

An XIII, nr. 3815, martie 11, p. 1 – Inf., *Economiile guvernului*: Guvernul proiectează economii pentru a face ca bugetul pe exercițiul viitor să se soldeze cu un excedent de cel puțin 10-12 milioane. Mai mulți deputați au arătat că nu se pot menține evaluările de venituri din bugetul în curs, pentru că ele prezintă un deficit enorm și anul viitor nu prezintă perspective mai bune. Cele mai importante economii se vor face în bugetul Ministerului de Război și al celui de Instrucție Publică. În primul dintre aceste două bugete se vor face economii prin reducerea efectivului. La Ministerul Instrucției Publice se suprimă inspectorii școlari. Se vor construi numai 25 de școli cu cheltuiala comunelor.

An XIII, nr. 3816, martie 12, p. 1 – Bacalbașa, C.C., *Notițe săptămânale. Emigrări și colonizări*: Chestiunea evreiască devine o problemă foarte gravă, mai ales pentru orașele din Moldova, unde populația săracă crește neconținut, măbind proletariatul cu o masă de străini și amenințând unele târguri cu deznaționalizarea. Această situație s-ar putea remedia prin emigrare, colonizându-se în locul celor plecați, români din Ardeal și Oltenia. Elementul românesc la orașe trebuie întărit prin orice mijloace, dar aceasta este o operație anevoioasă, după cum a dovedit colonizarea nereușită a Dobrogei cu ardeleni.

An XIII, nr. 3818, martie 14, p. 1 – Inf., *Economiile bugetare*: Bugetul este amenințat cu un deficit de peste 40 milioane și va avea de achitat peste cinci ani o datorie de 175 milioane lei. Drept economii se propune desființarea inspectorilor școlari, a școlilor de institutori și institutoare etc., dar, în urma intervenției ministrului de Finanțe, s-a revenit în parte asupra acestor reduceri. Nimeni nu se atinge însă de sinecuri și de fondurile secrete.

An XIII, nr. 3818, martie 14, p. 1 – Index, *Un jaf în averea publică. Interviewul meu cu marele proprietar. Cum stau faptele. Exploatarea țării de o mână de proprietari și arendași. Remediul*: Tariful de transport al cerealelor pe căile ferate este atât de ieftin, încât se poate spune că acest serviciu este literalmente prădat de câteva mii de moșieri, care au adus pe țărani în săpă de lemn și au exportat produsele pentru a aduce, în schimb, obiecte de lux. Dacă facem o comparație cu tarifele din Ungaria, vedem că acestea sunt mult mai ridicate. Statul a investit sume enorme pentru construcția de căi ferate, dar nu trage venitul corespunzător din cauză că tarifele de transport sunt la un nivel prea jos. Fără a periclita agricultura, s-ar putea obține un spor de cel puțin 10 milioane.

An XIII, nr. 3818, martie 14, p. 1 – Brănișteanu, B., *Comerțul ambulant în Austria. Distrugerea minelor din Transvaal și speculațiunea. Războiul economic austro-ungar. Aprovizionarea Vienei. Importul cărnei din România și d-rul Lueger. Monopolul petroleului în Rusia.*

Conferința internațională pentru desființarea primelor de export al zahărului: În Austria se proiectează o legiferare restrictivă a comerțului ambulant. Burii plănuiesc să arunce în aer minele de aur. Ca urmare, valorile miniere au suferit scăderi importante. Există între Austria și Ungaria un conflict economic pe tema importului de vite din Ungaria în Austria. Ungaria amenință cu proclamarea unei autonomii economice. O comisie specială a fost înființată la Viena pentru a cerceta dacă nu ar fi mai avantajos să se aducă din România carne pe un preț mai ieftin pentru populația vieneză. Această măsură întâlnește obstacole în legile pe poliție veterinară, dar mai ales în atitudinea agricultorilor unguri, care se tem de concurența României. Se afirmă că în Rusia se va introduce monopolul petrolului, în locul actualului cartel dintre exploatarea de petrol. La Ministerul de Externe austriac se studiază problema suprimării primelor de export pentru zahăr, care au devenit pre apăsătoare pentru buget.

An XIII, nr. 3819, martie 15, p. 2 – *O nouă linie de joncțiune cu România:* Ziarul vienez "Neue Freie Presse" anunță că lucrările de construcție a liniei de drum de fier din județul Dorohoi, care fuseseră suspendate din cauza crizei economice, vor fi reluate. Până acum nu s-a hotărât dacă joncțiunea noii linii se va face cu Austria sau cu Rusia, aceasta din urmă oferindu-se a face un pod peste Prut și a acorda importante reduceri de tarife pentru transporturile de mărfuri românești la Marea Baltică.

An XIII, nr. 3820, martie 16, p. 1 – Teodorescu, I., *Panamaua Hallier:* Afacerea Hallier ia tot mai mult aspectul unei panamale, cu multe implicații. Un agent de afaceri cu o reputație dubioasă și fără capital obține în România concesiunea unor lucrări și, ulterior, toate înlesnirile posibile. Totuși, el cade în stare de faliment, dar reușește, cu ajutorul unor bancheri francezi, să impună Guvernului un proces scandalos, umilitor pentru justiția română și foarte păgubitor pentru stat, cu rezultatul aranjat de mai înainte. Cazul acesta trebuie supus unei riguroase anchete, fără a se cruța niciunul dintre vinovați.

An XIII, nr. 3821, martie 17, p. 1-2 – Index, *Noul buget al statului. Sau arta de-a bate apa'n piuă avînd aerul de a săvîrși o mare ispravă:* Raportorul bugetului susține părerea că criza economică este datorată unui an agricol rău și că nu poate servi deci drept criteriu pentru evaluările bugetare privind un an normal. Bugetul alcătuit de fostul ministru de Finanțe, Manu, nu numai că menținea evaluările de venituri din anul în curs, ci le mai sporea cu circa 15 milioane, provenite din impozite și taxe noi. Aceasta a atras înlocuirea sa. Noul ministru de Finanțe, Take Ionescu, modifică proiectul, socotind un spor de venituri de 18.535.000 lei, provenind din impozite noi, 3.500.000 lei din ridicarea tarifelor la căile ferate, 3.000.000 lei din ridicarea prețului tutunului și 5.000.000 lei economii. Aceste sume sunt repartizate la acoperirea noilor cheltuieli, care se ridică la 9.424.000 lei, 13.063.563 lei la acoperirea minusului de evaluări față de proiectul precedent și circa 7 milioane lei excedent. Aceste modificări sunt insuficiente pentru a obține un buget echilibrat, deoarece criza nu provine numai dintr-un an agricol rău, ci din totala lipsă de bună gospodărire și lipsa de credite din străinătate, cauze care vor influența și viitorul buget. Ar trebui schimbată radical asieta bugetară, pe când actualul proiect păstrează toate caracterele de supraevaluare a încasărilor, adăugând doar câteva economii tranzitorii.

An XIII, nr. 3822, martie 18, p. 1 – Index, *Cît am pierdut cu căile ferate. Ce pagubă ne-au adus tarifele joase. Compensație între România și alte state. Sporul la care am putea spera*: De la 1885, de când s-au redus excesiv tarifele de transport al cerealelor pe căile ferate, la stăruința agricultorilor, statul a pierdut minimum 160 milioane lei. Aici se află sursa greutăților financiare prin care trece statul. Capitalul investit de stat în căile ferate este de 815 milioane lei, iar jumătate din cele 92.000.00 lei anual, care reprezintă datoria publică, provine din cheltuielile de construcție a căilor ferate, care, în schimb, aduc statului un venit de 12-15 milioane lei. Tarifele ar trebui sporite cu 40%, rămânând totuși cele mai joase din lume. Aceasta ar putea aduce un spor global de 11-14 milioane lei pe an.

An XIII, nr. 3823, martie 19, p. 1 – Teodorescu, I., *Umilirea țării*: Doi membri ai Guvernului au recunoscut că procesul Hallier a fost impus statului român de “interese de ordin financiar” și că “adevărata rușine ar fi fost, nu în tribunalul arbitral, ci în controlul străinătății”. Cu alte cuvinte, alternativa ar fi fost falimentul. Este deci vorba de executarea unui ordin venit de la bancherii francezi. Un guvern capabil ar fi știut să evite la timp o asemenea situație.

An XIII, nr. 3823, martie 19, p. 1 – *Trei declarațiuni. Asupra fatalităților inexorabile*: În ședința de la 2 martie a Camerei Deputaților, generalul Manu, ministru de Interne, declara în privința afacerii Hallier că nu există o legătură directă între împrumutul contractat la acea epocă de Guvernul român cu sindicatul din Berlin și chestia Hallier: “Relațiunea între aceste două chestiuni era de ordin curat economic și financiar.” Iar ministrul de Finanțe, Take Ionescu, declara că “arbitrajul a fost o inexorabilă necesitate”. În Senat, același ministru afirma că reglarea chestiunii Hallier, așa cum s-a făcut, nu este datorită unei presiuni, ci unei nevoi de ordin financiar și economic, căreia nu i se putea rezista. În fine, în Senat, ministrul de Externe, Ion Lahovary, a susținut că “țara era adusă într-o situație așa de teribilă, încât am fost siliți ori să primim tribunalul arbitral, ori să cază împrumutul... Dacă nu îl admiteam, venea controlul financiar străin în România”. Rezultă că cei trei miniștri au făcut declarații, dacă nu contradictorii, cel puțin profund diferite.

An XIII, nr. 3823, martie 19, p. 1-2 – Index, *Conflictul dintre droghiști și farmaciști. Informațiile noastre. Cum stă chestia după lege. Eftinirea medicamentelor. Interesul publicului*: În nicio țară medicamentele nu sunt atât de scumpe ca în România. Aceasta s-ar datora faptului că farmaciștii își procură medicamentele de la droghiștii angroșiști. Farmaciștii, în urma intervenției autorităților sanitare, au consimțit să reducă prețurile cu 50-75%.

An XIII, nr. 3824, martie 20, p. 1 – Inter, *Destăinuiri în afacerea Hallier. Chestia împrumutului. Mizerabilele argumente ale guvernului. Cum stau lucrurile cu adevărat*: Guvernul afirmă că a primit de la predecesorii săi liberali o moștenire din cele mai grele, și anume 65 milioane lei bonuri de tezaur, plus lucrări publice disproporționate resurselor. Atunci Guvernul s-a adresat bancherului german Hansemann, care este cel mai interesat în finanțele românești, da care nu a găsit bani disponibili din cauza crizei financiare internaționale. În cele din urmă, a găsit fondurile necesare, dar în condiții dezastruoase, inclusiv afacerea Hallier. Altfel, bonurile de tezaur ar fi fost protestate. Această versiune a Guvernului nu este exactă. În loc să se adreseze de la început financiarilor germani, el a căutat bani în Franța și Anglia, fără succes,

adăugând, astfel, la discreditul țării și creând, ulterior, dificultăți lui Hansemann față de bancherii francezi. Aceștia au abuzat de situație, impunând condițiile oneroase care se cunosc.

An XIII, nr. 3825, martie 21, p. 1-2 – Ad., *Moștenirea liberalilor și Hallier. Stupiditatea guvernului. Cum a venit la putere. Împrumutul și Hallier. Concluzie*: Împrumutul, cu toate consecințele sale dezastruoase, este opera Guvernului conservator, care nu a știu să facă față cerințelor situației financiare. El va cădea pe această chestie și va rămâne complet discreditat.

An XIII, nr. 3826, martie 22, p. 1 – *Cotidiane. Un impozit*: Se propune un impozit proporțional asupra cluburilor și caselor de jos, pedepsindu-se jocul clandestin.

An XIII, nr. 3827, martie 23, p. 1 – Index, *Guvernul și Banca Națională. Discursul d-lui Filipescu. Guvernul vrea să vândă acțiunile Băncii. Înființarea altor bănci*: Guvernul caută să pătrundă, prin partizanii săi, în număr cât mai mare, la Banca Națională sau să creeze instituții de credit monopolizate de dâșii. Ca o primă măsură, el ar vinde acțiunile Băncii Naționale pe care le posedă statul și care reprezintă azi, ca valoare reală, 15 milioane lei, făcând astfel pe capitaliștii străini stăpâni pe un sfert din acțiunile băncii, desăvârșind robia noastră economică, deoarece băncile particulare se află deja în mâinile lor. România va deveni o colonie germană. De asemenea, conservatorii urmăresc ideea de a crea o a doua bancă cu privilegiu de emisiune și care să le aparțină. Dar nu va găsi nicăieri capital pentru o asemenea întreprindere.

An XIII, nr. 3828, martie 24, p. 1 – Bacalbașa, C.C., *Desfacere totală*: Guvernul e aproape de faliment, căci îi lipsesc 40 milioane lei pentru a face față unor plăți urgente și nu poate găsi această sumă. El are intenția de a vinde străinilor acțiunile Băncii Naționale, pentru un câștig de 14 milioane lei. Apoi vrea să vândă unei companii străine Serviciul Maritim. În fine, vor fi vândute și pădurile statului, cu 50 milioane lei.

An XIII, nr. 3828, martie 24, p. 1 – Index, *Înstrăinarea averii statului. Vânzarea acțiunilor Băncii Naționale. Vânzarea pădurilor. Vânzarea serviciului maritim. Vânzarea căilor ferate*: Pentru a acoperi golul bugetar, Guvernul proiectează să vândă averea statului, și anume acțiuni ale Băncii Naționale în valoare nominală de 20 milioane lei, Serviciul Maritim care valorează 13-14 milioane lei, Căile Ferate reprezentând un capital de vreo 800 milioane lei, păduri, moșii etc.

An XIII, nr. 3829, martie 25, p. 1 – Teodorescu, I., *Falimentul*: Peste cinci ani, statul va avea de plată suma de 175 milioane lei, suma ultimului împrumut contractat sub actualul Guvern. Chiar dacă bugetele pe acești ani se vor putea aplica cu cea mai mare precizie, nu se va obține mai mult de 10 milioane lei excedent anual. S-ar putea, eventual, consolida această datorie, transformând-o într-un împrumut normal, amortizabil în 30-40 ani, dar aceasta numai în cazul când averea statului va rămâne intactă.

An XIII, nr. 3829, martie 25, p. 1 – Ad., *Discursul d-lui Emil Costinescu. Impozitele. Economiiile. Impozitul pe venit. Planurile d-lui Filipescu*: Emil Costinescu a arătat că impozitele noi proiectate sunt insuficiente și rău așezate. Economiiile, de asemenea, nu sunt îndestulătoare și făcute acolo unde trebuie. Veniturile sunt evaluate exagerat. Vămile nu pot produce decât cel mult 22 milioane lei, iar nu 27 milioane, cum sunt

evaluate. Pentru restabilirea finanțelor publice este nevoie să se înființeze impozitul pe venit. Oratorul a mai afirmat că acțiunile Băncii Naționale aparținând statului sunt inalienabile, iar pădurile nu vor găsi cumpărători în străinătate.

An XIII, nr. 3830, martie 26, p. 2 – Rep., *Sentința în afacerea Hallier*: Tribunalul arbitral a hotărât ca statul român să plătească lui Hallier suma de 6.223.000 lei, plătită în trei rate, prima de 1.223.000 lei la învestirea sentinței, a doua de 2.500 lei peste trei luni, iar a treia tot de 2.500.000 lei peste șase luni. Statul a recunoscut că datora antreprenorului numai 3.599.000 lei. Hallier are datorii la diferite bănci, circa 7.000.000 lei. Tribunalul arbitral i-a acordat, peste sumele recunoscute de stat, un “bacșiș” de 2.634.000 lei.

An XIII, nr. 3831, martie 27, p. 1 – Teodorescu, I., *Rușinea Hallier*: Tribunalul de arbitri, care a acordat lui Hallier suma de 6.223.000 lei, nu a ținut seama nici de pretențiile statului român, nici de starea lucrărilor portului, nici de condițiile contractului. Calculul sumei acordate de tribunal era de mai înainte stabilit pentru a acoperi datoriile lui Hallier către diferite bănci, costul procesului și al celor care au mijlocit afacerea, plus o sumă de 2.500.000 lei care rămâne lui Hallier. Acesta ceruse 18 milioane lei, dar suma acordată de tribunal fusese de mai înainte aranjată între Guvernul român și bancherii parizieni, cum o dovedește unanimitatea juriului.

An XIII, nr. 3831, martie 27, p. 1 – Index, *Urcarea tarifelor căilor ferate. Triumfurile noastre. Urcarea de 50 bani la chilă. Alte urcări. Ce trebuie făcut*: Generalul Manu a fost schimbat de la Ministerul de Finanțe pentru că prezentase un buget supraevaluat pentru vremurile de criză economică prin care trece țara. Acest buget a fost remaniat și s-au făcut 15 milioane lei economii. Au fost pensionați funcționarii bătrâni de la Căile Ferate și locurile lor au fost suprimate. S-a realizat monopolul fabricării hârtiei de țigară. S-au sporit tarifele căilor ferate cu 15 bani de kilometru pentru călători și 50 bani pentru fiecare chilă de cereale. Prin ridicarea tarifelor se scotează o creștere de două milioane a veniturilor, poate și mai mult. Chila de cereale ar putea chiar suferi fără inconvenient un spor de 4-5 lei la kilometru și, proporțional, celelalte mărfuri care se exportă, măsură prin care s-ar obține un beneficiu de 12-15 milioane lei în plus.

An XIII, nr. 3832, martie 28, p. 1 – Farmacop, *Cinci parale kilo de zahăr!*: Zaharina tinde să înlocuiască zahărul în comerț și, cum puterea sa de îndulcire este de 55 ori mai mare decât a zahărului, un kilogram de zahăr ar putea fi înlocuit cu o cantitate de zaharină costând 5½ bani. Zaharina însă nu e nutritivă și are o influență rea asupra sănătății. Din punctul de vedere economic, uzul zaharinei în locul zahărului ar păgubi statul cu 10 milioane lei și ar distruge industria națională de zahăr.

An XIII, nr. 3834, martie 30, p. 1 – Teodorescu, I., *Registrelor lui Hallier*: Guvernul a acceptat pretențiile lui Hallier, după ce cu opt zile mai înainte le respinsese cu indignare. S-a spus că această cedare s-a făcut pentru a se putea obține împrumutul de 175 milioane lei și a se evita, astfel, protestarea bonurilor de tezaur. Guvernul a refuzat să depună la Cameră documentele acestei afaceri, pentru că, în realitate, nu era o “necesitate inexorabilă” să se accepte aceste pretenții, susținute de Guvernul francez și de bancherii de la Paris. Aceștia participau doar cu 30 milioane lei, care ar fi putut fi acoperite și ele de Sindicatul financiarilor germani, iar cotarea rentei române pe piața pariziană nu era neapărat necesară. Motivul real a fost că în

registrele lui Hallier – care nu au fost prezentate la proces – figurau sumele încasate de diferiți oameni politici români, care ar fi fost compromiși dacă nu se cădea de acord cu Hallier.

An XIII, nr. 3834, martie 30, p. 1 – Index, *Scăderea lefurilor funcționarilor. Scăderea lefurilor la instrucție. Viața în străinătate și în România. Scăderea nivelului moral al funcționarilor*: După ce a impus toate salariile funcționarilor cu 5%, Guvernul face acum și alte reduceri, dar numai la personalul inferior și mijlociu. Astfel, de exemplu, în învățământul primar, salariile institutoarelor a fost redus la 160 lei, în loc de 225 lei lunar. În schimb, păstrează inspectoratele școlare și lefurile și indemnizațiile ridicate ale directorilor de școli speciale. Profesorilor de la cursul secundar li se scade salariul de la 360 la 225 lei pe lună. În schimb, viața nu e nicăieri mai scumpă decât în România, aproape de două sau trei ori. Scăderea lefurilor corpului didactic înseamnă a produce în rândurile lor mizeria, cu toate consecințele sale morale și sociale.

An XIII, nr. 3835, martie 31, p. 1 – Index, *Agitația meseriașilor români. Agitație fără scop. Soluțiile politicianilor. Care e adevărata soluție*: Agitația din ultimul timp a meseriașilor este condusă de politicieni din vechea școală și constituie doar o manevră electorală de la care muncitorimea nu are nimic de așteptat. Meseriașii trebuie să se adune numai între ei și să determine precis care sunt cauzele suferințelor lor și apoi să-și formuleze revendicările. Originea mizeriei lor trebuie căutată în exploatarea nemiloasă de către antreprenorii de lucrări, astfel încât remediul constă în crearea de bresle care să lucreze pe cont propriu, fără intermediat între ei și stat sau particulari.

An XIII, nr. 3836, aprilie 1, p. 1 – Mille, C., *Panamaua conservatoare*: Ancheta parlamentară cerută de Titu Maiorescu în afacerea Hallier va fi, desigur, respinsă pentru că Guvernul se simte vinovat. Bancherii germani au răspuns prin ziarul “Kölnische Zeitung” că afirmarea făcută în Parlament de către ministrul de Externe, cum că marea finanță germană ar fi amenințat România cu falimentul, nu este adevărată și, dacă a existat într-adevăr o “necesitate inexorabilă” de a admite pretențiile lui Hallier, aceasta trebuie căutată în țară. Într-adevăr, în această afacere era amestecat fratele fostului ministru de Finanțe, care a fost nevoit să se retragă din Parlament și o cifră de 400.000 lei care figurează în registrele lui Hallier, pentru “concursuri inavuabile”, adevărata cauză pentru care aceste registre nu au fost date la iveală în cursul procesului.

An XIII, nr. 3837, aprilie 2, p. 1-2 – Index, *Scăderea chiriilor caselor. Zece mii de case cu chirie. Cu cât au scăzut chiriile. Cauzele scăderii. Ce va fi pe viitor*: Există în capitală peste zece mii de proprietari care nu găsesc chiriași pentru imobilele lor, în special pentru chiriile de la 2.000 lei în sus. Minimul de depreciere a chiriilor este de 20%. Una din cauze ar fi că s-au construit prea multe case, peste cinci mii anul trecut. Un remediu va fi restrângerea creditelor și scăderea bonurilor Creditului Funciar Urban, care este de circa 20% din valoarea lor nominală. În schimb, ieftinirea foarte mare a terenurilor și a materialelor va stimula construcțiile, formând astfel un cerc vicios.

An XIII, nr. 3839, aprilie 4, p. 1 – Index, *Funcționarii fără slujbe. Șaizeci de ingineri pe drumuri. Licențierea altor slujbași. Situația lor. Ce e de făcut*: Guvernul a făcut o economie de 16 milioane lei în buget, suprimând numeroase posturi de funcționari. Numai la Căile

Ferate au fost suprimate 60 de locuri de ingineri, dar numărul celorlalte licențieri din serviciu trebuie să fie considerabil. Este vorba ca Asociația Inginerilor să ceară înlocuirea tuturor inginerilor străini cu români și netitrații din serviciile publice cu titrați din corpul tehnic. Totuși, un număr de 3.000-4.000 de foști salariați ai statului vor rămâne fără serviciu. Soluția ar consta în plafonarea lefurilor la maximum 1.000 lei lunar și să se dea impozitului pe salariu un caracter proporțional, iar din economii s-ar putea acoperi salariile celor reprimiți în serviciu.

An XIII, nr. 3839, aprilie 4, p. 1-2 – Index, *Plăgile agriculturii noastre. Noul an agricol. Chestia transporturilor. Economii de făcut. Criza și agricultura: Chiar în cazul când anul agricol va fi excepțional de bun, roadele sale nu vor putea compensa pierderile rezultând din secătuirea pământului și o cultură primitivă. Scăderea taxelor de transport al cerealelor pe calea ferată nu constituia pentru agricultori un avantaj mai mare de 15-20 bani la hectolitru, astfel încât nu ușura cu mai nimic competiția grâului românesc pe piețele străine. Soluția crizei agricole constă în îngrășarea pământului, irigații, bune instrumente agricole etc. Alte cauze de cheltuieli care grevează agricultura sunt, în primul rând, sumele plătite pentru transportul cu căruțele până la gară, deoarece 30 kilometri cu căruța costă de patru ori mai mult decât 100 kilometri cu calea ferată. Înlocuindu-se deci căruțele cu transporturile prin camioane automobile s-ar realiza un câștig de circa 50 bani la hectolitru. În al doilea rând, intervine costul transportului de la gară în port. Transportul unei chile de grâu din gara Brăila în port costă cât un parcurs de 150 kilometri pe calea ferată. Proporția este în genere de 44,78% din prețul total al transportului în favoarea căilor ferate și 55,22% în favoarea celorlalte mijloace de transport accesorii. O nominalizare a acestora din urmă ar aduce agricultorilor exportatori o economie de 1 leu la hectolitru de grâu. În fine, se mai pune și problema intermediarilor, care grevează și ei venitul producătorului.*

An XIII, nr. 3839, aprilie 4, p. 1 – Brănișteanu, B., *Revista economică. Breslele de meseriași. Profesorul Wentich asupra breslelor. Încurajarea și protejarea meseriașilor unguri. Referenții comerciali unguri. Misiunea lor. Referențul din București: La noi se discută foarte mult reorganizarea meseriașilor în bresle, care au existat în trecut, dar nu au dat rezultate laudabile. După profesorul Wentich, sistemul breslelor de meseriași, care există de multă vreme în Austria, nu numai că nu a garantat existența unei mici industrii puternice, ci a dus la rezultate complet negative. Nici la noi meseriașii nu ar putea fi salvați cu revenirea la formele trecutului, care sunt complet incompatibile cu condițiile economice moderne. În Ungaria s-au construit ateliere mari, unde meseriașii pot închiria un spațiu dispunând de tot confortul, li se acordă credite și preferință la licitațiile publice etc. Pe această cale trebuie să se îndrepte și protecția meseriilor la noi. Ministerul de Comerț din Ungaria a înființat referenți comerciali și agricoli în străinătate, sediul celor pentru Orient fiind la București. Ei trebuie să informeze ministerul despre condițiile economice din țara respectivă și, în special, despre acelea care ar putea fi exploatate cu folos de economia ungară.*

An XIII, nr. 3841, aprilie 6, p. 3 – *Noul împrumut: Se vorbește că ministrul de Finanțe, Take Ionescu ar fi pe cale să realizeze în străinătate un împrumut de 80 milioane lei, în lipsa căruia Guvernul nu ar mai putea face față nevoilor financiare ale statului și ar*

trebui să se retragă de la putere. Opoziția crede că acest împrumut nu va putea fi obținut, financierii din Berlin neavând încredere în acest Guvern.

An XIII, nr. 3845, aprilie 12, p. 1 – Index, *Ar fi poveste dacă n'ar fi adevărat. Un caz extra-ordinar de concurență. Culmea absurdului. Pagubele unui serviciu public. Vânzarea serviciului de navigație*: Nu numai Căile Ferate, ci și Serviciul de Navigație a fost supus unei exploatare parazitare, în dauna statului. Căile Ferate Române ar fi putut fi concurate de societățile de navigație pe Dunăre, care ar transporta mărfurile cu un tarif mai ieftin. Pentru a preîntâmpina acest pericol a fost înființat un Serviciu Național de Navigație Fluvială. Dar acest serviciu, din lipsa de mărfuri de transportat, nu-și acoperea niciun sfert din cheltuieli. Atunci s-a făcut o unificare a tarifelor de transport pe apă și pe uscat, din care a rezultat o reducere de 80% a tarifului căilor ferate, plus o pagubă provenită din părăsirea transportului pe uscat în favoarea celui pe apă. Astfel, statul se autoconcorează, provocându-și pagube importante.

An XIII, nr. 3846, aprilie 13, p. 1 – Teodorescu, I., *Noul împrumut*: Creditul statului român este grav compromis în străinătate, totuși ministrul de Finanțe caută un împrumut de 70-80 milioane. Ultimul împrumut a fost irosit prin cumpărarea a 13 milioane lei rentă depreciată, 7 milioane lei costul afacerii Hallier, iar restul a acoperit dobânda și amortismentul datoriei publice. Pe de altă parte, criza economică se înăsprește. Veniturile statului descresc într-o proporție îngrijorătoare. Guvernul se gândește să amaneze și ce a mai rămas din averea statului.

An XIII, nr. 3846, aprilie 13, p. 2 – *Împrumutul ungar*: Ungaria a obținut de la băncile din Viena un împrumut de circa 120 milioane coroane, din care imediat 70 milioane coroane pentru executarea unor lucrări publice. Acest împrumut a fost încheiat după tratative care au durat numai cinci zile și în condiții favorabile care nu se pot compara cu ale împrumutului încheiat de Guvernul român.

An XIII, nr. 3846, aprilie 13, p. 3 – *Noul împrumut*: Știri sosite din Berlin și Viena anunță că bancherii de acolo s-ar arăta dispuși să acorde un împrumut de 60-80 milioane lei Guvernului român, dat fiind că acesta și-a respectat angajamentele, a realizat economii bugetare, a modificat Codul de Comerț etc. Se crede că acest împrumut va fi contractat în condiții mai favorabile decât cel precedent și cu totul pe alte baze. Statul va fi dezlegat de clauza de a nu se mai împrumuta.

An XIII, nr. 3847, aprilie 14, p. 1 – Inf., *Împrumutul indispensabil*: Guvernul are absolută nevoie de un împrumut de 80 milioane lei. Se spera că prin vânzarea recoltei de rapiță vor intra în țară vreo 50-60 milioane lei, dar aceste speranțe nu s-au realizat decât parțial. Încasările merg rău, vămile anunță un deficit colosal, deoarece importul a scăzut aproape cu totul. Opoziția nu crede însă că împrumutul va fi încheiat, din cauza situației nesigure a Guvernului, a cărui soartă depinde de acest împrumut.

An XIII, nr. 3847, aprilie 14, p. 1 – Index, *Vinderea serviciului de navigație. Statul se concurează pe sine însuși. Lovirea industriei protejate. Pagubele. Vânzarea*: Prin alcătuirea unor tarife de transport combinate pe uscat și pe apă, traficul de mărfuri a fost deplasat în favoarea navigației fluviale, cu o reducere de 80% asupra tarifelor anterioare. De aceste tarife nu profită decât întreprinderile din străinătate, care aduc mărfuri în România și care au astfel un beneficiu suplimentar de 140 lei la vagon, putând astfel

concura industria națională, pe care statul pretinde că o protejează. Paguba pentru stat se cifrează la vreo două milioane anual. Este vorba acum ca Serviciul de Navigație Fluvială să fie vândut unei societăți străine.

An XIII, nr. 3848, aprilie 15, p. 1 – Bacalbașa, C.C., *Boerul român*: Elita aristocratică românească reprezintă contrariul a ceea ce sunt elitele din alte țări, fiind deznaționalizată și înstrăinată de țară. De la limba grecească a trecut la cea franțuzească, a pierdut legătura cu pământul, își înstrăinează moșiile prin vânzare sau arendare, cheltuind banii la Paris, ignorând cultura română, neavând nicio legătură cu poporul român. Este un caz unic pe glob.

An XIII, nr. 3848, aprilie 15, p. 1 – Index, *Contractarea noului împrumut. Știrile ziarelor guvernamentale. Prima consecință a noului împrumut. O demonstrație dureroasă. Drumul spre faliment*: Ziarele guvernamentale afirmă că noul împrumut este virtual încheiat. Problema este dacă mai pute să ne împrumutăm sau nu. Nevoia unor anumite lucrări publice și acoperirea deficitului din bugetul trecut fac absolut necesar acest împrumut, dar contractarea lui va greva și mai mult finanțele publice, creând prin sarcina dobânzilor și amortizărilor un deficit suplimentar, chiar dacă noul buget ar funcționa normal. Realitatea este că bugetul e atât de încărcat cu cheltuieli inutile, iar țara este atât de sleită, încât statul nu mai poate subzista fără împrumuturi. Cu un asemenea sistem se ajunge însă la faliment.

An XIII, nr. 3849, aprilie 16, p. 1 – Inf., *Împrumutul. Diferite versiuni. 80 sau 300.000.000. Banca Italiei sau tot vechiul sindicat*: Se spune că Guvernul ar fi primit o ofertă de împrumut din partea unei mari bănci din Italia, dar, în cazul când ar trata cu ea, ar trebui să achite împrumutul de 175 milioane, a cărui convenție interzice statului român să mai contracteze un alt împrumut pe timp de cinci ani, deci ar trebui să obțină în total 300 milioane lei, din care să-i rămână disponibile 124 milioane. Concomitent se tratează și cu consorțiul german, care ar oferi 60 milioane în condiții mai puțin grele decât cele cerute de italieni.

An XIII, nr. 3849, aprilie 16, p. 1-2 – Index, *Criza caselor de închiriat. Ușurința construcțiilor. Speculă desfrînată. Proprietari și chiriași. Măsuri de îndreptare*: Criza de care suferă proprietarii de case din cauza lipsei de chiriași se datorează scăderii veniturilor chiriașilor și refuzului proprietarilor de a reduce chiriiile. De aceea există în București aproape 10.000 case rămase neînchiriate, mai ales cele cu chirie mai mare de 2.500 lei, aparținând în mare parte moșierilor care se retrag la țară din cauza crizei. De altfel, proprietarii de imobile nici nu pot reduce chiriiile, deoarece au construit cu bani împrumutați și au sarcini ipotecare grele. Consecința acestei situații este că cererile de autorizație pentru clădiri noi au scăzut în proporții foarte mari. Proprietarii ar trebui să ceară scăderea impozitelor și dărâmarea locuințelor insalubre.

An XIII, nr. 3849, aprilie 16, p. 3 – Rep., *Retragerea monetelor deteriorate*: S-a promulgat Legea pentru baterea monedei divizionare de nichel și rebaterea monedelor de aur și argint uzate. Monedele vechi uzate vor fi retrase până la 31 decembrie 1900, cele care au fost găurite sau tăiate fiind primite numai cu 75% din valoarea lor nominală, iar după 31 martie 1901, numai la jumătate din valoare. Aceste prevederi vor înlesni ca populația ignorantă și, în special, țăranii să fie supuși înșelăciunii și

speculei. Ministerul de Finanțe este autorizat să bată monezi de aramă și nichel pentru 3.600.000 lei.

An XIII, nr. 3851, aprilie 18, p. 1 – Index, *Serviciul navigației fluviale. Răspunsurile din presă. Cum stăm cu acest serviciu. Excedent fictiv. Deficit real și enorm*: Deși Căile Ferate dau un deficit enorm, ele sunt puse la contribuție printr-o colosală scădere de tarife și abandonarea unei însemnate părți din transporturi, în favoarea unui alt serviciu aparținând tot statului. Nu era nevoie să se pună la dispoziția producătorilor străini o cale de transport mai ieftină, pentru a favoriza concurența pe care o fac industriei românești. Serviciul fluvial nu aduce decât pagube, având un deficit anual de 580.323 lei.

An XIII, nr. 3851, aprilie 18, p. 1 – Brănișteanu, B., *Revista economică. Millerand. Ziua de muncă de zece ore stabilită prin lege. Bodenreformerii: principiile și programul lor. Expoziția universală. Fundarea ei financiară. Cooperativele de muncitori. Casa poporului, gestiunea anului trecut*: Legea elaborată de ministrul de Comerț socialist francez Millerand fixează durata zilei de muncă la maximum 11 ore, după patru ani fiind redusă la zece ore. Partidul nou întemeiat în Germania sub numele de "Bodenreformer" adoptă ideile economistului american Henry George, cerând etatizarea Creditului Rural, interzicerea monopolurilor, împiedicarea speculei cu pământul etc. Se crede că expoziția universală din Paris va produce un important excedent financiar, cheltuielile vizitatorilor fiind apreciate la un miliard de franci. Cooperativele de producție și consum au avut un succes remarcabil în Europa Occidentală, cum dovedesc, între altele, și rezultatele frumoase obținute de "Casa poporului" din Bruxelles.

An XIII, nr. 3851, aprilie 18, p. 2 – Pro, *Revista agricolă. Seceta din anul trecut. Terenul semănat. Semănăturile de toamnă. Recolta rapiței. Perspective excelente*: Seceta din anul trecut a distrus jumătate din recolta țării întregi, iar în unele regiuni chiar complet, nerecoltându-se nici sămânța. Totuși, în toamnă, s-a însămânțat o suprafață mai mare decât în 1897 și 1898 și semănăturile au ieșit din iarnă în condiții excelente și progresează în modul cel mai satisfăcător. E probabil că grâul va produce în medie 9 hectolitri la pogon, iar rapița cel puțin 8 hectolitri la pogon. Întinderea semănăturilor de grâu este de 1.510.080 hectare, iar a celor de rapiță 262.240 hectare, deci exportul viitoarei recolte de grâu ar aduce 250 milioane lei, iar al rapiței circa 40 milioane lei. Prețurile rapiței sunt în urcare.

An XIII, nr. 3852, aprilie 19, p. 1 – Mille, Const., *Zăpăceală și imbecilitate*: Legea pentru preschimbarea monezilor este imposibil de pus în practică, deoarece înlesnește o speculă fără frâu pe seama claselor sărace și ignorante, astfel încât Guvernul a revocat-o în parte printr-o simplă circulară, dar lăsând nelămurită situația monezilor găurite, care provoacă acum o mare perturbare. Există încă și alte cazuri, printre care și acela al proiectului de buget, în care Guvernul a dat dovezi de incapacitate.

An XIII, nr. 3852, aprilie 19, p. 1 – Index, *Monedele șterse și găurite. Măsurile guvernului. Cauzele deteriorărilor. Origina bogăției Rotșilzilor. Ce e de făcut*: Măsura preschimbării monedelor uzate este bună în principiu, dar este rău aplicată, căci nu a fost suficient popularizată și s-a ales greșit tocmai perioada de criză monetară pentru punerea ei în practică. Monedele de aur și de argint au fost atacate de giuvaergii cu apă regală,

iar țărani le-au găurit pentru mărtișoare și salbe. Din acest mod de speculă cu monedele s-au îmbogățit la început marii bancheri Rotschild din Frankfurt. Pentru ca nici publicul, nici statul să nu fie păgubiți prin deteriorarea monedelor, s-ar putea crea la Banca Națională un fond de rezervă pentru preschimbarea lor la valoarea nominală.

An XIII, nr. 3853, aprilie 20, p. 1 – Omnis, *Funcționarii. Lipsa de bani*: În loc ca statul să achite lefurile funcționarilor cu câteva zile înainte de termen, pentru ca aceștia să poată face față cheltuielilor mutatului etc., el întârzie plata chiar după termenul legal, sub pretext că nu s-au alcătuit încă ștatele după noul buget, amânând această plată de la 20 aprilie până la sfârșitul lunii, iar pensionarii, care erau plătiți la 15 ale fiecărei luni, nu au primit încă nimic până azi. Această situație creează mare agitație printre cei interesați.

An XIII, nr. 3853, aprilie 20, p. 1-2 – Ad., *Escrocheria cu monedele găurite. Guvernul dă înapoi. De unde a provenit chestia. Nemulțumirea în țară. Apărare stupidă*: Aplicarea măsurii de preschimbare a monedelor uzate sau găurite provoacă o mare agitație, mai ales printre țărani, care nu-și pot plasa monedele decât cu un scăzământ care merge până la 50%. Deosebirea făcută de Guvern între monedele șterse și cele găurite nu este justificată, deoarece la prima categorie pierderea de metal prețios poate fi chiar mai mare decât la a doua. Motivul care a inspirat măsura preschimbării a fost că circulația monedelor de argint a crescut foarte mult de când criza de numerar a micșorat cantitatea de aur și de bilete de bancă puse în circulație. Sărăcimea de la orașe și țărani sunt acum exploatați, căci speculanții le primesc monedele deteriorate numai cu o scădere care merge adesea până la 50%. Faptul că Guvernul a hotărât ca la casieriile publice să se primească și monedele deteriorate pe valoarea lor nominală, nu este un remediu eficace, deoarece nu poate înlătura specula.

An XIII, nr. 3853, aprilie 20, p. 2-3 – Rep., *Camera de Comerțiu. Chestia monetelor*: Camera de Comerț din București a discutat chestiunea preschimbării monedelor uzate. Președintele arată că această lege a adus neajunsuri negustorilor, provocând conflicte și scandaluri, în special asupra săracilor și sătenilor, care sunt lăsați pradă speculanților. Un membru al Camerei spune că legea cere ca fiecare monedă găurită sau ștearsă să fie cântărită, dispoziție inaplicabilă în practică. Se cere ca toate monedele șterse sau găurite să fie primite la casieriile statului pe valoarea lor nominală, intervenindu-se la Ministerul de Finanțe pentru clarificarea modalităților de preschimbare.

An XIII, nr. 3854, aprilie 21, p. 1 – Mille, Const., *Noul împrumut*: Se spune că Guvernul a găsit în străinătate un împrumut de 80 milioane lei. Aceasta nu ar constitui însă decât un expedient momentan. Remediu constă din reducerea cheltuielilor, întocmindu-se un buget modest, potrivit cu puterile financiare ale țării. Altfel nu se realizează prin noul împrumut decât o amânare a falimentului.

An XIII, nr. 3854, aprilie 21, p. 1 – Index, *Noua scădere a lefurilor. Zvonuri sinistre. De ce s'ar scădea iarăși lefurile. Chestia proporționalității*: Se spune că lefurile funcționarilor publici vor mai suferi o scădere de 10%, mai probabil de 5%, peste scăderea de 5% deja aplicată. Suma obținută prin această reducere ar servi la acoperirea anuităților noului împrumut de 80 milioane pe cale de a fi contractat și a cărui amortizare nu este prevăzută în buget și se cifrează la 5-6 milioane lei. În acest caz, reducerea ar

trebui să fie proporțională, plafonând toate salariile, în afară de cele ale miniștrilor, la 1.000 lei lunar, iar salariile să fie scăzute după o cotă progresivă, după cuantumul lor.

An XIII, nr. 3855, aprilie 22, p. 1 – Anc., *Se primesc monedele găurite? Uite popa, nu e popa! Contrazicerile presei oficioase. Speculanții. Pe cine să credem. Concluziune:* Cea mai mare confuzie domnește pe piață cu privire la preschimbarea monedelor uzate sau găurite. Distincția pe care vrea să o facă Guvernul între publicul de bună-credință și speculanți este inaplicabilă în practică. Guvernul își dă seama de greșeala pe care a făcut-o prin această lege și de agitația provocată, dar nu știe cum să remedieze situația care s-a creat în fapt.

An XIII, nr. 3856, aprilie 23, p. 1 – Mille, C., *Aceiași situațiune:* În Bulgaria, 20.000 țărani sunt revoltați, deoarece și acolo, ca și în România, ei sunt exploatați de clasele stăpânitoare care au dus țara la dezastru. Situația este asemănătoare și la noi, unde guvernele succesive nu au făcut nimic pentru clasa țărănească. În domeniul politic, față de 150 de deputați ai boierimii și ai negustorilor, țărani nu au la Colegiul al treilea decât 38 de reprezentanți și nici aceștia nu sunt aleși în mod liber, ci prin fraude electorale. Cele petrecute în 1888 și în 1891, precum și evenimentele de acum din Bulgaria sunt un avertisment.

An XIII, nr. 3857, aprilie 24, p. 1 – Index, *Sf. Gheorghe. Casele neînchiriate. Ce au devenit chiriașii. Mania mutatului. Casele economice:* Este probabil că aproximativ o mie de case vor rămâne neînchiriate, în special cele mari, cu chirie de la 2.500 la 3.000 lei. Funcționarii cu lefurile reduse și negustorii cu câștigurile micșorate de criză fac economii la chirie, mutându-se în număr mare în case cu o chirie mai ieftină. Ar fi nevoie în București de locuințe economice și igienice, căci nicăieri ele nu sunt mai scumpe și mai nesănătoase decât în capitala României.

An XIII, nr. 3858, aprilie 25, p. 1-2 – Călătorescu, G., *Exploatarea pământurilor petrolifere. Valoarea țării. Părerea unui specialist. Cum trebuie exploatată o mină de petrol. Sistemul canadian:* Petrolul constituie o mare bogăție a țării, dar trebuie să fie exploatat rațional. Cel mai bun sistem de sondare este cel canadian, care merge până la o adâncime de 500 metri și costă între 26 și 28 mii lei. Dacă se evaluează producția anuală a zece puțuri de petrol la 432.000 lei și se scad cheltuielile de 142.000 lei, rămâne un beneficiu net de 290.000 lei pe an. Interesul arătat de capitaliștii din țară și de către Guvern, cu privire la exploatarea petrolului, este însă foarte redus.

An XIII, nr. 3859, aprilie 26, p. 1 – Teodorescu, I., *Emigrarea evreilor:* Evreii emigrează neconținut. Acesta ar fi un avantaj pentru țară, dacă ea ar fi suficient populată. Când va trece actuala criză economică, se va simți nevoia de brațe de muncă. S-a constatat că, în România, elementul românesc se înmulțește mijlociu, cel evreiesc normal (în cinci ani, numărul evreilor a crescut de la 231.000 la 269.000), ungurii și nemții au trecut de la 50.000 la 170.000, tinzând să ocupe primul rang în economia națională, înlocuind treptat pe români și pe evrei.

An XIII, nr. 3859, aprilie 26, p. 1 – Index, *Evenimentele din Bulgaria. Bulgaria și România. Moravuri politice în Bulgaria. Sistemul românesc dus la extrem:* Evenimentele din Bulgaria impun o comparație cu situația din România pentru că ele oglindesc viitorul nostru. În 22 de ani de semiindependență, Bulgaria a ajuns la o teribilă criză

economică și financiară, la impozite grele și la absolutismul politic. Ea a fost guvernată după modelul României, de politicieni abuzivi și necinstiți. Toată organizarea sa politică, administrativă și economică a fost o copie mărită a stărilor de la noi. Vom ajunge și noi în aceeași situație dacă nu vom lua măsuri la timp.

An XIII, nr. 3860, aprilie 27, p. 1 – Index, *Nereușita noului împrumut. Fiascul d-lui Take Ionescu. Cămătarii cer gajuri. O primire "entuziastă"*: Ziarul "Frankfurter Zeitung" publică un articol despre situația financiară a României, de unde reiese că bancherii germani nu sunt dispuși să acorde un nou împrumut Guvernului român. Ei ar pretinde gajuri efective, cum ar fi acțiunile Băncii Naționale, dar aceasta se lovește de mari dificultăți.

An XIII, nr. 3860, aprilie 27, p. 1-2 – Nichifor, A., *Milioanele comunei Iași. Primarii Iașului. Actualul primar Lucrările de edilitate. Cît s-a cheltuit cu apa? Abatoriul. Baia. Stradele. Teatrul. Noul buget*: Statul a răscumpărat cu prețul de 6.500.000 lei moșiile care erau proprietatea comunei Iași. Din această sumă nu au mai rămas decât 200.000 lei, deoarece s-au cheltuit 666.000 cu studii preliminare și reparații pentru canalizarea cu apă a orașului, 1.850.000 lei cu clădirea unui abator, în vederea unui export de vite inexistent, 608.000 lei pentru băile publice, 1.800.000 lei pentru Teatrul Național, care funcționează în condiții nesatisfăcătoare și inferioare din punct de vedere artistic.

An XIII, nr. 3861, aprilie 28, p. 1 – Teodorescu, I., *Noile reforme*: Printre noile reforme anunțate de Guvern sunt cuprinse și monopolul alcoolului și modificarea Legii pensiilor. Guvernul nu urmărește, prin crearea monopolului, să combată alcoolismul, ci numai exploatarea acestui viciu într-un scop fiscal. Dar monopolul va lovi în cei 30.000 de capi de familie care își câștigă existența din vânzarea alcoolului, reducându-le numărul și beneficiile. Legea pensiilor trebuie modificată și cuantumul pensiilor unificat. Aceste două reforme ridică însă probleme pe care Guvernul nu va fi capabil să le rezolve în mod satisfăcător.

An XIII, nr. 3862, aprilie 29, p. 1-2 – Index, *Gajuri cămătarilor. Prelungirea concediului d-lui Take Ionescu. Ce gajuri putem da. Chestia Băncii Naționale*: Bancherii străini cer gajuri pentru garantarea unui nou împrumut. Pădurile statului nu produc lemne exportabile. Gajul preferat de împrumutători ar fi acțiunile Băncii Naționale, apoi, Căile Ferate, pescăriile, petrolul și alte bogății miniere. Germania ar dori să ne subjuge complet economic prin încheierea unui nou tratat de comerț, dar lucrul acesta nu e posibil imediat. O gajare a bonurilor rurale ar necesita modificarea articolului 7 din Constituție.

An XIII, nr. 3863, aprilie 30, p. 1 – Teodorescu, I., *Independență fictivă*: Pretinsa noastră independență economică și financiară a ajuns acolo încât miniștrii cerșesc mila cămătarilor străini, care pun condiții umiltoare. Independența a devenit o ficțiune.

An XIII, nr. 3865, mai 2, p. 1 – Teodorescu, I., *O crudă dilemă*: Țara se află în fața dilemei: sau se obține de către Guvern un nou împrumut, grevat cu umilințe și sarcini grele, sau împrumutul nu se poate realiza și atunci vor trebui înființate noi impozite. Acestea însă nu sunt o soluție decât pe hârtie, căci țara este complet secătuită și nu mai are de unde plăti dări suplimentare. Această măsură ar revolta populația, fără a produce vreun spor apreciabil de încasări. În luna aprilie, încasările au fost mai

slabe ca oricând, cu tot sporul de impozite votat de Parlament. Singura soluție constă în economii bugetare și în stăvilirea risipei banilor publici, măsuri pe care Guvernul s-a dovedit incapabil să le ia.

An XIII, nr. 3865, mai 2, p. 1 – Disident, *Regim de afaceri. Goana după afaceri. Cîte-va exemple. De ce se tolerează regimul de afaceri? Retragerea conservatorilor cinstiți*: Principala preocupare a conservatorilor, după ce au venit la guverne, a fost să se îmbogățească repede, în dauna averii statului. Au izbucnit scandaluri în numeroase orașe, ca la Galați, Brăila, București etc. Deputați și senatori guvernamentali au constituit un sindicat pentru traficul de influență. Acest Guvern a căpătat caracterul unui regim de afaceri, căci nu se mai poate sprijini pe oamenii cinstiți care îl părăsesc.

An XIII, nr. 3865, mai 2, p. 1 – Index, *Streinii cari fug – streinii cari vin. Emigrarea evreilor. Emigrarea altor streinii. Cauzele acestei duble mișcări. Meseriașii români*: Pe când emigrația evreilor crește, pentru că nu-și mai pot câștiga existența, mai multe zeci de mii de străini se stabilesc în țară, temporar sau definitiv. Aceștia sunt nemți, chiar și unguri. Statistica arată că, în cinci ani, elementul catolico-protestant s-a întretit, el fiind în majoritate compus din meseriași. Adevăratul proces care s-a petrecut în ultimele decenii a fost, mai întâi, concurența de către evrei a meseriașilor români și, apoi, concurența evreilor de către catolico-protestanți. Între timp, meseriașii români se plâng și se agită zadarnic.

An XIII, nr. 3866, mai 3, p. 1-2 – Index, *Evreii și catolico-protestanții. O nouă fizionomie a orașelor. Un nou Transvaal. Primejdia germană*: În timp ce evreii emigrează, alți străini le iau locul, iar meseriașii români se plâng de lipsa de lucru și de scăderea salariilor. Românii au posibilitatea de a rezista mai ușor evreilor, de care îi despart religia și moravurile, nefiind nici susținuți politicește din afară. Nu este însă același cazul germanilor. Prezența în țară a unui număr de 100.000-200.000 germani, stăpâni pe comerț, pe industrie și pe finanțe, ar reprezenta o mare primejdie, cât timp mai ales bancherii din Berlin au în mână toată datoria noastră publică, iar Germania deține aproape tot comerțul de export al României și monopolul importului prin tratatele de comerț. Germanii vor cere apoi drepturi politice și vor grupa în jurul lor toți ceilalți străini pentru a lupta contra românilor. Remediul este de a crea pentru meseriași condiții în care să poată rezista concurenței elementelor străine.

An XIII, nr. 3867, mai 4, p. 1 – Teodorescu, I., *Biruri și monopoluri*: Nici speculația cu monedele găurite, nici împrumuturile nu constituie o soluție a crizei bugetare. Între guvernanți există un curent în favoarea unor noi impozite și a înființării unor monopoluri, cum ar fi monopolul alcoolului, după modelul rusesc. Acest monopol însă ar micșora veniturile statului, căci ar pune taxe mai mari decât cele actuale, ar duce la restrângerea consumului, ceea ce ar fi un bine din punctul de vedere al igienei, dar o pagubă din punct de vedere fiscal. Singura soluție rămâne impunerea din nou a lefurilor mari și desființarea sinecurilor, scăzându-se bugetul la 200 milioane.

An XIII, nr. 3867, mai 4, p. 1 – Maur, *Închiderea unui mare debușeu. Agrarii germani. Lupta între industrie și agricultură. Teribila lovire a exportului nostru*: Partidul Agrarian German a căpătat o mare importanță politică și urmărește acum izgonirea produselor agricole străine de pe piața germană, lovind în primul rând interesul României, care ar pierde unul din principalele sale debușeuri în străinătate. În 1903, tratatele de

comerț vor trebui reînnoite și atunci se va vedea dacă Guvernul român va ști să reziste pretențiilor agrarienilor germani.

An XIII, nr. 3867, mai 4, p. 1 – Index, *Soarta meseriașilor români. Români și străinii. Agitația meseriașilor. Măsurile de luat*: Era de dorit ca locul meseriașilor evrei care emigrează să fie luat de români, dar în realitate locurile cele mai bune au fost ocupate de străini, mai pricepuți și mai bine pregătiți din punct de vedere tehnic decât românii, cărora le fac o aprigă concurență. În condițiile actuale de criză, această situație este foarte greu de remediat, deoarece bugetul statului nu permite să se facă lucrări publice. Remedii pentru viitor ar fi crearea unui învățământ profesional serios și înființarea de sindicate de meseriași români, care să ia în antrepriză lucrările statului și ale comunelor. De asemenea, ar trebui constituită o bursă a muncii.

An XIII, nr. 3868, mai 5, p. 1 – *Guvernul și Banca Națională*: Singurul rezultat al negocierilor financiare duse la Berlin de către ministrul de Finanțe a fost încasarea imediată a cuponului pe iulie, reținut din împrumutul de 175 milioane lei, și plata sa în octombrie de către Disconto-Gesellschaft (bancă germană). Aceasta însă va obliga Guvernul ca în octombrie să achite concomitent valoarea a două cupoane, ceea ce speră să poată face, înstrăinând acțiunile Băncii Naționale pe prețul de 20 milioane lei. Statul are un titlu depus la Casa de Depuneri, care îi dă dreptul la 10 voturi în Adunarea Generală a Băncii. Acest titlu nu poate fi înstrăinat decât cu consimțământul Băncii Naționale și este îndoielnic dacă îl va obține.

An XIII, nr. 3868, mai 5, p. 1 – Teodorescu, I., *Ruina noastră. Cît datorăm străinătății*: După calculele făcute de C.I. Moteanu, datoria publică a României se ridică la circa 1.300.000.000 lei. Bugetul statului a început în 1863 cu 60 milioane lei și a ajuns la peste 240 milioane în 1900. De la 1885 s-a introdus sistemul unui buget extraordinar, de care Guvernul dispunea fără niciun control. Resursele bugetare ordinare au fost absorbite de lefuri și de dobânzi, iar costul lucrărilor de utilitate publică a fost acoperit din împrumuturi. Politica împrumuturilor a fost inaugurată la 1864 și de atunci s-au primit din străinătate 1.541.691.647 lei, sumă pentru care ne-am îndatorat cu 1.763.081.415 lei, adică în decurs de 30 de ani o diferență de 221.389.767 lei, în dauna statului, provenind din diferența dintre valoarea nominală a rentei și cursul real al emisiunii. Dobânzile și comisioanele pentru această datorie, până la amortizarea ei, se mai ridică la circa 2.461.000.000 lei, adică, în fapt, contribuabilul român trebuie să deburseze peste 4.224.000.000 lei pentru a se achita de datorie.

An XIII, nr. 3868, mai 5, p. 1-2 – Nichifor, A., *Emigrările din Iași. Afirmarea generalului Manu. Comuna și emigrările. Peirea comerțului și a industriei. Români și breslele. Antisemitismul în Iași. Patronii lui. Ce e de făcut?*: Contrar afirmației ministrului de Interne, emigrarea evreilor a luat proporții imense. Împușinarea populației face să scadă veniturile comunei, mai ales că aproape toți cei care pleacă sunt meșteșugari. Români nu aveau altă ambiție decât să devină funcționari, astfel încât nu au putut lua locul celor plecați, iar aducerea de coloniști olteni sau ardeleni nu a reușit.

An XIII, nr. 3869, mai 6, p. 1 – Indiscret, *Banca Națională și guvernul*: Guvernul nu a reușit să facă un nou împrumut în străinătate, lucru ce era de altfel interzis printr-o clauză formală a împrumutului de 175 milioane. El a obținut doar încasarea sumei de 21 milioane, reprezentând valoarea cuponului scadent în iulie, a cărei plată o va face

Disconto-Gesellschaft, urmând ca, în octombrie, Guvernul român să achite deodată ambele cupoane. Scadența din octombrie ar fi acoperită, după intențiile ministrului de Finanțe, prin “realizarea activului statului”, adică prin vânzarea Serviciului Maritim, a acțiunilor Băncii Naționale și a rentei Casei de Amortizare. După statutele Băncii Naționale, statul participă cu o treime din capitalul de emisiune și înlocuirea statului în această calitate cu o altă persoană ar implica modificarea statutelor băncii. Dreptul statului ca acționar este consemnat într-un titlu unic și indivizibil, deus la Casa de Depuneri și care reprezintă un capital de aproape 20 milioane lei. Nu este probabil ca acționarii și Consiliul de Administrație al Băncii să consimtă la combinația financiară dorită de Guvern.

An XIII, nr. 3869, mai 6, p. 1 – Index, *Capitalurile olandeze în România. O broșură a consulului României la Rotterdam. Agricultura. Vitele. Minele. Diverse*: Pentru a învinge criza economică, țara noastră are neapărată nevoie de capitaluri străine și ar fi de preferat cele olandeze, belgiene, elvețiene, care nu sunt legate de pericole politice, ca acelea germane, ungare sau slave. Consulul României la Rotterdam, C.G. Römnhöller, a scos o broșură pentru a arăta în ce mod capitalurile olandeze pot fi productive în România. Aceste capitaluri s-ar putea investi în lucrări de irigații, în creșterea vitelor, în exploatarea petrolifere și în construcția unor conducte pentru petrol în direcția Giurgiu și Constanța. El recomandă, de asemenea, întemeierea de bănci, exploatarea carierelor de piatră, a minelor de aramă, plumb, mercur, fier. Ar trebui ca statul să înființeze în Olanda și Belgia o expoziție permanentă a produselor românești.

An XIII, nr. 3870, mai 7, p. 1-2 – Simionescu, I., *Monopolul băuturilor spirtoase. Interview cu mai mulți comercianți*: Guvernul proiectează crearea unui monopol al alcoolului. În București sunt vreo trei mii de comercianți de băuturi spirtoase. Ei nu pot realiza câștiguri apreciabile din cauza impozitelor și din cauza concurenței debitanților sârbi, greci și bulgari. În cazul înființării monopolului, consumația va scădea, astfel încât chiar o remiză de 10-15% acordată debitanților nu ar putea fi rentabilă. Numărul acestora se va reduce cu 80%, iar ca urmare vor fi păgubiți și proprietarii de localuri, care vor rămâne neînchiriate, și proprietarii de livezi care ar rămâne la discreția statului pentru fixarea prețurilor la borhotul de prune. Aplicarea unei asemenea măsuri provoacă, în rândul comercianților, o mare agitație.

An XIII, nr. 3871, mai 8, p. 3 – I.S., *Monopolul băuturilor spirtoase. Textul proiectului guvernului*: Guvernul a întocmit deja proiectul de lege pentru înființarea monopolului pe alcool. Acest proiect rezultă din combinarea unui proiect mai vechi al lui Ion Brătianu cu un proiect din inițiativă parlamentară datând din 1895 și cu o lege similară din Elveția. Proiectul prevede că fabricarea spirtoaselor rămâne în mâinile industriașilor particulari, dar vânzarea spiritului și a rachiului devine un drept exclusiv al statului. Nimeni nu are dreptul să distileze alcool decât prin regie sau pentru export. Prețul de cumpărare de la producători se va fixa de către o comisie oficială. Vânzarea se va face prin debitanți, numiți de regie, care vor vinde după un tarif oficial.

An XIII, nr. 3872, mai 9, p. 1 – Maur, *Guvernul și alcoolul. De ce se face monopol? Una-i vorba și altu-i portul. Fapte doveditoare*: Guvernul nu face monopolul alcoolului spre a lupta contra alcoolismului, ci dintr-un calcul de ordin fiscal, greșit. Guvernul pune într-

adevăr taxe mari pe băuturile gazoase și limonadă, iar în alte comune se scad taxele pe băuturile alcoolice.

An XIII, nr. 3873, mai 10, p. 1 – Teodorescu, I., *Conservatorii și Banca*: Conservatorii au reînceput atacurile contra Băncii Naționale, urmărind să pună politicește stăpânire pe bancă, pentru a o exploata apoi pentru satisfacerea nevoilor bugetare. Ei susțin că banca este prea uzurară și că acționarii încasează dividende prea mari. Aceste lipsuri se pot remedia când privilegiile băncii vor expira. Chiar dacă într-adevăr este o citadelă, ea a fost bine condusă în decurs de 20 de ani, direcțiunea ei având experiență și beneficiind de o bună apreciere în străinătate. Nu tot astfel ar fi cazul dacă ar fi condusă de aceia care au adus țara la faliment.

An XIII, nr. 3873, mai 10, p. 3 – *Congresul Camerelor de Comerț*: Congresul Camerelor de Comerț a admis propunerea de a se extinde Legea falimentului și la necomercianți și a respins pe aceea de a se introduce sistemul brevetării invențiilor.

An XIII, nr. 3875, mai 12, p. 1 – Teodorescu, I., *Viitorii faliti*: Congresul Camerelor de Comerț propune ca Legea falimentului să fie extinsă și la necomercianții care semnează o poliță și nu o achită la termen. Aceasta ar fi aplicarea principiului constituțional că legea este egală pentru toți. Din punct de vedere economic, o asemenea lege ar mări creditul agricultorilor, antreprenorilor etc., căci va exista o garanție de plată în plus.

An XIII, nr. 3875, mai 12, p. 1-2 – Index, *Mișcarea meseriașilor români. Mișcarea se întinde. Un organ al ei. Ce vor meseriașii. Ce va ieși din mișcare*: Mișcarea meseriașilor se organizează și ia proporții. Ea va duce, desigur, cu timpul, la constituirea unui partid muncitoresc, democrat și socialist. Această mișcare constituie un moment istoric în analele țării. Muncitorii cer să fie apărați de concurența străinilor printr-o lege a breslelor, iar statul și comunele să prefere pe meseriașii români.

An XIII, nr. 3876, mai 13, p. 1 – Mille, C., *Lipsă de curagiu și intrigă*: În dorința de a echilibra bugetul, ministrul de Finanțe proiectase înființarea monopolului alcoolului și întocmise chiar un proiect de lege în acest sens, trimițând și un delegat să studieze cum funcționează acest monopol în Rusia. Agitația celor 30.000 de cârciumari contra acestui proiect a silit pe membrii Guvernului să dezmință existența unui asemenea proiect, în timpul cât lipsea din țară ministrul de Finanțe, care a fost astfel silit să abandoneze proiectul.

An XIII, nr. 3876, mai 13, p. 1 – Mar., *Monopolul băuturilor spirtoase. Interview cu d. Cihosky*: Unul din membrii delegației trimise de ministrul de Finanțe în Rusia, pentru a studia cum funcționează acolo monopolul alcoolului, precum și alte impozite indirecte pe zahăr, petrol etc. a constatat că monopolul alcoolului a avut rezultate excelente, în special pentru starea economică și sanitară a țărănimii. La noi, Guvernul nu intenționează să instituie un asemenea monopol.

An XIII, nr. 3876, mai 13, p. 1 – Index, *Conservatorii și Banca Națională. O soluție imposibilă. Capitalul Băncei. Punctul slab și planurile guvernului*: Guvernul Conservator urmărește cu stăruință să pună mâna pe Banca Națională, atât pentru a procura resurse bugetare, cât și pentru a lua locul liberalilor la conducerea băncii, permițând apoi bancherilor străini să pună stăpânire pe ea. Consiliul de conducere al băncii nu s-a declarat de acord cu vânzarea în străinătate a participației statului. Guvernul vrea acum să oblige banca să-și mărească capitalul de la 12.000.000 lei la 30.000.000

lei, astfel cum se prevede în statut. Cu capitalul actual și cu toate că banca percepe o dobândă redusă, acționarii încasează un dividend de circa 26%. Dar beneficiul băncii nu rezultă din cifra capitalului, ci din exploatarea portofoliului și privilegiilor. Noua emisiune de capital ar putea fi acaparată de conservatori sau de bancherii străini.

An XIII, nr. 3876, mai 13, p. 1 – Cornel, Th., *Pavilionul român: La inaugurarea pavilionului român de la expoziția din Paris, ziariștii străini nu au fost admiși. Sunt expuse tot felul de cuie, producția minieră, hârtia. La etaj, produsele domeniilor Coroanei, apoi, printre altele, o machetă a Monumentului de la Adamclisi, obiecte religioase, produse ale industriei lemnului. Exponatele sunt prea numeroase și înghesuite, dar arată un vădit progres față de expoziția din 1889.*

An XIII, nr. 3877, mai 14, p. 1 – Brănișteanu, B., *Revista economică. Proiectul de lege pentru stabilirea zilei de muncă în minele austriace. Noul împrumut unghuresc. Criza economică ungară. Căile ferate ale lumii. Importanța economică, strategică a acestora. Credit eftin micilor meseriași și comercianți: În Austria se proiectează introducerea zilei de muncă de nouă ore în mine. Acum majoritatea muncitorilor minieri lucrează câte zece ore pe zi, unii chiar 12 ore. Ungaria a luat un mare avânt economic, dar actualmente trece și ea printr-o criză serioasă. Datoria publică se cifrează la cinci miliarde de franci, dar Guvernul din Budapesta a reușit, totuși, să contracteze de la Grupul Rotschild un împrumut de 120 milioane de coroane, cu o dobândă de 4% și emisiunea la 91 pentru suta de coroane. Întinderea căilor ferate în toată lumea este de 752.471 kilometri, dintre care 387.732 în Europa. Capitalul investit este de 148 miliarde. Pentru susținerea micilor meseriași în fața concurenței marilor întreprinderi industriale, se proiectează în Austria înființarea unor asociații de consum pentru procurarea materialului, precum și a unor centrale de desfacere.*

An XIII, nr. 3877, mai 14, p. 3 – *Tratatul cu Banca Națională: Ministrul de Finanțe tratează cu Banca Națională vânzarea părții sale de o treime din capitalul băncii, care îi dă dreptul de 10 voturi în Adunarea Generală a Acționarilor. Până acum banca refuză să consimtă la înstrăinarea drepturilor statului, dar se crede că, în cele din urmă, va primi, dacă Guvernul se angajează să nu le vândă în străinătate, ci să prefere pe actualii acționari. Banca ar mai pune condiția ca privilegiul său, care expiră în 1912, să fie prelungit cu încă 12 ani, statul să nu mai aibă dreptul de a numi 3 cenzori și 2 directori, ci numai pe guvernator, dreptul de a emite bilete să fie limitat la 30% din stocul metalic, nu la 40% cum este acum. În cazul când s-ar ajunge la un acord, ar trebuie modificate legile din 17 aprilie 1880 și din 31 mai 1892, privind organizarea Băncii Naționale.*

An XIII, nr. 3878, mai 15, p. 1 – Index, *O comoară uitată. Soluții în contra crizei. O bogăție în părăsire. Cinci sute la sută. Un nou fond național: Între măsurile pozitive care se propun pentru remedierea crizei și exploatarea bogățiilor țării, figurează exploatarea rațională a pădurilor și exploatarea intensă a minelor, în special a petrolului. Aceasta din urmă nu ar aduce prea multe foloase populației, deoarece petrolul ar fi exploatat în mare parte de străini. În schimb, pădurile reprezintă 950.000 hectare, din care sunt exploatate numai 4.000 hectare. Majoritatea pădurilor nu conțin însă decât lemne de foc. O altă soluție ar fi recuperarea unor porțiuni din albiile râurilor, transformându-le în terenuri fertile prin îndiguiri și irigații, ceea ce*

ar putea procura minimum un milion de hectare de pământ cultivabil, valorând vreo 500 milioane lei, împrumutând și 200.000 de familii țărănești.

An XIII, nr. 3879, mai 16, p. 1 – Teodorescu, I., *Un furt calificat*: Guvernul continuă asaltul contra Băncii Naționale, cu intenția de a ceda străinilor averea statului, reprezentată prin participația acestuia la capitalul băncii, participație care reprezintă nominal 4 milioane lei, dar valorează, în realitate, 20 milioane. Aceasta constituie un avut obștesc care nu poate fi înstrăinat, chiar dacă un Parlament la ordinul Guvernului ar admite această măsură.

An XIII, nr. 3881, mai 18, p. 1 – Index, *Rezolvarea crizelor agricole. Recolta din anul acesta. Crizele industriale și cele agricole. Pe viitor nu vor mai fi crize agricole*: Recolta se anunță admirabilă și de o calitate excelentă, dar valorificarea ei nu va aduce decât o ușurare trecătoare, nu o îndreptare durabilă, deoarece asupra economiei naționale apasă un trecut de proastă gospodărire. Ceea ce s-a consumat din fond nu se va mai putea înlocui. Criza financiară a statului va dăinui, pentru că remedierea ei nu poate veni decât dintr-o reformă a impozitelor și din urcarea treptată a avuției naționale, dar, mai ales, dintr-o cultură rațională a pământului, însoțită de spirit de economie și de asociație. În alte țări, agricultura tinde să capete o rentabilitate constantă, în contrast cu industria, amenințată de o criză permanentă.

An XIII, nr. 3882, mai 19, p. 1 – Teodorescu, I., *Tributul către străini*: După calculele făcute de Moteanu, fost casier central, datoria publică s-ar urca la 1.763.081.415 lei valoare nominală, pentru care se va plăti până la completa amortizare suma de 2.460.454.988 lei. Din acești bani s-au executat în mare parte lucrări improductive, cum au fost fortificațiile, și s-au acoperit deficitul bugetar. În 36 de ani, statul a contractat 30 de împrumuturi. Primul împrumut a fost contractat în 1864, pentru acoperirea deficitului bugetar, fiind emis cu 77,75%. Au mai urmat apoi alte două împrumuturi, cifrându-se la suma de 27.111.338 lei, tot pentru acoperirea deficitelor, deci în total 44 milioane, care au costat, împreună cu dobânzile, 128 milioane lei. În privința căilor ferate, linia Suceava-Roman-Iași, construită de Consorțiul Oppenheim, a costat 57.535.640 lei, pentru care statul va achita până la amortizare 296.329.999 lei ca dobânzi, deci în total aproape 348 milioane. Randamentul economic al acestei linii nu acoperă nici măcar dobânzile.

An XIII, nr. 3883, mai 20, p. 1 – Teodorescu, I., *Dezastrul financiar*: Ziarele Guvernului anunță că, în ultimul Consiliu de Miniștri, s-a discutat despre situația financiară, recolta problematică a grâului, orzului și porumbului țăranilor într-o sumă de județe și despre încasările impozitelor, care vor suferi foarte mult din această cauză. Cauza reală a dezastrului financiar este însă evaluarea exagerată a bugetului, care se va cifra cu un deficit de cel puțin cât acela al anului trecut, care a fost de 40 milioane lei. S-a impus la taxe porumbul țăranesc, dar, din produsul de 60 milioane lei al recoltei de rapiță a marilor moșieri, minimum 40 milioane au fost scutite.

An XIII, nr. 3883, mai 20, p. 1 – Anar., *Mișcarea meseriașilor români. Cercetările Ministerului de Comerț. Ce vor meseriașii. Două memorii. Reformele propuse*: Ministerul de Comerț și Industrie a început o anchetă cu privire la situația meseriașilor. Cizmarii din Bârlad cer înființarea unui brevet (diplomă) pentru exercitarea meseriei, crearea unor burse ale muncii, limitarea invaziei străinilor, obligarea industriașilor și antreprenorilor de a folosi numai meseriași cetățeni români, înființarea de

cooperative, sporirea taxelor vamale pentru produsele confecționate etc. Meseriașii din Focșani se plâng și ei de ușurința cu care un lucrător poate pleca din serviciul patronului după ce a încasat avansuri, de libertatea oricui de a deschide ateliere, de șicanele pe care le fac patronii pentru plata lucrului efectuat de salariații lor, de lipsa de cunoștințe tehnice etc. Ei cer școli de meserii pentru adulți, credite industriale, să nu se mai permită intrarea în țară a lucrătorilor străini etc. Ei mai cer înființarea de asociații de meseriași, care să dea brevete de capacitate pe baza unui examen, iar lucrările să se angajeze și să se lichideze de către asociație, nu cu fiecare meșteșugar în parte.

An XIII, nr. 3884, mai 21, p. 1 – Maur, *Muzeele de comerț. Tratatul de comerț. Muzeele în străinătate. Muzeul din Paris. Un muzeu în București*: Chr. D. Staicovici și F. Robin au publicat o broșură despre *Pregătirea tratatelor de comerț, oficiile de informațiuni economice și muzeele comerciale*, în care fac istoricul tratatelor noastre de comerț, arătându-le neajunsurile și cerând o revizuire severă a politicii vamale și diferite alte măsuri, printre care înființarea unui oficiu al comerțului exterior pe lângă Ministerul de Agricultură, Comerț și Industrie. Progresul industrial și comercial este stingherit de necunoașterea multiplelor probleme în legătură cu importul și exportul, căci, în lipsa unor informații oficiale serioase, industriașii și comercianții români comit multe greșeli, comportând adesea pagube însemnate. În străinătate există muzee comerciale și oficii de comerț exterior, cum este, de exemplu, acela din Paris sau muzeele din Bruxelles, Viena, Budapesta etc. La noi s-a înființat din inițiativă particulară un muzeu industrial și agricol, care procură și informații de ordin economic în mod gratuit.

An XIII, nr. 3884, mai 21, p. 2 – *Vinzarea minelor de petrol. Mijlocul eroic. În ce constă el. Vinzarea minelor de petrol către Disconto-Gesellschaft*: Față de imposibilitatea de a găsi un împrumut în străinătate, ministrul de Finanțe intenționează să concesioneze toate terenurile petrolifere aparținând statului unei societăți străine patronate de Banca Disconto-Gesellschaft din Berlin, care a trimis în țară un inginer specialist în petrol. Exploatarea s-ar face prin intermediul unei societăți românești, finanțată cu capitaluri germane.

An XIII, nr. 3885, mai 22, p. 1 – Teodorescu, I., *În contra Băncii*: Campania pe care ziarul "Epoca" o duce contra Băncii Naționale nu este justificată. E drept că banca este rău organizată, că nu corespunde tuturor nevoilor, dar nu este exact că a restrâns creditele comercianților. La 28 august 1899, avansurile întreceau cu 6 milioane limita normală, punând în toiul crizei, la dispoziția comerțului, mai mult decât 105 milioane lei în aur și remize. Guvernul a silit Banca Națională să-i împrumute 14 milioane lei și a mai luat de la diferite bănci particulare alte 23.422.143 lei, pentru a putea achita bonurile de tezaur, neputând obține un împrumut în străinătate și, prin aceasta, a agravat situația comercianților doritori de credite.

An XIII, nr. 3885, mai 22, p. 1 – Indiscret, *Guvernul și Banca Națională. Campania contra Băncii Naționale. Opera D-lui Filipescu. Scopul D-sale. O nouă farsă. Împăcarea moft*: Ministrul de Finanțe, Take Ionescu, tratează cu Banca Națională vânzarea părții de capitala statului, cu intenția de a obține consimțământul băncii, prin bună învoială, pentru această tranzacție. Dar, totodată, o parte din Guvernul și Partidul Conservator, având în frunte pe N. Filipescu, duce o campanie vehementă contra băncii, prin

presă, amenințând și cu mișcări de stradă, mai mult cu scopul de a zădărnici un succes eventual al rivalului său.

An XIII, nr. 3886, mai 23, p. 1 – Mille, C., *O cestiune națională*: Ministrul de Finanțe caută un remediu al crizei bugetare, în vânzarea terenurilor petrolifere ale statului unor societăți străine camuflate. Intervenția capitalurilor din afară pentru fructificarea subsolului țării ar fi o mare fericire, dar cu condiția să nu atragă după sine o robire politică, deoarece bancherii germani dețin de pe acum, ca mijloc de presiune, majoritatea împrumuturilor românești. Se amintește că, în 1847, când Rusia a cerut principelui Bibescu să concesioneze minele din Muntenia lui Trandafirov, Obșteasca Adunare a refuzat să acorde concesiuinea, pe care domnitorul o admisesese.

An XIII, nr. 3886, mai 23, p. 1 – Index, *Românii și negrii în fața lumii. Hallier în România, Gostalle în Haiti. România tratată ca și Haiti. Românii umiliți ca și negrii*: Guvernul francez a tratat România, cu prilejul afacerii Hallier, la fel cum s-a purtat recent cu Guvernul Republicii Haiti, unde a impus soluționarea favorabilă a unui proces al unui cetățean francez, pe care acesta îl pierduse în fața tribunalelor haitiene. Procedul a fost același: amenințarea cu ruperea relațiilor diplomatice și cu neadmiterea cotării împrumuturilor la Bursa din Paris. Cazul României este și mai grav, pentru că Hallier se angajase să nu recurgă la o jurisdicție străină. Dar negrii din Haiti au mai multe drepturi cetățenești decât țăranii români.

An XIII, nr. 3887, mai 24, p. 1-2 – Anar., *Retragerea monedelor vechi. Arama înlocuită cu nickel. La cât se urcă monedele uzate? Câte monede noi se pun în circulație? Inconvenientele*: Conform legii, monedele de nichel vor reprezenta o valoare de 3 milioane lei, cele de aramă a câte 2 bani – patru sute mii lei și cele de un ban – două sute mii lei. Ca monede de argint, se află în circulație 22.700.000 lei în monede de 5 lei, 15.000.000 în piese de 2 lei și 14.280.000 în piese de 1 leu. Cele de 50 de bani reprezintă o valoare de circa 4.860.000 lei. Se vor scoate din circulație, ca uzate sau găurite, cam vreo 6.000.000 lei. Preschimbând aceste monede, statul va avea de suportat o pierdere de vreo 14%, care se va acoperi din beneficiul rezultat din baterea monedelor de aramă de 1 și 2 bani.

An XIII, nr. 3888, mai 25, p. 1-2 – Anar., *Un izvor de bogăție neglijat. Interview cu un mare cultivator. Cum s'ar putea atenua criza. Neajunsurile comerțului cu vite. Situația la noi și aiurea. Intervenția statului*: Una din ramurile agriculturii, care este susceptibilă de mare dezvoltare la noi, este creșterea vitelor. Pentru aceasta este însă necesar ca prețurile derizorii de azi, calculate după impresie, să fie înlocuite cu prețul fixat prin cântărire, cum se procedează în străinătate. La noi, vitele țăranilor se vând de multe ori pe 40-50 lei pentru boul de jug, atunci când săteanul este silit de împrejurări. Se înțelege că, față de asemenea prețuri, o creștere sistematică și intensă a vitelor nu ar acoperi nici cheltuielile. Ameliorarea rasei vitelor ar permite și o cultură mai rațională a pământului. Statul ar trebui să organizeze târguri de vite, publicând cote oficiale de prețuri la cântar.

An XIII, nr. 3889, mai 26, p. 1-2 – Maur, *Un nou dezastru economic. Noul tarif vamal al Turciei. Puterile protestează. Zdrobirea exportului rămân. Vina guvernului nostru*: Turcia a sporit taxele vamale, ceea ce a atras protestul marilor puteri, față de care Guvernul turc a cedat, dar România, Bulgaria, Serbia etc. au rămas supuse unor urcări colosale de taxe vamale asupra importului de cereale, și anume 12 până la 42%, în loc de 8%.

Aceasta zdrobește exportul nostru de cereale în Turcia, în favoarea grâului rusesc și american. Comerțul cu Turcia era avantajos pentru noi, deoarece exportam mărfuri în valoare de 18 milioane lei pe an și importam abia un sfert din această sumă. Turcii justifică măsurile discriminatorii față de România prin taxarea exagerată a mărfurilor importate de la ei. Vina este a Guvernului, care nu a reînnoit tratatul de comerț.

An XIII, nr. 3890, mai 27, p. 1 – Anar., *Comerțul ambulant la sate. Interview cu d. Luca P. Niculescu. Țăranii negustori. Un debușeu pentru candidații de slujbe. Ce a reușit să facă d. Luca P. Niculescu: Țăranii sunt foarte buni și cinstiți negustori ambulanti, câștigând minimum 300-500 lei pe an și primind plata parte în bani și parte în natură.*

An XIII, nr. 3892, mai 29, p. 1 – Teodorescu, I., *Vânzarea acțiunilor: Tranzacția între Guvern și Banca Națională, cu privire la posibilitatea vânzării acțiunilor statului s-a realizat. Principala problemă care se pune acum nu este aceea a raporturilor reciproce dintre stat și bancă în viitor, nici a avantajelor obținute de aceasta din urmă, ci aceea dacă un guvern are sau nu dreptul de a înstrăina fondul averii naționale pentru a satisface necesitățile bugetare curente, care într-o gestiune financiară chibzuită se acoperă numai din venituri. Suma de circa 20 milioane care se va obține prin vânzare nu este mare, dar creează un precedent periculos.*

An XIII, nr. 3895, iunie 1, p. 1 – Brănișteanu, B., *Revista economică. O carte asupra Ungariei. Cîteva cifre privitoare la agricultura, la viile și la cultura pomilor în Ungaria. Bosnia și Herțegovina (Situția economică. Industria și agricultura lor. Starea țaranului). Țara monopolurilor. Afumatul viilor. Apărarea acestora de brumă: Recolta de grâu a Ungariei este de 50 milioane hectolitri pe an. Valoarea produselor agricole a trecut de la 717 milioane fiorini (1 fl. = 2,18 lei) în 1886, la 1049 fiorini în 1896. În Bosnia și Herțegovina, agricultura a rămas în stare primitivă și după ocupația și anexarea acestor țări de către Austria. Iobăgia subzistă și azi. În Australia se practică pe scară întinsă monopolurile de stat, în special în privința exportului de produse agricole, ceea ce vine în favoarea micilor producători, pe care îi scapă de intermediari.*

An XIII, nr. 3896, iunie 2, p. 1 – Inter, *Exportul nostru de făină. Interview cu președintele Camerei de Comerț. Gravitatea măsurilor Turciei. Ruina morilor române. Amestecul influențelor străine: România nu va mai putea exporta făină în Turcia, din cauza taxelor vamale discriminatorii, care favorizează concurența rusească. Făina românească nu poate găsi un alt debușeu de înlocuire. Deci morile își vor limita producția. Făina este supusă la noi, pe lângă scumpetea enormă a transportului, la o taxă de cheia care este odioasă. Este, de altfel, probabil că Turcia nu a acționat din proprie inițiativă pentru ridicarea taxelor vamale, ci a fost împinsă de o putere străină.*

An XIII, nr. 3897, iunie 3, p. 1 – Gay., *Chestia exportului făinei. Interview cu marii morari din Brăila. Dezastrul industriei morăritului. Scăderea prețului grâului. De ce ne-a lovit Turcia: Unele mori din Brăila au încetat lucrul, altele l-au redus, în urma sporirii taxelor asupra importului de făină românească în Turcia. În viitor producția morilor se va limita numai la consumul intern, adică va scădea cu 75%. Această situație va aduce și o depreciere a grâului. Un alt debușeu ar fi foarte greu de găsit. Cauza atitudinii turcilor față de România este atitudinea Guvernului român care, la expirarea tratatului de comerț cu Turcia, a impus mărfurile provenind din această țară, la tariful vamal general.*

- An XIII, nr. 3898, iunie 4, p. 1 – Index, *Enormul deficit al exercițiului trecut. Un deficit de peste 50 milioane! Cauzele lui. Dezastrul pe care ni-l pregătește guvernul*: Deficitul bugetar pe exercițiul 1899-1900 este de peste 50 milioane lei, cauzat pentru patru cincimi din scăderea încasărilor la impozitele indirecte. Monopolurile, vămile, căile ferate etc. au un deficit de 40 milioane. Adevărul este că nu numai un an rău a provocat criza, ci că puterea economică a țării este sleită. Guvernul ar fi trebuit să facă economii însemnate. Noile impozite create nu vor putea da randamentul așteptat în împrejurările de față, căci este vorba tot de impozite indirecte, care nu sunt productive în conjunctura actuală, cum au dovedit încasările pe primele luni.
- An XIII, nr. 3902, iunie 8, p. 1 – Index, *Grava situație financiară. Economii forțate ale guvernului. Suprimarea lucrărilor. Dezorganizarea armatei. Politica netoșilor*: Bugetul pe exercițiul curent nu a fost dotat cu nicio elasticitate, astfel încât agravarea crizei financiare a surprins Guvernul fără nicio soluție. Trebuiau făcute de două ori mai multe economii, pe care Guvernul este obligat să le facă acum în pripă și fără un sistem studiat. Astfel, a suspendat toate lucrările publice, chiar și pe cele indispensabile, serviciile publice sunt reduse la cheltuieli minime, de la armată s-au tăiat 500.000 lei și se licențiază o parte din trupe, ceea ce o dezorganizează în mod primejdios.
- An XIII, nr. 3904, iunie 10, p. 1 – Mille, C., *Risipitori criminali*: Guvernul vrea să vândă participația sa la capitalul Băncii Naționale, care îi produce 961.000 lei pe an, adică o dobândă de circa 25%. Apoi va veni rândul salinelor, terenurilor petrolifere, pădurilor etc., ceea ce distruge complet creditul țării în străinătate.
- An XIII, nr. 3904, iunie 10, p. 1 – Politic, *Grava situație financiară. Dezorientarea guvernului. Lefurile funcționarilor. Ce zice regele. Reducerea armatei și a lefurilor. Consiliile de miniștri*: Guvernul este cu desăvârșire dezorientat de criza financiară. În casa statului nu se găsește niciun ban, iar în străinătate 13 milioane lei rentă nesubscrisă. Statul nu mai poate împrumuta nici pe piața internă fără a garanta împrumutul printr-un gaj. Se discută crearea de noi birouri, reducerea la jumătate a lefurilor funcționarilor, o reducere importantă a armatei.
- An XIII, nr. 3905, iunie 11, p. 1 – Indiscret, *Partidul liberal gata să ia puterea. D. Anton Carp la Berlin. Finanța străină față de România. Inepția conservatorilor. Programul liberal. Partidul întregit. Asfixierea regimului*: Se spune în cercurile liberale că financiarii germani ar fi gata să dea tot concursul unui guvern serios, căci nu au interes ca țara să ajungă în stare de faliment, deoarece s-ar periclita interesele deținătorilor de rentă din străinătate. Liberalii, dacă vin la Guvern, plănuiesc să contracteze un împrumut de 400 milioane lei, achitând dintr-înșii cele 175 milioane împrumutate de actualul Guvern și făcând economii bugetare de minimum 24 milioane.
- An XIII, nr. 3905, iunie 11, p. 1 – Cornel, Th., *Despre pavilionul român*: Pavilionul român de la expoziția din Paris nu este reușit ca arhitectură, grupând elementele stilului a trei biserici într-un mod nepotrivit. Multe dintre exponate nu au niciun fel de importanță, sunt lipsite de gust și se repetă în prea multe exemplare.
- An XIII, nr. 3906, iunie 12, p. 1 – Teodorescu, I., *Bogățiile petrolifere*: Bogățiile țării nu au servit până acum decât la coruperea moravurilor și îmbogățirea străinilor. Statul a fost organizat pe baze prea costisitoare, astfel încât averea sa a fost risipită în zadar,

secătuind aceste surse de venit printr-o exploatare nerațională. Acum iese la iveală o nouă sursă de bogăție, și anume petrolul care, după aprecierile oficiale, ar reprezenta 75 miliarde de lei. Acesta constituit un combustibil ieftin și ușor de exploatat, contribuind la crearea unei industrii naționale serioase. Ne lipsesc însă capitalurile și tehnicienii, ceea ce ne va sili să recurgem la ajutorul străinătății, dar introducerea capitalurilor străine trebuie făcută cu prudență. În această privință există trei modalități: 1) indigenii să împrumute capital din străinătate și să lucreze numai pe seama lor; 2) exploatarea minelor să fie concesionată străinilor; 3) să se facă o întovărășire între indigeni și străini, pentru o exploatare în comun. Cele două posibilități menționate la început fiind prima imposibilă, iar a doua prea dăunătoare, rămâne a fi aplicată cea de a treia metodă, adică o cointeresare a capitaliștilor străini nu numai la exploatarea petrolului brut, ci și la prelucrarea lui în țară, prin crearea de rafinării.

An XIII, nr. 3907, iunie 13, p. 2 – *Producția agricolă a țării dintre 1894-98*: Grâu 19.606.000 hectolitri, porumb 24.549.800 hectolitri, rapiță 477.600 hectolitri, sfeclă de zahăr 1.057.000 hectolitri, tutun 34.700 hectolitri, cartofi 826.500 hectolitri, fânțe artificiale 1.360.900 hectolitri, fânțe naturale 10.850.600 hectolitri etc. Suprafața cultivată a fost de 5.352.950 hectare.

An XIII, nr. 3908, iunie 14, p. 1 – Mille, C., *Pomelnicul*: Guvernul actual a compromis toată situația țării. Comerțul a fost ruinat, fiind prezentat străinătății ca alcătuit din incendiatori și pungași, a dezlănțuit o criză economică fără precedent, a pompat numerarul disponibil, a capitulat în afacerea Hallier, a consimțit la stornarea rentei nesubscrise în străinătate din împrumuturile anterioare, în chestiunea Porților de Fier am rămas la discreția ungarilor, Turcia ne ruinează comerțul cu făină și grâne, lipsindu-ne de un debușeu de 70 milioane lei pe an. A pus 12 biruri noi, a concediat un mare număr de mici funcționari, fără a se atinge de cei mari, iar acum vrea să vândă fondul de 16 milioane din acțiunile Băncii Naționale, terenurile petrolifere, salinile etc.

An XIII, nr. 3908, iunie 14, p. 1-2 – Index, *Situația agricolă. În țară și în străinătate. Temeri asupra rapiței. Budgetul și recolta. Situația țării*: În Europa și Statele Unite, cerealele se prezintă mijlociu. Prețurile vor fi probabil ferme. În România, recolta e splendidă față de anul trecut, dar, în comparație cu anii buni, va reprezenta doar o bună recoltă mijlocie. Pentru a avea din nou recolte bogate din trecut, trebuie îngrășăminte, bune instrumente agricole, irigații. Această bună recoltă în perspectivă nu va influența însă într-o măsură apreciabilă situația finanțelor publice, deoarece ele nu au fost afectate atât de reaua recoltă de anul trecut, cât de tăierea creditului din străinătate, care alimenta un buget extraordinar foarte umflat. Veniturile nu vor crește, în urma recoltei, suficient ca să umple golurile din buget și, în special, încasările de la vămi vor produce deziluzii. Particularii, de asemenea, nu vor profita prea mult de noua recoltă, deoarece ei au foarte mari datorii. Numai 3 sau poate 5-6 ani buni ar putea aduce o ameliorare simțitoare a crizei.

An XIII, nr. 3911, iunie 17, p. 1 – Teodorescu, I., *Situația bugetară*: Dintr-un raport confidențial adresat regelui, asupra situației încasărilor statului, rezultă că, în luna mai, timbrele au produs 73.645 lei mai mult decât prevederile bugetare, în schimb vămile au adus un venit de 32% sub evaluări și e probabil că și celelalte impozite directe și indirecte

nu vor atinge suma prevăzută în buget. Sporirea venitului taxelor de timbre este doar o dovadă că particularii, lipsiți de venituri, își vând fondul averii pentru a putea subzista. Scăderea încasărilor din taxele vamale era de prevăzut și se explică ușor prin scăderea importului provocată de criza economică.

An XIII, nr. 3911, iunie 17, p. 1 – Index, *Îndreptarea situației bugetare. O mare reformă de realizat. Noua stare a spiritelor. Națiunea înarmată. Actuala dezorganizare a armatei. Ce economii se pot realiza*: Bugetul actual amenință să aibă un deficit și mai mare decât cel precedent. Un echilibru nu s-ar putea găsi decât în așezarea de impozite care să atingă averile reale și într-un sistem sănătos de economii. Aceste economii ar trebui să aibă un caracter permanent, să nu dezorganizeze niciunul dintre serviciile publice utile, să nu atingă niciun interes vital al unei categorii de funcționari și, totodată, să fie de folos țării. O asemenea economie ar fi realizarea sistemului națiunii înarmate, în locul sistemului prusian de azi. S-a propus desființarea unuia sau a două corpuri de armată, dar Guvernul a preferat reducerea efectivelor unităților existente la jumătate, ceea ce aduce cu sine o dezorganizare totală a armatei. Națiunea înarmată apare, în lumina ultimelor războaie, ca soluția cea mai economică, dar și cea mai eficientă din punctul de vedere al apărării țării. Azi, România, cu o populație de 6 milioane și un buget militar de peste 50 milioane, nu poate pune pe picior de război decât o armată de 170.000 de oameni, prost echipați și insuficient înarmați. Adoptarea sistemului elvețian al națiunii înarmate ar dubla efectivele, realizând totodată o economie de 25 milioane lei pe an.

An XIII, nr. 3911, iunie 17, p. 3 – *Comerțul român lipsit de credit*: Zvonurile propagate de presa oficioasă, că România stă pe un vulcan anarhist, ivite odată cu circulara ministrului de Interne, care prezenta pe comercianții români ca pe niște escroci și incendiarși și cu devastarea cartierelor evreiești, arată că producătorii de mărfuri din străinătate, în special cei din Germania, au tăiat toate creditele pe care le acordau în mod obișnuit negustorilor români. Se citează cazuri când industriașii germani au cerut plata anticipată. În special comerțul cu obiectele de sticlă suferă foarte mult din această cauză.

An XIII, nr. 3912, iunie 18, p. 1-2 – *Ț.C., Inspecțiile d-lui Grădișteanu. Starea șoselelor. Inspecții de paradă. Politica și șoselele. Zile de prestații jucate la cărți. De ce nu avem șosele: Șoselele județene se află într-o stare completă de părăsire și ruină. Inspecțiile ministeriale superficiale nu vor contribui la ameliorarea situației și pentru că zilele de prestație nu se execută în mod conștiincios, în majoritatea județelor. Prefectul scutește de prestații pe țăranii care lucrează la moșierii favoriți ai regimului, ba chiar joacă la cărți cu proprietarii, care astfel le deturnează în folosul lor, de la adevărata lor destinație. Din cauza acestor traficuri care se fac cu zilele de prestație, șoselele rămân neîntreținute și se ruinează.*

An XIII, nr. 3913, iunie 20, p. 1 – Index, *Guvernul și situațiunea financiară. Iluziile d-lui Take Ionescu. Economiile ce se impun. Incapacitatea guvernului de a le face*: Ministrul de Finanțe se arată optimist în ceea ce privește perspectivele financiare, bazându-se pe excedentul de venituri produs de taxele de timbru și pe faptul că arendașii statului au reușit să ia cu împrumut de la bănci sumele cu care au fost păsuși de Ministerul de Domenii. Aceste prevederi însă nu au o bază serioasă și chiar dacă bugetul exercițiului în curs ar ieși mai mult sau mai puțin echilibrat, aceasta nu ar rezolva

problema fundamentală a echilibrării finanțelor publice pe termen lung, care nu se poate întemeia decât pe bugete care să nu fie afectate de fluctuațiile anuale ale economiei țării, deci pe economii realizate într-un spirit democratic.

An XIII, nr. 3915, iunie 21, p. 1 – Ad., *Cauzele mișcării evreiești. Cele două chestii. Cum s-a deschis chestia actuală. Faptele guvernului și atitudinea noastră. Soluția*: Mișcarea evreiască actuală, care tinde să ia proporții fantastice, este independentă de situația pe care o au din trecut evreii în România și are drept cauză criza economică. Construcțiile de case particulare aproape au încetat, scăzând de la 3.000 în capitală, în 1899, la doar câteva imobile. Lucrări publice pentru vreo 50 milioane au fost, de asemenea, suspendate. Primii loviți de această restrângere a construcțiilor au fost meseriașii evrei. În rândurile acestora s-a produs un curent de emigrare, dar Guvernul, în loc să încurajeze această mișcare, a declanșat acțiunea antisemită, care a sporit curentul de emigrare, pe care Guvernul o combate prin agenții săi, pornind în presa străină o campanie violentă contra României. Soluția acestei probleme nu poate consta decât în renunțarea la violențe contra evreilor și înlesnirea emigrărilor.

An XIII, nr. 3918, iunie 24, p. 1 – Marin, N.G., *Interview cu consulul român din Constantinopoli. Convențiunea vamală cu Turcia. Aplicarea tarifului diferențial. Prelungirea liniei de navigație română de la Constantinopoli la Pireu. Ciurma în țara lui Abdul-Hamid*: Convenția vamală cu Turcia, încheiată pe termen de doi ani a fost utilă ambelor părți, dar Turcia a tergiversat reînnoirea ei, ceea ce a obligat Guvernul român ca, la expirare, să impună importurile din Turcia la tariful vamal general. Turcia a considerat aceasta ca un act ostil la adresa ei și a aplicat mărfurilor românești un tarif diferențial, care paralizează exportul nostru de alcool și, mai ales, de făină. Va fi lovit, de asemenea, și serviciul maritim, care și așa era deficitar. Un remediu ar putea fi prelungirea liniei până la Pireu.

An XIII, nr. 3918, iunie 24, p. 3 – *Represaliile vamale contra Turciei: "Monitorul Oficial"* publică decretul prin care produsele importate din Turcia, ca pescării, semințe uleioase, măsline, untdelemn, dulciuri, lemne de foc etc., sunt impuse la o majorare justificată prin impunerea cu un tarif vamal diferențial al mărfurilor românești exportate în Turcia.

An XIII, nr. 3919, iunie 25, p. 1 – Index, *Războiul vamal cu Turcia. Măsuri de represiune contra Turciei. Cari sînt și cum sînt lovite mărfurile turcești. Ideea consulului nostru din Constantinopoli. Nouile noastre debușeuri*: Războiul vamal cu Turcia este acum declarat formal, prin majorarea taxelor vamale la mărfurile turcești, drept răspuns la tariful diferențial aplicat de Guvernul turc la importurile din România. Sporul de taxe merge până la 100 lei pentru suta de kilograme și chiar 200 lei la mastică, 150 lei la zaharicale etc., ceea ce constituie un tarif prohibitiv, care va fi foarte păgubitor pentru comerțul turcesc. În schimb, România ar putea găsi un debușeu de înlocuire în Grecia, ceea ce ar aduce profit și traficului Serviciului Maritim de Navigație. Grecia ar privi cu interes această intensificare a schimburilor cu România, mai ales că se află și ea în conflict vamal cu Turcia.

An XIII, nr. 3921, iunie 27, p. 1 – Index, *Tristul nostru viitor economic. Dușmani din toate părțile. Turcia, Germania, Austro-Ungaria și Franța în contra noastră. Agravarea situației economice a țării. O soluție*: Exportul românesc este stânjenit de războiul vamal cu Turcia, la care se adaugă o enormă urcare a taxelor vamale, proiectată de Germania,

asupra vitelor și grânelor importate, precum și șicanele de la frontiera cu Austro-Ungaria, din cauza temerii ungarilor de concurența vitelor românești. În Franța, debușeul grânelor noastre este închis prin taxa prohibitivă de 7 lei la suta de kilograme de grâu. Au rămas doar Anglia, Belgia și Olanda, ca țări în care am mai putea exporta. În 1903 expiră tratatele de comerț cu Austro-Ungaria, Germania și Franța, dar nu avem multe șanse de a le reînnoi în condiții favorabile. Soluția ar fi să dezvoltăm comerțul cu Anglia, Olanda și Belgia.

An XIII, nr. 3923, iunie 29, p. 1 – Index, *Programul noului guvern. Noui impozite. Noui economii. Maximul salariilor. Scoborîrea pensiilor. Gradațiile profesorilor*: Pentru cazul când ar veni la putere, junimiștii anunță un program de economii bugetare de 20-25 milioane lei și noi impozite, care însă ar trebui să lovească în moșteniri, lux și să prevadă urcarea tarifelor căilor ferate. Salariile sub 250 lei nu ar mai fi impuse, iar celelalte ar trebui supuse unui impozit proporțional și progresiv. Maximul de salariu ar fi fixat la 800 lei lunar. Suprimarea gradației profesorilor, gradație care echivalează cu o înaintare pe loc, ar fi o absurditate.

An XIII, nr. 3923, iunie 29, p. 1 – Brănișteanu, B., *O carte importantă*: A apărut la Leipzig o carte sub titlul *Marxismul și chestiunea socială* de dr. Paul Weisengruen, originar din România. Autorul arată că toate discuțiile privind chestiunea socială se învârtesc în jurul marxismului, care singur permite o pricepere serioasă a ei. El combate concepția materialistă a istoriei și critică, de asemenea, principiul despre legile imanente ale dezvoltării societății capitaliste. În schimb aprobă teoria luptei de clasă și organizarea politică a proletariatului.

An XIII, nr. 3925, iunie 31, p. 1-2 – Index, *Noul guvern și situația financiară. Un nou împrumut. Scăderea valorilor românești. Desființarea unui corp de armată. Chestia funcționarilor publici*: Pentru a rezolva problema financiară, Guvernul va trebui să contracteze un nou împrumut în străinătate, mai întâi pentru a consolida împrumutul de 175 milioane, care ajunge la scadență peste trei ani și nu va putea fi rambursat, dar și pentru celelalte nevoi ale statului, lucrări publice începute etc., astfel încât ar fi nevoie de vreo 300 milioane lei. Pentru moment creditul României este foarte scăzut și valorile române scad neconținut la bursele din străinătate. Desființarea proiectată a unui corp de armată nu va însemna o mare economie, dar va dezorganiza apărarea țării. Numai introducerea sistemului elvețian al națiunii armate ar fi o soluție eficace.

An XIII, nr. 3929, iulie 5, p. 1-2 – Index, *Scăderea valorilor românești. Cauzele scăderii. Panica din Germania. China și chestia evreiască. Trebuie oare să ne alarmăm?*: Valorile românești au scăzut simțitor în străinătate, în special la Bursa din Berlin. Cauzele acestei scăderi sunt situația internațională încordată, din cauza evenimentelor din China, chestia evreiască și dezvăluirea mizeriei ce bântuie țara, prin emigrarea evreilor. Dar scăderile nu sunt prea mari și se poate aștepta o revenire, în cazul când noul Guvern va da o impresie de seriozitate.

An XIII, nr. 3930, iulie 6, p. 1 – Teodorescu, I., *Proprietatea mare*: Marea proprietate a dat roade funeste și în România, a cărei salvare în viitor nu poate veni decât de la abolirea ei. Într-adevăr, marea proprietate a dat naștere unui sistem politic înapoiat, prin care marea masă a populației era menținută în stare de ignoranță și de servitute. Marea proprietate a împiedicat introducerea unor metode moderne de

cultură a pământului, mulțumindu-se cu un venit redus la hectar, dar compensat prin întinderea proprietății. Tot marea proprietate a dat naștere clasei arendașilor care secătuesc pământul și exploatează pe țărani. Luxul marilor proprietari a trimis peste graniță enorme cantități de aur, evaluate la 4-5 miliarde lei în ultimii 30 de ani, precum și o altă serie de neajunsuri. Soluția ar fi înlocuirea marii proprietăți cu mica proprietate rurală.

An XIII, nr. 3931, iulie 7, p. 1 – Index, *Economii la Ministerul de Războiu. Economii de pînă acum. O anchetă asupra bugetului războiului. Zece milioane economii noi. Chestia desființării unui corp de armată*: În afară de serviciul datoriei publice, cheltuielile militare grevează cel mai greu bugetul. Guvernul trecut a realizat o economie provizorie de cinci milioane, amânând echiparea armatei cu haine și cizme. S-a întreprins acum o anchetă la Ministerul de Război pentru a stabili ce economii sunt posibile și s-a constatat că, la noi, proporția între ofițerii combatanți și cei necombatanți este de 1 la 4, pe când în Germania ea este de 1 la 25. Se speră că în bugetul Ministerului de Război se va realiza în total o economie durabilă de circa 10 milioane lei.

An XIII, nr. 3934, iulie 10, p. 1 – Cornel, Th., *Pavilionul Român cu noștimadele din el*: Așezarea obiectelor în pavilionul românesc de la expoziția din Paris este banală și chiar ridicolă. Era mai cuminte dacă nu se cheltuiau două milioane pentru a ne face de râs în ochii străinilor. Materialele sunt îngrămădite în cantități mari, alese fără niciun discernământ. Totul dovedește lipsa contribuției unor specialiști pricepuți.

An XIII, nr. 3935, iulie 11, p. 1 – Index, *Noul guvern și chestia financiară. Moștenirea blestemată. Nouile economii. Nouile impozite. Reforma pensiilor*: Noul Guvern prezidat de P. Carp va trebui să realizeze economii serioase și statornice în buget. Astfel, la Ministerul de Război se vor face reduceri de 10 milioane, se vor suprima inspectorii la toate ministerele, precum și subprefecții, lefurile vor fi plafonate la 800 lei lunar, o singură universitate pentru toată țara, suprimarea diurnelor, pensionarea celor care ocupă funcții inutile etc. Pentru sporirea veniturilor se pot mări tarifele la căile ferate până la concurența tarifelor ungurești, ceea ce ar aduce un plus de încasări de 5-6 milioane lei anual; de asemenea, urcarea impozitului funciar cu 1 leu la pogon ar aduce 7-8 milioane venit suplimentar; un impozit proporțional și progresiv pe moșteniri; reducerea pensiilor.

An XIII, nr. 3936, iulie 12, p. 1 – Index, *Agravarea crizei financiare. Criza se agravează! Speranțe înșelate. Intervenția Creditului Rural. Moșierii sechestrați. Speranțe pentru viitor. Ce valoare au ele*: Criza financiară care a izbucnit în luna iunie anul trecut continuă să se agraveze, în special pentru particulari. Profitând de buna recoltă din acest an pentru a-și recupera o parte din creanțe, Creditul Funciar Rural a sechestrat recolta debitorilor săi, adică în fapt a mai tuturor proprietarilor, care nu s-au ales aproape cu nimic din producția moșiilor lor. Se speră însă că recolta porumbului va aduce o ameliorare și că va fi până la toamnă un excedent de export.

An XIII, nr. 3937, iulie 13, p. 1-2 – Index, *Programul financiar al guvernului. Primele măsuri. Grija achitării couponului. Programul pentru la toamnă. Monopolul alcoolului. Guvernul și Banca Națională*: Încasările statului sunt ceva mai bune, iar în străinătate renta românească s-a ridicat cu vreo 2-3 puncte. Prima grijă a Guvernului este menținerea creditului său în străinătate, deci plata la timp a couponului. La toamnă, Guvernul

va prezenta proiectul de lege pentru monopolul alcoolului. În ceea ce privește negocierile cu Banca Națională, situația nu este încă lămurită.

An XIII, nr. 3938, iulie 14, p. 1 – Indiscret, *D. Carp și situația financiară. Budgetul în curs. Rectificarea lui. Chestia impozitelor și a bonurilor de tezaur. Nu împrumut, ci impozite și economii. Reducerea lefilor ofițerilor*: Noul ministru de Finanțe consideră că excedentul de șapte milioane prevăzut în buget este iluzoriu. El proiectează prezentarea unui buget rectificativ, care să prevadă un spor de impozite de 50 milioane lei și reducerea lefurilor ofițerilor, revenindu-se la cele anterioare ultimului spor, care se cifrează la 3.200.000 lei anual. Totalul economiilor ar atinge 10-15 milioane lei.

An XIII, nr. 3939, iulie 15, p. 1 – Teodorescu, I., *Economiile d-lui Carp*: Noul ministru de Finanțe, P. Carp, s-a convins că nu mai trebuie să recurgem la noi împrumuturi. Dar aceasta presupune economii și crearea de noi surse de venituri. Ar fi vorba de economii în sumă de aproximativ 50 milioane lei și de un spor de venituri de aproximativ 20 milioane lei. Printre economii ar figura reducerea lefurilor ofițerilor, de unde s-ar obține 3.200.000 lei. Ar trebui reduse și sporurile acordate în ultimul timp altor categorii de funcționari, pentru ca toți cetățenii să aibă un tratament egal.

An XIII, nr. 3939, iulie 15, p. 1-2 – Index, *Reforma legii pensiilor. O lege monstruoasă. Diferența între români și occidentali. Care poate fi soluția cea mai bună și cea mai practică*: Este indispensabil ca Legea pensiilor să fie revizuită, în sensul unei unificări a legislației în această materie, unde fiecare corp de funcționari are o reglementare specială care creează deosebiri cu totul injuste. Apoi, pensiile sunt prea mari, fiind calculate după ultimul salariu, iar nu după media salariilor primite în tot cursul serviciului, fiind egală cu leafa minus 8%. Măsura de a se spori anii de serviciu până la 40 nu e bună pentru că mulți funcționari nu ar putea atinge acest număr de ani, din cauza întreruperilor. De altfel, românii nu mai pot presta o muncă utilă după 65 de ani. O soluție ar fi să se treacă Casa Pensiilor din administrația statului în a funcționarilor, ca o asociație de ajutor mutual.

An XIII, nr. 3940, iulie 16, p. 1 – Indiscret, *Dificultățile guvernului. Renunțare la împrumut. Economiile. Nemulțumirile din partid. Campania antisemită. Parlamentul*: Guvernul va trebui să renunțe la contractarea unui împrumut, deoarece piețele financiare din străinătate nu sunt dispuse să-l acorde. Ministrul de Finanțe a reluat tratativele cu Banca Națională pentru vânzarea participației statului la capitalul băncii și, pe de altă parte, privește favorabil o ofertă italiană pentru concesionarea monopolului hârtiei de țigară. Aceste operații ar asigura plata cuponului exigibil în octombrie. Totodată, categoriile de funcționari și pensionarii, amenințați de economii, încep să se agite contra Guvernului. Agitația antisemită adaugă un pericol grav la această situație dificilă.

An XIII, nr. 3940, iulie 16, p. 1 – Un vechiu socialist, *Socialismul român. Este el o plantă exotică? (I)*: Se pune problema dacă este posibilă în România o mișcare socialistă, ținând seama de condițiile specifice ale țării noastre. Ce rezultate a dat munca depusă de socialiști la noi, timp de 20 de ani? Care este cauza crizei actuale? Aparent, răspunsul ar fi negativ, deoarece nu avem proletariat industrial. Acesta este un fapt evident, de care au ținut seama acum 20 de ani inițiatorii mișcării socialiste în România. La obiecția că socialismul este o plantă exotică, importată din străinătate, ei răspundeau că toate instituțiile noastre au fost importate, începând cu Constituția

și sfârșind cu moravurile. De fapt, toate au fost anticipații. Când s-au introdus instituțiile burghezo-liberale, nu exista o clasă burgheză care să le ceară. Am înființat universități mai înainte de a avea profesori, Codul Napoleon, care nu avea nicio legătură cu deprinderile noastre etc. În țările înapoiate, cum era România, nu funcționează organul, ci organul creează funcția. Socialismul este, în fond, un produs al vieții capitaliste și capitalismul stă la baza organizației sociale și economice a țării noastre, deși nu avem o industrie importantă. Anomaliile și durerile provocate de capitalism își pot găsi îndreptarea în socialism.

An XIII, nr. 3941, iulie 17, p. 1 – Un vechiu socialist, *Socialismul român. Ce a făcut el în România? (II)*: Socialismul are o proprie filosofie a istoriei și presupune priceperea principalelor fenomene economico-sociale, precum și o anumită morală. Aceia care sunt adepții concepției socialiste se pot manifesta și în țara noastră, bineînțeles după alte metode decât în Occident, unde există un proletariat industrial. Se pune însă întrebarea: la ce rezultate a ajuns acțiunea socialistă în România? Ea a ridicat nivelul moral, intelectual și social al muncitorilor, trezindu-le conștiința de clasă. Totodată, socialiștii au luptat în favoarea țăranilor, contra resturilor de iobăgie, și au dat unei părți din tineretul industrial un ideal și un reazem moral. Ei au supus criticii întreaga viață politico-socială și morală a țării, arătând că se merge spre un faliment sigur. Au luptat pentru democratizarea țării și respectarea legilor, opunându-se antisemitismului și anarhismului. Toate aceste rezultate au fost obținute cu mari eforturi și sacrificii, dar numai din partea câtorva, dar cei mai mulți au lucrat cu destulă râvnă și au comis o serie de greșeli, ajungând la criza actuală.

An XIII, nr. 3941, iulie 17, p. 1 – Indiscret, *Regele și planurile financiare. Planul și gestiunea d-lui Take Ionescu. Planul d-lui Carp. Obiecțiile liberalilor. La toamnă*: Regele a aprobat planurile financiare cu care Take Ionescu s-a prezentat la Ministerul de Finanțe și a apreciat gestiunea acestuia. Când regele a încredințat lui P. Carp președinția Consiliului de Miniștri și portofoliul Finanțelor, a aprobat pe deplin întregul său plan financiar și economic. Această solidarizare a suveranului cu politica Guvernului este aspru criticată de liberali, căci un eșec al ei s-ar răsfrânge asupra tronului.

An XIII, nr. 3941, iulie 17, p. 1-2 – *Petițiunea evreilor către d. Carp. Organizarea comunităților izraelite. Ofisu domnesc din 1851. Proiectul oficial din 1843*: Reprezentanții comunităților israelite din țară au adresat primului ministru o petiție în care arată că, încă din secolul al XVII-lea, comunitatea israelită este recunoscută prin acte oficiale și a fost organizată pe baza unor dispoziții din 1843 și 1851 la București, respectiv 1850 și 1854 la Iași. Astăzi există în toată țara 28 de comunități evreiești, care întrețin spitale, școli etc. La o adunare generală a lor, în 1896, s-a propus înființarea unui statut general pentru toate comunitățile din țară și s-a redactat în acest sens un proiect de lege, care este supus Guvernului, ca anexă la această petiție. Până la votarea acestui proiect, se cere aplicarea Ofisului domnesc din 1851, al cărui text este publicat împreună cu petiția.

An XIII, nr. 3942, iulie 18, p. 1 – Teodorescu, I., *Situația tezaurului*: Încasările statului pe luna aprilie arată un deficit de 8.661.752 lei față de aceeași perioadă din anul trecut și de 8.164.899 lei față de cheltuielile făcute în aprilie. Guvernul trecut a sporit impozitele indirecte, agravând astfel criza de consumație, care s-a tradus prin aceea că taxele

au produs într-o singură lună cu 2.381.429 lei mai puțin decât prevederile din buget, iar la căile ferate minusul de încasări se cifrează la 5 milioane și jumătate. Ipoteticul excedent de șapte milioane lei, prevăzut în buget, este deja depășit cu două milioane lei chiar din prima lună a exercițiului bugetar.

An XIII, nr. 3942, iulie 18, p. 1 – Un vechiu socialist, *Socialismul român. Criza socializmului român (III)*: Cauzele crizei socialismului român sunt multiple: în primul rând, condițiile obiective neprielnice pentru dezvoltarea mișcării, pregătirea insuficientă a socialiștilor, precum și faptul că mișcarea a fost dusă de “pătura cultă”, ale cărei interese nu puteau corespunde fundamental cu teoriile socialiste. Acestea erau inevitabile, dar s-au comis alte greșeli, care ar fi putut fi evitate și care se împart în trei categorii: 1. imitarea, fără destulă critică, a tacticii socialiste din Occident; 2. politica și politicianismul; 3. exagerarea nemăsurată a propriilor forțe. Deși concepția socială și filosofică a socialismului este aceeași pentru orice țară capitalistă, tactica de luptă trebuie adaptată condițiilor locale din fiecare țară. Încă de acum 15 ani, socialismul român a prevăzut că nu poate deveni o forță hotărâtoare în țara noastră, unde lipsește proletariatul industrial. Rolul său se mărginește deci la pregătirea cadrelor viitorului, apărând totodată pe cei năpăstuiți și luptând contra rămășițelor feudale. În privința aceasta, socialiștii au făcut greșeli însemnate. Ei au înțeles totuși că țara noastră suferă de o nepotrivire între starea legală și cea reală, cu legi democratice importate din Occident, dar cu resturi încă importante de organizare feudală. Numai clasele muncitoare au interesul ca starea legală să devină o realitate, lucru pe care socialiștii l-au priceput, dar ei au aplicat în mod greșit, în acțiunea lor, tactica social-democrației germane, care nu era potrivită pentru țara noastră și făcea efectul unei demagogii și a dezgustat o parte din intelectuali, lipsind mișcarea de sprijin din partea lor. Activitatea politico-socială, care incumba socialiștilor, a fost derutată prin participarea la activitatea parlamentară care, în condițiile din România, este o activitate factice și complet iluzorie.

An XIII, nr. 3943, iulie 19, p. 1 – Un vechiu socialist, *Socialismul român. Lupta politică și socială (IV)*: Socialismul român nu trebuia să apuce calea parlamentarismului, deoarece îi lipsea elementul esențial, și anume alegătorii, căci proletariat industrial în număr suficient lipsea pe vremea aceea în țara noastră. Socialiștii au fost atrași în politica parlamentară prin confuzia între importanța ei aparentă și eficacitatea practică, care este nulă, și ambiția lor de a forma înainte de vreme un partid social-democrat parlamentar, care obținea mai puțin de zece voturi la alegeri. Dacă ar fi consacrat aceleași străduințe la propagarea socialismului și a idealurilor sale, ar fi făcut desigur o operă mult mai realistă și mai utilă. Cei mai mulți dintre luptătorii socialiști au fost descurajați de eșecurile suferite pe tărâmul politic, ajungând la concluzia falsă că manifestarea socialistă este imposibilă în țară la noi în epoca actuală. Adevărul este că deși nu este posibil la noi un partid politic parlamentar social-democrat, este posibilă și chiar necesară manifestarea socialismului pe terenul politico-social. A treia serie de greșeli făcute de socialiști rezidă în faptul că și-au supraapreciat puterile, atacând probleme care îi depășeau și nedepunând nicio continuitate în acțiunile întreprinse. Aceasta se datorează faptului că majoritatea lor provenea din clasele dominante, lipsite de noțiunea puterilor proprii, deprinse să urmărească superficial o multiplicitate de obiective, publicații,

cercuri studențești, cluburi politice, alegeri etc., plus o gazetă zilnică, care a absorbit fără folos toată activitatea lor. În fine, ei au abordat în mod ușuratic cea mai formidabilă dintre problemele politico-sociale de la noi – mișcarea țărănească și întemeierea cluburilor politice țărănești. Dar bunele lor intenții le-au depășit puterile și, peste capul lor, mișcarea a luat un drum care a fost pernicios atât socialismului, cât și țărănimii.

An XIII, nr. 3943, iulie 19, p. 1 – Indiscret, *Proiectele Ministrului de Finanțe. Un avertisment optimiștilor. Economii la maximum. Creșterea veniturilor*: Ministrul de Finanțe va prezenta Parlamentului un buget rectificativ, cuprinzând maximul posibil de economii, fără a dezorganiza statul. În parte va urma proiectele predecesorului său, prin reducerea pensiilor și lefurilor prea mari ale funcționarilor, precum și a cheltuielilor pentru armată. De asemenea, se plănuiește remanierea impozitelor pe baza impunerii venitului net al contribuabililor, care ar aduce un plus de încasări de 50 de milioane.

An XIII, nr. 3944, iulie 20, p. 1 – Un vechiu socialist, *Socialismul român. Intrarea socialiștilor la liberali (V). Sfârșit*: Socialiștii au făcut o greșală impunându-și sarcini peste puterile lor, dar au înfăptuit totuși o operă de pionieri, care va forma o pagină frumoasă în istoria socialismului internațional. Pe viitor, luptătorii socialiști trebuie să se pătrundă mai întâi de concepția socialistă și de morala superioară socialistă, pe care să le propage în rândurile muncitorilor, pe care să-i organizeze în bresle și societăți cooperative, bazate pe solidaritatea socialistă. Abia după dezvoltarea proletariatului industrial și trezirea țăranilor la viața politică, va veni vremea întemeierii unui partid social-democrat. Până atunci socialiștii trebuie să se ferească de agitațiile revoluționare-demagogice. Era fatal ca, față de imposibilitatea unui partid social-democrat, acei socialiști dornici de o activitate parlamentară să caute a o exercita în cadrul unui partid existent, în speță a celui liberal, dar cu condiția să declare că rămân tot socialiști și vor activa pentru democratizarea țării. Această atitudine nu constituie prin ea însăși o trădare, de vreme ce nu există un partid socialist parlamentar la noi în țară.

An XIII, nr. 3947, iulie 23, p. 1 – Teodorescu, I., *Proiectele guvernului*: Ziarul "Le Temps" anunță că Guvernul român are intenția să realizeze economii până la suma de 20 de milioane lei, reducând salariile și pensiile funcționarilor, licențind o parte din efectivul armatei, sporind patentele și fonciera. Rămâne de văzut în ce mod vor fi realizate aceste măsuri, căci de acestea depind reușita sau eșecul lor.

An XIII, nr. 3947, iulie 23, p. 2 – *Eveii de la sate. Circulara d-lui Ministru de Interne Olănescu. Eveii băștinași și eveii străini. Oprirea vagabonzilor. Motivul circulării*: Ministrul de Interne a trimis prefectilor o circulară prin care se permite șederea în sate și târgușoare a străinilor care sunt stabiliți de multă vreme și exercită un comerț sau o industrie, cei care se află în țară din tată în fiu, care au făcut serviciul militar etc. În schimb, străinilor nou-veniți în țară nu li se permite așezarea decât în orașe și se recomandă măsuri pentru combaterea vagabondajului.

An XIII, nr. 3948, iulie 24, p. 1 – Teodorescu, I., *Agricultura și industria*: Marea proprietate a dus la exploatarea țărănimii în folosul câtorva zeci de mii de familii privilegiate și a unui număr de arendași străini. Această clasă parazitară și înstrăinată a instaurat un sistem politic odios și absurd, fără a introduce în agricultură cea mai elementară

îmbunătățire. Marea proprietate trebuie desființată. Unul dintre mijloacele cele mai sigure pentru a obține acest rezultat putea fi proiectul de înființare a unei Case Rurale, prezentat de fostul ministru, P.S. Aurelian. Înlocuirea marilor latifundii cu proprietăți mici ar aduce, în primul rând, scăparea de arendașii străini și de muncitorii agricoli veniți de peste hotare, în număr de 80-100.000, precum și de marii proprietari care cheltuiesc în străinătate peste 200 milioane lei pe an. Pământul fiind bine cultivat ar produce de trei, patru ori mai mult, după exemplul agricultorilor din Occident. Dacă prin această reformă țărănimea s-ar îmbogăți, piața internă ar câștiga cumpărători numeroși, astfel încât industria națională, azi aproape parazitată, ar putea prospera la rândul său.

An XIII, nr. 3948, iulie 24, p. 1-2 – *Comunitățile izraelite. Proiect de lege din inițiativă parlamentară pentru organizarea comunităților izraelite, prezentat Adunării Deputaților*: Un grup de deputați publică un proiect de lege prin care se reglementează funcționarea comunităților israelite și administrația lor. Expunerea de motive arată că regimul legal actual, de absolută libertate a comunităților evreiești, datând de la 1866, nu corespunde nevoilor, care cer anume forme legale de administrare a comunităților evreiești, așa cum fusese și sub regimul Regulamentului Organic.

An XIII, nr. 3949, iulie 25, p. 1 – Cornel, Th., *Secțiunile pavilionului român*: La expoziția din Paris, pavilionul român al tutunului este foarte frumos aranjat. În schimb, pavilionul petrolului este sărăcăcios. Secția agriculturii este mai bine organizată și grânele românești vor obține probabil premii de calitate.

An XIII, nr. 3953, iulie 29, p. 1 – Indiscret, *Imposibilitatea împrumutului. Condiția împrumutului de 175 milioane. Încercări de consolidare. Amanetarea acțiunilor Băncii Naționale. Politica de economii*: Printre clauzele împrumutului de 175 milioane lei, contractat de Guvernul Cantacuzino, figurează interdicția de a mai împrumuta alte sume pe timp de cinci ani. Pentru consolidarea acestui împrumut și pentru satisfacerea celor mai urgente nevoi ale tezaurului, ar trebui un împrumut de 200 milioane lei, pe care bancherii germani îl refuză, preocupați fiind de războiul din China, unde au angajate enorme capitaluri. Cuponul rentei pe luna octombrie nu este complet acoperit, iar ministrul de Finanțe ar dori să amaneteze în străinătate acțiunile statului la Banca Națională.

An XIII, nr. 3958, august 3, p. 3 – *Străinii în România. Regulamentul pentru biletele de liberă petrecere în România*: "Monitorul Oficial" publică regulamentul prin care orice străin, rezident sau călător în România, este obligat să ceară un bilet de liberă petrecere, eliberat de autoritățile administrative și fără de care nu se va putea deplasa în țară.

An XIII, nr. 3960, august 5, p. 1 – Indiscret, *Criza financiară acută. Prevederi greșite. Creditul străinătății. Încasările și deficitul. Speranțe de îndreptare*: Criza financiară trece printr-o fază acută, datorită prevederilor prea optimiste a acelor care au crezut că un singur an agricol bun ar putea compensa toate urmările anului dezastruos 1898-1899. De altfel, anul acesta nu a fost chiar atât de prosper cum se spera și, în orice caz, efectele sale nu se vor produce în mod masiv decât la toamnă. Pentru o îndreptare serioasă a economiei naționale va fi însă nevoie de mulți ani buni, precum și de limpezirea situației internaționale. Pentru moment se anunță o creștere a încasărilor statului pe trimestrul al doilea, fără însă a rezulta un excedent.

- An XIII, nr. 3965, august 10, p. 1 – Brănișteanu, B., *Revista economică. Reforme economice în Italia. Noul rege și impozitul pe venit. Mine de aur în Japonia. Reînvierea culturii oilor. Când se recoltează? Tabloul recoltelor din lumea întreagă. Sfat agricultorilor: În Italia se proiectează mari lucrări publice. Resursele vor fi procurate dintr-un impozit proporțional pe venit. Creșterea oilor a suferit o scădere nu numai la noi, ci și în toată Europa, din cauza concurenței lânii din Australia, Africa și America de Sud. Azi, exportul din aceste țări a scăzut enorm, astfel încât prețul lânii s-a urcat cu 50%. Agricultorii români ar putea profita de această conjunctură.*
- An XIII, nr. 3965, august 10, p. 1-2 – Interim, *Cum scot bulgarii bani din România. Prietenia româno-bulgară. Bulgarii de la sate. Bulgarii în comerț și în slujba statului. Bulgarii în politică: Relațiile noastre de simpatie față de bulgari au mers până la o largă acceptare a lor în viața economică, unde s-au dezvoltat chiar în dauna elementului românesc. Goniți de mizeria din țara lor, muncitorii bulgari invadează satele românești, bulgarizând chiar pe cele situate de-a lungul Dunării. Comerțul cu zarzavaturi este pe mâna lor, realizând un câștig de 10-15 milioane lei anual, pe care îl duc la ei în țară. Ei ajung prin fraudă sau prin complicitatea autorităților locale să exercite și drepturi politice. În urma asasinatului profesorului Mihăileanu de către bulgari și a conflictului ce s-a ivit, toată această toleranță trebuie să înceteze.*
- An XIII, nr. 3967, august 12, p. 1 – Cornel, Th., *Secția țesăturilor românești la Expoziție: Țesăturile românești expuse la Paris sunt cu mult inferioare, nu numai marilor țări industriale, dar chiar și Ungariei. Industria casnică cu caracter național se prezintă mai bine. Industria obiectelor de îmbrăcăminte curentă se prezintă foarte slab.*
- An XIII, nr. 3968, august 13, p. 1 – Călătorescu, Gh., *Petroleul român. Sporirea petrolului român de la 1895 încoace. Lipsa mijloacelor de transport; tarifuri. Pipe-line. Concluziune: Producția de petrol a României a crescut de la 1.500 vagoane în 1895, la peste 14.000 vagoane în 1899, iar azi se cifrează la 100 vagoane pe zi sau 360.000 kg pe an. Căile Ferate posedă doar 90 vagoane-cisternă, adică o zecime din câte ar trebui. Tariful transportului pe calea ferată este excesiv de scump și grevează mult exportul, dar în situația actuală financiară nu va putea fi redus. Totuși, în portul Constanța se observă o mare animație la încărcarea petrolului rafinat pentru Asia Minoră, Italia, Africa și Anglia. Pentru a concura definitiv petrolul din Caucaz, ar fi nevoie de o conductă între sursele de petrol și Constanța.*
- An XIII, nr. 3973, august 18, p. 1 – Index, *Relațiile comerciale cu Turcia. Din reflecțiile unui simplu călător. Un mic succes al guvernului. Ce primejdii grave se ascund în dosul acestui succes Repercusiunea conflictului cu Bulgaria asupra viitorului economic al țării: În conflictul vamal româno-turc s-a găsit o soluție provizorie de compromis, prin prelungirea vechii convenții comerciale cu încă zece luni. O soluție definitivă ar fi ca, profitându-se de acest răgaz, să se negocieze un nou tratat de comerț. Există totuși temeri că Rusia, Ungaria și Franța, care profită de încetarea exportului românesc în Turcia, să zădărnicească tratativele. De altfel, dacă vom acorda avantaje turcilor, celelalte țări cu care avem convenții comerciale ce expiră în 1963 vor cere să li se aplice clauza națiunii celei mai favorizate și țara va suferi pagube importante.*
- An XIII, nr. 3974, august 19, p. 1 – C., *Modificarea legii pensiilor. Proiectul. Principii generale. Asimilarea pensiilor. Un abuz. Quantumul pensiunii. Cumulul: Primul proiect de lege*

pe care Guvernul îl va prezenta Parlamentului în viitoarea sesiune, va fi acela prin care se modifică Legea pensiilor. Acest proiect implică reducerea tuturor salariilor funcționarilor publici de toate categoriile la cuantumul soldei actuale a ofițerilor, asimilând fiecare funcție cu un grad din armată, în afară de miniștri și mitropoliți. Maximul anilor de serviciu este de 30. Diurnele nu pot depăși 300 lei lunar și 1.800 lei anual. Etatea minimă pentru pensionare este de 50 ani, pensionarea putând fi cerută după 18 ani de serviciu. Pensionarea din oficiu se face după împlinirea vârstei de 60 ani sau a 36 ani de serviciu.

An XIII, nr. 3975, august 20, p. 1 – Brănișteanu, B., *Revista economică. Cartelul grâului. Rusia și America. Noi surse de ulei mineral în Carpați. Raportul oficial asupra recoltei rusești. Industria minieră a pământului. Producțiunea minieră universală. Numărul minerilor*: Rusia a propus Statelor Unite ale Americii încheierea unui cartel pentru a cumpăra tot grâul disponibil pe piața mondială, care să fie vândut apoi cu un preț sporit. Statele Unite nu au acceptat propunerea rusească. În Ungaria s-a găsit petrol în regiunea Carpaților nordici, la frontiera cu Galiția. Recolta de grâu este, în genere, rea în Rusia. Numărul persoanelor care lucrează în industria minieră este de 4.355.204. În Rusia, capitalurile engleze se angajează din ce în ce mai mult în exploatarea petrolului din regiunea Baku.

An XIII, nr. 3976, august 21, p. 1 – C.M., *Industria națională*: În unele cazuri, protecția industriei naționale duce la practici scandaloase, ca de pildă acelea ale unor taxe care au drept scop doar să îmbogățească pe unul sau doi fabricanți în dauna consumatorului, impunând un tarif vamal de 100%, iar industriașii indigeni vând același articol fabricat în țară cu dublul prețului de cost. În schimb, statul comandă la Paris dextrină, pe care o plătește cu 250 lei suta de kilograme, pe când același produs fabricat în țară revine la prețul de 75 lei.

An XIII, nr. 3977, august 22, p. 1 – Index, *Cu ce ne amenință Rusia? O știre senzațională din Tulcea. Rusia se pregătește a desfunda brațul Chilia. Ismailul și Chilia porto-francuri. Consecințele economice pentru România. Consecințele militare. Ce e de făcut?*: Rusia se pregătește să facă navigabil brațul Chilia, curățându-l de nisipuri, iar din Ismail și Chilia porturi-france. Aceasta ar însemna ca navigația să nu mai treacă prin brațul Sulina, iar porturile Galați și Brăila să fie ruinate (precum și Sulina). De asemenea, transporturile militare rusești vor fi facilitate. Drept contramăsură ar trebui realizat canalul Cernavodă-Constanța, care ar costa 50-60 milioane lei.

An XIII, nr. 3977, august 22, p. 1 – I.T., *Iarăși loteriile (Carnetul meu)*: Guvernul comite o greșală când refuză să înființeze o loterie de stat și nu permite județelor și comunelor să facă împrumuturi pe bază de lozuri cu premii, dar, în schimb, tolerează vânzarea de bilete pentru loteriile bulgărești sau germane etc., pentru milioane de lei. O loterie de stat ar pune capăt ieșirii din țară a două milioane lei pe an, care în schimb ar forma un venit pentru bugetul statului.

An XIII, nr. 3978, august 23, p. 2 – C., *Situația financiară. Activitatea d-lui Carp. Încasările statului. Nouile dări. Primul proiect de lege. Reforma bugetului*: Încasările din primele două luni ale exercițiului bugetar s-au cifrat la suma de 25.805.830 lei, cu un excedent de 1.778.400 lei față de cheltuielile făcute în același interval de timp, dar diminuarea încasărilor actuale față de cele din anul trecut este de 11.665.290 lei. Noile impozite indirecte nu au corespuns așteptărilor, nici veniturile Căilor Ferate.

Urcarea taxelor a micșorat consumul alcoolului, tutunului și petrolului; numai taxa pe zahăr a dat un rezultat peste prevederi. Primul proiect care se va prezenta Parlamentului va fi reforma bugetului.

An XIII, nr. 3979, august 24, p. 1 – Indiscret, *Criza financiară și d. P.P. Carp. Ce a făcut d. Böttiger. Expunerea d-lui P.P. Carp. Monopolul hârtiei de țigară. Noul budget*: Financiarul berlinez Böttiger, director la Disconto-Gesellschaft, a studiat timp de o lună în București situația financiară și economică a României. Rezultatele obținute au fost mulțumitoare, ceea ce a permis ministrului român de Finanțe să facă reproșuri financiarilor germani că au tratat țara cu atâta discredit în vremuri grele, fără a ține seama de posibilitățile sale de redresare. Bancherul german a dat în parte dreptate ministrului, recomandând o mai bună exploatare a resurselor naționale și încurajarea inițiativei private. Se crede că, în schimbul concesiilor pe timp de zece ani a monopolului hârtiei de țigară, se vor obține 11 milioane lei necesari plății cuponului rentei pentru scadența din octombrie.

An XIII, nr. 3982, august 27, p. 1 – Index, *D. Carp și finanța germană. Între d-nii Carp și Böttinger. Dreptatea financiarului român și a celui german. Care-s proiectele guvernului? Cauza deficitului bugetar. Soluția ce se impune*: Germania a beneficiat de sute de milioane lei luați din România cu titlul de dobânzi la împrumuturi și profituri din alte afaceri particulare, făcute cu capital german. Este deci normal ca ea să ne ajute într-o epocă de criză. Bancherul german a cerut noi reforme financiare și economice, care să formeze o bază solidă pentru un nou împrumut. Ar urma deci ca finanța germană să ne ajute în conjunctura actuală, iar noi să îndreptăm situația financiară. Criza nu a avut drept cauză principală reaua recoltă din 1898, ci încetarea împrumuturilor care alimentau în mod obișnuit cheltuielile publice, care au depășit totdeauna resursele.

An XIII, nr. 3982, august 27, p. 1 – Brănișteanu, B., *Revista economică. Finanțele Rusiei. Împrumutul dezmințit. Resurse nesecate. Klondyke. Țara aurului. Raportul comisiei geologice. Birul rusc asupra voiajorilor comerciali. Convenția Bulgariei cu linia levantină germană. Petrolul rusc. Recolta sfeclii*: Finanțele rusești sunt prospere și vor da anul acesta un excedent de circa 150 milioane ruble. Rusia nu are deci nevoie de un împrumut în străinătate. Pentru a se emancipa de tutela economică la care este supusă de diferitele țări prin care tranzitează comerțul său exterior, Bulgaria nu are la dispoziție decât calea maritimă. În lipsa unei flote comerciale proprii, ea a încheiat cu Societatea Germană de Navigație pentru Levant o convenție pe termen de cinci ani, pentru ca, în schimbul unei subvenții anuale de 120.000 lei, vapoarele acestei societăți să abordeze la Varna și Burgas. În terenurile petrolifere rusești s-au construit conducte pentru transportul produselor la portul Batum. Aceste produse vor inunda piețele străine de petrol, provocând scăderea prețurilor.

An XIII, nr. 3982, august 27, p. 1-2 – Index, *Criza fabricelor de zahăr. Cartelul fabricanților. De unde provine criza. Producția și consumația internă. Ce se întâmplă în alte țări. Care e soluția crizei?*: Fabricanții de zahăr din țară vor să se cartelizeze, pentru a restrânge producția și, eventual, a ridica prețul. Statul a încurajat acele industrii naționale care își iau materia primă din agricultură, ca alcoolul, făina, amidonul, hârtia, zahărul, pielăria etc. Zahărul beneficiază de o primă de 16 bani la kilogram, plătită de stat fabricanților. Aceasta a făcut să se înființeze fabrici cu o capacitate de

producție de 34 milioane kilograme anual, față de un consum care se ridică doar la 16 milioane. Surplusul nu se poate exporta din cauza supraproducției internaționale și, în special, a concurenței zahărului unguresc, susținut de Guvern cu mari prime la export. Soluția sporirii prețului nu este indicată, deoarece, pe de o parte, consumul ar scădea, iar pe de altă parte, ar interveni importul de zahăr unguresc, care în acest caz va fi mai ieftin. Ar fi mai nimerit ca actualele fabrici să treacă în mâinile unei societăți anonime care să emită acțiuni în vederea unei producții de 16-20 milioane pe an.

An XIII, nr. 3990, septembrie 4, p. 1-2 – Index, *Cartelul fabricanților de zahăr. Formarea cartelului. Condițiile. Îmbunătățirea calității zahărului. Prețul. Concurența străină. Obiecții și răspunsuri*: Cartelul fabricanților de zahăr a fost încheiat. Principala cauză care a determinat pe fabricanți să se cartelizeze a fost supraproducția. Cartelul are drept scop să limiteze producția și să împiedice importul prin repartizarea comenzilor către un birou central și o scădere de 2-3 bani la kilogram față de prețul zahărului importat. Guvernul nu ar putea suprima primele pe care le acordă actualmente fabricilor de zahăr, deoarece capitaliștii străini care au contribuit la întemeierea lor s-au bazat pe aceste prime. Cartelul nu intenționează să sporească prețul zahărului.

An XIII, nr. 3994, septembrie 8, p. 1 – Indiscret, *Guvernul față de situațiune. Exilarea d-lui Marghiloman. Situațiunea financiară. Înaintea parlamentului. Arendarea monopolului hârtiei de țigară. Cît o să coste succesul diplomatic cu Turcia. Noui demersuri pe lângă d. Take Ionescu*: Se spune că ministrul de Finanțe nu a reușit să încheie un împrumut în străinătate, în scopul consolidării împrumutului de 175 milioane lei. Situația s-a complicat și prin desfășurarea conflictului româno-bulgar devenit acut. Guvernul a cedat Băncii Disconto-Gesellschaft din Berlin monopolul hârtiei de țigară pe timp de 10 ani, scontând redevența pentru a putea plăti cuponul din octombrie. Abolirea tarifului diferențial impus de Turcia importurilor din România nu constituie un succes, deoarece Guvernul român a promis să încheie o convenție consulară favorabilă Turciei și să acorde despăgubiri turcilor emigrați, care și-au părăsit pământurile din Dobrogea.

An XIII, nr. 3994, septembrie 8, p. 1 – Teodorescu, I., *Colonizarea Dobrogei*: Colonizarea Dobrogei pune două probleme: anihilarea influenței elementului bulgar și procurarea de brațe de muncă. Colonizarea cu ajutorul statului, pe moșiile acestuia, nu este practică, cum au dovedit colonizările încercate de francezi în Algeria, de unguri la frontiera română, de Germania în provinciile poloneze și de statul român în Bărăgan. Numai colonizarea voluntară a reușit, ca în Statele Unite și în Canada. Deci colonizarea Dobrogei trebuie să fie voluntară, statul construind căi de comunicație și parcelându-și domeniile. Dacă elementul românesc nu va fi suficient pentru a completa numărul de circa o sută de mii de familii, să se admită coloniști străini, dar nu slavi. Înlocuirea pescarilor greci cu ruși în Delta Dunării a fost o eroare. Ar trebui favorizată și colonizarea cu evrei.

An XIII, nr. 3994, septembrie 8, p. 1-2 – Index, *Manopere infame. Svonuri alarmante asupra instituțiilor de credit. Manoperă infamă. Creditele și războiul. Ce face guvernul?*: Manoperele speculanților la bursă provoacă scăderea valorilor, profitând de conflictul româno-bulgar, care în realitate nu putea provoca prin el însuși asemenea

scăderi. Unul dintre zvonurile lansate de cei interesați a fost acela că statul nu va mai accepta ca garanție titlurile de rentă, ci va cere o depunere de numerar. Aceasta a alarmat pe deținătorii de titluri și a provocat importante scăderi la bursă.

An XIII, nr. 3996, septembrie 10, p. 1 – D., *Planuri financiare. Svonuri alarmante. Taxa pe proprietăți. Taxa pe țuică, vin și bere. Taxa pe lefuri. Economii și resurse*: Guvernul nu va putea pune o nouă taxă pe proprietățile rurale, deoarece nici moșierii, nici țăranii nu ar mai avea de unde plăti dări suplimentare. Nici monopolul alcoolului nu se va face, căci Guvernul nu dispune de sumele necesare pentru răscumpărarea fabricilor. Se proiectează însă impunerea țuicii, spre a se evita fraudele actuale, când se transformă mari cantități de alcool într-o pretinsă țuică, pentru a frustra fiscul cu taxele respective. De asemenea, și vinul, precum și berea. Salariile funcționarilor nu ar mai putea fi impuse peste cuantumul actual. Economii vor întâmpina greutăți de ordin politic.

An XIII, nr. 3997, septembrie 11, p. 1 – D., *Proiectele guvernului. Mișcarea în privința noilor impozite. Producătorii de țuică. Împrumutul de 300 milioane. Controlul vămilor. Arendarea monopolului hârtiei de țigară și docurilor. Concesia exploatării pădurilor statului*: Chiar dacă ministrul de Finanțe ar reuși să instituie noile taxe, în ciuda rezistenței fabricanților de țuică, vin etc., loviți prin noile taxe, el nu ar obține prin aceasta resursele lichide de care are nevoie imediat. Un împrumut important în străinătate nu s-ar putea contracta decât cedând creditorilor controlul asupra vămilor și căilor ferate. Arendarea monopolului hârtiei de țigară a fost realizată. În privința docurilor din Galați și Brăila se tratează cu o societate americană, care însă cere dreptul de a înființa silozuri în toată țara. În schimb, Guvernul ar plănui concesionarea exploatării pădurilor statului, care ar produce 30 milioane lei.

An XIII, nr. 3997, septembrie 11, p. 1 – *Publicul și Casa de economii*: Direcția Generală a Casei de Depuneri și Economii dezmințe zvonul care circulă printre depunători, că timp de patru ani nu va mai plăti dobânzi și nici nu va restitui capitalul depus. Asemenea zvon a mai alarmat publicul în iarna 1898-1899, când s-au operat retrageri masive de fonduri, la care Casa de Depuneri a făcut față cu cea mai mare punctualitate.

An XIII, nr. 3998, septembrie 12, p. 1-2 – Index, *Concesiunea terenurilor petrolifere. Primele măsuri financiare ale guvernului. Vânzarea terenurilor petrolifere ale statului. Disconto-Gesellschaft și Standard Oil Comp. Primejdia monopolului străin*: Guvernul va propune Parlamentului arendarea către o societate străină a monopolului hârtiei de țigară pe prețul de 15 milioane lei și concesionarea terenurilor petrolifere ale statului unui grup de financieri în frunte cu Banca Disconto-Gesellschaft din Berlin, care ar lucra pentru trustul american "Standard Oil Co.". Nu se cunosc condițiile în care s-ar încheia această tranzacție, dar trebuie să se ia măsuri ca ele să nu fie dăunătoare economiei naționale, ca, de exemplu, monopolizând toate sursele de petrol din țară și, apoi, încetând exploatarea lor, pentru a evita concurența cu petrolul american.

An XIII, nr. 3999, septembrie 13, p. 1 – Ad., D. *Carp despre situație. Când se va convoca parlamentul. Părerea regelui. Chestia terenurilor petrolifere. Chestia hârtiei de țigară. Ce crede d. Carp despre conflictul cu Bulgaria*: Președintele Consiliului a dezmințit informațiile despre o proiectată concesionare a terenurilor petrolifere ale statului.

Statul nu va renunța la exploatarea mai departe a monopolului hârtiei de țigară, dar va ceda veniturile acestui monopol, pe 12 ani, în schimbul unui împrumut.

An XIII, nr. 3999, septembrie 13, p. 1 – I.T., *Casa de depuneri și economii*: Casa de Depuneri și Economii este una dintre instituțiile cele mai solide și mai sigure. Panica publicului este deci lipsită de temei. E posibil însă ca o bună parte dintre depunători să-și retragă banii pentru a cumpăra titlurile de rentă și de credit, care au acum un curs foarte scăzut.

An XIII, nr. 4000, septembrie 14, p. 1 – Crainic, P., *Un bulgar despre bulgari. O icoană a stărei economico-politice a Bulgariei*: Deputatul bulgar Sakazov publică în revista "Die Neue Zeit" o istorie a evenimentelor politice și economice, petrecute în Bulgaria de la eliberarea acestei țări de sub dominația otomană. În acest interval, clasele burgheze s-au arătat incapabile de a dirija viața economică, aruncând țara în catastrofe financiare. Vechea politică de înfeudare la Rusia, care s-a practicat sub domnia prințului de Battenberg, a fost continuată, partidele burgheze apropiindu-se de regimul țarist și acaparând bogățiile țării. Această politică a dus anul trecut la faliment, dar numai socialiștii bulgari au înțeles adevăratele cauze ale dezastrului economic, care a pus țara sub controlul bancherilor străini.

An XIII, nr. 4001, septembrie 15, p. 1 – Crainic, P., *Un bulgar despre bulgari (II)*: Pentru a remedia criza financiară, Guvernul a redus cu 7% salariile funcționarilor publici, cărora le-a impus și un împrumut obligatoriu de 20-30%, iar pe de altă parte, a restabilit dijma în dauna țăranilor. De la suirea pe tron a lui Ferdinand de Cobourg, economia bulgară a căzut sub dominația austro-germană, ceea ce a determinat burghezia bulgară să caute din nou protecția Rusiei, căreia i se va ceda controlul financiar, în schimbul unui împrumut. Acestei politici de subjugare i se opune Partidul Social-Democrat bulgar al lucrătorilor.

An XIII, nr. 4001, septembrie 15, p. 1 – Ad., *Ruinarea Vrancei. Acapararea celor mai frumoase păduri din țară. Cum s-au vândut pădurile. Iosef vândut de frații săi. Frustrarea vâmlor române*: Patru societăți ungurești și germane au cumpărat de la locuitorii vrânceni pădurile care se întind între hotarele județelor Buzău și Bacău, pe prețuri derizorii, grație complicității fruntașilor din cele 27 de comune. Pentru exploatare au fost aduși 2.000 de muncitori unguri, care sunt aprovizionați din Ungaria, fără plata taxelor vamale.

An XIII, nr. 4001, septembrie 15, p. 3 – D., *Exportul și importul țării*: Cu toată criza economică, în anul 1899, importul s-a menținut la o cifră destul de importantă. Austro-Ungaria a recâștigat terenul pierdut în timpul războiului vamal, exportul său în România cifrându-se la 95.761.699 lei. Locul al doilea îl ocupă Germania cu 91.095.175 lei, după care urmează Anglia cu 60.041.587 lei, apoi Franța, Turcia, Belgia, Elveția, Grecia. În aceste cifre, confecțiile figurează cu 130.987.296 lei, apoi metalurgie, coloniale, pielărie etc. Exportul român cel mai ridicat s-a făcut în Austro-Ungaria, pentru 38 milioane lei.

An XIII, nr. 4003, septembrie 17, p. 1 – I.T., *Reforme revoluționare ale d-lui Carp. Rezolvarea chestiunii evreiești. Suprimarea articolului 7 din Constituție*: Ziarul vienez "Neue Freie Presse" anunță că primul ministru român ar fi dispus să acorde străinilor dreptul

de a cumpăra imobile rurale și a se stabili în sate. Acești "străini" se înțelege că sunt numai evreii pământeni, deși unii cred că ar fi vorba de toți străinii.

An XIII, nr. 4003, septembrie 17, p. 1 – Index, *Vînzarea armelor Martini. Răspunsul guvernului. Contradicții în păreri. Puscile sînt admirabile. Lipsa de garanții în vînzare. Dezarmarea țării. De ce s-a făcut vînzarea:* Guvernul afirmă că cele 120.000 puști Martini pe care le-a vîndut nu vor profita bulgarilor sau chinezilor, dar controlul adevăratei lor destinații este practic imposibil. Aceste arme erau în bună stare, din moment ce s-a obținut prețul de 30 lei bucata, pe cînd o pușcă nouă costă 45 lei. Armata română nu are puști suficiente, deoarece pentru efectivul de 150.000 soldați ar trebui 300.000 puști, iar armata nu dispune decît de 100.000.

An XIII, nr. 4004, septembrie 18, p. 1 – Mille, C., *Articolul 7: Modificarea articolului 7 din Constituție, pentru a permite străinilor să vină în țară cu capitaluri spre a o industrializa, ar constitui singura soluție serioasă socială și politică din acest veac. De fapt, străinii posedă de pe acum averile rurale, prin deținerea scrisurilor funciare și a ipotecilor de rangul al doilea, așa încît prohibiția din articolul 7 are doar dreptul de a îndepărta capitalurile străine să fructifice din solul și subsolul țării. O atare măsură ar atrage, pe lângă dezlănțuirea patimilor șoviniste, și primejdia ca, odată cu aceste capitaluri, să vină și influența politică a statelor de unde ele ar proveni.*

An XIII, nr. 4004, septembrie 18, p. 1-2 – N., *Proiectele d-lui Carp și străinătatea. Kindergartenul și d. Carp. Desastrul financiar. D. Take Ionescu la Viena. Împrumut pe amanet. Desfacerea totală. Supărarea d-lui Carp. Un arendaș falit. Convenția cu Banca. Europa și România: Un mare ziar străin, "Münchner Neueste Nachrichten", arată că dezastrul financiar al României este un rău cronic, constînd într-un buget de venituri fictiv și un deficit de 60-80 milioane lei. Fostul ministru de Finanțe, Take Ionescu, s-a convins că numai prin vînzarea averii mobiliare a statului se poate face față nevoilor momentane, deoarece nu mai este posibil niciun împrumut. Succesorul său, care îl criticase în mod evident, trebuie să recurgă la expediente de aceeași natură. Astfel, a arendat Băncii Disconto-Gesellschaft monopolul hîrtiei de țigară pe termen de 12 ani, primind în schimb suma de 15 milioane lei. Acum, ministrul de Finanțe vrea să arendeze societății americane "Standard Oil Co." terenurile petrolifere ale statului. Ziarul citat se întreabă de ce nu s-a adoptat soluția propusă de Banca Națională, și anume ca aceasta să preia asupra ei întreaga datorie a statului, în schimbul prelungirii privilegiului, și afirmă că Guvernul ar urmări să acorde altei bănci acest privilegiu. Vînzările proiectate nu sunt bine văzute în străinătate, deoarece se constată că, din cauza unei proaste administrații, statul trebuie să-și înstrăineze averea.*

An XIII, nr. 4005, septembrie 19, p. 1 – Indiscret, *Planurile d-lui P.P. Carp. Reforme revoluționare:* Ministrul de Finanțe caută cu orice preț noi resurse, din moment ce statul nu mai poate trăi din împrumuturi. Aceste resurse ar proveni din exploatarea subsolului cu ajutorul capitalurilor străine care trebuie să fie garantate printr-o legislație corespunzătoare.

An XIII, nr. 4005, septembrie 19, p. 1 – Index, *Noul impozit asupra țuicei. Urcarea dărilor pe țuică. Cari sînt dările actuale. Primejdia țuicei. Dacă noul impozit va lovi în interesele țării:* Considerații electorale au făcut ca țuica să fie impusă numai cu 10 lei la hectarul de

pomi, pe când pentru spirt, bere și vin se plătesc taxe foarte mari, astfel încât țuica tinde să înlocuiască toate celelalte băuturi alcoolice, aducând astfel un gol important în încasările Fiscului. Un impozit pe țuică ar fi deci binevenit, însă el va provoca o rezistență înverșunată din partea producătorilor.

An XIII, nr. 4006, septembrie 20, p. 1 – Teodorescu, I., *Reformele guvernului*: Altădată, Guvernul nu avea altă grijă decât să cheltuiască veniturile bugetare, alimentate de bogățiile țării și de împrumuturi din afară. Acum începe era greutăților, când nu se mai poate vorbi de prosperitate, ci de evitarea falimentului. Trebuie reforme serioase și drastice, dar, pentru înfăptuirea lor, Guvernul nu are destulă popularitate. Grație unui regim electoral nedrept, clasa socială care deține puterea în stat este tocmai aceea care ar trebui lovită de reformele proiectate, de impozitul asupra marii proprietăți și asupra țuicii, de modificarea Legii pensiilor, scăderea lefurilor exorbitante, urcarea tarifelor pe căile ferate etc.

An XIII, nr. 4007, septembrie 21, p. 1-2 – Index, *Modificarea legii pensiilor. Actualele legi de pensie. Reforma guvernului. Din nedreptate în nedreptate. Care ar fi cea mai justă lege pentru pensii*: Reforma pensiilor, proiectată de Guvern, are un dublu scop: o mai echitabilă stabilire a dreptului la pensie și realizarea de economii bugetare. Actualmente, pensia se calculează pe baza ultimului salariu și există trei criterii în trei legi diferite, pentru funcționarii citați, pentru militari și pentru salariații telegrafo-poștali. După noul proiect, pensionarea benevolă se acordă de la vârsta de 50 de ani și 18 ani de serviciu, iar pensionarea din oficiu are loc după vârsta de 60 de ani și 36 de ani de serviciu. Calculul se va face înmulțindu-se anii de serviciu cu 10% din suma totală a reținerilor pentru pensie. Un sistem mult mai bun ar fi capitalizarea reținerilor cu dobândă compusă de 5%, sumă care s-ar remite funcționarului la ieșirea din serviciu.

An XIII, nr. 4008, septembrie 22, p. 1 – Index, *Monopolul asigurărilor. Actualele societăți de asigurare. Proiectul guvernului. Ce s-a făcut în alte țări. Ce ar trebui să se facă la noi. O obiecție gravă și răspunsul la obiecție*: Se spune că Guvernul ar proiecta monopolizarea asigurărilor, ca o nouă sursă de venituri. Sistemul asigurărilor de stat a fost introdus în Germania și a dat rezultate splendide, în special cele asupra vieții și cazurilor de boală ale muncitorilor.

An XIII, nr. 4008, septembrie 22, p. 3 – Bran., *Interview cu d. Grig. G. Cantacuzino. D. Cantacuzino la Viena. Interviewul. Conflictul română-bulgar. Avertizările d-lui Lahovary. Notele d-lui Marghiloman. Finanțele țării. Noul împrumut. Proiectele guvernului. Concesia terenurilor petrolifere. D. Goluchowski și România. Chestia evreiască. Poporul român și evreii. Dizolvarea Camerelor. D. Cantacuzino despre d. Carp*: Adevărata primejdie pentru țară – a declarat fostul prim-ministru și șef al Partidului Conservator, Gr. Cantacuzino, ziarului "Neue Freie Presse" din Viena – nu o constituie conflictul cu Bulgaria, ci starea dezastruoasă a finanțelor. Un nou împrumut nu este posibil, ci doar conversiunea ultimului împrumut. Disconto-Gesellschaft va avansa 15 milioane lei în contul monopolului hârtiei de țigară care i s-a arendat. Guvernul va căuta să atragă capitaluri străine pentru exploatarea petrolului, promițând să construiască conducte către porturile de export. În privința situației evreilor, ea se va îndrepta cu timpul, căci poporul român, deși nu este din fire intolerant pentru

străini, nu a ajuns încă la înălțimea culturală care condiționează lipsa prejudecăților. Mizeria evreilor are drept cauză mizeria generală, datorită recoltei rele.

- An XIII, nr. 4009, septembrie 23, p. 1 – *Vinderea terenurilor petrolifere*: Banca germană Disconto-Gesellschaft și societatea americană “Standard Oil Co.” tratează concesionarea pe un termen de 75 de ani a tuturor terenurilor petrolifere ale statului și construcția și exploatarea unei conducte, în schimbul sumei de 15-20 milioane lei și al unei redevențe mai mari decât cea prevăzută în Legea minelor. Guvernul a fixat un termen de opt zile pentru acceptarea propunerilor sale.
- An XIII, nr. 4010, septembrie 24, p. 1-2 – *Finanțele țării în primul quartal*: Ziarele străine anunță că, în primul trimestru al exercițiului bugetar 1900-1901, veniturile au fost de 37.555.472 lei, iar cheltuielile de 45.262.047 lei, deci un deficit de 7.710.557 lei. În iunie s-au cheltuit 21 milioane lei, pe când încasările au fost de circa 11.750.000 lei. Față de primul trimestru al exercițiului 1899-1900, se constată o scădere a veniturilor de peste 11 milioane lei. Scăderea aceasta provine în special de la căile ferate (6.700.000 lei) și de la impozitele indirecte (5.193.313 lei). Noile taxe nu au putut nici pe departe acoperi deficitul. În schimb, cheltuielile au fost pe primul trimestru mai mici cu 9.506.167 lei față de cele din anul trecut, grație economiilor realizate în prevederile bugetare.
- An XIII, nr. 4011, septembrie 25, p. 1 – Index, *Monopolul pe alcool. Raportul comisiei trimisă în Rusia. Impozitul pe țuică e un început de monopol. Dificultățile pe cari le va întâmpina guvernul*: Comisia trimisă de Ministerul de Finanțe în Rusia, spre a studia modul cum funcționează acolo monopolul alcoolului, a întocmit un raport în care arată că acest monopol a dat rezultate frumoase chiar din primii ani de aplicare, prin împuținarea cârciumilor la sate, ameliorarea alcoolului pus în consumație și un bun randament financiar. Înființarea acestui monopol în România ar întâmpina însă mari piedici de ordin politic, pe care nu se știe dacă Guvernul le va putea înfrânge. De altfel, impozitul proiectat pe țuică e un monopol deghizat, deoarece statul se obligă să cumpere toată producția de țuică și să o rectifice.
- An XIII, nr. 4011, septembrie 25, p. 3 – D., *Hîrtia de țigară și terenurile petrolifere*: Amanetarea monopolului hârtiei de țigară este un fapt împlinit. Avansul de 15 milioane lei primit de la Disconto-Gesellschaft va fi restituit de stat în timp de 12 ani, câte 2 milioane pe an. Statul va completa o eventuală diferență în minus a încasărilor și va participa cu jumătate la un eventual surplus de încasări. În chestiunea terenurilor petrolifere ale statului și a unei conducte Câmpina-Constanța, tratativele cu reprezentantul societății americane “Standard Oil Co.” sunt aproape încheiate. “Standard Oil” este asociată cu Banca Disconto-Gesellschaft din Berlin pentru exploatarea petrolului din România.
- An XIII, nr. 4012, septembrie 26, p. 3 – *Deschiderea parlamentului*: Parlamentul a fost convocat în sesiune extraordinară, printr-un mesaj al regelui, care subliniază însemnătatea și urgența votării proiectelor financiare și economice.
- An XIII, nr. 4012, septembrie 26, p. 3 – *Proiectul asupra hîrtiei de țigară*: Un proiect de lege depus la Cameră autorizează pe ministrul Finanțelor să cedeze sindicatului compus din casele de bancă Disconto-Gesellschaft și S. Bleichröder din Berlin și Banca Generală Română din București produsul net al monopolului hârtiei de țigarete pe

timp de 12 ani și 7 luni, cu începere de la 1 septembrie 1900. Prețul cesiunii este de 12.150.000 mărci care, împreună cu dobânzile stipulate, se vor trece în conturi și se vor afecta la acoperirea deficitelor bugetare. Prima rată, de la 1 septembrie 1900 până la 1 aprilie 1900, în sumă de 1.241.683 lei și comisionul de 102.250 mărci se vor acoperi prin deschiderea unui credit extraordinar din bugetul în curs.

An XIII, nr. 4012, septembrie 26, p. 3 – *Proiectul asupra țuiceii*: Ministrul Finanțelor a depus la Cameră un proiect de lege prin care supune toate alcoolurile fabricate din fructe, vin, drojdii de vin și tescovină la o taxă de consumație de 8 bani de fiecare grad de alcool. Fabricarea acestor produse se va face numai în distilierii autorizate de Ministerul de Finanțe, care va fixa prețul de fabricare. Alcoolurile vor trebui să fie rectificate mai înainte de a ieși din fabrică. Lichiorurile sunt supuse la o taxă de 12 lei pentru un decalitr. Impozitul pe hectar este desființat cu începere de la 1 octombrie 1900.

An XIII, nr. 4013, septembrie 27, p. 1 – R., *Întrunirea majorităților parlamentare. Programul d-lui P.P. Carp*: Președintele Consiliului de Miniștri a schițat în linii generale programul său financiar, la întrunirea majorităților parlamentare. Până în luna aprilie va trebui acoperit un deficit de 45 milioane lei, pe care Guvernul speră să-l acopere din cele 15 milioane lei provenite din cesiunea monopolului hârtiei de țigară, prin amanetarea acțiunilor statului la Banca Națională, care va produce 12 milioane și prin sporirea impozitului pe țuică. Guvernul mai tratează concesionarea terenurilor petrolifere, ceea ce ar mai produce 7 milioane lei. Totodată va căuta să realizeze economii în sumă de 10 milioane lei.

An XIII, nr. 4013, septembrie 27, p. 1 – I.T., *Alcoolul monopolizat*: Proiectul de lege care impune o taxă de 8 bani pe gradul de alcool al băuturilor distilate din fructe constituie un început serios de monopolizare a alcoolului, deoarece fabricarea acestuia nu mai este liberă, ci se va face obligatoriu în anume distilării. Al doilea pas, care nu va întârzia, va fi interzicerea vânzării băuturilor alcoolice de către particulari.

An XIII, nr. 4013, septembrie 27, p. 1-2 – Index, *Impozitul personal. Cât produce acest impozit. Modificările aduse de guvern. Îndoirea lui la orașe. Taxa pe chirie. Impozitul pe venit*: Impozitul personal de 6 lei pentru fiecare contribuabil produce în medie 12 milioane pe an și are avantajul de a nu fi expus la deficite. Guvernul vrea să dubleze această dare pentru orașeni. Această măsură este nedreaptă, pentru că nu toți orașenii sunt bogați și nu toți sătenii sunt nevoiași. Acest impozit nu și-ar pierde caracterul său injust decât dacă ar fi transformat într-unul proporțional, ba chiar și progresiv. Un început îl face Ministerul de Finanțe printr-o taxă proporțională de 50 bani la suta de lei pe chirii. Dar nici această măsură nu e justă, pentru că lovește pe chiriaș, iar nu pe proprietarul care încasează chiria. Aceste reforme nu ar aduce mai mult de 1.500.000 lei pe an.

An XIII, nr. 4014, septembrie 28, p. 1 – Teodorescu, I., *Reforme guvernului*: Bugetul actual nu are o situație mai bună decât cel precedent, care s-a încheiat cu un enorm deficit. Reformele propuse de Guvern pentru remedierea acestei situații nu fac nicio mențiune despre economii și propun doar impozite noi sau sporirea celor vechi. Împrumutul de 15 milioane lei, garantat cu cesiunea monopolului hârtiei de țigară, va servi numai la acoperirea unei părți din deficitele trecute și creează precedentul

periculos al împrumuturilor garantate cu gajuri speciale. Sporul impozitului personal și taxa pe chirii vor produce pe exercițiul actual doar 750.000 lei. La aceasta se adaugă speranța că impozitul pe țuică va produce 3 milioane lei pe semestrul care începe. Aceste măsuri nu rezolvă problema crizei financiare.

An XIII, nr. 4014, septembrie 28, p. 1 – N., *Agitația contra taxei pe țuică. Lupta contra taxei. Interpelări și amendamente. Desbaterea în secțiuni. Întruniri de comercianți. Greva din Prahova. O nouă dovadă de monopol deghizat: Agitația împotriva taxei pe țuică ia proporții din ce în ce mai mari, întâmpinând opunere chiar printre deputații partizani ai Guvernului. Argumentul acestora este că producătorii vor fi ruinați, fără ca statul să obțină resurse importante prin această măsură. Comercianții și producătorii din Prahova amenință că se vor pune în grevă și vor refuza plata taxei.*

An XIII, nr. 4014, septembrie 28, p. 1-2 – Index, *Înființarea monopolului pe alcool. Primul pas făcut de guvern. Fabricarea țuicei de stat. Monopolizarea cârciumelor din sate. Ce se face cu spirtul? Rezultatele monopolului: Măsura prevăzută în proiectul de lege pentru impunerea băuturilor spirtoase, de a opri libera fabricare a țuicii, este copiată după legea rusească a monopolului statului asupra alcoolului și constituie o îndrumare către realizarea acestui monopol și la noi în țară. Faptul că se interzice libera fabricare a țuicii, precum și fixarea unui preț uniform, obligatoriu, al produselor sunt indicii în acest sens, mai ales când Guvernul proiectează și etatizarea cârciumilor rurale. Dar această din urmă măsură presupune monopolul spirtului, căci băutura preferată a țăranului este rachiul. Evident că o asemenea reformă ar servi la combaterea alcoolismului la sate.*

An XIII, nr. 4015, septembrie 29, p. 1 – Mille, C., *Impozitul pe țuică: Proiectul impozitului pe țuică are repercusiuni de ordin electoral, mai ales în regiunile de munte, unde producătorii de prune au interese comune cu distilatorii și cu cârciumarii. Această situație provoacă importante dificultăți politice și ar putea duce la dizolvarea Parlamentului.*

An XIII, nr. 4015, septembrie 29, p. 1 – Index, *Impozitul pe țuică: Guvernul a retras proiectul de lege prin care se dubla impozitul personal pentru contribuabilii de la orașe, în locul căruia ar propune impozite pe diferite categorii de venituri. În schimb, ministrul de Finanțe persistă în dezastruosul proiect de concesiune a monopolului hârtiei de țigară, pentru care s-a angajat deja față de Disconto-Gesellschaft, care are multe mijloace de presiune asupra statului român, fiind principala sa creditoare.*

An XIII, nr. 4015, septembrie 29, p. 1-2 – Ad., *Dezastruoasa convenție cu Disconto. Împrumutul pe hârtia de țigară. O convenție dezastruoasă pentru stat. Statul va lucra 12 ani pentru străini. Mai mult decât jaf: Ministrul de Finanțe a vândut pe termen de 12 ani și 7 luni monopolul hârtiei de țigară, care produce anual un venit de 1.500.000-1.800.000 lei. Această operație inaugurează pentru statul român sistemul împrumuturilor garantate cu gaj, care până acum s-a practicat numai în țări falite, ca Grecia și Serbia. Într-adevăr, statul, timp de 12 ani, va fi obligat să achite lui Disconto-Gesellschaft nu numai rata anuală de 1.241.683 lei, pentru rambursarea datoriei de 12.150.000 mărci, ci și orice sumă care se va realiza din exploatarea monopolului și care ar depăși cuantumul ratei anuale, dar statul va trebui să completeze eventualele deficite de încasări, astfel încât banca se alege cu beneficiul, fără niciun risc.*

An XIII, nr. 4016, septembrie 30, p. 3 – *Situația tezaurului*: Până la 31 iulie, diferența între veniturile prevăzute în buget și încasările efective ale Fiscului a fost de 9.660.446 lei, iar diferența între încasări și cheltuieli a reprezentat un deficit de 9.155.395 lei. Dacă în patru luni s-a produs un asemenea gol în buget, înseamnă că, până la sfârșitul exercițiului, deficitul va atinge suma de 27 milioane lei.

An XIII, nr. 4017, octombrie 1, p. 1 – R., *Programul guvernului. Ședința de eri a Camerei. Discursul-program al d-lui P.P. Carp. Discursul d-lui G. Palade. Discursul d-lui Take Ionescu. Discursul d-lui G. Panu*: În discursul pronunțat la Cameră, prin care și-a anunțat programul financiar, ministrul de Finanțe a enumerat o serie de reforme constând din concesiuni, vânzări, suprimări de funcționari, reduceri de lefuri, monopoluri. Fostul ministru de Finanțe, Take Ionescu, a arătat că Guvernul actual continuă politica inițiată de el. El a constatat că, în ultimii 25 de ani, impozitele nu au fost mărite, în timp ce cheltuielile creșteau neconținut. Quantumul salariilor și pensiilor se ridică la 96 milioane lei, din care 19 milioane sub 120 lei lunar.

An XIII, nr. 4017, octombrie 1, p. 1 – Index, *Reformele guvernului. Economii de 18 milioane. Școala și biserica rurală în seama comunelor. Lichidarea tuturor serviciilor nefolositoare. Monopolul alcoolului la sate. Reducerea de primari și subprefecți. "De rest nu-i pasă" d-lui Carp*: Din discursul pronunțat la Cameră reiese că primul ministru înțelege să dea țării o nouă orientare economică, pe baze mai sănătoase decât în trecut. Pentru acoperirea deficitului de 48 milioane, nu au rămas disponibile din împrumutul de 175 milioane decât 5 milioane, astfel încât mai rămân neacoperite 43 milioane. Concesiunea monopolului hârtiei de țigară va produce 15 milioane și aceea a terenurilor petrolifere încă 10. Pentru restul de 18 milioane, Guvernul va recurge la vânzarea serviciului maritim, a pădurilor domeniale și a părții din capitalul Băncii Naționale, care îi aparțin. În privința economiilor, se vor reduce cheltuielile cu 18 milioane, astfel ca bugetul să se cifreze la 220 milioane lei, în loc de 238. Reducerile vor consta din tăierea lefurilor mari, suprimarea slujbelor inutile, trecerea pe seama comunelor rurale a cheltuielilor pentru școală și biserică și alte economii la diverse departamente. Comunele rurale vor fi mărite prin contopire și li se va acorda produsul local rezultat din monopolul alcoolului.

An XIII, nr. 4017, octombrie 1, p. 1 – I.T., *Proprietari și chiriași (Carnetul meu)*: E probabil că sunt în București zece mii de case rămase fără chiriași. Cauza este lipsa de bani și pretenția proprietarilor de a li se plăti chiria în două rate semestriale, ceea ce face ca majoritatea chiriașilor să se mute, în căutarea unor condiții mai lesnicioase de plată a chiriilor. Ar trebui ca atât proprietarii, cât și Creditele Urbane să eșaloneze plățile în patru rate anuale, în loc de două.

An XIII, nr. 4017, octombrie 1, p. 2 – *Presa străină și programul d-lui Carp*: Ziarul maghiar "Pester Lloyd", examinând situația financiară a României, susține că produsul taxei pe țuică nu prezintă o prea mare certitudine, deoarece consumatorii, și în special țărani, ar putea recurge la alte produse inferioare, astfel încât vânzarea țuicii va scădea. Economiiile Guvernului se vor baza în mare parte pe o reformă administrativă prin care comunele rurale se vor comasa, spre a cuprinde o populație de câte 3.000 locuitori cel puțin.

An XIII, nr. 4018, octombrie 2, p. 1 – N., *Călătoria d-lui Carp. Părerea intimă. Starea financiară. D. Sturdza la Viena. Condițiuni grele. După călătorie*: În discursul său de la Cameră,

ministrul de Finanțe, după ce a enumerat reformele imediate, a amintit că mai rămâne sarcina consolidării împrumutului de 175 milioane, a acoperirii deficitului pe anii următori și a găsirii de resurse pentru cheltuieli neprevăzute care se pot ivi oricând. Ministrul de Finanțe va pleca în străinătate pentru a încerca să obțină un împrumut important, spre a consolida întreaga datorie flotantă. Condițiile propuse lui D. Sturdza au fost socotite prea grele. Carp își propune însă să refacă creditul statului printr-o reformă radicală a organizării țării.

An XIII, nr. 4018, octombrie 2, p. 1-2 – Index, *Proiectele guvernului și interesele "țării". Economiiile bugetare și pensiile. Monopolul alcoolului. Terenurile petrolifere și pădurile. Serviciul maritim*: Economiiile și noile impuneri proiectate de ministrul de Finanțe lovesc în interesele a cel puțin 20.000 de alegători de la primele două colegii, unde votanții sunt atât de puțin numeroși. Taxa pe țuică lovește pe producători, dar și pe cârciumari, care, în plus, se văd amenințați cu monopolul alcoolului. Tot astfel concesiunea terenurilor petrolifere și a pădurilor statului vor coaliza contra Guvernului forțe puternice. Se adeverește, astfel, că o reformă economică temeinică nu se poate face fără o corespunzătoare transformare politică.

An XIII, nr. 4019, octombrie 3, p. 1 – Mille, C., *Desfacere totală*: Pentru a acoperi deficitul de 43 milioane lei, ministrul de Finanțe recurge la înstrăinarea averii statului, făcând operă de risipitor, și compromite creditul public și, implicit, și pe al particularilor. Aceasta constituie o rușine și o ruină sigură pentru țară.

An XIII, nr. 4019, octombrie 3, p. 1-2 – Index, *Monopolul pe alcool la sate. Ce înțelege guvernul prin această reformă. Propusă și retrasă sub liberali. Cele trei forme posibile ale reformei. Toate nepractice. Monopolul general ca singură soluție*: Înființarea monopolului pe alcool la sate a fost prezentată de Guvern ca având dublul scop de a procura comunelor rurale posibilitatea să-și susțină școala și biserica, a căror administrare va trece pe seama lor, și totodată a combate alcoolismul și exploatarea țăranilor de către cârciumari. Această măsură a mai fost propusă de C.A. Rosetti, dar a trebuit să fie retrasă. Reforma proiectată de Guvern nu s-ar putea realiza decât sub una din următoarele trei forme: o taxă asupra alcoolului consumat în cuprinsul comunei, etatizarea cârciumilor rurale sau monopolul alcoolului. Prima formă, creând o discriminare între sate și orașe, ar da naștere la o contrabandă pe scară mare. Același rezultat, cu inconveniente și mai pronunțate, s-ar obține cu soluția monopolizării băuturilor alcoolice la sate. Nici monopolizarea cârciumilor, adică necesitatea de a obține de la primărie autorizația pentru comerțul cu băuturi spirtoase în comună, în schimbul unei chirii, nu este eficientă, deoarece nu ar produce venituri îndestulătoare sau, dacă s-ar pretinde o chirie prea ridicată, s-ar ajunge la inconveniente primelor formule: clandestinitatea și contrabanda. Unica soluție judicioasă ar fi să se instituie monopolul alcoolului pe tot cuprinsul țării.

An XIII, nr. 4019, octombrie 3, p. 3 – Vlădescu, M.C., *Cum s'a modificat legea țuicei*: Comitetul delegaților Camerei a admis proiectul propus de Guvern pentru modificarea Legii impozitului pe băuturile spirtoase, dar a introdus anumite modificări cu privire la cotele de taxare. Într-adevăr, s-a constatat că, după ridicarea taxei pe alcoolul din produse, în bugetul 1886-1887, de la 4 bani la 8 bani pe grad, consumul a scăzut de la 15.834.342 litri în anul precedent la 6.861.637 litri. Același fenomen de urcare sau scădere a consumului în urma variației taxelor s-a observat și în alți ani, din cauza

concrenței alcoolului din fructe. Era deci indicată o ridicare a taxei asupra acestuia din urmă, care va aduce statului încasări suplimentare de 2-3 milioane lei. S-a admis, de asemenea, o reducere a micilor distilării primitive care nu funcționează în condiții igienice.

An XIII, nr. 4020, octombrie 4, p. 1 – Index, *Proiectele guvernului. Desființarea serviciului de navigație. Cesionarea terenurilor petrolifere. Vânzarea pădurilor statului. Vinderea acțiunilor Băncii Naționale*: Guvernul intenționează să vândă sau să concesioneze Serviciul de Navigație Comercială. Acest serviciu este însă necesar țării, care nu are altă cale deschisă spre restul lumii decât pe mare. Ar fi mai bine să fie concesionat pe un număr de ani, decât să fie înstrăinat cu totul. În ceea ce privește cedarea exploatării terenurilor petrolifere, pe care se bazează puțința de renaștere economică a țării în viitor, ea trebuie acordată cu multă precauție, fără monopolizarea întregii producții și cu folosirea de lucrători români. Concesia pădurilor nu se va putea face, deoarece randamentul lor economic este slab. Cât despre vânzarea acțiunilor statului la Banca Națională, ea este inevitabilă.

An XIII, nr. 4020, octombrie 4, p. 2-3 – D., *Scumpirea pînii. Consfătuirea brutarilor. Scumpetea alimentelor de prima necesitate. Libertatea comerțului. D. Delavrancea și brutarii. Ce zic brutarii*: Brutarii din capitală au urcat prețul pînii. Autoritățile comunale nu pot lupta contra acestei scumpiri decât fabricând pâinea în manutanțe, lucru anevoie de realizat în practică. Din punctul de vedere pur comercial, această urcare a prețului nu are nicio justificare, după părerea primarului capitalei.

An XIII, nr. 4021, octombrie 5, p. 1 – R., *Țuica la Cameră. Ședința de ieri. Discursurile d-lor Dobrescu-Rahova, Demetrescu-Mirea și G. Palade. Răspunsul d-lui Carp. Discursul d-lui Panu. Cine vorbește astăzi*: Deputatul Palade a susținut la Cameră că proiectul taxei pe țuică prepară terenul pentru înființarea monopolului pe alcool și că Guvernul distruge 160.000 de producători pentru a obține patru milioane lei venit. Era mult mai bine să se dubleze taxa pe hectar, lăsând liberă fabricarea. Primul ministru a recunoscut că prin această taxă înțelege să pregătească înființarea monopolului alcoolului, care va fi o operă meritorie.

An XIII, nr. 4021, octombrie 5, p. 1 – *Ziua de ieri*: Ședința de ieri a Camerei a fost dedicată țuicii. Oratorii au fost favorabili țuicii și împotriva alcoolului din cereale.. S-a constatat că nu impozitul în sine stârnește opoziție, ci modalitățile de aplicare, susceptibile să dea loc la șicane și vexațiuni. Criticii cer să se lase liberă fabricația țuicii, luându-se totodată măsuri pentru ca să nu se producă fraude în dauna Fiscului. Curentul în Cameră este potrivit proiectului și se crede că s-ar prefera proiectul fostului ministru de Finanțe, Take Ionescu, care propunea dublarea impozitului pe hectarul de livezi de pomi.

An XIII, nr. 4022, octombrie 6, p. 1 – Mille, C., *Ministerul expiațiunii*: Guvernul actual ispășește păcatele unei jumătăți de veac de risipă și neprevvedere. Oamenii politici nu au știut să croiască viața socială în raport cu bogățiile țării. Clasele stăpânitoare s-au aruncat cu lăcomie asupra exploatării țăranilor și pământului, au împrumutat bani pentru a acoperi deficitele bugetare și au ajuns acum în fața crizei și a sărăciei. Țărănimea a ajuns la ultima limită a mizeriei și a venit acum rândul claselor stăpânitoare să restituie ce au luat. S-ar părea că partidele politice recunosc acum

greșelile și caută să le îndrepte, fără a se compromite prea mult în ochii opiniei publice.

- An XIII, nr. 4022, octombrie 6, p. 1-2 – Index, *Criza financiară și Domeniile Coroanei. Propunerea "Prietenului Poporului". Propunerea "Adevărului". Ce sînt Domeniile Coroanei. O soluție mijlocie*: Ziarul "Prietenul Poporului" din Iași propune ca, în vederea remedierii crizei financiare, domeniile coroanei să fie retrocedate statului. E drept ca și regele, care este cel mai bogat om din țară, să facă sacrificii pentru a ajuta statul în conjunctura actuală. Regele posedă 12 moșii dintre cele mai frumoase din țară, pe care se face o cultură-model. Venitul net al lor se apreciază cam la patru milioane pe an. Dacă acest venit ar trece la stat, s-ar putea salva serviciul maritim și pădurile de înstrăinare. S-ar putea da în schimb regelui un număr de alte moșii prost cultivate, ca să fie la rîndul lor transformate în moșii cultivate exemplar.
- An XIII, nr. 4023, octombrie 7, p. 1 – Teodorescu, I., *Datoria regelui*: Noul rege al Italiei, Victor Emanuel, face economii pentru a se putea reduce lista civilă, ușurând finanțele statului prin micșorarea cheltuielilor curții regale. De ce regele Carol nu imită acest exemplu, restituind statului cele 12 moșii primite ca dotație la suirea pe tron? Când Guvernul, silit de criza financiară, recurge la toate expediente pentru a echilibra bugetul, nu ar putea și regele, care este omul cel mai bogat din țară, să dea un exemplu de sacrificiu?
- An XIII, nr. 4023, octombrie 7, p. 1 – Index, *Cesionarea salinelor*: În privința salinelor din Doftana și Ocnele Mari, ministrul de Finanțe a declarat la Cameră că producția acestora va fi cedată gratuit fabricanților de sodă, ca materie primă. Legea încurajării industriei naționale prevede însă cedarea gratuită numai a terenului pentru instalarea fabricii, nu și a materiei prime. Ar fi just ca cel puțin prisosul de beneficii peste 10% să fie împărțit cu statul.
- An XIII, nr. 4023, octombrie 7, p. 1 – Ad., *O soluție a crizei economice. Proiectul de lege asupra fructelor seci. Ce trebuie de făcut. Pilda Crimeei, a Rusiei și a Americii. Ușurarea mizeriei satelor noastre*: La Cameră s-a depus un proiect de lege asupra fabricației fructelor seci, prin care se acordă ajutoare întreprinderilor pentru uscarea fructelor, spre a se veni în sprijinul producătorilor loviți prin impozitul asupra țuicii. Producția și exportul fructelor au devenit o sursă importantă de bogăție, de când s-au perfecționat mijloacele de comunicație. Nu numai Canada și Statele Unite, dar și Bosnia și Crimeea și-au creat venituri importante din cultura și prelucrarea fructelor. În România s-ar putea spori în același mod avuția națională cu 200 milioane lei.
- An XIII, nr. 4024, octombrie 8, p. 1-2 – I.T., *O mare reformă pentru popor. Un raport interesant la Domenii. La d. G. Diamantopol. Scăparea țaranului de mizerie. Asigurarea vitelor. Îmbunătățirea rasei vitelor și a culturai pămîntului*: Moartea vitelor de muncă reduce pe țaran la mizerie, deoarece nu are mijloacele bănești pentru a înlocui animalul mort. Dacă statul ar înființa o instituție care să asigure vitele cornute existente în țară, în număr de 2.700.000, cu o contribuție anuală obligatorie de 80 de bani pentru fiecare vită, s-ar realiza prime de 2 milioane, în schimbul cărora statul ar înlocui vita pierită prin alta de rasă mai bună. Cu excedentul rezultat din prime s-ar înființa crescătoria de vite de rasă.

An XIII, nr. 4024, octombrie 8, p. 2 – Marin, *Pelagra la Academie*: Într-o cuvântare ținută la Academie, dr. Babeș a arătat că pelagra este o boală națională, provocată de consumația porumbului stricat. Nu ar fi nimerit să se înființeze brutării rurale, menite să înlocuiască mămăliga cu pâine, deoarece porumbul conține mai multe principii hrănitoare decât grâul sau orzul. Statul e însă dator să organizeze servicii de profilaxie a pelagrei, împiedicând pe țărani să consume porumb stricat. Academicianul Dim. Sturdza a arătat că, în ultimele cinci decenii, pelagra a făcut progrese colosale la sate și a constatat că statul nu s-a ocupat temeinic și eficient de acest flagel. Porumbul țăranilor este stricat pentru că nu-l pot semăna și culege la timp.

An XIII, nr. 4025, octombrie 9, p. 1 – Mille, C., *Închiderea parlamentului*: Într-o sesiune care a durat două săptămâni, Parlamentul a votat impozitul asupra țuicii, concesiunea monopolului hârtiei de țigară și declasarea a două saline pentru a le pune la dispoziția industriei sodei. Legea privitoare la țuică este o îndrumare către monopolul alcoolului. Ministrul de Finanțe a anunțat chiar că va propune monopolul cârciumilor de la sate. În privința sării și a hârtiei de țigară, Guvernul urmărește să atragă capitalurile străine în țară pentru întemeierea de industrii. Cu toate inconvenientele de detaliu ale acestor legi, ele sunt un bun început și de aceea nici opoziția nu le-a combătut cu o prea mare energie.

An XIII, nr. 4025, octombrie 9, p. 1 – Indiscret, *Închiderea corpurilor legiuitoare. Legile votate. Programul sesiunii ordinare. Se va remania cabinetul?*: Guvernul a obținut aprobarea Parlamentului pentru cele trei proiecte de lege depuse, și anume Legea impozitului pe țuică, concesiunea monopolului hârtiei de țigară și a salinelor. El nu va trage însă un folos imediat decât din concesiunea exploatarea hârtiei de țigară, care îi va procura un fond de 15 milioane lei. În sesiunea ordinară se vor discuta zece proiecte de legi de o importanță capitală pentru economia țării, iar bugetul, care se va prezenta cu mari economii, va da loc la lungi discuții în Cameră. Lupta cea mare se va da în jurul concesiunii terenurilor petrolifere, a pădurilor, a acțiunilor Băncii Naționale și a flotei comerciale.

An XIII, nr. 4025, octombrie 9, p. 1-2 – Marin, *Flagelul pelagrei. Interview cu d. d-r. Obreja. 2.000 de pelagroși într-un județ. În Moldova și Muntenia. De când datează pelagra? Alcoolismul și pelagra. Degenerarea țărănimei. Spitalurile de pelagroși. Centrele de ambulanță. Medicii de plăși și agenții sanitari. Măsurile urgente*: În România, pelagra datează din 1850 și a progresat, amenințând să devină un pericol național, mai ales în ultimii doi ani, în urma relei recolte de porumb din 1899. Combinată cu alcoolismul, ea duce la degenerarea populației țărănești. S-au luat măsuri de ordin sanitar, dar sărăcia țăranului nu-i permite să aibă o alimentație normală. Remediul ar fi deci, în primul rând, o alimentație mai igienică și mai bogată în elemente nutritive, precum și stăvilirea alcoolismului.

An XIII, nr. 4026, octombrie 10, p. 1 – I.T., *Asigurările de stat. Cum se pot începe aceste asigurări. Acțiunea paralelă a statului. Asigurările pe viață și casa pensiilor. Rezultate neprevăzute*: Statul ar putea, pentru început, să înființeze o instituție care să asigure propria sa avere, precum și a județelor și comunelor, lăsând societățile de asigurare existente să funcționeze liber mai departe. Astăzi averea statului nu este asigurată, iar comunele și județele plătesc prime de asigurare în sumă de un milion de lei pe an.

El va putea contracta asigurări și cu particularii, întocmai ca o societate de asigurare privată. Ar putea îndeosebi să asigure pe funcționari, care în loc de pensie ar primi în schimbul reținerilor un capital important.

An XIII, nr. 4027, octombrie 11, p. 1 – Index, *Economiile la Instrucția Publică. D. Carp la instrucție. Impresia în public. Economiile de făcut. Fondurile secret. Inspectorii. Diurnele și misiile. Diverse*: Primul ministru a luat interimatul Ministerului de Instrucție Publică, pentru a constata ce economii se pot face la acest departament. Existența unor fonduri secrete la acest minister nu are nicio justificare și servesc doar la încurajarea corupției. A doua economie s-ar putea realiza prin suprimarea inspectorilor, apoi a misiunilor în străinătate, care ocazionatează plimbări inutile pe socoteala statului etc. În privința Cultelor, episcopii și mitropoliții au lefuri scandalos de mari. Biserica ar trebui întreținută de credincioși, nu de stat, iar în situația actuală, leafa unui episcop s-ar putea echivala cu aceea a unui consilier la Curtea de Apel.

An XIII, nr. 4027, octombrie 11, p. 2 – D., *Suprimările de la culte. Convorbire cu un profesor universitar. Reducerea lefurilor. Cum se va reduce numărul gimnaziilor. Proletariatul. De ce se desființează facultatea de medicină din Iași. O părere*: Printre reducerile bugetare proiectate la Ministerul Instrucției Publice și al Cultelor, reducerea salariilor și a misiunilor vor fi ușor de realizat. Cele 22 de gimnazii care există azi se pot reduce la jumătate, ceea ce va micșora proletariatul intelectual, îndreptând tineretul spre meserii și comerț. Desființarea Facultăților de Medicină și de Drept din Iași este justificată, căci țara nu-și poate permite luxul să întrețină două universități, ambele necomplete.

An XIII, nr. 4028, octombrie 12, p. 1 – Teodorescu, I., *Suprimări de școli*: Guvernul proiectează să transforme 500 de școli rurale în școli de "cătun" și să suprimă 10-12 gimnazii. Faptul că școlile respective sunt frecventate doar de 10-15 copii nu este o justificare, căci trebuie găsite mijloace pentru a le popula cu elevi. Suprimarea gimnaziilor nu va micșora numărul candidaților la funcții, căci aceștia sunt produsul unor practici politice vicioase, nu al răspândirii culturii.

An XIII, nr. 4028, octombrie 12, p. 1 – Indiscret, *Petrolul, Pipe-Line, Serviciul maritim, Sarea, Pădurile și Acțiunile Băncii Naționale*: În lumea financiară proiectele Guvernului sunt bine primite și se crede că vor contribui la îmbunătățirea situației financiare, atrăgând totodată capitalurile străine. Concesionarea terenurilor petrolifere și a conductei de petrol este o operație foarte avantajoasă pentru stat, care, altfel, nu le-ar putea exploata. Înainte chiar de începerea exploatării, ar intra în țară vreo sută de milioane lei. Pentru fabricarea sodei există mai multe propuneri, dar nu s-a definitivat încă nimic. Serviciul maritim și, în genere, flota comercială prezintă un deficit anual de un milion și jumătate lei. Vânzarea pădurilor nu prezintă mari avantaje pentru stat și nu e privită favorabil de parlamentari. Politica de economii este unanim aprobată.

An XIII, nr. 4028, octombrie 12, p. 1 – I.T., *Agricultura în primejdie*: Numirea Contelui de Bülow în postul de cancelar al Germaniei a fost făcută și pentru a da satisfacție Partidului Agrarian, care tinde să facă din această țară o mare producătoare agricolă. Ei cer în acest scop un tarif vamal ridicat pentru cereale, produse animale etc. spre a stânjeni importul de asemenea mărfuri. Aceasta ar constitui o lovitură

mortală pentru exportul produselor noastre agricole în Germania. Ar trebui să căutăm debușuri noi în Anglia și Belgia, limitând și noi importul de produse industriale germane, cu ocazia reînnoirii tratatelor de comerț.

An XIII, nr. 4028, octombrie 12, p. 1-2 – Index, *Capitalurile străine în România. O idee bună cu aplicări proaste. Invația chilipirgiilor. Ce putem face noi și ce nu. Ce trebuie să cerem și să așteptăm de la capitalurile străine*: Fructificarea bogățiilor țării cu capitaluri străine este în principiu o operație foarte recomandabilă, care a dat rezultate strălucite în Rusia, dar trebuie văzut cine sunt și ce vor capitaliștii străini, căci până acum s-au prezentat mai mult amatori de câștiguri mari, realizate ușor din afaceri neserioase, cu caracter pronunțat de speculă, ca: noi linii de tramvaie, fabrici de zahăr etc. Capitalurile străine trebuie să servească pentru a crea noi surse de bogăție, valorificarea minelor și a pădurilor, industriei care astăzi nu există, modernizarea celor existente, irigații etc.

An XIII, nr. 4029, octombrie 13, p. 1 – D., *Congresul meseriașilor. Apropiatul congres. Cererile meseriașilor. Reînființarea breslelor. Concurența neleală. Marile bazaruri. D. Fleva și meseriașii*: Criza economică a dat un viguros impuls mișcării meseriașilor, pe care i-a lipsit de comenzile oficiale și a micșorat pe cele particulare. Meseriași cer, în primul rând, să se reînființeze breslele pentru a-i pune la adăpost de concurența neleală, prin nevoia de a poseda o diplomă, eliberată după trecerea unui examen. Această diplomă nu se va acorda decât cetățenilor români. Ei mai cer sporirea taxelor de vamă pentru obiectele ce se pot confecționa în țară și solicită, de asemenea, posibilitatea de a-și desface direct produsele muncii lor.

An XIII, nr. 4029, octombrie 13, p. 1 – Index, *Economiile de la instrucție și culte. O scrisoare anonimă. Cîteva revelații picante. Ce economii se mai pot face la instrucție și culte. Fondul milelor. Babe guarzi comunale*: Printre reducerile care s-ar putea face la Ministerul Instrucției Publice și al Cultelor ar fi păstrarea unei singure direcții pentru Culte, suprimarea unor arhitecți inutili sau incompetenți de la serviciul construcțiilor, reducerea la jumătate a numărului revizorilor școlari și a personalului Casei Școlilor etc.

An XIII, nr. 4029, octombrie 13, p. 2 – Marin, *În chestia desființării școalelor rurale. Adevărata situație. Distribuția învățătorilor pe comune. Școalele rurale comunale și școalele de cătune. Școalele și fiii de țărani. De ce sunt unele școale puțin frecventate? Desființări sau înființări de școale rurale? În folosul țăranilor*: De la 1 octombrie s-au desființat peste 500 de școli primare rurale. Legea în vigoare cere ca în toate comunele rurale și în cătune să se înființeze școli primare, astfel ca școala să se afle la maximum 3 kilometri depărtare de locuința fiecărui copil. În multe părți ale țării însă, țăranii nu-și trimit copiii la școală, astfel încât cei doi sau trei învățători, numiți pe baza statisticii populației, nu au elevi, mai ales în Moldova, unde abținerea atinge proporțiile cele mai mari. În schimb, s-au înființat școli în cătune, care sunt mai bine frecventate.

An XIII, nr. 4030, octombrie 14, p. 1-2 – Ad., *Un jaf în averea națională. Cum s'au cumpărat pădurile Vrancei. Averea orfanilor prădată. Vânzări în lipsa proprietarilor. Drepturile vrâncenilor asupra pădurilor. Ce face parchetul de Putna?* : Vrâncenii posedă pădurile în comun, pe sate, din timpuri străvechi. Speculanți din Ungaria și Germania, profitând de sărăcia din ultimii ani, au reușit să cumpere cu câteva zeci de mii de lei păduri valorând milioane de lei, iar exploatarea lor se face cu muncitori aduși și

aprovizionați din Ungaria. Prin presiuni sau ademeniri, siliți de foamete, țărani și-au vândut drepturile în bloc. Justiția și Guvernul trebuie să intervină pentru ocrotirea drepturilor celor spoliați.

An XIII, nr. 4030, octombrie 14, p. 2 – Rep., *Întrunirea de la clubul liberal*: La Clubul Partidului Liberal, D. Sturdza a criticat cu vehemență Guvernul, pentru că proiectează legi dezastruoase ca vinderea terenurilor petrolifere și a pădurilor și atingându-se de Banca Națională. De asemenea, trebuie combătută desființarea școlilor rurale, distrugând învățământul la sate pentru a realiza o economie de 100.000 lei. Mai bine ar pune capăt risipei cu misiunile în străinătate și cu cumpărarea de cai din Anglia, cu prețul de 200.000 lei unul.

An XIII, nr. 4030, octombrie 14, p. 3 – *În jurul desființării școalelor rurale*: Ministrul Instrucției Publice și al Cultelor a trimis prefectilor și revizorilor școlari câte o circulară în care explică motivele pentru care un număr de școli primare rurale au fost înlocuite cu școli de cătun, mai accesibile pentru copiii sătenilor. Reforma nu s-a făcut dintr-un spirit de economie, ci pentru o mai bună repartizare a sarcinilor învățătorilor. Aceștia trebuie să fie sprijiniți de autoritățile locale, care au datoria să construiască localuri de școli și să aplice cu strictețe prevederile legale în privința obligativității învățământului primar. De asemenea, vor trebui să înființeze cantine pentru elevi și să ajute cu cărți pe cei săraci.

An XIII, nr. 4031, octombrie 15, p. 1 – Mille, C., *Guvernul să vorbească*: Președintele Consiliului de Miniștri și-a propus țelul lăudabil de a readuce prosperitatea în țară prin atragerea capitalurilor străine. Totul depinde însă de modul cum se va pune în practică această politică economică. Se spune că ar fi vorba de concesionarea tuturor terenurilor petrolifere ale statului, în valoare de peste un miliard de lei, unei singure societăți, în schimbul unei sume de 10-12 milioane lei. Societatea americană "Standard Oil Co.", cu care se tratează, ar putea să achiziționeze aceste terenuri nu pentru a le exploata, ci pentru a înlătura concurența făcută petrolului american, prin încetarea extragerii petrolului din România. Amestecul Băncii Disconto-Gesellschaft în această afacere este, de asemenea, suspect pentru că această bancă este principala creditoare a statului.

An XIII, nr. 4031, octombrie 15, p. 1-2 – Index, *Revendicările meseriașilor români. Congresul de mîine. Ce cer meseriașii români. Cereri bune și rele. Care's cauzele mizeriei meseriașilor. Care's leacurile adevărate*: Meseriașii apelează la protecția statului și cer reînființarea breslelor și taxe vamale pe mărfurile care fac concurență celor produse în țară. Meseriașii își fac iluzii că vor obține de la clasele conducătoare asemenea măsuri. Ei au comis eroarea de a se lăsa conduși de politicieni, care le-au alcătuit un program cu totul nerealist. Breslele închise ar constitui o categorie de privilegiați, care ar reduce la mizerie pe cei neadmiși și nu ar contribui la ameliorarea produselor. Mai indicat ar fi să întemeieze sindicate, pentru a lua în antrepriză lucrările publice. Mizeria meseriașilor provine din reaua alcătuire socială și economică a societății. Ei ar trebui deci să lupte pentru schimbarea regimului social, economic și politic, cu caracter feudal, care a dus țara la ruină în 30 de ani. Introducerea în economia țării a regimului burghez franc și în politica ei a votului universal înconjurat de toate garanțiile reprezintă adevăratul remediu al relelor de azi.

- An XIII, nr. 4032, octombrie 16, p. 1-2 – Ad., *Maiestatea sa Disconto-Gesellschaft. Disconto peste tot. Lanțurile robiei se îngroașe. Ce-am înțeles prin venirea capitalurilor străine și ce vedem. Maiestatea sa Hausemann I: Disconto-Gesellschaft va fi în curând stăpânul absolut al țării, deținând renta datoriei publice, creditul privat, monopolul hârtiei de țigară și perspectiva acaparării petrolului, pădurilor, serviciului maritim, legându-ne astfel în lanțuri economice pe care nu le vom putea rupe niciodată. Intervenția capitalurilor străine trebuie făcută cu concursul financiarilor din toate țările și, în special, din Anglia, Belgia, Olanda, Elveția, pe bază de concurență și cu concursul muncitorilor și tehnicienilor români, iar nu o singură instituție bancară, care să ia țara în arendă, răpindu-ne independența economică și, poate, cea politică*
- An XIII, nr. 4033, octombrie 17, p. 1-2 – Un contribuabil, *Economiile de la instrucție și culte. Scrisoarea unui cititor. Descripția pitorească a unor bugetivori. Cît se poate economisi numai de la administrația centrală. Cele-l'alte capitale: Cheltuielile administrative ale Ministerului Instrucției Publice și al Cultelor reprezintă în realitate un sfert din bugetul total, adică aproximativ 7 milioane lei. S-ar putea realiza reduceri importante la acest capitol, precum și la acela al materialului. În rezumat, cheltuielile realmente necesare pentru administrația centrală a ministerului sunt de 384.580 lei, în loc de 609.360, cât prevede bugetul actual.*
- An XIII, nr. 4033, octombrie 17, p. 2 – *Revoltele din R. Sărat. Răscoala. Răscoala se întinde. Vărsări de sânge. La Buda. Perceperea taxei pe țuică. Ancheta administrativ-judiciară. Chemarea armatei. Autoritățile prizoniere. Sosirea armatei. Măcelul. Răniți și morți. Subprefectul ucis. Proporțiile răscoalei. Alte trupe sosite. Telegraful sechestrat: Țăranii din plaiul Râmnic s-au revoltat contra aplicării Legii țuicii, sechestrând pe prefect și pe reprezentanții Parchetului. Subprefectul a fost ucis de țărani. Ar fi 9 morți și 16 răniți.*
- An XIII, nr. 4034, octombrie 18, p. 1 – Index, *Răspunderea guvernului în răscoalele podgorenilor. Legile misterioase. Lipsa de publicitate pe la sate. Proceduri barbare. Alegerea celui mai rău moment pentru aplicarea noilor impozite: Guvernul are o parte de răspundere în răscoala podgorenilor de la Râmnic, pentru că nu a anunțat la timp reformele pe care vrea să le introducă și nu a consultat pe cei interesați în privința lor. Organele subalterne au aplicat legea cu brutalitate și la un moment inoportun, tocmai când producătorii își culegeau recolta, de la care așteptau o îmbunătățire a situației lor financiare.*
- An XIII, nr. 4035, octombrie 19, p. 1 – Ad., *După sânge, circulară: Abia după ce gloanțele au făcut victime, ministrul de Finanțe s-a gândit să trimită o circulară controlorilor fiscali pentru a le da instrucții cum trebuie aplicată Legea impozitului pe țuică. El trebuia să se aștepte că organele de execuție vor comite abuzuri și să le prevină. Dacă circulara explicativă ar fi fost dată la timp și cu o largă publicitate, lucrurile s-ar fi petrecut altfel și poate nu s-ar fi ajuns la răscoală.*
- An XIII, nr. 4035, octombrie 19, p. 1 – Index, *De ce se agită producătorii de țuică. Convorbire cu o delegație de producători din județul Dîmbovița, venită la "Adevărul": Producătorii de țuică, loviți de noul impozit, se plâng de intervenția agenților fiscali și de faptul că nu mai au voie să distileze singuri, ceea ce ar fi un indiciu că Guvernul prepară monopolul băuturilor spirtoase. Țăranii sunt hotărâți să reziste monopolului până la moarte. Monopolul ar permite fiscului să exploateze pe țărani, plătindu-le un*

preț derizoriu pe produsele lor, cum procedează cu tutunul. Mai bine să sporească darea de pogon, spun producătorii, dar măsurând drept suprafețele și să plătească fiecare după avere.

An XIII, nr. 4035, octombrie 19, p. 1 – Teodorescu, I., *Împușcarea țăranilor*: Împușcarea țăranilor, des repetată, este un simptom permanent al unei stări de lucruri care periclitează viața statului și viitorul neamului. Țăranii se opun unei legi în privința căreia nu au fost consultați, nici măcar informați despre votarea ei. În România, țăranul este socotit de clasele stăpânitoare ca un etern dușman, ca o permanentă primejdie. Este vorba de un regim cvasicolonial, unde rezistența orașenilor este tolerată, dar agitația țăranilor reprimată cu gloanțe. Dar masa poporului de la țară reprezintă singura categorie socială pe care se poate sprijini statul, după ce clasa stăpânitoare a dat faliment.

An XIII, nr. 4036, octombrie 20, p. 1 – Index, *Patru milioane de la evrei! Una din soluțiile crizei financiare. O misterioasă ocupație a slujbașilor de la Finanțe. Între d-nii Carp și Filipescu. Cât se poate scoate de la evrei. Noua capitație evreiască*: În urma ultimului recensământ, s-a constatat că sunt în țară 261.000 evrei. În urma ultimelor dispoziții luate în privința șederii străinilor în țară, care au nevoie de un bilet de liberă petrecere pentru a domicilia în țară, cei circa 100.000 evrei capi de familie autohtoni sunt nevoiți, pentru a scăpa de această formalitate, să ceară a fi împământeniți. Taxa de 25 lei pentru cererea de naturalizare, plus timbrele pentru celelalte acte și certificate anexate acestei cereri, ar aduce Fiscului încasări suplimentare de vreo patru milioane. Această măsură este de fapt reînvierea vechii “capitații evreiești” de sub domnia lui Mihail Sturza în Moldova.

An XIII, nr. 4036, octombrie 20, p. 2-3 – Rep., *Suprimările și economiile de la instrucție. Suprimările de la curte. Suprimarea gradației profesorilor. Desființarea facultăților juridice și a școlii de belle-arte din Iași*: Ministrul de Finanțe și interimar la Ministerul Instrucției Publice și al Cultelor a realizat la acesta din urmă economii de cinci milioane lei, și anume 3.200.000 lei dând în sarcina comunelor rurale plata clerului, din resursele procurate prin monopolul cârciumilor, iar La Instrucția Publică a suspendat aplicarea Legii gradațiilor corpului didactic. De asemenea, a suprimat un număr de școli, catedre etc., printre care Facultatea de Drept și Școala de Belle-Arte din Iași. Bugetul acestui minister a fost redus de la 29.905.577 lei la 25 milioane.

An XIII, nr. 4036, octombrie 20, p. 3 – D., *Congresul industriei petrolifere. Un apel. Întrunirea. Congresul. Program provizoriu*: La Congresul petrolifer de la Paris, România s-a prezentat în condiții satisfăcătoare, trezind interesul capitaliștilor străini. Pentru viitorul congres, care se va întruni la București, petroliștii români au elaborat un program provizoriu de acțiune, care prevede, printre altele, elaborarea unei hărți geologice a României, tablouri despre producția și calitatea petrolului românesc, o hartă a mijloacelor de transport etc.

An XIII, nr. 4036, octombrie 20, p. 3 – D., *Exportul de vite*: Exportul de vite și de carne proaspătă în Austria pare pe punctul de a fi reluat. La Viena este o mare mișcare în favoarea acestei măsuri, dat fiind faptul că acum nu mai există în România niciun caz de pestă bovină.

- An XIII, nr. 4037, octombrie 21, p. 1 – Index, *Chestia iluminatului Capitalei. Sfirșitul concesiunii companiei de gaz. Halul iluminatului Capitalei. Nouile propuneri. Cine să ne ilumineze? Avantagiile și neajunsurile regiei: Actualul sistem de iluminare a capitalei este insuficient și pestriț, folosind laolaltă gazul, electricitatea, petrolul și razele lunii. Societatea concesionară a iluminatului cu gaz pune piedici introducerii luminii electrice, fie pe străzi, fie în locuințe. Exploatarea iluminatului în regie de către comună prezintă avantajul procurării luminii cu un preț mai redus și aduce venituri importante orașului, dar cere o bună administrație, pe care autoritățile orașenești sunt incapabile să o realizeze cu punctualitate și cu cinste, lipsindu-le și capitalul. De aceea este de preferat concesia la o societate particulară, dar în condiții convenabile pentru comună.*
- An XIII, nr. 4037, octombrie 21, p. 3 – N., *Planul societății "Standard Oil". Dividendele. Distrugerea concurenței. Societatea "Union Oil". Principiul lui Rockefeller. Terenurile petrolifere din România: Societatea americană "Standard Oil" caută să acapareze terenurile petrolifere din România, scopul său fiind să distrugă orice concurență. Acordarea concesiunii ar însemna ruina industriei petrolifere românești*
- An XIII, nr. 4038, octombrie 22, p. 1 – Teodorescu, I., *Păziți-vă, Români!:* Ziarul "Curierul româno-american", care apare la New York, avertizează pe români să nu trateze cu "Standard Oil" concesia terenurilor petrolifere, deoarece această puternică societate ar acapara toate sursele de petrol, scumpind prețurile și nimicind orice concurență. Niciun guvern nu va putea rezista pretențiilor lui Rockefeller, căruia nu-i rezistă nici Guvernul american.
- An XIII, nr. 4038, octombrie 22, p. 1-2 – Index, *Suprimarea gradației profesorilor. D. Carp în contra gradațiilor. Ce înseamnă gradațiile profesorilor. Imposibilitatea de a se atinge de ele. Principiul avansării pe loc în ale țări. Oportunitatea aplicării lui în România: Suspendarea aplicării Legii gradației corpului didactic pentru motive de economie este nejustificată, deoarece ele nu sunt un spor de leafă, ci o avansare pe loc, în urma împlinirii unui anumit număr de ani în slujba învățământului. În acest caz ar trebui desființate și înaintările celorlalți funcționari publici, pentru ca să existe o egalitate de tratament. În plus, suprimarea gradațiilor ar avea implicații și în privința calculului pensiilor. Dimpotrivă, sistemul acesta al avansării pe loc prin gradații ar trebui generalizat și la alți funcționari.*
- An XIII, nr. 4039, octombrie 23, p. 2 – Varo, *Reduceri în budgetul Ministerului de Finanțe – Ancheta noastră:* Prin Legea de organizare a administrației finanțelor statului din 1897 s-au sporit inutil salariile și diurnele casierilor generali, s-au creat 32 de șefi de secție absolut inutili. Revenindu-se la Legea în vigoare înainte de 1897, s-ar realiza o economie de 192.000 lei.
- An XIII, nr. 4040, octombrie 24, p. 1 – Ad., *Situația tezaurului public. Comparația între cele două exerciții. Evaluări prea umflate. Un nou deficit. Viitorul budget:* Deși anul agricol a fost bun, din situația tezaurului la data de 31 august 1900 rezultă un deficit îngrijorător. Pe exercițiul bugetar 1899-1900 deficitul a fost de vreo 33 milioane, totuși evaluările din bugetul actual la venituri au fost ridicate cu 16.520.400 lei. Din cauza crizei economice, a rezultat un minus de încasări de 5 milioane, față de bugetul precedent, ceea ce prevestește pentru întregul exercițiu un deficit de 30 milioane lei. Contribuțiile indirecte, monopolurile și căile ferate au prezentat un minus de 7

milioane față de anul trecut, în loc de sporul de 11 milioane sperat de Guvern, atingând randamentul cel mai scăzut din 1896.

- An XIII, nr. 4040, octombrie 24, p. 1 – Rep., *De ce s-au răsculat țărani:* Miniștrii de Finanțe și de Interne se acuză reciproc de răspunderea tulburărilor țărănești. Agenții fiscali nu cunoșteau prevederile Legii impozitului pe țuică și au procedat arbitrar și brutal. Ministrul de Finanțe reproșează prefectilor că n-au știut să prevină mișcarea.
- An XIII, nr. 4040, octombrie 24, p. 1-2 – Un contribuabil, *Economiile de la instrucție și culte. A doua scrisoare a unui cititor. Inspectoratele. Cum se recrutează inspectorii. Cît costă un inspector. Revizoratele. Slujbele politico-didactice:* Raportorul bugetului Ministerului Instrucției Publice la Cameră afirmă că: “în schimbul urcării bugetului instrucției publice avem o scădere a nivelului cultural al țării”. Există trei capitole în acest buget, unde s-ar putea realiza economii importante. Serviciul de inspecție a școlilor servește pentru plasarea favoriților politici, cu o cheltuială bugetară de 300.000 lei, dar acești inspectori nu și-au dovedit utilitatea. Același lucru se poate spune despre posturile de revizor, care sunt tot sarcini date partizanilor politici, fără a se face dovada unei activități corespunzătoare. S-ar realiza prin desființarea lor economie de 532.000 lei.
- An XIII, nr. 4041, octombrie 25, p. 1-2 – Index, *Publicul și situația țării. Mormanul de scrisori. Soluții bizare. Soluții disperate. Impozitul pe pământ. Impozitul pe export. Chestia tarifelor căilor ferate:* Pentru remedierea crizei financiare, unii cetățeni propun măsuri bizare, cum ar fi aceea ca regele să împrumute statul cu 50 milioane lei pentru acoperirea deficitului, alții propun diferite impozite, sau economii drastice de 30-50 milioane lei, sau suprimarea transporturilor pe apă în folosul căilor ferate, prin calcularea unor tarife speciale.
- An XIII, nr. 4042, octombrie 26, p. 1 – Index, *Proiectele d-lui Olănescu. Suprimarea subprefecților. Inspectorii de plăși și notarii. Monopolul cârciumelor la sate. Ce valoare pot avea asemenea măsuri:* Ministrul de Interne intenționează să suprima subprefecții, care s-au dovedit inutile, înlocuindu-i cu inspectori de plăși și sporind atribuțiile notarilor. Trecerea bisericilor și școlilor pe seama comunelor rurale ar fi bună în principiu, dacă aceia care conduc comuna ar fi capabili și cinștiți. În realitate se întâmplă însă contrariul în cele mai multe cazuri și învățământul rural ar prezenta deficiențe și mai mari decât până acum. Întreținerea bisericii și a școlii, plus sporul de leafă al notarului, s-ar ridica la cifra de vreo 4.00 lei pe an pentru o comună. Monopolul cârciumilor ar da, în cel mai bun caz, 2.000 lei pe an. Deci numărul școlilor rurale va scădea de la 3.000 la cel mult 1000, cu învățători prost plătiți.
- An XIII, nr. 4042, octombrie 26, p. 1 – Teodorescu, I., *Cum ne-am ruinat:* Inspectorul agricol Vasile M. Kogălniceanu publică un raport asupra fermei agricole model Laza, proprietatea statului, având o întindere de 1.800 hectare și care, în decurs de patru ani, a produs un deficit de 278.000 lei fără să se fi făcut nicio îmbunătățire și nicio cultură sistematică. Chiar în asemenea condiții, moșiile particulare tot dau între 7 și 9% beneficiu. Nici în privința creșterii vitelor nu s-a făcut nimic, deoarece s-au făcut experiențe nereușite de aclimatizare cu rase străine, în loc să se caute o ameliorare a speciilor autohtone.

- An XIII, nr. 4043, octombrie 27, p. 1 – Teodorescu, I., *Chestia petrolului*: Negocierile cu privire la concesiunea terenurilor petrolifere ale statului nici nu au luat până acum o formă concretă, deoarece Rockefeller pune condiții oneroase, căutând să exploateze situația grea în care se află finanțele statului. Proiectul de concesiune ar trebui dat publicității din timp, cu un răgaz suficient pentru a fi dezbătut de opinia publică.
- An XIII, nr. 4043, octombrie 27, p. 1 – D., *Proiectele ministrului de interne. Reorganizarea administrației. Suprimarea subprefecturilor. Venitul monopolului cârciumelor. Jandarmeria rurală. În consiliul de miniștri. Economii*: Prin suprimarea subprefecturilor se va realiza o economie importantă. Vor fi, de asemenea, desființate posturile de director de prefectură. S-a întrunit, de asemenea, un proiect de lege pentru monopolul cârciumilor din sate, venitul rezultat din această reformă fiind atribuit comunelor pentru întreținerea școlii și bisericii, care nu vor mai greva bugetul Ministerului Cultelor. Acest venit este apreciat la patru milioane lei. Comunele rurale mici vor fi comasate până la minimum 500 de contribuabili. Totalul economiilor de realizat la Ministerul de Interne ar fi de circa 4 milioane lei.
- An XIII, nr. 4043, octombrie 27, p. 1-2 – Index, *Trista zi de astăzi. Casele de închiriat. Criza construcțiilor se agravează. Mutatul. O măsură contra epidemiilor*: Multe case din București au rămas fără chiriași. Chiriile scad, iar chiriașii plătesc foarte greu. De aceea proprietarii au început să-și vândă imobilele cu un preț inferior valorii lor reale.
- An XIII, nr. 4047, octombrie 31, p. 1 – Ad., *Guvernul și chestia petrolului. Retragerea lui Disconto din tratative. Guvernul și Rockefeller. Primejdia cu care ne amenință americanii. Monopol cu orice preț*: Banca Disconto-Gesellschaft din Berlin și societatea americană de petrol "Standard Oil Co.", aparținând trustului Rockefeller, s-au prezentat împreună pentru a cere concesiunea terenurilor petrolifere ale statului. Acum se anunță însă că germanii s-au retras din asociație, deoarece Rockefeller dorește să acapareze tot petrolul românesc, realizând un monopol în dauna țării. În acest scop, el nu acceptă nicio condiție restrictivă și refuză orice garanție, spre a putea fixa prețurile după voie și, eventual, a sista orice exploatare. Guvernul român nu are nicio alternativă, deoarece niciun alt capitalist nu poate lupta cu Rockefeller.
- An XIII, nr. 4048, noiembrie 1, p. 1 – Teodorescu, I., *Noile răscoale*: Țărănimea rezistă cu îndârjire măsurilor Guvernului. În Gorj s-a trimis o întreagă divizie, sub comanda unui general, dar țărani au format baricade și au pus în față femeile. Cauzele răscoalei nu sunt instigațiile, care nu ar prinde la o populație nemulțumită, ci mizeria de nesuportat, impopularitatea Guvernului, brutalitatea administrației, atingerea adusă unei industrii țărănești, prin interzicerea fabricării țuicii.
- An XIII, nr. 4052, noiembrie 5, p. 1 – Brănișteanu, B., *Revista economică. Calea ferată balcanică*: Singura cale de transport accesibilă exportului nostru trece prin Austro-Ungaria, care ne face tot felul de șicane și vexațiuni, interzicând tranzitul, fixând tarife ridicate etc. Așa s-a întâmplat și în cazul exportului de vite, care practic a fost oprit. Un export de vite în Italia nu a reușit, din cauză că transportul pe mare dura prea mult și revenea prea scump, iar tranzitul pe uscat nu se putea face din cauza interzicerii trecerii prin Austro-Ungaria. Tot traficul nostru comercial cu țările din Occident trece prin vămile Ițcani, Vârciorova și Predeal. S-a propus acum construirea unei noi linii ferate balcanice, care ar evita teritoriul austro-ungar,

legând bazinul dunărean cu portul Antivari din Muntenegru, pe o lungime de 550-700 kilometri, pornind de la Turnu Severin. România nu poate lăsa ca această cale ferată să fie construită de Rusia, Bulgaria și Serbia, fără participarea ei, deoarece are un dublu interes – economic și politic – la realizarea acestui proiect.

An XIII, nr. 4054, noiembrie 7, p. 1 – Index, *Proiectele guvernului. Marea eră a reformelor. Economiiile bugetare. Acțiunile de la Banca Națională. Tratativerile cu "Standard Oil". Vinderea serviciului maritim. Vinderea pădurilor*: Din trei căi de îndreptare a finanțelor publice, care îi stăteau la dispoziție, Guvernul a ales-o pe aceea a reducerii masive a cheltuielilor și scoaterea la vânzare a fondului național, dar a ocolit pe a treia, care constă în impunerea celor bogați și a izvoarelor de avuții care nu se pot sustrage Fiscului. Pentru asanarea bugetului, el ar trebui redus la o sută de milioane, plus serviciul datoriei publice. Ministrul de Finanțe n-a avut curajul moral, nici puterea de muncă pentru a remania înseși bazele așezării impozitelor și a preferat soluția mai ușoară a înstrăinării averii statului. Prin vânzarea acțiunilor sale la Banca Națională, statul va pierde un venit important și sigur. Acordarea lui "Standard Oil" a monopolului, de fapt, a exploatării petrolului, fără nicio participare sau drept de control pentru stat, constituie un pericol de subjugare economică și de acaparare pe prețuri derizorii a terenurilor petrolifere particulare. De asemenea, și vânzarea pădurilor va lipsi statul de un important venit.

An XIII, nr. 4058, noiembrie 11, p. 1 – Cornel, Th., *Petrolul românesc. Anexa Vincennes. Vizita președintelui republicii franceze la pavilionul petrolului român*: Președintele Republicii Franceze a vizitat pavilionul în care sunt expuse produse-mostre din producția de petrol din România și a declarat că aceasta este o sursă de bogăție cu care țara noastră își va putea îndrepta situația economică. Dintr-o broșură publicată de N. Cuca, comisarul Guvernului la expoziția din Paris, reiese că bogăția de petrol a României reprezintă 60 miliarde lei. De la 1880 la 1899, comerțul exterior al României a crescut cu 36%, acest ritm fiind întrecut numai de Germania cu 46%.

An XIII, nr. 4060, noiembrie 13, p. 2 – Un contribuabil, *Economiiile de la instrucție și culte. A treia scrisoare a unui contribuabil. Luxul clădirilor școlare. O jumătate milion chirii. Cum se fac închirierile. Scandalul cu lemnele. Necesitatea unui nou serviciu. Cele două logice*: Cu suma de 52 milioane lei, afectată pentru clădiri școlare, s-au executat câteva clădiri prea luxoase în București și în unele orașe, în loc să se facă localuri mai puțin luxoase, dar mai numeroase. Azi statul plătește 495.090 lei pe an pentru localurile de școală închiriate de la particulari cu chirii exagerate. De asemenea, se fac risipă și fraude cu sumele acordate pentru încălzitul școlilor. De la chirii, încălzit etc. s-ar realiza, cu o administrație mai corectă, economii de 255.000 lei.

An XIII, nr. 4062, noiembrie 15, p. 1-2 – Index, *Mișcarea proprietarilor urbani. O mișcare fatală. Ce vor proprietarii de case. Care ar putea fi țelul și mijloacele mișcării*: Proprietarii de case din București se agită, dar cu un scop destul de neprecis. De fapt, ei suferă de scăderea chiriilor produsă de criza economică, de plata neregulată din partea chiriașilor, de scumpetea materialelor de construcție, de dobânzile prea mari percepute de Creditul Funciar Urban și de cele exagerate pretinse de cămătari. Soluția nu poate consta decât dintr-o asociație a proprietarilor care, pe baza mutualității și a solidarității, le-ar putea asigura multe avantaje de ordin practic.

- An XIII, nr. 4063, noiembrie 16, p. 1 – A.B., *Consecințele deschiderii brațului Chilia. Ruinarea Galaților. Primejdia militară. Ce e de făcut economicește. Ce e de făcut militarește*: Rusia a făcut navigabilă Dunărea pe brațul Chilia, desfundând de nisipuri gura Oceacoff. Aceasta va atrage ruina portului Galați, concurat de Reni, Ismail și Chilia, pe unde se vor exporta în condiții mai avantajoase mărfurile din Moldova și Bucovina, precum și tranzitul mărfurilor din Galiția, Transilvania și Germania. Singurul răspuns la acest pericol ar fi construcția canalului Cernavodă-Constanța, care ar costa vreo 20 milioane lei și ar aduce României foloase incalculabile.
- An XIII, nr. 4063, noiembrie 16, p. 1 – Teodorescu, I., *Industria și agricultura*: România nu posedă o capacitate economică și tehnică pentru a dezvolta simultan și intens atât agricultura, cât și industria. De aceea se recomandă să ne limităm deocamdată numai la o activitate agricolă intensă, pe care s-o dezvoltăm până la maximum de productivitate și, numai după împlinirea acestui stadiu de dezvoltare economică, să ne îndreptăm către o organizare industrială. Agricultura nu se perfecționează la noi pentru că lipsesc deosebirile pentru cereale și pentru vite în străinătate. Aceasta va fi sarcina noilor convenții comerciale cu țările industriale din Occident.
- An XIII, nr. 4064, noiembrie 17, p. 1 – Teodorescu, I., *Mesagiul regal*: Mesajul tronului afirmă că nevoile în care ne aflăm se explică prin “dezvoltarea prea repede a statului român”. În realitate însă, dezvoltarea statului este acum ținută în loc de criza provocată de nevoi. Este nevoie deci să se lichideze “angajamentele neacoperite din trecut”, să se restrângă cheltuielile și să se creeze resurse, prin remanierea impozitelor directe.
- An XIII, nr. 4064, noiembrie 17, p. 1 – R., *Ultimele mesaje. Ce spunea mesajul de la 15 Noiembrie 1899. Mesajul actual. Cauzele crizei. Lichidarea trecutului. Descentralizarea administrativă. Sporirea efectivelor armatei. Conflictul cu Bulgaria. Revoltele țărănești și regretele regelui*: În mesajul prin care s-a deschis sesiunea parlamentară din noiembrie 1899, criza economică era explicată prin secetă și prin criza financiară europeană. Mesajul din anul acesta explică aceeași situație prin dezvoltarea prea rapidă a statului, ceea ce impune acum o “recuperare”, pentru a face noi progrese. Restul reformelor financiare este anunțat doar în mod vag și confuz.
- An XIII, nr. 4064, noiembrie 17, p. 1 – Index, *Reformele administrative ale guvernului. Proiectele d-lui Olănescu. Mărirea comunelor rurale. Suprimarea subprefecților. Crearea de noi inspectori. Notarii de modă nouă. Monopolul cârciumelor. Concluzia*: În ciuda bunelor intenții ale ministrului de Interne, reformele anunțate nu vor avea decât un rezultat nul. Aceste reforme urmăresc trei scopuri: economii bugetare, sporirea veniturilor comunale și descentralizarea administrativă. Suprimarea subprefecților este o reformă necesară, dar ea nu va influența finanțele comunelor. Economiiile vor rezulta în schimb din comasarea comunelor rurale, al căror număr va fi redus cu 60 la sută, însă, în schimb, salariile notarilor vor fi urcate. Monopolul cârciumilor nu va produce, prin arendarea lor de către comună, un venit nici măcar echivalent cu taxele comunale care se suprimă. Adevărata soluție este împrăștierea țăranilor care, îmbogățindu-se, să poată susține sarcinile comunei pentru școală și biserică.
- An XIII, nr. 4065, noiembrie 18, p. 1 – A.B., *Situațiunea disperată a guvernului*: Ministerul de Finanțe nu dispune de mijloace pentru a face față plăților curente. Pe de altă parte, statul trebuie să depună până la 9 decembrie, la Berlin, suma de 25 milioane pentru

plata cuponului, pentru completarea căreia îi mai lipsesc 10 milioane. Guvernul se vede silit să concesioneze la străini averea statului, operație foarte impopulară. Pentru a face față golului bugetar, Guvernul se silește să reducă cheltuielile cu 10 milioane și să înființeze noi impozite pentru alte 10 milioane lei, două măsuri care, de asemenea, vor produce mari nemulțumiri. În rezumat, Guvernul nu poate lua nicio măsură eficace de îndreptare și se află într-o situație disperată.

An XIII, nr. 4065, noiembrie 18, p. 1 – Teodorescu, I., *Sporirea impozitelor directe*: Impozitele actuale sunt nedrepte pentru că nu țin seama de averea fiecărui contribuabil și trebuie înlocuite cu altele, care să fie proporționale și progresive. Cu cât Fiscul va taxa mai sever marile averi, cu atât se va împușina luxul și vor trece mai puțini bani peste graniță.

An XIII, nr. 4065, noiembrie 18, p. 1 – Un om cinstit, *Economiile spitalelor, sau cum se suprimă paturile bolnavilor pentru a se menține sinecurile ghiftuiților*: Eforia Spitalelor Civile a hotărât să reducă în bugetul anului viitor un număr de 30 de paturi, din motive de economie. La fel procedează Eforia Spitalului Brâncovenesc, reducând 18 paturi, iar Eforia Bisericii Crețulescu reduce fondul milelor la minimum. În loc de aceste economii făcute pe spinarea săracilor, ar fi mai bine să se suprimă anume sinecuri, care grevează bugetul în mod inutil.

An XIII, nr. 4065, noiembrie 18, p. 1-2 – Pretor, *Reducerea soldei ofițerilor. Un proiect de lege. Părerea d-lui Carp. D. Carp și ministrul de războiu. Soldele ofițerilor în străinătate. Organizarea societăților ofițerești*: Guvernul ar avea intenția ca, printre alte economii, să reducă și soldele ofițerilor, pe care le consideră ca fiind prea mari. Ministrul de Război cere ca, în asemenea caz, să se reducă și lefurile funcționarilor civili. În Germania și Austro-Ungaria remunerația ofițerilor este cu 25 la sută mai mică decât la noi, dar în schimb li se fac înlesniri prin cooperative de consum, locuință și masă la club pentru celibatari etc. este deci necesar ca, simultan cu reducerea salariului, să se ofere și ofițerilor noștri înlesniri de acest gen.

An XIII, nr. 4066, noiembrie 19, p. 2 – D., *De la Camera de comerț. D. Assan la rege*: În ședința Camerei de Comerț, președintele Assan a comunicat rezultatul unei audiențe la Palat, în care a comunicat regelui doleanțele comercianților, în special necesitatea unei legi care să extindă falimentul și la necomercianți, a unei legi care să fixeze dobânda la împrumuturi, pentru a pune stavilă cametei etc. În privința intrării capitalurilor străine în țară, regele s-a pronunțat favorabil pentru că, pe lângă bani, străinii aduc și experiența lor, de care profită personalul românesc, așa cum s-a întâmplat cu căile ferate.

An XIII, nr. 4066, noiembrie 19, p. 2 – Marin, *Noua lege a drumurilor județene. Modificările d-lui ministru Grădișteanu*: Modificările aduse Legii drumurilor din 1868 menține zilele de prestație la cinci și adaugă încă două zecimi la bugetele județene pentru întreținerea și ameliorarea șoselelor. Bugetul drumurilor naționale rămâne un capitol separat.

An XIII, nr. 4067, noiembrie 19, p. 3 – L., *Planul financiar al d-lui Carp. Concesia petroliferă. Exploatarea pădurilor. Acțiunile Băncii Naționale. Marina comercială. Alte economii. Reforma impozitelor*: Ziarul "Pester Lloyd" arată că Guvernul român va acoperi deficitul de 45 milioane prin arendarea terenurilor petrolifere societății "Standard Oil", concesia exploatarea pădurilor statului, care va produce 3-4 milioane, vânzarea

acțiunilor Băncii Naționale și a Serviciului Maritim, apoi va echilibra bugetul prin reducerea lefurilor ofițerilor și prin modificarea impozitelor directe.

An XIII, nr. 4068, noiembrie 21, p. 1 – Index, *De ce emigrează turcii din Dobrogea. Ancheta "Adevărului". Nerespectarea credințelor. Chestia drumurilor. Chestia pășunilor. Cum se despoae turcii. Emigrarea românilor. Invazia bulgarilor: Populația musulmană a Dobrogei scade în fiecare an. Pe lângă motivele de natură religioasă care determină emigrarea, există și alte cauze de ordin administrativ, cu aplicarea abuzivă a prestației, a dărilor pentru pășunile comunale etc. Turcii sunt ademeniți să-și vândă pământurile cu 10 lei hectarul, înlesnindu-li-se emigrarea. Un sistem analog se aplică de speculanți și coloniștilor ardeleni, care părăsesc și ei Dobrogea, iar în locul lor se instalează bulgarii.*

An XIII, nr. 4068, noiembrie 21, p. 3 – *Protestul liberalilor: La întrunirile ținute de Partidul Liberal în diferite orașe din țară s-a votat o moțiune prin care se constată că, în loc de economii, Guvernul sporește cheltuielile și înființează impozite rău chibzuite, lovind în cultivatorii de prune și vărsând sângele celor care protestează. Moțiunea critică vânzările și concesionările de bunuri ale statului, proiectate de Guvern,, care ar compromite viitorul economic al țării.*

An XIII, nr. 4069, noiembrie 22, p. 1 – N., *Regele României și Regele Petrolului. Capitalurile străine. Audiența d-lui Bădărău. Audiența d-lui Assan. Discursul d-lui Sturdza. Regele contra concesiunii: Regele este un partizan hotărât al intrării capitalurilor străine în țară, făcându-li-se toate înlesnirile, dar pare a fi contra concesionării terenurilor petrolifere către trustul Rockefeller, mai ales de când șeful liberalilor a declarat că bugetul poate fi echilibrat fără înstrăinarea averii statului.*

An XIII, nr. 4069, noiembrie 22, p. 1-2 – Index, *Criza proprietarilor de case. Expunerea faptelor. Scrisoarea unui arhitect. Categoriile caselor atinse de criză. Suferințele proprietarilor și ale chiriașilor. Liga proprietarilor de case: Casele care suferă din cauza crizei economice, în special în București, sunt de trei categorii. Prima categorie sunt casele locuite de proprietari, adevărate palate, pentru construcția cărora proprietarii s-au împrumutat la Creditul Funciar Urban și acum nu mai pot plăti ratele la împrumut, nici nu pot vinde sau închiria aceste enorme imobile. A doua categorie sunt casele care au fost construite pe terenuri periferice ieftine, dar unde străzile nu sunt pavate, nici canalizate, astfel încât nu găsesc chiriași. A treia categorie sunt casele din centru, cu prăvălii, a căror construcție a costat scump, dar care acum nu se pot închiria decât cu prețuri reduse sau deloc, astfel încât proprietarii nu mai pot face față cheltuielilor de întreținere și impozitelor.*

An XIII, nr. 4070, noiembrie 23, p. 1 – Mille, C., *Două regi: Țara Românească, deja robită la bancheerii din Berlin, a mai găsit un amator pentru exploatarea bogățiilor sale în persoana miliardarului american Rockefeller, care amenință petrolul românesc cu o concurență ruinătoare, dacă statul nu-i concesionează terenurile petrolifere în condițiile cerute de el. În acest caz, el ar deveni adevăratul rege al României.*

An XIII, nr. 4070, noiembrie 23, p. 1 – Index, *Criza proprietarilor de case. Expunerea remediilor. Liga proprietarilor. Remediile pentru casele îndepărtate. Remediile pentru casele din centru. Remedii generale. Intervenția creditelor: Prima măsură pentru îndreptarea greutăților prin care trec proprietarii de imobile urbane ar fi constituirea lor într-o asociație*

care să ceară pavarea, iluminarea și canalizarea străzilor periferice, dărâmarea clădirilor vechi insalubre și a “pavilioanelor” improvizate, scutirea de impozite a caselor neînchiriate și diferite alte măsuri de ordin fiscal și edilitar. Se preconizează, de asemenea, acordarea de către Creditul Funciar a unui împrumut suplimentar de 10%.

An XIII, nr. 4071, noiembrie 24, p. 1 – Eastern, *Germania și tratatele comerciale. Anchetele și memoriile. Liberalii și agrarienii. Contra agrarienilor. Interesul nostru*: În Germania și Austro-Ungaria s-a început de pe acum studierea reînnoirii tratatelor de comerț, care expiră peste doi ani. Se dă o luptă în privința tarifelor viitoare, între reprezentanții intereselor industriale și Partidul Agrarian. Industria Germaniei este cel mai bun susținător al imperialismului și statul are tot interesul s-o susțină, respingând tarifele protecționiste cerute de agrarieni și care ar împiedica exportul mărfurilor germane în țările agricole din răsăritul Europei. Reușita partizanilor unor taxe reduse pe produsele agricole va fi și în interesul exportului nostru.

An XIII, nr. 4071, noiembrie 24, p. 1 – Pretor, *Reducerea soldei ofițerilor. Obiecțiile ofițerilor. Ofițerii superiori și inferiori. Chestia avansărilor. Greutatea de a avansa*: Soldele ofițerilor superiori sunt mai susceptibile de reducere, astfel încât ar fi just să se opereze o reducere progresivă, soldelor mari aplicându-li-se o cotă mai ridicată. Dificultatea avansărilor ar trebui compensată printr-o mai justă proporție a soldelor.

An XIII, nr. 4072, noiembrie 25, p. 1 – Teodorescu, I., *Apele curgătoare. Un studiu asupra torenților*: Profesorul Petre Antonescu a publicat un studiu asupra torenților care pustiesc o mare parte din pământurile fertile ale țării noastre, prin pietrișul și nisipul pe care îl depun pe întinderi mari, care ar putea fi redede culturii. Autorul arată că, numai în anul 1897, inundațiile au produs pagube de 41.446.894 lei. Aceste pagube se pot evita numai prin lucrări de împădurire, care ar costa 250.000-300.000 lei în ceea ce privește valea Topologului. Pentru râurile de la șes, problema e mai complicată și mai costisitoare, dar ea nu a fost nici măcar studiată până acum.

An XIII, nr. 4072, noiembrie 25, p. 1-2 – Pretor, *Reducerea soldei ofițerilor. Budgetul unui ofițer. Pasiunile nobile. Datoriile ofițerilor. Reducerea și remediile*: Solda unui ofițer inferior este abia suficientă pentru a acoperi nevoile unui modest buget. Acest inconvenient nu poate fi remediat decât prin chibzuita organizare a consumului, locuințelor etc., care să reducă cheltuielile de întreținere și să creeze ofițerului o situație acceptabilă, pentru salariul pe care îl primește.

An XIII, nr. 4073, noiembrie 26, p. 1 – Pretor, *Partidul agrar român. Organizarea partidului. Greșelile trecutului. Influența politică a marilor proprietari. Agrarii români și industriașii germani*: Se proiectează înființarea unui partid politic care să apere interesele marilor proprietari agricoli, după modelul celui care există în Germania, dar ar fi o mare eroare dacă ar adopta programul acestuia, care este inspirat de un spirit protecționist și nu se potrivește cu interesele țării noastre. Pentru a înlesni exportul cerealelor, România trebuie să deschidă larg porțile produselor industriale străine.

An XIII, nr. 4073, noiembrie 26, p. 3 – *Vinderea acțiunilor Băncii Naționale. Textul proiectului de lege*: Ministrul de Finanțe a prezentat Camerei Deputaților proiectul pentru “alienarea titlului de 4 milioane lei, care constituie participarea statului la capitalul Băncii Naționale”, conform legii din 11 aprilie 1880. Ministerul de Finanțe va emite

8.000 de titluri la purtător, care vor da dreptul la dividendele cuvenite până acum statului. Emisiunea acestor titluri se va face fie prin subscripție publică, fie prin concesiune în bloc.

An XIII, nr. 4074, noiembrie 27, p. 1 – Teodorescu, I., *Vînzarea acțiunilor Băncii Naționale*: Ruperea definitivă a tratatelor cu "Standard Oil" pentru concesionarea terenurilor petrolifere a determinat Guvernul să vîndă acțiunile statului la Banca Națională, pentru a găsi fonduri cu care să achite cuponul rentei. Aceasta este o operație făcută sub constrângerea împrejurărilor și care nu are nimic îmbucurător.

An XIII, nr. 4074, noiembrie 27, p. 1 – Index, *Ruperea cu Standard Oil*: Ministrul de Finanțe nu a putut cădea de acord cu societatea "Standard Oil" în privința concesionării terenurilor petrolifere și a întrerupt tratativele. Condițiile cerute de societatea americană erau prea grele și, în special, aceasta a refuzat clauza ca statul să poată cere în natură redevența de 10 la sută ce i s-ar fi cuvenit. Aceasta denota că americanii voiau să suprime orice posibilitatea de concurență, pentru a dicta prețurile petrolului pe piața internă.

An XIII, nr. 4074, noiembrie 27, p. 3 – D., *Interview cu Mister Porter*: Reprezentantul societății "Standard Oil", care a dus cu Guvernul român negocierile neizbutite pentru concesionarea terenurilor petrolifere, a declarat că societatea americană nu a cerut niciun monopol, ci numai dreptul de a exploata minele concesionate și dreptul de a exploata petrolul prin conductele construite de societate, care se prezenta cu un prim aport de capital de 100 milioane lei. Reprezentantul lui "Standard Oil" crede că afacerea a eșuat din cauza mișcării organizate de partidele de opoziție. Propunerea societății rămâne valabilă și în viitor.

An XIII, nr. 4075, noiembrie 28, p. 1 – A.B., *Banca Națională în mâinile străinilor. Creditorii străini și proiectul d-lui Carp. O nouă umilire în perspectivă. Dreptul de a deveni acționar. Banca dată străinilor*: Prin înstrăinarea capitalului său la Banca Națională, statul se lipsește de un venit important și totodată contravine obligației luate față de bancherii străini de a nu contracta niciun împrumut până când va achita pe cel de 175 milioane, încheiat cu Guvernul precedent. Statul, prin măsura propusă, cedează dreptul său la dividendele cuvenite părții sale din capitalul băncii, dar se adaugă faptul că, în caz de prelungire a privilegiului Băncii Naționale, care expiră în 1912, deținătorii de "delegațiuni" să devină acționari ai băncii. Dacă acești deținători, desigur străini, ai acestor 8.000 de acțiuni ar mai cumpăra câteva mii, ei ar deveni stăpâni pe bancă.

An XIII, nr. 4075, noiembrie 28, p. 1 – Brănișteanu, B., *Revista economică. Chestia cărnei la Viena. Lueger și chestia cărnei. Ungurii și chestia cărnei. Interesul nostru. Ungurii și furnitura noastră în Serbia. Partidul agrar român: Ungurii au reușit să obțină de la Guvernul din Viena închiderea frontierelor pentru vitele și râmătorii proveniți din România. Rezultatul a fost o pierdere de 40 milioane pe an pentru România, o stagnare a comerțului Austriei cu România și o scumpire a cărnii la Viena, al cărei preț a trecut de la 50 creițari la 1 fiorin kilogramul. Este rolul noului Partid Agrar din România să intervină energic pentru redeschiderea granițelor în privința exportului de carne în Austria.*

An XIII, nr. 4076, noiembrie 29, p. 1-2 – Index, *Semnificarea vânzării acțiunilor Băncii. Străinătatea și criza. Cea mai proastă dintre soluții. Cu ce se folosea statul de la Banca Națională. Cum vom apare în fața lumii în urma vânzării acțiunilor*: Criza economică a fost o surpriză pentru străinătate care, cunoscând bogățiile naturale ale țării, era departe de a bănuși risipa ce se făcea de către clasa dominantă. Rezultatul a fost pierderea creditului și neputința de a contracta împrumuturi, ruinându-se totodată și creditul comercial privat. Singura măsură bună era cea anunțată de șeful Partidului Liberal, Dim. Sturdza, care a preconizat economii severe, fără a se scoate în vânzare averea statului. Guvernul a înțeles să urmeze o altă cale și a început prin a înstrăina drepturile sale în capitalul Băncii Naționale. Era mai bine dacă se cedau terenurile petrolifere, pădurile, minele, Serviciul de Navigație Maritimă și chiar Căile Ferate, deoarece acestea nu produc nimic sau dau deficite. În schimb, acțiunile Băncii Naționale aduceau statului un venit sigur de 17% la valoarea lor nominală și reprezentând în realitate o valoare de 16 milioane lei. Această vânzare ne va discredita complet în străinătate.

An XIII, nr. 4077, noiembrie 30, p. 1 – *Boierii și țărani*: Deputatul N. Xenopol a contestat la Cameră dreptul claselor suprapuse de a cere ceva de la țărani, pe care nu numai că nu-i consultă și nu le acordă niciun drept, dar îi schingiuesc și îi împușcă, așa cum au făcut conservatorii la 1888, 1891 și 1900. E regretabil că tocmai Barbu Delavrancea a vorbit la Cameră contra clasei țărănești.

An XIII, nr. 4077, noiembrie 30, p. 1 – Index, *Consecințele ruperei cu Standard Oil. Ce credea străinătatea despre minele noastre de petrol. Ce crede acum. Englezii, belgienii, germanii și Rockefeller. Capitaluri streine în România. O greșală a guvernului*: Ruperea negocierilor cu societatea americană "Standard Oil" pentru concesionarea exploatarea terenurilor petrolifere ale statului va avea consecințe minunate. Din câteva experiențe nefavorabile făcute în trecut de capitaliștii străini, se crease impresia că Țara Românească este cursă pentru ei, abandonând orice intenții de a începe afaceri cu România. Încrederea lor a revenit însă, când au văzut că Rockefeller e gata să pună un capital de o sută de milioane pentru exploatarea petrolului românesc și acum financiarii englezi sunt dispuși să trateze cu statul în condiții mai avantajoase și fără pretenții monopoliste.

An XIII, nr. 4077, noiembrie 30, p. 1 – Teodorescu, I., *Funcționarismul*: În România există slujbași mulți, lefuri prea mari, sinecure prea numeroase, o lege a pensiilor dezastruoasă. Statul, comunele și județele au atras forțele inteligente și culte prin crearea de funcții, distrăgând energiile și puterea de muncă de la meseriile productive, unde golul a fost ocupat de meseriașii străini. Această situație, defavorabilă din punct de vedere economic și social, a fost agravată prin disprețul muncii folositoare și slăvirea parazitismului, în mare parte datorită influenței grecești. Remediile acestei situații sunt suprimarea slujbelor inutile, care reprezintă cel puțin 10 la sută din total, plafonarea salariilor la 800 lei pe lună, reducerea lefurilor mijlocii, inamovibilitatea tuturor funcționarilor de stat, județ și comună, suprimarea Legii pensiilor. Inamovibilitatea ar face disponibili pentru activități creatoare pe cei 10-15.000 de clienți politici, care așteaptă schimbarea Guvernului pentru a lua locul celor demși odată cu venirea la putere a unui nou partid. Candidații la funcții de stat sunt atrași și de perspectiva pensiei de bătrânețe. Pensia

lunară ar trebui înlocuită cu rețineri din salariu, capitalizate cu dobândă compusă, suma adunată fiind remisă funcționarului când se retrage, unii putând cu acest capital să întreprindă o activitate agricolă, comercială sau industrială.

An XIII, nr. 4077, noiembrie 30, p. 2 – Eastern, *Criza financiară germană. Declarația ministrului de Finanțe. Cheltuielile enorme cu China. Împrumuturi germane. Să fim atenți*: Ministrul de Finanțe german a declarat că situația finanțelor statului este cât se poate de defavorabilă și Germania a fost obligată să contracteze un împrumut în Statele Unite pentru a acoperi deficitul bugetar. Politica de expansiune imperialistă și colonială a costat peste un sfert de miliard de mărci. Această criză financiară va pune Germania în imposibilitatea de a împrumuta vreun stat străin.

An XIII, nr. 4080, decembrie 3, p. 1 – Index, *Liberalii și capitalurile străine*: Deputatul liberal I. Brătianu a expus la Cameră care este programul partidului său pentru remedierea crizei economice, declarându-se partizan în principiu al conlucrării cu capitalurile străine. Trebuie însă mai întâi folosită metoda economiilor și a unor impozite bine chibzuite și, numai dacă rezultatele nu vor fi suficiente, să se treacă la alte mijloace. Aceasta este într-adevăr metoda cea mai recomandabilă în împrejurările actuale.

An XIII, nr. 4080, decembrie 3, p. 1 – D., *Lupta contra lui Rockefeller. Trusturile americane. O anchetă. Dispariția unui reprezentant. Abilitatea lui Rockefeller. Groaza americanilor. Rockefeller și România*: În Statele Unite se duce acum o luptă contra trusturilor, în special contra lui Rockefeller, a cărui avere crește neconținut și care, dacă ar fi obținut concesiile terenurilor petrolifere din România, ar fi acaparat treptat și celelalte bogății.

An XIII, nr. 4081, decembrie 4, p. 1 – I.T., *Străinii și Banca*: Ziarul vienez "Neue Freie Presse" este de părere că Legea privind înstrăinarea acțiunilor Băncii Naționale nu va fi votată de Cameră. Într-adevăr, înstrăinarea acestei averi a statului trebuie împiedicată cu orice preț. Un stat care vinde o avere producătoare de minimum 20 la sută venit, pentru a achita un cupon, dovedește că e aproape în pragul falimentului.

An XIII, nr. 4082, decembrie 5, p. 1 – Index, *Dezastruoasa vânzare a acțiunilor Băncii. O lege de disperare. Ce acordă guvernul cumpărătorilor acțiunilor. Articolele 6 și 8 din legea înființării Băncii. Un gol de aproape două milioane în buget. Acționarii privilegiați. Consecințele*: Prin proiectul de lege pentru înstrăinarea acțiunilor statului la Banca Națională, Guvernul acordă toate drepturile ce decurg din articolele 6 și 8 ale legii din 17 aprilie 1880, adică încasarea unui dividend de 5 la sută asupra capitalului vărsat și o cincime din excedentul rămas după distribuirea acestui dividend. Totodată, statul se angajează ca, în ziua lichidării, să plătească 2.000 lei de fiecare acțiune, indiferent dacă ele vor avea un curs mai scăzut în acel moment. Azi, valoarea unei acțiuni reprezintă 1.000 lei și, chiar dacă până în ziua lichidării se va ridica până la 1.500 lei, încă statul va trebui să deburseze patru milioane lei. Deci noii cumpărători străini vor obține un avantaj nejustificat față de vechii acționari români. În plus, statul le mai acordă și beneficiile rezultând din art. 8, adică din sumele rămase din beneficiul brut, după ce banca a retras 20% pentru fondul de rezervă și 6% pentru dividend, încă 20%, ceea ce reprezintă un milion de lei pe an, care va lipsi din buget și va intra în punga cumpărătorilor.

- An XIII, nr. 4082, decembrie 5, p. 1 – Brănișteanu, B., *Revista economică. Partidul agrarilor români*: Un partid agrarian trebuia să existe de multă vreme la noi. Până acum nu a existat o asociație care să apere interesele agricultorilor, așa cum este în Germania și Austro-Ungaria. De aceea tratatele de comerț încheiate de România cu țările industriale au produs rezultate favorabile asupra exportului nostru de produse agricole. În programul noului partid ar trebui să figureze studiul politicii economice ce va trebui adoptată față de apropiata reînnoire a tratatelor de comerț. Un alt punct din program ar putea fi întemeierea unei case de credit, pentru a scăpa de dobânzile grele ce se plătesc acum. Ameliorarea culturii pământului este, de asemenea, un obiectiv esențial, precum și îmbunătățirea rasei vitelor.
- An XIII, nr. 4082, decembrie 5, p. 1 – I.T., *Chestia pînii*: Autoritățile comunale n-au reușit să rezolve măcar problema de a împiedica pe brutari să vândă pâinea cu lipsă la cântar. Totuși, soluția ar fi foarte simplă, și anume ca pâinea să se vândă după greutate, cu 20 bani kilogramul. Se pare că la această măsură se împotrivesc tocmai controlorii comunali, care trag beneficii din toleranța pe care o practică față de fraudele brutarilor.
- An XIII, nr. 4083, decembrie 6, p. 1 – A.B., *Atentatul contra Băncii Naționale. Contra legei băncei*: Proiectul de lege pentru înstrăinarea capitalului pe care statul îl posedă la Banca Națională este contrar legii de înființare a acestei bănci care, prin art. 12, declară că dreptul statului este inalienabil și prevede, de asemenea, un drept de preferință în favoarea vechilor acționari, în cazul unei noi emisiuni de acțiuni. Banca Națională a servit creditul public atunci când Casa de Depuneri nu mai putea face față retragerilor masive provocate de panica de acum un an. De asemenea, ea a împrumutat statul cu 14 milioane pentru a evita protestarea bunurilor de tezaur. Străinătatea nu are încredere în soliditatea unei măsuri atât de impopulare și din această cauză operația ar putea eșua.
- An XIII, nr. 4083, decembrie 6, p. 1 – Ad., *Revoluția meseriașilor. O nouă mișcare de stradă. Cine e instigatorul. În contra cui se îndreaptă. Apel la meseriașii conștienți*: La întrunirea meseriașilor s-au produs instigații la agitații de stradă și chiar la tulburări mai grave, în special contra Camerei de Comerț, care nu ar susține suficient cererile meseriașilor. Vinovatul adevărat în această chestiune este ministrul Industriei și al Comerțului, singurul în măsură să sesizeze Parlamentul cu problema meseriașilor.
- An XIII, nr. 4084, decembrie 7, p. 1 – Index, *Încurcăturile financiare ale guvernului. Chestia petroliferă. Chestia Băncei. Chestia sindicatului francez. Ce cerea sindicatul și de ce se teme guvernul. Modificarea articolului 7*: Guvernul are dificultăți în privința proiectului de vânzare a acțiunilor Băncii Naționale, din cauza articolului 8 al legii din 1880, care le declară inalienabile, iar regele cere ca, în tot cazul, operația să se facă cu asentimentul Băncii Naționale și al acționarilor. Un sindicat de bancheri francezi, în frunte cu Banca Rothschild, a propus Guvernului un împrumut de 400-450 milioane lei, garantat cu veniturile vămile, ceea ce i-ar fi dat dreptul să se amestece în politica noastră vamală, cerând favorizarea industriei franceze în dauna celei germane și austriece. Se spune că bancherii francezi mai cereau și suprimarea articolului 7 din Constituție. Guvernul a refuzat această ofertă.
- An XIII, nr. 4084, decembrie 7, p. 1 – Ad., *Impunerea celor bogați*: Deputatul N. Xenopol a spus la Cameră că nu se poate pretinde țăranilor și orășenilor săraci să plătească greșelile

economice și financiare comise de cei bogați, mai ales că ei nu au avut niciun cuvânt de spus în toate câte s-au întâmplat. Șeful Partidului Liberal, Dim. Sturdza, a vorbit în același sens la Senat. Primul ministru Carp s-a declarat de acord. Însă există mai multe categorii de bogați și fiecare va trebui impusă în alt mod, asupra patentelor, chiriilor, cifrei de afaceri, cupoanelor etc.

An XIII, nr. 4084, decembrie 7, p. 1 – Teodorescu, I., *Agrarienii români*: În privința întemeierii unui partid agrarian, nu mai putem lua exemplul din străinătate, așa cum am făcut cu atât de numeroase instituții. Nu se pot copia în România partidele agrare din Franța sau din Germania, pentru că la noi împrejurările sunt cu totul diferite. Agrarienii din țările industriale occidentale cer măsuri de protecție cât mai drastice împotriva importului de produse agricole, pe când agricultorii noștri sunt interesați să câștige cât mai multe debușuri pe piețele străine. România nu are multe foloase de așteptat de la industrie, care lucrează în pagubă. Numai progresul agriculturii poate scăpa țara de criza economică. Producția actuală ar putea crește de patru ori, dacă s-ar practica o cultură rațională. Nicio țară nu poate fi agricolă și industrială în același timp. Numai industriile în legătură cu agricultura pot prospera în România. De aceea va fi binevenit un partid agrar care și-ar fixa drept program asigurarea de debușuri, ameliorarea și varietatea culturilor, dezvoltarea învățământului agricol, crearea unui Credit Agricol bine conceput, ameliorarea situației populației de la sate etc. Dacă însă va intra pe făgașul intrigilor politice și al exploatarei țăranilor, el va contribui la ruina țării. De fapt, toate guvernele au fost în mare parte compuse din agricultori, care însă au lucrat în defavoarea țării, prin tarife nerentabile la Căile Ferate, printr-o administrație rurală împilătoare, printr-o Lege a tocmelilor agricole asupritoare pentru țărani.

An XIII, nr. 4084, decembrie 7, p. 3 – Marin, *În chestia meseriașilor*: Camera de Comerț din București a trimis Comitetului Central al Meseriașilor Români o adresă prin care se arată că s-a admis propunerea organizării meseriașilor pe corporații (bresle) după specialități, cu caracter oficial și cu drept de control asupra tuturor meseriașilor din țară. Dacă până acum nu s-a legiferat situația meseriașilor, răspunderea o poartă Guvernul.

An XIII, nr. 4085, decembrie 8, p. 1 – Teodorescu, I., *Politica financiară și cea externă*: Primul ministru și ministru de Finanțe, într-un discurs rostit în Camera Deputaților, a afirmat că un puternic sindicat străin a oferit consolidarea împrumutului de 175 milioane lei și acoperirea deficitului de 43 milioane, în schimbul concesiunii minelor statului, a Serviciului Maritim etc., în condiții financiare bune, dar Guvernul a refuzat propunerea, deoarece sindicatul bancherilor cerea o schimbare a politicii externe a României. Se crede că grupul respectiv era francez și ar fi cerut degajarea României de Tripla Alianță, adoptând o atitudine neutră între cele două blocuri de puteri. Aceasta dovedește încă o dată că politica financiară nesocotită dusă până acum ne-a subjugat și politicește străinătății. Guvernul a refuzat propunerea în numele libertății politice a țării, dar această libertate este, de fapt, subjugarea la finanța germană și la Tripla Alianță.

An XIII, nr. 4085, decembrie 8, p. 1 – D., *Exportul de carne. D. Andrews la ministerul de domenii. Înființarea de ferme. Un nou monopol. Altă propunere. Deprecierea vitelor. Exportul de râmători. Granițele rusești*: Din cauza înmulțirii vitelor și a lipsei de export, prețul lor

a scăzut considerabil. Actualmente se tratează cu o societate engleză, care însă a cerut dreptul de a înființa în România ferme pentru creșterea vitelor, ceea ce ar dăuna foarte mult crescătorilor români. Ministerul a propus ca societatea, care ar crește vitele pentru exportul în Anglia, să fie românească. În modul acesta s-ar putea ajunge la un export de 1.000 de vite pe săptămână. În ceea ce privește exportul de porci, se caută debușuri în Rusia.

An XIII, nr. 4085, decembrie 8, p. 2 – M., *O adresă a Camerei de comerț din Capitală. Plaga comerțului ambulant. Toleranța administrației. Asupra comerțului tăbăcăriei*: Camera de comerț din capitală s-a adresat Ministerelor de Interne și de Justiție, cerând să se aplice cu strictețe Legea pentru reglementarea comerțului ambulant, care nu este ținută în seamă de autoritățile administrative și judecătorești. Comerțul stabil, atât de grav lovit de criză, trebuie să mai sufere și concurența pe care i-o fac ambulanții. Camera mai cere și oprirea comerțului cu opinci confecționate din piei netăbăcite, care răspândesc microbi în populația rurală.

An XIII, nr. 4086, decembrie 9, p. 1 – Ad., *Guvernul și acțiunile Băncii. O lege nepregătită. Guvernul nu știe cui să vândă acțiunile. Conservatorii sau străinii în Bancă. Regele și proiectul de lege*: Guvernul nu a tratat încă cu nimeni vânzarea acțiunilor Băncii Naționale, potrivit proiectului depus la Cameră, și nu știe dacă ar găsi cumpărător. Niciun cumpărător serios din străinătate nu pare dispus să încheie o asemenea afacere cu implicații politice. Pe piața internă nu se vor găsi cumpărători. Nu se întrevede cum ar putea Guvernul să iasă dintr-o asemenea situație complicată.

An XIII, nr. 4088, decembrie 11, p. 1 – Teodorescu, I., *Agitația meseriașilor*: Agitația meseriașilor se intensifică, dar Guvernul nu se preocupă de doleanțele lor. De altfel, revendicările meseriașilor pornesc de la o bază greșită. Reînființarea breslelor închise nu va procura meseriașilor mai mulți clienți. Concurența străină nu o pot înlătura prin acest mijloc. Singura cale este asocierea în bresle libere, care să obțină cu precădere comenzile pentru lucrările publice. În ceea ce privește meseriașii străini, ei ar putea fi supuși la impozite suplimentare.

An XIII, nr. 4088, decembrie 11, p. 1 – Index, *Salvarea țării prin ea-însăși. Propunerea unui om de inimă. Exemple din alte țări. Exemple de la noi. De ce țara nu s-ar putea salva singură*: Se propune ca depunătorii la Casa de Depuneri să-și pună economiile la dispoziția statului pe termen de cinci ani, pentru a ajuta țara să iasă din criză. Există precedente în Germania după înfrângerile de la 1808 și 1814 și în Franța la 1870 pentru despăgubirea de război datorată Germaniei. Dar la noi sărăcia particularilor egalează sărăcia statului, iar depunerile au fost deja luate de stat, județe și comune, prin împrumuturi pe care nu le pot restitui.

An XIII, nr. 4090, decembrie 13, p. 1-2 – Index, *Partidele și chestia Băncii Naționale. În partidul liberal: D. Sturdza în contra aranjamentului dintre guvern și Bancă. În partidul conservator: d. Filipescu în contra aranjamentului dintre guvern și Bancă*: Guvernul tratează cu Banca Națională în privința vânzării acțiunilor sale. Partidul Liberal se opune oricărei vânzări și cere ca bunurile să rămână cum sunt, pe baza Legii din 1880. O parte dintre conservatori, din motive politice interne, preferă vânzarea acțiunilor la străini.

- An XIII, nr. 4090, decembrie 13, p. 2 – D., *Exportul zahărului românesc*: Importul de zahăr care se aducea din Austro-Ungaria și Germania a scăzut treptat, pe măsură ce se înființau fabrici de zahăr în țară, ajungând în 1899 la numai 8.000 kg, zahărul românesc fiind vândut cu 5 bani mai puțin la kilogram decât zahărul străin. Fabricile având acum o producție care depășește nevoile consumului intern, se caută debușuri în India, Japonia și Asia Mică. Cultura sfeclei este, de asemenea, în progres. Cartelul de zahăr menține însă prețul foarte ridicat.
- An XIII, nr. 4091, decembrie 14, p. 1 – I.T., *Nouii urcări vamale*: Ministrul de Finanțe a depus la Cameră un proiect de lege prin care se sporesc taxele vamale la diferite produse importate ca piei, conserve alimentare, cafea etc. Guvernul a făcut eroarea de a menține în bugetul actual evaluarea de 27 milioane lei a veniturilor de la vămi, deși ele s-au cifrat abia la 9 milioane pe primele șase luni, și vrea acum să acopere lipsa prin urcarea taxelor. Singurul efect va fi că importul acestor mărfuri supraimpuse se va micșora sau va înceta cu totul, astfel încât veniturile vor scădea în loc să crească.
- An XIII, nr. 4092, decembrie 15, p. 1-2 – Index, *Scumpirea traiului. Afirmarea d-lui Emil Costinescu. Noile taxe vamale. Cu cât s-a scumpit traiul. Continuarea relei politici financiare. Rezultatele noilor taxe*: În ciuda crizei, traiul nu s-a ieftinit. Tutunul, chibriturile, transportul pe căile ferate s-au scumpit. Cărbunii, care se vindeau cu 45 lei tona, au ajuns la 76 lei. Obiectele alimentare sunt staționare. Numai chiriile la casele mari au scăzut din cauza crizei. Guvernul pune acum noi impozite indirecte pe obiecte de primă necesitate, ca orezul, cafeaua, ceaiul, piperul, conservele, țesăturile, bumbacul, sticla, pentru care s-au sporit taxele vamale. Astfel, traiul se va scumpi, iar statul va încasa mai puțin din cauza reducerii importului.
- An XIII, nr. 4092, decembrie 15, p. 2 – *Încheierea convenției cu Banca Națională*: Convenția dintre stat și Banca Națională s-a încheiat în principiu pe baza prelungirii privilegiului băncii pe încă opt ani, sporirea dreptului regal al statului de la 20 la 30 la sută, emisiunea acțiunilor la cursul de 1.850 lei.
- An XIII, nr. 4093, decembrie 16, p. 1 – Teodorescu, I., *Un paradox economic*: Industriile nu s-au creat în mod artificial, ci pe baza resurselor de materii prime existente. Pretenția de a face din România o țară industrială nu este realistă, deoarece nu are nici capitalurile necesare, nici tehnicienii, nici materia primă. Partizanii unei industrii autohtone au vrut să scape de jugul străinilor din afară, dar rezultatul a fost invazia în România a peste 100.000 de muncitori, ingineri etc., care au prefăcut jugul extern în cel intern. Adevărata bogăție, care constă în agricultură, era neglijată sau irosită. Azi, România nu este nici țară agricolă, nici industrială. Numai după ce agricultura va fi propășit suficient, se va putea începe o industrializare pe baze solide și numai cu materii prime existente în țară.
- An XIII, nr. 4094, decembrie 17, p. 1 – Index, *Un nou bir pe salarii*: Guvernul va pune un nou impozit de 5 la sută pe salarii. Dar ar trebui mai întâi să suprime funcțiile inutile, să plafoneze lefurile la 800 lei maximum și apoi să aplice un impozit progresiv pe salarii.
- An XIII, nr. 4094, decembrie 17, p. 1 – Brănișteanu, B., *Revista economică. Marea statistică agrară ungară. Statistica agricolă română a anului 1900*: În Ungaria s-a publicat o

statistică agricolă de mare amploare, de unde reiese, între altele, că 64,36 la sută din suprafața cultivată este proprietatea a 2.364.847 gospodării mici. În România s-au publicat rezultatele statisticii agricole pe anul 1900, dar care sunt incomplete, deoarece multe organe administrative locale nu au procurat datele cerute. Suprafața cultivată în anul 1900 a fost de 42,6% din suprafața totală a țării, față de 57,73% în Ungaria, fiind mai mică cu 2,7% și față de suprafața din anul precedent. Valoarea recoltelor din anul acesta este evaluată la 320 milioane lei, față de 127 milioane în 1899.

An XIII, nr. 4097, decembrie 20, p. 1 – Teodorescu, I., *Proiectele financiare ale guvernului*: Ministrul de Finanțe a depus la Cameră proiectele sale financiare, declarând în expunerea de motive că “prăbușirea impozitelor indirecte... ne obligă pentru mult timp de a mai atinge o astfel de materie impozabilă. Introducerea impozitului pe venit este o reformă capitală și democratică. Guvernul speră din această revizuire a impozitelor directe un spor de 10-12 milioane lei anual. În privința incidenței acestor impozite sunt multe rezerve de făcut.

An XIII, nr. 4097, decembrie 20, p. 1 – L., *Reînceperea tratativelor cu Standard Oil. Exploatarea petrolifere în România. Textul convenției cu Standard Oil. Capitalul strein. Liberalii. Un ordin al d-lui Carp*: Ziarul german “Kölnische Zeitung” arată că românii nu pot exploata singuri bogățiile petrolifere, deci trebuie să se adreseze Americii sau Rusiei, Germania neavând posibilități în conjunctura actuală. Condițiile admise de “Standard Oil” erau foarte convenabile pentru România, deoarece societatea americană admisesese toate condițiile puse de Guvernul român, și anume să acorde statului o participare din beneficiul brut, să facă exploatarea până la o anumită producție care trebuie realizată la o dată fixă, să înființeze o conductă care să servească și altor exportatori de petrol, pe un preț egal cu tariful Căilor Ferate.

An XIII, nr. 4097, decembrie 20, p. 2-3 – *Reforma impozitelor financiare*: Se publică textul proiectelor de reformă a impozitelor directe, pe care ministrul de Finanțe le-a depus la Cameră, și anume impozitul funciar, impozitul asupra patentelor, compus dintr-o parte fixă și una proporțională, impozitul asupra veniturilor capitalurilor mobiliare, taxa de 5% asupra retribuțiilor și pensiilor și un impozit complementar înlocuind contribuția pentru căile de comunicație și constând dintr-un drept fix de 6 lei pe an, plus un drept proporțional de 1% asupra venitului general al contribuabilului, stabilit în raport cu valoarea locativă a locuinței.

An XIII, nr. 4098, decembrie 21, p. 1 – Index, *Noile impozite. Impozitul funciar. Bunele și relele proiectului. Diverse reflecții*: Impozitul funciar constă din 6% pentru clădiri, proprietățile rurale mai mari de 10 hectare, 2 lei pe hectarul de livezi de pruni și 4 lei pe hectarul de vie. Impunerea cu 10% a proprietăților persoanelor juridice este injustă, căci veniturile lor sunt cheltuite în folosul public.

An XIII, nr. 4098, decembrie 21, p. 2 – *Convenția cu Banca Națională*: Se publică textul convenției intervenite între statul român și Banca Națională, prin care statul se retrage din asociația formată pe baza Legii din 11 aprilie 1880, cedând drepturile sale celorlalți acționari, în schimbul sumei de 14.800.000 lei. Capitalul posedat de stat va fi divizat în acțiuni cu valoare nominală de 500 lei, emise pe cursul de 1.850 lei. Privilegiul Băncii este prelungit până la 30 decembrie 1920. Partea din beneficiul convenit statului în baza art. 8 din legea din 1880 va fi sporită de la 20 la 30%.

An XIII, nr. 4099, decembrie 22, p. 1-2 – Index, *Nouile impozite. Patentele. Impunerea salariilor. Impozitul pe averea mobilă:* În proiectul de reformă a impozitelor, pe care ministrul de Finanțe l-a prezentat Camerei Deputaților, patentele rămân a fi percepute pe aceeași bază ca și în trecut, însă se modifică clasamentul profesiunilor, se impun noi categorii de comercianți și impunerea se face după numărul lucrătorilor. Măsura aceasta nu cadrează cu protecția industriei naționale, pe care statul o încurajează prin tarifele vamale, dar pe de altă parte o impune la noi dări. În privința salariilor, impunerea de 5% se justifică prin necesitățile bugetare, dar nu s-a admis complet principiul proporționalității, ci numai la aceia care încasează mai multe salarii. Impozitul pe averea mobilă e foarte just, dar se pretează la evaziune fiscală, deoarece rentele aflate în străinătate nu sunt impuse. Ar fi fost, de asemenea, indicat să fie scutite de impozit micile economii, până la 3.000 lei, care trebuie încurajate.

An XIII, nr. 4100, decembrie 23, p. 1 – *O nouă lichidare:* La Ministerul de Domenii sunt scoase la licitație pădurile statului, pentru o exploatare extraordinară, constând din vânzarea unei mari cantități de stejari seculari, ceea ce ar duce la distrugerea întregii păduri. Această lichidare păgubitoare pentru averea statului trebuie să fie împiedicată.

An XIII, nr. 4101, decembrie 24, p. 1 – R.P., *Campania contra impozitelor. Consfătuirea liberalilor. Comisia financiară. Lupta extra-parlamentară. Programul liberalilor. Ce va face guvernul:* Partidul liberal a hotărât să combată cu ultima energie impozitele propuse de ministrul de Finanțe, deoarece contribuabilii nu mai pot suporta noi biruri. După părerea liberalilor, soluția crizei financiare constă în realizarea de economii și câteva mici reforme financiare care să nu se răsfrângă asupra contribuabilului. Această campanie are perspectiva să reușească, deoarece găsește un puternic ecou în opinia publică.

An XIII, nr. 4103, decembrie 28, p. 1 – Mille, C., *Campania liberală:* Partidul Liberal a hotărât să iasă din pasivitate și să înceapă o campanie de răsturnare a Guvernului pe chestia noilor impozite proiectate de ministrul de Finanțe, susținând că, în primul rând, trebuie să se reducă cheltuielile bugetare cu 20-25 milioane lei și numai dacă această măsură nu ar fi suficientă pentru a se obține echilibrarea bugetului, să se recurgă la impozite noi. Probabil că această campanie va face imposibilă realizarea măsurilor financiare preconizate de Guvern.

An XIII, nr. 4103, decembrie 28, p. 1 – L., *În preajma proiectelor d-lui Carp. Proiectele d-lui Carp. Campania liberalilor. Economii și suprimări. Chiria, baza impozitului. Ruina proprietăților. Întruniri publice. Conservatorii nemulțumiți:* Proiectele financiare ale ministrului de Finanțe vor întâmpina nu numai opoziția înverșunată a Partidului Liberal, ci și nemulțumirea multor membri ai Partidului Conservator, a căror părere se apropie de aceea a liberalilor în privința unei reduceri prealabile importante a cheltuielilor bugetare. Liberalii cred că întregul deficit de 25 milioane lei poate fi acoperit prin suprimarea cheltuielilor de lux, a sinecurelor, a micșorării lefurilor care sunt exagerat de mari. Numai după aceea, dacă ar mai fi nevoie, s-ar recurge la impozite moderate. Reformele fiscale propuse de Guvern sunt insuficient studiate. Impozitul care ia drept bază cuantumul chiriilor este foarte apăsător, ceea ce va avea drept

consecință o restrângere a chiriașilor la casele mai ieftine de la periferie și ruina proprietarilor de imobile.

An XIII, nr. 4103, decembrie 28, p. 1 – R., *O afacere bună. Exportul de carne în Anglia. Oferta unor englezi. 10 milioane din exportul de 40.000 de boi anual. Condițiile companiei:* Ministerul Comerțului a avut, de la înființarea sa, o conducere necorespunzătoare și neglijentă, mai ales în privința unei organizări raționale a exportului. O societate engleză de navigație propune să se înființeze un mare abator și să se transporte lunar în Anglia, cu vapoare special amenajate, carnea a 800 de vite. Aceasta ar aduce în țară aproximativ opt milioane lei anual, inclusiv un beneficiu de 1.600.000 lei. Societatea cere să i se garanteze puțința de a exporta 40.000 de boi anual, precum și stabilitatea prețului actual al cărnii.

An XIII, nr. 4103, decembrie 28, p. 2 – *Germania și urcarea taxelor vamale:* Ziarul “Berliner Börsen-Courier” se ocupă de urcarea taxelor, proiectată de Guvernul român, și afirmă că ele vor aduce prejudicii exportului german în România, în special pentru industria textilă și pentru ceai.

An XIII, nr. 4103, decembrie 28, p. 2 – *Petrolul în România:* Revista “La Revue Diplomatique” anunță că industria petrolului a făcut mari progrese în România, dar mijloacele de transport sunt insuficiente. Când acestea se vor ameliora, petrolul român va putea rivaliza pe piețele străine cu cel rus sau american. Producția de petrol a atins în 1898, 134.189 tone și până în trei ani această producție ar putea ajunge la un milion de tone pe an.

An XIII, nr. 4104, decembrie 29, p. 1-2 – Index, *Impozitul pe venit. Sporirea impozitului personal. Impozitul pe chirii. Ce înseamnă acest impozit? Șiretenie cusută cu ață albă. Consecințele lui:* Impozitul propus de ministrul de Finanțe sub numele de impozit complimentar este un amestec al urcării dării personale cu așezarea unui impozit progresiv pe venit, sub o formă deghizată. Impozitul personal fix, care este nedrept prin lipsa sa de proporționalitate, este ridicat la 10,80 lei pe an, în loc de 6 lei cât este acum în vigoare. Impozitul complimentar, care în realitate este un impozit pe chirie, se stabilește după situația imobilelor în diferitele orașe, care sunt clasificate în cinci categorii. Chiria servește drept bază pentru calcularea venitului prezumat al locatarului, obținut prin înmulțirea cuantumului chiriei cu un coeficient progresiv. Astfel, la București, o chirie de 2.000-4.000 lei anual ar presupune un venit al chiriașului de 24.000 lei pe an. În realitate, impozitul este progresiv, ceea ce va provoca o mare mișcare de rezistență a celor interesați.

An XIII, nr. 4105, decembrie 30, p. 1 – Mille, C., *Iarăși Rockefeller:* Ministrul de Finanțe Carp se află la Berlin, unde se crede că va relua tratativele cu “Standard Oil” pentru concesionarea terenurilor petrolifere ale statului. Finanța germană nu dispune în momentul de față de enormele capitaluri necesare pentru o asemenea întreprindere. Tratativele cu societatea americană au fost întrerupte din cauza împotrivirii opiniei publice, care va continua să se manifeste și în viitor, mai ales că primul ministru pare acum dispus să acorde mai multe avantaje concesionarilor.

An XIII, nr. 4105, decembrie 30, p. 1 – B.R., *Concedarea terenurilor petrolifere. Părerea d-lui Alimănișteanu. O broșură a acestuia. Naționalismul și chestiunea petrolului. Contra falșului naționalizării. Pentru streini. Dezavantagiile legilor restrictive:* Inginerul C.

Alimănișteanu publică o broșură sub titlul *Chestiunea concedării terenurilor petrolifere de pe proprietățile statului și a conductelor pentru transportul petrolului*. Autorul crede că o asemenea concesiune ar fi în folosul țării, pentru că ar ajuta la dezvoltarea industriei petrolului. Un naționalism exagerat în materie economică ar fi păgubitor, zădărniciind orice îndrumare sănătoasă a economiei naționale.

An XIII, nr. 4105, decembrie 30, p. 1 – Index, *Considerații asupra noilor impozite. Cîteva din defectele legilor. Economii și impozitele. Butoiul cu mai multe cepuri. Măsuri pentru sporirea averii publice*: Reformele fiscale propuse de ministrul de Finanțe au la bază unele principii bune, dar sunt studiate grăbit și insuficient. Progresivitatea impozitului pe salarii implică nedreptăți, mai ales că lefurile mari nu se reduc. Urcarea de la 5 la 6 la sută a impozitului funciar rural este un îndemn la arendarea moșiilor, care a dus la secătuirea pământului și la exploatarea țărănimii. Moșiile arendate trebuiau impuse mai mult. În privința economiilor s-a ajuns aproape de limită. Impunerea progresivă a marilor averi este încă prea timidă.

An XIII, nr. 4106, decembrie 31, p. 1-2 – B.R., *Concedarea terenurilor petrolifere. Părerea d-lui Alimănișteanu. Valoarea petrolului din subsol. Pentru concedare. Condițiunile concedării. Chestia conductului. Compania Standard Oil*: În broșura publicată de directorul Serviciului Minelor, C. Alimănișteanu, despre concesiunea terenurilor petrolifere ale statului, se arată că valoarea petrolului conținut în subsolul României se ridică la cel puțin șapte miliarde și jumătate de lei, calculată pe baza unor date tehnice precise și la prețurile actuale. O cincime din această bogăție aparține statului, care nu o poate valorifica decât prin concesionare la o întreprindere dispunând de capitalul necesar și care ar accepta anumite condiții pe care broșura le enumeră amănunțit. De asemenea, conducta ar putea fi concesionată pe baza unor principii analoge.

1901 (an XIV, 3 ianuarie – 31 decembrie)

(Colaborator: S. Șerbescu)

An XIV, nr. 4108, ianuarie 3, p. 1 – Lefegiu, *“Dreptatea” noilor impozite. Cazul cu salariile multiple. Chiria ca bază a averii. Cum se prezintă lucrurile în București. Colosala nedreptate a acestor două impozite*: Taxa asupra salariilor, prevăzută în proiectele fiscale ale ministrului de Finanțe, este nedreaptă pentru că salariatul care are două lefuri de câte 200 lei pe lună va plăti tot cât acela care primește un salariu de 800 lei lunar. În ceea ce privește impozitul complimentar, el se bazează pe un criteriu greșit în aprecierea venitului contribuabilului, și anume cuantumul chiriei, pentru că chiriile, mai ales în București, sunt foarte scumpe, iar nicidecum în raport cu resursele contribuabilului. În această situație se află mai ales liberii profesioniști, cum sunt medicii etc., care sunt obligați să aibă un birou sau un cabinet. De asemenea, cei cu familie mai numeroasă au nevoie de un spațiu locativ mai mare, care nu este în raport cu venitul respectiv.

An XIV, nr. 4109, ianuarie 4, p. 1 – B.R., *Concesiunea iluminatului Capitalei. Anularea vechei convenții. Durata convenției noi. Concesiunea iluminatului electric. Întinderea instalațiilor de gaz. Noi sisteme*: Primăria Capitalei a încheiat o nouă convenție cu Compania de Gaz din București, prin care Convenția din 1868 pentru concesionarea iluminatului capitalei cu gaz este anulată. Prin noua învoială, se acordă societății

monopolul distribuției curentului electric în București și extinderea conductelor pentru iluminatul cu gaz aerian. Termenul concesiunii este de 40 de ani, cu drept de răscumpărare de către comună după 25 de ani.

An XIV, nr. 4109, ianuarie 4, p. 2-3 – D., *Îmbunătățirea situației economice. Gravitatea situației. Banca Națională. Urcarea acțiunilor. Redeschiderea afacerilor. Legile financiare. Ce zice lumea comercială*: Situația economică începe să se îmbunătățească. Aranjamentul intervenit între stat și Banca Națională a avut consecințe binefăcătoare asupra întregii mișcări economice și financiare. Acțiunile Băncii Naționale s-au urcat de la 2.150 la 2.400 lei. Stagnarea comerțului s-a atenuat, creditul renaște, mari depozite de cereale sunt disponibile pentru export. Dobânda a scăzut de la 10-12% la 8-9%. Străinătatea a început să acorde credite. Dar acest început de redresare ar putea fi compromis prin proiectele financiare ale Guvernului.

An XIV, nr. 4110, ianuarie 5, p. 1 – B.R., *Concesiunea iluminatului Capitalei. Redevențe. Prețul iluminatului public. Prețurile pentru becul Auer. Prețul iluminatului particular. Prețul iluminatului public electric. Prețul curentului*: Noua convenție intervenită între Primăria Capitalei și Compania de Gaz din București prevede plata către primărie a unei redevențe de 10 la sută din sumele încasate de la consumul gazului și electricității, garantându-se un minimum de 350.000 lei anual, plus alte avantaje. Prețul gazului și electricității, pentru uzul public și privat, este fixat prin convenție.

An XIV, nr. 4111, ianuarie 6, p. 1-2 – Index, *Impozitele nepropuse încă. Taxele pe descărcarea vaselor și pe manifestele comerciale. Taxele pe câini. Taxele pe afișe. Taxele pe firmele streine etc.*: Se propune urcarea taxelor pe formalitățile vamale, înființarea de impozite pe câini, pe afișe și reclame, pe biciclete, automobile, cărțile literare străine.

An XIV, nr. 4111, ianuarie 6, p. 3 – Marin, *În chestia exportului de carne. O convorbire cu medicul veterinar al Brăilei*: Convenția încheiată cu o societate engleză pentru exportul de carne în Anglia va atrage mari avantaje economice pentru Brăila, unde se vor tăia anual cel puțin 1.500 boi și 10.000 oi și porci. Societatea va mai înființa o fabrică de conserve de carne, o fabrică de margarină, o tăbăcărie etc.

An XIV, nr. 4112, ianuarie 7, p. 3 – Marin, *Un ante-proiect de lege. Pentru fixarea dobânzei*: Camera de Comerț din București a întocmit un proiect destinat a pune capăt speculei cămătarilor, fixând dobânda legală civilă la 5 la sută pe an și dobânda comercială la 6 la sută. Dobânda convențională în comerț nu va putea trece de 15 la sută pe an la împrumuturile pe ipotecă sau gaj. Delictul de uzură se pedepsește cu închisoare corecțională și cu amendă.

An XIV, nr. 4113, ianuarie 9, p. 1 – Lefegiu, *Taxa pe copii. Legile d-lui Carp și sănătatea publică. Despopularea României. O lege care încurajează despopularea. Rezumat*: Taxa proporțională pe chirii, propusă de ministrul de Finanțe, sub forma impozitului pe venit, duce la scăderea populației, pentru că obligă pe contribuabili să locuiască în case cât mai ieftine, deci insalubre, sporind bolile și mortalitatea. România are o natalitate de 29,7 la mie și o mortalitate de 26,5 la mie, adică natalitatea cea mai redusă dintre toate țările europene, în afară de Franța, ceea ce înseamnă că îi trebuie 288 ani pentru a-și dubla populația. Taxa pe chirie va agrava această situație, deoarece duce la restrângerea familiei, lovind în familiile mai numeroase.

An XIV, nr. 4115, ianuarie 11, p. 1 – Index, *Impozitul pe marea proprietate. Convorbire cu un mare proprietar. Nulitatea noilor impozite. Unul singur și bun: cinci lei pe hectar. Rezultatele finite ale acestui impozit*: Legile fiscale proiectate de Guvern sunt ineficace și în bună parte nedrepte și nu vor produce nici măcar un sfert din ceea ce se așteaptă. Sporirea patentelor va aduce scăderea numărului patentărilor. Salariații vor fi obligați să-și restrângă cheltuielile, astfel încât statul va păgubi mai mult din impozitele indirecte decât va câștiga din impozitul pe salarii. Impozitul complementar va fi productiv, dar el este nedrept și primejdios. Singura cale care prezintă o eficacitate fiscală și economică este impunerea pământului cu 5 lei pe hectar, de la 10 hectare în sus.

An XIV, nr. 4116, ianuarie 12, p. 1 – Mille, C., *Soluția crizei*: Chiar dacă prin măsurile fiscale preconizate de Guvern s-ar ajunge la echilibrarea bugetului, aceasta ar mări mizeria publică, ar ruina comerțul și ar nimici începuturile noastre de industrie. Până la criză, toată lumea trăia de la stat, care plătea lefuri mari, stimulând consumația și producția industrială. Prin micșorarea cheltuielilor statului și sporirea impozitelor, se va spori criza și se va crea un important proletariat industrial și intelectual, fenomene care vor avea repercusiuni asupra bugetului statului. Soluția nu poate fi decât în crearea de noi resurse.

An XIV, nr. 4117, ianuarie 13, p. 1 – Teodorescu, I., *Amendamentele noastre*: Se propune ca maximul de salariu plătit de stat să fie fixat la 1.000 lei lunar, o progresivitate a impozitului pe salariu cu un coeficient de 2 la sută, ajungându-se astfel la 20 la sută pentru lefurile de 1.000 lei. Funcționarii să se poată retrage oricând, după zeci de ani de servicii, dându-li-se suma acumulată prin reținerile anuale capitalizate cu o dobândă de 5 la sută. Să se impună și valorile mobiliare aflate în mâinile străinilor și să se scutească averile mobiliare până la 3.000 lei. Impozitul funciar să fie ridicat de la 5 la 10 la sută din venit și 15 la sută pentru moșiile arendate. Impozitul complementar să fie înlocuit cu un impozit pe venit, suprimându-se darea personală.

An XIV, nr. 4117, ianuarie 13, p. 1-2 – Index, *Impunerea mării proprietăți. Convorbire cu un mare proprietar. Impozitul ca stimulare. Evaluări sigure. Rezultatele unei măsuri în aparență nedreaptă. Rezolvarea crizei generale*: Dacă se apreciază la 5 milioane hectare suprafața cultivabilă a țării, un impozit de 5 lei pe hectar ar produce 25 milioane lei, acoperind deficitul bugetar în întregime. Un hectar produce, după împrejurări, între 10 și 50 lei venit net pe an. A impune acest venit ar însemna doar împușinarea luxului și reducerea sumelor cheltuite în străinătate, precum și stimularea îmbunătățirii culturilor, pentru a compensa impozitul printr-un venit sporit, măbind totodată producția agricolă și bogăția țării.

An XIV, nr. 4120, ianuarie 16, p. 1-2 – Un român, *Naționalismul și chestiunile economice. Broșura d-lui Alimănișteanu. Articolul din "Indépendance". Răscumpărarea căilor ferate. Creditele rurale*: Exagerarea naționalismului în materia economică nu poate decât să păgubească interesele bine înțelese ale țării. Sentimentul național nu poate fi un îndrumător în această materie. Răscumpărarea Căilor Ferate de la societățile străine a fost necesară, dar exploatarea lor de către români nu a dat roadele așteptate, din cauza unui naționalism rău înțeles. Nu se cuvine a se acoperi cu mantia naționalismului toate greșelile care au dus țara la starea de mizerie în care se află.

An XIV, nr. 4121, ianuarie 17, p. 1 – Eastern, *Chestiunea reînnoirii tratatelor. Discuția în Camera prusacă. Declarația d-lui Buelow. Agrarii și industriașii germani. Interesul României. Rusia și Germania. Datoria agrarilor noștri*: Cancelarul german von Bülow a declarat în Camera Deputaților din România că Guvernul german este hotărât să protejeze agricultura prin urcarea taxelor vamale pe produsele agricole. Această măsură ar însemna pentru agricultorii români pierderea sau, în tot cazul, restrângerea unui important debușeu, care a reprezentat chiar în anul nefavorabil 1899 o valoare de 5.162.599 lei. Pentru a rezista unei asemenea măsuri avem mijlocul de a restrânge la rândul nostru importul din Germania, care a reprezentat în 1899 suma de 91 milioane lei. Agrarienii români ar trebui să protesteze și ei contra taxelor proiectate de Guvernul german, așa cum au procedat rușii.

An XIV, nr. 4121, ianuarie 17, p. 1-2 – Index, *Umilirea și vânzarea țării la străini. Apropos de chestia "strigoilor" și de scandalosul proces Hallier. Manu, judecat zilele acestea la Paris*: V.A. Urechia a publicat un volum intitulat *Legende române*, în care arată năravurile boierimii, autohtone sau importate. Autorul, bazându-se pe documente, descrie pe boieri ca obraznici, lași, trădători de legi și de țară, gata să se închine străinilor, lipsiți de orice scrupule și de orice sentiment moral. Același lucru reiese și din anumite pasaje din *Arhiva românească* a lui Mihail Kogălniceanu, precum și din memoriile poetului Sion. Acum se adaugă un nou capitol contemporan, ilustrat printr-un proces judecat la Paris, prin care boierul C. Manu, fratele fostului ministru de Finanțe pe vremea afacerii Hallier, pretinde de la acest om de afaceri francez suma de 140.000 lei, pentru că l-a ajutat să obțină o despăgubire de șapte milioane lei, în urma unei tranzacții rușinoase cu statul român.

An XIV, nr. 4122, ianuarie 18, p. 1 – Index, *Noul budget al statului. La cât se urcă. Diferența față de exercițiul trecut. Cât vor produce noile impozite. Chestia dărilor indirecte. Ieftinirea tutunului*: Bugetul pe exercițiul curent a fost supraevaluat la venituri, pentru a se înregistra un excedent fictiv de șapte milioane lei, dar în realitate se va solda cu un deficit de cel puțin 20 milioane lei la contribuțiile indirecte și un deficit total de circa 30 milioane. Noul buget pe exercițiul 1901-1902 se cifrează la 226.092.682 lei pentru capitolul cheltuielilor, reprezentând o economie de 10.697.551 lei față de bugetul în curs. Veniturile sunt evaluate la 220 milioane, cu un minus de 25.323.400 lei față de cele din exercițiul precedent, diferența de 7.200.000 lei fiind considerată că se va împlini prin noile impozite care se vor vota, și anume: patentele 1.800.000 lei, fonciera 1.000.000 lei, valorile mobiliare 500.000 lei, impozitul complimentar 2.500.000 lei. Principalele scăderi s-au făcut la taxele vamale. Prețul tutunului a fost redus la acela anterior datei de 1 aprilie 1900. Contribuțiile directe au fost evaluate cu 5.540.000 lei mai mult, iar veniturile din impozitele indirecte au fost scăzute cu 12 milioane etc. Economii s-au realizat în principal scăzându-se de la datoria publică 1.501.764 lei, la Război 1.1380.000 lei, la Culte 6.454.326 lei, la Interne 2.376.433 lei etc.

An XIV, nr. 4123, ianuarie 19, p. 3 – *Situația tezaurului*: Până la 30 noiembrie 1900, tezaurul public a încasat în contul celor opt luni de aplicare a bugetului suma de 128.120.055 lei și a cheltuit 132.930.190 lei, deci un deficit real de 4.810.135 lei. E probabil că până la sfârșitul exercițiului deficitul va atinge cifra de 30 milioane lei.

An XIV, nr. 4125, ianuarie 21, p. 1 – Brănișteanu, B., *Revista economică. România și viitorul tarif autonom al Germaniei*: Contele vom Bülow, care este cancelar al Germaniei și totodată prim-ministru al Prusiei, a declarat în Landtagul prusian că va proceda la o urcare a taxelor vamale pe grânele importate în Germania. Se crede că această urcare de taxe va fi de 7 mărci și jumătate la hectolitru, ceea ce ar putea să împiedice pe viitor exportul cerealelor românești. Rusia, care are aceleași interese de a-și vinde grânele în Germania, a arătat că nu va reînnoi convenția comercială dacă tariful vamal aplicat cerealelor sale va fi majorat. România a exportat în Germania, în anul 1898, cereale în valoare de 11.742.794 lei, iar în 1899, an rău din punct de vedere agricol, produse agricole în valoare de 8.573.980 lei. În schimb, importul României din Germania a fost, în 1898, de 110.535.081 lei, iar în 1899 de 91.095.175 lei, deci de zece ori mai mult decât exportul. Dat fiind așadar că Germania are un interes precumpănitor pentru comerțul cu țara noastră, agrarienii români trebuie să intervină din timp pentru a-și apăra interesele, chiar cu riscul unui război vamal, în care industria germană ar păgubi mai mult decât comerțul român.

An XIV, nr. 4126, ianuarie 22, p. 1-2 – Index, *Situația bugetară și disidența conservatoare. Propunerile d-lui Take Ionescu. Însemnătatea lor. Criticile aduse de conservatori proiectelor guvernului. Articolele d-lui Paul Greceanu*: Fostul ministru de Finanțe, Take Ionescu, propune ca, în locul impozitelor proiectate de Guvern și care au un caracter de contribuții directe, să se acopere deficitul bugetului pe exercițiul viitor prin impozite indirecte, și anume urcarea taxei de înregistrare de la 3 la 5 la sută, a taxei de moșteniri de la 1 la 3 la sută și a taxei pe petrol cu 3 centime la litru, iar ca economii, două milioane în plus printr-o reducere proporțională și progresivă a salariilor. Conservatorii care se opun proiectelor ministrului de Finanțe critică în special noua lege de constatare a impozitelor ca fiind foarte vexatorie pentru contribuabili, sporirea impozitului funciar de la 5 la 6 la sută, modul de aplicare a patentelor și modul de calculare a impozitului complimentar pe baza cuantumului chirilor.

An XIV, nr. 4128, ianuarie 24, p. 3 – L., *Lefurile funcționarilor. Munca și retribuțiunea. Proiectul d-lui G.A. Scorțescu. Stăvilirea lefurilor. Scăderea de 5 la sută. Împuținarea funcționarilor*: La Camera Deputaților au fost depuse două proiecte de lege, unul din inițiativă parlamentară, care plafonează salariile oricărei persoane ocupând una sau mai multe funcții la suma de 1.000 lei lunar, în afară de miniștri și corpul diplomatic. Potrivit expunerii de motive, prin această măsură s-ar realiza o economie de 600.000 lei pe an. Al doilea proiect, din inițiativa Guvernului, reduce salariile tuturor funcționarilor cu 5 la sută, din cauza deficitului încasărilor bugetare, care nu mai permit statului să facă față unor cheltuieli exagerate de personal.

An XIV, nr. 4129, ianuarie 25, p. 2-3 – Rep., *Bugetul ministerului cultelor. Sporirea veniturilor. Scăderea cheltuielilor. Apel către profesori. Transformarea învățământului secundar*: Bugetul Ministerului Cultelor și Instrucției Publice pe exercițiul 1901-1902 se cifrează la 600.000 lei venituri și 24.060.164 lei cheltuieli, realizându-se o economie de 5.845.413 lei față de bugetul în curs. Aceste economii rezultă în special din trecerea în sarcina comunelor a plății personalului parohiilor rurale, trecerea la Ministerul de Agricultură și Domenii a școlilor de agricultură, silvicultură etc.

Expunerea de motive preconizează o transformare a învățământului secundar, prin transformarea unui număr de licee în școli profesionale.

An XIV, nr. 4130, ianuarie 26, p. 1 – Eastern, *Grecia și România. Discursul lui Scuzes. Un vechiu proiect de tratat. Relațiunile Greciei cu România. Grâu românesc în Grecia*: Fostul ministru de Externe grec Scuzes a declarat în Camera Deputaților de la Atena că tratatul de comerț cu România trebuie votat, cu toate că este mai puțin avantajos decât proiectul anterior asupra căruia se căzuse de acord în vremea când el era ministru de Externe. România are mai mare interes decât Grecia pentru încheierea unui tratat de comerț, deoarece grâul românesc găsește un mare deșeu în Grecia, pe când exportul grecesc în România nu trece de maximum două milioane lei anual.

An XIV, nr. 4130, ianuarie 26, p. 2 – Marin, *În chestia exportului de carne. O convorbire cu d. Köer*: Reprezentantul mai multor firme olandeze care se ocupă cu importul de carne declară că, din experiențele pe care le-a făcut în România și îndeosebi la Turnu Severin, s-a convins de excelenta calitate a cămurilor românești, din care a și expedit în Olanda 60.000 kilograme. Sarea românească este foarte bună pentru conservarea cărnii, însă transportul până în Olanda este lung și costisitor. Este sigur că se va încheia cu Guvernul român o convenție pentru exportul de carne în Olanda.

An XIV, nr. 4134, ianuarie 30, p. 1 – Teodorescu, I., *Viitorul guvern*: Viitorul Guvern se va găsi pus în fața unei situații extrem de grave, fără precedent în istoria contemporană a României. S-au împrumutat în trecut din străinătate două miliarde lei, cu condiții grele, și s-au exportat alte două miliarde scoase din istovirea avuțiilor țării. O asemenea gestiune financiară nu putea să nu ducă la falimentul de azi. Prima grijă a viitorului Guvern va trebui deci să fie întocmirea unui buget bine chibzuit și echilibrat, în jurul sumei de 200 milioane lei, cât reprezintă actuala capacitate financiară a țării. Apoi va avea datoria să se ocupe de sporirea producției și de găsirea de deșeuri, prin încheierea de bune tratate comerciale. A treia grijă va fi îndreptarea stării materiale și morale a populației, iar a patra stăvilirea funcționarismului.

An XIV, nr. 4134, ianuarie 30, p. 1-2 – Doljan, O., *Ce e de făcut*: Edificiul social al României este redus astăzi la faliment. Avuția națională este risipită de un lux exorbitant, de o corupție excesivă, de puțină și nerațională producție, de un extraordinar parazitism. Din excesul de rău al acestei situații va putea ieși reacția salutară care să aducă remediul, după cum se constată acum, în privința economiilor bugetare preconizate de multă vreme, dar realizate doar acum, sub presiunea necesității.

An XIV, nr. 4134, ianuarie 30, p. 2 – *Situația Băncii Naționale*: În ciuda crizei financiare, situația Băncii Naționale este satisfăcătoare. În anul 1900, Banca a avut un beneficiu brut de 4.152.004 lei și net de 3.958.876 lei, acționarii încasând un dividend de 123,25 lei pentru fiecare acțiune.

An XIV, nr. 4135, ianuarie 31, p. 3 – L., *Misiunea și demisiunea d-lui Carp. Străinătatea și misiunea d-lui Carp. Un răspuns majorității. Soluția financiară. Ridicarea clasei țărănești. Convențiile comerciale. Frământările conservatorilor*: Ziarul "Wiener Extrablatt" reproșează Camerei Deputaților că nu a susținut planul de asanare financiară propus de Guvernul Carp. În imposibilitatea de a contracta un împrumut în

străinătate, spune ziarul citat, soluția nu poate fi decât în impozite, căci economiile exagerate ar dezorganiza statul, dar adevăratul remediu pentru a asigura asanarea economiei românești ar fi îmbunătățirea clasei țărănești, care contribuie cel mai mult la sarcinile statului. Partidul Liberal pare a se preocupa mai îndeaproape de această problemă, precum și de aceea a încurajării exportului prin încheierea de convenții comerciale.

An XIV, nr. 4140, februarie 5, p. 1 – Mille, C., *Regele și Rockefeller*: Propunerea de concesionare a terenurilor petrolifere ale statului către societatea americană "Standard Oil" redevine actuală, fiind susținută nu numai de Banca Disconto-Gesellschaft din Berlin, dar și de regele României. Nu e de mirare că bancherii germani, creditorii principali ai statului român, se interesează de această afacere, dar care e interesul regelui? Are acțiuni de-ale societății "Standard Oil"? Sau este doar partizan al introducerii capitalurilor străine pentru fructificarea bogățiilor țării? Poporul însă se opune vânzării, odată cu petrolul, a restului de independență politică și economică ce străinătatea a mai lăsat Țării Românești.

An XIV, nr. 4141, februarie 6, p. 1 – Index, *Legea pentru protejarea meseriașilor*. D. Filipescu își susține proiectul. *Asupra respectului legilor în România. Meseriașii români și străini. De ce au invadat străinii. Împiedecarea invaziei. Breslele. Străinătatea și proiectul. Clasele bogate și proiectul. Soarta proiectului*: Statistica arată că în toată țara sunt 85.260 meseriași români, 11.653 evrei și 19.690 străini. Deci nu proporția de străini, care este relativ mic, formează cauza neajunsurilor, ci numărul prea mare de meseriași în raport cu trebuințele clienților. Luxul marilor proprietari și lucrările publice inutile pe care statul le-a făcut cu banii împrumutați au creat o abundență de meseriași, care nu corespundea unei nevoi permanente. Meseriașii străini au fost atrași de același fenomen economic. Înlăturarea acestora, chiar dacă ar fi posibilă, nu ar rezolva deci criza meseriilor, căci tot ar rămâne 30.000-40.000 de meseriași români fără lucru. Dar la măsurile contra lor se vor opune, în primul rând, Austro-Ungaria și Germania. Organizarea în bresle nu va ajuta meseriașilor români să găsească mai mulți clienți. De altfel și Legea pentru încurajarea industriei naționale permite fabricilor să folosească, pentru o treime din numărul total al personalului, muncitori străini. În concluzie, se poate spune că proiectul nu va fi de niciun folos meseriașilor.

An XIV, nr. 4141, februarie 6, p. 1 – I.T., *Primele fabricelor de zahăr*: S-a propus, ca economie bugetară, suprimarea primei acordate de stat pentru încurajarea fabricilor de zahăr, care se cifrează la două milioane și jumătate pe an, adică de 16 bani pentru un kilogram de zahăr. Dar, de fapt, toate marile industrii din țară se bucură de mari avantaje de ordin fiscal, fie prin prime, fie prin diferite scutiri de taxe sau reduceri de tarife. Suprimarea acestor privilegii ar echivala cu dispariția industriei naționale.

An XIV, nr. 4142, februarie 7, p. 1 – R.P., *Ședința de eri a Senatului*. D. Sturdza asupra situației financiare. Răspunsul d-lui Carp. *Intervenția d-lui Nicu Filipescu*. Răspunsul d-lui Anton Carp: Șeful Partidului Liberal, Dim. Sturdza, a dovedit la Senat că ultimele bugete conservatoare sunt anormale și că fără a ameliora criza, vor fi încărcate cu 22 de impozite. Singura reformă financiară eficientă este micșorarea cheltuielilor. Ministrul de Finanțe a răspuns că realizarea unor economii de 20 milioane este imposibilă, astfel încât soluția nu rezidă decât în impozite.

- An XIV, nr. 4142, februarie 7, p. 1 – Index, *Lichidarea averii statului*: Ministrul de Finanțe a declarat că, în caz de nevoie, statul nu trebuie să ezite a-și înstrăina averea disponibilă pentru a acoperi deficitele bugetare și a servi necesităților. Aceasta dovedește că Guvernul e hotărât să procedeze în modul indicat de șeful său, ceea ce ar fi un rău în sine, dacă sumele obținute ar servi spre binele general, iar nu la continuarea nefastelor erori din trecut.
- An XIV, nr. 4147, februarie 12, p. 1 – Index, *Asupra noilor impozite. Abandonarea monopolului cârciumelor. Dreptatea criticilor noastre. Impozitul de 15 bani pe decalitrul de vin. Spirtul, nu vinul! Chestia salariilor clerului. Chestia patentelor. Necesitatea amânării acestor reforme. De unde să se scoată patru milioane*: Ministrul de Finanțe a declarat că renunță la monopolul cârciumilor rurale, care era absurd dacă nu ar fi fost însoțit de monopolul alcoolului. Acesta însă produce în buget un gol de patru milioane, pe care Guvernul vrea să-l astupe cu înființarea unui impozit de 15 bani pe decalitrul de vin. Această măsură nu ar produce decât 1.500.000 lei și ar avea inconvenientul să încurajeze consumarea spirtului, mult mai dăunătoare pentru sănătate. Este mai ales ciudat că această taxă se creează pentru întreținerea clerului rural, a cărui situație nu este cea mai rea din lumea satelor. În privința patentelor, amânarea ar fi indicată până după încheierea noilor convenții comerciale cu străinătatea, când se va vedea ce consecințe au ele asupra dezvoltării comerțului. Pentru plata clerului s-ar putea stabili un impozit pe actele religioase, căsătorii, botezuri etc.
- An XIV, nr. 4148, februarie 13, p. 1 – Teodorescu, I., *Problema sfinxului*: Problema unui buget echilibrat se pune în permanență tuturor guvernelor și nu poate fi rezolvată decât prin economii. Timp de 20-30 de ani statul a trăit cu bugete fictive, adică bugete nu pe produsul muncii naționale, ci pe împrumuturi din străinătate. Pe de altă parte, proprietarii bogați își risipeau averea în cheltuieli nesocotite, care dădeau iluzia unei prosperități în realitate false. Statul român a dus o viață mai presus de puterile sale. Resursele au secăt de la un timp, iar deficitele s-au acumulat. Remediu nu poate fi decât reducerea cheltuielilor la 170-190 milioane lei, care reprezintă capacitatea financiară normală a țării.
- An XIV, nr. 4151, februarie 16, p. 1 – Teodorescu, I., *Partidul liberal și situația financiară. Interview cu d. Emil Costinescu. Budgetul, impozitele și 1 Aprilie. Rezolvarea acestei dificultăți. Făgăduințele din opoziție. Cele două-zeci de milioane economii și urcarea veniturilor. Chestia consolidării împrumutului de 175 milioane*: În urma constituirii Guvernului liberal sub președinția lui Dim. Sturdza, Camera Deputaților se va întruni abia la 24 martie și nu va putea vota bugetul înainte de 1 aprilie. Conform Constituției, se va aplica deci, în continuare, actualul buget, făcându-se însă toate economiile posibile. Noul Guvern trebuie să-și respecte angajamentul de a realiza economii de 20 milioane și sporirea impozitelor de 4-5 milioane lei. Împrumutul de 175 milioane va putea fi consolidat dacă vor exista două bugete excedentare.
- An XIV, nr. 4152, februarie 17, p. 1 – Index, *Economiile și impozitele liberalilor. De ce 20 milioane economii. De ce 5 milioane impozite noi. De unde economiile. De unde impozitele. Economiile de la războiu și regele. Necesitatea unui excedent pe două exerciții*: Cifra de 20 milioane lei, apreciată ca reprezentând economiile necesare, nu este fixată arbitrar, ci reprezintă un minimum, căci puterile contribuabililor nu se pot ridica deasupra sumei de 210-215 milioane lei anual. Un impozit progresiv pe lefuri, cu coeficientul

de 2½ la sută, ar aduce un venit de 7 milioane lei. Se vor suprima inspectorii și toate celelalte funcții inutile, în special la Ministerul de Război. Impozitele noi vor servi la crearea de excedente, care să stimuleze încrederea finanței străine și să permită consolidarea împrumutului de 175 milioane, care ajunge la scadență în 1903.

An XIV, nr. 4153, februarie 18, p. 2 – *Agrarienii vienezi și exportul de vite în România*: Presa vieneză se preocupă de mijloacele pentru a ieftini carnea. Partidul Agrarian susține că în România nu s-ar găsi vite pentru măcelărie, cum afirmă ziarul “Wiener Tageblatt”. Afirmarea aceasta este contrazisă de experții germani și englezi, care se ocupă de cumpărarea de vite din România. Dar agrarienii austrieci ar dori să se mențină interzicerea importului de vite din România până la expirarea convenției de comerț austro-ungaro-română, în 1903. Măcelarii vienezi au declarat însă că importul de vite și porci din România este unicul mijloc pentru ieftinirea cărnii și cer, în consecință, deschiderea granițelor.

An XIV, nr. 4155, februarie 20, p. 1 – Teodorescu, I., *Sarcina liberalilor*: Guvernului liberal i se pune grava problemă de a rezolva criza financiară făcând 20 milioane lei economii și sporind veniturile cu 5 milioane. Acesta este ultimul și singurul mijloc pentru a salva țara. Dar după această problemă de conjunctură se va pune o chestiune fundamentală pentru viitorul țării, și anume sporirea avuției naționale, care este și partea cea mai anevoioasă. Exploatarea avuțiilor naturale se face acum, ca și în trecut, în mod anarhic și primitiv. Cheltuielile în străinătate sporesc, în timp ce exportul scade. Încheierea unor bune tratate comerciale ar fi, desigur, cel mai potrivit mijloc pentru a stimula producția de bunuri.

An XIV, nr. 4155, februarie 20, p. 2 – Marin, *Industria tăbăcarilor. Raportul d-lui inspector Radian. Fabricile de tăbăcărie. Producțiunea fabricilor și veniturile lor. Importul și exportul de fabricate indigene și streine. Cîteva aprecieri*: Există în țară 11 fabrici care se bucură de avantajele Legii pentru încurajarea industriei, cu un capital de 4.572.190 lei. O parte din piei și din materialele tanante se importă, dar se constată o tendință a exportului de a depăși importul. Statul acordă acestor fabrici un ajutor de 1.346.919 lei, dar ele nu mai au nevoie de el, ci numai de o protecție vamală contra importului de piei tăbăcite. Exportul este redus din cauza calității inferioare a produselor.

An XIV, nr. 4155, februarie 20, p. 3 – *Situația tezaurului*: De la 1 aprilie până la 31 decembrie 1900, tezaurul public a încasat în total 146.281.051 lei și a cheltuit 156.790.016 lei, deci există un deficit de 10.149.650 lei.

An XIV, nr. 4156, februarie 21, p. 1 – Mile, C., *Partidul liberal și țărani*: Pe lângă sarcina de a scăpa țara de pieire prin reformele financiare, Partidul Liberal mai are datoria de a se preocupa de nevoile țăranilor. Pentru aceștia, toate proiectele de îmbunătățire au rămas pe hârtie, iar populația rurală a rămas fără școli, fără administrație, fără justiție, asistență medicală, drumuri. Trebuie să se dovedească țăranilor că există o dreptate și pentru ei.

An XIV, nr. 4157, februarie 22, p. 1 – Index, *Meseriașii și noua stare de lucruri. Noi și meseriașii. Ce era proiectul de lege al d-lui Filipescu. Mișcarea din trecut. Continuarea agitației. Ce trebuie să ceară meseriașii. Ineficacitatea unora din cerințele lor de astăzi*: Agitația meseriașilor continuă. Ea trebuie însă să se bazeze pe cereri realiste, care într-adevăr le-ar putea aduce un folos, ceea ce nu e cazul breslelor închise, cu caracter

medieval. Meseriașii trebuie să se organizeze în sindicate și să ceară antrepriza tuturor lucrărilor publice, să fixeze un maximum de ore de lucru și un minimum de salarizare, să se interzică munca copiilor sub 14 ani, străinii meseriași să fie impuși la taxe mai mari.

An XIV, nr. 4158, februarie 23, p. 1 – Teodorescu, I., *Avuția națională*: Pentru ca bugetele să aibă o bază solidă în viitor, trebuie luate măsuri pentru sporirea avuției naționale. Soluțiile propuse de Partidul Conservator erau nerealiste și haotice. Partidul Liberal, care își inaugurează guvernarea, va continua, desigur, opera de încurajare a industriei naționale, al cărei inițiator a fost. Însă, până în prezent, industria aceasta nu a folosit decât la îmbogățirea câtorva în dauna consumatorilor și fără niciun folos pentru avuția națională, deoarece protecția a fost greșit concepută. Așa, de exemplu, fabricile de bere prosperă, dar importă materia primă, hameiul și orzul, din Alsacia și Austria. Industria națională ar trebui să folosească materii prime indigene, așa cum face industria zahărului, grație căreia s-a dezvoltat cultura sfeclei.

An XIV, nr. 4158, februarie 23, p. 1 – Ad., *Economiile de la războiu*: Bugetul Ministrului de Război a primit în fiecare an sporuri însemnate și, desigur, că ar fi multe economii de făcut. Se spune că una dintre acestea va fi scăderea salariilor ofițerilor asimilați. Ar fi mai nimerit însă ca aceștia, medici, casieri, administratori, să rămână simpli civili, fără uniformă și grade militare, plătiți cu salarii corespunzătoare cu celelalte servicii publice similare.

An XIV, nr. 4159, februarie 24, p. 1 – R.P., *Sarcinile proprietății rurale. Capital și credit. Hipotecă. Societățile de credit fonciar și personal. Impozite. Valoarea proprietății rurale*: Dimitrie S. Nenițescu, director la Banca Națională, publică date statistice cu privire la sarcinile proprietății rurale. Datoria ipotecară a mării proprietăți este de 431.921.778 lei, pentru care plătește anual drept dobânzi suma de 26.174.321 lei, în care sunt cuprinse dobânzi între 12 și 30 la sută, chiar pentru împrumuturile ipotecare. Țăranii din Muntenia plătesc dobânzi mai ridicate decât cei din Moldova, respectiv 150 și 120 la sută. În județul Iași, dobânzile plătite de țărani sunt de 240 lei la sută pe an, iar în județul Mehedinți 365 lei la sută. Impozitul funciar cu zecimile aferente se cifrează la 21.195.635 lei anual. Venitul net agricol fiind de 211.930.346 lei, sarcina totală care apasă asupra sa este deci de 24,03 la sută. Valoarea terenurilor agricole producătoare de venit este de 4.962.993.678 lei, calculată la venitul net înmulțit cu 5 la sută, din care proprietatea mare reprezintă 1.787.857 hectare arabile și 1.200.000 hectare păduri, valorând 1.114.940.329 lei și grevată cu datoria ipotecară de 431.921.778 lei, adică o sarcină de 34,02 la sută din valoarea sa venală.

An XIV, nr. 4160, februarie 25, p. 1-2 – Teodorescu, I., *Camăta la noi. "Sarcinile proprietății rurale" de Dimitrie S. Nenițescu, director la Banca Națională, membru în comisia de anchetă agricolă. "Călăuza pentru înființarea și conducerea băncilor populare" de E. Dumitrescu-Bumbești*: Camăta este cea mai teribilă plagă a țării noastre. Mării proprietari plătesc 24½ la sută pe an în mod normal, dar țăranii plătesc între 60 și 365 lei la sută pe an, iar în județul Iași se merge până la 500 la sută. În realitate, aceste dobânzi sunt și mai exagerate, deoarece sunt achitate în produse sau zile de muncă, a căror evaluare rămâne la discreția creditorului. O lege contra cametei este absolut necesară.

- An XIV, nr. 4160, februarie 25, p. 3 – *Economiile de la căile ferate*: Pentru a se realiza economii, se vor suprima la Căile Ferate patru mari servicii speciale, și anume: Serviciul de control, cel de tracțiune, contencios și medical. Primul s-a dovedit complet inutil, tracțiunea se contopește cu atelierele, procesele Căilor Ferate vor fi susținute de avocații statului, iar Serviciul medical este desființat pentru că este organizat pe o bază nepractică. Numărul trenurilor va fi redus, ceea ce va reprezenta o economie de 400.000 lei la personalul serviciilor mișcării.
- An XIV, nr. 4161, februarie 26, p. 1 – Index, *Economiile proiectate de liberali. Reducerea salariilor. Fixarea unui maximum de leafă. Suprimarea de slujbe. Economiile la poliție și la căile ferate. Chestia suprimării de paturi în spitalele rurale. Reducerile de la ministerul de război*: La Ministerul Instrucției Publice lefurile vor fi scăzute proporțional și progresiv, aplicându-se coeficientul 3, ceea ce ar realiza o economie de 7 milioane lei. Trebuie suprimate slujbele inutile și salariile trebuie plafonate la 1.000 lei, în afară de miniștri. La Căile Ferate este o mare risipă și se pot realiza economii însemnate. La Poliție s-ar reveni la numărul de 5 comisariate în loc de 25. Economii mari se vor realiza la Ministerul de Război, concediindu-se temporar o parte din efectiv.
- An XIV, nr. 4162, februarie 27, p. 2 – D., *Starea economică și financiară a țării. Convorbire cu d-l Petrescu. Renașterea economică. Depozitele de cereale. Băncile străine oferă capitaluri. Reducerea scontului la Banca Națională. Reducerea lefurilor și veniturile statului*: Situația economică merge cu pași repezi spre îndreptare. Tranzacțiile privitoare la cereale și perspectivele de export au crescut. Casele de bancă din străinătate încep să ofere credite băncilor românești. E probabil ca Banca Națională să reducă scontul. Reducerea salariilor nu va afecta veniturile statului.
- An XIV, nr. 4163, februarie 28, p. 1 – Ad., *Economiile de la primăria Capitalei. Greul rol al comisiei interimare. Anarhia de la accize. Halul serviciului tehnic. Funcționarii terorizați de bătăuși. Don Juanii și babele din garda comună. Suprimările comisiei interimare. Raportul unui șef de birou. De două ori prea mulți slujbași*: Primăria Capitalei este administrația cea mai împovărată cu slujbe inutile din tot cuprinsul țării. La serviciul accizelor, unde erau adăpostiți partizani politici în funcții inutile, comisia a suprimat 54 de salariați. Unii nu vin la serviciu decât ca să-și încaseze leafa și, spre exemplu, o treime din guarzii comunali nu prestau niciun serviciu efectiv. Serviciul tehnic costă peste 1.250.000 lei pe an și execută lucrări doar de 200.000-300.000 lei.
- An XIV, nr. 4165, martie 2, p. 1 – Teodorescu, I., *Reduceri și tăieri*: Suprimarea funcționarilor pentru motive de economie este o operație necesară, dar va lovi greu pe cei vizați. Ei sunt victimele proastei administrații de până acum și ale concepției greșite pe baza căreia s-a dezvoltat statul român, construind un edificiu greoi și luxos pe mizeria și ignoranța maselor.
- An XIV, nr. 4166, martie 3, p. 1 – Index, *Economiile la războiu și la justiție. Chestia licențierii temporare a trupelor. Cum rezolvă chestia d. maior Renescu. Împărțirea regimentelor pe trei categorii. Chestia indemnizării de furaj. Chestia ofițerilor biroucrați. Suprimările de la justiția de pace. Propunerile unui magistrat*: Se discută diferite propuneri cu privire la cea mai potrivită reorganizare a armatei, pentru a se realiza economii fără a produce o slăbire a apărării țării. În privința economiilor de la Ministerul Justiției se propune reducerea judecătorilor care nu au suficiente procese de judecat.

An XIV, nr. 4167, martie 4, p. 1 – Un brăilean, *Serviciul nostru maritim*: Există la Brăila trei servicii comerciale: Serviciul de Navigație Maritimă, Serviciul de Navigație Fluvială și Serviciul Docurilor, fiecare cu directorii, subdirectorii, inspectorii și tot personalul respectiv. Ele ar putea fi contopite într-un singur serviciu, organizat pe baze comerciale și dotate cu utilajul necesar, cum sunt acum.

An XIV, nr. 4167, martie 4, p. 1 – Augustin, S.P., *Reconstituirea viilor*: Dacă statul ar înceta să ajute la refacerea viilor distruse de filoxeră, viile țărănești ar fi condamnate la dispariție, deoarece țăranii nu vor dispune de un capital suficient pentru a-și cumpăra altoaie de la pepinierele particulare. Aceasta ar însemna ruina populației din numeroase județe, care nu poate avea alte mijloace de trai. Ar trebui, dimpotrivă, ca statul să cultive și să distribuie cât mai multe altoaie, pentru a grăbi reconstituirea viilor distruse.

An XIV, nr. 4169, martie 6, p. 1 – A.B., *Criza financiară și economiile militare. Falimentul statelor mici și armatele. Semne caracteristice din țările mari. Reducerea serviciului militar la doi ani și un an. Cum se pune chestia la noi. Care sistem trebuie să adoptăm. Superioritatea sistemului elvețian. Douăzeci de milioane economii de la armată. Îndoirea forțelor defensive ale țării*: Statele mici nu mai pot face față sarcinilor militare. În Franța se preconizează serviciul militar de un an. La noi, necesitatea de a realiza economii a suscitât numeroase propuneri de reorganizare a armatei, cel mai bun sistem de adoptat de către o țară mică fiind acela elvețian. Prin aplicarea acestui sistem s-ar realiza o economie de 20 milioane pe an, iar efectivul armatei ar spori de la 200.000 la minimum 400.000.

An XIV, nr. 4172, martie 9, p. 1 – Index, *Convențiile comerciale și criza. Apropierea termenului fatal. Criza și convențiile comerciale. Influența lor asupra rezolvării crizei. Ce trebuie să cerem celorlalte state. Industria națională și convențiile. Sacrificiile pe care le-am făcut cu industria națională. O anchetă ce se impune*: În cursul anului 1903 vor trebui încheiate noi convenții comerciale cu diferite state și de condițiile pe care statul român le va putea obține pentru exportul produselor va depinde întregul viitor economic al țării. În timp de zeci de ani, balanța noastră comercială s-a soldat cu un deficit de peste un miliard de lei. Exportul de animale a suferit în special din cauza condițiilor care ne sunt impuse prin convențiile existente, astfel încât, de fapt, exportul se reducea aproape numai la cereale, așa încât toată economia țării era în funcție de recoltă. Pentru a scăpa de perspectiva crizelor, trebuie să variem cât mai mult felul produselor. Pentru a le putea exporta, avem însă nevoie de tratate de comerț bine chibzuite. În schimb însă, trebuie să oferim și noi avantaje țărilor care importă mărfurile noastre, adică să importăm de la ele produse industriale. Aici însă ne lovim de protecția industriei naționale. Între aceste industrii protejate trebuie să facem o selecție, să protejăm numai pe acelea care aduc un folos real economiei naționale.

An XIV, nr. 4172, martie 9, p. 1 – Mille, C., *Impozite democratice*: Se pare că Guvernul a reușit să facă economiile de 20 milioane lei la care se angajase. Mai este însă nevoie să se procure încă 5 milioane, pentru care se face apel la impozite. Norma de urmat în această privință este proporționalitatea și progresivitatea impozitelor directe noi, așa încât ele să nu împovăreze și mai mult clasele sărace.

An XIV, nr. 4172, martie 9, p. 1 – I.T., *Monedele stricate*: Deși monedele de argint deteriorate au fost retrase din circulație și înlocuite cu altele noi, numărul pieselor găurite sau șterse sporește mereu, ceea ce aduce pagube importante statului. Singurul remediu ar fi înlocuirea acestor monede cu altele de hârtie, care ar putea fi emise cu un cost mai redus.

An XIV, nr. 4172, martie 9, p. 1-2 – Teodorescu, I., *Marea proprietate*: În lucrarea lui Dimitrie Nenițescu, *Sarcinile proprietății rurale*, se combate ideea înființării unei “Case Rurale”, care să cumpere marile proprietăți spre a le vinde în loturi la țărani. Autorul însă nu aduce o argumentare precisă în sprijinul tezei sale. Proprietatea mare este grevată cu sarcini ipotecare reprezentând 34,02 la sută din valoarea venală. Acest procent nu este exagerat de mare, căci în Suedia el este de 37 la sută, iar în Anglia, Danemarca și Germania de 50 la sută, însă acolo dobânzile sunt mult mai mici și situația proprietarilor agricoli e mult mai bună. Adevărul este că proprietarii români nu au luat bani cu împrumut în scopul de a-și îmbunătăți utilajul agricol și culturile, ci pentru a-i risipi în cheltuieli de lux.

An XIV, nr. 4174, martie 11, p. 1-2 – Albin, S., *Ruina agriculturii. Dacă-s de vină țăranii sau marii proprietari*: În lucrarea sa despre *Sarcinile proprietății rurale*, Dim. Nenițescu înglobează în proprietatea țărănească și proprietatea mijlocie, a moșnenilor și răzeșilor, care ocupă o suprafață de circa trei milioane pogoane teren arabil, ceea ce schimbă proporția dintre proprietatea mare și cea țărănească. De asemenea, autorul greșește atunci când exclude pădurile, care sunt tot proprietăți rurale. Dacă le adăugăm și pe acestea la suprafețele calculate în lucrarea lui Nenițescu, ajungem la un total de 4.729.939 hectare pentru proprietatea țărănească și 2.988.592 pentru proprietatea mare, deci respectiv o proporție de 61,28 la sută pentru prima și 38,72 la sută pentru a doua, procent mai mare decât în Ungaria (32 la sută). Ne punem întrebarea: ce au făcut marii moșieri pentru agricultură și pentru interesele superioare ale țării, în comparație cu cei din Ungaria, unde condițiile sunt asemănătoare cu acelea de la noi? Marii proprietari unguri, care după 1848 se aflau într-o situație lamentabilă, au știut să înfrângă dificultățile în așa mod încât, azi, Ungaria este considerată ca țară-model în privința marii proprietăți rurale. În schimb, la noi, moșiile sunt într-o stare de decădere lamentabilă, fără echipament agricol, fără personal competent etc. De aceea producția la hectar scade din an în an, din cauza culturii primitive și a secătuirii pământului lipsit de îngrășămintă. Creșterea vitelor este cu totul neglijată. Statul a creat ferme-model pentru marii proprietari, dar exemplul a rămas zadarnic.

An XIV, nr. 4175, martie 12, p. 1 – I.T., *Impozit pe carne*: Propunerea de a se pune un impozit de 10 lei pe fiecare cap de vită tăiată, ceea ce ar produce statului un venit de aproape 5½ milioane pe an, este inadmisibilă, deoarece impozitele pe bunurile de consumație sunt în principiu odioase, pentru că scumpesc viața, sunt lipsite de progresivitate și apasă deci pe sărac proporțional mult mai mult decât pe bogat.

An XIV, nr. 4180, martie 17, p. 1 – D., *Economiile guvernului. Străinii și proiectele guvernului. Cum se vor realiza 20 milioane economii. Românii și funcționarismul. Ce vor deveni funcționarii licențiați din slujbe? Clădirile din Capitală. Demisiile generalilor. Criza și recolta*: Ziarul “Berliner Börsen-Courier” face o analiză a situației economice a României, în care constată că fostul Guvern conservator a căutat remediul crizei

financiare în înființarea de impozite noi, Guvernul liberal pune accentul pe economiile bugetare, reducând bugetul pe exercițiul viitor la 218 milioane, prin reduceri de personal, micșorarea salariilor și licențierea unui număr de funcționari. Ziarul constată că românul are o predilecție pentru funcționarism și se întrebă ce vor deveni funcționarii concediați. Această situație va avea repercusiuni și asupra comerțului.

An XIV, nr. 4181, martie 18, p. 3 – *Situația tezaurului*: De la 1 aprilie 1900 până la 31 ianuarie s-au încasat 157.521.852 lei, plus 3.714.745 lei rămășițe încasate în contul anilor precedenți. Au fost cheltuiți 170.331.999 lei, deci deficitul se ridică la suma de 9.095.411 lei.

An XIV, nr. 4182, martie 19, p. 1 – *Index, Noul budget și noile impozite. După alegeri. Întrunirea majorităților. După congratulări treabă. Guvernul își va deslega gura. Economii și impozitele. Întii budgetul și apoi reformele*: Până acum nu se cunosc precis măsurile pe care le va propune Guvernul pentru realizarea programului său de economii și impozite. Probabil că la sinecuri și risipe se vor tăia 14 milioane, dintre care 3-4 la Căile Ferate, iar salariile vor fi reduse cu 7 milioane pe an. Patentele se vor mări. Reducerea salariilor va fi progresivă, cu un coeficient de 2,75 la sută, începând chiar cu cele de 40 lei pe lună. Prin aplicarea acestui coeficient, salariile de 1.500 lei pe lună vor fi reduse la 881 lei.

An XIV, nr. 4185, martie 22, p. 1 – *Teodorescu, I., Cele-l'alte spărturi*: Risipa milioanei nu se practică numai în bugetul statului, ci și în bugetele județene și comunale, care se cifrează la vreo 50-60 milioane lei anual, iar datoriile se ridică la 300-400 milioane. Deficitul bugetar al capitalei, în ciuda economiilor făcute, rămâne la cifra de 1½ milioane, iar datoriile se apropie de 100 milioane. În materie de finanțe comunale, risipa, favoritismul și chiar necinstea au întrecut orice margini. Un control riguros și economii severe se impun și în acest domeniu.

An XIV, nr. 4186, martie 23, p. 1 – *Index, Încă o mare și legitimă economie. Chestia perceperei impozitelor. Sistemul arendărei și al administrației directe. O propunere premiată în Franța. Suprimarea perceptorilor noștri. Cu ce să fie înlocuiți. Cîteva modificări ale legii de urmărire. Contribuabilii ambulanți*: Perceptorii au, pe lângă o leafă fixă de 600 lei lunar, și o remiză din încasări. Acest sistem nu este practic. Perceptorii lucrează foarte puțin, toată activitatea de urmărire și încasare căzând în sarcina agenților fiscali. Impozitele comunale să fie încasate de stat. Să se facă o urmărire mai riguroasă a străinilor care se sustrag de la plata impozitelor. În modul acesta, statul ar realiza o economie de cel puțin 500.000 lei pe an și un surplus de încasări.

An XIV, nr. 4188, martie 25, p. 1 – *R.P., Lista civilă a regelui. Scrisoarea regelui. Ce zic conservatorii. Aprobarea economiilor*: Regele a cerut ca reducerile care se vor aplica acelor care slujesc statul să se aplice și listei civile. În acest caz, s-ar aplica o cotă de 20 la sută și tezaurul va beneficia de 300.000 lei economie. Acest gest al regelui implică și o aprobare a programului de economii al Guvernului. Rămâne de văzut dacă pătura bogată va urma pilda regelui.

An XIV, nr. 4188, martie 25, p. 1 – *Teodorescu, I., Salvarea țării*: Economii bugetare nu constituie un scop în sine și nici nu pot aduce salvarea țării din criza economică, deoarece progresul său va cere noi investiții și, fatalmente, cheltuielile vor spori din

an în an. Adevăratul remediu al crizei nu poate fi decât sporirea producției, astfel încât venitul național să atingă cifra de un miliard de lei. Trebuie ca proprietarii solului și ai subsolului să facă o exploatare rațională și modernă a averii lor, căci o gospodărie bună va permite un buget de 300 milioane lei. Problema rezidă în deschiderea debușeurilor, deci tratate comerciale avantajoase cu toate țările.

An XIV, nr. 4188, martie 25, p. 2 – *Ultime informațiuni*: Ministrul de Finanțe a declarat că, pe lângă economiile realizate, mai are nevoie de 5 milioane și jumătate, sumă pe care o va obține prin aplicarea unei zecimi la impozitul funciar și prin sporirea taxelor pe succesiuni și pe transmisiunile de bunuri.

An XIV, nr. 4188, martie 25, p. 2-3 – *Nouile proiecte de legi*: Ministrul de Finanțe a depus la Camera Deputaților proiectul de buget al statului pe exercițiul 1901-1902. La ministerul Cultelor și Instrucției Publice se realizează o economie de 5.562.816 lei față de bugetul actual, la Ministerul de Interne o economie de 3.789.318 lei, la Ministerul de Finanțe o economie de 4.460.376 lei, la Ministerul de Lucrări Publice o economie de 805.000 lei, la Ministerul de Externe o economie de 256.588 lei, la Ministerul de Domenii o economie de 1.011.918 lei, la Căile Ferate o economie de 5.415.610 lei. Căile Ferate vor produce un beneficiu de 19.500.000 lei.

An XIV, nr. 4189, martie 26, p. 1 – Teodorescu, I., *Mesagiul regal*: Mesajul regal este sobru și laconic. Spre deosebire de trecut, când "înaltul patriotism" al guvernanților consta din cheltuieli exagerate aprobate aproape fără discuție, acum el înseamnă "încordarea tuturor inimilor și a tuturor cugetelor pentru a înlătura greutatea ce regatul străbate". Aceste greutăți, spune mesajul, "trebuie înlăturate cu orice preț". Nu indică însă măsurile pozitive pentru atingerea acestui scop. Economii și sporurile de impozite sunt doar un expedient, căci dezvoltarea statului nu poate fi oprită în loc și ea va necesita cheltuieli crescânde. Va trebui introdus principiul proporționalității la toate impozitele directe, mai ales că ruina finanțelor s-a produs din vina celor mari și bogați.

An XIV, nr. 4190, martie 27, p. 1 – Mille, C., *Pilda regelui*: Supunerea regelui la reducerea la care sunt supuse lefurile funcționarilor este un gest natural, care decurgea, fatal, din logica lucrurilor. Încetarea creditelor acordate de financiarul străini a deschis ochii partidelor politice despre risipele din trecut și asupra falimentului care amenință țara. Conservatorii au voit să acopere deficitul bugetar cu impozite noi, pe care țara sărăcită nu le mai putea suporta. Liberalii caută să acopere lipsa de 30 milioane, în primul rând prin economii. Acum exemplul regelui ar trebui să fie imitat de toți aceia care s-au îmbogățit din exploatarea țării și au adus-o în starea mizeră de azi.

An XIV, nr. 4190, martie 27, p. 1 – Sfinx, *Legea țuicei*: Guvernul nu a putut desființa Legea impozitului pe țuică, deoarece, prin aplicarea ei, tezaurul a încasat deja suma de 900.000 lei. De aceea a recurs la modificarea părții celei mai vexatorii, și anume a libertății de fabricație. Deputații din regiunile de munte se opun însă acestei soluții de compromis și cer abrogarea legii în total.

An XIV, nr. 4190, martie 27, p. 2 – *Legile noi. Reducerea lefurilor*: Proiectul de lege privitor la reducerea lefurilor funcționarilor publici a fost depus la Camera Deputaților. Expunerea de motive arată că s-a introdus principiul reducerii progresive, de la lefurile mici la cele mari, acest principiu fiind bazat nu numai pe calitate, dar și pe

faptul că în trecut salariile cele mari au fost sporite foarte mult, pe când cele mici au rămas aproape neschimbate. Potrivit proiectului, salariile lunare până la 49 lei nu suferă nicio reducere, cele de la 50 la 64 lei se reduc cu 2 lei și reducerile cresc ajungând până la 165 lei pentru salariile între 776 și 800 lei. La lefurile mai mari de 826 lei se aplică un coeficient de reducere de 20 la sută. Această măsură va procura o economie de 6.838.883 lei pe an. Totodată se abrogă toate dispozițiile din legile de organizare a diferitelor instituții, care fixează salarii care nu concordă cu prevederile bugetare.

An XIV, nr. 4190, martie 27, p. 2 – *Noui impozite. A treia zecime. Taxa pe timbru. Salinele. Casa de Depuneri. Diurnele deputaților. Rețineri la diurne. Rețineri la pensii. Rețineri la pensiile militare*: Impozitul funciar este fixat în proiectul de lege prezentat Camerei Deputaților, la 6½ la sută pentru clădiri, 5 la sută pentru proprietățile rurale mai mici de 10 hectare, 5½ la sută pentru cele mai mari de 10 hectare, cultivate de proprietar, 6½ la sută pentru cele arendate și 13 la sută când proprietarul nu domiciliază în țară. Se va percepe o a treia zecime la impozitele directe. Diferite taxe de timbru sunt sporite cu câte 1 leu la sută. Diurna membrilor Parlamentului este redusă de la 25 la 20 lei pe zi. Reținerile din pensii se sporesc de la 18 la 25 la sută, iar la pensiile militare la 18 și 23 la sută.

An XIV, nr. 4190, martie 27, p. 2 – *Legea țuiceii*: Proiectul pentru modificarea Legii din 8 octombrie 1900 prevede libertatea fabricării alcoolurilor din fructe, vin etc., dar menține provizoriu taxa pe gradul de alcool, deoarece această taxă a fost în parte încasată până la concurența sumei de 900.000 lei, astfel încât nu se mai poate reveni la taxa pe hectarul de livezi, rămânând a se face un studiu comparativ al acestor două taxe, spre a se vedea care este mai convenabilă pentru proprietarii de livezi.

An XIV, nr. 4190, martie 27, p. 3 – *D. Costinescu și criza financiară*: Raportorul bugetului general al statului pe exercițiul 1901-1902 arată că statul a trăit până acum o viață economică factice, pe bază de împrumuturi și a unei prosperități iluzorii. Datoria de un miliard și jumătate contractată în străinătate duce în fiecare an 86 milioane lei peste graniță, astfel încât stingerea acestei datorii va costa țara multe miliarde. Bani împrumutați au fost cheltuiți fără chibzuință, recurgându-se neconținut la alte împrumuturi, până când, în 1894, obținerea de credite din străinătate a devenit extrem de anevoioasă și tezaurul statului s-a găsit în plină criză, salvându-se prin emisiuni de rentă sau bonuri de tezaur, până când, în 1899, criza a devenit acută, cum nu mai bătuse din 1876. Anuitățile împrumuturilor contractate în străinătate, care se plăteau cu banii obținuți din alte împrumuturi, a trebuit a fi achitate de acum înainte din veniturile normale, care au scăzut din cauza crizei. Această criză nu a fost produsă de anul agricol dezastruos 1899 și nu se poate îndrepta prin alți câțiva ani agricoli buni. Anul agricol 1900 a fost relativ bun, dar încasările statului au fost mai mici decât în 1899. Nu este deci vorba de o criză momentană datorată unei conjuncturi nefavorabile, ci de o stare de lucruri adusă de o lungă serie de ani de neprevădere, răul ajungând la un punct culminant. Situația e cu atât mai periculoasă cu cât nu putem obține niciun ajutor din afară, fără a cădea sub controlul străin, ca Egiptul și Imperiul Otoman. Este acum ultima oră, când țara se poate mântui prin ea însăși.

An XIV, nr. 4190, martie 27, p. 3 – *Budgetul ministerului de războiu*: Bugetul Ministerului de Război pe exercițiul 1901-1902 se cifrează la suma de 38.820.000 lei, reprezentând o economie de 7.120.609 lei față de exercițiul în curs. Solda ofițerilor a fost redusă după aceeași normă aplicată tuturor funcționarilor statului. La echipamentul trupelor s-a redus suma de 4.000.000 lei din bugetul actual, la 1.700.000 lei. Din economiile totale realizate se va deduce suma de 650.000 lei, pentru a spori soldele ofițerilor cu 5 la sută asupra alocațiilor bugetare.

An XIV, nr. 4191, martie 28, p. 1 – Index, *Cum se prezintă noul budget. Raportul și expunerea de motive a d-lui Costinescu. La cât se urcă economiile față de budgetul trecut. De unde provin ele. Noule sporiri de venituri. Dacă vom avea excedent, deficit sau echilibrare. O frază din concluzia raportului*: Pentru a împiedica catastrofa financiară, prima măsură care trebuie luată este realizarea unor mari economii bugetare. Ultimele două guverne conservatoare s-au prăbușit pentru că nu au ținut seama de acest adevăr. Ultimul buget al fostului Guvern se urca la cifra fantastică de 245.325.400 lei, din care șapte milioane erau considerate excedente. Încasările însă nu au trecut de 205.000.000 lei. Actualul Guvern a realizat economii de 26.586.110 lei și a impus contribuții suplimentare de 5½ milioane. S-a ajuns astfel la o cifră de venituri de 218.500.000 lei. Cheltuielile au fost sporite cu 1.392.124 lei, astfel încât economia reală este de 25.793.986 lei. Au fost suprimate un mare număr de funcțiuni create mai mult în vederea persoanelor decât a unor trebuințe reale, economisindu-se astfel suma de 10.327.646 lei. Reducerea salariilor a produs o economie de 8.255.886 lei. La materiale, o revizuire temeinică a permis realizarea unei economii de 8.002.628 lei. Evaluările din proiectul de buget sunt atât de juste, încât cu un an agricol normal bugetul va fi menținut în echilibru, cu un an agricol rău s-ar produce un mic deficit, cu unul bun s-ar putea înregistra un oarecare excedent. Raportorul conchide că independența țării este în joc și că trebuie făcute sacrificii pentru a o salva.

An XIV, nr. 4191, martie 28, p. 1 – Mille, C., *Pentru victime*: Economii proiectate de Guvern implică suprimarea posturilor unui mare număr de funcționari. Guvernul are datoria să-i ajute, purificând administrația satelor de elementele compromise și incapabile, înlocuindu-le cu funcționarii de la orașe rămași fără serviciu.

An XIV, nr. 4192, martie 29, p. 1 – Teodorescu, I., *Noul budget și criza*: Proiectul unui buget este prima operă de înțelepciune financiară în ultimii 20 de ani. Este însă probabil că și el se va solda cu un deficit. Într-adevăr, economiile de 25 milioane vor influența încasările tezaurului, deoarece o serie de consumatori vor fi siliți, la rândul lor, să-și reducă cheltuielile. Probabil că puterea de contribuție a națiunii va fi redusă la un minimum real de 195-200 milioane lei, lucru ce nu se va cunoaște cu certitudine decât la sfârșitul viitorului exercițiu bugetare. În viitor însă, dacă încasările vor scădea cu 5-10 milioane, vor deveni necesare noi cheltuieli echivalente oarecum cu aceeași sumă. Problema de azi se va pune deci din nou peste un an. Vor fi necesare atunci noi impozite, care ar trebui studiate de pe acum.

An XIV, nr. 4194, martie 31, p. 1 – Index, *Funcționarii reduși și suprimați. Dosul medaliei. Scumpetea vieții în România. Comparație între Ploiești și Brașov. Nepăsarea guvernului. Câți funcționari suprimați sînt și de ce natură. O soluție pentru cei suprimați. Primejdia unei mișcări a nemulțumiților*: Lefurile din România, oricât de urcate păreau, erau în realitate mai mici decât în orice țară, unde francul are o putere de cumpărare mult

mai mare. Diferite obiecte de consum și chiar pâinea sunt mai ieftine în Belgia, de exemplu. În privința chiriilor, pentru o casă cu opt camere se plătește în Belgia 600 lei pe an, iar la București 2.500 lei. La Brașov, viața este mult mai ieftină decât la Ploiești, prețul pâinii și al laptelui, de exemplu, fiind aproape pe jumătate. Pentru a compensa reducerea salariilor, trebuie deci ca traiul să fie ieftinit. Partea cea mai grea este aceea a funcționarilor suprimați, al căror număr nu este cunoscut. O soluție ar fi trimiterea lor la sate, în locul actualilor funcționari compromiși sau incapabili. Alta ar fi să li se restituie reținerile pentru pensie, cu o dobândă compusă de 3-4 la sută, pentru a putea întreprinde ceva cu acest modest capital. Măsurile de asemenea natură ar preveni agitația ce se anunță din partea celor concediați.

An XIV, nr. 4196, aprilie 4, p. 1 – Marin, *Creditul țării în străinătate. Un articol al d-lui Langeweld. Educația socială a populațiunii noastre. Cauza crizei economice. Ministerul de domenii și d. Langeweld. Reorganizarea camerelor de comerț din țară*: Ziarul olandez "Weekblad voor den Export Handel" publică un articol semnat Langeweld, care susține că România este lipsită de o activitate economică bazată pe forțele de producție ale țării și are numai oameni politici și funcționari, risipind averile în cheltuieli de lux și călătorii în străinătate. Organizația bugetară a statului este precară și autorul sfătuiește pe capitaliștii olandezi să fie foarte rezervați la încheierea de tranzacții cu România. Ideile acestea greșite provin din lipsa de informații exacte, pe care Camerele de Comerț nu le pot procura comercianților străini.

An XIV, nr. 4197, aprilie 5, p. 1 – I.T., *Soarta celor suprimați*: Funcționarii concediați pentru motive de economie și care nu pot găsi o altă ocupație ar putea să fie ajutați de Societatea funcționarilor publici, care a fost întemeiată în 1882 și numără 5.000 de membri. Dar această societate, care acordă membrilor ajutoare de circa 350.000 lei pe an, este deficitară și amenințată cu scăderea veniturilor din cotizații, dacă o parte din membrii săi vor fi concediați din serviciu. Nu rămân deci ca soluții viabile decât înlocuirea funcționarilor rurali incapabili cu cei de la orașe care au fost concediați, restituirea reținerilor pentru pensie și înlocuirea pensionarilor care mai ocupă posturi în serviciul activ.

An XIV, nr. 4197, aprilie 5, p. 1-2 – Marinescu, N.G., *Interview cu d. Take Ionescu. Darea afară a funcționarilor. Budgetul cel nou. Despre economiile guvernului liberal. Nouile impozite. Atacurile împotriva d-lui Take Ionescu. Alte propuneri financiare. O replică. "Fiul lui Belzebut". Despre alegeri. Despre guvernul Sturdza. Ce va face partidul conservator*: Fostul ministru de Finanțe în ministerul conservator susține că funcționarii scoși din serviciu pentru economii trebuiau să fie avertizați din timp și să li se acorde o indemnizație, după numărul anilor serviți, așa cum este uzul. Scoaterea lor din serviciu trebuia să fie făcută treptat, pe serii. Bugetul viitor, dacă anul agricol va fi bun, va da un excedent, ceea ce va mări și mai mult agitația celor concediați. Dacă anul agricol va fi rău, se va produce un deficit de circa 19 milioane lei, mai ales că economiile la material sunt iluzorii și vor trebui să fie acoperite prin credite extraordinare, pentru că sunt indispensabile în mare parte. Necesitatea va cere probabil să se revină și asupra unor reduceri de funcționari. Adăugarea unei zecimi la impozitele directe lovește în clasele de jos. Sporirea impozitului pe case este o eroare în împrejurările grele care confruntă proprietatea urbană. Guvernul

conservator nu putea prezenta alt buget pe anul 1899-1900, deoarece politica ministerului liberal precedent, prezidat de Sturdza, se baza pe perspectiva celei mai mari prosperități, cu sporuri de cheltuieli de zeci de milioane, micșorând totodată impozitele. În ajunul crizei, în aprilie 1899, nimeni nu se gândea la izbucnirea ei, care să aducă un gol de 50 milioane în buget. În martie 1899, ministrul de Finanțe liberal, Palade, dădea asigurări Camerei Deputaților că țara se află în plină prosperitate și că bugetul este perfect echilibrat. Bugetul pe 1900-1901 era considerat echilibrat prin economiile și sporul de impozite operate de fostul Guvern, dar rezultatele obținute după trei luni de aplicare au dovedit că se făcuse un calcul greșit și de aceea s-au propus noi economii de zece milioane și alte măsuri, care în parte au fost realizate, ca arendarea monopolului hârtiei de țigară, vânzarea acțiunilor statului a Banca Națională etc.

An XIV, nr. 4199, aprilie 7, p. 1 – Teodorescu, I., *Capitalurile străine, industria și criza*: După ce Parlamentul va vota și noile impozite necesare pentru echilibrarea bugetului pe exercițiul 1901-1902, care a fost aprobat de Cameră, rămâne Guvernului sarcina de a găsi măsurile potrivite pentru consolidarea viitorului economic al țării. Acestea sunt de două categorii: reforma impozitelor și reforma economiei naționale pentru a se crea noi surse de venituri. Există două modalități pentru a se ajunge la acest din urmă rezultat: perfecționarea și intensificarea culturii agricole pentru a obține o producție întreită față de cea de azi, care să permită satisfacerea tuturor nevoilor vieții economice sau o cultură agricolă ceva mai bună decât cea de azi, ajutată de o industrie națională care să contribuie la micșorarea importului de mărfuri. Soluția cea mai indicată ar fi cea dintâi, pusă la adăpostul vicisitudinilor climaterice prin variația culturilor, îngrășăminte, irigații etc., combinată cu industriile în legătură cu agricultura. Dacă însă am voi să dezvoltăm și alte industrii, în genul celor din Germania sau Anglia, care să producă mașini, materii chimice, țesături, avem nevoie de capitaluri și de tehnicieni, precum și de un protecționism vamal exagerat, care ar duce la o mare scumpire a vieții. Actualmente, încurajarea industriei existente costă statul 15-20 milioane pe an. Întemeierea de industrii nu se poate face în fapt decât printr-un larg apel la capitalurile și competența industriașilor străini.

An XIV, nr. 4200, aprilie 8, p. 1 – Index, *Mișcarea pensionarilor civili și militari. Moțiunea de la întrunirea pensionarilor. Chestia pensionarilor din războiu. Chestia pensiilor deosebite. Ce ar trebui să ceară pensionarii*: Pensionarii publici susțin că dreptul lor la pensie constituie o creanță intangibilă conform Constituției. Este just ca cei pensionați ca invalizi, văduve și orfani de război să fie favorizați. Ceilalți pensionari însă trebuie să sufere reducerea aplicată și funcționarilor. Ei nu sunt îndreptățiți să ceară decât unificarea pensiilor. Soluția cea mai bună ar fi, ca după minimum zece ani, să se restituie funcționarului care se retrage o sumă reprezentând totalul reținerilor capitalizate cu 5 la sută dobândă.

An XIV, nr. 4202, aprilie 10, p. 1 – Teodorescu, I., *O voce din public*: Opinia publică cere să se pună impozite pe cei bogați, pe marea proprietate, marele comerț, pe industriași și pe capitaliștii cu averi mobiliare. Când atâția funcționari modești sunt sacrificați, se poate cere un sacrificiu și de la aceia care duc un trai îmbelșugat și luxos.

An XIV, nr. 4203, aprilie 11, p. 1 – Index, *Reînnoirea tratatelor de comerț. Cîteva considerații asupra liniamentelor generale sub care se prezintă această chestie*: Viitorul economic al

României depinde în bună parte de modul cum se vor încheia noile tratate de comerț, în locul celor care expiră în 1903. Scadența aceasta este cea mai importantă de la 1876, când s-au încheiat primele convenții comerciale. În general, aceste tratate cuprind clauza națiunii celei mai favorizate. Avantajele acestei clauze nu se acordă în mod egal tuturor țărilor, căci favorizarea importurilor industriale nu este în beneficiul unei țări agricole și viceversa. România nu poate renunța la protecția vamală a produselor industriei naționale, deci nu-i rămâne decât aplicarea clauzei națiunii celei mai favorizate, ceea ce nu ar schimba mult sistemul actual.

An XIV, nr. 4205, aprilie 13, p. 1 – Index, *Partidul liberal și casa rurală. Chestia casei rurale revine pe tapet. Ce însemna reforma aceasta. De ce a fost înlăturată. Amestecul regelui. De ce revine iar la ordinea zilei. Șansele ei de reușită. Consecințele ei:* Pe când proprietarii urbani au la dispoziție Banca Națională și Creditul Funciar Urban, iar marea proprietate rurală are Creditul Funciar Rural, țărănimea nu are la dispoziție nicio instituție de credit. Dacă un grup de țărani vor să cumpere o moșie spre a o împărți apoi între ei, Casa Rurală le-ar pune la dispoziție bonuri la purtător pentru plata prețului, cumpărătorii achitând statului dobânzile și amortismntul. Proiectul propus de Guvernul Aurelian, deși votat de Camera Deputaților, a căzut în fața opoziției Partidului Conservator. Acum, chiar marii proprietari, sub constrângerea crizei, par a dori realizarea Casei Rurale.

An XIV, nr. 4206, aprilie 14, p. 1-2 – Brănișteanu, B., *Țărănimea în România:* George C. Creangă a publicat recent, în revista germană "Zeitschrift für Volkswirtschaft, Sozialpolitik und Verwaltung", un articol asupra țăranimii din România. Economistul român, care este un adept al școlii istorice a lui Roscher, face istoricul suferințelor țăranilor sub diferite regimuri care s-au succedat în România în cursul secolelor și ajunge la descrierea stării actuale de mizerie, hrănindu-se cu 20-30 bani pe zi și cheltuind o sumă egală pentru rachiou și pentru tutun. Alcoolismul face ravagii, România ocupând locul al treilea printre țările consumatoare de alcool. Muncitorii agricoli străini sunt plătiți cu 1,50-4 lei pe zi, pe când un român primește numai 50 bani.

An XIV, nr. 4207, aprilie 15, p. 1 – Mille, C., *Casa rurală:* Conservatorii sunt foarte îngrijorați de faptul că Guvernul ar intenționa să reia proiectul lui P.S. Aurelian pentru înființarea Casei Rurale, în care văd o amenințare pentru proprietatea mare și pentru liniștea socială. Marii proprietari români nu au niciuna din însușirile bune ale omologilor lor din străinătate și înlocuirea lor printr-o democrație rurală, bazată pe mica proprietate, care ar fi sprijinul independenței economice și politice a țării.

An XIV, nr. 4208, aprilie 16, p. 1 – R.P., *Sesiunea parlamentară din Maiu. Ce se va face:* Nu se știe ce impozite noi va cere Guvernul în sesiunea din mai a Parlamentului. El se preocupă însă de exploatarea avuțiilor naționale și va fi deci obligat să înlesnească intrarea în țară a capitalurilor străine, care să pună în valoare anumite bunuri ale statului în condiții avantajoase.

An XIV, nr. 4210, aprilie 18, p. 1 – B.R., *Afacerea Carnevalli. Exportul porumbului. Porumbul necopt și umed. Arbitrajul. Diferențele cresc. Diferențele egalează costul. În magazine. Porumbul pe cheiul portului. Două milioane pe drumuri. Scăderea prețului porumbului. Efectele asupra pieței comerciale:* Sinuciderea marelui exportator de cereale din Brăila, Carnevalli, a atras atenția asupra stării de umezeală a porumbului cules în toamna

anului 1900, ceea ce îl face impropriu pentru export. Peste iarnă porumbul a mucegăit în magazine și acum se fac încercări disperate pentru a-l recondiționa. Valoarea acestui porumb este de circa 2 milioane lei la prețul de cumpărare. Porumbul însă nu va mai putea fi exportat și va fi vândut pe preț scăzut țăranilor, înmulțindu-se astfel cazurile de pelagră.

An XIV, nr. 4211, aprilie 19, p. 1 – Br., *Afacerea Carnevalli și piața financiară. Comerțul cu porumb. Cum se fac operațiunile. Perderile băncilor. Cum se angajează băncile. Convorbire cu d-l Teodor Rosetti, directorul Băncii Agricole: Sinuciderea exportatorului de cereale Carnevalli din Brăila a păgubit mai multe bănci importante care îi avansaseră sume de bani pentru cumpărarea cerealelor, a zdruncinat profund încrederea pieței și a compromis exportul de cereale.*

An XIV, nr. 4211, aprilie 19, p. 1 – Teodorescu, I., *Situația în sate. Halul școlii rurale. Alcoolismul: Într-un articol publicat în "Arhiva" din Iași, Gr. C. Buțureanu arată halul îngrozitor în care se găsesc școlile rurale. În 11 județe din Moldova, din 177.387 de copii de vârstă școlară, sunt înscriși doar 64.926 și nu urmează efectiv cursurile decât 44.000, din care vreo 5.000 de fete, 77.000 de fete rămânând neștiutoare de carte. Localurile de școală sunt cu totul improprii, iar programele necorespunzătoare cu nevoile țăranilor, în timp ce învățătorii au un nivel intelectual și pedagogic foarte scăzut. Alcoolismul face ravagii și nu e combătut cu mijloace eficiente, cum ar fi împușinarea cârciumilor, scumpirea alcoolului și controlul calității sale.*

An XIV, nr. 4212, aprilie 20, p. 1 – D., *Exportul de vite în dezbaterile Parlamentului austriac. Convorbire cu d. dr. Jocu. Interpelarea din Camera austriacă. Starea vitelor în România. Prețurile cu cari se poate exporta. Exportul din Serbia. Primarul Vienei și deschiderea granițelor. Lupta agrarilor. Reînnoirea convențiilor comerciale: În Austria se dă o luptă între aceia care cer să se importe vite din România, pentru a se putea ieftini carnea, în special la Viena, și cei care vor să mențină actualele prețuri ridicate, prin prohibirea acestui import. Azi nu mai există în România nici pestă bovină, nici maladii ale porcilor. Stocul de vite este suficient, iar prețurile reprezintă jumătate din cele plătite acum pe piața vieneză. Teama agrarienilor din Austro-Ungaria este ca o nouă convenție comercială să nu deschidă granițele pentru importul de vite din România.*

An XIV, nr. 4212, aprilie 20, p. 1 – *Budget rectificativ: Se spune că Guvernul pregătește un buget rectificativ, deoarece fiind venit la putere în preajma noului exercițiu bugetar, nu a avut răgazul necesar pentru a prezenta un buget bine studiat pe exercițiul 1901-1902. Aceasta ar arăta că bugetul actual prezintă numeroase deficiențe și ar fi nevoie de a se remania toate rubricile de cheltuieli și venituri. Dacă se sporesc cheltuielile, se vor produce goluri și noile impozite nu vor mai fi suficiente. Este nevoie ca Guvernul să avertizeze din timp pe contribuabili, dacă e vorba să li se impună noi sarcini.*

An XIV, nr. 4213, aprilie 21, p. 3 – R., *Guvernul și convocarea Camerelor: Parlamentul se va deschide la 7 mai, în scopul de a examina măsurile pentru acoperirea deficitului bugetar din trecut, care nu a putut fi pe deplin realizată prin cedarea monopolului hârtiei de țigară și prin vânzarea acțiunilor statului la Banca Națională. Se propune ca Banca Națională să avanseze o sumă de 25-30 milioane absolut trebuincioase*

statului. Aceasta nu s-ar putea realiza, potrivit statutelor Băncii decât pe baza unor bonuri de tezaur, pe care însă statul este oprit a le emite prin condițiile împrumutului de 175 milioane lei contractat la Berlin. Se mai sugerează suspendarea amortizării datoriei publice, achitându-se numai dobânzile, ceea ce ar necesita consimțământul bancherilor străini. Bugetul rectificativ nu se va prezenta decât la toamnă.

An XIV, nr. 4214, aprilie 22, p. 1 – R.P., *Situațiunea pieței cerealelor. Afacerea Carnevalli. Deprecierea porumbului. Cauzele deprecierii. Porumbul din La Plata. Scumpirea grâului. Grâul din Capitală. Scumpirea pâinei*: Porumbul din ultima recoltă a fost cules în stare semicrudă, astfel încât nu suportă transportul pe mare și ajunge la destinație în stare de descompunere. Vina este a agricultorilor, care l-au cules mai înainte de a se coace. Consecința va fi o depreciere a porumbului, care va întâmpina și o foarte mare concurență din partea porumbului provenit din Argentina. În privința grâului se simte o mare lipsă chiar și pe piața capitalei, deoarece agricultorii, având o nevoie urgentă de bani, trimit grâul la export imediat după treierat. Grâul necesar în București se aduce acum de la Brăila, grevat cu costul unui dublu transport, ceea ce va atrage și scumpirea pâinii.

An XIV, nr. 4214, aprilie 22, p. 1 – Teodorescu, I., *Inactivitatea guvernului*: Guvernul conservator prezidat de P. Carp nu a căzut numai din cauza incapacității sale, ci și pentru că nu a găsit o soluție suficientă a problemei financiare și fiindcă o parte dintre conservatori se opuneau remanierii impozitelor. Datoria noului Guvern liberal era deci să nu se mulțumească numai cu paliative, ci să rezolve problema capitală a remanierii actualului sistem de impozite și totodată să îndrume țara pe o nouă cale economică. Economiiile paralizează mersul statului și, deși sunt indispensabile în actuala conjunctură, nu vor putea forma baza unei politici de progres economic. Dacă liberalii nu vor ști să găsească nici ei o soluție, țara va fi primejduită.

An XIV, nr. 4214, aprilie 22, p. 1 – Index, *Scumpirea pâinei*: Brutarii din București au scumpit pâinea cu 5 bani la așa-zisul kilogram, care reprezintă în realitate 700 grame. Grâul s-a scumpit cu 13-14 lei, dar scumpirea pâinii nu este totuși justificată, deoarece în Belgia pâinea făcută din grâu românesc se vinde cu același preț și fără lipsă la cântar. În tot cazul, urcarea prețului cu 5 bani nu este justificată, deoarece aceasta ar corespunde unei scumpiri a grâului cu 40 lei la chilă, pe când în realitate prețul acestuia s-a urcat doar cu 13-14 lei la chilă. Vechiul preț al pâinii va trebui deci menținut.

An XIV, nr. 4214, aprilie 22, p. 1 – E.D.F., *Congresul petrolifer (Carnetul meu)*: Se proiectează întrunirea la București a unui Congres internațional al petroliștilor. Dar organizarea unui asemenea congres nu trebuie să fie improvizată, căci este vorba de punerea în evidență a uneia dintre principalele bogății ale țării.

An XIV, nr. 4215, aprilie 23, p. 1 – Mille, C., *Punct negru*: Prin economiiile ce s-au făcut, au fost aruncați pe drumuri mii de funcționari, concediați, care vor spori considerabil categoria proletarilor intelectuali deja existenți. Ei sunt victimele ambelor partide politice, care au dus țara la ruina financiară. Nu există un al treilea partid care să canalizeze nemulțumirile, deoarece Partidul Radical a dispărut, iar cel Socialist este

atât de redus, încât nu poate conta în luptele politice. Ei vor cădea pradă primului demagog care îi va agita.

An XIV, nr. 4216, aprilie 25, p. 1 – D., *Mișcarea funcționarilor suprimați. Funcționarii politici. Comerțul și economiile realizate. Mișcarea funcționarilor. Speranțele lor*: Nu se poate preciza câți funcționari publici au fost concediați pentru motive de economie. Cei rămași în serviciu cu salariul redus își vor restrânge neapărat cheltuielile, astfel încât și comerțul va suferi. Funcționarii rămași fără serviciu se vor grupa și vor pretinde ca Guvernul să le vină în ajutor.

An XIV, nr. 4216, aprilie 25, p. 1 – Ad., *Iar împrumuturi!!*: Un sindicat de bănci românești, în frunte cu Banca Națională, ar fi consimțit să împrumute statul cu 16-17 milioane lei, "în cont curent". Deci Guvernul liberal nu-și ține făgăduiala făcută pe când era în opoziție de a nu mai recurge la împrumuturi. Acoperirea deficitelor bugetare prin împrumuturi este recunoscută drept principala cauză a dezastrului finanțelor publice, iar acum se încearcă perpetuarea acestui sistem nefast.

An XIV, nr. 4216, aprilie 25, p. 1 – Teodorescu, I., *Biruri pe cei bogați*: Guvernul conservator a încercat să rezolve problema dezechilibrului financiar prin impozite și fără economii, Guvernul liberal actual caută soluția în economii, fără impozite juste și rentabile. Fiecare preconizează deci doar o jumătate de măsură. Nu este exact că nu mai există materii impozabile. Bogătașii români reprezintă un material destul de abundent pentru Fisc, dar ei dețin puterea în stat și se vor resemna greu să se autoimpună. Ei nu ar putea fi convinși decât punându-i în fața alternativei unor mișcări primejdioase pentru soarta lor sau a controlului străin, care le-ar lua puterea din mână.

An XIV, nr. 4216, aprilie 25, p. 1 – Theiler, I., *Poșta redacției. Exportul țițeiului din România*: Țițeiul din Rusia nu poate concura pe cel românesc pe piețele străine. Transportul de la Bacău până la portul unghuresc cel mai apropiat, Fiume, ar costa 560 lei. În schimb, țițeiul românesc, socotit la 500 lei vagonul la Câmpina ar costa până la Predeal 535 lei, adică cu 25 lei mai puțin decât revine numai costul transportului care grevează petrolul rusesc.

An XIV, nr. 4216, aprilie 25, p. 1 – I.T., *Casele Capitalei (Carnetul meu)*: Chiriile imobilelor din București au scăzut în ultimul timp din cauza crizei, dar rămân totuși mult mai scumpe decât în Belgia sau Elveția. Cu o chirie între 500 și 2.000 lei pe an nu se găsesc în capitală decât locuințe prost construite, murdare, întunecoase, pline de igrasie, deși au fost construite abia cu 5-6 ani în urmă. Aceasta explică marea morbiditate și mortalitate care bântuie printre locuitorii capitalei.

An XIV, nr. 4217, aprilie 26, p. 1 – Indiscret, *Revenirea banditului Rockefeller. Misiții în București. Rolul lui "Disconto Gesellschaft". Banditul american. Ce face guvernul? Ruina micilor producători. Liberalii și Rockefeller*: Reprezentanții Băncii Disconto-Gesellschaft din Berlin au sosit la București pentru a relua tratativele în privința concesiunii terenurilor petrolifere ale statului. Ei propun ca, în schimbul sumei de 200 milioane lei, să cedeze terenurile petrolifere în bloc, precum și concesiunea construcției conductei până la Constanța. Acestea sunt exact propunerile lui Rockefeller, făcute Guvernului Carp. Afacerea este tratată în secret, personal de primul ministru, care

în opoziție o denunța ca periculoasă pentru viitorul țării, căci Rockefeller va monopoliza petrolul românesc, ruinând pe micii producători.

An XIV, nr. 4217, aprilie 26, p. 1 – Mille, C., *Începutul povârnișului*: Partidul Liberal a venit la Guvern cu programul de a face economii și a nu mai contracta împrumuturi. Prima parte a adus-o la îndeplinire, realizând în buget economii de 25 milioane lei. Partea a doua a programului din opoziție a fost însă abandonată, căci ministrul de Finanțe este pe punctul de a contracta un împrumut intern de circa 20 milioane pentru achitarea cuponului viitor sau pentru acoperirea deficitului rămas din exercițiile bugetare precedente. Se creează astfel un precedent periculos pentru viitor.

An XIV, nr. 4218, aprilie 27, p. 1 – Index, *O anchetă asupra situației meseriașilor. Ancheta ministerului de domenii. Ancheta asupra situației și cerințelor meseriașilor. Numărul măștrilor, calfelor și ucenicilor din țară. Ce cer meseriașii. Opinia camerei de comerț din Focșani. O curioasă constatare a camerei de comerț din Botoșani*: Există în țară 141.708 meseriași, însă cifra aceasta, rezultând din ancheta Camerelor de Comerț, este probabil inferioară realității, numărul total al meseriașilor fiind mai curând de circa 180.000-200.000. Ei sunt prea numeroși pentru nevoile reale ale populației. Meseriașii cer bresle închise, școli de meserii, case de ajutor și de credit, reglarea situației dintre patroni și lucrători etc. Limitarea concurenței ar lovi însă în interesele consumatorilor și e potrivnică progresului.

An XIV, nr. 4218, aprilie 27, p. 1 – Teodorescu, I., *Capitalurile străine*: Puterile proprii ale țării nu sunt suficiente pentru a pune capăt crizei și a asigura viitorul. Se impune ajutorul științei, muncii și capitalurilor străine. Liberalii nu sunt încă dispuși în favoarea unei asemenea soluții, dar până la urmă vor fi siliți să o accepte. Capitalurile străine domină deja țara prin imensa creanță ce au asupra statului. Trebuie să căutăm acum a-i determina pe bancherii care ne au sub stăpânirea lor să ne ajute. Prezența capitalurilor străine în țară nu este un pericol în sine, ci totul depinde de modalitățile de conlucrare ce se vor adopta.

An XIV, nr. 4219, aprilie 28, p. 1 – Index, *Jos cumulul!*: Atunci când se suprimă un număr important de funcționari, nu este permis ca alții să ocupe două posturi sau să primească simultan o leafă și o diurnă. Cumulul trebuie suprimat radical. De asemenea pensionarilor nu ar trebui să li se permită să ocupe și funcții publice. În modul acesta s-ar crea locuri vacante pentru aceia care au fost loviți de economiile bugetare.

An XIV, nr. 4219, aprilie 28, p. 1 – Mille, C., *Pacostea petrolului*: Rockefeller a încercat să acapareze petrolul românesc, dar a fost respins de acțiunea opiniei publice. El revine acum prin persoane interpușe, voind să obțină concesiunea terenurilor petrolifere ale statului, nu pentru a mări producția de petrol în România, ci, dimpotrivă, a o monopoliza și a o restrânge. Are statul român absolută nevoie de cele 200 milioane pe care Rockefeller se oferă să i le pună la dispoziție? Dacă răspunsul este afirmativ, atunci se pune problema răspunderii celor care au condus țara la prăpastia care o amenință, obligând-o să-și înstrăineze bogățiile și independența politică.

An XIV, nr. 4220, aprilie 29, p. 1 – R.P., *Petrolul, sindicatul bancherilor, proiectele guvernului. Interview*: Un personaj liberal marcant dezmente că Guvernul ar fi reînceput

negocieri pentru concesiunea terenurilor petrolifere vreunor capitaliști străini. Nu este vorba nici de un împrumut intern al statului, ci doar de un sindicat de bancheri care să procedeze la achitarea cuponului exigibil în iulie, în sumă de 72 milioane lei, cu banii vărsați de Ministerul de Finanțe. Guvernul nu are intenția să pună noi impozite și nu are încă pregătit niciun proiect.

An XIV, nr. 4220, aprilie 29, p. 1 – Index, *Se scumpesc banii!*: Aproape toate țările mari din Europa s-au împrumutat sau se vor împrumuta în curând cu sume importante.. Numerarul va deveni deci și mai rar decât azi. Nu ne putem deci aștepta la concesiuni din partea creditorilor noștri din străinătate, ba dimpotrivă, e probabil că vor insista ca împrumutul de 175 milioane să fie achitat la scadență, în 1903. Remediul nu poate fi decât schimbarea radicală a sistemului de impozite.

An XIV, nr. 4220, aprilie 29, p. 1 – Teodorescu, I., *Suprimarea cumulului*: În primele timpuri ale organizării statului, cumulul de funcții se explica prin lipsa de personal calificat. El a devenit însă mai târziu un abuz, favorizat de moravurile politice. S-a votat o lege contra cumulului, dar numai cu o aplicare parțială. Acum, el trebuie stârplit radical, când atâția funcționari concediați sunt lipsiți de orice mijloc de existență. Suprimarea cumulului de salarii sau a cumulului pensiei cu salariul, înlocuirea funcționarilor rurali cu cei urbani licențiați din serviciu prin aplicarea economiilor etc. ar remedia măcar în parte consecințele nenorocite ale reducerilor bugetare.

An XIV, nr. 4222, mai 1, p. 1 – Teodorescu, I., *O îndrumare greșită*: Ministrul Instrucției Publice a cerut printr-o circulară adresată prefectilor, privitoare la reorganizarea și întinderea învățământului profesional, ca de la 1 septembrie în fiecare județ să existe o școală profesională practică, preferând pe cele de meserii celor agricole. Această concepție este greșită, deoarece agricultura care formează trei sferturi din avuția națională este ramura de producție cea mai înapoiată și mai neglijată, deși agricultorii reprezintă peste un milion de capi de familie, iar în schimb meseriașii sunt prea numeroși. Toate școlile profesionale ar trebui deci să aibă un caracter agricol, tinzând la ameliorarea calitativă și cantitativă a produselor.

An XIV, nr. 4230, mai 9, p. 1 – Index, *Ce e cu situația financiară? Zgomotele care circulă. Politica financiară din opoziție a liberalilor. Povestea călugărului. Iar împrumuturi. Soluția cea bună*: După trei luni de la instalarea noului Guvern nu se observă nicio ameliorare a crizei financiare. Se spune că ar fi vorba de o suspendare pe timp nelimitat a plății amortismentului datoriei publice, de înființarea unui sindicat de bancheri care să avanseze statului sumele de care ar avea nevoie pentru plățile curente sau pentru achitarea unor datorii din trecut, de contractarea unui împrumut la Banca Națională în schimbul prelungirii privilegiului de emisiune și împrumutării stocului metalic, de prelungirea pe zece ani a împrumutului de 175 milioane contractat la Berlin de Guvernul conservator și care este exigibil în 1903. Statul are nevoie grabnică de bani, în primul rând, pentru acoperirea deficitului din exercițiile bugetare precedente, apoi pentru cheluielile urgente din prezent și, în al treilea rând, pentru a preveni un deficit al bugetului în curs. Economiiile nu au fost suficiente, iar noile impozite au rămas în stare de proiect. Recursul la un împrumut, pe față sau deghizat, se impune, în ciuda declarațiilor primului ministru, când era în opoziție. Singura soluție sănătoasă este însă numai înființarea de impozite asupra celor care pot plăti.

An XIV, nr. 4230, mai 9, p. 2 – C., *Brutarii și pâinea în Capitală. Convorbire cu d. Solacolu. Ancheta. Brutarii necinstiți. Câștigul spoliatorilor. Un calcul. Cauza concurenței. Curmarea spoliățiunei. Soluțiunea d-lui Solacolu. Comisiunea brutarilor: Mulți brutari vând drept un kilogram o pâine care nu cântărește decât 700 grame. Prețul de vânzare al pâinii este de 25 bani, ceea ce nu este prea scump, dacă ar cântări realmente un kilogram. Chila de grâu costă la București 82 lei și produce 410 kg de făină, din care ies 550 de pâini a un kilogram bucata, dând brutarului un beneficiu brut de 33,50 lei. Brutarul necinstit scoate însă 710 pâini din aceeași cantitate de făină. Soluția este sporirea controlului și agravarea pedepselor pentru contravenienți.*

An XIV, nr. 4231, mai 10, p. 1 – Proch, J.D., *Revista agricolă: Semănăturile de toamnă însumează 1.560.941 hectare de grâu, 148.277 hectare de seară și 182.660 hectare de rapiță, suprafețele fiind ceva mai mici decât cele din anul precedent. Din cauza frigului din cursul primăverii și a insectelor, rapița a suferit o pagubă de 70 la sută, iar grâul de 10 la sută. Se crede totuși că rapița va da 6 hectolitri la pogon, iar grâul 7 hectolitri, deci ca producție totală de grâu 19.667.758 hectolitri, ceva mai puțin decât anul trecut; în schimb, rapița nu va da decât 657.576 hectolitri față de 2.715.303 hectolitri anul precedent. Valoarea recoltei de grâu ar reprezenta în acest caz circa 200 milioane lei.*

An XIV, nr. 4233, mai 12, p. 1 – Index, *Cum stă chestia cu Banca Națională. Campania ziarelor conservatoare. Ce se spune asupra înțelegerii guvernului cu Banca. Tratatulele din trecut între Bancă și guvern. Ce abordase d. Take Ionescu. Ce ar rezulta din realizarea știrilor ce circulă. Chestia agiului. Cum stau lucrurile cu băncile din alte țări: Se spune că Guvernul a cedat exigențelor Băncii Naționale și a admis în principiu coborârea stocului metalic de la 40 la 33 la sută, în schimbul unor avantaje sub formă de împrumut, cont curent sau sporirea participației sale la beneficiile băncii. Ar rezulta de aici un spor al biletelor în circulație cu 8-10 milioane lei, ceea ce ar atenua criza de numerar. Operația ar putea atrage însă după ea revenirea agioului, în cazul în care banca nu ar mai putea face față unei cereri masive de rambursare a biletelor, cu stocul de aur diminuat.*

An XIV, nr. 4233, mai 12, p. 1 – Teodorescu, I., *Asalt pungilor!:* Faptul că impozitele indirecte au un randament insuficient, iar economii noi nu se mai pot face, pare a fi hotărât Guvernul să pună la contribuție pe cei bogați. Modalitatea cea mai bună ar fi un impozit pe hectar, de exemplu 5 lei, ceea ce ar da fiscoi un venit de circa nouă milioane lei pe an. Dacă s-ar da acestui impozit și un caracter de progresivitate, s-ar mai obține vreo cinci milioane. Dacă se impune și averea mobilă, se ajunge la aproximativ 20 milioane lei pe an, suma necesară pentru o echilibrare serioasă a bugetului. Este drept că marea proprietate este încărcată cu multe dări, dar le scoate din exploatarea pământului și a muncii țăranului. Ea se va putea compensa de noile sarcini print-o cultură mai rațională, care să-i sporească veniturile.

An XIV, nr. 4236, mai 15, p. 1 – Teodorescu, I., *Agiu și împrumuturi:* Angajamentele făcute între Banca Națională și stat constau probabil din prelungirea privilegiului băncii pe 10 ani, scăderea de la 40 la 33 la sută a proporției dintre stocul de aur și biletele emise și un împrumut de 15 milioane acordat statului. Această din urmă condiție prezintă o deosebită gravitate, deoarece se revine la practica pe care chiar membrii

actualului Guvern o condamnă atunci când erau în opoziție și pe care și-au luat angajamentul să nu o mai urmeze.

An XIV, nr. 4236, mai 15, p. 2 – *Convenția cu Banca*: “Monitorul Oficial” publică textul convenției intervenite între stat și Banca Națională la 11 mai. Banca deschide Ministerului de Finanțe un cont curent de încasări și de plăți, numai în marginea fondurilor aflate disponibile la contul Guvernului și numai în țară. Banca pune la dispoziția statului, fără dobândă sau comision, suma de 15 milioane lei pentru rambursarea căreia statul afectează beneficiile suplimentare ce i-ar reveni ca participant la profitul băncii și care ar întrece suma ce i s-a convenit în 1900, completând diferența neacoperită la finele anului 1930. Se reduce până la 33 la sută limita rezervei metalice și se sporește numărul biletelor de 20 lei până la 30 la sută din totalul emisiunii. Privilegiul băncii se prelungește cu 10 ani, până la 31 decembrie 1930.

An XIV, nr. 4236, mai 15, p. 3 – Marin, *Uniformizarea antrepozitelor*: La Primăria Capitalei se lucrează la transformarea antrepozitelor comunale de la Giagoga în antrepozite generale și vamale, transformându-le într-un centru comercial pentru întreaga țară și poate și pentru Bulgaria. Aceasta ar reprezenta pentru comună un venit de cel puțin 300.000 lei pe an.

An XIV, nr. 4236, mai 15, p. 3 – Mille, C., *Un nou împrumut*: “Monitorul Oficial” a publicat convenția intervenită între stat și Banca Națională. Sub formula că banca “pune la dispoziția guvernului într-un cont curent special” suma de 15 milioane lei, este vădit că se ascunde un nou împrumut. Avantajele acordate Băncii Naționale sunt justificate, deoarece este de datoria lui să permită dezvoltarea cât mai largă a instituțiilor financiare, favorizând creditul. Singurul punct îndoielnic este acela dacă reducerea rezervei metalice de la 40 la 30 la sută din emisiunea fiduciară nu va da naștere la agio. Problema împrumutului acordat statului se prezintă însă altfel. În opoziție, Partidul Liberal s-a angajat “să închidă pentru totdeauna era dezastruoasă a împrumuturilor”, echilibrându-se bugetul cu economii de 25 milioane și impozite de 5 milioane lei. Acum se calcă și această promisiune și angajamentul luat cu ocazia contractării împrumutului de 175 milioane lei la Berlin, de a nu contracta noi împrumuturi până la achitarea acestuia din urmă.

An XIV, nr. 4238, mai 17, p. 1 – Mille, C., *Convențiunea cu Banca*: Cu noul împrumut de 15 milioane lei, pe care statul îl contractează sub o formă oarecum deghizată la Banca Națională, în schimbul prelungirii privilegiului acesteia cu 10 ani, nu se acoperă măcar întregul deficit bugetar. Continuarea sistemului împrumuturilor, aspru condamnat de Partidul Liberal în opoziție, este îngrijorătoare pentru viitor. Statul absoarbe astfel din numerarul disponibil pentru ajutarea pieței, enorma sumă de 15 milioane, care probabil va merge în străinătate pentru achitarea diverșilor creditori ai statului.

An XIV, nr. 4238, mai 17, p. 2 – Marin, *Noile școli rurale. Fondul de 40 milioane pentru construcțiuni de școli. Reducerea acestui fond. Circulara administrației casei școlilor. Țărănimea și școlile*: Creditul de 40 milioane lei cerut de Casa Școlilor pentru construcția câtorva sute de școli rurale a fost redus pentru economie la 4 milioane. Se va căuta totuși să se construiască un număr cât mai mare de școli, adăugându-se la acest fond contribuțiile benevole ale sătenilor, în natură sau în bani.

An XIV, nr. 4242, mai 21, p. 1 – Index, *Ce va rezulta din noua convenție cu Banca. Dacă vom avea agiu. Stocul Băncii sub vechea și sub noua lege. Primejdia agiului în prezent. Dacă o Bancă de emisiune are nevoie de un stoc metalic. Când și de ce ar reapare agiul: Micșorarea stocului metalic al Băncii Naționale de la 40 la 33 la sută, prin recenta convenție încheiată cu statul, a provocat vii discuții. Problema este dacă emisiunea de bilete, fiind garantată cu mai puțin aur și cu un portofoliu insuficient de lichid, s-ar putea produce la un moment dat renașterea agiului aurului. Anul trecut, Banca Națională avea 41 milioane lei în aur, la o circulație de 100 milioane de bilete de bancă. În realitate, pe baza calculului făcut, primejdia agiului e mai redusă cu acoperirea de 33 la sută, decât cu 40 la sută. De altfel, acoperirea cu aur este de prisos pentru garantarea emisiunii.*

An XIV, nr. 4245, mai 25, p. 2 – Ind., *Memoriul pensionarilor. Numărul și categoriile pensionarilor. Ce e pensia: o răsplată sau un drept. Cât i s-ar cuveni unui pensionar și ce i se dă. Amenințarea statului cu proces. Dacă pensionarii sînt o sarcină pentru stat. Ultima concesie: Există actualmente 6.809 pensionari, dintre care 1.352 militari și 5.457 civili, cu pensii între 4 lei și mai mult de 1.000 lei pe lună. Memoriul întocmit de pensionari susține că pensia este un drept, deoarece este formată prin reținerile din salariu și formează deci o creanță asupra statului, garantată prin art. 19 din Constituție. Aceste rețineri capitalizate cu 10 la sută ar reprezenta un capital a cărui dobândă calculată cu 10 la sută este mai mare decât pensia. Pensionarii admit să plătească numai impozitul pe venitul mobilier, fără nicio altă reținere.*

An XIV, nr. 4247, mai 27, p. 1 – Index, *Suprimații și cumularzii. Numărul slujbașilor suprimați. Hecatomba de ingineri. Cumularzii de la căile ferate. Nouă oameni pe patru-zeci și șapte de lefuri. Cumularzii de la alte servicii: Guvernul nu a publicat nici până acum o statistică a numărului de funcționari concediați din serviciu pentru motive de economie. Nu au fost însă suprimați aceia care cumulează până la șapte lefuri pe lună, deși prin economiile realizate astfel ar putea fi reintegrați o mare parte dintre cei rămași fără serviciu. Unele lefuri se ridică până la 7.250 lei pe lună.*

An XIV, nr. 4247, mai 27, p. 1 – Teodorescu, I., *În spre abis: Parlamentul va fi convocat pentru a vota convenția încheiată între stat și Banca Națională. Această convenție cuprinde și împrumutul de 15 milioane acordat statului, care va servi probabil la acoperirea nevoilor curente, continuându-se vechiul obicei ca guvernele să trăiască din împrumuturi. Suprimarea împrumuturilor este indicată cu un mijloc pentru opera de asanare a finanțelor publice., recomandat odinioară chiar de membrii actualului Guvern.*

An XIV, nr. 4247, mai 27, p. 1 – Fussea, C., *Poșta redacției. Vinderea porumbului: În privința acuzațiilor care s-au adus agricultorilor, că culeg porumbul prea de timpuriu, când e încă necopt, astfel încât devine inexportabil, trebuie constatat că adevărata cauză care determină stricarea porumbului transportat pe apă, este graba exportatorilor de a-l comercializa toamna, când îl pot obține cu un preț mai redus, pe când este știut că numai porumbul transportat primăvara suportă călătoria lungă pe mare în condiții bune.*

An XIV, nr. 4249, mai 29, p. 1 – Un negustor român, *Congresul Camerelor de comerț: Congresul Camerelor de Comerț, care a avut loc la Iași, a arătat că propunerile prezentate tind să limiteze libertatea comerțului, concentrându-l în mâinile câtorva mari capitaliști,*

în detrimentul micilor comercianți. Camera de Comerț din Galați aruncă răspunderea crizei, nu pe adevărații vinovați, ci pe agenții comisionari, care au acordat credite pe termen lung pentru mărfurile de import. Camerele de Comerț au dovedit insuficiența culturii lor economice, neputând discerne adevăratele cauze ale crizei.

An XIV, nr. 4249, mai 29, p. 1 – Teodorescu, I., *Plîngerile Austriei*: Contele Goluchowski, cancelarul Austro-Ungariei, fiind interpelat asupra relațiilor comerciale cu România, a răspuns că rezultatul lor este negativ pentru mărfurile austriece, care pierd teren față de cele provenite din Germania, Franța și Anglia, mai ales de când nu li se mai permite să se camufleze ca fiind originare din Belgia sau Olanda. Austria va căuta să remedieze această situație defavorabilă cu ocazia încheierii noului tratat de comerț. Pentru a-și asigura debușeurile în România, cele mai importate din tot Orientul pentru mărfurile austriece, Guvernul de la Viena nu se va da în lături de la nicio viclenie și nicio amenințare. Mai bine ar fi însă să nu mai facă șicane exportului nostru de cereale, vite etc., căci, altfel, comerțul austriac va merge din ce în ce mai prost în România.

An XIV, nr. 4249, mai 29, p. 2 – *Lucrările consiliului tehnic al pădurilor*: Serviciul pădurilor din Ministerul Domeniilor publică programul de lucru al Consiliului Tehnic al Pădurilor, în care sunt cuprinse, printre altele, revizuirea Codului Silvic și a legislației forestiere în genere, sporirea veniturilor din păduri, exploatarea în regie ale pădurilor statului, inventarierea proprietății forestiere etc.

An XIV, nr. 4250, mai 30, p. 1 – Index, *Iarăși chestia cumularzilor. Scrisorile d-lor Radu și Hîrjeu. Alte cumuluri. Dezavantagiile cumulului. Un argument al cumularzilor. Suprimarea cumulului*: Cumularzii nu au personal nicio vină, ci vinovate sunt numai guvernele. Când se pun biruri pe cei mici și mii de funcționari sunt concediați, nu este just ca anumiți privilegiați să ocupe mai multe posturi. De altfel este normal ca aceștia să nu poată face față în mod conștiincios atâtor sarcini. Regula trebuie să fie “un cap, o leafă”.

An XIV, nr. 4252, iunie 1, p. 1 – I.T., *Chestia impozitelor*: Într-un interviu acordat unui ziarist vienez, P. Carp, fostul prim-ministru și ministru de Finanțe în cabinetul precedent, exprimă părerea justă că economiile realizate de actualul Guvern prin suprimări și reduceri de lefuri sunt și nedrepte și lipsite de eficacitate, singura soluție a crizei bugetare fiind impozitele directe. Principiul acesta este foarte adevărat și, dacă Guvernul actual nu îl va pune în aplicare, își va periclita în mod serios situația.

An XIV, nr. 4252, iunie 1, p. 2 – Aligator, *Exportul cărnei în Anglia. Interview cu d-l medic veterinar Mantu*: Convenția dintre stat și societatea engleză “The Marshalt Ingers L-ted” va trebui încheiată înainte de data deschiderii sesiunii parlamentare, pentru a putea fi ratificată la timp. Societatea cere ca statul să-i acorde monopolul exportului de carne în Anglia și coloniile engleze, deoarece numai clădirile și instalațiile pe care le va construi vor costa peste un milion și jumătate, în special va instala cinci mari fabrici de conserve. Primăria Brăilei va construi un depozit frigorifer pentru păstrarea cărnii până la încărcarea ei în vapoare. Costul acestei construcții se va amortiza din chiria plătită de societate. Se prevede un export anual de 15.000 vite mari, 60.000 oi și 10.000 porci, în valoare de peste 13 milioane lei.

- An XIV, nr. 4253, iunie 2, p. 1 – Teodorescu, I., *Conservatorii și Banca: Într-o broșură intitulată Statul și Banca Națională*, M. Seulescu afirmă, în privința convenției încheiate de curând, că micșorarea rezervei metalice a băncii ar putea face ca în anumite împrejurări să reapară agioul aurului. Autorul mai propune ca beneficiul rezultat din scont, dacă depășește o anumită dobândă, să fie atribuit statului în întregime, așa cum este în Belgia, în cazul când scontul trece de 6 la sută. El cere, de asemenea, ca Banca Națională să primească la scont și portofoliul agricol, iar prelungirea privilegiului să nu fie discutată decât în preajma expirării termenului în curs și ținându-se seama de condițiile de atunci.
- An XIV, nr. 4254, iunie 3, p. 1-2 – Quand-même, *Nereușita socialismului în România*: Sub titlul *Nereușita socialismului în România*, Ioan Nădejde publică în numărul de la 1 mai al revistei "Noua Revistă Română" un articol care a atras aspre critici din partea socialiștilor. Fostul șef al Partidului Socialist afirmă că acest partid nu mai are nicio perspectivă de a se dezvolta în România și că socialiștii trebuie mai bine să se înscrie în partidele politice burgheze. Ar fi păcat, susține Nădejde, ca tineri inteligenți și culți să se mai angajeze în viitor într-o luptă care până acum nu a dat niciun rezultat. În realitate, Partidul Socialist Român a fost ultrarevoluționar în activitatea sa verbală, dar de o uimitoare moderație în acțiunea practică. Programul socialist ar fi făcut oroare celui mai burghez partid, iar la sate susținea menținerea proprietății, a familiei și chiar a religiei și, totuși, Partidele Conservator și Liberal acuză pe socialiști de agitații subversive. Este, totuși, nevoie de crearea unui al treilea partid, al libertății, egalității și progresului, și acest partid nu poate fi decât cel socialist. Partea practică a acțiunii trebuie realizată imediat, până când revendicările cele mari vor găsi prielnic de realizare.
- An XIV, nr. 4255, iunie 4, p. 2 – Marin, *Pășunatul în pădurile statului. Un interview cu d. N. Popovici. Pășunatul prejudiciabil pădurilor. Hrană slabă și insuficientă. În ce condițiuni se poate admite pășunatul. Măsurile luate de ministerul de domenii. O circulară: Pășunatul vitelor este dăunător, pentru că ele nu mănâncă numai iarba, ci și puietul și arboretul, bătătorind totodată și pământul din jurul arborilor. Vitele nu găsesc în păduri hrană suficientă pentru a se dezvolta. De aceea pășunatul în pădurile statului nu poate fi admis decât în anumite cazuri extreme.*
- An XIV, nr. 4256, iunie 5, p. 1 – Teodorescu, I., *Supărarea cămătarilor*: Finanța berlineză este foarte nemulțumită de convenția și de împrumutul încheiat de stat cu Banca Națională. Motivele presupuse ale nemulțumirii nu sunt serioase, în afară de acela că s-a încălcat clauza prevăzută între condițiile împrumutului de 175 milioane, prin care se stipula că nu se va contracta niciun alt împrumut până la achitarea acestuia. Ei ar fi dorit ca, în cazul foarte probabil când acest împrumut nu ar fi putut să fie achitat la scadență, să pună stăpânire pe bogățiile țării. Prin convenția încheiată, Banca Națională a scăpat de primejdia controlului străin. Problema esențială nu se poate însă rezolva cu expediente, ci printr-o politică economică și fiscală bine chibzuită.
- An XIV, nr. 4262, iunie 11, p. 1 – S.Y.R., *Împrumutul Primăriei*: Primăria Capitalei datorează ca despăgubiri pentru expropriere, datând de 7-8 ani, o sumă de circa 700.000 lei. Pentru achitarea acestei datorii, ca și pentru continuarea expropriierilor, Primăria are intenția să contracteze un împrumut de 4 milioane lei. Chestiunea

expropriierilor făcute de fostele Consilii Comunale prezintă multe puncte dubioase, care ar trebui lămurite mai înainte de a se contracta un nou împrumut.

An XIV, nr. 4264, iunie 13, p. 1 – Index, *Impozitul pe vin*: Ministerul de Finanțe are intenția să pună un impozit de 5 bani pe decalitrul de vin. Impozitele de cinci milioane și jumătate, proiectate de Guvern pentru a completa suma necesară acoperirii deficitului bugetar, nu au fost votate, deoarece materia impozabilă este epuizată și noi impozite nu ar mai avea niciun randament. Taxa proiectată pe vin ar lovi în sărăcime, într-un obiect de consumație igienic și în producători foarte strâmtorați. Este sigur că Guvernul va trebui să înființeze impozite noi, dar trebuie mai întâi să chibzuiască bine incidența lor.

An XIV, nr. 4264, iunie 13, p. 1 – Ad., *Un grav scandal*: Conform Legii căilor ferate de interes privat, o societate română finanțată cu capital străin a obținut concesiunea construirii liniei Pașcani-Neamț. Guvernul îi refuză însă autorizația, fapt care lovește și în Societatea Metalurgică Română, care trebuia să furnizeze materialul, și lasă 600 de muncitori fără lucru. Această nesocotire a legii și a unei autorizații date pe baza ei este de natură să zdruncine încrederea capitaliștilor străini în modul cum se aplică legile țării.

An XIV, nr. 4264, iunie 13, p. 3 – *Recolta în străinătate și în țară*: Recolta din Statele Unite ocupă primul loc și va domina piața, fiind cu 20% superioară celei de anul trecut. În Rusia, de asemenea, recolta se anunță foarte bună. În Franța, recolta va fi satisfăcătoare, iar în Germania – slabă, aceasta trebuind să facă importante importuri de cereale. În România, recolta de rapiță este cantitativ inferioară așteptărilor, cea de păioase este considerată excelentă, cu rezerva stricăciunilor cauzate de ultimele ploi cu grindină. Porumbul și viile sunt bune.

An XIV, nr. 4266, iunie 15, p. 1 – Teodorescu, I., *Deschiderea parlamentului*: În sesiunea extraordinară a Parlamentului, care se întrunește astăzi, se va aproba convenția cu Banca Națională și se va discuta eventual noua Lege a pensiilor. Convenția cu Banca Națională este necesară și utilă, cu condiția însă ca beneficiul care s-ar produce în cazul ridicării scontului peste 6 la sută să revină în întregime statului, Banca Națională să sconteze și portofoliul agricol, prelungirea privilegiului să fie discutată la expirarea lui în 1920, în fine, statul să nu folosească împrumutul de 15 milioane la cheltuielile curente. În privința pensiilor, se spune că vârsta de pensionare va fi de 60 de ani, după 35 de ani de serviciu. Statul este numai un depozitar al reținerilor făcute din leafa funcționarului și nu poate dispune de ele, nici nu poate face rețineri asupra lor.

An XIV, nr. 4267, iunie 16, p. 1 – Teodorescu, I., *Convenția cu Banca Națională*: Actuala organizație socială implică fatalmente existența unor bănci privilegiate. Guvernul însă prelungeste actualul privilegiu al Băncii Naționale, care expiră în 1920, până în 1930, numai în favoarea acționarilor. Ar trebui ca și statul să obțină avantaje mai consistente și mai durabile decât împrumutul de 15 milioane, care va fi repede irosit. Ar trebui să se acorde statului tot beneficiul care ar rezulta dintr-o eventuală ridicare a scontului peste 6 la sută. De asemenea, banca să se pună și în serviciul agriculturii și prelungirea privilegiului să poată fi discutată din nou în 1920, după condițiile economice de atunci.

- An XIV, nr. 4267, iunie 16, p. 1-2 – Br., *Economice. Starea agricolă. Interview cu un mare agricultor*: Ploile căzute în ultimul timp au provocat o alarmă nejustificată în privința stării recoltei. Păioasele vor da un bun randament, iar ploile au ajutat mult porumbului. Dacă ploile vor înceta, secerișul va fi terminat până în zece zile. Se poate crede deci că în cel mult patru săptămâni o bună parte din producția agricolă va fi asigurată.
- An XIV, nr. 4267, iunie 16, p. 2-3 – *Modificarea legii pensiilor*: Ministrul de Finanțe a depus la Camera Deputaților proiectul de lege pentru modificarea unor articole din Legea pensiilor. Expunerea de motive arată că, din cauza deficitului bugetar, statul este obligat să oprească sporul subvenției cu care contribuie la fondul de pensii. Suma de 4.500.000 lei la care se ridică astăzi această subvenție nu este suficientă pentru acoperirea sarcinilor Casei de Pensii, care se cifrează pe anul în curs la suma de 11.500.000, până la 1 aprilie. Pensiile au crescut de la 5.001.024 lei în aprilie 1891, la peste 11.500.000 lei în aprilie 1901, iar subvenția statului a crescut de trei ori în același interval de 10 ani, trecând de la 1.571.000 lei în 1891 la 4.500.000 lei în 1901. Este deci nevoie de o reformă radicală a actualului regim al pensiilor, dar până a realizarea ei, legea actuală este modificată în sensul ca așezarea drepturilor la pensie să se facă o singură dată pe an, la începutul anului bugetar, ceea ce va veni în ajutorul tezaurului și va raționaliza mersul serviciilor publice. Se exceptează însă pensiile de urmaș, care se vor putea constata și acorda în tot cursul anului.
- An XIV, nr. 4268, iunie 17, p. 1 – Index, *Suprimarea suplinitoilor pe vacanție. Zvonul sinistru. Suprimați fără avizare la timp. Cauza măsurii. Nedreptatea ei. Suplinitorii și examenele de capacitate. Vina guvernelor*: Ministrul Instrucției Publice a hotărât să suprimă, de la 1 iulie până la 1 septembrie, pe suplinitorii de la toate catedrele din țară. Principiul de a nu se plăti leafă pe timpul vacanței nu este just, cu atât mai mult cu cât este vina guvernelor că nu au dat posibilitatea suplinitoilor să devină definitiv, suprimând concursurile pentru definitivare, lăsând ani întregi locurile vacante.
- An XIV, nr. 4268, iunie 17, p. 1 – Ad., *Legea pensiilor*: Expunerea de motive prezentată de ministrul de Finanțe la proiectul de lege pentru modificarea Legii pensiilor arată că sumele cu care statul contribuie la fondul de pensii cresc într-un mod îngrijorător. Nu se arată însă dacă aceste sume sunt superioare sau inferioare totalului reținerilor de 10 la sută din salariul funcționarilor. În cazul când ar fi superioare, ar trebui revizuite mai întâi pensiile de favoare și recompensele naționale și numai ulterior, dacă diferența nu va fi compensată, statul să suprimă subvenția, creând o casă de pensii autonomă.
- An XIV, nr. 4268, iunie 17, p. 1 – I.T., *Poșta redacției. Chestia agiului*: Mai sunt câțiva mari proprietari care ar profita de reapariția unui agio pentru aur, de exemplu de 20 la sută, căci ei și-ar vinde produsele în străinătate pe aur și și-ar plăti sarcinile interne în argint, beneficiind de diferență. Socoteala nu e justă, pentru că și importul se achită tot în aur, astfel încât dacă balanța de plăți este deficitară, cum este de obicei, agioul ar provoca o pierdere pentru țară, plus sporul care s-ar adăuga la datoria publică, care ar fi încărcată cu un agio de circa 20 milioane lei.
- An XIV, nr. 4269, iunie 18, p. 1 – R.P., *Răfuiala de la Senat. Împrumutul de 175 milioane. Apărarea d-lui general Manu. Intervenția d-lui Th. Rosetti. Răspunsul d-lui G. Palade*: La Senat s-a discutat proiectul de lege pentru anularea unor credite extraordinare de

79.426.544 lei, care erau destinate în special pentru lucrări publice și trebuiau să fie acoperite prin emisiuni de rentă sau bonuri de tezaur. Asemenea operații sunt însă interzise prin clauzele împrumutului de 175 milioane, contractat de Guvernul conservator la Berlin și care are scadența de 1 decembrie 1904, de aceea creditele trebuie anulate, fiind rămase fără acoperire. O parte din ele au fost însă deja angajate și, dacă s-ar continua, s-ar ajunge la un dezastru.

An XIV, nr. 4269, iunie 18, p. 1 – Index, *Chestia pensiilor*: Casa pensiilor se alimentează în principiu din reținerile de 50 la sută asupra primului salariu al funcționarilor și de 10 la sută din salariile următoare, capitalizate cu dobândă compusă. Se pune problema dacă statul varsă anual 4.500.000 lei peste suma de circa 9.000.000 lei provenită din rețineri sau numai prima sumă. În primul caz, nu se poate rezolva dificultatea decât prin înființarea unei case de pensii independente, alimentată numai din reținerile operate din salariu.

An XIV, nr. 4269, iunie 18, p. 1 – I.T., *Orașele ucigașe (Carnetul meu)*: În anul 1900, populația României a crescut cu 88.699 suflete. La orașe, sporul este numai de aproape 10 la sută, ceea ce revine la jumătate din procentul de 20 la sută pe întreaga țară. Mortalitatea este deci de două ori mai mare la orașe decât la țară, fenomen contrar aceluia care se manifestă în orașele din Occident. Contrastul se explică prin nepăsarea Consiliilor Comunale față de condițiile neigienice în care trăiește populația orașenească. Ar trebui ca în administrația comunelor politica să fie înlocuită printr-o bună gospodărire.

An XIV, nr. 4270, iunie 19, p. 1 – R., *Convenția cu Banca Națională. Adunarea generală a acționarilor. Protestarea d-lui Th. Rosetti. Răspunsul d-lui Eugeniu Carada. Campania junimiștilor*: Adunarea Generală a acționarilor Băncii Naționale a examinat convenția încheiată cu statul. Th. Rosetti, fost guvernator al Băncii, a combătut convenția, susținând că ea nu va fi de niciun folos pentru bancă, iar împrumutul de 15 milioane acordat statului nu va putea fi niciodată rambursat în condițiile prevăzute în convenție, adică din sumele cuvenite statului ca beneficiu peste suma de 622.000 lei, la cât se ridică dividendul actual, deoarece acest surplus de beneficiu nu se va realiza niciodată. Carada, ca reprezentant al Consiliului de Administrație, a arătat că banca are datoria să ajute statul la nevoie, chiar cu riscul de a pierde banii împrumutați.

An XIV, nr. 4271, iunie 20, p. 1 – Index, *Mișcarea meseriașilor*: Ministerul Industriei și Comerțului a numit o comisie care să se ocupe de doleanțele meseriașilor, spre a aduna materialul necesar unei viitoare legiferări. Cererile meseriașilor se rezumă la două puncte: protecția industriei naționale și organizarea breslelor. Comisia trebuie să examineze nu numai cererile patronilor, ci și ale lucrătorilor, deci numărul orelor de lucru, munca femeilor și a minorilor, asigurarea contra accidentelor și a bătrâneții.

An XIV, nr. 4271, iunie 20, p. 1 – Sfinx, *Casa rurală*: Este absolut necesar ca opera legiuitorilor din 1863 și 1889 să fie completată. Statul nu mai are multe moșii de vândut țăranilor, iar pământul cu care aceștia au fost împrumutați în 1864 s-a pulverizat prin aplicarea dreptului de moștenire. Numai punerea în funcțiune a Casei Rurale ar putea împiedica, sau cel puțin întârzia, proletarizarea populației rurale.

An XIV, nr. 4272, iunie 21, p. 1 – R.P., *Convenția cu Banca la Cameră*: Camera Deputaților a votat cu o mare majoritate legea prin care se ratifică convenția statului cu Banca Națională, după ce ea a fost criticată de mai mulți oratori, aproape toți membri ai Partidului Conservator. Ministrul de Finanțe a afirmat că creditul țării va fi întărit prin această operație.

An XIV, nr. 4272, iunie 21, p. 1 – Mille, C., *Votul de eri*: Convenția cu Banca Națională redeschide era primejdioasă a împrumuturilor statului, deși se face acum sub o formă oarecum deghizată, ceea ce însă nu-i poate schimba caracterul financiar. Împrumuturile făcute astfel cu „mărunișul”, dacă se vor repeta, vor ajunge să însumeze sume foarte importante. Totodată se încalcă angajamentul luat față de financiarul străini de a nu se mai contracta niciun nou împrumut până la achitarea celui de 175 milioane lei din 1899.

An XIV, nr. 4274, iunie 23, p. 1 – A.B., *Convenția comercială cu Turcia. Convenția consulară și chestia pământurilor din Dobrogea. Discursul d-lui Sturdza la întrunirea majorităților. Acuzațiile la adresa conservatorilor. Dificultățile ridicate de Turcia la încheierea convenției comerciale. Convenția consulară. În ce constă chestia pământurilor din Dobrogea. Vina guvernelor noastre. Ce se poate răspunde Turciei*: Președintele Consiliului de Miniștri a declarat că încheierea unei convenții comerciale cu Turcia se lovește de două dificultăți: pretențiile Turciei de a încheia o convenție consulară și de a regla chestiunea pământurilor din Dobrogea. Turcia condiționează încheierea convenției comerciale de satisfacerea acestor pretenții. Turcia pretinde ca Guvernul român, prin intermediul celui turcesc, să plătească turcilor emigrați din Dobrogea diferența dintre prețul cu care aceștia și-au vândut pământurile în momentul emigrării și valoarea actuală a acestui pământ. Guvernul de la Constantinopol își bazează pretenția pe faptul că acești emigranți erau numai embaticari, fondul rămânând proprietatea statului turcesc, chiar și după anexarea Dobrogei la România, care nu putea deci să se substituie în mod valabil în dreptul său de proprietate.

An XIV, nr. 4276, iunie 25, p. 1 – Sfinx, *Simplă întrebare*: Senatorul Anton Carp a mărturisit la Senat că suma de 15 milioane lei, luată cu împrumut de la Banca Națională, a fost deja încasată de stat, înainte chiar de votarea și promulgarea Legii de ratificare a convenției. Se pune însă întrebarea dacă banii primiți au fost folosiți într-adevăr pentru acoperirea deficitului bugetar din exercițiul precedent sau dacă s-au cheltuit pentru nevoile curente, contrar celor afirmate de ministrul de Finanțe în expunerea de motive.

An XIV, nr. 4277, iunie 26, p. 1 – R.P., *Starea muncitorilor din posturile noastre. Cât câștigă hamalii și căruțașii din Brăila. Pungășiile vâtafilor. Interesul negustorilor. Mișcarea muncitorilor. Abuzul cu muncitorii străini. Stagnarea comerțului din oraș. Unde se duc banii muncitorilor. Ce vor muncitorii*: În portul Brăila, o convenție datând din 1875 fixează prețul muncii unui hamal la 7 lei pe zi și 15-20 lei căruțașului care transportă cerealele între magazie și șlep, însă magazionerii și vâtafii rețin pentru ei o bună parte din aceste sume, iar dacă protestează, muncitorii sunt înlocuiți cu străini, care se angajează cu 3-4 lei pe zi. Muncitorii cer ca plata să se facă sub controlul autorităților și să se respecte Legea repausului duminical.

- An XIV, nr. 4277, iunie 26, p. 2 – *Economice. Modificarea statutelor Băncii: "Monitorul Oficial"* nr. 2555 din 24 iunie publică textul legii prin care se modifică statutele Băncii Naționale, prelungindu-i-se privilegiul până la 31 decembrie 1930, reducându-se în cazuri excepționale și pe timp limitat rezerva metalică de aur de la 40 la 33 la sută din suma biletelor emise, cu aprobarea Consiliului de Miniștri. Sumele puse la dispoziția Guvernului în baza Convenției din 11 mai 1901 nu au nevoie de acoperire metalică. 30 la sută din stocul metalic va putea consta din tratate asupra piețelor engleze, germane, franceze și belgiene. Valoarea biletelor va fi între 20 lei și 1.000 lei.
- An XIV, nr. 4278, iunie 27, p. 1 – R.P., *Cum se exploatează căile ferate. Budgetul. Urcarea tarifelor. Reorganizarea docurilor. Concluzia:* Sc. Vîrnăv publică un studiu asupra modului cum sunt exploatate căile ferate. Dovada că această exploatare este defectuoasă o arată faptul că, deși azi rețeaua ferată este de trei ori mai lungă și traficul de cinci ori mai mare decât în 1882, veniturile actuale sunt numai de 13 milioane față de 8.258.999 lei în 1882. Tezaurul public contribuie deci cu 27 milioane lei pe an la plata anuităților de 40 milioane ale împrumutului de 800 milioane, contractat pentru construirea căilor ferate. Tarifele scăzute pentru mărfurile importate și pentru cerealele transportate în vederea exportului contribuie la crearea acestui deficit și trebuie neapărat revizuite. Serviciul docurilor trebuie, de asemenea, să fie reorganizat pentru a corespunde cerințelor comerțului de cereale.
- An XIV, nr. 4278, iunie 27, p. 1 – Index, *Convenția cu Turcia:* Convenția comercială între România și Turcia a fost semnată, dar nu a putut fi ratificată la timp de Parlament. Vechiul tratat a fost prelungit până la 1 septembrie 1901, dar, dacă până atunci Parlamentul nu va ratifica această convenție, nu se știe dacă Guvernul turcesc va mai consimți la o nouă prelungire.
- An XIV, nr. 4278, iunie 27, p. 1 – Teodorescu, I., *În contra funcționarilor:* Criza financiară a pus în evidență plaga funcționarismului. Un buget de 220 milioane lei, din care 80 milioane merg la plata datoriei publice, era grevat de aproape 100 milioane lei salarii. După ce a făcut amputări masive în acest domeniu, Guvernul a început să se gândească la slujbe de un caracter mai general, deturnând generațiile viitoare de a mai lua calea funcționarismului, și a tras concluzia că trebuie redus învățământul clasic, dezvoltând în schimb învățământul profesional. Dar aceste măsuri nu constituie un remediu, căci faptele au dovedit că 99 la sută dintre absolvenții școlilor comerciale și profesionale tot după slujbe aleargă. Desființarea sau reducerea liceelor nu va fi deci de nici un folos în această privință.
- An XIV, nr. 4279, iunie 28, p. 1 – C., *Gara de la Obor. Promisiunea electorală. Lucrările făcute. Lipsa de bani. Halta de la Cimitirul Pătrunjel. Interesele morilor și fabricelor din jurul orașului. Propunerea Assan-Jaumot. Nemulțumirile căruțașilor. Ce zic proprietarii de la Obor. O propunere:* Încă din 1882, Primăria Capitalei a promis că va construi o gară la Obor. Mult mai târziu s-au început lucrările, care însă nu au fost terminate din lipsă de fonduri. În această parte a orașului există un număr de fabrici importante, care au absolută nevoie de o linie ferată, care ar putea avea un trafic anual de 15 mii de vagoane. Doi mari industriași s-au oferit să împrumute comuna cu suma necesară pentru terminarea liniei. Gara Obor însă necesită o sumă de 750.000 lei, care nu poate fi înscrisă în buget în conjunctura economică actuală.

- An XIV, nr. 4279, iunie 28, p. 1 – Index, *Deficitul*: Deficitul exercițiului bugetar 1900-1901 nu a fost acoperit cu suma de 15 milioane lei provenită din împrumutul de la Banca Națională, ci au mai rămas circa 15 milioane neacoperite. Exercițiul bugetar în curs se va solda probabil tot cu un oarecare deficit, căci între venituri se socotea și produsul a 5 milioane impozite noi sau sporuri adăugate la cele existente, care însă nu au fost supuse Parlamentului și nu au intrat în vigoare. Nu se cunoaște care sunt măsurile proiectate de Guvern pentru a face față acestei situații.
- An XIV, nr. 4280, iunie 29, p. 1 – Teodorescu, I., *Înfrînarea funcționarismului*: A afirma că dezvoltarea instrucției a dat naștere funcționarismului înseamnă a lua efectul drept cauză. Dacă meseriile și comerțul ar fi rentabile, o bună parte din tineret și-ar îndrepta activitatea în aceste direcții, dar ele sunt nesigure și nerentabile. Adevăratele cauze ale răului sunt: prea rapida dezvoltare a țării, care a necesitat crearea se servicii complicate; crearea de slujbe inutile pentru recompensarea clientelei politice; spiritul de risipă rezultat din ușurința cu care se contractau împrumuturile în străinătate. O măsură definitivă pentru curmarea răului ar fi numai stabilitatea tuturor slujbelor, ceea ce ar duce la dezpoliticianizarea lor și la micșorarea numărului aspiranților.
- An XIV, nr. 4283, iulie 2, p. 1 – Index, *Viitorul deficit. Antereul lui Arvinte sau budgetul actual. Deficit de 5-6 milioane. De la vorbe la fapte. Noile impozite. Datoria guvernului*: În executarea bugetului actual se anunță un excedent de vreo două milioane și jumătate la veniturile vămilor și un minus de încasări de vreo trei milioane la capitolul taxelor de timbru și înregistrare. Este cert că aplicarea bugetului se va solda cu un deficit, deoarece echilibrul său se baza pe instituirea de impozite noi sau sporite, în sumă de 5 milioane și jumătate, care însă nu s-au pus în aplicare. Recolta nu își menține promisiunile, astfel încât nu se poate conta pe un spor de venituri din partea aceasta. Dar, chiar dacă randamentul încasărilor va fi superior cifrei înscrise în buget, se va produce un deficit corespunzător impozitelor neaplicate.
- An XIV, nr. 4285, iulie 4, p. 1 – *Economice. Convenția turco-română*: Prin noua convenție comercială, Turcia acordă României aceleași drepturi pe care le au celelalte țări în ceea ce privește taxele vamale. Diferitele taxe stabilite prin aranjamentul din 6(18) aprilie 1897 au fost remaniate. Durata convenției este de cinci ani de la intrarea în vigoare.
- An XIV, nr. 4286, iulie 5, p. 1 – I.T., *O mare primejdie*: Germania amenință să închidă piețele sale produselor agricole străine și se prevede că, cu ocazia încheierii unei noi convenții comerciale, nu se va putea evita aplicarea unei taxe de 7 mărci pe suta de kilograme de cereale. În lupta pe care o vom duce cu această ocazie, avem avantajul că Germania cumpără de la noi mai puțin decât ne vinde și că este în aprigă concurență cu Anglia pe piața industrială. Pentru agricultura noastră am putea găsi debușee în Anglia și Belgia, făcând în schimb avantaje produselor industriale provenind din aceste țări.
- An XIV, nr. 4287, iulie 6, p. 1 – Teodorescu, I., *Tratatele comerciale*: Pe lângă criza economică din țară, mai avem de luptat și cu puternicul curent protecționist care bântuie aproape în toată Europa, unde țările agricole vor să aibă și industrie, iar cele industriale caută să-și dezvolte agricultura. Această tendință este o absurditate

economică ce se va face, desigur, simțită cu ocazia reînnoirii tratatelor noastre de comerț, în 1903. Franța a pus taxe enorme pe cereale, Germania plănuiește să impună o taxă vamală de 7 mărci pe suta de kilograme de grâu etc. Nu ne rămân ca debușee decât Anglia, Belgia și Olanda. Se impune deci o apropiere de statele liber-schimbiste, încheind tratate comerciale pe termene foarte scurte, după exemplul celui încheiat cu Turcia, care este denunțabil după doi ani și jumătate.

An XIV, nr. 4290, iulie 9, p. 1 – Ad., *Criza și petrolul. Urcarea veniturilor statului. Dezvoltarea exploatărei. Punerea în valoare a pădurilor. Posibilitatea de a se descoperi alte soiuri de mine. Importanța Pipe-linului*: Theiler, specialist în exploatările petrolifere, susține că statul ar avea un venit de 5 milioane lei anual din exploatarea unei conducte de petrol, iar prețul țițeiului se va ridica la 500 lei vagonul, din cauza intensificării exportului. Grație rezervoarelor construite de casele exportatoare, se vor putea încărca în vapoare 250 de vagoane de țiței în 8 ore. Pădurile de fag din regiunea petroliferă vor putea fi folosite pentru combustibil la sondaje sau pentru construcția sondelor. Actualmente, producția de petrol suferă de lipsa mijloacelor de transport, calea ferată având doar 30 de vagoane-cisternă, ceea ce ar necesita trei luni pentru transportul încărcăturii unui vapor.

An XIV, nr. 4290, iulie 9, p. 1 – Teodorescu, I., *Vine vadeaua!*: Peste 14 luni statul va trebui să achite împrumutul de 175 milioane. Consolidarea acestui împrumut ar necesita două exerciții bugetare excedentare, încetarea crizei financiare prin care trece Germania și mari concesiuni în privința tratatului de comerț cu această țară. Altă soluție ar fi achitarea la termen din resursele proprii ale țării, prin exploatarea intensă a rezervelor statului: petrol, păduri etc.

An XIV, nr. 4291, iulie 10, p. 1-2 – Teodorescu, I., *Reservatio mentalis*: Articolul publicat de Ion Nădejde în "Noua Revistă Română", sub titlul *Nereușita socialismului în România*, a provocat multe discuții, în special în legătură cu trecerea unora dintre socialiști la Partidul Liberal. Programul inițial al Partidului Socialist prevedea aplicarea sinceră și integrală a legilor, votul universal, reglementarea muncii, dezvoltarea învățământului, legi mai drepte pentru relațiile dintre proprietari și țărani, națiunea înarmată. Socialismul român n-a urmărit realizarea doctrinei marxiste în privința proprietății și a producției de bunuri. El a fost persecutat nu pentru că era revoluționar, ci pentru că cerea stricta aplicare a legilor, la orașe ca și la sate, ceea ce constituia o aplicare parțială a socialismului, singura posibilă în împrejurările actuale din România.

An XIV, nr. 4291, iulie 10, p. 2 – *Convențiunea comercială cu Turcia – convenție consulară în perspectivă*: Revista "România Economică" arată că, prin noua convenție comercială, Turcia va aplica mărfurilor importate din România clauza națiunii celei mai favorizate, cu condiția reciprocității din partea României. Același regim se va aplica vaselor turcești și românești în porturile respective. Durata convenției este de cinci ani de la ratificare, fiind denunțabilă după doi ani și jumătate, cu un preaviz de un an. Poarta a promis că va suprima taxele vamale de export pentru tutunul românesc. Guvernul român se obligă să nu majoreze tarifele vamale generale în timpul duratei convenției. El se obligă, de asemenea, să încheie o convenție consulară până la 14 (27) august 1902 și să regleze chestia vacufurilor în Dobrogea.

- An XIV, nr. 4291, iulie 10, p. 3 – Marin, *Plantațiunile în pădurile statului. Pădurile în munți. Despădurirea unor porțiuni de munți sau dealuri. Lucrările noi de împădurire. Înființarea de uscătorii. Cea dintâi uscătorie. Inițiativa ministerului de domenii: Pădurile de munte au început să se depopuleze din cauza îmbătrânirii, a pășunatului abuziv și a lipsei de îngrijire. Ministerul de Domenii a hotărât să înceapă o întinsă operă de reîmpădurire, în special cu brazi și molizi, dar recoltarea semințelor prezintă dificultăți din cauza lipsei de uscătorii pentru prelucrarea lor. S-au luat măsuri pentru construcția de uscătorii sistematice în toată regiunea muntoasă.*
- An XIV, nr. 4292, iulie 11, p. 1 – A.B., *Concesiunile făcute Turciei pentru convenția comercială. Amănunte complete: Convenția comercială cu Turcia, care a expirat în 1897, a fost reînnoită fără nicio condiție specială până la 1 septembrie 1900. Ministrul de Externe conservator Marghiloman a mai obținut o prelungire pe 10 luni a convenției comerciale, dar luându-și obligația de a încheia cu Guvernul turc o convenție consulară și a regla problema pământurilor din Dobrogea care au fost proprietatea emigranților turci. Guvernul actual a reușit să separe chestiunea economică de cea politică, astfel încât exportul român în Turcia, evaluat la 15 milioane pe an, a putut fi asigurat pe cel puțin trei ani.*
- An XIV, nr. 4292, iulie 11, p. 1 – Index, *Un nou împrumut: Ziarul "Le Temps" anunță că primul ministru Sturdza va negocia în străinătate un nou împrumut, fie pentru plata cuponului, fie pentru consolidarea împrumutului de 175 milioane. E puțin probabil că va reuși, dar în tot cazul această atitudine a șefului Guvernului va fi o încălcare a angajamentului luat în opoziție prin formula că "era împrumuturilor s-a terminat".*
- An XIV, nr. 4292, iulie 11, p. 1 – S.Y.R., *8 ore de lucru: Se afirmă că unii dintre socialiștii trecuți în Partidul Liberal ar insista ca în proiectul de lege pentru organizarea meseriilor să se introducă principiul muncii de opt ore. Această măsură ar aduce, desigur, o ușurare a crizei prin care trec meseriașii. Ea ar veni, mai ales, în ajutorul calfelor și ucenicilor, împiedicând exploatarea lor de către patroni, în privința duratei muncii în ateliere.*
- An XIV, nr. 4293, iulie 12, p. 1 – Mille, C., *Iarăși împrumuturile: Statul abia a încasat cele 15 milioane din împrumutul contractat la Banca Națională, că Guvernul se gândește la alte împrumuturi în străinătate. Președintele Consiliului de Miniștri – după cum afirmă ziarul "Le Temps" din Paris – sondează cercurile financiare străine în privința posibilității unui împrumut. Încetarea cu desăvârșire a împrumuturilor făcea parte din programul Partidului Liberal, dar se vede că acum acest partid merge pe făgașul greșelilor predecesorilor săi.*
- An XIV, nr. 4294, iulie 13, p. 1 – I.T., *Poșta redacției. Cooperația agricolă: Specularea producătorilor agricoli de către samsari și exportatori nu poate fi înlăturată decât prin cooperatie și sindicalizare. Agricultorii s-ar putea uni spre a-și procura semințe, îngrășăminte, vite, mașini și pentru a-și vinde împreună produsele la prețuri convenabile. Există chiar și o lege a sindicatelor agricole, care a rămas literă moartă. Vina că sunt exploatați cade deci în sarcina agricultorilor lipsiți de orice inițiativă.*

An XIV, nr. 4294, iulie 13, p. 1 – Y.Z., *Salvarea marilor agricultori. Asigurări reciproce contra focului și grindinei. Avansuri din Capitală. Centralizarea comerțului. Înlăturarea intermediarilor. Salvarea:* Agricultorii se plâng de exploatarea cămătarilor, a intermediarilor pentru vânzarea produselor etc. Remediul ar fi ca cei 10.500 proprietari și arendași, care plătesc pe an societăților de asigurare câte cel puțin 2.000 lei, să se asocieze pentru a înființa asigurări mutuale contra grindinei și incendiului, adunând astfel un capital de 20 milioane lei în fiecare an, din care s-ar putea acorda și împrumuturi cu dobândă mică. Asociația s-ar putea ocupa și de vânzarea directă în comun a produselor, suprimând intermediarii care îi exploatează.

An XIV, nr. 4295, iulie 14, p. 1 – Teodorescu, I., *Scăparea de criză prin petrol. Cîte-va date interesante. Cît produc puțurile rusești, americane, galițiene și române. Îndoirea producției noastre. Colosala bogăție petroliferă din România. Cît putem produce. Veniturile statului. De ce nu putem produce azi. Înlăturarea crizei prin petrol:* Țara nu poate scăpa de criza economică, nici prin agricultură, care pentru a-și spori considerabil producția are nevoie de capitaluri mari și de muncă pricepută, nici prin industrie, pentru dezvoltarea căreia nu dispunem de capital, și care ar satisface cel mult nevoile consumului intern. Pentru ca balanța noastră comercială să devină favorabilă, trebuie să fie exploatare bogățiile miniere și, în primul rând, petrolul. În România se exploatează acum zăcămintele petrolifere pe o întindere de 80 kilometri pătrați, cu 100 de sonde, producând 224.760 tone, adică 1.700 kilograme pe zi pentru o sondă, mai mult decât în Galiția (175 kg) și în Statele Unite (1.098 kg), venind pe locul al doilea după cele rusești (7.455 kg). Producția mai redusă din România provine din insuficiența mijloacelor de exploatare. Se crede că în 1901 randamentul va fi în medie de 3.500 kg pe zi. Se calculează că 3.500 hectare de terenuri petrolifere ale statului i-ar aduce un venit de 30 milioane lei pe an din redevența de 10 la sută și 59 milioane și jumătate din taxele de transport. Cauza pentru care exploatarea nu se dezvoltă mai repede este lipsa mijloacelor de transport, neexistând în toată țara decât 50 de vagoane-cisternă.

An XIV, nr. 4296, iulie 15, p. 3 – *Noul tarif vamal german:* Guvernul german a publicat noul tarif vamal, care va servi drept bază pentru încheierea convențiilor de comerț. S-au sporit taxele pe cereale, iar cele pe vite și alte produse agricole echivalează cu prohibirea importului. Grâul este impus la 6½ mărci pe suta de kilograme, vitele la 25 mărci pe bucată, carnea la 30-35 mărci pe suta de kilograme, untura de porc la 12½ mărci etc. Lâna este scutită de orice taxă vamală.

An XIV, nr. 4297, iulie 16, p. 1 – Un inginer, *Șicane ilegale și păgubitoare. Concesiunile căilor ferate de interes particular:* Guvernul actual pune piedici aplicării în fapt a concesiunilor pentru construirea de căi ferate de interes particular. Așa s-a întâmplat cu linia ferată Pașcani-Piatra Neamț, a cărei concesiune a revenit unei societăți belgo-române, dar nu a putut începe lucrările din cauza opunerii ministrului de Finanțe, pe motiv că banii încasați ca dividende se duc în străinătate. Această atitudine este antieconomică, deoarece binefacerea unei căi ferate se resimt pe o zonă cu o întindere de 200.000 hectare, moșiile din această regiune căpătând o valoare întreită, cum s-a constatat la linia ferată care trece prin Bărăgan, unde arenda moșiilor vecine a crescut de la 100 lei la 375 lei hectarul.

- An XIV, nr. 4298, iulie 17, p. 1 – Teodorescu, I., *Războiul cu Germania!*: Un război economic este în perspectivă între România și Germania. Taxe prohibitive vor fi impuse de Guvernul de la Berlin pentru importul de cereale, vite, carne, brânză, ouă, păsări, grăsimi animale. Producția internă în Germania va spori sub protecția acestor taxe și noi nu vom mai putea vinde niciunul dintre produsele noastre. Guvernul român ar trebui să răspundă cu taxe prohibitive asupra mărfurilor industriale germane și Germania va pierde de trei ori mai mult decât noi. Iar în ceea ce privește împrumuturile, să le căutăm în alte țări care au capitaluri disponibile.
- An XIV, nr. 4298, iulie 17, p. 2 – Don Salust, *O scriere interesantă. Drepturile de proprietate literară și artistică a streinilor în România*: T.G. Djuvara publică la Paris o lucrare tratând despre starea juridică a dreptului de autor în România, în care se constată că traducerea neautorizată a operelor străine se practică pe o scară întinsă, iar Tribunalul Ilfov, în 1880, a hotărât că proprietatea literară nu este apărută de lege. Curtea de Casație însă a decis, în 1893, că legea din 1862 asupra proprietății literare este încă în vigoare și garantează drepturile autorilor.
- An XIV, nr. 4298, iulie 17, p. 2 – *Economice. Tarifele vamale germane*: Proiectul noilor taxe pe care Guvernul german vrea să le pună asupra produselor agricole a alarmat și alte țări exportatoare. Astfel, ziarul "Pester Lloyd" declară că, dacă asemenea taxe s-ar aplica în fapt, nu s-ar mai putea încheia un tratat comercial între Austro-Ungaria și Germania. Ziarul "Norddeutsche Allgemeine Zeitung", organ oficios al Guvernului german, anunță că proiectul de tarif vamal care a fost dat publicității nu este definitiv și nu va fi supus Parlamentului în forma sa actuală.
- An XIV, nr. 4298, iulie 17, p. 2 – *Cameră de comerț germană în București*: Ziarul "Kölnische Zeitung" anunță că sub auspiciile legației germane din București s-a constituit în capitală, de către mai mulți industriași și comercianți germani, o Cameră de Comerț, fără însă a avea un caracter oficial. Scopul acestei camere, care a luat ființă după deschiderea la București a unei Camere de Comerț Belgiene, este să informeze piața germană despre România și să promoveze legăturile economice între cele două țări.
- An XIV, nr. 4299, iulie 18, p. 1 – B., *Noul tarif vamal german. O lovitură grea. Noul tarif. Favorizarea Rusiei. Tariful minimal. Obiectele lovite. Șantagiul german. Ce trebuie să facem pentru viitor*: Noul tarif vamal german, pe care se vor baza viitoarele tratate comerciale, ne lipsește de una dintre principalele piețe pentru desfacerea produselor noastre agricole. El a provocat reacții puternice și în Austro-Ungaria, unde ziarele prevestesc un război vamal cu Germania, dacă acest tarif va fi pus în aplicare. Proiectul german prevede chiar o dublare a taxelor, în cazul când mărfurilor și vapoarelor germane nu li s-ar aplica clauza națiunii celei mai favorizate. După cum arată Const. I. Băicoianu în lucrarea sa *Cîteva cuvinte asupra politicii noastre vamale și comerciale*, am fost păcăliți de Germania cu ocazia tratatului de comerț actual, dar acest lucru nu trebuie să se mai repete.
- An XIV, nr. 4299, iulie 18, p. 1 – Teodorescu, I., *Criza și petrolul. Petrolul față de criza financiară a statului. Ce foloase poate trage statul din exploatarea terenurilor sale petrolifere. Un venit de 89 milioane pe an. Consolidarea împrumutului de 175 de milioane*: După anumite calcule, producția de petrol în țara noastră va fi în 1901 de 60.000 de vagoane, deci de 20 de ori cât producția petrolului galițian, de 4 ori cât cea americană și jumătate

cât cea rusească, această cantitate fiind bineînțeles susceptibilă de creștere în viitor. Dacă statul ar exploata numai o treime din terenurile sale petrolifere, adică 3.034 hectare, ar obține 752.995 de vagoane pe an, socotind producția unei sonde la o medie de 1.700 kilograme de țiței pe zi. Din redevența de 20 la sută statul ar încasa 30 milioane lei pe an plus încă 59.487.605 lei din taxele de transport, deci în total 89 milioane lei, exact suma la care se ridică sarcina anuală a datoriei publice. Particularii care ar exploata în concesiune aceste terenuri ar încasa, în aceleași condiții, 300 milioane lei. Pentru exportul petrolului, concurența Rusiei nu este de temut, nu numai pentru că țițeiul rusesc este calitativ mult inferior celui românesc, dar și pentru că spezele de transport sunt mult mai mici pentru țițeiul românesc. Capitaluri se vor găsi în străinătate pentru o afacere atât de rentabilă și, de asemenea, se vor găsi ușor piețe de desfacere, dată fiind cererea din ce în ce mai mare de petrol. Singura dificultate este insuficiența mijloacelor de transport, motiv pentru care trebuie construită o conductă până la Constanța.

An XIV, nr. 4299, iulie 18, p. 2 – *Economice. D'ale tarifului german*: Taxa vamală de 5 mărci la suta de kilograme de grâu reprezintă o sarcină de 300 milioane mărci asupra populației germane, plus 200 milioane mărci din taxa asupra vitelor și lemnăriei. Chiar ziarele germane au început să protesteze contra acestor tarife exagerat de ridicate. Ziarul "National Zeitung" este de părere că dispoziția cea mai primejdioasă este aceea care stabilește taxe minimale pe grâne, iar "Vossische Zeitung" scrie că tariful vamal este un strigăt de alarmă adresat națiunii germane. Ziarul agrarian "Die Post" arată că un război vamal este imposibil din cauza articolului care prevede dublarea taxelor vamale pentru produsele provenite din țările care nu ar acorda Germaniei tratamentul națiunii celei mai favorizate.

An XIV, nr. 4299, iulie 18, p. 3 – *Cestiunea societății tramwayelor unite din București. Criza și tramwayele. Activele societății. Cumpărarea de acțiuni. Pasivul societății. Profit și pierderi. Situațiunea societății*: Veniturile Societății de Tramvaie din București au suferit o mare scădere din cauza crizei, având în 1900 o reducere de încasări de 334.000 lei. Beneficiul net a fost de 325.102 lei, la un capital de 8.000.000 lei, deci mai puțin de 5 la sută.

An XIV, nr. 4300, iulie 19, p. 1 – Teodorescu, I., *Tarifele germane*: Tarifele vamale germane, potrivit proiectului publicat în presă, s-ar solda cu un spor de 150 la sută pentru cereale și peste 300 la sută pentru produsele animale. Numai taxa pe orz a fost ridicată în aceeași proporție, pentru a se avantaja exportul rusesc. Aceste măsuri constituie un act de ingraturitate față de România, care a făcut multe sacrificii în favoarea Germaniei. Conform prevederilor acestui proiect, România nu ar putea acorda nici un avantaj altor state, fără ca și Germania să beneficieze de ele, căci altfel tarifele vamale se dublează. Aceasta echivalează cu o declarație de război adresată țărilor agricole. Ele trebuie să plătească cu aceeași monedă.

An XIV, nr. 4302, iulie 21, p. 1 – Index, *Călcările și abuzurile cu legea minelor. Chestia concesiilor terenurilor. Numărul și importanța concesiilor. Specula cu terenurile. Călcarea legii. Consecințele*: Pe baza Legii minelor și a Regulamentului din 5 aprilie 1900 pentru acordarea dreptului de a căuta și exploata petrolul de pe moșiile statului, s-au acordat 102 concesiuni pentru 3.582 hectare, dar nu s-a început o exploatare serioasă, majoritatea concesionarilor lăsând terenurile în părăsire, deși legea îi

obligă să înceapă exploatarea în decurs de 8 luni de la semnarea contractului. Acest termen a trecut, dar nicio concesie nu a fost reziliată, conform legii. În schimb, Guvernul se servește de acest fapt pentru a refuza să acorde noi concesii.

An XIV, nr. 4304, iulie 22, p. 3 – Marin, *Cultura tutunului în țară. O convorbire cu d. Popovici. Lupa*: După înființarea monopolului, cultura tutunului a dat înapoi din cauza incompetenței conducătorilor. Azi, Regia Monopolului Tutunului este condusă de specialiști și cultura acestei plante a luat un nou avânt, iar tratarea sa s-a ameliorat. Tutunul superior este însă tot de proveniență turcească. Există în țară aproape 20.000 de cultivatori de tutun. Recolta pe hectar este de 700-800 kilograme și se plătește cu 50-60 bani kilogramul.

An XIV, nr. 4306, iulie 25, p. 2 – *Interview cu d. Take Ionescu*: Fostul ministru de Finanțe, Take Ionescu, a acordat ziarului "Neue Freie Presse" din Viena un interviu în care declară că noul tarif vamal german a produs în România o impresie deprimantă; el lovește mai ales în exportul de grâu românesc, dar vată și interesele Austro-Ungariei și Rusiei, care sunt mai în măsură să intervină la Berlin cu autoritatea lor de mari puteri. În ceea ce privește vitele, România nu este lovită, deoarece tranzitul prin Austro-Ungaria fiind interzis, nu se pot exporta vite în Germania. În Partidul Liberal există un puternic curent protecționist, susținut de însuși șeful Guvernului și nu se va sfii să ridice taxele pe produsele industriei germane, care este cea mai mare exportatoare în România.

An XIV, nr. 4308, iulie 27, p. 1 – I.T., *Istoricul exploatărilor petrolifere. Chestia Pipe-linului: Țițeiul* a fost descoperit în România acum 120 de ani, la Moinești. Primele distilării de țiței au început să funcționeze în 1858 și 1859, la Tețcani și Moinești. În nicio țară industria petrolului nu s-a dezvoltat decât când i s-au pus la dispoziție mijloace suficiente de transport, care la noi sunt absolut insuficiente. Construirea unei conducte ar rezolva problema, cum s-a întâmplat în Statele Unite și în Rusia.

An XIV, nr. 4309, iulie 28, p. 1 – I.C.S., *Ruina Galașilor și a Brăilei. Despotmolia brațului Kilia. Serviciu rusec de navigație fluvială Odesa-Belgrad. Tarifele rusești și distrugerea celorlalte societăți de navigație. Linia ferată Ungheni-Reni. Reni porto-franc. Lemnăriile noastre. Șlepuri rusești pe Prut. Ruina porturilor noastre. Datoria guvernului*: Despotmolia brațului Chilia va aduce ruina pentru porturile Galați și Brăila, pe unde rușii vor înființa o linie directă de navigație între Odessa și Belgrad, concurând cu tarife scăzute toate celelalte linii de navigație, inclusiv pe cel românesc. Reni va deveni porto-franco, servind în special pentru exportul lemnăriei, prin linia care va merge de-a lungul Prutului, de la Ungheni la Reni. Acest export se face acum prin Odessa, care concurează cu succes Galașii. Reni va putea, de asemenea, concura portul Brăilei pentru produsele bulgărești, sârbești și bănățene.

An XIV, nr. 4309, iulie 28, p. 1 – Teodorescu, I., *Germania și noi*: România n-a cruțat niciun sacrificiu față de Germania, dar nu a primit nimic în schimb. Acum ne lovește cu tarifele vamale crescute. Rusia a obținut o îndulcire a taxelor pe orz, articolul cel mai însemnat al exportului său în Germania. Aceasta constituie o bună lecție pentru politica noastră viitoare în relațiile externe, care trebuie să fie mai independente.

An XIV, nr. 4309, iulie 28, p. 1 – *Politica externă. Împrumutul și politica bulgară*: Bulgaria a obținut de la un sindicat de bancheri francezi un împrumut de o sută de milioane,

cu dobânda de 5 la sută și prețul de emisiune 92 la sută, dând drept garanție monopolul tutunului, care va fi administrat de delegați ai sindicatului împrumutător.

An XIV, nr. 4309, iulie 28, p. 1 – I.T., *Poșta redacției. Cartelurile comerciale*: Angroșiștii de sticlărie au încheiat un cartel pentru ridicarea prețurilor, ceea ce va face să scadă consumul și va periclita interesele micilor comercianți. Cartelurile sunt, în principiu, acte de speculă condamnabile, lovind în libertatea comerțului și în consumator. Dacă acest cartel a fost încheiat chiar de fabricanți, statul trebuie să intervină, chiar dacă în România nu există o lege împotriva cartelurilor.

An XIV, nr. 4311, iulie 30, p. 1 – I.T., *Excedent la export!:* După 20 de ani deficitari, balanța comercială prezintă un excedent de 63 milioane lei pentru exportul din anul 1900. În această perioadă, România a exportat produse în valoare de 280 milioane lei și a importat mărfuri pentru suma de 217 milioane. Acesta este un semn bun, deși nu e suficient pentru a asigura redresarea economică. Prosperitatea adevărată constă în utilizarea judicioasă a sumelor provenite din acest excedent.

An XIV, nr. 4312, iulie 31, p. 2 – Marin, *Iarăși despre cultura tutunului. O convorbire cu d. Maximilian Popovici. Chestiunea exportului de tutun. Îmbunătățirea culturilor. Școalele regionale pentru cultivatori. Organizarea circumscripțiilor după modelul din străinătate. Recompense și încurajări pentru cultivatori*: În țară se cultivă 4.000 hectare de tutun, dar se consumă doar producția a 2.000 hectare. Pentru a se face export de tutun, trebuie îmbunătățită calitatea, dar cei 20.000 de cultivatori țărani se deprind anevoie cu culturi mai raționale. Terenurile sunt tot atât de bune ca în Turcia, dar clima noastră nu se pretează la producția de tutun cu aroma celui turcesc. Regia Monopolurilor a înființat școli practice pentru cultivatori.

An XIV, nr. 4313, august 1, p. 1 – Index, *Tarifele germane asupra produselor agricole. De ce a urcat Germania tarifele vamale asupra produselor agricole? Un interview cu un amic al d-lui Bülow. Germania vrea soldați mulți și robuști. Împiedecarea emigrărilor. Tarifele ca antidot contra socializmului la sate. Germania în caz de războiu. Consecințele tarifelor*: După ziarul francez "Le Temps", creșterea tarifelor vamale pentru importul de produse agricole în Germania s-ar explica prin dorința Guvernului ca țărani să devină chiaburi, pentru a procura consumatori mai numeroși ai produselor industriale, precum și soldați mai robuști pentru cazul unui război. Altă cauză este influența puternică a nobilimii rurale, cu tendințe protecționiste. Întărirea Partidului Socialist și progresele pe care le face la țară, printre țărani săraci, este, de asemenea, un motiv pentru protecția vamală a produselor agricole, Guvernul voinde să împiedice exodul emigrărilor mai ales din Prusia Orientală, de unde pleacă sute de mii de oameni. Dar motivul cel mai puternic pentru o încurajare energetică a agriculturii este faptul că aceasta nu poate produce hrana populației decât pentru 3-4 luni, în ceea ce privește restul țara fiind tributară străinătății, fiind amenințată de foamete în caz de război. În scurtă vreme producția agricolă franceză s-a dublat, grație tarifelor protectoare și Germania are ambiția să-și acopere singură nevoile în viitor. Prețul unei asemenea politici va fi însă enorm, slăbind Tripla Alianță prin nemulțumirea Austro-Ungariei și Italiei și periclitând grav exportul produselor industriale germane.

An XIV, nr. 4314, august 2, p. 1 – R.W., *Primejdia rusificării Dunărei. Extensiunea spre Sud. Planul guvernului rus. Protestul comisiei dunărene. Împotmolirea Sulinei Șiretenia Rusiei. Importanța strategică a Chiliei. Flota Chiliei. Grava primejdie strategică*: Rusia manifest o tendință de expansiune spre sud. Redarea navigabilității brațului Chilia este o manifestare a acestei politici. Planul despotmolirii acestui braț al Dunării datează din 1893, dar executarea lui s-a făcut abia acum, adâncind albia fluviului cu 27 de metri. Comisia Europeană a Dunării a protestat, pentru că realizarea proiectului ar provoca împotmolirea brațului Sulina, dar Guvernul rus nu a ținut seama de această obiecție, căci navigabilitatea brațului Chilia face ca Rusia să fie stăpână pe gurile Dunării, din punct de vedere strategic.

An XIV, nr. 4315, august 3, p. 1 – Inter, *Balanța noastră comercială. Excedentul nostru. Ce e balanța comercială. Balanța activă și pasivă. Părerea mercantiliștilor. Datoria publică și balanța*: În 1900, exportul a fost de 280 milioane lei, iar importul de 217 milioane, rezultând deci un excedent de export de 67 milioane lei. Adam Smith arată că acest fenomen nu trebuie interpretat totdeauna ca fiind un semn de prosperitate. Nu interesează atât balanța comercială, cât balanța de plăți. Țara noastră are de achitat mari sume de lei în aur pentru plata anuităților datoriei publice, astfel încât balanța sa comercială trebuie să fie în permanență activă, spre a echilibra balanța de plăți, ceea ce nu este cazul în prezent.

An XIV, nr. 4317, august 5, p. 1 – C.M., *Stomahul Bucureștilor (Carnetul meu)*: Din “Buletinul statistic” al Primăriei Capitalei rezultă că, în luna mai, s-au consumat în București 880.506 kilograme de carne de vită, plus 2.583 de porci și 72.833 de miei și iezi, 28.000 kilograme de pește proaspăt, 33.712 kilograme de pește sărat etc. Totalul consumului ar trece de două milioane de kilograme, ceea ce, la o populație urbană de 282.071 de locuitori recenzați în 1899, reprezintă un consum de 7-8 kilograme de carne pe lună sau 24 grame pe zi.

An XIV, nr. 4317, august 5, p. 1 – Teodorescu, I., *Funcționarismul. Problema. Origina lui la noi*: Funcționarismul în România este o plagă, deoarece dintr-un buget de 220 milioane lei, 90 milioane se cheltuiesc cu salariile funcționarilor statului. Totodată, exploatarea solului și a subsolului este lipsită de brațe de muncă, fiind nevoie să se recurgă la zeci de mii de muncitori străini. Unii susțin că numărul funcționarilor a crescut din cauza dezvoltării învățământului, în special a celui clasic, și cer reducerea lui prin suprimarea de școli și instituirea de taxe vamale. Alții cer ca o parte din școlile teoretice să se transforme în școli profesionale. Ideile acestea sunt eronate. În Germania, 9 la sută din locuitori nu știu carte, dar funcționarii nu reprezintă decât 4 la sută din populație. În țările scandinave, toți locuitorii știu carte, dar plaga funcționarismului nu există, pe când ea face ravagii în Italia, unde peste 50 la sută dintre locuitori nu știu carte. În Rusia, de asemenea, școlile nu produc decât bugetivori. Originea răului la noi nu provine, deci, din dezvoltarea învățământului, ci din disprețul pentru muncă și ca mijloc de corupție electorală.

An XIV, nr. 4322, august 10, p. 1 – Teodorescu, I., *Funcționarismul. Străinii și funcționarismul*: Unii atribuie plaga funcționarismului invaziei de străini care s-a produs în România după 1848. Dimpotrivă, imigrația străinilor a fost o consecință a funcționarismului, aceștia fiind atrași de golul rămas în comerț și industrie prin predilecția românilor de a deveni salariați ai statului. Evreii și, apoi, catolico-protestanții au venit să

satisfacă nevoile de negustori, industriași și meseriași, de care românii nu mai voiau să se ocupe, disprețuind munca productivă și preferând pozitivismul bugetar. Dovada că nu străinii, prin prezența lor, au împins pe români la funcționarism apare prin comparație cu Bulgaria, unde există prea puțini străini, instrucția e foarte puțin răspândită și, totuși, ocupă primul loc din lume în privința numărului funcționarilor, cu un procent de 13 la sută. Evreii emigrează în număr mare, dar nu românii le iau locul, ci catolico-protestanții care vin în număr mai mare în țară decât evreii care pleacă. De la 1 ianuarie până la 1 iulie 1901 au emigrat 9.500 de evrei și au imigrat peste 15.000 de străini, în special din Austro-Ungaria și Germania.

An XIV, nr. 4324, august 12, p. 1 – Călătorescu, G., *Exportul petrolului românesc*: Extracția petrolului nu se poate dezvolta din cauza lipsei de mijloace de depozitare și de transport, care de altfel este supus unui tarif excesiv. România are petrol abundent, unele sonde eruptive de la Băicoi, Buștenari etc. având un debit cotidian de 60-80 de vagoane. Pe lângă aceasta, România mai are și avantajul că dispune de porturi la Dunăre și la Marea Neagră. Cele două mari grupuri exploatoare de petrol, "Standard Oil" în Statele Unite și "Nobel-Rotschild" în Rusia, și-au împărțit zonele de desfacere, primul având estul până în Austria, iar al doilea – vestul Europei. România nu va putea concura pe piața petrolului până când nu va amenaja porturile Galați, Brăila și Constanța și conducte la Giurgiu, Constanța și Brăila. Aceste conducte vor reduce costul transportului în așa măsură încât Rusia va avea drumul tăiat înspre Marea Neagră și Mediterana. Guvernul trebuie să încurajeze și industria petrolului, care ocupă azi 12.000 de brațe de muncă și este susceptibilă de o dezvoltare atât de importantă, favorizată fiind și de situația geografică a țării.

An XIV, nr. 4324, august 12, p. 2 – Br., *Situațiunea pieței cerealelor. Interview cu d. Charles Dreyfus. Recolta română. Recolta rusă și americană. Lipsa de porumb. Uscați grânele! Ovăzul. Chestiunea prețurilor*: Charles Dreyfus, reprezentantul firmei franceze care face cele mai mari cumpărături de cereale în România, declară că porumbul românesc va juca un rol important pe piața mondială, din cauza slabei recolte din America, ce nu-i va permite acesteia să facă niciun export. Grânele românești prezintă însă defectul că sunt mai totdeauna umede. În privința grâului, perspectivele sunt mediocre. Grâul inferior va fi cumpărat de Belgia și Olanda, cel superior de Germania și parțial de Franța. Tariful vamal german pentru cereale este deocamdată doar un proiect și, în tot cazul, nu va intra în vigoare decât peste doi ani.

An XIV, nr. 4328, august 16, p. 1 – Teodorescu, I., *Funcționarismul. De ce-i plac românului funcțiile?*: Nici dezvoltarea instrucției publice, nici invazia străinilor nu sunt cauzele principale ale plâgii funcționarismului în România. Statul român s-a organizat într-un ritm rapid în ultimele trei, patru decenii și a absorbit pe cei mai energici și mai inteligenți, oferindu-le locuri în cadrul administrației. În schimb, se arunca discreditul asupra celor care prestau o muncă productivă. Corupția electorală a sporit afluxul către funcțiunile publice, date drept compensație favoriților politici. Mulți își abandonează meseria sau comerțul pentru a deveni slujbași. Mai mult de jumătate din funcționari sunt inculți, nici 20 la sută nu au absolvit patru clase gimnaziale.

- An XIV, nr. 4332, august 20, p. 1 – *Economice. Importul nostru*: În anul 190, România a importat mărfuri în valoare de 216.985.878 lei. Austro-Ungaria vine în fruntea țărilor exploatare, cu peste 60 milioane lei, apoi urmează, în ordine descrescândă Germania, Anglia, Franța, Turcia, Italia, Belgia, Rusia etc. Importul de materii textile a fost de 73.963.403 milioane lei, în care Germania ocupă primul loc cu 20 milioane lei.
- An XIV, nr. 4335, august 25, p. 1 – R., *Lipsa de meseriași români? D. Haret și școlile de meserii. Guvernul caută maiștrii în Transilvania*: “Gazeta Transilvaniei” publică un apel în care se arată că Ministerul Instrucției Publice din București, înființând 40 de școli de meserii în țară, are nevoie de maiștri care să predea învățământul meseriilor în atelierele acestor școli și angajează în acest scop maiștri români ardeleni sau sași, cu contract pe termen de cinci ani. În timp ce meseriașii români din țară se plâng de întinderea șomajului, apelul la cei de peste hotare este ciudat și nu corespunde cu interesele naționale.
- An XIV, nr. 4336, august 26, p. 1 – Teodorescu, I., *Funcționarismul. Leacul boalei*: Cauza principală și inițială a dezvoltării exagerate a funcționarismului în România constă în ritmul prea rapid al organizației statale, în favoritismul politico-electoral și în disprețuirea muncii productive, funcționarul considerându-se superior prin deținerea unei părți din autoritatea statului. Răul s-ar putea lecu cu timpul de la sine, din cauza penuriei de posturi disponibile. Dar evoluția poate fi grăbită prin reducerea locurilor și lefurilor, prin condiții de admitere mai grele etc. Învățământul profesional nu ar rezolva problema, căci absolvenții tind tot către funcționarism, situațiile de mic comerciant, de meseriaș fără clientelă sau de muncitor agricol fără pământ neputând să-i atragă. Terenul lor de activitate s-ar putea găsi în dezvoltarea bogățiilor țării, ridicarea prestigiului muncii, civilizarea satelor, așa încât muncitorul agricol să fie tratat omenește, pentru ca micii fermieri să poată prospera. Asemenea măsuri trebuie să fie însoțite de un progres politic și moral al întregii țări.
- An XIV, nr. 4351, septembrie 8, p. 2 – R.N., *Agricultura și industria noastră națională. Industrie națională din materie primă streină. Industria berei. Industria frîngheii și cultivarea cînepei. Concurență neleală. Retragerea avantajilor legii pentru încurajarea industriei*: Industriile care au început să funcționeze în țară, prin încurajarea lor de către stat, deși se numesc naționale, folosesc materie primă importată din străinătate. Agricultură a neglijat producția de plante textile și industriale, consacându-se aproape exclusiv producției de cereale. Astfel, industria berii este obligată să importe hamei din Ungaria, industria frîngھیilor lucrează cu cânepă de import, dar chiar și produsele superioare din acest domeniu sunt aduse din străinătate. Unor asemenea fabrici ar trebui să li se retragă avantajele Legii pentru protecția industriei naționale.
- An XIV, nr. 4354, septembrie 11, p. 1 – Dunăreanul, *Poșta redacției. Proprietatea fonciară urbană*: Valoarea proprietăților urbane s-a redus la jumătate, din cauza crizei generale și a datoriilor ipotecare care le grevează. Trebuie să se oprească vânzările silite prin licitație, care depreciază și mai mult imobilele, să se facă de către Fisc o evaluare a veniturilor actuale ale acestor imobile, operație care nu s-a mai făcut de

doi ani, să se dărâme locuințele insalubre și să se facă proprietarilor înlesniri legale pentru încasarea sumelor datorate de chiriași.

An XIV, nr. 4357, septembrie 14, p. 1 – Index, *Impozitul pe vin*: Se anunță că Guvernul are intenția să pună un impozit pe vin. Acest impozit este absurd, pentru că scumpirea unui produs atrage totdeauna scăderea consumului, astfel încât impozitul nu mai are niciun randament, mai ales când este pus asupra unui produs care nu este de primă necesitate. Impozitul este și nedrept, pentru că lovește în cei mici și în producătorii care sunt deja foarte încărcați. Scumpirea vinului va îndemna la consumul spiritului, a cărui sporire ar fi un adevărat dezastru național.

An XIV, nr. 4361, septembrie 18, p. 1 – Brănișteanu, B., *Pescăriile din România*: Dr. Antipa, inspector general al pescăriilor, publică un studiu despre exploatarea peștelui din apele românești. Legea pescuitului a pus o stavilă procedelor abuzive ale unor pescari, interzicând pescuitul peștilor prea mici sau în perioada de reproducție, astfel încât situația s-a ameliorat cantitativ și calitativ, bălțile statului producând un venit de 1.300.000 lei pe an. Producția de pește a crescut și ea, ajungând la 12.774.374 kilograme în 1899-1900, reprezentând o valoare de 3.855.683 lei; producția de morun a crescut cu sută la sută în ultimii cinci ani, iar cea de crap cu peste o mie la sută. Exportul de pește în 1899-1900 s-a ridicat la 4.125.545 kilograme.

An XIV, nr. 4363, septembrie 20, p. 1 – Index, *Tariful german și tripla alianță*: Széll, primul ministru al Ungariei, a declarat că tariful vamal german protecționist va avea ca efect ruperea Triplei Alianțe și aruncarea micilor state orientale în brațele Rusiei. Austro-Ungaria și Italia vor fi crud lovite și ar putea să se retragă din alianță. Care ar putea fi reacția României?

An XIV, nr. 4364, septembrie 21, p. 1 – Indiscret, *Congresul internațional de petrol. Cum s-a decis ținerea congresului. Părerea d-lui Petre Carp. Regele și congresul. Vodă da, Sturdza ba. De ce e d. Sturdza contra congresului*: Specialiștii români au convins pe participanții Congresului Internațional din Paris să țină întrunirea următoare în România, arătându-le că țara noastră posedă mari zăcăminte de petrol neexploatate din cauza insuficienței mijloacelor de prospecțiune și extracție. Fostul prim-ministru Carp căuta remediul crizei economice în sporirea exportului cu circa 200 milioane lei, prin dezvoltarea industriei petrolifere. Însuși regele s-a declarat de acord cu propunerea de a se ține congresul la București. Actualul președinte al Consiliului de Miniștri, Dim. Sturdza, se opune la ținerea congresului în București, deoarece, dacă străinii vor vedea bogățiile noastre miniere, li se va trezi pofta de a le acapara, la nevoie cu forța. Această atitudine este însă potrivnică interesele economice și politice ale țării.

An XIV, nr. 4364, septembrie 21, p. 1-2 – *Politica externă. D. Széll, triplicea și tariful german*: Guvernul ungar a comunicat celui german că nu poate admite să se încheie un tratat de comerț între cele două state, dacă Guvernul de la Berlin și-ar realiza intenția de a impune o taxă vamală dublă pe cereale. Primul ministru ungar Széll a anunțat că, în asemenea caz, Ungaria va închide frontierele dinspre Germania și chiar dinspre statele balcanice, pentru a-și asigura monopolul pieței austriece. Măsura aceasta ar îndemna statele balcanice să treacă de partea Rusiei, Franței și Angliei, atât economicște, cât și din punct de vedere politic. Ziarul vienez "Neue Freie Press" confirmă demersul făcut de Guvernul austro-ungar la Berlin și adaugă că,

dacă părerile protecționiste ale agrarienilor germani vor triumfa, se va crea o situație cu consecințe economice și politice incalculabile. Unul dintre primele rezultate va fi, desigur, zdruncinarea Triplei Alianțe, după cum afirmă ziarul citat.

An XIV, nr. 4365, septembrie 22, p. 1 – Index, *Desființarea sau modificarea accizelor. O reformă care se impune. Propunerea ui Pake Protopopescu. O propunere a Camerei de comerț. Raportul d-lui Roco. Opinia noastră*: Accizele comunale sunt o sursă de abuzuri, fraude și contrabande. Fostul primar, Pache Protopopescu, a propus reformarea lor după modelul belgian, adică taxele să fie percepute de stat la origine și să le împartă apoi comunelor, proporțional cu numărul locuitorilor și cu taxele încasate sub vechiul regim. Camera de Comerț din capitală a susținut această propunere, arătând că statul ar putea încasa o sumă de 36 milioane lei pe an, mai mult decât dublul încasărilor comunale de azi. Dim. Roco, directorul accizelor capitalei, documentând o propunere similară, arată că statul ar încasa anual peste 40 milioane, reducând unele din taxe. Realizarea acestei măsuri procura un plus de peste 23 milioane lei anual, suprimând totodată contrabanda și fraudele.

An XIV, nr. 4365, septembrie 22, p. 1 – Teodorescu, I., *Românul plătește*: Primul ministru al Ungariei, Széll, a amenințat Germania cu închiderea frontierelor vamale, în cazul când se va realiza proiectul de sporire a taxelor pe importul de cereale. Totodată, el anunță că va sili Austria să închidă și ea granițele pentru produsele agricole ale statelor din Balcani, pentru ca ungurii să dispună în exclusivitate de debușeurile din Austria. Victima acestui diferend va fi până la urmă România, în afară de cazul când ungurii vor reuși să convingă pe guvernanții de la Berlin să renunțe la proiectul lor de sporire a taxelor vamale. În caz contrar, consecința ar putea fi cea prevăzută de primul ministru maghiar, și anume desfacerea României din Tripla Alianță.

An XIV, nr. 4366, septembrie 23, p. 1 – Index, *Situația la Creditul urban din București. Scrisorile cititorilor noștri. Câte cereri de împrumut sînt depuse la Credit. Soarta lor. De ce nu li se mai dă curs. Cum stau împrumutații cu plata ratelor. "Disperații". Executarea răilor de plată. Cînd se vor relua afacerile de împrumuturi*: Se află în suspensie la Creditul Funciar Urban cereri de împrumut însumând 14 milioane lei, dar nu li se dă curs din cauză că instituția nu poate încasa regulat ratele la împrumuturile existente, realizând doar circa șase milioane, în loc de 7-8, cât i se datorează. A mai arunca pe piața bătuită de criză încă bonuri în valoare de câteva milioane ar însemna să se provoace o scădere a cursului lor de până la 50 la sută, ceea ce ar prejudicia pe actualii deținători a 180 de milioane emise. Pentru neplata ratelor, Creditul scoate aproape zilnic în vânzare prin licitație câte 7-8 imobile.

An XIV, nr. 4366, septembrie 23, p. 1 – *Politica externă. România și tariful vamal german*: Ziarul german "Vossische Zeitung", comentând declarațiile primului ministru maghiar Széll, arată că, dacă s-ar închide României, prin taxe vamale exagerate, piața germană și cea austriacă pentru exportul de produse agricole, această țară s-ar arunca în brațele Angliei și ale Rusiei. Cancelarul austriac Goluchowski a arătat la Berlin că, în condițiile actuale ale relațiilor dintre state, o luptă economică nu se poate împăca cu bune relații politice.

An XIV, nr. 4366, septembrie 23, p. 1 – *Averea națională ungară*: La Congresul Institutului Internațional de Statistică de la Budapesta, dr. Fellner a arătat că averea națională

ungară este evaluată la 36 miliarde, din care se scad 5 miliarde datorita publică în străinătate. Din această sumă, 43,02 la sută revine proprietății rurale, pământul productiv fiind evaluat la 15 miliarde.

An XIV, nr. 4367, septembrie 24, p. 1 – Index, *Situația Creditului urban din Iași. Gravele acuzații ce i se aduc. Chestia ratelor întârziate. Paguba din imobilele vândute. Operații financiare îndoielnice. Cu ce face față plăților? Valoarea împrumuturilor și valoarea bonurilor emise: Într-o broșură a inginerului I. Costea se arată că, din cauza relei administrații, Creditul Funciar din Iași este periclitat, deoarece, prin vânzarea tardivă a imobilelor cu rate întârziate, păgubește cu mai mult de jumătate din valoarea lor. Instituția a fost obligată să ia cu împrumut de la stat suma de 1.369.000 lei în anul 1890, pentru acoperirea deficitului. Pentru a-și achita obligațiile, Creditul gajează bonurile la Banca Națională și, pe de altă parte, emite bonuri de o valoare superioară valorii împrumuturilor ipotecare, neretrăgând de pe piață scrisurile a căror valoare a fost achitată.*

An XIV, nr. 4368, septembrie 25, p. 1 – I.T., *Desființarea accizelor: Reforma accizelor comunale prezintă un caracter urgent. Putem profita în această privință de experiența făcută în acest domeniu de Belgia, Danemarca, Elveția etc. Suprimarea barierele comunale ar ușura aprovizionarea orașelor, ar suprima contrabanda și furturile, s-ar ridica veniturile comunelor. Din surplusul de încasări realizat s-ar putea ameliora igiena orașelor și s-ar curma situația paradoxală că la orașe mortalitatea este excedentară.*

An XIV, nr. 4368, septembrie 25, p. 1 – Teodorescu, I., *Criza râncepe: Exportul românesc de grâu stagnează din cauză că, contrar așteptărilor, producția americană a fost anul acesta colosală, invadând piețele germane. Rămâne speranța într-o bună recoltă de porumb, dar aceasta nu va îndeștula nevoile. Trebuie ca agricultorii români să-și amelioreze produsele și să le păstreze în condiții optime, pentru a putea vinde marfă de primă calitate. Criza amenință să se intensifice și ea nu poate fi combătută decât prin măsuri pozitive. Altfel, se merge către ruina economică.*

An XIV, nr. 4368, septembrie 25, p. 1 – Brănișteanu, B., *Ceva despre congrese: Cu ocazia Congresului Internațional de Petrol, care se va întruni la București, vor veni pentru prima oară în țară specialiști în petrol, precum și capitaliști dornici de plasamente rentabile. Încrederea va reveni în privința viitorului economic al țării noastre, iar capitalurile străine nu vor aduce numai progresul industriei de petrol, ci și al multor altor ramuri de activitate economică.*

An XIV, nr. 4368, septembrie 25, p. 1 – *Decadența Giurgiului. Progresele Giurgiului în comparație cu acelea ale celorlalte mari orașe ale României. Invederata decadență. Cauzele: a) desființarea Expresului-orient, b) construcția portului și c) politica locală: În ultimii 30 de ani, toate orașele au progresat, dublându-și populația și mărindu-și industria și comerțul. Numai Iașiul, Galațiul și Giurgiul fac excepție, primul din cauză că nu mai este reședință domnească, al doilea din cauza pierderii Basarabiei, a desființării porto-franco-ului și a concurenței portului Odessa. În afară de Galați și de Giurgiu, toate porturile au făcut importante progrese, Severinul ajungând la 18.000 de locuitori, iar Brăila la 58.000. Din contra, la Giurgiu populația a scăzut la 13.000, din cauză că Orient Express-ul a fost înlocuit cu linia Belgrad-Sofia-Constantinopol și din cauza amplasării defectuoase a construcțiilor portului, pentru care s-au cheltuit*

peste 17 milioane lei, iar acum se vor reîncepe lucrările la Ramadan. Dificultățile care se fac comunicațiilor dintre Giurgiu și Rusciuc contribuie, de asemenea, la decadența orașului.

An XIV, nr. 4369, septembrie 26, p. 1 – J.D.Pr., *Situațiunea pieței cerealelor. Scăderea prețului grâului. Cauzele acestei scăderi. Temeri de o catastrofă. Chestia descărcării vagoanelor. Prețurile orzului, ovăzului și meiului. Speraște bune la porumb. Prosperitatea morilor: Evaluarea recoltei grâului de anul acesta este evaluată între 23 și 27 milioane de hectolitri, cea mai bună de la 1896. În schimb însă, grâul nu găsește cumpărători, nici chiar la prețul scăzut de 825-1225 lei vagonul. Ploile din cursul verii au umezit și au deteriorat calitatea grâului, ce nu poate concura cu grâul american, care – și cantitativ – reprezintă o recoltă aproape fără precedent. Este de dorit o ameliorare a culturilor. Orzul și ovăzul au prețuri mai bune, dar speranța se pune mai ales în porumb, care ar urma să fie una dintre cele mai mari recolte, cifrându-se la 59.743.320 hectolitri, față de 29.858.600 hectolitri în 1900.*

An XIV, nr. 4372, septembrie 29, p. 1 – Teodorescu, I., *Congresul petrolifer: Perspectivele industriei fiind îndoielnice, iar agricultura fiind în stare înapoiată și suferind de concurența americană, nu rămâne țării noastre ca speranță de îndreptare a crizei economice decât exploatarea minelor, a pădurilor și pescăriilor. Congresul Internațional al Petrolului, care se va întruni la București, va da un impuls exploatarea acestei bogății, însă lipsa mijloacelor de transport va fi o piedică importantă pentru dezvoltarea acestei industrii. Fabricile de la Cernavodă, care au costat patru milioane societatea olandeză care le-a construit, nu pot funcționa din cauză că le lipsește păcura.*

An XIV, nr. 4373, septembrie 30, p. 1 – Marinescu, N.G., *Cestiunea apei Capitalei. Interview cu d. inginer inspector general Elie Radu. Despre raportul chimiștilor experți. Duritatea apei. Este aerisită apa și este suficientă? Microbii apei de la Bragadiru. "Mărul discordiei": Apele subterane de la Bragadiru întrunesc toate calitățile pentru a servi la alimentarea capitalei. Pentru completarea lucrărilor s-a prevăzut suma de 5.500.000 lei, dintre care s-au cheltuit până acum 2.500.000 lei. Dacă primăria ar fi putut cheltui sume mai importante, se putea aduce apă de la Dâmbovicioara și de la Ciurel.*

An XIV, nr. 4373, septembrie 30, p. 1 – *Direcțiunea Creditului Fonciar din Iași. Comunicat: Direcțiunea Creditului Fonciar Urban din Iași dezmente acuzațiile ce i s-au adus pentru nereguli în gestiune, afirmând că operațiile sale sunt absolut corecte, iar dificultățile provin numai din faptul că cei care au luat bani cu împrumut nu plătesc ratele la termen.*

An XIV, nr. 4375, octombrie 2, p. 1 – Teodorescu, I., *Germania și România: Legația română din Berlin dezmente știrea că Guvernul român ar fi făcut Guvernului german vreo comunicare în sensul că, din cauza noului tarif vamal german, nu s-ar mai putea încheia un tratat de comerț între cele două state. Un demers în același sens a fost făcut de Rusia, Austria și Ungaria, probabil și de către Statele Unite și Italia și ar fi regretabil dacă Guvernul român nu le-ar imita, căci este în joc o problemă vitală pentru interesele țării. Protestele venite din afară ar putea combate presiunea exercitată de agrarieni germani pentru ridicarea taxelor vamale pe produsele*

agricole, măsură combătută de altfel și de cercurile industriale și muncitorești din Germania.

An XIV, nr. 4375, octombrie 2, p. 1 – Teodorescu, I., *Din satele noastre. Alcoolismul. Pelagra. Camăta. Anarhia din sate*: Bolile, ignoranța, mizeria, abrutizarea, degenerarea fizică și criminalitatea bântuie în satele din Moldova și se întind, odată cu alcoolismul, și în satele din Muntenia și Oltenia. Toți banii câștigați prin munca de o săptămână merg la cârciumă. Bogații beau mai mult decât săracii, care se abțin pentru că nu au cu ce plăti. Leacul ar fi deci scumpirea alcoolului. În Suedia, consumul de alcool a scăzut de când s-a triplat prețul alcoolului și s-a micșorat numărul cârciumilor. Pelagra este al doilea flagel al satelor, unde lovește cel puțin 200.000 de locuitori. În fine, cămăta, cu dobânzi de până la 60 la sută pe an, mergând chiar până la 200-300 la sută, sărăcește populația satelor.

An XIV, nr. 4378, octombrie 5, p. 1 – Index, *Înființarea micii proprietăți. Memoriul absolvenților școalelor de agricultură. Ce-a spus "Adevărul" în chestiunea aceasta. Necesitatea înființării unei proprietăți mijlocii. Memoriul către guvern și deputați. Concluziile memoriului*: Un grup de absolvenți ai școlilor de agricultură a redactat un memoriu prin care cere înființarea proprietății mijlocii, care ar putea utiliza cunoștințele absolvenților școlilor de agricultură și ar putea ameliora cultura solului. Statul ar vinde din moșiile sale loturi de câte 100-200 hectare, formându-se pe ele ferme-model, acordându-se totodată și un credit de 5.000 lei pentru echipamentul agricol.

An XIV, nr. 4380, octombrie 7, p. 1 – Index, *Splendidă situație!*: Încasările tezaurului public prezintă un excedent de 12 milioane față de anul trecut, sumă care s-ar putea ridica până a sfârșitul anului bugetar la 20 milioane lei. Bugetul actual însă este anormal, pentru că multe economii nu vor mai putea fi menținute și pe exercițiul următor, iar programul normal al statului va necesita un spor de cheltuieli, care s-ar ridica la vreo 30 milioane lei. Surplusul de încasări constatat până acum nu echivalează nici măcar cu diferența până la veniturile normale din anii mijlocii, anteriori crizei.

An XIV, nr. 4381, octombrie 8, p. 1 – Inter, *Chestia tratatelor comerciale*: Koerber, primul ministru al Austriei, a făcut declarații în fața Parlamentului cu privire la proiectul de tarif vamal german. Austro-Ungaria, însă, s-a purtat față de România în același mod pe care îl reproșează acum Germaniei, ruinând exportul său de vite, la stăruința agrarienilor unguri. Va trebui să ținem seama de aceasta la încheierea noului tratat de comerț.

An XIV, nr. 4381, octombrie 8, p. 1 – *Economice. Austria și tariful german*: Primul ministru austriac Koerber a declarat în fața Parlamentului că Guvernul este partizan al încheierii de tratate comerciale, dar care să țină seamă și de interesele sale, altfel Austria se va retrage în propria-i casă bine păzită. Încheierea unui tratat de comerț cu Germania pare foarte dificilă din cauza evenimentelor din ultimul timp. În tot cazul, Guvernul nu este dispus să facă sacrificii fără avantaje corespunzătoare. Pe de altă parte se spune că, în urma intervenției guvernelor din Bavaria și Württemberg, cancelarul Bülow ar înclina să renunțe la dublarea taxelor vamale pe cereale.

An XIV, nr. 4382, octombrie 9, p. 1 – Index, *Criza actuală a cerealelor. Un remediu: făina și alcoolul. Criza grâului. Bunul mers al morilor. Ce-ar trebui să facă marii noștri producători*

de cereale. Lipsa unei organizații inteligente. Necesitatea înființării unui sindicat agricol: Din cauza abundenței producției americane, grâul românesc nu găsește amatori decât cu 40 lei chila, adică sub prețul de cost. În schimb, făina este cerută cu prețuri bune. Deci grâul care nu se vinde ca atare trebuie măcinat și vândut sub formă de făină. Eventual ar putea fi transformat și în alcool. În loc de cluburi pentru jocul de cărți, marii proprietari ar trebui să înființeze sindicate pentru valorificarea produselor și pentru ameliorarea calității lor.

An XIV, nr. 4384, octombrie 11, p. 1 – O.U., *Chestiunea capitalurilor streine. Efectele crizei. Capitalul strein și oamenii noștri politici. Necesitatea de a se introduce capitalurile streine. Intrigile contra României:* Chestiunile economice formează acum principala preocupare a bărbaților noștri de stat. Șeful conservatorilor, G.Gr. Cantacuzino și fostul prim-ministru Carp au recunoscut, în ultimele lor cuvântări, necesitatea capitalurilor străine pentru exploatarea avuțiilor naționale, înlăturându-se piedicile care li s-au pus până acum. Actualul președinte al Consiliului, Dim. Sturdza, este însă adversar al intrării capitalurilor străine în țară, din motive politice, temându-se de amestecul marilor puteri, dar se crede că în cele din urmă va renunța la opunerea sa. De altfel, acolo unde capitalurile străine au pătruns în oarecare măsură, de exemplu în județul Prahova, ele au adus prosperitate și progres.

An XIV, nr. 4386, octombrie 13, p. 1 – I.T., *Fabricația și exportul făinei. O convorbire cu d. Emil Costinescu. Criza cerealelor. Pilda Ungariei, a Statelor Unite și a Franței. Morile noastre. Ce ne lipsește ca să avem o industrie serioasă a morăritului. O anchetă asupra morilor românești:* Exportul de făină este mai avantajos pentru economia țării decât exportul de grâu. Lucrul acesta l-au înțeles mai întâi ungurii și americanii, iar acum și francezii. Morile românești au lucrat până azi mai mult pentru consumația internă și nu produc făină având un tip standardizat, pentru export, ci macină în mod neștiințific, oamenii fiind lipsiți de priceperea și de utilajul necesar.

An XIV, nr. 4389, octombrie 16, p. 1 – Teodorescu, I., *Cei cari cer de la stat. Răspuns unui cititor:* Cei care cer de la stat trebuie să acorde mai întâi statului resursele necesare. Când se propun noi cheltuieli, trebuie să se creeze și veniturile corespunzătoare. Regula aceasta nu s-a respectat în trecut și, de aceea, țara a ajuns la deficite și la datorii. Ar fi bine să se știe cu cât contribuie fiecare categorie de cetățeni la sarcinile statului și cât primesc în schimb. Problema se pune mai ales pentru primele plătite anumitor industrii și, deși foarte mult discutată, nu a fost încă rezolvată și probabil nici nu va fi.

An XIV, nr. 4392, octombrie 19, p. 1 – Teodorescu, I., *Capitalurile străine:* Ziarul liberal "Secolul XX", ocupându-se de problema capitalurilor străine, se pronunță în principiu în favoarea lor, întărind astfel părerea lui Take Ionescu, care a susținut că o soluție nu se poate găsi decât prin acordul tuturor partidelor politice. În fond, problema rezidă în articolul 7 din Constituție, ale cărui prevederi stăvilesc intrarea în țară a capitalurilor străine. Fostul ministru de Finanțe conservator cere modificarea acestui articol, pe când Partidul Liberal se opune, fără însă a indica o altă soluție.

An XIV, nr. 4393, octombrie 20, p. 1 – Index, *O cucerire economică:* Austria, având mine de petrol în Galiția, nu permite României să exporte în Ungaria mai mult de 2.000 de vagoane de țiței. Însă debitul petrolului galițian scade, în timp ce nevoile de țiței ale

Ungariei cresc. Ar fi deci momentul ca Guvernul nostru să ceară să se admită un export de cel puțin 10.000 de vagoane de țiței pe an. Lucrul acesta ar conveni și Guvernului de la Budapesta.

An XIV, nr. 4395, octombrie 22, p. 1 – Mille, C., *O tristă constatare*: Guvernul pare a crede că și-a terminat misiunea, făcând economii bugetare de 25 milioane lei. El nu se preocupă însă de soarta funcționarilor concediați, care nu găsesc de lucru dacă nu se creează noi ocupații prin crearea de industrii noi. Aceasta nu se poate face însă decât cu ajutorul capitalurilor străine, pe care Partidul Conservator se arată dispus a le primi, dar Guvernul le respinge, pe bază de prejudecăți și de idei preconcepute.

An XIV, nr. 4396, octombrie 23, p. 1 – Teodorescu, I., *Ce fac liberalii?*: Problemele economice care confruntă țara sunt numeroase și extrem de grave: creditul slăbit, bugetul șubred, teribila criză economică, alcoolismul, pelagra și cămăta devastând satele, împrumutul de 175 milioane aproape de scadență, convențiile comerciale care expiră, lucrările publice abandonate etc. Guvernul nu propune nicio soluție la niciuna din aceste probleme. Economiiile au fost măsuri negative și provizorii. Care este programul de reforme pozitive al Guvernului liberal?

An XIV, nr. 4397, octombrie 24, p. 1 – Teodorescu, I., *Ancheta economică a ministerului domeniilor. Necesitatea și importanța acestei anchete. În vederea tratatelor de comerț. Adresa ministerului către presă. Chestionarul. Un sfat celor interesați în cauză*: Guvernul se preocupă de situația diferitelor ramuri de activitate economică și a hotărât să facă inventarierea industriei mari, precum și a industriei mici și mijlocii, pentru a-și putea orienta activitatea potrivit constatărilor ce se vor face cu ocazia acestei anchete. În executarea acestei dispoziții, ministrul Industriei și Comerțului a trimis celor interesați un chestionar cu 28 de întrebări. Ancheta se va face la orașe și la sate de către comisii speciale.

An XIV, nr. 4398, octombrie 25, p. 2 – Rep., *Întrunirea de la clubul agrarilor. Conferința d-lui Teodor Rosetti. Dezvoltarea agriculturii noastre*: Într-o conferință ținută în fața unui auditoriu compus în majoritate din mari proprietari, T. Rosetti a arătat că agricultura nu face niciun progres în țara noastră, deoarece agricultorii rămân izolați și ignoranți față de progresul din alte țări. De la 1880, consecința cerealelor americane a devenit foarte dăunătoare pentru exportul românesc. Comerțul american de cereale este mult mai bine organizat. Agricultorii noștri ar trebui să se organizeze în sindicate, care să se pună în legătură directă cu cumpărătorii străini, să organizeze o cultură mai rațională și să depoziteze produsele în comun.

An XIV, nr. 4399, octombrie 26, p. 1 – Sfinx, *Lipsa de vagoane*: Lipsa de vagoane aduce mari prejudicii agricultorilor și întârzie exportarea cerealelor. Calea ferată nu corespunde obligațiilor sale de serviciu public și nu ține seama de reclamațiile publicului.

An XIV, nr. 4399, octombrie 26, p. 1 – Brănișteanu, B., *Ancheta industrială*: Ancheta industrială inițiată de Ministerul de Domenii, Industrie și Comerț are o deosebită importanță în vederea, mai ales, a pregătirii noului tarif vamal și a tratatelor comerciale. Era însă mai bine dacă această anchetă se făcea prin mijlocirea Camerelor de Comerț, mai calificate decât autoritățile administrative, lăsând celor interesați puțința de a da răspunsuri de bunăvoie. Chestionarul însă este lipsit de unele întrebări de mare importanță, cum ar fi producția anuală, exportul, numărul

lucrătorilor folosiți, media salariilor etc. Răspunsurile trebuie să fie adevărate și conștiincioase pentru ca ancheta să-și poată atinge scopul.

An XIV, nr. 4399, octombrie 26, p. 1 – Index, *Iarăși cămătarii*: Se cer măsuri contra cămătarilor, însă în realitate nu prin urmărirea lor în justiție se va pune capăt răului, care nu bântuie numai în clasele bogate. Camăta este un efect, nu o cauză. Pătura suprapusă are nevoie de o schimbare radicală de moravuri, care nu se poate obține decât prin educație, introducându-se sentimentul datoriei, iubirea muncii, a cinstei etc.

An XIV, nr. 4401, octombrie 28, p. 1 – Teodorescu, I., *Marea chestie*: Fiind alarmat de starea agriculturii și a marii proprietăți, fostul prim-ministru și fost guvernator al Băncii Naționale, Teodor Rosetti, a propus într-o conferință ca agricultorii să se organizeze în syndicate, pentru a-și gospodări mai bine moșiile. Soluția este bună în principiu, dar tardivă, deoarece marea proprietate este grevată de datorii care se cifrează la 40 la sută, iar pământul este secătuit de o exploatare nerațională, ceea ce mai adaugă o scădere de 30 la sută di valoare. Producția este de proastă calitate, forțele de muncă al populației rurale sunt sleite și sindicalizarea nu ar fi un adevărat remediu. Marii proprietari ar trebui să se lase de lux și de vicii, devenind fermieri serioși, cultivându-și pământul cu metode moderne.

An XIV, nr. 4402, octombrie 29, p. 1 – B.Br., *Marea anchetă industrială. Cum se face ancheta. Politica și ancheta. Apelul către învățători. Secretul răspunsurilor. Un nou chestionar. Scopul anchetei. Datoria celor interesați*: Problema principală pentru reușita anchetei industriale este să se obțină răspunsuri sincere și exacte. Este vorba ca pe baza rezultatelor obținute să se pună la punct tariful vamal general din 1891, în concordanță cu noile necesități economice și cu necesitatea protecției industriei naționale.

An XIV, nr. 4402, octombrie 29, p. 1 – Mille, C., *Economii și reforme*: Primul ministru, Dim. Sturdza, nu are intenția să procedeze, cu ocazia sesiunii parlamentare, la nicio reformă economică esențială, mulțumindu-se cu economiile de 25 milioane lei realizate în buget. Aceste economii sunt însă doar un leac provizoriu și se impune o reformă adâncă a vieții sociale, care să aducă un remediu permanent al crizei prin care trece țara.

An XIV, nr. 4403, octombrie 30, p. 1 – Index, *Modificarea legii pensiilor. Proiectul guvernului. Ce sunt actualele legi ale pensiilor. Abuzurile ce se comit cu pensiile. Norma pensiilor. Statul casă de asigurare. Pensiile pe termen mic*: Este absurd să existe câte o lege a pensiilor pentru fiecare categorie de salariați ai statului, militari, funcționari la poștă, la Căile Ferate, la comună etc. Pensiile trebuie deci să fie unificate. Guvernul susține că povara pensiilor devine din ce în ce mai grea pentru buget. Aceasta provine însă din pensiile de favoare, numite "recompense naționale", din proasta gestiune a fondurilor etc. Statul nu ar putea pierde dacă pensiile s-ar întemeia corect, pe reținerile operate din salariul funcționarilor. În realitate, statul nu este decât o casă de asigurare, care administrează averea funcționarilor, servind pensionarului dobânda la sumele capitalizate și restituind copiilor, la majorat, capitalul.

An XIV, nr. 4403, octombrie 30, p. 1 – Sfinx, *Cestiunea Dobrogei*: Primul ministru a descris unui ziarist străin "starea înfloritoare a Dobrogei, grație muncii noastre colonizatorice". Lauda aceasta este inutilă, căci se știe cum a fost jefuită și

depopulată Dobrogea, administrată de bandiți și de pungăși. După 24 de ani de ocupație românească, Dobrogea se află tot sub imperiul unei legi excepționale, iar locuitorii nu au dreptul de vot și de reprezentare în Parlament. Această provincie este o rușine pentru "geniul nostru colonizator".

- An XIV, nr. 4403, octombrie 30, p. 1 – Teodorescu, I., *Decadența meseriașilor români*: În discuțiile care au avut loc la Congresul Absolvenților Școlilor de Meserii, s-a arătat că criza actuală a meseriilor nu provine din concurența prea mare și suprimarea ei nu ar fi un remediu. Principala cauză este faptul că publicul cere produse industriale prea luxoase, care nu se pot fabrica în țară. Urcarea taxelor vamale nu ar fi un remediu pentru a împiedica pătrunderea mărfurilor străine. De altfel, acestea sunt cerute numai de o mică categorie de consumatori. Cauza adevărată a lipsei de clientelă este că masa eventualilor clienți nu dispune de nicio putere de cumpărare, în special la țară. Deci remediu rezidă în ridicarea nivelului material al maselor. Este vorba deci de o problemă socială, în care statul ar trebui să intervină prin măsuri corespunzătoare.
- An XIV, nr. 4403, octombrie 30, p. 2 – Rep., *O statistică a gării de Nord*: Anual, Gara de Nord este folosită de 1.655.681 de călători, pentru cele 50 de trenuri de persoane care pleacă zilnic. Acești călători folosesc pentru a ajunge la gară 550.000 de trăsuri și 40.000 de tramvaie și omnibuze.
- An XIV, nr. 4406, noiembrie 2, p. 1 – Mille, C., *În impas*: Economii bugetare de 25 de milioane nu pot numai ele singure să fie un remediu al crizei. Trebuie să se reformeze întreaga viață socială, politică, economică și morală și trebuie create noi mijloace de îmbogățire și de utilizare a proletariatului creat prin concedierile de funcționari. Șeful Guvernului nu se preocupă de niciuna dintre aceste probleme. Dacă nici Partidul Conservator, măcinat de certuri interne, nici cel liberal, condus de un șef încăpățânat și neînțelegător, nu pot găsi o soluție, țara nu mai are de cine să fie salvată, căci un al treilea partid nu există.
- An XIV, nr. 4406, noiembrie 2, p. 1 – Teodorescu, I., *Chestia alcoolului. Țuica și basamacul, studiu critic de dr. A. Urbeanu. Industria spirtului de d. Andrei Popovici*: Ravagiile alcoolismului se manifestă la noi prin înmulțirea criminalității, scăderea natalității, degenerarea fizică etc. Pe de altă parte, industria spirtului stagnează din cauză că țuica beneficiază de o protecție prea mare, iar exportul de alcool nu este încurajat. Ar trebui ca taxa pe gradul de alcool să fie unificată. Prima de export a fost redusă de la 2½ la 1 ban pe grad, în timp ce Rusia și Ungaria încurajează exportul cu prime mari. Ar fi preferabil să se înființeze monopolul de stat al alcoolului, care ar produce statului un venit de 36 milioane lei pe an.
- An XIV, nr. 4407, noiembrie 3, p. 1 – Index, *Un magistrat român despre art. 7. Senzaționalul articol al d-lui Flaișlen. Ce rezultate au dat "zidurile chinezești". Rezultatele față de evrei. Ruina mării proprietăți. Apariția unei noi mîini-moarte. Necesitatea suprimării art. 7*: În revista "Curierul judiciar", G. Flaișlen, membru al Curții de Apel din București, publică un articol prin care arată că articolul 7 din Constituție a avut scopul să împiedice trecerea proprietății morale la cetățenii străini și să pună pe proprietarii români în măsură de a se dezvolta economic prin propriile lor puteri. În realitate, agricultorii au rămas la metodele primitive de exploatare, s-au ruinat prin neglijență și risipă și nu găsesc cumpărători pentru moșiile lor, deoarece articolul 7

din Constituție împiedică competiția străinilor care dispun de capital. Marii proprietari ruinați au devenit bugetivori, iar Creditul Funciar Rural devine, cu timpul, singurul proprietar de moșii. Articolul 7 a fost îndreptat, în special, împotriva evreilor, dar acum tocmai bancherii evrei naturalizați cumpără moșiile marilor proprietari, care nu sunt capabili să le păstreze. Suprimarea articolului 7 ar spori prețul moșiilor, deoarece ar spori concurența printre cumpărători, iar străinii deveniți proprietari rurali s-ar asimila prin forța lucrurilor. O atare măsură ar atrage capitalurile străine și în industrie, în exploatarea minelor etc.

An XIV, nr. 4408, noiembrie 4, p. 1 – Teodorescu, I., *Suprimarea art. 7*: Articolul 7 din Constituție nu a dat niciunul din rezultatele dorite de autorii săi, în schimb a agravat criza economică și, acum, împiedică rezolvarea ei. Lipsa de concurență a moleșit energiile și ne-a privat de exemple salutare și de un concurs folositor din partea capitalurilor străine. Trebuie acum să fie distruse barierele artificiale, dintre care articolul 7 este cea mai formidabilă.

An XIV, nr. 4409, noiembrie 5, p. 1 – Flaișlen, G., *Iarăși art. 7 din Constituție*: Criza economică a trezit din nou interesul cu privire la interzicerea străinilor de a cumpăra terenuri rurale, fapt prevăzut în articolul 7 din Constituție. Modificarea acestui articol nu ar trebui să privească decât marea proprietate, nu și pe cea țărănească, acestea rămânând inalienabile în condițiile de până acum. Scopul măsurii luate prin Constituție a fost să nu expună pământul la deznaționalizare și să împiedice invazia unor elemente străine în număr prea mare. Rezultatul este că azi nicio moșie nu se mai poate vinde din cauza lipsei de bani, proprietarul caută să se căpătuiască prin recursul la bugetul statului, iar moșiile sunt cumpărate de la debitorii insolvabili de către Creditul Funciar Rural în contul creanței sale, astfel încât, cu timpul, această societate devine cel mai mare proprietar de bunuri rurale din România, ceea ce nu a fost desigur scopul acelor care au introdus articolul 7 în Constituție.

An XIV, nr. 4410, noiembrie 6, p. 1 – Flaișlen, G., *Iarăși art. 7 (urmare)*: Articolul 7 din Constituție era îndreptat în special contra evreilor. Dar scopul articolului nu este atins nici în privința aceasta, deoarece în Moldova mulți bancheri evrei naturalizați au cumpărat moșii. Dacă străinii ar putea și ei deveni proprietari rurali, s-ar asimila repede în masa românească, care ar putea folosi în unele privințe exemplele bune de sârguință, de economie, de pricepere, luate de la străini. Înainte de 1879 nu exista piedica articolului 7 și, totuși, străinii nu au acaparat imobilele rurale. Afluența de bani străini ar aduce prosperitate în țară, mai ales prin exploatarea bogățiilor miniere, ar provoca reducerea dobânzilor exagerate de azi și starea economică a țării ar avea baze mai solide.

An XIV, nr. 4410, noiembrie 6, p. 2 – Pr., *Lipsa de vagoane și de saci*: Din cauza proastei recolte de porumb din America, exportul românesc de porumb ar putea lua mari proporții, dar este împiedicat de lipsa de vagoane pentru transportul său în porturile Brăila și Constanța, dublată de lipsa de saci. Din această cauză multe comenzi din străinătate au fost anulate, iar altele suspendate. Vagoanele se distribuie la favoriți, fără a se respecta nicio regulă. Nu se poate transporta o recoltă de 80 milioane hectolitri numai cu două milioane de saci.

An XIV, nr. 4412, noiembrie 8, p. 1 – B.Br., *Un succes al României (Carnetul meu)*: Albert Verbessem publică o lucrare documentată asupra pescăriilor din România, cu

ocazia Congresului de piscicultură care a avut loc la Ostend. Autorul belgian constată că “compartimentul român a fost fără îndoială, după expoziția oficială a departamentului marinei franceze, partea cea mai remarcabilă a expoziției de pescării”. Aceasta dovedește că măsurile legislative și tehnice care s-au luat în ultimul timp au fost eficiente.

An XIV, nr. 4413, noiembrie 9, p. 1 – Proch, J.D., *Cronica agricolă. Recolta porumbului*: Ploile din cursul verii au periclitat recolta de grâu, dar în schimb au favorizat porumbul, care a dat cea mai bogată recoltă din câte se cunosc la noi. Pe de altă parte, recolta porumbului american este foarte slabă, cu 261 milioane hectolitri mai puțin decât anul trecut. România este cea mai mare țară exportatoare de porumb din Europa și are anul acesta o producție evaluată la 59 milioane hectolitri, adică o valoare de circa 350 milioane lei, din care 200 milioane vor proveni din export. Lipsa de vagoane este însă o piedică serioasă. În sezonul actual nu se exportă decât porumbul vechi, în Anglia, Germania și Franța. Constanța va juca un mare rol în acest export, dar ar fi nevoie de docuri și de dublarea liniei pe podul de la Cernavodă.

An XIV, nr. 4416, noiembrie 12, p. 1 – Index, *Iarăși chestia articolului 7. Argumentele aduse împotriva d-lui Flaișlen. Cum trebuie pusă chestia. Ce s’ar întâmpla dacă Creditul Rural ar rămâne a tot stăpîn. Ori suprimarea articolului 7, ori Casa rurală*: Adversarii suprimării alineatului 5 din articolul 7 al Constituției susțin că prin aceasta s-ar permite străinilor să acapareze și proprietățile rurale, după ce au pus mâna pe comerț, pe finanțe, pe industrie, ceea ce ne-ar supune cu totul străinătății. După 23 de ani de aplicare s-a constatat însă că articolul 7 nu a produs roadele dorite, n-a împiedicat ruina proprietarilor agricoli, ale căror venituri nu mai pot acoperi nici dobânzile datoriilor. Creditul rural va deveni treptat proprietarul tuturor marilor moșii, care fiind prost administrate, vor face să scadă producția agricolă, iar dobânzile la capitalul împrumutat vor merge în cea mai mare parte la străinii care dețin azi aproape 90 la sută din bonurile rurale. Ruina țării va fi sigură și marea proprietate va trece în mâinile străinilor ce locuiesc dincolo de graniță. Suprimându-se articolul 7, capitaluri străine abundente vor intra în țară și vor face să scadă dobânzile. Dacă străinii vor cumpăra moșii, ei se vor stabili în țară și se vor asimila. Dacă însă articolul 7 va rămâne în vigoare așa cum este azi, va trebui neapărat să se înființeze Casa Rurală.

An XIV, nr. 4419, noiembrie 19, p. 1 – Ad., *De ce și cum trebuie modificat art. 7. Art. 7 și Casa rurală. Teama unei invazii străine. Avantajele mării proprietăți din faptul modificării art. 7. Cum trebuiesc primite capitalurile și capitaliștii străini*: Dacă în același timp cu modificarea articolului 7 din Constituție s-ar înființa și Casa Rurală, aceasta ar înlesni țăranilor să cumpere o bună parte din moșii, iar restul ar rămâne vechilor proprietari, degajați de povara datoriilor prin scăderea dobânzilor, dar e puțin probabil că străinii vor da năvală în masă spre a cumpăra moșii în România, ci mai curând vor crea întreprinderi pentru exploatarea petrolului, a pădurilor etc. S-ar putea pune condiția ca acești străini amatori de moșii să obțină mai întâi cetățenia română.

An XIV, nr. 4424, noiembrie 20, p. 1 – Index, *Ultimele argumente în chestia art. 7. Chestia continuă a fi rău pusă. Creditul rural și moșiile. Propunerea d-lui Nacu. Articolul d-lui*

Panu. Imobilele urbane și art. 7: Dacă s-ar suprima articolul 7 din Constituție, capitaliștii străini nu se vor repezi să cumpere moșii, ci vor căuta mai curând să creeze mari industrii, să exploateze minele, pădurile etc. Dacă s-ar investi în modul acesta vreo 500 milioane lei, dobânzile ar scădea și cel puțin 60 la sută dintre proprietarii ruinați ar reuși să se salveze. Altfel, cu timpul, Creditul Rural ar fi silit să ia asupra sa toate moșiile cu rate neachitate și ar deveni, treptat, cel mai mare proprietar rural. Comparația cu imobilele urbane nu este justificată, deoarece criza de care suferă ele are alte cauze.

An XIV, nr. 4428, noiembrie 24, p. 1 – Index, *Convenția comercială cu Turcia. Importanța comerțului nostru cu Turcia. Ce am acordat și ce ni s'a acordat. Caracteristica actualei convenții. Mîna liberă față de Grecia și Rusia. Durata convenției:* România importă din Turcia pentru 13 milioane și jumătate pe an și exportă pentru 12 milioane și jumătate, în special cereale, făină, petrol, lemne etc. Importul românesc este taxat prin noua convenție cu 8, respectiv 7,20 la sută *ad valorem* și clauza națiunii celei mai favorizate. În privința exportului în România, s-au acordat Turciei reduceri de taxe la un anumit număr de articole. Convenția este încheiată pe cinci ani, dar poate fi denunțată după doi ani și jumătate.

An XIV, nr. 4431, noiembrie 27, p. 1 – Index, *Tarifele protecționiste germane. Tarifele în Reichstag. Aventura economică a Germaniei. Lovitura ce ni se dă. O lovitură mai gravă din partea Ungariei. Ce trebuie să facă guvernul român:* Guvernul german a prezentat Parlamentului noile taxe vamale, care probabil vor fi aprobate, ceea ce ar constitui o gravă lovitură pentru exportul românesc. În afara Parlamentului s-a produs însă o mare mișcare de protestare contra acestor tarife, care este condusă de Partidul Socialist. Situația este periculoasă pentru industria germană, al cărei export se face în țările agricole și care ar putea răspunde cu contramăsuri, deși Guvernul german înclină să facă unele discriminări, ca de exemplu pentru orzul rusesc. Ungurii însă vor căuta să se despăgubească, asigurându-și monopolul pieței austriece, prin împiedicarea exportului românesc.

An XIV, nr. 4432, noiembrie 28, p. 1 – Index, *Întrunirile de Duminică. Criza continuă a-și arăta colții. Congresul pensionarilor. Întrunirea proprietarilor de case. Întrunirea meseriașilor. Întrunirea societăților de la "Unirea":* Duminică, 25 noiembrie, au avut loc în capitală patru întruniri cu caracter politico-economic, provocate de criza economică. Pensionarii au susținut că pensiile nu pot fi asimilate cu salariile, pentru că ele constituie o creanță asupra statului, izvorâtă din reținerile făcute în cursul serviciului și capitalizate de stat. Soluția problemei pensiilor ar fi ca statul să devină o casă de asigurare, dând pensionarului o sumă egală cu venitul anual al capitalului acumulat, care să fie restituit când copiii vor deveni majori, după moartea pensionarului. În ceea ce privește proprietarii de case, este drept ca ei să fie scutiți de impozite dacă imobilele nu sunt închiriate, iar aceste impozite să fie calculate la veniturile reale actuale. De la Creditul Funciar Urban, proprietarii cer să se reia acordarea de împrumuturi, care a fost suspendată, să se prelungească termenele de plată a ratelor împrumutului etc. Creditul Urban răspunde că o nouă emisiune de bonuri le-ar deprecia și mai mult pe cele existente. În ceea ce îi privește pe meseriași, situația lor de azi este cauzată de criză și nu se poate ameliora prin nicio lege, ci numai când situația economică generală se va îndrepta.

- An XIV, nr. 4432, noiembrie 28, p. 1 – *Agitația pensionarilor. Pensionarii la Cameră și la Senat*: Delegații Congresului pensionarilor au depus la Corpurile Legiuitoare un memoriu în care se plâng că, pe lângă taxa de 5 la sută înființată prin Legea din 16 decembrie 1899, s-au mai impus și alte taxe asupra pensionarilor, deși dreptul lor la pensie este garantat prin articolul 19 din Constituție și nu poate fi atins sub nicio formă. Ei cer deci abrogarea legilor din 16 decembrie 1899 și din 20 martie 1901.
- An XIV, nr. 4433, noiembrie 29, p. 1 – *Inter, Discuția mesajului la Senat. Discursul d-lui P. Missir. Chestiunile sociale și economice. Chestiunea capitalurilor străine. Restrângerea libertăților. Discursul d-lui P. Grădișteanu. Colegiul unic. Discursul d-lui Dim. A. Sturdza. Chestiunea articolului 7. Discursul d-lui Pallade. Noui taxe sau impozite*: Cu ocazia discuției la Senat a mesajului tronului, senatorul P. Missir a arătat că problema economică primează pe cea financiară și că, întocmai ca toate țările care nu posedă capitaluri mobiliare, suntem siliți să recurgem la capitalul străin pentru a pune în valoare bogățiile țării. Primul ministru Sturdza s-a arătat retrograd și îngust în materie economică, fără a fi profitat de experiența ultimilor 30 de ani. El se opune la modificarea articolului 7 din Constituție. Senatorul P. Grădișteanu a cerut Colegiul electoral unic și ridicarea țăranilor la nivelul claselor culte. Ministrul de Finanțe a anunțat că va prezenta un proiect de buget echilibrat pe exercițiul viitor, probabil chiar excedentar. El a depus proiectul taxelor de export pe zahăr, care a intrat în vigoare de pe acum, și a anunțat noi impozite, pe care nu le-a specificat.
- An XIV, nr. 4434, noiembrie 30, p. 1 – *R., Ziua de eri la Cameră. Răspunsul la mesagiu. Cuvântarea d-lui Const. Mille. Chestiunea țărănească. Partidul liberal și tinerimea generoasă. Ce se răspunde și ce ar trebui să se răspundă la mesagiu*: Cu ocazia discuției răspunsului la mesaj, Const. Mille a ridicat în Cameră problema situației celor 5 milioane de țărani. Mesajul tronului, care în realitate este redactat de Guvern pe răspunderea sa, nu amintește nimic despre clasa țărănească, de care depinde de fapt întregul edificiu social. Oratorul a arătat ruina mării și micii proprietăți și pulverizarea acesteia din urmă din cauza diviziunii între moștenitori, întrebând de ce nu se dă curs proiectului de înființare a Casei Rurale, care a fost votat de Cameră sub Guvernul Aurelian, dar pe care amândouă marile partide politice îl consideră “socialist”.
- An XIV, nr. 4434, noiembrie 30, p. 1 – *Index, Taxa de export pe zahăr*: Ministrul de Finanțe a depus la Cameră un proiect prin care se înființează o taxă de 16 bani la kilogramul de zahăr indigen exportat, probabil spre a compensa prima de 16 bani la kilogramul de zahăr care se exportă. Prima aceasta grevează bugetul, ajungând la rezultatul că prețul zahărului românesc este de 45 de bani kilogramul în Bulgaria și Turcia, iar la noi același zahăr se vinde cu 1,20 lei kilogramul. Dar aceia care au înființat fabricile de zahăr s-au bazat pe această primă și, în lipsa ei, ar putea fi siliți să le închidă, căci actualmente există șase fabrici, dintre care numai trei au o producție suficientă pentru a acoperi tot consumul intern, astfel încât oprirea exportului ar reduce producția la jumătate, în dauna nu numai a fabricanților, dar și a producătorilor de sfeclă.
- An XIV, nr. 4436, decembrie 2, p. 1 – *Inter, Legea poliției rurale. Reforma vechei legi. Primul rămîne ce este. Biletele de identitate. Stabilirea străinilor la sate. Înlăturarea samavolniciei. Țigani nomazi și noua lege. Muncitorii străini. Prestațiile. Țîrgurile. Cîrciumile*: Prin

proiectul de reformă a Legii poliției rurale se impune străinilor care vor să se stabilească într-o comună rurală să obțină autorizația Consiliului Comunal. Nu se vor mai putea aduce muncitori din străinătate decât cu autorizația Ministerului de Interne, pe timp limitat, și vor fi expatriați pe cheltuiala celor care i-au adus. Legea mai prevede restrângerea numărului târgurilor, devenite în bună parte inutile din cauza dezvoltării căilor de comunicație.

An XIV, nr. 4437, decembrie 3, p. 1 – Teodorescu, I., *Capitalurile străine la Cameră*: Din discursurile pronunțate la Cameră de către Carp, Marghiloman și Sturdza, reiese că ei acceptă introducerea capitalurilor străine în țară, dar fiecare pune alte condiții. Primul ministru Sturdza nu se opune în principiu capitalurilor străine, dar fără ca statul să le facă vreo concesie sau vreun avantaj, ba chiar ca ele să fie administrate de români, dându-le și lor o oarecare participare la beneficiile realizate. Asemenea condiții sunt, desigur, inacceptabile pentru capitaliștii străini. Problema rămâne încă nelămurită în mințile oamenilor politici care conduc țara.

An XIV, nr. 4441, decembrie 7, p. 1 – Ad., *Zăpăceala cu zahărul*: Politica urmată de Guvern în privința zahărului este contradictorie. Pentru încurajarea fabricilor de zahăr și a cultivatorilor a 12.000 de hectare de sfeclă, statul a renunțat la venitul provenit din taxele vamale pe importul de zahăr și a acordat fabricilor o primă de 16 bani la kilogramul de zahăr fabricat în țară. Acum se suprimă indirect prima prin instituirea unei taxe de 16 bani pe kilogramul de zahăr exportat, ceea ce va ruina pe fabricanți și pe cultivatorii de sfeclă.

An XIV, nr. 4441, decembrie 7, p. 1 – *Politica externă. Situația în Bulgaria*: Bulgaria se află în ajunul falimentului financiar, deoarece Sobrania a refuzat să autorizeze împrumutul în străinătate, garantat cu gajarea monopolului tutunului. La 1 ianuarie ajung însă la scadență cupoanele și împrumutul rusesc, iar până atunci nu mai este timp pentru ținerea de alegeri noi. Rusia refuză să prelungească termenul împrumutului, iar financiarul străin și-au retras ofertele pentru noul împrumut.

An XIV, nr. 4442, decembrie 8, p. 1 – Rep., *Budgetele. Economii. Comisia bugetară. Nu va fi sesiune extraordinară. Diurnele pe timpul vacanțelor parlamentare. Legea pensiilor*: S-au făcut multe reduceri în bugetele diferitelor ministere pentru a se putea echilibra bugetul general al statului tot la suma de 218 milioane lei și pentru anul bugetar 1902-1903, adică la cifra bugetului actual. Nu se va face nicio lucrare publică, în afară de continuarea amenajării portului Constanța. La Ministerul de Război s-au făcut reduceri la capitolul echipamentului și armamentului, spre a se putea spori solda ofițerilor superiori.

An XIV, nr. 4442, decembrie 8, p. 1 – Mille, Const., *Danțul milioanelor*: Prima de export de 16 bani la kilogramul de zahăr a atras în țară aproape 26 milioane lei capitaluri străine, întemeind șase fabrici care ar putea produce 80.000 tone, care ar costa statul 12 milioane drept prime, plus suma de 5 milioane pe care o încasa de la taxele vamale pentru zahărul importat. În schimb, se ajunge la situația paradoxală că zahărul românesc se vinde în Bulgaria cu 30 de bani kilogramul, pe când la noi costă 1,20 lei. Ruina fabricilor de zahăr va face ca alți capitaliști din străinătate să nu-și mai plaseze banii în industriile din România.

- An XIV, nr. 4442, decembrie 8, p. 2 – Rep., *Cum se distribuie lefurile*: Dintr-un tabel comparativ al lefurilor diferiților funcționari ai statului rezultă că ele sunt distribuite nerațional, în raport cu importanța funcțiilor și a titlurilor academice. Leafa cea mai mare o au mitropoliții, și anume 2.500 lei lunar, apoi vin, în al doilea rând, miniștrii cu 2.000 lei, mergând în jos până la salariul de 100 lei pentru postul de portar și pentru medicul portului Brăila etc.
- An XIV, nr. 4450, decembrie 16, p. 1 – *Sfârșitul industriei zahărului. Legea taxei de 16 bani. Limitarea primei de fabricație. Cele 5 fabrici. Pierderile țăranilor*: Legea care impune zahărul exportat cu 16 bani la kilogram a dat o lovitură puternică industriei zahărului. În realitate, Guvernul a vrut să suprime pe o cale deghizată prima de 16 bani pe care o acordă fabricilor. Între 1883 și 1900, statul a plătit drept primă principalelor trei fabrici de zahăr, și anume Sascut, Chitila și Mărășești, suma de 5.143.881 lei. Acestea, împreună cu cele de la Roman și Ripiceni, produceau mult peste cantitatea necesară consumului intern și exportau surplusul în Turcia, Serbia și Bulgaria, unde era vândut mai ieftin decât în țară. Noua lege a avut ca efect faptul că fabrica de la Sascut, cea mai importantă și care a produs 20.000 tone în anii 1883-1900, s-a închis, ca și fabrica din Roman, lăsând pradă șomajului aproape 2.000 de muncitori și ruinând pe cultivatorii de sfeclă. O asemenea măsură descurajează capitalurile străine de a veni într-o țară unde nu există siguranță în privința dispozițiilor legale. Producătorii de sfeclă pierd și ei, prin închiderea celor două fabrici, o sumă anuală de peste un milion de lei. Se spune că Belgia și Germania au intervenit pentru a susține interesele supușilor respectivi.
- An XIV, nr. 4450, decembrie 16, p. 1 – Ics, *Degrevarea proprietății urbane*: Ministrul de Finanțe a declarat că imobilele care au rămas neînchiriate vor plăti un impozit redus. Proprietatea urbană a fost foarte greu lovită de criză și nu mai poate suporta sarcinile care o apasă, deoarece reprezintă azi o valoare depreciată. Este deci just ca aceste sarcini să fie reduse și, în primul rând, impozitul funciar.
- An XIV, nr. 4452, decembrie 18, p. 1 – Teodorescu, I., *Chestia zahărului*: Taxa de 16 bani la exportul zahărului a provocat o mare emoție printre capitaliști străini interesați în industriile românești, lucru destul de grav dacă ținem seama că soarta economică a țării depinde de capitalurile străine. Greșeala inițială a fost de a stabili prime pentru zahărul indigen și taxe vamale prohibitive pentru cel străin. Revocarea deghizată a primei constituie o a doua greșeală, pentru că pune pe capitaliștii străini la îndoială în ceea ce privește seriozitatea statului român. Era mai bine dacă ministrul de Finanțe ar fi căzut de acord, în prealabil, cu fabricile asupra unei modalități care să împacă toate interesele. Acum, Guvernul se expune la intervenții umilitoare din partea unor state străine.
- An XIV, nr. 4454, decembrie 20, p. 1 – U.R., *Un raport oficial asupra industriei zahărului. Pentru ce industriile mari nu convin țării, și mai ales industria zahărului*: Un raport al inginerului N.I. Păianu către ministrul Industriei și Domeniilor susține că, pentru dezvoltarea marii industrii într-o țară, prima condiție nu este posesia materiei prime, ci a unui combustibil abundent și ieftin, precum și a unor debușuri sigure. Curentul de idei în favoarea creării industriei naționale a dus la o producție mai scumpă decât cea importată și calitativ inferioară. La adăpostul unor taxe vamale excesive, consumatorii sunt exploatați de mulți fabricanți, ca rafinăriile de petrol,

fabricile de zahăr, pielăriile etc., care își vând produsele cu un preț aproape îndoit decât cel normal. România nu poate avea o industrie mare, deoarece nu are cărbuni, iar dacă în viitor s-ar folosi pe scară mare petrolul și energia hidraulică, încă nu ar fi suficient, deoarece industria ar fi paralizată prin lipsa de debușuri. Exemplul este dat de industria zahărului, care își vinde în țară produsele cu 1,15 lei kilogramul, pentru că nu are concurenți, dar în Bulgaria și Turcia cu 28-30 de bani, din cauza concurenței. Industria protejată cu banii poporului exploatează poporul la adăpostul taxelor vamale. Prima măsură ar fi deci reducerea acestor taxe la un nivel rațional. Statul este păgubit azi cu 3.780.000 lei, reprezentând diferența dintre 9.180.000 lei, cât îl costă primele și pierderea taxei vamale, și produsul de 5.400.000 lei al taxei de consumație de 30 de bani la cele 18 milioane de kilograme de zahăr consumate anual. Prima de fabricație fiind garantată prin lege pe 15 ani, singura soluție ar fi ca taxele vamale să fie scăzute la 5 bani în loc de 35, iar taxa de consumație să fie ridicată la 51 de bani. Prețul zahărului s-ar ieftini astfel cu 9 bani la kilogram, iar statul ar încasa 3.780.000 lei în plus, deci atât cât îl costă primele plătite azi. Fabricile privilegiate nu pot produce mai mult decât 35 milioane de kilograme, din care exportă 17 milioane, pentru care prima de export ar fi de 2.720.000 lei, și s-ar scuti de ruină fabricile de zahăr, care ar putea continua să realizeze beneficii însemnate.

An XIV, nr. 4457, decembrie 23, p. 1 – *Guvernul și situația financiară. Nu se poate plăti împrumutul de 175 milioane. Taxa asupra zahărului exportat. Protestul capitaliștilor străini. Soluția conservatorilor. Greaua situație a d-lui Sturdza: Ziarele franceze “Le Journal des Débats” și “Le Temps” au publicat, cu privire la taxa de 16 bani pe kilogramul de zahăr, note neplăcute la adresa Guvernului român, prin care se vedește nemulțumirea capitaliștilor francezi care au plasat bani în România. Pe vremea când era ministru de Finanțe Take Ionescu, se găsisse, de acord cu fabricanții, o modalitate de a ușura sarcina statului pentru plata primei, fără a ruina fabricile. Măsura luată de Guvernul actual face ca bancherii străini indispuși să nu mai acorde nicio înlensnire pentru plata împrumutului de 175 milioane lei, contractat în 1899 pe termen de 5 ani. Guvernul român se vede obligat să revină sub o formă oarecare asupra taxei pe zahăr.*

An XIV, nr. 4457, decembrie 23, p. 2 – *M., Agitațiunea comercianților de băuturi spirtoase. Convorbire cu d. Toma Constantinescu: Comercianții cer ca taxa licenței, care are caracterul unui impozit personal, să fie înlocuită cu o taxă pe decaltru, care li se pare mai echitabilă. De asemenea, trebuie să se ia măsuri pentru a stăvili comerțul ambulant. Criza prin care trece comerțul are drept principală cauză retragerea din circulație a 20 milioane lei prin reducerea salariilor funcționarilor publici.*

An XIV, nr. 4458, decembrie 24, p. 1 – *Teodorescu, I., Blestematul decret: Afacerea succesiunii supusului grec Zappa a luat un caracter politic atunci când Guvernul, prin decret regal, a recunoscut calitatea de persoană morală română a Societății grecești “Olimpicele”, pentru ca aceasta să poată lua parte la moștenire, deși pentru români calitatea de persoană morală se acordă numai prin lege. Actul Guvernului este însă supus examinării justiției, care ar putea să-l considere ilegal.*

An XIV, nr. 4462, decembrie 30, p. 3 – *Marin, Agitația fabricanților de zahăr. Interview cu directorul fabricii din Brănceni. Pretențiunile fabricanților. O primă pentru export.*

Defectuozițiile legii actuale. Fabricanții și d. Dimitrie Sturdza. Propuneri de răscumpărare. O altă soluțiune: În privința taxei de 16 bani la kilogramul de zahăr exportat, Stewart, directorul fabricii de zahăr din Brănceni, spune că această taxă va face imposibilă existența mai departe a celor șase fabrici de zahăr. Industria zahărului nu se poate menține fără prime din partea statului. Legea pentru încurajarea industriei naționale ar trebui modificată. Primul ministru Sturdza a declarat fabricanților că dorește să intre în țară cât mai multe capitaluri străine, dar fabricile pe care le-ar înființa să fie conduse de ingineri români. Reprezentanții fabricilor au propus ca statul să le răscumpere, restituind capitalul investit sau, altfel, vor fi obligați să scumpească zahărul la 1,40 lei kilogramul.

An XIV, nr. 4463, decembrie 31, p. 1 – Mille, C., *Articolul șapte:* Țara Românească se află la o răspântie și trebuie să aleagă între “dărâmarea zidurilor chinezești” și intrarea în alcătuirea economico-politică a celorlalte națiuni, așa cum au cerut Take Ionescu, Carp și alți oameni politici, sau să se limiteze a consuma producția proprie, fără să importe sau să exporte ceva, precum a susținut Stere la Cameră. În momentul când au început să exporte produsele lor, agricultorii români trebuiau să-și dea seama că agricultura nu putea rezista concurenței americane și a altor țări, dacă nu-și schimbau complet mijloacele primitive de producție. Dar aceasta cere capitaluri care nu se găsesc în țară, iar articolul 7 din Constituție le împiedică să vină din străinătate. Această problemă va rămâne în actualitate până când va căpăta soluția cuvenită.

1902 (an XV, 3 ianuarie – 31 decembrie)

(Colaborator: S. Șerbescu)

An XV, nr. 4465, ianuarie 3, p. 2 – Antonescu, Petre, *Cadastrul țării:* Generalul I.C. Brătianu, directorul Institutului Geografic al Armatei, publică sub titlul *Cadastrul României* o lucrare în care arată importanța întocmirii unui cadastru, operație pe care Serviciul Geografic al Armatei ar putea-o efectua fără o cheltuială prea mare și în bune condiții tehnice.

An XV, nr. 4465, ianuarie 3, p. 2 – Emilian, F., *Criza comercială. Anul comercial 1901. Anotimpul ultimelor luni. Convorbire cu un fruntaș comerciant. Convorbire cu un comerciant blănar:* Criza comercială nu s-a îndreptat în cursul anului 1901 și, în special în ultimele două luni, afacerile au mers foarte rău. Din cauza anotimpului anormal de cald, comercianții de obiecte pentru sezonul de iarnă au înregistrat o stagnare aproape completă a tranzacțiilor.

An XV, nr. 4466, ianuarie 4, p. 1 – Ad., *Reînvierea socialismului român. Hidra ridică capul! Ziarul “România Muncitoare”. Articolul d-lui C. Dobrogeanu-Gherea. Reluarea mișcării socialiste. Poziția tinerilor generoși:* Partidul Socialist reînvie și se manifestă printr-o publicație intitulată “România Muncitoare”, care cheamă la luptă pe toți cei care vor adevărul și dreptatea și doresc să lupte pentru ideile noi, împotriva prejudecăților și nedreptăților. Dobrogeanu-Gherea atacă pe cei care au părăsit socialismul pentru a trece în Partidul Liberal și care sunt siliți acum să-și renege ideile.

- An XV, nr. 4467, ianuarie 5, p. 2 – *Chestia zahărului*: Ziarul liberal “Secolul XX” pregătește terenul pentru o cedare a Guvernului în privința taxei pe zahărul exportat, printr-un articol în care arată că Guvernul nu urmărește distrugerea industriei zahărului și că dacă se va convinge că efectele taxei sunt rele, o va înlocui prin alta mai bine studiată. Ziarul cere celor interesați să propună o soluție care să convină ambelor părți.
- An XV, nr. 4468, ianuarie 6, p. 1 – Mille, C., *O nouă rușine*: A fost o greșală că s-a înființat o industrie a zahărului, favorizată de stat, într-o țară care are o consumație minimă, iar grație tarifului vamal protector și primelor de export, zahărul se vinde cu 1,20 lei în România și 30 de bani în Bulgaria, pentru un kilogram. Ministrul de Finanțe a constatat că avantajele acordate industriei zahărului constituie o sarcină prea grea pentru buget și a suprimat indirect prima la export. Dar capitaliștii străini care au pus un capital de 25 milioane lei, pe baza promisiunilor făcute de Guvern, nu consimt să fie ruinați și au provocat intervenția diplomatică a guvernelor străine, astfel încât ministrul de Finanțe este silit să revină asupra legii votate de Parlament.
- An XV, nr. 4468, ianuarie 6, p. 1 – Teodorescu, I., *Ce-i cu zahărul?*: Producția de zahăr în Europa s-a dezvoltat în timpul războaielor lui Napoleon, când a început să se fabrice din sfeclă. Aplicarea măsurilor protecționiste în aproape toate țările a mărit producția la dublul celei necesare pentru consum și, totodată, a scumpit prețul zahărului pe piețele interne. În cele din urmă și Anglia a pus taxe vamale pe zahăr. Această măsură, împreună cu cartelarea fabricilor de zahăr din Germania cu cele din Austria, care au scumpit zahărul pentru consumul intern și, în schimb, au ieftinit prețul celui exportat, au determinat pe cei interesați să țină un congres internațional, care să examineze cum s-ar putea reduce excesul de producție de 2.870.000 kilograme pe anul 1901-1902, față de o producție totală de 6.470.000 kilograme.
- An XV, nr. 4468, ianuarie 6, p. 2 – Mihail, Gh., *Socialismul în România. Ancheta “Adevărului”. Interview cu d. Ioan Nădejde. Reînvierea socialismului. Deosebirea între d. Gherea și d. Nădejde. Tinerimea generoasă în partidul liberal*: Ioan Nădejde este de părere că în România condițiile economice nu s-au transformat într-atât încât să fie timpul pentru o mișcare socialistă. Chiar Dobrogeanu-Gherea în “România Muncitoare” recunoaște că o mișcare politică de tipul social-democrației germane nu este posibilă la noi. În schimb, Al. Ionescu crede că lupta poate fi reluată cu aceleași mijloace ca acum 25 de ani. Mijloacele de luptă trebuie însă alese după nivelul economic și cultural al țării respective. În România nu există regim capitalist, burghez industrială sau agricolă, nici proletari, deci ar trebui o tactică ad-hoc, adică transformarea societății feudale mai întâi în societate capitalistă și apoi în societate socialistă. Aceasta ar rezulta din articolul lui Dobrogeanu-Gherea. El dă socialismului un înțeles prea vast, după care oricine lucrează pentru progresul societății ar fi socialist. Tactica folosită de socialiști în ultimii 20 de ani a fost greșită și s-a pierdut timpul în zadar. Partidul Liberal – susține Nădejde – este acela care trebuie să desființeze rămășițele feudalismului, prefăcând țara în capitalist-burgheză. Acum nu este momentul pentru reforme politice, ci pentru organizarea muncii în toate ramurile de producție.

- An XV, nr. 4469, ianuarie 7, p. 3 – Mihail, Gh., *Socialismul în România. Al doilea interviu cu d. Ioan Nădejde. Mișcarea muncitorilor. Conducătorii mișcării socialiste. Liberalii și mișcarea muncitorilor. Votul universal. Aleșii muncitorimii. Concluzie*: Ioan Nădejde susține că muncitorii nu știu să se folosească de drepturile acordate de legi, care în țara noastră nu sunt aplicate. Ei ar trebui să se organizeze în bresle și să organizeze școli de adulți, având însă ca ideal întemeierea proletariatului ca o clasă cu rost în societate, urmărind progresul economic și social în faza actuală a dezvoltării sociale, fără a voi să sară peste etapele evoluției. Înainte de a pretinde votul universal, muncitorii ar trebui să se folosească de drepturile electorale pe care le au astăzi, învățând patru clase primare și înscriindu-se la Colegiul electoral respectiv.
- An XV, nr. 4470, ianuarie 9, p. 3 – Mihail, Gh., *Convorbire cu d. C. Mănescu. Demisia d-lui Mănescu. Deficitul de la tutunuri. Budgetul regiei monopolurilor statului*: Regia Monopolului Tutunului are un deficit de două milioane lei. În 1901 s-au încasat 37.299.807 lei, în loc de 40 milioane și jumătate, cât era prevăzut ca venit în buget. Pentru anul în curs, prevederile pentru încasări au fost sporite cu 1,89 la sută, astfel încât vor fi circa trei milioane deficit, deoarece prețurile s-au redus cu 25 la sută, dar consumația nu a crescut proporțional. Criza economică are și ea o influență asupra vânzării calităților mai scumpe. Deficitul de la tutunuri va fi însă probabil compensat cu sporurile de încasări constatate la chibrituri, sare și pulbere.
- An XV, nr. 4471, ianuarie 10, p. 1 – U.R., *Capitalurile străine. Ruina noastră. Legea minelor. Legea căilor ferate de interes privat. Anularea concesiunilor. Patru mari procese. Capitalurile grecești. Regenerarea economică*: Instabilitatea legilor împiedică venirea capitalurilor străine în țară, așa cum s-a întâmplat cu exploatarea miniere, îndeosebi cu petrolul. În privința căilor ferate de interes privat, se acordaseră pe baza legii vreo 8-10 concesiuni, între care liniile Pașcani-Târgu Neamț și Buzău-Pătărlagele. Concesiunile au fost însă anulate și capitaliștii străini fac procese contra statului. Apoi a intervenit legea care suprimă, de fapt, prima pentru exportul zahărului, ceea ce îndepărtează capitalurile franceze și belgiene de la plasamentele în România, atrăgând totodată proteste diplomatice din partea guvernelor francez, belgian și grec. Regenerarea economică depinde de capitalurile străine, care se abțin din cauza șicanelor și a nesiguranței.
- An XV, nr. 4471, ianuarie 10, p. 1 – Index, *Agitația meseriașilor*: Agitația meseriașilor este cauzată de întârzierea legii de organizație și protecție pe care o cer și de starea de mizerie provocată de lipsa de lucru. Guvernul a promis că va propune o lege a meseriilor, dar aceasta nu va contribui mult la ameliorarea situației meseriașilor. Lipsa de lucru nu se poate remedia prin lege. Meseriașii trebuie să ceară ca lucrările statului, comunelor și județelor să le fie încredințate în exclusivitate.
- An XV, nr. 4471, ianuarie 10, p. 1 – Teodorescu, I., *Piatra din baltă*: Guvernele străine vor interveni în favoarea capitaliștilor loviți prin suprimarea indirectă a primei de export pentru zahăr. Eroarea a fost când s-a votat legea care instituie această primă, pe care capitaliștii s-au bazat când au întemeiat fabricile. Acum, statul trebuie să-și respecte angajamentele luate, găsind o modalitate de înțelegere cu fabricații interesați.

- An XV, nr. 4471, ianuarie 10, p. 1 – Sfinx, *Jandarmi și impozite noi*: Proiectul de lege al poliției rurale nu aduce niciun bine pentru săteanul român. Ea face din primar un satrap și mărește numărul jandarmilor, stabilind și o dare nouă de 3 lei de persoană.
- An XV, nr. 4471, ianuarie 10, p. 1 – A.B., *Retragerea d-lui George Pallade. O lovitură de teatru. Zahărul ori bugetul? D. Pallade și d. Sturdza în cestiunea zahărului. Intervențiunea Franței și a Germaniei. O neînțelegere mascată. E sau nu criză?*: Ministrul de Finanțe G.D. Pallade a demisionat. Președintele Consiliului de Miniștri, Dim. Sturdza, va lua interimatul Ministerului de Finanțe. Se pare că această retragere este datorită chestiunii taxelor de export pe zahăr, care a atras note de protest din partea guvernelor Franței, Belgiei și Germaniei. S-ar putea însă să fi contribuit la această situație și oarecare neînțelegeri cu privire la alcătuirea bugetelor, în special a bugetului Căilor Ferate.
- An XV, nr. 4472, ianuarie 11, p. 1 – Mille, C., *Legea poliției rurale*: Proiectul de lege pentru organizarea poliției rurale înființează un corp de 5.000 de jandarmi pentru paza în comunele rurale și o dare de 3 lei pe an pentru fiecare sătean dator să facă caraulă. Aceste măsuri constituie o nouă oprinare a clasei țărănești și un mijloc de presiune electorală.
- An XV, nr. 4472, ianuarie 11, p. 2 – *Situația tezaurului*: Până la 30 noiembrie 1901, statul a încasat 148 293.444 lei, deci cu 20 milioane mai mult decât în epoca respectivă din anul trecut. Principalele sporuri provin de la impozitele directe – 1.758.000 lei, de la cele indirecte – aproape 6 milioane – și de la Domenii – 1 milion și jumătate.
- An XV, nr. 4473, ianuarie 12, p. 1 – Index, *Creditul urban și împrumutării. O știre de senzație. Ce ni s-a spus la Credit. În ce condiții se dau suplimentele de împrumuturi. Creditul și revendicările proprietarilor*: S-a anunțat că Creditul Funciar Urban din București va acorda împrumuturi suplimentare societăților care au împrumuturi de 10 ani și mai puțin de două rate întârziate. Discuția Creditului arată că o asemenea măsură nu este nouă, ci că s-a aplicat totdeauna de la caz la caz. Împrumuturi noi nu se mai acordă din cauza devalorizării care ar urma prin emiterea unei mari cantități de noi scrisuri.
- An XV, nr. 4473, ianuarie 12, p. 1 – Ad., *Budgetul și legile*: Guvernul vrea să prezinte proiectul de buget în ultimul moment, pentru a evita o discuție serioasă, contând pe voturile majorității și profitând de lipsa opoziției. Același lucru se va întâmpla și cu celelalte proiecte de legi, astfel încât rolul Parlamentului este redus la acela al unui birou de înregistrare.
- An XV, nr. 4473, ianuarie 12, p. 1 – B., *Proiectul legii meseriilor. Depunerea legii. Ce a motivat-o? Exercițiul meseriilor. Condițiuni de admisibilitate. Patroni, lucrători, elevi. Orele de muncă. Corporațiunile. Arbitrajul. Dispozițiuni penale, tranzitorii și finale*: Proiectul de lege pentru organizarea meseriilor a fost depus la Cameră. El prevede libertatea pentru oricine de a exercita una dintre meseriile prevăzute la art. 1 din lege. Străinii vor avea acest drept numai pe bază de reciprocitate. Pentru exercitarea unei meserii se cere un brevet de maestru, care se acordă obligatoriu de Comitetul corporației celor care îndeplinesc condițiile prevăzute de lege. Nu se primesc ca elevi decât copii având vârsta mai mică de 12 ani. Cei până la 14 ani vor lucra zece ore pe zi, iar până la 16 ani – 12 ore pe zi, cu 2 ore pauză, și nu pot fi obligați la lucrul de noapte.

Corporațiile trebuie să aibă cel puțin 50 de membri. Ele au obligația de a înființa școli speciale, case de ajutor mutual, case de asigurări etc. Neînțelegerile dintre meseriași se judecă de către o Comisie de arbitri, care poate pronunța avertismente și amenzi. Românii vor fi preferați în toate întreprinderile de lucrări publice, în condiții legale.

An XV, nr. 4475, ianuarie 14, p. 1 – Index, *Proiectul de lege al meseriașilor. De ce s-a condus ministrul? Cele două curente ale mișcării meseriașilor. Efectul legii asupra acestei mișcări. O lege democratică. Se va vota sau nu?:* Meseriașii au confundat revendicările de moment, provocate de criza economică, cu revendicarea pe care trebuiau s-o prezinte în primul rând, și anume a unei legi care să reglementeze relațiile dintre capital și muncă. Ei au cerut înființarea unor bresle cu caracter medieval, care ar stânjeni dezvoltarea economică a țării. Proiectul de lege, care le impune noi obligații și nu le acordă ceea ce așteptau, i-a iritat și decepționat pe meseriașii patroni, dar a fost primit bine de lucrătorii care se văd apărați de abuzurile patronilor.

An XV, nr. 4476, ianuarie 15, p. 2 – James, *Trei lacune în legea meseriilor:* Proiectul de lege pentru organizarea meseriilor nu menționează un drept de prioritate pentru absolvenții școlilor de arte și meserii, omite problemele de igienă ale muncitorilor și nu impune corporațiilor de meseriași obligația de a avea case de ajutor pentru bătrânețe, iar marilor stabilimente – pe aceea de a înființa case de pensii cu contribuția patronului etc.

An XV, nr. 4476, ianuarie 15, p. 2 – *Mișcarea pensionarilor:* Comitetul Pensionarilor din județul Covurlui a trimis membrilor Parlamentului un memoriu prin care cere abrogarea reținerilor din pensii, stabilite prin legile din 16 decembrie 1899 și 29 martie 1901, ca fiind contrare Constituției și constituind un impozit pe venit, pe care nu-l mai plătește niciun locuitor al țării.

An XV, nr. 4477, ianuarie 16, p. 2 – *Sporirea lefurilor ofițerilor:* Prin bugetul pe exercițiul 1902-1903 se măresc lefurile ofițerilor. Generalii de divizie vor primi 1.003 lei soldă și 167 lei accesorii, coloneii 668 lei soldă și 83 lei accesorii, maiorii 402 lei soldă și 83 lei accesorii etc. Cea mai mică soldă este a sublocotenenților și guarzilor clasa a III-a, de 218 lei, plus 65 lei accesorii.

An XV, nr. 4477, ianuarie 16, p. 2 – Rep., *Noul budget. La ministerul de războiu:* Bugetul Ministerului de Război pe exercițiul 1902-1903 se ridică la suma de 37.720.000 lei, cu 1.100.000 lei mai puțin decât bugetul actual. Sporul cel mai mare este la capitolul "Corpurile de trupă", cu 2.110.930 lei. Principalele reduceri s-au făcut la echipament, cu 700.000 lei, și la remontă, cu 2.840.000 lei. În total s-au făcut reduceri de 3.957.631 lei, față de sporurile în sumă de 2.857.631 lei.

An XV, nr. 4478, ianuarie 17, p. 1 – A.B., *Conflictul cu Turcia. Refuzul de ratificare a convenției comerciale. Convenția consulară. Regularea chestiei vacufurilor. Schimb de note. Comisiunea de negociere a României. Conflict:* Guvernul turcesc refuză să ratifice convenția comercială, deoarece România nu și-a respectat obligația de a începe la 15 ianuarie negocierile în vederea încheierii unei convenții consulare între cele două țări. De asemenea, Turcia mai cere să se reglementeze problema vacufurilor. Convenția consulară întâmpină însă o puternică opoziție și este probabil că nu se va putea încheia.

- An XV, nr. 4478, ianuarie 17, p. 2 – *Noul budget. Sporiri și reduceri la Interne și la Finanțe*: Prin bugetul pe exercițiul 1902-1903, se fac la Ministerul de Interne sporuri de 103.887 lei și reduceri de 204.339 lei, la o cifră totală de 15.259.000 lei. La Ministerul de Finanțe, sporurile sunt de 170.035 lei, față de reducerile în valoare de 675.148 lei. Cifra totală a bugetului acestui minister este de 34.823.000 lei. S-a sporit cu 200.000 lei fondul pentru plata primei de 16 bani la kilogramul de zahăr, din cauză că se prevede o creștere a consumului peste cea actuală de 13.750.000 kilograme. Diurnele parlamentarilor au fost reduse de la 25 la 20 lei.
- An XV, nr. 4479, ianuarie 18, p. 1 – A.B., *Ce e cu legea pensiilor? Frica guvernului. Se va modifica legea pensiilor sau nu? Mișcarea în armată. Teama regelui. Regele vrea economii. Cîteva destăinuiri*: Guvernul se teme să modifice Legea pensiilor. În proiectul de buget se menține alocarea sumei de 6.830.000 lei pentru subvenția Casei Pensiilor, fiind constatată ca suficientă și pentru viitor. Într-adevăr, o modificare a acestei legi ar atinge și pe militari. Mulți generali și ofițeri superiori au demisionat pentru a-și asigura pensia după legea veche. În special, regele ține ca armata să nu fie nemulțumită și ca problema echilibrării bugetului să fie rezolvată numai prin economii.
- An XV, nr. 4479, ianuarie 18, p. 1 – Brănișteanu, B., *Protecția muncii în noua lege a meseriilor*: Legea pentru organizarea meseriilor, prezentată de ministrul Industriei și Domeniilor înaintea Parlamentului, inaugurează o eră nouă în România, aceea a legislației politico-sociale. Proiectul de lege acordă o atenție specială protecției muncii, prin condițiile pe care le pune pentru exercițiul legal al unei meserii și îngrădirea acestui drept pentru străini. Legea caută să curme abuzul care se face cu munca copiilor, stabilind limita minimă de vârstă la 12 ani pentru ucenici și limitând orele de muncă la 10 pe zi și la 12 ore pe zi până la vârsta de 16 ani, excluzând munca de noapte. Măsurile din proiect ar trebui întregite cu dispoziții în privința muncii femeilor, despre care nu se face nicio mențiune.
- An XV, nr. 4479, ianuarie 18, p. 2 – Rep., *Noul budget. Sporiri și reduceri la Instrucția publică, Afacerile străine și Domenii*: Bugetul Ministerului Cultelor și Instrucției Publice se ridică, pe exercițiul 1902-1903, la suma de 24.924.000 lei, cu un spor de 472.810 lei față de sumele alocate în exercițiul precedent. Ministerul Afacerilor Străine are un buget de 1.539.000 lei. Ministerul Domeniilor prezintă economii de 673.569 lei, cea mai mare parte fiind la Ministerul Instrucției Publice. Cifra totală a bugetului acestui minister este de 4.193.000 lei.
- An XV, nr. 4479, ianuarie 18, p. 3 – *Proprietatea imobiliară în primejdie. Amînarea recensămîntului*: Recensămîntul fiscal a fost din nou amînat pe o perioadă de cinci ani. Această măsură este o primejdie pentru proprietatea urbană, deoarece veniturile au scăzut considerabil din cauza crizei, iar evaluările Fiscului au rămas aceleași din epoca de prosperitate. Chiriile au fost reduse cu un procent care la București merge până la 50 la sută, astfel încât proprietarii susțin că nu e drept să plătească impozite ca pe vremea când încasau chirii normale.
- An XV, nr. 4479, ianuarie 18, p. 3 – *Revendicările proprietarilor urbani*: Ministerul de Finanțe a întocmit un proiect de lege prin care se amână recensămîntul general al contribuțiilor directe până la 1 aprilie 1905, rolurile actuale servind mai departe pentru perceperea impozitelor, dar putînd fi revizuite la cererea contribuabililor.

Un alt proiect de lege reduce la o pătrime impozitul funciar pentru imobilele urbane rămase neînchiriate cel puțin timp de un semestru.

An XV, nr. 4480, ianuarie 19, p. 1 – Sfinx, *Casa rurală la Cameră*: Deputatul C. Mille a cerut Guvernului să-și lămurească politica în privința dezvoltării viitoare a proprietății rurale. Marea proprietate, care reprezintă o proporție de 1 la 4, are o situație grea. Partidul Conservator crede că are rolul de a o întări și a o pune în măsură să concureze pe piețele străine. Partidul Liberal are oare intenția de a dezvolta mica proprietate? În acest caz, Casa Rurală va putea opera această transformare, ajutând pe țărani să cumpere loturi din marile moșii. Primul ministru nu a dat nicio lămurire precisă în această privință.

An XV, nr. 4480, ianuarie 19, p. 1 – Ad., *Amânarea recensământului*: Amânarea recensământului fiscal este o măsură nedreaptă. Proprietarii ale căror venituri din chirii au fost reduse la jumătate din cauza crizei vor trebui timp de cinci ani să plătească aceleași impozite ca pe vremea când aveau un venit dublu, ceea ce înseamnă, de fapt, o sporire a impozitului funciar.

An XV, nr. 4480, ianuarie 19, p. 2 – Rep., *Budgetul lucrărilor publice*: Bugetul Ministerului Lucrărilor Publice se cifrează la suma de 5.790.000 lei, cu o economie de 200.000 lei față de bugetul exercițiului actual, reprezentând diferite reduceri la lucrări și la materiale.

An XV, nr. 4480, ianuarie 19, p. 2 – *Capitalurile străine. O broșură interesantă. Pentru ce nu vin capitalurile străine în țară? Patima politică. Moravurile. Justiția. Reaua credință. Părtenirea. Cum putem atrage aceste capitaluri?*: Inginerul C. Alimănișteanu, într-o broșură publicată sub titlul *Capitalurile străine în România și unele măsuri pentru atragerea lor*, arată că rolul capitalului străin în țara noastră este rău înțeles de multe persoane, care nu văd într-însul decât un mijloc de aservire a elementului românesc și o spoliere a avuțiilor țării. Pentru a atrage pe capitaliștii străini nu este nevoie să se modifice articolul 7 din Constituție, de care nu se plânge nimeni, ci să li se ofere o administrație cinstită și o justiție dreaptă, precum și o continuitate în îndrumarea politicii noastre economice. Străinii se plâng mai ales de modul cum funcționează justiția comercială.

An XV, nr. 4481, ianuarie 20, p. 3 – R., *Noua lege a țuicei*: Noul proiect de lege pentru impunerea țuicii înlocuiește taxa pe gradul de alcool cu taxa pe hectarul de livadă. Primul sistem stabilea un tratament egal pentru toate felurile de alcool. De a acest principiu s-a inspirat Legea din 1 octombrie 1900, actualmente în vigoare, care impune gradul de alcool de orice natură la 5 bani. Noul proiect propune o taxă de 20 lei pe hectarul de livezi de prune și de 6 lei pe hectarul de vie.

An XV, nr. 4482, ianuarie 21, p. 1 – Index, *Noua lege a țuicei. Reînființarea taxei pe hectar. Inconveniente taxei pe grad. Rezultatul financiar al ambelor sisteme. Abuzurile actualului sistem. Necesitatea găsirii unui nou mijloc de a impune țuica*: Guvernul prezintă un proiect de lege prin care taxarea țuicii pe grad va fi înlocuită cu vechiul sistem al taxei pe hectar, cu deosebirea că taxa stabilită acum reprezintă dublul celei vechi, adică 20 lei în loc de 10 lei pe hectar. În sistemul legii actuale a taxării pe grad, operațiile de taxare erau anevoioase și încete, fraudele erau imense din cauza imposibilității unui control serios și revenea pentru producător o sumă mai mare

decât cea pe hectar propusă acum. Într-adevăr, din taxa pe grad s-au încasat în județul Dâmbovița 631.782 lei, pe când prin taxa pe hectar nu se vor obține decât 170.000 lei. Ea are și inconvenientul că înlesnește taxările abuzive, astfel încât este dezavantajos și pentru stat și pentru contribuabili.

An XV, nr. 4484, ianuarie 23, p. 1 – Index, *Monopolul pe zahăr. Pretențiile fabricelor. Încurcătura guvernului. Răscumpărarea fabricelor. Argumentele împotriva monopolului. Argumentele pentru. Trecutul și prezentul*: Pentru aranjarea conflictului dintre Guvern și fabricile de zahăr, acestea propun trei soluții: să se redea fabricilor avantajele pe care le-au avut, sporindu-se impozitul asupra consumației interne de zahăr, sau să se înființeze o primă de export de 9 bani pe kilogram, ca în Ungaria, sau, în fine, statul să răscumpere fabricile. Primele două soluții nu sunt realizabile, astfel încât Guvernul va fi silit să recurgă la răscumpărare, instituind un monopol al producției și vânzării zahărului în favoarea statului. Răscumpărarea ar costa însă vreo 40 milioane lei, pe care statul nu îi are. El nu va putea obține un beneficiu net de 4 milioane pe an și nu va putea nici să facă export. Partizanii monopolului afirmă că răscumpărarea ar costa numai 25 milioane lei, atât cât au cheltuit capitaliștii când au înființat fabricile. Plata s-ar putea face în rentă emisă *al pari*. Amortizarea și dobânda ar fi în acest caz 2.200.000 lei, iar beneficiul obținut de stat vânzând zahărul cu 90 de bani kilogramul ar fi de 4.800.000 lei, calculat la consumația actuală.

An XV, nr. 4484, ianuarie 23, p. 1 – Index, *Conflictul cu Turcia*: Turcia refuză să ratifice tratatul de comerț cu România până când nu se va încheia o convenție consulară. În acest caz ar reîncepe războiul vamal. S-ar putea ca Turcia să fie instigată să ia această atitudine de către Austro-Ungaria și Germania. În acest caz, dacă Turcia va stăruii în pretențiile sale, s-ar prelungi aranjamentul provizoriu în privința taxelor vamale până a încheierea convenției consulare.

An XV, nr. 4485, ianuarie 24, p. 1 – R., *Noua lege a țuicei. Cartelul liberalo-mandist și legea țuicei. Statul spoliator. Principiul legii d-lui Carp. Cum s-a aplicat legea? Alcoolul din grâne și alcoolul din produse. Igiena și țuica. Liga anti-alcoolică și legea țuicei*: Principiul legii actuale, care taxează țuica după gradul de alcool este bun din punct de vedere fiscal și igienic. Taxa pe hectar este nedreaptă, căci se plătește de producător chiar când nu are recoltă. După legea actuală, Fiscul a încasat anul trecut peste șase milioane, în timp ce cu taxa de 10 lei pe hectarul de livadă se încasau 600.000 lei. După proiectul propus de Guvern s-ar încasa pe hectar 20 lei, iar dacă țuica ar fi taxată la fel ca spiritul din cereale, adică 10 bani pe grad, ar reveni în medie pentru un hectar 45 lei. Era mai bine dacă se păstra principiul legii actuale, modificându-se numai modul de percepere, taxa încasându-se nu de la producător, ci la intrarea în comună.

An XV, nr. 4485, ianuarie 24, p. 2 – Rep., *Cadastrul vitelor. Foloasele cadastrului. Sistemul cel mai practic. Un nou venit comercial*: Ministerul de Interne are intenția să întocmească un cadastru general al vitelor din țară, care ar procura statistica exactă a numărului de vite și ar împiedica furturile care acum se practică pe o scară largă. Operația s-ar face prin marcarea fiecărei vite cu un cercel de identificare. Se evaluează numărul vitelor cornute la 5 milioane și al cailor la 800.000.

- An XV, nr. 4486, ianuarie 25, p. 1 – A.B., *Regele și armamentul. Tributarii industriei germane. O comandă importantă. Dar regesc sau nu? Superioritatea produselor uzinelor franceze. Până când acest tribut?:* Cu ocazia conflictului cu Bulgaria, acum doi ani, s-a constatat că artileria română era inferioară celei bulgare și s-au comandat la fabrica Krupp din Essen 48 de obuziere cu tragere curbă. Dacă această comandă nu a fost un dar al regelui, precum s-a spus atunci, ci cade în sarcina bugetului, tunurile trebuiau comandate la uzinele franceze, ale căror produse sunt superioare celor germane.
- An XV, nr. 4488, ianuarie 27, p. 1 – A.B., *Conflictul cu Turcia. Încurcătura guvernului. Turca cere regularea chestiei vacufurilor. Demersurile d-lui Al. Em. Lahovary. Punctul de vedere al guvernului român:* Guvernul otoman refuză categoric să ratifice convenția comercială încheiată cu România, până când Guvernul de la București nu va rezolva problema fostelor proprietăți turcești din Dobrogea și nu va accepta bazele unei convenții consulare. Guvernul român susține că nu are nicio obligație, câtă vreme convenția conținând angajamentele asumate de el nu a fost ratificată de Turcia.
- An XV, nr. 4489, ianuarie 28, p. 3 – Romicus, *Mișcarea comercială din portul Constanța. Ancheta "Adevărului". Interviewuri cu marii exportatori. Dezagrementele. Liniile de garaj și de triaj. Lipsa magaziiilor. Vinovații? Alte convorbiri cu exportatorii. Concluzie:* Planul de construcție al portului Constanța a fost defectuos, deoarece nu s-a ținut seama suficient de instalațiile necesare operațiilor de import și export. Cheiurile nu sunt destul de largi, iar liniile ferate de garaj și de triaj sunt neîndestulătoare, ca și magaziiile pentru depozitarea mărfurilor, cerealele rămânând expuse intemperiilor sub cerul liber. Toți exportatorii sunt de acord pentru a semnala aceste lipsuri, sperând că în viitor se vor construi magazii și linii suficiente.
- An XV, nr. 4489, ianuarie 28, p. 3 – *Navigațiunea pe Dunăre:* Pentru înlesnirea navigației pe Dunăre, între Vârciorova și Galați, se propun diferite măsuri de ordin tehnic pentru adâncirea canalului navigabil și construcția cheiurilor din porturi, pentru care se recomandă a se folosi de preferință lemnul față de piatră. Aceste lucrări trebuie să aibă ca bază țărnel drept al fluviului, deoarece țărnel stâng este foarte nehotărât și variabil.
- An XV, nr. 4490, ianuarie 29, p. 1 – A.B., *Alegerile comunale. Grija guvernului. Pregătiri de alegeri. Legea pensiilor. Lefurile ofițerilor. Degrevarea imobilelor neînchiriate. Legea meseriilor. Amânarea recensământului. Speranțele opoziției:* Fiind preocupat de perspectiva alegerilor comunal, Guvernul a luat diverse măsuri cu aspect electoral, precum sporirea lefurilor ofițerilor, renunțarea – cel puțin provizorie – la modificarea Legii pensiilor, degrevarea de impozitul funciar a proprietăților urbane rămase neînchiriate, fapt care va provoca un gol de 200.000 lei în bugetul pe exercițiul viitor, concesiile făcute meseriașilor cu privire la proiectul de lege pentru organizarea meseriilor, precum și amânarea recensământului imobilelor urbane pentru impozitul funciar, care lasă pe contribuabili la discreția unei comisii care ar putea exercita presiuni de ordin electoral asupra lor.
- An XV, nr. 4490, ianuarie 29, p. 1 – Brănișteanu, B., *Protecția muncii în noua lege a meseriilor:* Sistemul de protecție a muncii cuprins în proiectul de lege pentru organizarea meseriilor creează corporații de meseriași și comisii de arbitri. Legea impune corporațiilor obligații morale, ca: dezvoltarea onoarei profesionale, îngrijirea de

starea morală a meseriașilor etc. Ca obligații materiale se pot cita: înființarea de școli de perfecționare, conferințe și producții culturale etc., precum și înființarea unor case de ajutor mutual, de asigurare contra bolilor, accidentelor, infirmităților și pentru cazuri de deces. Aceste dispoziții introduc și în legislația română principiile politico-sociale cele mai moderne. De aceea este greu de priceput pentru ce meseriașii se opun cu atâta îndârjire acestui proiect de lege. Comisiile de arbitri au dat în străinătate cele mai frumoase rezultate pentru rezolvarea neînțelegerilor dintre meseriași de către ei înșiși.

An XV, nr. 4491, ianuarie 30, p. 1 – Mille, C., *Raportul d-lui Costinescu*: Raportul lui Emil Costinescu la bugetul pe exercițiul financiar 1902-1903 arată că s-au făcut economii în sumă de peste 25 milioane lei, fără ca serviciile statului să fie dezorganizate. Aceasta înseamnă că în trecut se făcea o risipă enormă cu banii contribuabililor. Dar numai economiile nu sunt suficiente. Raportul la buget arată că trebuie să urmeze o întreagă transformare a vieții publice și private, punându-se capăt și risipei pe care o fac particularii, pentru a nu mai avea nevoie să trăiască pe spinarea statului, dând asalt bugetului.

An XV, nr. 4491, ianuarie 30, p. 2 – T., *Bugetul pe 1902-1903. Raportul d-lui Costinescu. Cheltuielile de favoare. La ce va servi excedentul. Suprimarea emisiunilor de rentă. Pronosticuri pentru exercițiul viitor*: Economii făcute în bugetul pe exercițiul 1901-1902 au fost practice și nu au împiedicat funcționarea normală a serviciilor publice, după cum constată Emil Costinescu în raportul său asupra bugetului general pentru exercițiul viitor. Nu s-au putut face mai multe economii deoarece existau angajamente anterioare care trebuiau respectate, ca de exemplu o mulțime de imobile închiriate cu chirii mari de favoare, fără a prezenta vreo utilitate. Economii trebuie continuate chiar dacă prosperitatea financiară va reveni și bugetele vor prezenta excedente. Emisiunile de rentă pentru diferite lucrări și furnituri trebuie să înceteze pentru totdeauna. Raportorul prevede un oarecare excedent de încasări, deoarece efectele recoltei bune din 1901 se vor resimți și în anul curent.

An XV, nr. 4493, februarie 1, p. 1 – Index, *Cîteva observații asupra noului buget. Lefurile mari și mici. Rotunjirea lefurilor. Suprimarea chiriilor la C.F. Funcționarii în serviciul cu schimbul. O cheltuială inutilă*: Bugetul pe exercițiul 1902-1903 nu diferă de cel pe exercițiul în curs decât prin modificări de amănunt. La economiile masive făcute anul trecut se mai adaugă o sumă de 1.707.416 lei, care este trecută la fondul pentru deschiderea de credite suplimentare. Trebuia însă să se procedeze la o mai justă echilibrare a salariilor între care există o prea mare disproporție, căci un funcționar cu 200 lei pe lună are aproape aceleași nevoi ca și cel cu 500 lei. Guvernul, suprimând unitățile din calculul lefii, reduce și mai mult salariile mici. În loc de a suprima toate indemnizațiile de chirie la Căile Ferate, trebuia să le contopească cu leafa, atunci când aceasta era mai mică de 300 lei. S-ar fi putut, de asemenea, suprima Institutul Medico-Militar, din moment ce există o Facultate de Medicină.

An XV, nr. 4493, februarie 1, p. 1 – Ad., *Amânarea recensământului*: La Senat s-a discutat amânarea recensământului fiscal al imobilelor urbane, pentru fixarea impozitului funciar pe viitorii cinci ani. Ministrul de Finanțe a arătat că situația financiară nu a îngăduit efectuarea acestui recensământ, care ar fi necesitat cheltuieli și ar fi adus o

mare scădere a încasărilor din impozitul funciar, din cauza mării reduceri a chirilor și, implicit, a valorii proprietăților urbane.

An XV, nr. 4493, februarie 1, p. 1 – Rep., *Ședința de ieri a Senatului. Acuzările d-lui Sturdza. Răspunsul d-lui gen. Lahovary. La ce au servit bonurile noastre. Bancherii din Berlin și liberalii: În ședința de ieri a Senatului, Președintele Consiliului de Miniștri a acuzat fostul Guvern conservator de risipă, de umflarea bugetelor și de deficitul de 60 milioane lei. Generalul Lahovary, reprezentantul Partidului Conservator, a respins aceste acuzații, arătând că risipa au făcut-o liberalii, cheltuind anual 600.000 lei fonduri secrete, emițând bonuri de tezaur fără socoteală, începând lucrări publice colosal de costisitoare. La terminarea discuției, Senatul a vota Legea pentru amânarea recensământului imobilelor urbane și Legea pentru degrevarea de impozitul funciar al caselor rămase neînchiriate.*

An XV, nr. 4493, februarie 1, p. 2 – *Budgetul C.F.R.:* Din proiectul de buget al Căilor Ferate rezultă că statul posedă 3.172 kilometri de căi ferate, 1.083 vagoane de călători și 11.110 vagoane de marfă. Costul construcției acestor linii a fost de 780.465.676 lei, reprezentând o anuitate de 52.330.585 lei, adică 62,4 la sută din totalul datoriei publice. Veniturile obținute din exploatarea căilor ferate, a docurilor și a serviciului maritim se ridică, pe exercițiul 1902-1903 la suma de 53.623.398 lei, iar cheltuielile la 33.864.299 lei.

An XV, nr. 4494, februarie 2, p. 1 – Mille, C., *Ce-ar fi trebuit să se facă:* Deputatul liberal Orleanu a pronunțat la Cameră, cu ocazia discuției bugetului, un rechizitoriu contra lipsei de busolă în chestiunile economice. Economii care au fost realizate anul trecut, împreună cu cele din proiectul pe exercițiul 1902-1903, însumează aproape 28 milioane lei. În cadrul acestei cifre, ministrul de Finanțe trebuia însă să refacă bugetul în ansamblu, în sensul unei mai echitabile repartizări a sarcinilor și a sacrificiilor, în special în privința salariilor. E prea mare deosebirea între salariile mitropoliților, miniștrilor etc., de câte 1.500-2.500 lei pe lună, și leafa unui învățător rural, plătit cu 40 lei lunar. Este regretabil că o asemenea operație dictată de echitate nu s-a realizat nici cu ocazia viitorului buget.

An XV, nr. 4494, februarie 2, p. 1 – Teodorescu, I., *O anchetă agricolă. Propunerea d-lui A.D. Xenopol:* Istoricul A.D. Xenopol propune, în ziarul "Evenimentul" de la Iași, o anchetă minuțioasă asupra stării țăranului, din toate punctele de vedere, spre a se stabili cauzele relelor de care suferă și pentru ce aceste suferințe sunt mai mari în unele ținuturi (Moldova, Oltenia) decât în altele. Suma de un miliard și jumătate împrumutată de stat a folosit numai orășenilor și marilor proprietari. Țăranii nu pot prezenta revendicări, dar nesocotirea nevoilor ar putea provoca cu timpul grave tulburări sociale. Starea lor mizeră nu este însă cu totul ignorată. În 1882, C.A. Rosetti a ordonat, ca ministru de Interne, o anchetă în felul celei propuse acum. Dar această idee îndrăznească a costat pe autorul ei portofoliul ministerial. Proprietarii și arendașii, care exploatau în mod nemilos pe țărani și strângeau avere pe spinarea lor, prin cele mai meșteșugite manopere, nu puteau admite să se facă lumină asupra stării satelor, unde cămătarii spoliază în voie pe țărani, sub ochii binevoitori ai administrației. Țăranul nu stă bine decât în regiunile unde nu există marea proprietate și nu are nevoie să se angajeze la proprietar. Pentru a remedia răul, nu e nevoie de o anchetă, ci de altceva.

- An XV, nr. 4494, februarie 2, p. 2 – *Ultime informațiuni*: Cu începere de la 1 februarie, Banca Națională a redus scontul la 6 la sută și la 7 la sută asupra avansurilor. Renta română 4 la sută, care cota la Bursa din Berlin 83,60, s-a ridicat la 85.
- An XV, nr. 4495, februarie 3, p. 1 – A.B., *Două politici financiare. Discuția bugetului. Discursul d-lui Diamandi. Programul d-lui Carp. Declarații importante. Răspunsul d-lui Sturdza. Capitalurile străine*: Cu ocazia discuției bugetului pe exercițiul 1902-1903, deputatul Diamandi a cerut la Camera Deputaților o sporire a taxelor pe moștenire. P.P. Carp, fostul președinte al Consiliului în ministerul conservator, a criticat economiile împinse la exces și a cerut înființarea de noi impozite până la suma de 7-8 milioane lei. El a afirmat că echipamentul și armamentul forțelor noastre militare necesită un spor imediat de 6-7 milioane lei. A mai cerut și un spor al alocației pentru întreținerea și repararea șoselelor. Resursele ar trebui găsite parte în impozite și parte în exploatarea bogățiilor țării, cu ajutorul capitalurilor străine, cărora trebuie să li se des asigurați că fondurile angajate în România nu vor fi pierdute. Oratorul a conchis că situația politică a României impune în timpurie de față mari sacrificii. Primul ministru Sturdza s-a pronunțat contra oricărui nou impozit, contra capitalurilor străine, a anunțat că bugetul pe anul 1902-1903 se va solda cu un excedent de cinci milioane și că va prezenta propuneri pentru lichidarea deficitelor din trecut.
- An XV, nr. 4495, februarie 3, p. 1 – C., *O chestiune de armament*: S-a discutat la Senat problema armamentului de care dispune armata română și comanda de obuziere făcută în Germania. Din discuțiile urmate în Parlament rezultă că ar fi nevoie de o sumă de 6 milioane pentru completarea echipamentului și armamentului. Nu se pot tolera lipsuri în acest domeniu, căci nu se știe ce ar putea aduce ziua de mâine.
- An XV, nr. 4496, februarie 4, p. 1 – A.B., *Politica financiară. Discuția bugetului. Programul financiar și economic al partidului conservator. Discursul d-lui Vlădescu. Legea pensiilor. Politica economică a liberalilor. Discursul d-lui Stere contra impozitelor. Un nou rol al d-lui Panu*: Deputatul M. Vlădescu, vorbind la discuția bugetului în numele Partidului Conservator, a arătat că deficiturile din trecut au fost moștenite de la fostele guverne liberale, a dezaprobat modul pripit și nestudiat în care s-au făcut economiile, a susținut că bogățiile țării trebuie neapărat puse în valoare, asigurându-se capitalurile străine că vor fi puse la adăpostul fluctuațiilor politice. Deputatul C. Stere, fost socialist în Partidul Liberal, s-a declarat contra oricărui nou impozit, arătând că în ultimii 40 de ani impozitele au crescut de șase ori, iar producția numai de două ori, producția agricolă rămânând chiar staționară de la 1862.
- An XV, nr. 4496, februarie 4, p. 1 – Mille, C., *Două capete*: Ministrul de Finanțe Sturdza are meritul de a fi făcut economii, dar prin realizarea lor și-a terminat rolul, pentru că viitorul nu poate fi asigurat decât printr-o reformă radicală a impozitelor și prin exploatarea bogățiilor țării. Dar pentru această operă este nevoie de un spirit mai larg și mai înțelegător decât actualul șef al Guvernului. Acesta ar putea fi întruchipat de fostul prim-ministru Carp, care a dat dovadă de o concepție financiară superioară, dar care nu are destui partizani să-l mențină.
- An XV, nr. 4497, februarie 5, p. 1 – Teodorescu, I., *Vedeniile primului-ministru*: Bugetul pe exercițiul 1902-1903 este caracterizat prin aceleași economii care dovedesc că criza economică continuă, dar în schimb frânează dezvoltarea ulterioară a statului. Un

asemenea sistem nu poate dura mai mult de doi ani. Ministrul de Finanțe are însă manii în loc de soluții și amintește cu orice ocazie că Palatul Poștelor a costat 8 milioane etc. Pentru șeful unui partid și al unui guvern, în vremuri foarte grele, aceste nu sunt suficiente și se răsfrâng negativ asupra intereselor țării.

An XV, nr. 4498, februarie 6, p. 1 – A.B., *Conflictul cu Turcia. Lămuririle unui diplomat. Chestiunea convenției consulare. Chestia vacufurilor. Sindicatul avocaților turci. Cine rabdă mai mult?:* Diferendul româno-turc cu privire la ratificarea convenției comerciale stagnează. Turcia pretinde să se încheie și o convenție consulară, făcând din aceasta o condiție pentru ratificarea convenției comerciale. România nu are un mare interes pentru convenția consulară, dar nici Turcia, deoarece ar trebui să acorde României aceleași condiții ca și Greciei, cu care a încheiat o convenție foarte dezavantajoasă pentru ea. Adevăratul interes al Turciei este să se rezolve problema vacufurilor din Dobrogea, dar aceasta nu convine Guvernului român. Deocamdată rămâne deci în vigoare vechea convenție comercială, prelungită provizoriu până la ratificarea celei noi.

An XV, nr. 4499, februarie 7, p. 1 – Index, *Guvernul și pensionarii:* Pensionarii nu se împotrivesc numai unei eventuale modificări a Legii pensiilor, ci pretind să li se respecte drepturile legal câștigate și garantate prin art. 19 din Constituție, restituindu-li-se reținerile de 5 la sută. Guvernul nu știe cum să rezolve această problemă și este amenințat să fie chemat de pensionari în fața justiției.

An XV, nr. 4499, februarie 7, p. 1 – Sfinx, *Leafa episcopilor:* Cu ocazia discuției bugetului Ministerului Cultelor s-a ridicat un protest contra lefurilor de 1.200 lei lunar ale episcopilor, când învățătorul de cătun are 40 lei pe lună, iar un acar de la Căile Ferate mai puțin de 2 lei pe zi. Ministrul Cultelor, Spiru Haret, a refuzat să răspundă acestei chestiuni.

An XV, nr. 4499, februarie 7, p. 1 – Noul împrumut de 250 milioane. *Negocierile. Consolidarea împrumutului de 175 milioane. Regularizarea deficitului. Cheltuieli pentru armament. Un împrumut defavorabil. Opunerea băncilor franceze. Compensațiile:* Guvernul român tratează la Berlin un împrumut de 250 milioane lei, care ar servi la consolidarea vechiului împrumut de 175 milioane, contractat în 1899 și cu scadența în 1903, precum și la acoperirea deficitelor anterioare în sumă de 18 milioane și la procurarea de armament. Băncile străine sunt mai favorabile, deoarece au putut constata o consolidare a situației financiare, prin două bugete echilibrate și probabil chiar excedentare. Capitaliștii francezi sunt însă indispuși din cauza taxelor pe exportul de zahăr, cărora Guvernul va trebui să le facă concesii. Emisiunea s-ar face sub 89 la sută, cât a fost aceea a împrumutului din urmă. Tot din acest împrumut s-ar plăti și obuzierele comandate la fabrica Krupp și care costă 5 milioane.

An XV, nr. 4499, februarie 7, p. 2 – Rep., *Agitația pensionarilor. Petiția pensionarilor la Senat. Deplasarea chestiei. Congresul de Duminică viitoare. Darea în judecată a guvernului. Lupta pensiunilor:* Senatul a discutat cererea pensionarilor. S-a arătat că Legea din 29 martie 1901 este ilegală și contrară art. 19 din Constituție, deoarece s-au majorat reținerile peste cuantumul existent în momentul dobândirii dreptului la pensie. Pensia constituie o creanță asupra statului. Senatul a eludat problema, trimițând petiția la comisia care va discuta proiectul de lege a pensiilor. Pensionarii sunt hotărâți să continue lupta.

An XV, nr. 4500, februarie 8, p. 1 – Index, *Pensionarii și guvernul. Cele două chestii. Ce cer actualii pensionari. Babilonia de la Cameră și Senat. Congresul pensionarilor. Noua lege a pensiilor. Ce trebuie de făcut*: Problema pensionarilor are un dublu aspect: în primul rând, pensionarii protestează împotriva noii rețineri de 5% și, în al doilea rând, împotriva modului de întocmire a proiectului care modifică actuala Lege a pensiilor. Pensionarii pretind că pensia, reprezentând o plată din reținerile făcute din salariul lor, este un drept câștigat și garantat prin Constituție, ca orice proprietate, deci nu poate fi redus de stat prin rețineri arbitrare. Dacă reținerea ar fi socotită ca un impozit pe venit, încă ar fi nelegală, deoarece nicio altă categorie de cetățeni nu sunt impuși pe veniturile lor. Pensionarii vor ține un congres care să hotărască darea în judecată a statului. Guvernul are intenția ca, prin noua lege, să micșoreze pensiile, care nu s-ar mai acorda decât după cel puțin 20 de ani de serviciu. Această suprimare a termenului de 10 ani este o greșală, deoarece sunt unii funcționari care doresc să îmbrățișeze o altă profesie și acestora statul ar trebui să le restituie reținerile făcute, pentru a-i încuraja la o muncă productivă. Numai după 20 de ani funcționarul care se retrage ar primi o pensie în loc de restituirea capitalului.

An XV, nr. 4500, februarie 8, p. 2 – *Decăderea Galaților. Întrunirea de la Camera de Comerț*: La o ședință a Camerei de Comerț din Galați s-a arătat că portul este în decadentă, citându-se ca exemplu faptul că, în 1901, s-au exportat prin Brăila mărfuri în valoare de 60 milioane lei, iar prin Galați numai de 5 milioane. Nu există niciun proiect de îmbunătățire a instalațiilor portuare. Singurul mijloc serios de îndreptare ar fi ca toate cerealele din Moldova să fie exportate prin Galați, ceea ce necesită terminarea tunelului de pe linia Galați-Bârlad, ce nu se poate face acum din cauza crizei financiare. Un alt remediu ar fi canalizarea Prutului, precum și crearea unei zone libere vamale.

An XV, nr. 4501, februarie 9, p. 1 – A.B., *Convenția consulară cu Turcia. Interview cu un om politic. O mare greșală. Convenția comercială cu Turcia. Capitulațiunile. Tactica Porței. Ce a pățit Grecia? Care vor fi consecințele?*: Nu trebuia să se încheie nicio convenție comercială până în 1903, când se va stabili noul regim vamal. Acum, Turcia subordonează ratificarea convenției încheiate negocierii unei convenții consulare, la care România nu are niciun interes important, deoarece, în baza art. 50 al Tratatului de la Berlin, supușii români și cei otomani se bucură de aceleași drepturi ca și supușii celorlalte puteri europene, în baza unor privilegii speciale acordate prin capitulații (jurisdicție consulară, scutire de impozite etc.). În baza acestor stipulații funcționează la Constantinopol un tribunal consular român. Prin încheierea unei convenții consulare cu Turcia, România ar pierde această situație privilegiată, cum s-a întâmplat cu Grecia, în favoarea căreia a trebuit să intervină marile puteri, pentru a-și putea recăpăta privilegiile. Guvernul român, acceptând să negocieze o convenție consulară și legând-o de ratificarea convenției comerciale, a comis o mare greșală în dauna țării.

An XV, nr. 4502, februarie 10, p. 1 – Mille, C., *Rezvoțul zahărului*: A fost o mare greșală să se înființeze o industrie a zahărului, într-o țară unde patru milioane de țărani nu consumă acest produs și care, deci, nu putea prospera decât prin export. Totuși, statul a garantat fabricanților până în 1912 o primă la export și a autorizat

capitaliștii străini să înființeze fabrici pe această bază. Rezultatul a fost că în România consumatorii plătesc zahărul cu 1,20 lei kilogramul, pe când în Bulgaria și Serbia zahărul românesc se vinde cu 35 de bani kilogramul. Văzând că primele de export grevau prea mult bugetul, ministrul de Finanțe a propus o lege care le suprima indirect, dar în fața protestelor capitaliștilor francezi și belgieni, care au investit 25 milioane lei în aceste întreprinderi, Guvernul a fost silit să cedeze și va reveni asupra acestei măsuri.

An XV, nr. 4504, februarie 12, p. 1 – Petrol, *Iarăși Rockefeller. Chestiunea petroleului. Guvernul și industria. Situația Băncii industriale. "Steaua Română". Discursul contelui Tissa. Iarăși Rockefeller*: La adunarea acționarilor Băncii Industriale Ungare s-a discutat situația Societății de Petrol "Steaua Română", în care această bancă a investit un capital de 20 milioane lei, care însă se dovedește insuficient pentru o exploatare rodnică și pe care, de altfel, banca dorește să îl retragă cât mai curând, vânzând participarea sa societății americane "Standard Oil", care caută să domine piața mondială.

An XV, nr. 4504, februarie 12, p. 1 – Mille, C., *Congresul pensionarilor*: Pensionarii întruniți în congres protestează contra greșelilor comise de aceia care au guvernat țara în ultimele decenii, ducând-o la criza financiară de acum, și pentru a-și repara greșelile iau de la pensionari taxe ilegale. Nu se poate ca aceia care prin nepriceperea și ușurința lor au dus țara la ruină să scape aruncând povara pe spinarea celor nevinovați. Parlamentul este întru totul supus Guvernului și va vota fără discuție noua lege a pensiilor, dar aceasta constituie o atitudine primejdioasă pentru viitor.

An XV, nr. 4505, februarie 13, p. 1 – Sfinx, *Legea meseriilor*: Modificările introduse de Camera Deputaților în proiectul de lege a meseriilor nu schimbă nimic esențial din fizionomia sa primitivă. Această lege impune meseriașilor patroni anumite îndatoriri, juste și democratice, care însă nu le convin, ceea ce îi determină să se agite contra votării sale. Legea ia măsuri arbitrare contra meseriașilor străini, fapt ce lovește mai ales în muncitorii evrei, ceea ce va produce noi complicații.

An XV, nr. 4505, februarie 13, p. 1 – Index, *Noua lege a pensiilor*: Proiectul noii Legi a pensiilor conține multe schimbări și inovații. Limita de vârstă pentru pensionare este fixată în general la 60 de ani. Pensionarea se poate obține numai după împlinirea a 20 de ani de serviciu, când se acordă 50 la sută din leafă, cu sporuri progresive după anii serviți, ajungând până la salariul întreg după 35 de ani de funcție. Se unifică legislația pentru toate categoriile de salariați. Se schimbă quantumul pensiilor pentru văduve, după numărul copiilor. Se suprimă în mare parte cumulul de pensii etc.

An XV, nr. 4505, februarie 13, p. 1-2 – *Proiect de lege generală de pensii. Depus ieri 11 februarie pe biroul Camerei*: Legea se aplică tuturor funcționarilor statului, civili, militari și ecleziastici etc., cărora li s-au făcut rețineri pentru Casa de Pensii. Pensia se calculează după media salariului pe ultimii cinci ani și începe cu 50 la sută din această sumă pentru un serviciu de 20 de ani, crescând treptat cu 3,5 la sută pentru fiecare an servit în plus, neputând însă trece de 9.000 lei pe an. Se fac excepții pentru anumite categorii de ofițeri, funcționarii Căilor Ferate, Poștelor etc., care au lucrat pe teren. Se prevăd pensii pentru răniri și infirmități în timpul serviciului și din cauza lui; quantumul acestor pensii nu va fi mai mic de 75 la sută din ultimul

salariu. Văduva salariatului va primi jumătate din pensia soțului, plus un supliment pentru copii. Pensionarul reangajat în serviciu va trebui să opteze între pensie și leafă, dacă suma amândurora trece de 200 lei lunar. Serviciul Pensiilor este administrat de Ministerul de Finanțe, având un buget special. Acest buget este alimentat din rețineri de 10 la sută asupra salariului, economiile rezultate din funcțiile vacante, o subvenție de 6.830.000 lei din partea statului etc.

An XV, nr. 4505, februarie 13, p. 3 – *Legea meseriilor. Schimbările făcute de comitetul delegaților Camerei*: Modificările pe care le-a adus Comitetul delegaților Camerei Deputaților proiectului de lege pentru organizarea meseriilor sunt puțin importante. În meseriile care comportă o vătămare a sănătății sau cer eforturi fizice mari, nu vor fi admiși ca elevi decât copiii care au împlinit vârsta de 14 ani. S-a redus la opt ore, în loc de zece, munca copiilor între 12 și 14 ani și la zece ore aceea prestată între vârstele de 14 și 16 ani. Casa de Ajutor Mutual a fost suprimată dintre atribuțiile corporațiilor. S-a stipulat ca în lucrările publice până la valoarea de 30.000 lei să fie preferați întreprinzătorii români, chiar dacă ofertele lor vor fi cu 5 la sută mai scumpe decât cele ale celorlalți concurenți. La Camera de Comerț se va înființa o secțiune deosebită pentru aplicarea acestei legi.

An XV, nr. 4506, februarie 14, p. 1 – R., *Turburările sîngeroase de eri. O fizionomie exactă. Starea spiritelor. Forța armată. Întrunirea revoluționară Scenele sîngeroase. Brutalitățile. Arestările. Restabilirea ordinii*: Meseriașii întruniți pentru a protesta contra unor dispoziții din Legea pentru organizarea meseriilor, voind a manifesta la Camera Deputaților, au fost împiedicați de poliție și de jandarmi. S-a produs o ciocnire între cei aproximativ 3.000 de manifestanți și forța publică; manifestanții au fost șarjați de un escadron de cavalerie, arestați și bătuți.

An XV, nr. 4506, februarie 14, p. 1 – Index, *Noua lege a pensiilor. De ce s-a călăuzit guvernul. Ce este pensia? Contribuția fixă a statului. Consecințele acestei măsuri. Favoare și defavoare. Asigurarea mutuală a tuturor pensionarilor*: Noua Lege a pensiilor este o reformă radicală, având ca principal motiv faptul că, în baza legilor vechi, contribuția statului sporea din an în an și ar fi ajuns până la 20 milioane în anul 1912. Proiectul actual suprimă unele dispoziții de favoare pentru stat, cum erau cele prevăzute în Legea pentru pensiile militarilor, sporește limita de vârstă și numărul anilor serviți, suprimă unele abuzuri la pensiile pentru urmași și reduce quantumul pensiei la maximum 80 la sută din salariu, menținând taxa de 5 la sută, cu condiția să nu depășească 750 lei pe lună. Contribuția statului e fixată la circa 7 milioane pe an, dar nu se prevede cazul când totalul pensiilor de plată va necesita o contribuție mai mare din partea statului. De aceea, principiul asigurării mutuale a funcționarilor ar fi mai convenabil.

An XV, nr. 4507, februarie 15, p. 1 – Index, *Legea pensiilor*: Deși proiectul de lege a pensiilor este cel mai important dintre cele întocmite de Guvernul actual și interesează cel puțin 100.000 de cetățeni, primul ministru și ministru de Finanțe nu va admite nicio discuție și nicio modificare în Parlament, deși se pot face multe sugestii judicioase pentru ameliorarea proiectului.

An XV, nr. 4507, februarie 15, p. 2 – *Lichidarea deficitelor*: Ministrul de Finanțe a depus la Camera Deputaților patru proiecte de legi pentru lichidarea definitivă a deficitelor și creanțelor neachitate din trecut, pentru terminarea unor lucrări publice și

deschiderea de credite suplimentare. Deficitul de 17.092.722 lei, rezultat din gestiunea exercițiului 1900-1901, va fi lichidat de Guvern în modul pe care îl va crede mai avantajos, fără însă a vinde ceva din averea statului. Creanțele neachitate provenind din exercițiile închise, inclusiv exercițiul 1901-1902, vor fi achitate dintr-un credit extraordinar de 2.028.507 lei, din excedentele bugetare. Spre a se termina lucrările extraordinare ce trebuiau achitate prin emisiuni de rentă, se cere un credit de 881.745 lei. Se deschid pe seama unor ministere credite extraordinare în sumă de 2.285.998 lei acoperite din fondurile bugetare.

An XV, nr. 4507, februarie 15, p. 3 – *Protestul contra legeri pensiilor*: Delegații pensionarilor civili și militari din întreaga țară au adresat Corpurilor Legiuitoare un protest contra anumitor dispoziții din proiectul Legii pensiilor, care este discutat acum la Camera Deputaților. Ei critică, mai întâi, calificativul de *ajutor* care se dă pensiilor, căci ele constituie în realitate o creanță asupra statului, garantată prin Constituție. De asemenea, pensionarii se pronunță contra mai multor articole din proiect, îndeosebi contra faptului că nu se precizează că reținerile de 20 la sută nu se vor aplica pensiilor obținute sub legea veche, precum și contra stabilirii contribuției statului la o sumă fixă, indiferent de totalul pensiilor de plată etc.

An XV, nr. 4507, februarie 15, p. 3 – *Modificările din legea pensiunilor*: Comitetul delegaților Camerei Deputaților a introdus în proiectul de lege a pensiilor câteva modificări de detaliu, care nu schimbă întru nimic economia legii. Reținerile din pensie s-au redus de la 20 la 18 la sută, iar subvenția acordată de stat s-a sporit la suma de 7 milioane lei pe an. Capitalul Casei de Pensii este declarat inalienabil.

An XV, nr. 4508, februarie 16, p. 1 – A.B., *Legea pensiilor la Cameră. Legea votată fără discuție*: Deputatul M. Vlădescu, din partea Partidului Conservator, a criticat la Cameră proiectul de lege a pensiilor, arătând că el creează o situație privilegiată pensionarilor Căilor Ferate și una cu totul inferioară pensionarilor militari. El a susținut, de asemenea, că suma de 7 milioane lei, alocată de stat ca subvenție la Casa Pensiilor, va deveni cu timpul insuficientă și atunci va fi nevoie să se reducă pensiile. Deputatul C. Mille a propus ca Administrația Pensiilor să devină autonomă, primind de la stat o subvenție anuală fixă. Primul ministru a susținut că pensionarii nu au drepturi câștigate față de stat și a afirmat că subvenția de 7 milioane nu va fi mărită în niciun caz.

An XV, nr. 4508, februarie 16, p. 2 – *Greva inginerilor de la C.F.R. Legea pensiilor și funcționarii de la căile ferate. Amenințarea. Intervenția d-lui I. Brătianu. Declarațiile publice ale d-lui Sturdza. Amendarea legeri pensiilor. Frica d-lui Sturdza*: Proiectul de lege a pensiilor creează o situație grea pentru inginerii de la Căile Ferate, deoarece acordă numai muncitorilor de la ateliere și funcționarilor inferiori un spor de 35 la sută pentru anii serviți. Inginerii amenință cu greva, silind astfel pe primul ministru să le facă elogiul în discursul ținut la Cameră cu ocazia discuției Legii pensiilor și să declare că ei merită un tratament de favoare.

An XV, nr. 4509, februarie 17, p. 1 – A.B., *Conflictul de la Cameră. D. Ionel Brătianu contra d-lui Sturdza. Situația politică. Amendamentul d-lui Al. Constantinescu. Demisia d-lui I. Brătianu. Discursul d-lui Carp. Tinerimea generoasă. Ce a rămas din legea pensiilor*: Agitația inginerilor de la Căile Ferate, susținuți de ministrul Lucrărilor Publice, a determinat restabilirea situației privilegiate de care se bucură personalul Căilor

Ferate în noua Lege a pensiilor. În consecință, subvenția acordată de stat, fixată inițial la 6.800.000 lei pe an, a fost ridicată la 7.300.000 lei. De asemenea, s-a suprimat limita maximă la care se poate ridica pensia unui funcționar, care fusese fixată prin proiect, de 9.000 lei pe an. Deci, pensiile n-au fost realmente unificate prin noua lege, care lasă să subziste privilegiuții.

An XV, nr. 4510, februarie 18, p. 1 – N.F., *România și conferința zahărului. Rezultatul conferinței. Condițiunile de suprimare a primei. Atitudinea României*: La Conferința fabricanților de zahăr, care a avut loc la Bruxelles, s-a cerut ca toate statele să renunțe la acordarea primei directe sau indirecte, să se fixeze taxa vamală la import la 6 franci și să se protejeze piețele interne de o prea mare afluență a zahărului străin. România, care percepe o taxă de 51 lei, nu va semna convenția care prevede taxa uniformă de 6 franci pentru toate țările, situația bugetului nepermițând o asemenea reducere.

An XV, nr. 4510, februarie 18, p. 1-2 – R., *Guvernul și Legea meseriilor. Legea meseriilor la Cameră. O manifestație a bulevardiștilor. Discursul d-lui Carp. Care va fi rezultatul*: Guvernul crede că prin votarea Legii meseriilor îi va satisface pe meseriași și își va asigura voturi pentru alegerea unui deputat în capitală. La Cameră s-a discutat în privința intervenției statului în problemele economice ale meseriașilor și în privința necesității protecției muncii naționale. Există două curente printre deputați: unii consideră proiectul ca un progres pentru meseriași, iar alții socotesc că el nu protejează suficient munca națională. Fostul prim-ministru Carp cere ca corporațiile să nu fie numai facultative, ci obligatorii.

An XV, nr. 4511, februarie 19, p. 1 – Teodorescu, I., *Antisemitismul la Cameră*: Cu ocazia discuției Legii meseriilor la Camera Deputaților s-a vorbit în mod indirect despre antisemitism, deoarece proiectul conține unele dispoziții vădit îndreptate contra evreilor. În practică, ele vor avea consecințe rele. În Moldova, unde majoritatea meseriașilor sunt evrei, legea nu se va putea aplica. De asemenea, în cel puțin 40-50 de orașe nu se vor putea înființa școli de meserii, deoarece nu se va putea îndeplini condiția ca trei sferturi dintre elevi să fie fii de cetățeni români. Antisemiții din Parlament și din partidul conducător nu îndrăznesc însă să-și afirme pe față sentimentele și mai puțin să le traducă în fapte.

An XV, nr. 4512, februarie 20, p. 1 – R.P., *Legea meseriilor la Cameră. Ședința de eri. Agitația din culise. D. Iunius Lecca. Intervenția d-lui Sturdza. Concesiunea făcută d-lui Lecca. Cuvântarea d-lui Const. Mille. Legea anulată. Pentru muncitori. Chestia străinilor. Reciprocitatea și ovreii. D. Missir și socialismul*: S-a arătat în Cameră că legea propusă nu privește decât un mic număr de muncitori săraci, care cu mijloacele lor proprii nu vor putea înființa niciuna din instituțiile pe care legea le pune în sarcina corporațiilor. Într-adevăr, legea nu se aplică majorității muncitorilor, aceia care lucrează în fabrici, nici lucrătorilor străini, foarte numeroși. Aceștia vor fi siliți să emigreze, în dauna publicului consumator. Meseriașii evrei, care nu sunt cetățeni ai niciunui stat, vor fi opriți de a lucra prin dispozițiile noii legi, pentru că nu vor putea dovedi reciprocitatea de tratament.

An XV, nr. 4512, februarie 20, p. 3 – R., *Desființarea pensiilor. O propunere nouă. Capitalizarea reținerilor*: Senatorul Ioan Munteanu va propune desființarea pensiilor și înlocuirea lor cu capitalizarea reținerilor făcute din salarii, care vor fi restituite funcționarului la pensionare. Astfel, un funcționar cu 100 lei lunar, ieșind la pensie după 30 de ani

de serviciu, ar beneficia de un capital de 21.000 lei, iar unul cu un salariu de 750 lei ar obține 63.000 lei.

- An XV, nr. 4513, februarie 21, p. 1 – Ad., *Un proiect minunat*: Fostul ministru de Finanțe, G. Lecca, prezentase în 1883 un proiect pentru înființarea unei Case de Pensii pentru impiegații statului, propunând ca pensionarii să formeze o casă de asigurare, fără contribuția statului, ci numai prin capitalizarea reținerilor de 12 la sută din salariu, timp de 30 de ani. În modul acesta, micii funcționari ar putea primi o pensie egală cu salariul întreg, iar cei cu salarii mijlocii și mari, între 70 și 80 la sută din leafă. Copiii minori, la decesul salariatului, ar primi la majorat capitalul acumulat.
- An XV, nr. 4514, februarie 22, p. 1 – Ad., *Străinii și legea meseriilor*: Const. Mille a arătat în Cameră, la discuția pe articole a Legii meseriilor, că mulți străini nu vor mai putea exercita o meserie în România, deoarece nu vor putea dovedi dreptul la reciprocitate cerut de lege. În această situație se află grecii, albanezii, bulgarii și românii originari din provinciile supuse Turciei, lovind în special în brutari. Într-o situație asemănătoare se găsesc și evreii apatrizi, a căror situație rămâne complet nelămurită.
- An XV, nr. 4515, februarie 23, p. 1 – R.P., *Votarea legii meseriilor. Cuvîntarea d-lui dr. Radovici. Amendamentul d-lui Radu Porumbaru. Drepturi politice sau economice? Textul amendamentului. Cuvîntarea d-lui Al. Djuvara. O lege antisemită. Atitudinea d-lui Missir. Amendamentul Djuvara. Legea Radu Porumbaru*: Amendamentele la proiectul de lege pentru organizarea meseriilor au denaturat cu totul economia legii, așa cum fusese propusă inițial. S-a hotărât că pentru formarea unei corporații este nevoie de 50 de meseriași care să aibă exercițiul drepturilor civile și politice și ca două treimi din numărul total al meseriașilor să hotărască constituirea corporației. Deputatul Djuvara a propus un amendament prin care Adunarea Generală a corporației, care va alcătui statutele și va alege pe membrii Comitetului, să fie compusă numai din meseriași români, evreii fiind excluși, deoarece s-a susținut că ar fi vorba de drepturi politice, deși în realitate este o chestiune de ordin pur economic. Ministrul Industriei a declarat că meseriașii străini care își exercită profesiunea în momentul legii vor fi considerați că au un drept câștigat. Prin amendamentele votate, legea a devenit reacționară și exclusivistă. Este probabil că această lege nu se va aplica în practică și va cădea în desuetudine.
- An XV, nr. 4515, februarie 23, p. 1 – Teodorescu, I., *Regres, nu progres*: Legea meseriilor, așa cum a fost votată de Camera Deputaților, reprezintă încă o etapă în mersul înapoi al țării. Camera a pus puternic în relief aspectul antisemit al prevederilor legii, creând privilegii pentru meseriașii români, în ceea ce privește puțința pentru un muncitor de a-și câștiga pâinea zilnică. Meseriașii nici nu sunt mulțumiți cu această lege și e probabil că niciuna din dispozițiile sale nu se va aplica. Singurul rezultat al său va fi compromiterea țării în străinătate.
- An XV, nr. 4515, februarie 23, p. 1 – *Modificările la legea pensiilor*: Senatul a adus proiectului de lege generală de pensii, votat de Camera Deputaților, o serie de amendamente, printre care mai importante sunt: acela care prevede că reducerea de 2 la sută asupra reținerilor din pensiile admise conform legilor anterioare se va aplica începând de la 1 aprilie 1902; acela care reduce de la 3,5 la 2,4 la sută sporul anual pentru calcularea pensiei peste 20 de ani de serviciu; acela care stabilește că

actualele case de pensii se vor desființa la 1 aprilie 1902, când intră în vigoare noua lege.

An XV, nr. 4516, februarie 24, p. 1 – A.B., *Amînarea congresului petrolului. Declarația guvernului. Interpelarea d-lui Ciocazan. Răspunsul d-lui Sturdza. O chestie meschină. Cauzele amînării. D. Sturdza contra capitalurilor străine. Intervenția oamenilor de afaceri:* Congresul Petrolului întrunit la Paris hotărâse ca viitoarea întrunire să aibă loc la București în anul 1902. Ministrul Industriei și Comerțului a acceptat această propunere. Primul ministru Sturdza a dezavuat însă pe colegul său din Guvern și a declarat că nu tezaurul nu dispune de sumele necesare pentru cheltuielile acestui congres. Măsura este regretabilă, pentru că țara nu avea decât de profitat dacă făcea cunoscute bogățiile sale miniere străinilor participanți la congres. Primul ministru a cedat repulsiei ce resimte pentru capitalurile străine și unor oameni de afaceri care beneficiază de actuala stare de lucruri.

An XV, nr. 4516, februarie 24, p. 1 – Mille, C., *Activitatea sesiunii:* Sesiunea parlamentară care se încheie a fost lipsită de o activitate rodnică. S-a votat doar prin surprindere și în are pripă Legea pensiilor, insuficient studiată și Legea pentru organizarea meseriilor, care a fost desfigurată prin numeroase amendamente și este născută moartă, dovedind doar un spirit de intoleranță față de străini. Bugetul, aproape la fel cu cel precedent, a fost, de asemenea, votat fără discuție.

An XV, nr. 4516, februarie 24, p. 2 – Ad., *Buletele d-lui Sturdza:* Guvernul român a invitat pe participanții la Congresul Petrolului de la Paris să se întrunească peste doi ani la București. Anularea acestei invitații creează Guvernului o situație delicată și dăunează intereselor țării. La expoziția din Paris s-a recunoscut de către specialiștii americani și francezi că nicio țară nu a avut o participare mai bună în ceea ce privește petrolul. Congresul se va ține probabil în Galiția, unde autoritățile își înțeleg mai bine interesele decât primul ministru român.

An XV, nr. 4516, februarie 24, p. 2 – C., *Licitația moșiilor statului:* La Ministerul de Domenii se ține o licitație pentru arendarea a 160 de moșii ale statului pe termen de zece ani. Ministrul Domeniilor și-a rezervat dreptul de a anula licitația după examinarea ofertelor. Se calculează că valoarea totală a arendelor va reprezenta un venit de 16 milioane lei, sumele oferite fiind cu 10-20 la sută mai mari decât cele actuale.

An XV, nr. 4516, februarie 24, p. 2 – R., *Monopolul farmaciilor:* Dr. Urbeanu publică în "Revista Farmaciei" un studiu prin care propune monopolizarea farmaciilor de către stat. Un asemenea monopol s-a propus în Suedia și Norvegia, dar încă nu a luat ființă. La noi propunerea este combătută de mulți farmaciști.

An XV, nr. 4517, februarie 25, p. 1 – Index, *Înființarea Băncilor populare. Un apostol al băncilor populare. Cîteva cifre. Menirea acestor bănci. O nouă destinație a Creditului agricol. Țăranii scăpați de camătă. Ridicarea satelor prin băncile populare:* După cum reiese din *Anuarul Băncilor populare din România pe anul 1902*, publicat de G. Dumitrescu-Bumbești, între anii 1891 și 1900 s-au înființat doar 44 de bănci populare, pe când în 1901 au fost întemeiate 169 de bănci. Actualmente există 256 de bănci populare în toată țara, având un capital de 2.346.046 lei și 20.605 membri, repartizați în proporții diferite pe județe, fruntaș fiind județul Prahova cu 13 bănci. Dobânzile variază între 9 și, rareori, 16 la sută, pe când cămătarii iau de la țărani până la 300 la sută pe an.

Portofoliul acestor bănci ar putea fi scontat la Creditul Agricol. Se pune însă întrebarea dacă băncile vor fi administrate cinstit.

An XV, nr. 4518, februarie 26, p. 1 – Mille, C., *Ce nu s'a făcut*: Nu era suficient ca Guvernul să facă economii de 25 milioane în buget. El trebuia să creeze o egalitate de sarcini, de aceea era nevoie de un impozit mobilier proporțional. Apoi, pentru funcționarii concediați din serviciu sau cu salariile reduse, trebuia să se găsească mijloace de trai, ceea ce s-ar fi putut realiza dacă s-ar fi înlesnit intrarea capitalurilor străine. Dar primul ministru a făcut exact contrariul, lovind în străini prin Legea meseriilor și punând piedici ținerii Congresului pentru Petrol la București. Guvernul nu-și dă seama de ceea ce are de făcut pentru a pune capăt crizei economice.

An XV, nr. 4518, februarie 26, p. 3 – *Petroleul nostru. Interzicerea transportului pe Dunărea austriacă. Un pericol pentru industria noastră petroliferă. Un memoriu al producătorilor de petrol*: Autoritățile austriece au interzis transportul pe cursul austriac al Dunării al produselor de petrol care pot provoca explozii. În această categorie intră benzina și petrolul brut. Produsele românești de petrol erau bine introduse în sudul Germaniei, cu perspective de a se extinde și în Germania Centrală și în Elveția. Măsura luată de Guvernul de la Viena favorizează produsele galițiene și americane și periclitizează exportul celor din România.

An XV, nr. 4519, februarie 27, p. 1 – R.P., *Legea meseriilor votată! Ședința de ieri a Senatului. Cuvântarea d-lui Petre Missir. Chestiunea zilei de muncă. Propunerea d-lui Sachelarie. Iarăși chestiunea reciprocității. Declarațiile d-lui Missir. Votarea legii*: Senatorul P. Missir a susținut, cu ocazia discuției Legii meseriilor, că înființarea corporațiilor trebuie să fie obligatorie, cuprinzând fără discriminare pe români și pe străini. Altfel, prevederile legii vor rămâne literă moartă. Senatorul Sachelarie a cerut ca pentru elevii ziua de muncă să fie numai de șase ore pentru prima categorie și opt ore pentru a doua categorie, în care să intre și elevii până la 18 ani, iar pentru ceilalți lucrători ziua de muncă să fie de 12 ore. În ceea ce privește problema reciprocității față de străini, ministrul de Industrie a declarat că ea nu are un caracter antisemit, admițând implicit că măsura nu se aplică la evreii pământeni.

An XV, nr. 4519, februarie 27, p. 1 – Ad., *Legea meseriilor la Senat*: Legea pentru organizarea muncii a fost viu criticată și la Senat. S-a arătat că legea este inaplicabilă și, în orice caz, nu va produce niciun efect serios pentru ameliorarea situației meseriașilor. S-a propus reducerea orelor de muncă la 6 ore pe zi pentru copii, 8 ore pentru adolescenți și 12 ore pentru muncitorii maturi, dar propunerea nu a fost admisă de Guvern, nici de senatori. Nu s-a lămurit dacă obligația de a aduce dovada reciprocității se aplică și evreilor pământeni, care nu pot face această dovadă. Este îndoielnic dacă legea va putea fi aplicată efectiv.

An XV, nr. 4519, februarie 27, p. 1 – Teodorescu, I., *Un an de activitate*: Se împlinește un an de când Partidul Liberal a venit la putere, în condiții foarte grele. Perioada politico-economică dintre 1896 și 1903 va apărea în viitor ca una dintre cele mai importante și mai zbuciumate. După echilibrarea bugetului prin economii severe și dureroase, dar care erau impuse de nevoi, Guvernul nu a mai luat nicio măsură bună. Al doilea buget, pe exercițiul viitor, se prezintă întocmai ca acela în curs, iar ministrul de Finanțe anunță că se va urma la fel timp de patru ani. În schimb, nu se plănuiește nicio măsură radicală spre a schimba bazele șubrede ale regimului de la

1866. Nu criza bugetară este cea mai însemnată, ci aceea economică, socială și morală a țării întregi. Diversele măsuri pozitive luate de Guvern au fost rele, iar primul ministru răspunde cu amânări la toate propunerile de reforme.

An XV, nr. 4520, februarie 28, p. 1 – Index, *Despopularea Dobrogei*: Coloniștii germani din Dobrogea, elemente de muncă și de ordine, emigrează în număr mare, deși anul agricol a fost favorabil. Emigrarea turcilor și a tătarilor era oarecum explicabilă, dar plecarea familiilor de agricultori germani este un simptom grav pentru stările din Dobrogea.

An XV, nr. 4520, februarie 28, p. 1 – Mihail, Gh., *Congresul petrolifer. Ancheta "Adevărului"*. *Interview cu d-nii I. Villacrosse și I. Ștefănescu*: I. Villacrosse, directorul Societății "Păcura", crede că amânarea Congresului Petroliştilor a fost de teamă că nu ne vom prezenta destul de pregătiți în fața străinilor. Aceasta este însă o părere greșită, căci ceea ce ar fi interesat pe specialiștii străini veniți la congres ar fi fost să poată examina la fața locului situația terenurilor petrolifere. Dacă aceștia s-ar convinge despre bogăția României în petrol, s-ar realiza mai ușor conversiunea împrumutului de 175 milioane. I. Ștefănescu, directorul Societății "Isvorul", crede, de asemenea, că participanții la congres ar fi bineveniți, fără pregătiri speciale. Cheltuielile s-ar putea acoperi prin cotizații. Adevărata cauză este că ținerea congresului nu este bine văzută de Societatea "Steaua Română", care se teme de concurență.

An XV, nr. 4521, martie 1, p. 1 – A.B., *Chestiunea împrumutului. Un proiect neisbutit. Negocierile. Promisiunile. Un zvon dezmințit. Scăderea rentei române. Expulzarea d-rului Hans Kraus. Guvernul român și străinii. Sosirea unui director de la Disconto. Reluarea negocierilor*: Presa germană dezmente știrea încheierii unui împrumut de 250 milioane destinat României. Un asemenea împrumut fusese convenit în principiu cu băncile de la Berlin, dar Legea privind prima de export a zahărului a indispus cercurile financiare străine, care așteaptă acum revenirea asupra acestei măsuri. Bancherii nu sunt mulțumiți cu un excedent bugetar precar și cer să se pună impozite noi, ceea ce primul ministru nu admite. Apoi, Legea poliției rurale și Legea meseriilor au fost socotite ca măsuri luate contra străinilor, deși prima nu s-a votat, iar a doua nu se va aplica.

An XV, nr. 4521, martie 1, p. 2 – Mihail, Gh., *Congresul petrolului. Ancheta "Adevărului"*. *Interview cu d-nii G. Olie, dr. C. Istrati și Ioan D. Berindei*: Prof. dr. C. Istrati, președintele Societății "România minieră", declară că un congres al petroliștilor este binevenit, căci nu avem capitaluri suficiente pentru a da avânt industriei petrolifere. Zăcămintele de petrol au fost bine studiate de prof. Mrazec și Tessier. S-au făcut și analize chimice de P. Poni și de Edeleanu din punctul de vedere al aplicației industriale. S-ar putea să se țină congresul în Galiția, unde va fi primit cu brațele deschise. I.D. Berindei, directorul Societății "Cobălcescu", afirmă că suntem suficient pregătiți pentru congres. Amânarea lui ar face rea impresie în străinătate. Lipsa sau reaua stare a drumurilor nu este o piedică serioasă. Amânarea congresului se datorează unor anume interese personale, care nu îndrăznesc să se dea pe față.

An XV, nr. 4521, martie 1, p. 2 – *Creditul rural. Consiliul de administrație. Prelungirea privilegiului. Beneficiul pentru împrumutați*: Privilegiul acordat Creditului Rural pe

timp de 30 de ani de la înființarea sa în 1873 expiră anul acesta. Este vorba ca el să fie prelungit pe încă 30 de ani. Deoarece capitalul de rezervă atinge acum 14.812.844 lei, față de împrumuturi însumând cifra de 259.441.212, s-a hotărât să se distribuie societărilor 90 la sută din beneficiul net, bonificându-se 6 la sută asupra ratei scadente la 1 mai 1902.

An XV, nr. 4522, martie 2, p. 1 – Index, *Suprimarea licenței*: Delegații cârciumarilor din țară au ținut un congres la Focșani și au hotărât să ceară suprimarea licenței și înlocuirea ei cu o taxă pe decaltru, plătind astfel fiecare cât vinde, fără ca unii să fie mai favorizați, așa cum este astăzi cu aplicarea licenței. Taxa cerută de cârciumari ar echivala cu un început de impozit proporțional pe venit.

An XV, nr. 4522, martie 2, p. 3 – Mg, *Desființarea licențelor. Industria spirtoaselor. Legea țuicei. Înmulțirea debitelor. Opinia d-lui Dim. Sturdza*: După părerea unuia dintre cei mai mari fabricanți de spirt din țară, industria spirtoaselor este industria care are cele mai multe legături cu agricultura și care produce totodată Fiscului un venit de 20 milioane lei pe an. Dar spirtul este concurat de țuică și de vin, favorizate prin taxa pe hectar, pe când spirtul plătește impozitul pe grad, ceea ce revine la 1 leu litrul de alcool absolut, deci cam de 20 de ori mai mult decât țuica. Cu impozitul de 10 lei pe hectarul de vie, statul încasează un milion și jumătate. Dacă vinul ar fi taxat cu 5 lei la hectolitrul, ar produce statului un venit de 18 milioane. Se spune că Guvernul ar fi de acord cu înlocuirea taxei pe hectar cu cea pe decaltru.

An XV, nr. 4523, martie 3, p. 1 – Index, *Semne bune*: Congresele care se întrunesc de câțiva timp pentru apărarea intereselor economice sau profesionale ale diferitelor grupuri de cetățeni sunt semnul că opinia publică a început să se trezească. După funcționarii comerciali, care au cerut și obținut Legea repausului duminical, după meseriași, care au obținut o lege pentru organizarea meseriilor, după pensionari, vin acum cârciumarii cu congresul lor de la Focșani. Celelalte categorii de cetățeni ar trebui să meargă pe aceeași cale și nu ar fi rău ca această mișcare de revendicări să se întindă și la sate.

An XV, nr. 4524, martie 4, p. 1 – Index, *Bugetul comunal*: Bugetul în sumă de 13 milioane lei al comunei București trece de un milion de lei. S-ar putea face economii de la funcțiile create pentru partizanii politici și plătite cu salarii mari, dar economiile de la material sunt condamnabile, cunoscută fiind reaua stare edilitară a capitali. Pe de altă parte, s-ar putea sori veniturile prin înlocuirea accizelor, remanierea impozitelor comunale etc.

An XV, nr. 4524, martie 4, p. 3 – Rep., *De la societatea agrară*: Inginerul Martineanu, într-o conferință ținută la Societatea Agrară, arată că în timpul domniei lui Cuza s-a introdus sistemul celor 5 zile de prestație pentru întreținerea drumurilor, care a rămas ca bază a legislației până azi. Această lege a drumurilor nu se aplică de autoritățile administrative, ceea ce explică starea deplorabilă a căilor de comunicație. Înlocuirea prestației cu o dare în bani nu este practică, țăranul fiind mai mulțumit să facă o zi de muncă, decât să plătească 2 lei.

An XV, nr. 4525, martie 5, p. 1 – Teodorescu, I., *De ce n'a reușit socialismul?*: "Revista română" publică un articol semnat Nitu, în care susține că socialismul a fost și este o plantă exotica în România, neinspirându-se întru nimic de la specificul românesc. În

realitate însă, socialismul a fost adaptat la țara noastră, unde apare sub altă formă decât în țările avansate din punct de vedere industrial din Occident. Desigur că socialiștii au împrumutat idei din străinătate, după cum au făcut de zeci de ani în România toate partidele și toate guvernele, în materie de justiție, învățământ, știință etc. Nevoile proprii țării noastre au fost cercetate de ancheta lui Marcian, a lui C.A. Rosetti, de studiile lui Păucescu și Filipescu și prin tot ce se publică în presă și broșuri. Întrebarea "pentru ce socialismul nu a reușit în România?" mai rămâne încă fără răspuns.

An XV, nr. 4527, martie 7, p. 1 – Ghem, *Desființarea accizelor. Deficitul bugetului comunal. O propunere nouă. Cum e în alte țări. Ce vrea d. Saita? Administrația impozitului. O experiență. Contrabandiștii. Prima inițiativă*: Bugetul capitalei are un deficit de peste un milion de lei. Pentru acoperirea lui se propune un nou sistem de impozite, care ar mări veniturile comunei cu două milioane. Primăria proiectează să suprimă accizele pentru toate obiectele, în afară de 4-5: berea, zahărul, făina etc., care ar fi percepute de agenții Ministerului de Finanțe, repartizându-se apoi comunelor în proporția populației și a încasărilor pe ultimii cinci ani. O măsură asemănătoare a mai fost propusă acum zece ani, dar nu a putut fi îndeplinită.

An XV, nr. 4528, martie 8, p. 1 – Rep., *Emigrarea evreilor. Curentul de emigrare. Întrunirile din Capitală. Emigranții din Iași, Brăila și Galați. Legea meseriașilor și înlăturarea evreilor de la lucru. Marele exod de după Paști. Intervenția poliției. Canada și New-Yorkul. Guvernul și emigrările*: Față de mizeria care îi așteaptă pe evrei, în special pe meseriași, se agită la diverse întruniri ideea unei emigrări în masă. Meseriașii evrei șomeri vor să plece în America, temându-se mai ales că noua Lege a meseriilor îi va împiedica să mai poată lucra. Guvernul nu se opune emigrărilor organizate de Alianța Izraelită, dar se teme de emigrările făcute la întâmplare, care i-ar putea procura neplăceri cu repatrierea lor.

An XV, nr. 4528, martie 8, p. 2 – Roco, D., *În chestia accizelor*: Autorul arată că, încă de acum un an, a propus o reformă simplă a accizelor, a cărei expunere a fost publicată atunci în "Monitorul Comunal". Ea consta din unificarea taxei numai la câteva articole în comunele urbane, desființându-se această taxă în comunele rurale. Această propunere nu a fost însă supusă Consiliului Comunal.

An XV, nr. 4529, martie 9, p. 1 – Teodorescu, I., *"De închiriat"*: Majoritatea caselor construite de curând în București frapează prin reaua construcție și proasta întreținere. Aproape toate casele sunt în ruină, deși construite numai de câțiva ani. Nu e de mirare că s-au depreciat la un sfert din cât au costat la construcție. Aceasta explică în bună parte faptul că morbiditatea și mortalitatea sunt atât de ridicate în capitală.

An XV, nr. 4529, martie 9, p. 1 – Mille, C., *D. Sturdza și emigrările*: Legea meseriilor este inspirată de un spirit străinofob, legând dreptul la muncă cu noțiunea de drepturi politice. Această tendință, precum și efectele crizei economice au determinat un curent de emigrare în masă a evreilor, compromițând totodată și reputația Guvernului în străinătate. Guvernul favorizează prin măsuri nechibzuite emigrarea evreilor și apoi caută să o împiedice prin măsuri polițienești.

An XV, nr. 4529, martie 9, p. 2 – Marin, *De la Societatea agrară. Conferința d-lui Alimănișteanu*: Inginerul C.I. Alimănișteanu, directorul Serviciului Industriei și Comerțului din

Ministerul Domeniilor, a ținut la Societatea Agrară o conferință despre "Agricultura și industria în fața viitoarelor convențiuni comerciale din 1903". El afirmă că există în țară 2.275.000 brațe de muncă nefolosite. Susține, de asemenea, că agricultura singură nu poate susține economia națională, ci trebuie să aibă ca auxiliar industria, deoarece agricultura este supusă concurenței pe piețele străine și intemperiilor, iar din străinătate se importă obiecte care ar putea fi fabricate în țară. Ar avea mai ales succes industriile în legătură cu agricultura, dar lipsesc capitalul și creditul, densitatea populației este slabă și nedepinsă cu munca industrială. Industriei zahărului i s-au acordat avantaje nehibzuite, astfel încât acum Guvernul are mari dificultăți în această privință. Industria trebuie încurajată cu pricepere, lucru pe care nu-l pot face politicienii. Tariful vamal din 1903 va trebui să fie bine studiat și mai ridicat decât cel actual, încheindu-se apoi convenții speciale cu țările străine.

An XV, nr. 4529, martie 9, p. 3 – *Aplicarea legii meseriilor*: Ministrul Domeniilor și al Industriei a trimis prefectilor o circulară arătând că Legea pentru organizarea meseriilor din 5 martie 1902 va intra în vigoare după șase luni. După ce Camerele de Comerț vor constata cine poate obține brevetul de maistru sau carnetul de lucrător, se va proceda la constituirea corporațiilor. O altă circulară a fost adresată președinților Camerelor de Comerț pentru a trimite la minister delegați spre a primi indicații asupra normelor de admitere a maiștrilor și lucrătorilor, pentru eliberarea brevetelor și carnetelor respective.

An XV, nr. 4530, martie 10, p. 1 – A.B., *Conflictul cu Turcia. Convenția consulară și chestia vacufurilor. Acordul numirii d-lui A.Em. Lahovary. Emigrarea turcilor din Dobrogea. Afacerea moștenitorilor Elias. Ruperea relațiilor diplomatice*: Guvernul turc refuză să ratifice convenția comercială încheiată cu România, cerând încheierea unei convenții consulare și reglarea chestiei vacufurilor. De asemenea, Guvernul turc a mai protestat pe lângă cel de la București pentru că administrația din Dobrogea se poartă prea aspru cu populația musulmană, ceea ce a determinat un curent puternic de emigrare a turcilor, care se stabilesc în Bulgaria. Primul ministru a intervenit în sensul cererilor Guvernului turc. De asemenea, Guvernul turc mai susține că are dreptul să încaseze taxele pe moștenirea bancherului Elias, supus turc, în timp ce Ministerul de Finanțe pretinde că aceste taxe i se cuvin lui.

An XV, nr. 4531, martie 11, p. 1 – R.P., *Conferința d-lui Alimănișteanu. Obiectivitatea în chestiile economice. Chestia agriculturii. Situațiunea acesteia. Trebuința industriei. Ce fel de industrie? Perderi colosale. Capitalurile străine. Tarifele vamale. Cauzele nedezvoltării industriei. Noile tarife vamale. Măsuri pentru progresul economic. Retragerea d-lui Alimănișteanu*: Inginerul C. Alimănișteanu, directorul Comerțului și Industriei din Ministerul de Domenii, a arătat într-o conferință că fără îndoială la baza economiei noastre naționale trebuie să rămână agricultura, din cauza situației noastre geografice, a slabei densități a populației, a tradiției și pentru că agricultura întărește pe om și îl leagă de pământ. Agricultura trebuie însă să recurgă la concursul industriei, care să pună în valoare produsele ei și ca să înlesnească comercializarea lor, concurența pe piețele străine fiind foarte mare pentru produsele agricole românești. Se calculează că, din cauza ocupației pur agricole, populația din România pierde în fiecare an 2.200.000 brațe de muncă, rămase neocupate în răstimpul dintre 15 noiembrie și 15 martie. Astfel se pierd anual 137

milioane de zile de muncă, deci 61.500.000 lei, dacă calculăm ziua de muncă la un minimum derizoriu de 45 de bani. Trebuie deci să se înființeze industrii, în primul rând cele în legătură cu agricultura: conserve alimentare, pielărie, lânăneturi, lumânări, săpun, făină, paste făinoase, spirt, lemnărie, mobile, hârtie, fructe conservate prin diferite procedee etc. Apoi, s-ar putea crea industrii pentru care există materia primă: petrol, sare, combustibili minerali, ceramică, sticlărie și, de asemenea, industrii de consum intern: țesătorii, ateliere mecanice etc. Toate acestea nu se pot începe decât cu capital străin. Al doilea impediment este lipsa brațelor de muncă, din cauza slabei densități a populației, dovadă că chiar pentru agricultura trebuie aduși în fiecare an 40-50.000 de muncitori din străinătate. E drept că România ocupă, printre țările europene, rangul al treilea în privința natalității, dar și rangul al doilea în privința mortalității (mor anual peste 30.000 de oameni între 18 și 40 de ani). În privința noului tarif vamal, el trebuie să fie considerabil ridicat, spre a putea face apoi concesii pe bază de reciprocitate, specifice fiecărei țări, iar nu pe baza clauzei națiunii celei mai favorizate. Este, de asemenea, nevoie să se modifice Legea pentru încurajarea industriei și să se creeze legături directe de navigație cu Anglia și cu Orientul. Pentru asigurarea continuității în politica economică, trebuie înființat un Consiliu de Stat și introdusă inamovibilitatea funcționarilor.

An XV, nr. 4532, martie 12, p. 2 – *Afacerea liniei ferate Pașcani-Neamț*: În anul 1900 a fost acordată unui consorțiu, în care intrau și capitaliști belgieni, concesiunea liniei ferate Pașcani-Piatra Neamț. Guvernul liberal, care a succedat aceluia care acordase concesiunea, a aprobat planurile tehnice pe baza cărora au început lucrările, dar apoi a făcut cunoscut faptul că anulează concesiunea, deși aceasta oferea statului anumite avantaje. Chestiunea va merge înaintea justiției.

An XV, nr. 4533, martie 13, p. 2 – *Cartelurile societăților. Cartelul fabricanților de spirt. Fabricile de zahăr. Morarii. Berarii. Asigurarea micii industriei. Când cartelurile pot fi vătămătoare. Societățile de asigurare*: Cartelul industriilor de morărit a asigurat succesul exportului de făină. De asemenea, cartelul zahărului și-a asigurat un deșeu important în Turcia, Bulgaria și Serbia. Dar aceste carteluri sunt adesea contrare intereselor consumatorilor. Acum se proiectează cartelul fabricanților de spirt, deoarece, în urma scumpirii porumbului cu 20 lei la chilă, ei au nevoie de un capital mai mare. Cartelul proiectează să construiască la București un mare depozit de spirt. Este de dorit ca acest cartel să nu creeze nemulțumiri ale consumatorilor, așa cum cartelul societăților de asigurare nemulțumesc pe clienții lor.

An XV, nr. 4534, martie 14, p. 1 – R.P., *Chestiunea emigrării evreilor. Lipsa de lucru. Mișcarea meseriașilor. Legea meseriilor. Curentul de emigrare. Ica și Alianța israelită. Guvernul și emigrările*: Un curent mai puternic decât oricând împinge populația evreiască să emigreze, din cauza condițiilor economice. Meseriașii evrei nu mai găsesc de lucru. Ei au perspectiva de a fi excluși de la lucrările publice, din cauza noii Legi a meseriilor, care acordă preferință românilor. Asociațiile evreiești Ica și Alianța Israelită trimit în fiecare săptămână în Canada sau Australia câte 100-200 de evrei. Dar numărul celor ce vor să emigreze este mult mai mare, ceea ce îngrijorează Guvernul, pentru că o asemenea situație ar putea indispuce cercurile financiare

evreiești din străinătate. Dar măsurile pe care le ia Guvernul agravează această situație, având un aspect antisemit.

An XV, nr. 4535, martie 15, p. 1 – I.T., *Scrisori de la țară*: Un învățător de la țară arată proasta stare a școlilor rurale, lipsa de interes a țăranilor pentru învățătură și marea mizerie la care este redusă populația de la sate. Țăranul nu mai este om, ci un animal redus la ultima extremitate de teribilă exploatare la care este supus. La muncă li se dă o hrană infectă, la socoteală sunt înșelați, Legea tocmelilor agricole nu este respectată, iar dacă învățătorul încearcă să formuleze cea mai mică observație, este taxat de anarhist sau socialist, chiar când face propagandă antialcoolică printre țărani.

An XV, nr. 4536, martie 16, p. 1 – Index, *Modificarea impozitelor*: Se spune că Guvernul va numi o comisie care să studieze reforma impozitelor. Impozitele actuale nu sunt repartizate proporțional și nu au randament, deoarece nu sunt organizate în mod rațional. Sarcinile bugetare apasă mai mult asupra săracilor decât asupra claselor conducătoare care dețin puterea politică. Ar trebui deci să se facă în prealabil o reformă politică. Legile financiare au fost alcătuite după împrejurări, fără niciun sistem, astfel încât impozitele de azi formează un mozaic inform, în disprețul oricărei echități fiscale.

An XV, nr. 4536, martie 16, p. 2 – Ghem, *Serviciul maritim român. Extinderea liniei maritime orientale*: Prelungirea liniei orientale de navigație deservită de Serviciul Maritim Român, de la Constantinopol până la Alexandria, ar atrage un tranzit important de călători și mărfuri prin România, ruta prin Constanța fiind mai scurtă decât prin Odessa sau Marsilia. Cursa Constanța-Constantinopol producea un deficit colosal. În schimb, linia Constanța-Rotterdam, inițiată în 1897 numai cu vapoare de marfă, a dat rezultate financiare excelente. Pentru transportul de călători la Alexandria va fi însă nevoie de vapoare ni și mai rapide. Rămân de găsit fondurile necesare.

An XV, nr. 4537, martie 17, p. 3 – *Situația tezaurului*: La 31 ianuarie 1902, situația tezaurului se prezintă cu un total de încasări de 184.207.432 lei, față de 157.521.852 lei încasați în perioada echivalentă din exercițiul bugetar precedent. Cheltuielile până la aceeași dată au fost de 167.168.985 lei, deci a rămas un excedent de 17.038.446 lei. Încasările au depășit prevederile la monopoluri și la unele ministere. Impozitele directe au dat rezultate slabe.

An XV, nr. 4538, martie 18, p. 3 – Re., *Primăria și accizele. O sesiune în mai*: Comisia bugetară a Primăriei Capitalei discută propunerea de a înlocui actualele taxe de accize cu o impunere a câtorva obiecte de lux, care să fie percepută prin organele fiscale ale statului, la vamă sau la ieșirea din fabrică. Pentru aceasta ar fi nevoie de modificarea Legii comunale și a Legii pentru perceperea veniturilor indirecte ale statului.

An XV, nr. 4538, martie 18, p. 3 – Mg., *Agitația proprietarilor de case. Interview cu un mare acționar. Adunarea generală a acționarilor Creditului funciar urban. Ce vor proprietarii de case? Cereri nelogice. Atitudinea consiliului de administrație. Pescuitorii în apă tulbure*: Proprietarii de case cer ca Creditul Funciar Urban să nu mai scoată în vânzare casele debitorilor cu aceeași grabă ca azi, ci să procedeze la emisiunile de bonuri pentru realizarea împrumuturilor deja acordate, să consimtă la noi împrumuturi pentru ratele arierate, să facă evaluarea imobilelor prin arbitri și să reducă simțitor

cheltuielile de administrație. Aceste cereri sunt nelogice, contradictorii și ar duce Creditul Urban la ruină, dacă ar fi admise. Toată această mișcare este o simplă înscenare a unor persoane interesate.

An XV, nr. 4538, martie 18, p. 3 – Rep., *De la soc. agrară. Conferința d-lui Comșa*: Avocatul Comșa arată, într-o conferință ținută la Societatea Agrară, că agricultorii români sunt într-o stare de istovire și că este nevoie de o perfecționare a sistemelor actuale de cultivare a pământului. Creșterea vitelor numai pentru consumul intern nu este rentabilă, astfel încât trebuie să se lucreze pentru redeschiderea debușeurilor în Austro-Ungaria, care și ea are interes a-și desface produsele industriale în România, trecând peste obiecția trasă din încurajarea industriei naționale, care cere mai multe sacrificii decât aduce foloase.

An XV, nr. 4539, martie 19, p. 1 – *Serviciul maritim român. Linia Constanța-Constantinopol-Alexandria. Proiectul guvernului. Interview cu un mare armator. O experiență rea. Linia Constantinopol-Alexandria. Iluzii nepermise. "La malle des Indes". Două vase noi. De unde vine graba? O afacere. Care ar fi soluția?*: Serviciul Maritim Român proiectează înființarea unei linii de navigație pentru călători și mărfuri, Constanța-Constantinopol-Alexandria, în care scop ar achiziționa două vase rapide, putând astfel acapara traficul din Europa spre Orient și putând procura noi debușuri pentru produsele românești. Linia pentru transportul de mărfuri Constanța-Rotterdam a dat un beneficiu de o jumătate de milion de lei pe an, folosind cinci vase cu cheltuieli reduse și au încărcătura asigurată în ambele sensuri. Dimpotrivă, linia de lux până la Constantinopol a dat un deficit de un milion și jumătate de lei pe an. Pretenția de a acapara clientela de mărfuri și, mai ales, de călători, concurând cu marile societăți de navigație străine, este cu totul iluzorie. Concluzia este că proiectul de a cumpăra alte două vase pentru serviciul maritim nu este rentabil și că singura soluție bună ar fi să se concesioneze acest serviciu unei societăți străine, care ar primi o subvenție de la stat.

An XV, nr. 4539, martie 19, p. 3 – R., *D. Missir și legea meseriilor*: La întrunirea delegaților Camerelor de Comerț pentru aplicarea Legii meseriilor, ministrul Domeniilor și al Industriei a insistat asupra declarației că până la 5 septembrie nu se va face nicio dificultate meseriașilor străini pentru a fi admiși ca maiștri sau lucrători, iar evreilor nu li se va cere nici pe viitor dovada reciprocității de tratament, ci vor fi trecuți ca fiind de naționalitate română, însă cu mențiunea "fără drept de vot". Unul dintre delegați a arătat că aceasta înseamnă amendarea legii de către însuși autorul ei.

An XV, nr. 4540, martie 20, p. 1 – Teodorescu, I., *Socotelile primului-ministru*: După zvonul că ministrul de Finanțe va numi o comisie de specialiști pentru a studia o reformă radicală a impozitelor, se anunță acum că Guvernul ar vrea să alimenteze bugetele viitoare numai prin aplicarea strictă a legilor și principiilor fiscale actuale. Se susține de către ministrul de Finanțe faptul că impozitele în vigoare sunt rău sau insuficient aplicate și că, de exemplu, Legea timbrului, aplicată corect, ar produce încasări întregite dacă nu s-ar face erori și fraude. Va fi însă foarte greu să se suprimeneglijențele, fraudele și hatărurile, câtă vreme vor dăinui moravurile politice de azi.

An XV, nr. 4540, martie 20, p. 2 – *Măsurile financiare ale d-lui Sturdza. Un interview interesant. Conversiunea. Excedentele. Nici un nou impozit. Aplicarea legilor actuale de impozit. Încasarea remășișelor. Aplicarea legii timbrului. Timbrarea chitanțelor în general. Biletele*

pe căile ferate străine, biletele de teatru, biletele de loterii, chitanțele de cotizații în cluburi. Un început făcut: Ministrul de Finanțe nu urmărește în prezent decât realizarea unui excedent prin stricta aplicare a legilor fiscale și a bugetului. Prin aceste măsuri, situația financiară va fi simțitor îmbunătățită și conversiunea împrumutului de 175 milioane s-ar face mai ușor. După prevederile bazate pe realizările de până acum, bugetul pe exercițiul 1902-1903 va da un excedent de peste șapte milioane lei, iar cel pe exercițiul 1903-1904 un excedent de 30 milioane. Ministrul de Finanțe se bazează în special pe combaterea contravențiilor la Legea timbrului, impunându-se drept chitanțe biletele de teatru, de tramvai etc.

An XV, nr. 4541, martie 21, p. 1 – Mille, C., *Echivoc și zăpăceală*: Ministrul Industriei caută să atenueze prin regulament rigorile Legii meseriilor, în ceea ce îi privește pe străini și îndeosebi pe evrei, deși în public dezmente aceste informații. Legea aceasta a fost înfierată în străinătate și a produs emigrarea evreilor, din care cauză însuși autorul ei speriat caută să o amendeze prin regulamente și circulare, menținând totuși în public echivocul în jurul modului cum înțelege să o aplice.

An XV, nr. 4541, martie 21, p. 2 – *Portul Giurgiu*: Inginerul Al. Saligny, directorul Serviciului Hidraulic, a întocmit un proiect pentru a face abordabil portul Giurgiu, chiar când apele Dunării sunt în scădere. O primă soluție ar fi menținerea curentului fluviului spre malul stâng. A doua soluție ar fi prelungirea căii ferate pe o platformă până la malul Dunării, unde apa este mai adâncă, astfel încât vasele nu s-ar mai împotmoli. Consiliul Tehnic Superior a adoptat soluția a doua. Lucrările vor costa 700.000 lei.

An XV, nr. 4542, martie 22, p. 1 – R.P., *Străinii, evreii și legea meseriașilor. Legea meseriașilor și străinii. Chestia evreească. Chestia reciprocității. Întrebările d-lui Missir. Atitudinea "Adevărului". Declarația d-lui Missir. Regulamentul legii meseriilor. Un ziar oficios și evreii. Un viitor articol al reglementului. Noui neajunsuri*: Ministrul Industriei a evitat să explice clar, când s-a discutat în Camera Deputaților Legea pentru organizarea meseriilor, care este adevărata interpretare ce trebuie dată legii cu privire la dovedirea reciprocității de tratament. S-a arătat în Cameră că legea, așa cum a fost amendată, este inaplicabilă, ceea ce s-a confirmat în practică prin faptul că legea trebuie acum transformată radical pe cale de regulament și de circulare interpretative. Ziarul guvernamental "Secolul" exprimă acum părerea că evreii pământeni nu pot fi excluși de la munca onestă, și această dispoziție va trebui prevăzută în Regulamentul legii, cu condiția ca meseriașul evreu să ceară împământenirea în termen de un an de la decretarea regulamentului și, în plus, să dovedească faptul că nici el, nici părinții lui nu au fost supuși unui stat străin.

An XV, nr. 4543, martie 23, p. 1 – Rep., *Asupra legii meseriilor. Impresia în străinătate. Demersurile diplomatice. Financiarul străini. Consiliul de miniștri. Calmarea. Convocarea Camerelor de comerț. Contra agenților de vapoare. Efectul final*: Legea de organizare a meseriilor a produs agitație nu numai în țară, ci și în străinătate. Reprezentanții diplomați ai Austro-Ungariei, Germaniei și Angliei au fost însărcinați de guvernele lor să protesteze contra acestei legi, din cauză că evreii emigrați din România le cauzează diferite neplăceri. Campania din presa străină a provocat scăderea cursului rentei românești la bursele din Berlin și Frankfurt. Aceasta explică atitudinea ministrului de Industrie Missir în fața delegaților Camerelor de Comerț, cărora le-a dat indicații să nu ceară reciprocitatea în ceea ce îi privește pe evrei și a

anunțat crearea unui regulament care să interpreteze legea în acest sens. Guvernul a luat, pe de altă parte, măsuri polițienești contra emigrărilor, interzicând vânzarea biletelor de călătorie cu vaporul pentru evreei care vor să emigreze.

An XV, nr. 4545, martie 25, p. 1-2 – S., *Presa străină și România. Un articol din "Neue Freie Presse"*: Ziarul vienez "Neue Freie Presse" publică un articol sub titlul *Legile românești contra străinilor*, în care susține că Legea meseriilor, voind să creeze meseriași români, lovește în meseriașii străini, care sunt în proporție de aproape trei pătrimi, și anume în număr preponderent evrei pământeni. Ziarul arată șicanele la care dă naștere această lege și, în special, obligația de a dovedi reciprocitatea, semnalând, de asemenea, și prevederile xenofobe din proiectul de lege a poliției rurale.

An XV, nr. 4545, martie 25, p. 3 – *De la societatea agrară. Conferința d-lui Zane*: Silviculturnul Ionescu Zane a ținut la Societatea Agrară o conferință asupra rolului pădurilor în economia generală a țării. Din datele oficiale ale Ministerului de Domenii rezultă că în România există o suprafață împădurită de 21 la sută din teritoriul țării, și anume 1.085.033 hectare aparținând statului, 10.168 hectare domeniilor coroanei și 125.986 hectare stabilimentelor particulare. Dintr-un studiu publicat de P. Antonescu, proporția pădurilor ar fi doar de 14 la sută. Proporția pădurilor este mică în comparație cu alte țări. Ar trebui făcute replantări, în special pe malul Prutului, pentru a forma o perdea contra crivățului, precum și în Bărăgan și în alte regiuni unde sunt nisipuri zburătoare, care fac nefolositoare pentru culturi terenuri foarte întinse.

An XV, nr. 4547, martie 27, p. 1 – Rep., *Serviciul maritim român. Comerțul nostru cu Egiptul. Linia Constanța-Alexandria. Interview cu un armator. Serviciu de mărfuri sau de pasageri? O întreprindere costisitoare. Eșecul companiilor străine. Cît am exportat în Egipt?:* Construirea podului peste Dunăre și a portului Constanța trebuia să atragă prin România tranzitul de mărfuri și călători către Orient și Indii. Aceste speranțe nu s-au realizat din cauza funcționării defectuoase și a tarifelor necorespunzătoare ale Căilor Ferate. Trebuie ales între un transport cu vase de marfă cu mare capacitate și un serviciu rapid de lux pentru călători, care nu ar fi rentabil. Pentru transportul de mărfuri în Egipt trebuie organizate pe tot parcursul agenții comerciale foarte costisitoare, dar totuși nu s-ar găsi navlu pentru înapoiere, exportul Egiptului fiind foarte redus, ca și comerțul României cu această țară, care în 1901 nu a depășit 300 tone.

An XV, nr. 4547, martie 27, p. 3 – Rep., *Cartelul sticlarilor*: Fabricile de sticlă s-au cartelat și au ridicat prețurile cu 60 la sută. Aceste fabrici beneficiază de avantajele Legii pentru încurajarea industriei naționale, tarife reduse pe căile ferate și taxe vamale de protecție asupra produselor străine. La adăpostul acestor favoruri se instituie acum un monopol de fapt pentru jefuirea consumatorilor.

An XV, nr. 4548, martie 28, p. 1 – Index, *Dezmințirile guvernului*: Guvernul român polemizează cu presa străină care critică articolele din Legea pentru organizarea meseriilor care sunt defavorabile muncitorilor străini. Dezmințirile date de reprezentanții români în străinătate nu pot însă suprima articolele respective din lege, ci dovedesc numai teama Guvernului de opinia publică din străinătate.

- An XV, nr. 4548, martie 28, p. 2 – Transl., *Presa străină și emigrările*: Ziarul “Indépendance belge” publică un articol în care arată că Legea meseriilor lovește în toți lucrătorii străini în general, dar în fapt dăunează mai mult evreilor, care din cauza aceasta emigrează în masă. Ministrul plenipotențiar al României la Paris a declarat că Legea meseriilor nu face nicio discriminare cu caracter religios în ceea ce îi privește pe evrei. Nu se poate totuși tăgădui că legea acordă o protecție excesivă meseriașilor români și pune în inferioritate pe israeliți, care nu pot obține cetățenia română. Ca urmare, evreii emigrează în masă în America și Australia. Guvernul nu poate opri mișcarea de emigrare prin măsuri polițienești. România comite o eroare gravă, lipsindu-se de brațe de muncă atunci când are nevoie să sporească producția.
- An XV, nr. 4548, martie 28, p. 3 – R., *Exportul petrolului nostru. O intervenție a guvernului român*: Guvernul ungar, sub pretextul de a preveni accidente, a interzis transportul petrolului și benzinei din România pe porțiunea de Dunăre care trece prin Ungaria. Această măsură periclitează mai ales exportul acestor produse în sudul Germaniei. Se pare că măsura a fost luată pentru a se împiedica concurența pe care produsele de petrol românești le-o făcea celor din Galiția. În urma protestului Guvernului român, s-au primit de la Viena asigurări că măsura aceasta nu se va aplica în fapt.
- An XV, nr. 4549, martie 29, p. 2 – A.B., *Chestia emigrărilor în consiliul de miniștri*: Guvernul și regele sunt foarte preocupați de campania dusă de marile ziare străine pe tema prevederilor xenofobe din Legea meseriilor și Legea poliției rurale. Capitaliștii germani, cu ajutorul cărora Guvernul vrea să consolideze împrumutul de 175 milioane lei, care ajunge la scadență în anul 1903, au declarat că piața Berlinului este închisă pentru orice operațiune financiară cu România. Guvernul român va răspunde acuzațiilor din presa străină printr-un comunicat. Primul ministru și-a amânat plecarea în străinătate din cauza atmosferei defavorabile care domnește cu privire la politica României.
- An XV, nr. 4550, martie 30, p. 1 – Mihail, Gh., *Legea meseriilor. Părerile d-lui B. Missir. Un interview. Campania presei străine. Chestia reciprocității. Meseriașii evrei. Intervenții diplomatice. Cum se va aplica legea. Circulările d-lui B. Missir*: După părerea ministrului de Domenii, campania dusă de presa străină contra României pe tema caracterului xenofob al Legii meseriilor este în realitate inspirată de dorința de a face statul român să accepte lucruri inacceptabile. Dovada reciprocității nu se va cere decât de la 1 septembrie viitor și, până atunci, ministrul Domeniilor a dispus ca pentru admiterea în corporație să nu se ceară decât condiția de a fi lucrat doi ani în meserie. Pentru meseriașii evrei pământeni nu se cere dovada reciprocității. Problemele ridicate de această lege se vor lămurii pe cale de circulare speciale pentru fiecare dintre ele.
- An XV, nr. 4552, aprilie 1, p. 1 – Teodorescu, I., *Guvernul în grea cumpănă*: Din cauza prevederii Legii meseriilor, finanța străină face enorme dificultăți Guvernului în privința conversiunii împrumutului de 175 milioane lei. Guvernul a fost avertizat la timp de complicațiile care îl așteaptă, dar nu a ținut seama de nicio observație. Nu există decât soluția modificării legii pe cale de regulament sau retragerea Guvernului.

- An XV, nr. 4555, aprilie 4, p. 3 – Rep., *Contra-campanie. Campania presei străine. Măsurile guvernului contra ei. Circulară reprezentanților români. Activitatea acestora. Agentul guvernului. Atitudinea presei guvernamentale*: Primul ministru este foarte alarmat de campania întreprinsă de presa străină contra României, pe tema Legii meseriilor și a chestiei evreiești. Această campanie a avut ca rezultat scăderea rentei românești pe piețele străine și imposibilitatea de a se consolida împrumutul de 175 milioane lei, care ajunge la scadență în 1903. Guvernul caută să se opună acestei campanii prin dezmințirile adresate de reprezentanții săi în capitalele străine și prin distribuirea unor sume de bani ziarelor respective, paralel cu o contra-campanie în ziarele românești de care dispune Guvernul.
- An XV, nr. 4556, aprilie 5, p. 1 – Teodorescu, I., *Străinătatea și România*: Ceea ce procură străinilor arme împotriva României sunt faptele Guvernului în ceea ce privește chestiunea evreiască, pe care a reactualizat-o prin prevederile din Legea pentru organizarea meseriilor. Dacă autorul proiectului de lege ar fi trecut într-însul dispoziții mai clare sau dacă cel puțin ar fi dat explicații precise de la tribuna Parlamentului, nu se produceau dificultățile de azi, care servesc străinătății pentru a exploata țara. Soluția adevărată nu constă decât în recunoașterea drepturilor politice pentru evreii pământeni, căci atunci străinii nu s-ar mai putea amesteca.
- An XV, nr. 4556, aprilie 5, p. 3 – *Presa străină și România*: Ziarul german “Vossische Zeitung”, oficiosul Guvernului de la Berlin, având foarte strânse legături cu cercurile financiare, publică un articol foarte violent împotriva României și citează opinia lui Bismarck și a cancelarului Von Bülow că evreii din România trebuie să fie considerați ca egal îndreptățiți cu românii. De asemenea, și ziarul rus “Odesski Novosti” scrie în același sens.
- An XV, nr. 4557, aprilie 6, p. 1 – Index, *Culisele legii meseriilor. O convorbire cu un deputat liberal. Cum stă chestia “reciprocității”. D. Missir și guvernul. Indignarea liberalilor pe lege. D. Missir și remanierea. Consecințele legii meseriilor*: Primul ministru a fost acela care a cerut să se suprimă din proiectul de lege a meseriilor pasajul prin care se stipula că “reciprocitatea nu privește pe evreii pământeni, care nu vor avea s-o demonstreze” și a cerut ministrului de Domenii să nu facă precizări în Cameră în această privință, ceea ce ar fi implicat recunoașterea oficială că evreii nu sunt străini. Acum nu există decât trei soluții: înlăturarea legii, contractarea unui împrumut oneros sau încheierea unor convenții comerciale dezastruoase.
- An XV, nr. 4558, aprilie 7, p. 3 – *Reducerea din bugetul Comunei*: Bugetul capitalei pe exercițiul 1902-1903 se cifrează la suma de 12.550.550 lei. S-au redus cheltuielile, în special prin scăderea salariilor și diurnelor cu 10 la sută, ceea ce reprezintă o economie de 150.000 lei. S-au redus, de asemenea, evaluările veniturilor la zecimile comunale, taxa asupra băuturilor, taxa de 4 la sută asupra proprietăților din raza orașului etc.
- An XV, nr. 4559, aprilie 8, p. 1 – Index, *Reducerea la comună*: Consiliul Comunal al capitalei a imitat Ministerul de Finanțe, crezând că va rezolva problema deficitului bugetar prin 150.000 lei economii și 50-60 posturi suprimate. El se putea aștepta la faptul că criza generală avea să se răsfrângă și asupra finanțelor comunale și, în loc să recurgă acum la paliative, trebuia să pună în studiu reforma accizelor, prin care ar fi

putut spori veniturile cu un milion și reduce cheltuielile cu 500.00 lei. Dar la Primăria Capitalei se face politică, nu gospodărie.

An XV, nr. 4559, aprilie 8, p. 1 – Teodorescu, I., *Șah la punga*: O bună parte a finanței străine încearcă un șah la punga statului român, prin campania contra țării dusă de presa care se află în serviciul său. În ajunul conversiunii împrumutului de 175 milioane lei și al încheierii tratatelor de comerț se caută din nou motive pentru exploatarea nemiloasă a țării. Vina iscării acestei campanii o are Guvernul și, în special, primul ministru care a alimentat-o prin nechibzuita redactare a Legii meseriilor. Reaua stare financiară a țării provine din vina guvernelor care s-au succedat de la 1866 încoace, iar acum se dă prilej exploatorilor străini să profite de situație.

An XV, nr. 4561, aprilie 10, p. 1 – R.X., *Amînarea conversiunii. Optimismul d-lui Sturdza. Refuzul grupului francez. Amînarea conversiunii. Când și cum se va face*: Bancherii francezi au dat un răspuns defavorabil sondajelor făcute de Guvernul român în privința conversiunii împrumutului de 175 milioane lei, acesta nereușind să obțină măcar 17 milioane pentru acoperirea deficitului bugetar. Indispoziția bancherilor provine din atitudinea luată de primul ministru în privința capitalurilor străine, la care s-au adăugat nemulțumirile provocate în străinătate de anumite dispoziții din Legea meseriilor. Din această cauză Guvernul a amânat orice tratative de împrumut până în ajunul scadenței împrumutului de 175 milioane lei. Atunci se va căuta să se facă conversiunea numai cu finanța germană, dar desigur în condiții foarte oneroase.

An XV, nr. 4561, aprilie 10, p. 1 – Index, *O revoluție pacinică*: La Iași s-a înființat o cooperativă pentru a cumpăra moșii și a le vinde țăranilor în loturi mici, pentru a depozita și comercializa recoltele micilor proprietari, pentru a încuraja cultura plantelor industriale și a gândacilor de mătase, pentru a îmbunătăți rasa animalelor etc. Aceasta echivalează cu întemeierea "Casei Rurale" din inițiativă particulară. Țăranii au primit foarte bine această inițiativă, care în Franța a dat rezultate excelente.

An XV, nr. 4563, aprilie 12, p. 1 – Teodorescu, I., *Postul mare*: Primul ministru a declarat că: "Statul român nu a ieșit încă nici din prima săptămână a postului mare". Deci, singura politică economică a Guvernului constă doar în realizarea de economii. Dar nu toată țara ar trebui pusă la post, ci numai aceia care au irosit un miliard din banii statului, pe când restul țării trăia în post forțat. Măsurile restrictive trebuie luate la cei de sus.

An XV, nr. 4565, aprilie 14, p. 1 – Teodorescu, I., *Reforma impozitelor*: Reforma impozitelor se impune pentru că cele actuale sunt rău și arbitrar așezate, astfel încât nu pot alimenta bugetul în chip îndestulător. Sistemul nostru fiscal este un mozaic de dări improvizate, bazat în principal pe impozitele indirecte, care sunt cele mai apăsătoare și cu mai mari fluctuații. Azi, ele dau abia 70 la sută din evaluări și se bazează, în general, pe monopoluri. Dar reforma impozitelor, care trebuie să lovească mai ales în cei bogați, care dețin puterea politică, nu poate fi realizată decât de un guvern cu un mare prestigiu moral.

An XV, nr. 4565, aprilie 14, p. 1 – C.M., *Grîul românesc în Franța*: "Revue de Revues" publică un articol în care arată că grâul francez fiind sărac în gluten, nu poate fi folosit la panificație decât amestecat cu grâu străin. În ziarul "La Roumanie", care apare la

București, Ch.G. Lahovary arată că grâul românesc este cel mai bogat în gluten și s-ar putea exporta în Franța o cantitatea de 13-26 milioane de hectolitri. Pentru aceasta ar trebui să se formeze un sindicat de exportatori din principalii producători români.

An XV, nr. 4566, aprilie 17, p. 2 – *Timpul și semănăturile. Înghețul de la 3 aprilie. Viermii rapițelor. Sfeclele. Viile. Grâul*: Semănăturile de toamnă se prezintă foarte bine, dar arborii fructiferi au suferit de îngheț și nu vor da rod. Rapița suferă din cauza larvelor de insecte vătămătoare. Lucrările agricole de primăvară s-au terminat mai de timpuriu decât de obicei. Grâul este atât de crescut încât în multe locuri a trebuit cosit.

An XV, nr. 4567, aprilie 18, p. 1 – A.B., *Convocarea parlamentului. Chestiunile la ordinea zilei*: Bancherii de la Paris au cerut ca Guvernul să dea explicații solemne, în Parlament, asupra articolelor din Legea meseriilor cu privire la străini. Acesta ar fi motivul convocării Parlamentului în sesiune extraordinară. Primul ministru s-a bazat pe o problemă ameliorare a situației tezaurului și a făcut declarații utile capitalurilor străine. Regele, celelalte partide politice și o parte dintre funcționarii superiori ai statului sunt partizani ai fructificării averii naționale cu concursul capitalului străin. Aceeași atitudine dăunătoare intereselor țării a avut-o primul ministru și în privința Legii meseriilor. Acum se caută o ieșire din aceste greșeli repetate.

An XV, nr. 4568, aprilie 19, p. 3 – *Campania presei străine*: Campania violentă a presei străine contra României continuă pe tema Legii meseriilor și a chestiunii evreiești. Ziarul german "Frankfurter Zeitung" declară că pentru moment Guvernul român nu ar putea obține un nou împrumut sau o conversiune nici în Germania, nici aiurea. România nu a dat dovadă că înțelege să-și respecte angajamentele contractuale, astfel încât creditul său are de suferit consecințele. Ziarul amintește de suprimarea primei la exportul zahărului, de Legea meseriilor și de tratamentul necivilizat aplicat evreilor, ignorând dispozițiile Tratatului de la Berlin. Cât timp va trata pe evrei după metode medievale, un nou împrumut românesc nu va avea succes. Ziarul unguresc "Pester Lloyd" tratează aceeași temă, spunând că Legea meseriilor a atins o rană a organismului politic român, și anume chestia evreiască.

An XV, nr. 4569, aprilie 20, p. 1 – Mille, C., *Carol I-iu, Regele Petroleului*: Frederic de Hohenzollern, fratele regelui Carol, va întemeia în România o mare societate pentru exploatarea petrolului, cu un capital de 200 milioane, din care 50 milioane aparțin regelui României. Prin influența acestuia au fost înlăturați toți străinii care voiau să pună capitaluri în terenurile petrolifere, chiar și Rockefeller. O asemenea întreprindere patronată de rege va avea putința să ruineze pe micii industriași de petrol. Ea are nu numai implicații economice, dar și morale și politice. Carol I va deveni un fel de Rockefeller-suveran.

An XV, nr. 4569, aprilie 20, p. 1-2 – Un legist, *"L'Indépendance Roumaine" și legea meseriașilor*: Legea meseriilor a provocat revolta presei străine contra dispozițiilor sale echivoce privitoare la străini, care lovesc în realitate în meseriașii evrei pământeni, căci adevărații străini vor putea dovedi oricând dreptul de reciprocitate, care reiese din prevederile diferitelor tratate comerciale încheiate de statul român. Guvernul a căutat să explice străinătății, prin organul său "L'Indépendance Roumaine", că printre străini nu sunt cuprinși și evreii pământeni, ci numai cei cu pașaport, primii

fiind scutiți de condiția reciprocității și asimilați meseriașilor români. În privința aceasta, argumentarea și dovezile ziarului guvernamental nu sunt convingătoare, astfel încât atât emigrarea evreilor, cât și campania presei străine sunt justificate de însăși atitudinea echivocă a Guvernului în Parlament.

An XV, nr. 4570, aprilie 21, p. 1 – R.X., *Retragerea guvernului. Buletele d-lui Sturdza. Cum a compromis o situație splendidă. Ce înseamnă amânarea conversiunii. Protestarea junimiștilor și conservatorilor. Retragerea cabinetului*: Niciun Guvern de la 1877 încoace nu a avut o situație atât de bună ca aceea a ministerului prezidat de Dim. Sturdza, în momentul când bugetul se anunța cu excedent, recolta promitea să fie splendidă, iar valorile românești se urcau mereu pe piețele străine. Atunci când capitalurile străine se ofereau singure, era momentul să se consolideze împrumutul de 175 milioane lei contractat în 1899 pe termen de cinci ani. Primul ministru a respins însă pe toți capitaliștii străini, s-a opus întrunirii Congresului de Petrol la București, a lovit fabricile de zahăr cu capital străin și prin Legea meseriilor a redeschis chestia evreiască. El s-a încurcat singur și acum Guvernul anunță că nu se gândește nici la conversiune, nici la un nou împrumut. Amânarea conversiunii până la scadența împrumutului, în 1903, îngrijorează cercurile financiare și pe șefii de partide care ar putea fi eventualii succesori ai actualului Guvern. Nu există decât soluția retragerii primului ministru sau o remaniere a cabinetului care să restabilească încrederea.

An XV, nr. 4570, aprilie 21, p. 1 – Teodorescu, I., *Monopolul petrolului: Înființarea unei societăți de petrol având un capital german de 200 milioane lei, în frunte cu fratele regelui Carol și având ca mare acționar pe însuși regele, ar echivala cu monopolizarea producției petrolifere, mai dăunătoare chiar decât aceea a lui Rockefeller, pentru că ar avea la dispoziție toate autoritățile publice. Capitalurile străine trebuie să vină pe cale de concurență și fără amestecul familie regale.*

An XV, nr. 4571, aprilie 22, p. 1 – Mille, C., *Retragerea d-lui Sturdza*: Primul ministru Sturdza are marele merit de a fi echilibrat bugetul prin economii, făcute cu energie și curaj. Dar nu a fost capabil să vadă mai departe și să întreprindă vreo reformă economică sau financiară fundamentală. În schimb, a compromis țara în străinătate, așa încât marea finanță refuză să mai stea de vorbă cu el și nu poate găsi o soluție a problemei împrumutului de 175 milioane lei, cu scadența anul viitor. Această soluție nu poate fi încercată decât de o altă formație guvernamentală liberală.

An XV, nr. 4572, aprilie 23, p. 1 – A., *Art. 4 din legea meseriilor. Ce a zis d. C. Mille*: În discursul rostit în Camera Deputaților cu ocazia discuției proiectului de lege a meseriilor, deputatul C. Mille a arătat că textul articolului 4, care cere ca străinii să dovedească dreptul de reciprocitate pentru români, spre a putea fi admiși la exercițiul unei meserii, va crea dificultăți în privința evreilor, care nu sunt cetățeni, dar nu au altă patrie decât România. Dreptul la muncă și la exercițiul unei meserii nu este un drept politic, astfel încât legea constituie de fapt o declarație de război elementelor străine, ceea ce va avea consecințe nedorite. Guvernul nu a răspuns nimic la această argumentare, lăsând să planeze echivocul care acum se întoarce împotriva țării.

An XV, nr. 4573, aprilie 24, p. 1 – Ad., *Un articol de reținut*: Articolul publicat de Eduard Bernstein în ziarul "Vorwärts", organul Partidului Social-Democrat German, despre Legea meseriilor și situația evreilor din România, a produs o mare impresie, atât prin personalitatea marcantă a autorului, cât și prin faptul că a fost publicat în

principalul organ al celui mai numeros partid politic din Germania care nu este influențat de cercurile financiare. Aceasta arată că atitudinea străinătății față de anumite acte ale Guvernului nu este dictată numai de anumite speculații anonime, ci are și un serios cadru moral.

An XV, nr. 4573, aprilie 24, p. 1 – Mille, C., *Impasul*: Primul ministru a răscolit fără nicio necesitate chestia evreiască. Statele străine au protestat pentru că emigrarea evreilor le expune la o invazie de proletariat, iar finanța străină a refuzat să mai trateze conversiunea împrumutului de 175 milioane lei. Aceasta constituie o amenințare cu falimentul și cu controlul străin. În asemenea situație, Guvernul Sturdza nu va găsi niciun succes care să preia răspunderea.

An XV, nr. 4574, aprilie 25, p. 1 – Indiscret, *Plecarea d-lui Ionel Brătianu*: Plecarea la Paris a ministrului de Externe Ion Brătianu și a lui E. Carada, director la Banca Națională, se pune în legătură cu tratativele duse de Guvern în vederea conversiunii împrumutului de 175 milioane lei. Tratativele au fost duse mai întâi la Berlin, dar nu au reușit și este probabil că nici de data aceasta nu vor da un rezultat pozitiv, deoarece bancherii francezi au obiceiul să ceară avizul celor din Berlin în privința încheierii de împrumuturi cu statul român și mai sunt angajați acum într-un împrumut al Bulgariei și unul al Serbiei. Probabil că finanța străină cere asigurări cu privire la Legea meseriilor și la chestia evreiască. Guvernul român dezmințe aceste versiuni, dar nu se poate pune temei pe această dezmințire.

An XV, nr. 4574, aprilie 25, p. 1 – Vornea, L., *Falimentul*: Iacob Țăranu publică o lucrare cu titlul *Despre Faliment*, unde examinează acest subiect din punct de vedere juridic și istoric, arătând lipsurile actualei legislații și cauzele care duc la faliment pe comercianții de bună credință. În introducerea lucrării, autorul arată că înmulțirea falimentelor în țara noastră se datorează în special lipsei de credit pe piața comercială, din cauza crizei economice, precum și concurenței aprige dintre comercianți. Autorul propune unele măsuri pentru a remedia această situație precară a comerțului român.

An XV, nr. 4574, aprilie 25, p. 2 – *Din presa străină*: Presa străină continuă campania contra României pe tema Legii meseriilor. Ziarul german "Hamburger Handelsblatt" publică un articol sub titlul *Europa și politica românească*, în care susține că, din cauza persecuțiilor, evreii ar putea emigra cu zecile de mii din România, a cărei economie ar suferi mult prin pierderea acestor elemente active și productive. Plecarea evreilor va accentua și mai mult criza economică de care suferă România și va face ca această țară să nu mai poată contracta niciun împrumut în Europa. Ziarul "Frankfurter Zeitung" reproduce cu scurte comentarii articolele lui E. Bernstein din "Vorwärts" și cel apărut în "Kölnische Zeitung".

An XV, nr. 4575, aprilie 26, p. 1 – Mille, C., *Țărănimea și chestia evreiască*: Chestiunea evreiască are un aspect intern doar până la un punct, căci emigrarea masivă a evreilor din România poate periclita interesele statelor vecine prin invazia unui proletariat nedorit. De fapt, România nici nu este un stat complet independent din punct de vedere economic, deoarece a contractat mari datorii în străinătate și are mereu nevoie de noi împrumuturi, în afară de miliardul și jumătate pe care îl datorează până acum. Ziarele guvernamentale susțin că problema țărănească primează, dar

Guvernul însuși nu a făcut și nici nu proiectează vreo reformă în privința clasei țărănești, ci, dimpotrivă, i s-a arătat potrivit în toate ocaziile.

An XV, nr. 4575, aprilie 26, p. 1 – R., *În jurul conversiunii. Destăinuirile d-lui Filipescu. Ce nu spun junimiștii. Situația "Independenței". Atitudinea continentaliștilor*: Nicu Filipescu face în "Epoca" unele destăinuirii cu privire la situația financiară. El afirmă că un diplomat francez a amenințat cu suprimarea cotei de rentă române la Bursa din Paris, dacă nu se admit condițiile puse de grupul francez, care deține 500 milioane franci din datoria noastră publică. În privința suprimării primei de export al zahărului, Filipescu susține că s-ar putea ajunge la un acord cu fabricanții. Pe de altă parte, continuă campania dintre liberali și conservatori în jurul conversiunii împrumutului de 175 milioane.

An XV, nr. 4575, aprilie 26, p. 2 – Rep., *O nouă fază a exportului de cereale. Falsificarea cerealelor românești. Pagubele negustorilor. "Standardul" din Londra. Înființarea unui "Standard" în România. Banchetul comercianților de cereale*: Unii speculanți falsifică calitatea cerealelor românești, compromițând producția agricolă pe piețele străine și pricinuind reducerea exportului. La Londra și în alte capitale există instituția "Standardului", care deține probe de calitate pentru cereale, servind drept mostre de calitate. Este vorba ca și cerealele românești să fie introduse în acest standard, în afară de grâu, care are calități prea diferite din cauza modului primitiv în care este cultivat.

An XV, nr. 4576, aprilie 27, p. 3 – Rola, *"Asociația comercianților" din Brăila. Un interview cu președintele*: G. Peride, președintele Asociației Comercianților din Brăila, explică faptul că în toate marile centre comerciale din străinătate există asociații de comercianți, pentru implementarea tranzacțiilor. Pe aceeași bază s-a întemeiat acum doi ani la Brăila o organizație, posedând și o Cameră arbitrală pentru tranșarea rapidă a neînțelegerilor dintre comercianți.

An XV, nr. 4576, aprilie 27, p. 3 – *O lovitură Constanței*: S-a înființat printr-un jurnal al Consiliului de Miniștri o taxă pentru mărfurile depuse pe cheiul portului Constanța, pe care îl pune astfel în inferioritate față de porturile dunărene. Constanța neavând docuri, această taxă împovărează în mod nejustificat comerțul de import și export. Dacă nu va fi suprimată sau cel puțin redusă, ea va reduce considerabil traficul prin portul Constanța.

An XV, nr. 4576, aprilie 27, p. 3 – *Comunicatul guvernului. În chestia conversiunii și împrumutului*: Guvernul dezmente prin "Monitorul Oficial", informațiile cu privire la negocierea conversiunii împrumutului de 175 milioane lei sau a unui nou împrumut. Nu a fost vorba însă, în aceste informații, de negocieri oficiale, ci numai de sondaje neoficiale, care au întâmpinat un refuz categoric din partea finanței străine. Dezmințirea Guvernului este deci inoperantă.

An XV, nr. 4577, aprilie 28, p. 1 – Index, *Guvernul și conversiunea*: Chiar din ziua când s-a contractat împrumutul de 175 milioane lei, presa liberală l-a calificat drept dezastruos, arătând că el comportă o dobândă reală de 17 la sută. Venind la Guvern, Partidul Liberal era deci dator să facă o conversie a acestui împrumut. Fie că nu a încercat această operație, fie că tratativele sale nu au reușit, răspunderea Guvernului rămâne aceeași.

- An XV, nr. 4577, aprilie 28, p. 1 – Teodorescu, I., *Chestia evreiască și cea țărănească. Chestia evreiască implică pe cea țărănească*: Problema țărănească nu o exclude pe cea evreiască, ci, dimpotrivă, amândouă sunt în cea mai strânsă legătură, astfel încât nu se pot rezolva separat. Masele populare românești sunt prea sărace și ignorante pentru a putea prezenta revendicări și a impune reforme în favoarea lor. Se întâmplă însă că evreii din România aspiră să devină cetățeni români cu drepturi politice, ceea ce nu convine clasei stăpânitoare, care nu vrea să împartă puterea cu nimeni. Dar această situație nu poate dura la infinit și problema evreiască va trebuie rezolvată în sensul tuturor țărilor civilizate. În acest caz va trebui ca energia și puterea de muncă a evreilor să fie contrabalansată de aceea a celor 5 milioane de săteni români dezrobiți și emancipați politicește și economicește.
- An XV, nr. 4577, aprilie 28, p. 2 – *Conservatorii și chestia zahărului*: Ziarul “Conservatorul” arată că pentru rezolvarea inconvenientelor bugetare provocate de prima la exportul zahărului, se puteau întreprinde negocieri cu fabricații, așa cum începuse cu un deplin succes fostul ministru de Finanțe, Take Ionescu. Guvernul liberal nu a continuat aceste tratative, ci a procedat brutal și prin surprindere, provocând pagube însemnate fabricilor exportatoare. Drept răspuns, ziarul guvernamental “Voința Națională” îi acuză pe conservatori de a purta răspunderea dificultăților actuale.
- An XV, nr. 4578, aprilie 29, p. 1 – R.X., *Banchetul din Brăila. 17 Octombrie 1899 – 28 Aprilie 1902*: În 1899, “Voința Națională” ataca Asociația Comercianților din Brăila pe un ton violent antisemit, susținând că niciun comerciant român serios nu participă la ea, deoarece urmărește un scop de acaparare și de dominare a comerțului brăilean. Acum, la banchetul Asociației participă însuși primul ministru, al cărui organ este “Voința Națională”.
- An XV, nr. 4578, aprilie 29, p. 1 – Mille, C., *Legea vânzării bunurilor statului*: Țăranii au fost neglijăți sau chiar oropsiți de diferitele guverne liberale. Niciun Guvern conservator nu a încetat să vândă țăranilor pământ din moșiile statului, conform Legii din 1899. Primul ministru liberal Sturdza a oprit însă cu desăvârșire orice vânzare către săteni, astfel încât de la venirea actualului Guvern la putere nu s-a mai vândut țăranilor nici măcar un singur hectar, sub cuvânt că nu există fonduri pentru acoperirea cheltuielilor de parcelare. De asemenea, și Legea Casei Rurale zace de șapte ani în arhiva Senatului.
- An XV, nr. 4578, aprilie 29, p. 1 – Teodorescu, I., *Chestia evreiască și cea țărănească. Cum s-ar preface antisemiții în filosemiți*: Timp de 40 de ani politicienii nu au făcut nimic pentru țărănime. Problema țărănească este puternic și natural legată de problema evreiască. Clasa stăpânitoare trăiește numai din exploatarea țărânimii și ar fi complet terorizată de o mișcare de emancipare a populației rurale. Ea ar căuta un sprijin în populația de la orașe, deci, implicit, și în burghezia evreiască. S-ar putea deci ca fanaticii antisemiți de azi să devină filosemiți de mâine. Deci, dacă străinătatea va reuși să impună rezolvarea chestiei evreiești, va trebui ca situația țărânimii să fie rezolvată și ea pentru restabilirea echilibrului, iar dacă problema țărănească se va rezolva împotriva voinței lor, vor trebui să se alieze cu evreii pentru a se opune progresului democrației.

- An XV, nr. 4579, aprilie 30, p. 1 – Teodorescu, I., *Chestia evreiască și cea țărănească. Cele două robii*: Domnia clasei suprapuse se reazemă la noi pe doi stâlpi: robia țăranilor la sate și robia evreilor la orașe. Această clasă nu-și justifică prin nimic dominația, ci este o stare brutală de fapt. Ea consumă în fiecare an 700-800 milioane lei produse de clasele muncitoare, fără a da nimic în schimb. Populația activă la sate este cea țărănească, iar la orașe cea evreiască împreună cu muncitorimea românească. Evreimea a început însă acum să se agite și această agitație va juca un rol în evoluția țării.
- An XV, nr. 4580, mai 1, p. 1 – Teodorescu, I., *Chestia evreiască și cea țărănească. Rolul evreilor în evoluția țării*: Prezența a peste 250.000 de evrei în România nu poate fi lipsită de consecințe pentru evoluția țării. Antisemiții susțin că aceste consecințe sunt rele, dar în realitate nu este așa, deoarece o țară puțin populată și înapoiată din punct de vedere economic nu poate trage decât avantaje din imigrări. Evreii, neavând o țară proprie, sunt mai puțin primejdioși decât ceilalți străini. Golul produs la orașe de lipsa brațelor de muncă ar fi fost ocupat de unguri, bulgari sau nemți, care ar fi constituit un mai mare pericol național. Evreii, prin energia lor, ar putea deveni un element activ în politica internă a țării. Ei nu pot fi nici suprimați, nici expulzați în masă, iar într-o zi va trebui să li se recunoască drepturi egale cu ale românilor. Lor li se va opune, pentru restabilirea echilibrului, clasa țărănească.
- An XV, nr. 4581, mai 2, p. 1 – A.B., *Contele Goluchowsky și evreii din România. Discursul din delegațiunea ungară*: Cancelarul Austro-Ungariei, contele Goluchowski, în discursul ținut în fața Delegațiunii Parlamentului ungar, a declarat că Legea română a meseriilor este o imitație a legilor austro-ungare în această materie și că nu aduce niciun prejudiciu supușilor austro-ungari, ale căror drepturi sunt garantate prin convențiile în vigoare. În ceea ce îi privește pe evreii din România, ei nu sunt recunoscuți ca supuși români, dar Guvernul austro-ungar nu are a se preocupa decât de a împiedica imigrația în masă a evreilor din România și a dat în acest sens instrucții reprezentantului său la București.
- An XV, nr. 4582, mai 3, p. 1 – Index, *Liberalii și țărănimea*: Ziarul liberal "Indépendance Roumaine" afirmă că țăranii și orașenii se bucură în România de drepturi egale. În realitate, 11.000 de alegători la Colegiul I dispun de 75 de scaune în Parlament, iar un milion de țărani doar de 38 de mandate. Țăranii, dacă manifestă mai violent, sunt împușcați în masă, pe când orașenii se pot întruni și chiar pot manifesta pe străzi. Problema țărănească nu constă numai în pelagră și alimentație, ci și în dezrobirea economică și politică a satelor, care se poate realiza prin Casa Rurală și votul universal.
- An XV, nr. 4582, mai 3, p. 1 – Mille, C., *Austria, România și evreii*: Din discursul ținut de contele Goluchowski, cancelarul Austro-Ungariei, reiese că chestia evreiască este pusă la ordinea zilei în toată Europa. Declarațiile sale constituie o condamnare, în limbaj diplomatic, a situației evreilor din România, foști supuși austrieci. Ele mai dovedesc și faptul că s-au făcut intervenții diplomatice la București, din partea Guvernului de la Viena, pentru a se evita o invazie în Austro-Ungaria a evreilor emigrați din România. Această neplăcută situație a fost provocată de primul ministru Sturdza, care nu a dat în Parlament explicații clare asupra prevederilor Legii meseriilor, care îi privesc pe evrei.

- An XV, nr. 4582, mai 3, p. 1 – A.B., *D. Sturdza și Comisiunea Dunăreană*: Mandatul Comisiei Europene a Dunării expiră în 1903. După Conferința de la Londra din 1883, care a înființat această comisie, România s-a considerat nedreptățită și multă vreme nu a ținut seama de hotărârea Conferinței de la Londra, intrând în conflict cu Austro-Ungaria. Ulterior, incidentul s-a aplanat și Comisia Europeană s-a dovedit foarte utilă, înlesnind navigația pe Dunăre prin lucrările efectuate de ea. Primul ministru Sturdza a făcut demersuri pe lângă statele interesate pentru ca puterile Comisiei să fie permanentizate, ceea ce ar constitui o angajare a suveranității statului român în viitor, în timp ce o simplă prelungire ar satisface toate interesele.
- An XV, nr. 4583, mai 4, p. 1 – R.P., *În jurul declarațiunilor lui Goluchowski. Ce zic oficioasele partidelor*: Discursul cancelarului austro-ungar, pronunțat înaintea Delegațiilor Parlamentului maghiar, a produs o vie polemică între ziarele guvernamentale și cele de opoziție din România, în privința pasajelor în care se ocupă de problema evreiască, în legătură cu Legea meseriilor. În special, ziarul “Conservatorul” susține că, în urma declarațiilor lui Goluchowski, se deschide partea cea mai arzătoare a chestiunii, deoarece cancelarul austriac a vorbit de angajamentele luate de Guvernul român în privința emigrării evreilor. Presa conservatoare somează Guvernul să destăinuiească în ce constau aceste angajamente.
- An XV, nr. 4583, mai 4, p. 1 – Sfinx, *Cerem explicațiunii!*: Până acum Guvernul a negat categoric că, în chestia Legii meseriilor, puterile străine au făcut intervenții pe lângă el și că el și-a luat anumite angajamente. Cancelarul Austro-Ungariei, Goluchowski, a declarat însă că, în urma demersurilor făcute la București în privința urmărilor Legii meseriilor, România i-a dat asigurări formale. Primul ministru, care a provocat agitația în jurul problemei evreiești, este dator să dea explicații.
- An XV, nr. 4583, mai 4, p. 2 – Rep., *Ancheta industrială și evreii. Ancheta asupra micilor industrii*: Modul cum se face ancheta industrială asupra industriilor mijlocii și mici a produs spaimă printre micii meseriași: croitori, cizmari etc., care cred că întrebările ce li se pun urmăresc un scop final. În lungul chestionar la care au răspuns, figurează și întrebarea câți lucrători străini sau evrei au în atelier. De asemenea, maiștrii români se plâng de concurența maiștrilor evrei, iar aceștia, la rândul lor, de concurența celor români, deoarece aceștia sunt preferați la licitațiile pentru lucrări publice.
- An XV, nr. 4584, mai 5, p. 1 – Mille, C., *Ca țiganul la mal*: Impasul provocat de primul ministru prin Legea meseriilor nu mai poate avea nicio soluție. După succesul realizat cu echilibrarea bugetului prin economii, el mai avea sarcina de a acoperi deficitul moștenit de la Guvernul precedent, în sumă de aproximativ 16 milioane lei, și a face conversiunea dezastruosului împrumut de 175 milioane lei. Dar, în ajunul realizării acestor două operații, el a venit cu o Lege a meseriilor xenofobă, care a pornit în străinătate o campanie contra României, astfel încât azi este pus în dilema de a renunța la anumite prevederi ale Legii meseriilor sau de a părăsi speranța unui aranjament financiar cu financiarii din Occident.
- An XV, nr. 4586, mai 7, p. 1 – Teodorescu, I., *Ruina țarei. Balanța economică și comerțul exterior al României, de Virgiliu Torocanu, inginer*: Sub titlul de mai sus, inginerul V. Torocanu publică în broșură o serie de articole apărute în “Revista de drept și sociologie”, în care atribuie criza economică disproporției dintre ce a produs țara și ce a cheltuit. Balanța comercială pe ultimii zece ani se încheie cu un pasiv de un

miliard de lei. În plus, mai ies din țară sume colosale pentru anuitățile datoriei publice, câștigurile străinilor care muncesc sau speculează în țară, transporturile maritime făcute de societățile străine, sărăcirea pământului printr-o exploatare nerațională etc. Concluzia autorului este că politica protecționistă constituie un pericol național, că în viitoarele tratate de comerț trebuie create debușuri pentru vite și consolidarea celor pentru cereale. Stimularea producției agricole ar compensa lipsa mării industrii.

An XV, nr. 4588, mai 9, p. 1 – Ad., *Neaplicarea legii meseriilor*: Se spune că Legea meseriilor nu va fi aplicată, ci lăsată în desuetudine, ca și Legea minelor sau a căilor ferate de interes particular. Este posibil ca, în acest sens, Guvernul să cedeze presiunilor venite din partea străinătății. Ar fi însă mai preferabil să se amendeze legea în privința anumitor articole cu caracter vexator.

An XV, nr. 4592, mai 13, p. 3 – *Finanțele românești. O broșură apărută la Berlin*: La editura H.S. Herman din Berlin a apărut o broșură despre problema finanțelor românești. În concluzie, autorul constată că situația financiară a României este foarte îngrijorătoare. Toată presa din Europa apuseană ajunge la aceeași constatare. Un ajutor financiar din parte străinătății nu se va mai putea obține decât dându-se garanții pentru o gestiune financiară condusă cu economie și cu cinste. Românii ar trebui să ridice productivitatea țării printr-o politică economică modernă. Răul nu poate fi vindecat numai prin echilibrări artificiale ale bugetelor și prin sporuri de impozite. Ziarul "Berliner Tageblatt" aprobă concluziile autorului acestei broșuri și citează o lucrare a fostului ministru de Finanțe, Take Ionescu, *Deux ans de finances roumaines 1899-1901*, pentru a arăta risipa făcută cu banii statului.

An XV, nr. 4593, mai 14, p. 1 – Teodorescu, I., *Un împrumut intern*: Societatea Agricolă a lansat ideea ca suma de 175 milioane lei, necesară conversiunii împrumutului din 1899, să fie subscrisă în țară. Capitalurile lichide lipsesc însă din țară, acum ca și în trecut, iar averea mobilă sau imobilă nu se poate vinde din același motiv. Ar fi mai bine ca prin muncă serioasă și prin economii să ajungă după 5-6 ani la suma de vreo 500-600 milioane lei, pe baza cărora să se convertească toată datoria publică a statului în tip de 3 la sută.

An XV, nr. 4593, mai 14, p. 1 – Ad., *Criza Bulgară*: Bulgaria trece printr-o criză economică mult mai gravă decât România. Agioul s-a ridicat la 16 la sută și toate afacerile stagnează. Condițiile unui împrumut în străinătate sunt dezastruoase. Este vorba de un împrumut pe un an, emis cu 83 la sută, cu o dobândă nominală de 5 la sută, echivalând cu una reală de 22 la sută. Micile țări din Balcani merg spre ruină. După Grecia, vine rândul Bulgariei și apoi al Serbiei.

An XV, nr. 4593, mai 14, p. 1 – Mihail, Gh., *Exportul de ouă*: România exportă ouă în valoare de câteva milioane pe an. În 1900 au fost vândute în străinătate 483 de vagoane de ouă, în Anglia, Austria și Germania. Ouăle sunt colectate de colportorii evrei, bulgari și turci, care le iau de la țărani în condiții avantajoase, în schimbul stămburilor și diferitor altor mărfuri. Dar comerțul de ouă nu este organizat sistematic și o asemenea organizare e greu de realizat.

An XV, nr. 4593, mai 14, p. 3 – *Proprietatea noastră rurală*: Ziarul "Berliner Tageblatt" publică sub titlul *Proprietatea română apăsată de dări și dobânzi*, un extras din Raportul

consulului general al Austro-Ungariei la București, pentru anul 1901. Acesta afirmă că impozitele absorb 9,44 la sută din venitul agricultorilor, precum și între 9,92 și până la 36 la sută pe an dobânzi la Creditul Funciar Rural și la diferiți capitaliști particulari. Pentru țărani situația este și mai gravă, deoarece sunt încărcăți cu dobânzi de minimum 60 la sută pe an.

An XV, nr. 4594, mai 15, p. 1 – Ad., *Mortalitatea copiilor*: Congresul medical s-a ocupat de problema mortalității infantile, care constituie o primejdie națională. Cauzele acestei situații sunt mizeria, alcoolismul, ignoranța insuficiența îngrijirilor medicale etc. În țările civilizate, mortalitatea este redusă și populația sporește cel puțin de două or mai repede decât în România.

An XV, nr. 4594, mai 15, p. 3 – *Din presa streină. Emigrarea evreilor din România*: Ziarul "Berliner Tageblatt" publică un articol despre emigrarea evreilor din România, în care arată că, din cauza Legii meseriilor, meseriașii evrei își văd existența periclitată și cei mai mulți pleacă în America, unde sunt bine primiți. Curentul de emigrare este atât de puternic printre evrei, încât toate piedicile puse de Guvernul român nu-l poate stăvili. Ziarul reproduce apoi considerații cu privire la efectele dezastruoase produse de emigrația evreilor asupra situației economice din România.

An XV, nr. 4595, mai 16, p. 1 – Gh.M., *O anchetă la sate (Carnetul meu)*: Congresul medicilor a recunoscut că mortalitatea copiilor se datorează mai ales situației precare a țăranilor și a propus ca o comisie să cerceteze cauzele și să indice mijloacele pentru a ameliora starea economică și sanitară la sate. Sub Cuza-Vodă s-a mai procedat la o asemenea anchetă, de către o comisie care a lucrat între anii 1860 și 1864, ajungând ș la concluzia că "la țară ar trebui spitale în loc de școli". De atunci situația sanitară s-a agravat și documentele oficiale ale Ministerului de Interne constată că din doi copii moare unul, iar la recrutare țăranii nu mai corespund condițiilor legii. Pentru moment, soluția ar fi să se pună la dispoziția țăranului o hrană mai substanțială.

An XV, nr. 4596, mai 17, p. 2 – Pr., *Timpul și semănăturile*: În toate țările europene recoltele sunt compromise din cauza intemperțiilor. În România, timpul rece și ploios nu a produs pagube însemnate, ci numai o întârziere în dezvoltarea semănăturilor. Cele de grâu, orz și secară sunt în stare bună, cele de porumb și fasole sunt însă invadate de buruieni și nu pot fi prășite din cauza ploilor. Tot din această cauză, rapița este compromisă.

An XV, nr. 4597, mai 18, p. 1 – Teodorescu, I., *Iarăși împrumutul intern*: Propunerea contractării unui împrumut intern spre a putea achita pe cel de 175 milioane lei făcut la București, care devine eligibil în 1903, nu este realizabilă din cauza crizei de numerar și dacă s-ar realiza, s-ar produce o catastrofă bugetară din cauza scăderii încasărilor fiscale. Pe de altă parte, nereușita unui împrumut intern ar produce cel mai dezastruos efect în străinătate.

An XV, nr. 4597, mai 18, p. 1 – Sufrin, S., *Porumb sau cartofi?*: Propunerea de a se înlocui porumbul prin cartofi în hrana țăranilor nu ar împiedica răspândirea pelagrei, căci pelagra nu se produce dacă pe lângă mălai se mai adaugă în dietă și alte alimente. O consumație exclusivă de cartofi ar duce la același rezultat în privința mizeriei fiziologice a țăranimii. Numai o alimentație variată poate produce o ameliorare în această privință.

- An XV, nr. 4598, mai 19, p. 1 – Teodorescu, I., *Comunicatul guvernului*: Un comunicat publicat în "Monitorul Oficial" dezmente faptul că Guvernul ar avea vreun amestec în apelul lansat de Societatea Agricolă pentru subscrierea unui împrumut intern de 175 milioane lei. Opinia publică ar putea impune mijloace mai serioase decât acesta, pentru asanarea situației financiare și economice, de pildă introducerea unor culturi agricole mai sistematice, legături mai omenoase între mașini și țărani etc. Dacă marii proprietari s-au alarmat acum de starea financiară a țării, ei ar putea-o îndrepta prin mijloace mai adecvate decât propunerea unui împrumut intern nerealizabil.
- An XV, nr. 4598, mai 19, p. 3 – *Comerțul de ouă. Concentrarea comerțului la Budapesta*: Ziarul "Pester Lloyd" informează că ungarul urmăresc să concentreze la Budapesta comerțul de ouă pentru export, care acum produce un venit anual de 37 milioane coroane și va putea domina piața internațională dacă va fi mai bine organizat, folosindu-se procedee moderne de conservare.
- An XV, nr. 4599, mai 20, p. 3 – *Din presa străină. Legi contra străinilor*: Ziarul vienez "Neue Freie Presse" publică un articol cu titlul *Legile românești contra străinilor*. Se arată într-însul că România nu a îndeplinit nici până azi condițiile sub care Tratatul de la Berlin din 13 iulie 1878 i-a recunoscut independența. Aceste condiții prevedeau că deosebirea de credințe religioase nu exclude egalitatea drepturilor politice. Articolul 7 din Constituție nesocotește Tratatul de la Berlin, deoarece pe baza acestui articol au fost naturalizați doar 80 de evrei în 24 de ani. Ziarul arată apoi că medicii și farmaciștii evrei sunt defavorizați și că evreii mai sunt excluși și de la alte ocupații.
- An XV, nr. 4603, mai 24, p. 3 – *Situația tezaurului*: Situația tezaurului pe exercițiul bugetar 1901-1902 prezintă încasări de 218.207.843 lei, față de prevederile bugetare de 218.500.000 lei, deci cu un minus de 292.156 lei. Toate veniturile, în afară de cele indirecte, sunt însă sensibil inferioare evaluărilor, ceea ce arată că criza a continuat și în această perioadă. Totalul real al încasărilor statului (inclusiv restanțele etc.) a fost la 31 martie 1902, când s-a încheiat exercițiul bugetar, de 221.603.111 lei, din care s-a cheltuit suma de 203.499.405 lei. Deci, bugetul s-a soldat cu un excedent de 18.103.706 lei.
- An XV, nr. 4604, mai 25, p. 1 – I.T., *Reurcarea rentei române*: Renta română s-a ridicat pe piețele străine, revenind la cursul pe care îl avea în mod normal, înainte de campania presei austro-ungare împotriva Guvernului Sturdza. Explicațiile umiltoare pe care le-a dat primul ministru, avortarea tulburărilor antisemite etc. au produs o destindere, care s-a resimțit și asupra creditului țării în străinătate.
- An XV, nr. 4604, mai 25, p. 1 – Index, *Situația bugetară*: Din situația aplicării bugetului pe exercițiul 1901-1902 se constată că, deși veniturile au fost evaluate cu 28 milioane lei mai puțin decât în bugetul deficitar precedent, s-a produs totuși un minus de vreo 300.000 lei la încasări. Veniturile diverse de circa 5 milioane lei peste prevederi au evitat dezechilibrarea bugetului. Este nevoie de o schimbare radicală a bazelor financiare ale bugetelor, deci de o reformă adâncă a sistemului de impozite, pentru ca tezaurul să nu mai fie periclitat de primul an agricol rău.

- An XV, nr. 4604, mai 25, p. 1 – Bosnief-Paraschivescu, N., *Iașul*: Iașul se stinge pe zi ce trece, se depopulează, veniturile comunale scad prin sărăcirea locuitorilor. Boierimea a plecat, populația mijlocie s-a lăsat atrasă de slujbe și a lăsat un gol imens care s-a umplut cu evrei. A rămas doar o masă de proletariat, locuind în mahalalele insalubre. Acum, evreii emigrează și ei. Iașul suferă de două mari rele: apa și canalizarea, care lipsesc din cauza unei proaste administrații edilitare.
- An XV, nr. 4605, mai 26, p. 1 – Index, *Convențiile bugetare*: Față de nevoia unei apropiate încheieri de convenții comerciale cu diferite țări străine, situația financiară și economică a României nu se prezintă favorabil. Sprijinul din afară ne lipsește, în special din partea Germaniei și Austro-Ungariei, care caută mai mult să ne exploateze. În privința ideilor de bază ale nilor convenții, există două curente: partizanii protecționismului și aceia ai liberului schimb, reprezentati marii moșieri. Sistemul protecționist a creat la noi o industrie artificială și costisitoare pentru bugetul statului, pe când agricultura este în decadentă, iar exploatarea altor bogății, ca minele și pescăria, este abia la început. Dacă sistemul va fi continuat încă zece ani, va aduce o ruină completă.
- An XV, nr. 4605, mai 26, p. 1 – I.T., *Străinii de prin sate*: Mulți moșieri angajează “pândari” turci, bulgari, sârbi, albanezi etc., care devin adevărați călăi ai satelor, terorizând pe țărani, mergând chiar până la comiterea de asasinate. Este greu să se ia măsuri contra lor, deoarece sunt în serviciul unor mari proprietari influenți, totuși Guvernul ar trebui să pună odată capăt acestor abuzuri.
- An XV, nr. 4605, mai 26, p. 1 – *Importul pieilor*: Mai mulți tăbăcari supuși străini au cerut Guvernului, pe cale diplomatică, să lase liber importul de piei din marile centre europene. Direcția Serviciului Sanitar ruinează pieile importate, supunându-le în mod inutil la un procedeu de dezinfectare care le face inutilizabile, astfel încât comercianții nu le mai pot recepționa și ele putrezesc în Gara Filaret, unde infectează aerul.
- An XV, nr. 4606, mai 27, p. 3 – *Muncitorii străini*: În afară de muncitorii străini care vin anual în grupuri, mai sunt și unii care intră în țară individual și fără a avea vreo autorizație. În luna martie au fost în număr de 12.332, dintre care cei mai mulți austro-ungari (3.283) și bulgari (6.537). Dintre aceștia, 5.046 sunt cultivatori de zarzavaturi, 1.770 muncitori agricoli, iar restul, în majoritate, meseriași.
- An XV, nr. 4608, mai 29, p. 1 – Teodorescu, I., *Protejarea agriculturii*: Decadența agriculturii va duce țara la o ruină sigură, într-un timp nu prea îndepărtat. Numai după ce agricultura va deveni prosperă și va aduce îmbogățirea țării, se va putea vorbi de o industrie, având ca materii prime produsele agricole. Ar fi însă o greșeală ca agricultura să recurgă la sprijinul statului, ci numai cerând să i se creeze debușuri pentru export. În 30 de ani, Țara Românească s-a transformat în mare exportatoare de cereale și de vite, atingând o medie anuală de vreo 300 milioane lei, nu prin protecția acordată de stat, ci din cauza cererilor venite din afară. Trebuie deci ca principalul obiectiv al viitoarelor convenții comerciale să fie crearea de debușuri pentru produsele agricole, chiar importând în schimb produse industriale.
- An XV, nr. 4611, iunie 1, p. 1 – Ad., *Suprimarea accizelor*: Congresul Camerelor de Comerț a cerut desființarea accizelor și înlocuirea lor cu o taxare a mărfurilor la locul de

producție pentru cele fabricate în țară și la vamă pentru cele importate. Produsul acestor taxe s-ar împărți între comune, după numărul locuitorilor și proporțional cu veniturile de azi. Această reformă ar pune capăt unui mod de taxare barbar și costisitor, generator fraude și de contrabande. Ea ar aduce și un spor de venituri pentru comune.

An XV, nr. 4611, iunie 1, p. 1 – Teodorescu, I., *Congresul Camerelor de comerț*: Congresul Camerelor de comerț s-a ocupat de problema cartelurilor, majoritatea participanților arătând sentimente ostile față de acestea. Cartelurile scumpesc obiectele de primă necesitate, ca zahărul, săpunul, sticlăria, spiritul etc., care au ajuns la prețuri inabordabile pentru punga săracilor. La noi nu există o legislație precisă care să interzică formarea cartelurilor, cum este în Franța, dar contra unora dintre ele s-au luat măsuri administrative, ca, de exemplu, în privința măcelarilor, brutarilor etc. Nu este niciun motiv ca altele să fie tolerate și se impune deci o lege pentru interzicerea oricăror carteluri.

An XV, nr. 4621, iunie 11, p. 1 – Index, *Recensământul urban și rural. O circulară confidențială. În ce scop s-a dat circulara. Importanța recensământului. Necesitatea de a se face un recensământ. Baza viitoarelor reforme financiare*: Guvernul a trimis prefectilor o circulară prin care îi invită să dea concursul lor agenților fiscali, care la 1 iulie vor începe în toată țara recensământul proprietăților urbane și rurale. Aceasta constituie o surpriză, deoarece ministrul de Finanțe hotărâse amânarea acestui recensământ. Măsura ar constitui începutul unor studii pentru așezarea finanțelor publice pe baze mai solide, prin reforma radicală a impozitelor. De fapt, altă materie impozabilă decât imobilele și capitalul mobilier nu există, toate celelalte surse de venituri neputând procura mai mult decât azi. Acest recensământ trebuie însă să fie sincer și exact, iar proprietarii să dea lămuriri complete.

An XV, nr. 4622, iunie 12, p. 1 – Stat, *Populația României*: Din statistica demografică făcută de Leonida Colescu, șeful Serviciului de Statistică din Ministerul de Domenii, rezultă că populația României era de 6.081.572 locuitori în anul 1901. Coeficientul excedentului de nașteri este unul dintre cele mai mari din Europa, totuși creșterea populației a fost relativ mică, din cauza mării mortalități. Numărul căsătoriilor, precum și al divorțurilor au crescut, mai ales la sate.

An XV, nr. 4626, iunie 16, p. 1 – R.P., *Viitorul războiului economic. Austria denunță convențiile comerciale. Ungaria și acest denunț. Ruperea dualismului. Consecințele pentru România. Exportul nostru în Austria. Interesul Austriei. Dezavantagiile dualismului. Tariful nostru autonom*: Guvernul austriac a anunțat că va denunța toate convențiile comerciale pe care le are cu țările străine, manifestându-și astfel intenția de a încheia noi convenții, în alte condiții. Dar, deoarece interesele economice ale Austriei și ale Ungariei nu coincid între ele, se vorbește de ruperea legăturilor economice reciproce, Austria fiind un stat preponderent industrial, iar Ungaria mai mult unul agricol. Într-un asemenea caz, exportul de vite românești în Austria, împiedicat la stăruința agrarienilor unguri, ar putea fi reluat. În orice caz, trebuie să ne pregătim un tarif vamal autonom, ca bază pentru viitoarele negocieri.

An XV, nr. 4641, iulie 2, p. 1 – Mille, C., *Declarații de principii*: Primul ministru a declarat într-un interviu acordat unui ziarist străin că "economiiile în cheltuieli au o misiune eminentă educativă a statelor față de națiune, de societate, de partide. Totul

trebuie să se restrângă...” Nu a arătat însă prin ce mijloace va traduce în fapt aceste declarații principiale sau dacă se va mulțumi doar cu economiile realizate prin reducerea salariilor și a pensiilor. Marile reforme ale structurii economice așteaptă alți realizatori, cu vederi mai largi și cu mai multă perspicacitate.

An XV, nr. 4643, iulie 4, p. 1 – Mille, C., *Economiile d-lui Sturdza*: Primul ministru și ministru de Finanțe s-a mărginit să reducă salariile și pensiile, fără a vedea mai departe de aceste măsuri. Economiile trebuie făcute cu oarecare rațiune și însoțite de alte măsuri pentru îmbunătățirea vieții economice. De pildă, economiile drastice de la Căile Ferate au fost cauza unor grave accidente, deoarece s-au suprimat frânari, acari și mecanici, obligând pe cei rămași să facă serviciu 24 sau 48 de ore fără întreruperi, pe când grupul inginerilor rămâne intangibil, cu lefuri și diurne nereduse. Economiile se traduc la Căile Ferate prin pagube pentru distrugerea materialului și pentru despăgubirea victimelor accidentelor.

An XV, nr. 4643, iulie 4, p. 1 – Rola, *Exportul de carne. Interview cu d. dr. Mantu. Necesitatea exportului de vite. Oferta casei engleze. Ce propune societatea engleză. Câte vite avem noi? Putem oare exporta? Exportul nu scumpește carnea. Ce se cere comunei Brăila. Cât se angajează englezii în exportare. Pe unde se exportează*: Societatea engleză “The Marchant Investors Limited” a făcut o ofertă Guvernului român pentru un export de carne conservată în Anglia. Sediul principal al întreprinderii ar fi la Brăila, cu sucursale la Iași și Constanța. Potrivit statisticilor din 1900, există în România un număr de 2.589.040 vite cornute mari, 5.644.210 oi, 233.000 capre și 1.709.909 porci, care corespund aproape cu cele care existau în 1864, când se făcea un export intens de vite în Austria. Societatea propune să întemeieze o fermă-model pentru ameliorarea rasei vitelor. Anglia ar fi un debușeu important și permanent, această țară aprovizionându-se acum mai ales din Australia. Exportul în Austria este împiedicat de intervențiile crescătorilor de vite din Ungaria, care caută să oprească chiar și tranzitul vitelor românești. Carnea destinată Angliei va fi exportată deci cu vapoare frigorifere. În schimb, societatea engleză cere construirea unei linii ferate între abator și port, a unui întreprimit frigorifer etc. Tratatativele sale cu comuna Brăila continuă.

An XV, nr. 4644, iulie 5, p. 1 – P.M., *Lefurile grase de la C.F.R.*: În 1899, se plăteau la Căile Ferate, pentru 419 funcționari superiori, salarii de 2.192.760 lei pe an, iar în 192, numărul acestora a fost redus la 231, cu salarii de 1.201.852 lei. În realitate însă, salariile s-au mărit, căci în 1899 nu exista niciun salariu de 1.600 lei, ca azi, nici trei de câte 960 lei luna, 10 de câte 800 lei etc. Comparația interesantă ar fi însă de făcut cu reducerile operate la micii funcționari.

An XV, nr. 4645, iulie 6, p. 1 – A.P., *Cauzele accidentelor la c.f.r.*: Accidentele grave de tren din ultimul timp sunt datorate unor deficiențe în organizarea Căilor Ferate, ca: reaua situație materială și morală a micilor funcționari, lipsa de personal și suprasolicitarea celui existent, lipsa de control, personalul de tren rău instruit și numit după favoruri etc. Aceste cauze nefiind înlăturate, se vor produce desigur și alte accidente.

An XV, nr. 4645, iulie 6, p. 1 – Ind., *Lefurile grase de la c.f.r.*: În 1902 existau la Căile Ferate 231 funcționari superiori, în loc de 415 în 1899. Această reducere cu aproape la jumătate nu a provocat niciun prejudiciu serviciului de conducere, dar a realizat o economie

de aproape un milion pe an. Dintre funcționarii actuali, 107 au salarii lunare între 424 și 1.600 lei, plus diurne etc.

An XV, nr. 4645, iulie 6, p. 1 – Ionescu, Al., *Program comunal: Lupta electorală în alegerile pentru Consiliul Comunal al capitalei se dă numai prin atacuri pe chestii personale. La comună s-a făcut totdeauna politică, iar nu gospodărie. Dărilor comunale apasă mai mult asupra populației sărace, taxele de accize lovesc articolele de larg consum, lucrări edilitare se fac numai în centru, iar mahalalele sunt lipsite de canalizare și de apă.*

An XV, nr. 4647, iulie 8, p. 1-2 – L., *Tot în chestia destrăbălării de la C.F.R. Mizeria funcționarilor inferiori și huzurul inginerilor. Cauze principale. Soluția. Fondul deplasărilor. Mărirea personalului inferior: Mecanicii de la Căile Ferate primesc un salariu de 157 lei pe lună, lucrând uneori 20 de ore în șir. La fel de rău o duc și ceilalți funcționari de la Căile Ferate, în afară de ingineri. Lipsurile în administrația Căilor Ferate sunt foarte numeroase, de la numărul prea redus al personalului de teren, absența organelor de control, favoritismul, până la imobilizarea inginerilor în birouri și afacerile care se fac cu ocazia furniturilor. Prima măsură de remediere ar fi reducerea la jumătate a funcționarilor superiori, deși numărul celor cu salarii între 300 și 2.000 lei a fost deja redus cu 50 la sută prin bugetul anului trecut. În schimb, trebuie sporite salariile funcționarilor mici care lucrează pe teren.*

An XV, nr. 4649, iulie 10, p. 1 – St., *Oligarhia de la c.f.r.: Reducerile de funcționari inferiori, în special din aceia care lucrează pe teren, au dezorganizat în așa mod serviciul, încât siguranța circulației este serios amenințată. Impiegatul de serviciu face și oficiul de telegrafist, ceea ce compromite bunul mers al ambelor servicii. În schimb, primește un salariu de 116 lei pe lună, pe când funcționarii superiori beneficiază de lefuri grase și de un regim de favoare.*

An XV, nr. 4650, iulie 11, p. 3 – *Ultime informațiuni: Până la 31 mai 1902, tezaurul a încasat pe exercițiul bugetar curent 28.681.483 lei mai mult decât pe exercițiul 1900-1901 și 7.444.007 lei mai mult decât prevederile bugetare pe 1901-1902.*

An XV, nr. 4651, iulie 12, p. 1 – L.V., *Accidentele de la c.f.r. Frecvența accidentelor. Economii nechibzuite. Cauzele accidentelor. Reducerile de personal. Materialul. Măsuri de luat: Cauzele repetatelor accidente pe calea ferată sunt numeroase: economiile nechibzuite, insuficiența personalului inferior, lipsa de conștiinciozitate a celui superior, lipsa de întreținere a liniilor, în special lipsa sau oboseala frânarilor și a acarilor. Suprimarea unei părți din personalul inferior, pentru economii bugetare, a fost o eroare tragică, ca și reducerea sumelor alocate pentru întreținerea liniilor. Accidentele costă mai mult decât economiile realizate, din cauza pagubelor materiale și despăgubirilor pentru victime. Trebuie să se reducă personalul superior, sporindu-se în schimb numărul și retribuția celui inferior și să se mărească alocațiile pentru reparații și materiale.*

An XV, nr. 4651, iulie 12, p. 1 – Ionescu, Al., *Birul ucenicilor!...: Ucenicii din atelierele Căilor Ferate au fost obligați să plătească impozitul pe salariu, de care erau scutiți până acum. Ei primesc o retribuție de 50 de bani până la 1 leu pe zi, ceea ce ajunge la 10-12 lei pe lună, iar în perioadele când se lucrează 8 ore în loc de 10, li se mai scad 20 la sută. Este o nedreptate să li se rețină încă 1,90 lei pe lună drept impozit.*

- An XV, nr. 4654, iulie 15, p. 1 – St., *Convențiile comerciale*: Deși epoca reînnoirii convențiilor comerciale cu străinătatea se apropie, lucrările și studiile preliminare nu sunt deloc avansate, din cauza neprevăderii Guvernului. Germania și-a pregătit deja un tarif vamal pe care să-l folosească drept bază pentru viitoarele negocieri. Acest tarif este foarte dezavantajos pentru produsele agricole românești, chiar în ceea ce privește taxele minimale. Noi trebuie să cerem modificări importante ale actualei convenții, a cărei prelungire, chiar provizorie, ar fi în dezavantajul comerțului nostru de export.
- An XV, nr. 4657, iulie 18, p. 1 – P.O., *Conflictul sârbo-român*: Ministrul de Finanțe a promis să desființeze taxa de 5 lei pe tona de cărbuni importați din Ungaria. Acum Serbia pretinde același avantaj pentru cărbunii pe care îi exportă în România, amenințând cu represalii asupra importului de sare din România.
- An XV, nr. 4658, iulie 19, p. 1 – S.Y.R., *Soarta legii meseriilor*: Fostul ministru de Domenii, Missir, a fost sacrificat și scos din Guvern din cauza încurcăturilor provocate de Legea meseriilor. Se spune că această lege nu se va mai aplica, proiectul de regulament la care se lucra va fi abandonat, în urma intervenției capitaliștilor străini, ceea ce din punct de vedere moral este o înjosire pentru țară.
- An XV, nr. 4658, iulie 19, p. 1 – Mille, C., *Opera viitoare a d-lui Costinescu*: Din comentariile presei guvernamentale s-ar părea că noul ministru de Finanțe, Emil Costinescu, nu are decât misiunea de a continua era de economii, inaugurată de președintele Consiliului. Totuși, se simte nevoia de o modificare serioasă a regimului impozitelor, care să țină seama nu numai de criteriul fiscal, ci și de interesele dezvoltării statului. Noul ministru cunoaște importanța capitalurilor străine, pentru punerea în valoare a bogățiilor țării, pe când primul ministru le-a declarat război.
- An XV, nr. 4659, iulie 20, p. 1 – Ionescu, Al., *Bocluc în perspectivă*: Este foarte probabil că aplicarea Legii meseriilor va fi amânată fără termen. Motivele ar fi, pe de o parte, calmarea iritației pe care a provocat-o în străinătate, acum când Guvernul are importante tratative financiare de dus, iar pe de altă parte, faptul că organizarea meseriașilor în corporații ar favoriza cu timpul mișcarea socialistă. Dar o asemenea amânare a aplicării legii va crea mari nemulțumiri printre meseriași, care vor reîncepe agitația.
- An XV, nr. 4659, iulie 20, p. 1 – Rep., *Cererile proprietarilor urbani*: Proprietarii de imobile urbane cer de la ministrul Justiției anumite înlesniri pentru o executare silită mai rapidă a chiriașilor rău-platnici. Ei doresc ca creanțele de chirie să se bucure de un privilegiu față de celelalte datorii ale chiriașului, să se simplifice formele pentru sechestrarea mobilelor acestuia, procesele pentru chirii să se judece urgent etc.
- An XV, nr. 4660, iulie 21, p. 1 – Mille, C., *Legea Casei rurale*: Legea Casei Rurale, concepută de Ion Brătianu, a fost reluată în 1897 de P.S. Aurelian, care a revenit acum la Ministerul de Domenii și a fost atunci votată de Camera Deputaților, dar venind la putere Guvernul Sturdza, Senatul nu a mai discutat această lege, menită să modifice radical structura vieții sociale. Marea proprietate rurală este anihilată sub povara datoriilor ipotecare, iar proprietatea țărănească s-a pulverizat prin aplicarea dreptului de moștenire. Casa Rurală avea menirea să înlesnească cumpărarea de către țărani a marilor moșii, creând o sănătoasă democrație rurală. Mica proprietate

reprezintă azi 4½ milioane hectare, iar cea mare 1.780.000 hectare. Ministrul de Domenii este dator să reia proiectul său și să-l aducă la îndeplinire.

An XV, nr. 4661, iulie 22, p. 1 – Mille, C., *Legea meseriilor*: Primul ministru a declarat unui ziarist austriac că Legea meseriilor va fi aplicată în mod larg. Această aplicare urma să se facă pe baza unui regulament care schimbă legea în mod radical. Se pare însă că acum s-a hotărât ca legea să nu mai fie aplicată deloc, în urma protestelor primite de la Guvernele Austro-Ungariei, Franței, Italiei și Angliei.

An XV, nr. 4662, iulie 23, p. 1 – Vrancea, Al., *Asupra situației politice și economice (I)*: Țara Românească se găsește la o cotitură a istoriei sale. Socialiștii au combătut timp de 20 de ani societatea românească sub cuvânt că este burgheză și doar într-un târziu au recunoscut că ea este, în fond, feudală și că scopul mișcării lor, pentru mai mult de o generație, trebuie să fie introducerea în țară a unei organizații sociale adevărat burgheze, ceea ce i-a determinat pe mulți dintre ei să intre în Partidul Liberal. Părerile lor au fost formulate de Ioan Nădejde în "Noua revistă română", dar justețea lor este discutabilă. Ar trebui mai întâi precizat, în situația de azi, cât este de feudală și cât este de burgheză societatea românească. În trecut, nu s-a putut ridica în Țările Românești o burghezie orășenească autohtonă, care să lupte contra feudalismului, așa cum s-a întâmplat în țările din Europa Occidentală. La 1848, Țara Românească se afla în plin ev mediu, adică cu vreo 300 de ani în urma Occidentului. Revoluția din acel an nu a desființat și nici măcar nu a diminuat influența clasei boierești, căci a fost făcută în general de fiii de boieri. Țărănimea nu a profitat de nimic în urma revoluției, rămânând în aceeași stare înapoiată și mizerabilă, care, după economistul Laveleye, nu-și găsește asemănare decât cu negrii din Africa. La o ultimă analiză se poate afirma că de Revoluția de la 1848 a profitat numai boierimea.

An XV, nr. 4664, iulie 25, p. 1 – R.P., *În jurul conversiunii. Câte-va fapte și reflecții*: Este probabil că Guvernul în noua sa formație va reuși mai ușor să obțină conversiunea împrumutului de 175 milioane, contractat în 1899, dar desigur că Guvernul român va trebui să facă mari concesii bancherilor străinii. Faptul că s-au succedat doi ani agricoli foarte buni va contribui, desigur, la buna dispoziție a capitaliștilor din afară. Tezaurul public are încasări excedentare și se remarcă în genere o învioreare a vieții economice.

An XV, nr. 4664, iulie 25, p. 1 – Gal, *Agitația proprietarilor*: Starea proprietății imobiliare din capitală este extrem de precară, astfel încât nu e de mirare că proprietarii de case se agită din nou și tind să se asocieze pentru a-și apăra mai bine interesele, fie față de Fisc, fie față de chiriașii abuzivi și rău-platnici.

An XV, nr. 4664, iulie 25, p. 1 – Don Salust, *Robii din portul Brăila. Greva. Chestie veche. Promisiunile politicianilor. Contra greviștilor. Admiterea cererilor*: 2.000 de vagoane cu cereale rămân nedescărcate în portul Brăila, din cauza grevei muncitorilor care le descarcă de obicei. În urma unei greve din 1875, s-a stabilit un tarif de 7 lei pe zi pentru acești muncitori. Magazionerii și vătăfii obișnuiesc însă să rețină o parte din această sumă, obligându-i totodată să se aprovizioneze de la o anumită prăvălie, la beneficiile căreia sunt cointeresați. Greviștii au fost amenințați că vor fi înlocuiți cu soldați, iar cei străini că vor fi expulzați. Sub presiunea grevei, comercianții au

admis însă cererile muncitorilor de a li se spori retribuția și a se curma abuzurile vătafilor.

An XV, nr. 4664, iulie 25, p. 1 – *Agitația proprietarilor*: Proprietarii de imobile din București cer să se facă imediat recensământul fiscal al imobilelor, să se reducă impozitul funciar la adevărata valoare a imobilelor depreciate, cele neînchiriate să fie scutite de impozit, să se modifice actuala legislație spre a se ușura urmărirea chiriașilor care nu plătesc chiria. Ei cer, de asemenea, anumite măsuri din partea Creditului Funciar Urban.

An XV, nr. 4666, iulie 27, p. 1 – Stat, *Legea meseriilor*: Primul ministru a declarat unei delegații de meseriași că Legea pentru organizarea meseriilor va fi aplicată după ce se va întocmi un regulament care să lămurească punctele din lege care nu convin străinătății. Este vorba, desigur, în primul rând, de articolul care prevede dreptul de reciprocitate, care va fi modificat pe cale de regulament.

An XV, nr. 4666, iulie 27, p. 1 – A.I., *Monopolul gheții. Petiția fabricanților. Cerere rentabilă. Motivele de monopol. Exploatarea publicului Cartelul fabricanților. Atitudinea Primăriei. Contra monopolului*: Fabricanții de gheață artificială au cerut primăriei să interzică vânzarea gheții naturale, ceea ce ar echivala cu crearea unui monopol în favoarea lor. Gheața artificială se vinde de zece ori mai scump, este de calitate mai proastă și se topește mult mai repede.

An XV, nr. 4667, iulie 28, p. 1 – R.P., *Marea anchetă industrială. Cum s-a făcut ancheta. Importanța ei în vederea tratatelor comerciale. Lacune fatale. Neajunsuri. Rezultate obținute. Lucrarea. Chestia discrețiunii. Concluziuni*: Ancheta industrială făcută în vederea noilor convenții comerciale ce se vor încheia anul viitor este aproape terminată, în ceea ce privește industria mică. Populația nu a reacționat însă cu bunăvoință la această anchetă, astfel încât rezultatele sale sunt întrucâtva îndoielnice. În privința nomenclurii materiilor prime folosite în producție există, de asemenea, multă imprecizie. Ancheta rămâne însă, în ciuda tuturor lacunelor, una dintre cele mai importante lucrări economice care s-au întocmit în țară.

An XV, nr. 4667, iulie 28, p. 1 – Stat, *Datoria județeană și comunală. O dare de seamă interesantă. Cît sînt datoare județele. Cît sînt datoare comunele. Totalul. Calculele generale. Datoriile tîrgurilor și com. rurale*: Dintr-o dare de seamă publicată de Creditul Județean și Comunal rezultă că județele datorează acestui credit suma de 11.060.600 lei. Comunele urbane datorează suma de 17.855.910 lei, Iașiul venind în frunte cu 4.522.500 lei, urmat de Buzău cu 2.900.000 lei etc. În ceea ce privește totalul datoriilor publice, el se ridică la 14.549.320 lei pentru județe și 43.362.754 lei pentru comune, capitala fiind în frunte cu 9.018.787 lei, adică 19 lei de fiecare cap de locuitor; urmează Brăila cu 5.354.293 lei etc. Comunele urbane nereședințe datorează împreună 2.008.564 lei, iar cele rurale 1.068.997 lei.

An XV, nr. 4668, iulie 29, p. 1 – P.O., *Desființarea legii meseriilor*: Primul ministru a declarat că Legea meseriilor va fi aplicată în septembrie, după întocmirea unui regulament care va da satisfacția reclamațiilor străinătății. Ziarul oficios "Indépendance Roumaine" anunță că Legea meseriilor nu va schimba întru nimic poziția lucrătorilor străini, care vor putea lucra liber, ca și până acum. Aceasta arată că anumite prevederi ale

legii vor fi desființate prin regulament, nesocotind astfel prerogativele Parlamentului.

An XV, nr. 4668, iulie 29, p. 1 – Caliga, *Mișcarea berarilor. Curente economice. Memoriul berarilor. Avantajele. Orzul românesc*: Marii fabricanți de bere cer ca taxa pe hectolitrul de bere să fie redusă la 10 lei, deoarece actualmente berea este taxată (inclusiv taxele comunale) la 35 lei pe hectolitr, ceea ce este enorm, față de 8 lei în Austria și 6 franci în Franța. Ieftinirea berii va combate alcoolismul și ar folosi orzul indigen, care acum se exportă pe prețuri foarte scăzute.

An XV, nr. 4668, iulie 29, p. 3 – *Recoltele noastre de grâu. Media pe hectar*: După datele statistice publicate de Ministerul Agriculturii, în perioada 1862-1871 s-a semănat în medie o suprafață de 787.620 hectare cu grâu, de la care s-a obținut o producție medie de 11,7 hectolitri la hectar. Între 1892 și 1901, s-a cultivat cu grâu o suprafață medie de 1.507.340 hectare, cu o producție de 13,04 hectolitri la hectar. Sporul de producție se explică prin utilizarea plugurilor de fier și prin punerea în cultură a unor terenuri virgine. Analiza chimică a solului din 22 de județe arată că numai un sfert din probe corespund necesităților de cultură, celelalte fiind lipsite de substanțele azotate și fosfatice de care are nevoie grâul.

An XV, nr. 4669, iulie 30, p. 1 – Vrancea, Al., *Asupra situației noastre politice și economice (II)*: În România constituțională de după 1848, clasa burgheză mică și mijlocie a căpătat o putere politică mai mare decât vechea clasă boierească. Această burghezie puțin numeroasă și foarte slabă economicște capătă predominanța politică în stat, devenind prin forța lucrurilor parazitară pe seama bugetului public. În a doua jumătate a secolului al XIX-lea, antisemitismul este cea mai însemnată trăsătură simptomatică a vieții politice din România, deoarece burghezia parazitară română vedea un aprig concurent în burghezia activă economicște a evreilor. Este exagerat să se spună că evreii îi exploatează pe țărani. Aceștia sunt mult mai împilați de moșierii creștini decât de negustorii evrei. Evreii din România se găsesc, politicște și economicște, într-o situație medievală, victime ale restului de organizare feudală. Revoluțiile burgheze din Apus i-au emancipat pe evrei, pe când Revoluția din 1848 a inițiat antisemitismul în România. Burghezia românească nu poate sta nici azi pe propriile ei picioare, ci se sprijină pe bugetul statului și pe protecționismul vamal exagerat. În concluzie, se poate spune că Revoluția de la 1848 nu a desființat feudalismul în România, ci l-a "potențiat", căci revoluționarii s-au alăturat boierimii pentru a-i exploata pe țărani.

An XV, nr. 4671, august 1, p. 1 – Stat, *O propunere importantă. Fermele model. Efectele lor. O măsură ce se impune. Fermele școli. Cooperativele țărănești. Arendarea moșiilor statului pentru ferme. Efectele noiei propuneri*: C. Băicoianu, secretar general al Ministerului de Domenii, propune o modificare radicală a învățământului agricol, aducându-se la fermele statului fii de țărani care să fie instruiți practic, prin muncă dirijată, fiind retribuiți din produsul fermei unde au lucrat. Alții propun ca această instrucție agricolă să fie dată fiilor de țărani de către arendașii moșiilor statului, obligați să facă o cultură rațională și sistematică, putând servi de model și de îndrumare.

An XV, nr. 4671, august 1, p. 1 – Ind., *"Porumbul compromis!"*: Recolta grâului, ca și a celorlalte păioase, este splendidă cantitativ și calitativ. Porumbul însă pare

compromis în foarte multe județe. Aceasta reprezintă o mare lovitură pentru țărănime, care cultivă numai porumb.

An XV, nr. 4671, august 1, p. 1 – Brănișteanu, B., *Politica economică a României. O teză interesantă*: Constantin Niculescu-Telega publică în limba germană teza sa de doctorat, susținută la Berlin și care tratează despre politica economică a României, ocupându-se în cea mai mare parte de agricultură. Autorul arată că moșierii și arendașii îi exploatează pe țărani, a căror situație economică nu s-ar putea îmbunătăți decât prin desființarea tocmelilor agricole și introducând o salarizare rezonabilă a muncitorilor de pământ. În ceea ce privește datoriile, se arată că sarcinile ipotecare de la 1872 la 1901 asupra proprietății rurale sunt de 700.860.227 lei, unde mica proprietate figurează cu 8.800.453 lei, restul apăsând aspra proprietății mari, dar dacă se adaugă sumele de răscumpărare și creanțele statului pentru terenurile vândute, se ajunge la suma de 1.219.550.752 lei.

An XV, nr. 4671, august 1, p. 3 – *Străinătatea față de d-nul Sturdza. Comentarul d-rului Ganz la interviewul d-nului Sturdza. Tendințele declarațiilor d-lui Sturdza. Existența cabinetului Sturdza depinde de împrumut. Chestia alianței izraelite. Chestia țărănească. Spiritul rău al lui Brătianu. Chestia școalelor. Critica personalității d-lui Sturdza. D-l Sturdza și evreii. Chestia negărei antisemitizmului*: Corespondentul ziarului "Frankfurter Zeitung", Hugo Ganz, a luat un interviu primului ministru Sturdza, care i-a declarat că timp de mai mulți ani România nu va avea nevoie de bani din străinătate, dar în realitate el nu caută prin toate mijloacele decât să înlăture reaua dispoziție a străinătății, deoarece la 1 decembrie 1904 România va trebui să achite împrumutul de 175 milioane lei, care în realitate formează principala sa preocupare, pentru că soarta cabinetului depinde de rezolvarea favorabilă a acestei probleme. În ceea ce privește chestia evreiască, argumentele primului ministru nu sunt valabile, deoarece e drept că și starea țaranului român este mizeră, dar el nu este persecutat cum este evreul, căruia i se contestă și dreptul la muncă. Dar primul ministru român neagă antisemitismul său, pentru că are nevoie de banii bancherilor din străinătate.

An XV, nr. 4672, august 2, p. 1 – Iona, *Realizarea în țară a împrumutului de 175 milioane, contra banilor străinătății. Apelul d-lui Sturdza. Împrumut în țară. Băncile ce vor subscrie. Concluzie*: Într-un interviu acordat ziaristului german Hugo Ganz, primul ministru a avut o atitudine sfidătoare față de marea finanță germană, declarând că România nu va face niciun împrumut în străinătate și că el "va arăta că nu are nevoie de banii străinătății". De fapt, după ce a constatat că nu poate obține conversiunea împrumutului de 175 milioane în străinătate, Sturdza și-a întărit formația guvernamentală cu fruntași ai partidului, însărcinând cu gestiunea Ministerului Finanțelor pe Emil Costinescu, cu misiunea de a realiza în țară împrumutul necesar pentru achitarea celui extern. Marile bănci din România au promis tot concursul lor pentru această operație financiară. Printre acestea ar fi Banca Națională, Banca Generală Română și altele.

An XV, nr. 4672, august 2, p. 1 – Gandy, *Noui biruri. Trei milioane pierdute. Moneda ștearsă. Atitudinea ministerului de finanțe. Rumoarea în piață*: Organele Ministerului de Finanțe nu mai primesc monedele de argint uzate. Această măsură este justificată pentru acele monede care sunt atât de șterse încât nu se mai poate ști dacă sunt românești, argintul conținut într-însele fiind numai de 40 la sută din valoarea nominală. Dar

atunci când se poate distinge că e vorba de o monedă românească, refuzul de a o primi echivalează cu o spoliație. În baza legii din aprilie 1900 s-au fabricat monede de nichel de la 20 la 5 bani valoare nominală, în sumă de trei milioane lei, și monede de aramă de 1 și 2 bani, pentru suma de 600.000 lei. Acestea au dispărut complet din circulație, fapt care este în beneficiul statului. Refuzul de a primi monedele de argint șterse echivalează cu un impozit nelegal, care s-ar ridica la suma de aproximativ trei milioane lei și, în plus, provoacă mari perturbări în circulația monetară curentă.

An XV, nr. 4672, august 2, p. 1 – Ionescu, Al., *20 ore de muncă!...*: Muncitorii de la brutăriile din Brăila erau obligați de patroni să muncească 20 de ore pe zi. Acești muncitori au intrat în grevă, cerând reducerea orelor de muncă la 16 pe zi. Autoritățile, în loc să sprijine justa cerere a greviștilor, amenință cu măsuri de represiune.

An XV, nr. 4673, august 3, p. 2 – Caliga, *Micii industriași și chestia zahărului*: Micii fabricanți de bomboane protestează contra taxelor enorme puse pe zahăr. De multe ori ei îl înlocuiesc cu ciocolată, rahat sau halva, importate din străinătate, pentru că aceste produse sunt mai ieftine decât zahărul. Grație primei de export pentru zahăr, acesta se vinde mult mai ieftin în țările vecine, iar fabricanții de acolo îl folosesc pentru diverse produse zaharoase, pe care apoi le exportă în România, concurând pe industria autohtonă.

An XV, nr. 4674, august 4, p. 1 – Caliga, *Băncile populare și syndicatele agricole. Necesitatea băncilor populare. Exploatarea solului. Camăta la sate. 618 bănci. Vinderea produselor. Legiferarea băncilor populare. Cîteva propuneri*: Într-un referat al directorului Serviciului Agriculturii din Ministerul de Domenii, Nicolescu, se arată că băncile populare s-au înmulțit și sunt de folos țăranilor și se cere legiferarea acestor bănci și a syndicatelor agricole. Țăranii nu au mijloace bănești pentru a-și procura unelte agricole moderne și majoritatea lor mai folosește și azi plugul de lemn, care nu permite decât o însămânțare superficială. Pe de altă parte, ei sunt supuși la o aprigă exploatare a cămătarilor. Pentru a face față acestor neajunsuri, s-au înființat la sate, în mod spontan, fără a fi reglementate de lege, 618 bănci populare și societăți de economie, având un capital de 3.500.000 lei. Este însă nevoie ca această materie să fie legiferată pentru o mai bună garanție de funcționare. Ar trebui, totodată, să fie înființate în sate și biblioteci agricole, precum și conferințe pentru răspândirea printre țărani a cunoștințelor elementare în materie de agricultură practică modernă. Toate băncile populare sătești ar trebui puse sub supravegherea unei centrale cu sediul în București.

An XV, nr. 4674, august 4, p. 3 – Cor., *Campania industriașilor gălățeni. Contra concurenței arsenalului militar din Galați*: Industriașii din Galați cer ca arsenalul Marinei militare din localitate să nu mai execute lucrări particulare la vasele care au nevoie de reparații, deoarece lucrând în cea mai mare parte cu mână de lucru militară, pretinde prețuri foarte mici și concurează industria particulară. În principiu, armata nu trebuie să facă negustorie, ci să se mărginească la executarea lucrărilor cu caracter militar, care prin înseși natura lor sunt secrete.

An XV, nr. 4675, august 5, p. 1 – Rep., *Gara de la Obor. Proiectul d-lui Delavrancea. Halta de la moara Assan. Ultimul proiect. Cît au costat exproprierea. Unde va fi așezată gara. Depozitul de mărfuri. Expoziția comercială și industrială. Începerea lucrărilor. Străzi de acces*:

Proiectele pentru construcția unei gări la oborul din capitală datează de peste zece ani, dar nu s-a putut realiza nimic din cauza lipsei de fonduri. Doi industriași care au fabrici în această parte a orașului au oferit sumele necesare pentru construirea liniei ferate, iar restul terenului necesar s-a obținut prin exproprieri, care au costat primăria 150.000 lei. Gara va fi așezată în centrul oborului.

An XV, nr. 4675, august 5, p. 1 – Gal, *Stațiunile noastre balneare. Ce stațiuni avem. Lipsa de popularizare. Necesitatea confortului. O stațiune de viitor. Un venit pentru stat. Măsuri de luat*: Stațiunile noastre balneare nu sunt cunoscute în țară și mai puțin în străinătate. De altfel, ele sunt lipsite de confort și igienă. Majoritatea acestor stațiuni aparțin statului, care însă nu se ocupă să tragă foloase din ele, cum este, de pildă, cazul băilor de la Govora.

An XV, nr. 4675, august 5, p. 3 – *Întinderea culturilor în 1901-1902*: Din statistica însămânțărilor din toamna 1901 și din primăvara anului curent se constată că, în actualul an agricol, s-au cultivat 38.387 hectare mai mult decât în anul trecut, și anume 5.979.107 hectare. Dintre acestea, 1.486.485 hectare au fost semănate cu grâu, 2.181.895 cu porumb etc. Livezile ocupă 622.862 hectare, iar viile 142.714 hectare și livezile de prune 78.432 hectare.

An XV, nr. 4675, august 5, p. 3 – Carpens, *Organizarea sindicatelor agricole. Pregătirile Ministerului Domeniilor. Comițiile agricole. Asociațiile țărănești. Circulara la prefecti. Băncile populare și sindicatele. Casa centrală a băncilor. Părerile agrarienilor*: O lege asupra sindicatelor agricole fusese depusă la Camera Deputaților de către ministrul de Domenii, A. Stolojan, dar nu a fost luată în discuție de teama de a nu se favoriza propaganda socialistă la sate. În 1880 s-au înființat Comițiile Agricole, dar nu au dat rezultatele așteptate. Acum se studiază organizarea asociațiilor țărănești, care au luat în arendă pășuni, moșii și păduri, precum și a băncilor populare sătești, dintre care unele au acumulat un capital de peste 20.000 lei și au nevoie de o casă centrală de coordonare.

An XV, nr. 4676, august 6, p. 1 – Vrancea, Al., *Asupra situației noastre politice și economice (III)*: Revoluția de la 1848 nu a avut un caracter burghez în înțelesul istoric al cuvântului, iar schimbarea de fapt care i-a urmat a avut drept rezultat exploatarea sistematică a statului de către burghezime. Boierii conservatori dezaprobau acest sistem, iar critica făcută modului de organizare a României moderne era atât de justă, încât toți intelectualii au fost câștigați ca adepți ai acestei critici și au format cercul "Junimea". Curentului junimist de la 1865 până la 1885 i-a urmat paralel curentul socialist, care a durat până acum câțiva ani. Nemulțumirea pe care aceste două curente o manifestau, nu provenea din "relele societății burgheze", cum credea Dobrogeanu-Gherea, ci tocmai din lipsa acestei societăți, ceea ce a dus în cele din urmă la dispariția mișcării socialiste din politică și trecerea în Partidul Liberal a celor mai mulți dintre fruntașii socialiști. Principiile de "libertate, egalitate și fraternitate" de la 1848 s-au concretizat în practică prin asaltul la buget și tratamentul inegal a patru milioane de țărani. Astfel, fondul feudal al societății românești a rămas dedesubtul formelor sociale moderne. Un exemplu îl procură casele construite pentru speculă, la început sordide și murdare, dar care acum, în apus, încep să fie înlocuite de construcții salubre și confortabile. Dec societatea modernă, care în primele timpuri distruge multe părți bune ale societății feudalo-

patriarhale, le înlocuiește treptat cu alte ameliorări. Societatea românească nu a ajuns încă la acest stadiu, ci a rămas la relele începutului societății burgheze.

An XV, nr. 4676, august 6, p. 2-3 – Caliga, *Comerțul de carne conservată. Oferta unor capitaliști străini. Fabricanții noștri. Noui debușeuri. Carnea conservată și armata. Un studiu interesant. Exportul cărnei conservate. Fabricile noastre: Capitaliști austrieci au propus înființarea la Iași a unei fabrici pentru exportul de carne conservată. Acest fel de industrie nu a avut până acum succes la publicul românesc. Un proiect din 1892 de a se fabrica pentru nevoile armatei conserve de carne nu a fost pus în practică. Cele patru fabrici de conserve existente azi vegetează din lipsă de debușeuri. Totuși, conservele de carne sunt indispensabile armatei, mai ales în timp de campanie, după cum arată Gr. Antipa în lucrarea sa *Industria conservelor*, publicată în 1898.*

An XV, nr. 4676, august 6, p. 3 – *Recoltele și târgul cerealelor*: După rapoartele primite la Ministerul de Agricultură, recolta de porumb a suferit o pierdere de 30 la sută din cauza secetei. Se speră că se va obține o recoltă mijlocie de porumb în județele unde semănăturile au fost timpurii. Pășunile au profitat mult de ultimele ploii. Târgul cerealelor prezintă o tendință fermă și mersul tranzacțiilor este mulțumitor.

An XV, nr. 4677, august 7, p. 1 – R.P., *Programul nouilor miniștri. Din culisele liberale*: Noii miniștri liberali trebuie să caute a realiza cât mai grabnic unele reforme cu caracter economic și financiar, care să ridice creditul țării. Ministrul de Justiție va propune modificarea Codului Comercial, pentru a da capitaliștilor străini încredere în justiția română. Ministrul de Finanțe Emil Costinescu are în vedere trei probleme importante: reforma patentelor, modificarea câtorva impozite și construcția unei conducte de petrol până la Constanța. Reforma impozitelor este absolut necesară și cere o mai echitabilă repartizare a lor.

An XV, nr. 4677, august 7, p. 1 – Rep., *Chestiunea cărbunilor. Conflictul sârbo-român. D. Costinescu și taxa pe cărbuni. Cărbunii ungurești*: Ministrul Serbiei la București a protestat contra taxei de 5 lei pe tonă impusă asupra cărbunilor importați din Serbia și a amenințat cu represalii asupra exportului român de sare. Noul ministru de Finanțe a hotărât ca brichetele de cărbuni din Serbia să fie taxate conform tarifului vamal, potrivit compoziției lor chimice, adică 90 la sută cu 50 de bani tona, iar 10 la sută cu 10 lei tona. Probabil că și cărbunilor din Ungaria, în special celor din Valea Jiului, o să li se aplice același regim.

An XV, nr. 4677, august 7, p. 1 – Gal, *Sindicatele agricole*: Proiectul de lege pentru reglementarea sindicatelor agricole consfințește introducerea socialismului de stat în domeniul economic. Prevederile legii nu vor avea însă efecte decât prin puterea exemplului, deci ar trebuie să se înceapă cu organizarea practică a acestor sindicate.

An XV, nr. 4677, august 7, p. 2 – *Ediția de dimineață. Informațiuni*: Tranzacțiile comerciale dintre România și Austria au fost în cursul anului 1901 de 120.542.551 franci, și anume 49.135.251 franci la export și 81.407.300 franci la import. Cifrele cele mai mari ale valorii produselor exportate sunt: porumb – 13.466.081 franci, grâu – 1.500.000 franci, lemne de construcție – 3.100.000 franci, trunchiuri de brad – 2.385.360 franci, pește – 2.844.192 franci, ouă – 2.047.165 franci, petrol și uleiuri – 1.997.234 franci etc. S-au importat țesături și stofe în sumă de 15.477.861 franci, mașini și accesorii – 10.606.808 franci etc.

- An XV, nr. 4678, august 8, p. 1 – B.U., *Chestiunea reformei impozitelor. Programul d-lui Costinescu. Dreptatea d-lui P. Carp. Sisteme de impozite. Impozitul pe venit progresiv. Scutirea minimului de existență. Greutăți*: Printre măsurile ce se pregătesc la Ministerul de Finanțe este și aceea a reformei impozitelor, prin introducerea impozitului pe venit, apăsând mai mult asupra celor bogați, care au o capacitate mai mare de plată chiar în timpuri de criză. Aplicarea unui asemenea impozit ar întâmpina însă numeroase greutăți.
- An XV, nr. 4678, august 8, p. 1 – Sandy, *Îngrășămintele agricole. Agricultura și păstoria. Industrializarea agriculturii. Experiențe cu îngrășămintele agricole. În străinătate și la noi. O reformă revoluționară. Legiferarea se impune: Problema îngrășămintelor chimice pentru agricultură este vitală pentru țara noastră. Fertilitatea solului culturilor este epuizată și compoziția sa chimică trebuie neapărat să fie reînnoită. Se propune ca statul să înființeze un monopol pentru procurarea de îngrășăminte chimice, proprietarii fiind obligați să facă uz de ele în proporție cu întinderea moșiilor lor.*
- An XV, nr. 4679, august 9, p. 1 – Carpens, *O statistică a funcționarilor publici. Lipsa unei statistici. Statistica lefegiilor. Cum se alcătuiește statistica. Unde s-a ajuns cu lucrările. Scopul statisticeii. Un nou impozit pe funcționari*: La Ministerul de Finanțe se lucrează la întocmirea unei statistici a funcționarilor publici. Toți salariații statului, județelor și comunelor vor fi divizați în 13 categorii, începând cu cei având un salariu mai mic de 50 lei și sfârșind cu cei retribuiți cu mai mult de 1.000 lei lunar. Cei mai numeroși funcționari ai statului au un salariu între 100 și 200 le pe lună. Pe lângă scopul pur statistic, această operație mai are și un scop final, și anume instituirea unei taxe de 3 la sută pentru funcționarii care nu sunt deja impuși cu taxa de 5 la sută.
- An XV, nr. 4679, august 9, p. 1 – Ind., *Tratatetele comerciale*: Cu ocazia întrevederii dintre împărații Germaniei și Rusiei, la Reval, s-au pus bazele noii convenții comerciale dintre cele două state. Nu se cunosc motivele pentru care Guvernul rus, care declarase că, pe baza proiectatului tarif vamal german, nu va încheia niciodată o convenție comercială, și-a schimbat acum atitudinea. Această schimbare s-ar putea dovedi în detrimentul României.
- An XV, nr. 4680, august 10, p. 1 – B.U., *Chestiunea tratatelor comerciale. Exemplul statelor mari. Întrevederea de la Reval. O chestiune vitală. Tarifal autonom vamal. Înțelegerea ruso-germană. Tarife pe căile ferate. Înțelegerea italo-germană. Situațiunea noastră. Temeri de primejdie*: Pe când în Germania s-a lucrat cinci ani la întocmirea tarifului general vamal, la noi problema este neglijată. Deosebirile de interese care separau Germania și Rusia în privința taxelor vamale și care ne-ar fi ajutat și pe noi în negocierile ce vom avea de dus cu Guvernul de la Berlin, au fost împăcate cu ocazia întrevederii care a avut loc la Reval între cei doi împărați. De altfel, Rusia a fost menajată și până acum, deoarece pentru secară și orz, care sunt principalele produse exportate de ea în Germania, s-au păstrat vechile taxe. Se spune că și cu Italia a intervenit o înțelegere. Trebuie ca Guvernul român să se ocupe temeinic și la timp de această problemă.
- An XV, nr. 4680, august 10, p. 1 – Stat, *Învățământul agricol*: Ministerul Agriculturii a hotărât să organizeze un învățământ agricol practic pe lângă fermele și pepinierele statului. Îndrumarea instrucției pe calea practică a devenit o necesitate vitală. De aceeași

problemă se ocupă și Ministerul Instrucției Publice. Se speră că această acțiune paralelă va da rezultate bune.

An XV, nr. 4681, august 11, p. 1 – Ionescu, Al., *Economii criminale*: Economiiile care s-au făcut la Căile Ferate, prin micșorarea numărului funcționarilor de teren și suprasolicitarea celor rămași, pun în pericol atât viața călătorilor, cât și soarta materialului. Deraierile și ciocnirile se țin lanț și produc pagube mult mai mari decât economiile realizate. Trebuie luate măsuri grabnice pentru a reveni la o situație care să garanteze siguranța traficului.

An XV, nr. 4681, august 11, p. 1 – Stat, *Reforma fermelor și pepinierelor. Decizia Ministerului de Domenii. Urmarea deciziunii. Popularizarea agriculturii sistematice. O cestiune importantă*: Ministerul Agriculturii a hotărât ca la fermele și pepinierele statului să fie primiți ca elevi, fii de țărani, care să muncească sub îndrumarea unor supraveghetori pricepuți. O parte din câștigul realizat de acești elevi va fi capitalizat, pentru ca la absolvirea cursului, elevul să aibă mijloacele bănești necesare pentru a pune în practică cunoștințele dobândite. Fermele statului au dat până acum rezultate mulțumitoare, dar nu au urmărit și scopul popularizării metodelor moderne de agricultură.

An XV, nr. 4681, august 11, p. 1 – G. Rigo, *Din viața țaranului român. O anchetă personală în comunele Turcenii de sus și Stolojani, jud. Gorj. Starea materială a locuitorilor. Veniturile și cheltuielile. Prețul muncii. Datoriile locuitorilor. Starea fizică și morală. Băuturile. Religiozitatea locuitorilor. Primarul. Zapciul. Ideile lor despre patrie*: Locuitorii din comunele Turceni și Stolojani au o stare materială bună. Principalul venit îl au din vânzarea țuicii. Porumbul și grâul servesc, în genere, la consumul propriu. În afară de impozite, nu au alte cheltuieli, căci nu cumpără nici carne, nici îmbrăcăminte. Hrana obișnuită constă din mămăligă și ceapă, rar, la sărbători, lapte și ouă. Munca cu brațele se plătește 1,50 lei pe zi, cu carul – până la 3 lei. Prețul porumbului s-a urcat la 35 lei sută de ocale. Grâul a dat o recoltă mai bună și prețul său variază între 12 și 16 lei. Vadra de țuică se vinde cu 6 până la 8 lei. Boieru proprietar este stăpân absolut. Împrumută pe țărani cu dobândă până la 35 la sută pe an. Primarul este omul proprietarului. Starea fizică și moralitatea locuitorilor lasă mult de dorit.

An XV, nr. 4682, august 12, p. 1 – Stat, *Întinderea culturilor agricole. O statistică interesantă. Întinderea cultivată. Întinderea culturilor după județ. Grânarul României. O statistică interesantă*: Ministerul Agriculturii publică statistica culturilor făcute în toamna anului 1901 și primăvara anului 1902. Au fost cultivate în total 5.979.107 hectare din suprafața totală a țării de 13.135.000 hectare, deci 45,51 la sută. Întinderea cultivată depășește media ultimilor cinci ani cu 125.668 hectare. În județul Teleorman este cultivată o proporție de 73,24 la sută din suprafața totală, apoi în ordine descrescândă Vlașca, Ialomița și Dolj (60,93 la sută). Procentele cele mai mici le prezintă județul Neamț, cu 24,42 la sută, și județul Gorj, cu 23,76 la sută, din cauză că sunt acoperite în majoritate cu păduri.

An XV, nr. 4682, august 12, p. 3 – Caliga, *Fabricațiunea coniacului*: Recolta viilor se anunță foarte abundentă, în special în Moldova. Fabricanții de coniac, până acum îl fabricau din spirit, căci acesta este taxat cu 6 lei decalitrul, pe când pentru băuturile

alcoolice se plătea 16 lei pentru un decalitr. Ei cer reducerea taxelor, pentru a putea fabrica coniacul din vin, ceea ce va folosi și proprietarilor de vii.

An XV, nr. 4683, august 13, p. 1 – R.P., *Cum se face împrumutul. Un interview senzațional. Chestia conversiunii. Conversiunea asigurată. Dificultățile guvernului. Necesitatea unui nou împrumut. Armamentul și meliorațiuni*: Situația financiară este cât se poate de bună, mulțumită economiilor bugetare și celor doi ani agricoli excelenți. În ceea ce privește împrumutul extern, sondajele făcute pe lângă marile bănci din Germania și Franța nu au dat rezultate, deoarece bancherii cer să li se permită să-și plaseze capitalurile în întreprinderi din România, în condiții egale cu ale capitalului românesc și, de asemenea, din cauza chestiei evreiești. Conversiunea împrumutului de 175 milioane se va face, dar va mai fi nevoie de un alt împrumut pentru armament, căi de comunicație etc. Această problemă se va pune probabil în 1904, atunci când toate chestiile litigioase cu bancherii străini se vor aranja.

An XV, nr. 4683, august 13, p. 1 – E.D.F., *Pâinea la cântar (Carnetul meu)*: Primăria Capitalei a hotărât să se vândă pâinea la kilogram, iar nu cu bucata, ca până acum, deoarece mulți brutari vindeau drept pâine de un kilogram pâini din care lipseau uneori până la 300 grame. Publicul nu va primi cu plăcere această măsură, deși este în avantajul său, deoarece nu este deprins cu ea. Dar această inovație va pune capăt multor fraude.

An XV, nr. 4683, august 13, p. 2 – Em., *Curți și tribunale. Concesiunile de pământ rural și străinii*: Curtea de Apel din Galați a decis că, deși străinii, potrivit articolului 7 paragraful 5 din Constituție, nu pot dobândi imobile rurale, ei pot lua cu chirie terenuri rurale pe timp îndelungat pentru a înființa un stabiliment industrial. Aceasta nu constituie o înstrăinare și Legea pentru încurajarea industriei naționale din 12 mai 1887 permite și străinilor să ia în posesie pe termen de 90 de ani terenurile necesare pentru industria lor.

An XV, nr. 4683, august 13, p. 2 – Caliga, *Corecțiunea torenților. Deciziunea Ministerului de domenii. Pericolul torenților de la noi. Cauzele formațiunii lor. Pagube imense. Torenții noștri și torenții străini. Un studiu interesant. Măsurile de luat*: Ministerul de Domenii intenționează să legifereze lucrările de corectare a torenților. S-a constatat că în fiecare an, inundațiile provoacă pagube enorme, din cauza defrișării pădurilor, precum și a aplicării greșite a Legii de împrumut din 1864. Pagubele produse de inundații în anul 1897 s-au ridicat la cifra de 39.761.206 lei. În această ordine de idei se impune modificarea actualei legi silvice.

An XV, nr. 4683, august 13, p. 3 – *Emigrările din România*: Ziarul vienez "Neue Freie Presse" publică că o corespondență din București cu privire la situația evreilor. Emigrările sunt dăunătoare atât populației evreiești, cât și celei românești și trebuie împiedicate, dar nu prin măsuri de constrângere, ci prin înlăturarea cauzelor care le provoacă, și anume persecuția comercianților și meseriașilor evrei, precum și închiderea școlilor evreiești, cum este cazul la Iași. Din Iași au emigrat până acum 6.000 de evrei și au început în ultimul timp să plece și dintre cei înstăriți.

An XV, nr. 4684, august 14, p. 1 – Ionescu, Al., *Regulamentul meseriilor*: Deși Legea pentru organizarea meseriilor ar urma să fie pusă în aplicare la 1 septembrie, regulamentul încă nu a apărut. Această întârziere adaugă noi dificultăți la aplicarea legii și este

probabil că va necesita și o amânare a acestei aplicări. Meseriașii sunt nemulțumiți și se agită pe această chestiune.

An XV, nr. 4684, august 14, p. 1 – B.U., *Comerțul României. Statistica oficială. Comerțul în general. Balanța comercială. Importul și exportul*: Statistica oficială pentru anul 1901 arată că acest an a fost excelent pentru comerțul românesc. Schimburile cu străinătatea au reprezentat cantitativ 3.469.227 tone de mărfuri, cu o valoare de 646.266.637 lei. Din ultimii zece ani, numai în anul 1898 s-a obținut o cifră mai mare, și anume 3.527.094 tone în valoare de 673.090.006 lei, precum și în 1893, cu 3.622.615 tone, valorând 801.141.578 lei. Anii 1900 și 1901 au fost singurii între 1892 și 1901 care s-au încheiat cu un bilanț comercial activ. Între 1892 și 1899 pasivul balanței comerciale a însumat 673 milioane lei. În ultimii doi ani însă s-a înregistrat un excedent al exportului românesc de 124.409.670 lei. Importul cel mai redus a fost de 412.105 tone, în valoare de 216.985.878 lei, în 1900. Exportul în 1901 a atins una din cifrele cele mai mari, cu 2.984.859 tone, în valoare de 353.830.977 lei, depășit decât de exportul din 1893, a cărui valoare a atins cifra de 370.657.787 lei, deși tonajul exportat a fost mai mic.

An XV, nr. 4684, august 14, p. 3 – *Școalele practice de agricultură: "Monitorul Oficial" publică Regulamentul pentru înființarea școlilor practice de agricultură, pe lângă fermele și pepinierele statului. Cursurile durează trei ani. Sunt admiși românii, fii de săteni, în vârstă de cel puțin 16 ani și absolvenți a patru clase primare. Fiecare elev primește o retribuție lunară între 30 și 40 lei, surplusul peste 20 lei pe lună fiind depus la Casa de Depuneri. În primul an vor fi admiși 198 de elevi.*

An XV, nr. 4685, august 15, p. 1 – B.U., *Cu cine facem comerțul? Chestiuni interesante. De la cine importăm. Cui vindem. Concluziuni*: Cel mai mare import se face din Germania, reprezentând un procent de 28,83 la sută din întregul import în anul 1901, adică 84.320.178 lei. Urmează Austro-Ungaria cu 24,42 la sută (71.407.300 lei) și Anglia, cu 19,30 la sută (54.426.088 lei) etc. În ultimul deceniu, importul din Germania a rămas aproape constant, pe când cel din Austro-Ungaria și Franța a scăzut. Importul din Italia a crescut de la 1,62 la sută în 1892 la 7,46 la sută în 1901. În privința exportului de produse românești, primul loc îl ocupă Belgia cu 174.539.239 lei (49,32 la sută), apoi urmează Austro-Ungaria cu 49.135.251 lei (13,89 la sută), Germania cu 39.467.609 lei (11,15 la sută), Anglia cu 24.438.560 lei (6,91 la sută). Comparativ cu întregul deceniu 1892-1901, se constată că exportul în Austria a rămas aproape constant, cel în Anglia a scăzut de la 42,26 la sută în 1892 la 6,03 la sută în 1900. Paralel cu această scădere a crescut exportul în Belgia, de unde mărfurile românești trec în Anglia, ceea ce explică scăderea exportului direct în această ultimă țară. Se constată deci că Germania are cel mai mare interes să obțină avantaje pentru comerțul său cu România, dar noi trebuie să ținem seama că Anglia este cel mai bun client al nostru.

An XV, nr. 4685, august 15, p. 1 – Ionescu, Al., *În jurul legii meseriilor*: Ziarul guvernamental "Secolul XX" scrie că nicio piedică internă sau externă nu se opune aplicării integrale a Legii pentru organizarea meseriilor, mai ales că este bine stabilit că vor fi exceptați de la dovada reciprocității meseriașii neromân care nu aparțin unui stat străin. Această excepție nu rezultă însă câtuși de puțin din lege, dar probabil că

Guvernul o va aplica pentru a da o satisfacție străinătății în privința meseriașilor evrei.

An XV, nr. 4685, august 15, p. 2 – U., *Banca Națională și aurul. Conflict între bancheri și Banca Națională. Cauza abundenței aurului. Refuzul Băncii de a primi aur. Care e motivul refuzului? Două versiuni. Versiunea bancherilor. Versiunea Băncii Naționale: Banca Națională refuz să primească aur în schimbul biletelor de hârtie. Prin aceasta Banca vrea să realizeze un câștig, provocând o scădere a aurului în ajunul plății cuponului rentei la Berlin. Banca nu refuză primirea tratelor germane în schimbul aurului, dar numai la cursul de 123,20 lei aur pentru o sută de mărci, pe când cursul oficial este de 123,50 lei. Banca Națională susține că prin aceasta vrea să evite specula care se face de către bancherii din Austria, a cărei monedă este scăzută, cecul Berlin valorând doar 123 lei, astfel încât le convine să încaseze în România 123,50 bani în aur, dând în schimb trate devalorizate.*

An XV, nr. 4685, august 15, p. 3 – Ev., *Viile din Iași amenințate. Adunarea proprietarilor de vii. Viile atacate de filoxeră. Părerile proprietarilor. Proces statului: În viile din jurul Iașului s-a ivit filoxera, care le amenință cu distrugerea. Statul percepe încă din 1885 o dare pentru filoxeră, din produsul căreia trebuiau să fie despăgubiți proprietarii sinistrați, pentru a-și putea replanta viile. Legea din 1891 a modificat-o pe cea din 1885, stabilind înființarea, cu banii produși de taxa pentru filoxeră, de pepiniere de viță, dându-se în mod gratuit podgorenilor vătămați viță americană pentru replantarea viilor distruse. Măsura însă nu s-a aplicat în practică, iar acum proprietarii de vii amenință statul cu un proces pentru neaplicarea legii.*

An XV, nr. 4686, august 16, p. 1 – B.U., *Cu ce facem comerțul? Ce importăm. Ce exportăm. Mărfurile după proveniență. Mărfurile după destinație: În anul 1901, principalul import a fost de textile și derivate, reprezentând un procent de 48,53 la sută din importul total, adică o valoare de 141.929.951 lei. Metalele și fabricatele de metal ocupă locul al doilea cu 16,33 la sută (47.763.627 lei) etc. Principalul articol de export îl formează materiile făinoase și derivatele lor, cu 69,47 la sută din totalul exportului, adică 245.799.766 lei, apoi vin, fructele și legumele cu 7,52 la sută, produsele chimice cu 7,01 la sută (inclusiv benzina), lemnăria cu 5,07 la sută și produsele alimentare animale cu 3,38 la sută. Cele mai multe textile le trimite Germania și, în al doilea rând, Anglia. De asemenea, și importul de metale provine, în primul rând, din Germania și, apoi, din Austro-Ungaria, Anglia ocupând locul al treilea. Colonialele provin, în primul rând, din Turcia și, apoi, din Italia. Pentru combustibile, primul loc îl ocupă Anglia. În privința exportului, materiile făinoase sunt cumpărate, pe primul loc, de Belgia (tranzit) cu 156.567.780 lei, apoi de Anglia cu 20.764.143 lei, Austro-Ungaria cu 19.844.959 lei și, în ordine descrescândă, Italia, Germania, Olanda, Turcia. Fructele sunt cumpărate cel mai mult de Belgia, apoi urmează Austro-Ungaria, Franța etc. Produsele chimice (benzina) merg, în majoritate, în Germania, iar lemnăria și produsele alimentare de origine animală în Austro-Ungaria.*

An XV, nr. 4686, august 16, p. 1 – Ad., *Lipsa de vagoane: Comercianții din Constanța se plâng de un an de lipsa de vagoane, dar reclamațiile lor au rămas fără rezultat. Azi așteaptă în port șapte vagoane gata să încarce și trebuie să rămână câte trei și patru săptămâni până când se pot obține vagoane, ceea ce costă drept stații pentru*

exportatori câte 3.000-4.000 lei pe zi. Cheltuielile care s-au făcut pentru construcția portului devin inutile, dacă acesta nu e deservit regulat de calea ferată.

An XV, nr. 4686, august 16, p. 2 – *Importul de fabricate metalice. Criza și importul mașinelor*: Criza din anii 1899-1901 s-a resimțit și în privința importului care, de la 389.908.439 lei în 1898, a scăzut la 216.985.878 în anul de apogeu al crizei 1900. Importul produselor metalice a scăzut de la 91.769.308 lei în 1898 la 53.162.020 lei în 1900 și la 47.763.627 lei în 1901.

An XV, nr. 4686, august 16, p. 3 – *Veniturile pe C.F.R.*: În anul 1900, Căile Ferate au încasat pentru transportul de călători și mărfuri suma globală de 4.466.495 lei pentru o rețea de linii de 3.052 kilometri lungime. În 1901, pentru 3.100 kilometri linii ferate, venitul brut a fost de 4.188.227 lei. În 1902, pentru o lungime de 3.172 kilometri s-au încasat 4.720.977 lei. Aceste cifre se referă la luna iulie din anii respectivi, constatându-se un plus de încasări de 303.484 lei pentru luna iulie 1902, față de anii precedenți. De la 1 aprilie până la 31 iulie 1902 s-a obținut un plus de încasări de 2.140.749 lei față de perioada corespunzătoare a anului precedent.

An XV, nr. 4687, august 17, p. 2 – *Banca Națională și aurul. Voci din presa străină*: Ziarul maghiar "Pester Lloyd" publică, sub titlul *Un scandal pe piața financiară română*, un articol în care, menționând refuzul Băncii Naționale Române de a primi aur în schimbul biletelor, constată că în ultimul timp a fost o afluență de aur la casierile Băncii Naționale, al cărei stoc de aur era la 20 august (st.n.) de 101,89 milioane față de 171,27 milioane bancnote în circulație. Însă Banca Națională singură este vinovată de această situație, deoarece a coborât cursul plăților pentru Berlin cu 30 de bani, sub cursul legal de 123,50 lei pentru 100 mărci germane, astfel încât băncile din București primeau din Germania aur în loc de devize, pentru a evita această pierdere. Ziarul "Neue Freie Presse" dă aceeași explicație pentru abundența de aur din România.

An XV, nr. 4688, august 18, p. 1 – B.U., *Situațiunea tezaurului public. Darea de seamă oficială. Exercițiul 1901-1902 până la 30 iunie 1902. Excedente de încasări. Minusuri de încasări. Încasările față cu evaluările. De unde provin excedentele. De unde deficitul*: În contul exercițiului bugetar încheiat la 31 martie 1902, statul a încasat în total suma de 228.297.014 lei, cu 28.824.515 lei mai mult decât în cursul exercițiului bugetar 1900-1901 și cu 9.797.104 lei mai mult decât evaluările bugetare pentru 1901-1902. Toate veniturile prezintă plusuri față de evaluări, în afară de contribuțiile directe, unde încasările au fost cu 2.208.244 lei mai mici decât prevederile, monopolurile cu un minus de 1.556.819 lei, apoi Ministerul Lucrărilor Publice, Ministerul de Finanțe, Ministerul de Război și de Justiție. Principalul surplus de încasări provine de la vămi, băuturi spirtoase, taxa de consumație asupra zahărului, timbre și petrol, apoi de la Ministerul de Domenii din sporul venitului pădurilor (deși în scădere față de încasările din exercițiul precedent), de la Ministerul de Interne de la încasările din taxele poștale etc. Deficitul încasărilor realizate, față de evaluările din buget, provine de la foncieră (un minus de 1.569.863 lei), de la căile de comunicație, băuturi spirtoase, patente și o scădere importantă față de evaluări la vânzarea tutunurilor, cu un minus de 2.697.439 lei. Pe exercițiul curent 1902-1903, încasările arată până acum un plus de 7.729.839 lei față de evaluări.

- An XV, nr. 4688, august 18, p. 1 – Saturn, *Băncile populare. Convorbire cu un bun cunoscător al chestiei. Istoricul băncilor populare. Părerii asupra stărei actuale a băncilor. Care ar fi mijlocul pentru prosperarea lor*: Actualmente, există în țară peste 620 de bănci populare țărănești, cu un capital total de 3.500.000 lei. Prima bancă populară a fost înființată în 1891 în județul Ialomița, dar abia după 1898 mișcarea pentru întemeierea de bănci populare a luat un mai mare avânt, ajungând la un număr de 72 de bănci în județul Dolj. Băncile sunt bine administrate de învățători, preoți și chiar de unii proprietari, dar sunt duse la ruină dacă încap pe mâna cârciumarilor. Este nevoie de lege specială care să reglementeze modul de constituire a băncilor și de funcționare uniformă a lor, precum este necesar și un control serios.
- An XV, nr. 4688, august 18, p. 1 – Caliga, *Reducerea taxei pe bere. Memoriul fabricanților de bere*: Ministerul de Finanțe, în urma memoriului fabricanților de bere, a hotărât să reducă taxa de la 35 de bani la 15 bani pe hectolitru, inclusiv taxele comunale. Acum ar mai trebui studiată și problema ușurințelor de acordat pentru înființarea unor noi fabrici de bere cu caracter local.
- An XV, nr. 4689, august 19, p. 1 – Saturn, *Băncile populare și syndicatele agricole. Convorbire cu un cunoscător al chestiunii*: Băncile populare ar putea procura țăranilor instrumente agricole, semințe selecționate și vite de rasă bună, fără a mai fi nevoie de crearea unor syndicate agricole, adică a unei complicații în plus. Aceia care au stimulat crearea de bănci populare la sate au fost învățători și o parte a clerului. Aceștia trebuie încurajați să continue opera de îndrumare și de bună administrare.
- An XV, nr. 4689, august 19, p. 1 – Iona, *Reforma impozitelor*: Una dintre reformele fundamentale pe care noul ministru de Finanțe trebuie să o realizeze este aceea a impozitelor, care acum apasă prea greu asupra contribuabililor săraci. Trebuie introdus sistemul impunerii progresive. Lucrările în vederea acestei reforme ar trebui începute cât mai curând.
- An XV, nr. 4689, august 19, p. 3 – Carpens, *Statistica funcționarilor publici*: S-a procedat la statistica funcționarilor județeni, care sunt în număr de 4.643, primind anual ca salariu suma de 5.908.643 lei. Dintre aceștia 2.205 au un salariu lunar de maximum 50 lei și doi au un salariu de 700-800 lei. Comunele urbane au 8.451 funcționari cu un salariu global de 6.122.915 lei pe an. Între ei figurează 2.316 cu un salariu lunar de cel mult 50 lei și unul cu un salariu de 800-1.000 lei.
- An XV, nr. 4690, august 20, p. 1 – Ac., *Lipsa de vagoane. Plîngerile exportatorilor de cereale*: Lipsa de vagoane periclitează exportul de cereale, care anul acesta este foarte important, ca o consecință a recoltei excelente. Mărfurile zac în gări, iar vapoarele așteaptă în zadar în porturi. Stațiile de cale ferată nu au o suficientă capacitate de înmagazinare, astfel încât 200-300 de vagoane de cereale stau sub cerul liber, expuse ploilor și alterării, nefiind nici mușamale suficiente pentru a le acoperi. În gările mai mari sunt acumulate chiar cantități de cereale de până la 500 de vagoane, care așteaptă o încărcare problematică. Exportatorii trebuie să plătească zeci de mii de lei vapoarelor care întârzie în porturi. Agricultorii care vor să expedieze ei înșiși marfa la Constanța sau la Brăila suferă pagube și mai mari. Reducerea numărului lucrătorilor din atelierele Căilor Ferate face ca aproape 1.500 de vagoane să rămână nereparate. Lipsa liniilor de garaj contribuie la greutatea transportului.

An XV, nr. 4690, august 20, p. 1 – Vrancea, Al., *Asupra situației noastre politice și economice* (IV): Adâncă nemulțumire a intelectualilor români față de relele care caracterizau societatea românească în a doua jumătate a secolului al XIX-lea a dat naștere la două curente: cel socialist și cel junimist. Concepția socialistă a fost dezmințită prin însăși dispariția Partidului Socialist. Doctrina “Junimii” n-a fost niciodată expusă în mod sistematic, dar poate fi rezumată prin ideea că evoluția societății românești a fost forțată prin saltul brusc și nemotivat făcut de Revoluția din 1848. Și, într-adevăr, cauza primordială a tuturor relelor societății românești a fost faptul că burghezia a căpătat puterea predominantă în stat, mai înainte de a fi ajuns la maturitatea necesară. Maiorescu avea dreptate când spunea că “am mers prea repede”. Părerea socialiștilor că la 1848 s-a întemeiat o societate burgheză s-a dovedit a fi eronată, iar socialismul român – “o plantă exotică”. Dacă junimiștii au suferit influența concepției sociologice germane a evoluției organice, aceasta a fost ca o reacție împotriva concepției raționaliste franceze, introdusă de pașoptiști. În Germania, evoluția a urmat mai lent și s-a stabilit un echilibru între cele trei clase sociale – nobilime, burghezie, muncitorime –, care a servit fiecăreia în parte, după cum arată Eduard Bernstein în lucrarea sa *Die Voraussetzungen des Sozialismus und die Aufgaben der Sozialdemokratie*. Junimiștii au fost profund impregnați de influența stărilor din Germania, ceea ce se vedește în scrierile lui Maiorescu, în politica lui P. Carp și în articolele publicate de Eminescu în “Timpul”.

An XV, nr. 4690, august 20, p. 1 – B.U., *Scăderea scontului*: Banca Națională a redus scontul la 5 la sută și pentru depozite la 6 la sută. Acesta este cel mai sigur indiciu al unei ere de prosperitate, și anume că balanța comercială a anului curent a fost deosebit de favorabilă și că oferta de capitaluri depășește cererea. Aceasta va ajuta la întemeierea de întreprinderi noi.

An XV, nr. 4690, august 20, p. 2 – *Petrolul român. Un debușeu nou*: Guvernul a primit un raport de la reprezentantul său din Belgia, prin care se semnaleză posibilitatea unui debușeu pentru produsele românești de petrol în această țară. O societate belgiană, în asociație cu una românească, a obținut o reducere a transportului petrolului provenit din România, pe căile ferate austro-ungare, germane și belgiene, astfel încât principala piedică pentru export ar fi înlăturată. De altfel, petrolul ar putea fi transportat și pe mare până la Rotterdam.

An XV, nr. 4691, august 21, p. 1 – B.U., *Scoborîrea scontului. Afluența de aur. Bani ieftini. Chestiunea scontului aiurea și la noi. Scontul oficial și privat. Campanie de afaceri*: Reducerea scontului Băncii Naționale de la 6 la 5 la sută va fi de mare folos comerțului. În schimb, scontul băncilor particulare este mult mai ridicat, uneori dublu celui al Băncii Naționale, deoarece trebuie trei semnături pe o poliță pentru a fi scontată la Banca Națională. Dar, odată cu scăderea scontului Băncii Naționale și cu abundența de capitaluri străine pe piața românească, este posibil că și scontul particular se va ieftini.

An XV, nr. 4691, august 21, p. 1 – Iona, *Bursa Muncii. În străinătate. Bursa Muncii la noi. Activitatea ei. Defectele organizării. Lipsa de mijloace. Buletinul. Concluziune*: Din cauza șomajului provocat de criza din ultimii ani, s-a înființat în capitală, din inițiativă particulară, o Bursă a Muncii, dar care până acum nu a dat rezultate prea satisfăcătoare, căci lucrătorii și patronii nu prea apelează la serviciile ei. Ea este, de

altfel, lipsită și de mijloace materiale, deoarece lucrează gratuit și dispune doar de o subvenție de 500 lei pe an de la Primăria Capitalei.

- An XV, nr. 4692, august 22, p. 1 – B.U., *Toată lumea pensionară. Idealul lui cc. Leonida. Casele de pensionari. Casa de economie și casa de pensiuni. Obligatorie sau facultativă. Proiectul d-lui Pictorian. Avantajii*: Direcția Casei de Depuneri pune în discuție înființarea pe lângă această instituție o Casă de Pensii, pe modelul celor existente în Franța și Germania, care pe baza unor depuneri benevole sau, în anumite cazuri, obligatorii, să asigure o pensie pentru bătrânețe, care eventual s-ar putea aplica și țăranilor.
- An XV, nr. 4692, august 22, p. 1 – Ind., *Regulamentul legii meseriilor*: Legea meseriilor intră în vigoare la 6 septembrie, dar până acum regulamentul nu a apărut. Legea are multe dispoziții neclare și echivoce, care urmau să fie lămurite și chiar amendate prin regulament. Întârzierea publicării acestui regulament va complica și mai mult aplicarea lui.
- An XV, nr. 4692, august 22, p. 2-3 – Rep., *Învățământul agricol în licee. Circulara d-lui Haret. Practicitatea în învățământ. Liceele reale din Piatra Neamț și Buzău. Suprimarea limbilor engleză și italiană. Introducerea agriculturii. Program. Escursiuni. Consecințe pentru elevi*: Ministrul Instrucției Publice a hotărât să înlocuiască, în anumite licee, orele de limba engleză și italiană cu un curs de agricultură, care să dea elevilor cunoștințe teoretice despre plantele cultivabile, exploatarea pădurilor, rasele de vite etc., întregite cu vizitarea unor exploatari agricole și industriale.
- An XV, nr. 4693, august 23, p. 1 – Ionescu, Al., *Greva din Galați*: Greva generală a muncitorilor din portul Galați s-a terminat cu un succes deplin. Greva aceasta, ca și precedenta din portul Brăila au fost provocate de exploatarea muncitorilor de către vătafi. Prin măsurile luate s-a pus capăt acestei exploatare.
- An XV, nr. 4694, august 24, p. 1 – De la mare, *Lipsa de vagoane. La Constanța*: Lipsa de vagoane aduce mari prejudicii exportatorilor de cereale, care sunt obligați să plătească sume importante companiilor de navigație pentru întârzierea încărcării vapoarelor la Constanța. Sunt necesare câte 80-100 de vagoane zilnic pentru transportul produselor angajate la export, iar Direcția Căilor Ferate nu pune la dispoziție decât câte 5 până la 10 vagoane, iar în unele zile niciunul.
- An XV, nr. 4695, august 25, p. 1 – B.U., *Producția de cereale a lumii. Producția în anul 1902. Raportul unguresc. An bogat în cereale. Repartiția produselor pe continente. Depozite. Consumațiunea*: Dintr-o statistică publicată de Ministerul de Agricultură ungar rezultă că anul 1902 a fost deosebit de bogat în cereale, recolta totală mondială fiind de 4.086,21 milioane de hectolitri, adică un plus de 626,19 milioane de hectolitri față de anul precedent. Toate cerealele au dat plusuri însemnate, dar cel mai mare se înregistrează la porumb, a cărui recoltă întrece cu 315,80 milioane de hectolitri pe cea din 1901, cifrându-se la 1.046,68 milioane de hectolitri. Rezervele din anul trecut fiind relativ minime, piața grânelor rămâne favorabilă. Consumul de cereale prevăzut în anul acesta este de 4.090,75 milioane de hectolitri.
- An XV, nr. 4696, august 26, p. 1 – R.P., *Reforma bugetelor județene și comunale. Dificultatea clasificării bugetelor. Necesitatea de a uniformiza bugetele. Autonomia județeană și comunală. Un proiect al d-lui Costinescu*: Bugetele județene și comunale se compun din bugetul zecimilor, al drumurilor, al funcționarilor județeni și comunali, al spitalelor

rurale județene. Veniturile provin din impozite și taxe, impozitele pentru drumuri etc. Organizarea bugetară este foarte complicată, de aceea se studiază uniformizarea lor, ceea ce ar înlesni contabilizarea și controlul.

An XV, nr. 4697, august 27, p. 1 – *Împrumutul românesc. Voci din presa străină*: Ziarul “Frankfurter Zeitung” semnaleză zvonul că Guvernul român ar căuta un nou împrumut pentru consolidarea celui de 175 milioane lei, care ajunge la scadență la 1 decembrie 1904. Nici deținătorii titlurilor acestui împrumut și nici Banca Disconto-Gesellschaft nu au interes ca această conversiune să aibă loc înainte de scadență. Ziarul vienez “Neue Freie Presse” dezmente știrea că s-ar duce tratative în această privință. Ziarul “Neues Wiener Tageblatt” afirmă, de asemenea, că nu este vorba de o conversiune în cursul anului curent, până când nu se va constata care este excedentul bugetului pe exercițiul în curs.

An XV, nr. 4698, august 28, p. 1 – Ionescu, Al., *Agitațiile din Brăila*: Muncitorii din portul Brăila se agită din nou și amenință cu o nouă grevă, deoarece nu se respectă condițiile de muncă stabilite în urma grevei precedente. Administrația nu face nimic pentru a veni în sprijinul revendicărilor muncitorești, deși au servit ca intermediari pentru stabilirea acestor condiții, spre a evita pagubele pe care le-ar pricinui o nouă grevă.

An XV, nr. 4698, august 28, p. 2 – Rep., *Fondurile fără bugete. O măsură contra risipei de pînă acum, cerută de d. Emil Costinescu*: Ministrul de Finanțe constată că există multe fonduri a căror folosire de către diverse departamente ministeriale nu sunt supuse controlului Curții de Conturi și, deci, nu pot fi verificate. În modul acesta s-a risipit Fondul pentru împădurirea Dobrogei, Fondul pentru îmbunătățirea culturii tutunului, Fondul porturilor și încă alte 23 de fonduri de același gen. Ministrul de Finanțe arată că cu fondurile irosite se puteau împăduri în Dobrogea 40.000 de hectare. El cere ca aceste fonduri să fie strict contabilizate și controlate de o comisie.

An XV, nr. 4699, august 29, p. 1 – Stat, D. Costinescu *contra risipei. Referatul d-lui Costinescu. Completarea operei de economii. Risipa din trecut. Neglijență condamnabilă. Propunerea d-lui Costinescu*: Ministrul de Finanțe semnaleză că un număr important de fonduri extrabugetare, create prin legi speciale, sunt administrate de diferite ministere sau instituții publice, fără a fi controlate de Curtea de Conturi. Până acum s-a făcut o mare risipă cu aceste fonduri, care au fost în multe cazuri deturnate de la adevărata lor destinație. La aceasta se adaugă și neglijențe condamnabile în contabilitatea ministerelor, producând pagube statului. Ministrul de Finanțe cere ca gestiunea acestor fonduri să se facă după regulile stabilite de Legea contabilității publice.

An XV, nr. 4700, august 30, p. 3 – *Bilanțul Băncii Naționale*: Ultimul bilanț al Băncii Naționale arată că stocul de aur a scăzut cu un milion de lei în ultima săptămână. Față de anul trecut, rezerva metalică implică un plus de 35.005.713 lei, iar rezerva de trate aur un plus de 8.359.696 lei. Deși scontul a fost redus, portofoliul băncii reprezintă un minus de 8 milioane față de anul trecut. Valoarea biletelor de bancă emise este de 184.244.180 lei față de 135.340.740 lei în perioada corespunzătoare a anului trecut. Valoarea biletelor în circulație, fără acoperire, este de 81.833.754 lei.

An XV, nr. 4701, august 31, p. 1 – Stat, *Lipsa de afaceri. Bilanțul sumar al Băncii Naționale. Situațiunea. Cauzele situațiunei. Rolul Băncii Naționale. Plîngerile pieței. Declarațiunile unor*

comercianți. Criza continuă: Din ultimul bilanț al Băncii Naționale rezultă că situația sa nu este splendidă, depozitul de aur fiind atât de abundent, încât întrece aproape cu de două ori nivelul din epoca corespunzătoare a anului trecut, iar emisiunea de bilete este numai cu o treime mai mare. În schimb, portofoliul este în scădere, ceea ce dovedește existența unei stagnări a afacerilor. Banca Națională nu ajută suficient comerțul și investițiile, criza de numerar este mare pe piață, cu toate că scontul a fost redus.

An XV, nr. 4702, septembrie 1, p. 1 – Iona, *Contrabandele. Comunele și contrabandele. Cauzele. Măsurile de apărare. Confiscări. Controlul mărfurilor:* Veniturile comunelor rurale sunt considerabil reduse din cauza contrabandelor și a lipsei mijloacelor de control. Legea din 1894 permite comunelor să fixeze ele însele taxele pe obiectele de consumație. Unele comune însă nu s-au conformat legii, ceea ce permite ca de la ele să se treacă prin fraudă mărfuri în comunele unde există taxe. Administrația județeană a dat ordine severe pentru a se curma aceste abuzuri cu scoaterea clandestină a mărfurilor din antrepozite și a se institui un control riguros pentru achitarea taxelor legale.

An XV, nr. 4702, septembrie 1, p. 1 – Ad., *Regulamentul legii meseriilor:* S-a publicat Regulamentul Legii meseriilor, în care s-au introdus un număr de amendamente care fuseseră respinse de Parlament cu ocazia votării legii, dar nu sunt lămurite toate dispozițiile cu caracter neclar; astfel, de exemplu, nu definește ce este un atelier mare, care nu cade sub prevederile acestei legi, nici nu înlătură nemulțumirile provocate de dispozițiile relative la străini.

An XV, nr. 4702, septembrie 1, p. 1-3 – *Regulamentul legii meseriilor:* Art. 1 exceptează de la aplicarea legii meseriile exercitate în fabrici și în atelierelor mari. Meseriașii sunt socotiți majori la 18 ani, în ceea ce privește aplicarea legii la meseria lor. Supușii străini pot exercita o meserie numai dacă există o convenție de reciprocitate între statul român și statului căruia îi aparține meseriașul. Meseriașii care nu aparțin unui stat străin, ci sunt supuși protecției române, nu sunt obligați să facă dovada reciprocității, nici să ceară autorizația Camerei de Comerț. Nimeni nu poate exercita o meserie dacă nu are brevet de maestru. Numai maiștrii pot fi patroni de elevi sau lucrători. Comitetul corporației este obligat să elibereze brevetul de maestru aceluia care a fost lucrător timp de doi ani sau care a absolvit o școală specială, precum și aceluia care va trece un examen în fața unei comisii. Copiii sub 12 ani nu pot fi elevi fără autorizația Camerei de Meserii, iar în meseriile vătămătoare sănătății numai de la 14 ani în sus. Orele de muncă pentru elevii mai mici de 14 ani sunt de maximum opt și de maximum zece pentru elevii între 14 și 16 ani. Corporația nu poate lua ființă cu mai puțin de 50 de meseriași, având drepturile civile și politice. Orice meseriaș din comună face parte de drept din corporația respectivă. Membrii Comitetului corporației sunt aleși de o adunare specială la care nu pot lua parte decât meseriașii care se bucură de drepturile civile și politice. Camera de Comerț va forma o secție deosebită, cu 12 sau 6 membri, numită Camera de Meserii, care va rezolva toate chestiunile privitoare la aplicarea legii. O comisie de arbitri va dezlega neînțelegerile dintre meseriași. În toate lucrările publice care nu trec de suma de 30.000 lei românii vor fi preferați, chiar dacă ofertele lor sunt cu 5 la sută mai scumpe și nu vor depune decât jumătate din garanția pentru licitațiile publice. În

lucrările publice și furniturile oficiale se vor întrebuința numai meseriași români. Meseriașii care au exercitat meseria timp de doi ani înainte de publicarea legii la 5 martie 1902 vor obține de plin drept brevetul de maistru.

An XV, nr. 4703, septembrie 1, p. 1 – A.B., *Regulamentul legii meseriilor. O lege incomodă. Regulamentul legii. Chestia atelierelor mari. Obligativitate sau nu. Chestia străinilor*: Din cauza împrejurărilor în care a fost discutată Legea meseriilor în Parlament, Regulamentul a devenit mai important decât legea, pe care o modifică sub cuvântul de a o lămuri. El scoate de sub prevederile legii fabricile și atelierelor mari, fără a da o definiție a acestora din urmă, nici a industriei casnice. Prin excluderea atelierelor mari, un număr mare de muncitori vor rămâne în afara protecției legii. Pe de altă parte, meseriașii străini sunt excluși de la dreptul de a alege Comitetul corporației, de care depinde soarta lor. Pentru a ieși din încurcătură, Guvernul ar trebui să propună Parlamentului o lege nouă.

An XV, nr. 4704, septembrie 3, p. 1 – Mille, C., *Regulamentul legii meseriilor*: Guvernul a fost obligat să modifice Legea meseriilor prin Regulament, în ceea ce îi privește pe străini, în urma intervenției unor state străine, alarmate de emigrarea în masă a evreilor. Primul ministru a fost obligat să cedeze în fața acestor presiuni, atitudine ce nu este compatibilă cu demnitatea țării.

An XV, nr. 4706, septembrie 5, p. 1 – M.N., *Regulamentul legii meseriilor. Iar chestia atelierelor mari. Două categorii de muncitori. Legea meseriilor, o lege pentru încurajarea industriei mari. Confuziune*: Regulamentul Legii pentru organizarea meseriilor provoacă nedumerire în privința caracterizării atelierelor “mari”, care sunt exceptate de la aplicarea legii, deoarece nu indică nicio normă în această privință. Se mai pune și întrebarea dacă fabricile și atelierelor mari pot angaja meseriași fără brevete sau carnete. În caz afirmativ, se creează două categorii diferite de muncitori, cei fără carnete angajându-se cu o retribuție mai mică și făcând concurență celorlalți, precum și maiștrilor care se vor afla în inferioritate în această privință, trebuind să dea lucrătorilor un salariu mai ridicat decât plătesc patronii atelierelor mari, care vor ține la discreția lor pe lucrătorii fără carnete.

An XV, nr. 4707, septembrie 6, p. 1 – M.N., *Cum se formează o corporație. Întrebări interesante. Cum se alcătuiește corporația. Cine hotărăște formarea ei. O contradicție în regulament*: Pentru formarea unei corporații, Regulamentul Legii meseriilor cere un număr minim de 50 de membri, care să aibă exercițiul drepturilor civile și politice. În caz contrar, trebuie să se adune mai multe meserii în aceeași corporație. Există însă mai multe nelămuriri în privința compunerii adunării care votează înființarea corporației. Reiese totuși că este nevoie ca două treimi din meseriași să ia parte la această adunare și să aprobe formarea corporației.

An XV, nr. 4707, septembrie 6, p. 1 – Ionescu, Al., *Aplicarea legii meseriilor*: Deși Legea meseriilor intră în aplicare azi, Guvernul nu a dat Camerelor de Comerț nicio instrucție în această privință, pentru a ști cum să procedeze și a lămuri pe meseriași în privința formării corporațiilor. Aceasta poate da naștere la noi agitații.

An XV, nr. 4708, septembrie 7, p. 2 – D., *Statistica agricolă a României*: Din *Statistica agricolă a României*, publicată în “Monitorul Oficial”, reiese că de la 1897, an agricol foarte abundent, nu a mai existat niciunul mai bun decât anul 1902. Deși suprafața

cultivată cu grâu a fost de 1.486.48 hectare, inferioară celei din 1897, producția a fost de 26.859.886 hectolitri în 1902 față de numai 12.844.300 hectolitri în 1897, deci productivitatea a crescut cu mai mult decât de două ori. Greutatea grâului la hectolitrul a crescut, de asemenea, de la 76 kilograme în 1901 la 80 kilograme în 1902.

An XV, nr. 4708, septembrie 7, p. 3 – *Emigrările evreilor și legea meseriilor*: Ziarul "Berliner Tageblatt" anunță din București că Legea meseriilor este considerată în România ca menită să facă și mai amară viața străinilor, adică de fapt a evreilor pământeni. Guvernul român a cedat în privința acestora, pe care nu-i mai obligă să facă dovada imposibilă a reciprocității, dar ei nu au căpătat totuși drepturile de cetățeni, din care cauză emigrează în fiecare săptămână câte 600-1.000 de familii evreiești în America. În privința împrumutului de conversiune, el nu este posibil în interiorul țării, deși primul ministru a declarat că nu are nevoie de capital străin.

An XV, nr. 4708, septembrie 7, p. 3 – *Regulamentul legii meseriilor. Voci din presa străină*: Ziarul unguresc "Pester Lloyd" arată că Regulamentul Legii meseriilor caută să îndulcească unele prevederi ale legii, care era socotită ca o piedică pentru încheierea noilor convenții comerciale. Dar acest Regulament continuă să asimileze pe evreul pământean cu străinii, excluzându-l de la alegerea Comitetului corporației și din tribunalele de arbitri, iar românii sunt preferați la lucrările publice. Ziarul conchide că, dacă România are intenția să încheie convenții comerciale, ea trebuie să modifice Legea meseriilor. Pe de altă parte, ziarul "Berliner Tageblatt" arată că meseriașii germani sunt puși în inferioritate față de cei români la licitațiile publice, ceea ce va atrage neplăceri Guvernului de la București. În mod analog se exprimă și "Neues Wiener Tageblatt" și "Neues Pester Journal". De asemenea, se anunță că Guvernul Statelor Unite a protestat energic la București contra măsurilor care îi obligă pe evrei să emigreze în America, violând Tratatul de la Berlin.

An XV, nr. 4709, septembrie 8, p. 1 – Mille, C., *D. Sturdza și Nota Statelor Unite*: Guvernul a fost silit să modifice prin Regulament Legea meseriilor, sub presiunea demersurilor diplomatice ale unor țări străine, ceea ce constituie o umilință pentru țară. Acum însă intervin și Statele Unite, care cer în mod energic ca România să respecte Tratatul de la Berlin, revocând măsurile care împing populația evreiască să emigreze masiv în America. Trebuie, deci, ca această problemă a situației evreilor pământeni să fie rezolvată, deoarece ea constituie o anomalie care nu mai poate dura multă vreme, iar acum este pusă în mod acut de intervenția americană.

An XV, nr. 4709, septembrie 8, p. 1 – B.U., *Comerțul statelor balcanice. Un articol important. Comparație între comerțul statelor balcanice. Comerțul României față cu celelalte state balcanice. România și Bulgaria. Cine a progresat mai mult. Bilanțuri comerciale active și pasive*: Ziarul "Pester Lloyd", care apare la Budapesta, publică o statistică comparativă a comerțului exterior al statelor balcanice în ultimii 20 de ani, din care rezultă că România a avut în 1881 un comerț exterior de 481,2 milioane lei, de 580,4 milioane în 1887, de 638,7 milioane în 1890 și de 496,9 milioane în 1900, întrecând cu mult Serbia, Grecia și Bulgaria. La toate însă se constată importante oscilații, astfel încât nu se poate vorbi de un progres continuu. Se observă în special un paralelism între evoluția economică a Bulgariei și a României. Până în 1900,

balanțele comerciale ale României și Greciei au fost pasive, pe când ale Serbiei și Bulgariei au oscilat după ani.

An XV, nr. 4709, septembrie 8, p. 3 – *Protestul Statelor Unite. Voci din presa străină*: Vorbind de demersul făcut de Statele Unite la București în favoarea evreilor pământeni din România, ziarul “Neue Freie Presse” arată că articolul 44 al Tratatului de la Berlin a rămas literă moartă, lucru pe care acum Statele Unite îl reamintesc guvernelor care au semnat acest tratat. Ziarul “Pester Lloyd” află însă că Guvernul german nu se arată dispus să dea o urmare favorabilă protestului american. “Frankfurter Zeitung” și “Berliner Tageblatt” confirmă existența demersului american, care arată că se vede pus în fața unei sosiri masive de emigranți evrei săraci din România, pe care nu-i poate respinge din motive de umanitate. În ciuda acestor informații, ziarul oficios “L’Indépendance Roumaine” dezmente că Guvernul român ar fi primit vreo notă de protest din parte Guvernului american.

An XV, nr. 4710, septembrie 9, p. 1 – B.U., *Reforma accizelor. O altă reformă a d-lui Costinescu. Dezavantajele de astăzi ale accizelor. Uniformizarea lor. Împedirea contrabandelor. Reforma modului de percepere*: Modul actual de organizare și de percepere a accizelor este defectuos. Taxele variază de la o comună la alta, paza este anevoioasă și contrabanda prosperă. Ministrul de Finanțe studiază și el, după mulți alții, o reformă a accizelor, bazată pe simplificarea modului de percepere și evitarea contrabandelor. Taxele nu se vor mai percepe la intrarea în comună, ci la locul de fabricație sau la introducerea produselor în țară. Taxele vor fi încasate de funcționarii Ministerului de Finanțe și vor fi distribuite comunelor după o normă proporțională.

An XV, nr. 4710, septembrie 9, p. 1 – Mille, C., *Intervenția Statelor Unite*: Statele Unite au intervenit pentru respectarea Tratatului de la Berlin în privința situației evreilor din România. Trebuie să recunoaștem că se impune o soluție a problemei evreiești, căci este vorba de aproximativ 200.000-300.000 de locuitori care au o situație precară și nedefinită, care nu poate fi perpetuată. Este drept că puterile semnatare ale Tratatului de la Berlin au refuzat să facă intervenția cerută de Guvernul de la Washington, dar s-ar putea ca în altă conjunctură să ridice această chestiune, silindu-ne să o rezolvăm sub presiune.

An XV, nr. 4711, septembrie 10, p. 3 – *Cuprinsul Notei americane. Puterile și evreii din România*: Ziarul “Neue Freie Presse” publică textul notei pe care Guvernul Statelor Unite a trimis-o României în privința emigrării evreilor în America. Nota, care a fost trimisă și puterilor care au semnat Tratatul de la Berlin, se plânge că România nu a aplicat prevederile acestui tratat în privința nediscriminării rasiale și religioase cu privire la evrei. Aceștia sunt reduși la mizerie și vin în număr masiv în Statele Unite, ceea ce creează acestora din urmă mari inconveniente. Ziarele “Pester Lloyd”, “Neue Freie Presse”, “Berliner Tageblatt” etc. aprobă nota americană și fac ample comentarii în privința ei. Se afirmă că Anglia ar fi trimis o notă similară. Guvernul german nu se arată dispus să acționeze în același sens.

An XV, nr. 4712, septembrie 11, p. 1 – Gal, *Aplicarea legii meseriilor. Circulara către Camerele de comerț. Care-i atelier mare și care fabrică. Ce e industrie casnică*: Ministerul de Domenii lămurește printr-o circulară adresată Camerelor de Comerț că Legea de organizare a meseriilor înțelege prin fabrică întreprinderea care folosește o forță mecanică de

cel puțin 5 cai putere și ocupă cel puțin 20 de lucrători, prin atelier mare pe acela care are cel puțin 30 de lucrători, iar prin industrie casnică pe aceea exercitată de membrii aceleiași familii, la domiciliu, în afară de croitori, cizmari etc.

An XV, nr. 4713, septembrie 12, p. 1 – B.U., *Reforma accizelor. Confirmarea reformei. Veniturile din accize. Nedreptatea accizelor. Bucureșteanul și berlinezul. Românul și germanul*: Accizele constituie sursa cea mai importantă a veniturilor comunelor. Proporția lor variază între 86,03 la sută la Bârlad și 45,33 la sută din totalul veniturilor la Constanța. Din venitul total al comunelor urbane, reședințe de județ, care se ridică la suma de 34.222.326 lei, accizele produc 19.902.882 lei. Ele sunt un impozit indirect, care apasă mai mult asupra săracului, fiind puse asupra unor obiecte de primă necesitate. Cetățenii capitalei plătesc câte 25,03 lei pentru aceste taxe. Taxele acestea par enorme față de taxele de consumație de la Berlin, care sunt de 0,37 lei pe cap de locuitor.

An XV, nr. 4713, septembrie 12, p. 2 – *Presa străină și Nota americană*: Ziarul "Daily Chronicle" din Londra crede că puterile care au semnat Tratatul de la Berlin nu vor interveni la București spre a susține nota Statelor Unite în problema evreiască. Legea meseriilor nu dă loc la o asemenea intervenție. Ziarul "Vaterland" din Viena susține că Guvernul Statelor Unite nu are dreptul să intervină, deoarece nu a semnat Tratatul de la Berlin, iar România nu a încălcat prevederile acestui tratat.

An XV, nr. 4714, septembrie 13, p. 3 – *Presa străină și Nota americană*: Ziarele din străinătate continuă să se ocupe de nota trimisă de Statele Unite puterilor care au semnat Tratatul de la Berlin. "Berliner National Zeitung" confirmă faptul că și Anglia a adresat o notă similară. Foarte multe personalități marcante din această țară, ca arhiepiscopul de Canterbury, Chamberlain, Gladstone etc. fac, de asemenea, declarații în sprijinul evreilor din România. Presa engleză se pronunță în același sens, pe când atitudinea Germaniei este foarte reticentă.

An XV, nr. 4715, septembrie 14, p. 3 – *Nota Americii. Voci din presa străină*: "Romanian Bulletin" publică păreri ale mai multor frunțași din Anglia, în favoarea evreilor din România. Ziarul "Le Temps" din Paris face un lung istoric al situației evreilor din Țările Românești, începând de la împăratul Domițian. În număr mai mare au început să vină în secolele al XIII-lea și al XIV-lea și imigrările au continuat. După 1877, în afară de 900 de evrei încetățeniți pentru că au luat parte la Războiul pentru Independență, cererile de naturalizare au fost respinse de Parlament, din motive sociale mai mult decât religioase. Începând din 1900 a început un curent masiv de emigrare a evreilor, în majoritate în America, unde peste 20.000 au sosit la New York, ceea ce a determinat intervenția Statelor Unite. În concluzie, ziarul francez arată că România lucrează contra intereselor sale persecutând pe evrei.

An XV, nr. 4717, septembrie 16, p. 1 – Vrancea, Al., *Asupra situațiunei noastre politice și economice (V)*: Mișcarea socialistă a venit în România din Rusia, datorită pronunțatei analogii dintre cele două țări cu privire la situația lor socială orientalo-feudală. Țărănimea sprijină țarismul din ignoranță, iar burghezia pentru că nu dispune de putere politică. În fața acestei situații, intelectualitatea rusă, ca și cea germană de după 1800, a adoptat o atitudine romantică, luând o atitudine de protest revoluționară, de nuanță socialistă. Dar aceștia nu pot fi adevărați socialiști și nici muncitorii din fabrici, care nu s-au ridicat la nivelul cultural corespunzător. În

România, feudalismul are o nuanță diferită de cel rusesc, dar pe la 1885, când nemulțumirile au ajuns la culme, a intervenit un socialism romantic de genul rusesc, în care lucrătorii și meseriașii au fost antrenați, din cauza condițiilor dezastruoase de muncă, în prima fază a dezvoltării industriale. Ibrăileanu a arătat într-o serie de articole sub titlul *Psihologie de clasă*, publicate în "Evenimentul literar", contrastul între romantismul burghez al intelectualilor socialiști și credințele lor politice. Criza economică a accentuat spărtura între aceștia și proletariat, care, fiind prea numeros pentru dezvoltarea economică a țării, trăia mai mult din lucrările publice, prin încetarea cărora a fost redus la șomaj. Aceasta a generat o mișcare antisemită printre lucrători și a constituit primul simptom de decădere a socialismului. Meseriașii au reclamat o lege străinofobă, ceea ce contrazice internaționalismul socialist. Intelectualii socialiști s-au convins că socialismul este prematur în România și au trecut în Partidul Liberal, pornind de la ideea că și la noi, ca și în alte țări, acest partid va transforma societatea feudală în una burgheză modernă. Astfel, sub acțiunea crizei economice, Partidul Socialist s-a descompus cu o iuțea uimitoare.

An XV, nr. 4720, septembrie 19, p. 1 – R.P., *Criza ministerială austro-ungară. Tariful vamal austro-ungar. Ungaria și Austria. Neînțelegeri. Situația Austriei. Demersurile împăratului. Atitudinea cehilor. Criză în perspectivă. Criza financiară austriacă. România și Austro-Ungaria: Neînțelegerile între guvernele din Austria și Ungaria* au, în principal, un substrat economic, mai ales cu privire la tariful vamal care va servi drept bază pentru viitoarele convenții comerciale. Ungaria a devenit o țară industrială și vrea să-și asigure debușeuri pe piața austriacă. Pe de altă parte, finanțele austriece sunt deficitare. În bugetul pe anul 1903 s-au operat reduceri importante, dar nu va putea fi echilibrat fără o nouă emisiune de rentă.

An XV, nr. 4720, septembrie 19, p. 1 – I.S., *Consecințele economiilor la C.F.R.*: Desele accidente de cale ferată de datoresc surmenajului și stării materiale mizere în care se află funcționarii inferiori de la Căile Ferate. În 1900, pentru motive de economie, au fost concediați 20 la sută dintre agenții Căilor Ferate, iar celor rămași li s-au redus retribuțiile cu 20 până la 35 la sută, realizându-se economii de trei milioane lei, iar prin bugetul din 1901 s-a mai redus încă cu 10-15 la sută numărul salariaților. Mecanicii, frânarii și ceilalți lucrători de pe teren sunt complet istoviți de munca internă și neîntreruptă care li se cere, precum și de privațiunile datorate salariului insuficient. Aceasta duce la accidente grave și mai păgubitoare decât economiile realizate.

An XV, nr. 4720, septembrie 19, p. 2 – C.Dem., *Aplicarea legii meseriilor. Noi explicații date de minister*: Maiștrii și bucătarii din atelierele mari și din fabrici trebuie, conform dispoziției Ministerului de Domenii, să primească brevete și carnete, în aceleași condiții ca și ceilalți meseriași. În acest caz, se consideră ca patron stăpânul fabricii sau atelierului.

An XV, nr. 4720, septembrie 19, p. 2 – *Nota americană. Voci din presa străină*: Ziarul "L'Indépendance Belge" spune că ar fi monstruos ca Guvernul român să nu mai elibereze pașapoarte evreilor care vor să emigreze, deoarece nicio țară civilizată nu-și împiedică cetățenii de a circula liber. Evreii emigrează în masă din România din cauza mizeriei și a neputinței de a-și câștiga existența. O asemenea măsură ar

acelera intervenția puterilor semnatare ale Tratatului de la Berlin. Ziarul francez "Journal des Débats" arată modul cum România a eludat indirect Tratatul de la Berlin și conchide că România trebuie lăsată să schimbe din proprie inițiativă o situație pe care umanitatea o condamnă.

An XV, nr. 4720, septembrie 19, p. 3 – *Anatole Leroy-Beaulieu despre evreii din România*: Economistul francez Anatole Leroy-Beaulieu publică în revista "L'Européen" din Paris un articol referitor la evreii din România, unde arată că Statele Unite nu au intervenit în favoarea evreilor din România numai din motive umanitare, ci din motive economice, deoarece în Statele Unite debarcă toți evreii săraci din România și Rusia, măbind pauperismul local. Exodul evreilor din România a fost provocat de întreaga legislație română. România a încălcat indirect Tratatul de la Berlin, respingând sistematic aproape toate cererile de naturalizare a evreilor. Când legile române scriu "străin", trebuie să se înțeleagă "evreu". România și-ar servi mai bine cauza sa națională dacă ar duce o politică mai tolerantă și mai umană față de evrei.

An XV, nr. 4721, septembrie 20, p. 1 – *Atlas, Vinovații de la C.F.R. Catastrofa de la Brăila*: Ancheta în privința accidentului de cale ferată de la Brăila a constatat că el a provenit din cauză că Direcția Căilor Ferate nu a satisfăcut cererea șefului de gară de a i se pune la dispoziție mai mulți saboți, sub motivul că nu sunt fonduri. Astfel, pentru o economie de 120 lei, s-a înlesnit producerea unui accident care a provocat pagube colosale și moartea a trei oameni.

An XV, nr. 4721, septembrie 20, p. 1-2 – *B.U., O chestiune foarte interesantă. Un interviu. Pieile brute. De unde aducem noi piei. Producțiunea internă. Calitatea pieilor noastre. Creșterea vitelor la noi. O lege ce se impune. Subalimentarea populațiunei. Consecințele*: România importă piei din Argentina, deoarece materialul produs în țară nu poate îndeplini nevoile. Ar trebui ca vitele, exportate până acum vii, să fie tăiate în țară, exportându-se numai carnea. Pe de altă parte, ar trebui învățați țărani să se hrănească cu carne. Pielea vitelor românești este în principiu bună, dar are defecte pentru că țăranul nu-și îngrijește vitele. Ei ar trebui să fie obligați la aceasta prin lege, ca în Ungaria.

An XV, nr. 4722, septembrie 21, p. 3 – *Textul autentic al notei americane*: În nota trimisă de secretarul de stat al Statelor Unite, John Hay, puterilor care au semnat Tratatul de la Berlin, se arată că imigrațiile evreilor din România în America au un efect defavorabil asupra acestei țări, care primește pe emigranții voluntari din orice țară, însă pauperii sunt excluși, dacă amenință să devină un pericol pentru comunitate. Situația evreilor din România este un izvor grav de preocupări pentru Statele Unite. Articolul 44 al Tratatului de la Berlin interzice discriminările religioase în România, dar legislația acestei țări a făcut iluzorie această interdicție. Astfel s-a ajuns la extrema sărăcire a evreilor și la un exod de proporții care provoacă o preocupare generală. Dar emigrarea unor asemenea elemente nesănătoase din punct de vedere economic constituie o sarcină pentru comunitatea în care pătrund și unde au puține șanse de a izbuti să-și creeze o existență prin propriile lor mijloace, motiv pentru care nici celelalte țări nu văd cu ochi buni sosirea unor asemenea oaspeți nedoriti. De fapt, "acești oameni nenorociți, împovărați și împilați în țara lor natală sunt aruncați de puterea suverană a României asupra carității Statelor Unite". Guvernul acestei țări protestează împotriva acestei situații și din cauza pagubelor pe care i le

provoacă atitudinea României, dar și din cauze de umanitate. Prin această atitudine, România îndreptățește Guvernul american să se asocieze la puterile semnatare ale Tratatului de la Berlin, cerând aplicarea clauzelor lui.

An XV, nr. 4723, septembrie 22, p. 1 – Stat, *Iar legea meseriilor*: Ministerul de Domenii a anunțat printr-o circulară că lucrătorii din fabrici trebuie să aibă carnete, ca și cei care lucrează în atelierele de meserii. Fabricanții au protestat contra acestei asimilări a lor cu meseriașii, considerând-o ilegală. Ministerul a revenit atunci asupra primei circulare, lăsând ca eliberarea carnetelor la lucrătorii din fabrici să fie numai facultativă, la cererea lucrătorului. Aceasta va provoca un adevărat haos, punând în evidență deficiențele legii.

An XV, nr. 4723, septembrie 22, p. 3 – Art. 7 din Constituție și chestia imobilelor rurale. Un articol al decanului baroului: G. Danielopolu, decanul Baroului Avocaților din capitală, publică în "Gazeta avocaților" un articol în care susține că dispoziția articolului 7 din Constituție, care oprește pe străini să dobândească terenuri rurale, este rea, căci stingherește acordarea de ipoteci și scade valoarea terenurilor rurale, prin înlăturarea concurenței. Dobândirea de proprietăți rurale de către străini nu ar constitui un pericol național, cum au crezut legiuitorii din 1879, și ar înlesni intrarea în țară a capitalurilor străine.

An XV, nr. 4727, septembrie 26, p. 1 – Vrancea, Al., *Asupra situației noastre politice și economice (VI)*: Clasa boierească din România nu a fost capabilă, ca aristocrația din Anglia și Germania, să formeze o contrapondere a asaltului la putere și la buget al burgheziei. Burghezia nouă, sub protecția Partidului Liberal, s-a îmbogățit și a pătruns în Colegiul I electoral, care inițial fusese rezervat proprietarilor funciari, ca un mijloc de a ține burghezia în frâu. Puterea politică a burgheziei a ajuns covârșitoare și a permis guvernarea de 12 ani a Partidului Liberal. Boierimea română, spre deosebire de aristocrația din Occident, a pierdut treptat legătura cu pământul și cu țărănimea, și-a arendat și ipotecat moșiile și nu a putut, deci, rezista burgheziei în politica vamală, pe baza antagonismului dintre liberul schimb și protecționism. Partidul Conservator a devenit tot atât de bugetar ca și cel liberal și a fost tot mai mult compus din profesioniști ai politicii. Din cauza acestor similitudini între cele două partide, puterea regelui a crescut, putând schimba mai ușor Guvernul. În schimb, nu are pe cine se sprijini pentru a realiza unele reforme mai însemnate. Dar este nevoie în România de o mână de fier – după părerea străinătății și chiar a foștilor șefi socialiști – pe care numai regele o poate întruchipa, sprijinit pe un Partid Conservator transformat de marea proprietate rurală.

An XV, nr. 4729, septembrie 28, p. 2 – Caliga, G., *Accidentele pe C.F.R. O statistică interesantă*: Direcția Căilor Ferate publică statistica accidentelor de cale ferată de la 1892 până la 1902, pe care le explică prin lipsa de experiență a personalului, care este incult și neinstruit. În 1892, pe 2.470 kilometri de linii ferate exploatare, s-au întâmplat 239 accidente. Numărul lor a mers crescând, odată cu creșterea lungimii liniilor, ajungând la 280 de accidente în 1901-1902, pe o lungime de cale de 3.149 kilometri. Deci, în zece ani, 2.693 de accidente. Direcția Căilor Ferate conchide din cifrele publicate că numărul accidentelor s-a micșorat în proporție cu traficul crescut. Această micșorare este însă atât de redusă, încât nu justifică o concluzie favorabilă.

- An XV, nr. 4730, septembrie 29, p. 1 – B.U., *Presa și accidentele de la C.F.R. Campaniile de presă. Efectul unei campanii. Un răspuns oficios. Un argument înlăturat. O critică a cifrelor. Bieții funcționari*: În statistica publicată de Direcția Căilor Ferate se arată că cele 284 accidente din 1892-1893 au provocat 67 de morți și 60 de răniți, iar cele 277 din 1900-1901 s-au soldat cu 69 de morți și 64 de răniți. Este însă evident că o asemenea statistică nu este natură să îi liniștească pe călători. Dar tot din această statistică se vede că, în medie, se produce un accident de cale ferată la fiecare 30 de ore. Punctul important este însă că o bună parte din aceste accidente puteau fi evitate dacă ar fi existat un personal mai numeros și mai puțin obosit și, totodată, salarizat în mod corespunzător.
- An XV, nr. 4733, octombrie 2, p. 3 – *Guvernul român și emigrarea evreilor. Interview cu un ex-ministru liberal. Aplicarea legii meseriilor. Influența economică a emigrărilor. Împământenirea evreilor. Cum s-a făcut revirimentul? Rezolvirea chestiei evreiești. Remanierea cabinetului*: Ziarul "Berliner Tageblatt" publică declarațiile unui fost ministru liberal, care afirmă că Guvernul va aplica Legea meseriilor fără a face dificultăți evreilor și va elibera cu ușurință pașapoarte celor ce vor voi să emigreze. Prefecții județelor din Moldova au semnalat însă Guvernului că emigrarea evreilor ar însemna o catastrofă economică. Naturalizarea evreilor se va face mai ușor. Nu li se vor acorda însă drepturi politice decât prin naturalizare individuală.
- An XV, nr. 4736, octombrie 5, p. 3 – Dem., *Statistica recoltelor de toamnă. Producția mijlocie a plantelor, viilor și livezilor de pruni. Grădinile de zarzavaturi și cultivatorii lor*: Ministerul Agriculturii și Domeniilor a cerut primarilor din comunele rurale să-i înainteze date statistice asupra recoltei și producție medii la hectar, atât pentru producția de porumb, cât și pentru in, cânepă și alte plante industriale, a vinului, prunelor etc. Se va face, de asemenea, o statistică a grădinilor de zarzavat și a naționalității grădinarilor etc.
- An XV, nr. 4738, octombrie 7, p. 3 – *Statistica evreilor români. Cum crește populația evree? Emigrări și imigrări. Câți evrei sînt în țară?*: Ziarul "Osterreichische Wochenschrift" arată că în 1877 erau în Moldova și Muntenia 216.304 evrei, conform statisticii oficiale. În 1894 erau în număr de 243.223, iar în 1899 numărul evreilor din România se ridica la 269.015. În același interval, populația creștină a crescut cu 1.329.920 persoane, adică cu 29 la sută, pe când populația mozaică cu numai 23 la sută. Cifra reală însă, calculată pe baza excedentelor de nașteri de minimum 20.000 între 1896 și 1899, ar fi de 311.000, fără imigrări. Diferența dintre această cifră și cea rezultată din statistica oficială pe anul 1899, și anume 62.000, ar reprezenta numărul evreilor emigrați între 187 și 1899. Deci, evreii au emigrat în număr mare și înainte de ultima criză economică. După statistica americană au imigrat 40.000 de evrei din România între anii 1899 și 1900, iar în 1902 – peste 10.000.
- An XV, nr. 4740, octombrie 9, p. 1 – Sfinx, *Reducerea aparatului administrativ*: Dimitrie Nenițescu a arătat într-un discurs la o întrunire a Partidului Conservator că economiile făcute de primul ministru Sturdza nu constituie decât un expedient provizoriu, soluția durabilă a echilibrului financiar neputând veni decât din simplificarea aparatului administrativ, care este prea mare, încărcat cu direcții și comisii inutile și costisitoare. Aparatul nostru de stat este croit după modelul țărilor mari și bogate și este mai presus de puterile noastre.

- An XV, nr. 4740, octombrie 9, p. 1-2 – B.U., *Împrumutul intern. O idee obsedantă, dar nenorocită. Stocul nostru de numerar. Împrumut pentru a plăti un împrumut. Plasamentul intern*: Dr. Creangă, șeful Serviciului Statistic al Ministerului de Finanțe, afirmă în ziarul “Berliner Tageblatt” că “prisosul de numerar este acum atât de mare, încât Ministerul de Finanțe a plătit în ultima lună lefurile funcționarilor în aur, ceea ce asigură reușita unui împrumut intern”. Această declarație este exagerată, căci nu există numerar disponibil în sumă de 200 milioane lei, pentru a acoperi bonurile de tezaur. În 1901 balanța comercială a fost activă, după mulți ani de deficite, exportul întrecând importul cu 61.395.117 lei, dar aceasta pentru că importul a fost excepțional de mic. Chiar dacă în anul curent lucrurile se vor petrece la fel, încă nu am dispune de numerar suficient pentru un împrumut în sumă de circa 200 milioane lei, operație care ar provoca un dezastru financiar pe piață.
- An XV, nr. 4742, octombrie 11, p. 1 – Ad., *Convențiile comerciale*: Un ziar ungar afirmă că Guvernul român a cerut Austro-Ungariei începerea negocierilor pentru o convenție comercială. O asemenea convenție nu s-ar putea însă încheia fără concesi reciprocă, avantajând industria austro-ungară, dar obținând un debușeu în Austria pentru vitele noastre și încheind, totodată, și o convenție veterinară, pentru a evita pe viitor șicanele care se fac prin carantine sau interziceri de import în Austro-Ungaria pe motiv de epizootii etc. Trebuie, de asemenea, ca în prealabil să avem alcătuit tariful vamal general, care să servească ca bază pentru concesi.
- An XV, nr. 4743, octombrie 12, p. 1 – B.U., *Tariful vamal german și România*: Sub presiunea Partidului Agrarian, Camera germană a sporit taxa vamală minimală pentru grâu și secară la 5,50 de mărci pentru secară și la 6 mărci pentru grâu. Guvernul german s-a opus, arătând că în asemenea condiții nu se va putea încheia nicio convenție comercială cu statele exportatoare de cereale. Măsura aceasta a Parlamentului de la Berlin face să se întrevadă perspectiva unui război vamal cu Germania.
- An XV, nr. 4743, octombrie 12, p. 2 – D., *Înlocuirea accizelor. Perceperea accizelor la vămi și la fabrici. Impozite directe comunale. Legea d-lui Costinescu. Comunicatul guvernului*: În proiectul de modificare a Legii accizelor comunale, ministrul de Finanțe prevede că o parte din aceste taxe se vor percepe de către agenții vamali la intrarea mărfurilor în țară, pentru produsele fabricate în țară se vor achita taxele comunale la ieșirea din fabrică, iar dacă totalul acestor taxe va fi mai mic decât sumele percepute după actualul sistem, comunele vor putea înființa și impozite directe pentru a acoperi diferența.
- An XV, nr. 4743, octombrie 12, p. 2 – *Canalul Sulina. Scurtarea drumului Galați-Sulina. Urmărirea programului. Importanța economică*: Ziarul “Neue Freie Presse” din Viena anunță că pentru reglarea cursului Dunării, conform programului inițiat acum 15 ani de Comisia Europeană a Dunării, s-a efectuat tăierea “marelui M”, care scurtează cu 25 de kilometri parcursul pe Dunăre de la Sulina la Galați, care acum este doar de 142 de kilometri, în loc de 226 kilometri cât era înainte de sistematizarea albiei fluviului. Aceste măsuri, împreună cu deschiderea Porților de Fier, vor deschide noi perspective pentru exportul României.
- An XV, nr. 4744, octombrie 13, p. 1 – R.P., *Misiunea domnului Ionel Brătianu. Câte-va destăinuiri*: Ministrul de Externe, Ion Brătianu, s-a dus la Paris cu misiunea de a sonda posibilitatea că România să lucreze în viitor cu piața financiară franceză, în

locul celei germane. Din datoria de un miliard pe care România o are în străinătate, circa 400 milioane sunt plasate în Franța. Ministrul de Externe român a comunicat și la Berlin aceste intenții ale Guvernului, arătând totodată că ele nu implică și o schimbare a politicii externe.

An XV, nr. 4744, octombrie 13, p. 1 – B.U., *Legea țuiceii. Reforma d-lui Em. Costinescu. Istoricul legii. Greșala d-lui Carp. Răscoalele. Atitudinea liberalilor. Reforma d-lui Pallade. Reforma d-lui Costinescu*: Actualul ministru de Finanțe are intenția să înlocuiască din nou taxa pe hectar prin taxa pe grad, ca fiind mai echitabilă în ce privește impunerea țuicii, deoarece este în raport cu cantitatea produsă. S-ar reveni, astfel, la principiul sistemului adoptat de P.P. Carp, care însă a fost pe atunci aplicat în grabă și în mod brutal, ceea ce a provocat o răscoală a producătorilor și a necesitat intervenția armatei. Succesorul lui Carp la Ministerul de Finanțe, G. Pallade, a revenit la taxa pe hectar după vechiul sistem, care însă obligă pe producător să plătească același impozit, chiar în an când nu are producție. Actualul ministru de Finanțe, Emil Costinescu, are de aceea intenția să revină la principiul taxei pe grad, adică în fapt la impozitul pe cantitatea produsă în fiecare an.

An XV, nr. 4744, octombrie 13, p. 1 – Gal, *Reforma accizelor*: Ministrul de Finanțe proiectează o vastă reformă a impozitelor comunale, prin desființarea accizelor, introducând în locul lor taxarea la locul de producție sau de intrare în țară. Se vor introduce, de asemenea, și impozite comunale directe. În modul acesta, comunele vor fi scutite de cheltuieli de percepere prin accize și vor putea avea venituri mai sigure și mai stabile.

An XV, nr. 4745, octombrie 14, p. 1 – Ad., *Nici la Berlin, nici la Paris*: Guvernul are intenția să mute centrul de gravitate financiară de la Berlin la Paris, deoarece financiarii germani refuză să mai stea de vorbă cu actualii conducători din România. Dar date fiind legăturile dintre bancherii francezi și cei germani, nu este probabil că încercările Guvernului vor avea un rezultat pozitiv. Prezența în fruntea Guvernului a primului ministru Dim. Sturdza, care a declarat război mării finanțe străine, va împiedica orice acord cu aceasta.

An XV, nr. 4745, octombrie 14, p. 3 – D., *Aprobarea distribuirii vițelor*: Ministerul de Domenii a aprobat modul de distribuire a vițelor din pepinierele statului, pentru refacerea viilor distruse de filoxeră. Se vor distribui în mod gratuit un milion de vițe americane port-altoi, și anume câte 4.000 fiecărui solicitant, ceea ce înseamnă că nu se vor satisface decât 250 de cereri din colosalul număr de solicitări. Pentru rest se va acorda cu plată 70 la sută din numărul de vițe cerut de fiecare podgorean.

An XV, nr. 4746, octombrie 15, p. 1 – R.P., *Declarațiile d-lui Dim. Sturdza. Întrunirea de la Eforie*: Primul ministru și șef al Partidului Liberal, Dim. Sturdza, a declarat la o întrunire publică că cifra actualului buget va fi menținută cât timp va sta Guvernul liberal la putere, probabil pe durata a două legislaturi. Excedentele bugetare realizate în curs de patru ani vor fi întrebuințate pentru armată, căi ferate și dezvoltarea porturilor de la Dunăre și Marea Neagră. Nu se va mai face niciun împrumut, timp de două legislaturi. Starea economică a țăranilor va fi îmbunătățită.

An XV, nr. 4746, octombrie 15, p. 1 – Sfinx, *Noi și țărănimea*: La sate s-a răspândit zvonul că Guvernul are intenția să sechestreze în folosul statului fondurile băncilor populare

rurale. Ministrul Instrucției Publice a dezmințit acest zvon, arătând că, dimpotrivă, Guvernul dorește să dea o mai mare dezvoltare băncilor populare. Dar faptul că asemenea zvonuri sunt crezute și răspândite, dovedește starea morală și intelectuală inferioară în care se găsește populația de la sate.

An XV, nr. 4746, octombrie 15, p. 1 – Mille, C., *Borhot, sânge & politicianism*: Ministrul de Finanțe are intenția de a schimba modul de percepere a taxei pe țuică, înlocuind actuala taxă pe hectarul de livadă de pruni cu taxa pe gradul de alcool, așa cum era în legea lui P.P. Carp, pe care liberalii au combătut-o cu vehemență și a cărei aplicare a dat naștere la tulburări sângeroase. Aceasta dovedește cât de dăunător este amestecul politicii în gestiunea finanțelor. Căci dacă taxa pe grad era mai bună, de ce a fost desființată, iar dacă liberalii cred că taxa pe hectar este preferabilă, pentru ce vor s-o înlocuiască cu taxa pe grad? Aceasta dovedește un mod haotic de guvernare și zdruncină încrederea populației rurale în puterea legilor.

An XV, nr. 4746, octombrie 15, p. 1 – James, *Orele de lucru la stat*: În fiecare an, când se apropie toamna, se repune în discuție orarul de lucru al funcționarilor statului. Orarul actual, de la 9 la 12 și de la 15 la 18 nu servește nici statului și nu convine nici funcționarului. Acesta din urmă face deci patru drumuri și lipsește toată ziua de acasă, iar orele efective sunt reduse doar la patru și jumătate, maximum cinci pe zi. Viața de familie și educația copiilor este compromisă, atunci când părintele lipsește zilnic câte zece ore. Un program de la opt dimineața până la unu și jumătate după-amiază ar fi suficient și ar permite economii la încălzirea și iluminatul localurilor de birou.

An XV, nr. 4747, octombrie 16, p. 1 – A.B., *Politica financiară a d-lui Sturdza. Discursul d-lui Dim.A. Sturdza. Metodul d-lui Sturdza. Viitoarea politică financiară. Economiiile – o panacee. Nu există economii. Ce se mai face cu economiiile?*: Primul ministru se ocupă îndeaproape de politica financiară, deși nu este titularul departamentului. Cât timp a fost ministru de Finanțe a aplicat cu energie o politică de economii drastice, realizând în doi ani un excedent de 40 milioane lei. Dar acest excedent nu este datorat numai economiilor, ci și celor doi ani agricoli buni. Dar menținerea unei atare politici pe un timp mai îndelungat nu este suficientă pentru însănătoșirea finanțelor. Sistemul actual de impozite este nesigur și lipsit de elasticitate, astfel încât are nevoie de o amplă și urgentă reformă, care să asigure stabilitatea veniturilor bugetare. Primul ministru greșește deci atunci când crede că finanțele unei țări se pot baza numai pe economii. Metoda aceasta a dus la neglijarea echipamentului și armamentului oștirii, la deteriorarea materialului căilor ferate etc. Aceste lipsuri se vor împlini acum din excedente. Dar atunci la ce se reduc economiiile? Așa, de pildă, la echipamentul armatei s-au redus creditele de la 8 la 2 milioane, deci o economie de 12 milioane, care va trebui cheltuită acum din excedent, pentru ca armata să nu rămână neechipată. Deci nu e vorba de economii reale, ci de amânarea unor cheltuieli din lipsă de bani. Politica economiilor este acum depășită și este nevoie de reforme de fond.

An XV, nr. 4748, octombrie 17, p. 1 – Br., *Convențiile comerciale și industria națională. Un articol interesant. Cât pierde statul protejând industria. Materialul prin străini. Cestiune fiscală sau nu? Protecție sau nu Concluziune*: Într-un articol din "Revista Română", inginerul P.N. Panaitescu se ocupă de protecția industriei naționale. Această protecție de

manifestă indirect prin taxe vamale mari la importul produselor de natura acelor care se fabrică în țară, precum și direct prin scutiri de impozite, reduceri de taxe vamale pentru materiile prime, reduceri ale tarifelor de transport pe căile ferate etc. Industriile protejate fac parte din trei categorii: exploatările de păduri, exploatările de petrol etc. – industrii care folosesc materii prime care există în țară – și industriile care își aduc materia primă din străinătate. Acestea din urmă nu ar trebui protejate pentru că au un caracter artificial și cauzează mari pagube statului, lipsindu-l de taxele vamale pe care le-ar încasa dacă aceste produse ar fi importate. În această situație sunt fabricile de pânzeturi și de frânghii. Pierderea statului din taxele vamale s-ar cifra la cca 37 milioane lei pe an. Protecția industriei nu trebuie însă să fie privită numai din punct de vedere fiscal. De altfel, nu este exact că producția internă a micșorat importul, căci datele statistice arată contrariul. Este cert că, dacă statul ar renunța la protecționism, încasările vamale ar scădea din cauza micșorării taxelor.

An XV, nr. 4758, octombrie 27, p. 1 – Plugaru, Dim., *Chestiunea agrară*: Luciliu R. Opreanu publică o lucrare sub titlul *Chestiunea agrară*, în care arată că revoltele țărănești din primăvara anului 1888 au atras pentru prima oară atenția asupra faptului că există în România o problemă agrară. Din populația de 5.912.250 locuitori, doar 1.114.508 sunt orășeni, restul de patru cincimi (4.798.012) trăiesc la țară. Această populație de țărani zace în mizerie, din cauza ignoranței sale, neștiind să cultive un pământ care, după constatarea economistului francez De Laveleye în lucrarea sa *La Péninsule des Balkans*, este “cel mai bine așezat din toată Europa, pentru a servi la cea mai bogată agricultură”. Țăranii nu au spirit de asociație și de aceea își vând individual produsele pe un preț mai mic decât cel real. Mortalitatea ocupă primul loc în Europa, cu 31,5 la mie. Numărul evreilor se dublează în schimb la fiecare 50 de ani. Proprietatea rurală este împovărată de datorii ipotecare, care în raport cu valoarea venală a imobilelor reprezintă un coeficient de 34,20 la sută, pe când în Franța același raport este numai de 10 la sută. Autorul propune diferite mijloace de îmbunătățire a acestei situații, prin darea de pământ țăranilor, împreună cu un capital de exploatare, modificarea dreptului de moștenire, avantaje de ordin fiscal și bănci populare după modelul german. Pentru marii proprietari recomandă sindicatele agricole, noi debușeuri de export, intermediari oficiali în marile piețe de export etc.

An XV, nr. 4771, noiembrie 9, p. 2 – *Situațiunea tezaurului public*: Până la 30 septembrie 1902, tezaurul a realizat pe exercițiul bugetar 1902-1903 un plus de încasări de 23.850.634 lei față de încasările pe aceeași perioadă în 1901-1902. La 30 septembrie casierile publice dispuneau de numerar în sumă de 66.118.122 lei. Excedentul disponibil la aceeași dată era de 19.290.391 lei.

An XV, nr. 4774, noiembrie 12, p. 1 – Stat, *Situațiunea financiară. Situațiunea la 30 septembrie. Mersul încasărilor în 1901-1902. Mersul încasărilor în 1902-1903. Chestiunea excedentului și a excedentului disponibil. Calcule pripite*: Încasările efectuate până la 30 septembrie 1902 în contul exercițiului bugetar 1901-1902 dau, față de încasările din exercițiul precedent, un plus de 27.729.050 lei, iar față de prevederi, un plus de 18.740.158 lei, provenite de la contribuții directe (4.045.254 lei), de la contribuții indirecte (13.244.676 lei), de la Ministerul Lucrărilor Publice (10.308.824 lei) etc. Față

de evaluările bugetare, încasările pe exercițiul 1901-1902 prezintă plusuri la aproape toate capitolele, în afară de monopoli, unde se înregistrează un minus de 1.545.395 lei, și de Ministerul de Justiție. De la 1 aprilie 1902 până la 30 septembrie s-au încasat 124.938.738 lei, adică în comparație cu evaluările bugetare pe întreg anul, un plus de circa 6 milioane. Față de perioada corespunzătoare din 1901-1902 s-a realizat un plus de 23.850.634 lei, repartizat la aproape toate capitolele, în afară de Ministerul de Război, Ministerul de Justiție și venituri diverse. Plusurile cele mai mari provin de la Ministerul Lucrărilor Publice, cu aproape 9 milioane, și din impozitele indirecte, 7 milioane și jumătate. Încasările ating suma cea mai mare din ultimii cinci ani. Nu există însă certitudinea că și în perioada următoare de iarnă încasările vor urma aceeași proporție.

An XV, nr. 4776, noiembrie 14, p. 1 – Ad., *Mizeria de la C.F.R.*: Funcționarii de teren la Căile Ferate sunt supuși unei munci prea îndelungate și sunt prost salariați. Ei sunt siliți să se împrumute pentru a-și procura sumele minime necesare traiului și aceste sume sunt reținute din salariu pe bază de popriri. Se afirmă că se proiectează o sporire a salariilor micilor funcționari de la Căile Ferate.

An XV, nr. 4776, noiembrie 14, p. 1 – Mille, C., *Deschiderea parlamentului*: Venirea la putere a Partidului Liberal, în momente când țara se afla pe marginea prăpastiei, a trezit mari speranțe. Remediul consta în economii bugetare și în schimbarea radicală a vieții sociale. Economia țării se bazează pe mica proprietate țărănească, cu resurse reduse, și nu poate suporta o organizare a statului, copiată după marile țări bogate din Occident. Este drept că primul ministru a realizat economii de 25 milioane lei, cu multă energie, dar cu puțină chibzuință, fără un plan sistematic. Și nu a știut să meargă mai departe și să îndrepte dezorganizarea statului, pe care a provocat-o. Sesiunea parlamentară va fi deci fără interes și fără rod.

An XV, nr. 4776, noiembrie 14, p. 1 – I.S., *Întinderea cultivei tutunului. Noua suprafață de cultură. Încurajarea cultivatorilor. Modificările introduse în tarif*: Regia Monopolului Tutunului a avut în ultimii ani un deficit de 3.500.000 kilograme la tutunul cultivat în țară. De aceea a hotărât să mărească suprafața cultivată cu tutun în anul următor la 6.000 hectare, în loc de 4.045 hectare cultivate anul acesta. Prețurile vor varia pentru cinci zone de cultură, prețurile maxime fiind sporite de la 90 de bani pentru tutunul închis și 60 de bani pentru tutunul deschis, cu câte 10 bani la kilogram pentru zona întâi. În județul Tulcea, prețul unui kilogram de tutun s-a fixat între 3 și 4 lei maximum.

An XV, nr. 4777, noiembrie 15, p. 1 – Stat, *Prelungirea tratatelor comerciale*: După problema financiară, cea mai importantă este aceea a încheierii noilor tratate comerciale. Se pare că primul ministru nu este favorabil ideii de a se negocia noi tratate, ci vrea să procedeze numai la prelungirea celor actuale. Acestea însă ne sunt defavorabile, iar pe baza lor Austro-Ungaria și Germania au lovit în interesele noastre. Prelungirea lor ar întâlni o mare opunere.

An XV, nr. 4778, noiembrie 16, p. 3 – *Deschiderea Camerelor. Textul mesagiului regal*: Mesajul tronului la deschiderea Parlamentului anunță că situația financiară s-a întărit în mod atât de satisfăcător, încât s-a putut achita cu anticipație împrumutul provizoriu de 17.092.722 lei din primăvara trecută, care avea termen la 15 iunie viitor. Al treilea buget prezentat de acest Guvern se va menține tot la cifra de

218.500.000 lei, ca cele două precedente. Legea contabilității statului va fi modificată, precum și Legea actuală a accizelor. Băncile populare vor fi organizate prin lege. Lucrările portului Constanța și ale căilor ferate au dat avânt însemnat exportului.

An XV, nr. 4779, noiembrie 17, p. 2 – *Finanțele românești. Voci din presa străină*: Ziarele vieneze “Freundblat” și “Neues Wiener Tageblatt” publică recenzia unei broșuri a baronului de Brackel, intitulată *Creditul român din punctul de vedere german*, în care vorbește despre reaua stare a țăranilor, de problema evreiască, de demagogia partidelor și de funcționarism și publică totodată cifre din care reiese progresul economic realizat de România, astfel încât nu se poate vorbi de o prăbușire a finanțelor românești, nici de o întrerupere a mersului ascendent, după învingerea crizei din 1899.

An XV, nr. 4780, noiembrie 18, p. 1 – I.S., *Semănăturile și frigul. Interview cu un agricultor*: Frigul de la sfârșitul lunii octombrie, care nu a fost excesiv, nu a dăunat decât grâului care nu a prins încă rădăcini, pierzându-se 15-20 la sută din suprafața semănată. Grâul semănat timpuriu și deja răsărit nu a suferit. Nici situația rapiței nu dă loc la îngrijorări. Se poate deci prevedea o recoltă abundentă, dacă nu intervin între timp alți factori nefavorabili.

An XV, nr. 4780, noiembrie 18, p. 1 – Cealic, M., *Tolstoi și țăranii. Cu o observație și asupra țăranilor din România*: În revista “La Revue” a apărut un articol al lui Tolstoi, consacrat stării țăranilor din Rusia și din România. El spune că țăranii nu-și pot revendica drepturile prin forță, deoarece guvernele de azi sunt prea puternice. Mulți țărani părăsesc munca câmpului pentru a deveni muncitori industriali la orașe, unde îndată ce au început să prindă ceva din doctrinele socialiste, se cred superiori moșicului de la câmp. În realitate, țăranul are nevoie de un singur lucru, de pământ suficient pentru a se putea întreține, dar nicăieri nu este îndestulat în această privință. Tolstoi citează o scrisoare a unui țăran rus, despre situația agrară din România, unde aproape tot pământul este în mâna proprietarilor, care aservesc poporul, în timp ce politicienii se ceartă în Parlament. Țăranii lucrează în dijmă, fără nicio stabilitate, sunt veșnic datori și Guvernul le ia ultimele bunuri în contul impozitelor. Puțini proprietari plătesc lucrătorii pe care i-au angajat, iar cei nedreptățiți nu au cui se plânge, deoarece nu există nicio judecată. Aceasta, conchide Tolstoi, este cea mai bună dovadă că prima condiție a îmbunătățirii sortii țăranilor este posesia pământului. El cere muncitorilor din fabrici să revină la munca câmpului, dar arată totodată contrastul între mizeria țăranilor și luxul în care trăiește proprietarul.

An XV, nr. 4781, noiembrie 19, p. 1 – Ad., *Politica financiară și economică*: Mesajul regal citit la deschiderea Parlamentului constată că situația financiară este cât se poate de satisfăcătoare. Plata cupoanelor datoriei publice a fost acoperită cu anticipație, achitându-se chiar înainte de scadență împrumutul de 17 milioane, care avea scadența în iunie 1903. Prosperității tezaurului nu-i corespunde însă o prosperitate a poporului. Noua politică financiară de economii, suspendarea lucrărilor publice, reducerea salariilor etc. provoacă o stagnare economică generală. Guvernul nu se preocupă de acest aspect al situației.

An XV, nr. 4781, noiembrie 19, p. 1 – A.B., *România și tariful vamal german. Chestia tratatelor comerciale. Tarifele vamale. Prelungirea tratatelor. Guvernul german și convențiile. Compromisul german. România și compromisul: După problemele financiare, preocuparea de competență a Guvernului ar trebui să fie întocmirea unui nou tarif vamal și reînnoirea tratatelor comerciale. Nu se lucrează însă nimic în această privință, primul ministru având intenția să nu negocieze acum convenții noi, ci să obțină doar prelungirea celor care există. Această părere pare a fi fost dictată de incertitudinile provocate de conflictul din Reichstagul german, între partidele agrariene și liberale, primele cerând taxe ridicate pe produsele agricole, celelalte, din contră, preconizând taxe reduse pentru ieftinirea traiului muncitorilor din industrie. Guvernul german a reușit însă să încheie un compromis cu Partidul Agrarian și este probabil ca Parlamentul să aprobe în curând noul tarif vamal pe aceste baze. Acest compromis periclitează grav interesele exportului românesc. Taxele vamale pe grâne au fost sporite și s-au fixat taxe minimale și pentru orz. Pentru România se pune acum problema măsurilor de luat spre a nu pierde piața germană, care formează un debușeu foarte important.*

An XV, nr. 4781, noiembrie 19, p. 2-3 – E.F., *Ridicarea economică a porturilor dunărene. Interview cu d. dr. Karminsky, șeful expedițiunii economice în Orient: O comisie de industriași din Austria, condusă de dr. Karminsky, șef de birou în Ministerul Comerțului din Viena, întreprinde cercetări de ordin economic în Orient, în special asupra mijloacelor de a da o mai mare dezvoltare transporturilor pe Dunăre. Comisia a constatat că docurile din Brăila și Galați sunt dintre cele mai moderne și au o mare valoare pentru comerțul austriac. Boemia, Moravia, Silezia și toate provinciile nordice ar putea tranzita produsele lor destinate Orientului prin porturile Brăila și Galați.*

An XV, nr. 4782, noiembrie 20, p. 1 – Stat, *Băncile populare: Mesajul de deschidere a Parlamentului a anunțat un proiect de lege pentru organizarea pe bază largă și sigură a băncilor populare, care funcționează deja cu succes din propria inițiativă a țăranilor, spre a scăpa de dobânzile cămătărești care uneori treceau de 300 la sută. Noul proiect va trebui să asigure buna funcționare a acestor bănci, capitalul necesar și un control riguros, pentru ca ele să nu încapă pe mâna cămătarilor.*

An XV, nr. 4783, noiembrie 21, p. 2 – Rep., *Casa muncii din Brăila. Ce e Casa muncii. Vătafii și căruțașii. Exportatorii și muncitorii din port. Camera de comerț și Casa muncii. D-l Cociăș și Casa muncii. Turburări evitate. Telegrama d-lor Sturdza și Stătescu. Petiție Camerei: În urma grevelor din vara trecută, prin care căruțașii și muncitorii din port au protestat contra exploatării lor de către vătafii exportatorilor, s-a înființat o Casă a Muncii care să-i plătească pe muncitori în locul vătafilor care îi exploatau. Sunt înscriși până acum la Casa Muncii circa 1.500 de căruțași și muncitori. Spre a satisface promisiunile electorale făcute vătafilor, autoritățile comunale au încercat să evacueze cu ajutorul poliției localul ocupat de Casa Muncii. Căruțașii au protestat și s-au opus, intervenind la Guvern.*

An XV, nr. 4784, noiembrie 22, p. 2 – *Pământurile țărănești. Un proiect de lege: Deputatul Poenaru-Bordea a propus un proiect de lege din inițiativă parlamentară, prin care se stabilește ca venitul pe care sătenii îl au din pământurile cu care au fost împroprietăriți pe baza Legii din 1864 și legile următoare, să nu poată fi nici cedat,*

nici urmărit. Arendările existente rămân valabile pe termen de cinci ani, dacă sunt făcute prin act autentic. În expunerea de motive a proiectului se arată că țăranii nevoiași își arendează pământul pe un preț derizoriu sau venitul acestui pământ este sechestrat la cererea cămătarilor. În modul acesta, efectul împrumutării este anulat de fapt, lucru pe care proiectul prezentat caută să-l împiedice pentru viitor.

An XV, nr. 4784, noiembrie 22, p. 3 – Răcan, *Economiile în armată*: Ministerul de Război a hotărât, în vederea economiilor, ca recruții din contingentul 1902-1903, care se vor obliga să-și procure cu banii lor echipamentul militar, renunțând și la soldă, vor beneficia de un program redus de serviciu, venind la cazarmă numai între orele 7 și 10 dimineața. Soldații din contingentele 1899-1900 și 1900-1901 vor beneficia de un concediu de trei luni în timpul verii și de câte 15 zile la Crăciun și la Paște.

An XV, nr. 4785, noiembrie 23, p. 1 – Ad., *Privilegiați în armată*: Pentru motive de economie, Ministerul de Război creează o categorie de privilegiați în armată, prin dispoziția ca soldați care dispun de mijloace materiale și se obligă a-și procura echipamentul pe cont propriu, să facă serviciul militar numai timp de trei ore pe zi. Asemenea măsură este complet antidemocratică. Dar ea mai dovedește că trei ore de instrucție zilnică sunt suficiente pentru a forma un bun soldat. Ar fi deci mai simplu să se reducă durata serviciului militar pentru toți tinerii.

An XV, nr. 4785, noiembrie 23, p. 1 – Ionescu, Al., *36 ore!*: O delegație de conducători de trenuri a arătat directorului general al Căilor Ferate că, din cauza insuficienței personalului, sunt obligați să muncească 36 de ore fără întrerupere. Nu e deci de mirare că, din cauza acestei situații, se produc aproape zilnic accidente pe căile ferate.

An XV, nr. 4786, noiembrie 24, p. 1 – I.S., *Accidentele pe căile ferate române. Vinovăția celor mari*: Numeroasele accidente produse pe căile ferate, dintre care unele foarte grave, se datorează neglijenței celor care conduc Căile Ferate. Așa s-a întâmplat cu accidentul de la Palota, datorat nefuncționării frânelor și oboselii excesive a personalului, care a produs 7-8 victime și peste o jumătate de milion pagube. Accidentul tot atât de grav de la Brazi s-a datorat lipsei de supraveghere a lucrătorilor care schimbau traversele. La Constanța, Direcția Căilor Ferate a neglijat să mărească numărul liniilor de garaj în proporție cu creșterea traficului, ceea ce, de asemenea, a provocat un accident cu consecințe grave. Aceste exemple și multe altele dovedesc vinovăția conducătorilor din fruntea Căilor Ferate.

An XV, nr. 4786, noiembrie 24, p. 1-2 – *Politica externă. Obstrucția în Reichstag*: În Parlamentul german au loc scene tumultuoase între agrarieni și socialiști, pe tema tarifului vamal. Prin propunerea făcută de deputatul Kardoff s-ar reduce taxele vamale pentru obiectele fabricate în industria mică și mijlocie, păstrându-se însă tariful protecționist pentru marea industrie și pentru produsele agricole. În această privință Comisia Reichstagului a făcut sporuri importante, peste taxele destul de ridicate prevăzute în proiectul Guvernului, crescând cu câte o marcă taxele pe grâu, secară, porumb și cu trei mărci la orz, iar cartofii, care erau scutiți de taxe, sunt impuși cu 2,50 mărci. La vite, sporul este mult mai mare, de 6 mărci la boi, 8 mărci la porci și 15-25 mărci la carne. Făina este impusă cu 18,75 mărci. Acest proiect întâmpină cea mai violentă opoziție din partea Partidului Social-Democrat.

An XV, nr. 4787, noiembrie 25, p. 1 – Stat, *Budgetul d-lui Em. Costinescu*: Ministrul de Finanțe a depus a Camera Deputaților proiectul de buget pe exercițiul 1903-1904. Bugetul prezintă un excedent, cheltuielile statului rămânând fixate ca și în trecut la 218.500.000 lei. Veniturile au fost evaluate pe baza mediei încasărilor pe ultimii ani, începând din 1897, astfel încât chiar cu un an agricol foarte rău nu s-ar mai putea ivi un deficit al bugetului. Ministrul de Finanțe arată în expunerea de motive că s-a călăuzit după două principii: să nu se mai facă împrumuturi în străinătate, acestea fiind înlocuite prin excedentele bugetare. Impozitul funciar a fost evaluat cu un spor de 200.000 lei. Contribuția pentru căile de comunicație va fi desființată, fiind înlocuită printr-o taxă de circulație, al cărei produs este evaluat la 11 milioane, din care statul va reține 4.500.000 lei, iar restul se va afecta comunelor și județelor. La băuturile spirtoase, produsul taxei a fost evaluat la 4.100.000, cu 300.000 lei mai puțin decât în bugetul actual. Taxa de 5 la sută asupra salariilor a fost evaluată cu 700.000 lei în plus. Veniturile vămilor au fost apreciate cu prudență la 24 milioane lei, adică cu 2.000.000 lei mai mult decât în exercițiul curent. Taxele de timbru și de înregistrare figurează, de asemenea, cu o cifră sporită, bazată pe sporul încasărilor curente. Taxa asupra băuturilor spirtoase este evaluată la 14 milioane lei, cu un spor de 4 milioane în comparație cu evaluarea actuală. Taxa de consumație a zahărului a fost fixată la 5.100.000 lei, iar cea asupra petrolului la 2.500.000 lei. Se prevede că monopolul tutunului va produce 37.600.000 lei, iar sarea 6.200.000 lei, plus 1.300.000 lei pentru sarea exportată. Celelalte venituri au suferit sporuri mai mici, iar ale Căilor Ferate au fost înscrise cu 500.000 lei mai puțin. În privința cheltuielilor s-a prevăzut un spor de 1.100.000 lei la Ministerul de Război, 922.261 lei la Ministerul de Finanțe etc. La datoria publică se scad 999.953 lei. Totalul cheltuielilor este cu 1.226.368 lei mai ridicat decât cel din bugetul actual, dar în schimb s-a redus o sumă corespunzătoare de la Fondul pentru creditele extraordinare, astfel încât cifra totală a cheltuielilor rămâne aceeași ca în bugetul actual, adică 218.500.000 lei.

An XV, nr. 4787, noiembrie 25, p. 3 – *România față de convențiile comerciale*: Ziarul "Morgen Zeitung", vorbind despre denunțarea convențiilor comerciale, spune că în cazul când Parlamentul german va aproba noul tarif vamal, convenția comercială cu Austro-Ungaria va fi imediat denunțată. Această măsură va influența relație economice dintre Austro-Ungaria și România, aceasta din urmă având oarecare avantaje pe baza Tratatului din 1893. În cazul când Germania ar proceda la denunțarea convenției sale cu Austro-Ungaria, aceasta va fi silită să denunțe la rândul său convențiile comerciale cu România, Serbia și Italia, deoarece produsele sale nemaiaivând debușeu în Germania, ca până acum, va trebui să le rezerve piața internă, protejându-le de produsele agricole străine.

An XV, nr. 4788, noiembrie 26, p. 2 – Br., *Dezastrul de pe Dunăre*: Exportatorii de cereale au suferit anul acesta pagube importante. Prețul rapițe a scăzut într-un interval scurt de la 90-95 lei la 70-75 lei chila. În schimb, prețul grâului a crescut peste prevederi, deși recolta a fost foarte abundentă. Din această cauză casele exportatoare mai mici nu au putut face față angajamentelor și s-au prăbușit. Mijloacele de transport au pricinuit și ele greutatea - au lipsit vagoanele, șlepurile -, apele Dunării au scăzut, ceea ce a atras urcarea navlului. Înghețul neașteptat al Dunării a lovit și mai greu pe comercianții de cereale. Au fost surprinse de gheață vreo 300 de șleपुरi și 23 de

vapoare. Pagubele eventuale sunt apreciate la peste trei milioane lei, în pare acoperite de societățile de asigurare.

An XV, nr. 4789, noiembrie 27, p. 1 – Sfinx, *Pământurile țărănești*: Mai mulți deputați au propus, din inițiativă parlamentară, un proiect de lege care are scopul să împiedice pe viitor exploatarea țăranilor prin arendarea pământurilor lor, prin care se eludează inalienabilitatea terenurilor obținute prin aplicarea legilor de împrumut, operație care în multe localități se face chiar cu participarea percepătorului. Măsura este avantajoasă pentru țărani, însă ar trebui să se excepteze terenurile petrolifere.

An XV, nr. 4790, noiembrie 28, p. 1 – Gal, *Rusia și navigația pe Dunăre*: Tratatul de la Berlin a declarat că Dunărea este un fluviu internațional, astfel încât vasele oricărui stat au dreptul de a naviga liber și, pe baza acestui drept, s-au înființat societăți de navigație de către Austria, Ungaria și Rusia. Aceasta din urmă acorda o subvenție considerabilă unei societăți cu nulele de "Gagarin". Acum, statul rusesc intenționează să cumpere acțiunile acestei societăți, desigur nu numai în scopuri economice, ci și politice. Se impune deci ca și România să-și sporească parcul de vase al Serviciului de Navigație Fluvială.

An XV, nr. 4792, noiembrie 30, p. 1-2 – *Discursul d-lui Const. Mille în discuțiunea generală a adresei. Rostit în ședința Camerei de la 27 Noembrie 1902*: Deputatul Const. Mille a pronunțat la Camera Deputaților un discurs în care a arătat mai întâi împrejurările în care s-a contractat, în condiții dezastruoase, împrumutul pe termen scurt, în sumă de 175 milioane lei. Guvernele conservatoare nu au putut face față dezastrului economic, astfel încât Guvernului liberal care a urmat, sub președinția lui Dim. Sturdza, i-a revenit sarcina de a echilibra finanțele, făcând economii bugetare de 25 milioane lei. Situația a fost într-adevăr redresată, dar acum, după doi ani de economii drastic, este suficient oare să se persiste în aceeași politică? Economiiile au remediat criza financiară, dar au dezlănțuit o criză economică, mare parte din pretinsele economii nefiind decât niște amânări de cheltuieli de la un buget la altul sau altele care produc pagube însemnate, cum sunt cele de la Căile Ferate. Economiiile, împreună cu lipsa sumelor produse de împrumuturi, au sustras din circulație o sumă de aproximativ o sută de milioane. Economiiile făcute la armată sunt criminale, căci pun în primejdie apărarea țării. Sistemul acesta nu mai poate dura. Trebuie revizuit tot aparatul administrativ, prea greoi și costisitor. România este o țară săracă de țărani. Încercarea industrializării a dat cel mai rușinos faliment, căci fabricile protejate trăiesc doar cu sprijinul statului, în dauna bugetului și a contribuabililor pe care îi exploatează, cum este cazul cu fabricile de zahăr. Trebuie să se schimbe baza impozitelor și să se voteze Legea Casei Rurale.

An XV, nr. 4792, noiembrie 30, p. 2 – Rep., *Bugetul ministerului de războiu. Proiectul de buget. Spor și reducere. Sporiri de personal. Repartizarea sporului. Bateriile de obuziere*: Proiectul de buget pentru Ministerul de Război prevede cheltuieli în sumă de 38.820.000 lei, adică cu 1.100.000 lei mai mult decât în bugetul curent. Salariile ofițerilor variază de la 1.000 lei pentru gradul de general de divizie până la 240 lei lunar pentru sublocotenent.

An XV, nr. 4793, decembrie 1, p. 1 – Ad., *Casa rurală*: Lipsa de pământ este principala cauză a stării mizerabile a țăranului. De aceea se impune votarea proiectului de lege pentru

înființarea Casei Rurale. Fostul ministru de Domenii, V. Missir, a arătat în Cameră că statul nu mai dispune decât de foarte puțin pământ pentru a fi vândut sătenilor, iar statul nu se poate lipsi de venitul pe care îl încasează din arenze. Nici moșiile particulare nu ar fi suficiente pentru a împroprietări pe toți țărani, deci înființarea Casei Rurale ar fi inutilă. Argumentul acesta firește că nu e concludent, căci nici în 1864 nu s-au putut împroprietări toți țărani, dar pentru aceasta nu s-a renunțat la reforma agrară.

An XV, nr. 4793, decembrie 1, p. 2 – Pr., *Dezastrul de pe Dunăre*: Înghețarea bruscă și neașteptată a Dunării a prins circa 350 de șleपुरi, precum și aproximativ 40 de vapoare între Brăila și Tulcea. Societățile de asigurare din București au angajat un spărgător de gheață de la Odessa pentru degajarea vapoarelor.

An XV, nr. 4796, decembrie 4, p. 1 – Stat, *Convențiile comerciale*: Tariful vamal german a fost votat de Parlament în forma propusă de Partidul Agrarian. Exportul românesc de grâne va întâmpina deci mari greutăți și, în cazul cel mai favorabil, grâul nostru va fi grevat de taxa minimală de 6 mărci. Pentru vite nu s-a admis tariful exorbitant propus de agrarieni, dar s-a făcut o aluzie transparentă la interzicerea exportului din motive de ordin veterinar, care poate fi folosită sub orice pretext pentru interzicerea importului, cum s-a întâmplat de altfel de mai multe ori.

An XV, nr. 4796, decembrie 4, p. 1 – Faust, M., *Mizeria între studenți. Mizeria la universitate. Mijloace de remediere. Un birt cooperativ studențesc*: Aproape 75 la sută din studenții universitari sunt lipsiți de mijloace de existență, fiind fii de părinți săraci din provincie, de la care primesc cel mult 50 lei pe lună. Spre a remedia în parte lipsurile, studenții din Iași au întemeiat un birt cooperativ studențesc, unde se va putea mânca cu 20 lei pe lună. Acest exemplu ar putea fi imitat și la București.

An XV, nr. 4796, decembrie 4, p. 3 – Rep., *Dobrogenii la rege*: O delegație a Consiliului Județean al județului Tulcea a prezentat regelui un memoriu despre doleanțele dobrogenilor. În acest memoriu, tulcenii prezintă următoarele cereri: (1) o linie ferată între Medgidia și Tulcea, acest din urmă oraș fiind singura capitală de județ din țară care nu este legată cu o cale ferată de restul țării; (2) împădurirea terenurilor, pentru care există un fond important la Casa de Depuneri, afectat în mod special acestui scop; (3) împroprietărirea locuitorilor care încă nu au pământuri. Atât regele, cât și ministrul de Interne, Vasile Lascăr, au promis că se va face tot posibilul pentru satisfacerea cererilor dobrogenilor.

An XV, nr. 4797, decembrie 5, p. 1 – Ad., *Casa rurală*: Ziarul "L'Indépendance Roumaine" publică un articol al lui Ștefan Meitani, care arată că înființarea Casei Rurale este o necesitate economică și națională, care va veni atât în ajutorul țărănimii, cât și al marilor proprietari, care trec azi printr-o gravă criză financiară. Ei nu pot vinde moșiile lor în întregime din cauza lipsei de cumpărători, iar țărani nu pot cumpăra din cauză că nu sunt constituiți în asociații legale. Dacă proprietarii, prin intervenția Casei Rurale, ar putea vinde țăranilor în loturi o parte din moșie, ei ar obține capitalurile necesare pentru a-și pentru a-și ameliora modul de cultură. La Senat, toți oratorii s-au pronunțat în favoarea Casei Rurale.

An XV, nr. 4797, decembrie 5, p. 1 – Stat, *Bugetul Ministerului de interne. Economii și sporuri. La telegraf și poștă. Reforma poliției capitalei*: Bugetul Ministerului de Interne pe

exercițiul 1903-1904 prevede cheltuieli în sumă de 15.259.000 lei, sumă egală cu cea înscrisă în bugetul în curs. Micile adaosuri făcute la unele capitole au fost compensate cu economii la altele. Pentru serviciul poștal și telegrafic s-a prevăzut o sumă de 7.002.580 lei. În acest serviciu, numărul femeilor este de 238, adică 16 la sută din numărul total de 1.421 salariați. Soldele ofițerilor de jandarmi au fost egalizate cu acelea ale ofițerilor din armata activă.

An XV, nr. 4798, decembrie 6, p. 1 – A.B., *Ce-i cu convențiile comerciale. După votarea tarifului german. În Camera română. Ce facem noi? Întrebarea d-lui Vlădescu. Răspunsul d-lui Porumbaru. Tăcerea d-lui Sturdza. Tarif vamal și încheiere de convenii. Atitudinea Austro-Ungariei: Tariful vamal german fiind votat de Parlament, este sigur că Guvernul de la Berlin va denunța convențiile comerciale cu celelalte state, pentru a încheia altele e baza noului tarif minimal, care prevede sporuri considerabile pentru importul produselor agricole. Un deputat conservator a întrebat la Cameră dacă Guvernul nostru se preocupă de această problemă. Primul ministru nu a dat niciun răspuns, iar ministrul de Domenii a răspuns evaziv. Guvernul Austro-Ungariei se preocupă în schimb foarte serios de situația creată prin noua politică vamală germană.*

An XV, nr. 4798, decembrie 6, p. 1 – *Pământurile țărănești: Proiectul de lege din inițiativă parlamentară, prezentat de deputatul Poenaru-Bordea și alții, prevede că pământurile date sătenilor muncitori în baza Legii din 1864 și legile ulterioare nu pot fi cultivate și exploatate decât de săteanul împroprietărit. Ele nu pot fi arendate, nici veniturile lor nu pot fi cedate sau urmărite pentru datorii, în afară de impozite. Arendările în vigoare rămân valabile pe termen de cinci ani, dacă sunt făcute prin act autentic. Se exceptează pământurile necesare pentru stabilimentele industriale și linii ferate etc.*

An XV, nr. 4798, decembrie 6, p. 2 – Indiscret, *Destăinuiri senzaționale asupra notei americane. Dezmințirile oficioase. Dezmințirea dezmințirilor. O notă adresată de Statele Unite guvernului român în chestia evreească. Parte din textul acestei note. Ce face guvernul?: Declarația făcută de ziarele oficioase, că Guvernul nu a primit nicio notă din partea Statelor Unite cu privire la emigrarea evreilor, a fost inexactă. Reprezentantul Statelor Unite la București a remis la 17 iulie 1902 o notă adresată Guvernului român, pe temeiul unor negocieri pentru un tratat de naturalizare, dar care pune, în ansamblul său, toată problema situație evreilor din România. Nota are un text asemănător cu acela adresat puterilor semnatare ale Tratatului de la Berlin și declară că Guvernul Statelor Unite nu poate rămâne indiferent față de nedreptatea care se face evreilor și este silit să ia măsuri în numele umanității. Statele Unite nu au semnat Tratatul de la Berlin, dar principiile cuprinse într-însul aparțin dreptului ginților și dreptății eterne. Statele Unite cer cea mai largă toleranță și se asociază la un eventual demers al semnatarilor tratatului, în vederea respectării clauzelor sale. Ar trebui ca Guvernul român să arate care a fost răspunsul său la acest demers.*

An XV, nr. 4799, decembrie 7, p. 1 – A.B., *Exportul de vite. Interview cu d. Eduard Ghica. Dispariția creșterii vitelor. Austro-Ungaria și noi. O lege sârbească interesantă. Cît exportează Serbia? Ce am putea face noi: De când granițele Austro-Ungariei sunt închise exportului nostru de vite, producția vitelor a scăzut simțitor, ceea ce a provocat o mai mare răspândire a pelagrei. Deputatul Eduard Ghica afirmă că pentru vitele românești se pot găsi și alte debușeuri, în afară de Austria. Serbia a*

căutat să scape de necesitatea exportului în Austria și în 1901 a concesionat pe termen de 50 de ani monopolul abatoarelor, cu condiția ca societatea concesionară să exporte 30.000 de porci și 6.000 de boi în fiecare an, în schimbul mai multor avantaje de ordin fiscal și feroviar. Statul sârbesc a comandat vagoane frigorifere și porci de rasă. Rezultatele au fost foarte bune.

An XV, nr. 4799, decembrie 7, p. 1 – Stat, *România și tariful vamal german*: În noul tarif vamal german, orzul pentru fabricarea berii este supus la taxe de import minimale foarte ridicate, spre deosebire de orzul pentru nutreț. România ocupă locul al treilea ca exportatoare de orz în Germania, cu 69.000 tone, în valoare de 6.800.000 lei. Deoarece, în fapt, deosebirea dintre orzul pentru bere și cel pentru nutreț este aproape imposibil de făcut, exportul românesc va fi foarte greu lovit și supus la numeroase șicane. De asemenea, taxele minimale pe grâu, secară și ovăz vor cauza mari greutăți exportului în Germania.

An XV, nr. 4799, decembrie 7, p. 1 – Mille, C., *Legea Casei rurale*: La Camera Deputaților, ministrul de Domenii a dat un răspuns evaziv întrebării dacă Guvernul mai susține proiectul de lege al Casei Rurale, care zace în arhiva Senatului, după ce a fost aprobat de mai mulți ani de Cameră. La Senat, Grădișteanu și Valerian Urseanu au pledat în favoarea înființării Casei Rurale, pe când reprezentanții Partidului Conservator, generalii Manu și Lahovary au calificat această instituție drept socialistă și periculoasă. Problema rămâne însă actuală, căci politica noastră agrară va trebui să tindă la dezvoltarea micii proprietăți și Casa Rurală face parte din această politică. Conservatorii nu au dreptate să se opună, deoarece marii proprietari, datori la Creditul Funciar și la bănci, abia mai pot evita o deposedare silită. Ei vor beneficia de Casa Rurală, pentru că vor putea vinde de bună voie și cu un preț bun moșia sau pare din ea.

An XV, nr. 4799, decembrie 7, p. 1 – *Guvernul și nota americană*: Ziarul guvernamental "L'Indépendance Roumaine" publică un comunicat în care spune că nota Guvernului american în chestia evreiască "nu a fost nici un moment adresată direct guvernului de la București". Totuși, este exact că Statele Unite au trimis Guvernului român o atare notă, iar dezmințirea oficioasă dovedește că Guvernul român a primit nota, dar nu a dat niciun răspuns.

An XV, nr. 4800, decembrie 8, p. 1 – Ad., *Chestia notei americane*: Guvernul român era dator să răspundă energic și demn notei americane în chestia evreiască. Nota americană a fost într-adevăr demisă Guvernului și textul său este publicat în corpul ziarului. Guvernul trebuie să arate țării ce atitudine a luat față de acest demers.

An XV, nr. 4800, decembrie 8, p. 2 – A.B., *Exportul Serbiei. Interview cu d. Eduard Ghica. Obligația concesionarilor. O dare de seamă a consiliului de administrație. Debușeurile din Anglia, Belgia, Elveția. Ce putem face noi? Proiectele d-lui Ed. Ghica*: Potrivit legii sârbești din 1901, societatea concesionară a exportului de carne este obligată să exporte anual 30.000 de porci și, progresiv, de la 3.000 la 15.000 de boi pe an. Porcii tăiați au fost exportati în Danemarca, Franța, Elveția, Anglia. Exportul de porci vii a crescut, de asemenea, de la 78.000 în 1900 la 105.000 în 1901. Serbia a exportat în 1901 6 milioane kilograme de carne, 431.000 kilograme de grăsime, 1.500.000 de păsări vii și pentru 847.000 lei ouă. Pentru România s-a constituit un sindicat belgian, pentru înființarea unei fabrici de conserve la Iași.

- An XV, nr. 4800, decembrie 8, p. 2 – *Destăinuiri senzaționale asupra notei americane*: Nota trimisă Guvernului român de către Statele Unite, cu privire la problema evreiască, poartă data de 17 iulie 1902. Este publicat textul integral al notei, unde se arată că România face o discriminare între evreii originari din această țară și naturalizați în Statele Unite și ceilalți cetățeni americani. Un cetățean american de orice religie are dreptul de a călători și face comerț în România pe baza dreptului de reciprocitate. Statele Unite primesc cu bunăvoință pe imigranți, cu condiția ca imigrarea să nu fie provocată prin constrângere. Evreii din România, în număr de aproximativ 400.000, sunt persecutați și prin aceasta siliți să emigreze. România nu a respectat prevederile articolului 44 al Tratatului de la Berlin, pe baza “premisei samavolnice și contestabile că evreii care locuiesc de secole în România ar fi străin nesupuși nici unei protecții străine”. Persecuțiile au dus pe evreii români la o stare de mizerie și disperare, care a provocat un adevărat exod în Statele Unite. Această imigrare forțată creează o sarcină societății americane, astfel încât acești imigranți devin nedoriți. Ei vin în America nepregătiți pentru a participa la viața comunității și cad pentru multă vreme în sarcina instituțiilor de binefacere. De aici, dreptul Statelor Unite de a protesta și de a se referi la Tratatul de la Berlin și de a ține seama de aceste condiții în negocierile pentru tratatul de naturalizare.
- An XV, nr. 4801, decembrie 9, p. 1 – Mille, C., *Încurcă-lume*: Primul ministru Sturdza a redeschis în mod inoportun chestia evreiască, prin votarea unei Legi a meseriilor xenofobă, fără a putea propune o soluție, nici apăra demnitatea țării față de intervențiile străine. Tăcerea într-o asemenea situație nu este un remediu și compromiterea țării în ochii lumii întregi nu este un merit pentru șeful Guvernului.
- An XV, nr. 4801, decembrie 9, p. 1 – Stat, *Încheiem tratate comerciale?*: Se anunță că Guvernul a început să se preocupe de alcătuirea unui nou tarif vamal, care să servească drept bază pentru încheierea noilor convenții comerciale. Se pune însă întrebarea dacă vom putea încheia o asemenea convenție cu Germania. Aceasta are interes să încheie convenții cu toate statele, deci vom putea discuta și noi problema exportului de vite, având avantajul că un război vamal ar fi mai dăunător Germaniei decât nouă.
- An XV, nr. 4803, decembrie 11, p. 2 – L., *Congresul internațional de petrol*: Consiliul de Miniștri, în urma opunerii primului ministru, a respins propunerea de a se ține la București Congresul Internațional de Petrol, în ciuda faptului că acesta fusese invitat să se întrunească în țara noastră, cu ocazia ultimului congres, ținut la Paris. Această măsură este păgubitoare nu numai pentru prestigiul țării, ci și din punct de vedere economic. Dintr-un articol al inginerului C. Alimănișteanu reiese că producția de petrol de pe terenurile statului este de 5,03-5,48 la sută față de peste 94 la sută de pe proprietățile particulare. Aceasta provine din cauza micului număr de concesiuni acordate de stat. Pentru o suprafață de 3.653 hectare s-au acordat în total 102 concesiuni, dintre care doar 14 sunt în exploatare. Concesiunile se acordă foarte greu, astfel încât cea mai mare parte din postulanți renunță la ele din cauza tergiversărilor, pierzând capitalul deja angajat.
- An XV, nr. 4803, decembrie 11, p. 3 – B., *Băncile populare*: Din *Annuarul Băncilor populare*, II (1902), reiese că aceste institute de credit au luat un mare avânt. În 1901 existau în toată țara doar 256 bănci, cu 20.604 membri și un capital de 2.345.046 lei, pe când în

1902 numărul lor s-a ridicat la 700, cu 59.844 membri și un capital de 4.250.000 lei. Deci numărul băncilor și al membrilor aproape s-a triplat, dar capitalul lor nu a crescut în aceeași măsură. Capitalul cel mai mare îl au băncile din județul Prahova, și anume 1.183.752 lei, care au și cel mai mare număr de membri, 5.504. Anuarul este precedat de un raport al lui G. Dumitrescu-Bumbești, delegatul Ministerului Instrucției Publice.

An XV, nr. 4804, decembrie 12, p. 1 – L., *Destăinuiri senzaționale asupra congresului de petrol. D. Stoicescu și congresul. D. Sturdza izolat. Triumful d-lui Sturdza. Argumentele d-sale. Chestia străinilor. Spionii premierului. Finanța germană și petrolul nostru. Memoriu către Wilhelm II asupra petrolului român. Cum s-a hotărât ținerea congresului. Cât ar costa congresul. Declarațiile unui economist: Ministrul de Domenii, C. Stoicescu, este partizan al ideii ca viitorul Congres al Petrolului să se întrunească la București. Proprietarii și concesionarii de terenuri petrolifere afirmă că, din cauza opunerii primului ministru, interesele lor sunt compromise. Punctul de vedere al acestuia a sfârșit totuși prin a triumfa, în ciuda faptului că toți miniștrii erau de acord pentru ținerea congresului. El susține că, în urma congresului, străinii vor cotorpi economicește țara. Chestia petrolului român preocupă foarte mult finanța germană, care a prezentat un memoriu împăratului Wilhelm II, unde se arată că, actualmente, Germania este tributara Rusiei și Americii în privința petrolului și că nu se poate emancipa decât acaparând petrolul românesc. Băncile germane – Disconto-Gesellschaft, Deutsche Bank și Bank für Handel und Industrie – se ocupă stăruitor de petrolul din România și au interes să împiedice ținerea congresului la București, pentru a evita concurența anglo-franco-americană. Acesta ar fi adevăratul motiv al opunerii primului ministru. Congresiștii au fost invitați la București cu asentimentul lui P. Carp, care era pe atunci președintele Consiliului de Miniștri, precum și al regelui. Sturdza mai invocă și motive de economie, dar s-a socotit că toată cheltuiala congresului s-ar ridica la 85.000 lei. Refuzul de a primi congresul la București ar acredita zvonurile de xenofobie care circulă în privința României în străinătate, compromițând țara atât din punct de vedere moral, cât și economic.*

An XV, nr. 4805, decembrie 13, p. 1 – Stat, *Chestia Băncilor populare: Din Anuarul Băncilor populare* reiese că, în cursul ultimului an, numărul acestora s-a dublat și că există un puternic curent printre țărani ca să se asocieze spre a scăpa de exploatarea cămătarilor. Dar aceste bănci trebuie organizate și sistematizate printr-o lege care să le supună unui control serios, pentru ca nu cumva să se piardă încrederea publicului, mai cu seamă că țărani sunt din fire foarte bănuitori.

An XV, nr. 4805, decembrie 13, p. 2 – *Guvernul și tarifele vamale: Guvernul a publicat o notă în privința elaborării noului tarif vamal, anunțând că la Ministerul de Domenii se lucrează cu multă activitate, întocmindu-se tabele comparative ale modului cum sunt taxate anumite articole în diferite țări. S-a adunat un material prețios din ancheta industrială și din dezideratele exprimate de Camerele de Comerț. Au fost consultați, de asemenea, numeroși exportatori și importatori, precum și unele instituții care se ocupă de interesele agricultorilor. S-a făcut și o lucrare completă privind nomenclatura vamală, care va fi supusă Comisiei speciale însărcinate cu redactarea tarifului.*

- An XV, nr. 4806, decembrie 14, p. 1 – Ad., *Guvernul și tarifele vamale*: Dintr-o notă a Ministerului de Domenii rezultă că s-a adunat un vast material în vederea întocmirii noului tarif vamal. Nomenclatura articolelor ar trebui să fie adusă la cunoștința publicului, pentru a se putea face din timp rectificările care ar fi eventual necesare.
- An XV, nr. 4807, decembrie 15, p. 1 – Stat, *Chestiunea Casei rurale*: Ștefan Meitani publică în ziarul “L’Indépendance Roumaine” un al doilea articol despre Casa Rurală. Autorul arată că proiectul ministrului P.S. Aurelian conținea dispoziții excelente. Casa Rurală are drept scop ca, după ce țăranii vor fi căzut de acord cu proprietarul în privința prețului, să-i achite acestuia suma convenită, în titluri negociabile, iar țăranii să ramburseze Casa în rate. Proprietățile mai mici de 300 de hectare la șes și 150 de hectare la munte nu se vor putea negocia prin Casa Rurală. Moșiile statului ar trebui și ele vândute prin Casa Rurală. Minimul unui lot ar fi de 8 hectare, dar 30 la sută din proprietate trebuie vândută în loturi de 150-300 de hectare, pentru a se crea și o proprietate mijlocie.
- An XV, nr. 4807, decembrie 15, p. 2 – St., *Bugetul C.F.R. Prevederea de noi ingineri, funcționari, impiegați, mecanici, servitori*: Bugetul Căilor Ferate pe exercițiul 1903-1904 prevede un spor de venituri de 574.560 lei și un spor de cheltuieli de 1.070.976 lei față de exercițiul curent. Se prevede un excedent de 20 milioane lei. Cheltuielile de personal au fost sporite cu 195.392 lei.
- An XV, nr. 4807, decembrie 15, p. 3 – *Congresul agrarilor români. Prima zi. Ședința de dimineață*: Președintele Societății Agrare a Marilor Proprietari, Ștefan Greceanu, susține că sistemul arendării moșiilor este contrar bunului mers al agriculturii și trebuie desființat. Proprietarii trebuie să cultive pământul mai rațional și să dezvolte creșterea vitelor. El cere, de asemenea, un tarif redus pe căile ferate, împiedicarea eficientă a despăduririi munților, credite ieftine, convenții comerciale avantajoase pentru produsele agricole etc. Profesorul Filip, de la Școala veterinară, preconizează diverse metode zootehnice pentru îmbunătățirea rasei vitelor. Al. Ciurcu arată că vitele românești sunt cele mai proaste din Europa, pentru că proprietarii se dezinteresează de creșterea lor, folosindu-se numai de vitele țăranilor. Proprietarii trebuie să se ocupe personal de moșiile lor, iar nu să le arendeze.
- An XV, nr. 4808, decembrie 16, p. 1 – Stat, *Casa rurală și art. 7*: Ștefan Meitani este de părere că loturile dobândite de țăranii prin Casa Rurală trebuie să fie inalienabile. În asemenea caz, articolul 7 din Constituție ar deveni inutil, căci aproape nu ar mai exista pământ disponibil spre a fi cumpărat de străini. Casa Rurală trebuie organizată după tipul Creditului Rural, adică sub forma de societate particulară controlată de stat. Emisiunea anuală de titluri va trebui limitată, spre a se evita deprecierea lor.
- An XV, nr. 4808, decembrie 16, p. 1 – Mille, C., *Congresul societății agrare*: În ultimul timp se observă o mișcare cu caracter economic la diferite categorii sociale și profesioni, meseriași, proprietari urbani, pensionari, muncitori și chiar țăranii. Acum are loc Congresul marilor proprietari rurali. Aceștia au anumite interese de apărut și, dacă s-ar grupa, și-ar impune punctul de vedere prin voturile lor la Colegiul I, căruia i s-ar putea împotrivi o grupare care să apere interesele țăranilor. Partidele s-ar

diferența astfel pe baze economice, în loc de a urmări doar interese personale, ca azi.

An XV, nr. 4808, decembrie 16, p. 2 – *Congresul agrarilor români. Prima zi: La Congresul Societății Marilor Proprietari Agricoli*, N. Comșa susține că o agricultură intensivă nu se poate face decât prin creșterea vitelor și livezile artificiale, deoarece productivitatea solului este epuizată. Pentru vite, debușeul cel mai potrivit ar fi Austria, care importă vite cornute din Serbia în valoare de 11 milioane lei. Crede că s-ar putea ajunge la un acord cu Guvernul de la Viena în această privință. Crearea de industrii cu materii prime importate a fost o mare greșeală. Trecerea la faza industrială trebuia făcută numai după ce agricultura ar fi fost așezată pe o bază solidă.

An XV, nr. 4809, decembrie 17, p. 1 – Rola, *Exportul de carne. "The Merchant Investors Limited". Guvernul Carp și exportul de carne. Guvernul liberal și exportul de carne. Viitorul comercial al portului Brăila. Comuna Brăila și societatea engleză. Direcțiunea lui "Merchant Investors" în România. Cât se va exporta: O importantă societate engleză, "The Merchant Investors Limited" a propus Guvernului român să-i acorde dreptul de a exporta carne congelată în Anglia, după cum exportă în prezent din America și Australia. Guvernul conservator prezidat de P.P. Carp s-a arătat favorabil proiectului, opinie împărtășită și de actualii conducători liberali. Vitele vor fi tăiate în abatorul de la Brăila și încărcate în vase frigorifere. Societatea va beneficia de folosința unei jumătăți a abatorului comunal și va construi frigoriferele din banii săi. La început vor fi tăiate săptămânal 600-700 de vite, în valoare de 50.000 lei.*

An XV, nr. 4809, decembrie 17, p. 2 – *Congresul agrarilor români. Ziua II: La Congresul Societății Agrare a luat cuvântul C. Pariano, care a expus situația agricolă din Dobrogea, unde statul nu-și respectă angajamentele luate față de țăranii cărora le vinde pământurile. Împăduririle prevăzute de legea care datează de 25 de ani nu s-au făcut nici până azi. Pentru creșterea vitelor nu există pășuni, nici debușeuri. Propune o serie de măsuri pentru a încuraja creșterea vitelor. Pământurile disponibile ale statului și cele neproductive să fie date țăranilor. Pentru colonizarea frontierei cu români, să li se dea 25 de hectare de pământ, vite și un fond de rulment.*

An XV, nr. 4809, decembrie 17, p. 2 – *Tribuna Ateneului. N. Xenopol: "Anomalii sociale":* Într-o conferință ținută la Ateneul Român, N. Xenopol a semnalat anomaliiile din starea economică a țării. Toată producția economică este reprezentată prin agricultură. Comerțul se află în mâinile străinilor, iar industria lipsește. Brațele de muncă din agricultură rămân neîntrebuințate în timpul iernii. Statul a împrumutat peste un miliard și jumătate. De asemenea, și comunele, în special capitala, au datorii peste puterile lor. Lipsește o proprietate mijlocie, care nu se poate forma din cauza lipsei acumulării de capital, care este împiedicată de consumația excesivă. Tot din această cauză suferim de plaga funcționarismului.

An XV, nr. 4810, decembrie 18, p. 1 – Ad., *Cine-i vinovatul?:* Nota dominantă a Congresului Agrar a fost că vina relei stări a agriculturii o poartă statul și țăranii. Într-adevăr, marea agricultură nu poate trăi decât prin două mijloace: prin protecția statului și prin exploatarea țăranimii. Dar pentru aceasta ei trebuie să dețină puterea politică în stat. E bine totuși că se conturează un partid cu un program economico-politic

clar, reprezentant al unei clase sociale, care tinde să ajungă la dominarea statului. Aceasta va determina prin contrast formarea unui partid țărănesc, astfel încât viața politică se va așeza pe o bază mai reală.

An XV, nr. 4810, decembrie 18, p. 2 – *Congresul agrarilor români. Ziua III: Congresul Societății Agrare* a votat ca deziderate, printre altele: reforma legilor administrative (siguranța viețuirii la țară), măsuri pentru îmbunătățirea vitelor, reforma Legii de organizare a Dobrogei, măsuri contra taxării fiscale abuzive a proprietăților, igiena satelor, înființarea cadastrului, înlesnirea creditului pentru agricultori, ameliorarea transportului cerealelor, Legea sindicatelor agricole, reorganizarea docurilor etc.

An XV, nr. 4811, decembrie 19, p. 1 – Sfinx, *Discursul d-lui Carp*: Fostul prim-ministru și ministru de Finanțe a ținut un discurs la Camera Deputaților, cu ocazia discuției bugetului, constatând că actualul Guvern are o concepție absurdă, când fixează în fiecare an bugetul la 218 milioane lei cheltuieli. Aceasta nu este decât o ipocrizie, deoarece se cheltuiește și excedentul de 21 milioane lei, astfel încât cifra reală a cheltuielilor este de 239 milioane lei. Sistemul impozitelor trebuie modificat, pentru a le face mai drepte și cu un randament mai sigur. Statul trebuie să pună în valoare bogățiile solului, căci economiile nu constituie singurul mijloc de a asigura prosperitatea țării.

An XV, nr. 4811, decembrie 19, p. 1 – Stat, *Congresul agrar. Adunarea marilor proprietari. Modul de a proceda. Partidele agrare. Necesitatea partidului agrar. Creșterea și exportul vitelor. Exploatarea agricolă. Chestiunea cadastrului*: Discuțiile care au avut loc la Congresul Societății Agrare au prezentat mult interes, deoarece s-au atins toate chestiunile în legătură directă sau indirectă cu agricultura. S-a constatat că un nou partid este pe cale de a se închea. El este menit să apere interesele marilor proprietari, care nu corespund cu acelea ale țăranilor și micilor sau chiar mijloacilor proprietari. Acest nou partid ar trebui să fie partizan al liberului schimb – spre deosebire de agrarieni germani –, dar reacționar și dornic de a acapara puterea în stat. Totuși, existența sa este necesară pentru că atunci lupta politică s-ar pune pe terenul intereselor economice și de clasă, provocând ca o contra-acțiune crearea unui partid țărănesc, a unui partid al burgheziei industriale, comerciale sub forma liberală etc. Una dintre problemele tratate la congres a fost aceea a creșterii vitelor. Un stat agricol care nu promovează creșterea vitelor are o viață economică anormală. Rasele actuale crescute în România nu pot concura calitativ pe piețele străine și de aceea nu se găsesc de vânzare. În privința culturii cerealelor, o ameliorare nu ar putea interveni decât dacă s-ar arenda moșiile pe termen lung sau, preferabil, dacă proprietarii s-ar ocupa în persoană de moșiile lor. Altă problemă importantă este aceea a cadastrului. Procesele de hotărnicie sunt extrem de numeroase, din cauza lipsei unui cadastru unde să fie înscrise precis limitele fiecărei proprietăți. Cadastrul este deci o necesitate vitală pentru țara noastră.

An XV, nr. 4812, decembrie 20, p. 1 – Mille, C., *Discuția asupra bugetului*: În cursul discuției bugetului la Camera Deputaților, numai P. Carp a tratat problema în termeni mai generali. Fostul președinte al Consiliului și ministru de Finanțe a arătat că economiile nu sunt o soluție definitivă a problemei financiare, ci trebuie să se facă o reformă radicală a sistemului de impozite și să se pună în valoare bogățiile naturale ale țării, cu ajutorul capitalurilor străine. Mai trebuia relevat un lucru, și anume că

salvarea echilibrului bugetar prin economii aduce ruina țării, deoarece ele lipsesc circulație monetară cu aproape o sută de milioane lei, dacă socotim și încetarea împrumuturilor care aduceau în țară vreo 50 milioane anual. De aceea trebuie create noi surse de venituri prin punerea în valoare a bogățiilor, în primul rând a petrolului. În privința aceasta Guvernul face totul pentru a îndepărta capitalurile străine, se opune la întrunirea congresului petrolului la București, la construirea de linii ferate de interes particular cu ajutorul financiarilor străini etc. Ministrul de Finanțe a încercat să explice această atitudine ca o măsură de prudență contra capitalului aventurist, dar explicațiile sale nu au satisfăcut pe nimeni în afară de primul ministru Sturdza, care este inspiratorul acestei politici a Guvernului.

An XV, nr. 4812, decembrie 20, p. 1 – Stat, *Congresul agrar. Tratatetele comerciale. Agricultura și industria. Industria agricolă. Lărgirea exportului. Congresul și țăranul*: Congresul Societății Agrare s-a ocupat și de problemele tratatelor de comerț, spre a asigura grânelor românești tratamentul națiunii celei mai favorizate. Noile convenții comerciale vor trebui să asigure debușeuri suficiente pentru cereale, care formează baza exportului nostru. În privința exportului de vite este nevoie și de încheierea unor convenții veterinare, pentru a evita șicanele la care se dedau Germania și, în special, Austro-Ungaria. Agrarienii nu pot fi partizani ai taxelor vamale protecționiste, deoarece ele îngreunează condițiile încheierii unor tratate comerciale favorabile exportului de produse agricole și totodată scumpesc costul existenței, atrăgând drept consecință o creștere a salariilor muncitorilor agricoli. Industria care trebuie promovată în România este aceea care utilizează materiile prime aflate în țară. Exportul nu trebuie să se limiteze doar la cereale și lemnărie. Ungaria exportă făină lapte, unt, pe care și noi le importăm de la Brașov. Congresul nu a luat însă nicio hotărâre practică în această privință.

An XV, nr. 4812, decembrie 20, p. 3 – *Aranjamentul cu Bulgaria*: La Camera Deputaților s-a depus un proiect de lege, votat de Senat, care prevede reînnoirea până la 1 ianuarie 1904 a aranjamentului comercial provizoriu, încheiat între România și Bulgaria, pe baza principiului națiunii celei mai favorizate. Acest acord nu prejudiciază întru nimic libertatea de acțiune a statului român în privința convențiilor comerciale cu celelalte state.

An XV, nr. 4813, decembrie 21, p. 1 – Stat, *Țărănimea și congresul agrar. Țapul ispășitor. Mizeria țărănimii. Consecințele acestei mizerii. Remedia mizeriei*: Unii oratori de la Congresul Societății Agrare au atribuit defectelor țăranilor toate deficiențele de care suferă agricultura. Țăranul este înapoiat atât din punct de vedere economic, cât și intelectual. S-a susținut că munca țăranilor este mai bine plătită decât în alte țări, dar alimentația sa este cu totul inferioară. Starea tristă a populației rurale se datorează sistemului primitiv de cultură a pământului și exploatării economice la care este supusă. Deci, numai ridicarea stării economice a țărănimii o va putea face să intre pe calea progresului, ridicându-i totodată și nivelul intelectual.

An XV, nr. 4813, decembrie 21, p. 1 – Ionescu, Al., *Reforme dobrogenilor*: Populația din Dobrogea nu are dreptul de a avea reprezentanți în Parlament, astfel încât nu are cine să-i apere interesele și să stăruie pentru reformele urgent necesare. La Congresul Agrar s-a ridicat această problemă, arătându-se care sunt nevoile urgente ale acestei provincii.

- An XV, nr. 4813, decembrie 21, p. 2 – *Băncile populare în Bucovina. Chestia băncilor Raiffeisen*: Ziarul “Deșteptarea” din Cernăuți publică, sub titlul *Despre însoțirile rurale*, un articol în care arată că ravagiile cametei nu pot fi înlăturate decât prin constituirea de asociații bancare țărănești, după sistemul Raiffeisen, din care există deja vreo 150 și care au o situație precară. Va trebui ca autoritățile să încurajeze această tendință și să se înființeze o Casă Centrală pentru controlul acestor asociații provenite din inițiativa privată.
- An XV, nr. 4814, decembrie 22, p. 1 – A.B., *Bugetul Ministerului Cultelor. Apropo de discuția din Cameră. Învățământul primar. Învățământul primar rural. Copii în vîrstă de școală. Analfabeții la sate și orașe. Armata și școala. Învățământul superior și secundar. Discursul d-lui Haret*: Cu ocazia discuției la Camera Deputaților a bugetului Ministerului de Instrucție Publică și de Culte, s-a arătat starea înapoiată în care se află învățământul primar, mai ales la sate, unde doar a cincea parte a copiilor de țărani urmează la școală și abia vreo 5.000 ajung să fie promovați. Ministrul Instrucției Publice, Spiru Haret, a recunoscut că numai 12-14 la sută din populația rurală știe carte, dar în realitate s-ar putea să fie doar opt la sută. Actualul buget nu contribuie cu nimic la remedierea acestei situații.
- An XV, nr. 4814, decembrie 22, p. 1 – Stat, *O știre gravă*: Exportul de vite în Germania este grav compromis. Deși Guvernul german a declarat că nu admite să se prevadă în tariful vamal taxe minimale pentru vite, a adăugat că importul acestora rămâne interzis cât timp vor bântui epizootii în străinătate. Măsurile acestea de poliție veterinară se aplică în mod samavolnic, pentru a favoriza pe marii agricultori germani. La încheierea noului tratat de comerț cu Germania, Guvernul nostru va trebui să insiste pentru o aplicare justă a măsurilor de protecție contra epizootiilor, așa încât exportul vitelor din regiunile sănătoase să nu fie împiedicat.
- An XV, nr. 4814, decembrie 22, p. 2-3 – *Desființarea accizelor comunale*: Proiectul de lege pentru desființarea accizelor și înființarea Fondului Comunal prevede suprimarea perceperii de către comune a taxelor de consumație asupra obiectelor ce intrau în comună sau ieșeau din fabrici. Taxele în beneficiul comunelor vor fi percepute de organele fiscale ale statului. Proiectul enumeră obiectele taxate și specifică cuantumul taxei pentru fiecare articol. Veniturile provenite din aceste taxe vor fi administrate separat de Ministerul de Finanțe, sub denumirea de Fond Comunal, care va fi alimentat și cu taxa de circulație ce se va înființa.
- An XV, nr. 4815, decembrie 23, p. 1 – Stat, *Desființarea accizelor comunale. O expunere de motive interesantă. Contrabandiștii. Politica protecționistă a comunelor. Țăranul și accizele. La bariere. Desființarea accizelor. Cum se pot înlocui*: Expunerea de motive a proiectului de lege pentru desființarea accizelor arată inconvenientele acestui sistem, care creează câte o frontieră la intrarea în fiecare comună. Aceste taxe variau de la o comună la alta și permiteau crearea unui sistem protecționist în favoarea mărfurilor care se produceau în interiorul comunei. Contrabanda înflorea în asemenea condiții. Țăranii erau stingheriți pentru vânzarea produselor lor la orașe. Inconveniente similare cu cele de la bariere se produceau și la ieșirea călătorilor din gări. Taxele acestea vexatorii nu sunt nici măcar rentabile pentru finanțele comunale. Cele 2.977 de comune din țară încasează în total de la taxa accizelor 26 milioane lei pe an. În locul accizelor se creează un Fond Comunal, compus din

taxele prevăzute de lege și o cotă-parte din taxa de circulație, care va înlocui actuala taxă a căilor de comunicație.

An XV, nr. 4815, decembrie 23, p. 1 – Sfinx, *Accidentele pe căile ferate*: Direcția Căilor Ferate a făcut economii la personal în decurs de trei ani, reprezentând o sumă de aproape trei milioane lei. Aceste economii au fost, de fapt, realizate în dauna bunului mers al instituției, deoarece accidentele s-au înmulțit din cauza lipsei de impiegați și suprasolicitării celor existenți. În decurs de șase luni au avut loc 88 de ciocniri de trenuri și 10 deraieri, provocând moartea a 25 de funcționari ai Căilor Ferate sau călători și rănirea a 44. În plus, au mai avut loc 75 de accidente de importanță secundară. Totuși, Camera Deputaților nu s-a sesizat de aceste cifre, ci a votat bugetul așa cum a fost propus de Guvern.

An XV, nr. 4815, decembrie 23, p. 1 – Ad., *Casa rurală se impune*: Senatorul Polizu-Micșunești susține că în viitor nu se vor mai face împrumuturi ale țăranilor, aceasta fiind o măsură economică și socială care nu se mai poate repeta. Statul este însă dator să înlesnească tuturor puțința de a căpăta pământ. Este deci necesară și pentru țăranii o instituție bancară, analogă cu aceea care există pentru marii proprietari, sub forma Creditului Funciar Rural. Acest rol l-ar putea juca o Casă Rurală, având drept scop crearea unor proprietari mici și mijlocii, în loturi de până la 100 de hectare.

An XV, nr. 4815, decembrie 23, p. 3 – *Proiectul de lege asupra desființării poliției comunale [?] [este vorba de desființarea accizelor și înființarea fondului comunal]*: Se publică textul proiectului de lege prin care se desființează taxele comunale percepute la intrarea obiectelor în comună sau la ieșirea lor din fabrici în interiorul comunei, fiind înlocuite cu un Fond Comunal, administrat de Ministerul de Finanțe și alimentat din taxe asupra bunurilor de consum percepute de stat, conform tarifului fixat prin această lege și din taxa de circulație. Taxele vor fi percepute de organele fiscale ale statului. Produsul Fondului Comunal este repartizat comunelor într-o proporție pe care Ministerul de Finanțe o fixează la intervale de cinci ani, după prorata patentelor, licențelor taxei de circulație, suma minimă fiind egală cu media încasărilor din accize pe perioada 1897-1901.

An XV, nr. 4816, decembrie 24, p. 1 – *Marea mortalitate la noi*: Dr. Iacobovici publică o lucrare intitulată *Cauzele mortalității primei copilării în România și mijloacele pentru a o combate* și arată că, în anul 1895, din 100 de decese, 57,74 au fost copii, 30,8 la sută mai mici de un an. Mortalitatea infantilă arată o tendință de creștere. Ignoranța regulilor elementare de igienă din parte populației este una dintre principalele cauze ale acestei mortalități exagerate.

An XV, nr. 4817, decembrie 25, p. 1 – Ad., *Desființarea accizelor*: Nu se îndoiește nimeni de utilitatea desființării accizelor, care eliberează schimbul de mărfuri de o serie de formalități vexatorii. Nu se cunoaște însă până acum natura și incidența taxei de circulație menită să înlocuiască actuala taxă pentru căile de comunicație și să alimenteze în parte Fondul Comunal, creat prin noua lege.

An XV, nr. 4817, decembrie 25, p. 2 – Stat, *Proiectul pentru organizarea Băncilor populare*: Ultimul anuar al băncilor populare arată o creștere uimitoare a numărului lor, a capitalului și a membrilor. Un proiect pentru reglementarea și controlul acestor bănci a fost întocmit de ministrul Instrucției Publice. Actualul Credit Agricol, cu un

capital de 20 milioane lei, este transformat în Banca Centrală a băncilor populare, care va centraliza și fructifica rezervele fiecărei bănci populare și va pune fonduri la dispoziția lor, în caz de nevoie. Sumele luate cu împrumut de la băncile populare vor trebuie folosite, în principiu, pentru nevoile exploatării agricole, construcții etc.

An XV, nr. 4818, decembrie 28, p. 1 – Ionescu, Al., *Robia de la C.F.R.*: Cu ocazia discuției bugetului Căilor Ferate, s-a dovedit în Camera Deputaților că mecanicii de locomotive fac numai 40 de ore de muncă aproape fără repaus, din cauză că personalul a fost prea mult redus prin economii nechibzuite. Epuizarea acestui personal care lucrează pe teren este cauza unui mare număr de accidente de tren. Direcția Căilor Ferate și Guvernul comit o crimă când nu remediază o asemenea stare de lucruri, care echivalează cu o adevărată robie.

An XV, nr. 4818, decembrie 28, p. 1 – Mille, C., *Suprimarea accizelor*: Accizele comunale erau o rămășiță a unor instituții medievale. Sistemul de percepere a acestor taxe era vexator, costisitor și ineficient. Contrabanda, mai ales cea pentru alcool și băuturile spirtoase, devenise o meserie înfloritoare și rentabilă, în ciuda luptelor permanente cu guarzii comunali. Legea propusă de ministrul de Finanțe pentru suprimarea accizelor reprezintă un progres vădit. Rămâne de văzut în ce va consta taxa de circulație, pe care o anunță proiectul ca un supliment de venituri pentru comune.

An XV, nr. 4818, decembrie 28, p. 1-2 – A.B., *Un nou combustibil. Chestia alcoolului denaturat. Cum e în cele-l'alte state? La ce servă alcoolul denaturat? Scăderea numărului povernelor. Exportul vitelor. Alcoolul și finanțele. Avântul industriei. Câte-va observații*: Camera de Comerț din București a discutat folosirea alcoolului denaturat în industrie, pentru un număr important de produse chimice, iar borhotul rezultat ar servi la îngrășarea vitelor. Producția de borhot a scăzut simțitor în ultimul timp, din cauza împușinării povernelor. Pe de altă parte, exportul alcoolului pur stagnează, iar consumul intern este în scădere. În străinătate, alcoolul denaturat este scutit de impozite pentru că folosirea lui pe scară mare este o sursă de alte bogății. Problema prezintă însă și un alt aspect, deoarece s-a constatat în Galiția că țărani beau alcool denaturat!

An XV, nr. 4819, decembrie 29, p. 1 – Mille, C., *Reforma d-lui Costinescu*: Noile impozite și taxe menite să înlocuiască accizele vor apăsa tot asupra clasei țărănești. Comunele rurale vor avea prin noua metodă de taxare un venit dublu decât cel actual, dar, individual, țăranul va plăti mai mult decât azi. Proiectul de lege al ministrului de Finanțe este contrar principiului constituțional al autonomiei comunelor. Practic însă, măsura va da roade dacă va izbuti să pună capăt debandadei care există în finanțele comunale.

An XV, nr. 4821, decembrie 31, p. 2-3 – *Îndreptarea situației portului Galați*: Uniunea Comercială și Industrială din Galați a adresat un memoriu Guvernului, prin care cere măsuri contra decăderii portului din Galați, printre care: egalizarea tarifelor de transport cu cele de la Brăila, pentru mărfurile de import, reduceri de diverse tarife în port, în special pentru comerțul și tranzitul lemnului etc. Memoriul se pronunță contra monopolizării manipulării lemnului în docuri.

Cuprins general

Volumul 1

Cuvânt-înainte
Activitatea, Orăștie
Actualitatea, București
Adevărul (Glasul Poporului), Budapesta
Adevărul, București

Volumul 2

Agrarul, București
Banatul, Lugoj
Binele public, București
Biserica și școala, Arad
Breslașul Român, Iași
Buciumul român, Iași
Buciumul, București
Buciumul, Paris

Volumul 3

Buletinul Camerei de Comerț și Industrie, Botoșani
Buletinul Camerei de Comerț și Industrie, Constanța
Buletinul Ministerului Agriculturii, Industriei,
Comerțului și Domeniilor, București

Volumul 4

Bunul econom, Orăștie
Calea ferată, București
Calendar pentru poporul românesc, Brașov
Calendarul Amicul poporului, Sibiu
Calendarul Bunului econom, Sibiu
Calendarul poporului, Sibiu
Calendarul românului, Caransebeș
Câmpul, București
Cărțile săteanului român, Gherla
Casa rurală, Grindu, apoi Urziceni (jud. Ialomița)
Civilizația, Buzău
Columna lui Traian, București
Comerțul și industria, București
Concordia, București
Concordia, Pesta
Conservatorul

Conservatorul progresist, București
Conservatorul, București
Constituționalul, București
Constituționalul, București

Volumul 5

Constituțiunea, București
Constituțiunea, Iași
Contemporanul, Iași
Convențiunea, București
Convențiunea, Iași
Convorbiri didactice, București
Convorbiri literare, Iași, București
Convorbiri pedagogice, Satul nou, Panciova și Brașov
Cooperatorul român, București
Creditul român, București
Critica socială, Iași
Cronica, București
Curierul băncilor populare din România, Teișani
Curierul comercial, București
Curierul de Iași, Iași
Curierul financiar, București

Volumul 6

Curierul Principatelor Unite, București
Dâmbovița, București
Deșteptarea, Brașov
Economia rurală, București
Epoca, București